၁၉၀၇ခု

သုဘူတိုဒိဋ္ဌက

ပုဒန်းကြီးမြို့

နေရင်းရွာမဏိရတနာတိုက်

အရိယာလက်ဝဲရ နေရင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး

ရေးသားတော်မူခဲ့သော

ဗုဒ္ဓဘာသာ

ငါးငါးပါးတန်ခိုးကထာနိသင်္သ

ဒုတိယတွဲ

ဆဋ္ဌသံဂါယနာမူနှင့်ညီထားသည်။

ဓမ္မာစရိယ-ဦးထွန်းသိန်း, ဦးစိန်အုပ်, ဦးဝင်းဖေ, ဦးတင်မြင့်တို့
ကြပ်မပြင်ဆင်ကြသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာပရိဋ္ဌကတ်စာပုံနှိပ်တိုက်

၁၁၃၂ ခုနှစ်၊ ထုတ်ဝေခွင့်ရရှိသည်။

သာသနာ-၂၅၁၁-ခု။ ကောဇာ-၁၃၂၉-ခု။

(၈) ဂ္ဂစ္ဆာသယ္နိဒါန်း

ဤသုတ်သီလကွန် အဋ္ဌကထာ ကျမ်းစာကို အစိုးရ ဓမ္မာစရိယစာမေးပွဲ, စေတီယင်္ဂဏ ဓမ္မာစရိယစာမေးပွဲ, မန္တလေး သကျသီဟ ဓမ္မာစရိယ စာမေးပွဲ တို့၌ မူလကျမ်းစာရင်း အဖြစ်ဖြင့် ပြဓာန်းထားလေသည်၊ နိဿယကျမ်းစာကို မူကား ထိုဓမ္မာစရိယ စာဆမ်းပွဲတို့၌ သီခြား ပြဓာန်းမထားသော်လည်းစာသင် သားတို့၏ အားကိုးတားထားပြုရာ အနေအားဖြင့် ပါဝင်လျက်ရှိပေသည်။

ထိုသုတ်သီလကွန် အဋ္ဌကထာနိဿယမှာ နှစ်ပေါင်း ၂၀၀-ကျော်မျှ စာပေ လောကကို ဖြတ်သန်းလာခဲ့ရသောကြောင့် ချွတ်ချော်မှားယွင်းချက်မျှားရှိနေ မည်ကို စာပေဝါသနာရှင်တို့ တွေ့ကြပါလိမ့်မည်။

ဂ္ဂစ္ဆာသယ စာတည်းအဖွဲ့သည် ချွတ်ယွင်းချက်မျှားကို သက်ဆိုင်ရာ အခြံ အရံ ကျမ်းစာမျှားနှင့် အထပ်ထပ် ညှိနှိုင်းသုတ်သင် ပြင်ဆင်လျက်-

၁။ စာမူသန့်ရှင်းခြင်း။

၂။ အနေအထားကို ဆင်ခြင်မူအဋ္ဌကထာနှင့် ကိုက်ညီစေခြင်း။

၃။ အဓိပ္ပါယ် သဘာဝတ္ထု ပဒ ဝိနိစ္ဆယ စုဒ်စောဒနာ ပုစ္ဆာ သံဝဏ္ဏနာ ဘောဂတို့ကို လွယ်လင့်တကူ တွေ့မြင်နိုင်ရန် အင်တင်း ပြထားခြင်း။

၄။ ဝါကျအခဲ့အစိတ်ခက်ရာ ပဒဝိနိစ္ဆယ ခက်ရာတို့၌ ကျမ်းညွှန်ကို ပြ၍ ၁၄-ပို့ငှ် စာလုံးဖြင့် ကျမ်းစာအောက်မှာ မျဉ်းသားလျက် ပြထားခြင်း။

ဤကဲ့သို့ စာပေဝါသနာရှင်များနှင့် ဓမ္မာစရိယ စာချုတန်းဝင် ဆရာတော်များ အတွက် အထူးအပင်ပန်းခံကာ ပြင်ဆင်ရိုက်နှိပ်ထားပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့ ၂၄-လမ်း၊ အမှတ် ၁၁၄ ဂ္ဂစ္ဆာသယပိဋကတ် စာပုံနှိပ်တိုက်မှ ရိုက်နှိပ်ဖြန့်ချိအပ်သော ဤသုတ်သီလကွန် အဋ္ဌကထာနိဿယသည် ဓမ္မာစရိယ စာချုတန်းဝင် အရှင်တို့အား မည်မျှ ကျေးဇူးပြုသည်ကို လက်တွေ့ သုံးသပ် ကြည့်ရှုမှုက သက်သေခံလိမ့်မည် ဖြစ်ပါသတည်း။

ဦးထွန်းသိန်း (ဓမ္မာစရိယ)

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂-သာမညဖလသုတ	
ရာဇာမစ္စကထာ	၁
အဇာတသတ်မင်း	၆
ဒေဝဒတ်၏ ကြံစည်ပုံ	၉
ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား ထားခဲ့ခြင်း	၁၃
ဥပေါသထသဒ္ဒါ၏အနက်	၁၈
တိတ္ထိဆရာခြောက်ယောက်	၂၈
ကောမာရဘာစ္စဇီဝကကထာ	၃၄
အဇာတသတ်မင်း မြတ်စွာဘုရားထံသွားခြင်း	၃၉
အဇာတသတ်မင်း၏ တန်ခိုးကြီးပုံ	၄၄
သာမညပုစ္ဆာဝဏ္ဏနာ	၅၂
အဖသတ်သော မင်းငါးယောက်	၅၆
မြတ်စွာဘုရားအား အဇာတသတ်မင်းပြဿနာမေးခဏ်း	၆၃
ပူရဏကဿပဝါဒ	၇၀
မက္ခလိဂေါသာလဝါဒ	၇၄
မက္ခလိဂေါသာလစသော တိတ္ထိတို့၏အယူဝါဒ	၈၁
အဇိတကေသကမ္ဗလဝါဒ	၈၅
ပကုဒ္ဓကစ္စာယနဝါဒ	၉၀
နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တဝါဒ	၉၁
သဉ္စယဗေလဋ္ဌပုတ္တဝါဒ	၉၂
ပဌမသန္နိဋ္ဌိကသာမညဖလ	၉၂
ဒုတိယသန္နိဋ္ဌိကသာမညဖလ	၉၇
ပဏီတဲ့တရ သာမညဖလ	၉၈

(ဃ) မာတိကာ

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
လောကသုံးပါးတွင် သတ္တလောကဌ် ဘုရားဖြစ်ခြင်း	၁၀၃
ဒေသနာတော်၏ သာတ္ထသဗျဉ္ဇန	၀၁၃
ပြဟ္မစရိယသဒ္ဒါ၏အနက်	၁၁၅
စူလ မင်္ဂလ မဟာသီလ	၁၂၇
ဣန္ဒြိယသံဝရကထာ	၁၂၉
သတိသမ္ပဇညကထာ	၁၃၁
သန္တောသကထာ	၁၅၆
နီဝရဏပဟာနကထာ	၁၈၇
ပဌမဈာနကထာ	၂၀၉
ဒုတိယဈာနကထာ	၂၁၁
တတိယဈာနကထာ	၂၁၂
စတုတ္ထဈာနကထာ	၂၁၃
ဝိပဿနာဉာဏကထာ(၁)	၂၁၅
မနောမယိဒ္ဓိဉာဏကထာ(၂)	၂၂၀
ဣဒ္ဓိဝိဓဉာဏာဒိကထာ (၃-၇)	၂၂၂
အာသဝက္ခယဉာဏကထာ (၈)	၂၂၆
အဇ္ဈာဘသတ္တုဥပါသကတ္တမ်ဳဒီဝေဒနာကထာ	၂၃၄
အဇ္ဈာတသတ်မင်း သရဏဂုံတည်ပုံ	၂၄၀
သရဏ ဂမန ကထာ	၂၄၄
သရဏဂုံ၏ အကျိုးအာနိသင်	၂၅၂
ဥပါသကဝိဓိကထာ	၂၅၇
အဇ္ဈာတသုတ်မင်း၏ ရအပ်သောအကျိုး	၂၆၇

၃-အမ္မဋ္ဌသုတ်

အဒ္ဓါနဂမနဝဏ္ဏနာ	၂၆၉
ဒေသစာရီကြွတော်မူခြင်းနှစ်ပါး	၂၇၀
ဝနဝါသီ တိဿ သာမဏေရဝတ္ထု	၂၇၁

	စာမျက်နှာ
အကြောင်းအရာ	
ပေါက္ခရသာတိဝတ္ထု	၂၀၁
အမ္ဗဋ္ဌမာဏဝကထာ	၂၉၀
မဟာပုရိသလက္ခဏာ	၂၉၂
စက္ကဝတ္တိ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ	၂၉၇
ပဌမက္ကဇ္ဈာဝါဒဝဏ္ဏနာ	၃၁၁
ဒုတိယက္ကဇ္ဈာဝါဒဝဏ္ဏနာ	၃၁၇
တတိယက္ကဇ္ဈာဝါဒဝဏ္ဏနာ	၃၁၉
ဒါသီပုတ္တ ဝါဒဝဏ္ဏနာ	၃၂၀
သြက္ကာကမင်းမှစ၍ သာကီဝင်အဆက်	၃၂၁
သိကြားမင်း အမ္ဗဋ္ဌလုလင်အား ခြိမ်းချောက်ပုံ	၃၃၅
အမ္ဗဋ္ဌံသကထာ	၃၃၈
ခတ္တိယသေဋ္ဌဘာဝ	၃၄၂
ဝိဇ္ဇာစရဏကထာ	၃၄၃
စတုအပါယမုခကထာ	၃၄၅
ရသေ့၏ အကျင့်ဖြင့် သာသနာဆုတ်ယုတ်ခြင်း	၃၄၇
ရသေ့အမျိုးအစား	၃၅၀
ပုဗ္ဗကက္ကသိဘာဝါနုယောဂ	၃၅၄
ဒေ့လက္ခဏဒဿန	၃၆၁
ပေါက္ခရသာတိဗုဒ္ဓုပသင်္ကမန	၃၆၆
ပေါက္ခရသာတိဥပါသကတ္တ ပဋိဝေဒနာ	၃၆၉

၄-သောဏဒဏ္ဍသုတ

အင်္ဂတိုင်းမည်ပုံ	၃၇၁
သောဏဒဏ္ဍ၏ဂုဏ်ပုဒ် ၁၂-ပါး	၃၇၂
မြတ်စွာဘုရား၏ဂုဏ်ပုဒ် ၁၉-ပါး	၃၇၂
သောဏဒဏ္ဍဂုဏကထာ	၃၇၄
ဗုဒ္ဓဂုဏကထာ	၃၀၄

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
ရာဟုအသုရိန်၏ အတိုင်းအထွာ	၃၈၉
သောဏဒဏ္ဍ ပရိဝိတက္က	၃၉၇
ဗြာဟ္မဏ ပညတ္တိ	၃၉၉
သီလပညာကထာ	၄၀၂
မြတ်စွာဘုရား၏ သောဏဒဏ္ဍပုဏ္ဏားပြဿနာအဖြေ	၄၀၅
သောဏဒဏ္ဍဥပါသကတ္တပဋိဝေဒနာ	၄၀၇

၅-ကုဋ္ဌဒန္တသုတ်

မဂဓတိုင်းမည်ပုံ	၄၀၉
မဟာဝိဇိတရာဇယညကထာ	၄၁၀
စတုပရိက္ခာရ	၄၁၇
အဋ္ဌပရိက္ခာရ	၄၁၉
စတုပရိက္ခာရာဒိ	၄၂၂
နိစ္စ ဒါန အနုကုလ ယည	၄၃၁
ဝိရတိသုံးပါးအဓိပ္ပါယ်	၄၃၆

၆-မဟာလိသုတ်

ဗြာဟ္မဏဒူတဝတ္ထု	၄၄၅
ဩဠဒ္ဓလိစ္ဆဝီဝတ္ထု	၄၄၆
ဧကံသဘာဝိတသမာဓိ	၄၅၁
စတုအရိယဖလ	၄၅၃
အရိယအဋ္ဌင်္ဂိကမဂ္ဂ	၄၅၄
ဒွေပဋိပတ္တိဝတ္ထု	၄၆၀

၇-ဇာလိယသုတ်

သောသကသူဋ္ဌေး	၄၆၂
နေ့ထက်ဝက်စောင့်သော ဥပုသ်အကျိုး	၄၆၄

အခြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၈-မဟာသီဟနာဒသုတ်	
အစေလက ကဿပ ဝတ္ထု	၄၇၀
ပုဂ္ဂလလေးဦး	၄၇၁
သမဏုယုဉ္ဇာပနကထာ	၄၇၆
ဝေဿာရဇ္ဇ ဓလေးပါး	၄၇၉
အရိယအင်္ဂဒိက၆ဂ္ဂ	၄၈၀
တဒေပါပက္ကမကထာ	၄၈၀
တဒေါပက္ကမနိရတ္ထကထာ	၄၈၇
သီလသမာဓိပညာသမ္ပဒါ	၄၈၉
သီဟနာဒကထာ	၄၉၀
တိတ္ထိယ ပရိဝါသ ကထာ	၄၉၅
ပဉ္စင်းခံလိုသောတိတ္ထိတို့၏ ကျင့်ဝတ်ရှစ်ပါး	၄၉၇
၉-ပေါဋ္ဌပါဒသုတ်	
ပေါဋ္ဌပါဒ ပရိဗ္ဗာဇကဝတ္ထု	၅၀၁
ပရိသတ်သို့ငင်ရာ၌ အပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်းလိုသူတို့အမှုအရာ	၅၀၆
အဘိသညာနိရောဓကထာ	၅၀၉
အဘိသညာနိရောဓကပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး	၅၁၁
အဟေတုကဲ သညုပ္ပါဒ နိရောဓကထာ	၅၁၅
အညာ အတ္တာ ကထာ	၅၂၅
စိတ္တဟတ္ထိသာရိပုတ္တရေါဋ္ဌပါဒဝတ္ထု	၅၃၀
ဧကံသိက ဓမ္မ	၅၃၃
တယော အတ္တ ပဋိလာဘ	၅၃၄
သံကိလေသိက ဓမ္မစသည်	၅၃၅
သမ္မုတိ ပရမတ္ထ ကထာနှစ်ပါး	၅၄၀

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၀-သုဘသုတ်	
သုဘမာဏဝဝံတ္ထု	၁၄၃
သုဘလုလင်ဝတ္ထု	၁၄၄
တဆဲ့လေးပါးသောပြဿနာ	၁၄၆
သီလကွန္ဓဝဏ္ဏနာ	၁၄၉
သမာဓိကွန္ဓ	၁၅၀
၁၁-ကေဝဋ္ဋသုတ်	
ကေဝဋ္ဋဂဟပတိဝတ္ထု	၁၅၂
ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယ	၁၅၄
အာဒေသနာပါဋိဟာရိယ	၁၅၄
အနုသာသနီ ပါဋိဟာရိယ	၁၅၅
ဘူတနိရောဓသကဝတ္ထု	၁၅၇
၁၂-လောဟိစ္စသုတ်	
လောဟိစ္စဗြာဟ္မဏဝတ္ထု	၁၆၆
လောဟိစ္စဗြာဟ္မဏာနုယောဂ	၁၆၈
တယောစောဒနာရဟ	၁၇၀
နု စောဒနာရဟ	၁၇၂
၁၃-တေဝိဇ္ဇသုတ်	
ဝါသေဋ္ဌ မာဏဝါနုယောဂ	၁၇၉
အစိရဝတိနဒီဥပမာ	၁၈၂
ကာမဂုဏသဒ္ဒါ	၁၈၃
သံသန္ဒနကထာ	၁၈၅
ဗြဟ္မလောကမဂ္ဂဒေသနာ	၁၈၉

ဥပဓိဝဂ္ဂဒုတိယံ

၂-သာမညဖလသုတ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ရာဇာမစ္စကထာဝဏ္ဏနာ

၁၅၀။ ဧဝံမေသုတံ။ပ။ရာဇဂဟေတိ ကုတိအာဒီဝစနံ၊ သည်။ သာမညဖလသုတ်၊ တည်း။ တတြ၊ ထိုသာမညဖလသုတ်၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာ၊ အစဉ်ဖြစ်သောပုဒ်တို့၏ အဖွင့်တည်း။ ရာဇဂဟေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝံနာမကေ၊ ဤသို့ ရာဇဂြိုဟ်အမည်ရှိသော၊ နဂရေ၊ မြို့၌။

၁။ အနုက္ကမေန ပဒဝဏ္ဏနာ၊ ပဒံ ပဒံ ပတိ အနုက္ကမေန ဝဏ္ဏနာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ပုဗ္ဗေ ဝုတ္တဥ္စိ, ဥတ္တာနံဝါ ပဒမညတြ ဝဏ္ဏနာဝိ အနုပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာတ္တေဝ ဝုစ္စတိ၊ ဧဝဉ္ဆ ကတ္ဝာ အပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏံနာတိ ပဌန်။ ။ဋီသစ်-၃အုပ်။

ပြည်သည် ရာဇဂဟ မည်၏။ မင်းအိမ်သည် ရာဇဂဟ မမည်ဟု ဆရာဆို၏။ မင်းအိမ်းသည် ရာဇဂဟ မည်ပါကောင်း၏တကား ဟူသောစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ တံ ဟိ။ပ။ဝုစ္စတိ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဟိ-သစ္ဈံ၊ ၏။ တံ နဂရံ၊ ကို။ မန္ဓာတု မဟာဂေါဝိန္ဒာဒီဟိ ၁၊ မန္ဓာတ်မင်း မဟာဂေါဝိန္ဒသူဌေး အစရှိသည်တို့သည်။ ပရိဂ္ဂဟိတာတ္တာ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ရာဇဂဟန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ (ရာဇူဟိ ဂဟံ ရာဇဂဟံဟု တတိယာတပ္ပုရိသ် ပြုစေလိုသည်)။ ဧတ္ထ၊ ဤရာဇဂဟံဟူသော ပုဒ်၌။ အညေပိ၊ လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပကာရေ၊ အပြားတို့ကို။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ဖွင့်ကြကုန်၏။ တေဟိ ပကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ကိံ၊ ဒေဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဧတံ၊ ဤရာဇဂဟဟူသော စကားသည်။ တာဃ နဂရဃ၊ ထို၌မူ၏။ နာမမတ္တံ၊ တည်း။ တံနဂရံ၊ သည်။ (ဧတံကား ပဒါလက််ာရတည်း)၊ ဗုဒ္ဓကာလေစ၊ ဘုရားဖြစ်သောကာလ၌ရင်း။ စက္ကဝတ္တိကာလေစ၊ စကြဝတေးမင်းဖြစ်သောကာလ၌ရင်း။ နဂရံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဘုရားဖြစ်သောကပ်ကိုရည်၍ ဗုဒ္ဓကာလေဟု ဆိုသတည်း)။ သေသကာလေ၊ ၌။ သုညံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယက္ခပရိဂ္ဂဟိတံ၊ ဘီလူးတို့သည် သိမ်းဆည်းအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေသံ၊ ထိုဘီလူးတို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ သော။ ပနံ၊ သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဝိဟရတိတိ ဧတံပဒံ၊ သည်။ အဝိသေသေန၊ သာမညအားဖြင့်။ ဣရိယာပထ ဒိဗ္ဗဗြဟ္မအရိယဝိဟာရေသု၊ ဣရိယာပုထ်ကို မျှစေခြင်း ဗြဟ္မဝိဟာရတရားတို့ကို ပွားစေခြင်း မဟဂ္ဂုတ်စျာန်ကို ဝင်စားခြင်း ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စားခြင်းတည်းဟူသော နေခြင်းတို့တွင်။ အညတရ ဝိဟာရ သမဴဂီ ပရိဒီပနံ၊ တပါးပါးသောနေခြင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို ပြကြောင်းတည်း။

ဤရာဇဂဟော ဝိဟရတိဋ္ဌကား အဘယ်ဝိဟာရကို ဝိဟရတိဟူသောပုဒ်ဖြင့် ပြသနည်း။ ဤလေးပါးသောဝိဟာရကိုပင် ပြသလောဟူသော စောဒနာကို နှလုံးဋ္ဌဃားတော်မူ၍ ဣဓပနံ။ပ။ပရိဒီပနံ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

---

၁။ မဟာဂေါဝိန္ဒကို ပုရာတန မင်းတပါးဟု ကေစိတို့ ဆိုကုန်၏။ ။ ဋီ-ဟောင်း-၂၀၈။

ဣဒပန်၊ ဤရာဇဂဟေ ဝိဟာရတိ ဟူသောပါဠိဋ္ဌကား။ ဌာန ဂမန နိသဇ္ဇ သယန ပဉ္ဇာဒေသု၊ ရပ်ခြင်း သွားခြင်း ထိုင်ခြင်း လျောင်းခြင်း အပြား ရှိကုန်သော။ ဣရိယာပထေသု၊ တို့တွင်။ အညတရ ဣရိယာပထ သမာ ယောဂ ပရိဒီပနံ၊ တပါးပါးသော ဣရိယာပုထ်နှင့်ယှဉ်ခြင်းကိုပြခြင်းတည်း။ (ဣရိယာပထ ဝိဟာရကို ပြသည်ဟူလိုသည်)။ တန၊ ထိုသို့ လေးပါး ကုန်သော ဣရိယာပုထ်တို့တွင် တပါးပါးသော ဣရိယာပုထ်နှင့် ယှဉ်ခြင်းကို ပြခြင်းကြောင့်။ ဌိတောပိ၊ ရပ်တော်မူသော်၎င်း။ ဂစ္ဆန္တောပိ၊ သော်၎င်း။ နိသိန္နောပိ၊ သော်၎င်း။ သယာနောပိ၊ လျောင်းတော်မူသော်၎င်း။ ဘဂဝါ၊ ကို။ ဝိဟရတိစ္စေဝ၊ နေတော်မူ၏ ဟူ၍သာလျှင်။ ဧဝဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဆရာ-ရပ်ခြင်းအစရှိသော ဣရိယာပုထ်ကို ပြုသော်လည်း မြတ်စွာဘုရားကို ဝိဟာရတိ ဟူ၍သာ ဆိုအပ်၏ဟူပြီ၊ ရပ်ခြင်း ဣရိယာပုထ်ကို ပြုသည်ရှိသော် ဝိဋ္ဌတိဟူ၍သာ, သွားခြင်း ဣရိယာပုထ်ကို ပြုသည်ရှိသော် ဂစ္ဆတိဟူ၍သာ, ထိုင်ခြင်း ဣရိယာပုထ်ကို ပြုသည်ရှိသော် နိသဇ္ဇတိဟူ၍သာ, လျောင်းခြင်း ဣရိယာပုထ်ကို ပြုသည်ရှိသော် သယတိဟူ၍သာ ဆိုအပ်သည် မဟုတ်တုံလော၊ အဘယ်ကြောင့် ထိုထိုရပ်ခြင်းအစ ရှိသော ဣရိယာပုထ်ကိုပြုသည်ရှိသော် မြတ်စွာဘုရားကို ဝိဟာရတိဟူ၍သာ ဆိုအပ်လေသနည်းဟု သူစောဒနာဘွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍ သောဟိ အစရှိ သောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏အတ္ထကား-

ဟိ-သစ်စုံ၊ ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ကော်၊ သော။ ဣရိယာပထဗာဓနံ၊ ဣရိယာပုထ်၏မခုံခြင်းကို။ အညေန၊ သော။ ဣရိယာပထေန၊ ဖြင့်။ ဝိစ္ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍။ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို။ အပတန္တံ၊ မကျသည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဟရတိပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဘဂဝါ၊ ကို။ ဝိဟရတီတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

အခွင့်အဋ္ဌကထာဆရာ-ရာဇဂဟေဟူသောပါဌ်ဖြင့် နေရာအရပ်ကို ပြပြီးလျက် အမှ ဝနေဟူသော အာဓာရဖြင့် အဘယ်ကို ပြပြန်လေသနည်းဟူသောစောဒနာကိုဖြေလို၍ ဇီဝကဿ။ပ။ပရိဒီပနံဟူသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏အတ္ထကား-

ဇီဝကဿ ။ပ။ အမှဝနေတိဣဒံဝစနံ၊ သည်။ အဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ (နိဝါသနဌာနဒ္ဝိစပ်)။ယံ ဂေါစရဂါမံ၊ ကို။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿဂေါစရဂါမဿ၊ ၏။ သမီပေ၊ ၌။ နိဝါသနဌာနပရိဒီပနံ၊ နေရာအရပ်ကို

၁။ ပနသဒ္ဒါ ဝိသေသ-အနက်ဟော။

တဖန်ပြခြင်းတည်း။ တသ့ဟ၊ ကြောင့်။ ရာဇဂဟေဝိဟရတိ ။ပ။ အမ့ဝနေတိ ဇေတ္ထပါဒေ့၊ ၌။ ရာဇဂဟာသမီပေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏အနီးဖြစ်သော။ ကောမာရ-ဘစ္စသ၊ မင်းသားသည်မွေးအပ်သော။ ဇီဝကသ၊ ၏။ အမ့ဝနေ၊ ၌။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ ဣတိဧဝံအတ္ထော၊ ကို။ ဇေတ္ထ၊ ဣပါဒ်၌။ ဧဝဒိတပ္ပေဟ၊ ၏။ ဆရာ–ရာဇဂဟာသမီပေဟု ဆို၏။ သံဝဏ္ဏေတမ့၌ ရာဇဂဟေဟဟူ၍သာရှိသည်မဟုတ်တုံလော၊ ဆရာစကားသည် အသို့လျှင်သင့်ပါအံ့နည်း ဟူသောစောဒနာကို နှလုံးထား၍ သမီပဇ္ဈေ ဟိ ဧတံ ဘုမ္မဝစနံ ဟူသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏အတ္ထိကား–

ရာဇဂဟ့သမီပေတိ၊ ရာဇဂဟာသမီပေဟူ၍။ ယံဝစနံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံဝစနံ၊ သည်။ ဟိ–ယုတ္တံ၊ ၏။ သမီ့ပတ္ထေ၊ သမီပအနက်၌။ ဧတံ၊ ဤရာဇဂဟေဟူသောပုဒ်သည်။ ဘုမ္မဝစနံ၊ သတ္တမီဝိဘတ်ရှိသောပုဒ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဇီဝကာသ အစရှိသောပါဌ်၌။ ယောဇနာ၊ သည်။ ဇီဝတိ၊ အသက်ရှင်တတ်၏။ ဣတိတသ့ဟ၊ ကြောင့်။ သောဇနာ၊ သည်။ ဇီဝကော၊ မည်၏။ ယောဇနာ၊ ကို။ ကုမာရေန၊ သည်။ ဘဇတာ၊ မွေးအပ်သည်တည်း။ ဣတိတသ့ဟ၊ ကြောင့်။ သောဇနာ၊ သည်။ ကောမာရဘစ္စော၊ မည်၏။ (တတိယာ တပ္ပုရိသ် တန္နစ်လုံးကို စ နှစ်လုံးပြု၍ ဘစ္စောဟု ဆိုလေသည်။ (တသ္မ ဝစနသ္မ၊ ၏။ သာဓကံ၊ သက်ဆိုင်ဖြစ်သော။ ယထာ ကိံဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟ၊ နည်းဟူမူကား။ ကိံဘဏ္ဍော။ ပ။ ကောမာရဘဇ္စောတိနာမံအကံသူတိ၊ ကိံဘဏ္ဍော ။ပ။ အကံသု ဟူသော စကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ (သာဓကပါဌ်၏အနက်ကား)ဘဏ္ဍော၊ အချင်းတို့။ ကာကေဟိ၊ ကျိုးတို့သည်။ သ့မ္ပရိကိဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ရံအပ်သော။ ဧတံဝတ္ထု၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဧဒဝ၊ မင်းကြီး။ ဒါရကော၊ သူငယ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ဘဒ္ဓဏ၊ တို့။ ဇီဝတိ၊ အသက်ရှင်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဧဒဝ၊ မင်းကြီး။ ဇီဝတိ၊ ၏။ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ဘဒ္ဓေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ တံဒါရကံ၊ ကို။ အန္တောပုရံ၊ အိမ်သို့။ နေတွာ၊ ၍။ ဓာတီနံ၊ အထိန်းတို့အား။ ပေါသေတုံ၊ မွေးစိမ့်သောငှာ။ ဧဒထ၊ ကုန်လော။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသတို့သားအား။ (အကံသု၌စပ်။ နာမံ၌စပ်)။ ဇီဝတီဘီ၊ အသက်ရှင်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သောစကားကို။ ဥပါဒါယ၊

စဲ့၍။ (ဝုတ်ဆံညပါဒါယကား ပါဋ္ဌသေသတည်း)။ ဇီဝကောတိနာမံ၊ ဇီဝက ဟူသောအမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ခေါ်ကုန်၏။ ကုမာရေန၊ သည်။ ပေါသာပိတော၊ မွေးစေအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကောမာရဘစ္စောတိ နာမံ၊ ကောမာရဘစ္စဟူသော အမည်ကို။ အကံသု၊ ကုန်၏။ တ္ထော၊ ဤဒီဃ နိကာယ် အဋ္ဌကထာ၌။ အယံပန၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ သခ်ံပေါ၊ အကျဉ်းသာတည်း။ ဝိတ္ထာရေနပန၊ အားဖြင့်ကား။ ဇီဝကဝတ္ထု၊ သည်။ ခန္ဓကေ၊ စုဋ္ဌဝါခန္ဓက၌။ အာဂတမေဝ၊ လျှင်တည်း။ အာသ၊ ထိုဇီဝက ဝတ္ထု၏။ ဝိနိစ္ဆယကထာပိ၊ ကိုလည်း။ သမန္တပါသာဒိကာယ၊ သမန္တပါ သာဒိက အမည်ရှိသော။ ဝိနယဋ္ဌကထာယ၊ ၌။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

အယံပန ဇီဝကော၊ သည်။ ကေသို၊ သော။ သမယေ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဒေါသာဘိသန္နံ၊ သလိပ်ပြောသော။ ကာယံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ ဝိရေ စိတ္တာ၊ ဝမ်းသွန်စေ၍။ သိဝေယ္ယကံ၊ သိဝေယျယတိုင်း၌ဖြစ်သော။ ဒုဿ ယုဂံ၊ ပုဆိုးအစုံကို။ ဒတ္တာ၊ လှူ၍။ ဝတ္ထာနုမောဒနပရိယောသာနေ၊ ပုဆိုး အနုမောဒနာပြုသည်၏အဆုံး၌။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ ၍။ စိန္တေသိ၊ ၏။ မယာ၊ သည်။ ဒိဝသဿ၊ နေ့၏။ ဒွတ္တိက္ခတ္တုံ၊နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်။ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာနံ၊ ဘုရားကို ခစားခြင်းသို့။ ဂန္တ္ဗဗ္ဗံ၊ သွားအပ်၏။ ဂိဇ္ဈကူဋံ၊ ဂိဇ္ဈကူဋ် တောင်၏အနီးဖြစ်သော။ ဣဒဉ္စဝေဋ္ဌဝနံ၊ ဤဝေဋ္ဌဝန်သည်လည်း။ အတိ ဒူရေ၊ အလွန်ဝေး၏။ (တနည်း)။ အတိဒူရေ၊ ၌။ ဟောတိ၊ ၏။ မယှံပန၊ ၏ကား။ အမ္ဗဝနံ၊ သရက်တောဖြစ်သော။ ဥယျာနံ၊ သည်။ အာသန္နတရံ၊ နီးစွာ၏။ ယန္တုန၊ အကယ်၍။ အဟံ၊ သည်။ တ္ထော၊ ဤသရက်တောဥယျာဉ် ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ကာရေယ္ယံ၊ ပြုစေရမူကား။ သာဓုဝတ၊ ကောင်းစွတကား။ (သာဓုဝတကား ပါဋ္ဌသေသတည်း)။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေ သိ၊ ၏။ သောဇီဝကော၊ သည်။ တသ္မိံ အမ္ဗဝနေ၊ ၌၊ ရတ္တိဋ္ဌာန ဒိဝဋ္ဌာန လေဏ ကုဋိမဏ္ဍပါဒိနိ၊ ညဉ့်သန်ရာ နေ့သန်ရာ ကျိန်းအောင်းရာ ကုဋိ မဏ္ဍပ်အစရှိသည်တို့ကို။ သမ္ပာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေဦး၍။ ဘဂဝတော၊ အား။ အနုစ္ဆဝိကံ၊ သော။ ဂန္ဓကုဋိ်၊ ကို။ ကာရာပေတွာ၊ ၍။ အမ္ဗဝနံ၊ ကို။ အဋ္ဌာရသဟတ္ထုဗ္ဗေဓေန၊ တဆယ့်ရှစ်တောင် အစောက်ရှိသော။ တမ္မပဋ္ဌ ဝဏ္ဏေန၊ ကြေးနီပြားအဆင်းနှင့်တူသော။ ပါကာရေန၊ အရံဖြင့်။ (အုတ်ဖြင့်

လည်းဟူ)။ ပရိက္ခိပါပေတ္ထ၁၊ ရံစေ၍။ ဗုဒ္ဓပုမုခဿ[1]၊ သေ၁။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ အား။စီဝရ ဘတ္တေန[2]၊ သက်ိန်းဆွမ်းဖြင့်။ သန္တပ်ေတ္ထ၁၊ လုပ်ကျေး၍။ ဒက္ခိဏောဒကံ၊ အလှူရေစက်ကို။ ပါတေတ္ထ၁၊ ချ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ နိယျာတေတိ၊ ဆောင်နှင်း၏။ (လှူပေ၏လည်းဟူ)။ တံ၊ ထိုသို့လှူသောကျောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဇီဝကဿ ။ပ။ အမ္ဗဝနေတိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

အဗုတေလသဟိ ဘိက္ခုသတေဟီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဗုသတေန၊ တရာ၏အလယ်ဖြင့်။ (ငါးကျိပ်ဖြင့် ဟူ၍ အဓိပ္ပါယ်ထွက်သော် လည်းပေး)။ ဥိနေဟိ၊ ယုတ်ကုန်သော။ တေရသ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ဝေဌောင့်သုံးရာ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။

အဇာတသတ်မင်း

ရာဇာတိအာဒီသု၊ တို့၌။ရာဇာတိ၊ဒဒဿ၊၏။ဝိဂ္ဂဟော၊ကို။ဝေါသို့။ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ယောဇနော၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဣဿရိယသမ္ပတ္တိယာ၊ အစိုးရခြင်းစည်းစိမ်၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ (အစိုးရခြင်းကြောင့်လည်းဟူ)။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ သင်္ဃဝတ္ထူဟိ၊ သင်္ဃဝတ္ထုတို့ဖြင့်။ မဟာဇနံ၊ ကို။ ရဉ္ဇေတိ ဝဓေတိ၊ ပုံးစေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဇနော၊ သည်။ ရာဇာ၊ မည်၏။ ယောရာဇာ၊ သည်။ မဂဓာနံ၊ မဂဓတိုင်းသူတို့ကို။ ဣဿရော၊ သည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောရာဇာ၊ သည်။ မဂဓေဟိ၊ မည်၏။ (ဣဿရတဒ္ဓိတ်)။ ယောရာဇာ၊ ကို။ အဇာတောယေဝ၊ မဖွားမီကပင်လျှင်။ ရညော၊ အဘာမင်း၏။ သတ္တု၊ ရန်သူသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နေမိတ္တကေဟိ၊ နိမိတ်ဘာသိတတ်ကုန်သော ပညာရှိတို့သည်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ အပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောရာဇာ၊ သည်။ အဇာတသတ္တု၊မည်၏။ (အဇာတော ယေဝ သတ္တု အဇာတသတ္တုဟု အဝဓာရဏကမ္မဓာရယ်ပြုစေလိုသည်)။

နိမိတ်ဘာသိတတ်ကုန်သော ပညာရှိတို့၏ အဘာရန်သူသည်ဖြစ်လတ္တံ့ဟု နိမိတ်ဘာသိကြသောအခြင်းအရာကို အကျယ်ချဲ့၍ ထင်စွာပြတော်မူလို၍ တသ္မိံကိရ အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

၁။ ဗုဒ္ဓပုမုခံ ဘိက္ခုသံဃံ-ဆဋ္ဌမ္ပု အဋ္ဌကထာ။
၂။ သစီဝရဘာဇ္ဇေန-ဆဋ္ဌမ္ပု။

တသို့၊ ထိုမင်းသည်။ ကုစ္ဆိဂတေ၊ ဝမ်းဌိတည်သည်ရှိသော်။ ဒေဝိယာ၊ မိဖုယားအား။ ဧဝရူပါ၊ သော။ ဒေါဟဠေဝေါ၊ ချင်ခြင်းသည်။ ဥပပဇ္ဇတိကိရ၊ တာတ်။ အဟံ၊ သည်။ ရညော၊ အား။ ဒက္ခိဏဟတ္ထာဟုံလောဟိတံ၊ လက်ပြုံးလက်ရုံး သွေးကို။ ပိဝေယျံ၊ သောက်ရမူကား။ အဟောဝတ၊ ချော်-ကောင်းစွ တကဲား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေါဟဠေဝေါ၊ သည်။ဥပပဇ္ဇတိ၊အဲ့။သာ၊ယုံမိဖုရားသည်။ ဘာရိယဉ္စာနေ၊ ဝန်လေးသောအဆာဌ်။ (ခဲရာဌ် လည်းဟူ)။ ဒေါဟဠေဝေါ၊ သည်။ ဥပပန္နော၊ အဲ့။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား။ အာရောစေတုံ၊ ဌာ။ နသက္ကာ၊ နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ကထေတုံ၊ ဌာ။ အ သက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ကိသာ၊ ကြုံသည်။ ဒုပ္ပဏ္ဏာ၊ အဆင်း မလှသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုမိဖုယားကို။ ရာဇာ၊ သည်။ ဘဒ္ဒေ၊ မိဖုယား။ တုယ္ဟံ၊ ၏။ အတ္တဘာဝေါ၊ သည်။ ပကတိဝဏ္ဏော၊ ပြကတော့ သောအဆင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မာပုစ္ဆ၊ လင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုစ္စတေ၊ သော်။ ဘဒ္ဒေ၊ မိဖုယား။ တုံ၊ သည်။ တုယ္ဟံ၊၏။အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုကို။ မယှံ၊ ၏။ (အားလည်းဟူ)။ အကထေန္တိ၊ မပြောသည်ရှိသော်။ ကဿ၊ အသူအား။ ကထေဿသိ၊ ဆိုလတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ နိဗ္ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ နှိပ်စက်၍။ ကထာပေ သိ၊ ဆိုစေ၏။ သုတ္ဝာစ၊ ၍လည်း။ ဗာလေ၊ မိန်းမမိုက်။ ကိံ၊ ကြောင့်။ တ္ထော၊ ဤအရာ၌။ တုယှံ၊ အား။ ဘာရိယာသညာ၊ ခဲ၏ဟူသောအမှတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ဝေဇ္ဇံ၊ ဆေးသမားကို။ ပက္ကောသာပေတ္ဝာ၊ ၍။ သုဝဏ္ဏာသတ္ထကေန၊ ရွှေထားငယ်ဖြင့်။ ဗာဟုံ၊ လက်ရုံးကို။ ဖာလာပေတ္ဝာ၊ ခွဲစေ၍။ သုဝဏ္ဏာသရကေန၊ ရွှေခွက်ငယ်ဖြင့်။ လောဟိတံ၊ သွေးကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဥဒကေန၊ နှင့်။ သမ္ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ရောရော်။ ပါယေသိ၊ သောက်စေ၏။ နေမိတ္တကာ၊ နိမိတ်ဘာသ်ကုန်သောပညာရှိတို့ သည်။ တံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၍။ သေ ဧသော ဂဗ္ဘော၊ ဤမိဖုယားဝမ်းဌ် တည်သောသူငယ်သည်။ ရညော၊ ၏။ သတ္တာ၊ ရန်သူသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣမိနာ၊ ဤမိဖုယားဝမ်းဌ် တည်သောသူငယ်သည်။ ရာဇာ၊ ကို။

ဟညိဿတိ၊ သတ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗျာကရိ်သု၊ ကြားကုန်၏။ ဒေဝိ၊ သည်။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ မယ္ဟံ၊ ၏။ ကုစ္ဆိဂတော၊ ဝမ်း၌တည်သောသားငယ် သည်။ နိက္ခန္တော၊ ဖွားလတ်သော်။ ရာဇာနံ၊ ကို။ မာရေဿတိကိရ၊ သတ်လတ္တံ့သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂဗ္ဘံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို။ ပါတေတုကာမာ၊ ချလိုသည်ဖြစ်၍။ ဥယျာနံ၊ သို့။ ဂန္ဆာ၊ ၍။ ကုစ္ဆိ်၊ ဝမ်းကို။ မဒ္ဒါပေသိ၊ နယ်စေ၏။ ဂဗ္ဘော၊ သည်။ နံ ပတတိ၊ မကျ။ သာ၊ သည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ ဂန္ဆာ၊ ၍။ တဏှေ၀၊ လျှင်။ ကာရေတိ၊ စေ၏။ ရာဇာ၊ သည်။ ကိမတ္ထံ၊ ဌာ။ အယံ၊ ဤမိဖုယားသည်။ အဘိဏှံ၊ မပြတ်။ ဥယျာနံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိမံသန္တော၊ အဖန်တလဲလဲ စုံစမ်းဆင်ခြင်လတ်သော်။ တံကာရဏံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဒ္ဒေ၊ မိဖုယား။ တ၀၊ ၏။ ကုစ္ဆိယံ၊ ၌။ ပုတ္တောတိ၀၊ သားဟူ၍၎င်း။ ဓီတာ၀ိ၀၊ သမီးဟူ၍၎င်း။ နံ ပညာယတိ၊ မထင်။ အတ္ထနော၊ ၏။ ဂဗ္ဘော၊ ၌။ (အာဓ၁ရထည့်)။ နိဗ္ဗတ္တာဒါရကံ၊ ကို။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ အကာသိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နော၊ တို့အား။ ဇမ္မုဒီပတလေ၊ ၌။ မဟာအဂ္ဂရာသိပိ၊ ကြီးစွာသော ကျေးဇူးမရှိသော အစုသည်လည်း။ အာ၀ိ၊ စွာ။ ဘ၀ိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ တုံ၊ သည်။ ဧ၀ံ၊ သို့။ မာကရောဟိ၊ လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိ၀ါရေတ္ဝာ၊ မြစ်၍။ အာရက္ခံ၊ ကို။ အဒါသိ၊ ၏။ သာ၊ သည်။ ဂဗ္ဘ၀ုဋ္ဌာနကာလေ၊ ကိုယ်ဝန်ဖွားသောအခါ၌။ မာရေဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ တဒါပိ၊ ထိုကိုယ်ဝန်ဖွားသောအခါ၌လည်း။ အာရက္ခမနုဿာ၊ တို့သည်။ ဒါရကံ၊ ကို။ မာတုတော၊ မှ။ (အပါဒါန်ထည့်)။ အပနယိ်သု၊ ဖဲကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖွားပြီးသည်မှ။ အပရေန၊ နောက်ဖြစ်သော။ သမယေန၊ ၌။ ဝုစ္စိပ္ပတ္တံ၊ ကြီးသောအရွယ်သို့ရောက်သော။ ကုမာရံ၊ ကို။ ဒေ၀ိယာ၊ အား။ ဒဿေသုံ၊ ပြကုန်၏။ သာ၊ သည်။ တံ၊ ထိုသတို့သားကို။ ဒိသွာ၀၊ ၍လျှင်။ ပုတ္တာသိနေဟံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုသို့ပြင်းစွာချစ်ခြင်းကြောင့်။ နံ၊ ထိုသတို့သားကို။ မာရေတုံ၊ ၌။ နသက္ခိ၊ နိုင်။ ရာဇာပိ၊ သည်လည်း။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ပုတ္တာသ၊ အား။ သြပရဇ္ဇံ၊ ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။

ဒေဝဒတ်၏ကြံစည်ပုံ

အထ၊ ၌။ ကေသို့သမယေ၊ ၌။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ ရဟောဂတော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ကပ်၍။ စိန္တေသိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တာဿ၊ ၏။ ပရိသာ၊ သည်။ မဟာ၊ များ၏။ မောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ ၏။ ပရိသာ၊ သည်။ မဟာ၊ များ၏။ ကဿပဿ၊ ၏။ ပရိသာစ၊ သည်လည်း။ မဟာ၊ ၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ ဝိသုံ ဝိသုံ၊ အသီးအသီး။ ဓုရာ၊ အကြီးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ကေ သော။ ဓုရံ၊ ဝန်ကို။ (အကြီးကိုလည်းဟူ)နီဟရိဿာမိ၊ ထုတ်အံ့။ ဆောင်အံ့လည်းဟူ)။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်။ လာဘေန၊ လာဘ်နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ပရိသံ၊ ကို။ ဥပပါဒေတုံ၊ ငှာ။ န သက္ကောတိ၊ နိုင်။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ အဟံ၊ သည်။ လာဘံ၊ ကို။ နိဗ္ဗတ္တေမိ၊ ဖြစ်စေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ခန္ဓကေ၊ စူဠဝါခန္ဓကဉ်။ အာဂတနယေန၊ ဖြင့်။ အဇာတသတ္တုကုမာရံ၊ အဇာတသတ်မင်းကို။ ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယေန၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကိုပြသဖြင့်။ ပသာဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍။ သာယဉ္စ၊ ညအခါ၌ဌင်း။ ပါတဉ္စ၊ နံနက်အခါ၌ဌင်း။ ပဉ္စဟိ ရထသတေဟိ၊ ငါးရာသောရထား တို့ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ခစားခြင်းငှာ။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာလတ်သော။ အဇာတ သတ္တုံ၊ ကို။ အဘိဝိဿဋ္ဌံ၊ အလွန်အကျွမ်းဝင်သည်ကို။ ဥတ္တာ၊ ၍။ ကေဒိဝသံ၊ ၌။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကုမာရ၊ မင်းသား။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဇေဝါ၊ စင်စစ်။ ဒီဃာယုကာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိကုန်၏။ ဇေတရဟိ၊ ၌။ အပ္ပါယုကာ၊ တို့သောအသက် ရှိကုန်၏။ ကုမာရ၊ မင်းသား။ ဇေနဟိ၊ ကား။ တုံ၊ သည်။ ပိတရံ၊ ကို။ ဟန္တွာ၊ သတ်၍။ ရာဇာ၊ သည်။ ဟောဟိ၊ လော။ အဟံ၊ သည်။ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဟန္တွာ၊ ၍။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဝိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇေတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ ကုမာရံ၊ ကို။ ပိတုဝေ၊ အဘကို သတ်ခြင်း၌။ ဥယျောဇေတိ၊ ၏။

သော၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းသားသည်။ အယျော ဒေဝဒတ္တော၊ အရှင်ဒေဝဒတ်သည်။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိ၏။ ဇေဿ၊ ထို အရှင်ဒေဝဒတ်သည်။ အဝိဒိတံနာမ၊ မသိသောအရာမည်သည်။ နတ္ထိ၊

မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ဥရုယာ၊ ပေါင်ဖြင့်။ ပေါတ္ထနိယံ၊ သားလှိုးထားငယ်ကို့။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဘွဲ့၍။ ဒိဝါဒိဝသေ၊ နေ့တောတော၌။ ဘိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ ဥဗ္ဗိဂ္ဂေါ၊ တုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍။ ဥဿင်္ကီ၊ ရွံရှားသည်ဖြစ်၍၊ ဥတြသတော၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍။ အန္တေပုရံ၊ အိမ်တွင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ စွဲဋ္ဌဝါဒန္ဓကဋ္ဌ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ ဝိပ္ပကာရံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းကို့။ အကာသိ၊ ၏။ ဒေ့ထ၊ ဦး။ နံ၊ ထိုအဇ်္ဈာတသတ်ကို့။ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။ အနုယုဉ္ဇိတွာ၊ စီစစ်၍။ ကုမာရော၀၊ မင်းသားကိုလည်း။ ဟန္တဗ္ဗော၊ သတ်အပ်၏။ ဒေဝဒတ္တောစ၊ ကိုလည်း။ ဟန္တဗ္ဗော၊ သတ်အပ်၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူစ၊ တို့ကိုလည်း။ ဟန္တဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မန္တယိ သု၊ ဆိုကြကုန်၏။ ရညော၊ ၏။ အာဏာဝေသန၊ ဖြင့်။ ကရိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ရညော၊ အား။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။

ရာဇာ၊ သည်။ ယေ အမစ္စာ၊ တို့သည်။ မာရေတုကာမာ၊ သတ်လိုကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ တေသံ အမစ္စာနံ၊ တို့၏။ ဌာနန္တရာနိ၊ ရာထူးတို့ကို။ အစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖျက်၍။ ယေ အမစ္စာ၊ တို့သည်။ မာရေတုကာမာ၊ ကုန်သည်။ နာဟေသုံ၊ ကုန်တေ အမစ္စေ၊ တို့ကို။ ဥစ္စေသု၊ မြင့်ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ကုမာရံ၊ ကို။ ကုမာရ၊ မင်းသား။ တံ၊ သည်။ ကိဿပန၊ အဘယ်ကြောင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ မာရေတုကာမော၊ သည်။ အသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဒေဝ၊ ကြီး။ အဟံ၊ သည်။ ရဇ္ဇေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထိကော၊ အလိုရှိသည်။ အမ္ပိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊၏။ ရာဇာ၊ သည်။ တဿ၊ ထိုအဇာတသတ်သတို့သားအား။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။

သော၊ ထိုအဇာဘသတ်သည်။ မယ္ဟံ၊ ၏။ မနောရထော၊ နှလုံးအလိုသည်။ နိပ္ဖန္နော၊ ပြည့်စုံပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒေဝဒတ္တဿ၊ အား။ အာရောစေသိ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်။ နံ၊ ထိုအဇာတသတ်ကို့။ အာဟ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ (မညသိဒ္ဓံစပ်)။ သိင်္ဂါလံ၊ မြေခွေးကို့။ အန္တော၊ အတွင်းဌ။ ကတွာ၊ ၍။ ဘေရိ်ံ၊ စည်ကို့။ နန္ဒနပုရိသော၀ိယ၊ ကျက်သောယောကျ်ား

ကဲ့ဘို့။ အဟံ၊ သည်။ သုကိစ္စကာရီ၊ ပြီးပြီးသောကိစ္စရှိသည်။ အမို့၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မည်သည်၊ အောက်မေ့၏။ ကတိပါဟေနေဝ၊ တရက် နှစ်ရက် ဖြင့်လျင်။ တယာ၊ သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ အဝမာနံ၊ ယုတ်သော မာန်မူခြင်းကို။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ သယမေဝ၊ သည်ပင်လျင်။ ရာဇာ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အထ၊ ထို့ကြောင့်သည်ရှိသော်။ ကိံကရောမိ၊ အဘို့ပြုရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ မူလဆေဒံ၊ အရင်းပြတ်သည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဃာတေဟိ၊ သတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မယ္ဟံ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ နသတ္ထဝေဠောနနု၊ ထားဖြင့်သတ်ခြင်းကို မထိုက်သည် မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ (တစုံတခုအပြစ်အထူးမရှိသောကြောင့် ထားဖြင့်သတ်ခြင်းငှာ မ လျောက် ပတ် ဖြစ် ခဲ့ သည် ဆိုလို သည်)။ အာဟာရူပစ္ဆေဒေန၊ အာဟာရကိုဖြတ်သဖြင့်။ နံ၊ ထိုမင်းကြီးကို။ မာရေဟိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ သော၊ ထိုအဇာတသတ်သည်။ ပိတရံ၊ ကို။ တာပနဂေဟေ၊ အခိုးထွက်သောအိမ်၌။ (အပြစ်ကိုပြုရာ အိမ် ၌လည်းဟူ)။ ပက္ခိပါပေသိ၊ ထားစေ၏။ တာပနဂေဟံနာမ၊ မည်သည့် ကား။ ကမ္မကရဏတ္ထာယ၊ အပြစ်ကိုပြုခြင်းငှာ။ ကတံ၊ သော။ ဓူမဃရံ၊ မီးခိုးထွက်သောအိမ်တည်း။ မမ၊ ၏။ မာတရံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ အညဿ၊ အား။ ဒဋ္ဌုံ၊ ငှာ။ မာဒေထ၊ မပေးလင့်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ဒေဝိ၊ သည်။ သုဝဏ္ဏသရကေ၊ ရွှေခွက်ငယ်၌။ ဘတ္တံ၊ ကို။ ပက္ခိပိတွာ၊ ၍။ ဥစ္ဆင်္ဂေနံ၊ ခါးစောင်းဖြင့်။ (ခါးပိုက်ဖြင့်လည်းဟူ)။ အာဒါယ၊ ၍။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။ တံဘတ္တံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ၍။ ယာပေတိ၊ မျှတ၏။ သော၊ ထိုအဇာတသတ်သည်။ မယ္ဟံ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ ကထံ၊ အသို့သောအကြောင်းဖြင့်။ ယာပေတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ မယ္ဟံ၊ ၏။ မာတု၊ အား။ ဥစ္ဆင်္ဂေ၊ ခါးပိုက်တို့ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပဝိသိတုံ၊ ငှာ။ မာဒေထ၊ လင့်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသို့ဆိုသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဒေဝိ၊ သည်။ မောဋ္ဌိယံ၊ ဆံထုံး၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ၍။ ပဝိသတိ၊ ၏။ တမ္ပိ၊ ကိုလည်း။

၁။ ဥစ္ဆော အင်္ဂါတိ ဥစ္ဆင်္ဂါ-ဒို--သစ်။

သုတ္တာ၊ ၍။ မောဋ္ဌိ၊ ကို။ ဗန္ဓိတ္တာ၊ ၍။ ပဝိသိတုံ၊ ငှာ။ မာဒေထ၊ လင့်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ ၏။ တဇ္ဇော၊ မှ။ သုဝဏ္ဏပါဒုကာသု၊ ရွှေခြေနင်းတို့၌။ ဘတ္တံ၊ ကို။ ဌပေတ္တာ၊ ၍။ ပိဒဟိတ္တာ၊ ပိတ်၍။ ပါဒုကာ၊ခြေနင်းတို့ကို။ အာရူယှ၊ စီး၍။ ပဝိသတိ၊ ၏။ ရာဇာ၊ သည်။ တေန ဘတ္တေန၊ ဖြင့်။ ယာပေတိ၊ ၏။ ပုန၊ တဖန်။ ကထံ၊ အသို့လျှင်။ ယာပေတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ၍။ တမတ္ထံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ ပါဒုကာ၊ခြေနင်းတို့ကို။အာရူယှ၊၍။ ပဝိသိတုံပိ၊ ငှာလည်း။ မာဒေထ၊ လင့်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ ၏။ ကတေဘာ၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဒေဝီ၊ သည်။ ဂန္ဓောဒကေန၊ နံ့သာရည်ဖြင့်။ နှာယိတ္တာ၊ ၍။ သရီရံ၊ ကို။ စတုမခုဒရန၊ စတုမဓူဖြင့်။ မက္ခေတ္တာ၊ လိမ်းကျံ၍။ ပါရုပိတ္တာ၊ ရုံ၍။ ပဝိသတိ၊ ၏။ ရာဇာ၊ သည်။ တဿာ၊ ထိုမိဖုယား၏။ သရီရံ၊ ကို။ လေဟိတ္တာ၊ လျက်၍။ ယာပေတိ၊ ၏။ ပုန၊ တဖန်။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ၍။ တံပဝတ္တိံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊၍။ မယ္ဟံ၊ ၏။ မာတု၊ အား။ ပဝေသနံ၊ ဝင်ခြင်းကို။ နိဝါရေထ၊ မြစ်ကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ ၏။ (တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍)။ ဒေဝီ၊ သည်။ ဒွါရမူလေ၊ တံခါးရင်း၌။ ဌတ္တာ၊ ၍။ သာမိဿမ္မိသာရ၊ အရှင်ဗိမ္မိသာရမင်းကြီး။ တေံ၊ ဤသူကို။ ဒဟာရာဘာလေ၊ ၌။ မာဧရတုံ၊ ငှာ။ နု အဒါသိ၊ မပေး။ အတ္တာနော၊ ၏။ သတ္တုံ၊ ရန်သူကို။ အတ္တာနာဝ၊ သည်သာလျှင်။ ပေါသေသိ၊ မွေး၏။ ဣဒံပန၊ ဤမြင်ခြင်းသည်ကား။ ဒါနိ ဣဒါနိ၊ ၌။ တော၊ သင်အား။ ပစ္ဆိမဒဿနံ၊ အဆုံးစွန်သောမြင်ခြင်းပါတည်း။ အဟံ၊ သည်။ ဣတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ တုမ္ဟေ၊ တို့ကို။ ပဿိတုံ၊ ငှာ။ နု လဘာမိ၊ မရ။ မယ္ဟံ၊ အား။ ဒေါဒေသာ၊ သည်။ သစေအတ္ထိ၊ အံ့။ ဒေဝ၊ ကြီး။ ခမထ၊ သည်းခံပါကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရောဒိတ္တာ၊ ၍။ ကန္ဒိတ္တာ၊ မြည်တမ်း၍။ နိဝတ္တိ၊ ပြန်လေ၏။

တတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ရဇညာ၊ အား။ အာဟာရော၊ အစာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ရာဇာ၊ သည်။ မဂ္ဂဖလေန၂၊ မဂ်၏ အစုမ်းခြောင့် ဖြစ်သော။

၁။ နိဿယဆရာထည့်ပေးသောအနက်သည် စကား အနေ အထား စသဟပ်မှု မရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။

၂။ မဂ္ဂဖလသုခေန-ဆဋ္ဌမှ။ ဂုဏ်ဋ္ဌ-သစ်၌ မဂ္ဂဖလသုခေနာတိ မဂ္ဂဖလသုခဝတာ၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဖလသုခုပသဉ္ဇိတေန စက်မေန ယာပေတိတိ အတ္ထော-ဟု ဖွင့်ဆို၏။

ဧက်မေန၊ စကြံသွားခြင်းဖြင့်။ ယာပေတိ၊ ၏။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ တာဃ၊ ထိုဗိမ္မိသာရမင်း၏။ အတ္တဘာဝေါ၊ သည်။ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏။ သော၊ ထိုအဇာတသတ်သည်။ ဘဏေ၊ အချင်းတို့။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ သောအကြောင်းဖြင့်။ မေ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ ယာပေတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ၍။ စက်မေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ယာပေတိ၊ ၏။ အတိဝိယ၊ လျှင်။ အဃ၊ ထိုမင်းကြီး၏။ ဒုတ္တဘာဝေါ၊ သည်။ ဝိရောစတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ဒါနိ-ဣဒါနိ၊ ဦး။ အဃ၊ ထိုငါ့အဘအား။ စက်မံ၊ ကို။ ပဟာရေဃာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ၍။ မယ္ဟံ၊ ၏။ ပိတု၊ အဘ၏။ ပါဒဒ၊ တို့ကို။ ခုရေန၊ သင်ဓုန်းဖြင့်။ ဖာလေတ္ဝာ၊ ခွဲ၍။ လောဟိတေလေန၊ ဆားနှင့်ရောသောဆီဖြင့်။ မက္ခေတ္ဝာ၊ လိမ်း၍။ ပိတစ္ဆိတေဟိ၊ ရဲရဲတောက် ကုန်သော။ ခဒိရင်္ဂါရေဟိ၊ ရှာမီးခဲတို့ဖြင့်။ ပဲစထ၊ ကင်လေကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နှာပိဒတ၊ ဆတ္တာသည်တို့ကို။ ပေသေတိ၊ ၏။ ဆုဇာ၊ သည်။ ဇတ၊ ထိုဆတ္တာသည်တို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ မယ္ဟံ၊ ၏။ ပုတ္တော၊ ကို။ ကေနစိ၊ တစုံ တယောက်သောသူသည်။ သညတ္တော၊ သိစေအပ်သည်။ ဘဝိဿတိနနု၊ ဖြစ်လတ္တံ့သည်တကား။ ဣမေ၊ ဤဆတ္တာသည်တို့သည်။ မမ၊ ၏။ မဿု ကရဏတ္ထာယ၊ မုတ်ဆိတ်ဆံပင်ကိုပြုပြင်ခြင်းငှာ။ အာဂတာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။

ဗိမ္ဗိသာရအား ထားခဲ့ခြင်း

တေ၊ ထိုဆတ္တာသည်တို့သည်။ ဂန္ဒွာ၊ ၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကုန်၏။ ကဿဝ၊ ကြောင့်။ အာဂတာ၊ ကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌာစ၊ မေးအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း။ တံသာသနံ၊ ကို။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ရညော၊ ၏။ မနံ၊ စိတ်အလိုကို။ ကရောထ၊ ကုန်လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တောစ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း။ ဒေဝ၊ ကြီး။ နိသီဒ၊ ထိုင်တော်မူပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ဒေဝ၊ ကြီး။ မယံ၊ တို့သည်။ ရညော၊ ၏။ အာဏံ၊ ကို။ ကရောမ၊ ကုန်အံ့။ အမှာကံ၊ တို့အား။ မာကုဇ္ဈတ္ထ၊ ကုန်။ ဣဒံ၊ 'ဤသို့အမျက်ထွက်ခြင်းသည်။ တုမှာဒိသာနံ၊ သင်တို့ကဲ့သို့ သဘောရှိကုန်သော။ ဓမ္မရာဇူနံ၊ တရားစောင့်သောမင်းတို့အား။ န အနုစ္ဆဝိကံ၊ မလျောက်ပတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။

ဝါမဟတ္ထေန၊ လက်ဝဲလက်ဖြင့်။ ဂေါပ္ပကေ၊ ဖမျက်၌။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဒက္ခိဏဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ခုရံ၊ သင်ဓုန်းကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ပါဒတလာနိ၊ ဖဝါးအပြင်တို့ကို။ ဖာလေတ္ဝာ၊ ခွဲ၍။ လောဏတေလေန၊ ဆားနှင့် ရောသောဆီဖြင့်။ မက္ခေတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိတစ္ဆိတေဟိ၊ ရဲရဲတောက်ကုန်သော။ ခဒိရင်္ဂါရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပစိ သု၊ ကုန်၏။ ရာဇာ၊ ဗိမ္မိသာရမင်းသည်။ ပုဗ္ဗေ၌။ စေတိယင်္ကေ၊ စေတီ အပြင်၌။ သညပါဟနေ၊ ဘိနပ် စီးလျက်။ အဂမာသိကိရ၊ သွား ဘူး သ တတ်။ နိသဇ္ဇနတ္ထာယ၊ ထိုင် နေ ခြင်း ငှာ။ ပညတ္တကဋ္ဌသာရကဋ္ဌ၊ ခင်းအပ်သောဖျာသင်ဖြူးကိုလည်း။ အဓောဧ့ဟိ၊ မဆေးကုန်သော။ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်။ အက္ကမိ၊ နင်းဘူး၏။ တာဃ၊ ထိုမကောင်းမှု၏။ အယံ၊ ဤသို့ခြေခဲ့ကိုခံရခြင်းသည်။ နိဿန္ဒေ၊ အကျိုး ဆက်တည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ရညော၊ အား။ ဗလဝဝေဒနာ၊ ပြင်းစွာသော ဒုက္ခဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဗိမ္မိသာရ မင်းသည်။ ပုဒ္ဓေါ၊ သည်။ အဟော၊ အံ့သြဘွယ်ရှိစွတကား။ ဓမ္မော၊ သည်။ အဟော၊ စွတကား။ သံဃော၊ သည်။ အဟော၊ စွတကား။ ဤတိ၊ ဤသို့။ အနုဿရန္တော်ယော၀၊ အ ဖန် တ လဲ လဲ အောက် မေ့ လျက် လျှင်။ စေတိယင်္ကေ၊ စေတီ အပြင်၌။ ခိတ္တာမာလာဝိယ၊ ပစ်အပ်သောပန်းကဲ့သို့။ မိလာယိတ္ဝာ၊ ညှိုးနွမ်း၍။ စာတုမဟာရာဇိက ဒေဝလောကေ၊ ၌။ ဝေဿဝဏ်သည်၊ ဝေဿဝဏနတ်မင်း၏။ ပရိစာရကော၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော။ ဇန ဝသဘောနာမ၊ အမည်ရှိသော။ ယက္ခော၊ နတ်ဘားသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ၏။

တံဒိဝသမေဝ၊ ၌လျှင်။ အဇာတသတ္တုဿ၊ ၏။ ပုတ္တော၊ သည်။ ဇာတော၊ ၏။ ပုတ္တဿ၊ ၏။ ဇာကဘာဝဉ္စ၊ ဖွားသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း။ ပိတု၊ ၏။ မကဘာဝဉ္စ၊ သေသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း။ နိဝေဒေတုံ၊ ကြားခြင်းငှာ။ ဒွေလေခါ၊ နှစ်ခုသောစာရင်းတို့သည်။ ကေကာ့ကောယော၀၊ တပြိုင်နက်

၁။ စေတိယင်္ကောတို့ ဂန္ဓပုပ္ဖာဒီဟိ ပူဇနဋ္ဌာနဘူတေ စေတိယင်္ကော။ ။ဋီကာ ဟောင်း-ဆဋ္ဌ ၂၁၀။ ၎င်းအလို စေတိယင်္ကဟူသည် နံ့သာပန်းစသည်တို့ကို တင်လျှူ ပူဇော်ရာဖြစ်သော ပန်းတင်ခုံတည်း၊ တံ တိုင်း ဖြင့် ဝန်း ရံ ထား သော ပရဝုဏ်တခုလုံးကို စေတိယင်္ကာ မခေါ်ဟူမှတ်အပ်၏။

သောခဏ်၌သာလျှင်။ အာဂတာ၊ ရောက်လာကုန်၏။ အမစ္စာ၊ တို့သည်။ ပဌမံ၊ စ္ဒာ။ ပုတ္တာဿ၊ ၏။ ဇာတဘာဝံ၊ ကို။ အာဒရောစေဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံလေခံ၊ ထိုဖွားသောစာရင်းကို။ ရညော၊ ၏။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ ဒဋ္ဌပေသုံ၊ ထားကုန်၏။ ရညော၊ အား။ တံခဏေယေဝ၊ ထိုသားဖွားပြီဟူသော စကားကိုကြားသောခဏ်၌လျှင်။ ပုတ္တသိနေဟော၊ သား၌ချစ်ခြင်းသည်။ ဥပပ္ဇိတ္ဝာ၊ ၍။ သကလသရီရံ၊ အလုံးစုံသော ကိုယ်ကို။ ခေါဘေတ္ဝာ၊ ချောက်ချားစေ၍။ အင်္ဂီမင်္ဂံ၊ ခြင်ဆီကို။ အာဟာစ္ဆ၊ ထိ၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ၏။ တာသိ ခဏော၊ ၌။ ပိတု၊ အဘ၏။ ဂုဏံ၊ ကို။ အညာသိ၊ သိလေ၏။ မယိ၊သည်။ ဇာတေပိ၊ ဖွားသော်လည်း။ မယှံ၊ ၏။ ပိတု၊ အဘအား။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ သိနေဟော၊ သည်။ ဥပပ္ဇန္ဒော၊ ဖြစ်လေရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အညာသိ၊ ၏။ သော၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းသည်။ ဘဏော၊ တို့။ ဂစ္ဆထ၊ ကုန်။ မယှံ၊ ၏။ ပိတရံ၊ အဘကို။ ဝိဿဇ္ဇေထ၊ လွှတ်လေကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ ၏။ ဒေဝ၊ ကြီး။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဝိဿဇ္ဇာပေထ၊ လွှတ်စေကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ အမစ္စာ၊ တို့သည်။ ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသော။ လေခံ၊ အဘသေသောစာရင်းကို။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ ဒဋ္ဌပယိံသု၊ ထားကုန်၏။

သော၊ ထိုအဇာတသတ်သည်။ တံ(မတ)ပဝတ္တိံ၊ ထိုအဘသေသောအကြောင်းကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ရောဒမာနော၊ ငိုလျက်။ မာတု၊ ၏။ သမီပံ၊ သို့။ ဂန္ဒွာ၊ ၍။ အမ္မ၊ အမိ။ မယိ၊ သည်။ ဇာတေ၊ ဖွားသည်ရှိသော်။ မယှံ၊ ၏။ ပိတု၊ ၏။ သိနေဟော၊ ချစ်ခြင်းသည်။ အဟောသိနုခေါ၊ ဖြစ်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သာ၊ ထိုအမိသည်။ ဗာလပုတ္တာ၊ သားမိုက်။ ကိံ ဝဒေသိ၊ အဘယ်သို့ ဆိုဘိသနည်း။ တဝ၊ သင်၏။ ဒဟရကာလေ၊ ငယ်သောအခါ၌။ အဂ်္ဂုလိယာ၊ လက်ချောင်း၌။ ပိဋ္ဌကာ၊ အိုင်းအနာသည်။ ဥဋ္ဌဟိ၊ ပေါက်၏။ အထ၊ ၌။ ရောဒမာနံ၊ ငိုကြွေးသော။ တံ၊ သင့်ကို။ သညာပေတုံ၊ မှတ်စိမ့်သောငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ ဖြစ်၍။ တံ၊ သင့်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဝိနိစ္ဆယဋ္ဌာနေ၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာ၌။ နိသိန္နဿ၊ သော။ တဝ၊ သင်၏။ ပိတု၊ အဘ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂမံသု၊ သွားလေကုန်၏။ ဧတ၊ သင်၏။ ပိတာ၊ အဘသည်။ အဂ်္ဂုလိံ၊

လက်ချောင်းကို။ မုဇခ၊ ခံတွင်းဌ်။ ဌပေသိ၊ ၏။ ပိဋ္ဌကာ၊ အိုင်းအနာသည်။ မုခေယေဝ၊ ခံတွင်းဌ်လျှင်။ ဘိဇ္ဇိ၊ ပြည်ပေါက်၏။ အထခေါ၊ ဌ်။ တဝ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ တယိ၊ ဌ်။ သိနေဟန၊ ဖြင့်။ လောဟိတမိဿကံ၊ သွေးနှင့်ရောသော။ တံပုဗ္ဗံ၊ ထိုပြည်ကို။ အနုဋ္ဌဘိတ္ဘာဝ၊ မဖထုံးမူ၍ သာလျှင်။ အဇ္ဈောဟရိ၊ မျိုလေ၏။ တေ၊ သင်၏။ ပိတု၊ ၏။ ဇဝရူပေါ၊ သော။ သိနေဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုဒဏ္ဍာတသတ်မင်းတည်။ ရောဒိတ္ဘာ၊ ငိုကြွေး၍။ ပရိဒေဝိတ္ဘာ၊ အဖန်တလဲလဲ ငိုကြွေး၍။ ပိတု၊ ၏။ သရီရကိစ္စံ၊ အဆောင်ဖုတ်သောအမှုကို။ အကာသိ၊ ၏။

ဒေဝဒတ္တောပိ၊ သည်လည်း။ အဇာတသတ္တုံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဘာ၊ ၍။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယေပုရိသာ၊ အကြင် ယောကျ်ားတို့သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမကို။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေဿန္တိ၊ ချကုန်လတ္တံ့။ တေပုရိသေ၊ တို့ကို။ အာဏာပေဟိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဘာ၊ ၍။ တေန၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းသည်။ ဒိန္နေ၊ ပေးအပ်ကုန်သော။ ပုရိသေ၊ တို့ကို။ ပေသေတ္ဘာ၊ စေ၍။ သယံ၊ သည်။ ဂိဇ္ဈကူဋံ၊ သို့။ အာရုယ္ဟ၊ တက်၍။ ယန္တေန၊ ယန္တရားဖြင့်။ သိလံ၊ ကျောက်ကို။ ပဝိဇ္ဈိတ္ဘာ၊ လှိမ့်၍။ နာဒ္ဒသဂိရိံ၊ နံသဒ္ဒဂိရိအမည်ရှိသော။ ဟတ္ထိံ၊ ကို။ မုဉ္စာပေတ္ဘာပိ၊ လွှတ်စေ၍လည်း။ ကေနစိ၊ တစုံဟာခုသော။ ဥပါယေန၊ ဖြင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ မာရေတုံ၊ ငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ ဖြစ်၍။ ပရိဟီနလာဘသက္ကာရော၊ ယုတ်သောလာဘ်သက္ကာရရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဥ္စဝတ္ထူနိ၊ တို့ကို။ ယာစိတ္ဘာ၊ ၍။ တာနိ၊ ထိုငါးပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့ကို။ အလဘမာနော၊ မရသည်ဖြစ်၍။ ဇေဟိ၊ ထိုငါးပါးကုန်သော့ဝတ္ထုတို့ဖြင့်။ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ သညာပေဿာမိ၊ မှတ်စေအံ့။ ဣတိမနသိကတ္ဘာ၊ ၍။ သံဃဘေဒံ၊ ကို။ ကတ္ဘာ၊ ၍။ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလာနေသု၊ တို့သည်။ ပရိသံ၊ မိမိပရိသတ်ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ပက္ကန္တေသု၊ ဖဲကုန်သည်ရှိသော်။ ဥဏ္ဟလောဟိတံ၊ ပူသောသွေးကို။ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်။ ဆဒ္ဒေတ္ဘာ၊ ၍။ နဝမာသေ၊ ကိုးလတို့ပတ်လုံး။ ဂိလာနံမဥ္ဆေ၊ နာရာညောင်စောင်းဌ်။ နိပဇ္ဇိတ္ဘာ၊ ၍။ ဝိပ္ပဋိသာရော[1]၊ နှလုံးမသာသည်။ ဇာတော၊ ၍။ တေရဟိ၊ ဌ်။ သတ္ထာ၊ သည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်

၁။ ဝိပ္ပဋိသာရဇာတော-ဆဋ္ဌမှ။

အရပ်၌။ ဝသတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ၍။ ဧတဝဓနေ၊ ၌။ ဝသတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ မံ၊ ငါ့ကို။ မဉ္ဉကေန၊ ညောင်စောင်းငယ်ဖြင့်။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဒဿေထ၊ ပြကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍။ အာဟရိန္ဒမာနေ၊ ဆောင်အပ်လေသည်ရှိသော်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဒဿနာရဟဿ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာထိုက်သော။ ကမ္မဿ၊ ကောင်းမှုကံ၏။ အကတတ္တာ၊ မပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဧတဝဓနေ၊ ၌။ ပေါက္ခရဏီသမီပေယေဝ၊ လေးထောင့်ကန်၏ အနီး၌သာလျှင်။ ဒိဓာ၊ နှစ်ဖြာ။ ဘိန္နံ၊ ကဲ့သော။ ပထဝိံ၊ သို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ၍။ မဟာနိရယေ၊ အဝီစိငရဲ၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ ၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ တတ္ထ၊ ဤဒီဃနိကာယ် အဋ္ဌကထာ၌။ သခေါ်ပေါ၊ အကျင့်းတည်း။ ဝိတ္ထာရကထာနယောပန၊ အကျယ်ဖြစ်သောနည်းသည်ကား။ ခန္ဓကေ၊ စူဠဝါခန္ဓက၌။ အာဂတော၊ ၏။ ခန္ဓကော၊ ၌။ အာဂတတ္တာပန၊ လာပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ကား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော အကျယ်စကားကို။ အမှေဟိ၊ တို့သည်။ ဣဓ၊ ဤဒီဃနိကာယ်အဋ္ဌကထာ၌။ နု ဝုတ္တံ၊ အပ်ပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဇာတောယေဝ၊ မဖွားမီကပင်လျှင်။ ရညော၊ ၏။ သတ္တု၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နေမိတ္တကေဟိ၊ နိမိတ်ဘာသ်တတ်ကုန်သော ပညာရှိတို့သည်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ ညွှန်အပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဇာတာသတ္တု၊ မည်၏။

ဝေဒေဟိပုတ္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အယံ၊ ဤအဇာတသတ်မင်းသည်။ ကောသလရညော၊ ၏။ ဓီတာယ၊ ၏။ ပုတ္တော၊ တည်း။ ဝိဒေဟရညော၊ ဝိဒေဟရာဇ်မင်း၏။ နု ပုတ္တော၊ မဟုတ်။

ထိုသို့ ဝိဒေဟရာဇ်မင်း၏သားမဟုတ် ကောသလမင်း၏သားဖြစ်လျက် ကောသလရာဇပုတ္တောဟူ၍မဆိုမူ၍ အဘယ်သို့ ဝေဒေဟိပုတ္တောဟူ၍ ဆိုရလေသနည်းဟူသော စောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ ဝေဒေဟီတိ ။ပ။ မေတံကိုမိန့်သတည်း။ထိုပါဠိ၏အတ္ထိကား-

---

၁။ ဒီ ၄-၃၅၁။
ဒီဃ၁သဃ (က) ၄၇၁-၃.

ဝေဒေဟီတိတေ်ဝစနံပန၊ ဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍိတာဓိဝစနံ၊ ပညာရှိသော သူ၏ အမည်တည်း။ ယထာကိံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ဝေဒေဟိကာ ဂဟပတာနီ အယျော အာနန္ဒော ဝေဒေဟမုနိတိ ယထာ၊ ဝေဒေဟိကာ။ပဲ။ မုနိဟူသကဲ့သို့လျှင်တည်း။ဝေဒေဟိကာ၊ ပညာရှိသော။ ဂဟ့ပတာနီ၊ သူကြွယ်မ။ အယျောအာနန္ဒော၊ သည်။ ဝေဒေဟမုနိ၊ ပညာရှိသော ရဟန်းတည်း။ ဇော်ထွ၊ ဤဝေဒေဟိပုတ္တော ဟူသောပုဒ်၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဝစနတ္ထော၊ တည်း။ ဧတေန ဝိစယေန၊ ထိုဉာဏ်ဖြင့်။ သတ္တော၊ တို့သည်။ဝိဒန္တိ၊ သိတတ်ကုန်၏။ ဤတိတသ္မော၊ ထိုသို့ သိကြောင်းဖြစ်သည်၏ သတ္တိကြောင့်။ သောဝိစယော၊ သည်။ဝေဒေါ၊ မည်၏။ တေံ၊ထိုဝေဒေါဟူသောစကားသည်။ ဉာဏသဒ္ဒ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ယာဤတ္ထိ၊ သည်။ ဝေဒေန၊ ဖြင့်။ ဤဟတိ ဃဋ္ဋတိ ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြုတတ်၏။ ဤတိတသ္မော၊ ကြောင့်။ သာဤတ္ထိ၊သည်။ ဝေဒေဟိ၊ မည်၏။ ဝေဒေဟိယော၊ ပညာရှိသော မိန်းမ၏။ (ပညာဖြင့် လုံ့လပြုတတ်သော မိန်းမ၏သည်းဟူ)။ပုတ္တော၊ တည်း။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ သား။

ဥပေါသထသဒ္ဒါ၏အနက်

တဒဟူတိ၊ ဟူသည်ကား။ တသ္မိံ အဟု၊ ထိုနေ့၌။ တသ္မိံ ဒိဝသေ၊ ၌။ဤတိ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ တတ္ထ တေသ္မိံ ဒိဝသေ၊၌။သတ္တော၊ တို့သည်။ ဥပဝသန္တိ၊ သီလစောင့်ကုန်၏။ ဤတိတသ္မော၊ ထိုသို့ သီလစောင့်ရှာဖြစ်သည်၏ သတ္တိကြောင့်။ သောဒိဝသော၊ သည်။ ဥပေါသထော၊ မည်၏။ ဥပဝသန္တီတိ ပဒဿ၊ ၏။ (အတ္ထောဌ် စပ် စသဒ္ဒါကား ဝါကျာရမ္ဘဇောတကတည်း)။ သီလနဝါ၊ သီ ပန့်ဝင်း။ အနသနနဝါ၊ညစာရှောင်ခြင်းနှင့်ဝင်း။"ဥပေတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်။ ဟုတ္ထ၊ ၍။(ဥပဝုတ္ထော၊ ဥပုသ်စောင့်ကုန်သော သူတို့သည်)။ ဝသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဤဘိအဇ်တ္ထော၊ ကို။ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဇော်ထွ၊ ဤတဒဟု ပေါသထော ဟူသောပုဒ်၌။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အတ္ထုဒ္ဓါရော၊ ဥပေါသထသဒ္ဒါ၏ အနက်ကို ထုတ်ခြင်းတည်း။

၁။ ပဏ္ဍိတာမိဝစနန္တိ ပဏ္ဍိတဝေဝစနံ။ ။ဋီကာဟောင်း ၂၁၀။ ဋီကာသစ် ၁၀-၌ ပဏ္ဍိတဝေဝစနံ၊ ပဏ္ဍိတနာမန္တိဝါ အတ္ထော-ဟု မိန့်၏။ ဝေဒေဟိ ဟူသော ပုဒ်ကား ဝိဒန္တိ ဧတေနာတိ ဝေဒေါ၊ ဤဟတိတိ ဤဟော၊ဝေဒေန ဤဟော ဝေဒေဟော၊ နဒါဒိ ဂိဏ်း ဤပစ္စည်းသက်၍ ဝေဒေဟိ၊ဟု ပြီးစေ။

အာယာမိ ။ပ။ ဂမိဿာမာတိ အာဒိသု၊ တိုဠ္ဍ။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသော၊ ပါတိမောက်ပြခြင်းသည်။ ဥပေါသထော၊ ဥပေါသထမည်၏။ အားဝုသော ကပိုန၊ အရှင်ကပိုန။ အဟံ၊ သည်။ အာယာမိ၊ ခေါ်ပါ၏။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်သို့။ ဂမိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဧဝံ ။ပ။ ဥပဝုတ္ထောတိအာဒိသု၊ တိုဠ္ဍ။ သိလံ၊ သည်။ ဥပေါသထော၊ မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ။ အဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂတော၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဥပေါသထော၊ ကို့။ ဥပဝုတ္ထော၊ စောင့်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုဒ္ဓဿ ။ပ။ သဒါတိအာဒိသု၊ တိုဠ္ဍ။ ဥ၁ဝါသော၊ ကပ်၍နေခြင်းသည်။ ဥပေါသဲထော၊ မည်၏။ ဖဂ္ဂု၊ တပေါင်းလသည်။ ဧဝ၊ စင်စစ်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်သည်။ အာဿဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဒါ၊ သိမ်း။ ဥပေါသထော၊ ကပ်၍နေခြင်းသည်။ သုဒ္ဓေါ၊ သည်။ အာဿဟောတိ၊ ၏။ ဥပေါသထော နာမ နာဂရာဇာတိအာဒိသု၊ တိုဠ္ဍ။ ပညတ္တိ၊ နာမပညတ်သည်။ ဥပေါသထောနာမ၊ မည်၏။ ဥပေါသထာနာမ၊ ဥပေါသထ အမည်ရှိသော။ နာဂရာဇာ၊ ဆင်မင်းသည်။ နဘိကွဓေ ။ပ။ အာဝါသာတိ အာဒိသု၊ တိုဠ္ဍ။ဥပဝသိတဗ္ဗဒိဝသော၊ ဥပုသ်ပြုသောနေ့သည်။ ဥပေါသထော၊ ဥပေါသထမည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တဒဟုပေါသထေ၊ ထိုဥပုသ်ပြုသောနေ့၌။ သဘိက္ခု ကာ၊ ရဟန်းရှိသော။ အာဝါသာ၊ ကျောင်းမှ။ အဘိက္ခုကော၊ ရဟန်းမရှိသော။ အာဝါသော၊ သို့။ နဂန္တဗ္ဗော၊ အပ်။ ဣဓာပိ၊ ဤတဒဟုပေါသထေ ပန္နရသေဟူသောပါဠိတော်လည်း။ သောဧဝ၊ ထိုဥပုသ်နေ့ကိုသာလျှင်။ ဥပေါသထသဒ္ဒေန၊ ဖြင့်။ (ကရိဏ်းထည့်)။ အဓိပ္ပေတော၊ ၏။ သောပနေသ သောပန သေ ဧသော ဥပေါသထော၊ ထိုဥပုသ်နေ့သည်။ အဋ္ဌမိ စာတုဒ္ဒသီ ပန္နရသီ ဘေဒေန၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့ တဆဲ့လေးရက် မြောက်သော နေ့ တဆဲ့ငါးရက် မြောက်သော နေ့ အပြားအားဖြင့်။ တိဝိဓော၊ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သေသဒ္ဒံယနိဝ ါရဏတ္ထံ၊ ကြွင်းသော နေ့နှစ်ပါးအပေါင်းကို နစ်စေခြင်းငှာ။ ပန္နရသေတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တေနေဝ၊ ထို့သို့ ဥပုသ်နေ့ကိုသာ လိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပဝသန္တီတ္ထောတိ ဥပေါသထောတိ၊ ဥပ ။ပ။ ဣတိဟူ၍။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

ကောမုဒိယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကုမုဒဝတိယာ၊ ကုမုဒြာကြာရှိသော။ (ကုမုဒါတသို့ ဝိဇ္ဇတိတိ ကောမုဒိ-ဟု အသးတ္ထိတဒ္ဓိတ် ပြုဧလိုသည်)။

ကုမုဒြာကြာ ရှိ၏ဟူသည် အသို့နည်း စောဒနာကြောင့် တဒါကိရ ။ပ။ ဟောန္တိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား—

တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ကုမုဒါနိ၊ ကုမုဒြာကြာတို့သည်။ သုပုပ္ဖါနိ၊ ကောင်းစွာ ပွင့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိကိရ၊ သတတ်။ (ကုမုဒြာကြာ၏ ပွင့်ရာကာလကို ကုမုဒြာကြာရှိ၏ဟု ဆိုသည်)။ တာနိ၊ ထိုကုမုဒြာကြာတို့သည်။ ဇတ္ထေတိသာပုဏ္ဏမိယာ၊ ထိုလပြည့်နေ့၌။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိဘသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာပုဏ္ဏမာ၊ သည်။ ကောမုဒိ၊ မည်၏။ (တောနိ အစရှိသော ပါဠိဖြင့် ကောမုဒီဟူသောပုဒ်၏ အသတ္ထိတဒ္ဓိတ်အဖြစ်ကို သိစေသည်)။ စာတုမာသိနီယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ စာတုမာသိယာ၊ မိုးယိမ်းလ၏ အဆုံးဖြစ်သော လပြည့်နေ့၌။

စာတုမာသိယာဟု ဆရာဆို၏၊ သံဝစ္ဆရတမ္မ၌ စာတုမာသိနီယာဟူရှိသည် မဟုတ်တုံလော၊ ဆရာ့စကားသည် မသင့်တကားဟူသော စောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ သာဟိ ။ပ။ ဝုစ္စတိဟူသောပါဠိကို မိန့်ဆိုသတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား--

စာတုမာသိယာတိ၊ ဟူ၍။ ယံဝစနံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တံဝစနံ၊ သည်။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ၏။ သာပုဏ္ဏမိ၊ ထိုလပြည့်ဖန်သည်။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ မာသာနံ၊ တို့၏။ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌။ ဘူတာ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုဏ္ဏမိ၊ သည်။ စာတုမာသီ၊ မည်၏။ဣမပန၊ဤဒီဃနိကာယ် အဋ္ဌကထာ၌ကား။ သာပုဏ္ဏမိ၊ ကို။ စာတုမာသိနီတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော် စာတုမာသိနီယာ ပုဏ္ဏာယ ဟူ၍သာမဆိုမူ၍ ပုဏ္ဏမာယဟူ၍ ဆိုပြန်ရလေသနည်း ဟူသောစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ မာသ ပုဏ္ဏတာယ အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား—

ယာပုဏ္ဏမိ၊ သည်။ မာသပုဏ္ဏဘာဝ စ၊ လပြည့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဥတုပုဏ္ဏတာယစ၊ ဥတုပြည့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ သံဝစ္ဆရပုဏ္ဏတာယစ၊ နှစ်ပြည့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ပုဏ္ဏာ သမ္မဏ္ဏာ၊ ပြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိဇသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သာပုဏ္ဏမိ၊ သည်။ ပုဏ္ဏာ၊ ပုဏ္ဏမည်၏။ စန္ဒေါ၊ လကို။ မာဣတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သောစန္ဒေါ၊ သည်။ ဇတ္ထ တေသိံ ဒိဝသေ၊ ၌။ ပုဏ္ဏော၊ ပြည့်၏။ ဣတိဇသ္မာ၊ ထို့ကိုလပြည့်ရာ

ဖြစ်သည်၏သတ္တိကြောင့်။ သောဒိဝသော၊ ထိုနေ့သည်။ ပုဏ္ဏမာ၊ မည်၏။ (သတ္တမိဗဟုဗ္ဗီဟိတည်း)။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဏ္ဏာယ ပုဏ္ဏမာယဟိ ဣမသ္မိံ ပဒဒ္ဒယေ၊ ဌ်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ရာဇာမစ္စပရိဝုတောဟိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝေရူပါယ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော။ (ရတ္တိယာဌ် ဝိသေသနစ်ပ်၊ ဝေရူပါယ၏ အရကား ကောမုဒီ စသည်တည်း)။ ရဇတဃဋ္ဋဝိနိဂ္ဂတာဟိ၊ ငွေအိုးတို့မှ ထွက်ကုန်သော။ ခီရ ဓာရာပိ၊ နွှဲရည်အယဉ်တို့ဖြင့်။ ဓောဝိယမာနာယဝိယ၊ သွန်းဘိသက်သို့။ ဒိသာဘာဂါယ်၊ အရပ်မျက်နှာအဘို့ရှိထသော။ (ရတ္တိ ယာ ဌ် စပ် လေ)။ ရဇဘဝိမာနဝိစ္ဆရိတေဟိ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသောဗိမာန်မှ ထွက်ကုန်သော။ မုတ္တာ ဝဠိ သုမန ကုသုမ ဒါမ သေတဒုကူလ' ကုမုဒ ဝိသဒေဟိ၊ ပုလဲကုံး မြတ်လေးပန်းဆိုင်း ဘွဲ့ဖြူပုဆိုး ကုမုဒြာကြာဝတ်ဆံတို့ဖြင့်။ သမ္ဗရိကိဏ္ဏာယ ဝိယ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင် ကြဲဘိသကဲ့သို့။ စတုရုပက္ကိလေသ ဝိမုတ္တ ပုဏ္ဏစန္ဒပဘာ သမုဒယောဘာသိတာယ၊ လေးပါးသော ညစ်ညူးခြင်းမှ လွတ်သော ပြည့်သော လရောင်အပေါင်းတို့ဖြင့် တောက်ပသော။ ရတ္တိယာ၊ ဌ်။ ရာဇာမစ္စောဟိ၊ မင်း၏အမတ်တို့သည်။ ပရိဝုတော၊ ထက်ဝန်းကျင် ရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဥပရိ ပါသာဒဝရ ဂတောတိ၊ ကား။ ပါသာဒဝရဿ၊ မြတ်သောပြာသာဒ်၏။ ဥပရိ၊ ဌ်။ ဂတော၊ နေလျက်။

> ပြာသာဒ်ဌ်ခြေနေ၏ဟူပြီ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော ပြာသာဒ်ဌ်ခြေနေသနည်းဟူသော စောဒနာကို နှလုံးဌ်ထားတော်မူ၍ မဟာရဟော ။ပ။ ဟောတိုကို မိန့်သတည်း။ ထို ပါဠိ၏အတ္ထကား-

မဟာရဟော၊ မြတ်သောသူတို့သည်သာ နေခြင်းငှာထိုက်သော။ သမုဿိတ သေတစ္ဆတ္တော၊ စိုက်ဆောက်အပ်သော ထီးဖြူရှိထသော။ ကဉ္စနာသနေ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောနေရာဌ်။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ ဓောဝိယမာနဒိသဘာဂါယဝိယ-ဆဋ္ဌမှု။

၂။ ဒုကူလ လျော်ချည်အဝတ်။ ။အဘယာရုံအဘိဓာန်နိဿယ ၂၉၁။ ဒုကူလ၊ ခေါမမည်သော ဘီသွာလျော်ချည်ပုဆိုး။ ဝါ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သောပုဆိုး။ ဝါ၊ ဘွဲ့ဖြူပုဆိုး။ ။တောင်ပေါက်အဘိဓာန်နိဿယ။

ဂတောဋ္ဌ ဂမုဓောတ်၏ နိသီဒနအနက် ဤအရာဋ္ဌ ဖြစ်သည်၏အ ဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာ နိသိန္နောဟု ဆိုသတည်း။

ကဿဝ၊ ကြောင့်။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ နိဒ္ဒါဝိနောဒနတ္ထံ၊ အိပ်ချင်ခြင်းကိုဖျောက်ခြင်းငှာ။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဘယ်ကြောင့် အိပ်ချင်ခြင်းကိုဖျောက်သနည်း အိပ်ချင်လျှင် အိပ်သင့်ပါသည်မဟုတ် တုံလောဟူသော စောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ အယံ ဟိ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရဇောတကတည်း)။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

အယံရာဇာ၊ သည်။ ပိတရိ၊ ၌။ ဥပက္ကမန္တဒိဝသတော၊ သတ်အံ့သောငှာ လုံ့လပြုသောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့။ သြက္ကမိဿာမိ၊ ရောက်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အက္ခိသု၊ မျက်စိတို့ကို။ နိမီလိတမတ္တောသုယေဝ၊ မှိတ်ကုန်ကာမျှလျှင်။ သတ္တိသတ အဗ္ဘာဟတောဝိယ၊ လုံ့တရာဖြင့်ထိုးအံ့သကဲ့သို့။ ကန္ဒမာနော်ယေဝ၊ ငိုမြည်တမ်းလျက်လျှင်။ ပဗုဋ္ဌော၊ နှုံး၏။ ဧတံ၊ ဤသည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိစ၊ သို့လည်း။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောစကားကို။ နဝဒတိ၊ မဆို။ တေန၊ ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်း၏။ နိဒ္ဒါ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသည်။ အမနာပါ၊ စိတ်ကို မနှစ်သက်စေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိဒ္ဒါဝိနောဒနတ္ထံ၊ ငှာ။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပိစအာပရော၊ သော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ တသ္မိံ ဒိဝသေ၊ ၌။ နံကတ္တံ၊ သဘင်ကို။ သဃ်ံဋ္ဌံ၊ ကြွေးကြော်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ နဂရံ၊ သည်။ သုသမ္မဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာအပြေအပြစ်ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိပ္ပကိဏ္ဏဝါလိကံ၊ ကောင်းစွာကြဲအပ်သော သဲရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဋ္ဌဝဏ္ဏာ ကုသုမ လာဇ ပဋိဏ္ဏာဝဋ္ဋ ပဋ္ဌိမဏ္ဍိတ ဃရဒ္ဒါရံ၊ ငါးပါးသော အဆင်းရှိသော ပန်းဆိုင်းပေါက်ပေါက် ရေပြည့်အိုးတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော အိမ်တံခါးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမုဿိတဓဇ ပဋာကဝိစိတြံ၊ ကောင်းစွာ စိုက်ဆောင် အပ်သော တံခွန် ကုဋ္ဌား တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမုဇ္ဇလိတ ဒီပ မာလာ လင်္ကတ သဗ္ဗဒိသာ

၁။ အယဥ္ဇိရာဇာ စသောဝါကျသည် နိဒ္ဒါဝိနောဒနတ္ထံဟူ၍ ထွက်ဖြင့်ပြသော သမ္ဗဒါန်နောင် တက်သော ဝိတ္ထာရဝါကျဖြစ်သည်၊ အဋ္ဌသာလိနီ ဆဋ္ဌမ္ပ ၁၅၇-၌လည်း အလားတူ ဝါကျမျိုးကို ဂန္ထံဘရဏဘာသာဋီကာ ၉၉-၌ ညွှန်ပြထားသည်။

ဘာဂံ၊ ကောင်းစွာတောက်ပသော ဆီ မီး ပန်း တို့ ဖြင့် တန် ဆာ ဆင် အုပ် သော အလုံးစုံသော အရပ်မျက်နှာအဘို့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိထိ သဘာဂေန၊ လျောက်ပတ်သောခရီးဖြင့်။ ရစ္ဆာသဘာဂေန၊ လျောက်ပတ် သော ခရီးလမ်းဆုံဖြင့်။ နက္ခတ္တကီဠံ၊ သဘင်ကစားခြင်းကို။ အနုဘဝ မာဒနန၊ ခံစားသော။ မဟာဇနေန၊ ဖြင့်။ သမဘိကိဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နက္ခတ္တဒိဝသတာယပိ၊ သဘင် ကစားသောနေ့ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဧပံပန၊ ဤသို့ကား။ ဝတ္ဝာပိ၊ ဆိုကုန်သော်လည်း။ ရာဇကုလဿနာမ၊ မင်းမျိုးအား။ သဒါပိ၊ အခါခပ်သိမ်းလည်း။ နက္ခတ္တမေဝ၊ သဘင်ကစားခြင်း သည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိဒ္ဒါဝိနောဒနတ္ထံယေဝပန၊ အိပ်ချင်ခြင်းကို ဖျောက်ခြင်းငှာ သာလျှင်။ သေးသော၊ ဤအဇာတသတ်မင်းသည်။ နိသိန္နော၊ ၏။ ဣတိဣဒံ သန္ဒိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ကတံ၊ ၏။

ဥဒါနံ ဥဒါနေသိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဒါဟာရံ၊ ဝမ်းမြောက်သောစကား ကို။ ဥဒါဟရိ၊ မြွက်၏။

ထိုသို့ ဝမ်းမြောက်သော စကားကိုဆိုရာ၌ အကျယ်ပြလိုသဖြင့် ယထာ ဟိ စသည်ကို မိန့်သတည်း။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရဇောတကတည်း)။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထိကား–

ယံဒေတလံ၊ သည်။ မာနံ၊ ခြင်အိုးကို။ ဂဟေတုံ၊ ဆန့်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ နိုင်။ ဝိဃန္ဒိတ္ဝာ၊ ယို၍။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တံဒေတလံ၊ ကို။ အဝသေကောတိ၊ အဝသေသကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ယဉ္စလံ၊ အကြင်ရေသည်လည်း။ တဋ္ဌာကံ၊ တဖက်ဆည်ကန်ကို။ ဂဟေတုံ၊ ငှာ။ နသက္ကောတိ၊ နိုင်။ အဇ္ဈောတ္ထရိတ္ဝာ၊ လွှမ်း၍။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တံဇလံ၊ ထိုရေကို။ ဩဃောတိ၊ ရေအယဉ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ ယဿာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ တူလျှင်။ ယံပီတိဝစနံ၊ အကြင်ဝမ်းမြောက် သောစကားသည်။ ဟဒယံ၊ ကို။ ဂဟေတုံ၊ ငှာ။ နသက္ကောသိ၊ နိုင်။ အဓိကံ၊ လွန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ အသဏ္ဌဟိတ္ဝာ၊ မတည်မူ၍။ ဗဟိ၊ သို့။ နိက္ခမတိ၊ ၏။ တံပီတိဝစနံ၊ ကို။ ဥဒါနန္တိ၊ ဥဒါန်းစကားဟူ၍။

၁။ ဂန္ဆာဘာရဏာဆရာအလို ယထာဟိ တက် သော ဝါကျ သည် တပ္ပါကဋိကရဏာ ဝါကျ၊ လိနတ်တဖြာ၊ ဥပမာနောက်၊ ဟိလျှင်ရောက်၊ နဲက်ကောက်ထင်ရှားမြဲ။ နိယံ။

ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဝေရူပံ၊ သော။ ပီတိမယံ၊ ပီတိကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝစနံ၊ ကို။ နိစ္ဆာဒေသိ၊ မြွက်ဆို၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဒေါသိနာဘိံ၊ ဟူသည်ကား။ ဒေါသာပဂတာ၊ အပြစ်ကင်း၏။ အတ္ထော၊ တိမ်တိုက်ဂင်း။ မဟိကာ၊ ဆီးနှင်းဂင်း။ ဓူမော၊ အခိုးဂင်း။ ရဇော၊ မြူဂင်း။ ရာဟု၊ ရာဟုဂင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋ္ဌဟိ၊ကုန်သော။ဣမေဟိ ဥပက္ကိလေသေဟိ၊ ဤညစ်ညူးခြင်း၏ အကြောင်းတို့မှ။ ဝိရဟိတာ၊ ကင်း၏။ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရမဏီယာတိအာဒီနိ၊ ရမဏီယာ အစရှိကုန်သော။ ပဋ္ဌပဒါနိ၊ တို့သည်။ တာသာ၊ ထိုညဉ့်ကို။ ထောမနဝစနာနိ၊ ချီးမွမ်းကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဒါတို့တည်း။

အဘယ်ကြောင့် ဟိုညဉ့်သည် ရမဏီယာ အစရှိသည့် မည်သနည်းဟူသောစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ သာ ဟိ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရဇောတကတည်း)။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား--

သာ၊ ထိုညဉ့်သည်။ မဟာဇနဿ၊ ၏။ မနံ၊ ကို။ ရမယတိ၊ မွေ့လျော်စေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရမဏီယာ၊ မည်၏။ ယာရတ္တိ၊ သည်။ ဝုတ္တဒေါသဝိရဟိတ္တာယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ငါးပါးသောညစ်ညူးခြင်းမှ လွတ်သော။ စန္ဒပဘာယ၊ လရောင်ဖြင့်။ သြဘာသိတတ္တာ၊ ထွန်းတောက်ပသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အတိဝိယ၊ လျှင်။ သုရူပါ၊ ကောင်းသောအဆင်းရှိသည်။ ဟောတ်၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာရတ္တိ၊ သည်။ အဘိရူပါ၊ မည်၏။ ယာရတ္တိ၊ သည်။ ဒဿိတုံ၊ ရှုခြင်းငှာ။ ယုတ္တာ၊ သင့်၏။ (လျောက်ပတ်၏ လည်းဟူ)။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာရတ္တိ၊ သည်။ ဒဿနီယာ၊ မည်၏။ ယာရတ္တိ၊ သည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပသာဒေတိ၊ ကြည်စေတတ်၏။ ဣတိဘသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သာရတ္တိ၊ သည်။ ပါသာဒိကာ၊ မည်၏။ ယာရတ္တိ၊ သည်။ ဒိဝသမာသာဒီနံ၊ နေ့လ အစရှိသည်တို့ကို။ လက္ခဏံ၊ မှတ်ကြောင်းသည်။ ဘဝိတုံ၊ ငှာ။ ယုတ္တာ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာရတ္တိ၊ သည်။ လက္ခဏာ၊ ၏။

၁။ ဒေါသေဟိ ဧကာ ဂတာ အပဂတာတိ ဒေါသိနာ၊ တ-ကာရဿ န-ကာရံ ကတွာ ယထာ ကိလေသေ ဓိတော ဝိဓိတာဝိတိ ဓိနောတိ။ ဋီဟောင်း ၂၁၂။ ဋီသစ် ၁၃။

ကန္ဒုဥ္ဇောဘိပဒဿ၊ ၏။ ကံနု ခေါ အဇ္ဇောတိ၊ ဟူ၍။ ပဒစ္ဆေဒေါ၊ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို။ ကာတပ္ပေါ၊ ၏။ သမဏံဝါ ဗြာဟ္မဏံဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ သမိဘပါပတာယ၊ ငြိမ်းပြီးသော ဓမ္မောင်းမှူ ရှိသည် ၏ အဖြစ် ကြောင့်။ သမဏံ၊ မည်၏။ ဗာဟိတပါပတာယ၊ အပပြူပြီး သော မကောင်းမှု ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ မည်၏။

သမဏော ဗြာဟ္မဏောဟူ၍ ပဌမန္တံနှင့်ဆိုအပ်လျက် လဟုကနည်းအားဖြင့် သမဏံ ဗြာဟ္မဏံဟုဆိုသည်။

ယံနောပယိရုပါသတောတိ ဧသောနိဒ္ဒေသော၊ သည်။ ဝစနဗျတ္တယောဂေါ၊ ဝုစ်ပြန်၍ပြခြင်းတည်း။

အဘယ်သို့ ဝုစ်၏ပြန်ခြင်းသည် ဖြစ်သနည်းဟူသော စောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍ ယံ အမှာကံ။ပ။အတ္ထော ဟူသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ပဋ္ဌံ၊ ကို။ ပုစ္ဆနဝသေန၊ ဖြင့်။ ယံသမဏဗြာဟ္မဏံ၊ သို့။ ပယိရုပါသန္တွာနုံ၊ ဆည်းကပ်ကုန်သော။ အမှာကံ၊ တို့၏။ (စိတ္တံဒ္ဗစပ်)။ မေဓုရံ၊ သာယာစွာ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပသီဒေယျ၊ ကြည်ညိုစေရာ၏။ ကံ၊ အဘယ်မည်သော။ တံသမဏံဝါ၊ သို့ၜင်း။ တံဗြာဟ္မဏံဝါ၊ သို့ၜင်း။ ပယိရုပါသေယျာမနုခေါ၊ ဆည်းကပ်ရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတပ္ပေါ၊ ၏။

ဤသို့ ပါဠိပါဠ်ကိုဆောင်၍သမ္မန်၊ ပယိရုပါသတော ဟူသောပုဒ်းသည် ကေဝုစ်ဝိဘတ် သ မဟုတ်၊ ဗဟုဝုစ် နံ ကို သုတ်ကြီးဖြင့် ကေဝုစ် သ ပြုန်သည်။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ရာဇာ၊ အဇာတသတ်မင်းသည်။ သတ္ထေနာပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော။ ဣမိနာ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဩဘာသ နိမိတ္တကမ္မံ၊ အမြွက်နိမိတ် အမှုကို။ အကာသိ၊ ၏။ ကဿ၊ အား။ အကာသိ၊ နည်း။ ဇီဝကဿ၊ အား။ အကာသိ၊ ၏။ ကိမတ္ထံ၊အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ (အကျိုးငှာ လည်းဟူ)။ အကာသိ၊ နည်း။ ဘဂဝတော၊ ကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ဖူးမြင်လိုသောကြောင့်။ (ငှာလည်းဟူ)။ အကာသိ၊ ၏။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ (သို့လည်းဟူ)။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ သယံ၊ မိမိအလိုလို။ ဥပဂန္တုံ၊ ငှာ။ န သက္ကောတိကိ၊ မစွမ်းနိုင်သလော။ ဣတိစောဒနာယ၊ ဤသို့သော စောဒနာခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်၊ အာဂမ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်သဖျင်ကတည်း။ ကဿ၊ ကြောင့်။

ဒီဃနိကာယ (က) ၄၇၁-၄

နဿကွောတိ၊ နည်းဟူမူကား။ မဟာပရာဓတာယာ၊ ကြီးစွာသော ပြစ်မှား ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နဿကွောတိ၊ နိုင်။

ဟိ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဟာပရာဓော၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိသနည်း။ တေန၊ ထိုအဇ္ဈာဘာသတ်မင်းသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေး ဖြစ်သော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယာတပည့်ဖြစ်သော။ အတ္တာနော၊ ၏။ ပိတာ၊ ကို။ မာရိတော၊ သတ်အပ်၏။ ဒေဝဒတ္တောစ၊ သည်လည်း။ တမေဝ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းကိုပင်လျှင်။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အနုတ္ထုံ၊ အကျိုးမဲ့ကို။ ဗဟုံ၊ စွာ။ အကာသိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သေ ဧသော၊ ဤအဇာတသတ်မင်းသည်။ မဟာပရာဓော၊ ကြီးသော အပြစ်ရှိ၏။ တာယ မဟာပရာဓတာယ၊ ထိုသို့ ကြီးသောအပြစ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သယံ၊ မိမိအလိုလို။ ဂန္တုံ၊ ငှာ။ နဿကွောတိ၊ နိုင်။ ဇီဝကောပနံ၊ သည်ကား။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ တည်း၊ တဿ၊ ထိုဇီဝကု၏။ ပိဋ္ဌိဆဝဲယာယ၊ ကျောက်ရိပ်၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပဿိဿာမိ၊ ဖူးမြင်အံ့။ ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ သြဘာသနိမိတ္တကမ္မံ၊ အမြွက် နိမိတ်အမှုကို။ အကာသိ၊ ၏။ ဇီဝကောပံနံ၊ သည်ကား။ ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်။ မယ္ဟံ၊ ၏။ သြဘာသ နိမိတ္တ ကမ္မံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနာတိကိ ံ၊ လော။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာမဇာနာတိ၊ သြော်-သိ၏။ အထ၊ ထိုသို့သိလျက်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ နည်း။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ပိဏ္ဍပ ပဒစ္ဆဒနတ္ထံ၊ စက ၏ပြန့်လှဉ့် ခြင်းကိုဖြတ်ခြင်းငှာ။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ၏။

အဘယ်သို့လျှင် စကားပြန့်လွှဲခြင်းလည်းဖြစ်သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ တသ္မိ ံ ဟိ အစရှိသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား--

ဟိ-ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဝိဒ္ဓံပေါ၊ စကား၏ပြန့်လွှဲခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ နည်းဟူမူကား။ တသ္မိ ံ ပရိသတိ ံ၊ ထိုပရိသတ်၌။ ဆန္နံ၊ ခြောက် ယောက်ကုန်သော။ သတ္ထာရာနံ၊ ဆရာတို့၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ ကုန်သော။ ဗဟူ၊ တို့သည်။ သန္နိပတိတာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တော၊ ထိုဆသတ္ထာရ၏ဥပဋ္ဌာကတို့သည်။ အသိက္ခိတာနံ၊ သင်အပ်သောကျင့်ဝတ်မရှိကုန်သော

၁။ မောဂ္ဂလ္လာန် ၂-၁၀၄-သုတ်၌ ပရိသတိ ံဟု ရုပ်ပြီး ပြသည်၊ သိမှုနှင့်ညီသည်

ဆရာတို့သို့။ ပယိရွုပ္ပါသနေန၊ ဆည်းကပ်ခြင်းကြောင့်။ သယမ္မိ၊ မိမိတို့ သည်လည်း။ အသိက္ခိတာဝ၀၊ သင် အပ် ပြီး သော ကျင့် ဝတ် မရှိကုန်သည် သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဆသတ္ထာရတို့၏အလုပ်အကျွေး တို့သည်။ မယိ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဂုဏကထံ၊ကို။ကထေတုံ၊ဆိုခြင်းငှာ။ (ထည့်ပါ)။ အာရဒ္ဓ၊ အားထုတ်အပ်သည်ရှိသော်။ အန္တရန္တရာ၊ အကြား အကြား၌။ ဥဋ္ဌာယုဋ္ဌာယ၊ ထ၍ထ၍။ အတ္တာနော၊ ၏။ သတ္ထာရုနံ၊ တို့၏။ ဂုဏံ၊ ကို။ ကထေဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ မေ၊ ၏။ သတ္ထု၊ ၏။ ဂုဏကထာ၊ သည်။ ပရိယောသာနံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့။ န ဂမိဿတိ၊ မရောက်လတ္တံ့။ (အဆုံးတိုင် ချီးမွမ်းစကားကို မဆိုရသည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟူလိုသော်)။ ရာဇာပန၊ သည်ကား။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ ကုလူပကော၊ ဆရာတို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဂဟိတာသာရတာယ၊ ယူအပ်သော အနှစ် မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုဆသတ္ထာရတို့၏။ ဂုဏကတာယ၊ ကျေးဇူးစကားကိုချီးမွမ်းခြင်းငှာ။ အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ မံ၊ ကို။ ပဋိပုစ္ဆိဿတိ၊ တဖန်မေးလတ္တံ့။ အထ၊ ထိုသို့မေးသော အခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ နိဗ္ဗေဓံ၊ ပြန့်လွှင့်ခြင်းမရှိသည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ သတ္ထု၊ ၏။ ဂုဏံ၊ ကို။ ကထေတ္ဝာ၊ ချီးမွမ်း၍။ ရာဇာနံ၊ကို။သတ္ထု၊၏။သန္တိကံ၊ သို့။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဂမိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊၍။ဇာနန္တေဝ၀၊ သိလျက်လျှင်။ ဝိဂ္ဂေါ ပန္တေ ဒန္တေ၊ ငှာ။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိတ္ထာရကထာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

တေပိအမစ္စာ၊ တို့သည်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စိန္တေသုံ၊ ကုန်၏။ အင်္ဂ၊ ယနေ့။ ရာဇာ၊ သည်။ ပဉ္ဆဟိ၊ ကုန်သော။ ပဒေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ရတ္တိံ၊ ကို။ ထောမေတိ၊ ချီးမွမ်း၏။ အဒ္ဓါ၊ မချတ်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သော။ သမဏံ၀ါ၊ သို့ဂင်း။ ဗြာဟ္မဏံ၀ါ၊ သို့ဂင်း။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ပဉ္ဉံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သောတုကာမော၊ နာလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေ သော ရာဇာ၊ သည်။ ယဿ၊ အကြင်ဆရာ၏။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ပသီဒိဿတိ၊ ကြည်လို လတ္တံ့။ တဿ၊ ထိုဆရာအား။ မဟန္တံ၊ သော။ သက္ကာရံ၊ အရိုအသေပူဇော်ခြင်းကို။ ကရိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ယဿာမန္တ၊ အကြင်အမတ်၏ကား။ ကုလူပကော၊ ဆရာသည်။ ရာဇကုလူပကော၊ မင်းဆရာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊

ပြည်စုံးပြီ
၁၁၇၇

ထိုအမတ်အား။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းသော အကျိုးစီးပွားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသုံ၊ ကုန်၏။

၁၅၁။ တေ၊ ထိုအမတ်တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ၍။ အဟံ၊ သည်။ အတ္တာနေဝ၊ ၏။ ကုလူပကသမဏဿ၊ ဆရာဖြစ်သော ရဟန်း၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဂမိဿာမိ၊ အံ့။ အဟံ၊ သည်။ ဂမိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ၍။ အတ္တာနေဝ အတ္တာနေဝ၊ ၏။ ကုလူပကာနံ၊ တို့၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ကထေတုံ၊ ချီးမွမ်းခြင်းငှာ။ အာရဒ္ဓါ၊ ကုန်၏။ ထေနေ၊ ကြောင့်။ ဧဝံဝုတ္တေ။ပ။ မစ္ဆောတိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ပြီ။

တိတ္ထိဆရာခြောက်ယောက်

တတ္ထ၊ ထိုဧဝံဝုတ္တေအစရှိသောပါဠိ၌။ ပူရဏောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သတ္ထု ပဋိညဿ၊ ဆရာဟူ၍ ဝန်ခံအပ်သော။ (ဘုရားဟူ၍ သမုတ်အပ်သော လည်းဟူ)။ တဿ၊ ထိုပရိဗိုဇ်၏။ နာမံ၊ တည်း။ ကဿပေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂေါတ္တံ၊ အနွယ်တည်း။ သေသံ၊ ထိုပူရဏသည်။ အညတရဿ၊ တယောက်သော။ ကုလဿ၊ ၏။ ဧကူနဒါသသတံ၊ ကိုးကျိပ် ကိုးယောက်သော ကျွန်ကို။ ပူရယမာနေနာ၊ ပြည့်စေလျက်။ ဇာတောကိရ၊ သတတ်။ တေန၊ ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုသူအား။ ပူရဏောတိနာမံ၊ ပူရဏဟူသောအမည်ကို။ အကံသုကိရ၊ မှည့်ကုန်သတတ်။ အဿ၊ ထိုပူရဏအား။ မဂ်လဒါသတ္တာဒ၊ မင်္ဂလာကျွန် ဖြစ် သည် ၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ သုကတံ၊ ကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်၏။ ဒုက္ကဋံ၊ မကောင်းသဖြင့်ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တော၊ ဆိုဩသောသူတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ အကတံဝါ၊ အမှုမပြုသော်လည်း။ နကတန္တိ၊ မပြုကုန်ဟူ၍။ ဝဒန္တော၊ တို့သည်။ နတ္ထိ၊ ကုန်။ သော၊ ထိုပူရဏသည်။ ကိံ၊ ကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌။ ဝသာမိ နေအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပလာယိကိရ၊ ပြေးလေသတတ်။ အထ၊ ၌။ ဒါသာ၊ ထိုဂူရဏ၏။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ စောရာ၊ တို့သည်။ အစ္ဆိန္ဒိံသု၊ လုယက်ကုန်၏။ သော၊ ထိုပူရဏသည်။ ပဏ္ဏေနဝါ၊ သစ်ရွက်ဖြင့်ဝှင်း။ တိဏေနဝါ၊ မြက်

၁။ သောကိရ စသောနည်းသည်ကား အဋ္ဌကထာဟောင်းမှလာသော နည်းတည်း။

ဖြင့်၎င်း။ ပဋိစ္ဆာဒေတုမိုပ်၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှာလည်း။ အဇာနန္တော၊ ဖြစ်၍။ ဇာတ ရူပေနေဝ၊ ဖွားတိုင်းသောအသွင်ဖြင့်သာလျှင်။ ကော်၊ သော။ဂါမံ၊သို့။ ပါဝိသိ၊ ၏။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ တံ၊ ထိုပူရဏကို။ ဒိဿာ၊ ၍။ အယံ၊ ဤသူသည်။ သမဏော၊ ရဟန်းတည်း။ အရဟာ၊ ရဟန္တာတည်း။ အပိုစ္ဆာ၊ နည်းဒသာအလိုရှိ၏။ ဣမိနာ၊ ဤရဟန်းနှင့်။ သဒိသော၊ တူသောသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပူဝဘတ္တာဒီနိ၊ မုံ ထမင်း အစရှိသည်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုပူရဏသည်။ မယှံ၊ အား။ (၏လည်းဟူ)။ သာဒ္ဓုကံ၊ အဝတ်ကို။ အနိဝတ္ထဘာဒဓနာ၊ မဝတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤအဲ့ဘွယ်သရဲသည်။ (ဤအမှုသည် လည်းဟူ)။ ဥပဂန္ဒုံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ တတော၊ ထိုနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ သာဒ္ဓုကံ၊ အဝတ်ကို။ လဘိတွာပိ၊ ၍လည်း။ နနိဝါသေတိ၊ မဝတ်။ တဒေဝပဗ္ဘဇ်ံ၊ ထိုအဝတ်မဝတ်သော ရဟန်း၏ အဖြစ်ကို သာလျှင်။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၏။ တဿ၊ ထိုပူရဏ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ အညေပိ၊ တပါးသောသူတို့သည်၎င်း။ အညေပိ၊ တို့သည်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋ္ဌသတာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ပဗ္ဗဇိံသု၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုရဟန်းပူရဏကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ပူရဏော ကဿပေါတိဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

အဿ၊ ထိုပူရဏကဿပအားး။ ပဗ္ဗဇိတသမူဟာသဒ်ါတော၊ ရဟန်းအပေါင်းဟုဆိုအပ်သော။ သံဃော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောပူရဏကဿပေါ၊ သည်။ သံဃီ၊ မည်၏။ အဿ၊ ထိုပူရဏကဿပအားး။ သွဝံ သောဝေ၊ ထိုရဟန်း အပေါင်းဟူ၍ ဆိုအပ်သော။ ဂဏော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောပူရဏကဿပေါ၊ သည်။ ဂဏီ၊ မည်၏။ ယောပူရဏကဿပေါ၊ သည်။ အာစာရသိက္ခားပနဝသေန၊ ကျင့်ဝတ်သင်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ တဿ ဂဏဿ၊ ၏။ အာစရိယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောပူရဏကဿပေါ၊ သည်။ ဂဏာစရိယော၊ မည်၏။ (ဂဏဿ အာစရိယောဟု ဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ်ပြုလေ)။ ဉာတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပညာတော ပါကဋော၊ ထင်ရှား သောသူတည်း။ အပိုစ္ဆာ၊ နည်းသောအလိုရှိ၏။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲလွယ်၏။ အပိုစ္ဆတာယ၊ နည်းသောအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝတ္ထုမို၊

အဝတ်ကိုလည်း။ နှ နိဝါသေတိ၊ မဝတ်။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ သမ္ပဂ္ဂတော၊ ကျော်စောခြင်း။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ယသော၊ အခြံအရံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောပုဂ္ဂိုလ်သေပါ၊ သည်။ ယသဿီ၊ မည်၏။ (သုံးဝိကပ်လုံး အာဿတ္ထိတဒ္ဓိတ်ချည်းတည်း)။ တီတ္ထကရောတိ၊ ဟူသည်ကား။ လဒ္ဓိကရော၊ မိမိအယူကို ပြုတတ်၏။ သာဓုသမ္မတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အယံ၊ ဤသူသည်။ သာဓုသုန္ဒရော၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိ၏။ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းပေတည်း။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ သမ္မတော၊ သမုတ်အပ်၏။ ဗဟုဇနဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဿုတဝတော၊ သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို မသိသော။ အန္ဓဗာလပုထုဇ္ဇနဿ၊ အလွန်မိုက်မဲသောပုထုဇဉ်သည်။ (သမ္မတော ဟူသောကြိယာကိုငဲ့၍ ဆဋ္ဌီကတ္တား သမ္ဗန်သည်)။ ယောပုဂ္ဂလကဿပေါ၊ သည်။ ပဗ္ဗဇိတတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အာတိက္ကန္တာ၊ ကုန်သော။ ဗဟူရတ္တိယော၊ တို့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောပုဂ္ဂလကဿပေါ၊ သည်။ ရတ္တညူ၊ မည်၏။ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ ရဟန်းပြုသော။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂလကဿအား။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောပုဂ္ဂလကဿပေါ၊ သည်။ စီရပဗ္ဗဇိတော၊ မည်၏။

မာသဇာတော သတ္တာဟ ပရိနိဗ္ဗုတော အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့ အညပုဒ်နှင့်အရတူသော သမာသိပုဒ်ရှိသော ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်တည်း။

စိရပဗ္ဗဇိတော ဟူသောပုဒ်သည် ဂုဏ်ချီးမြှောက်သောပုဒ်မဟုတ်ဘဲလျက်ပင် ထိုပုဒ်ကို ဟောလေသလောဟု စောဒနာတွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကိုဖြေတော်မူလို၍ အစိရပဗ္ဗဇိ-တဿ ။ပ။ နဟောတိ ဟူသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထိကား—

ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံပဒံ၊ ဤစိရပဗ္ဗဇိတော ဟူသောပုဒ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ အစိရပဗ္ဗဇိတဿ၊ ရဟန်းပြု၍မကြာသေးသောသူ၏။ ကထာ၊ သည်။ ဩကပ္ပနိယာ၊ ယုံကြည်လောက်သည်။ နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တေန၊ ကြောင့်။ စိရပဗ္ဗဇိတော တိဣဒံပဒံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ အဒ္ဓဂတော တိ၊ ဟူသည်ကား။ အဒ္ဓါနံ၊ ရှည်သောအခွန်သို့။ ဂတော၊ ရောက်သောသူတည်း။ ဒဋ္ဌတယော ရာဇပရိဝတ္တော၊ နှစ်ဆက် သုံးဆက်သော မင်းဆက်တို့ကို။ အတီတော၊ လွန်ပြီ။ ဣတိအဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဝယော အနုပ္ပတ္တော တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပစ္ဆိမဝယံ၊ ပစ္ဆိမအရွယ်သို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်သော

သူတည်း။ ဣဒံဥဘယမ်ပိ၊ ဤပုဒ် နှစ် ပါး အာပေါင်း ကိုလည်း။ ဒဟရဿ၊ ငယ်သောသူ၏။ ကထာ၊ သည်။ ဩကပ္ပနီယာ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

တုဏှီ အဟောသီတိ၊ ဟူသည်ကား။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော။ မဓုရရသံ၊ ချိုသောအရသာရှိသော။ အမ္ဗပက္ကံ၊ သရက်သီး မှည့်ကို။ ခါဒိတုကာမော၊ စားခြင်းငှာအလိုရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ၍။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ ဌပိတံ၊ ထားအပ်ပြီးသော။ ကာဇရပက္ကံ၊ ဆိပ်သီးမှည့်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ အနတ္တမနောဝိယ၊ ဝမ်းမမြောက်သကဲ့သို့။ စျာနာဘိညာဒိဂုဏယုတ္တံ၊ စျာန်အာဘိညာဉ်စသော ဂုဏ် နှင့် ယှဉ် သော။ တိလက္ခဏာဟတံ၊ သုံး ပါး သော လက္ခဏာ ရေး နှင့် စပ် သော။ မဓုရံ၊ သာယာစွာသော။ ဓမ္မကထံ၊ ကို။ သောတုကာမော၊ ဖြစ်၍။ (အဟောသိ၌ စပ်)။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ပူရဏဿ၊ ပူရဏကဿပကို။ ဒဿနေနာပိ၊ မြင်ခြင်းဖြင့်လည်း။ အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ပူရဏဿ၊ ၏။ (သမ္မန်ထည့်)။ ဂုဏကထာယ၊ ဂုဏ်ကိုချီးမွမ်းခြင်း၌။ သုဋ္ဌု တရံ၊ အလွန်လျင်။ အနတ္တမနော၊ ဖြစ်၍။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊၏။ အနတ္တမနော၊ သည်။ သမာနောပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ (ပနကား ဝါကျာရမ္ဘဇောတကဘည်း)။ အဟံ၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤအမတ်ကို။ တဇ္ဇေတ္ဝာ၊ ခြိမ်းချောက်၍။ ဂိဝါယံ၊ ၌။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။သစေနိဟာရာပေသာမိ၊အုပ်၍ထုတ်စေအံ့။ ယောယော၊ အကြင်အကြင်အမတ်သည်။ ကထေသိ၊ ၏။ တံတံ၊ ထိုထိုသောအမတ်ကို။ ရာဇာ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကရောတိ၊ ၏။ဤတိ၊ ဤသို့။ ဘီတော၊ ဖြစ်၍။ အညော၊ သော။ ကောစိပိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်လည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောစကားကို။ နကထေသိယေဝ၊ လတ္တံ့။ ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ အမနာပမ်ပိ၊ မနှစ်လိုသော်လည်း။ တံကထံ၊ ကို။ အဓိဝါသေတ္ဝာ၊ ၍။ တုဏှီဘေ၊ လျင်။ အဟောသိ၊ ၏။

၁၅၂။ အထပစ္ဆာ၊ မှ။ အညော၊ တယောက်သော အမတ်သည်။ အဟံ၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ကုလူပကဿ၊ ဆရာ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ကထေသိယေဝ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ၍။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ အာရဘိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ အညတရောပိခေါတိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံသဒ္ဒံ၊ ထိုအလုံးစုံသော

စကားကို။ ဝုတ္တာနယေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဇေဋ္ဌပန၊ ဤအည တ္ထရောပိဧခါအစရှိသောစကား၌ကား။ မက္ခလီဘိဣဒံဝစနံ၊ သည်။ တဿ၊ ထိုဆရာဟုဝန်ခံသောပရိဗိုဇ်၏။ နာမံ၊ တည်း။ ဂေါသာလာယ၊ နွားခြံ၌။ ဇာတတ္တာ၊ ဖွားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဂေါသာလောတိ၊ ဂေါသာလ ဟူ၍။ ဒုတိယံ၊ သော့။ နာမံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

နွားခြံ၌ဖွားသောကြောင့် ဂေါသာလမည်တန်စေ၊ အာဇာယ်ကြောင့်ကား မက္ခလီမည်သနည်း ဟူသောစောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍ တံကိရစသည်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

တံ၊ ထို၊ဂေါသာလကို။ (အာဟဋ္ဌ ပကတိကံစပ်)။ သာဒ္ဒမာယ၊ ညှဉ်ရှိသော။ ဘူမိယာ၊ မြေ၌။ တေလဿဠံ၊ ဆီအိုးကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသည်ကို။ (အာဟဋ္ဌ ဝိကတိကံစပ်)။ တာတ၊ ချစ်သား။ မာခလိ၊ မချော်စေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာမိကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ယော၊ သည်။ ပမာဒေန၊ သတိလွတ်သဖြင့်။ ခလိတွာ၊ ၍။ ပတိတွာ၊ ၍။ သာမိကဿ၊ မှ။ ဘယေန၊ ကြောက်သောကြောင့်။ ပလာယိတုံ၊ ငှာ။ အာရဒ္ဓဝိရိယ၊ သတတ်။ သာမိကော၊ သည်။ ဥပဓာဝိတွာ၊ ပြေး၍။ ဒုဿကဏ္ဏေ၊ ပုဆိုးစွန်း၌။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ကိုင်၏။ သော၊ ထိုဂေါသာလသည်။ သာဋကံ၊ ကို။ ဆဒ္ဒေတွာ၊ ၍။ အစေလကော၊ အဝတ်မရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပလာယိ၊ ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်။ ပုရဏသဒိသမေဝ၊ ပုရဏနှင့်တူသည်သာ ကတည်း။

၁၅၃။ အဇီတောတိ ဣဒံဝစနံ၊ သည်။ တဿ၊ ထိုဆရာဟူ၍ဝန်ခံသော ပရိဗိုဇ်၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ယောဇနေ၊ သည်။ ကေသကမ္မလံ၊ လူ့ဆံပင်ဖြင့် ရက်သောကမ္မလာကို။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဇနေ၊ သည်။ ကေသကမ္မလော၊ မည်၏။

ကေသကမ္မလဓရောဟု ဆိုအပ်လျက် နောက်ပုဒ်ကိုချေသည် ဟူလိုသည်။ (တနည်းကား) ဓာရေတိတဒ္ဓိတ်ပြုလေ ဟူလိုသည်။

ဣတိ၊ ဤသို့။ နာမဒ္ဓံယံ၊ ကို။ သံသန္ဒိတွာ၊ ရောရှေ့။ သောဇနေ၊ ကို။ (ကံထည့်)။ အဇီတော ကေသကမ္မလောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအဇီတော ကော သ ကမ္မ လော ဟူ သော ပါဌ်၌။ မနုဿကေ ယေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ကတကမ္မလော၊ ပြုအပ်သောကမ္မ လာ သည်။ ကေသကမ္မလော

နဲ့ဘမ၊ မည်၏။ တတော၊ ထိုလူ့ဆံပင်ဖြင့်ပြူသော ကမ္မလာထက်။ ပဋိကိ လိဋ္ဌတရုံ၊ အထူးသဖြင့် စက်ဆုပ်အပ်သော။ ဝတ္ထုံနာမ၊ အဝတ်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တာဿ၊ တတော ပဋိကိလိဋ္ဌတရုံ ဝတ္ထုံနာမ နတ္ထိ ဟူ၍ဆိုအပ်သောစကား၏။ သာဓကံ၊ သက်သေဖြစ်သော။ ယထာ ကိံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟာ၊ နည်းဟူမူကား။ သေယျထာပိ နာမ။ပ။ဒုဂ္ဂန္ဓာစာတိဇ္ဈဒံဝစနံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ပြီ။ (သေယျထာပိနာမကား နိပါတ်မျာသာတည်း)။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယာနိ ကာနိစိ၊ အမှတ်မရှိ ကုန်သော။ တန္တာဝုတာနိ၊ ချည်ဖြင့်ရက်အပ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ် တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုချည်ဖြင့် ရက်အပ်ကုန်သော အဝတ် တို့တွင်။ ကေသကမ္မလော၊ လူ့ဆံပင်ဖြင့် ရက်အပ်သော ကမ္မလာကို။ ပဋိ ကိလိဋ္ဌတရောဇ္ဈတိ၊ အထူးသဖြင့် စက် ဆုပ် ဖွယ် ရှိ ၏ ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဟော၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကေသကမ္မလော၊ သည်။ သီတော၊ ချမ်းသော အခါ၌။ သီတော၊ ချမ်း၏။ ဥဏှေ၊ ပူသောအခါ၌။ ဥဏှော၊ပူ၏။ ဒုပ္ပဋ္ဌောစ၊ အဆင်းလည်းမလှ။ ဒုဂ္ဂန္ဓောစ၊ မကောင်းသောအနံ့လည်းရှိ၏။ ဒုက္ခသမ္ဖ ဿောစ၊ ကြမ်းသောအတွေ့လည်းရှိ၏။

၁၅၃။ ပကုဒ္ဓေါတိဇ္ဈဒံဝစနံ၊ သည်။ တဿ၊ ထိုဆရာဟူ၍ဝန်ခံသော ပရိဗိုဇ်၏။ နာမံ၊ တည်း။ ကစ္စာယနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂေါတ္တံ၊ အမျိုး တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဲ့ဘမ ဂေါတ္တံ၊ အမည်အမျိုးကို။ သံသန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ပကုဒ္ဓေါ ကစ္စာယနောတိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သေသော၊ ဤပကုဒ္ဓကစ္စာ ယနသည်။ သီတုဒက ပဋိက္ခိတ္တကော၊ ရေချမ်းကိုပယ်၏။ ဝစ်း၊ ကျင်ကြီး ကို။ ကတ္ဝာပိ၊ ၍လည်း။ ဥဒကကိစ္စံ၊ ရေဆေးခြင်းကိစ္စကို။ န ကရောတိ၊ မပြု။ ဥဏှောဒကံဝါ၊ ရေပူကိုဂင်း။ ကဠိယံဝါ၊ ပအုန်းရည်ကိုဂင်း။ လဘိ တ္ဝာ၊ ၍။ ဥဒကကိစ္စံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ နဒီံဝါ၊ ကိုဂင်း။ မဂ္ဂေါဒကံဝါ၊ ခရီးကြောင်း၌ရှိသောရေကိုဂင်း။ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်ကျူး၍ကျင့်မိ၍။ မေ၊ ၏။ သီလံ၊ သည်။ ဘိန္နံ၊ ပျက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝါလိကထူပံ၊ သဲစေတီကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ သီလံ၊ ကို။ အဓိဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။

မြစ်ရေ ခရီးဦးရေကို လွန်ကျူး၏ဟူသည်ကား ထိုရေတို့ဖြင့် သန့်သက်ရေကို ဆေးမိ သော် သီလပျက်၏ဟု အမှတ်ရှိ၏။ သည်ကဲ့သို့မကျင့်ပြီဟု စိတ်ကိုဝန်ချ၍သွားသည် ဟူလိုသော်။

ဒီဃနိကာယ (က). ၄၇၁-၅

ဧသေ ဧသော၊ ဤပကုဒ္ဓကစ္စာယနသည်။ ဝေရူပေါ၊ သော။ နိဿိရိက လဒ္ဓိကော၊ ယုတ်သော အယူရှိသောသူဘည်း။

၁၅၅။ သဉ္ဇယောတိ၊ ဟူသည်ကား။ တာသ၊ ၏။ နာမံ၊ တည်း။ ယောဇနော၊ သည်။ ဗေလဋ္ဌဿ၊ ဗေလဋ္ဌ၏။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဇနော၊ သည်။ ဗေလဋ္ဌပုတ္တော၊ မည်၏။

၁၅၆။ အမ္မာကံ၊ တို့အား။ ဂဏ္ဌာနကိလေသော ပလိဗုန္ဓနကိလေသော၊ နှောင်ဖွဲ့တတ်သော ကိလေသာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (ဂဏ္ဌာနကို ပလိဗုန္ဓနံဟု ဖွင့်သ တည်း)။ မယံ၊ တို့သည်။ ကိလေသဂဏ္ဌိရဟိတာ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့မှ ကင်းကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝါဒိတဘာဝယ၊ ယူလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝံလဒ္ဓနာမဝသေန၊ ဤသို့ရအပ်သော အမည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ နိဂဏ္ဌော၊ မည်၏။ နာဋ္ဌဿ၊ နာဋ္ဌ၏။ ပုတ္တော၊ တည်း။ နာဋ္ဌပုတ္တော၊ သား။ .

ကောမာရဘစ္စ ဇီဝကကထာဝဏ္ဏနာ

၁၅၇။ အထဧခါရာဇာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ရာဇာ၊ သည်။ တေသံ၊ ထို ဆသတ္ထာရတို့၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ စိန္တေသိကိရ၊ တတ်။ အဟံ၊ သည်။ ယဿယဿ၊ အကြင်အကြင်သူ၏။ ဝ စနံ၊ ကို။ နသောတုကာမော၊ နာခြင်းငှာ အလိုမရှိ။ ဣသာသောဒဝေ၊ ထို့ကဲ့သော သူသည် သာလျှင်။ ကထေသိ၊ ဆို၏။ ယဿပန ဇီဝကဿ၊ ၏ကား။ ဝမနံ၊ ကို။ သောတုကာမော၊ သည်။ အမို့၊ ၏။ ဧသ ဧသော ဇီဝကော၊ သည်။ နာဂဝသံ၊ နဂါးဆီကို။ ပိဝိတ္ဝာ၊ သောက်၍။ ဌိတော၊ တည်သော။ သုပဏ္ဏောဝိယ၊ ဂရုဠကဲ့သို့။ တုဏ္ဍိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေ၏။ မေ၊ ၏။ အနတ္ထာဝတာ၊ အကျိုးကိုအလိုမရှိစွတကား။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ အထပစ္ဆာ၊ မှ။ အဿ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်း၏။ ဧတံ ပရိဝိတက္ကံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဇီဝ ကော၊ သည်။ ဥပသန္တဿ၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ခပ်သိမ်း သောတရားတို့ကို သိခြင်းမှဿ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ် အကျွေးတည်း။ သယမို့၊ သည်လည်း။ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်သက်တည်ကြည် သောစိတ်ရှိ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝတ္တာသမ္မန္တော၊ ကျင့်ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံယော။

ဘိက္ခုဝိယ၊ ကဲ့သို့။ တုဏ္ဍိဘူတောဝ၊ ဆိတ်ဆိတ်သာလျှင်။ နိသိန္နော၊ ၏။ သေ သေ ဇီဝကော၊ သည်။ မယိ၊ သည်။ အာကထေန္တေ၊ စကားမဆို သည်ရှိသော်။ နု ကထေဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဧဝါပန၊ စင်စစ်။ ဟတ္ထိမ့်၊ ဆင်သည်။ မဒ္ဒန္တေ၊ နှင်းသည်ရှိသော်။ ဟတ္ထိဿေဝ၊ ဆင်၏သာလျှင်။ ပါဒေါ၊ ခြေကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ကိုင်အပ်၏။ ဣတိတေ ပရိဝိတက္ကံနုံ၊ သည်။ အဇဟာသိ၊ ၏။ ဣတိပရိဝိတက္ကေတ္ဝာ၊ ၍။ တေန၊ ထိုဇဝကနှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ တကွ။ သယံ၊ သည်။ မန္တေတုံ၊ စကားဆိုခြင်းငှာ။ အာရဒ္ဓေါ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ အာဿဓေါ ရာဇာတိ အာဒိဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တတ္ထပါဠေ၊ ၌။ ကိံ တုဏ္ဍိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ နည်း။ အာဘဂေန အတ္တဂေန၊ ၏။ ကုလူပက သမဏဿ၊ ဆရာဖြစ်သောရဟန်း၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ကထေန္တောနံ၊ ဆိုကုန်သော။ ဣမေသံ အမစ္စာနံ၊ တို့၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။ နပ္ပဟောတိ၊ မဆန့်။ ကိံ၊ နည်း။ ဧတေသံ၊ ထိုအမတ်တို့အား။ ကုလူပကသမဏော၊ သည်။ အတ္ထိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ တဝ၊ အား။ ကုလူပကသမဏော၊ သဲ့သည်။ နတ္ထိ၊ လော။ တုံ၊ သည်။ ဒလိဒ္ဓေါ၊ ဆင်းရဲသည်။ အသိနု၊ ဖြစ်သလော။ တေ၊ သင်အား။ မမ၊ ၏။ ပိတရာ၊သည်။ ဣဿရိယံ၊ စည်းစိမ်ကို။ နု ဒိန္နံ၊ မပေးသလော။ ဥဒါဟု၊ မူကား။ အဿဒ္ဓေါ၊ မယုံကြည်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။

တတော၊ မှ။ ဇီဝကဿ၊ ၏။ တေ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အယံ ရာဇာ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ကုလူပကသမဏဿ၊ ၏။ ဂုဏံ၊ ကို။ ကထာပေတိ၊ ဆိုစေလို၏။ ဒါနိ ဣဒါနိ၊ ၌။ မေ၊ ငါ့အား။ တုဏ္ဍီဘာဝဿ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်း၏။ နု ကာလော၊ အခါမဟုတ်။ ဧဝါပန၊ စင်စစ်။ ဣဒံမေ အမစ္စာ၊ ဤအမတ်တို့သည်။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ နိသိန္နော၀၊ လျက်လျှင်။ အတ္တာနော၊ ၏။ ကုလူပကသမဏာနံ၊ တို့၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကို။ ကထယိ သုဃထာ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ မယှံ၊ ၏။ သတ္ထု၊ ၏။ ဂုဏော၊ ဂုဏ်တို့ကို။ ကထေတုံ၊ ငှာ။ နု ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိဿော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ပြီး၍။ အာဿနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝိဟာရာဘိမုခေါ၊ ကျောင်းသို့ရှေးရှု။ ပဉ္စ ပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသောတည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ဒဿနဿမေ

ဓာနသမုဋ္ဌလံ၊ ဆယ်ခုသောလက်ချောင်းတို့ဖြင့် တောက်ပ ခြင်း ရှိ သော။ အဥ္ဇလိံ၊ ကို။ သိရသ္မိံ၊ ဦးခေါင်းဌ်။ ပဂ္ဂဟေတ္ဝာ၊ ထား၍။ (တင်၍ လည်းဟူ)။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မံ၊ ကို။ အယံ၊ ဤဇီဝကသည်။ ယံဝါ တံဝါ၊ ဟူးဟူးငြားငြားသော။ သမဏံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာစိန္တယိတ္ထ၊ မကြံလင့်ကုန်။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ မမ၊ ၏။ သတ္ထုနော၊ ဆရာ၏။ မာတုကုစ္ဆိဩက္ကမနေစ၊ အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေယူသောအခါ၌ဌင်း။ မာတုကုစ္ဆိတော၊ မှ။ နိက္ခမနေစ၊ ဖွားသောအခါ၌ဌင်း။ မဟာဘိနိက္ခမနေစ၊ တော ထွက် သော အ ခါ ၌ ဌင်း။ သမ္မာဓိယဉ္စ၊ သဗ္ဗညုဘုဉာဏ်ကို ရတော် မူသောအခါ၌ဌင်း။ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနေစ၊ ဓမ္မ စက္ကာ တ ရား ဟော သော အခါ၌ဌင်း။ ဒဿဿဟာသိလောကဓာတု၊ သည်။ အကမ္ပိတ္ထ၊ ပြီ။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ ယမကပါဋိဟာရိယံ၊ အလုံးစုံသောတန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ အကာသိ၊ ပြီ။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ ဒေဝေါရောဟနံ၊ နတ်ပြည်မှသက်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြီ။ အဟံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ သတ္ထုနော၊ ၏။ ဂုဏော၊ တို့ကို။ ကထယိဿာမိ၊ အံ့။ ဧကဂ္ဂစိတ္တော၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သုဏ၊ နာလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ အယံ ဒေဝ ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါတိ အာဒိဝစနံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠ်၌။ တံခေါ ပန ဘဂဝန္တန္တိပဒံ၊ သည်။ ဣတ္ထမ္ဘူတာဝေါ၊ တစုံတခု အထူးသို့ ရောက် သည် ကို ဟော ခြင်း အ နက် ဌ်။ ဥပယောဂ ဝစနံ၊ ဒုတိယာ ဝိဘတ်ရှိသောပုဒ်တည်း။ တဿ ခေါပန ဘဂဝတော ဂေါတမဿ၊ ထို အရှင်ဂေါတမ၏။ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ကလျာဏောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကလျာဏကုဇ္ဇသမန္နာဂတော၊ ကောင်း သော ကျေး ဇူး နှင့် ပြည့်စုံ၏။ (ကလျာဏေန သမန္နာဂတော ကလျာဏောဟု သမန္နာဂတ တဒ္ဓိတ်ပြုစေလိုသည်)။

၁။ ဥပယောဂဝစနန္တိ အဘ္ဘာဂ္ဂတောတိတ္ထေ့ အဘိတိဥပသဂ္ဂေါ ဒုတ္ထမ္ဘူတာဝျာနတ္ထေ ဇောတကော၊ တေန် ယောဂတော် တံခေါပန ဘဂဝန္တန္တိ ဒုဒံ သာမိအတ္ထေ ဥပယောဂဝစနံ။ တံခေါပန ဘဂဝန္တံ အာဘိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏-ဟု ပေးလို၏။ ဆရာတော်ဦးဗုဒ္ဓ၏ နိရုတ္တိဘေဒအဆိုကို ဆရာတို့လက်မခံကြ။ သတိပြုစရာပင်။

ကလ္လကောဠိကဲ့သို့ အနာမရှိခြင်းသည် ကလျာဏအရ ဖြစ်ကောင်းသလောဟူသော စောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍ သေဋ္ဌောတိ ဝုတ္တံ ဟောတိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထုကား—

သေဋ္ဌော၊ မြတ်သော။ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကိတ္တိယေဝ၊ ကျော်စောခြင်း သာ လျှင် တည်း။ (ကိတ္တိဝေ သဒ္ဒေါ ကိတ္တိသဒ္ဒေါဟု အဝဓာရဏာကမ္မဓာရယ်ပြုစေလိုသည်)။ ဝါ၊ ကား။ ထုတိယော်သော၊ ကောင်းခြီးပေးသောအသံတည်း။ ခြီးမှမ်းသောအသံတည်းလည်းဟူ)။ အပ္ပဋိဂ္ဂတော တိ၊ ဟူသည်ကား။ သဒေဝကံ၊ သော။ လောကံ၊ ကို။ အဇ္ဈောတ္ထရိတ္ဝာ၊ လွှမ်း၍။ ဥဂ္ဂတော၊ တက်၏။ ကိ ဥဂ္ဂတော၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဣတိပိ သော ။ပ။ ဘဂဝါတိ၊ ဟူ၍။ ဥဂ္ဂတော၊ ၏။

တတြ၊ ထိုဣတိပိသောအစရှိသောစကားရပ်ပါဠိ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ပဒသမ္ဗန္ဓော၊ ပုဒ်တို့၏စပ်ခြင်းတည်း။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ ဣမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့ သံသရာစက်၏အကန့်ကို ဖျက်ဆီးတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ မည်၏။ ဣတိပိ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့ မဖောက်မပြန် အလုံးစုံသောတရားတို့ကို သယမ္ဘူဉာဏ်ဖြင့်သိတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ၏။ ။ပ။ ဣတိပိ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့ တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ မည်တော်မူ၏။

ဣတိပိဒ္ဓ ဣတိသဒ္ဒါသည် ပကာရနိဒဿန အစရှိသောအနက်တို့၌ ဖြစ်ကောင်းသလော ဟူသောစောဒနာကို နှလုံး၌ထားတော်မူ၍ ဣမိနာစ ။ပ။ ဝုတ္တံ ဟောတိကို မိန့်သတည်း။ တိုပါဠိ၏အတ္ထုကား—

ဣမိနာ ကာရဏေနစ၊ ဤမည်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဣမိနာ ကာရဏေနစ၊ ကြောင့်လည်း။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဣမိနာ ကာရဏေန ဟူသောပါဠိ၏ ဣတိပိဒ္ဓ ဣတိသဒ္ဒါသည် ကာရဏာအနက်၌ ဖြစ်၏ဟူသောအနက်ကို သိစေတော်မူ၏၊ ဣမိနာ ဣမိနာဟူသော နှစ်ခွန်းသောစကားဖြင့် ဣတိပိသဒ္ဒါကို အရဟံဟူသောပုဒ်၌သာ မယှဉ်အပ်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ အစရှိသော ပုဒ်တို့၌လည်း ယှဉ်အပ်၏ ဟူသောအနက်ကို သိစေသတည်း၊ ဣတိပိဒ္ဓ

ဝိသဒ္ဒါ၏ သမုစ္စယအနက်၌ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ ဇာမိနာစဟု စသဒ္ဒါနှင့်ဖွင့်တော်မူသတည်း။
ထိုသို့ ဇာတိဝိ သောဘဂဝါအစရှိသော ပဒသမ္မန္ဓကို ပြုပြီး၍ ဝစနတ္ထကို ပြတော်မူလို၍ တတ္ထ အာရကတ္တာ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား--
တတ္ထ၊ ထိုအရဟံအစရှိသောပါဠိ၌။ ကိလေသေဟိ၊ တို့မှ။ (အာရကသဒ္ဒါ အယ္ယဉ် အပါဒါန်ထည့်)။ အာရကတ္တာစ၊ ဝေးတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ဝင်း။ အာရီနဉ္စ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောရန်သူတို့၏ဝင်း။ အရောနဉ္စ၊ သံသရာဟည်းဟူသော စက်၏အကန့်တို့၏ဝင်း။ ဟတတ္တာစ၊ သတ်အပ်ဖျက်ဆီးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဝင်း။ ပစ္စယာဒီနံ၊ သက်နှံးအစရှိကုန်သော ပစ္စည်းတို့၏။ အရဟတ္တာစ၊ ခံတော်မူထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဝင်း။ ပါပကရဏေ၊ မကောင်းမှုကို ပြုခြင်း၌။ ရဟာဘာဝါစ၊ ဆိုတ်ခြင်း၏ မရှိခြင်းကြောင့်ဝင်း။ ဣတိ ဣမေဟိ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ တာဝ၊ စွာ။ သော ဘဂဝါ၊ ကို။ အရဟန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ အာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ မာတိကံ၊ကို။နိက္ခိပိတ္ဝာ၊ထား၍။သဗ္ဗာနေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဧကာနိ ပဒါနိ၊ တို့ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိနိဒ္ဒေသေ၊ ၌။ ဝိတ္ထာရိတာနိ၊ ခဲ့အပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ နေသံ ပဒါနံ၊ တို့၏။ ဝိတ္ထာရော၊ ကို။ တတော၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်မှ။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။

ဇီဝကောပန၊ ကား။ ကေမေကာသ၊ သော။ ပဒဿ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ နိဋ္ဌာပေတ္ဝာ၊ ၍။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝံဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ မယံ၊ ၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ အရဟံ၊ အရဟ မည်တော်မူ၏ ။ပ။ ဧဝံ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ မည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ တံဒေဝေါ ။ပ။ ပသီဒေယျာတိ၊ တံဒေဝေါ ။ပ။ ယျဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

ဤတံဒေဝေါ အစရှိသောပါဠိကို ဆိုကြောင်းဖြစ်သော သမ္မန္နကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါဤအဓိပ္ပါယတ္ထကို ပြတော်မူလို၍ ဇွေစ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား--

ဇွေ၊ ဤ-တံ ဒေဝေါ အစရှိသောပါဠိ၌။ (စသဒ္ဒါကား ဥပန္နာသတည်း)။ တံ ဒေဝေါ ပယိရုပါသတူဘိ၊ တံ ဒေဝေါ။ပ။ဟူ၍။ ဝဒန္တော၊ ဆိုသော

ဇီဝကသည်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တုမှာဒိသာနံ၊ သင်ဓင်းကြီးကဲ့သို့သော သူတို့၏။ သဒေတနပိ၊ တရာသည်ဌင်း။ သဟဿေနပိ၊ သည်ဌင်း။ သတသဟဿေနပိ၊ သည်ဌင်း။ ပဋ္ဌဿ၊ မေးအပ်သော။ (သတ္တာနောဋ္ဌိ ဝိသေသနစပ်)။ မယှံ၊ ၏။ သတ္တာနော၊ ဆရာ၏။ (ထာမော ဗလံဟူသော နှစ်ပုဒ်တို့ဋ္ဌိ သမ္ဗန်စပ်)။ သဗ္ဗေသံ၊ တို့၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ကဆေတုံ၊ ဖြေဆိုခြင်းငှာ။ ထာမောစ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော အားသည်ဌင်း။ ဗလဉ္စ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော အစွမ်းသည်ဌင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဝိသဒ္ဒံ၊ ရှင်းရှားခြင်းကင်းသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပုစ္ဆေယျာသိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။

၁၅၈။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဂုဏကထံ၊ ကို။ သုဏန္တသ၊ ကြားသော။ ရညော၊ ဗိမ်လည်း။ သကလသရီရံ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်သည်။ ပဉ္စဝဏ္ဏာယ၊ ငါးပါးသောဗမာဏရှိသော။ ပီတိယာ၊ ဖြင့်။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်။ ဖုဋ္ဌံ၊ နှံသည်။ အဟောသိ၊ ၏။

ပဉ္စဝဏ္ဏာယဿ ဝဏ္ဏသဒ္ဒါ ပမာဏအနက်ဋ္ဌဖြစ်၏။ ပဉ္စသရုပ်ကား ဇော်ကာပိတိ ခုဋ္ဌကာပိတိ ဖရဏာပိတိ ဥလ္လယ်ကာပိတိ သြက္ကန္တိကာပိတိ ဤငါးပါးတည်း။

အဇာတသတ်မင်း မြတ်စွာဘုရားထံသွားခြင်း

သော၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းသည်။ တံခဏညေဝ၊ ထိုခဏဋ္ဌလျင်။ ဂန္တ္ဝါ ကာဒမော၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ ဣမာယ ဝေလာယ၊ ဋ္ဌ။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတော၊ သော။ မယှံ၊ ၏။ (ယာနာနိဋ္ဌစပ်)။ ဇီဝကာ၊ ကို။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ အညော၊ ဇီဝကမှတပါးသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ယာနာနိ၊ တို့ကို။ ယောဇေတုံ၊ ကခြင်းငှာ။ နာသက္ခိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ တေနဟိ။ပ။ပေဟိတိ ဣဒံဝစနံ၊ တေနဟိ ။ပ။ ပေဟိဟူသောဤစကားကို။ အာဟ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုတေနဟိ အစရှိသောပါဋ္ဌဋ္ဌ။ တေနဟီတိ သောသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဥယျောဇနတ္ထေ၊ တိုက်တွန်းခြင်းအနက်ဋ္ဌ။ နိပါတော၊ တည်း။

၁။ ပဉ္စဝဏ္ဏာယဿာတိ ခုဒ္ဒိကာဒိဝသေန ပဉ္စပ္ပကာရာယ။ ။ဋီဟောင်း-၂၁၆။

တေနဟိ ဟူသောသဒ္ဒါသည် တိုက်တွန်းခြင်း အနက်၌ နိပါတ်ပုဒ်ဟူပြီ၊ ထိုသို့ တေနဟိဟူသောသဒ္ဒါ၏ တိုတ်တွန်းခြင်းအနက်ရှိခြင်းကြောင့် ထိုတေနဟိ သမ္မဇီဝက ဟူသောပါဠိ၏အနက်ကို အဘယ်သို့ဆိုအပ်သနည်းဟု သူ စော ဒ နာ ဘွယ် ရှိ၍ ထို စောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ ဂန္ထ။ပ။ဟောတိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အဋ္ဌကား-

သမ္မဇီဝက၊ မောင်မင်းဇီဝက။ ဂန္ထ၊ သဉ်းလေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပါဠတ္ထော၊ ပါဠိ၏အနက်ကို။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟတ္ထိယာနာနီတိ၊ ဟူ သည်ကား။ အ နေ ကေ သု၊ မျှား စ္ဆ ကုန် သော။ အဿရထာဒီသု၊ မြင်းရထား အစရှိကုန်သော။ ယာနေသု၊ တို့သည်။ ဝိဇ္ဇမာနေသုပိ၊ ကုန်သော်လည်း။ ဟတ္ထိယာနံ၊ သည်။ ဥတ္တမံ၊ ၏။ ဥတ္တမဿ၊ မြတ်ဿ မြတ်စ္ဆာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဥတ္တမယာနေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဂန္ထဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိမနသိကတ္ဝာစ၊ ၍လည်း။ ဟတ္ထိယာနာနိ၊ တို့ကို။ ကပ္ပါပေတိ၊ ကစေ၏။ (ဣသို့ ပါဠသေဿထည့်၍ယောဇနာ)။ ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟတ္ထိယာနံ၊ သည်။ ဥတ္တမယာနံ၊ မြတ်သောယာဉ်ဖြစ်သနည်း။ အဿ ယာန ရထယာနာနိ၊ မြင်းယာဉ် ရထားယာဉ်တို့သည်။ သသဒ္ဒါနိ၊ အသံ ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုမြင်းယာဉ် ရထားယာဉ်တို့၏။ သဒ္ဒေါ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ မှလျှင်။ သုယျတိ၊ ကြားအပ်၏။ ဟတ္ထိယာနဿ၊ ၏။ ပဒါနုပဒံ၊ ခြေလျှင်အစဉ်သို့။ ဂန္ဆန္တာပိ၊ သွားသောသူတို့သည်လည်း။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ န သုဏန္တိ၊ မကြားကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟတ္ထိယာနံ၊ သည်။ ဥတ္တမယာနံ၊ မြတ်သောယာဉ်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

မဇ္ဈိမသက်သောယာဉ် ဖြစ်ကုန်သော်လည်း မြင်းယာဉ်အစရှိသည်တို့ဖြင့် သွားရာသည် မဟုတ်တုံလော အဘယ်ကြောင့် ဟတ္ထိယာနာနိဟူသောစကားကို ဆိုလေသနည်း ဟူသော စောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ နိဗ္ဗုတသ့ပန စသည်ကို မိန့်သတည်း၊ ထိုပါဠ၏အဋ္ဌကား-

နိဗ္ဗုတဿ၊ ဣဗ္ဗိသက်သောစိတ်ရှိသော။ (ဣဗ္ဗိပြီးသောကိလေသာရှိသော လည်းဟူ)။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။နိဗ္ဗုတေဟေဝ၊ ဣဗ္ဗိသက်သည် သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဂန္ဆန္တိ၊ သွားရာ၏။ ဣတိစ၊ သို့လည်း။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ၍။ ဟတ္ထိယာနာနိတိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

၁။ သတိပိ သာ၊ ရှိလေရာ၊ စောဒနာရှေရှိမြဲ။ နိယံ။ ဤနေရာ၌ စောဒနာသောဓနာ အာဘောဂ၊ အရုစိထုတ်၍ အဓိပ္ပါယ်ဖော်လေ။ ။စောဒကပုဂ္ဂိုလ်၊ အလိုမရှိ၊ န မရှိက၊ န ကိုသွင်း၊ န ရှိလျှင်းက န ကိုပယ်လေ-ဟူသော နိယံနှင့်လည်းညီ။

ပဥ္စမတ္တာနိ ဟတ္ထိနိကာသတာနိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဉ္စကရေဏုသတာနိ၊ ဆင်မယ ဉ်သာငါးရာတို့ကို။ ကပ္ပါပေတ္ဝါတိ၊ ကား။ အာရောဟနသင်္ဃာနိ၊ စီးစေအပ်သောအစီအရင်ရှိသည်တို့ကို။ ကာရေတ္ဝာ၊ ၍။ အာရောဟနိယန္တိ၊ ဟူ သည် ကား။ အာရောဟနယောဂ္ဂံ၊ စီး ခြင်း ငှာ လျောက် ပတ် သော။ သြပဂုယ်၊ ရွှေတန်ဆာတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ နာဂံ၊ ဆင်ကို။ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ကိံ ပန၊ အသို့နည်း။ သေ သော ဇီဝကော၊ သည်။ ရညော၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သောယာဉ်ကို။ (ဆိုအပ်သောအမှုကို လည်းဟူ)။ အကာသိ၊ လော။ အဝုတ္တံ၊ ကို။ အကာသိ၊ လော။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အဝုတ္တံ၊ ကို။ အကာသိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အကာသိ၊ နည်း။ ပဏ္ဍိဘတာယ၊ ကြောင့်။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အာဿ၊ ထိုဇီဝကအား။ ဧဝံ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိကိရ၊ တတ်။ ကိံ အဟောသိ၊ နည်းဟူမူကား။ ရာဇာ၊ သည်။ ဣမာယ ဝေလာယ၊ ဤညဉ့် အခါ၌။ ဂစ္ဆာမိ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ရာဇာနောစနာမ၊ မင်းတို့ မည်သည်ကား။ ဗဟုပစ္စတ္ထိကာ၊ များသောရန်သူရှိကုန်၏။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ၌။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ အန္တရာယော၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့အန္တရာယ်ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဇီဝကော၊ ဇီဝကသည်။ (နိက္ခမတိ ၌စပ်)။ ရာဇာ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ကထံ၊ ကို။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ အကာလေပိ၊ အခါမဟုတ်သည်၌လည်း။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ နိက္ခမတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မံပိ၊ ကိုလည်း။ ဂရဟိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအနှယ် ဖြစ်သော။ သမဏော၊ သည်။ မယံ့၊ ၏။ ကထာ၊ တရားစကားသည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ (တည်၏ လည်းဟူ)။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကာလံ၊ ကို။ အသလ္လက္ခေတ္ဝာ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝန္တမ္ပိ၊ ကိုသည်း။ ဂရဟိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာ ယေန ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ မယံ့၊ အား။ ဂရဟာ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်။ နေဝ ဥပပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဂရဟာ၊ သည်။ နာ ဥပပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ရညော၊ ၏လည်း။ ရက္ခာ၊ အာစောင့်အာရှောက်ကို။ သုသံဝိဟိတာ၊ ကောင်းစွာစီရင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ တေန ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ကရိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိအယံ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။

ဒီဃနိကာယ (က) ၄၇၁-၆

တတော၊ ထိုသို့ကြံပြီးသောနောင်မှ။ ဣတ္ထိယော၊ တို့ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပုရိသာနံ၊ တို့အား။ ဘယံနာမ၊ ဘေးမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဣတ္ထိပရိဝုတော၊ မိန်းမအပေါင်းခြံရုံလျက်။ ဂမိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ မနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ ဟတ္ထိနိကာ ပဥ္ဆသတာနိ၊ ဆင်မငါးရာတို့ကို။ ကပ္ပါပေတ္ဝာ၊ ကစေ၍။ ပဥ္ဆဣတ္ထိသတာနိ၊ မိန်းမငါးရာတို့ကို။ ပုရိသဝေသံ၊ ယောကျ်ားအသွင်ကို။ ဂါဟာပေတ္ဝာ၊ ယူစေ၍။ အသိ တောမရ ဟတ္ထာ၊ သန်လျက် ခက်ရင်း လက်စွဲကုန်လျက်။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ပရိဝါရေယျာထ၊ ခြံရုံကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ပုန၊ တဖန်။ စိန္တေသိ၊ ၏။ ဣမဿ ရညော၊ အား။ ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေ၊ ၌။ မဂ္ဂဖလာနံ၊ တို့၏။ ဥပနိဿယော၊ အားကြိုးသောအကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗုဒ္ဓါစနာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်ကား။ ဥပနိဿယံ၊ မဂ် ဖိုလ်၏အကြောင်းကို။ ဒိသ္ဝာဝ၊ ရှု၍သာလျှင်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ကထေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ အဟံ၊ သည်။ မဟာဇနံ၊ ကို။ သန္နိပါတာပေမိ၊ စည်းဝေးစေအံ့။ ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သန္နိပါတာပေမိ၊ နည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ စည်းဝေးသည်။ ဣတိ၊ ရှိသော်။ ဣတ္ထာ၊ သည်။ ကဣစိရေဝ၊ တစုံတယောက်သော သူ၏သာလျှင်။ ဥပနိဿယေန၊ အကြောင်းဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေဿတိ၊ လတ္တံ့။ သဒေဝနာ၊ ထိုဒေသနာသည်။ မဟာဇနဿ၊ အား။ ဥပကာရာယ၊ ကျေးဇူးပြုခြင်းငှာ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိဘဿာ၊ ကြောင့်။ သန္နိပါတာပေမိ၊ ၏။ သော၊ ထိုဇဝကသည်။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော အရပ်၌။ သာသနံ၊ ကို။ ပေသေသိ၊ ၏။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ ရာဇာ၊ သည်။ ဘဂဝန္တာ၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ လတ္တံ့။ (ဤအရာ၌ တိဝိဘတ် အနာဂတ်၌ ဖြစ်၏)။ သဇ္ဇု၊ ဗပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝိဘဝါနုရူပေန၊ စည်းစိမ် အား လျော်စွာ။ ရညော၊ အား။ အာရက္ခံ၊ ကို။ ဂဏှန္တု၊ ယူကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘေရိံ၊ စည်ကို။ စရာပေသိ၊ လည်စေ၏။

တတော၊ ထိုသို့လည်စေခြင်းကြောင့်။ မဟာဇနော၊ သည်။ စိန္တေသိ၊ ၏။ ကိံ စိန္တေသိ၊ အသို့ကြံသနည်းဟူမူကား။ ရာဇာ၊ သည်။ သတ္ထာ၊ ကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆတိကိရ၊ သံ့း လတ္တံ့ သတတ်။ (ဤ၌ တိဝိဘတ် အနာဂတ် ဖြစ်၏)။ ဘော၊ အရှင်တို့။ ဓမ္မဒေသနာ၊

ဓမ္မဒေသနာသည်။ ကိဒိသိ၊ အသို့သောသဘောရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ နည်း။ နော၊ ငါတို့အား။ နက္ခတ္တကီဠာယ၊ သဘင်ကစားခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ တတ္ထော၀၊ ထိုတရားဟောသော အ ရပ် သို့ သာ လျှင်။ ဂမိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ သဗ္ဗေ၊ တို့သည်။ ဂန္ဓမာလာဒီနိ၊ နံ့သာ ပန်းအစရှိသည်တို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ရညော၊ ၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ အာကဒ်မာနာ၊ အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ (တောင့်တကုန်သည် ဖြစ်၍လည်းဟူ)။ မဂ္ဂေ၊ ခရီးလမ်း၌။ အဋ္ဌသု၊ တည်ကုန်၏။ ဇီ၀ကောပိ၊ သည်လည်း။ ဒေ၀၊ ကြီး။ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏။ ဟတ္ထိယာနာနိ၊ တို့ကို။ ကပ္ပိတာနိခေါ၊ ကအပ်ကုန်ပြီ။ ဒါနိ ဣဒါနိ၊ ၌။ ယဿ၊ အကြင်သွားခြင်း မသွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ ကို။ မညသိ၊ သိတော်မူ၏။ တံကာလံ၊ ကို။ကရောဟိ၊ ပြုလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိ၀ေဒေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ တတ္ထ၊ ထိုယဿဒါနိ အစရှိသောပါဠိ၌။ ယဿဒါနိ ကာလံ မညသိတိ ဧတံ၀စနံ၊ သည်။ ဥပစာရ ၀စနံ၊ ဥပစာရ စကားတည်း။

ဥပစာရစကား ဖြစ်သောကြောင့် ၀က်၀တ္ထုဖြစ်၏။ ထို ၀က် ၀တ္ထု ဖြစ် သော ပါဠိ ၏ ဥဇုကဖြစ်သောအနက်ကို ဆရာ အသို့ဆိုအပ်သနည်းဟု သူစောဒနာဘွယ်ရှိ၍ ထို စော ဒ နာ ကို ဖြေ ခြင်း ငှာ ဇာဒံ ၀တ္ထု ဟောတိစသည်ကို မိန့် သ တည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား--

တယာ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ယံ ဟတ္ထိယာနကပ္ပနံ၊ အ ကြင် ဆင် ယာဉ် ကို က စိမ့် သည် ကို။ အာဏတ္တံ၊ စေ အပ် ၏။ တံ ဟတ္ထိယာနကပ္ပနံ၊ ထိုဆင် ယာဉ်ကိုကခြင်းကို။ မယာ၊ သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ၌။ တုံ၊ သည်။ ယဿ ဂမနဿ၀ါ၊ အကြင်သွားခြင်း၏ဂုဏ်း။ ယဿ အဂမနဿ၀ါ၊ ၏ဂုဏ်း။ ကာလံ၊ ကို။ မညသိ၊ သိတော်မူ၏။ တဒေ၀၊ ထိုသွားခြင်း မသွားခြင်းကို သာလျှင်။ အတ္တနော၊ ၏။ ရုစိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ ကရောဟိ၊ လော။ ဣတိအယံ ဥဇုကတ္ထော၊ ဤဥဇုက အနက်ကို။ ဝုတ္တော၊ ဟောအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ယဿ် ဒါနိ ကာလံ မညသိဟူ၍ သွားခြင်း၏အခါကို သိ သည် ၏ အ ဖြစ် ကို သာ ဆိုသကဲ့သို့ ဆိုသောကြောင့် ဥပစာရ၀က်၀တ္ထု ဖြစ်သတည်း။ ဥဇုက၀တ္ထုကား ယဿ ဒါနိ ကာလံ မညသိ တဒေ၀ အတ္ထနော ရုစိယာ ကရောဟိဟု ဆိုအပ်သတည်း၊

၁၅၉။ ပစ္စေကာ ဣတ္ထိယောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပါဠိဌိယောဣတ္ထာ၊ အသီး အသီးဖြစ်ကုန်သော။ ဣတ္ထိယော၊ တို့သည်။ ဧကေကိဿာ၊ တစီးတစီးသာ ဖြစ်သော။ ဟတ္ထိနိဿာ၊ ၌။ ဧကေကံ၊ တယောက်တယောက်သော။ ဣတ္ထိ၊ ကို၊ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥက္ကာသု ဓာရိယမာနာသူတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒဏ္ဍဒီပိကာသု၊ ဆီမီးတိုင်တို့ကို။ ဓာရိယမာနာသု၊ ထွန်း ကုန် လျက်။ မဟစ္စရာဇာနုဘာဝေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ မဟတာ၊ ကြီးစွာသော။ ရာဇာနုဘာဝေန၊ မင်း၏ဘန်ခိုးဖြင့်။ (မဟာတာဟူ ဆိုအပ်လျက် တကိုစပြု၍ စကို စွဲဆွဲ့းဘော်ပြုသည် ဟူလိုသည်)။ မဟစ္စာတိပိ၊ မဟစ္စာ ဟူ၍လည်း။ ပါဠိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿာ၊ ထိုမဟစ္စာဟူသော ပါဠိ၏။ မဟတိယာ၊ များစွာသော။ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိ တမ္ပေါ၊ ၏။ သေ ဧသော၊ ဤ မ ဟ စ္စာ ဟူ သော ပါ ဠိ သည်။ လိင်္ဂဝိပရိယာယော၊ ပုလ္လိင်ကို ဣတ္ထိလိင်ပြန်သော သဒ္ဒါတည်း။

ရာဇာနုဘာဝေနဟူသော ဝိသေသျသည် ပုလ္လိင်ဖြစ်သောကြောင့် ရာဇာနုဘာဝေန ဟူသော ဝိသေသျပုဒ်နှင့်အတူ မဟစ္စဟူသော ဝိသေသနပုဒ်သည် ပုလ္လိင်တည်း။ ထိုပုလ္လိင်ကို ဣတ္ထိလိင်ပြန်၍ မဟစ္စာဟူ၍ဆိုသောကြောင့် လိင်္ဂဝိပရိယယ ဖြစ်သည် ဟူလိုသည်။

ရာဇိဒ္ဓိ၊ မင်း၏ဘန်ခိုးကို။ ရာဇာနုဘာဝေါဣတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အာဿ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်း၏။ ရာဇိဒ္ဓိ၊ မင်း၏တန်ခိုးသည်။ ကာပန၊ အဘယ်နည်း ဟူမူကား။ တိယောဇနသတာနံ၊ ယူဇနာသုံး ရာ ရှိကုန်သော။ ဒ္ဝိန္နံမဟာ ရဋ္ဌာနံ၊ တိုင်းကြီးနှစ်တိုင်းတို့ကို။ ဣဿရိယသိဒ္ဓိ၊ အစိုး ရသော စည်းစိမ်တည်း။ (ဒ္ဝိန္နံ၏အရဏား မဂဓတိုင်း အင်္ဂတိုင်းတည်း)။

အဇာတသတ်မင်း၏ တန်ခိုးကြီးပုံ

အဘယ်သို့လျှင် အဇာတသတ်မင်း၏တန်ခိုးသည် ဖြစ်သနည်းဟု သူစောဒနာတွယ်၍၍ ထိုစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ တဿဟိ အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ (ဟိကား ဝိတ္ထဲာရဇောတကတည်း)။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

တဿ၊ ထိုအဇာဘသတ်မင်း၏။ (သံဝိဒဟနဋ္ဌစပ်)။ အသုကဒိဝသံ၊ ဤ မည်သောနေ့၌။ ရာဇာ၊ သည်။ တထာဂတံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမီဿတိ၊ လတ္တံ့။

၁။ မဟန္တ ရာဇာနုဘာဝေန။ ဆဋ္ဌမှု။ "မဟန္တာတိ ကရဏတ္ထေပစ္စတ္တဝစနန္တိ အာဟမဟတာစာတို့။ ဋီဟောင်း ၁၃၄။

ကွတိ၊ ဤသို့။ ပဌမတရံ၊ စွာ။ သံဝိဒဟနေ၊ အခြိန်းအချက်ပြုခြင်းသည်။ အသတိပိ၊ မရှိသော်လည်း။ တခဏညေဝ၊ ထိုသူး လိုသော ခဏ၌သာ လျှင်။ ပဋ္ဌကထိသတာနိ၊ မိန်းမငါးရာတို့သည်။ ပုရိသဝေသံ၊ ဟောကျွေး၏ အသွင်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဧဝဌနာနိ၊ ဦးရစ်တို့ကို။ ပဋိမုဂ္ဂ၊ ဦးခေါင်း၌ စွပ်၍။ အံသေ၊ ပခုံး၌။ ခဂ္ဂါနိ၊ သန်လျက်တို့ကို။ အာသတ္တာ၊ လွယ်၍။ မဏိဒဏ္ဍတောမရေ၊ ပတ္တမြေားဖြင့်စီသော အရိုးရှိကုန်သော ချွန်းတို့ကို။ (မြကျောက်ဖြင့်စီသော အရိုးရှိကုန်သော ချွန်းတို့ကိုလည်း)။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ နိက္ခမိံသု၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့သော မိန်းမငါးရာကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ပစ္စေကာဋ္ဌထိယောအာရောပေတွာတိဋ္ဌဒံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ယံသဒ္ဒါကား တံသဒ္ဒါ၏အနက်ရှိသော နိပါတ်ပုဒ်တည်း)။

အပရာပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သောဋ္ဌသ သဟာသ ခတ္တိယနာဋ္ဌကိတ္ထိယော၊ တသောင်း ခြောက်ထောင်ကုန်သော မင်းသွီးတို့သည်။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ပရိဝါရေသုံ၊ ရံကုန်၏။ တာသံ၊ ထိုမင်းသွီးတို့၏။ ပရိယန္တေ၊ အဆုံး၌။ ခုဇ္ဇ ဝါမနက ကိသုဋ္ဌာဒယော၊ ကုန်းကွ ကျွန် အ လုပ် အ ကျွေး အစရှိသည်တို့သည်။ ပရိဝါရေသုံ၊ ကုန်၏။ တာသံ၊ တို့၏။ ပရိယန္တေ၊ ၌။ အန္တေပုရပါလကာ၊ အိမ်တွင်း၌ အ မြဲစောင့်ကုန်သော။ ဝိဿာသိကပုရိသာ၊ အ ကျွမ်းဝင်ကုန်သော ယောကျွား တို့ သည်။ ပရိဝါရေသုံ၊ ကုန်၏။ တေသံပုရိသာနံ၊ တို့၏။ ပရိယန္တေ၊ ၌။ ဝိစိတြဝေသ ဝိလာသိနော၊ ဆန်းကြယ်သော အ သွင် တင့်တယ်ခြင်းရှိကုန်သော။ သဋ္ဌိသဟာသ မတ္တာ၊ ခြောက်သောင်း အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ မဟာမတ္တာ၊ အမတ်ကြီးတို့သည်။ ပရိဝါရေသုံ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုအမတ်ကြီးတို့၏။ ပရိယန္တေ၊ ၌။ ဝိဝိဓာ လင်္ကာရ ပဋိမဏ္ဍိတာ၊ အ ထူး ထူး အ ပြား ပြား ရှိ ကုန်သော တန် ဆာ တို့ ဖြင့် တန် ဆာ ဆင် ကုန် ထ သော။ နာနပ္ပကာရအာဝုဓဟတ္ထာ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော ကာ လက် နက် စွဲ ကုန် ထသော။ ဝိဇ္ဇာဓရာဂတရဏာဝိယ၊ ဝိဇ္ဇာ ဓိုရ် လု လင် တို့ ကဲ့ သို့။ နဝုတိသဟာသမတ္တာ၊ ကိုးသောင်း အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဒဋ္ဌိယပုတ္တာ[၁]၊ အ မြော် အမြင်နှင့်

၁။ ရဋ္ဌိယပုတ္တာ။ဆဋ္ဌမူ။ရဋ္ဌိယပုတ္တာတိ ဘောဇပုတ္တာ၊ ရဋ္ဌေ ပရိစရန္တီတိ ဟိ လုဒ္ဓကာ ရဋ္ဌိယာ၊တေသံ နာနာဝုဓပရိစယတာယ ရာဇာတာဒ္ဓုတာ ပုတ္တာတိ အတ္ထော။ဋီသစ်-၃၂၂၃။

ပြည့် စုံ ကုန် သော အ မတ် သား တို့ဘည့်။ ပရိဝါရေသုံ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုအမတ်သားတို့၏။ ပရိယန္တေ၊ ၌။ သတ္တနိကာနိ၊ အဖိုးတရာထိုက်ကုန် သော ပုဆိုးတို့ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ ပဥ္စသတ္တနိကာနိ၊ အဖိုးငါးရာ ထိုက်ကုန်သော ပုဆိုးတို့ကို။ ကေသံ၊ ပခုံးတဘက်၌တင်သည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ သုန္ဒာတာ၊ ကောင်းစွာရေချိုးကုန်ပြီးထသော။ သုဝိလိတ္တာ၊ ကောင်းစွာ လိမ်း ကျံ ကုန် ပြီး ထသော။ ကဉ္ဇနမာလာဒိ နာနာဘရဏသောဘိတာ၊ ရွှေပန်းအစရှိကုန်သော အ ထူး ထူး သော တန် ဆာ တို့ ဖြင့် တင့် တယ် ကုန် ထသော။ ဒဿဿဟာဿမတ္တာ၊ တသောင်း အ တိုင်း အ ရှည် ရှိ ကုန် သော။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့ သည်။ ဒက္ခိဏာဟာတ္ထံ၊ လက်ျာ လက် ကို။ ဥဿာပေတွာ၊ မြောက်၍။ ဇယသဒ္ဒံ၊ အောင်သောအသံကို။ ဃောသေန္တော၊ ကြွေးကြော် ကုန်လျက်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့၏။ ပရိယန္တေ၊ ၌။ ပဥ္စဂိကာနိ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါရှိကုန်သော။ တူရိယာနိ၊ တို့သည်။ ပရိဝါရေသုံ၊ ကုန်၏။ တေသံပုရိသာနံ၊ တို့၏။ ပရိယန္တေ၊ ၌။ ဓနုပန္တိပရိက္ခေပေါ၊ လေးအစည်ခြံရုံလျက်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာသ၊ ထိုလေးအရုံ၏။ ပရိယန္တေ၊ ၌။ ဟတ္ထိဃဋ္ဌာ၊ ဆင်အပေါင်းတို့သည်။ ပရိဝါရေသုံ၊ ကုန်၏။ ဟတ္ထိနံ၊ တို့၏။ ပရိယန္တေ၊ ၌။ ဂိဝါယ၊ လည်ဖြင့်။ ဂိဝံ၊ လည်ကို။ ပဟာရမာနာ၊ ထိကုန်လျက်။ အဿပန္တိ၊ မြင်းအစည်သည်။ ပရိဝါရေသိ၊ ၏။ အဿပရိယန္တေ၊ ၌။ အညမညံ၊ ချင်း။ သမ္ပဋိစ္ဆနရထာ၊ ထိကုန်သော ရထားတို့သည်။ ပရိဝါရေသုံ၊ ကုန်၏။ ရထပရိယန္တေ၊ ၌။ ဗာဟာယ၊ ဖြင့်။ ဗာဟံ၊ ကို။ ပဟာရမာနာ၊ ထိကုန်သော။ ယောဓာ၊ တို့သည်။ ပရိဝါရေသုံ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့၏။ ပရိယန္တေ၊ ၌။ အတ္တနော အတ္တနော၊ အား။ အနုရူပါယ၊ သော။ အာဘရဏသမ္ပတ္တိယာ၊ တန်ဆာ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်။ ဝိရောစမာနာ၊ တင့်တယ်ကုန်သော။ အဋ္ဌာရသ သေနိယော၊ တဆယ့်ရှစ်ပါးကုန်သော စစ်သည်အမျိုးတို့သည်။ ပရိဝါရေသုံ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်၏အဆုံး၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ခိတ္တော၊ ပစ်အပ်သော။ သရော၊ မြားသည်။ ရာဇာနံ၊ သို့။ ယထာယေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ နပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ ဧဝံတထာ တေနဲအာကာရေန်၊ ဖြင့်။ ကောမာရဘာစ္စော၊ မင်း သား သည် ကောက် ၍ မွေး အပ် သော။

ဇီဝကော၊ သည်။ ရညော၊ ၏။ ပရိသံ၊ ကို။ သံဝိဒဟိတ္ဝာ၊ စီရင်၍။ အတ္တာနာ၊ သည်။ ရညော၊ ၏။ အဝိဒူရေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ကိံမနသိကတ္ဝာ၊ အသို့နှလုံးပြု၍။ ဂစ္ဆတိ၊ နည်း။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ ဥပဒ္ဒဝေါ၊ ဘေးရန်သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ပဲဋမတရံ၊ စွာ။ ရဉော၊ အား။ ဇီဝိတဒါနံ၊ အသက်အလှူကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဥက္ကာနံပန၊ မီးရှူးတို့၏ကား။ ဇေတ္တကာနိ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ သတာနိဝါ၊ အရာတို့ဟူ၍ ၎င်း။ သဟဿာနိဝါ၊ အထောင်တို့ဟူ၍၎င်း။ ဣတိအယံ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိဧဝရူပံ၊ သော။ ရာဇိဒ္ဓိ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ မဟာစု။ပ။ ပါယာသိတံ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

အဟုဒေဝဘယန္တိ ဇေတ္ထပါဠေ၊ ဥ္ဒ်။ စိတ္တုတြာသဘယံ၊ စိတ်၏ထိတ်လန့်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ကြောက်ခြင်းဂုဏ်း။ ဉာဏဘယံ၊ ဉာဏ်ကြောင့်ဖြစ်သော ကြောက်ခြင်းဂုဏ်း။ အာရမ္မဏဘယံ၊ အာရုံကြောင့်ဖြစ်သော ကြောက်ခြင်းဂုဏ်း။ ဩတ္တပ္ပဘယံ၊ မကောင်းမှုမှ လန့်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ကြောက်ခြင်းဂုဏ်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်။ စတုဗ္ဗိဓံ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးအပြားရှိကုန်သော ကြောက်ခြင်းတို့တွင်။ ဇာတိံ ပဋိစ္စ ဘယံ ဘယာနကန္တိ အာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဟော အပ် သော။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်း သည်။ စိတ္တုတြာသဘယံနာမ၊ မည်၏။ တေပိသတ္တာ၊ တို့သည်လည်း။ တထာဂတဿ၊ ၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ယောဘုယျေန၊ အားဖြင့်။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသို့။ သံဝေဂံ၊ စိတ်၏တုန်လှုပ်ခြင်းသို့။ သန္တာသံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေဂံ၊ ဤသို့။ အာဂတံ၊ လာသော။ ဘယံ၊ သည်။ ဉာဏဘယံနာမ၊ မည်၏။ ဘယံ၊ ကြောက်ဘွယ်ရှိသော။ ဘေရဝံ၊ ထိတ် လန့် ခြင်း ကို ဖြစ် စေ တတ်သော။ တေ အာရမ္မဏံ၊ သည်။ အာဂစ္ဆတိနုနု၊ ရောက်စွဲတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇေတ္ထပါဠေ၊ ဥ္ဒ်။ ဝုတ္တံ၊ သော။ ဘယံ၊ သည်။ အာရမ္မဏဘယံနာမ၊ မည်၏။ (တံကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ ဘီရုံ၊ မကောင်းမှုမှ ကြောက်တတ်သောသူကို။ ပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်။ ပဿံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုမကောင်းမှုကိုပြုခြင်း၌။ သူရံ၊ ရဲရင့်သောသူကို။ ပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်။

နဟိပသံသန္တီ၊ ကုန်။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဘယာ၊ အပါယ်ဘေးမှကြောက်သောကြောင့်။ ပါပံ၊ ကို။ နကရောန္တီ၊ ကုန်။ ဣတိဣဒံဘယံ၊ သည်။ သြတ္တပ္ပဘယံနာမ၊ မည်၏။ တေသု၊ ထိုလေးပါးအပြားရှိကုန်သောကြောက်ခြင်းတို့တွင်။ ဣဓ၊ ဤအဟုဒေဝဘယံ ဟူသောပါဠိ၌။ စိတ္တုတြာသဘယံ၊ စိတ် ၏ ထိတ် လန့် ခြင်း ကြောင့် ဖြစ် သော ကြောက်ခြင်းသည်။ အဟု အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ကို။ ဒေဒိတပ္ပော၊ ၏။ ဆဲမ္ဘိတတ္တန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဆမ္ဘိတတ္တာသဒ်၊ တုန်လှုပ်သော ကိုယ်ရှိသော သူ၏။ ဘာဝေါ၊ တည်း။ သကလသရီရစလနံ၊ အလုံးစုံကိုယ်၏လှုပ်ခြင်း။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌပ္ပော၊ ၏။ လောမဟံသောတိ၊ ဟူသည်ကား။ လောမဟံသနံ၊ အမွေး၏ ရှဉ်ခြင်း။ ဥဒ္ဓံ၊ ဌိ။ ဌိတဇလောမတာ၊ တည်သောအမွေးရှိသည်၏အဖြစ်။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌပ္ပော၊ ၏။ သောပနာယံ သောပနအယံ လောမဟံသော၊ သည်။ ဓမ္မသဝနာဒီသု၊ တရားနာသောအခါ စသည်တို့၌။ ပီတိဥပ္ပတ္တိကာလေ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်သောကာလ၌။ ပီတိယာပိ၊ ကြောင့်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိရုကဇာတိကာနံ၊ ကြောက်တတ်သော သဘောရှိကုန်သော သူတို့အား။ သမ္ဘဟာရ ပိသာစာဒိဒဿနေသု၊ စစ်ထိုးခြင်း ဘီလူးအစရှိသည်တို့ကို မြင်သောအခါတို့၌။ ဘယေနာပိ၊ ကြောက်ခြင်းကြောင့်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဓ၊ ဤအဟုဒေဝ လောမဟံသောဟူသောပုဒ်၌။ ဘယလောမဟံသော၊ ကြောက်ခြင်းကြောင့် အမွေးရှဉ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒေဒိတပ္ပော၊ ၏။

ကသ္မာပန၊ ကြောင့်။ ဧသ ဧသော ရာဇာ၊ သည်။ ဘီတော၊ နည်း။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အန္ဓကာရေန၊ အမိုက်တိုက်ကြောင့်။ ဘီတော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကော၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်ကြ၏။

အာဘယ်သို့လျှင် အမိုက်တိုက်ဖြစ်သနည်း ဟူသောစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ ရာဇဂဟေ ကိရ စသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား—

ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဒွတ္တိ သမဟာဒွါရာနိ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ခုကုန်သော တံခါးမတို့သည်။ ဟောန္တိကိရ၊ ကုန်သတတ်။ စတုသဋ္ဌိခုဒ္ဒကဒွါရာနိ၊ ခြောက်

၁၊ ဆမ္ဘိတသဒ်။ ဆဋ္ဌ။

ဆယ့်လေးခုကုန်သော တံခါးငယ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇီဝကာသဲ၊ ၏။ အမ္မဝနံ၊ သည်။ ပါကာရဿစ၊ မြို့တံတိုင်း၏ဂုဏ်း။ ဂိဒ္ဓကူဋဿစ၊ ၏ဂုဏ်း။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းသည်။ ပါစီနဒ္ဒါရေန၊ အရှေ့တံခါးဖြင့်။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ ပဗ္ဗတဿ္စာယာယ၊ တောင်ရိပ်ဖြင့်။ အမ္မဝနံ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသရက်ဥယျာဉ်၌။ ပဗ္ဗတကူဋ္ဌေန၊ တောင်ထွဋ်ဖြင့်။ စဇန္ဒေါ၊ ကို။ ဆာဒိတော၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ ပဗ္ဗတဿ္စာယာယစ၊ ကြောင့်ဂုဏ်း။ ရုက္ခစ္ဆာယာယစ၊ သစ်ပင်ရိပ်ကြောင့်ဂုဏ်း။ အန္ဓကာရံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိဣဓနာ အန္ဓကာရေနဲ၊ ကြောင့်။ ဘီတော၊ ၏။ တမ္ပိဝစနံ၊ သည်လည်း။ အကာရဏံ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်သနည်း။ တဒါ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းထုတ်သော အခါ၌။ ဥက္ကာနံ၊ မီးရှူးတို့၏။ သတသဟဿာဝိ၊ အရာအထောင်တို့ ဟူ၍လည်း။ ပဂိဇ္ဈိဒါ၊ အပိုင်းအခြားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။

အဘယ့်ကြောင့်ကား အဇာတသတ်မင်းသည် ကြောက်ရလေသနည်းဟူသော စောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ အယံပန အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား—

အယံပန၊ ဤအဇာတသတ်မင်းသားသည်ကား။ အပ္ပဿဒ္ဓတံ၊ နည်းသောအသံရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဇီဝကော၊ ၌။ အာသင်္ကာယ၊ ရှိုးရှားခြင်းကြောင့်။ ဘီတော၊ ၏။

အဘယ့်ကြောင့် နည်းသောအသံရှိလေသနည်း၊ တူရိယာတို့သည် မင်းကိုရံကုန်သည် မဟုတ်တုံလော ဟူသောစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ ဇီဝကောကိရ စသည်ကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား—

ဇီဝကော၊ သည်။ အာသ၊ ထိုမင်းအား။ ဥပရိပါသာဒေယေဝ၊ ပြာသာဒ်၏ အထက်၌သာလျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အပ္ပဿဒ္ဓကာမော၊ နည်းသောအသံကို အလိုရှိတော်မူ၏။ အပ္ပဿဒ္ဒေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဥပသင်္ကမိဘဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသိကိရ၊ သတတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရာဇာ၊ သည်။ တူရိယသဒ္ဒံ၊ တူရိယာအသံကို။ နိဝါရေသိ၊ မြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အပ္ပဿဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တူရိယာနိ၊ တို့သည်။

၁၊ သတသဟဿာနမ္ပိ။ ဆဋ္ဌ။

ဒီဃ၁သယ (က) ၄၇၁-၇

ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဂဟိတမတ္တာနေဝ၊ ကိုင် ကုန် ကာ မျ သာ လျှင်။ ဟော့ဒ္ဓိ၊ ကုန်၏။ ဝါစမိ့၊ စကားကိုလည်း။ ဥစ္စံ၊ မြင့်စ္ဒာ။ အနိစ္စာရုယမာနာ၊ မဆိုကုန်မူ၍။ အစ္ဆရာသညာယ၊ လက်ဖြစ်တီးသောအမှတ်ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ အမ္မဝနေပိ၊ ဒ္ဒ်လည်း။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောရဟန်း၏။ ဒိပိတသဒ္ဒေါပိ၊ ချီသောအသံကိုမျှလည်း။ န သုယျတိ၊ မကြား။ ရာဇာ နောစနာမ၊ တို့မည်သည်ကား။ သဒ္ဒါဘိရတာ၊ အသံ၌ အလွန်မွေ့လျော်ခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟောဒ္ဓိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းသည်။ တံ အပ္ပသဒ္ဒတံ၊ ကို။ နိဿဲာယ၊ ၍။ ဥက္ကဏ္ဌိတော၊ ဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍။ (မမွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍ လည်းဟူ)။ ဇီဝကေပိ၊ ဒ္ဒ်လည်း။ သာဃက််၊ ယုံမှားခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ၏။ အယံဇီဝကော၊ သည်။ မယှံ၊ ၏။ အမ္မဝနေ၊ ဒ္ဒ်။ အစ္ဆရောလသာနိ၊ အခွဲနှင့်တကွ တဆဲ့သုံးခု အရေးအတွက်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုသတာနိ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟာ၊ ၏။ ဇော်ဌ၊ ဤ သ ရက် ဥ ယျာဉ် ဒ္ဒ်။ ဒိပိတသဒ္ဒမတ္တမ်ပိ၊ ချီ သော အ သံ ကို မျှ လည်း။ န သုယျတိ၊ မကြား။ သေ သော ဇီဝကော၊ သည်။ အာဘူတံ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ မံ၊ ကို။ နဂရတော၊ မှ။ နိဟရိတ္ဝာ၊ ၍။ ပုရတော၊ မှ။ ဗလကာယံ၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်းကို။ ဥပဋ္ဌပေတ္ဝာ၊ ထား၍။ မံ၊ ကို။ ဂဏှိတ္ဝာ၊ ၍။ အတ္တာနာ၊ သည်။ ဆတ္တံ၊ ထီးကို။ ဥဿာပေတုကာမော မည်၊ ဆောက်ခြင်းငှာ အလိုရှိယောင်တကား။ ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဆတ္တံ၊ ကို။ ဥဿာပေတုကာမော၊ သနည်း။ အယံ၊ ဤဇီဝကသည်။ ပဥ္ဆန်နံ ဟတ္ထီနံ၊ တို့၏။ ဗလံ၊ ကို။ ဓာရေတိ၊ ၏။ မမစ၊ ၏လည်း။ အဝိဒူရေနေဝ၊ အနီးဖြင့်လျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဆတ္တံ၊ ကို။ ဓာရေတုကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မေ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အနီး၌။ အာဝုဓဟတ္ထော၊ လက်နက်စွဲသော။ ဂေဟပုရိသောပိ၊ တယောက်သော ယောကျ်ားသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဇီဝကော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ အနတ္ထော၊ အကျိုးမဲ့ကိုအလိုရှိသည်။ အဟောဝတ၊ ဖြစ်စဖတကား။ (ဖြစ်သလျှင်ကတည်း)။ ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ ဘီတော၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘာယိတ္ဝာစပန၊ ကြောက်၍လည်း။ အဘီတောဝိယ၊ မကြောက်သကဲ့သို့။ သန္ဓာရေတုမ်ပိ၊ တည်စိမ့်သောငှာလည်း။ နာသက္ခိ၊ နိုင်။ အတ္တာနော၊ ၏။ ဘီတာဘာဝံ၊ ကို။ တသ္မာ၊ ထိုဇီဝက

အား။ အာဝိ၊ ထင်စ္ဝာ။ အကာသိ၊ ၏။ တေန၊ ဖြကြောင့်။ အထခေါရာဇာ ။ပ။နိဋ္ဌေသောတိ ကုဒံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို အထခေါ ရာဇာ အစရှိသောပါဠိ၌။ သမ္မာတိ ဇေသော သဒ္ဒေါ၊ သမ္မဟူသော ကျိသဒ္ဒါသည်။ ဝယသာဘိလာသော၊ အ ရွယ် တူ ကို ခေါ်ခြင်းတည်း။ ဝယသာ၊ အရွယ် တူသောဇီဝကာ။ ကစ္စိ၊ အာဘယ်ကြောင့်။ မံ၊ ကို။ ဝဠဲ့သိ၊ လှည့်ပတ်သနည်း။ ကုတိ၊ ကျိသို့။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နု ပလမ္ပေသိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယံဝတ္ထု၊ အကြင်ဇတ္ထုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တံဝတ္ထု၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ကုတိ၊ ကျိသို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ကစ္စိ၊ ကြောင့်။ မံ၊ ကို။ နဝိပ္ပလမ္ဘေယျာသိ၊ ဖြား ယောင်း ဘိ သ နည်း။ (နု ပ လမ္ဘေ သိ ကား ပုစ္ဆာ ဇော တ က နိပါတ်ပုဒ် တည်း)။ နိဋ္ဌေသောတိ၊ ဟူ သည် ကား။ ကထာသလ္လာပနိဋ္ဌေသော၊ စကားပြောသောအသံတည်း။

မာဘာယိ မဟာရာဇာတိ၊ဟူသည်ကား။ဇီဝကော၊သည်။ (အာဟဋ္ဌစပ်) အယံရာဇာ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ အယံ၊ ဤဇီဝကသည်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ နု ဝေါရောပေတိ၊ မချ။ ကုတိ၊ ကျိသို့။ နံ ဇာနာတိ၊ မသိ။ ခေါပန၊ ဃင်စစ်။ အဟံ၊ သည်။ နံ၊ ထိုမင်းကို။ သစေနအဿာသေ သာမိ၊ အကယ်၍မနှစ်သိမ့်စေအံ့။ ဝိနဿေယျ၊ ပျက်စီးရာ၏။ ကုတိ၊ ကျိသို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ၍။ ဒဋ္ဌံ၊ မြဲစွာ။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ သမဿာသေန္တော၊ နှစ်သိမ့် စေလိုသည်ဖြစ်၍။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မာဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။ ကုတိ၊ ကျိသို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ နု တံဒေဝါတိအာဒိ ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ အာဘိက္ကမာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဘိမုခေါ၊ ရှေတူရှူ။ ကမ-ဂစ္ဆ၊ သွားတော်မူလော။ ပဝိသ၊ ဝင်တော်မူလော၊ ကုတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

အာဘိက္ကမ ဟူ၍ တကြွမ်သာ မဆိုမူ၍ အာဘယ်ကြောင့် နှစ်ကြွမ်ဆိုရလေသနည်း။ ပုနရုတ္တိဒေါသသည် ဖြစ်ခဲ့ရာ၏တကား ဟူသောစောဒနာကို ဖြေလိုတော်မူ၍ သကိ ဝုတ္တော ပန အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

သကိ ၊ တကြိမ်သာ။ ဝုတ္တောပန၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်ကား။ ဒဋ္ဌံ၊ မြဲသည်။ နု ဟောတိ၊မဖြစ်။ ကုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တရမာနော၀၊ အဆောတလျင်လျင်။ ဒ္ဝိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ အာဟ၊ ၏။ ဧတေ မဏ္ဍလမာဠေ ဒီပါစျာယန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ စောရဗလံနာမ၊ ခိုးသူတို့အစုမ်းမည်သည်ကား။ ဒီပေါ၊ ဆီမီးတို့ကို။ ဇာ့လေတ္ဝာ၊ ထွန်းညှိ၍။ (ထွန်း၍လည်းဟူ)။

နတိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ ဧတေစဒီပါ၊ ဤဆီမီးတို့သည်လည်း။ မဏ္ဍလမာဠေ၊ စံည်းဝေးရာ၌။ ဇလန္တိ၊ တောက်ပကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တောယ ဒီပသညာယ၊ ဤဆီမီးအမှတ်ဖြင့်။ ယာဟိ၊ သွားလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ၏။

သာမညဖလပုစ္ဆာဝဏ္ဏနာ

၁၆၀။ နာဂဿဘူမိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဟတ္ထိံ၊ ကို။ အဘိရုဠှေန၊ စီးသော်သူသည်။ ဂန္တုံ၊ ငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ အယံ၊ ဤအရပ်သည်။ နာဂဿ၊ ဆင်၏။ ဘူမိနာမ၊ အရာမည်၏။ နာဂါ ပစ္စောရောဟိတွာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိဟာရဿ၊ ၏။ ဗဟိဒ္ဓါရကောဋ္ဌကေ၊ တံခါးမုခ်၏အပ၌။ ဟတ္ထိတော၊ မှ။ ဩရောဟိတွာ၊ သက်၍။ ဘူမိယံ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌိတသမကာလမေဝပန၊ တည်သည်နှင့်ကာလအမျှလျင်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ တေဇော၊ အရောင်သည်။ ရညော၊ အဇာတသတ်မင်း၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ ဖရိ၊ ပြန့်နှံ့၏။ အထ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်း၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျင်။ သကလသရီရတော၊ ကိုယ်အလုံးမှ။ သေဒါ၊ ချွေးတို့သည်။ မုဉ္စိံသု၊ လွတ်ကုန်၏။ (ထွက်ကုန်၏လည်းဟူ)။ သာဋကာ၊ အဝတ်တို့ကို။ ပီဠေတွာ၊ ညှစ်၍။ အပနေတဗ္ဗာဝိယ၊ ပယ်အပ်ကုန်သကဲ့သို့။ အဟေသုံ၊ ကုန်၏။ အတ္တနော၊ ၏။ အပရာဓံ၊ အပြစ်ကို။ သရိတွာ၊ ၍။ မဟာဘယံ၊ ကြီးစွာသောကြောက်လန့်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို အဇာတသတ်မင်းသည်။ ဥဇုကံ၊ စွာ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္တုံ၊ ငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ ဖြစ်၍။ ဇီဝကံ၊ ကို။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ အာရာမစာရိကံ၊ အာရာမ်ဒေသစာရီကို။ စရမာနော၊ သွားသကဲ့သို့။ သမ္မဇ္ဇိတွာ၊ အရွယ်တူဇီဝက။ ဣဒံ အမ္မဝနံ၊ ကို။ တေ တယာ၊ သည်။ ယုဇ္ဈု၊ ကောင်းစွာ။ ကာရိတံ၊ ပြုစေအပ်၏။ ဣဒံအမ္မဝနံ၊ ကို။ တေ တယာ၊ သည်။ သုဇ္ဈု၊ ကောင်းစွာ။ ကာရိတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဟာရဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဘဏမာနော၊ ချီးမွမ်းလျက်။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ယေန မဒ္ဒကုန၊ ဖြင့်။ မဏ္ဍလမာဠဿ၊ စည်းဝေးရာစရပ်၌။ ဒ္ဝါရံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ဖြစ်၍။ သွားအပ်၏။ တေနမဒ္ဒကုန၊ ဖြင့်။ မဏ္ဍလမာဠံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ သမ္ဗတ္တော၊ ရောက်လေ၏။ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ကဟံ ပန သမ္မာတိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရာဇာ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ နည်း။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဧကေ ၊အချို့သောဆရာတို့သည်။ အဇာနန္တော၊ ဖြစ်၍။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ဝဒန္တိ၊ကုန်၏။(တာဝ်သဒ္ဒါကား ဝတ္တုမ္ဗန္တရာပေက္ခတည်း)။ ဣမိနာ၊ ဤအဇာတသတ်မင်းသည်။ ဒဟရကာလေ၊ ၌။ ပိဘရာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဂမ္မ၊ လာလတ်၍။ ဘဂဝါ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗောကိရ၊ မြင်ဘူးသတတ်။ ပစ္ဆာပန၊ မှကား။ ပါပမိတ္တာသံသဂ္ဂေန၊ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းနှင့် ပေါင်း ဘော် ခြင်း ကြောင့်။ ပိတုဃာတံ၊ အဘကိုသတ်ခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ အဘိမာရေ၊ လေးသွားတို့ကို။ပေသေတ္တာ၊ ၍။ ဓနုပါလံ၊ ဓနုပါလအမည်ရှိသောဆင်ကို။ မဒ္ဒာပေတ္တာ၊ လှတ်စေ၍။ (ဓနုပါလဆင်ဟူသည်ကား နာဠာဂိရိ ဆင်တည်း)။ မဟာပရာဓော၊ ကြီးစွာသောအပြစ်ရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခီဘာဝံ၊ ရွေတူရွေသို့။ နဉ္ဇပဂတပုဗ္ဗော၊ မကျပ်စဘူး။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံဝစနံ၊ သည်။ အကာရဏံ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယုတ္တံ၊ သနည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာကိဏ္ဏဝရလက္ခဏော၊ ကိုယ်လုံးပြည့်သော မြတ်သော လက္ခဏာရှိတော်မူ၏။ (မြတ်သောလက္ခဏာနှင့် ပြည့် စုံ ၏ လည်းဟူ)။ အနုဗျဉ္ဇနပဋိမဏ္ဍိတော၊ ရှစ်ဆယ် သော လက္ခ ဏာ တော် ငယ်တို့ဖြင့်တန်ဆာဆင် အပ်၏။ ဆပ္ပဏ္ဏာဟိ၊ ခြောက်ပါးသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ရသ္မီဟိ၊ ရောင်ခြည်တို့ဖြင့်။ သကလံ၊ သော။ အာရာမံ၊ ကို။ ဩဘာသေတ္တာ၊ ထွန်းဘောက်ပစေ၍။ တာရာဂဏ ပရိဝုတော၊ ကြယ်အပေါင်းတို့သည် ခြံရံအပ်သော။ ပုဏ္ဏစန္ဒောဝိယ၊ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့။ (တနည်းကား)ပုဏ္ဏစန္ဒော၊ ကို။ တာရာဂဏ ပရိဝုတောဝိယ၊ ကြယ် အ ပေါင်း တို့ သည် ခြံရံသကဲ့သို့။ ဘိက္ခု ဂဏပရိဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်းရံလျက်။ ဣဒ္ဓေလမာဠမဇ္ဈေ၊ စည်းဝေးရာ စရပ်၏အလယ်၌။ နိသိန္နော၊ ၏။ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ ကော၊ အသူ သည်။ နဇာနေယျ၊ မသိအံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နယုတ္တံ၊ သတည်း။ အယံပန၊ ဤအဇာတသတ်မင်းသည်ကား။ အတ္တာနော၊ ၏။ ဣဿရိယလီလာယ၊ စည်းစိမ်၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်။ စည်းစိမ် ၌ မြူး တူး ခြင်း ဖြင့်

၁။ ဥတ္တာရဝိဟာရဝါသီပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုဆိုသည်။ ဋီကော်ငြား ၂၁၇။

လည်းဟူ)။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဣတိသဒ္ဒဋ္ဌာနံ၊ ဤသို့သောအဆုံးအဖြတ်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ ဇာနန္တောပိ၊ သိကဲ့နုန်သော်လည်း။ အဇာနန္တောဝိယ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ယံပုစ္ဆန္တိ၊ အကြင်ကြောင့် မေးကုန်၏။ သော၊ ထို မေး ခြင်း သည်။ ရာဇ ကုလေးနံ၊ တို့၏။ ပကတိဟိ ပကတိဝေ၊ သာလျှင်တည်း။ ဇီဝကောပန၊ သည်ကား။ တံဝစနံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ အယံရာဇာ၊ သည်။ ပထဝိယံ၊ ၌။ ဌတ္တာ၊ ၍။ ပထဝီ၊ သည်။ ကုဟိံ၊ အတည်မ္ပာနည်း။ နဘံ၊ ကောင်းကင်သို့။ ဥလ္လောကေတ္တာ၊ မျော်ကြည့်၍။ စန္ဒိမ သူရိယာ၊ လ,နေ တို့သည်။ ကုဟိံ၊ နည်း။ သိနေရုမူလေ၊ မြင်းမိုရ်တောင်ခြေရင်း၌။ ဌတ္တာ၊ တည်၍။ သိနေရု၊ သည်။ ကုဟိံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒမာနောဝိယ၊ ဆိုသကဲ့သို့။ ဒဿ ဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုရတောဝ၊ မှ။ ဌတ္တာ၊ ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုဟိံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆတို့၊ ၏။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ အာသာ၊ ထိုမင်းအား။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတ္တာ၊ ၍။ ယေန ယတ္ထ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန တတ္ထ၊ သို့။ အဥ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္ဝာ၊ ညွတ်စေ၍။ ယော မဟာရာဇာတိ အာဒိဝစနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ပုရက္ခတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရိဝါရေတ္ဝာ၊ ခြံ၍။ နိသိန္နဿ၊ နေသော ရဟန်းအပေါင်း၏။ ပုရတောဝ၊ မှ။ နိသိန္နော၊ ထိုင်၏။

၁၆၀။ ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယတ္ထ၊ အကြင် အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ သို့။ ဂတောဝ၊ ကပ်၏။

မြတ်စွာဘုရားရှိရာသို့ ကပ်၏ဟူသည်ကား အသို့ကပ်သနည်း မြတ်စွာဘုရားနှင့် တခု တည်းသောနေရာ၌ပင် နေသောအားဖြင့် ကပ်သလောဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေး ကိုဖြေခြင်းငှာ ဘဂဝတောဝပ။အတ္ထောကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား—

ဘဂဝတောဝ၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဥပဂတောဝ၊ ကပ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ကေမန္တံ အဋ္ဌာသိဘိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘဂဝန္တံဝါ၊ ကိုဌင်း။ ဘိက္ခုသံဃံဝါ၊ ကိုဌင်း။ အသဃ်္ခယမာနော၊ မထိပါးစေမူ၍။ အတ္ထာနော၊ အား။ ဌာတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ အနုစ္ဆဝိကော၊ သော။ ကေသ္မိံ ပဒေသေ၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ ၍။ ကောဝ၊ တယောက်ထီးတည်းသာ လျှင်။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ တုဏှီဘူတံ တုဏှီဘူတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယတောယတော၊ အကြင်အကြင်အရပ်သို့။ ဝိလောကေတိ၊ တစောင်းကြည့်၏။ တတော တတော၊ မှ။ တုဏှီဘူတမေဝ၊ ဆိတ် ဆိတ် သာ လျှင် တည်း။

ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတပ္မော ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်း တို့တွင်။ ကေဘိဥ္ဈာဿာပိ၊ ၏လည်း။ ဟတ္ထကုက္ကုစ္စံဝါ၊ လက်၏လှုပ်ခြင်း သည်၎င်း။ ပါဒကုက္ကုစ္စံဝါ၊ သည်၎င်း။ ခိပိတသဒ္ဒေါဝါ၊ ချေသောအသံသည် ၎င်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သပ္မာလက်ာရုပဋ္ဌိဇဏ္ဍိတံ၊ ခပ်သိမ်းသောတန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ထသော။ နာဠကပရိဝါရံ၊ မောင်းမအပေါင်း ခြံရံထသော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အာဘိမုခေ၊ ရှေတူရှုဋ္ဌ။ ဌိတံ၊ တည်ထသော။ ရာဇာနံဝါ၊ ကိုဥဒုင်း။ ရာဇပရိသံဝါ၊ ကိုဥဒုင်း။ ကေဘိဥ္ဈာပိ၊ သည်လည်း။ န ဩလောကေသိ၊ မကြည့်။ သပ္ပေ၊ အလုံးစုံသောရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကို သာလျှင်။ ဩလောကယမာနာ၊ ကြည့်ကုန်လျက်။ နိသိဒိံသု၊ နေကုန်၏။

ရာဇာ၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဥပဓိသမေ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းဌ။ ပသီဒိတ္ထ၊ ကြည်ညို၍။ ဝိဂတပက်ာဝယ၊ ကင်းသော ညှဉ် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိပ္ပသန္နရဟာဒမိဝ၊ ကြည်သော ရေအိုင်ကဲ့သို့။ ဥပသန္တိန္ဒြိယံ၊ ငြိမ်သက်သောဣန္ဒြေရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ ဝိလောကေတ္ထ၊ တစောင်းကြည့်၍။ ဥဒါနံ၊ ဝမ်းမြောက်သောစကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥဒါန်းစကား၌။ ဣမိနာတိပဒေန၊ ဖြင့်။ (ဒီပေတိဌ်စပ်)။ ကာယိကေန၊ ကာယဒ္ဓါရ၌ဖြစ်သော။ ယေန သီလူပသမေနစ၊ အကြင်သီလနှင့်စပ်သော ငြိမ်သက်ခြင်းဖြင့်၎င်း။ ဝါစသိကေန၊ ဝစီဒ္ဓါရ၌ဖြစ်သော။ ယေန သီလူပသမေနစ၊ ဖြင့်၎င်း။ မဝံနသိကေန၊ မနောဒ္ဓါရ၌ဖြစ်သော။ ယေန သီလူပသမေနစ၊ ဖြင့်၎င်း။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်သက်၏။ ဣမိနာ သီလူပသမေန၊ ဤသီလနှင့်ယှဉ်သော ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်။ ဥဒယဗ္ဗယဉ်၊ ဥဒယဗ္ဗယအမည်ရှိသော။ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံပါမူကား။ အဟောဝတ၊ သြော် ကောင်းစွတကား။ (ဤသို့ ပါဠိတော်ကိုဆောင်၍ ယောဇနာ)။ ဣတိဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ (ပါဠိတော်၌ ယေနေတရဟိအစရှိသော အနိယတ်ကို ဣမိနာဟူသောပုဒ်နှင့်နိယတ်ပြု၍ ယောဇနာလိုသည်)။

ဣမိနာ မေ ဘန္တေ ။ပ။ ဘိက္ခုသံဃော သမန္နာဂတော ဟူသောစကားကို အဇာတသတ်မင်းသည် မိမိသား ဥဒယဘဒ္ဒါကို ရဟန်းပြုခြင်းကို အလိုရှိ၍ ဆိုအပ်သောစကားကို ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသလော ဟူသောစောဒနာကို နှလုံးသွင်းထားတော်မူ၍ တတ္ထ အဟောဝတ။ပ။ဝေမာဟကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား—

တတ္ထ၊ ထိုက္ကမိနာ မေ အစရှိသောစကား၌။ မေ၊ ၏။ ပုတ္တော၊ သည်။ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ ၍။ က္ကမေ ဘိက္ခူဝိယ၊ ဤရဟန်းတို့ကဲ့သို့။ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်သက်သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ပါမူကား။ အဟောဝတ၊ စွတကား။ က္ကတိက္ကဒံ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ဤသို့သော အဆုံးအဖြတ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ သေသောဇာဇာ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နာ အာဟ၊ မဆို။

ထိုသို့မဆိုသော် အဘယ်သို့နှလုံးပြု၍ ဤ-ယေနေ တရဟိ အစရှိသောစကားကို အဇာတသတ်မင်းဆိုသနည်းဟူသော စောဒနာကို နှလုံး၌ထားတော်မူ၍ အယံပန အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

အယံ ရာဇာပန၊ သည်ကား။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ ဒိဿ၊ ၍။ ပသန္နော၊ ဖြစ်၍။ ပုတ္တံ၊ ကို။ အနုဿရိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဒုလ္လဘံ၊ ရခဲသောဝတ္ထုကို။ လဒ္ဓါဝါ၊ ရ၍ဂင်း။ အစ္ဆရိယံ၊ အံ့ဘွယ်သရဲကို။ ဒိဿဝါ၊ ၍ဂင်း။ ပိယဝုန်၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်သော။ ဉာတိမိတ္တာဒိနံ၊ အဆွေခင်ပွန်းအစရှိသည်တို့ကို။ အနုဿရဏံနာမ၊ အောက် မေ့ခြင်း မည် သည် ကား။ လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏။ ပကတိယေဝ၊ သဘောသာလျှင်တည်း။ က္ကတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခု သံဃံ၊ ကို။ ဒိဿ၊ ၍။ ပုတ္တံ၊ ကို။ အနုဿရမာနော၊ အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍။ ဧသ ဧသောရာဇာ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။

အပိစ-အပရော၊ တပါးသော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦး အုံ့။ ပုတ္တော၊ သား၌။ အာသင်္ကာယ၊ ယုံမှားခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တဿ၊ ထိုသား၏။ ဥပသမံ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆာမာနော်ဝပိ၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ ဧသ ဧသောရာဇာ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။

အဘသတ်သော မင်းငါးယောက်

အဘယ်သို့လျှင် သား၌ ယုံမှားခြင်း ရှိသနည်းဟူသော စောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ ဧဝံကိရဿ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား--

အဿ၊ ထို အဇာတသတ် မင်း၏။ ဧဝံ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိကိရ၊ တတ်။ မယုံ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ ဒဟရော၊ ငယ်သေး၏။ မေ၊ ၏။ အယျကော၊ အဘိုးသည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ က္ကတိ၊ သို့။ မေ၊ ၏။ ပုတ္တော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိဿတိ၊ လတ္တံ့။ သော၊ ထိုသင်၏အဘိုးကို။ တေ၊ သင်၏။ ပိတရာ၊ သည်။ ဃာတိဒေတာ၊ သတ်အပ်၏။ က္ကတိဝစနံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ပိတရံ၊ ကို။ ဃာတေတ္ဝာ၊

သတ်၍။ ရင်္ဂံ၊ ကို။ ကာရေဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မည်သတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုတ္တော၊ ၌။ အာသင်္ကတ်တာယ၊ ကြောင့်။ တဿ၊ ထိုသား၏။ ဥပသမံ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆမာနော၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ သေ သေသော ရာဇာ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ သေ သေသော ရာဇာ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကိဉ္စာပိ အာဟ၊ ရှင့်။ အထခေါ၊ စင်စစ်ကား။ နံ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းကို။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ဃာတေသုတိယော၀၊ သတ်လတ္တံ့သာတည်း။ ဟိ-၀ိတ္ထာရယိဿာမိ၊ အံ့။ တသ္မိံ ၀ံသေ၊ ထိုမင်းတို့၏အနွယ်၌။ ပိတုဝဓော၊ အာဘကို သတ် ခြင်း သည်။ ပဉ္စပရိ၀ဋ္ဋော၊ ငါး ဆက် သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဂတော၊ ၏။ အဇာတသတ္တု၊ သည်။ ဗိမ္ဗိသာရံ၊ ကို။ ဃာတေသိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ဥဒယဘဒြသည်။ အဇာတသတ္တုံ၊ ကို။ ဃာတေသိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုဥဒယဘဒြ၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော။ မဟာမုဏ္ဍိကောနာမ၊ မဟာမုဏ္ဍိကအမည်ရှိသောမင်းသားသည်။ ဥဒယိံ၊ ကို။ ဃာတေသိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုမဟာမုဏ္ဍိကမင်း၏။ ပုတ္တော၊ သော။ အနုရုဒ္ဓါနာမ၊ အမည် ရှိသောမင်းသည်။ မဟာမုဏ္ဍိကံ၊ ကို။ ဃာတေသိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်း၏။ ပုတ္တော၊ သော။ နာဂဒါသောနာမ၊ သည်။ အနုရုဒ္ဓံ၊ ကို။ ဃာတေသိ၊ ၏။ နာဂဒါသံပန၊ နာဂဒါသမင်းကိုကား။ ဣမေ၊ ဤမင်းတို့သည်။ ၀ံသစ္ဆေဒကရာဇာနော၊ အနွယ်ကိုဖြတ်တတ်သောမင်းတို့တည်း။ ဣမေဟိ၊ ဤမင်းမျိုးမင်းနွယ်တို့ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရဋ္ဌ၀ါသိနော၊ ပြည်၌နေကုန်သောသူတို့သည်။ ကုပိတာ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဃာတေသုံ၊ သတ်ကုန်၏။

အဂမာခေါတွန္တိဣဒံ၀စနံ၊ ကို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ နည်း။ ဘာ၀ါ၊ သည်။ ရဒေါ၊ ၏။ (သည်လည်းဟူ)။ ၀စီဘေဒေ၊ နှုတ်မြွက်ခြင်းကို။ အကတေယေ၀၊ မပြုမီလျှင်။ စိန္တေသိကိရ၊ သဘော်။ ကိံ စိန္တေသိ၊ နည်းဟူမူကား။ အယံရာဇာ၊ သည်။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ တုဏ္ဍိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ နိရ၀ေါ၊ အသံမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဌိတော၊ ၏။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ စိန္တေသိနုခေါ၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုသို့ကြံပြီးသောနောင်မှ။ အဿ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်း၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဉတ္၀ာ၊ ၍။ အယံရာဇာ၊ သည်။ မယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သလ္လပိတုံ၊ စကားပြောခြင်းငှာ။ အသင်္ကော၀န္တော၊

ဖြစ်၍။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ အနုဝိလောကေတွာ၊ တစောင်းကြည့်၍။ ပုတ္တံ၊ ကို။ အနုဿရိ၊ အောက်မေ့၏။ ခေါပန၊ စစ်။ မယိ၊ သည်။ အနာလပန္တေ၊ စကားမဆိုသည်ရှိသော်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောစကားကို။ ကထေတုံ၊ ငှာ။ န သက္ခိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တေန၊ ထိုမင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထာသလ္လာပံ၊ စကားပြောခြင်းကို။ ကရောမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရဉ်ညာ၊ ၏။ ဝစနာနန္တရံ၊ စကား၏အခြားမဲ့၌။ အဂပဟခေါ ဗုဒ္ဓံ မဟာရာဇ ယထာပေမန္တိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုအဂမာခေါ အာစရိဿပါဒ်၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဥဏ္ဏာမေ၊ မြင့်ရာ၌။ ဝုဋ္ဌံ၊ ရွာသော။ ဥဒကံ၊ မိုးရေသည်။ ယေန ယတ္ထ၊ ၌။ နိန္နံ၊ ရှိုင်းဝှမ်းရာအရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန တတ္ထ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိယထာ၊ စီးသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ တုံ၊ သည်။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ အနုဝိလောကေတွာ၊ ၍။ ယေန ယတ္ထ၊ အကြင်သူ၌။ ပေမံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန တတ္ထ၊ ထို ချစ် သော သူ သို့။ ဂတောဝ၊ ရောက် လေ ၏။ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

အထ၊ ၌။ ရဉ်ညော၊ ၏။ ဧတံ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ပုဒ္ဓဂုဏာ၊ တို့သည်။ အဟောအစ္ဆရိယာ၊ သြော် အံ့ဘွယ်ရှိစွတကား။ မယာ၊ နှင့်။ သဒိသော၊ သော။ ဘဂဝတော၊ ကို။ အပရာဓကောနာမ်၊ ပြစ်မှားသောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ မ'ာ၊ သည်။ အာသ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးကို။ ဃာတိတော၊ သတ်အပ်၏။ ဒေဝဒတ္တာဃ၊ ၏။ ကထံ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ အဘိမာရာ၊ လေးသွားတို့ကို။ ပေသိဘာ၊ စေအပ်ကုန်၏။ နာဠာဂိရိမတ္တော[၂] သူရာယစ်သော နာဠာဂိရိဆင်ကို။ ပေသိတော၊ လွှတ်၏။ မံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဒေဝဒတ္တောန၊သည်။ သိလာ၊ ကျောက်ဖျာကို။ ပဝိဒ္ဓါ၊ လှိမ့်အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မဟာပရာဓံနာမ၊ ကြီးစွာသောပြစ်မှားခြင်းရှိသော။ မမံ၊ ကို။ အာလပတော၊ ခေါ်တော်မူသော။ ဒဿဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။ နပ္ပဟောတိ၊

၁။ အပရာဓကာရကော။ ဆဋ္ဌ။ ။ ၂။ နာဠာဂိရိ မုတ္တော။ ဆဋ္ဌ။

မဆန့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ အကြောင်း တို့ဖြင့်။ တာဒိလက္ခဏော၊ သည်းခံခြင်းလက္ခဏာ၌။ အဟောသုပ္ပတိဋ္ဌတော၊ သြော်-တဲ့ည်တော်မူပေစ့တကား။

ပဋ္ဌဟိ၏အရကား မိမိအောက်ယုတ်သောသူ မိမိနှင့်တူသောသူ မိမိထက်လွန်သောသူ မိမိ၏ရန်သူ မိမိအကျိုးကိုအလိုရှိသောသူ ဤငါးယောက်သောသူတို့၌ သည်းခံခြင်းတည်း။

ဝေရုပံနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ၌။ သတ္ထာရံ၊ ဆရာကို။ ပရိယေသိဿာမ၊ ရှာကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိယေသနံ၊ တပါးသောဆရာကို ငါ၏ ရှာခြင်း သည်။ (ထည့်ပါ)။ အဟော၊ သြော်-ယုတ်မာစွတကား။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ၍။ (ထည့်ပါ)။ သော၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းသည်။ သောမနဿဇာတော၊ ဖြစ်သော ဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိ သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အာလပန္တော၊ စကားပြောလိုဘည်ဖြစ်၍။ ပိယော မေ ဘန္တေတိ အာဒိဝစနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

၁၆၂။ ဘိက္ခုသံဃဿ အဠလိံ ပဏာမေတွာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဿ၊ထို အဇာတသတ်မင်း၏။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ သဲ့သည်။ အဟောသိကိရ၊ သတဲ့။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ၍။ ဣတောစ၊ ဤအရပ်မှငင်း။ ဣတောစ၊ ထို အရပ်မှငင်း၊ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ ဝန္ဒန္တေန၊ ရှိခိုးသောသူ သည်။ ဘဂဝါ၊ ကို။ ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှ။ ကာတဗ္ဗော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿ ဘဂဝတော၊ ကို။ ဂရုကာရောပိစ၊ အရိုအသေပြုသည်လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဆဇ္ဇာနံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ၍။ ဥပဆဇ္ဇာနံ၊ အိမ်ရှေမင်းကို။ ဝန္ဒန္တေနာပိ၊ ရှိခိုးသောသူသည်လည်း။ ရညော၊ အား။ အဂါရဝေါ၊ မရှိသေခြင်းကို။ ကတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ၍။ ဋိတဂ္ဃာနေယေဝ၊ တည်ရာအရပ်၌ သာလျှင်။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ အား။ အဠလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတွာ၊ ညွတ်စေ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ၏။ ကဠေဒေဝဒေသန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကဠေ၊ တစုံကခုသော။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။

အထ၊ ဦး။ အဿရညော၊ အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဥ္စာပုစ္ဆနေ၊ ပြဿနာ ကိုမေးခြင်းဦး။ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ဇနေန္တော၊ ဖြစ်စေတော်မူ လိုသည်ဖြစ်၍။ ပုစ္ဆမဟာရာဇ ယဒါ ကခ်ံသီတိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုပုစ္ဆမဟာရာဇ ယဒါ ကခ်ံသိဟူသောပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ အနက် ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပဉ္စံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိတုံ၊ ငှာ။ ယဒိအာဂခ်ံသိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့အလိုရှိ သည်။ သတိ၊ သော်။ ပဉ္စံ၊ ကို။ ပုစ္ဆ၊ လော။ (ယဒါ ကခ်ံသိကို ယဒိ အာဂခ်ံသိဟု ပုဒ်ဖြတ်သတည်း)။ မေ၊ အား။ ပဉ္စာဝိဿဇ္ဇနေ၊ ပြဿနာ ကိုဖြေခြင်းဦး။ ဘာရော၊ ဝန်လေးခြင်းသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ အထဝါ၊ တနည်းကား။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယံပဉ်ံ၊ အကြင်ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတုံ၊ ငှာ။ အာဂခ်ံသိ၊ ၏။ တံပဉ်ံ၊ ကို။ ပုစ္ဆ၊ မေးလော။ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ပြဿနာကို။ ဝိဿဇ္ဇေဿာမိ၊ ဖြေဆိုအံ့။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ဤနောက်နည်းဦးကဲ့ ယံအာဂခ်ံသိဟု ပုဒ်ဖြတ်၊ ဒအက္ခရာ အာဂုံတည်း)။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ အဂ္ဂသာဝက မဟာသာဝကေဟိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အဂ္ဂသာဝက မဟာသာဝကတို့နှင့်။ အသာဓာရဏံ၊ မဆက်ဆံသော။ သဗ္ဗညုပဝါရဏံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြင့် ဖိတ်ခြင်းကို။ ပဝါရေသိ၊ ၏။

အဘယ်ကြောင့် ဘုရားတို့ဖိတ်ခြင်းသည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အဒၦိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဖိတ်ခြင်းနှင့် မဆက်ဆံလေသနည်း ဟူသောစောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍ တော်။ပ။ နဝဒန္တိ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အဂ္ဂသာဝက မဟာသာဝကတို့ သည်။ ယဒါ ကခ်ံသီတိ၊ ဟူ၍။ နဝဒန္တိ၊ ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ ပဝါရဏံ၊ သည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဒီဟိ၊ တို့နှင့်။ အသာဓာရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အဒၦိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ယဒါ ကခ်ံသိဟူ၍ မဆိုကုန်သော် အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်းဟူသော စောဒနာကိုဖြေတော်မူလို၍ သုတ္တာ ဝေဒိဿာ-မာတိ ဝဒန္တိ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

တေ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့သည်။ သုတ္တာ၊ ၍။ ဝေဒိဿာမ၊ သိကုန် အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘုရားတို့ကား အသို့ဆိုကုန်သနည်း ဟူသောစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ ဗုဒ္ဓါ ပန အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား—

ဗုဒ္ဓါပန၊ တို့သည်ကား။ (ပဝါရေန္တိဒ္ဒစပ်)။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ယဒိ အာကခ်ံသိ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့။ ပုစ္ဆ၊ လော။ ကွတိဝါ၊ သို့ဌင်း။ မဟာ ရာဇ၊ ကြီး။ ယဒိ အာကခ်ံသိ၊ အံ့။ ပုစ္ဆ၊ လော။ ကွတိဝါ၊ သို့ဌင်း။

ဝါသဝ၊ သိကြား။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသောပြဿနာကို။ မနသိ၊ နှလုံး ဌ်။ ကွစ္ဆသိ၊ ၏။ တံပဉ္ဟံ၊ ကို။ ပုစ္ဆ၊ လော။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ ၏။တဿ တသ္သစပဉ္ဟဿ၊ ထိုထိုသောပြဿနာ၏သာလျှင်။ အန္တံ၊ ကို။ ကရောမိ၊ အံ့။ ကွတိဝါ၊ သို့ဌင်း။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေနဟိ၊ ကား။ တံ့၊ သည်။ ယဒိ အာကခ်ံသိ၊ အံ့။ သကေ၊ မိမိနေသော။ အာသနေ၊ ဌ်။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ပုစ္ဆ၊ လော။ ကွတိဝါ၊ သို့ဌင်း။

ဗာဝရိယ၊ ဗာဝရိယ။ တုယ့်ဝါ၊ ၏ငှင်း။ သဗ္ဗေသံဝါ၊ တို့၏ငှင်း။ သဗ္ဗ သံသယံ၊ ခပ်သိမ်းသောယုံမှားခြင်းကို။ မယာ၊ သည်။ ကတာဝကာသာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော အခွင့်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသောပြဿနာကို။ မနသိ၊ ဌ်။ ကွစ္ဆထ၊ အလိုရှိကုန် အံ့။ ပုစ္ဆဝ့ါ၊ မေးကုန်လော။ ကွတိဝါ၊ သို့ဌင်း။
သဘိယ၊ သဘိယ။ ယံကိဉ္စိ၊ ခပ်သိမ်းသောပြဿနာကို။ မနသိ၊ ဌ်။ကွစ္ဆသိ၊ ၏။ တံပဉ္ဟံ၊ ကို။ မံ၊ ကို။ ပုစ္ဆ၊ လော။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ ၏။ တဿ တဿဝ ပဉ္ဟဿ၊ ထိုထိုသောပြဿနာ၏သာလျှင်။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ ကရောမိ၊ အံ့။ ကွတိဝါ၊ သို့ဌင်း။
တေသံ တေသံ ယက္ခ နံရိန္ဒ ဒေဝ သမဏ ဗြာဟ္မဏ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ ထိုထိုသော ဘီလူး မင်း နတ် ရဟန်း ပုဏ္ဏား ပရိဗိုဇ်တို့အား။ သဗ္ဗညူ ပဝါရဏံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ် ဖြင့် ဖိတ်ခြင်းကို။ ပဝါရေန္တိ၊ ဖိတ်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓဘူမိံ၊ ဘုရားအရာသို့။ ပတ္တော၊ ၍။ ဧကံသ ပဝါရဏံ၊ စင်စစ်ဖိတ်ခြင်းကို။ ယံ ပဝါရေယျ၊ အကြင်ကြောင့်ဖိတ်ရာ၏။ တေံ ပဝါရဏံ၊ ဤဖိတ်ခြင်းသည်။ အနစ္ဆရိယံ၊ အံ့ဘွယ်မရှိသေး။ ယောဘဂဝါ၊ သည်။ ဗောဓိသတ္တဘူမိယံ၊ ဘုရားလောင်းအရာ၌။ ပဒေသညာဏေ၊ တစိတ်သော

ဉာဏ်၌။ ဌိတော၊ တည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ သရဘင်္ကာလေ၊ ၌။ (ပဝါရေသိကြိယာနှင့်စပ်လေ)။

ကောဏ္ဍည၊ ကောဏ္ဍညအမျိုး။ ပဋ္ဌာနိ၊ ပြဿနာတို့ကို။ ဝိယာကရော ဟိ၊ ထင်စွာပြုလော။ (ဖြေလော လည်းဟူ)။ တံ၊ သင့်ကို။ သာဓုရူပါ၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိကုန်သော။ ဣသယော၊ ရသေ့တို့သည်။ ယာစန္တိ၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ ကိံ ယာစန္တိ၊ ကုန်သနည်း ဟူမူကား။ ကောဏ္ဍည၊ မျိုး။ သေ ဧသော၊ ဤသို့သောပြဿနာကိုဖြေခြင်းသည်။ တေ၊ သင်၏။ ဘာရော၊ ဝန်တည်း။ ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ ဗုဒ္ဓိံ၊ ပညာရှိအထံသို့။ ယံ အာဂစ္ဆတိ၊ အကြင်ကြောင့်ရောက်လာ၏။ (အကြင်ကြောင့်လာ၏ လည်းဟူ)။ သေ ဧသော၊ ဤသို့ ပညာရှိအထံသို့ ရောက်လာခြင်းသည်။ မနုဇေသု၊ လူတို့၌။ ဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ သဘောတည်း။ ပဋ္ဌာနိ၊ တို့ကို။ ဝိယာကရောဟိ၊ လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာစန္တိ၊ ကုန်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ သင်္ကာဒီနံ၊ သိကြားအစရှိသည်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှာ။ ဣသိဟိ၊ တို့သည်။ ယာစိတော၊ သည်ဖြစ်၍။ (ပဝါရေသိ၌စပ်)။

ဘောန္တော၊ အရှင်တို့။ မယာ၊ သည်။ ကတာဝကာသာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော အခွင့်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ (ပုစ္ဆန္တု၌ ဝိဓေသနစပ်)။ ယံကိဉ္စိ၊ သော။ ပဋိ၊ ကို။ တုမှေဟိ၊ တို့သည်။ မနသာ၊ ဖြင့်။ အဘိပတ္ထိတံ၊ အပ်၏။ (တောင့်တအပ်၏လည်းဟူ)။ တံပဋိ၊ ကို။ ပုစ္ဆန္တု၊ မေးကုန်လော။ အဟံ၊ သည်။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ တံတံ ပဋိ၊ ကို။ သယံ၊ မိမိအလိုလို။ ဣမံ လောကဉ္စ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကကိုဌင်း။ ပရဉ္စ၊ တမလွန်လောကကိုဌင်း။ ဉတ္ဝာ၊ သိ၍။ ဗျာကရိဿံ၊ ဖြေအံ့။

ဣတိဝေါ၊ ဤသို့။ သရဘင်္ကာလေ၊ သရဘင်္ဂရသေ့ ဖြစ်သောအခါ၌။ သဗ္ဗညုပဝါရဏံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားကဲ့သို့ ဖိတ်ခြင်းကို။ ပဝါရေသိ၊ ၏။ သမ္ဘဝဇာတကေစ၊ သမ္ဘဝဇာတ်၌လည်း။ သကလဇမ္ဗုဒီပံ၊ အလုံးစုံသောဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်းကို။ တိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ ဝိစရိတ္ဝာ၊ လှည့်၍။ ပဋိဉာနံ၊ ပြဿနာတို့၏။ အန္တကရံ၊ အဆုံးကိုပြုတတ်သောသူကို။ အဒိသ္ဝာ၊ ၍။ သုစိရတေန၊ အမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏေန၊ သည်။ ပုဋ္ဌံ၊ မေးအပ်သော။ ပဉ္ဟံ၊ ပြဿနာကို။ သြကာသေ၊ အခွင့်

ကို။ ကာရိတော၊ ပြုအပ်ပြီးသော်။ ဇာတိယာ၊ ဖွားသည်မှ။ သတ္တဝဿိကော၊ ခုနှစ်နှစ်သာ ရှိသေးသည်။ ဟုတ္တ၊ ဖြစ်၍။ ရထိကာယ၊ ခရီးဌ်။ ပံသု၊ မြေမှုန့်ကို။ ကီဠန္တော၊ ကစားသော။ ပေါဓိသတ္တော၊ သည်။ (ပဝါရေသိဋ္ဌစပ်)။ ပလ္လင်္ကံ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာဘုဇိတ္ဝာ၊ ဘွဲ့၍။ အန္တရဓိထိယံ၊ ခရီးမအကြားဌ်။ နိသိန္နော၀ः ထိုင်လျက်သာလျှင်။

တဋ္ဌ၊ နာလော။ တေ၊ သင်၏။ ပဠုံ၊ ကို။ (အားလည်းဟူ)။ အဟံ၊သည်။ ယထာ ယေန ပကာရေန၊ ဖြင့်။ ပဉ္ဉာဗျာကရဏော၊ ဌ်။ (အာဓာရထည့်)။ ကုသလော၊ လိမ္မာသည်။ အမှိ၊ ၏။ တထာ တေန ပကာရေန၊ ဖြင့်။ အက္ခီဿံ၊ ဖြေအံ့။ ရာဇာစ၊ သည်လည်း။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဧခါ၊ စင်စစ်။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ရာဇာ၊ သည်။ အတ္တာမနံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ (ကံထည့်)။ ယဒိကာဟတိ၀ါ၊ ပြုလတ္တံ့သည်လည်းမဆို။ နဝါကာဟတိ၊ မပြုလတ္တံ့သည်လည်းမဆို။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗညုပဝါရဏံ၊ ကို။ ပဝါရေသိ၊ ဖိတ်၏။

မြတ်စွာဘုရားအား အဇာတသတ်မင်း ပြဿနာမေးလျှောက်ခဏ်း

ဘဂဝါ။ ဧဝံ ဣမိနာ ဝစနေန၊ ဤပုစ္ဆ မဟာရာဇ ယဒါ ကခ််သိဟူသော စ ကား ဖြင့်။ ဘဂဝတော၊ သည်။ သဗ္ဗညုပဝါရဏာယ၊ သဗ္ဗ ညု မြတ် စွာဘုရား၏ဖိတ်ခြင်းဖြင့်။ ပဝါရိတာယ၊ ဖိတ် အပ် သည် ရှိ သော်။ ရာဇာ၊ အဇာတသတ်မင်းသည်။ အတ္တာမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ ပဠုံ၊ ကို။ ပုစ္ဆန္တော၊မေးလိုသည်ဖြစ်၍။ ယထာနုခေါ ဣမာနိ ဘန္တေတိအာဒိဝစနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုယထာနုခေါအစရှိသောပါဠိဌ်။ သိပ္ပမေ၀၊ အတတ် သည်သာလျှင်။ သိပ္ပါယတနံ၁၊ မည်၏။ (အာယတနသဒ္ဒါကဲ့ပဒပူရဏ

၁။ သိပ္ပမေ၀ သိပ္ပါယတနံ အာယတနသဒ္ဒသ တန္တ်ာ၀ဝုတ္တိတ္တာ။ ။ဋီသစ် ၃၁။ ပုဒ်၏အနက်၊ ထူးမထွက်၊ မှတ်ချက်တန္တြာသာ။ ။နိယံ။ (တနည်း) နှစ်ပုဒ်လုံးအနက်ရှိသည်ကို သိက္ခိတမ္ဘတာယ သိပ္ပံဥ္စ တံ သတ္တာနံ ဇီဝိတဝုတ္တိယာ ကာရဏာ ဘာ၀တော နိဿယဘာ၀တော၀ါ အာယတနဥ္စာတိ သိပ္ပါယတနံ-ဟုဋီသစ် ၃၁-ဌ် ဆို၏။

မည်၏တည်း) ။ပုထုသိပ္ပါယတနာနီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗဟူနို၊ ကုန်သော။ သိပ္ပါနို၊ အတတ်တို့သည်။ သေယျထိဒန္တိ၊ ကား။ ဝေ၊ ထိုအတတ်တို့သည်။ ကတမေပန၊ တို့နည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဟတ္ထာရောဟာတိ အာဒီဟိ၊ ဟတ္ထာရောဟာအစရှိသော ပါဠိတို့ဖြင့်။ ယေဇနံ၊ တို့သည်။ တံတံ သိပ္ပံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဇီဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ ဇနေ၊ တို့ကို။ ဒသေတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္ဒံ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အာသ ပါဌသာ၊ ထိုပါဠိ၏။ အဓိပ္ပါယော၊ လို အပ် သော အ နက် တည်း။ ဣမေသံ သိပ္ပါ။ပဇီဝိနံ၊ ဤအတတ်ကိုမှီ၍အသက်မွေးကုန်သောသူတို့အား။ တံတံ သိပ္ပံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ သန္ဒိဋ္ဌိကံ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော။ သိပ္ပဖလံ၊ အတတ်၏အကျိုးသည်။ ပညာယတိ ယဿာ၊ ထင်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ သန္ဒိဋ္ဌိကံ၊ သော။ သာမညဖလံ၊ ရဟန်း၏အကျိုးကို။ ပညာပေတုံ၊ ထင်စေခြင်းငှာ။ သက္ကာ နုခေါ၊ စွမ်းနိုင်ပါအံ့လော။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သိပ္ပါယတနာနိ၊ အတတ်ဘုံကို။ အာရဘိတ္ဝာ၊ အား ထုတ်တော်မူပြီး၍။ သိပ္ပါ။ပဇီဝိနော၊ အတတ်ကိုမှီ၍အသက်မွေးကုန်သော သူတို့ကို။ ဟတ္ထာရောဟာတိ အာဒီဟိ၊ တို့ဖြင့်။ (ကရိဏ်း လိုက်ပါ) ဒသေတိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဟတ္ထာရောဟာ အစရှိသောပါဠိ၌။ ဟတ္ထာရောဟာတိဣမိနာ ပဒေန၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဟတ္ထာစရိယ ဟတ္ထိဝိဇ္ဇ ဟတ္ထိဗန္ဓာဒယော[1]၊ ဆင်စီးသူရဲ ဆင်၏ကြန် လက္ခဏာ ကို သိ သော သူ ဆင်ထိန်းအစရှိသောသူတို့ကို။ ဒသေတိ၊ ၏။ အဿာရောဟာတိ ဣမိနာပဒေန၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ အဿာစရိယ အဿဝိဇ္ဇ အဿဗန္ဓာဒယော[2]၊ မြင်းစီးသူရဲ မြင်း ၏ ကြန် လက္ခဏာ ကို သိ သော သူ မြင်းထိန်းအစရှိသော သူတို့ကို။ ဒသေတိ၊ ၏။ ရထိကာတိဣမိနာပဒေန၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ ရထာစရိယ ရထယောဓ ရထရက္ခာဒယော၊ ရထား ၏ ကြန် လက္ခဏာ ကို သိသော သူ ရထားဖြင့်စစ်ထိုးသူ ရထားစောင့်အစရှိသည်တို့ကို။ ဒသေတိ၊ ၏။ ဓနုဂ္ဂဟာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဓနုအာစရိယာ၊ လေးအတတ်ကို တတ်

၁။ ဟတ္ထာစရိယ ဟတ္ထိဝိဇ္ဇ ဟတ္ထိမေဏ္ဍာဒယော။

၂။ အဿမေဏ္ဍာဒယော။ ဆဋ္ဌ။

သောသူတို့၏ ဆရာဖြစ်ကုန်သော။ ဣဿာသာ၊ လေး သ မား တို့ တည်း။ စေလကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ ယုဒ္ဓေ၊ စစ်ထိုးဆာ၌။ (စစ်မြေအရပ်၌လည်းဟူ)။ ဇယဓံ၊ အောင်သောတံခွန်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပုရတော၊ မှ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ ဇနာ၊ တို့သည်။ စေလကာ၊ စေလကမည်ကုန်၏။ စလကာဘိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣဒ၊ ဤအရပ်၌ ၊ ရည်ရွယ်၏။ ဌာနံ၊ နေရာသည်။ ဟောဘု၊ စေ။ ဣဓ၊ ၌။ အသုကမဟာမတ္တာဿ၊ ဤမည်သော အမတ်ကြီး၏။ ဌာနံ၊ သည်။ ဟောတု၊ စေ။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ သေနာဗျူဟကာရကာ၊ စစ် သည် ကို စု ဝေး ကုန် သော သူ တို့ တည်း။ (စစ်သည်ကိုရုံးစုသောသူတို့တည်းလည်းဟူ)။ ပိဏ္ဍာဒါယကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သာဟသိကမဟာ(မတ္တ)ယောခ၊ သူ တ ပါး ၏ စစ် သည် ကို နှိပ် စက် နှိုင် ကုန် သော အမတ်ကြီးဖြစ်ကုန်သော သူရဲတို့ဘည်း။ တေ၊ တို့သည်။ ပရသေနံ၊ သူတပါး တို့၏စစ်သည်သို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ ပရသိသံ၊ သူတပါး၏ ဦးခေါင်းကို။ ပိဏ္ဍံဣဝ၊ ထန်းသီးခိုင်ကဲ့သို့။ ဆေတ္ဝာဆေတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပနယန္တိကိရ၊ ယူနိုင်ကုန်သတတ်။ (ဆောင်နိုင်ကုန်သတတ်လည်းဟူ)။

ထန်းသီးခိုင်ကဲ့သို့ ဆောင်နိုင်ကုန်၏ဟူသည် အသို့နည်းဟူသောစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ ဥပပတိတွာ နိဂ္ဃဏ္ဍီတိအထွေ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အဋ္ဌကား–

ဥပပတိတွာ[1]၊ ကောဒ်းကင်၌ပျံ၍။ နိဂ္ဃဏ္ဍီ၊ သွား နှိုင် ကုန်၏။ (သူတပါး စည်သည်အလယ်မှ ထွက်နိုင်ကုန်၏ လည်းဟူ)။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒီတမ္ပေါ၊ သိအပ်၏။ ဝါ၊ တ နည်း ကား။ ယေ ယောခ၊ အ ကြင် သူ ရဲ ကောင်းတို့သည်။ သင်္ဂါမမတ္ထေ၊ စစ်သည်အလယ်၌။ ယောခနံ၊ တပါး သောသူရဲဘို့၏။ ဘဏ္ဍပါတိံ၊ ထမင်းခွက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပရိဝိသန္တိ၊ မိမိစစ်သည်ကို လုပ်ကျွေးနိုင်ကုန်၏။ တေသမိပိ၊ ထိုသူရဲတို့၏လည်း။ ဧတေံ၊ ဤပိဏ္ဍာဒါယကာ ဟူသောစကားသည်။ နာမံ၊ တည်း။ ဥဂ္ဂါရာဇ ပုတ္တာဘိ၊ ဟူသည်ကား။ (ဥဂ္ဂတုဂ္ဂတာ၊ စွမ်းအားထက်သန် လျင်မြန်သမှု လုံ့လပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့် ဂုဏ်ပန်းမြင့်ထွား ထင် ရှား ကြ ပေ ကုန် သော။ သင်္ဂါမာဝစရာ၊ စစ်တိုက်ခြင်း၌ အလေ့အလာများကုန်သော။ ရာဇပုတ္တာ၊

၁။ ဥပပတိတွာ ဥပပတိတွာ။ ဆဋ္ဌ။

ဇာတကဋ္ဌကထာ (က) ၄၇၁–၉

မင်းသားတို့တည်း။ ပက္ခန္ဒိနောတိ ဟူသည်ကား)[1]။ ယေ ယောဓာ၊ တို့သည်။ ကဿ၊ အာဘယ်သူ၏။ သီသံဝါ၊ ဦးခေါင်းကိုင်း။ အာဝုဓံဝါ၊ ကိုင်း။ အာဟာရုမ၊ ဆောင်ရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတ္ထာ၊ ၍။ အသု ကဿ၊ ဤမည်သောသူ၏။ သီသံဝါ၊ ကိုင်း။ အာဝုဓံဝါ၊ ကိုင်း။ အာဟာရ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သင်္ဂါမံ၊ တပါးသောစစ်သည်အလယ်သို့။ ပက္ခန္ဒိတ္ထာ၊ ပြေးဝင်၍။ တဒေဝ၊ ထို ဦးခေါင်းလက်နက်ကိုသာလျှင်။ အာဟာရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမေ၊ ဤသူရဲတို့ သည်။ ပက္ခန္ဒန္တီတိဣမိနာ ဝစနတ္ထေန၊ ပက္ခန္ဒန္တိဟူသော ဤကတ္တု သာဓန ဖြစ်သော ဝစနတ္ထကြောင့်။ ပက္ခန္ဒိနော၊ ကုန်၏။ မဟာနာဂါတိ၊ ကား။ မဟာနာဂါဝိယ၊ ဆင်ပြောင်ကြီး နှင့် တူ ကုန် သော သူရဲတို့သည်။ မဟာ နာဂါ၊ မည်ကုန်၏။

မဟာနာဂါဟူသောပါဠိသည် ဥပစာရသဒ္ဒါတည်း။ မုချသဒ္ဒါမဟုတ်ဟု သိစေခြင်းငှာ မဟာနာဂါကို မဟာနာဂါဝိယဟု ဖွင့်သတည်း။ မဟာနာဂါဝိယာတိ မဟာနာဂါ ဟု ဥပမာတဒ္ဓိတ် ပြုစေလိုသည်။

ဧတေ၊ ဤမဟာနာဂါဟူသော အမည်သည်။ ဟတ္ထိအာဒီသု၊ တို့သည်။ အာဘိမုခံ၊ ရှေ့ရှု။ အာဂစ္ဆန္တေသုပိ၊ လာလတ်ကုန်သော်လည်း။ အနိဝတ္တိ တယောဓာနံ၊ မဆုတ်ကုန်သော သူရဲတို့၏။ နာမံ၊ တည်း။ သူရာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧကန္တသူရာ၊ သူရဲစစ်ဖြစ်ကုန်သော သူရဲတို့တည်း။ ယေ ယောဓာ၊ တို့သည်။ သင်္ဂါလိကာပိ၊ ဒိုင်းလှံနှင့်ဟက်ဌင်း။ သမ္မိကာပိ၊ သားရေကာနှင့်တက်ဌင်း။ သမုဒ္ဒံ၊ သမုဒြာကို။ တရိတုံ၊ ကူးခြင်းငှာ။ သက္ကောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတေ ယောဓာ၊ ထို သူ ရဲ တို့ သည်။ ဧကန္တသူရာ၊ မည်ကုန်၏။ (ဤသို့ သမ္မန်)။ စပုယောဓိနောတိ၊ ဟူ သည် ကား။ ယေ ယောဓာ၊ တို့သည်။ စမ္မကဠကံ၊ သားရေဖြင့် ပြုသောသင်္ဘိုင်းသို့။ ပဝိ သေတ္ဝာဝါ၊ ဝင်၍ဖြစ်၏။ သရပရိတ္တာဏစမ္မံ၊ မြား ကို မြစ် တတ် သော ကာ သရေကို။ ဂဏှေတ္ဝာဝါ၊ ကိုင်၍ဖြစ်၏။ ယုဇ္ဈန္တိ၊ စစ် ထိုး နှိုင် ကုန် ၏။

၁။ ကွင်းအတွင်းစာကား–အဋ္ဌကထာမှာသာပါဠိရှိ၍ နိဿယ၌ မတွေ့ရသောကြောင့် ရေးထည့်လိုက်သည်။ ဦးကာဟောင်း ၂၁၉ ၌ ဥဂ္ဂတုဂ္ဂတာတိ ထာမဇဝပရက္ကမာဒိဝသေန အတိဝိယဥဂ္ဂတာ ဥဂ္ဂါတိအတ္ထော။ ဒီသစ်၃၃-၌ ဥဂ္ဂံတုဂ္ဂတာတိ သင်္ဂါမံပတ္တာ ဇဝ ပရက္ကမာဒိဝသေန အတိဝိယဥဂ္ဂတာဟု မိန့်ဆို၏။ ကြည့်ရှုကြပါလေ။

တေ ယောဓာ၊ တို့သည်။ စမ္မယောဓိနော၊ မည်ကုန်၏။ (ဤသို့သမ္မန်)။ ဒါသိကပုတ္တာတိ၊ ဟူသည် ကား။ ဗလဝသိနေဟာ၊ ပြင်းစွာသော ချစ်ခြင်းရှိကုန်သော။ ဃရဒါသိကပုတ္တာ၊ အိမ်ကျွန်မတို့၏ သားတို့ကည်း။ (မင်းသားမင်းမြေးတွင် မြင်သောအိမ်ကျွန်မသား ဟူလိုသည်)။ အာဠာရိကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သူစိကာရကာ၊ အပ်လျှိုသမားတို့တည်း။ ကပ္ပကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ နှာပိကာ၊ မုတ်ဆိတ်ဆံပင် ပြင်သောသူတို့တည်း။ (ဆတ္တာသည် ဟူလိုသည်)။ နှာပကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေ ဇနာ၊ တို့သည်။ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို။ နှာပေန္တိ၊ ဇရချိုးစေကုန်၏။ တေ ဇနာ၊ တို့သည်။ နှာပိကာ၊ မည်ကုန်၏။ (ရေချိုးသမားဟူလိုသည်)။ ဘူဒါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘတ္တကာရကာ၊ ထမင်းချက်သောသူတို့တည်း။ (စဖို့သည် ဟူလိုသည်)။ မာလာကာရာဒယော၊ ပန်းသည် အစရှိသည်တို့သည်။ ပါကဋာယေဝ၊ ထင်ကုန်သလျင်ကတည်း။ ဂဏကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အစ္ဆိန္နကပါဋိကာ၊ ကိုးခုအဆုံးရှိသော ဂဏန်းအတတ် ကို တတ်ကုန်သော သူတို့တည်း။ မုဒ္ဒိကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟတ္ထမုဒ္ဒါယ၊ လက်ဆုပ်ကို ပြု၍။ (လက်ဆစ်ကို ချိုး၍လည်းဟူ)။ ဂဏနံ၊ ရေတွက်ခြင်းကို။ နိဿဲာယ၊ ၍။ ဇီဝိနော၊ အသက်မွေးသောသူတို့တည်း။ ယာနိဝါပနညာနိဗီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အယကာရ ဒန္တကာရ စိတ္တကာရာဒီနံ၊ ပန်းဘဲ ဆင်စွယ် ပွတ်သမားပန်းချီသမားအတတ် အစရှိသည်တို့တည်း။ ဧဝံဂတာနိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝံပဝတ္တာနိ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သော။ တေဒိဒ္ဓေဝမေ့တိ၊ ဟူသည်ကား။ တေ ဟတ္ထာရောဟာဒယော၊ ထိုဆင်စီးသူရဲ အစရှိသည်တို့သည်။ တာနိ ပုထုသိပ္ပါယတနာနိ၊ ထိုမျှားစွာသော အတတ်တို့ကို။ ဒယ္ဟေတွာ၊ ၍။ ရာဇကုလတော၊ မှ။ မဟာသမ္မတ်၊ ကြီးစွာသောစည်းစိမ်ကို။ လဘမာနော၊ ရကုန်သည်ဖြစ်၍။ သန္နိဋ္ဌိကမေဝ၊ မျက်မှောက်၌သာလျင် ဖြစ်သော (ပစ္စုပ္ပန်အတ္ထဘောဂ်သာလျင် ဖြစ်သောလည်းဟူလို)။ သိပ္ပဖလံ၊ အတတ်

၁။ အာဠာရိကာတိ ပုဂိကာ။ ဆဋ္ဌ။ ဤအလို မှုံဖုတ်သူတို့တည်း-ဟု ပေးလို၏။ ဋီဟောင်း ၂၁၉-၌ အာဠာရံ ဝုစ္စတိ မဟာနသံ၊ တတ္ထနိယုတ္တာတိ အာဠာရိကာ၊ ဘတ္တံကာရာ၊ ပုဂိကာတိ ပုဝသမွာဒကာ၊ ယေ ပုဝမေဝ နာနုပ္ပကာရတော သမ္မာ-ဒေတွာ ဝိက္ကိဏန္တာ ဇီဝန္တီ-ဟု ဆို၏။ ဤအလို တပုဒ်စီ အရမတူ။ သတိပြု။

၏အကျိုးကို။ ဥပဇီဝန္တိ၊ မှီ၍အသက်မွေးကုန်၏။ သုခေန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အတ္တာနံ၊ ကို။ (ထည့်ပါ)။ သုခိတံ၊ ချမ်းသာသည်ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပီဏေန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပီဏိတံ၊ ပြည့်ဖြိုးသည်ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ထာမပဟလူပေတံ၊ အားအစွမ်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒ္ဓဂ္ဂိကာဒီသု၊ ဥဒ္ဓဂ္ဂိကအစရှိကုန်သောပုဒ်တို့၌။ ဥပရိ၊ ၌။ ဖလနိပ္ဖတ္တိနတော၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်။ အဿာ ဒက္ခိဏာယ၊ ထိုဒါနစေတနာ အား။ ဥဒ္ဒံ၊ အထက်၌ဖြစ်သော။ အဂ္ဂံ၊ အကျိုးအစုသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။သာဒက္ခိဏာ၊သည်၊ဥဒ္ဓဂ္ဂိကာ၊ မည်၏။ (ဗဟုဗ္ဗိဟိတည်း) ယာ ဒက္ခိဏာ၊ သည်။ သဂ္ဂံ နတ်ပြည်ကို။ လဒ္ဓုံ၊ ၄ာ။ အရဟတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဒက္ခိဏာ၊ သည်။ သောဝဂ္ဂိကာ၊ မည်၏။ အဿာ ဒက္ခိဏာယ၊ အား။ သုခေါ၊ ကောင်းသော။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သာ ဒက္ခိဏာ၊ သည်။ သုခဝိပါကာ၊ မည်၏။ ယာ ဒက္ခိဏာ၊ သည်။ သုဋ္ဌုအဂ္ဂေ၊ အလွန်မြတ်ကုန်သော။ ရူပ သဒ္ဒ ဂန္ဓ ရသ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ အာယု ဝဏ္ဏ သုခ ယသ အဓိပတေယျသင်္ခါတေ၊ ရူပါရုံ သဒ္ဒါရုံ ဂန္ဓာရုံ ရသာရုံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ အာသက်ရှည်ခြင်း အဆင်း လှခြင်း ချမ်းသာခြင်း အခြံအရံများခြင်း အစိုးရခြင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဒဿဓမ္မေ၊ တို့ကို။ သံဝတ္တေတိ နိပ္ဖတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေဘတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာ ဒက္ခိဏာ၊ သည်။ သဂ္ဂသံဝတ္တနိကာ၊ မည်၏။ တေ၊ ထိုအတတ် တို့သည်။ ဝေရူပံ၊ သော။ ဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော။ တံဒါနံ၊ ကို။ ပတိဋ္ဌပေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ ဣတိအဇ္ဈတ္တာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သာမညဖလန္တိတ္ထေ၊ ၌။ ပရမတ္ထဘော၊ အားဖြင့်။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ သာမညံ၊ သာမညမည်၏။ အရိယ ဖလံ၊ အရိယဖိုလ်သည်။ သာမညဖလံ၊ သာမညဖိုလ်မည်၏။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တာဿ၊ သော။ ဝစနဿ၊ ၏။ သာဓကံ၊ သော။ ယဿာကိံ ဝစနံ၊ အဘယ်စကားကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟ၊ နည်းဟူမူကား။ ကတမဉ္စ ဘိက္ခဝေ ။ပ။အရဟတ္တာဖလန္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ သေ သေသော ရာဇာ၊ သည်။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော သာမညဖလကို။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ ဥပရိ၊ ၌။ အာဂတံ၊ လာလတ္တံ့သော။ ဒါသ ကဿကောပမံ ပန၊ ကျွန်ဥပမာ လယ်လုပ်ဥပမာကိုကား။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။

အထ၊ ထိုသို့မေးသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဉ္စုံ၊ကို။အဝိဿဇ္ဇေတ္ဝာဝ၊ မဖြေမူ၍သာလျှင်။ စိန္တေသိ၊ ၏။ ကိ စိန္တေသိ၊ အသို့ကြံသနည်းဟူမူကား။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ (အည့)တိတ္ထိယ သာဝကာ၊ (တပါးသော) တိတ္ထိတို့၏ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ အမစ္စာ၊ တို့သည်။ ဣဓ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ တေ၊ ထိုအမတ်တို့သည်။ ကဏ္ဍပက္ခဉ္စ၊ မကောင်းသောအဘို့ကိုဂုဏ်း။ သုက္ကပက္ခဉ္စ၊ ကောင်းသောအဘို့ကိုဂုဏ်း။ ဒီပေတ္ဝာ၊ ပြသ၍။ ကထိယမာနေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်။ (ဥဇ္ဈာယိသန္တိဋ္ဌစပ်)။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ရာဇာ၊ သည်။ မဟန္တေန၊ သော။ ဥဿာဟေန၊ အားထုတ်ခြင်းဖြင့်။ ဣဓ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂတောဝ၊ လာ၏။ တဿ ရညော၊ ထိုမင်း၏။ အာဂတကာလတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော။ သမဏော၊ သည်။ သမဏကောလာဟလံဇော၊ ရဟန်း၏ကြွေးကြော်ခြင်းကို သာလျှင်။ သမဏဘဏ္ဍနမေဝ၊ သမဏတို့၏ ခိုက်ရန်ကိုသာလျှင်။ ကထေတိ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယိသန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်လတ္တံ့။ သက္ကစ္စံ၊ အရိုအသေ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ န သောဿန္တိ၊ မနာကုန်လတ္တံ့။ ရညောပန၊သည်ကား။ ကထိယမာနေ၊ သော်။ ဥဇ္ဈာယိတုံ၊ ငှာ။ န သက္ခိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ရာဇာန မေဝ၊ မင်းသို့သာလျှင်။ အနုဝတ္တိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဣဿရာနုဝတ္တကော၊ မင်းသို့အစဉ်လိုက်တတ်၏။ (အစိုးရသောသူသို့ အစဉ်လိုက်တတ်၏ လည်းဟူ)။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရညော၀၊ ၏သာလျှင်။ ဘာရံ၊ ကို။ ကရောမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ပြီး၍။ ရညော၊ ၏။ ဘာရံ၊ ကို။ ကဏ္ဍရာဇ္ဇော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ အဘိဇာနာသိနောတ္ထန္တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

၁၆၄။ တတ္ထ၊ ထိုအဘိဇာနံဝသိနော အစရှိသောပါဠိ၌။ အဘိဇာနာသိနောတ္ထန္တိပဒဿ၊ ၏။ အဘိဇာနာသိနုတ်တံတိ၊ ဟူ၍။ ပဒစ္ဆေဒေါ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ အယဉ္စ နောသဒ္ဒေါ၊ ကိုလည်း။ ပရတော၁၊ မှ။ ပုစ္ဆိတာတိ ပဒေန၊ နှင့်။ ယောဇေတဗ္ဗော၊ ၏။

ထိုပါဠိဖြင့် အဘယ်အနက်ကို ဆိုလိုသနည်းဟူသော စောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ ဤဒံဟိ ဝုတ္တံဟောတိ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ (ဟိကား တပါးကဋ္ဌကရဏာဇောတကတည်း)။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား--

ကွဒံအယံ ပါဋ္ဌတ္ထော၊ ဤပါဋ်၏အနက်ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ့၊ သည်။ကွမံဥံး၊ကို။အညေ၊ကုန်သော။သမဏဗြာဟ္မဏော၊ တို့ကို။ ပုစ္ဆိတာနု၊ မေးဘူးပြီလော။ နံပဥံ့၊ ကို။ ပုဋ္ဌဘာဝံ၊ မေးဘူးသည်၏အဖြစ်ကို။ အဘိဇာနာသိ၊ ကြံအောက်မေ့လော့။ တေ၊ သင်သည်။ န ပမုဋ္ဌံ၊ မမေ့မလျော့သင့်။ (ဤအနက်ကား နှ တေ ပမုဋ္ဌံဟု ရှိသောပါဋ်၌ အတိုင်း ယောဇနာသည်။ နှ တေသံ ပုဋ္ဌံဟူ၍လည်း ရှိကြ၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့အား။ ပုဋ္ဌံ၊ မေးဘူးသည်ကို။ နှ အဘိဇာနာသိ၊ မအောက်မေ့မိသလော။ ကွတိအယံပါဋ္ဌတ္ထော၊ ကို၊ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏)။ သစေ တေ အဂရုတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကုယ့်၊ သင်မင်းကြီးအား။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ယထာယေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ ဗျာကရိ်သု၊ ကြားကုန်၏။ တထာ တေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ ကွမ၊ ဤအရပ်၌။ ဘာသိတုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးသည်။ သစေ နှဟောတိ၊ အံ့။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ အဖာသုကဘာဝေါ၊ မသင့်တင့်သောသဘောသည်။ ယဒိ နှ အတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့မသင့်တင့်သောသဘောမရှိသည်။ သတိ၊ သော်။ ဘာသသ္သု၊ ဆိုလော။ ကွတိအယံအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ နဓေါ မေ ဘန္တေတိကွဒံဝစနံ၊ ကို။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အာဟ၊ နည်း။ ပဏ္ဍိတပဋိရူပကာနံ၊ ပညာရှိတုဖြစ်ကုန်သော သူတို့၏။ သန္ဓိကော၊ ၌။ ကထေတုံ၊ ငှာ။ ဒုက္ခံ၊ ခဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တော၊ ထိုပညာရှိတုဖြစ်ကုန်သော သူတို့သည်။ ပဒေပဒေ၊ ပုဒ်တိုင်း ပုဒ်တိုင်း။ အက္ခရေ အက္ခရေ၊ အက္ခရာတိုင်း အက္ခရာတိုင်း။ ဒေါသမေဝ၊ အပြစ်ကိုသာလျှင်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေန္တပဏ္ဍိတာပန၊ စင်စစ်ပညာရှိကုန်သော သူတို့သည်ကား။ ကထံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ သုကထိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားကို။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ ဒုက္ကထိတောသု၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်ကုန်သော။ ပါဠိ ပဒ အတ္ထ ဗျဉ္ဇနေသု၊ ပါဠိပုဒ် အနက် ဝါကျတို့တွင်။ ယံယံ၊ အကြင်အကြင်အက္ခရာပုဒ်သည်။ ဝိရူဠ္ဆတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ တံတံ၊ ထိုထိုသို့သော အက္ခရာပုဒ်ကို။ ဥဇုကံ၊ ဖြောင့်သည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ (စသဒ္ဒါကား ဥပန္နာသတည်း)။ သ ဒိ သော၊ သော။ ကေန္တပဏ္ဍိတောနာမ၊ စင်စစ်ဖြစ်သော ပညာရှိ

မည်သည်။ဟိယသ္မာ၊ကြောင့်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေန၊ ကြောင့်။ နဒေါ မေ ဘန္တေ ဂရု။ပ။ရူပေါဝါတိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

ပုရဏကဿပဝါဒဝဏ္ဏနာ

၁၆၅။ ကေမိဒါဟန္တိ ပဒဿ၊ ၏။ ဧကံ ဣဒံ အာဟန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဒစ္ဆေဒေါ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧတ္ထပါဠေ၊ ဤနဒေါ မေ ဘန္တေ အစရှိသောပါဠိ၌။ သမဘိနိဝိဋ္ဌဿ၊ သော။ သမ္မောဒနီယံ။ပ။ဝိတိသာရေတ္ဝာတိ ပဒဿ၊ ၏။ သမ္မောဒဉ္စနကံ၊ ဧမ်းမြောက် ခြင်း ကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သရိတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ အောက်မေ့ခြင်း ၌ လျောက်ပတ်သော (အောက်မေ့အပ်သောအနက်နှင့်စပ်သော လည်းဟူ)။ ကထံ၊ စကားကို။ ပရိယောသာပေတ္ဝာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဤတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ဤသို့ယောဇနာ၊ သမ္မောဒဇနကံဟူသောပါဌ်ဖြင့် သမ္မောဒံဇနေတိတိ သမ္မောဒနီယံဟု ဇနေတိတဒ္ဓိတ်ပြုအပ်၏။ သရိတဗ္ဗယုတ္တကံဟူသောပါဌ်ဖြင့် သာရဏီယံဟူသောပုဒ်ကို သရိတဗ္ဗံ အနုသရိတဗ္ဗန္တိ သာရဏီယံဟု ကမ္မသာဓနပြုအပ်၏ဟူသည်ကို သိစေသတည်း။

၁၆၆။ ကရောတောခေါ မဟာရာဇ ကာရဏတောတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ ကရောတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဟတ္ထာ၊မိမိလက်ဖြင့်၊ပါပံ၊ကို။ (ကံထည့်)။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသော သူအား။ ကာရဏတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဏာတ္တိယာ၊ သူတပါး ကို စေသဖြင့်။ ကာရာပေန္တဿ၊ ပြုစေသော သူအား။ ဆိန္ဒတောတိ၊ ကား။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ဟတ္ထာဒီနိ၊ တို့ကို။ ဆိန္ဒန္တဿ၊ အား။ ပစတောတိ၊ ကား။ ပရေ၊ တို့ကို။ ဒဏ္ဍေန၊ ဒုတ်တောင်ဝှေးဖြင့်။ ပီဠေန္တဿ၊ နှိပ်စက်သော သူအား။ (ပုတ်ခတ်သော သူအားလည်းဟူ)။ ဝါ၊ ကား။ တဇ္ဇေန္တဿ၊ ခြိမ်းချောက်သောသူအား။ သောစယတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ (ဘဏ္ဍဒ်သမ္မန်စပ်)။ သူတပါးအား။ (သောကံ ကရောန္တဿ၊ ဒ်စပ်)။ ဘဏ္ဍဟာရကာဒီဟိ၊ ဥစ္စာကိုဆောင်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ သောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကို။ သယံ၊ မိမိသည်။ ကရောန္တဿပိ၊ ပြုသောသူအားဌင်း။ ပရေဟိ၊ တို့ကို။ ကာရာပေန္တဿပိ၊ ပြုစေသောသူအားဌင်း။ ကိလမယတောတိ၊ ကား။ အာဟာရူပစ္ဆေဒ ဗန္ဓနာဂါရ ပဝေသနာဒီဟိ၊ အာဟာရကိုဖြတ်ခြင်း နှောင်အိမ်

သွင်းခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ သယံကိလမန္တိဿာပိ၊ မိမိပင်ပန်းသော သူအားငင်း။ ပရေဟိ၊ တို့ကို။ ကိလမာပေန္တိသပိ၊ ပင်ပန်းစေသော သူအားငင်း။ ဖန္ဒတော ဖန္ဒာပယတော တို့၊ ကား။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဖန္ဒန္တံ၊ တုန်လှုပ်သည်ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ (ထည့်ပါ)။ ဖန္ဒနကဝ်လေ၊ တုန်လှုပ်သောအခါ၌။ သယမ်ပိ၊ သည်လည်း။ ဖန္ဒတော၊ တုန်လှုပ်သော သူအား။ ပရမ်ပိ၊ သူတပါးကိုလည်း။ ဖန္ဒာပယတော၊ တုန်လှုပ်စေသော သူအား။ ပါဏမတိ ပါတာပယတောတိ၊ ကား။ ပါဏ်၊ သတ္တဝါကို။ ဟနန္တိသာပိ၊ သတ် သော သူ အား ငင်း။ ဟနာပေန္တိသာပိ၊ အားငင်း။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌။ ကရဏာ ကာရာပန ဝသေနေဝ၊ မိမိပြုခြင်း သူတပါးကိုပြုစေခြင်း၏ အစွမ်းအား ဖြင့် သာ လျှင်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

သန္နိဒ္ဓိ၊ ဟူသည်ကား။ ဃရသန္နိဓံ၊ အိမ်ခြံစပ်ကို။ နိလ္လောပန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မဟာဝိလောပံ၊ ရွာပြည်ကိုဖျက်ဆီး၍။ ဟရတော၊ ဆောင်သော သူအား။ ဧကာဂါရိကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧကမေဝဃရံ၊ တအိမ်ထည်းကို သာလျှင်။ ပဲရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ ဝိလုပ်ပန်၊ လုယက်ခြင်းကို။ (ဖျက်ဆီးခြင်းကိုလည်းဟူ)။ ကရောတော၊ အား။ ပရိပန္ထေတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဂတာဂတာနံ၊ လာတိုင်းလာတိုင်းကုန်သော သူတို့ကို။ အစ္ဆိန္ဒနတ္ထံ၊ လုယက်ခြင်းငှာ။ မဂ္ဂေ၊ လမ်းခရီး၌။ တိဋ္ဌတော၊ ရပ်သောသူအား။ (တည်သော သူအား)။ ကရောတောနကရိယတိပါပန္တိဿမိနာ ပါဋေန၊ ဖြင့်။ ယံကိဉ္စိ၊ သော။ ပါပံ၊ ကို။ ကရောမိ၊ ၏။ ဿတိဿမာယ သညာယ၊ ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်။ ကရောန္တောပိ၊ ပြုသောသူသည်လည်း။ ပါပံ၊ ကို။ နကရိယတိ၊ ပြုသည်မမည်။ ပါပံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သတ္တာပန၊ တို့သည်ကား။ (ဟောန္တိဒ္ဒစပ်)။ မယံ၊ တို့သည်။ ပါပံ၊ ကို။ ကရောမ၊ ကုန်၏။ ဿတိဝံသညိနော၊ ဤသို့အမှတ်ရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဿတိဿမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ခုရပရိယန္တေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ခုရနေမိနာ၊ သင်ဓုန်းစက်နှင့်တူသော။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ခုရဓာရသဒိသပရိယန္တေန၊ သင်ဓုန်းသွားနှင့်တူသော အသွားရှိသော။ နေမိစက္ကေန၊ ထက်လှစွာသောလက်နက်ဖြင့်။ ပါပံ၊ ကို။ ကရောတော၊ သူအား။ ပါပံ၊ ကို။

နုကရိယတိ၊ မပြုအပ်။ (ဤသို့ ပါဠိတော်ကိုဆောင်၍ အပြည့်အစုံသမ္မန်)။ ဧကံ မံသ ခလန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧကံ၊ တခုသော။ မံသရာသိ်၊ အသားစု ကို။ ပဋ္ဌန္တိကဒံပဒံ၊ သည်။ တသ္မော၊ ထိုခလံဟူသော ပုဒ်၏ သာလျှင်။ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝုစ်တည်း။ (ဝေဝုစ်ဟူသည်ကား သဒ္ဒါသာထူး သည်။ အနက်အထူးမရှိ ဟူလိုသည်)။ တတောနိဒါနန္တိ၊ ကား။ ဧကံမံသခလ ကရဏနိဒါန်၊ တခုသောအသားစုကို ပြုခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။

ဒက္ခိဏန္တိ၊ ကား။ ဒက္ခိဏတိရော၊ ဂင်္ဂါ၏တောင်ဘက်၌။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ကက္ခဋာ၊ အနိုင်အထက်ပြုတတ်ကုန်၏။ (ရုန့်ရင်းကုန်၏ လည်း ဟူ)။ ဒါရုဏာ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်၏။ တေ၊ ထိုဂင်္ဂါတောင်ဘက်၌နေကုန် သောသူတို့ကို။ သန္ဓေ်ယ၊ ၍။ ဟနန္တော်ဘိအာဒိ်၊ ကို။ အာဟာ၊ ၏။ ဥတ္တရ တိရော၊ ဂင်္ဂါ၏မြောက်ဘက်၌။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ (ထည့်ပါ)။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုဒ္ဓမာမကာ၊ ဘုရားကိုမြတ်နိုးတတ်ကုန်၏။ ဓမ္မမာမကာ၊ တရား တော်ကို မြတ်နိုးတတ် ကုန်၏။ သံဃမာမကာ၊ သံဃာတော်ကို မြတ်နိုး တတ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဂင်္ဂါမြောက်ဘက်၌ နေကုန်သောသူတို့ကို။ သန္ဓာ ယ၊ ၍။ ဒဒန္တော်တိအာဒိ်၊ ကို။ အာဟာ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဒဒန္တောအစရှိသော ပါဋ်၌။ ယဇန္တော်တိ၊ ကား။ မဟာယဇာဂံ၊ ကြီးစွာသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်း ကို။ ကရောန္တော်၊ ပြုသော်လည်း။ ပုညံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (ဤသို့သမ္မန်)။ ဒမေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣန္ဒြိယဒမေန၊ ဣန္ဒြေကိုဆုံးမခြင်းဖြင့်။ ဝါ၊ ကား။ ဥပေါသထကမ္မေန၊ ဖြင့်။ သံယမေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သီလသံ ယမေန၊ သီလကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်။ သစ္စဝဇ္ဇေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သစ္စဝစနေန၊ မှန်သောစကားကိုဆိုခြင်းဖြင့်။ အာဂမောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဂမနံ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (ဤသို့သမ္မန်)။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်း သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထိုအာဂမနံ ဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧသ ဧသော ပူရဏကဿပေါ၊ သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ သဗ္ဗထာပိ၊ မပ်သိမ်းသောအပြားအားဖြင့်လည်း။ ပါပ ပုညာနံ၊ တို့ကို။ ကြိယမေဝ၊ ပြုခြင်းကိုသာလျှင်။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏။

ဒီဃနိကာယ (က) ၄၇၁-၁၀

အမ်ံ၊ သရက်ပင်ကို။ ပုဋ္ဌေ၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍။ လဗုဇံ၊ တောင်ပိန်းနဲ့ကို။ ဗျာဂရောတိနာမ၊ ဖြေကြားသောသူမည်သည်ကား။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ (ဗျာကရောတိဋ္ဌစပ်)။ အမ္မော၊ သရက်ပင်သည်။ ကိဒိသော၊ အဘယ်သို့သောသဘောရှိသနည်း။ အမ္မဿ၊ ၏။ ခန္ဓ ပဏ္ဏ ပုပ္ဖ ဖလာနိ၊ ပင်စည် အရွက် အပုပ် အသီးတို့သည်။ ကိဒိသာနိဝါ၊ အဘယ် သို့မူလည်း သဘောရှိကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ လဗုဇော၊ တောင်ပိန်းနဲ့သည်။ ဧဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ ဣတိဝါ ၎င်း။ လဗုဇဿ၊ ၏။ခန္ဓ ပဏ္ဏ ပုပ္ဖဖလာနိဝါ၊ တို့သည်လည်း။ ဧဒိသာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိဝါ၊သို့ဌင်း။ဗျာကရောတိ၊ ဖြေ၏။ ဝိဇ်ဇေတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဏာပဝတ္တိဒေသေ၊ အာဏာဖြစ်ရာ၌။ အပသာဒေတဗ္ဗန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိဟေဋ္ဌေတဗ္ဗံ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်သည်ကို။ မဒ္ဒဿု၊ အောက်မေ့ရာအံ့နည်း။ အနဘိနန္ဒိတ္ထာတိ၊ ကား။ သာဓု သာဓူတိ၊ ကောင်းစ့ကောင်းစ့ဟူ၍။ ဇဝံ၊ ဤသို့။ ပသံသံ၊ ချီးမွမ်းခြင်းကို။ အကတ္ထ၊ ၍။ အပ္ပဋိက္ကောသိတ္ထာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗာလ၊ သူမိုက်။ တယာ၊ သည်။ ဒုဗ္ဘာသိတံ၊ မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သောစကားကို။ ဘာသိတံ၊ ၏။ ဣတိဇဝံ၊ ဤသို့။ အပ္ပဋိဗာဟိတ္ထာ၊ မမြစ်မူ၍။ အနုဂ္ဂဏှန္တော်တိ၊ ကား။ သာဓု ဇေတာ၊ မြတ်သောအားဖြင့်။ (အမြတ်အားဖြင့် လည်းဟူ)။ အဂဏှန္တော်၊ မယူမူ၍။ အနိက္ကုဇ္ဇန္တော်တိ၊ ဟူသည်ကား။ သာဓုဇဝသနေဝ၊ မြတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ ဣဒံဝစနံ၊ သည်။ နိဿရဏံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းတည်း။ အယံ၊ ဤအနက်သည်။ ပရမတ္ထော၊ ဖေဖော်မပြန်မှန်သောအနက်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟဒယေ၊ ၌။ အဋ္ဌပေန္တော၊ မထားမူ၍။ ဗျည္ဇနံပန၊ သဒ္ဒါကိုကား။ တေန၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းသည်။ ဥဂ္ဂဟိတခ္ဆဝ၊ မှတ်လည်း မှတ် သ လျှင် က တည်း။ နိက္ကုဇ္ဇိတဥ္စ၊ နှ လုံး၌ လည်းထားသလျှင်ကတည်း။

မက္ခလိဂါသလဝါဒဝဏ္ဏနာ

၁၆၈။ မက္ခလိဝါဒေ၊ ၌။ ပစ္စယော ဟေတ္ထုတိ ဣဒံပဒဒ္ဒယံ၊ သည်။ ဝေဝစနမေဝ၊ ဝေဝုစ်သဒ္ဒါလျှင်တည်း။ ဥဘယေနာပိ၊ နှစ်ပုဒ်အပေါင်းဖြင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇမာနမေဝ၊ ထင်ရှားရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကာယဒုစ္စရိတာ

၁။ ပစ္စယောတိဟေတုဝေဝစနမေဝ။ ဆဋ္ဌ။

ဒီနံ၊ တို့၏။ သံကိလေသပစ္စယဥ္စ၊ ညစ်ညူးခြင်း၏အကြောင်းကိုဂုဏ်း။ ကာယသုစရိတာဒီနံ၊ တို့၏။ ဝိသုဒ္ဓိပစ္စယဥ္စ၊ စင်ကြယ်ခြင်း၏ အကြောင်းကိုဂုဏ်း။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ၏။ အတ္တကာရေတိ ဣမိနာပဲဒေန၊ ဖြင့်။ (ပဋိက္ခိပတိဋ္ဌစပ်)။ အတ္တကာရော၊ မိမိသည်ပြုအပ်သောကောင်းမှုကံသည်။ (မိမိပြုအပ်သောကောင်းမှုအကျိုးသည် လည်းဟူ)။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အတ္တနာ၊ သည်။ ယေနကတကမ္မေန၊ အကြင်ပြုအပ်သော ကောင်းမှုကံကြောင့်။ ဣမေသတ္တာ၊ တို့သည်။ ဒေဝတ္တမို၊ နတ်ပြည်ဂါးထပ်၌ဖြစ်သော နတ်၏အဖြစ်သို့ဂုဏ်း။ မာရတ္တမို၊ ဝသဝတ္တီနတ်၏အဖြစ်သို့ဂုဏ်း။ ဗြဟ္မတ္တမို၊ သို့ဂုဏ်း။ သာဝကပေါဓိမို၊ သာဝကတို့၏ဉာဏ်သို့ဂုဏ်း။ ပစ္စေကပေါဓိမို၊ ဂုဏ်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓတမို၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဉာဏ်သို့ဂုဏ်း။ ပါပုဏာန္တိ၊ ကုန်၏။ တမို၊ ကိုလည်း။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ၏။ ဒုတိယပဒေန၊ ဖြင့်။ (ပဋိက္ခိပတိဋ္ဌစပ် ပရကာရံကို ဒုတိယပဒေနဟု ဆိုသည်)။ ယံပရကာရံ၊ အကြင်သူတပါး၏လုံ့လကို။ ပရဿ၊ ၏။ ယံဩဝါဒါနုသာသနိံ၊ အကြင် ဆုံးမ ကန့်မြစ်ခြင်းကို။ နိဿဒယ၊ ၍။ (ပါပုဏာန္တိဋ္ဌစပ်)။ မဟာသတ္တံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ အဝသေသော၊ ကြွင်းသော။ ဇံနော၊ လူများသည်။ မနုဿသောဘဂျံတံ၊ လူ့စည်းစိမ်ကို။ အာဒိံကတွာ၊ ၍။ ယာဝအရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ တံပရကာရံ၊ ထိုသူတပါးတို့၏လုံ့လကို။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗာလော၊ မိုက်မဲစွာသော။ အယံ မက္ခလိဂေါသာလော၊ သည်။ ဇိနစက္ကေ၊ ဘုရားအာဏာစက်၌။ ပဟာရံ၊ ဒဏ်ကို။ ဒေတိနာမ၊ ပေးသည်မည်၏။ နတ္ထိပုရိသကာရေတိ ဣမိနာ ပဒေန၊ ဖြင့်။ (ပဋိက္ခိပတိဋ္ဌစပ်)။ ယေန ပုရိသကာရေန၊ အကြင်ယောကျ်း၏လုံ့လဖြင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဝုတ္တပ္ပကာရာ၊ ကုန်သော။ သမ္ပတ္တိယော၊ လူ့စည်းစိမ်အစရှိသော စည်းစိမ်တို့သို့။ ပါပုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ တမို ပုရိသကာရံ၊ ကိုလည်း။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ၏။ နတ္ထိဗလန္တိ ဣမိနာ ပဒေန၊ ဖြင့်။ (ပဋိက္ခိပတိဋ္ဌစပ်လေ)။ အတ္တနော၊ ၏။ ယမ္ပိဗလေ၊ အကြင်အစွမ်းဌ်။ ပတိဋ္ဌတာ၊ တည်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဒိရိယံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ တာသမ္ပတ္တိယော၊ ထိုပြည့်စုံခြင်းတို့သို့။ ပါပုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ တံဗလံ၊ ကို။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ၏။ နတ္ထိ ဒိရိယန္တိ အာဒီနိ၊ အစရှိကုန်သော။ သမ္ပဿနိ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့သည်။ ပုရိသကာရဝေစနာနေဝ၊ ပုရိသကာရ

သဒ္ဒါ၏ဝေဝုစ်တို့ချည်းတည်း။ နော၊ .တို့၏။ ဣဒံ၊ ဤဝတ္ထုသည်။ ဝိရိယေန၊ ကြောင့်။ ပဝတ်တံ၊ ၏။ ဣဒံဝတ္ထု၊ သည်။ နော၊ တို့၏။ ပုရိသထာမေန၊ ယောကျ်းတို့၏အစွမ်းကြောင့်။ ပဝတ်တံ၊ ၏။ ဣဒံဝတ္ထု၊ သည်။ နော၊ တို့၏။ ပုရိသပရက္ကမေန၊ ယောကျ်းတို့၏အားထုတ်ခြင်းဖြင့်။ ပဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဝတ္တဝစန ပဋိက္ခေပကရဏ ဝသေနပန၊ ယောကျ်းတို့၏အစွမ်းကြောင့် ဖြစ်၏ဟူသောစကားကို ပယ်ခြင်း ကို ပြု သည် ၏ အ စွမ်း အားဖြင့်ကား။ တေဝေနိ၊ တို့ကို။ ဝိသုံ၊ သီး။ အာဒိယန္တိ၊ ကုန်၏။

သမ္ဗေသတ္တာတိ ဣမိနာ ပဒေန၊ ဖြင့်။ သြဋ္ဌ ေဂါဓ ဂဒြဘာဒယော၊ ကုလားအုပ် နွား မြည်း အစရှိကုန်သော။ အနဝသေသေ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့ကို။ ပရိဂ္ဂဟာတိ၊ ယူ၏။ သမ္ဗေပါဏာတိ ဣမိနာပဒေနဲ့၊ ဖြင့်။ ပါဏော၊ သတ္တဝါသည်။ ကေန္ဒြိယော၊ တခုသောဣန္ဒြေရှိ၏။ ပါဏော၊ သည်။ ဒ္ဝိန္ဒြိယော၊ ရှိ၏။ ဣတိအာဒိဝသေန၊ ဤသို့အစရှိသော အစွမ်းဖြင့်။ ဝဒတိ၊ ၏။ သမ္ဗေဘူတာတိ ဣဒံပဒံ၊ ကို။ အတ္တကောသ ဝတ္ထိကောသေသု၊ ဥခ္ခံ၏အတွင်း သိုအိမ်၏အတွင်းတို့၌။ ဘူတေ၊ ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝဒတိ၊ ၏။ သမ္ဗေဇီဝါတိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ သာလိ ယဝ ဂေါဓုမာဒယော၊ သလေး မုယော နတ်ကောက် အစရှိသည်တို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝဒတိ၊ ၏။

အဘယ်ကြောင့် သမ္ဗေဇီဝါ ဟူသောစကားကို သလေးအစရှိသည်ကိုရည်၍ မကွဲလိ ဂေါသာလသည် ဆိုလေသနည်းဟူသော စောဒနာကို နလုံးခ်ဳထားတော်မူ၍ တေသုဟိ ။ပ။ ဇီဝသညီးဟူသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏အတ္ထကား–

ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝဒတိ၊ နည်း။ တေသု၊ ထိုသလေးမုယော နတ်ကောက် အစရှိသည်တို့၌။ သော၊ ထို မကွ လိ ဂေါ သာ လသ ည်။ ဝိရူဟနဘာဝေန၊ ပွားတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဇီဝသညီ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေရှိ၏ဟုအမှတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝဒတိ၊ ၏။ အဝသာ အဗလာ အဝိရိယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား။ အတ္တာနော၊ ၏။ ဝသောဝါ၊ အစွမ်းသည်ရင်း။ ဗလံဝါ၊ အားသည်ရင်း။ ဝိရိယံဝါ၊ သည်ရင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ နိယတိသင်္ဂတိ ဘာဝ ပရိဏာမတာတို ဇတ္ထပါဌေ၊ ၌။ နိယတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ နိယတာ၊ မှတ်ခြင်းတည်း။ သင်္ဂတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဆန္နံ၊ ကုန်သော။

အဘိဇာတိနံ၊ ဘဝတ္ထိတ္ထင်။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသောဘဝသို့။ ဂမနံ၊ ပြောင်းခြင်းတည်း။ ဘာဝေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဘာဝေါယေဝ၊ သဘောသာလျှင်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နိယတိယာစ၊ မိမိတို့၏အမှတ်ဖြင့်ဂုဏ်း။ သင်္ကိယာစ၊ မိမိတို့၏ညွတ်ခြင်းဖြင့်ဂုဏ်း။ သဘာဝေနစ၊ မိမိတို့၏ သဘောဖြင့်ဂုဏ်း။ ပရိဏာဘာ နာနာပကာရတံပတ္တာ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ယေန၊ အကြောင်သူသည်။ ယထာယေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာအလိုရှိ၏။ သော၊ သည်။ တထေဝ၊ ထိုမိမိအလိုရှိတိုင်းသာလျှင်။ ဘဝတိ၊ ၏။ ယေန၊ သဲ့သည်။ နဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာအလိုမရှိ။ သော၊ ထိုသူသည်။ နဘဝတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ဆဿေဝါဘိဇာတိသူတိ၊ ကား။ ဆသူဝေ၊ ခြောက်ဘဝသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ အဘိဇာတိသု၊ ဘဝတ္ဝိဒ္ဒ။ ဌတ္ဝာ၊ ၍။ သုခဥ္စ၊ ယုခဝေဒနာကိုဂုဏ်း။ (ချမ်းသာသောအကျိုးကိုဂုဏ်း လည်းဟူ)။ ဒုက္ခဥ္စ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကိုဂုဏ်း။ (ဆင်းရဲသောအကျိုးကိုဂုဏ်း လည်းဟူ)။ ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ ခံစားရကုန်၏။ အညာ၊ သော့။ သုခ ဒုက္ခဘူမိ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲ၏ဖြစ်ရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။

ယောနိပမုခသတသဟဿာနီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပမုခယောနိနံ၊ မြတ်သော အမျိုးတို့၏။ စုဒ္ဒသ သတသဟဿာနိ၊ တသန်းလေးသိန်းသောဘဝတို့ပတ်လုံးဂုဏ်း။ အညာနိ၊ ကုန်သော။ သင်္ဌိသတာနိစ၊ ခြောက်ထောင်သော ဘဝတို့ပတ်လုံးဂုဏ်း။ အညာနိ၊ တပါးကုန်သော။ ဆသကာနိစ၊ ခြောက်ရာသော ဘဝတို့ပတ်လုံးဂုဏ်း။ သံသရိတ္ဝာ၊ ကျင်လည်၍။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ အန္တံ၊ ကို။ ကရိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ (ဤသို့ပါဠိတော်ကိုဆောင်၍ယောဇနာ)။ **ပဥ္စကမ္မုနောသတာနိတိ၊** ဟူသည်ကား။ ပဥ္စကမ္မသတာနိစ၊ ငါးရာသောကံတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ တက္ကမတ္တကေန၊ ကြံကာမျှဖြင့်။ နိရတ္ထကံ၊ သော။ ဒိဋ္ဌံ၊ မိစ္ဆာအယူကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ **ပဥ္စကမ္မာနိ တီဏိစကမ္မာနိတိ** အာဒီသုပိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော ပုဒ်တို့ဝိဒ္ဒလည်း။ ဧသေဝနယော၊ နည်းရှိ၏။ ကေစိပန၊ တို့သည်ကား။ **ပဥ္စကမ္မာနိတိ** ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ပဋိဿိယဝသေန၊ အားဖြင့်။ မက္ခလိဂေါသာ

လော၊ သည်။ ဘဏတိ၊ ၏။ တီဏိတိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ကာယကမ္မာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ ဘဏတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟု၊ ကုန်၏။

ပဒ္မိန္ဒြေ၏အရကားး သဒ္ဓိန္ဒြေ သတိန္ဒြေ ပညိန္ဒြေ ဝီရိယိန္ဒြေ သမာဓိန္ဒြေ ဤငါးပါး တည်း။

ကမ္မေစ ဥပဓုကမ္မေစာတိ ထွေပနပါဌေ၊ ဒွိက်ဝး။ ကာယကမ္မဥ္စ၊ သည်၎င်း။ ဝစီကမ္မဥ္စ၊ သည်၎င်း။ ကမ်ံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထိုမကွာလိဂေါ သာလ၏။ လဒ္ဓိ၊ အယူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မနောကမ်ံ၊ သည်။ ဥပဓုကမ်ံ၊ ထက်ဝက်သောကံမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ လဒ္ဓိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ဒုဒ္ဒိပဒ္ဒိပဒါ တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒုါသဒ္ဒိပဒ္ဒိပဒါ၊ ခြောက် ဆယ့် နှစ် ပါး သော အ ကျင့် တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဒုဒ္ဒန္တရကပ္ပါတိ၊ကား။ ကေသ္မိံ ကပ္ပေ၊ တ ခု သော မ ဟာ ကပ် ၌။ စ တု သ ဋ္ဌိ အန္တ ရ ကပ္ပါ နာ မ၊ ခြောက် ဆယ့် လေး ပါး ကုန် သော အန္တရကပ်မည်သည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အပရံပန ဤမကွာလိဂေါသာလသည်ကား။ အညေ၊ တပါးကုန် သော။ ဒဋ္ဌအန္တရကပ္ပေ၊ တို့ကို။ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဒုဒ္ဒန္တရကပ္ပါဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

ဆဋ္ဌာဘိဇာတိယောတိ ဣမိနာပဒေန၊ ဖြင့်။ ကဏှာဘိဇာတိ၊ မည်းသော ဇာတ်၎င်း။ နီလာဘိဇာတိ၊ ညို သော ဇာတ်။ လော ဟိ တာ ဘိ ဇာ တိ၊ နီ သော ဇာတ်။ ဟလိဒ္ဒိဘိဇာတိ၊ ဝါ သော ဇာတ်။ သုက္ကာ ဘိ ဇာ တိ၊ ဖြူသောဇာတ်။ ပရမသုက္ကာဘိဇာတိ၊ အလွန်ဖြူသောဇာတ်။ ဣတိဣမာဆ အဘိဇာတိယော၊ ဤခြောက်ပါးကုန်သော ဇာတ်တို့ကို။ ဝဒတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုခြောက်ပါးကုန်သောဇာတ်တို့တွင်။ သြရဗ္ဘိကာစ၊ ဆိတ်ကိုသတ်၍ အသက်မွေးကုန်သော သူ တို့ သည် ၎င်း။ သာကုဏိကာစ၊ ဋ္ဌက်ကိုသတ်၍ အသက်မွေးကုန်သော သူတို့သည်၎င်း။ မာဂဝိကာစ၊ သား ကို သတ် ၍ အသက်မွေးကုန်သော သူတို့သည်၎င်း။ (သ မင် ကို သတ် ၍ အ သက် မွေး ကုန် သော သူ တို့ သည် ၎င်း လည်းဟူ)။ သောကရိကာစ၊ ဝက်ကိုသတ်၍ အသက်မွေးကုန်သောသူတို့သည်၎င်း။ လုဒ္ဓါစ၊ သား မူ ဆိုး တို့ သည် ၎င်း။ မစ္ဆဃာတကာစ၊ ငါးကိုသတ်၍ အသက်မွေးကုန်သော သူ တို့ သည် ၎င်း။ စောရာစ၊ တို့သည်၎င်း။ စောရဃာတတာစ၊ ခိုး သူ ကို သတ် သော သူ တို့

သည်၎င်း။ ဗန္ဓနာဂါရိကာစ၊ နှောင်အိမ်သွင်းတတ်သော သူတို့သည် ၎င်း။ အညေပိ၊ တပါး လည်း ဖြစ် ကုန် သော။ ယေဝါပနကေစိ၊ အလုံးစုံကုန် သော။ ကုရုရကမ္မန္တာစ၊ ကြမ်း ကြုတ် သော အ မှု ကို ပြု တတ် ကုန် သော သူတို့သည်၎င်း။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ သည်။ကဏ္ဌာဘိဇာတိ၊မည်းသောဇာတ် မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့သည်။ နီလာဘိဇာတိ၊ ညိုသော ဇာတ် မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒဲတိ့၊ ၏။

အဘယ်ကြောင့် ရဟန်းတို့သည် ညိုသောဇာတ် မည်ကုန်သနည်းဟူသော စောဒနာ ကို နှလုံးသွင်းထား၍ တေ ကိုရ။ပ။ဝုတ္တိကာ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား-

တေ၊ ထို ညို သော ဇာတ် ရှိ ကုန် သော သူ တို့ သည်။ စတူသု၊ ကုန်သော။ ပစ္စယေသု၊ တို့၌။ ကဿ၊ကော၊ ဆူးတို့ကို။ ပက္ခိပိတ္ဝာ၊ ၍။ ခါဒန္တိ၊ စဲးကုန် ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့သည်လည်း။ ကဏ္ဌကဝုတ္တိကာ၊ ဆူးကိုမှီ၍ အသက်မွေး ခြင်းရှိကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့သည်။ နီလာဘိဇာတိ၊ မည်ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဆူးကိုမှီ၍ အသက်မွေးခြင်းသည်။ အဿ၊ ထို နီလာဘိ အစရှိ သော ဇာတ်ရှိသောသူ၏။ ပါဠိယေဝ၊ အစဉ် အဆက်သာလျှင်တည်း။ အထဝါ၊ ကား။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ တို့သည်။ ကဏ္ဌကဝုတ္တိကာဧနာမ၊ မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့သည်။ နီလာဘိဇာတိ၊ မည်ကုန်၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဧကသာဋကာ၊ တထည်ထည်းသောအဝတ်ကို။ သာဝတ်ကုန်သော။ နိဂဏ္ဌာ၊ တက္ကတွန်းတို့သည်။ လောဟိတာဘိဇာတိ နာမ၊ နီသောဇာတ်မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဣမေ၊ ဤနိဂဏ္ဌာ တို့သည်။ ပုရိမေဟိ၊ ရှေး၌ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော။ ဒ္ဝီဟိ၊ နှစ်ယောက်ကုန် သော သူတို့ထက်။ ပဏ္ဍရတရာကိရ၊ အထူးသ ဖြင့် ဖြူ ၎င်ကုန် သတတ်။ ဂိဟိဩဒါတဝသနာ၊ လူ တို့ ၏ အ ဝတ် ဖြူ ကို ဝတ်ကုန်သော။ အစေလကာ သာဝကာ၊ ဖန်ရည်စွန်းသောအဝတ်ကို မငတ်ကုန်သော တိတ္ထိ တို့ ၏ တ ပည့် တို့သည်။ (အ ဝတ် မ ဝတ် ကုန်သောသူတို့၏ တ ပည့် တို့ သည် လည်း ဟူ)။ ဟလိဒ္ဒိဘိဇာတိ၊ ဝါသောဇာတ်မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အတ္တာနော၊ ၏။ ပစ္စယဒါယကေ၊ တို့ကို။ နိဂဏ္ဌေဟိပိ၊ တို့ထက်

လည်း။ ဇေဋ္ဌကတရော၊ အထူးသဖြင့် မြတ်သည်တို့ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ အာဇီဝကာစ၊ အာဇီဝက ယောကျိုးတို့ သည် ၎င်း။ အာဇီဝိနိယောစ၊ အာဇီဝကမိန်းမတို့သည်၎င်း။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ ဤအာဇီဝကဇာတ် သည်။ သုက္ကာဘိဇာတိ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ တေ၊ထိုတက္ကတွန်း အာဇီဝကတို့သည်။ ပုရိမေဟိ၊ ကုန်သော။ စတူဟိ၊ လေးယောက် တို့ ထက်။ ပဏ္ဍရတရော၊ အထူးသဖြင့်ဖြူစင်ကုန်၏။ နန္ဒော၊ နန္ဒ သည် ၎င်း။ ဝဒေစ္ဆာ၊ သည်၎င်း။ ကိစ္ဆော၊ သည်၎င်း။ သက်ိစ္ဆော၊ သည်၎င်း။ မက္ခလိ ဂေါသာလော၊ သည်၎င်း။ ပရမသုက္ကာဘိဇာတိ၊ အာလွန် ဖြူသော ဇာတ် မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ တေ၊ ထိုဂေါးယောက်သောသူတို့သည်။ သဒ္ဓဟိ၊ အလုံးစုံသောသူတို့ထက်။ ပဏ္ဍရတရောကိရ၊ အာ အထူး သ ဖြင့် ဖြူစင် ကုန်သတတ်။

အဋ္ဌပုရိသဘူမိယောတို့၊ ဟူသည်ကား။ မန္ဒဘူမိ၊ အားနည်းသောအခါ ၎င်း။ ခိဍ္ဍာဘူမိ၊ မြူးတူးသောအခါ၎င်း။ ပဒဝိမံသဘူမိ၊ ခြေကိုစုံစမ်း သောအခါ၎င်း။ ဥဇုဂတဘူမိ၊ ဖြောင့်စင်းဖြစ်သောအခါ၎င်း။ သေက္ခဘူမိ၊ အတတ်ကိုသင်သောအခါ၎င်း။ သမဏဘူမိ၊ ရဟန်းပြု သော အခါ၎င်း။ ဇိနဘူမိ၊ အတတ်ကိုတတ်ပြီးသောအခါ၎င်း။ ပန္နဘူမိ၊ သစ်ပင်မှကြွေပြီးသော သစ်ရွက်ကဲ့သို့ဖြစ်သောအခါ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမာနိအဋ္ဌ၊ ဤရှစ်ပါး တို့သည်။ ပုရိသဘူမိယော၊ မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ၏။

ဘူမိသဒ္ဒါသည် ဘဝန္တိ ဌေ သတ္တာတိ ဘူမိ ဟူသော ဝစနတ္ထကြောင့် ကာလကို ဟော၏။

တတ္ထ၊ ထိုရှစ်ပါးဟိုတွင်။ ဇာတဒိဝသတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ သတ္တာဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်ဘို့ပတ်လုံး။ သမ္မာဓဋ္ဌာနတော၊ ကျဉ်း မြောင်း ရာ အ ရပ် မှ။ နိက္ခန္တတ္တာ၊ ထွက် မြောက် သည် ၏ အ ဖြစ် ကြောင့်။ (ဖွားသည်၏ အဖြစ် ကြောင့် လည်းဟူ)။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ မန္ဒာ၊ အသိဉာဏ်နုံကြကုန်သည်။ မောမူဟာ၊ တွေဝေကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ ဤကာလသည်။ မန္ဒဘူမိ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ ယေပန သတ္တာ၊ တို့သည်ကား။ ဒုဂ္ဂတိတော၊ မှ။ အာဂတာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ အာဘိက္ခုံ၊ မပြတ်။ ရောဒန္တိစေဝ၊ ငိုလည်းငိုကုန်၏။ ဝိရဝန္တိစ၊

မြည်တမ်းလည်းမြည်တမ်းကုန်၏။ ယေသတ္တာ၊ တို့သည်။ သုဂတိတော၊ မှ။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ တံ၊ ထိုသုဂတိဘဝကို။ အနုဿရိတ္ဝာ၊ ၍။ ဟသန္တိ၊ ရွှင်ကုန်၏။ အယံကာလော၊ သည်။ ဒိဋ္ဌာဘူမိနာမ၊ မည်၏။ မာတာပိတူနံ၊ တို့၏။ ဟတ္ထံဝါ၊ ကိုဂင်း။ ပါဒံဝါ၊ ကိုဂင်း။ မဉ္ဆံဝါ၊ ကိုဂင်း။ ပိဋ္ဌံဝါ၊ အင်းပျဉ်ကိုဂင်း။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ ဘူမိယံ၊ ဌ်။ ပဒနိက္ခိပနံ၊ ခြေကိုချခြင်းသည်။ ပဒဒီမံသဘူမိနာမ၊ ခြေကိုစုံစမ်းသောအခါမည်၏။ ပဒသာ၊ ခြေဖြင့်။ ဂန္တုံ၊ ငှာ။ သမတ္ထကာလေ၊ ဌ်။ ဥဇုဂတဘူမိနာမ၊ ဖြောင့်စွာဖြစ်သောအခါမည်၏။ သိပ္ပါနိ၊ အတတ်တို့ကို။ သိက္ခိတကာလေ၊ သင်သောအခါဌ်။ သေက္ခဘူမိနာမ၊ သေက္ခဘူမိမည်၏။ ဃရာ၊ မှ။ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိတကာလေ၊ ဌ်။ သမဏဘူမိနာမ၊ မည်၏။ အာစရိယံ၊ ကို။ သေဝိတ္ဝာ၊ မှီဝဲ၍။ ဇာနနကာလေ၊ အတတ်ကိုတတ်သောအခါဌ်။ ဇိနဘူမိနာမ၊ မည်၏။ ဘိက္ခု၏၊ သည်လည်း။ ပဿရဂေါ်၊ ပဿရဂ်ပရိဗိုဇ်သည်။ ဇိနော၊ အောင်ပြီ။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော အမှုကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ နအရဟတိ၊ မထိုက်။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ အလဘိသမဏံ၊ တဖန်လူ၏အဖြစ်ကို မရသောရဟန်း၏ အဖြစ်သည်။ ပန္နဘူမိ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ၏။

မက္ခလိဂေါသာလစသော တိတ္ထိတို့၏အယူဝါဒ

ကေနုပညာသ အာဇီဝသတေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကေနုပညာသ အာဇီဝ ဝုတ္တိသတာနိ၊ တရာ့လေးဆယ့်ကိုးပါးကုန်သော အာဇီဝကတို့၏အသက်မွေးခြင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

မက္ခလိဂေါသာလ၏မိစ္ဆာအယူဖြင့် ဟူးဟူးငြားငြားသော စွလမ်းမိရာဆိုသော စကားသရုပ်ဖြစ်သောကြောင့် ကေနုပညာသသတဟူသည် ဤသို့တည်းဟု မကြိုအပ်ပြီ။ ဤကဲ့သို့ချည်းယူလေ။

ပရိဗ္ဗာဇကသတေဘိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရိဗ္ဗာဇက ပဗ္ဗဇိသတာနိ၊ ပရိဗိုဇ်ရဟန်း၏ အဖြစ်တရာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ နာဂါဝါသသတေဘိ၊ ဟူသည်ကား။ နာဂမဏ္ဍလသတာနိ၊ နဂါးတို့၏နေရာတရာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝီသေကဋ္ဌိယသတေဘိ၊ ကား။ ဝီသတိကဋ္ဌိယသတာနိ၊ ဥဋ္ဌေတရာ့နှစ်ဆယ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တိံသနိရယသတေတိ၊ ကား။ တိံသ

နိရယသတာနိ၊ တ ရာ့ သုံး ဆယ် သော ငရဲ တို့ သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ရဇောဓာတုယောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ရဇသြကိရဏဋ္ဌာနာနိ၊ မြူဖြင့်ပြည့်ရာ အရပ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟတ္ထပိဋ္ဌိ ပါဒပိဋ္ဌိ အာဒီနိ၊ လက်ဖမိုး ခြေဖမိုး အစရှိသည်တို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝဒတိ၊ ၏။ သတ္တာသညီဂဟ္ဓာတိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ သြဠာရိကဋ္ဌေ ဂေါစရေ ဂဟြာ အဇ ပသု မိဂ မဟိံ သော၊ ကုလားအုပ် နွားမြည်း ဆိတ် သား သမင် ကျဲ့ တို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝဒတိ၊ ၏။ (သြဋ္ဌ အစရှိသည်ကား။ သတ္တာသရုပ်တည်း)။ သတ္တာသညီဂဟ္ဏာတိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ သာလိ ဝီဟိ ယဝ ဂေါဓူမ ကင်္ဂု ဝရက ကုဒြူသကော၊ သဒ်လား ကောက် မှုယော နတ်ကောက် ဆတ် ပြောင်း လူးတို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝဒတိ၊ ၏။ နိဂဏ္ဌီဂဟ္ဏာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂဏ္ဌိမှ၊ အာဆစ်၌။ ဇာတဂဟ္ဏာ၊ ဖြစ်သော ကိုယ် ဝန် ရှိ ကုန် ၏။ ဣဒံ၊ ဤနိဂဏ္ဌီဂဟ္ဏာဟူသောစကားကို။ (ဣဒံကား ပါဠိသေသတည်း)။ ဥစ္ဆု ဝေဠု နဠာဒယော၊ ကြံ ဝါး ကျူ။ အစရှိသည်ဘို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝဒတိ၊ ၏။ သတ္တာဒေဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်၏။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့များစွာ နတ် ရှိ ကုန် သော်လည်း။ သော၊ ထိုမကွာလိဂေါသာလသည်။ သတ္တာတိ၊ ခုနစ်ပါးတို့ဟူ၍။ ဝဒတိ၊ ၏။ မနုဿာပိ၊ တို့သည်လည်း။ အနန္တာ၊ အတိုင်း မသိများစွာကုန်၏။ သော၊ ထိုမကွာလိဂေါသာလသည်။ သတ္တာတိ၊ ခုနစ် ယောက်တို့ဟူ၍။ ဝဒတိ၊ ၏။ သတ္တာပိသာစာတို့၊ ဟူသည်ကား။ ပိသာစာ၊ ဘီလူးရက္ခိုသ်ဘို့သည်။ မဟန္တာ၊ များစွာကုန်၏။ သော၊ ထိုမကွာလိဂေါသာလသည်။ သတ္တာတိ၊ တို့ဟူ၍။ ဝဒတိ၊ ၏။ သဏာတိ၊ ဟူသည်ကား။ မဟာသဏာ၊ အိုင် ကြီး တို့ တည်း။ ကဏ္ဏမုဏ္ဏရထကာဇ အနောတတ္တ သီဟပုပါတ ဆဒ္ဒန္တ မန္ဒာကိနီ ကုဏာလဒဟော၊ ကဏ္ဏမုဏ္ဏအိုင် ရထကာဇအိုင် အနဝတတ်အိုင် သီဟပုပါတအိုင် ဆဒ္ဒန်အိုင် မန္ဒာကိနီအိုင် ကုဏာလအိုင် တို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ သဏာတိဣဒံဝစနံ၊ ကို။ မကွာလိဂေါသာလော၊ သည်။ ဝဒတိ၊ ၏။ (ဤသို့သမ္မန်)။

သပုဋ္ဌာတိ၊ ဟူသည်ကဲ့။ ဂဏ္ဌိကာ၊ အဖုရှိကုန်သောသစ်ပင်တို့သည်။ သတ္တာ၊ ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ (ဤသို့ပါဠိတော်ကိုဆောင်၍သမ္မန်)။ ပပါတာ

၁။ ပထုဋ္ဌာတိ။ ဆဋ္ဌ။

တိ၊ ဟူသည်ကား။ မဟာပပါတာ၊ ကြီးစွာသောချောက်တို့သည်။ ပပါတာသတာနီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ခုဒ္ဒကပပါတသတာနိ၊ ချောက်ငယ်တရာတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ သုပိနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ မဟာသုပိန၁၊ အိပ်မက်ကြီးတို့သည်။ သတ္တ၊ တို့တည်း။ သုပိနသတာနီတိ၊ ကား။ ခုဒ္ဒကသုပိနသတာနိ၊ အိပ်မက်ငယ်တရာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မဟာကပ္ပိနောတိ၊ သည်ကား။ မဟာကပ္ပါနံ၊ မဟာကပ်တို့၏။ စုလ္လဒသီတိ သတသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့ပတ်လုံး။ တတ္ထ၊ ထို ရှစ် သောင်း လေး ထောင် ကုန် သော မ ဟာ ကပ် တို့ တွင်။ (ဧကောမဟာကပ္ပေါဠ္ဍစပ်)။ တ္တကာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ မဟာသရာ၊ အိုင်ကြီးတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအိုင်ကြီးတို့၌။ ကံ၊ သော။ ဥဒကပိန္ဒုံ၊ ရေပေါက်ကို။ ဝဿသတေ ဝဿသတေ၊ အနှစ်တရာ အနှစ်တရာ၌။ သတ္တက္ခတ္တုံ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ ကုသဂ္ဂေန၊ သမန်းမြက်ဖျားဖြင့်။ နီဟရိတ္ဝာ၊ ထုတ်၍ ထုတ်၍။ တသ္မိံ သရေ၊ ထိုအိုင်ကို။ နိရုဒကော၊ ရေမရှိသည်ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်သည် ရှိသော်။ ဧကော၊ သော။ မဟာကပ္ပေါ၊ မည်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဝေရူပါနံ၊ ကုန်သော။ မဟာကပ္ပါနံ၊ တို့၏။ စတုရာသီတိ သတသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့ကို။ ခေပေတ္ဝာ၊ ကုန်စေ၍။ ဗာလော၀၊ သူမိုက်သည်ဌင်း။ ပဏ္ဍိတော၀၊ သည်ဌင်း။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဤတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အဿ၊ ထိုမကွာလိ ဂေါသာလ၏။ လဒ္ဓိ၊ အယူတည်း။

ထေရော၀ ဒဟရော၀ ဂိလ္လာယ၀ စရန္တိ ဟူသကဲ့သို့ အဂ်ါပေကွဲအားဖြင့် ကရောန္တိဟု ဗဟုဝုစ်ဆိုသတည်း။

ပဏ္ဍိတောပိ၊ ပညာရှိဖြစ်သော်လည်း။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ ဝိသုဇ္ဈိတုံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းငှာ။ န သက္ကောတိကိရ၊ သတတ်။ ဗာလောပိ၊ သော်လည်း။ တတော၊ ထိုမဟာကပ် ရှစ်သောင်းလေးထောင်ထက်။ ဥဒ္ဓံ၊ လွန်စွာ။ န ဂစ္ဆတိ၊ မသွား။ (မကျင်လည် လည်းဟူ)။

သီလေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အစေလကသီလေန၀၊ အ၀တ်မ၀တ်သော အကျင့်သီလဖြင့်၎င်း။ အညေန၊ သော။ ယေန ကေနစိ၀၊ အမှတ်မရှိသော အကျင့်သီလဖြင့်၎င်း။ စတေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တာဒိသေန၀၊ ထိုသို့

အဝတ်မဝတ်ခြင်းအစရှိသော သဘောရှိသည် သာလျှင် ဖြစ်သော။ ပတေန၊ အ ကျင့် ဝတ် ဖြင့်။ တပေနာတိ၊ ဟူ သည် ကား။ တပေါကမ္မေန၊ ခြိုးခြံ စွာသောအမှုဖြင့်။ အပရိပက္ကံ၊ မရင့်သေးသောကံကို။ ပရိပါစေတိနာမ၊ ရင့်စေခြင်းမည်သည်ကား။ ယောဇနော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အန္ဓရာ၊ မဟာကပ် ရှစ်သောင်းလေးထောင် တို့မရောက်မီအကြား၌။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ သံသရာမှစင်ကြယ်၏။ သောဇနော၊ သည်။ အပရိပက္ကံ၊ ကို။ ပရိပါစေတိနာမ၊ မည်၏။ ပရိပက္ကံ၊ ရင့်သေးကံကို။ ဖုဿ ဖုဿ၊ တွေ့၍ တွေ့၍။ (ရောက်၍ ရောက်၍ လည်းဟူ)။ နိဗ္ဗန္တိ ံ၊ မပြတ် ခြင်းကို။ ကရောတိနာမ၊ ပြုသောသူမည်သည်ကား။ ယောဇနော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ ဗာလော၊ မလိမ်မာသောသူတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တပရိမာဏံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော မဟာကပ် ရှစ်သောင်းလေးထောင် အတိုင်း အရှည်ရှိသော။ ကာလံ၊ ကို။ အတိက္ကမိတ္ဝာ၊ လွန်၍။ ယာတိ၊ သွား၏။ သောဇနော၊ သည်။ ပရိပက္ကံ၊ ကို။ ဖုဿ ဖုဿ၊ ၍။ နိဗ္ဗန္တိ ံ၊ မပြတ်ခြင်းကို။ ကရောတိနာမ၊ မည်၏။ ဟေဝံ နတ္ထိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝံကရဏံ၊ ဤသို့ ပြုခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တံဉဘယမ္ပိ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကိုလည်း။ ကာတုံ၊ ၌။ န သက္ကာ၊ နိုင်။ ဣတိဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ဒေါဏမိတေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒေါဏေနမိတံဝိယ၊ စရွတ်ဖြင့်ခြင်သကဲ့သို့။ သုခ ဒုက္ခေတိ၊ ဟူသည်ကား။ သုခ ဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာ ဆင်းရဲသည်။ ပရိယန္တကတေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝုတ္တပရိမာဏေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော မဟာကပ် ရှစ်သောင်း လေးထောင် အ တိုင်း အ ရှည် ရှိ သော။ ကာလေန၊ ဖြင့်။ ကတပရိယန္တေ၊ ပြုအပ်ပြီးသောအပိုင်းအခြားရှိကုန်သော။ သံသာရေ၊ သံသရာတို့ပတ်လုံး။ သုခ ဒုက္ခံ၊ သည်။ ဘဝတိ၊ ၏။ (ဤသို့သမျှန်)။ နတ္ထိဟာယန ဝဓုနေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟာယန ဝဓုနာနိ၊ ယုတ်ခြင်း ပွားခြင်းတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ သံသာရော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတဿ၊ အား။ န ဟာယတိ၊ မယုတ်။ဗာလဿ၊ အား။ န ဝဓုတိ၊ မပွား။ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဥက္ကံသာဝကံ သေတို့၊ ဟူသည်ကား။ ဥက္ကံသာဝကံသ၊ လွန်ခြင်း ယုတ်ခြင်းတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ဇေတံ၊ ဤဥက္ကံသာဝကံသေ ဟူသောပုဒ်သည်။ ဟာယန ဝဓုနာနံ၊ ယုတ်ခြင်း ပွားခြင်းတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

ဣဒါနိ၊ ၌။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဥပမာယ၊ ဖြင့်။ သာဓေန္တော၊ ပြီးစေလိုသည်ဖြစ်၍။ သေယျထာပိ နာမာတိ အာဒိဝစနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသေယျထာပိနာမ အစရှိသောပါဠိ၌။ သုတ္တဂုဠ္ဠေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝေဠ္ဝေတွာ၊ ရစ်ပတ်၍။ ကတသုတ္တဂုဠ္ဠေ၊ ပြုအပ်သောချည်လုံးကို။ ခိတ္တေ၊ ပစ်အပ်သည်ရှိသော်။ (ပါဠိကိုဆောင်၍ သမ္မန်သည်)။ နိဗ္ဗေဋ္ဌိယမာနမေဝ ပလေတီတို့၊ ဟူသည်ကား။ ပဗ္ဗတေဝါ၊ ၌ဝင်း။ ရုက္ခဂ္ဂေဝါ၊ ၌ဝင်း။ ဌတွာ၊ ၍။ ခိတ္တံ၊ ပစ်အပ်သော။ သုတ္တဂုဠံ၊ ချည်လုံးသည်။ သုတ္တပပ္ပမာဏေန၊ ချည်၏ ပမာဏဖြင့်။ နိဗ္ဗေဋ္ဌိယမာနမေဝ၊ ပြေသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ သုတ္တေ၊ ချည်သည်။ ခိဏေ၊ ကုန်သည်ရှိသော်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုကုန်ရာအရပ်၌သာလျှင်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ န ဂစ္ဆတိယထာ၊ မသွားသကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ ဧတံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်။ ဝုတ္တကာလတော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ရှစ်သောင်း လေးထောင်အတိုင်းအရှည်ရှိသော ကာလထက်။ ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်။ န ဂစ္ဆတိ၊ မသွား။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။

အဇိတကေသကမ္မလဝါဒဝဏ္ဏနာ

၁၇၁။ အဇိတဝါဒေဒ၊ ၌။ နတ္ထိဒိန္နန္တိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ဒိန္နဿ၊ ပေးအပ်သော အလှူ၏။ ဖလာဘာဝံ၊ အကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝဒတိ၊ ၏။ မဟာယာဂေါ၊ ကြီးစွာသောယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို။ ယိဋ္ဌံဣတိ၊ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဟုတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဟောနက သက္ကာရော၊ စွမ်းသော အလျောက် ပူဇော်ခြင်းကို။ အဓိပ္ပေတော၊ ၏။ တံဉာယမ္ပိ၊ ထိုအလှူပေးခြင်း ယဇ်ပူဇော်ခြင်း နှစ်ပါးအပေါင်းကိုလည်း။ (ပဋိက္ခိပတိ၌စပ်)။ ဖလာဘာဝမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ၏။ သုကဋ ဒုက္ကဋာနံ၊ ကောင်းစွာ ပြု အပ် မကောင်းသ ဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သော။ ကုသလာ ကုသလာနံ၊ တို့၏။ ဖလံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဖလံဝိပါကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရလောကေ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ ယံပယောဇနံ၊ အကြောင်အကျိုးကို။ ဖလန္တိ ဝါ၊ ဖလဟူ၍ဆိုင်း။ ဝိပါကောတိဝါ၊ ဝိပါက် ဟူ၍ဆိုင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တံပယောဇနံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ နတ္ထိအယံ

လောကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရလောကေ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ ဌိတဿ၊ တည်သောသူအား။ အယံလော့ကော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ နတ္ထိပရလောကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣမလောကေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌။ ဌိတဿာပိ၊ အားလည်း။ ပရလောကော၊ သည်။ နံတ္ထိ၊ မရှိ။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည်။ တတ္ထတတ္ထော၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌သာလျှင်။ ဥစ္ဆိဇ္ဇန္တိ၊ ပြတ်ကုန်၏။ ဣတိဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဇေတဟိ၊ ထို နတ္ထိအယံလောကော အစရှိသောပါဠိတို့ဖြင့်။ အဇီတော၊ အဇီတသည်။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ဒဿေတိ ဉာပေတိ၊ သိစေ၏။ နတ္ထိမာတာနတ္ထိပိတာတိ၊ ဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းကို။ (ဝဒတိ၌စပ်)။ ဇေသု၊ ထို အမိ အာဘတို့၌။ သမ္မာပဋိပဇ္ဇမာနာတိ၊ ကောင်းသောအကျင့် မကောင်းသောအကျင့်တို့၏။ ဖလာဘာဝဝဝသေန၊ အကျိုးမရှိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝဒတိ၊ ၏။ နတ္ထိ သတ္တာ ဩပပါတိကာဘဲ့ ဣမိနာပါဌေန၊ ဖြင့်။ စဝိတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပပဇ္ဇနက သတ္တာနာမ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သောသတ္တဝါတို့မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ဣတိဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ အဇီတော၊ သည်။ ဝဒတိ၊ ၏။

စာတုမဟာဘူတိကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ စတုမဟာဘူတ မယော၊ လေးပါးသော မဟာဘုတ်ဖြင့်ပြီး၏။ ပထဝီပထဝီကာယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အဇ္ဈတ္တိကပထဝီဓာတု၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော ပထဝီဓာတ်သည်။ ဗာဟိရပထဝီဓာတုံ၊ သူတပါး၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော ပထဝီဓာတ်သို့။ အနုပေတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အနုယာယတိ၊ အစဉ်ရောက်လေ၏။ အနုပဂစ္ဆတိတိ ဣဒံပဒံ၊ သည်။ တဿော၊ ထိုအနုပေတိ ဟူသောပုဒ်၏သာလျှင်။ ဝေဝစနံ၊ တည်း။ အနုဂစ္ဆတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဉာဃယေနာပိ၊ ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းဖြင့်လည်း။ ဥပေတိ၊ ရောက်လေ၏။ ဥပဂစ္ဆတိ၊ ကပ်လေ၏။ ဣဘိဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ အာပါဒိသုပိ၊ အာပေါအစရှိသည်တို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ဣန္ဒြိယာနီတိ၊ ဟူသည်ကား။ မနစ္ဆဋ္ဌာနိ၊ မနိန္ဒြေလျှင်ခြောက်ခုမြောက်ရှိကုန်သော။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ အာကာသံ၊ သို့။ ပက္ခန္ဒန္တိ၊ ပျံလေကုန်၏။ အာသန္နိပဥ္ဆမာတိ၊ ဟူသည်ကား။ နိပန္နမဥ္ဆေန၊ အိပ်သောညောင်စောင်းနှင့်။ သဟ၊ တက္ခ။ ပဥ္ဆမာ၊ ငါးယောက်မြောက်ရှိကုန်သော။ ပုရိသာ၊

တို့သည်။ မဇ္ဈောစေဝံ၊ ညောင်စောင်းဂင်း။ စတ္တာရော၊ လေးချောင်း ကုန်သော။ မဇ္ဈပါဒဒ၊ တို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ပုရိသာစ၊ တို့ဂင်း။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ စေဒိတပ္ပေါ၊ ၏။ ယာဝဒိဋ္ဌဟနာဘိ၊ ဟူသည်ကား။ ယာဝသုသာနာ၊ သင်းချိုင်း တိုင်အောင်။ ပဒါနိတိ၊ ဟူသည်ကား။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သီလဝါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒုဿီလော၊ သည်။အဟောသိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ပဝတ္တာနိ၊ ကုန်သော။ ဂုဏာ ဂုဏပဒါနိ၊ ဂုဏ်ရှိသောအစု ဂုဏ်မရှိသောအစုတို့သည်။ ဝါ၊ ကား။ သရီရမေဝ၊ သူသေကောင်ကို သာလျှင်။ ဇတ္ထာ၊ ဤအရာ၌။ ပဒါနိတိ၊ ပဒါနိဟူ၍။ အဓိပ္ပေတံ၊ အပ်၏။ ကာပေါတကာနီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကပေါတဝဏ္ဏာနိ၊ ခိုတောင် အာဘင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိကုန်သော။ အဋ္ဌီနိ၊ အရိုးတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤသို့သမ္မန်)။ ပါရာဝတပက္ခဝဏ္ဏာနိ၊ ခိုတောင်အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဧဝဒိတပ္ပေါ၊ ၏။ ဘဿန္တာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘသ္မန္တာ၊ ပြာအဆုံးရှိကုန်၏။ ဝါ၊ ကား။ အယမေဝ၊ ဤဘသ္မန္တာဟူ၍သာလျှင်။ ပါဋိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အာဟုတိယောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဟောနက သက္ကာရာဒိဘေဒံ၊ ညှဉ်သည် အားလူခြင်း အစရှိသော အပြားရှိသော။ ယံဒိန္နဒါနံ၊ အကြင်ပေးအပ်သောအလှူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသည်။ ဆာရိကာ ဝသာနမေဝ၊ ပြာအဆုံးရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုပြာဖြစ်သည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဖလဒါယကံ၊ အကျိုးကိုပေး တတ်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ နဂစ္ဆတိ၊ အစဉ်မလိုက်။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဒုဿုပညတ္တန္တိ၊ ဟူသည်ကဲ့။ ဒတ္တူဟိ ဗာလမနုဿေဟိ၊ သူမိုက်တို့သည်။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်အပ်၏။ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တောဝ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗာလေဟိ၊ မိုက်ကုန်သော။ အဗုဒ္ဓိဟိ၊ ပညာ နည်းသောသူတို့သည်။ ဣဒံဒါနံ၊ ကို။ ပညတ္တံ၊ ၏။ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ တို့သည်။ နပညတ္တံ၊ မပညတ်အပ်။ ဗာလာ၊ တို့သည်။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်။ ဂဏှန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုသူသုံးယောက်တို့တွင်။ ပုရဏော၊ သည်။ ကရောန္တော နကရိဿတိပါပါပန္တီ၊ ကရောန္တောနကရိဿတိ ပါပံဟူ၍။ ဝဒန္တော၊ ဆိုသည်ဖြစ်၍။ ကမ္မံ၊ ကို။ ပဋိဗာဟတိ၊ မြစ်၏။ အဇီတော၊ သည်။ ကာယဿ ဘေဒါဥစ္ဆိဇ္ဇတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒန္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝိပါကံ၊ ကံ၏အကျိုးကို။ ပဋိဗာဟတိ၊ ၏။ မက္ခလိ၊ မက္ခလိသည်။ နတ္ထိဟေတူတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒန္တော၊ ဖြစ်၍။ ဥဘယံ၊ ကို။ ပဋိဗာဟုတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကံ ကံ၏အကျိုးတို့တွင်။ ကမ္မံ၊ ကို။ ပဋိဗာဟန္တေနာပိ၊ မြစ်သောသူသည်လည်း။ ဝိပါကော၊ ကို။ ပဋိဗာဟိတော၊ မြစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိပါကံ၊ ကို။ ပဋိဗာဟန္တေနာပိ၊ သည်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ပဋိဗာဟိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္ထတော၊ အားဖြင့်။ ဥဘယံ၊ ကို။ ပဋိဗာဟကာ၊ မြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဟေတုကဝါဒါစေဝ၊ အကြောင်းကင်း၍ ဖြစ်၏ဟု ယူတတ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အကိရိယဝါဒါစ၊ ကောင်းမှု မကောင်းမှုကို ပြု၍ အကျိုးလည်းမဖြစ်အပြစ်လည်းမဖြစ်ဟု ယူတတ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ နတ္ထိကဝါဒါ၊ ကောင်းမှု မကောင်းမှု အကျိုးမရှိဟု ယူတတ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ယေဝါပန၊ အကြင်သူတို့သည်ကား။ တေသံ၊ ထိုသူသုံးယောက်တို့၏။ လဒ္ဓိ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ရတ္တိဋ္ဌာနေစ၊ ညဉ့်နေရာ၌၎င်း။ ဒိဝါဋ္ဌာနေစ၊ နေ့နေရာ၌၎င်း။ နိသိန္နာ၊ ကုန်လျက်။ သဇ္ဈာယန္တိ၊ သရဇ္ဈာယ်ကုန်၏။ ဝိမံသန္တိ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ ကရောန္တော၊ မကောင်းမှုကိုပြုသောသူသည်။ ပါပံ၊ ကို။ နကရိဿတိ၊ မပြုလတ္တံ့။ ဟေတု၊ အကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မတော၊ သေသောသူသည်။ ပစ္ဆိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ တသ္မိံ အာရမ္မဏေ၊ ၌။ မိစ္ဆာသတိ၊ သည်။ သန္တိဋ္ဌတိ၊ အမြဲတည်၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဧကဂ္ဂံ၊ တည်ကြည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇဝနာနိ၊ ဇောတို့သည်။ ဇဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဌမဇဝနေ၊ ၌။ သတေကိစ္ဆာ၊ ကုစားကောင်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုတိယာဒီသု၊ ဒုတိယဇောအစရှိသည်တို့၌။ တထာ၊ တူ။ သတေကိစ္ဆာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (သတေကိစ္ဆာဟူသည်ကား နိယတမိစ္ဆာ

ဒိဋ္ဌိကံ မမြောက်လေဟူလိုသည်)။ သတ္တမေ၊ သတ္တမဇ္ဈောသည်။ ဇဝိတေ၊ စောသည်ရှိသော်။ ဗုဒ္ဓါနုမိုဝ်၊ ဘုရားတို့သည်လည်း။ အတေကိစ္ဆာ၊ မကုစား နိုင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အနိဝတ္တိနော၊ မပြစ်နိုင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အရိဋ္ဌကဏ္ဏက သဒိသာ၊ အရိဋ္ဌရဟန်း ကဏ္ဏက သာမဏေ တို့နှင့်တူကုန်သည်။ ဧဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

သတ္တမေ ဇဝိတေ ဗုဒ္ဓါနုမိုဝ် အဇေကိစ္ဆာဟူသောစကားကို သတ္တမဇ္ဈောသို့ရောက်မှ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံဖြစ်ရာသည်ကိုရည်၍ ဆိုသတည်း။ သတ္တမဇ္ဈောစောပြီးလျှင် နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံသည်သာလျှင် အကျိုးပေးရာသည်ကို ရည်၍ မဆို၊ ထိုကြောင့် သတ္တမဇ္ဈောစောပြီးသော်လည်း နောက်၌ကား နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကို စွန့်ပါသည်ရှိသော် သဂ္ဂမဂ္ဂကို ရပါ၏ဟု သိအပ်၏။ အင်္ဂုတ္တိုရဋ္ဌကထာ၌ အစရှိသည်တို့သည် သက်သေတည်း။

တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော မိစ္ဆာဇီဝယူတို့တွင်။ (ကေဒဿနံဒ္ဒစပ်)။ ကောစိ၊ အချို့သောသူသည်။ ကေ၊ တပါးသော။ ဒဿနံ၊ မိစ္ဆာအယူသို့။ သြက္ကမတိ၊ ရောက်၏။ (ဝင်၏ လည်းဟူ)။ ကောစိ၊ သည်။ ဒဒ္ဒု၊ ကုန်သော။ ဒဿနာနိ၊ တို့သို့။ သြက္ကမတိ၊ ၏။ ကောစိ၊ သည်။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ ဒဿနာနိပိ၊ တို့သို့လည်း။ သြက္ကမတိ၊ ၏။ ကေသ္မိံ၊ တပါးသောဇနယူသို့။ သြက္ကန္တေပိ၊ ရောက်သော်ငင်း။ ဒ္ဒိသု၊ တို့သို့။ သြက္ကန္တေသုပိ၊ ကုန်သော်ငင်း။ တီသု၊ တို့သို့။ သြက္ကန္တေသုပိ၊ ကုန်သော်ငင်း။ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၀၊ မည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဂ္ဂမဂ္ဂါဝရဏဥ္စ၀၊ နတ်ရွာခရီးကို မြစ်ခြင်းသို့ငင်း။ မောက္ခမဂ္ဂါ၀ရဏဥ္စ၊ မင်္ဂလိုလ် နိဗ္ဗာန် ခရီးကို မြစ်ခြင်းသို့ငင်း။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ ဟော့တိ၊ ၏။ တဿတ္တဘာ၀ဿ၊ ထို ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဂ်။ (တနည်းကား)။ တဿ၊ ထိုနိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူ ရှိသောသူအား။ အတ္တဘာ၀ဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောအတ္တဘောဂ်။ အနန္တရံ၊ အခြားမဲ့၌။ သဂ္ဂမိံ၊ နတ်ရွာသို့လည်း။ ဂန္တုံ၊ ငှာ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ မောက္ခံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုကား။ ပဇဂ၀၊ အဘယ်မှာလျှင် ရောက်ခြင်းငှာ ထိုက်အံ့နည်း။ ဧသ ဧသော သတ္တော၊ သည်။ ဝဋ္ဋခါဏုကေါနာမ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ သစ်ငုတ်ကဲ့သို့ ဖြစ်သော သူမည်၏။ ပထဝီဂဝါပကောနာမ၊ မြေကို စောင့်တတ်သောသူမည်၏။ ယေဘုယျေန၊ အားဖြင့်။ ဧ၀ ရူပဿ၊ အား။ ဘ၀တော၊ ဘ၀မှ။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဇုန္နာသယ (က) ၄၇၁-၁၂

တသွာ၊ ကြောင့်။ ဘူတိကာမော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအလိုရှိသော။ ဝိစက္ခဏော၊ ပညာရှိသည်။ အကလျာဏဇနံ၊ သူတော်ကောင်းမဟုတ်သောသူကို။ အာသီဝိသံ၊ လျင်သောအဆိပ်ရှိသော။ ဥရဂံဏ္ဍဝ၊ မြွေကဲ့သို့။ အာရကာ၊ ဝေးစွာ။ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။

ပကုဒ္ဓကစ္စာယနဝါဒဝဏ္ဏနာ

၁၇၄။ ပကုဒ္ဓဝါဒေ၊ ပကုဒ္ဓအယူဉ္ဒ်။ အကဋ္ဌာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အကတာ၊ မပြုအပ်ကုန်ထသော။ အကဋ္ဌဝိဓာနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အကတဝိဓာနံဝ၊ စီရင်ခြင်းကို ပြုသသူမရှိကုန်ထသော။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကရောဟိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ကာရာပိတာပိ၊ ပြုစေအပ်ကုန်သည်လည်း။ နဟောန္တိ၊ ကုန်။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အနိမ္မိတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣဒ္ဓိယာပိ၊ တန်ခိုးဖြင့်လည်း။ နနိမ္မိတာ၊ မဖန်ဆင်းအပ်ကုန်သော။ အနိမ္မာတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အနိမ္မာပိတာ၊ သူတပါးတို့သည် မဖန်ဆင်းစေအပ်ကုန်သော။ ကေစိ၊ တို့သည်။ အနိမ္မာပေတဗ္ဗာတိ၊ အနိမ္မာဒေတဗ္ဗာဟူ၍။ ပဒံ၊ ကို။ ဝဒန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏။ တံပဒံ၊ ထိုအနိမ္မာပေတဗ္ဗာ ဟူသောပုဒ်သည်။ ပါဠိဋ္ဌိယံ၊ ဌ်။ နေဝဒိဿတိ၊ မထင်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ်။ နဒိဿတိ၊ မထင်။ ဝဠ္ဠဝါဒိပဒတ္တာယံ၊ ဝဠ္ဠဝါအစရှိသော ပုဒ်သုံးခုတို့၏ အပေါင်းသည်။ ဝုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိသလျင်ကတည်း။ နဣဒန္တိတိ၊ ကား။ ဧသိကတ္ထမ္ဘောဝိယ၊ ကျောက်တိုင်ကဲ့သို့။ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နစလန္တိ၊ မလှုပ်ကုန်။ နဝိပရိဏာမေန္တိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပကတိံ၊ ပြကတော့သော သဘောကို။ နဇဟန္တိ၊ ကုန်။ နအညမညံ ဗျာပါဓေန္တိတိ၊ ဟူသည်ကား။ အညမညံ၊ ချင်း။ နဥပဟနန္တိ၊ မညှဉ်းဆဲကုန်။ နာလန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ နသဗ္ဗတ္ထာ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ပထဝီကာယောတိအာဒိသု၊ တို့၌။ ပထဝီယော၊ သာလျင်။ ပထဝီကဲ့ယော၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပထဝီသမ္မုဟော၊ ပထဝီဓာတ် အပေါင်းသည်။ ပထဝီကာယော၊ မည်၏။ (ရှေ့ဝိကပ်၌ ကာယသဒ္ဒါ အနက်အထူးမရှိ တစ္ဆောတည်း။ နောက်ဝိကပ်၌ကား ကာယသဒ္ဒါ သမူဟအနက်ရှိ၏)။ တတ္ထာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇီဝသတ္တမေသု၊ ဇီဝလျင် ခုနစ်ခုမြောက်ရှိကုန်သော။ တေသု ကာယေသု၊ ထို

ကာယတို့တွင်။ (တို့၌လည်းဟူ)။ သတ္တာနံ့ယေဝ ကာယာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မုဂ္ဂဆာသိအာဒီသု၊ ပဲနောက် အ စု အစရှိသည်တို့၌။ ပဟာတံ၊ ခုတ်သော။ သတ္ထံ၊ လက်နက်သည်။ (ထားသည် လည်းဟူ)။ မုဂ္ဂါဒီနံ၊ ပဲနောက် အစရှိသည်တို့၏။ အန္တရေန၊ အကြားဖြင့်။ ပဝိသတိယထာ၊ ဝင်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ သတ္တာနံ့၊ ကုန်သော။ ကာယာနံ့၊ တို့၏။ အန္တရေန ဆိဒ္ဒေန၊ အပေါက်ဖြင့်။ ဝိဝရေန၊ ဟင်းလင်းဖြင့်။ သတ္ထံ၊ သည်။ ပဝိသတိ၊ ၏။ (အန္တံ့ရေနကို ဝိဝရေန ဆိဒ္ဒေနဟု ဖွင့်သတည်း)။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ခုတ်ရာ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ၊ ဤသူကို။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေရောပေမိ၊ ချ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ သညာမတ္တမေဝ၊ အမှတ်မျှသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။

နိဂ္ဂုဏာဒ္ဒပုတ္တဝါဒဝဏ္ဏနာ

၁၇၇။ နာဒ္ဒပုတ္တဝါဒေ၊ ၌။ စာတုယာမ သံဝရသံဝုတော၀တိ၊ ဟူသည်ကား။ စတုကောဋ္ဌာသေန၊ လေးပါးသောအစုရှိသော။ သံဝရေန၊ စောင့်ခြင်းဖြင့်။ သံဝုတော၊ စောင့်၏။ သဗ္ဗဝါရိဝါရိတော၀စာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝါရိတသဗ္ဗဉ္ဉကော၊ မြစ်အပ်သော အလုံးစုံရေရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဋိက္ခိတ္တသဗ္ဗသီတော၀ကော၊ ပယ်အပ်သော အလုံးစုံရေချမ်းရှိ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သော၊ ထိုနာဒ္ဒပုတ္တသည်။ သီတော ဒကော၊ ရေချမ်း၌။ သတ္တသညီ၊ သတ္တဝါဟု အမှတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုရေချမ်းကို။ နဝလဥ္ဇတိကိရ၊ မသုံးဆောင်သတတ်။ သဗ္ဗဝါရိယုတ္တော၀တိ၊ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗေန၊ သော။ ပါပဝါရဏေန၊ မဒကာင်းမှုကိုမြစ်ခြင်းနှင့်။ ယုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဗ္ဗဝါရိဓုတော၀တိ၊ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗေန၊ သော။ ပါပဝါရဏေန၊ ဖြင့်။ ဓုတ ပါပေါ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိ၏။ သဗ္ဗဝါရိဖုဋ္ဌော၀တိ၊ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗေန၊ သော။ ပါပဲဝါရဏေန၊ ဖြင့်။ ဖုဋ္ဌော၊ နှံ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂတတ္တော၀တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကောဋ္ဌိပ္ပတ္တစိတ္တော၊ အထုတ်သို့ရောက်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟော၀တိ၊ ၏။ ယတတ္တော၀တိ၊ ဟူသည်ကား။ သံယတစိတ္တော၊ စောင့်စည်းသောစိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဌိတတ္တော၀တိ၊ ဟူသည်ကား။ သမ္မတိဋ္ဌိတစိတ္တော၊ အလွန်တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟော၀တိ၊ ၏။

တေဿ၊ ထိုနာဋ္ဌပုတ္တ၏။ ဝါဒေ၊ ဋ္ဌ။ ကိဋ္ဌိ၊ စိုးစဉ်းသော။ သာသနာ
နုဇလောမမ်ိဳ၊ သာသနာတော်အား ပေါ်ခြင်းသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
ပနတဿာပိ၊ ထို သို့ ရှိ ငြား သော် လည်း။ အသုဒ္ဓလဒ္ဓိတာယ၊ မစင်ကြယ်
သောအယူရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗာ၊ အလုံး စုံ သော အာ ယူ သည်။
ဒိဋ္ဌိယော၊ မိစ္ဆာအယူသည်သာလျှင်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

သဉ္ဉယဝေလဋ္ဌပုတ္တဝါဒဝဏ္ဏနာ

၁၇၉-၎င်း။ သဉ္ဉယဝါဒေါ၊ သိဉ္ဇည်း၏အယူသည်။ အမရာဝိက္ခေပ
ဝါဒေ၊ ဋ္ဌ။ ဝုတ္တ နယော ဇေ၊ လျှင်ကတည်း။

ပဌမသန္နိဋ္ဌိကသာမညဖလဝဏ္ဏနာ

၁၈၂။ သေယှံ ဘန္တေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သော
အဟံ၊ သည်။ ဝါလိကံ၊ ကို။ ပိဋ္ဌေတွာ၊ ညှစ်၍။ တေလံ၊ ကို။ အလဘမာ
နောဝိယ၊ မရသောယောကျ်ားကဲ့သို့။ တိတ္ထိယဝါဒေသု၊ တို့၌။ သာဂရံ၊ အနှစ်
ကို။ အလဘန္တော၊ ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပုစ္ဆာမိ၊ ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

၁၈၃။ ယထာ တေ ခမေယျာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယထာ၊ အကြင်
အခြင်းဖြင့်။ တေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ရူစ္စေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ ဒုါသောတိ၊
ဟူသည်ကား။ အန္တောဇာတ မနက္ကိဒ ကရ မရာနိတ သာမံ ဒါသဗျဥ်ပ
ဂတာနံ၊ အိမ်ပေါ်က်ကျွန် ဝယ်ကျွန် သုံ့ကျွန် မိမိအလိုလို ကျွန်၏အဖြစ်သို့
ကပ်ကုန်သော ကျွန်တို့တွင်။ အညတရော၊ တ ယောက် ယော်က် သော ကျွန်
ကည်း။ ကမ္မကရောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အနုလသော၊ လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော။
ကမ္မကရဏသီလောယေဝ၊ အ မှု ကို ပြု လေ့ ရှိ သော သူသည်သာလျှင်တည်း။
ယောဒါသော၊သည်။ သာမိကံ၊ ကို။ ဒုရတော၊ မှ။ ဒီသွာ၊ မြင်၍။ ပဌမမေဝ၊
ရှေးဦးစွာလျှင်။ ဥဋ္ဌယတိ၊ ထတတ်၏။ ဣတိဘသွာ၊ ကြောင့်။ သော
ဒါသော၊ သည်။ ပုဗ္ဗုဋ္ဌာယီ၊ မည်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဥဋ္ဌိတော၊ ထသည်ဖြစ်၍။
သာမိနော၊ ၏။ အာသနံ၊ ကို။ ပညာပေတွာ၊ ၍။ ပါဒါ ဓောဝနာဒိ
ကတ္တာဗ္ဗကိစ္စံ၊ ခြေကိုဆေးခြင်းအစရှိသော ပြုအပ်သောကိစ္စကို။ ကတွာ၊ ၍။
ပစ္ဆာ၊ မှ။ နိဟတတိ သေယျံ ကပေါတိ၊ အိပ်ခြင်းကိုပြုတတ်၏။ ဣတိသွာ၊
ကြောင့်။ ပစ္ဆာနိပါတီ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ယောဒါသော၊ သည်။ သာမိ

ကမ့်၊ သည်။ သယနတော၊ အိပ်ရာမှ။ အဝုဋ္ဌတော၊ မထမီ။ ပုဗ္ဗေယေဝ၊ ဋ္ဌာသာလျှင်။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဒါသော၊ သည်။ ပုဗ္ဗုဋ္ဌာယီ၊ မည်၏။ ယောဒါသော၊ သည်။ ပဲစ္စူသကာလတော၊ မိုးသောက် သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်သော ကာလပတ် လုံး။ သာမိနော၊ ၏။ ဂဏ်္ဍံ၊ ဌ်။ နိဒ္ဒေါက္ကမနံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်း သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝ၊ လုံး။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ နိပတတိ သေယျံကပေါတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဒါသော၊ သည်။ ပစ္ဆာနိပါတိ၊ မည်၏။ ယောဒါသော၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ကရောမိ၊ ပြုရအံ့နည်း။ ကိံ၊ ကို။ ကရောမိ၊ နည်း။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ ကိံ ကာရမေဝ၊ အဘယ်ကိုပြုရအံ့နည်း မသိဟူသော စကားကို သာလျှင်။ ပဋိသုဏန္တော၊ နာလျက်။ ဝိစရတိ၊ သွားတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဒါသော၊ သည်။ ကိံကာရပဋိသာဝိ၊ မည်၏။ ယောဒါသော၊ သည်။ မနသာမေဝ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကြိယံ၊ ကိစ္စ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဒါသော၊ သည်။ မနာပစာရီ၊ မည်၏။ ယောဒါသော၊ သည်။ ပိယမေဝ၊ ချစ်ဘွယ်သောစကား ကိုသာလျှင်။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဒါသော၊ သည်။ ပိယဝါဒီ၊ မည်၏။ ယောဒါသော၊ သည်။ သာမိနော၊ ၏။ (မုခံဌ်စပ်)။ တုဋ္ဌပဟဋ္ဌံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ သြလောကယမာနော၊ ကြည့်လျက်။ ဝိစရတိ၊ သွားတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဒါသော၊ သည်။ မုခမုလ္လောကီကော[1]၊ မည်၏။

ဒေဝေါမညေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒေဝေါဝိယ၊ နတ်ကဲ့သို့။ သောဝတသော ဟံပုညာနိကရေယျန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သောအဟံ၊ သည်။ ဝေရူပေါ၊ ဤသူကဲ့သို့ သဘောရှိသည်။ အသံ၊ ဖြစ်ရမူကား။ အဟောဝတ၊ သြဝ်းကောင်းစွတကား။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ယဒိကရေယျံ၊ အကယ်၍ ပြုရမူကား။ အဟော့ဝတ၊ တကား။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ သေဝတသော ယသ္မာယန္တိပိ[2]၊ ဟူ၍လည်း။ ပါဌော၊ ပါဠိသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယမေဝ အတ္ထော၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်သာလျှင်တည်း။ ယန္နူနာဟန္တိ

၁။ မုခုလ္လောကကော-ဆဋ္ဌ။ ၂။ သေဝတသ သန္တိ-ဆဋ္ဌ။

ဣမိနာ ပဒေန၊ ဖြင့်။ (ဒဿေတိဋ္ဌစပ်)။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ရာဇာ၊ သည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ယံဒါနံ၊ ကို။ သဗ္ဗေဒေတိ၊ အံ့။ တတော၊ ထိုမင်းလူသောအလူမှ။ သတဘာဂမ်ိဳ၊ အဘို့ တ ရာ ကိုလည်း။ ယာဝဇီဝံ၊ အ သက် ထက် ဆုံး။ ဒါတုံ၊ ငှာ။ န သက္ခိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယံ၊ ရဟန်းပြုခြင်း၌။ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ရဟန်းပြုအံ့ဟူ၍။ စိန္တိနဘာဝံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။

ကာယေန သံဝုတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာယေန၊ ကာယဒွါရဖြင့်။ ဝိဟိတော၊ မြစ်အပ်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ အကုသလဿ၊ ၏။ ပဝေသနဒွါရံ၊ ဝင်ရာတံခါးကို။ ထကေတ္ဝာ၊ ပိတ်၍။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတပ္ပေါ၊ ၏။ သေသပဒဒွယေပိ၊ ၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ၏။ ဃာသစ္ဆာဒနပရမတာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဃာသစ္ဆာဒနေန၊ စား လောက် ရုံ ဝတ် လောက် ရုံမျှသော။ ပရမတာယ ဥတ္တမတာယ၊ မြတ်သောအသက်မွေးခြင်းဖြင့်။ တောဒဏ္ဍမိ၊ ထိုစားလောက်ရုံ ဝတ်လောက်ရုံမျှ အ ကျိုး ငှာ လည်း။ အနေသနံ၊ မသင့်သော ရှာ မှီး ခြင်း ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အဂ္ဂဿလ္လေခေန၊ မြတ်သော ခေါင်းပါးခြင်းဖြင့်။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတပ္ပေါ၊ ၏။ အဘိရတော ပဝိဝေကေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိဝေကဋ္ဌကာယာနံ၊ ဆိတ် ငြိမ် ရာ အ ရပ် ၌ တည် သော ကိုယ်ရှိကုန်သောရဟန်းတို့အား။ ကာယဝိဝေကော၊ ကာယဝိဝေကဇင်း။ နေက္ခမ္မာဘိရတာနံ၊ တောထွက်ခြင်း၌ အ လွန် မွေ့ လျော် သော စိတ် ရှိ ကုန် သော။ ပရမဝေါဒါနုပတ္တာနံ၊ အ လွန် ဖြူ စင် သော စိတ် ရှိ သည် ၏ အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သော။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ တို့အား။ စိတ္တဝိဝေကော၊ စိတ္တ ဝိ ဝေ က ဇင်း။ နိရုပဓိနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ဥ ပ ဓိ မ ရှိ ကုန် ထ သော။ ဝိသခ်ါရဂတာနံ၊ တဏှာတည်းဟူသော ပြု ပြင် ခြင်း ကင်းကုန်ထသော။ ပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့အား။ ဥပဓိဝိဝေကော၊ ဇင်း။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဘုရားသခင် ဟောတော်မူအပ်သော။ တိဝိဓေဝိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဝိဝေကော၊ ဝိဝေကဋ္ဌ။ ရတော၊ မွေ့လျော်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂဏသင်္ဂဏိကံ၊ ဂိုဏ်းအပေါင်းအဖော်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။

ကောဝ၊ တယောက်အထိုးတည်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ စိတ္တကိလေသဲသင်္ကိုကံ၊ စိတ်ကိုပူပန်စေတတ်သော ကိလေသာတည်းဟူသော အပေါင်းအဖော်ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အဋ္ဌသမာပတ္တိဝသေန၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဧကော၊ တည်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဖလသမာပတ္တိ ဝါ၊ ကိုဎင်း။ နိရောဓသမာပတ္တိ ဝါ၊ ကိုဎင်း။ ပဝိသိတွာ၊ ငင်၍။ နိဗ္ဗာန်၊ သို့။ ပတ္ဝာ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်ရောက်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ယဉ္စတိ သောသဒ္ဒါ၊ သည်။ စောဒနတ္ထော၊ တိုက်တွန်းခြင်းအနက်၌။ ပဝတ္တော၊ သော။ နိပါတော၊ တည်း။

၁၈၄။ အာသနေနာပိ နိမန္တေယျာမာတိ၊ ဟူသည်ကား။ နိသိန္နာသနံ၊ နေသောနေရာကို။ ပပ္ပေါဋ္ဌေတွာ၊ ခါ၍။ ဣဓ၊ ဤနေရာ၌။ နိသီဒထ၊ ကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျာမ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ အဘိနိမန္တေယျာမပိနန္တိ၊ ကား။ အဘိဟရိတွာပိ၊ ရွှေရွှေဆောင်ခဲ့၍လည်း။ နံပဗ္ဗဇိတံ၊ ကို။ နိမန္တေယျာမ၊ ကုန်ရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဘိတ်ရာ၌။ အဘိဟာရော၊ ရွှေရွှေဆောင်ခြင်းသည်။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ အဘိဟာရောစေဝ၊ ရှေးရှုဆောင်ခြင်းဟူ၍ဎင်း။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ အဘိဟာရော၊ ရှေးရှုဆောင်ခြင်းဟူ၍ဎင်း။ ဒုဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရဇောတက)။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ဣစ္ဆိတိစ္ဆိတက္ခဏေ၊ အလိုရှိသော အလိုရှိသော ခဏ၌။ အဟံ၊ သည်။ တိစီဝရာဒီဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သာဓေသာမိ၊ ပြီးစေအံ့။ ယေန ပစ္စယေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံပစ္စယံ၊ ကို။ ဝဒေယျာထ၊ ကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တော၊ ဆိုသောသူသည်။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ အဘိဟရိတွာ၊ ရွှေရွှေဆောင်၍။ နိမန္တေတိနာမ၊ ဘိတ်သည်မည်၏။ စီဝရာဒိဝေကလ္လံ၊ သင်္ကန်းအစရှိသည်တို့၏ ချို့ခြင်းကို။ (သင်္ကန်းအစဲရှိသည်တို့၏ ခေါင်းပါးခြင်းကိုလည်းဟူ)။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ ဣဒံစီဝရံ၊ ကို။ ဂဏှထ၊ ကုန်လော။ ဣတိဝတွာ၊ ၍။ တာနိ၊ ထိုသင်္ကန်းအစရှိသည်တို့ကို။ ဒေန္တောပန၊ လူသောသူသည်ကား။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ အဘိဟရိတွာ၊ ၍။ နိမန္တေတိနာမ၊ မည်၏။ တဒုဘယမ္ပိ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကိုလည်း။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အဘိနိမန္တေယျာမပိနန္တိ၊ အဘိ ။ပ။နံ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအဘိ

နိမန္တေ့ယျာမပိနံ အာစရိသော ပါဠိဋ္ဌိ။ (စသဒ္ဒါကား ဝါကျာရမ္ဘဇောတကတည်း)။ ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရောတိ၊ ကား။ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော။ ဂိလာနဿ၊ သူနာအား။ သပ္ပါယံ၊ လျောက်ပတ်သော။ ဩသဓံ၊ ဆေးတည်း။ ဝစနတ္ထောပန၊ ကိုကား။ စိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဋ္ဌ။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုတ္တောဘဂဝါ၊ ပြီ။ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ရက္ခာသခ်ါဟဒ္ဒဝ၊ စောင့်ခြင်းဟူ၍လည်းဆိုအပ်ထသော။ အာဝရဏသခ်ါတဒ္ဒ၊ မြစ်ခြင်းဟူ၍လည်းဆိုအပ်ထသောဘ။ ဂုတ္တိ၊ လုံစေခြင်းကို။ သံဝိဒဟေယျ၊ စီရင်ရာ၏။ သာပနေသာ သာပနသောဂုတ္တိ၊ ထိုသို့စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ အာဝုဟတ္ထော၊ လက်နက်လက်ဦ စွဲကုန်သော။ ပုရိသေ၊ တို့ကို။ ဌပေန္တေန၊ ထားသော သူသည်။ ဓမ္မိကာ၊ တရားနှင့်လျော်သော စောင့်ရှောက်ခြင်းကို။ သံဝိဒဟိတာဝနာမ၊ စီရင်အပ်သည်လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယထာပန ယေန သံရက္ခဏေန၊ အကြင်သို့သောစောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ အခါမဟုတ် သည် ဦး။ ကဋ္ဌဟာရိက ပဏ္ဏဟာရိကာဒယော၊ ထင်းခွဲသောသူ ဟင်းရွက်ခူးသောသူ အစရှိသည်တို့သည်။ ဇိဟာရုံ၊ သို့။ နဗဟိသန္တိ၊ ကုန်။ မိဂလုဒ္ဒကာဒယော၊ သားမူဆိုး အစရှိကုန်သော သူတို့သည်။ ဝိဟာရသီမာယ၊ ကျောင်း၏ဥပစာရဦး။ မိဂေဝါ၊ သားတို့ကိုဂင်း။ မစ္ဆေဝါ၊ ငါးတို့ကိုဂင်း။ နဂဏှန္တိ၊ မဖမ်းကုန်။ ဧဝံ တထာ ဓေတုန ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ သံဝိဒဟန္တေန၊ စီရင်သောသူသည်။ ဓမ္မိကာ၊ တရားနှင့်လျော်သော။ ရက္ခာ၊ အ စောင့်အ ရှောက် ကို။ သံဝိဒဟိတာဝနာမ၊ စီ ရင် အပ် သည် မည်သည်။ ဟောဘိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုတရားနှင့်လျော်သောအစောင့်အရှောက်ကို စီရင်ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဓမ္မိကန္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။

ဘဂ္ဂ။ ယဒိဧဝံ သန္တေတိ၊ ကား။ တဝ၊ ၏။ ဒါသော၊ ကျွန်သည်။ တုယ္ဟံ၊ ၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ အဘိဝါဒနာဒီနိ၊ တို့ကို။ ယဒိလဘေယျ၊ အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ရသည်။ သန္တေ၊ ရှိသော်။ အဒ္ဓါတိတေဝံပဒံ၊ သည်။ ကေသဝစနံ၊ စင်စစ်ဟူသော အနက်ကို ဟောသောသဒ္ဒါတည်း။ ပဌမန္တိ၊ ပဌမဟူ၍။ ဘဏန္တော၊ ဆိုသောသူသည်။ အညဿာပိ၊ တပါး၏လည်း။ အတ္ထိတံ၊

၁။ စိသုဒ္ဓိမဂ် ပ-အုပ် ၃၃။

ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ ရာဇာ၊ အဇာတ သတ် မင်း သည်။ သက္ကာ ပန ဘန္တေ အညမ်ိတိ အာဒိဝစနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

ဒုတိယသန်ဒ်ဒ်က သာမညဖလဝဏ္ဏနာ

၁၈၆။ ယောဇနေ၊ သည်။ ကသတိ၊ လယ်လုပ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သောဇနေ၊ သည်။ ကသဿကော၊ ၏။ ဂေဟဿ၊ အိမ်၏။ ပတိ၊ အရှင်တည်း။ ဂဟပတိ အိမ်၏အရှင်။ ယောဇနေ၊ သည်။ ဧကဂေဟမတ္တော၊ တအိမ်ဘည်းမျှ၌။ ဇေဋ္ဌကော၊ အကြီးတည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဇနေ၊ သည်။ ဂဟပတိကော၊ မည်၏။ ယောဇနေ၊ သည်။ ဗလိသဒ်ါတံ၊ အခွန်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ကရံ၊ အခွန်ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဇနေ၊ သည်။ ကရကာရကော၊ မည်၏။ ယောဇနေ၊ သည်။ ဓညရာသိဥ္စ၊ စပါးအစုကိုဂင်း။ ဓနံရာသိဥ္စ၊ ရွှေငွေအစုရှိသော ဥစ္စာအစုကိုဂင်း။ ဝဏ္ဏတိ၊ ပွားစေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဇနေ၊ သည်။ ရာသိဝဍ္ဎကော၊ မည်၏။

အပ်ံဝါတိ၊ ကား။ ပရိတ္တကံဝါ၊ အနည်းငယ်ကိုဂင်း။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။ တက္ကုလနာဋ္ဌိမတ္တာဘမ်ိ၊ တကုမ်းစားမျှသော ဆန်ကိုလည်း။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဘောဂက္ခန္ဓန်၊ ဟူသည်ကား။ ဘောဂရာသိ ံ၊ စည်းစိမ်အစုကို။ မဟန္တံဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိပုလံဝါ၊ များစွာသောဥစ္ဆာကိုဂင်း။ ဟိ-သစ်၊ ၏။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသောဥစ္ဆာကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ငှာ။ ဒုက္ကရံ ယထာ၊ ခဲသကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ အပ်ပမ်ိ၊ နည်းသောဥစ္ဆာကိုလည်း။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ငှာ။ ဒုက္ကရံ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ အတ္ထဿ၊ ကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှာ။ ဥဘယံ၊ ပုဒ်နှစ်ခုအဓိပါဂ်းကို။ အာဟ၊ ၏။ ဒါသဝါရေပန၊ ဦးကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒါသော၊ သည်။ အတ္တာနောပိ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း။ အနိဿရော၊ အစိုးမရ။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့ကိုကား။ ပဂေဝ၊ အဘယ် မှာလျှင် အစိုးရအံ့နည်း။ ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘောဂါနံ၊ တို့ကို။ အနိဿရော၊ အစိုးမရသနည်း။ တဿ၊ ထိုကျွန်၏။ ယံဓနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံဓနံ၊ သည်။ သာမိကာနညေဝ၊ တို့၏သာလျှင်။ သန္တကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒါသော၊ သည်။ ဘောဂါနံ၊ တို့ကို။ အနိဿရော၊

အစိုးမရ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘောဂဂဟဏံ၊ ဘောဂသဒ္ဒါကို့။ နု ကတံ၊ အပ်။ ဉာတိယော၀၊ အဆွေအမျိုးသည်လျှင်။ ဉာတိပရိ၀ဇ္ဇော၊ မည်၏။

ပဏီတတရ သာမညဖလ၀ဏ္ဏနာ

၁၀၉။ သက္ကာ ပန ဘန္တေ အညမိ ဒိဋ္ဌေ၀ ဓမ္မေတိ၊ သက္ကာ ။ပ။ ဓမ္မေ ဟူသော။ ဣဓ၊ ဤပါဠိ၌။ ဧ၀မေ၀ါတိ၊ ဟူ၍။ ရညော၊ အဇာတသတ်မင်း သည်။ နု ၀ုတ္တံ၊ မဆိုအပ်။ တံ အ၀စနံ၊ ထိုမဆိုခြင်းသည်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့် နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စေ၀ဒေယ္ယ၊ အံ့။ ဧ၀မေ၀ါတိ၊ ဟူ၍။ ၀ုစ္စမာနေ၊ ဟောကော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ သကလံ၊ အလုံးစုံသော။ ရတ္တိဒိ၀မ္ပိ၊ တ ညဉ့် တ နေ့ ပတ် လုံး ၎င်း။ တတော၊ ထိုတညဉ့်တနေ့ထက်။ ဘိယ္ယော၀ါပိ၊ အလွန်၎င်း။ ဧ၀ရူပါဟိ၊ ကုန်သော။ ဥပမာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သာမညဖလံ၊ ရဟန်း၏အကျိုးကို။ ဒီပေတုံ၊ ဌာ။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧ၀မေ၀ါတိ၊ ဟူ၍။ နု ၀ုတ္တံ၊ အပ်။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ဟောဆုဠ်။ ဧတဿ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်း၏။ (သ၀ဓနဠ် စပ်)။ ဘဂ၀တော၊ ၏။ ၀စနသ၀နေ၊ စကား တော်ကို နာခြင်း၌။ ပရိယတ္တိနာမံ၊ ရောင့်ရဲသောမည်သည်။ ကိဠာပိနတ္ထိ၊ ရှင့်။ တဇ္ဇာပိ၊ ထို သို့ မ ရှိ သော်လည်း။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ တာဒိသော ယေ၀၊ ထိုသို့ ဟော အပ်ပြီးသည်နှင့်တူ သော သ ဘော ရှိ သည် သာ လျှင်။ ဘ၀ိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ စိရဋ္ဌိတ္တာ၊ ၍။ ဥပရိ၊ ၌။ ၀ိသဿံ၊ ကရား အထူးကို။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလို သော အဇာတသတ်သည်။ ဧ၀မေ၀ါတိ၊ ဟူ၍။ အ၀တ္ဝာ၊၍။အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏီတတရဉ္စာဘိ ဣဒံ၀စနံ၊ ကို။ အာဟာ၊၏။ (ပရိ ယတ္တိနာမ နတ္ထိဟူ၍လည်း ပါဠိ ရှိ ကြ၏။ ပရိယတ္တိနာမ၊ စွမ်း နိုင် သော မည်သည်ဟု ယောဇနာလေ)။ တတ္ထ၊ ထို အ ဘိက္ကန္တ တ ရဉ္စ အ စ ရှိ သော ပါဠိဠ်။ အဘိက္ကန္တတရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အဘိက္ကန္တတရံ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ် ရှိ၏။ အဘိမနာပတရံ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဧ၀ဒိ တဇ္ဇော၊ ၏။ ပဏီတတရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥတ္တမတရံ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်၏။ တေနဟိတိ ဇ သော သဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဥ ယျော ဇ နတ္ထော၊ တိုက် တွန်း ခြင်း

၁။ ပရိယန်ကံနာမ-ဆဋ္ဌ။ ပရိယန်ကံနာမနတ္ထိ အ နန္တ နယ ဒေ သ နာ ဘာ ၀ တော့။ သစ် ၅၇-ဒုအုပ်။

အနက်၌။ နိပါတော၊ တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သဝနေ၊ တရားနာခြင်း၌။ နံ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းကို။ ဉယျောဇေန္တော်၊ တိုက်တွန်းတော် မူလိုသည် ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့ တေနဟိဟူ၍။ အာဟာ၊ ၏။ သုဏောဟံတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ အလွန်နှစ်လို ဘွယ် ရှိသည် လည်း ဖြစ် သော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ အလွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ သာမညဖလံ၊ ကို။ သုဏာဟိ၊ နာလော။

သာဓုကံ မနသိကရောဟိတိ ဇတ္ထပန၊ ၌ကား။ သာဓုကံ သာဓုတိတော် ပဒဒ္ဒယံ၊ သည်။ ကေတ္ထံ၊ တူသောအနက်ရှိ၏။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရဇောတက)။ အယံ သာဓုသဒ္ဒေါ၊ သည်။ အာယာစန သမ္ပဋိစ္ဆန သမ္ပဟံသန သုန္ဒရ ဒဋ္ဌိ ကမ္မာဒီသု၊ တောင်းပန်ခြင်း ဝန်ခံခြင်း ရွှင်ခြင်း ကောင်းခြင်း မြဲမြံခြင်း အစရှိကုန်သော အနက်တို့၌။ ဒီဃတိ၊ ထင်၏။ သာဓု ။ပ။ ဒေသေတူတိ အာဒီသု၊ တို့၌။ အာယာစနေ၊ ၌။ ဒီဃတိ၊ ၏။ သာဓုအာယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဒန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အား။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ လော။ သာဓု ။ပ။ အနုမောဒိတ္ထာတိ အာဒီသု၊ တို့၌။ သမ္ပဋိစ္ဆနေ၊ ၌။ ဒီဃတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိခေါ၊ လျှင်။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ တရားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိတ္ထာ၊ အလွန် နှစ်သက်သည် ဖြစ်၍။ အနုမောဒိတ္ထာ၊ ၍။ သာဓု သာဓု သာရိပုတ္တာတိအာဒီသု၊ တို့၌။ သံပဟံသနေ၊ ၌။ ဒီဃတိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ သာဓု ။ပ။ သုခန္တိအာဒီသု၊ တို့၌။ သုန္ဒရေ၊ ၌။ ဒီဃတိ၊ ၏။ ဓမ္မရုစိ၊ တရားတော်၌ နှစ်သက် ခြင်း ရှိသော။ ရာဇာ၊ သည်။ သာဓု၊ ကောင်း ၏။ ပညာဏဝါ၊ ပညာ ရှိသော။ နရော၊ ယောကျ်ား သည်။ သာဓု၊ ၏။ မိတ္တာနံ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ အဒြုဇ္ဈော၊ မပြစ်မှားခြင်း သည်။ သာဓု၊ ၏။ ပါပဿ၊ ကို။ အကရဏံ၊ သည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာ ခြင်း၏အကြောင်းတည်း။

တေန ။ပ။ သုဏာဟိတိ အာဒီသု၊ တို့၌။ သာဓုကသဒ္ဒေါယေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဒဋ္ဌိကမ္မေ၊ မြဲမြံသောအမှု၌။ ဒီဃတိ၊ ၏။ တေနဟိ၊ ထို သို့တပြီးကား။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ သာဓုကံ၊ မြဲမြံစွာ။ သုဏာဟိ၊ လော။

အာဏတ္တိယံ၊ တိုက်တွန်းခြင်း၌။ သာဓုကသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိပိဝစနံ၊ ကိုလည်း။ ဝုစ္စတေ၊ ၏။ ဣမာပိ၊ ဤသာဓုကံ မနသိကရောဟိ ဟူသောပါဌ်၌လည်း။ ဧတ္ထဝ၊ ဤဒဋ္ဌကမ္မအနက်၌သာလျှင်။ အယံ သာဓု ကသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒဋ္ဌကမ္မေစ၊ ၌ဝင်း။ အာဏတ္တိယ၌၊ တိုက် တွန်း ခြင်း ၌ ဝင်း။ တသ္မာ၊ ထို သာ ဓု က သဒ္ဒါ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သုန္ဒရေပိ၊ ၌လည်း။ စဋ္ဌတိ၊ သင့်၏။

ထိုသုံးပါးကုန်သောအနက်တို့၌ သင့်သောအခြင်းအရာကို အကျယ်ပြတော်မူလို၍ ဒဋ္ဌကမ္မတ္ထေနဟိ အစရှိသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရဇောတကနိပါတ်ပုဒ်တည်း)။ ထိုပါဌ်၏အတ္ထကား–

ဒဋ္ဌကမ္မတ္ထေန၊ ဒဋ္ဌကမ္မအနက်ရှိသော သာဓုကသဒ္ဒါဖြင့်။ ဒဋ္ဌုံ၊ မြဲစွာ။ သုဂ္ဂဟီတံ၊ ကောင်းစွာမှတ်ခြင်းကို။ ဂဏှန္တော၊ မှတ်သည်ဖြစ်၍။ ဣမံဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏာဟိ၊ နာလော။ ဣဒံအတ္ထဇာတံ၊ ဤအနက်ကို။ ဒီပိတံ၊ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဏတ္တိအတ္ထေန၊ အာဏတ္တိအနက်ရှိသော သာဓုက သဒ္ဒါဖြင့်။ မမ၊ ငါ၏။ အာဏတ္တိယာ၊ တိုက်တွန်းခြင်းဖြင့်။ ဣမံဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏာဟိ၊ လော။ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ၊ ကို။ ဒီပိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သုန္ဒရေတ္ထေန၊ သုန္ဒရအနက်ရှိသော သာဓုကသဒ္ဒါဖြင့်။ သုန္ဒရံ၊ ရှိသေစွာ။ ဣမံဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏာဟိ၊ နာလော။ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းစွာ။ ဣမံဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏာဟိ၊ နာလော။ ဣတိဧဝံအတ္ထဇာတံ၊ ကို။ ဒီပိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

မနသိကရောဟီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဝဇ္ဇ၊ နှလုံးသွင်းလော။ သမန္နာဟရ၊ နှလုံး၌ထားလော။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဇဝဒိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ အဝိက္ခိတ္တစိတ္တော၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ နိသာဒမဟိ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်လော။ စိတ္တော၊ ၌။ ကရောဟိ၊ ပြုလော။ ဣဘိအယံ၊ လျှင်။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ အပိစ-အပရော၊ သော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤသုဏာဟိဟူသောပါဌ်၌။ သမဘိနိဝိဋ္ဌံ၊ သော။ သုဏာဟီတိတေံပဒံ၊ သည်။ သောတိန္ဒြိယ ဝိက္ခေပ နိဝါရဏံ၊ သောတိန္ဒြေ၏ ပြန့်လွင့်ခြင်းကိုမြစ်ကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဒါတည်း။ သာဓုကံ မနသိကရောဟီတိ ဣဒံပဒံ၊ သည်။ မနသိကာရေ၊ ၌။ ဒဋ္ဌကမ္မနိယောဇနေန၊ မြဲစွာနာစိမ့်သောဌာ တိုက်တွန်းခြင်းကြောင့်။ မနိန္ဒြိယဝိက္ခေပနိဝါရဏံ၊ မနိန္ဒြေ

၏ ပြန့်လွင့်ခြင်းကို မြစ်ကြောင်းတည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤနှစ်ပုဒ်တို့တွင်။ ပုရိမံ၊ သည်။ ဗျဥ္ဇနဝိပလ္လာသဂါဟဝါရဏံ၊ သဒ္ဒါကို ဖောက် ပြန် သော အားဖြင့် ယူခြင်းကို မြစ်ကြောင်းတည်း။ ပစ္ဆိမံ၊ သည်။ အတ္ထဝိပလ္လာသ ဂါဟ ဝါရဏံ၊အနက်ကို ဖောက်ပြန်သောအားဖြင့် ယူခြင်းကို မြစ်ကြောင်းတည်း။ ပုရိမေန၊ ရှေးပုဒ်ဖြင့်။ (စသဒ္ဒါကား ဝါကျာရမ္ဘတည်း)။ ဓမ္မသဝနေ၊ တရားနာခြင်း၌။ နိယောဇေတိ၊ တိုက်တွန်း၏။ ပစ္ဆိမေန၊ ဖြင့်။ သုတာနံ၊ နာကုန်ပြီးသော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ဓာရဏုပ ပရိက္ခဝဒီသု၊ ဆောင်ခြင်း စုံစမ်းဆင်ခြင်ခြင်း အစရှိသည်တို့၌။ နိယောဇေတ့ိ၊ ၏။ ပုရိမေန၊ ဖြင့်။ အယံဓမ္မော၊ သည်။ သဗျဉ္ဇနေ၊ သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဝနိယော၊ နာအပ်၏။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ပစ္ဆိမေန၊ဖြင့်။အယံ ဓမ္မော၊ သည်။ သာတ္ထော၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဓုကံ၊ မြဲမြံစွာ။ မနသိကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ သာဓုကပဒံ၊ ပုဒ်ကို။ ဥဘယပဒေဟိ၊ တို့နှင့်။ ယောဇေတွာ၊ ၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံဓမ္မော၊ သည်။ ဓမ္မဂမ္ဘီရော၀ေ၀၊ အကြောင်းနက်သည်လည်း။ (ပါဠိဒ္ဓိအနက်သည်လည်း)။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေသနာဂမ္ဘီရော၀၊ ဒေသနာဉာဏ်နက်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဓုကံ၊ စွာ။ သုဏာဟိ၊ လော၊ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္ထဂမ္ဘီရော၀၊ အကျိုးနက်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဋိ၀ေဓဂမ္ဘီရော၀၊ အသိဉာဏ်နက်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောဟိ၊ လော။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ ယောဇနာ၊ကို။၀ေဒိတဗ္ဗော၊၏။ဘာသိဿာမီတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဏ္ဌာ မဟာ ရာဇာတိ၊ သဏ္ဌာမဟာရာဇဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ပဋိညာတံ၊ ဝန်ခံအပ်ပြီးသော။ သာမညဖလဒေသနံ၊ သာမညဖလဒေသနာကို။ ဝိတ္ထာရတော၊ အားဖြင့်။ ဘာသိဿာမိ၊ အံ့။ ဟိ-သဒ္ဒံ၊ ၏။ ဒေသေဿာမီတိပဒေန၊ ဖြင့်။ သံခိတ္တာဒီပနံ၊ အကျဉ်းပြခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘာသိဿ၁မီတိပဒေန၊ ဖြင့်။ ဝိတ္ထာရ ဒီပနံ၊ အကျယ်ပြခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ဝဋ်ဩသတ္ထရော၊ သည်။ သံခိတ္တေနာပိ ။ပ။ ဥဒီရယီတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။

ဘဂ၀ါ၊ သည်။ သံခိတ္တေနာပိ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်လည်း။ ဒေသေတိ၊ ဟော၏။ ဝိတ္ထာရေနံာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ဘဒ္ဒသတိ၊ ၏။ သာဋ္ဌကာယ၊

သာဋ္ဌိကာမ၏။ နိဂ္ဂါဒသာဇ္ဈ၀၊ ကြေးကြော် ခြင်း ကဲ့ သို့။ မဓုရေန၊ သာယာစွာသောအသံဖြင့်။ (ကရိဏ်းထည့်)။ ပဋိဘာနံ၊ ဆန်းကြယ်သောတရားကို။ ဥဒီရယိ၊ ဟော၏။

ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ မြဲမြံစွာနာလေဟူ၍ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဥဿာဟဇာတော၊ အားထုတ်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧ၀ံသာမု၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိခေါ၊ သို့လျှင်။ မာဂဓော၊ မာဂဓတိုင်းကို အစိုးရသော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ ဝေဒေဟီမိဖုယား၏ သားဖြစ်သော။ အဇာတသတ္တု၊ အမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပစ္စဿောသိ၊ ဝန်ခံ၏။ သမ္ပဋိစ္ဆိ၊ ဝန်ခံ၏။ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ ၏။ (လိုက်နာ၏)။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၉၀။ အထ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းအား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေံ၊ကို။အဓေါစ၊၏။ (တေဒဓေါစကို တေံ အဓေါစ ဟူ၍ ပုဒ်ဖြတ်စေလို၍ တေံ ဒါဓေါစဟု ဆိုပြန်သည်)။

တေံ အဓေါစဟုဆိုပြီ၊ တေံဟူသည် အဘယ်နည်းဟု သူစောဒနာဘွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ ဣဒါနိ ။ပ။ အဏ္ဍော ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား—

ဣဒါနိ၊ ၌။ ဝက္ခာမ့ဲ၊ ဆိုလတ္တံ့သော။ ဣဓ မဟာရာဇာတိ အာဒိကံ၊ ဣဓ။ပ။ ရာဇာအစရှိသော။ သကလံ၊ အလုံးစုံသော။ သုတ္တံ၊ ကို။ အဓေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဝံသဒ္ဒါ၏ ဝုစ္စမာနာပေက္ခာ၏အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ ဣဒါနိ ဝတ္တုံ့ အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်ပြန်သတည်း။ ဝတ္တုံ့ဗ္ဒ်၌ တမ္မပစ္စည်း အနာဂတ်၌ဖြစ်၏။ ဝံပုဒ်၏အစ္ဆဲကို ဣဓ မဟာရာဇာတိ အာဒိကံ သကလံ သုတ္တံ ဟူသောပါဠိဖြင့် ပြတော်မူသတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဣဓ မဟာရာဇ အစရှိသောပါဠိ၌။ သမဘိဝိနိဒ္ဒေါ၊ သော။ ဣဓာတိ ဒေသသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဒေသော ပဒေသေ၊ အရပ်ကိုညွှန်းခြင်း၌။ နိပါတော၊ နိပါတ်သည်။ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်၏။ သ္မာယံ သောအယံ ဣဓသဒ္ဒေါ၊ ကို။ ကတ္ထစိ၊ အခ္ဏိသောအရာ၌။ လောကံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တာဿ၊ သော။ ဝစနဿ၊ စကား၏။ သာဓကံ၊ သက်သေဖြစ်သော။ ယထာကိံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟ၊ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား။ဣဓ တထာဂတော လောကေ ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊

သည်။ အာဟ့၊ ပြီ။ ဣမံလောကေ၊ ဒ္ဒ။ တထာဂတော၊ သည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကတ္ထစိ၊ ဒ္ဒ။ သာသနံ၊ ကို။ ဥပဓါဒါယ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ (ယထာဟယောဇနဝံမြဲ)။ဣမေဝ သမဏောတိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမဇဝေ၊ ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌သာလျှင်။ ပဌမော၊ သော။ သမဏော၊ သောတာပန်ဖြစ်သော ရဟန်းကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဣမဇဝေ၊ ဒ္ဒိသာလျှင်။ (ဒေလိုက်ပါ)။ ဒုတိယော၊ သော။ သမဇဏော၊ သကဒါဂါမ်ရဟန်းကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ကတ္ထစိ၊ ဒ္ဒ။ ဩကာသံ၊ အရပ်ကို။ ဥပဓါဒါယ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ (ယထာဟဆိုမြဲ)။ ဣမေဝ။ပ။မာရိသာတိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ပြီ။

ဣမေဝ၊ ဤအရပ်ဒ္ဒိသာလျှင်။ တိဋ္ဌမာနဿ၊ တည်ထသော။ ဒေဝဘူတဿ၊ နတ်ဖြစ်၍ဖြစ်ထသော။ သစေတာ သန္တိဿ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ထသော။ မေမယာ၊ သည်။ ပုန၊ တဖန်။ အာယုဒ၊ အသက်ကို လည်း။ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်၏။ (မေ တခုအနက်မရှိ)။ မာရိသာ၊ အရှင်တို့။ ဇဝေ၊ သို့။ ဇာနာဟ၊ လော။

ကတ္ထစိ၊ ဒ္ဒ။ ပဒပူရဏမတ္တမေဝ၊ ပုဒ်ပြည့်ကာမျှကိုသာလျှင်။ ဥပဓါဒါယ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ (ယထာဟ ပေးမြဲ)။ ဣဓာယံ။ပ။ ပဝါရိတောတိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံဘိက္ခု၊ သည်။ ဘုတ္တာဝီ၊ ဆွမ်းစားစဉ်။ အဝသံ၊ စင်စစ်။ ပဝါရိတော၊ ပဝါရိတ်သင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဣဓာယံဟု ရှိသင့်သည်၊ ဣဓသဒ္ဒါ အနက်မရှိ ပဒပူရဏသာတည်း)။

လောကသုံးပါးတွင် သတ္တလောကဒ္ဒိ ဘုရားဖြစ်ခြင်း

ဣဓပန၊ ဤဣဓပနမဟာရာဇဟူသောပါဠိဒ္ဒကား။ လောကံ၊ ကို။ ဥပဓါဒါယ၊ ၍။ ဣဓသဒ္ဒေါ၊ ကို။ (ကံထည့်)။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ဝေဒိတမ္ပေါ၊၏။ မဟာရာဇာတိအာဒိနာ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ (ပဋိညာတံဒ္ဒိစပ်)။ ယထာပဋိညာတံ၊ ဝန်ခံအပ်ပြီးသည့်အားလျော်စွာ။ ဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို။ ဒေဓသတုံ၊ ဟောခြင်းငှာ။ ပုန၊ ဖန်။ မဟာရာဇာတိ၊ ဟူ၍။ အာလပတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။

ရွှေမဟာရာဇာတိဒ္ဒိ ဤတိသဒ္ဒါကား အာဒိအနက်ရှိ၏။ ထိုအာဒိအနက်ရှိသော ဤတိသဒ္ဒါဖြင့် သုဏာဟိ သာဓုကံ မနသိကရောဟိ ဘာသိဿာမိကိုယူ။

ကွဒံအယံ ပါဋ္ဌတ္ထော၊ ဤသို့သော်ပါဋ်၏ အနက်ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကွမသ္မိံ လောကေ၊ ၌။ အရဟံ၊ သံသရာတည်းဟူသော စက်၏ အ ကန့် ကို ဖျက်ဆီးတတ်ထသော။ပ။ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို သိတော်မူပြီး ထ သော။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော် ခြောက်ပါး နှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ တထာဂတော၊ သည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ကွတိအယံ ပါဋ္ဌတ္ထော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုတထာဂတော အ စ ရှိ သော ပါဋ်၌ ၌။ တထာဂတသဒ္ဒေါ၊ ကို။ ဗြဟ္မဇာလေ၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ်၌။ ဝုတ္တော၊ ပြီ။ အရဟန္တိ အာဒယော၊ အရဟံအစရှိသော သဒ္ဒါတို့ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ[1]၊ ၌။ မယာ၊ သည်။ ဝိတ္ထာရိတာ၊ ကုန်ပြီ။ လောကေဥပပဇ္ဇတီတိတ္ထေပန၊ ၌ကား။ လောကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဩကာသလောကော၊ ၎င်း။ သတ္တလောကော၊ ၎င်း။ သင်္ခါရလောကော၊ ၎င်း။ ကွတိကွမိနာ ပဘေဒေန၊ အား ဖြင့်။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကွဓပန၊ ဤ လော က ဥပပဇ္ဇ တိ ဟူ သော ပါဋ်၌ကား။ သတ္တလောကော၊ ကို။ အဓိပ္ပေတော၊ ၏။ သတ္တလောကေ၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇမာနောပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ တ ထာ ဂ တော၊ မြတ် စွာ ဘု ရား သည်။ ဒေ ဝ လော က ေ၊ ၌။ န ဥပပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ၌။ န ဥပပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ မနုဿလောကေ ဇ ဝေ၊ ၌သာလျှင်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ မနုဿလောကေပိ၊ ၌လည်း။ အညသ္မိံ၊ ငါတို့စကြဝဠာမှတပါးသော။ စက္ကဝါဠေ၊ ၌။ န ဥပပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ကွမသ္မိံ ယေဝ စက္ကဝါဠေ၊ ဤ ငါ တို့ စ ကြ ဝ ဠာ ၌ သာ လျှင်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တတြာပိ၊ ထိုငါတို့စကြဝဠာ၌လည်း။ သဗ္ဗဒါနေသု၊ တို့၌။ န ဥပပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ပုရတ္ထိမာယ၊ အရှေ့ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ အရပ်၌။ ဂင်္ဂါလံနာမ[2]၊ ဂင်္ဂါလအမည်ရှိသော။ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာယ၊ ထို ဂင်္ဂါလအမည်ရှိသောနိဂုံး၏။ အပရေန၊ ပြင်အရပ်၌။ မဟာသာလော၊ အင်ကြင်းပင်ကြီးသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုအင်ကြင်းပင်ကြီးမှ။ ပရာ၊ ပြင် အ ရပ် တို့ သည်။ ပစ္စန္တိမာ၊ အ စွန် ဖြစ် ကုန် သော။ (ပစ္စန္တရိတ်ဖြစ်

၁။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ပ-အုပ် ၁၉၂။

၂။ ဂင်္ဂါလနိဂုံး၊ ယ ခု အ ခေါ် ကံကဇောလ ဖြစ်သည်။ ဗိဟာရ(ဗိဟာရ်)နယ် အလယ်ပိုင်းနှင့် အရှေ့ဘက်သန္တာလနှင့် ပရဂနာ ဒိစတြိတ်တို့၌ တည်ရှိသည်။

ကုန်သော လည်းဟူ)။ ဇနပဒါ၊ မည်ကုန်၏။ သြရတော၊ အတ္ထင်းဦး။ မင္ဂေ့၊ မင်္ဂျိမဒေသမည်၏။ ပုရတ္ထိမဒက္ခိဏာယ၊ အ ရွှေ တောင် ထောင့် ဖြစ် သော။ ဒိသာယ၊ ဦး။ သလဋ္ဌေတိနာမံ၊ သလဋ္ဌေတိအမည်ရှိသော။ နဒီ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသလဋ္ဌေတိအမည်ရှိသောမြစ်မှ။ ပရာ၊ တို့သည်။ ပစ္စန္တိမာ၊ ကုန်သော။ ဇနပဒါ၊ မည်ကုန်၏။ သြရတော၊ ဦး။ မင္ဂေ့၊ မည်၏။ ဒက္ခိဏာယ၊ တောင်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ ဦး။ သေတကဏ္ဍိကံနာမ၊ အမည်ရှိသော။ နိဂမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဒတော၊ ထိုသေတကဏ္ဍိက အမည်ရှိသော နိဂုံးမှ။ ပရာ၊ တို့သည်။ ပစ္စန္တိမာ၊ ကုန်သော။ ဇနပဒါ၊ မည်ကုန်၏။ သြရဟော၊ ဦး။ မင္ဂေ့၊ မည်၏။ ပစ္ဆိမာယ၊ အနောက်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ ဦး။ ထူဏံနာမံ၊ ထူဏအမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏဂါမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဟတော၊ မှ။ ပရာ၊ တို့သည်။ ပစ္စန္တိမာ၊ ကုန်သော။ ဇနပဒါ၊ မည်ကုန်၏။ သြရတော၊ ဦး။ မင္ဂေ့၊ မည်၏။ ဥတ္တရာယ၊ ဦး။ ဥသီရဒ္ဓဇော နာမံ၊ ဥသီရဒ္ဓဇအမည်ရှိသော။ ပဗ္ဗတော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုဥသီရဒ္ဓဇတောင်မှ။ ပရာ၊ တို့သည်။ ပစ္စန္တိမာ၊ ကုန်သော။ဇနပဒါ၊ကုန်၏။ သြရတော၊ အတ္ထင်းဦး။ မင္ဂေ့၊ မင်္ဂျိမဒေသမည်၏။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ ပရိစ္ဆိန္နော၊ ပိုင်းခြားအပ်သော။ (မင်္ဂျိမဒေသော်ဒ္ဓစပ်)။ အာယမတော၊ အလျားအားဖြင့်။ တိဒယာဇနသတော၊ ယူဇနာသုံးရာရှိထသော။ ဝိတ္ထာရတော၊ အားဖြင့်။ အဋ္ဌတေယျယော်ဇနသတော၊ ယူ ဇ နာ နှစ် ရာ့ ငါးဆယ် ရှိထသော။ ပရိက္ခေ

၁။ အရှေ့တောင်သလဋ္ဌဝတီမြစ် (ဆဋ္ဌမူသလ္လဝတီမြစ်) ယခုအခေါ် ဆိလာ ဤမြစ် ဗိဟာရ်နယ် တောင်ပိုင်းဟာဇာရီဗာဂ (ဟက္ကဇာရိဗာဂ) နှင့် ဗက်လား နယ် အနောက် ဘောင်ပိုင်း မေဒိနီပုရ (မိဒနပုရ) ဒိစတြိတ်တို့၌ တည်ရှိသည်။

၂။ တောင် ဘက် သေ တ ကဏ္ဍို က နိ ဂုံး။ ဗိ ဟာ ရ် နယ် တောင် ပိုင်း ဟာဇာရီဗာဂ ဒိစတြိတ်၌ တည်ရှိသည်။

၃။ အနောက်ဘက် ထူဏပုဏ္ဏားရွာ၊ ယ ခု ထာ နေ့ သ ရ ခေါ် သည်။ ဒိလ္လီမြို့အနီး မြောက်ဘက်လောင်ဂျီတွင် (၇၇°) ဒီဂရီ လတ္တီတွင် (၃၀) ဒီဂရီ ကရဏာလ (ကရ်ဏာလ) ဒိစတြိတ်၌တည်ရှိသည်။

၄။ မြောက်ဘက် ဥသီရဒ္ဓဇတောင်၊ ယခုအမည် တိဗက်လူမျိုးတို့၏အခေါ် ဥသဝ ဘန္ဓမဟာဂိရိ (မြေတိုင်းအရာရှိများအခေါ် ဥတ်ဆန်) ဒိလ္လီမြို့ အ ရှေ့ မြောက် မိုင် ၁၂၀-ကွာဝေးသောအရပ်၌ရှိသော ဟာရ်ဒွါရ်ခေါ်အရပ်၏အနီးမှာရှိသည်။ သာသနိကပထဝိ ဝင် ၅၈-၅၉။

ပတော၊ အဝန်းအား ဖြင့်။ နဝယောဇနသတေ၊ ယူဇနာကိုးရာ ရှိ၏ သော။ မင်္ဂလမပဒေ့သေ၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ကေဝလဉ္စ၊ သက်သက်ကား။ တထာဂတောဧဝေ၊ သည်သာလျှင်။ မင်္ဂလမဒေသေဝေ၊ ၌သာလျှင်။ နဉ္စ ဥပပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစ၊ တို့သည်၎င်း။ အဂ္ဂသာဝ ာဝစ၊ တို့သည်၎င်း။ အသီတိမဟာထေရာစ ံ၊ ရှစ်ဂဏှိပ်သော မဟာထေရ်တို့သည်၎င်း။ ဗုဒ္ဓမာတာစ၊ သည်၎င်း။ ဗုဒ္ဓပိတာစ၊ သည်၎င်း။ စက္ကဝတ္တိရာဇာစ၊ သည်၎င်း။ အညေ၊ ကုန်သေ့ာ။ သာရပ္ပတ္တာ၊ မြတ်သောအဖြစ်သို့ရောက်ကုန်ပြီးသော။ ပြာဟ္မဏ ဂဟပတိကာစ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်၎င်း။ ဧတ္ထဝ၊ ဤမင်္ဂလမဒေသ၌သာ လျှင်။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုတထာဂတောဝ ဥပပဇ္ဇတိ ဟူသော ပါဌ်၌။ တထာဂတောဝ၊ သည်။ သုဇာတာယ၊ သုဇာတာသည်။ ဒိန္နမဓုပါယာသဘောဇနတော၊ လူအပ်သော နို့ဂဏာကို ဘဉ်းပေးတော်မူသည်မှ။ ယာဝ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့တိုင်အောင်သော ကာလသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက် သော ကာ လ ပတ်လုံး။ ဥပပဇ္ဇတိနာမ ဖြစ် ဆဲ မည် ၏။ အရဟတ္တ ဖလေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ဥပပန္နောနာမ၊ ဖြစ်ပြီးသည်မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ မဟာ ဘိနိက္ခမနဘော၊ တော ထွက် တော် မူ သည် မှ။ ယာဝ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝ၊ လုံး။ ဥပပဇ္ဇတိနာမ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ တုသိတ ဘာနတော၊ တုသိဘာနတ်ပြည်မှ။ ယာဝ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝ၊ လုံး။ ဥပပဇ္ဇတိနာမ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဒီပင်္ကရပါဒမူလတော၊ ဒီပင်္ကရာဘုရားခြေတော်ရင်း၌ ဗျာဒိတ်ရသည်မှ။ ယာဝ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝ၊ လုံး။ ဥပပဇ္ဇတိနာမ၊ မည်၏။ အရဟတ္တဖလေ၊ ၌။ ဥပပန္နောနာမ၊ ဖြစ်ပြီးသည်မည်၏။

၁။ အသီတိမဟာထေရာ ဟူသောစကားကို ယေဘုယျနည်းအား ဖြင့် ဆိုအပ်သည်၊ အဘဲ့ကြောင့်ဆိုသော် မဟာသာဝကာ၌ အပါအဝင်ဖြစ်သော ပုဏ္ဏာမထေရ်သည် မင်္ဂလ ဒေသမဟုတ် သုနာပရန္တဇနပုဒ်၌ ဖွား မြင် သော ကြောင့် ပေ တည်း။ သုနာပရန္တဇနပုဒ် သည်ကား ပစ္စန္တရာဇ်ဖြစ်သည်။။ ဋီသစ်ဒုအုပ် ၆၂-မှာကြည့်။

၂။ တတ္ထာတိ မင်္ဂလမပဒေသေ။ ။ဋီသစ်-၆၂။

ထိသို့ အရဟတ္တဖိုလ်၌ဖြစ်ပြီးသည်မည်လျက် ဖြစ်ပြီးသည်သာဖြစ်သောဘုရားကို တထာဂတော ဥပပန္နောဟူ၍ အတိတ်ကြိယာဖြင့် မဆိုမူ၍ ဥပပဇ္ဇတိဟူ၍ ပစ္စုပ္ပန်ကြိယာဖြင့် အဘယ်ကြောင့်ဆိုလေသနည်းဟု သူစောဒနာဘွယ် ရှိ၍ ထိုစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ ဇာ၌။ပ။ဝတ္တုံ ဟူသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဣဓ၊ ဤသာမညဖလသုတ်၌။ (ဤတထာဂတော ဥပပဇ္ဇတိ ဟူသောပါဠိ၌ လည်းဟူ)။ သဗ္ဗပဌမံ၊ သူခပ်သိမ်းတို့၏ ရှေးဦးစွာ။ ဥပပန္နဘာဝံ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဥပပဇ္ဇတိတိ၊ ဟူ၍။ ပစ္စုပ္ပန္နကြိယာယ၊ ဖြင့်။ (ကရိဏ်းထည့်)။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဖြစ်ပြီးသည်ဖြစ်သောကြောင့် ဆရာစကားသည် ယုတ္တိမရှိခဲ့တကား ဟူသောစောဒနာကို နှလုံး၌ထား၍ တထာဂတော ။ပ။ အတ္ထော ဟူသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဟိ-တဒေဝ သစ္ဈံ၊ ၏။ တထာဂတော၊ သည်။ လောကေ၊ ၌။ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ကျိသို့။ အယံအတ္ထော၊ ကို။ တ္ထေ၊ ဤပါဌ်၌ ၌။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

သောဣမံလောကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣမံလောကံ၊ ဤလောကကို။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ဝတ္တာ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သောစကားကို။ ဣမိနာ၊ ဤဣမံလောကံ-ဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ (ကရိဏ်းထည့်)။ နိဒဿေတိ၊ ညွှန်၏။

ဣဒံနိ ဝတ္တာ၌ နိဒဿေတိ ဟူသောပါဌ်ဖြင့် ဤမံလောကံ၌ ဤမံသဒ္ဒါ၏ ဝုတ္တာပေက္ခ ဝုစ္စမာနာပေက္ခအားဖြင့် နှစ်ပါးသောအနက်တို့တွင် ဝုစ္စမာနာပေက္ခ၏အဖြစ်ကို ပြတော်မူသတည်း။

သဒေဝကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒေဝေဟိ၊ နဲတ်ပြည်ငါးထပ်တို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ သဒေဝကံ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်တို့နှင့်တကွ။ (ဝိဂြိုဟ်ကု ဖွင့်သတည်း။ သဟဒေဝေဟိ ပဝတ္တတိတိ သဒေဝကံဟု ပြုလေ)။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ မာရေန၊ ဝသဝတ္တိနတ်ပြည်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ သမာရကံ၊ ကွ။ ပြဟ္မုနာ၊ နှင့်။ သဟ၊ ကွ။ သပြဟ္မကံ၊ ပြဟ္မာနှင့်တကွ။ သမဏာပြာဟ္မဏေဟိ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့နှင့်။ သဟ၊ ကွ။ သသမဏာပြာဟ္မဏိံ၊ ကွ။ (ပဇာသဒ္ဒါကိုငဲ့၍ ပြာဟ္မဏိံဟု ဣတ္ထိလိင်နှင့် ဆိုသတည်း)။ ပဇာတတ္တာ၊ အပြားအားဖြင့်ဖြစ်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဇာ၊ မည်၏။ တံပဇံ၊ ထိုသတ္တဝါကို။ (တံပဇံကား ဝိဘတ္တျန်ခံသည်)။ ဒေဝမနုဿေဟိ၊ သမ္မုတိနတ်တည်းဟူသောမင်း ကြွင်းသောလူတို့နှင့်။ သဟ၊ ကွ။ သဒေဝမနုဿံ၊ ကွ။ တတ္ထ၊

ထိုသဒ္ဒါတို့တွင်။ သဒေဝကဝစနေန၊ သဒေဝကသဒ္ဒါဖြင့်။ ပဥ္စကာမာဝစရ
ဒေဝဂ္ဂဟာဏံ၊ ကာမာဝစရ နတ်ပြည်ငါးထပ်ကိုယူခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။
သမာရကဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဆဋ္ဌကာမာဝစရဒေဝဂ္ဂဟာဏံ၊ ခြောက်ခုတို့၏ပြည့်
ကြောင်းဖြစ်သော ကာမာဝစရနတ်ပြည်ကို ယူခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။
သဗြဟ္မကာစနေန၊ ဖြင့်။ ဗြဟ္မကာယိကာဒိဗြဟ္မဂဟာဏံ၊ ပဌမစျာန်ဘုံအစရှိ
သော ဗြဟ္မာဘုံကိုယူခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သဿမဏ ဗြဟ္မဏိဝစနေန၊
ဖြင့်။ သာသနဿ၊ ၏။ ပစ္စတ္ထိက ပစ္စာမိတ္တ သမဏ ဗြာဟ္မဏဂဟဏဥ္စ၊
ဆန့်ကျင်ဘက်ရန်သူဖြစ်ကုန်သော ရဟန်း ပုဏ္ဏား တို့ ကို ယူ ခြင်း ကိုဎင်း။
သမိတပါပ ဗဟိတပါပ သမဏ ဗြာဟ္မဏ ဂဟဏဥ္စ၊ ငြိမ်းပြီး သော
မကောင်းမှု အပါပုံပြီးသောမကောင်းမှုရှိသော ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့ကိုယူခြင်း
ကိုဎင်း။ ဇဝဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပဇာဝစနေန၊ ဖြင့်။ သတ္တလောကဂဟဏံ၊ သတ္တ
လောကကိုယူခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သဒေဝမနုဿဝစနေန၊ ဖြင့်။ သမ္မုတိ
ဒေဝ အဝသေသ မနုဿဂဟဏံ၊ သမ္မုတိ နတ် တည်း ဟူ သော မင်း ကြင်း
သော လူနှင့်တကွယူခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဇတ္ထ၊ ဤငါးပုဒ်တို့
တွင်။ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ပဒေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သြကာသလောကေန၊ နှင့်။
သဒ္ဒိံ၊ တကွ။ သတ္တလောဒကာ၊ သတ္တဓာတုလောကကို။ ဂဟိတော၊ ၏။ ဒ္ဝီဟိ၊
ကုန်သော။ ပဒေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပဇာဝဓသန၊ ပဇာသဒ္ဒါ၏အစွမ်းဖြင့်။ သတ္တ
လောကော၀၊ သတ္တသောကကိုသာလျှင်။ ဂဟိတော၊ ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ပဇာဝသေနဟူသော၀ိသေသနဖြင့် သဒေဝမနုဿံသဿမဏဗြာဟ္မဏံ ဤနှစ်ခုကို
ပဇံဟူသောပုဒ်၌ ဝိသေသနစပ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို သိစေတော်မူသတည်း။

အပရော၊ သော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ သဒေဝက
ဂဟဏေန၊ ဖြင့်။ အရူပါဝစရဗြဟ္မလောကော၊ အရူပါဝစရဗြဟ္မာဘုံကို။
ဂဟိတော၊ ၏။ သမာရကံဂဟဏေန၊ ဖြင့်။ ဆကာမာဝစရဒေဝလောကော၊
ကို။ ဂဟိတော၊ ၏။ သဗြဟ္မကဂဟဏေန၊ ဖြင့်။ ရူပီဗြဟ္မလောကော၊ ရူပါ
ဝစရဗြဟ္မာဘုံကို။ ဂဟိတော၊ ၏။ သဿမဏ ဗြာဟ္မဏာဒိဂဟဏေန၊ ဖြင့်။
စတုပရိသဝသေန၊ လေးပါးသော ပရိသတ်၏အစွမ်းဖြင့်။ ပဝတ္တေဟိ၊ ကုန်
သော။ သမ္မုတိဒေဝေဟိ၊ သမ္မုတိနတ်တို့နှင့်။ သဟ၊ ကွ။ မနုဿလေးကော

ဝါ၊ ကိုဎင်း။ အဝသေသ သဗ္ဗသတ္တာလောကော ဝါ၊ မနုဿလောကမှကြွင်း သော အလုံးစုံသော သတ္တာလောကကိုဎင်း။ ဂဟိတော၊ ၏။

ထွေ၊ကျိပုဒ်ကိုဦ။အပိစ-အပရော၊သော၊နယော၊ကို။မယာ၊သည်။ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအုံ။ သဒေဝကဝစနုန၊ ဖြင့်။ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒတော၊ အမြတ်ကိုပိုင်းခြား သောအားဖြင့်။ သဗ္ဗဿ၊ သော။ လောကဿ၊ လောက၏။ သစ္ဆိကတဘာဝံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ အားဟ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ ယေသံ၊ အကြောင်သူဘို၏။ (ဝိမတိဦစပ်)။ ဝါ၊ တို့အား။ (အဟောသိဦစပ်)။ မာရော၊ မာရ်သည်။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိ၏။ ဆကာမာဝစရိဿ ရော၊ ကာမာဝစရနတ်ပြည်ခြောက်ဆယ်ကိုအစိုးရ၏။ ဝသဝတ္တီ၊ မိမိအလိုသို့ လိုက်စေဘတ်၏။ သောမာရောပိ၊ ကိုလည်း။ ဧတေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ သစ္ဆိကတောကိ်၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဎိမတိ၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဝိမတိ်၊ ကို။ ဝိဓမန္တော၊ ဖျောက်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ သမာဂကန္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ယေသံပန၊ တို့၏ကား။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိ၏။ ဧကံ့ လိယာ၊ လက်ည့ိုးတဖျောင်းဖြင့်။ ဧကသ်ိ် စက္ကဝါဠသဟဿေ၊ စကြဝဠာ တထောင်၌။ အာဠလာကံ၊ အလင်းကို။ ဖရတိ၊ နှံ့စေ၏။ ဒ်ိဟိ၊ ကုန်သော။ အဂ်ုလိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဒ်ိသု စက္ကဝါဠသဟဿေသု၊ စကြဝဠာနှစ်ထောင်တို့၌။ အာလောကံ၊ ကို။ ဖရတိ၊ နှံ့စေ၏။ပ၊ ဒသဟိ၊ ကုန်သော။ အဂ်ုလိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဒသသု စက္ကဝါဠသဟဿေသု၊ စကြဝဠာတသောင်းတို့၌။ အာလောကံ၊ ကို။ ဖရတိ၊ ၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ဗျာနသမာပတ္တိသုခဉ္စ၊ ဗျာန်သမာပတ်ချမ်းသာကိုလည်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ သောပိဗြဟ္မာ၊ ကိုလည်း။ ဧတေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ သစ္ဆိကတောကိ်၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဎိမတိ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဝိမတိ်၊ ကို။ ဝိဓမန္တော၊ ဖျောက်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ သဗြဟ္မကန္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ယေဇန၊ တို့သည်။ (စိန္တေယျဦစပ်)။ သာသနဿ၊ ၏။ ပဲစ္စတ္ထိကာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ရန်သူ ဖြစ်ကုန်သော။ ပုထုသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ များစွာသော ရဟန်း ပုဏ္ဏား တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေပိ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့ကိုလည်း။ ဧတေန

ဘဂဝတာ၊ သည်။ သစ္ဆိကတာကိ်ံ၊ ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေယျုံ၊ ကြံကုန်ရာ၏။ တေသံ၊ တို့အား။ ဝိမတိ်ံ၊ ယုံမှားခြင်းကို။ ဝိဓမန္တော၊ ဖြစ်၍။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိ်ံ ပဇန္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဥက္ကဋ္ဌုက္ကဋ္ဌာနံ၊ မြတ် ကုန် မြတ် ကုန် သော သူ တို့ ၏။ သစ္ဆိကတ ဘာဝံ၊ မျက် မှောက် ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ပကာသေတွာ၊ ပြပြီး၍။ အထပစ္ဆာ၊ မှ။ သမ္မုတိဒေဝေစ၊ သမ္မုတိနတ်ဘည်းဟူသောမင်းတို့ကိုဌင်း။ အဝသေသမနုဿေစ၊ ကြွင်းသောလူဘို့ကိုဌင်း။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒဝသေန၊ အမြတ်ကို ပိုင်း ခြား သည် ၏ အစွမ်း ဖြင့်။ သေသသတ္တလောကဿ၊ မနုဿလောကမှ ကြွင်းသော သတ္တလောက၏။ သစ္ဆိကတဘာဝံ၊ ကို။ ပကာသေန္တော၊ ဖြစ်၍။ သဒေဝမနုဿန္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ အယံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဇေတ္ထ ဇေတသု၊ တို့၌။ ဝိဘာဝနာနုက္ကမေ၊ မိမိဉာဏ်အထင်ဖြင့် ထင်စွာပြသော စကားအစဉ်တည်း။

ပေါရာဏာပန၊ ရှေးအဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟု၊ ကုန်၏။ ကိ်ံ အာဟု၊ အဘယ်သို့ ဆိုကုန်သနည်းဟူမူကား။ သဒေဝကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒေဝေဟိ၊ ကို့နှင့်။ သဒ္ဒိ်ံ၊ ကွ။ အဝသေသလောကံ၊ ကြွင်း သောလောကကို။ သမာရကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မာရေန၊ နှင့်။ သဒ္ဒိ်ံ၊ ကွ။ အဝသေသလောကံ၊ ကို။ သဗြဟ္မကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗြဟ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဒိ်ံ၊ ကွ။ အဝသေသလောကံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တိဘဝူပဂေ၊ ဘုံသုံးပါးဌဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော။ ပဒေသု၊ ပုဒ်တို့ဌ။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဒ္ဝီဟိ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ ပဒေဟိ၊ ပုဒ်တို့ဖြင့်။ ပရိယာဒိယန္တော၊ ကျုံးတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ သဿမဏ ဗြာဟ္မဏိ်ံ ပဇံ သဒေဝမနုဿန္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဒူဟိ၊ ကုန်သော။ ပဒဒေဟိပိ၊ တို့ဖြင့်လည်း။ ဧတန္တေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ တေခာတုကမေဝ၊ ဘုံသုံးပါး အပေါင်းကိုသာလျှင်။ (ဘုံ သုံး ပါး ဌ ဖြစ်သော သတ္တဝါအပေါင်းကိုသာလျှင် လည်းဟူ)။ ပရိယာဒိန္နံ၊ ကျုံးအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟု၊ ကုန်၏။

သယံ အာဘိညာ သစ္ဆိကတ္ဝာ ပဝေဒေတီတိ ဧတ္ထပနဲ၊ ဒ္ဝိကား။ သယန္တိ၊ ကား။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ (မိမိအလိုလို လည်းဟူ)။ အပရနေယျော၊ သူတပါး. မသိစေအပ်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ အာဘိညာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ (သယံအာဘိညာယဟု ဆိုအပ်လျက် ယကိုချေ၍ သယံအာဘိညာဟု ဆိုလေသည် ဟူလိုသော်)။ အဓိကေန၊ တပါးသော ဉာဏ်တို့ထက်လွန်သော။ ဉာဏေန၊ ဖြင့်။ ဥတ္ဝာ၊ ၍။ ဣတိ အယံ အတ္ထောဝါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သစ္ဆိကတ္ဝာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပစ္စက္ခံ ကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဧတေန၊ ဤသစ္ဆိကတ္ဝာဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ အနုမာနာဒိပဋိက္ခေပေါ၊ ဆ၍သိခြင်း အစရှိသည်ကို ပယ်ခြင်းကို။ .ကတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။ ပဝေဒေတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗောဓေတိ ဝိညာပေတိ၊ သိစေ၏။ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှားစွာပြ၏။

သော စမံ ဒေသေတိ အာဒိ။ပ။ပရိယောသာနကလျာဏန်တိ၊ဟူသည်ကား။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ သတ္ထာသု၊ တို့၌။ ကာရဏတံ၊ သနားတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ဝိဇေကသုခံပိ၊ ဖလသမာပတ်ချမ်းသာကိုလည်း။ ဟိတ္ဝာ၊ ၍။ မမံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ တဒ္ဓေခါဓမံ၊ ထိုတရားတော်ကိုလည်း။ အပ္ပကံဝါ၊ အနည်းကိုဂုဏ်း။ ဗဟုံဝါ၊ ကိုဂုဏ်း။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဒိကလျာဏာဒိပဂုကာရမေဝ၊ အ စ ၏ ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်း အစရှိသော အပြားကိုသာလျှင်။ ဒေသေတိ၊ ၏။

အဘယ်သို့ ဟောခြင်းသည်သာလျှင် အ စ ၏ ကောင်းခြင်း အစရှိသည်နှင့်ပြည့်စုံသော ဟောခြင်းဖြစ်သနည်းဟူသောစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ အာဒိမှိုဝိ စသည်ကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

အာဒိမှိပိ၊ ၌လည်း။ ကလျာဏံ ဘဒ္ဒကံဝေ၊ ကောင်းသည်ကိုသာလျှင်။ အနဝဇ္ဇမေဝ၊ အပြစ်မရှိသည်ကိုသာလျှင်။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဒေသေတိ၊ ၏။ မဇ္ဈေပိ၊ ၌ဂုဏ်း။ ပရိယောသာနေပိ၊ အဆုံး၌ဂုဏ်း။ ကလျာဏံ ဘဒ္ဒကံဝေ၊ ကိုသာလျှင်။ အနဝဇ္ဇမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဒေသေတိ၊ ၏။ ဣတိအယံ အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တောဝ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုတရားဟောရာ၌။ ဒေသနာယ၊ ၏။ အာဒိ မဇ္ဈ ပရိယောသာနံ၊ အစ အလယ် အဆုံး

သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာသနဿ၊ ၏။ အာဒိ မဇ္ဈ ပရိယောသာနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဒေသနာယ၊ ၏။ (အာဒိနာမဋ္ဌိစပ်။ တာဝဿဒ္ဒါကား ဝတ္တပ္ပန္တိရာ ပေက္ခတည်း)။ စတုပဒိကာယ၊ ဇလးပါဒရှိဿော။ ဂါထာယပိ၊ ၏လည်း။ ပဌမပါဒေါ၊ သည်။ အာဒိနာမ၊ မည်၏။ တဲတော၊ ထို ပဌမပါဒမှ။ ဒုဒ္ဒပါဒါ၊ တို့သည်။ ပဇ္ဈာနာမ၊ အလယ်မည်ကုန်၏။ အန္တေ၊ အဆုံး၌။ ဧကောပါဒေါ၊ သည်။ ပရိယောသာနံနာမ၊ မည်၏။ ဧကာနုသန္ဓိကဿ၊ တခုသော အနုသန္ဓရှိသော။ သုတ္တဿ၊ ၏။ နိဒါနံ၊ နိဒါန်းသည်။ အာဒိနာမ၊ မည်၏။ ဣဒမဝေါစာတိ ဣဒံဝစနံ၊ သည်။ ပရိယောသာနံ နာမ၊ မည်၏။ ဥဘိန္နံ၊ တို့၏။ အန္တရာ၊ အကြား၌ဖြစ်သော စကားသည်။ မဇ္ဈံနာမ၊ မည်၏။ အနေကာ နုသန္ဓိကဿ၊ များစွာ အနုသန္ဓရှိသော။ သုတ္တဿ၊ ၏။ ပဌမာနုသန္ဓိ၊ သည်။ အာဒိ၊ မည်၏။ အန္တေ၊ ၌။ အနုသန္ဓိ၊ သည်။ ပရိယောသာနံနာမ၊ မည်၏။ မဇ္ဈေ၊ ၌။ ဧကော၀ါ၊ တခုသော အနုသန္ဓသည်ဂုင်း။ ဒွေ၀ါ၊ နှစ်ပါးသော အနုသန္ဓတို့သည်ဂုင်း။ ဗဟူ၀ါ၊ များစွာသော အနုသန္ဓတို့သည်ဂုင်း။ မဇ္ဈမေ၀၊ အလယ်သာလျှင်မည်၏။

သာသနဿပန၊ ၏ကား။ သီလ သမာဓိ ဝိပဿနာ၊ တို့သည်။ အာဒိနာမ၊ မည်၏။ ကောစာဒိ ။ပ။ ဥဇုကာတိ၊ ကောစာဒိ ။ပ။ ဥဇုကာဟူ၍။ ဧတေ ဝစနမ်ပိစ၊ ကိုလည်း။ ဘဂ၀တာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ကုသလာနံ၊ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အာဒိ၊ အစကား။ ကောစ၊ အာဘယ်နည်း။ သုဝိသုဒ္ဓံ၊ အလွန်ဖြူစင်သော။ သီလဥ္စ၊ သည်ဂုင်း။ ဥဇုကာ၊ ဖြောင့်မတ်သော။ ဒိဋ္ဌိစ၊ ပညာ သည်ဂုင်း။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏

တေံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကိုး။ ပရိယောသာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဂဏှာဟိ၊ လော။ နိဗ္ဗာနောဂဓံ ဟိ ။ပ။ ပရိယောသာနန္တိ ဧတ္ထပါဒ္ဒေ၊ ဥ်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကိုး။ ပရိယေ့ာသာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အာဝုသောဝိသာခ၊ ငါရှင်ဝိသာခ။ နိဗ္ဗာနောဂဓံ၊ နိဗ္ဗာန်ဥ် အာ ကျိုး ဝင် ထ သော။ နိဗ္ဗာနပရာယနံ၊ နိဗ္ဗာန် သို ရောက် ကြောင်း ဖြစ် ထ သော။ နိဗ္ဗာနပရိယောသာနံ၊ နိဗ္ဗာန်လျင်အဆုံးရှိထသော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကိုး။ ဝုဿတိ၊ ကျင့်၏၊ ဣဓ၊ ဤ၌ ဤ"သော ဓမ္မံ ဒေသေတိ အာဒိကလျာဏံ"အစရှိ သော ငါဥ်ဥ်။ ဒေသနာယ၊ ၏။ အာဒိ မဇ္ဈ ပရိယောသာနံ၊ ကိုး။ အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။ ဟိ-တဒေဝသစ္စံ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကိုး။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော် မူသည်ရှိသော်။ အာဒိမှိ၊ ဥ်။ သိလံ၊ ကိုး။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ မဇ္ဈေ၊ ဥ်။ မဂ္ဂံ၊ ကိုး။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ ပရိယောသာနေ၊ ဥ်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကိုး။ ဒဿေတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ သော ဓမ္မံ ဒေသေတိ။ပ။ ပရိယောသာနကလျာဏန္တိ၊ သော ဓံမ္မံ။ပ။ ကလျာဏံ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။အညောပိ၊တပါးလည်း ဖြစ်သော။ ဓမ္မကထိကော၊ တရား ဟော သော ရဟန်း သည်။ ဓမ္မံ၊ ကိုး။ ကရောန္တော၊ ဟောသည်ရှိသော်။

အာဒိမှိ၊ ဥ်။ သိလံ၊ ကိုး။ ဒဿေယျ၊ ပြရာ၏။ မဇ္ဈေ၊ ဥ်။ မဂ္ဂံ၊ ကိုး။ ဝိဘာဝယေ၊ ရာ၏။ ပရိယောသာနေဝ၊ ဥ်သာလျင်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကိုး။ ဝိဘာဝယေ၊ ရာ၏။ သော၊ ဤသည်လျင်။ ကထိကသဏ္ဌိတိ၊ ဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကောင်းစွာဘည်ခြင်းမည်၏။

ဒဿနာတော်၏ သာတ္ထသဗျဉ္ဇန စသည်

သာတ္ထံ သဗျဉ္ဇနန္တိ၊ ဟူ သည် ကား။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ (အား လည်းဟူ)။ ယာဂု ဘတ္တ ဣတ္ထိ ပုရိသာဒိဝတ္ထုနာ နိဿိတာ၊ ယာဂု ထမင်း မိန်းမ ယောကျ်ား အစရှိသည်တို့ကို ချီးမွမ်းခြင်းကိုမှီ၍ဖြစ်သော။ ဒဿနာ၊ တရားဟော်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ဓမ္မံ၊ ကိုး။ န ဒေသေတိ၊ ဟောသည် မမည်။ ဘဂဝါ ပန၊ သည်ကား။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဒေသနံ၊ ကိုး။ ပဟာယ၊ ၍။ စတုသတိပဋ္ဌာနာဒိနိဿိတံ၊ လေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန် အစရှိသည်ကို မှီ၍ဖြစ်သော်။ ဒေသနံ၊ ကိုး။ ဒေသေတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဘဂဝါ၊ ကိုး။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ဓမ္မံ၊ ကိုး။ ဒေသေတီတို့၊ ဟော၏ဟူ၍။

ဇုန္ဓာသဃ (က) ၄၇၁-၁၅

ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ယဿပန ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ ကေဗျဉ္ဇနံဒုဿီယုဇ္ဈာဝဝါ၊ တ ခုသော ဝါကျ ရှိသည် နှင့် ယှဉ် သည် လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ် ၏။ သဗ္ဗနိရောဋ္ဌဗျဉ္ဇနာဝဝါ၊ အ လုံး စုံ အ နက် ကင်း သော သဒ္ဒါ ရှိ သည် လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ် ၏။ သဗ္ဗဝိသဒ္ဒနိဂ္ဂဟိတဗျဉ္ဇနာဝဝါ၊ အလုံးစုံဖွင့်၍ ရွတ် အပ် သော နိဂ္ဂဟိတ် သဒ္ဒါ ရှိ သည် လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ (ဒေသနာဌ်စပ်)။ ဒမိဋ္ဌကိရာတသဝရာဒိ မိလက္ခူနံ၊ ကျေးမိုက် အင်ကျင်း ချင်းရိုင်း အစရှိကုန်သော တောင်သူတို့၏။ ဘာသာဝိယ၊ ဘာသာကဲ့သို့။ ဗျဉ္ဇနပါရိပူရိယာ၊ သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၏။ အဘာဝတော၊ ကြောင့်။ အဗျဉ္ဇနာ၊ သဒ္ဒါနှင့်မပြည့်စုံသော။ ဒေသနာနာမ၊ တရားဟောခြင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဂဝါပန၊ သည်ကား။

သိထိလဉ္စ၊ လျော့လျော့ရွတ်အပ်သော အက္ခရာဝဏ်း။ ဓနိတဉ္စ၊ ပြင်းပြင်း ရွတ်အပ်သော အက္ခရာဝဏ်း။ ဒီဃ ရဿဉ္စ၊ ဒီဃ ရဿ အက္ခရာဝဏ်း။ ဂရုကလဟုကဉ္စ၊ ဂရုက လဟုက အက္ခရာဝဏ်း။ နိဂ္ဂဟိတဉ္စ၊ ပိဒ်၍ရွတ် အပ်သော အက္ခရာဝဏ်း။ သမ္ဗန္ဓဉ္စ၊ စပ် ၍ ရွတ် ခြင်း ဝဏ်း။ ဝဝတ္ထိတဉ္စ၊ ဖြတ်၍ရွတ်ခြင်းဝဏ်း။ ဝိမုတ္တဉ္စ၊ ဖွင့်၍ရွတ်ခြင်းဝဏ်း။ (လှတ်၍ ရွတ်ခြင်း ဝဏ်း လည်းဟူ)။ ဣတိဣမိနာ ပဘေဒေန၊ အား ဖြင့်။ ဗျဉ္ဇနပုဒ္ဓိယာ၊ သဒ္ဒါကိုရွတ်ခြင်း၏။ (ရွတ်အပ်သောသဒ္ဒါ၏ လည်းဟူ)။ ပဘေဒေါ၊ အထူးသည်။ ဒသဓာ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ သော။ ဒသဝိဓံ၊ သော။ ဗျဉ္ဇနံ၊ ကို။ အမက္ခိတ္ဝာ၊ မပျက်စေမူ၍။ (မချေမူ၍ လည်းဟူ)။ ပရိပုဏ္ဏဗျဉ္ဇနမေဝ၊ အလုံးစုံပြည့်စုံသော သဒ္ဒါရှိသည်ကိုသာလျှင်။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သောဘဂဝါ၊ ကို။ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတီတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကေဝလပရိပုဏ္ဏန္တိ ဇေတ္ထပါဠေ၊ ၌။ ကေဝလန္တိဣဒံပဲဒံ၊ သည်။ သကလာဓိဝစနံ၊ အ လုံး စုံ ကို ဟော သော သဒ္ဒါ တည်း။ ပရိပုဏ္ဏန္တိဣဒံ၊ သည်။ အနူနာဓိကဝစနံ၊ မ ယုတ် မ လွန် ကို ဟောသောသဒ္ဒါတည်း။ (အနူနာဌ်၌ နသဒ္ဒါကို အဓိကသဒ္ဒါနှင့်လည်းယှဉ်၍ နဥိန နအဓိကဟု ယောဇနာ)။ ဣဒံအယံပါဠေတ္ထော၊ ဤပါဠိ၏အနက်ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သကလပရိပုဏ္ဏမေဝ၊ အလုံးစုံပြည့်စုံ

သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ ကေဒေသနာပိ၊ သည်လည်း။ အပရိပုဏ္ဏာ၊ မပြည့်စုံသည့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိအယံ ပါဠတ္ထော၊ ကို။ ဝုတ္တံဝုတ္တောဘာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပနေတဗ္ဗ အပနေတဗ္ဗသာ၊ သွင်း အပ်သောပုဒ် ပယ်အပ်သော ပုဒ် ၏။ အဘာဝတောဘာ၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံပြည့်စုံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ပရိသုဒ္ဓန္တိ၊ ကား။ နိရုပက္ကိလေသံ၊ ညစ်ညူးခြင်းမရှိသော။

ရွှေ ငွေ ရတနာ၏ ညစ်ညူးခြင်းရှိသကဲ့သို့ တရားတော်၏ ညစ်ညူးခြင်းရှိသည် မဟုတ်တုံလော။ ထိုသို့လျက် အဘယ်ကြောင့် နိရုပက္ကိလေသံဟု ဆိုအပ်လေသနည်းဟု သူစောဒနာဘွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍ ယောဟိ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အဋ္ဌကား–

ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ လာဘံဝါ၊ လာဘ်ကိုဂုဏ်း။ သက္ကာရံဝါ၊ အရှိအသေပြုခြင်းကိုဂုဏ်း။ လဘိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ ဒေသေတိ၊ ၏။ တဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ (အားလည်းဟူ)။ အပရိသုဒ္ဓါ၊ သော။ ဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်း သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဂဝါပန၊ သည်ကား။ လောကာမိသာနံ၊ လူတို့၏ဆွမ်းအစရှိသော အာမိသတို့ကို။ နိရပေက္ခော၊ ငဲ့ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဟိတဖရဏေန၊ သတ္တဝါတို့၏အကျိုးစီးပွားကို ပြီးစေတတ်သော။ (လိင်ပင် မတူသော်လည်း မေတ္တာဘာဝနာယ ၌ စပ်လေ)။ မေတ္တာဘာဝနာယ၊ မေတ္တာကို ပွားခြင်းဖြင့်။ (မုဒုဟဒယော၌ ကရိုဏ်းစပ်)။ မုဒုဟဒယော၊ နူးညံ့သော နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥလ္လုမ္ပနသဘာဝသဏ္ဌိတေန၊ ဝဲဋ္ဌဆင်းရဲမှ ထုတ်ခြင်းသဘော၌ တည်သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဒေသေတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဘဂဝါ၊ ကို။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတီတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိရုပက္ကိလေသန္တိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ဣဿိသမ္မန်)။

ဗြဟ္မစရိယသဒ္ဒါ၏ အနက်

ဗြဟ္မစရိယံ ပကာသေတီတိ ဧတ္ထပနပါဠေ၊ ၌ကား။ အယံဗြဟ္မစရိယသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဒါနေ၊ အလှူ၌ဌင်း။ ဝေယျာဝစ္စေ၊ အမှုကြီးငယ်တို့ကိုပြုခြင်းကိစ္စ၌ဌင်း။ ပဇ္ဇသိက္ခာပဒသီလေ၊ ငါးပါးသော သိက္ခာပဒသီလ၌ဌင်း။ အပပမညာသု၊ အပပမညာတို့၌ဌင်း။ မေထုနဝိရတိယံ၊ မေထုန်မှကြဉ်ခြင်း၌

၎င်း။ သဒါရ သန္တောသေ၊ မိမိမယားဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်း၌၎င်း။ ဝိရိယေ၊ ၌၎င်း။ ဥဒပါသထဒ်သု၊ ဥပုသ်အင်္ဂါတို့၌၎င်း။ အရိယမဂ္ဂေ၊ ၌၎င်း။ သာသနေ၊ သာသနာ၌၎င်း။ ဣတိဣမေသုအတ္ထေသု၊ တို့၌။ ဒိဿတိ၊ ဇင်၏။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရဇောတကတည်း)။ ကိန္တေ ။ပ။ မဟာဝိမာနဋ္ဌိ၊ ကိဒန္တေ။ပ။ မဟာဝိမာနံဟူသော။ ဣမသ္မိံ ပုဏ္ဏကဇာတကေ၊ ဤပုဏ္ဏက ဇာတ်၌။ ဒါနုံ၊ ကို။ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

နာဂ၊ နဂါးမင်း။ တေ၊ သင်၏။ ဝတံ၊ အကျင့်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ အလှူကောင်းမှုသည်။ ကိံပန၊ အဘယ်နည်း။ တေ၊ ၏။ အယံ ဣဒ္ဓိဇုတိ ဗလ ဝိရိယူပပတ္တိ၊ ဤတန်ခိုးအရောင် ခွန်အား လုံ့လ တို့၏ပြည့်စုံခြင်းသည်။ ကိံပန၊ အဘယ်နည်း။ သုစိဏ္ဏာသ၊ သော။ အာသ ဗြဟ္မစရိယာသ၊ ထိုအလှူကောင်းမှု၏။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ ကိံ၊ နည်း။ တေ၊ ၏။ ဣဒ္ဓဲမဟာဝိမာနံ၊ ဤဗိမာန်ကြီးသည်။ ကေန၊ အဘယ်ကောင်းမှုကြောင့်။ ဘဝတိ၊ နည်း။ (ဤသို့ ပါဠိသေသနှင့် ယောဇနာ)။

အဟုဉ္ဆ၊ သည်၎င်း။ ဘရိယာစ၊ သည်၎င်း။ ဥဘောမယံ၊ ငါတို့ နှစ်ယောက်တို့သည်။ မနုဿလောကေ၊ ၌။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်။ အဟုမှ၊ ဖြစ်ဘူးကုန်၏။ ဒါနပတိ၊ အလှူ၏အရှင် တို့သည်။ အဟုမှ၊ ကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုလူဖြစ်သောအခါ၌။ မေ၊ ၏။ ဃရံ၊ အိမ်သည်။ ဩပါနဘူတံ၊ ရေတွင်းရေကန်သဘွယ်ဖြစ်သည်။ အသိ၊ ၏။ သမဏဗြာဟ္မဏာစ၊ တို့ကိုလည်း။ သန္တပ္ပိတာ၊ ရောင့်ရဲစေအပ်ကုန်၏။ (နှစ်သက်စေအပ်ကုန်၏ လည်းဟူ)။

ဓိရ၊ ပညာရှိ။ တမေဝ၊ ထို သို့ ရဟန်းပုဏ္ဏား တို့ကို နှစ်သက်စေခြင်း သည်လျှင်။ မေ၊ ၏။ ဝတံ၊ အကျင့်တည်း။ တံပန၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကို နှစ်သက်စေခြင်းသည်သာလျှင်။ မေ၊ ၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့် တည်း။ မေ၊ ၏။ အယံဣဒ္ဓိဇုတိ ဗလ ဝိရိယူပပတ္တိ၊ သည်။ သုစိဏ္ဏာသ၊ ကောင်း စွာ ကျင့် အပ် သော။ တာသဗြဟ္မစရိယာသ၊ ထိုအလှူကောင်းမှု၏။ ဝိပါကော၊ တည်း။ ဣမိနာ ဗြဟ္မစရိယေန၊ ဤအလှူကောင်းမှုကြောင့်။ မေ၊ ၏။ ဣဒ္ဓဲ မဟာဝိမာနံ၊ သည်။ ဘဝတိ၊ ၏။

ကေန ပါဏိ။ပ။ ဣဇ္ဈတိတိ၊ ဟူသော။ ဣမသ္မိံ အာဂံရပေတဝတ္ထုသ္မိံ၊ ဤအာဂံရပေတဝတ္ထု၌။ ဝေယျာဝစ္စံ၊ အမှူကြီးငယ်ကိုပြုခြင်းကို။ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ကေန ဗြဟ္မစရိယေန၊ အဘာယ်အမှူကိစ္စကို ပြုခြင်းကြောင့်။ တေ၊ ၏။ ပါဏိ၊ လက်သည်။ ကာမဒဒေါ၊ အလိုဆန္ဒကိုပေးတတ်သနည်း။ ကေန ဗြဟ္မစရိယေန၊ ကြောင့်။ တေ၊ သင်၏။ ပါဏိ၊သည်။မမုဿဝေါ၊ကောင်းသောအရသာကို ယိုစေတတ်သနည်း။ ကေန ဗြဟ္မစရိယေန၊ ကြောင့်။ တေ၊ သင်၏။ ပါဏိမိ့၊ ၌။ ပုညံ၊ သည်။ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံသနည်း။ တေန ဗြဟ္မစရိယေန၊ ထိုသို့သော ကောင်းမှုနှင့် စပ်သော အမှုကို ပြုခြင်းကြောင့်။ မေ၊ ၏။ ပါဏိ၊ သည်။ ကာမဒဒေါ၊ အလိုဆန္ဒကိုပေးတတ်၏။ (ဤကဲ့သို့ချည်း နောက်ပုဒ်တို့ကို ယောဇနာလေ)။

ဣဒံခေါ။ပ။အဟောသိတိ။ ဣဒံခေါ။ပ။အဟောသိဟူသော။ ဣမသ္မိံ တိတ္တိရဇာတကေ၊ ဤတိတ္တိရဇာတ်၌။ ပဥ္စသိက္ခာပဒသီလံ၊ သီလကို။ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤပဥ္စသီလဖြစ်သောအကျင့်သည်။ တိတ္တိရိယံနာမ၊ ခါတို့၏အကျင့်မည်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ (တံသဒ္ဒါ ခေါသဒ္ဒါတို့ကား ပဒပူရဏာ)။ တံခေါပန ။ပ။ ပတ်တိယာတိ၊ ဟူသော။ ဣမသ္မိံ မဟာဂေါဝိန္ဒသုတ္တေ၊ သုတ်၌။ စတသ္သော၊ လေးပါးကုန်သော။ အပ္ပမညာယော၊ အပ္ပမညာတို့ကို။ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ပဥ္စသိခ၊ ပဥ္စသိခ။ တံခေါပနဗြဟ္မစရိယံ၊ ထိုဗြဟ္မဝိဟာရတရားလေးပါးအပေါင်းသည်။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငဋ်ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းငှာ။ (ကိလေသာကို အကြွင်းမဲ့ ဖျက်ဆီးခြင်းအကျိုးငှာ လည်းဟူ)။ နေဝသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဝိရာဂါယ၊ ရာဂ၏ကင်းရာ မဂ်အလိုငှာ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ နိရောဓာယ၊ သခ်ါရတရားတို့၏ချုပ်ခြင်းငှာ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ယာဝဒေဝ ဗြဟ္မလောကူပ ပတ်တိယာ၊ ဗြဟ္မပြည် တိုင် ရုံ ရောက် ခြင်း ငှာ သာ လျှင်။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ အပရေ ။ပ။ ဘဝိဿာမာတိ၊ အပ့ဲရေ ။ပ။ ဘဝိဿာမ ဟူသော။ ဣမသ္မိံ သံလေခသုတ္တေ၊ ၌။ မေထုနဝိရတိ၊ မေထုန်မှကြဉ်ရှောင်ခြင်းကို။ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော သူတို့သည်။ အဗြဟ္မစာရီ၊ ယုတ်သော မေထုန်အကျင့်ကို ကျင့်ကုန် သည်။

ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ့ံ။ ဧတ္ထ၊ ဤအိမ်၏အထက်၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဗြဟ္မစာရီ၊ ယုတ်မသာ မေထုန်အာကျင့်မှ ကြဉ်ရှောင်ကုန်သည်။ (မေထုန်မှ ကြဉ်ရှောင်သော မြတ်သောအာကျင့်ကို ကျင့် ကုန် သည် လည်း ဟူ)။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ မယ ဥ္စ ။ပ။ နမိယရေတို့၊ မယဥ္စ။ပ။နမိယရေဟူသော။ ဣမသ္မိံ မဟာဓမ္မပါလဇာတကေ၊ ၌။ သဒါရသန္တောသေ၊ မိမိမယားဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်းကို။ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။

မယဥ္စ၊ တို့သည်လည်း။ ဘရိယာ၊ တို့ကို။ နာတိက္ကမာမ၊ လွန်ကျူး၍ မကျင့်ကုန်။ အမ္ဖေစ၊ ငါတို့ကိုလည်း။ ဘရိယာ၊ တို့သည်။ နာတိက္ကမန္တိ၊ မလွန်ကျူးကုန်။ တာဟိ၊ ထို့သို့မယားကိုလွန်ကျူးခြင်းတို့ကို။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အာကျင့်ကို။ စရာမ၊ ကျင့်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အမ္ဖံ၊ ငါတို့၏။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ (ထည့်ပါ)။ ဒဟရာ၊ ငယ်ကုန်သောသူတို့သည်။ နမိယရေ၊ မသေကုန်။ (ဟိကား နိပါတ်မျှသာ)။

အာဘိဇာနဝံမိ ။ပ။ သုရတောမှိတိ၊ အာဘိဇာနာမိ ။ပ။ သုရတောမှိဟူသော။ ဣမသ္မိံ လောမဟံသသုတ္တေ၊ ၌။ ဝိရိယံ၊ ကို။ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ အဟံ၊ ငါသည်။ စတုရင်္သမန္ဒာဂတံ၊ လေးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဝိရိယတရားကို။ အာဘိဇာနာမိခေါ ပန၊ သိသလျင်ကတည်း။ အဟံ၊ သည်။ တပဿီ၊ ခြိုးခြံစွာသော အကျင့်ကို။ စရိတ္ဝာ၊ ကျင့်၍။ သုရတော၊ အလွန်ကောင်းမှု၌ မွေ့လျော်သည်။ အမှိ၊ ၏။ ဟီနေန ။ပ။ ဝိသုဒ္ဓတီတိ၊ ဟီဓနန ။ပ။ ဝိသုဒ္ဓတိဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နိမိဇာတကေ၊ နေမိဇာတ်၌။ အတ္တဒမနဝသေန၊ မိမိကိုယ်ကို ဆုံးမသည်၏ အာစွမ်းအားဖြင့်။ ကတော၊ ပြုအပ်သော။ အင်္ဂဠိကော၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဥပေါသထော၊ ကို။ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။

ဟီနေန၊ ယုတ်သော။ ဗြဟ္မစရိယေန၊ အင်္ဂဠိကဥပုသ်သီတင်းစောင့်ခြင်းဖြင့်။ ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုး၌။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏။မဇ္ဈိမေန၊အလတ်ဖြစ်သော။ ဗြဟ္မစရိယေန၊ ဖြင့် လည်း။ ဒေဝတ္တံ၊ နတ်၏ အ ဖြစ် သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ

ဥပဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဥတ္တာမေန၊ မြတ်သော။ ဗြဟ္မစရိယေန၊ ဖြင့်။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်ချာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်၏။

ဣဒံခေါ ။ပ။ မဂ္ဂေါဘိ၊ ဣဒံခေါ ။ပ။ မဂ္ဂေါဟူသော။ ဤမသို့ မဟာဂေါဝိန္ဒသုတ္တာသို့ ယေဝ၊ ဥသာလျှင်။ အရိယဒ္ဓမ္မေါ၊ ကို။ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ပဠသိခ၊ ပဠသိခ။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤအရိယမဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်သည်။ ကေန္တနိဗ္ဗိဒါယ၊ စင်စစ် ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းငှာ။ သံဝတ္တာကို၊ ဖြစ်၏။ ဝိရာဂါယ၊ ရာဂကင်းခြင်းငှာ။ နိရောဓာယ၊ ရာဂ၏ချုပ်ခြင်းငှာ။ သံဝတ္တာတိ၊ ဖြစ်၏။ တံဗြဟ္မစရိယံ၊ ထိုစင်စစ် ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ဗြဟ္မစရိယ ဟူသည်ကား။ ကတမံ၊ နည်းဟူမူကား။ (ဤနှစ်ပုဒ်ကား ပါဠိသဘောသတည်း)။ အရိယော၊ ကင်းသော ကိလေသာရှိသော။ အင်္ဂီကော၊ သော။ အယမေဝ မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သာလျှင်တည်း။ တယိဒံ ။ပ။ သုပ္ပကာသိတန္တိ၊ တယိဒံ ။ပ။ သုပ္ပကာသိတံ ဟူသော။ ဤမသို့ ပါသာဒိက သုတ္တော၊ ၌။ သိက္ခတ္တယ သင်္ဂဟိတံ၊ သိက္ခာ သုံး ပါး တို့ ၏ အပေါင်းဖြင့် ရေတွက်အပ်သော။ သကလသာသနံ၊ အလုံးစုံသော သာသနာတော်ကို။ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တယိဒံ-တံဤဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ထိုဘုရားသခင်သာသနာတော်သည်။ ဤဒ္ဓဇ္ဇော၊ ပြည့်စုံလည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဖီတဉ္စ၊ ပုဉ်လင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတ္ထာရိတဉ္စ၊ ထိုထိုသောအရပ်သို့ ပြန့်နှံ့သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုဇနညဉ္စ၊ အများသိအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုထုဘူတဉ္စ၊ အထူးထူး အပြားပြားအားဖြင့် ဖြစ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝမနုဿေဟိ၊နတ်လူတို့သည်။ သုပ္ပကာသိဘံယာဝ၊ ကောင်းစွာသိအပ်သည်လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ယာဝကား အဝဓာရဏအနက်ရှိ၏)။ ဤမသို့ ဌာနေပိ၊ ဗြဟ္မစရိယံ ပကာသေတိဟူသော ဤ အ ရာ ၌လည်း။ ဤဒမေဝ၊ ဤ သာ သ နာ တော် တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကိုသာလျှင်။ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗြဟ္မစရိယံ ပကာသေတိတိတွင်ပါ၌၊ ၌။ (ဝေမေဝတ္ထ၌ တွင်ကို ယူလေ)။ သေဘာဂဝါ၊ သည်။ အာဒိကလ္ယာဏံ၊ အစ၏ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံထသော ။ပ။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ခရု သင်း ပုတ် သစ် ကဲ့သို့ ဖြူစင်စွာထသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ ဝေံ၊ သို့။ ဒေသေန္တော၊

ဟော့တော်မူသော မြတ် စွာ ဘုရား သည် လည်း။ သိက္ခတ္တယ သင်္ဂဟိတံ၊ သိက္ခာ သုံး ပါး အပေါင်းဖြင့် ရေတွက်အပ်သော။ သကလ သာသန ဗြဟ္မ စရိယံ၊ အလုံးစုံသော သာသနာတော် တည်းဟူသော အကျင့်ကို။ ပကာသေတိ၊ ၏။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဒိတဗ္ဗော ၏။ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သေဋ္ဌဋ္ဌေန၊ မြတ်သောအနက်ကြောင့်။ ဗြဟ္မဘူတံ၊ မြတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်၏သော။ စရိယံ၊ အကျင့်သည်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မည်၏။

ဗြဟ္မသဒ္ဒါ၏ ပေဒင်ဟူသောအနက် ဗြဟ္မာ ဟူ သော အ နက် ဗြဟ္မ ဝိဟာရ တ ရား ဟူသောအနက် အမြတ်ဟူသောအနက် ဤသို့ အစရှိသောအနက်တို့၌ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဤအရာ၌ကား မြတ်သောအနက်၌ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ သေဋ္ဌဋ္ဌေနဟူသောဝိသေသနကို မိန့်သတည်း။ (ဗြဟ္မံစရိယံ ဗြဟ္မစရိယံဟု ကမ္မဓာရယ်ပြုလေ)

ဝါ၊ ကား။ ဗြဟ္မဘူတာနံ၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါဒီနံ၊ တို့၏။ စရိယံ၊ အကျင့်သည်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မည်၏။ ဤတိ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤနောက်နည်းအလိုကား ဗြဟ္မာနံ စရိယံ ဗြဟ္မစရိယံဟု ဆင်္ဘီတပပ္ပုရိသ်ပြု)။

၁၉၁။ တံဓမ္မန္တိ၊ ကား။ ဝုတ္တပ္ပကာရသမ္ပဒံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားနှင့် ပြည့်စုံသော။ တံဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏာတိ ဂဟပတိဝါတိ ဧတ္ထပါဒ္ဒေ၊ ဒ္ဝိ။ (တနည်းကား) သုဏာတိ ဂဟပတိဝါတိ ဣမိနာပါဒ္ဒေန၊ ဖြင့်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဒ္ဒမံ၊ စ္စာ။ ဂဟပတိ ံ၊ အသည် လယ်လုပ်ကို။ နိဒ္ဒိသတိ၊ ညွှန်ဆနည်း။ ဣတိပဒ္ဓစ္စာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ နိဟတမာနတ္တာစ၊ မာန်ကို ပယ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဝင်း။ ဉဿန္ဒတ္တာစ၊ များ သည် ၏ အ ဖြစ် ကြောင့်ဝင်း။ နိဒ္ဒိသတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဿဇ္ဇိတဗ္ဗော၊ ဖြေအပ်၏။

ထိုစကားကို အကျယ်ပြတော်မူလို၍ ယေဘုယျနှ ဟိ အစရှိသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရဇောတကတ္ထည်း)။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား—

ယေဘုယျန၊ အားဖြင့်။ ခတ္တိယ ကုလတော၊ မင်းမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်း ပြုကုန်သောသူတို့သည်။ ဇာတိ ံ၊ ဇာတ်ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ မာနံ၊ မာန်မူ ခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏကုလာ၊ မှ။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ တို့သည်။ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မာနံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟီနဇစ္စကုလာ၊ ယုတ်သောဇာတ်ရှိသောအမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ တို့သည်။ အတ္တာနော အတ္တာနော၊

၏။ ဝိဇာတိုယာဃယ၊ အမျိုးယုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပတိဋ္ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောန္တိ၊ ကုန်။ ဂဟပတိဒါရကာဝပန၊ အသည် လယ်လုပ်သားတို့သည်ကား။ ကဒ္ဓဟိ၊ လက်ကတီးကြား တို့မှ။ သေဒံ၊ ချွေးကို။ မုဉ္ဇန္တိဘာ၊ လွှဲကုန်သည်ဖြစ်၍။ (ထွက်စေကုန်သည်ဖြစ်၍ လည်းဟူ)။ (မုဉ္ဇန္တေဟိဟု ရှိကြ၏။ မုဉ္ဇန္တာရှိသောပါဋ္ဌသည်သာ သုန္ဒရဖြစ်၏)။ ပိဋ္ဌိယဲ့၊ ကျောက်ကုန်းဦ။ လောဏံ၊ ဆားကို။ ပုပ္ဖမာနာ၊ ပေါက်စေကုန် သည်ဖြစ်၍။

ပုပ္ဖမာနာယဟု ရှိကြ၏။ ပုပ္ဖမာနာဟု ရှိသောပါဋ္ဌသည် သုန္ဒရဖြစ်၏။ မုဉ္ဇမာနာ ဟူ၍သော်လည်း ရှိသင့်၏။

ဘူမိံ၊ ကို။ ကသိတ္ဝာ၊ ထွန်၍။ ကာဒိသဿ၊ ထို သို့သဘော ရှိသော။ မာနဿ၊ မာန်၏။ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ နိဟတမာနဒပ္ပါ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ဥစ္စာမာန် အမျိုးမာန် ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တော၊ ထိုအသည်လယ်လုပ်သားတို့သည်။ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ ၍။ မာနံဝါ၊ ဥစ္စာမာန် ကိုဂုဏ်း။ ဒပ္ပံဝါ၊ အမျိုးမာန်ကိုဂုဏ်း။ အကတ္ဝာ၊ ၍။ ယထာဗလံ၊ အစွမ်းသတ္တိ အား လျော်စွာ။ သကသဗ္ဗဝစနံ၊ အလုံးစုံသောဘုရားစကားတော်ကို။ ဥဂ္ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိပဿနာယ၊ ဥဒ်း ကမ်မံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ အရဟာဒတ္တာ၊ ဦ။ ပတိဋ္ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှာ။ သက္ကောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတရေဟိစ၊ အသည် လယ်လုပ်မျိုးတို့မှ တပါးကုန်သော။ ကုလေဟိ၊ တို့မှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇိဟာနာမ၊ ရဟန်းပြုသောသူတို့ မည်သည်ကား။ ဗဟုကာ၊ များကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ ကုန်။ ဂဟပတိကာဝ၊ အသည် လယ်လုပ်သားတို့သည်သာလျှင်။ ဗဟုကာ၊ များကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဘိ၊ သို့။ နိဟတမာနတ္တာစ၊ မာန်ကို ပယ်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ဌင်း။ ဥဿန္နတ္တာစ၊ များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဌင်း။ ပဌမံ၊ စ်ဝ။ ဂဟပတိ်ံ့ ကို။ နိဒ္ဒိသတိ၊ ၏။ ဣတိအယံ ဝိဘ္ဘာရော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

အညတရသ္မိံဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣဘရေသံ၊ အသည် လယ်လုပ် အမျိုးမှ တပါးကုန်သော။ ကုလာနံ၊ အမျိုးတို့တွင်။ အညတရသ္မိံဝါ၊ တပါးပါးသော အမျိုးဦ့မူလည်း။ ပစ္စာဇာတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပတိဇာတော၊ ဖြစ်သောသူသည်။

ဇာတ်သယ (က) ၄၇၁–၁၆

ဇာတောဟူ၍သာလည်း ရှိ၏၊ ပတိဟူ၍ မရှိ။ ဇာတောဟူ၍သာ ရှိသောပါဠိသည် သုန္ဒရဖြစ်၏။ ပစ္စာဇာတော၌ ပစ္စာသဒ္ဒါကား နိပါတ်မျှသာ၊ အနက်မရှိ။

တထာဂတော သဒ္ဒံ ပဋိလဘတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ခရုသင်းပုတ်သစ်ကဲ့သို့ ဖြူစင်စွာသော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဓမ္မသာမိမှ၊ တရား၏အရှင်ဖြစ်တော်မူသော။ (တရားကို အစိုးရတော်မူသော လည်းဟူ)။ တထာဂတော၊ ငါဘုရား၌။ သောဘာဂျာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သမ္မာ-သမ္ဗုဒ္ဓါဝတာ၊ မဖောက်မပြန် မိမိအလိုလိုသာလျှင် အလုံးစုံသောတရားတို့ကို သိတော်မူပေစွတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဒ္ဒံ၊ သဒ္ဒါခြင်းကို။ (ကြည်ညိုခြင်းကို လည်းဟူ)။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ဣတိပတိသဒ္ဒကွဘတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ သမ္မာဓေ ဃရာဝါသောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဒ္ဓိဟတ္ထော၊ အတောင် ခြောက်ဆယ်ရှိသော။ ဃရော၊ အိမ်၌ဌင်း။ ယောဇနသတန္တရေ၊ ယူဇနာတရာ အပိုင်းအခြားရှိသော။ ဃရေဝါပိ၊ အိမ်၌ဌင်း။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဇာယမ္ပတိကာ၊ လင် မယားတို့သည်။ သစေပိ ဝသန္တိ၊ အကယ်၍နေကုန်အံ့။ တထာပိ၊ ထိုသို့နေကုန်သော်လည်း။ နေသံ၊ ထိုလင်မယားနှစ်ယောက်တို့၏။ သကိဉ္စန ပလိဗောဓဥ္ဉေန၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ကြောင့်ကြခြင်း နှောင့်ဘဲ့ခြင်း သဘောရှိခြင်းကြောင့်။ ဃရာဝါသော၊ အိမ်းဆောင်ခြင်းသည်။ (အိမ်၌နေခြင်းသည် လည်းဟူ)။ သမ္မာ-ဓေဝယေဝ၊ ကျဉ်းမြောင်းသလျှင်ကဘည်း။ ရဇာပထောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ရာဂရဇာဒီနံ၊ ရာဂတည်းဟူသော မြူအစရှိသည်တို့၏။ ဥဋ္ဌာနဋ္ဌာနံ၊ ထရာအရပ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ရာဂရဇာဒီနံ၊ တို့၏။ (လိုက်ပါ)။ အာဂမနပထော၊ ရောက် ခြင်း၏ အ ကြောင်း တည်း။ (ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း လည်းဟူ)။ ဣတိပိဝစနံ၊ ကိုလည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ယောပဗ္ဗဇိတော၊ အကြင်ရဟန်းပြုခြင်းသည်။ အလဂ္ဂနဋ္ဌေန၊ ငြိစွန်းခြင်း မရှိသောအနက်ကြောင့်။ အဗ္ဘောကာသော၊ လွင်တီးခေါင်ကဲ့သို့။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိဘသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ အဗ္ဘောကာသော၊ မည်၏။

အဘယ်သို့လျှင် ရဟန်း၏အဖြစ်သည် ငြိစွန်းခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ လွင်တီးခေါင်နှင့် တူသနည်းဟု သူစောဒနာဘွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍ ပဗ္ဗဇိတောဟိ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရစောဒကတည်း)။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား—

ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်၊ ကူဋဂါဂါရ ရတနပါသာဒ ဒေဝဝိမာနာဒီသု၊ စုလစ် မွန်းခွန်တပ်သော ခန်းကျောင်း ရတနာခုနစ်ပါး တို့ဖြင့် ပြုအပ်သော ပြာသာဒ် နတ်ဗိမာန် အစရှိကုန်သော။ ပိဟိတဒွါရဝါတပါနေသု၊ ပိဓိအပ်သော လေသာတံခါးရှိကုန်သော။ ပဋိစ္ဆန္နေသု၊ ဖုံးကွယ်ကုန်သော။ ဝိဟာရေသုစ၊ ကျောင်းတို့၌လည်း။ (ဝိဟာရေသုကား ပဋ္ဌာနပုဒ်အလို့ငှာ ထည့်သည်)။ ဝသန္တောပိ၊ နေသော်လည်း။ နေဝလဂ္ဂတိ၊ မငြိကပ်။ နသဇ္ဇတိ၊ မတပ်။ နပဇ္ဈာတိ၊ မငဲ့။ (မမက်မော လည်းဟူ)။ တေန၊ ကြောင့်။ အဇ္ဈာကာသော ပဇ္ဈာတိ အာဒိဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။အပိစ-အပရော၊တပါးသော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ ကုသလကြိယာယ၊ ကောင်းမှုကို ပြုခြင်း၏။ သြကာသာဘာဝတော၊ အရပ်မဟုတ်ခြင်းကြောင့်။ ဃရာဝါသော၊ အိမ်၌နေခြင်းသည်။သမ္ဗာဓော၊ ကျဉ်းမြောင်း၏။ အသံဝုတသံကာရဋ္ဌာနံဝိယ၊ မပိဓိအပ်သော တံမြက် ချေး ရှိရာ အရပ်ကဲ့သို့။ (တနည်းကား) အပိဓိမရှိသော် မြူအမိုက်ရှိရာ အရပ်ကဲ့သို့။ ရဇာနံ ကိလေသရဇာနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမြူတို့၏။ (ရဇာနံကို ကိလေသရဇာနံဟု ဖွင့်သည်)။ သန္နိပါတဋ္ဌာနတော၊ စုဝေးရာဖြစ်သောကြောင့်။ (ပေါင်းရာဖြစ်သောကြောင့် လည်းဟူ)။ ဃရာဝါသော၊ သည်။ ရဇောပထော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြူတို့၏ တည်ရာဖြစ်၏။ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ကုသလကြိယာယ၊ ကောင်းမှုကိုပြုခြင်း၏။ သြကာသ သမ္ဘဝတော၊ တည်ရာသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ အဇ္ဈောကာသော၊ လွင်တီးခေါင် နှင့်တူ၏။

နယိဒံ သုကရံ ။ပ။ ပဗ္ဗဇေယျန္တိ ဇွတ်ပါ၍၎၊ ဥ်။ အယံ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့ သည် ကား။ သခေ်ပကထာ၊ အ ကျဉ်းစကား တည်း။ ယဒေတံ ယံတေံ သိက္ခတ္တယပြဟ္မစရိယံ၊ အ ကြင် သိက္ခာ ပုဒ် သုံး ပါး၏ အပေါင်း ဖြစ်သော မြတ်သောအကျင့်ကို။ ကေဒိဝသမိဗိ၊ တနေ့မျှသော်လည်း။ အခဏ္ဍံ၊ မကျိုး မပျက်သည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ စရိမကစိတ္တံ၊ စုတိစိတ်သို့။ (စုတိစိတ်တိုင်အောင် လည်းဟူ)။ ပါပေတပ္ပတာယ၊ ရောက်စေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကေန္တပရိပုဏ္ဏံ၊ စင်စစ်အလုံးစုံပြည့်စုံစွာ။ စရိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ကေဒိဝသမိဗိစ၊

၁။ ရဇောပထော ဆဋ္ဌ။

မျှလည်း။ ကိလေသမလေန၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အညစ်အကြေးဖြင့်။ အမလိန်၊ မလိမ်းကျံသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ စရိမကစိတ္တံ၊ သို့။ (တိုင် အောင်)။ ပါပေတဗ္ဗတာယ၊ ကြောင့်။ ကေန္တပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်စစ်ဖြူစင်စွာ။ စရိတပ္ပံ၊ ၏။ သန်လိခိတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ လိခိတသန်သဒိသံ ဧဓာတသန် သပ္ပဋိဘာဂံ၊ ပုတ်သစ်သောခရုသင်းနှင့်အတူ။ စရိတပ္ပံ၊ ၏။ ဣဒံပြဟ္မစရိယံ၊ ဤသာသနာတော်တည်းဟူသော အကျင့်ကို။ အဂါရံ-အဂါရမဇ္ဈေ၊ အိမ်၏ အလယ်၌။ အဇ္ဈာဝသတာ ဝသန္တေန၊ နေသော။ မယာ၊ ငါသည်။ ကေန္တ ပရိပုဏ္ဏံ စင်စစ်အလုံးစုံပြည့်စုံစွာ။ စရိတုံ၊ ငှာ။ နု သက္ကာ၊ မစ္ဆမ်းနိုင်။

အဂါရံကို အဂါရမဇ္ဈေဟု ဖွင့်သတည်း။ ဟိုသို့ဖွင့်သောကြောင့် အဂါရံ၌ ဒုတိယာ ဝိဘတ်သည် သတ္တမီအနက်၌ဖြစ်၏ဟုမှတ်။ အဇ္ဈာဝသတာကို ဝသန္တေန ဟုသာ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် ဤအရာ၌ အဓိသဒ္ဒါသည် ဓာတ္ထတ္ထာနုဝတ္တကဟုမှတ်။

ယန္နူနာန ယဒိပနံ၊ အာကယ်၍။ အဟံ၊ သည်။ ကေသေစ၊ တို့ကိုဂုဏ်း။ မဿုဠ္ဟ၊ မုတ်ဆိတ်ကိုဂုဏ်း။ ဩဟာရေတွာ၊ ချ၍။ (ပယ်၍လည်းဟူ)။ ကာသာယရသ ပီတတာယ၊ ဖန်ရည်ကိုသောက်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကာသာယာ နိ၊ ဖန်ရည်စွန်းကုန်သော။ (ဝတ္ထာနိဋ္ဌစပ်)။ ပြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့် ကို။ စရန္တာနံ၊ ကျင့်ကုန်သောသူတို့အား။ အနုစ္ဆဝိကာနိ၊ လျောက်ပတ် ကုန်ဆသော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်ဘို့ကို။ အဇ္ဈာဒဒတွာ ပရိဒဟိတွာ၊ ဝတ်၍။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်း၏အကျင့်ကို။ ပဗ္ဗဇေယျံ၊ ကျင့်ရမူကား။ သာခု၊ ကောင်းစွာ၏။ ဣဘိဇေသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤဣန္ဒသုကရံ အာဂါရံ အစရှိသောပါဠိ၌။ (စသဒ္ဒါကား ဝါကျာရမ္ဘတည်း)။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဂါရသ၊ လူ၏။ ဟိတံ၊ အစီးအပွားဖြစ်သော။ ကသိဝါဏိဇ္ဇာဒိကမ္မံ၊ လယ်လုပ်ခြင်း ကုန်သွယ် ခြင်း အစရှိသောအမှုကို။ အဂါရိယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တဋ္ဌ၊ ထိုလယ် လုပ်ခြင်း ကုန်သွယ်ခြင်းအားရှိသော အမှုသည်လည်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်၌။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို။ အနဂါရိယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဉာဘဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ တံ အနဂါရိယံ၊ ထိုရဟန်း၏ အကျင့်ကို။ ပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဋိပဇ္ဇေယျံ၊ ကျင့်အံ့။

၁၉၂။ အပ္ပံဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဟာသတော၊ တထောင်အောက်။ ဟေဋ္ဌာ၊ ယုတ်သော။ ဘောဂက္ခန္ဓေါ၊ စည်းစိမ်အစုသည်။ အပေါနာမ၊

နည်းသည်မည်သည်။ ဟောတို့၊ ဖြစ်၏။ သဟာသတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ မဟာ၊ များစွာသော အစုမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာပန္နနဋ္ဌန၊ အဆက်ဆက်စပ်ခြင်းသဘောဖြင့်။ ဉာတိဝေ၊ အဆွေသည်လျှင်။ ဉာတိပရိဝဋ္ဋော၊ မည်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သောဉာတိပရိဝဋ္ဋော၊ ထိုအနေဆွအဆက်သည်။ ဝိသတိယာ၊ အဆက်နှစ်ဆယ်အားဖြင့်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အယုတ်သည်။ အပ္ပေါနာမ၊ နည်းသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသတိယာ၊ နှစ်ဆယ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ မဟာ၊ များသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၉၃။ **ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတော**တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပါတိမောက္ခသံဝရေန၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ **အာစာရ ဂေါစရသမ္ပန္နော**ဘိ၊ ဟူသည်ကား။ **အာစာရေန**စ၀၊ အာစာရသီလနှင့်ဝင်း။ ဂေါစရေနစ၊ ဂေါစရသီလနှင့်ဝင်း။ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံ၏။

အာစာရသီလဟူသည်ကား ကာယဒွါရ ဝစီဒွါရ မနောဒွါရတို့ဖြင့် အကုသိုလ်တရားတို့မှ ကြဉ်ရှောင်သောသီလတည်း။ ဂေါစရသီလဟူသည်ကား ပြည့်တန်ဆာမ လင်သေမုဆိုးမ အရွယ်လွန်၍ လင်မရသောမိန်းမ ရဟန်းမိန်းမ ပဏ္ဍုက် ဤဂေါစရငါးပါးတို့ကိုကြဉ်၍ ဆောက်တည်သောသီလတည်း။

အဏုမတ္တေသူတိ၊ ဟူသည်ကား။ အပ္ပမတ္တကေသု၊ အနည်းငယ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝဇ္ဇေသူတိ၊ ဟူသည်ကား။ အကုသလဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဘယဒဿာဝီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘယဒဿီ၊ အပါယ်ဘေးကို ရှုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမာဒဟိယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အာဒိယိတ္ဝာ၊ ယူ၍။ သိက္ခာတိသိက္ခာပဒေသူတိ၊ ကား။ သိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ တံတံသိက္ခာပဒံ၊ ကို။ သမာဒိယိတ္ဝာ၊ ဆောက်တည်၍။ သိက္ခာတိ၊ ကျင့်၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဇ္ဈာ ဇေတသု ပဓေသု၊ ပုဒ်တို့၌။ (ဒီဃနိကာယ် အဋ္ဌကထာ၌လည်းဟူ)။ သခေ်ပေါ၊ တည်း။ ဝိတ္ထာရောပန၊ အကျယ်ကိုကား။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ ပြီ။

ကာယကမ္မ ။ပ။ ဇီဝေါတိတ္ထေ၊ ၌။ အာစာရ ဂေါစရ ဂဟဏေနေဝ၊ အာစာရ ဂေါစရ သဒ္ဒါဖြင့် သာလျှင်။ ကုသလေ၊ သော။ ကာယကမ္မ ဝစီကမ္မေ၊ ကာယကံဝစီကံကို။ ဂဟိတေပိ၊ ယူအပ်ပြီးသော်လည်း။ ယသ္မာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဣဒံ အာဇီဝ ပါရိသုဒ္ဓိ သီလံနာမ၊ ဤအာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ သီလမည်သည်ကား။ အာကာသေဝါ၊ ၌ဝင်း။ ရုက္ခဂ္ဂါဒီသုဝါ၊ သစ်ပင်ဖျားအစ

ရှိသည်တို့ဦးဋ္ဌရင်း။ နဉပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ကာယဝစီဒွါရေသုံယေဝပန၊ တို့ဦးသာလျှင်။ ဉပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တသ္မာ၊ ထိုအာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ၏။ ဉပ္ပတ္တိဒွါရဒဿနတ္ထံ၊ ဖြစ်ရာဒွါရကိုပြခြင်းငှာ။ ကာယ ။ပ။ ကုသလေနာဝတိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယသ္မာပန၊ ကြောင့်။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ (ထည့်ပါ)။တေန၊ထိုအာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလနှင့်။သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သေးဘိက္ခု၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓါဇီဝေါစ၊ စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ မုဏ္ဍိယသုတ္တန္တဉသေန်၊ အားဖြင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

အာဘယ်သို့လျှင် မုဏ္ဍိယသုတ်၌ ဟောအပ်သနည်းဟူသော စောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍ တတ္ထဟိ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရဇောတကတည်း)။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

တတ္ထ၊ ထိုမုဏ္ဍိယသုတ်၌။ ကတမဉ္စ။ပ။ဝဒါမိတိ၊ ကတမဉ္စ။ပ။ဝဒါမိဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ကုသလံ၊ သော။ သီလံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ အာဘယ်နည်းဟူမူကား။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ကုသလံ၊ သော။ ကာယကမ္မဉ္စ၊ ကိုဂုဏ်း။ ဝစီကမ္မဉ္စ၊ကိုဂုဏ်း။ပရိသုဒ္ဓံ၊သော။အာဇီဝဉ္စ၊အသက်မွေးခြင်းကိုဂုဏ်း။ အဟံ၊ သည်။ သီလသ္မိံ သီလံဣတိ၊ ဟူ၍။ (တနည်းကား) သီလသ္မိံ၊ သီလအပေါင်း၌။ ဧကံ၊ တခုသော။ သီလံဣတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ယသ္မာပန၊ ကြောင့်။ယောဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်။တေန၊ထိုအာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သေဘိက္ခု၊ ကို။ ပရိသုဒ္ဓါဇီဝေါတိ၊ စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိ၏ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊၏။

သီလသမ္ပဒါနေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗြဟ္မဇာလေ၊ ဦး။ ဝုတ္တေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော။ တိဝိဓေန၊ သော။ သီးလန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣန္ဒြိယေသုဂုတ္တဒ္ဝါရောတိ၊ ဟူသည်ကား။ မနစ္ဆဋ္ဌေသု၊ မနိန္ဒြေလျှင် ခြောက်ခုမြောက်ရှိကုန်သော။ ဣန္ဒြိယေသု၊ ဣန္ဒြေတို့၌။ ပိဟိတဒ္ဝါရော၊ ပိဓိအပ်သောဒွါရရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ **သတိသမ္ပဇညေန သမန္နာဂတောတိ**၊ ဟူသည်ကား။ ဗဟိက္ကန္တေ ပဋိက္ကန္တေတိအာဒီသု၊ အဘိက္ကန္တေ ပဋိက္ကန္တေ အစရှိကုန်သော။ သတ္တာသု၊ ခုနစ်ပါး အပြားရှိကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရပ်

၁။ သမဏာ မုဏ္ဍိကပုတ္တာသုတ္တန္တာဂသေန်-ဆဋ္ဌ။

တို့၌။ သတိယာစေဝ၊ သတိန္ဒ္ရိယံဝုင်း။ သမ္မဇညေ့နစ၊ ပညာန္ဒ္ရိယံဝုင်း။ သမန္နာဂတောဝ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သဒ္ဓါသု-သရုပ်ကား အာဘိဂ္ဂန္တွေ့ ပဋိဂ္ဂန္တွေ့ သမ္မာနုကာရီ ဟောတိ တပါး၊ အာလောကိတေ ဝိလောကိတေ သမ္မာနုကာရီဟောတိ တပါး၊ သမိဉ္ဇိတေ ပသာရိတေ သမ္မာနုကာရီ ဟောတိ တပါး၊ သံဃာဋိပတ္တစီဝရေ သမ္မာနုကာရီ ဟောတိ တပါး၊ အသိတေ ပိတေ ခါယိတေ သာယိတေ သမ္မာနုကာရီ ဟောတိ တပါး၊ ဥစ္စာရ ပသာဝကမ္မေ သမ္မာနုကာရီ ဟောတိ တပါး၊ ဂတေဋ္ဌိတေ နိသိန္နေ သုတ္တေ့ ဇာဂရိတေ ဘာသိတေ တုဏှီဘာဝေ သမ္မာနုကာရီ ဟောတိ တပါး-ဤခုနစ်ပါးတည်း။

သန္တုဋ္ဌောတိ၊ ဟူသည်ကား။ စတူသူ၊ ကုန်သော။ ပစ္စယေသု၊ တို့၌။ တိဝိဓေန၊ သော။ သဒ္ဓါသေန၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတောဝ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တိဝိဓေန သန္တောသေန၌ တိဝိဓသရုပ်ကား ယထာလာဘသန္တောသ၊ ယထာဗလသန္တောသ၊ ယထာသာရုပ္ပသန္တောသ-ဤသုံးပါးတည်း၊

စူဠဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်

၁၉၄-၂၁၁။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာတိကံ၊ ကို။ နိက္ခိပိတ္ဝာ၊ ထားပြီး၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ဘာဇေန္တော၊ ခွဲဝေဘော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ကထဉ္စ မဟာရာဇ ။ပ။ ဟောတိတိ အာဒိံ၊ ကို။ အာဟာ၊ပြီ၊တတ္ထ၊ ထိုကထဉ္စ မဟာရာဇ အစရှိသောပါဠိ၌။ သမဘိနိဝိဋ္ဌဿ၊ ကောင်းစွာအကျုံးဝင်သော။ ဣဒမ်ဖိဿ ဟောတိ သီလသမ်ပဒါ ပဒဿ၊ ၏။ (အတ္ထော၌စပ်)။ အဿဘိက္ခုနော၊ ထို ရဟန်း၏။ (သီလံ၌စပ်)။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကို လျင်စွာချခြင်းမှ။ ဝေရမဏိံ၊ကြဉ်ရှောင်ခြင်းတည်းဟူသော။ (ကြဉ်ရှောင်ကြောင်းဖြစ်သော လည်းဟူ)။ဣဒမ်ဖိသီလံ၊ သည်လည်း။ သီလသို့၊သီလအပေါင်း၌။ ကေ၊တပါး သော။သီလံ၊သီလသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ကို။ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ တေ၊ဤသီလသို့ဟူသောပုဒ်သည်။ပစ္စတ္တဝစနတ္ထေ၊ ပဋမာဝိဘတ်၏အနက်၌။ ဘုမ္မေ၊ သတ္တမီဝိဘတ်တည်း။

ပဋမာဝိဘတ်၏အနက်၌ ဇုဒံသီလသို့ ဟူသောပုဒ်၏ သတ္တမီဝိဘတ်ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို ဆရာအဘယ်ကြောင့် သိသနည်းဟု သူစောဒနာဘွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ မဟာအဋ္ဌကထာယံဟိ ။ပ။ ဝုတ္တော ဟူသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား-

ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။တဿ သမဏဿ၊ ၏။(အားလည်းဟူ)။ ဣဒမ္ပိသီလံ၊ သည်လည်း။ဟောဘိ၊၏။ ဤတိုအယမေဝ အတ္ထော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တော၊ ၏။သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားကို။ ဗြဟ္မဇာလေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ဝေဒိဘင်္ဂံ၊ ၏။ ဤဒမဿဟောတိ သီလသို့၌ ပဒဿ၊၏။(အတ္ထော ၌စပ်)။အဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ (အားလည်းဟူ)။ ဤဒံသီလံ၊သည်။ ဟောတုံ၊ ၏။ ဤတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

၂၁၂။ နကုတောစိ ဘယံ သမနုပဿတိ ယဒိဒံ သီလသံဝရောတိ၊ဟူသည်ကား။ အသံဝရမူလကာနိ၊ သီလကိုမစောင့်ရှောက်ခြင်းလျှင် အရင်းရှိကုန်သော။ယာနိဘယာနိ၊အကြောင်းဘေးတို့သည်။ဥပပဇ္ဇန်တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။တသ္မာ၊ထိုသီလကို မစောင့်ရှောက်ခြင်းလျှင် အရင်းရှိကုန်သော ဘေးတို့တွင်။ ယံဘယံ၊သည်။ (ဤဒံကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ သီလသံဝရတော၊ သီလကို စောင့်ရှောက်ခြင်းကြောင့်။ ဘဒဝယျ၊ရာ၏။ တံဘယံ၊ ကို။"ကုတောစိ၊ သော။ကသံဝရ တောပိ၊ တခုသောသီလကို စောင့်ရှောက်ခြင်းကြောင့်လည်း"နသမနုပဿတိ၊ မမြင်။ ကသ္မာ၊အဘယ့်ကြောင့်။ နသမနုပဿတိ နည်းဟူမူကား။သံဝရတော၊ သီလကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းကြောင့်။အသံဝရမူလကဿ၊သီလကို မစောင့်ရှောက်ခြင်းလျှင် အရင်းရှိသော။ ဘယဿ၊ ၏။ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်။နသမ-နုပဿတိ၊ မမြင်။ မုဒ္ဓါဘိသိတ္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယထာဝိဓာန ဝိဟိတေန၊ အကြင်အကြင် ဘိသိက်သွန်းရာသော အစီအရင်ဖြင့် စီရင်အပ်သော။ ခတ္တိယာ ဘိဓသကေန၊ မင်း၏အဘိသိက်ဖြင့်။ မုဒ္ဓနိ၊ ဦးထိပ်၌။ အဝသိတ္တော၊ သွန်းပြီးထသော။ (ရာဇဟူသော ပုဒ်ကိုငဲ့၍ ဝိသေသနသာသမ္မန်သည်)။ ယဒိဒံ ပစ္စုတ္ထိကတောတို၊ ဟူသည်ကား။ သောရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်။ (ကတ္တားထည့်)။ ကုတောစိ၊ အမှတ်မဲ့တပါးပါးဖြစ်သော။ ကေပစ္စတ္ထိကတောပိ၊ တယောက်သော ရန်သူကြောင့်လည်း။ ယံဘယံ၊ အကြောင်ဘေးသည်။ ဘဒဝယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံဘယံ၊ ကို။ နသမနုပဿတိ၊မမြင်။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။နသမနုပဿတိ၊ နည်းဟူမူကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။သောရာဇာ၊ ထိုအဘိသိက်သွန်းသောမင်းသည်။ (ထည့်ပါ)။ နိဟတပစ္စာမိတ္တော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ရန်သူရှိသည်။ (သတ်အပ်ပြီးသောရန်သူရှိသည်လည်းဟူ)။ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏။တသ္မာ၊

ထို့ကြောင့်။ နု သမနုပုဿတိ၊ မမြင်။ အစ္ဆတ္တန္တိ၊ ဟူသည်ကား။နိယကစ္ဆတ္တံ၊ မိမိခန္ဓာ ပဥ္စကကိုစွဲ၍ဖြစ်သော။ (သုခံဠ္ဍ ဝိသေသနစပ်) ။

ဆရာ-အစ္ဆတ္တံဟူသော ပုဒ်၏အနက်ကို နိယကစ္ဆတ္တံ ဟူ၍ဆို၏။ ခန္ဓာပဉ္စက သာမညကို စွဲ၍ ဖြစ်၏ဟူသော အနဲက်သည် ဖြစ်ကောင်းသလော ဟူသော စောဒနာကို နှစ်ဧခြိုင်းငှာ အတ္တံနော သန္တာနေတိအညော ဟူသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ထိုပါဠိ၏ ဣ ထွက်ကား-အတ္တာခန၊ ၏။ သန္တာခန၊ သန္တာန်၌။ ဇာတံ၊ သော။ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အနဝဇ္ဇံသုခန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိသော။ အနိန္ဒိတံ၊ ပညာရှိတို့သည် မကဲ့ရဲ့အပ်သော။ ကုသလသိလပဒဋ္ဌာနေဟိ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော သီလလျှင် နီးစ်ဉာသော အကြောင်းရှိကုန်သော။ အဝိပ္ပဋိသာရပါမောဇ္ဇပီတိ ပဿဒ္ဓိဓမ္မဟိ၊ နှလုံးမသာခြင်း၏ မရှိခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်း နှစ်သက်ခြင်း စိတ်တို့၏ ငြိမ်းခြင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော တရားတို့သည်။ ပရိဂ္ဂဟိတံ၊ ခြုံရုံအပ်သော။ ကာယိက စေတသိကသုခံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောချမ်းသာခြင်း စိတ်၌ဖြစ်သောချမ်းသာခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ဧဝံခေါ မဟာရာဇ ။ပ။ ဟောတိတိ ဣမိနာ ပါဌေန၊ ဖြင့်။ (နိဋ္ဌပေသိဋ္ဌစပ်လေ)။ ဧဝံဣမိနာ ဝုတ္တနယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ (ဤကရိဏ်းကိုကား ဝိတ္ထာရေတ္ဝာဋ္ဌစပ်လေ။ ဒဿိတေန ဋ္ဌလည်း စပ်သင့်၏။) နိရန္တရံ၊ မပြတ်။ ဝိတ္ထာရေတ္ဝာ၊ ခဲ့၍။ ဒဿိတေန၊ ပြအပ်ပြီးသော။ တိဝိဓေန၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။ သီလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သီလသမ္ပဒန္နောနာမ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊သို့။ သီလကထံ၊ ကို။ နိဋ္ဌပေသိ၊ ပြီးဆုံးစေ၏။

ဣန္ဒြိယသံဝရကထာ

၂၁၃။ ဣန္ဒြိယေသု ဂုတ္တဒ္ဝါရဘာဝနိယော၊ ဣန္ဒြိယေသု ဂုတ္တဒ္ဝါရပုဗ္ဗင်္ဂမံ ခဲ့ဝေဏ္ဍော်၌။ စက္ခုနာရူပန္တိတ္ထပါဌေ၊ ၌။ သမဘိနိဝိတ္ထော၊ ဝေသာ။ အယံစက္ခု

၁။ ကုသလံ သီလပဒဋ္ဌာနေဟိ ဆဋ္ဌီ-သတ္တမီ ဂဝ-၌ ဣဒံဝုတ္တံဟောတိ ကုသလသီလ ပဒဋ္ဌာနာ အဝိပ္ပဋိသာရ ပါမောဇ္ဇပီတိပဿဒ္ဓိ ဓမ္မာ၊ အဝိပ္ပဋိသာရာဒိ နိမိတ္တာ ဥပ္ပန္နံ စေတသိကသုခံ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ စေတသိကသုခသမုဋ္ဌာနေဟိစ ပဏီတရူပေဟိ ဖုဋ္ဌသန္တာ ရဿဥပ္ပန္နံ ကာယိကသုခန္တိ-ဟု ဆို၏။

ဋီကာသယ (က) ၄၇၁-၁၇

သဒ္ဒါ၊ သည်။ ကတ္ထစိ၊ အခ္ခါသောအရာ၌။ ဗုဒ္ဓစက္ခုမှိ၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိ ဉာဏ်၌။ ဝတ္တာတိ၊ ဖြစ်၏။ မယာ၊ သည်။ဝုတ္တာဿ၊ သော။ ဝစနဿ၊ စကား၏။ သာဓကံ၊ သက်ဆေဖြစ်ဆသော။ ယထာကိံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ အာဟာ၊ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနော။ပ။ ကေမိတိဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ပြီ။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနော၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ်ဖြင့်။လောကံ၊ လူကို။ ဝေါလောကေမိ၊ကြည့်၏။ကတ္ထစိ၊ ၌။ သဗ္ဗညုတဉာဏသမ်ါတော၊သော။ သမန္တစက္ခုမှိ၊ သမန္တစက္ခု၌။ ဝတ္တာတိ၊၏။ (ယထာဟပေးမြဲ)။ တထူပမံ ။ပ။ သမန္တစက္ခုတိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အာဟာ၊ဟောတော်မူပြီ။ သုမေဓ၊မိုဃ်းကြိုးစက်နှင့် တူသော ပညာရှိထသော။ သမန္တစက္ခု၊ အလုံးစုံသောတရားတို့ကိုမြင်နိုင်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရှိထသော။ဘဂဝါ၊ ရှင်ပင်ဘုရား။ တထူပမံ၊ ထိုတောချုံလျှင် ဥာမာ ရှိထသော။ ဓမ္မမယံ၊ လောကုတ္တရာတရားဖြင့် ပြီးထသော။ ပါသာဒံ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော ပြာသာဒ်ထက်သို့။ အာရုယှ၊ တက်၍။ ဒဿေ'ဘိ၊ လော။ ကတ္ထစိ၊ ၌။ ဓမ္မစက္ခုမှိ၊ ပညာတည်းဟူသော စက္ခု၌။ ပဝတ္တာတိ၊ ဖြစ်၏။

ဓမ္မစက္ခုဟူက တရားတည်းဟူသော စက္ခုသည် ဓမ္မစက္ခုမည်ကောင်းသလောဟူသော စောဒနာကို နှလုံး၌ထား၍ ဝိရဇံ။ပ။ ပညာဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား—

ဟိ တဒေဝ သစ္ခံ၏။ဝိရဇံ ။ပ။ စက္ခုံ ဥဒပါဒိဘိတ္ထေပါဠေ၊၌။အရိယမဂ္ဂတ္တယ-ပညာ၊ အောက်ဖြစ်သော အရိယာမက် သုံးပါးအပေါင်း၌ ပညာသည်။ ဓမ္မစက္ခု၊ မည်၏။ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာဘည်းဟူသော မြူကင်းထသော။ စိတမလံ၊ မောဟဘည်းဟူသော အညစ်အကြေးကင်းထသော။ ဓမ္မစက္ခုံ၊ အောက်မက်သုံးပါးအပေါင်း၌ဖြစ်သော ဉာဏ်ဘည်းဟူသော မျက်စိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ စက္ခုံ ဥဒပါဒိ ဉာဏံ ဥဒပါဒိတိတ္ထေပါဠေ၊ ၌။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏံ၊ ကို။ ပညာစက္ခုန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာတိ၊ ဟူ၍။ အာဂတဋ္ဌာနေသု၊ လာခဲသောအရာတို့၌။ ဒိဗ္ဗစက္ခုမှိ၊ ၌။ ဝတ္တာတိ၊ဖြစ်၏။ စက္ခုဠ္ဠ ပဋိစ္စ ရူပေစာတိတ္ထေပါဠေ၊ ပါဠ်၌။ပဿာဒစက္ခုမှိ၊ ၌။ ဝတ္တာတိ၊ဖြစ်၏။ ဣဓ၊နန၊ ဤစက္ခုနော ရူပံ ဟူခဲသော ပါဠ်၌ကား။ အယံ စက္ခုသဒ္ဒါ၊ ဤစက္ခု သဒ္ဒါသည်။စက္ခုဝေါဟာရေ၊စက္ခုဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိသော။စက္ခုဝိညာဏော၊ စက္ခုဝိညာဏ်၌။ ဝတ္တာတိ၊ ဖြစ်၏။

ဤအနက်ကား စကြဝဠာရေဟု ရှိသောပါဠိအတိုင်း ယောဇနာသော အနက်တည်း။ စကြဝဠာရေနဲဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏။ ဧကဉ္စဝဠာရေန၊ စကြဝဠာရဖြင့်။ ပဝတ္တော၊ သော။ စကြဝိညာဏော၊ ၌။ ဝတ္တဲတိ၊ ၏။ ဤသို့ယောဇနာ။

တဿမာ၊ ကြောင့်။ စကြဝိညာဏေန၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိဿဝါ၊ ၍။ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဧတ္ထ၊ ဤစကြဝဠာနှာ ရူပံ ဒိဿဝါ ဟူသော ပါဠိ၌။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ သေသပဒေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ယံဝစနံ၊ ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုအပ်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော စကားကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊၌။ မယာ၊ငါသည်။ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ အဗျာသေကသုခန္တိ၊ဟူသည်ကား။ ကိလေသဗျာသေက ဝိရဟိတတ္တာ၊ ကိလေသာတို့နှင့် ရောယှက်ခြင်းမှ ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဗျာသေကံအာသမ္မိဿံ၊ ကိလေသာတို့နှင့် ရောယှက်ခြင်း မရှိထသော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ဖြူစင်စွာထ၏သော။ အဓိစိတ္တာသုခံ၊ အလွန်မြတ်သော စိတ်ကို စွဲ၍ဖြစ်သော ချမ်းသာကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ဣန္ဒြိယသံဝရကထာ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရကထာသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး၏။

သတိသမ္ပဇညကထာ

၂၁၄။ သတိသမ္ပဇညဘာဇနီယမ္ပိ၊ သတိသမ္ပဇညပုဒ်ကို ခွဲဝေရာ၌။ (သတိသမ္ပဇညပုဒ်၏ ပဒဘာဇနိ၌ လည်းဟူ)။ အဘိက္ကန္တေပဋိက္ကန္တေတိတ္ထ ပါဠေ၊ ၌။ (တာဝကား ဝတ္တာဗ္ဗန္တရာပေက္ခတည်း)။ ဂမနံ၊ ရှေ့သို့သွားခြင်းကို။ အဘိက္ကန္တံဣတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ နိဝတ္တနံ၊ နောက်သို့ဆုတ်ခြင်းကို။ ပဋိက္ကန္တံဣတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တဒုဘယမ္ပိ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကိုလည်း။ စတူသု၊ ကုန်သော။ ဣရိယာပထေသု၊ တို့၌။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဂမနေ၊ သွားခြင်း၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို။တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့။ ပုရတော၊ ရှေ့သို့။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ အာဘိဟရန္တော၊ ဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာဘိက္ကမတိနာမ၊ မည်၏။ ပဋိနိဝတ္တေန္တော၊ နောက်သို့ နစ်စေသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဋိက္ကမတိနာမ၊ မည်၏။ဌာနေပိ၊ ရပ်ခြင်း၌လည်း။ဌိတကော၀၊ ရပ်လျက်သောလျှင်။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ပုရတော၊ ရှေ့သို့။ သြနမေန္တော၊ ညွတ်စေသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာဘိက္ကမတိနာမ၊ ခြင်းမည်၏။ ပစ္ဆတော၊ နောက်သို့။အပနာမေန္တော၊ ပြန်၍ညွတ်စေသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဋိက္ကမတိနာမ၊

၏။ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်ခြင်း၌။နိသိန္နကော၀၊ ထိုင်လျက်သာလျှင်။ အာသနဿ၊ ထိုင်ခြင်းကို။ ပုရိမအင်္ဂါဘိမုခေါ၊ ရှေအစိတ်သို့ရှေရှု။ သံသရန္တော၊ ရွှဲစေသော်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။အဘိက္ကမတိနာမ၊ရှေသို့သွားခြင်းမည်၏။ပစ္ဆိမအင်္ဂပဒေသံ၊ နောက်ဖြစ်သောအင်္ဂါအစိတ်ကို။ ပစ္ဆာသံသရန္တော၊ ပြန်၍ရွှဲစေသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဋိက္ကမတိနာမ၊ ဆုတ်ခြင်းမည်၏။ နိပဇ္ဇနေပိ၊ အိပ်ခြင်း၌လည်း။ ဧသေ၀နယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။

သမ္မာနကာရီဟောတီ တိ၊ ဟူသည်ကား။ သမ္မာညေန၊ ပည်ာ အဆင်အခြင်ဖြင့်။ သဗ္ဗကိစ္စကာရီ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိစ္စကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝဲ၊ ကား။ သမ္မာညမေ၀၊ ပညာအဆင်အခြင်ကိုသာလျှင်။ ကာရီ၊ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ-သစ္ဒံ၊ ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဘိက္ကန္တာဒီသု၊ တို့၌။ သမ္မာညံ၊ ကို။ ကရောတေ၀၊ ပြုသည်သာလျှင်တည်း။ ကတ္ထစိ၊ တစုံတခုသော ရွှေသို့တက်ခြင်း အစရှိသည်တို့၌။ သမ္မာညဝိရဟိတော၊ ပညာအဆင်အခြင်မှကင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တတ္ထ၊ ထိုသွားခြင်းစသည်၌။ သာတ္ထကသမ္မာညံ၊ ၎င်း။သပ္ပါယသမ္မာညံ၊၎င်း။ဂေါစရသမ္မာညံ၊ ၎င်း။အသမ္မောဟသမ္မာညံ၊ ၎င်း။ဣဘိ၊ဤသို့။ သမ္မာညံ၊ သည်။စတုဗ္ဗိဓံ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။တတ္ထ၊ ထိုဒေးပါးတို့တွင်။အဘိက္ကမနစိတ္တော၊ရွှေသို့တက်လိုသောစိတ်သည်။ ဥပ္ပဒန္နေ၊သော်။ စိတ္တာသေနဓ၀၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အဂန္ဆာ၊ မသွားမူ၍။ ဂတေနု၊ ရွှေသို့သွားသဖြင့်။တတ္ထ၊ ဤရွှေအရပ်၌။မေ၊ ငါ့အား။အတ္ထော၊ အကျိုးသည်။ အတ္ထိကိံ နု၊ ရှိမည်လော။ နတ္ထိကိံ နု၊ မရှိမည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္ထာနတ္ထံ၊ အကျိုးရှိသည် မရှိသည်ကို။ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍။အတ္ထပရိဂ္ဂဏှနံ၊ အကျိုးကို သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ သာတ္ထကသမ္မာညံ၊ မည်၏။ စ၊ ဆက်အံ့။ တတ္ထ၊ထိုသာတ္ထကသမ္မာညံ ဟူသောပုဒ်၌။အတ္ထောတိ၊ ဟူသည်ကား။ စေတိယဒဿနပေါဓိ သံဃထေရ အာသုဘ ဒဿနာဒိ၀သေန၊ စေတီကိုဖူးမြင်ခြင်း ဗောဓိပင်ကို ဖူးမြင်ခြင်း သင်္ဃတော်ကိုဖူးမြင်ခြင်း မထေရ်ကြီးကိုဖူးမြင်ခြင်း အသုဘကိုရှုခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဓမ္မတော၊ ကုသိုလ် တရား၏။ ဝုစ္စို၊ ပွားခြင်းတည်း။ ဟိ-သစ္ဒံ၊ မှန်၏။ စေတိယံ၀ါ၊ ကိုဝင်း။ ဗောဓိံ၀ါ၊ ကိုဝင်း။ ဒိဿဝပိ၊ ဖူးပြီးလျှင်လည်း။ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏံ၊ ဘုရားလျှင် အာရုံရှိသော။ သံဃဒဿနေန၊ သင်္ဃာကိုဖူးမြင်ခြင်းဖြင့်။ သံဃာရမ္မဏံ၊ သံဃာလျှင် အာရုံ

ရှိသော။ ပီတိ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတ္ဝာ၊ ဖြစ်စေ၍။ တဒေဝ၊ ထိုပီတိကိုသာလျှင်။ ခယဝယတော၊ကုန်တတ် ပျက်တတ်သောအားဖြင့်။သမ္မသန္တော၊ သုံးသပ်သော ရဟန်းသည်။ အရဟာတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏာဘိ၊ ၏။ ထေရော၊ သီဘင်းကြီးတို့ကို။ ဒိဿ၊ ၍။ တေသံ၊ ထိုသီတင်းကြီးတို့၏။ ဩဝါဒေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ အသုဘံ၊ အသုဘကို။ ဒိဿ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထိုအသုဘ၌။ ပဌမစျာနံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတ္ဝာ၊ ၍။ တဒေဝ၊ ထိုပဌမစျာန်ကိုလျှင်။ ခယ ဝယတော၊ အားဖြင့်။ သမ္မသန္တော၊ သည်။ အရဟာတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုစေတီ အစရှိသည်တို့ကို။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းကို။ သာတ္ထကန္တိ၊ အကျိုးရှိ၏ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကေစိပန ံ၊ အချို့ကုန်သော ဆရာတို့သည်ကား။ အာမိသတောပိ၊ အမိသအားဖြင့်လည်း။ ဝုစ္စို၊ အကျိုးစီးပွားသည်။ အတ္ထောယေဝ၊ အကျိုးသာလျှင်တည်း။ကသ္မာ၊ ကြောင့်။အတ္ထော၊ အတ္ထမည်သနည်း။ တံ၊ ထိုအာမိသကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယ၊ သာသနာတော်ကို ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ။ ပဋိပန္နတ္တာ၊ ကျင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အာမိသတောပိ၊ အားဖြင့်လည်း။ ဝုစ္စို၊ သည်။ အတ္ထောယေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တီ၊ ကုန်၏။

တသ္မိံ ပနဂမနေ၊ ထိုသွားခြင်း၌ကား။ သပ္ပါယာသပ္ပါယံ၊ လျောက်ပတ်သည် မလျောက်ပတ်သည်ကို။ ပရိဂ္ဂဟေတ္ဝာ၊ ဆင်ခြင်၍။ သပ္ပါယပရိဂ္ဂဏှနံ၊ လျောက်ပတ်သည်ကို သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ သပ္ပါယသမ္ပဇညံ၊ မည်၏။ ဣဒံ တံသပ္ပါယာသပ္ပါယံ၊ ထိုသပ္ပါယာသပ္ပါယသည်။ သေယျထာကတမံ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား။ စေတိယဒဿနံ၊ သည်။ သာတ္ထကံ၊ အကျိုးရှိ၏။ (တာဝ သဒ္ဒါကား ဝတ္တမ္မန္တရာ ပေက္ခတည်း)။ စေတိယဿ၊ ကို။ မဟာပူဇာယ၊ မြတ်သော ပူဇော်ခြင်းဖြင့် ပူဇော်ခြင်းငှာ။ ဒဿ ဒ္ဓါဒဿ ယောဇနန္တရေ၊ ဆယ်ယူဇနာ တဆယ့်နှစ်ယူဇနာ အတွင်း၌။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်တို့သည်။ သန္နိပတန္တိ၊ စည်းဝေးကုန်၏။ အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ ဝိဘဝါနုရူပါ၊ စည်းစိမ်အားလျော်စွာ။ ဣတ္ထိယောပိ၊ မိန်းမတို့သည်ၜင်း။ ပုရိသာပိ၊ ယောကျ်းတို့သည်ၜင်း။ အလင်္ကတပဋိယတ္တာ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ စိတ္တကမ္မရူပကာနိဝိယ၊ ပန်းချီ ဆေးရေးအရုပ်တို့ကဲ့သို့။ သဉ္ဇာယန္တိ၊ သွားကုန်၏။

၁။ အာဘယဂိရိဝါသိ ထေရ်တို့ကိုရည်ရွယ်သည်။ ဋီကာ။

တတြစ၊ ထိုသို့သွားရာ၌လည်း။အာဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဣဋ္ဌေ၊ ဣဋ္ဌာရုံဖြစ်သော။ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌။ လောဘော၊ တပ်ခြင်းသည်။ ဟော့တိ၊ ၏။ အနိဋ္ဌေ၊ သော။ အာရမ္မဏေ၊ ၌။ပဋိဃော၊ ပြစ်မှားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿမပေက္ခနေ၊ မဆင်ခြင်မှု၍ ရှုခြင်း၌။ မောဟော၊သည်။ဥပပဇ္ဇတိ၊၏။ကာယသံသဂ္ဂပတ္တိံဝါ၊ ကာယသံသဂ္ဂ အာပတ်သို့ မူလည်း။အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဇီဝိတဗြဟ္မစရိယာနုံဝါ၊ အသက် သာသနာတော်တို့၏မူလည်း။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တံဌာနံ၊ သည်။ အသပ္ပါယံ၊ မသလျောက်ပတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝုတ္တာပ္ပကာရေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။အန္တရာယော၊ သည်။အဘာဝေ၊ မဖြစ်သည်ရှိသော်။(အန္တရာယာဘာဝစေကို အန္တရာယော အဘာဝေဟု ပုဒ်ဖြတ်)။သပ္ပါယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗောမိဒဿနေပိ၊ ဗောဓိပင်ကို ဖူးမြင်ရာ၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ရှိ၏။ သံဃဒဿနမ္ပိ၊ လည်း။ သာတ္ထံ၊ ၏။ အန္တောဂဓိမေ၊ ရှာတွင်း၌။ မဟာမဏ္ဍပံ၊ ကြီးစွာသောမဏ္ဍပ်ကို။ ကာရေတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ တည်ဥပဲတ်လုံး။ ဓမ္မသဝနံ၊ ကို။မနုဿေသု၊ လူတို့သည်။ ဂ. ရောန္တေသု၊ပြုကုန်သည်ရှိသော်။ ဝုတ္တာပ္ပကာရေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားအားဖြင့်သာလျှင်။ ဇနသန္နိပါတော၊စေဝ၊လူတို့၏ အစည်းအဝေးသည်၎င်း။ အန္တရာယောစ၊ သည်၎င်း။ သစေ ပန ဟောတိ၊ အံ့။ဧဝံသတိ၊ သော်။တံဌာနံ၊ သည်။ အသပ္ပါယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အန္တရာယေ၊ သည်။အဘာဝေ၊သော်။ သပ္ပါယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာပရိသပရိဝါရာနံ၊များသောပရိသတ် အခြံအရံရှိကုန်သော။ ထေရာနံ၊ တို့ကို။ ဒဿနေပိ၊ ၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ၏။

အသုဘဒဿနမ္ပိ၊ အသုဘကို ရှုခြင်းသည်လည်း။ သာတ္ထံ၊ ၏။ တဒတ္ထဒီပနတ္ထဉ္စ၊ ထိုသို့အကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာလည်း။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ဝတ္ထု၊ သက်ဃေတည်း။ ဧကော၊ သော။ဒဟရဘိက္ခု၊ ပဉ္စင်းငယ်သည်။ သာမဏေရံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဒန္တကဋ္ဌတ္ထာယ၊ ဒန်ပူအလို့ငှာ။ ဂစ္ဆတာ၊ သွားခဲလေသော်။ သာမဏေရော၊ သည်။ မဂ္ဂါ၊ မှ။ ဩက္ကမ္မ၊ ဖဲ၍။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ"ဂစ္ဆန္တော၊ သွားလေသော်။ အသုဘံ၊ အသုဘကောင်ကို။ ဒိဿွာ၊ ၍။ ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ၍။တဒေဝ၊ ထိုပဌမစျာန်ကိုလျှင်။ ပါဒကံ ကတွာ၊အခြေပြု၍။သင်္ခါရေ၊ တို့ကို။ သမ္မသန္တော၊ သုံးသပ်သည်ဖြစ်

၍။ တီကိ၊ ကုန်သော။ဖလာနိ၊ တို့ကို။သစ္စိကတ္ဝာ၊၍။ ဥပရိမဂ္ဂင်္ဘာယ၊အရဟတ္တ မဂ်အလို့ငှာ။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ပရိဂ္ဂဟေတ္ဝာ၊သိမ်းဆည်း၍။အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ ဒဟရော၊ ပဒ္ဓင်းငယ်သည်။ တံ၊ ထိုသာမဏေကို။အပဿန္တော၊ မမြင် သည်ဖြစ်၍။ သာမဏေးရောတိ၊ သာမဏေဟူ၍။ပက္ကောသိ၏။သော သာမဏေ ရော၊ ထိုသာမဏေသည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ပဗ္ဗဇိတဒိဝသတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိ၊တကွ။ဒွေကထာနာမ၊ နှစ်ခွန်းသောစကား မည်သည်ကို။ န ကထိဘပုဗ္ဗာ၊ မဆိုစဘူး။အညသ္မိံ ပိဒိဝသေ၊ ဥ်လည်း။ ဥပရိ ဝိသေသံ၊ အထက်တရားအထူးကို။ နိဗ္ဗတ္တေသာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ကိံ၊ အသို့နည်း။ဣတိ၊ဤသို့။ ပဋိဝစနံစကား တုံ့ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သာမဏေရ၊ ဏော၊ ဟေ၊လာလှည့်။ ဣတိစ၊ ဤသို့ လည်း။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ကောစနေနေဝ၊ တခွန်းတည်းသော စကားဖြင့်သာ လျင်။ အာဂန္ဆာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣမိနာမဂ္ဂေနေဝ၊ ဖြင့်သားလျင်။ ဂန္ဆာ၊ ၍။ မယာ၊ သည်။ ဌိတောကာသေ၊ ရပ်ရာအရပ်၌။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏအမျှ။ ပုရတ္ထာဘိမုခေါ၊ အရှေ့အရပ်သို့ ရှေးရှု။ ဌတ္ဝာ၊၍။ ဩလောကေထ၊ ကုန်လော။ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ သော၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်သည်။ တထာ၊ ထိုသာမဏေဆိုတိုင်း။ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ တေန၊ ထိုသာမဏေသည်။ ပတ္တဝိသေသ မေဝ၊ ရောက်သောတရားအထူးသို့လျင်။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ဝံ၊ ဤသို့။ ဧကံ အသုဘံ၊သည်။ ဒိန္နံ၊ကုန်သော၊ ဇနာနံ၊ တို့၏။အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဝံ၊ ဤသို့။ သာတ္ထမ်ပိပန၊ အကျိုးရှိသော်လည်း။ ပုရိသဿ၊ အား။ မာတုဂါမာသုဘံ၊ မိန်းမအကောင်သည်။ အသပ္ပါယံ၊ မလျောက်ပတ်။ မာတု ဂါမဿ၊အားလည်း။ ပုရိသာသုဘံ၊သည်။ အသပ္ပါယံ၊ ပတ်။ သဘဝေ၊ သဘောတူသော အကောင်သည်သာလျင်။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ဝံ၊ဤသို့။သပ္ပါယ ပရိဂ္ဂဏှာနံ၊ လျောက်ပတ်သည်ကို ဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ သပ္ပါယသမ္မဇညံနာမ၊ မည်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပရိဂ္ဂဟိတသာတ္ထက သပ္ပါယဿပန၊အကျိုးရှိသည် လျောက် ပတ်သည်ကို သိမ်းဆည်းပြီးသော် ရဟန်း၏ကား။ (၎ါစရသမ္မဇညံနာမ၌ စပ်)။ အဋ္ဌတိံသာယ၊ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ကမ္မဋ္ဌာနေသု၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင်။

အာကာသကသိဏ်း အာလောက ကသိဏ်းကို ပါဠိတော်၌ တိုက်ရိုက် ဟောတော်မမူသောကြောင့် ထိုနှစ်ပါးကိုကြဉ်၍ သုံးဆဲ့ရှစ်ပါးယူလေ။

အတ္တနော၊ မိမိ၏။ စိတ္တရုစိယံ၊ စိတ်နှစ်သက်အပ်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနသခ်ါတံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဟုဆိုအပ်သော။ ဂေါစရံ၊ အာရုံကို။ ဥဂ္ဂဟေတ္ဝာ၊ သင်၍။ ဘိက္ခာစာရဂေါစရေ၊ ဆွမ်းခံရွာ၌။ တံကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာဝ၊ ၍သာလျှင်။ ဂမနံ၊ သည်။ ဂေါစရသမ္ပဇညံနာမ၊ မည်၏။ တဿ၊ ထိုဂေါစရသမ္ပဇညကို။ အာဝိဘာဝတ္ထံ၊ ထင်စွာပြခြင်းငှာ။ ဣဒံ စတုက္ကံ၊ ဤစတုက္ကကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဟရတိ၊ အသွား ဆောင်၏။ နံ ပစ္စာဟရတိ၊ အပြန် မဆောင်။ ဧကစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္စာဟရတိ၊ အပြန်ဆောင်၏။ နံ ဟရတိ၊ အသွားမဆောင်။ ဧကစ္စောပန၊ သည်ကား။ နေဝ ဟရတိစ၊ အသွားလည်းမဆောင်။ နံ ပစ္စာဟရတိစ၊မဆောင်။ ဧကစ္စော၊ သည်။ ဟရတိစ၊ ၏။ ပစ္စာဟရတိစ၊ ၏။ ဣတိ ဣဒံစတုက္ကံ၊ဤစတုက္ကကို။ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးယောက်တို့တွင်။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဒိဝသံ၊ တခန့်ပတ်လုံး။ စင်္ကမေန၊ စင်္ကြံသွားခြင်းဖြင့် ဝင်း။ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့်ဝင်း။ အာဝရဏီယေဟိ၊ မြစ်အပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ အကုသိုလ်တရားတို့မှ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိသောဓေတ္ဝာ၊ ဖြူစင်စေ၍။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၌။ ပဌမယာမေပိ၊ ပဌမယာမ်ပတ်လုံးဝင်း။ မဇ္ဈိမယာမေပိ၊ မဇ္ဈိမယာမ်၌ဝင်း။ ဧသေဝ၊ အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ပဿိမယာမေပန၊ မိုးသောက်ယာမ်၌ကား။ နိသဇ္ဇစင်္ကမေဟိ၊ ထိုင်ခြင်း စင်္ကြံသွားခြင်းတို့ဖြင့်။ ဒိတိနာမေတ္ဝာ၊ လွန်စေ၍။ ပဂေဝ၊ စောစောကလျှင်။ စေတိယင်္ဃ ဗောဓိယင်္ဃ ဝတ္တံ၊ စေတိယင်္ဃဝတ် ဗောဓိယင်္ဃဝတ်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဗောဓိရုက္ခေ၊ ဗောဓိပင်၌။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အာသိဉ္စိတ္ဝာ၊ ၍။ ပါနီယ ပရိဘောဇနီယံ၊ သောက်ရေ သုံးဆောင်ရေကို။ ပစ္စုပဋ္ဌပေတ္ဝာ၊ တည်၍။ အာစရိယုပဇ္ဈာယဝတ္တာဒီနိ၊ အာစရိယဝတ် ဥပဇ္ဈာယဝတ် အစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ ခန္ဓကဝတ္တာနိ၊ တို့ကို။ သမာဒါယ၊ ၍။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ သရီရပရိကမ္မံ၊ ကိုယ်ကိုသုခ်သင်ခြင်းကိစ္စကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းသို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ ဒွေတယော ပလ္လင်္ကေ၊ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်သော ထက်ဝယ်တို့ပတ်လုံး။

ညောင်းညာ၍ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ် ဆန့်တန်းသည်ကိုပင် ဒွေတယောပလ္လင်ကဲ့ဟု မိန့်ဆိုသတည်း။

ညသုံမံ၊ အခင်္ဇကို။ ဂါဟာပေန္တော၊ ယူဒစသည်ဖြစ်၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ အနုယုဉ်တ္ဝာ၊ လုံ့လပြု၍။ ဘိက္ခာစာရဂေါစရေ၊ ဆွမ်းခံအံ့သော အခါ၌။ ဥဋ္ဌဟိတ္ဝာ၊ ထ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနသီသေန၀၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်သာလျှင်။ ပတ္တစီ၀ရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သေနာသနတော၊ မှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ မနသိကရောန္တော၀၊ နှလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ စေတိယင်္ဂဏံ၊ စေတိယင်ပြင်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ သစေဟောတိ၊ အံ့။ တံ၊ ထိုဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အဝိဿဇ္ဇေတ္ဝာ၀၊ မစ့နှံ့မူ၍သာလျှင်။ စေဘိယင်္ဂဏံ၊ သို့။ ပဝိသတိ၊ ၏။ အညံ၊ သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ စေဟောတိ၊ အံ့။ သောပါနမူလေ၊ စောင်းဘန်းလှေခါး၏အနီး၌။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်၍။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဂဟိတဘဏ္ဍံ၊ ကို။ ဌပေတ်ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ တံကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏံ၊ ဘုရားလျှင်အာရုံရှိသော။ ပီတိံ၊ ပီတိကို။ ဥပ္ပာဒေတ္ဝာ၊ ၍။ စေတိယင်္ဂဏံ၊ သို့။ အာရုယ္ဟ၊ တက်၍။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ စေတိယံ၊ သည်။ စေဟောတိ၊ အံ့။ တိုက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လှည့်သည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ စတူသု၊ ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဝန္ဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ခုဒ္ဒကံ၊ သော။ စေတိယံ၊ သည်။ စေဟောတိ၊ အံ့။ တထေ၀၊ လျှင်။ ပဒက္ခိဏံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ အဋ္ဌသု၊ ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဝန္ဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ စေတိယံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ပြီး၍။ ဗောဓိယင်္ဂဏံ၊ သို့။ ပတ္တေနာပိ၊ ရောက်ခဏာရဟန်းသည်လည်း။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ သမ္မုခါဝိယ၊ အထံတော်၌ကဲ့သို့။ (မျက်နှာမှာက်တော်ကဲ့သို့ လည်းဟူ)။ နိပစ္စာကာရံ၊ ရှိသေသောအခြင်းအရာကို။ ဒဿေတ္ဝာ၊ ပြ၍။ ဗောဓိ၊ ကို။ ဝန္ဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ စေတိယင်္ဂဏေ၊ သည်။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ပဋိသာမိတဋ္ဌာနံ၊ ဥစ္စာကိုသိမ့်ရာအရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ ရောက်၍။ ပဋိသာမိဘာဘဏ္ဍံ၊ သိမ့်သောဥစ္စာကို။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဂဏှန္တော၀၊ ဖယူသည်ဖြစ်၍။ နိက္ခိတ္တာဝုဓဋ္ဌာနံ၊ ထားအပ်သောဘာဝနာဌာန်းကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဂါမသမီပေပ ရွာ၏အနီး၌။ ကမ္မဋ္ဌာနသီသေနေ၀၊ ဖြင့်သာလျှင်။ စီ၀ရံ၊ ကို။ ပါရုပိတ္ဝာ၊ ၍။ ဂါမံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှာ။ ပ၀ိသတိ၊ ၏။ အထ၊ ထို့ဝိုင်သော

အခါ၌။ နံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ နော၊ ငါတို့၏။ အဓိယျာ၊ အရှင်သည်။ အာဂဓတာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စုဂ္ဂန္ဒွာ၊ ခရီးဦး ကြိုဆို၍။ ပတ္တံ၊ သင်္ဘတ်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ အာသနသာလာယံဝါ၊ဆွမ်းစား စရပ်၌ဝင်း။ ဂေဟေဝါ၊ ၌ဝင်း။ နိသီဒါပေတ္ဝာ၊ နေစေ၍။ ယာဂုံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်း သည်။ နံ နိဋ္ဌဲတိ၊ မပြီးသေး။ တာဝ၀၊ လုံး။ ပါဒဓ၊ ခြေတို့ကို။ ဓောဝိတ္ဝာ၊ ဆေး၍။ တေလေန၊ ဆီဖြင့်။ မက္ခေတ္ဝာ၊ လိမ်းကျံ၍။ တေမနုဿာ၊ တို့သည်။ ပုရတော မှ။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ပဥ္စံဝါ၊ ကိုလည်း။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မံဝါ၊ ကိုလည်း။ သောတုကာမာ၊ နာလိုကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သစေပိ နကထာပေန္တိ၊ အကယ်၍ မဟောစေကုန်အံ့။ ဇနသင်္ဃာတ္ထံ၊ လူတို့ကို ချီးမြှောက် ခြင်းငှာ။ ဓမ္မကထာနာမ၊ တရားဟောခြင်း မည်သည်ကို။ ကာတဗ္ဗာယေဝ၊ ပြုအပ်သည်လျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဋ္ဌကထာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ-တဒေဝသစ္စံ၊ ၏။ ဓမ္မကထာ၊ သည်။ ကမ္မဋ္ဌာနပိနိမုတ္တာနာမ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းမှ လွတ်ခြင်းသာမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကမ္မဋ္ဌာန သီဓသနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ဓမ္မကထံ၊ ကို၊ ကထေတ္ဝာ၊ ပြောဟော၍။ကမ္မဋ္ဌာန သီဓသနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အာဟာရံ၊ အစာကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတ္ဝာ၊စား၍။ အနုမောဒနံ၊ တရားအနုမောဒနာကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ နိဝတ္တိယမာနေဟိ၊ နဲစ်သော် လည်း။ (ပြန်သော်လည်းဟူ)။ မနုဿေဟိ၊ တို့သည်။ အနုဂတောဝ၀၊ ပို့လိုက် သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဂါမတော၊ မှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ၍။တတ္ထ၊ထိုရွာ၏ ဥပစာရ ၌။ တေ မနုဿေ၊ တို့ကို။နိဝတ္တေတ္ဝာ၊ နစ်စေ၍။မဂ္ဂံ၊ကို။ပဋိပဇ္ဇတိ၊သွား၏။

အဃ၊ ထိုသို့ခရီးသွားသောအခါ၌။ နံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ပုရေတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဗဟိဂါမေ၊ ရွာ၏အပ၌၊ ကတဘတ္တကိစ္စာ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကို ပြုခြင်းရှိကုန်သော။ သာမဏေရ ဒဟရဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ဒိသ္ဝာ၊၍။ ပစ္စုဂ္ဂန္ဒွာ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍။အာသ ဘိက္ခုနော၊၏။ပတ္တစီဝရံ၊ကို။ဂဏှန္တိ၊ကုန်၏။ ပေါရာဏ ကဘိက္ခူ၊ ရှေးဦဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။အမှာကံ၊ တို့၏။ဥဒ္ဓရဏယာ၊ တည်း။အာစရိယော၊ တည်း။ဣတိ၊ဤသို့။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ဩလောကေတ္ဝာ၊ ၍။ ဝတ္တံ၊ ကို။ နံ ကရောန္တိကိရ၊သတတ်။ သမ္ပတ္တပရိစ္ဆေဒေန၊ ရောက်သော

၁။ နိဝတ္တိယမာနေဟိဝိ-ဆဋ္ဌ။

အပိုင်းအခြားဖြင့်။ ကရောန္တီ၊ ကုန်၏။တေ၊ တို့သည်၊တံ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧတေ မနုဿာ၊တို့သည်။ တုမ္ဟာကံ၊တို့အား။ ကိံ ဟောန္တိ၊ အသို့ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း။ မာတိပက္ခတော၊ အမိအဘို့မှ။ သမ္မန္နာ၊စပ်ကုန်သလော။ ပိတိပက္ခတော၊ အဘအဘို့မှ။ သမ္မန္နာ၊ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ဒိဿ၊ မြင်၍။တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ပုစ္ဆထ၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။တုမှေသု၊တို့၌။ ဧတေသံမနုဿာနံ၊ တို့၏။ ဗဟုံ၊ များစွာသော။ ပေမံ၊ချစ်ခြင်းကို။ မာနံ၊မြတ်နိုးခြင်းကို။ဒိဿ၊ မြင်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပုစ္ဆာမ၊ကုန်၏။ဣတိ၊ဤသို့။သစေ ဝဒန္တိ၊ကုန်အံ့။ (ပါဠိသေသထည့်)။အာဝုသော၊ တို့။ ယံကမ္မံ၊ ကို။ မာတာပိတူဟိပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုခြင်းဌာစွမ်းနိုင်ခဲ၏။ တံ ကမ္မံ၊ ကို။ဧတေ မနုဿာ၊တို့သည်။ အမှာကံ၊ တို့အား။ ကရောန္တိ၊ကုန်၏။ နော၊ငါတို့၏။ ပတ္တစီဝရမ်ပိ၊သည်လည်း။ ဧတေသံ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ သန္တကမေဝ၊ ဥစ္စာသာလျှင်တည်း။ ဧတေသံ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ အာနုဘာဝေန၊ အစွမ်းကြောင့်။ ဘယေ၊ ဘေးဖြစ်သောကာလ၌။ (ကြောက်သောကာလ၌ လည်းဟူ)။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ (ကြောက်ခြင်းကို လည်းဟူ)။နေဝဇာနာမ၊ မသိကုန်။ဆာတကေ၊ ငတ်မွတ်သောအခါ၌။ ဆာတကံ၊ ငတ်မွတ်ခြင်းကို။ နဇာနာမ၊ကုန်။အမှာကံ၊တို့အား။ဤဒိသာ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဥပကာရိနောနာမ၊ ကျေးဇူးကြီးသော သူတို့မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ဣတိ၊ ဤသို့။ တေသံ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ ဂုဏော၊ တို့ကို။ ကထေန္တာ၊ လျက်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။အယံဘိက္ခု၊ ကို။ဟရတိ၊ အသွားဆောင်၏။ နပစ္စာဟရတိ၊ အပြန်မဆောင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ပဂေဝ၊ စောစောကလျှင်။ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ ဝတ္တပဋိပတ္တိံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို။ကရောန္တသ၊သော။ယသ ပန ဘိက္ခု၊နော၊၏။ (အားလည်းဟူ)။ကမ္မဇတေဇောခေတု၊ ကံကြောင့် ဖြစ်သော တေဇောခတ်သည်။ ပဇလတိ၊ တောက်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။ အနုပါဒိန္နကံ၊ အနုပါဒိန္နကရုပ်ကို။ မုဠ္ဟတ္တာ၊ ၍။ ဥပါဒိန္နကံ၊ ကို။ ဂဏှာတိ၊ ၏။

တိဇ ရုပ်ကို အနုပါဒိန္နကရုပ်ဆိုသည်။ ကမ္မဇရုပ်ကို ဥပါဒိန္နကရုပ် ဆိုသည်။

သရီရတော၊ မှ။သေဒါ၊ ခွဲ့းတို့သည်။ မုစ္စန္တိ၊ ယိုကုန်၏။ ကမ္မဋ္ဌာနဝိထိံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတည်းဟူသောခရီးသို့။ နာရောဟတိ၊မတက်။ သောဘိက္ခု၊ သည်။

ပဂေဝ၊ စောစောကလျှင်။ ပတ္တစီဝရုံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝေဿာ၊ လျှင်သောအဟုန်ဖြင့်။ (လျှင်စွာ လည်းဟူ)။ စေတိယံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဂဂါရူပါနံ၊ နွားအပေါင်းတို့၏။ နိက္ခမနံဝေလာယမေဝ၊ ထွက်သောအချိန်၌သာလျှင်။ ဂါမံ၊ သို့။ ယာဂု ဘိက္ခာယ၊ ယာဂု ဆွမ်းအလို ငှာ။ ပဝိသိဘ္ဝာ၊ ၍။ ယာဂုံ၊ ကို။ လဘိတ္ဝာ၊ ၍။ အာသနသာလံ၊ဆွမ်းစား စရပ်သို့။ ဂန္ဓွာ၊ ၍။ပို့ဝတိ၊ ၏။ အထ၊ ထို့သို့ သောက်သောအခါ၌။ အဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ (ကမ္မဇတေဇောခေါတု၌စပ်)။ ဒဠ္ဘိက္ခတ္တုံ၊ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်။ အာဇ္ဈာဟ့ရဏမတ္တေနေဝ၊ မျိုကာမျှဖြင့်လျှင်။ ကမ္မဇတေဇောခေါတု၊ သည်။ ဥဂါဒိန္နကံ၊ ကို။ မုဉ္ဇတ္ဝာ၊ ၍။ အနုပါဒိန္နကံ၊ ကို။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ ဃဋ္ဋသတေန၊ အိုးတဆူဖြင့်။ နှာတောဝိယ၊ ရေချိုးသကဲ့သို့။ တေဇောခေါတု၊ သည်။ ပရိဋ္ဌာဟနိဗ္ဗာပနံ ပူပန်ခြင်းကို ငြိမ်းစေခြင်းသို့။ ပတ္ဝာ၊ ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနသီသေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ယာဂုံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ်တ္ဝာ၊ ၍။ ပတ္တဉ္စ၊ ကိုဌင်း။ မုခဉ္စ၊ ခံတွင်းကိုဌင်း။ မောဝိတ္ဝာ၊ ဆေး၍။ အန္တရာဘတ္တေ၊ ဆွမ်းမခံမီအကြား ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ မနသိကာတ္ဝာ၊ ၍။ အဝသေသဌာနေသု၊ တို့၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှာ။ စရိတ္ဝာ၊ ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနသီသေန၊ ဖြင့်။ အာဟာရဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပရိဘုဉ်တ္ဝာ၊ ဘုဉ်းပေး၍။ တဒဟေဝ၊ ထိုသို့ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပေါဒ်ါနုဒပါဒ်ံ၊ အဆက်ဆက်။ (အဆင့်ဆင့်လည်းဟူ)။ ဥပဋ္ဌာဟမာနံ၊ ထင်မသော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ အာဂန္ဆတိ၊ ၏။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ ပစ္ဆာဟရတိ၊ အပြန်ဆောင်၏။ နဟရတိ၊ အသွားမဆောင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဒီဃာ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ။ တို့သည်။ ယာဂုံ၊ ကို။ ပိဝိတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိပဿနံ၊ ကို။ အာရဘိတ္ဝာ၊ ၍။ ဗုဒ္ဓ သာသနေ၊သာသနာ၌။အရဟတ္တပ္ပတ္တာနာမ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့မည်သည်ကား။ ဂဏှနပထံ၊ အရေအတွက်ဟူသောအကြောင်းကို။ ဝိတိဝတ္တာ၊ လွန်ကုန်၏။ သီဟဠဒီပေ၊သေဘ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌သာလျှင်။ တေသု တေသု ဂါမေသု၊ ထိုထိုသောရွာတို့၌။ ဝေတ္တာယ၊ ဖြစ်သော။ (ထည်ပါ)။ အာသနသာလာယ၊ ဆွမ်းစားစရပ်၌။ (ပိဝိတ္ဝာဒ္ဓစပ်)။ (အာသနသာလာ ယံဝါဟုရှိ၏။ မသင့်)။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဆွမ်းစား၌စရပ်၌။ ယာဂုံ၊ ကို။ ပိဝိတ္ဝာ၊

၍။ အရဟာတ်ံ၊ သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊၊ တို့သည်။ နတ္ထိ နသန္တိ၊ ကုန်။ တံ အာသနံ၊ ထိုဆွမ်းစားသောစရပ်သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။

သီဟိုဠ်ကျွန်းဠ် သာသနာစည်ပင်သောအခါ ရဟန်းတို့အရဟတ္တ ဖိုလ်သို့မရောက်သော ဆွမ်းစားစရပ်ဟူ၍မရှိ ရောက်သောဆွမ်းစားစရပ်သာရှိသည် ဟူလိုသည်။

ယောပန ဘိက္ခု၊ သည်ကား။ ပမာဒဝိဟာရီ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဠ်မေ့လျော့၍ နေလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိက္ခိတ္တဓုရော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဠ် ဝန်ခံသောစိတ် မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သပ္ပဝတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖျက်၍။ ပဥ္စဝိဓ စေတောခီလ ဝိနိဗန္ဓစိတ္တော၊ ငါးပါးသောစိတ်၏ တံသင်းဖြင့် နှောင်ဖွဲ့သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေလျက်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ နာဝမ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိပိသည်၊ ကိုလည်း။ အကတ္ဝာ၊ ၍။ ဂါမံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှာ။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ၍။ အနနုလောမိကေန၊ ရဟန်းတို့အား မခေလျာက်ပတ်သော။ ဂိဟိသံသဂ္ဂေန၊ လူဘို့နှင့်ရောနှောခြင်းဖြင့်။ သံသဋ္ဌော၊ ရောနှောသည်ဖြစ်၍။ စရိတ္ဝာစ၊ ဆွမ်းခံ၍ငင်း။ ဘုဉ္ဇိတ္ဝာစ၊ စား၍ငင်း။ တုဋ္ဌော၊ အချည်းနှီး။ နိက္ခမတိ၊ ၏။ အယံဘိက္ခု၊ ကို။ နေဝ ဟရတိ၊ အသွားလည်း မဆောင်။ န ပစ္စာဟရတိ၊ အပြန်လည်း မဆောင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ယောပနာယံ ယော၁နအယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဟရတိစာတိ၊ အသွားလည်း ဆောင်၏ ဟူ၍ငင်း။ ပစ္စာဟရတိစာတိ၊ ဟူ၍ငင်း။ ဝုတ္တော၊ ၏။ သော ဘိက္ခု၊ ကို။ ဂတပစ္စာဂတဝတ္တဝသေန၀၊ ဂတပစ္စာဂတငတ်၏ အစဉ်းအား ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရဇောတက)။ အတ္ထ ကာမာ၊ မိမိ၏အစီးအပွားကို အလိုရှိကုန်သော။ ကုလပုတ္တာ၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိကုန်သော အမျိုးသားတို့သည်။ သာသနေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ ၍။ ဒဿမိ၊ တရဲပြ်ငင်း။ ဝီသမိ၊ ငင်း ။ပ။ သဘာမိ၊ တရာငင်း။ ကေတော၊ တကွနက်။ ဝသန္တော၊ နေကုန်လျက်။ ကတိကဝတ္တံ၊ ကတိကငတ်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဣဏဋ္ဌာ၊ မြို့ရှင်နှိပ်စက်ခြင်းကြောင့်။ န ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းမပြုကုန်။ ဘယဋ္ဌာ၊ ဘေးနှိပ်စက်ခြင်းကြောင့်။ န ပဗ္ဗဇိတာ၊ ကုန်။ ဇီဝိကာပကတာ၊ အသက်မွေးလိုသောကြောင့်။ န ပဗ္ဗဇိတာ၊ ကုန်။ ဒုက္ခာ၊ မှ။ မုစ္စိတုကာမာပန၊ လွတ်လိုကုန်သောကြောင့်ကား။ ဇာတ္တာ၊ ဤဘုရားသာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတာ၊

ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂမနေ၊ သ္ဒုးခြင်းဌ်။ ဥပပ္ဇန္နကိလေသံ၊ ဖြစ်သော ကိလေသာကို။ ဂမနေယော၀၊ သ္ဒုးခြင်းဌ်သာလျှင်။ နိဂ္ဂဏှာထ၊ နှိပ်ကုန်လော။ တထာ၊ တူ။ ဌာနေ၊ ရပ်ခြင်းဌ်။ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်ခြင်းဌ်။ သယနေ၊ လျောင်းခြင်းဌ်။ ဥပပ္ဇန္နကိလေသံ၊ ဖြစ်သောကိလေသာကို။ သယနေ၀၊ အိပ်ခြင်းဌ်သာလျှင်။ နိဂ္ဂဏှာထ၊ နှိပ်ကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကတိကဝတ္တံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

တေ ဘိက္ခ၊၊ တို့သည်။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ကတိကဝတ္တံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဘိက္ခာစာရံ၊ ဆွမ်းခံရွာသို့။ ဂစ္ဆန္တာ၊ သ္ဒုးကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဓုဥသဘ ဥသဘအဓုဂါ၀ုတ ဂါ၀ုတန္တရေသု၊ ဥသဘလတ် တဥသဘ ဂါဝုတ်လတ် တဂါဝုတ်အတွင်းဌ်။ ပါသာဏာ၊ ကျောက်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာယ သညာယ၊ ထိုကျောက်အမှတ်ဖြင့်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ မနသိကရောန္တော၀၊ ကုန်၍သာလျှင်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောရဟန်းအား။ ဂမနေ၊ ဌ်။ ကိလေသော၊ သည်။ သစေ ဥပပ္ဇတိ၊ အံ့။ တတ္ထော၀၊ ထို သ္ဒုးခြင်းဌ်သာလျှင်။ နံ၊ ထိုကိလေသာကို။ နိဂ္ဂဏှာတိ၊ နှိပ်၏။ တထာ၊ ထို သို့သ္ဒုးလျက်နှိပ်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောဒန္တော၊ မစ္ဆမ်းနိုင်သော ရဟန်းသည်။ တိဋ္ဌတို့၊ ရပ်၏။ အထ၊ ထိုသို့ရပ်သောအခါဌ်။ အဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ပစ္ဆတော၊ မှ။ အာဂစ္ဆန္တောပိ၊ လာသော ရဟန်းသည်လည်း။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုကိလေသာ နှိပ်စက်အပ်သော ရဟန်းသည်။ (သြက္ကမတိဌ်စပ်)။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤနောက်မှလာသော ရဟန်းသည်။ (ဇာနာတိဌ်စပ်)။ တုယ္ဟံ၊ သင်၏။ (ဝိတက္ကံဌ်စပ်)။ ဥပပ္ဇန္နံ၊ ဖြစ်သော။ ဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်ကို။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤ အမှုသည်။ တော၊ သင်အား။ အနနုစ္ဆဝိကံ၊ မလျောက်ပတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပဋိစောဒေတ္ဝာ၊ အပြစ်တင်၍။ ဝိပဿနံ၊ ကို။ ဝဍ္ဎေတ္ဝာ၊ ပွားစေ၍။ တတ္ထော၀၊ ထိုရပ်ရာအရပ်ဌ်သာလျှင်။ အရိယဘူမိ၊ အရိယာတို့၏အရာသို့။ သြက္ကမတိ၊ ဝင်၏။ (ရောက်၏လည်းဟူ)။ တထာ၊ ထိုသို့ရပ်လျက် နှိပ်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ သည်ရှိသော်။ နိသီဒတို့၊ ထိုင်၏။ အထ၊ ထိုသို့ထိုင်သောအခါဌ်။ အဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ပစ္ဆတော၊ မှ။ အာဂစ္ဆန္တောပိ၊ သည်လည်း။ နိသီဒတိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိကထာမဂ္ဂေါ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားအစဉ်သည်။ သေယျထေဒံ၊ ထိုရှေးနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ အရိယ

ဘူမိ၊ သို့။ သြက္ကမိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တောပိ၊ သည်လည်း။ တံ
ကိလေသံ၊ ကို့။ ဝိက္ခမ္ဘတ္ထာ၊ ခွါ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို့။ မနသိကရောန္တော၀၊
ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ကမ္မဋ္ဌာန၀ိပ္ပယုတ္တောန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်ကင်းသော။
စိတ္တောန၊ ဖြင့်။ ပါဒံ၊ကို့။နု ဥဒ္ဓရတိ၊ မခို့။ကမ္မဋ္ဌာန၀ိပ္ပယုတ္တောန၊ ကင်းသော။
စိတ္တောန၊ ဖြင့်။ ပါဒံ၊ ကို့။ သေ ဥဒ္ဓရတိ၊အံ့။ပဋိန၀တ္တောတ္ထာ၊ တဖန် ဆုတ်၍။
ပုရိမပါဒေယေ၀၊ ရှေးခြေခြတည်မြဲတိုင်းသော အရပ်သို့လျှင်။ ဧတိ၊ ပြန်ပြန်
၏။ အာလိန္ဒာ၀ါသီ မဟာဖုဿဒေ၀တ္ထေရော၀ိယ၊ အာလိန္ဒကအရပ်၌သီတင်း
သုံးသော မဟာဖုဿဒေ၀ထေရ်ကဲ့သို့တည်း။

သော၊ ထိုမဟာဖုဿ ဒေ၀မထေရ်သည်။ ကြွေနဒီသတိ ၀ဿာနိ၊တဆယ့်
ကိုးနှစ်ဘို့ပတ်လုံး။ ဂတပစ္စာဂတ၀တ္တံ၊ အသွားအပြန် ကမ္မဋ္ဌာန်း၀တ်ကို့။
ပူရေန္တောဒယေ၀၊ ဖြည့်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ ဝိဟာသိကိရ၊ နေသဘ၀တ်။
မနုဿာပိ၊ တို့သည်လည်း။ အန္တရာမဂ္ဂေ၌။ ကသန္တောစ၊ လယ်ထွန်ကုန်သည်
ဖြစ်၍ရှင်း။ ၀ပန္တောစ၊ စိုက်ကြဲကုန်သည်ဖြစ်၍ရှင်း။ မဒ္ဒန္တောစ၊ နယ်ကုန်သည်
ဖြစ်၍ရှင်း။ ကမ္မာဒိနိ၊ အမှုတို့ကို့။ ကရောန္တောစ၊ပြုကုန်၍ရှင်း။ထေရံ၊ကို့။ဇ၀ထော၊
ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသည်ကို့။ အဒ္ဒသံသု မြင်ကြလကုန်၏။
ဒိသွာ၊ ၍။ အယံထေရော၊ သည်။ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ နိ၀တ္တိတွာ၊ ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။
ကိံ၊ နည်း။ မဂ္ဂမူဠ္ဟောနုခေါ၊ ခရိုးမှားသလော။ ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်မူကား။
ကိဉ္စိ၊ တဲစုံတခုကို့။ ပမုဋ္ဌော၊ မေ့လျော့သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမုလ္လပဲန္တို့၊
ပြောဆိုကြကုန်၏။ သောထေရော၊ ထေရ်သည်။ တံ၊ ထိုစကားကို့။ အနာဒိ
ယိဘ္ဘာ နား၊မထောင်မူ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနယုတ္တစိတ္တောနေ၀၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်ယှဉ်သော
စိတ်ဖြင့်သာလျှင်။ သမဏာဓမ်မံ၊ ကို့။ ကရောန္တော၊ ၍။ ဝီသတိ၀ဿဘ္ဘန္တရေ၊
အနှစ်နှစ်ဆယ်အတွင်း၌။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏိ၊ ၏။ အာဿ၊ ထိုမဟာဖုဿ
ဒေ၀ထေရ်၏။အရဟတ္တပတ္တ ဒိ၀သေစ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သောနေ့၌ကား။
စက််မနကောဋိယံ၊ စကြဲဦး၌။ အဓိ၀တ္ထာ၊ စောင့်သော။ ဒေ၀တာ၊ နတ်သည်။
အင်္ဂလိဟိ၊လက်ချောင်းတို့ဖြင့်။ဒီပံ၊ ဆီမီးကို့။ ဥဇ္ဇာလေတွာ၊ထွန်း၍။အဋ္ဌာသိ၊
ရပ်၏။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ မဟာရာဇာနာစ၊ နတ်မင်းကြီးတို့သည်ရင်း။
ဒေ၀ါနံ၊ တို့ကို့။ဣဒန္ဒာ၊အစိုးရသော။သက္ကောစ၊ သိကြားသည်ရင်း။သဟမ္ပတိ၊
သဟမ္ပတိအမည်ရှိသော။ ဗြဟ္မာစ၊ ဗြဟ္မာသည်ရင်း။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ခစားအံ့သော

ဌာ။ အာဂမံသု၊ လာလတ်ကုန်၏။ တဥ္စ သြဘာသံ၊ ထိုနတ်ပြဟ္မာတို့၏ အရောင်ကိုကား။ ဒိဿွာ၊ ၍။ ဝနဝါသိ မဟာတိဿထေရော၊ တောအရပ်၌ သီတင်းသုံးသော မဟာတိဿထေရ်သည်။ တံ၊ထိုမဟာဖုဿဒေဝထေရ်ကို။ဒုတိယဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သေးနေ့၌။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ကိံ ပုစ္ဆိ၊ အသို့မေးသနည်း။ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဉ့်အဘို့၌။ အာယသ္မတောဂေါ၏။ သန္ဓိကော၊ ၌။ သြဘာသော၊အရောင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော သြဘာသော၊ သည်။ ကိံ သြဘာသော. အဘယ်အရောင်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏၊ ထေရော၊ မဟာဖုဿဒေဝထေရ်သည်။ ဝိကွေပံ၊ စကား၏ပြန့်လွင့်ခြင်းကို။ကရောန္တော၊ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။သြဘာသောနာမ၊ အရောင်မည်သည်ကား။ ဒိပေါဘာဒသာပိ၊ ဆီမီးအရောင်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မဏိသြဘာသောပိ၊ ပတ္တမြားအရောင်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဝမာဒိဝစနံ၊ ကို။ အာဟာ၏။ တတော၊ မှ။ ့်တုမ့ေ၊ တို့သည်။ ပဋိစ္ဆာဒေထ၊ ဖုံးလွှမ်းကုန်သနည်းလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးလတ်သော်။ နိဗ္ဗုဒ္ဓေါ[1]၊ ငြိုးငွေ့သည်ဖြစ်၍။အာမာတိ၊အိမ်းဟုတ်၏ဟု။ ပဋိဇာနိတ္ဝာ၊ ဝန်ခံ၍။ အာရောစေသိ၊ ၏။

ကာဠဝလ္လိမဏ္ဍူဝဝါသိ မဟာနာဂတ္ထေရောဝိယစ၊ နွယ်နက်ဖြင့် ပြုသော မဏ္ဍူပ်၌ သီတင်းသုံးသော မဟာနာဂထေရ် ကဲ့သို့လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သောပိ၊ ထိုမဟာနာဂထေရ်သည်လည်း။ ဂတ ပစ္ဆာဂတဝတ္တံ၊ အသွားအပြန် ကမ္မဋ္ဌာန် ဝတ်ကို။ ပူရေန္တော၊ ဖြည့်သည်ဖြစ်၍။ ပဌမံတာဝ၊ လျှင်။ ဘဂဝတော၊ အား။ မဟာပဓာနံ၊ ကြီးစွာသောအားထုတ်ခြင်းကို။ (ကြီးစွာသောလုံ့လကို လည်းဟူ)။ ပူဇေသိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထဝဿာနိ၊ တို့ပတ်လုံး။ ဌာန စင်္ကမမေဝ၊ ရပ်ခြင်း သွားခြင်းကိုသာလျှင်။ အဓိဋ္ဌာသိ၊ ဆောက်တည်၏။ ပုန၊ တဖန်။ သောဋ္ဌသဝဿာနိ၊ တို့ပတ်လုံး။ ဂတပစ္ဆာဂတဝတ္တံ၊ကို။ ပူရေတ္ဝာ၊ ဖြည့်၍။ အရဟတ္တံ၊သို့။ ပါပုဏိ၊ ၏။ သော၊ထိုမဟာနာဂထေရ်သည်။ ကမ္မဋ္ဌာနယုတ္တောနံဝ၊ သာလျှင်ဖြစ်သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ပါဒံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓရန္တော၊ ချီသည်ဖြစ်၍။ဝိပဿယုတ္တောန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်မယှဉ်သော။ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။ ပါဒေ၊ ခြေကို။ ဥဒ္ဓရေ၊ ချီမိသည်ရှိသော်။ပဋိနိဝတ္တေန္တော၊ တဖန်ဆုတ်သည်ဖြစ်၍။ ဂါမသမီပံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ဂါဝိနှု၊ နွားတို့လော။

၁။ နိဗဒ္ဓေါ-ဆဋ္ဌ။

ပဗ္ဗဇိတောနု၊ ရဟန်းလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာသက်နီယပဒေသေ၊ ယုံမှား
အပ်သောအရပ်၌။ ဌတ္ဝာ၊ ၍။ စီဝရံ၊ ကို။ ပါရုပိတ္ဝာ၊ ၍။ ကစ္ဆကန္တရတော၊
လက်ကတီးကြား၌ ဆောင်အပ်ဿာ ရေကရားမှ။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်။ ပတ္တံ၊ ကို။
ဓောဝိတ္ဝာ၊ ၍။ ဥဒကဂ္ဂုသံ၊ ရေငုံခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ကိံကရဏာ၊
ကြောင့်။ ဥဒကဂ္ဂုသံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ နည်းဟူမူကား။ မေ၊ ငါ့အား။
ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒါတုံဝါ၊ ငှာငင်း။ ဝန္ဒိတုံဝါ၊ ရှိခိုးခြင်းငှာငင်း။ အာဂတော၊
လာကုန်သော။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ဒီဃာယုကာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိကုန်
သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဣတိဝစနမတ္တေနာပိ၊ ဤသို့သော
စကားကိုဆိုကားမျှဖြင့်လည်း။ ကမ္မဋ္ဌာနဝိဓေ္ဓပေါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းပျက်ခြင်းသည်။
မာ အဟောသိ၊ လင့်။ ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ ဥဒကဂ္ဂုသံ၊ ကို။ ကရောတိ၊
၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အင်္ဂ၊ ယနေ့။ ကတမိ၊ အဘယ် နေ့ရက်နည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဒိဝသံဝါ၊ ကိုငင်း။ ဘိက္ခုဂဏံဝါ၊ ရဟန်းအပေါင်းကိုငင်း။ ပဋိံဝါ၊
ကိုငင်း။ပုစ္ဆိတောဝနု၊ မေးအပ်သောရဟန်းသည်ကား။ ဥဒကံ၊ ကို။ ဂိလိတ္ဝာ၊
မျို၍။ အာဒရောစေတိ၊ ၏။ ဒိဝသာဒိပုစ္ဆကာ၊ နေ့အစရှိသည်ကို မေးသော
သူတို့သည်။သစေ နဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။နိက္ခမနဝေလာယ၊ ၌။ ဂါမဒ္ဒါရ၊ ၌။
နိဋ္ဌုဘိတ္ဝာဝ၊ ထွေး၍သာလျှင်။ ယာတိ၊ သွား၏။

ကလမ္ဗတိတ္ထဝိဟာဒရ၊ ကလမ္ဗဆိပ်၏အနီး၌ တည်သောကျောင်း၌။ဃသူပ
ဂတာ၊ ဝါသို့ကပ်ကုန်သော။ ပညာသဘိက္ခူ။ဝိယစ၊ ငါးကျိပ်သော ရဟန်းတို့
ကဲ့သို့လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တေ၊ ထိုငါးကျိပ်သောရဟန်းတို့သည်။ အာသဠှိ
ပုဏ္ဏမာယံ၊ ဝါဆိုလပြည့် နေ့၌။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ အပတ္ဝာ၊ မဆောက်မူ၍။
အညမညံ၊ ချင်း။နာလပိဿာမ၊ စကားမပြောကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကတိက
ဝတ္တံ၊ ကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဂါမဒ္ဒု၊ ကိုလည်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှာ။ ပဝိသန္တာ၊
ဝင်ကုန်သော် ရဟန်းတို့သည်။ ဥဒကဂ္ဂုသံ၊ ရေငုံခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။
ပဝိသိံသု၊ ဝင်ကုန်၏။ ဒိဝသာဒိသု၊ နေ့အစရှိသည်တို့ကို။ ပုစ္ဆိတေသု၊ မေးကုန်
သည်ရှိသော်။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ပဋိပဇ္ဇိံသု၊ ကျင့်ကုန်၏။
တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ နိဋ္ဌုဘာနံ၊ ရေထွေးရာကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။
အင်္ဂ၊ ယနေ့။ ဧကော၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်။ အာဂတောဝ၊ လာ၏။

ဇာန္တ၁သယ (က) ၄၃၁-၁၉

အင္ဇ၊ ယနေ့။ ဒဒ္ဓိ၊ နှစ်ယောက်သော် ရဟန်းတို့သည်။ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနိံ သု၊ သိကုန်၏။ ဧဇ္ဇ၊ သို့လည်း။ စိဇ္ဇန္တိသုံ၊ ကုန်၏။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ ဧတေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ အာဃမ္ပဟိယေဝ၊ ငါတို့နှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ နု သလ္လပန္တိနုခေါ၊ စကားမပြောကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ မူကား။ အညမညမ်ပိ၊ အချင်းချင်းလည်း။ နု သလ္လပန္တိနုခေါ၊ လော။ အညမညမ်ပိ၊ လည်း။ သစေ နု သလ္လပန္တိ၊ ကုန်အံ့။အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ ဝိဝါဒဇာတာ၊ ဖြစ်သော ခိုက်ရန်ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဧထ၊ လာလတ်ကုန်။ နေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အညမညံ၊ ချင်း။ ခမာပေဿာမ၊ သည်းခံစေကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိဇ္ဇေသုံ၊ ကုန်၏။ စိဇ္ဇေတ္ဝာ၊ ၍။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောလူတို့သည်။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ဂန္ဒွာ၊ ၍။ ပညာသာယ၊ ငါးကျိပ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဘိက္ခူသု၊ ရဟန်းတို့တွင်။ ဒဒ္ဓပိ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ သည်လည်း။ ဧကောကာသေ၊ တခုသော အရပ်၌။ နာဒ္ဒသံသု၊ မမြင်ကုန်။ တတော၊ ထိုသို့ မမြင်ကုန်သော ကြောင့်။ တေသု မနုဿေသု၊ တို့တွင်။ ယောပုရိသော၊ သည်။ စက္ခုမာ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော စက္ခုနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော ပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ဘော၊ အရှင်တို့။ ကလဟကာရကာနံ၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်ကုန် သော ရဟန်းတို့၏။ဝသနဩကာသော၊ နေရာအရပ်သည်။ဣဒ်သော၊ ဤသို့ သဘောရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ စေတိယင်္ဂဏ ဗောဓိယင်္ဂဏံ၊ စေတီအပြင် ဗောဓိအပြင်ကို။ သုသမ္မဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာ တံမြက်လှည်းအပ်၏။ သမ္မဇ္ဇနိယော၊ တံမြက်တို့ကို။ သုနိက္ခိတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ထားအပ်ကုန်၏။ ပါနီယပရိဘောဇနီယံ၊ သောက်ရေ သုံးဆောင်ရေကို။ သုပဋ္ဌပိတံ၊ ကောင်းစွာထားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ ၏။ ဧတေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ တတော၊ ထိုအရပ်မှ။ နိဝတ္တိတာ၊ နှစ်ကုန်၏။ ဧတပိဘိက္ခူ၊ တို့သည်လည်း။ အန္တောဧဝမေသော ယော၊ ဝါတွင်းသုံးလအတွင်း၌ သာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက် ကုန်၍။ မဟာပဝါရဏာယ၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့် ပဝါရဏာနေ့၌။ (ဖြင့်လည်းဟူ)။ ဝိသုဒ္ဓိပဝါရဏံ၊ ဝိသုဒ္ဓိပဝါရဏာကို။ ပဝါရေသုံ၊ ပဝါရဏာပြုကုန်၏။

ရဟန္တာအဖြစ်သို့ အလုံးစုံသောရဟန်းတို့ ရောက်ကြပြီး၍ ပဝါရဏာပြုကြသောကြောင့် ဝိသုဒ္ဓိပဝါရဏာဟု ဆိုသတည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကာဠဥလ္ဍိမဏ္ဍပဝါသီ မဟာနာဂတ္ထေရောဝိယစ၊ နွယ်နက်ဖြင့် ပြုသောမဏ္ဍပ်၌ သီတင်းသုံးသော မဟာနာဂထေရ်ကဲ့သို့ဋု၎င်း။ ကလမ္ဗတိတ္ထ ဝိဟာရေ၊ ကလမ္ဗအမည်ရှိသော ဆိပ်၏အနီး၌ တည်သောကျောင်း၌။ ဝဿူပဂတဘိက္ခူဝိယစ၊ ဝါသို့ကပ်ကုန်သော ငါးကျိပ်သော ရဟန်းတို့ကဲ့သို့ဋု၎င်း။ ကမ္မဋ္ဌာနယုတ္တေနေဝ၊ သော။ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။ ပါဒံ၊ ကို။ဥဒ္ဓရန္တော၊ချီသည်ဖြစ်၍။ ဂါမသမီပံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ရောက်၍။ ဥဒကာဟ္လာသံ၊ ရေငုံခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဝိထိယော၊ ခရီးတို့ကို။ သလ္လက္ခေတ္တာ၊ မှတ်၍။ ယတ္ထ၊ အကြင် ခရီး၌။ သုခသောဘ္ဂမုတ္တာဒဒးယာဝါ၊ သေသောက်ကြူး အစရှိသော သူတို့ သည်ဋုင်း။ ကလဟကာရကာဝါ၊ ခိုက်ရန်ကိုပြုတတ်သော သူတို့သည်ဋုင်း။ စဏ္ဍဟတ္ထိ အာဿာဒဒးယာဝါ၊ ကြမ်းသော ဆင် မြင်း အစရှိသည်တို့သည်ဋုင်း။ နတ္ထိ နသန္တိ၊ ကုန်။တံဝိထိ ံ၊ ထိုခရီးကို။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ သွား၏။ တတ္ထ၊ ထိုခရီး၌။ (ထိုရွာ၌လည်းဟူ) ပိဏ္ဍာယ၊ အလှူငှာ။ စရမာနာ၊ သွားသောရဟန်း သည်။ တုရိတတုရိတောဝိယ၊ အဆောတလျင် သွားသကဲ့သို့။ ဇဝေန၊ လျင်သော အဟုန်ဖြင့်။ နဂစ္ဆတိ၊ မသွား။ ဟိတဒ္ဒဧယုတ္တံ၊ ထိုစကားသည်သင့်၏။ ဧဝနပိဏ္ဍပါတိယဓုတင်္ဂံ နာမ၊ လျင်စွာသွားသော ပိဏ္ဍပါတ်ခုတင်မည်သည်ကား။ ကိဥ္စိ၊ တစုံဘခုသည်။ နာ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝိသမဘူမိဘာဂပ္ပတ္တံ၊ အထူးသဖြင့် ညီညွတ်သော မြေအရပ်သို့ ရောက်သော။ (အလွန်ညီညွတ်သော မြေအဘို့သို့ရောက်သောလည်းဟူ)။ (ဝိသဒ္ဒါ ဤအရာ၌ ဝိသေသအဓိက အနက်၌ ဖြစ်၏)။ ဥဒကသကဋ္ဌံဝိယ၊ ရေတင်သောလှည်းကဲ့သို့။ နိစ္စလော၊ မှတုန်မလှုပ်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။အနုဿရံ၊ အိမ်စဉ်။ ပဝိဋ္ဌောစ၊ ဝင်သော ရဟန်းသည်လည်း။ဒါတုကာမံဝါ၊လူလိုသည်ကိုဋုင်း။အဒါတုကာမံဝါ၊ကိုဋုင်း။ သလ္လက္ခေတ္တာ၊ ၍။ တဒနုရူပံ၊ ထိုသို့လူလိုသည်မလူလိုသည်အား လျောက်ပတ်စွာသော။ ကာလံ၊ ပတ်လုံး။ အာဂမေန္တော၊ ငံ့သည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခံ၊ ကို။ ပဋိလဘိတ္ဝာ၊ ရ၍။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အန္တောဂါမေဝါ၊ ၌ဋုင်း။ ဗဟိဂါမေဝါ၊ ၌ဋုင်း။ (အာဟာရေတိ၌ချည်းစပ်)။ ဝိဟာရမေဝ၊ သို့သာလျှင်။ အာဂန္တွာဝါ၊ လာလတ်၍ဋုင်း။ ယဆာဖာသုကေ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းငှာ သင့်တင့်သော။ ပတိရူပေ၊ လျောက်ပတ်သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ မနသိကရောန္တော၊ ဖြစ်၍။ အာဟာရေ၊ ၌။ ပဋိကူလ

သည်၊ စက်ဆုပ်သ့ယ်ဟူသော အမှတ်ကို။ ဥပဋ္ဌပေတ့ဝ၊ ဖြစ်စေ၍။ အက္ခဘဥ္ဇန ဝဏ္ဏလေပန ပုတ္တမံသူပမဝဿန၊ လှည်းစာထိုးသော ဥပမာ အမာကို ဆေးလိမ်းဒသော ဥပမာ သား၏အသားကို စားခြင်းဟူသော ဥပမာ၏ အစ့မ်းအား ဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခဏ္ဏော၊ ဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍။ အဋ္ဌင်္သမွန္နာဂတံ၊ သော။ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို။ အာဟာရေတိ၊ မျိ၏။

အဋ္ဌင်္သမွန္နာဂတံ သရုပ်ကား ယာဝဒေဝဋ္ဌမဿ ကာယဿ ဋ္ဌိတိယာ တပါး၊ ယာပနာယ တပါး၊ ဝိဟိ်သု ပရတိ်ယာ တပါး၊ ဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယ တပါး၊ ဋ္ဌတိ ပုရာဏာ္ဆ ဝေဒနံ ပဋိဟန်ါမိ တပါး၊ နဝ်ဆ ဝေဒနံ နဥပ္ပါဒေဿ့ာမိ တပါး၊ ယတြာစ မေ ဘဝိဿတိ တပါး၊ အနဝဇ္ဇတာစ ဖာသုဝိဟာရောစ တပါး၊ ဤရှစ်ပါးတည်း။

ဒဝါယ၊ ရှာသူသားငယ်တို့ကဲ့သို့ မြူးတူးလိုသောကြောင့်။ နေဝ အာဟာရေတိ၊ မမျိ။မဒါယ၊လက်ပန်းသည်လက်ဝှေ့သည်အစရှိကုန်သောသူတို့ကဲ့သို့ ဗလမာန် ပုရိသမာန်ဖြင့် ယစ်လိုသောကြောင့်။ န အာဟာရေတိ၊ မမျိ။ မဏ္ဍနာယ၊ မင်းမောင်းမ ပြည့်တန်ဆာမ အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို ပြည့်ဖြိုးစေလိုသောကြောင့်။ န အာဟာရေတိ၊ မမျိ။ ဝိဘူသနာယ၊ ကခြေသည် အစရှိသော သူတို့ကဲ့သို့ ဒေရေအဆင်း ပြည့်စုံစွာ ဖြစ်စေလိုသောကြောင့်။ န အာဟာရေတိ၊ မမျိ။ပ။ ဘုတ္တာဝိစ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသော ရဟန်းသည်လည်း။ ဥဒကကိစ္စံ၊ ရေဆေးခြင်းကိစ္စကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြုပြီး၍။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏငယ်။ ဘတ္တကိလမထံ၊ ထမင်းကြောင့်ဖြစ်သော ပင်ပန်းခြင်းကို။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘေတ္ဝာ၊ ငြိမ်းစေ၍။ပုရေဘတ္တံယထာ၊ နံနက်အခါကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ပစ္ဆာဘတ္တဉ္စ၊ ညအခါပတ်လုံးငင်း။ ပုရိမယာမဉ္စ၊ ပုရိမယာမ်ပတ်လုံးငင်း။ ပစ္ဆိမယာမဉ္စ၊ ပစ္ဆိမယာမ်ပတ်လုံးငင်း။ ကမ္မဋ္ဌာနမေဝ၊ ကိုသာလျင်။ မနသိကရောတိ၊ ၏။ အယံဘိက္ခု၊ ကို။ ဟရတိစာ တိ၊ အသွားဆောင်၏ဟူ၍ငင်း။ ပစ္စာဟရတိစာ တိ၊ အပြန်ဆောင်၏ဟူ၍ငင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဟရဏ ပစ္စာဟရဏ သဒ်္ဒါတံ၊ အသွားဆောင်ခြင်း အပြန်ဆောင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဣဒံပန ဂတပစ္စာဂတဝတ္တံ၊ ဤ ဂတပစ္စာဂတဝတ်ကို ကား။ ပုရေဘတ္တေဝ၊ ဖြည့်သောရဟန်းသည်။ ဥပနိဿယသမ္ပန္နော၊ အရဟ့်တ္တ ဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်း၏ အကြောင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ယဒိ ဟောတိ၊ အုံ။ ပဌမ ဝယေဝေ၊ ဌ်သာလျင်။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ ပဌမဝယေ၊ ဌ်။ နောစေပါပုဏာတိ၊ အုံ။ အထ၊ ထိုသို့ ပဌမအရွယ်ဌ် မရောက်သည်ရှိသော်။

မစ္ဆိမဝယေ၊ ဥ၌။ ပဲါပုဏာတိ၊ ၏။ မစ္ဆိမဝယေ၊ ဥ၌။ နောစေပဲါပုဏာတိ၊ အံ့။ အထ၊ သေဝ်။ မရဏသမယေ၊ သေခါနိဳးသောကာလ၌။ ပဲါပုဏာတိ၊ ၏။ မရဏသမယေ၊ ဥ၌။ နောစေ ပဲါပုဏာတိ၊ အံ့ ၊ အထ၊ သေဝ်။ ဒေဝပုတ္တာ၊ သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ပဲါပုဏာတိ၊ ၏။ ဒေဝပုတ္တာ၊ သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ နောစေပဲါပုဏာတိ၊ အံ့။ ဗုဒ္ဓေ၊ သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ မဖြစ်မီ။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သောရဟန်းသည်။ ပစ္စေကဗောဓိံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဉာဏ်ကို။ သစ္ဆိကရောတိ၊ ၏။ ပစ္စေကဗောဓိံ၊ ကို။ နောစေ သစ္ဆိကရောတိ၊ အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ပစ္စေကဗုဒ္ဓဉာဏ်ကို မျက်မှောက်မပြုသည်ရှိသော်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ သမ္မုခီဘာဝေ၊ မျက်မှောက်အဖြစ်၌။ ခိပ္ပါဘိညော၊ ခိပ္ပါဘိညပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (လျင်သောအဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်းဟူ)။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေယျထာပိ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဗာဟိယော၊ သာသနာတော်မှ တပါးသောအယူရှိသော။ ဒါရုစီရိယော၊ သစ်ဖြင့်ပြုသောသပိတ်ကို ဖဆောင်သော။ (ဒါရုစီရိယ အမည်ရှိသော လည်းဟူ)။ ထေရောယထာ၊ မထေရ်ကဲ့သို့တည်း။

ထိုမထေရ်သည် မြတ်စွာဘုရားနှင့်မတွေ့မီ ရှေးကာလ၌ သာသနာတော်မှ အပဖြစ်သော အယူရှိသောကြောင့် ဗာဟိယ မည်သတည်း။ သစ်ဖြင့်ပြုသော သပိတ်ကို ဆောင်သောကြောင့် ဒါရုစီရိယ မည်သတည်း။

မဟာပညော၀ါ၊ ကြီးသောပညာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေယျ-ထာပိ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ သာရိပုတ္တော၊ အမည်ရှိသော။ ထေရောယထာ၊ ကဲ့သို့တည်း။ မဟိဒ္ဓိကော၀ါ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေယျထာပိ၊ ဟူမူကား။ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အမည်ရှိသော။ ထေရောယထာ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ဓုတ၀ါဒေါ၀ါ၊ ဓုတင်ဖြင့်ဆုံးမတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေယျထာပိ၊ ဟူမူကား။ မဟာကဿပေါ၊ အမည်ရှိသော။ ထေရောယထာ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ဒိဗ္ဗစက္ခုကော၀ါ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သေယျထာပိ၊ ဟူမူကား။ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အမည်ရှိသော။ ထေရောယထာ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ဝိနယ၀ရော၀ါ၊ ဝိနည်းဓိုရ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သေယျတာပိ၊ မူကား။ ဥပါလိ၊ အမည်ရှိသော။ ထေရောယထာ၊ ကဲ့သို့တည်း။

ဓံမ္မကထိကောဝါ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေယျထာပိ၊ ဟူမူကား။ မန္တာနိပုတ္တော၊ မန္တာနီမိဖုယား၏သားဖြစ်သော။ ပုဏ္ဏော၊ အာမည်ရှိသော။ ထေရောယထာ၊ ကဲ့သို့တည်း။ အာရညိကောဝါ၊ အရညကင်ဓုတင်ကိုဆောင် လေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေယျထာပိ၊ ဟူမူကား။ ရေဝကော၊ အာမည်ရှိသော။ ထေရောယထာ၊ ထေရ်ကဲ့သို့တည်း။ ဗဟုဿုတောဝါ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေယျထာပိ၊ ဟူမူကား။ အာနန္ဒော၊ အာမည်ရှိသော။ ထေရောယထာ၊ ကဲ့သို့တည်း။ သိက္ခာကာမောဝါ၊ သိက္ခာကိုအလိုရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေယျထာပိ၊ ဟူမူကား။ ဗုဒ္ဓပုတ္တော၊ ဘုရားသားတော်ဖြစ်သော။ ရာဟုလော၊ အာမည်ရှိသော။ ထေရောယထာ၊ ကဲ့သို့တည်း။ (ဣတိသဒ္ဒါကား ပရိသမာပနတည်း)။ ဣတိဣမိနာဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ဣမသ္မိံ စတုက္ကေ၊ ၌။ ယွာယံ ယောအယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဟရတိစ၊ အသွားလည်းဆောင်၏။ ပစ္စာဟရတိစ၊ အပြန်လည်းဆောင်၏။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဂေါစရသမ္ပတ္တိံ၊ ဂေါစရသမ္ပတ္တိသည်။ ဘိခါပတ္တံ၊ အထုတ်သို့ရောက်သည်။ (အဆုံးသို့ရောက်သည်လည်းဟူ)။ ဟောတိ၊ ၏။

အာဘိက္ကမာဒီသုပန၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်း အစရှိသည်တို့၌ကား။ အာသမ္မုယ္ဟနံ၊ မတွေ့ဝေခြင်းသည်။ အာသမ္မောဟသမ္ပတ္တိံ၊ မည်၏။ တံ၊ ထိုအာသမ္မောဟသမ္ပတ္တိကို။ဧဝံ ဣမိနာ ဝုစ္စမာနနယေန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣဓ၊ ဤသာသနာဒီတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (နာသမ္မုယ္ဟတိဒ္ဓစပ်)။ အာဘိက္က မဒန္တိဝဝါ၊ ရှေ့သို့တက်သော်ငင်း။ ပဋိက္ကမန္တိဝဝါ၊ နောက်သို့ဆုတ်သော်ငင်း။ အန္ဓဗာလော၊ အလွန်မိုက်ကုန်သော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ တို့သည်။ အာဘိက္ကမာဒီသု၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌။ အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ (ကိုယ်သည်လည်းဟူ)။ အာဘိက္ကမတိ၊ ရှေ့သို့တက်၏။ အတ္တနော၊ အတ္တသည်။ အာဘိက္ကမော၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်းကို။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣတိဝံ၊ ၎င်း။ အဟံ၊ သည်။ အာဘိက္ကမာမိ၊ ၏။ မယာ၊ သည်။ အာဘိက္ကမော၊ ကို။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣတိဝံ၊ သို့ဌင်း။ သမ္မုယ္ဟန္တိယထာ၊ တွေ့ဝေကုန်သကဲ့သို့။ ကထာ၊ တူ။ အာသမ္မုယ္ဟန္တော၊ မတွေ့ဝေမူ၍။ (မနသိကရောတိဒ္ဓစပ်)။ အာဘိက္က မာမိ၊ တက်အံ့။ ဣတိစိတ္တော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။

တေနေဝ စိတ္တေန၊ နှင့်လျှင်။ သဒ္ဒိ၊ တက္ခ။ စိတ္တသမုဋ္ဌာနဝါယောဓာတု၊ စိတ်ဒကြောင့်ဖြစ်သော ဝါယောဓာတ်သည်။ဝိညတ္တိ၊ ကို။ ဇနယမာနာ၊ဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍။ဥပဒ္ဒုတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။စိတ္တကြိယဝါယောဓာတုဝိပ္ဖါရတသေန၊ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ဝါယောဓာတ် ပြန့်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ကာယသမ္မတော၊ ကိုယ်ဟူ၍သမုတ်အပ်သော၊ အယံအင်္ဂီသဃ်ာဒ္ဒေါ၊ဤအရိုးစုသည်။အဘိက္ကမတိ၊ ရှေသို့တက်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဘိက္ကမတော ၊ ရှေသို့ဇက်သေး။ တဿ အင်္ဂီသဃ်ာဒ္ဒသ၊ထိုအရိုးစု၏။ကောကပါဒုဒ္ဓရဏော၊ တကြိမ်တကြိမ်သောခြေကို ချီခြင်း၌။ ပထဝီဓာတု၊ ဓာတ်ဌင်း။ အာဓပါဓာတု၊ ဓာတ်ဌင်း။ ဣတိ ဣမာ ဒ္ဒေ ဓာတုယော၊ တို့သည်။ ဩမတ္တာ၊ ညံ့ကုန်သည်။ ဟာန္တိ၊ ကုန်၏။ မန္ဒာ၊ အားနည်းကုန်သည်။ ဟာန္တိ၊ ကုန်၏။ဣတရာ၊ဤမှတပါးကုန်သော။ ဒ္ဒေဓာတုယော၊ တို့သည်။ အဓိမတ္တာ၊ လွန်ကုန်သည်။ ဟာန္တိ၊ ကုန်၏။ဗလဝတိယော၊ အားကြီးကုန်သည်။ ဟာန္တိ၊ ကုန်၏။တထာ၊ တူ။ အတိဟရဏော သုဒိတိဟရဏောသု၊ရှေ့ရှုဆောင်ခြင်း ထိုမှ ဤမှ ဆောင်ခြင်းတို့၌။ဟာန္တိ၊ကုန်၏။ ဝေါ ဿဇ္ဇနေ၊ခြေကိုလှုတ်ခြင်း၌။ တေဇောဓာတု၊ဓာတ်ဌင်း။ ဝါယောဓာတု၊ ဓာတ်ဌင်း။ဣတိဣမာဒ္ဒေဓာတုယော၊တို့သည်။ဩမတ္တာ၊ညံ့ကုန်သည်။ဟာန္တိ၊ ကုန်၏။မန္ဒာ၊ကုန်သည်။ဟာန္တိ၊ ကုန်၏။ဣတရာ၊ ကုန်သော။ ဒ္ဒေဓာတုယော၊ တို့သည်။အဓိမတ္တာ၊ လွန်ကုန်သည်။ဟာန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဗလဝတိယော၊ ကုန်သည်။ဟာန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တထာ၊ တူ။သန္ဓိက္ခဝနသန္ဓိရုဇ္ဈနေသု[1]၊ ခြေကိုချခြင်း နင်းခြင်းတို့၌။ ဟာန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ထိုခြေကိုချခြင်းအစရှိသည်တို့တွင်။ဥဒ္ဓရဏော[2]၊ ခြေကို ချီခြင်း၌။ ပဝတ္တာ၊ ကုန်သော။ ရူပါရူပဓံမ္မာ၊ ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်။ အတိဟရဏံ[3]၊ ရှေ့ရှုဆောင်ခြင်းသို့။ နာ ပါပုဏန္တိ၊ ကုန်။ အတိဟရဏော၊ ရှေ့တူရှုဆောင်ခြင်း၌။ ပဝတ္တာ၊ ကုန်သော။ရူပါရူပဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဝိတိဟရဏံ[4]၊ ထိုမှ ဤမှ ဆောင်ခြင်းသို့။ နာ ပါပုဏန္တိ၊ ကုန်။ ဝိတိဟရဏော၊

၁။ သန္ဓိရုမ္ဘနေသု ဆင္ဒ။

၂။ အက္ကန္တဒ္ဓာနတော ပါဒသဉ္ဇက္ခိပနံ ဥဒ္ဓရဏံ။

၃။ ဋ္ဌိတဒ္ဓာနံ အတိက္ကမိတ္ဝာ ပုရတော ဟရဏံ အတိဟရဏံ။

၄။ ခါဏုအာဒိပရိဟရဏတ္ထံ, ပတိဋ္ဌိတပါဒသန္ဓနပရိဟရဏတ္ထံဝါ ပသေန ဟရဏံ ဝိတိဟရဏံ။ ဋီကောင်း၊ ၂၄၇။

ဌ်။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါရူပဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဝေါဿဇ္ဇနံ၊ ခြေကိုလှုတ်ခြင်းသို့။ နပါဟုဏန္တိ၊ ကုန်။ ဝေါဿဇ္ဇနေ၊ ခြေကို လှုတ်ခြင်းဌ်။ပဝတ္တာ၊ ကုန်သော။ ရူပါရူပဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သန္နိက္ခေပနံ၊ ခြေကိုချခြင်းသို့။ နပါပုဏန္တိ၊ ကုန်။ သန္နိက္ခေပနေ၊ဌ်။ ပဝတ္တာ၊ ကုန်သော။ ရူပါရူပဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သန္နိရုဇ္ဈနံ၊ ခြေကိုနင်းခြင်းသို့။ နပါပုဏန္တိ၊ ကုန်။ တတ္ထတတ္ထေ၀၊ ထိုထိုသို့သော အရပ်ဌ် သာလျှင်။ ပဗ္ဗံပဗ္ဗံ၊ အဆစ်အဆစ်။ သန္ဓိသန္ဓိ၊ အဆက်အဆက်။ ဩဓိဩဓိ၊ အခြားအခြား။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ တတ္ထကပါလေ၊ ပူသောအိုးကင်းဌ်။ ပက္ခိတ္တတိလံဝိယ၊ ထည့်အပ်သော နှမ်းကဲ့သို့။ တင်္ဆတင်္ဆာယန္တာ၊ ဖျစ်ဖျစ်မြည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ပျက်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဓရဏိတက်သောအခါ စသည်တို့ဌ်။ ကော၊ အဘယ်မည်သော။ ဧကော၊တဒေယျာက်သောသူသည်။ (တနည်းကား)ဧကော၊ သော။ ကော၊ အဘယ်မည်သော သတ္တဝါသည်။ အဘိက္ကမတိ၊ ရှေ့သို့တက်သနည်း။ကဿ၊ အဘယ်မည်သော။ကေဿဝါ၊တဒေယျာက်၏မူလည်း။ (တနည်းကား) ကေဿ၊ သော။ ကဿဝါ၊ အဘယ်မည်သော သတ္တဝါ၏မူလည်း။ အဘိက္ကမနံ၊ ရှေ့သို့ဘက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဟိ-တဒေ၀သစ္ဆံ၊ ၏။ ပရမတ္ထတော၊ အားဖြင့်။ တသ္မိံ တသ္မိံ ကောဋ္ဌာသေ၊ ဌ်။ ရူပေန၊ နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ တက္ခ။ ဓာတူနံယေ၀၊ တို့၏သာလျှင်။ ဂမနံ၊ သွားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဓာတူနံဧ၀၊ တို့၏သာလျှင်။ ဌာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဧ၀သဒ္ဒါလိုက်ပါ) ။ ဓာတူနံဧ၀၊ တို့၏သာလျှင်။ နိသဇ္ဇနံ၊ ထိုင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဓာတူနံဧ၀၊ တို့၏သာလျှင်။ သယနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တသ္မိံ တသ္မိံ ကောဋ္ဌာသေ၊ ဌ်။ ရူပေန၊ နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ က္ခ)။

အညံ၊ သော။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အညံ၊ သော။ စိတ္တံ၊စိတ်သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ အဝိစိ၊ အပိုင်းအခြား မရှိသည်ဖြစ်၍။ အနုသမ္ဗန္ဓော၊ အစဉ်စပ်သည်ဖြစ်၍။နဒီသောတော၀၊ မြစ်ရေအလျဉ် စီးသကဲ့သို့။၀တ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ္ဂတိ၊ ဂျှိသို့။ မနသိကရောတိ၊ ၏။

ဝေံ၊ဂျှိသို့။အဘိက္ကမာဒီသု၊ရှေ့သို့တက်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဌ်။ အသမ္မုယှနံ၊ မတွေ့ဝေခြင်းသည်။ အသမ္မောဟသမ္မဇဉ်နာမ၊ မည်၏။

၁။ ကွင်းအတွင်းကား အဋ္ဌကာမှာ ပါလျက် နိဿယမှာ ၎ပါ၍ ထည့်ထားသည်။

အဘိက္ကန္တေ ပဋိက္ကန္တေ သမ္မဇာနကာရီ ဟော်တိတိ ပဒဿပုဒ်၏။အတ္ထော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

အာလောကိတေ ဝိလောကိတေတိ ဧတ္ထပန ပါဠေါဠ်ကား။ ပုရတော၊ ရှေ့တူရှု။ ပေက္ခနံ၊ ရှုခြင်းသည်။ အာလောကိတံနာမ၊ အာလောကိတ မည်၏။ အနုဒိသာပေက္ခနံ၊ အထောင့်သောအရပ်ကို ကြည့်ခြင်းသည်။ (တစောင်း ကြည့်ခြင်းသည် လည်းဟူ)။ ဝိလောကိတံနာမ၊ မည်၏။ အညာနိပိ၊ လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဟေဋ္ဌာဥပရိ ပစ္ဆတော ပေက္ခန ဝသေန၊ အောက်သို့ကြည့် ခြင်း အထက်သို့ကြည့်ခြင်း နောက်သို့ကြည့်ခြင်းတို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ သြလောကိတ ဥလ္လောကိတာ ပလောကိဘာနိနာမ၊ သြလောကိတ ဥလ္လောကိတ အပလောကိတတို့မည်ကုန်သည်။ ဟာန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုသြလောကိတ ဥလ္လောကိတ အပလောကိဘာတို့ကို။ ဣမ၊ ဤသာမညဖလသုတ်၌။ နဂဟိတာနိ၊ မယူအပ်ကုန်။ သာရုပ္ပဝသေနပန၊ ရဟန်းတို့အား လျောက်ပတ်သောကြည့်ခြင်း ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား။ ဣမာနေဝဒ္ဒ၊ ဤနှစ်ပါးတို့ကိုသာလျှင်။ ဂဟိတာနိ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဣမိနာ မုခေနစ၊ ဤအာလောကိတ ဥလ္လောကိတတို့သော အမြက်စကားဖြင့်။ သဗ္ဗာနိပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တာနိ၊ ထိုသြလောကိတ ဥလ္လောကိတ အပလောကိတတို့ကို။ ဂဟိတာနေဝ၊ ကုန်သလျှင်ကတည်း။ (ဣတိကား ပရိသမာပနတာည်း)။

တတ္ထ၊ ထိုအာလောကိတ ဝိလောကိတ ဟူသော ပုဒ်၌။ အာလောကေသာမိ၊ ရှေ့သို့ကြည့်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိတ္တေ၊ သည်။ ဥပပန္နေ၊ သော်။ စိတ္တဝသေနေဝ၊ အားဖြင့်သာလျှင်။ အနောလောကေတွာ၊ မူ၍။ အတ္ထ ပရိဂ္ဂဏှနံ၊ ကြည့်ခြင်း၏အကျိုးကို ဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ သာတ္ထကသမ္ပဇညံ၊ မည်၏။ တံ အတ္ထပရိဂ္ဂဏှနံ၊ ထိုသို့ကြည့်ခြင်း၏အကျိုးကို ဆင်ခြင်ခြင်းကို။ အာယသ္မန္တံ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော။ နန္ဒံ၊ နန္ဒထေရ်ကို။ ကာယသက္ခိံ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော သက်သေကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ထိုစကားကို ဘုရားဟောတော်မူသောပါဠိဖြင့် အမြဲယုံကြည်စေလိုသည်ဖြစ်၍ ဝုတ္တံ ဟေတံ ဘဂဝတာ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ဟိ–တဒေဝ သစ္စံ၊ ၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သစေ ဘိက္ခဝေ ။ပ။ သမ္ပဇာနော ဟောတိတိ၊ သစေ ဘိက္ခဝေ။ပ။သမ္ပဇာနော ဟောတိဟူ၍။ ဇော်ဝစန်၊ ကို။

ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ နန္ဒဿ၊ နန္ဒထေရ်သည်။ (သြလောကေတဗ္ဗာဠ်ဆဋ္ဌိကတ္တားစပ်)။ ပုရတ္ထိမာ၊ အရှေ့ဖြစ်သော။ ဒိသာ၊ ကို။ သြလောကေတဗ္ဗာ၊ ကြည့်အပ်သည်။ သစေ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော အကြောင်းကို။ စေတသော၊ စိတ်၌။ သမန္နာဟရိတ္ဝာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ နန္ဒေ၊ နန္ဒသည်။ ပုရတ္ထိမံ၊ သော။ ဒိသံ၊ ကို။ သြလောကေတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုရတ္ထိမံ၊ သော။ ဒိသံ၊ ကို။ သြလောကယတော၊ သော။ မေ၊ အား။ အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿာ၊ အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အန္ဝာသဝေယျုံ၊ မနှိပ်စက်ကုန်ရာ။ ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ သြလောကေတိ၊ ၏။ ဣဘိတသ္မာ၊ ထိုသို့ ကြည့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နန္ဒေ၊ သည်။ သာတ္ထကသမ္ဘာနေ၊ အကျိုးရှိသည်ကို ဆင်ခြင်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နန္ဒဿ၊ သည် ။ပ။ ဥဒ္ဒံ၊ အထက်အရပ်ကို။ အဓော၊ အောက်အရပ်ကို။ အနုဒိသာ၊ အထောင့်အရပ်ကို။ သြလောကေတဗ္ဗာ၊သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ (သဗ္ဗံအစရှိသည် အနက်တူပြီ)။

အပိစ-အပရော၊ သော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊သည်။ဝုစ္စတေ၊အံ့။ပုဒ်ဗ္ဗ၊ဠ်။ စေတိယဒဿနာဒိဝသေနေဝ၊ စေတီကို ဖူးမြင်ခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်လျှင်။ သာတ္ထကတာစ၊ အကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကိုဂုဏ်း။ သပ္ပါယတာစ၊ လျောက်ပတ်သည်၏အဖြစ်ကိုဂုဏ်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ကမ္မဋ္ဌာနသပန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုကား။ အဝိဇဟနမေဝ၊မစွန့်ခြင်းသည်သာလျှင်။ဂေ'စရသမ္ပဇညံ၊ မည်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇတ္ထ ဇေတသု ဘိက္ခူသု၊ တို့တွင်။ ခန္ဓ ဓာတု အာယတန ကမ္မဋ္ဌာနိကေဟိ၊ ခန္ဓာဓာတ် အာယတနသာလျှင် ကမ္မဋ္ဌာန်းရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ကမ္မဋ္ဌာနဝသေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အာလောကန ဝိလေးကနံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား။ ကသိဏာဒိ ကမ္မဋ္ဌာန်ကေဟိ၊ ကသိုဏ်းစသောကမ္မဋ္ဌာန်းရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ကမ္မဋ္ဌာန သီဒသနေဝ၊ ဖြင့် သာ လျှင်။ အာလောကန ဝိလောကနံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ အဗ္ဘန္တရေ၊ အတွင်း၌။ အတ္တာနာမ၊ မည် သည် ကား။ အာလောကေတာ ဝါ၊ တူရှု ကြည့် တတ်သော သူ သည် ၎င်း။ ဝိလောကေတာ ဝါ၊ တ စောင်း ကြည့် တတ် သော

သူသည်၎င်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အာလောကေဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိပန၊ သို့ကား။ စိတ္တော၊ သည်။ ဥပပဇ္ဇမာနမေတ္တာ၊ ဖြစ်ခါမျှ၌။ တေနေဝ စိတ္တေန၊ နှင့်လျှင်။ သဒ္ဒိံ၊ တကွ။ စိတ္တသမုဋ္ဌာနဝါယော ဓာတု၊ သည်။ ဝိညတ္တိံ၊ ကို။ ဇနယမာနာ၊ ဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိတ္တာဿိတဝါယော ဓာတုဝိပ္ဖါရဝသေန၊ စိတ်ကြောင့် ဖြစ်သော ဝါယော ဓာတ်၏ ထိုထိုသော အရပ်၌ ပြန့်နှံ့သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဟေဋ္ဌိမအက္ခီဒလံ၊ အောက်ဖြစ်သောမျက်လွှာသည်။ အဓော၊ သို့။ သိဒတိ၊ ၏။ ဥပရိမံ၊ အထက်ဖြစ်သောမျက်လွှာသည်။ ဥဒ္ဓံ၊ သို့။ လဿေတိ၊ ကြ၏။ (အထက်သို့ လှုပ်၏လည်းဟူ)။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ ယန္တကေန၊ ယန္တရားဖြင့်။ ဝိဝရန္တော နာမ၊ ဖွင့်သောမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တတော၊ မှ။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ ဒဿနကိစ္စံ၊ ကို။ သဝ်ဓေန္တံ၊ ပြီးစေသည်ဖြစ်၍။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိဝေံ၊ သို့။ ပဇာနနံပန၊ အပြားအားဖြင့် သိခြင်းသည်ကား။ ဇတ္ထာ၊ ဤအာလောကိတော ဝိလောကိတော ဟူသော ပုဒ်၌။ အသမ္မောဟသမ္ပဇညံနာမ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ မတွေဝေသော ပညာမည်၏။

အပိစ-အပရော၊ သော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ မူလပရိညာ အာဂန္တုက တာဝကာလိက ဘာဝဝသေနပန၊ အကြောင်းရင်းကို ပိုင်းခြားရှာသိခြင်း ဥစ္စာသည်နှင့်တူသည်၏အဖြစ် အခိုက်အတံ့၏အဖြစ်၏အစွမ်းအားဖြင့်ကား။ ဇတ္ထာ၊ ဤ အာလောကိတော ဝိလောကိတောဟူသော ပုဒ်၌။ အသမ္မောဟသမ္ပဇညံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ မူလပရိညာဝသေန၊ အကြောင်းရင်းကိုပိုင်းခြားရှာ သိခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်။ တာဝ၊ စွာ။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။

ဘဝင်္ဂါဝဇ္ဇနဥ္စေဝ၊ ဘဝင်အာဝဇ္ဇန်းသည်၎င်း။ ဒဿနဥ္စ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်၎င်း။ သမ္ပဋိစ္ဆနဥ္စ၊ သည်၎င်း။ သန္တီရဏဥ္စ၊ သည်၎င်း။ ဝေါဋ္ဌပ္ပနဥ္စ၊ သည်၎င်း။ သတ္တမံ၊ သော။ ဇဝနဥ္စ၊ သည်၎င်း။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုစိတ်တို့တွင်။ ဘဝင်ံ၊ သည်။ ဥပပတ္တိဘဝဿ၊ ၏။ အင်္ဂ်ကိစ္စံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော ကိစ္စကို။ (အစိတ်ဖြစ်သော ကိစ္စကိုလည်းဟူ)။ သဒ္ဒမယမာနံ၊ ပြီးစေသည်ဖြစ်၍။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဘဝင်ကို။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ လည့်စေ၍။ ကြိယမနောဓာတု၊ သည်။ အာဝဇ္ဇနကိစ္စံ၊ ကို။ သာယေနမာနာ၊

ဖြစ်၍။ ပဝတ္တာတိ၊ ဖြစ်၏။ တံနိဂ္ဂောဓာ၊ ထိုကြိယာဖြစ်သော မနောဓာတ်၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ ဒဿနကိစ္စံ၊ ကို။ သာဓယမာနံ၊ ဖြစ်၍။ ပဝတ္တာတိ၊ ၏။ တံနိဂ္ဂောဓာ၊ ထိုစက္ခုဝိညာဉ်ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိပါကမနောဓာတု၊ သည်။ သမ္ပဋိစ္ဆနကိစ္စံ၊ ကို။ သာဓယမာနာ၊ ဖြစ်၍။ ပဝတ္တာတိ၊ ဖြစ်၏။ တံနိဂ္ဂောဓော၊ ထိုသမ္ပဋိစ္ဆိုင်း ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိပါကမနောဝိညာဏဓာတု၊ သည်။ သန္တီရဏကိစ္စံ၊ ကို။ သာဓယမာနာ၊ ဖြစ်၍။ ပဝတ္တာတိ၊ ၏။ တံနိဂ္ဂောဓာ၊ ထိုသန္တီရဏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ကြိယမနောဝိညာဏဓာတု၊ သည်။ ဝေါဋ္ဌပ္ပနကိစ္စံ၊ ကို။ သာဓယမာနာ၊ ဖြစ်၍။ ပဝတ္တာတိ၊ ၏။ တံနိဂ္ဂောဓာ၊ ထိုဝုဋ္ဌောချုပ်ခြင်းကြောင့်။ သတ္တက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ ဇဝနံ၊ သည်။ ဇဝတ်၊ စော၏။ တတ္ထ၊ ထိုဇောတို့တွင်။ ပဌမဇဝနေပိ၊ ၌လည်း။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ဣတ္ထီ၊ တည်း။ အယံ၊ သည်။ ပုရိသော၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ရဇ္ဇန ဒုဿန မုယ္ယနဝသေန၊ တပ်ခြင်း ပြစ်မှားခြင်း တွေဝေခြင်းတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အာလောကိတ ဝိလောကိတံနာဝမ၊ တူရွှကြည့်ခြင်း တစောင်းကြည့်ခြင်းမည် သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒုတိယဇဝနေပိ၊ ဒုတိယဇောဝ်၌ရင်း ။ပ။ သတ္တမဇဝနေပိ၊ ၌ရင်း။ ရဇ္ဇန ဒုဿန မုယ္ယနဝသေန၊ ဖြင့်။ အာလောကိတ ဝိလောကိတံနာဝမ၊ မည်သည်။ နာ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇောသု ပန ဇဝနေသု၊ တို့သည်ကား။ (ပဘိဒတသုဝ်ဒစပ်)။ယုဒ္ဓမဏ္ဍလေ၊ စစ်မြေအရပ်၌။ ယောဓေသု၊ သူရဲတို့သည်။ ဘိဇ္ဇန္တေသုဝိယ၊ ပျက်စီးကုန် သကဲ့သို့။ ဟေဌ္ဌာပရိယဝသေန၊ အောက်အထက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဘိဇ္ဇတ္တာ၊ ပျက်စီး၍။ ပတိတောသု၊ ကျကုန်ပြီးသည် ရှိသော်။ အယံ၊ သည်။ ဣတ္ထီ၊ တည်း။ အယံ၊ သည်။ ပုရိသော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရဇ္ဇနာဒိဝသေန၊ တပ်ခြင်းအစရှိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အာလောကိတ ဝိလောကိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

စက္ခုဒ္ဒါရဝီထိဖြင့် ရူပါရုံ၌တပ်ခြင်းအစရှိသောအားဖြင့် အာလောကိတ ဝိလောကိတ သည် မဖြစ်၊ တဒနုဝတ္တက မနောဒ္ဒါရဝီထိ ဖြင့်သာ ရူပါရုံ၌တပ်ခြင်း အစရှိသော အားဖြင့် အာလောကိတ ဝိလောကိတသည် ဖြစ်၏ဟူလိုသည်။

ဝေါ၊ ဤသို့။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဇဝ်ထ၊ ဤအာလောကိတ ဝိလောကိတ အရာ၌။ မူလဘာရိညာဝဝသေန၊ အကြောင်းရင်းကို ပိုင်းခြားရှု သိခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အသမ္မောဟသမ္ပဇညံ၊ အသမ္မောဟသမ္ပဇညကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

အာလောကိတ ဝိလောကိတတို့၏ အကြောင်းရင်းကား စက္ခုဒ္ဒါရ ဝိထိတည်းဟု သိခြင်းသည် မူလပရိညာမည်၏။

စက္ခုဒ္ဒါရေပန၊ ဒ္ဒ်ကား။ ရူပေ၊ ရူပါရုံသည်။ အာပါထဂတေ၊ ထင်ခြင်းသို့ရောက်လတ်သော်။ ဘဝင်္ဂစလနတော၊ မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ ဒ္ဒ်။ သကကိစ္စ နိဗ္ဗါဒန ဝသေန၊ မိမိတို့၏ကိစ္စကို ပြီးစေခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ အာဝဇ္ဇနာဒီသု၊ တို့သည်။ ဥပပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ၍။ နိရုဒ္ဓေသု၊ ကုန်ပြီးသော်။ အင်္ဂသာနေ၊ ဒ္ဒ်။ ဇဝနံ၊ ဇောသည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။တံဇဝနံ၊ ထိုဇောသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဥပပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော။ အာဝဇ္ဇနာဒီနံ၊ တို့၏။ ဂေဟဘူတော၊ အိမ်သဘွယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ စက္ခုဒ္ဒါရေ၊ ဒ္ဒ်။ အာဂန္တုက ပုရိသောဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ ဇဝနသ္မာ၊ ထိုဇော်သည်နှင့် တူသောဇော၏။ (ရဇ္ဇနံ ဒုဿနံ မုယ္ဟနံဒ္ဒ်စပ်လေ)။ ပရဂေဟေ၊ သူတပါးအိမ်၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ဝတ္ထုကို။ ယာစိတုံ၊ ငှာ။ ပဝိဋ္ဌသ္မာ၊ သော။ အာဂန္တုကပုရိသသ္မာ၊ အား။ (ယုတ္တံဒ္ဒ်စပ်၊ ၏-ဟု သမ္ဗန်၍ အာဇ္ဈာကရဏံဒ္ဒ်သော်လည်း စပ်လေ)။ ဂေဟသာမိကေသု၊ အိမ်ရှင်တို့သည်။ တုဏှီမာသိနေသု၊ စကားမဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ အာဇ္ဈာကရဏံ၊ အာဇ္ဈာကို ပြုခြင်းသည်။ နံ ယုတ္တံယဇ္ဈာ၊ မသင့်သကဲ့သို့။ဝေံ တဇ္ဈာ တူ။အာဝဇ္ဇနာဒီနံ၊ တို့၏။ ဂေဟဘူတော၊ သော။ စက္ခုဒ္ဒါရေ၊ ဒ္ဒ်။ အာဝဇ္ဇနာဒီသု၊ အာဝဇ္ဇန်းအစရှိသည်တို့သည်။ အရဇ္ဇန္တေသုစ၊ မတပ်ကုန်သော်၎င်း။ အဒုဿန္တေသုစ၊ မပြစ်မှားကုန်သော်လည်း။ အမုယ္ဟန္တေသုစ၊ မတွေဝေကုန်သော်၎င်း။ ရဇ္ဇနံ ဒုဿနံ မုယ္ဟနံ၊ တပ်ခြင်း ပြစ်မှားခြင်း တွေဝေခြင်းသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဂန္တုကဘာဝ ဝသေန၊ လျော်သည်နှင့်တူသော အဖြစ်၏အစွမ်းဖြင့်။ အသမ္ဗေဝဟသမ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ ဝေဒိကဗ္ဗံ၊ ၏။

စက္ခုဒ္ဒါရေ၊ ဒ္ဒ်။ ဝေဠဂ္ဂုမနပရိယောသာနာနံ၊ ဝုဋ္ဌော၊ အဆုံးရှိကုန်သော။ ယာနိ ပန စိတ္တာနိ၊ တို့သည်ကား။ (တာနိကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိ စိတ္တာနိ၊ တို့သည်။ သမ္ဗယုတ္တဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။တတ္ထတတ္ထဝ၊ ထိုထိုသို့သော မိမိကိစ္စတို့ဒ္ဒ်သာလျှင်။ ဥပပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ၍။ (ထည့်ပါ)။ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ပျက်ကုန်၏။ အညမညံ၊ ချင်း။ နပဿန္တိ၊ ကုန်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣတရာနိ၊ အမှတ်မဲ့ တခုခုသော စိတ်တို့သည်။ တာဝကာလိကာနိ၊မိမိတို့၏ကိစ္စဖြစ်သော အခိုက်အတံ့ကာလနှင့် ယှဉ်ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊

ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစိတ်တို့တွင်။ (အာဝဇ္ဇနာဒိသုဠ္ဒ စပ်)။ (တနည်းကား) တတ္ထ တသို့ ဥပပဇ္ဇနေ၊ ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌။ (အသမ္မေားဟ သမ္မဇ္ဇညံ ဓေဒိတပ္ပံဒ္ဓစပ်)။ ကေသ္မိံ၊ သော။ ဃရေ၊ ဒ္ဓိ။ သပ္ပေဿု၊ ကုန်သော။ မနုဿေသု၊ တို့သည်။ မတေသု၊ သေကုန်သည်ရှိသော်။ အဝသေသဿ၊ ကြွင်းသော။ (ကေဿဒ္ဓစပ်)။ တံ ဓဏံယေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ မရဏ ဓမ္မဿ၊ သေခြင်းသဘောရှိသော။ ကေဿ၊ တယောက်ထည်းသော လူ၏။ နစ္စ ဂီတာဒီသု၊ ကခြင်း သီခြင်းအစ ရှိသည်တို့၌။ အာဘိရတိနာမ၊ အလွန်မွေ့လျော်ခြင်းမည်သည်။ နယုတ္တာယထာ၊ မသင့်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ ကေဒ္ဒါရေ၊ ၌။ သမ္မယုတ္တောသု၊ ယှဉ်ကုန်သော။ အာဝဇ္ဇနာဒီသု၊ တို့သည်။ တတ္ထ တတ္ထေဝ၊ ထိုထိုသို့သော ကိစ္စတို့၌ သာလျှင်။ ဥပပဇ္ဇိတ္ထာ၊ ကုန်၍။ (ထည့်ပါ)။ မတေသု၊ ချုပ်ကုန်ပြီးသော်။ အဝသေသဿ၊ သော။ တဒ်ဂေ ယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ မရဏမွေဿ၊ ပျက်ခြင်းသဘောရှိသော။ ဇဝနဿာပိ၏လည်း။ ရဇ္ဇန ဒုဿန မုယ္ယနဝသေန၊အာဒ်းဖြင့်။ အာဘိရတိနာမ၊ မည်သည်။ နယုတ္တာ၊ မသင့်။ ကွတိဒဝံ၊ ဤသို့။ တာဝကာလိက ဘာဝဝသေန၊ အခိုက်အတံ့ဖြစ်သော ကာလနှင့် ယှဉ်သည်၏အဖြစ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အသမ္မောဟသမ္မဇ္ဇံ၊ ကို။ ဓေဒိတပ္ပံ၊ ၏။

အပိစ-အပရော၊ သော။ နယော၊ ကို။ မယာ။ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ ခန္ဓာယတန ဓာတု ပစ္စယ ပစ္စဝေက္ခဏဝသေနာပိ၊ ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ်ပစ္စည်းတို့ကို ဆင်ခြင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ ဧတံ အသမ္မောဟသမ္မဇ္ဇံ၊ ကို။ ဓေဒိဘပ္ပံ၊ ၏။

အဘယ်သို့လျှင် ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ် ပစ္စည်းတို့ကို ဆင်ခြင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် အသမ္မောဟသပ္ပဇ္ဉသည်ဖြစ်သနည်းဟု သူစောဒနာဘွယ်ရှိ၍ထိုစောဒနာကိုဖြေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍ ဤကဲ့သို့ အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ (ဟိ-ကား ဝိတ္ထာရဇောတကတည်း)။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဤ၌ ဤခန္ဓာ အာယတန ဓာတ်ပစ္စည်းတို့ကို ဆင်ခြင်ရာ၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ဆိုဦး အံ့။ (ဤသို့ပါဠိသောသထည့်၍ ယောဇနာ)။ စက္ခုစေဝ၊ သည်၎င်း။ ရူပါစ၊ တို့သည်၎င်း။ ရူပက္ခန္ဓော၊ မည်၏။ ဒဿနံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်။ ဝိညာဏက္ခန္ဓော၊ မည်၏။ တံသမ္ပယုတ္တာ၊ ထိုစက္ခုဝိညာဉ် နှင့်ယှဉ်သော။ ဝေဒနံ၊ သည်။ ဝေဒနာက္ခန္ဓော၊ မည်၏။ သညာ၊ သည်။ သညာက္ခန္ဓော၊မည်၏။ဖဿောဒိကာ၊ ဖဿအစရှိကုန်သော စေတသိက်တို့သည်။

သခ်ါရက္ခန္ဓာ၊ မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဥ္စန်း၊ ကုန်သော။ ဧတေသံခန္ဓာနံ၊တို့၏။ သမဝါယေ၊ အညီအညွတ်ဖြစ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ရှိသော်။အာလောကနဝိလောကနံ၊ သည်။ပညာယတိ၊ ထင်၏။တတ္ထ၊ထိုသို့ကြည့်ရှုခဲ့။ကောဿော။ဧကော၊ သည်။ အာလောကေတိ၊ သနည်း။ ကော၊ သော။ ဧကော၊သည်။ ဝိလောကေတိ၊ နည်း။

တထာ၊ ထို့အတူ။ စက္ခု၊ သည်။စက္ခာယတနံ၊ မည်၏။ ရူပံ၊ရူပါရုံသည်။ ရူပါယဘနံ၊ မည်၏။ဒဿနံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်။ မနာယတနံ၊ မည်၏။ ဝေဒနာယော၊ ကုန်သော။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဓမ္မာယတနံ၊ မည်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ဧတေသံ အာယတနာဒီနံ၊ တို့၏။ သမဝါယေ၊ အညီအညွတ် ဖြစ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ အာလောကန ဝိလောကနံ၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ကြည့်ရှုခဲ့။ ကော၊ သော။ ဧကော၊ တစုံတယောက်သည်။ အာလောကေတိ၊ သနည်း။ ကော၊ သော။ ဧကော၊ သည်။ ဝိလောကေတိ၊ နည်း။

တထာ၊ တူ။ စက္ခု၊ သည်။ စက္ခုဓာတု၊ မည်၏။ ရူပံ၊ သည်။ ရူပဓာတု၊ မည်၏။ ဒဿနံ၊ သည်။ စက္ခုဝိညာဏဓာတု၊ မည်၏။ တံသမ္ပယုတ္တာ၊ ထို စက္ခု ဝိညာဉ်နှင့် ယှဉ် ကုန် သော။ ဝေဒနာဒယော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ စေတသိက်တို့သည်။ ဓမ္မဓာတု၊ မည်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဧတေသံ ဓာတူနံ၊ တို့၏။ သမာဝါယေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာလောကနဝိလောကနံ၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ကြည့်ရှုခဲ့။ ကော၊ သော။ ဧကော၊ သည်။ အာလောကေတိ၊ နည်း။ ကော၊ သော။ ဧကော၊ သည်။ ဝိလောကေတိ၊ နည်း။

တထာ၊ တူ။ စက္ခု၊ သည်။ နိဿယပစ္စယော၊ ပုရေဇာတနိဿယပစ္စည်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရူပံ၊ သည်။ အာရမ္မဏ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝဇ္ဇနံ၊ အာဝဇ္ဇန်းသည်။ အနန္တရ သမနန္တရ ရူပနိဿယ နတ္ထိ ဝိဂတပစ္စယော၊ အနန္တရ သမနန္တရ ဥပနိဿယ နတ္ထိ ဝိဂတပစ္စည်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဒလောကော၊ အလင်းသည်။ ပကတူပနိဿယ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေဒနာဒယော၊ ဝေဒနာ အစရှိသည်

တို့သည်။ သဟဇာတာဒိပစ္စယော[1]၊ သဟဇာတအစရှိသော ပစ္စည်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတေသံပစ္စယာနံ၊ တို့၏။ သမဝါယေ၊ အညီအညွတ်ဖြစ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ အာလောကန ဝိလောကနံ၊ တူရှုကြည့်ခြင်း တစောင်းကြည့်ခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ တတ္ထ၊ ၌။ ကော၊ သော။ ဧကော၊ သည်။ အာလောကေဘိ၊ နည်း။ ကော၊ သော။ ဧကော၊ သည်။ ဝိလောကေတိ၊ နည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထ၊ ဤအာလောကိတေ ဝိလောကိတေဟူသောပုဒ်၌။ ခန္ဓာ ယတန ဓာတု ပစ္စယ ပစ္စဝေက္ခဏ စသေနာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ အသမ္မောဟသမ္ပဇညံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

သမဉ္ဇိတေ ပသာရိကေဘိ၊ ကား။ ဟတ္ထပါဒါနံ၊ လက်ခြေတို့၏။ ပဗ္ဗာနံ၊ အဆစ်တို့ကို။ (တနည်းကား) ပဗ္ဗာနံ၊ အဆစ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဟတ္ထပါဒါနံ၊ လက်ခြေတို့ကို။ သမဉ္ဇနပသာရဏော၊ ခွေခြင်း ဆန့်ခြင်း၌။ တတ္ထ၊ထိုသမဉ္ဇိတေ ပ သာ ရိ တေ ဟူ သော ပုဒ် ၌။ (သာတ္ထ က သမ္ပ ဇညံ ဝေဒိတဗ္ဗံ၌စပ်)။ (တနည်းကား)။ တတ္ထ၊ ထိုလက်ခြေတို့ကို ခွေရာ ဆန့်ရာ၌။ (အကတ္ဝာ၌စပ်)။ စိတ္တဝသေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ သမဉ္ဇန ပသာရဏံ၊ ခွေခြင်း ဆန့်ခြင်းကို။ အကတ္ဝာ၊ ၍။ ဟတ္ထပါဒါနံ၊ တို့ကို။ သမိဉ္ဇန ပသာရဏပစ္စယာ၊ ခွေခြင်း ဆန့်ခြင်း အကြောင်းကြောင့်။ အတ္ထာနတ္ထံ၊ အကျိုးရှိသည် မရှိသည်ကို။ပရိဂ္ဂဟိတ္ဝာ၊ ဆင်ခြင်၍။အတ္ထပရိဂ္ဂဏှနံ၊ အကျိုးကို သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ သာတ္ထကသပ္ပဇညံ၊ မည်၏။ တတ္ထ၊ ထို လက်ခြေတို့ကို ခွေရာ ဆန့်ရာ၌။ ဟတ္ထပါဒေ၊ တို့ကို။ အကိစ္စံ၊ အလုပ်ကြောမြင့်စွာ။ သမဉ္ဇိတ္ဝာဝါ၊ ခွေ၍ငင်း။ ပသာရေတ္ဝာ၊ ဆန့်၍ငင်း။ ဌိတာဿ၊ တည်သော ရဟန်းအား။ ခဏေခဏေ၊ ခဏဘိုင်း ခဏတိုင်း။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဧကဂ္ဂတံ၊ တည်ကြည်ခြင်းကို။နလဘတိ၊ မရ။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ပရိပတတိ၊ ဆုတ်၏။ ပိသေသံ၊ တရားအထူးကို။ နာဓိဂစ္ဆတိ၊ မရ။ ကာလေ၊ ရံခါ။ သမဉ္ဇိတာဿ၊ ခွေသော ရဟန်းအား။ ကာလေ၊ ရံခါ။ ပသာရေန္တဿပန၊ ဆန့်သော ရဟန်းအားကား။ တာဝေဒနာ၊ ထိုဒုက္ခဝေဒနာတို့သည်။ နုပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဧကဂ္ဂံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊

၁။ သဟဇာတပစ္စယော၊ ဆဋ္ဌ။

သည်။ ဖာတိ်၊ ပ္ဒးခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဝိသေသံ၊ ကို့။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္ထာနတ္ထဝရိဂ္ဂဏှန်၊ ကို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

အတ္ထေပန၊ အကျိုးစီးပွားသည်ကား။ သတိပိ၊ သော်လည်း။ သပ္ပါယာ သပ္ပါယံ၊ ကို့။ ပရိဂ္ဂဏှိတ္ဝာ၊ ၍။ သပ္ပါယပရိဂ္ဂဏှန်၊ လျောက်ပတ်သည်ကို သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ သပ္ပါယသမ္ပဇညံ၊မည်၏။ တတြ၊ ထိုသပ္ပါယ အသပ္ပါယ နှစ်ပါးတို့၌။ အ ယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ နယော၊ တည်း။

မဟာစေတိယင်္ဂဏေ၊ ၌။ ဒဟရော၊ ငယ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သဇ္ဈာယံ၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို။ ဂဏှန္တိကိရ၊ ကုန်သတတ်။ တေသံ၊ ထိုပဉ္စင်း ငယ်ဘို့၏။ ပိဋ္ဌပဿေသု၊ ကျောက်ကုန်း နံပါးတို့၌။ ဒဟရ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏။တတြ၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်ဘို့တွင်။ ဧကော၊ သော။ ဒဟရော၊ သည်။ ဟတ္ထံ၊ ကို။ ပသာရေန္တော၊ ဆန့်သည်ဖြစ်၍။ကာယ သံသဂ္ဂံ၊ ကိုယ်ကိုထိခြင်းသို့။ ပတ္ဝာ၊ ၍။ တေနုပကာရဏေန၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဂိဟိ၊ လူသည်။ ဇာနတာ၊ ၏။ အာဟရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပါဒံ၊ ကို။ ပသာရေန္တော၊ ဆန့်သည်ဖြစ်၍။ အဂ္ဂိမ္ဟိ၊ ၌။ ပသာရေသိ၊ ဆန့်မိလေ၏။ အင်္ဂီ၊ အရိုးကို။ အာဟစ္စ၊ ထိ၍။ ပါဒေါ၊ ခြေသည်။ စျာယိ၊ မီးလောင်၏။ အပရော၊ သေဝဲ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝမ္မိကော၊ တောင်ပို့၌။ ပသာရေသိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ ကို။ အာသီဝိသေန၊ သည်။ ဒုဆော၊ ကိုက်အပ်၏။ အပရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စီဝရကုဋ္ဌိဒဏ္ဍကော၊ သင်္ကန်းကုဋ်မှ အတန်း၌။ ပသဝဲ ရေသိ၊ ၏။ တံဘိက္ခုံ၊ ကို။ မဏိသပ္ပေါ၊ မြွေစိမ်းသည်။ ဍံသိ၊ ကိုက်လေ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝရူပေ၊ သော။ အသပ္ပါယေ၊ ၌။ အပသာရေတ္ဝာ၊မဆန့်မူ၍။ သပ္ပါယေ၊ ၌။ ပသာရေတဗ္ဗံ၊ ဆန့်အပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့လျောက်ပတ်သည်ကို ဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤသမ္ဘိုတေ ပသာရိတေ ဟူသောပုဒ်၌။ သပ္ပါယသမ္ပဇညံ၊ မည်၏။

ဂေါစရသမ္ပဇညံပန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတည်းဟူသော အာရုံကို ဆင်ခြင်ခြင်းကို ကား။ မဟာထေရဝတ္ထုနာ၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ မဟာထေရော၊ သည်။ ဒိဝါဌာနေ၊ နေ့သန့်ရာ၌။ နိသိန္နော၊ လျက်။ အန္တေဝါသိကေဟိ၊ အနီး၌ ကျင်လည်သောတပည့်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထယမာနော၊ စကားပြော

၁။ မဏိသပ္ပေါနာမ ကောသပ္ပဇာတိတိ ဝဒန္တိ။ ။ဋီဟောင်း-၂၅၀။

သည်ဖြစ်၍။ သာဟသာ၊ အဆောတလျင်။ ဟတ္ထံ၊ ကို။ သမဏ္ဍိတ္ဝာ၊ ၍။ ပုန၊ ဖန်။ ယထာဌာနေ၊ ထားမြဲတိုင်း၌။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ သဏိကံ၊ အသာငယ်။ သမဏ္ဍတိ၊ ခွေ၏။ တံမဟာထေရံ၊ ကို။ အန္တေဝါသိကာ၊ အနီး၌နေကြကုန်သော တပည့်တို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကဲသွာ၊ ကြောင့်။ သာဟသာ၊ လျင်။ ဟတ္ထံ၊ ကို။ သမဏ္ဍိတ္ဝာ၊ ၍။ ပုန၊ ဖန်။ ယထာဌာနေ၊ တိုင်း။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ သဏိကံ၊ အသာငယ်။ သမဏ္ဍိတ္ထ၊ ခွေကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ သု၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ယတော၊ အကြင်နေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အဟံ၊ သည်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ မနသိကာတုံ၊ ငှာ။ အာရဒ္ဓေါ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ မေမယာ၊ သည်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ မဏ္ဍိတ္ဝာ၊ ၍။ ဟတ္ထော၊ ကို။ နံ သမဏ္ဍိတပုဗ္ဗော၊ မခွေစဘူး။ ဣဒါနိပန်၊ ဌိကား။ မေ မယာ၊ သည်။ တုမှေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထယမာနေန၊ စကားပြောဟောသည်ဖြစ်၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ မဏ္ဍိတ္ဝာ၊ ၍။ သမဏ္ဍိတော၊ ခွေမိ၏။ တဲသွာ၊ ကြောင့်။ ပုန၊ ဖန်။ ယဿာဌာနေ၊ တိုင်း။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ သမဏ္ဍေသိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပေစွ။ ဘိက္ခုနံဿမ၊ ရဟန်းမည်သည်ကား။ ဝေဏ္ဏပေန၊ ဤသို့သဘော ရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ကမ္မဋ္ဌာနာဝိဇဟနမေဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို မစွန့်ခြင်းသည် သာလျင်။ ဧတ္ထ၊ ဤသမ္ဍိဧတ ပသာရိတော ဟူသောပုဒ်၌။ ဂေါစရသမ္ပဇညန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

အဘ္ဘန္တရော၊ ၌။ အတ္တာနာမ၊ အတ္တမည်သော။ ဧကော၊ တစုံတယောက်သော။ သမဏ္ဍဇ္ဈာဝါ၊ ခွေသော သူသည်၎င်း။ ပဲသာရေဇ္ဈာဝါ၊ ဆန့်သော သူသည်၎င်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝုတ္တပ္ပကာရ စိတ္တကြိယ ဂါယော ဓာတု ဂိပ္ပါဒရနုပန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော စဂါယောဓာတ်၏ ထိုထိုသောအရပ်၌ ပြန့်နှံ့သောအားဖြင့်ကား။ သုတ္တာဂတဓုနဝသေန၊ ချည်ကြိုးဖြင့်ငင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒါရုယန္တဿဲ၊ သစ်သားဖြင့်ပြုသော သစ်ရုပ်ယန္တရား၏။ ဟတ္ထ ၊ါဒစလနံ ဝါ၊ လက်ခြေလှုပ်သကဲ့သို့။ သမဏ္ဍနပသာရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ပရိဇာနနံပန၊ ပိုင်းခြားရှုသိခြင်းကို ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤသမ္ဍိဧတ ပသာရိတော ဟူသောပုဒ်၌။ အသဧမ္မာဟ သမ္ပဇညန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

သဃ်ာဋ္ဌိ ပတ္တစိဝရဓာရဏောတိတ္ထေ၊ ဋ္ဌ။ သဃ်ာဋ္ဌိစိဝရာနံ၊ ဒုကုဋ္ဌသက်ိန်း တို့ကို။ နိဝါသန ပါရုပနဝသေန၊ ဝတ်ခြင်း ရုံခြင်း၏အစ္ဓမ်းဖြင့်။ (ပရိဘောဂေါဋ္ဌစပ်)။ ပတ္တာသ၊ ကို၊ ဘိက္ခာဂဟဏာဒိဝသေန၊ ဆွမ်းခံခြင်းအစရှိသည် တို့၏ အစ္ဓမ်းဖြင့်။ ပရိဘောဂေါ၊ သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ ဓာရဏံနာမ၊ ဆောင်ခြင်းမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသဃ်ာဋ္ဌိ ပတ္တ စိဝရဓာရဏော ဟူသောပုဒ်ဋ္ဌ။ (အတ္ထောနာမဋ္ဌစပ်)။ သဃ်ာဋ္ဌိ ပတ္တ စိဝရဓာရဏော၊ ဒုကူဋ္ဌ သက်ိန်း သပိတ် တို့ကို ဆောင်ခြင်းဋ္ဌ။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအုံ့။ (တာဝ သဒ္ဒါကား ဝတ္တုမ္မဇ္ဈာရောပေက္ခတည်း)။ သဃ်ာဋ္ဌိစိဝရာနံ၊ တို့ကို။ (ကံထည့်)။ နိဝါသေတွာဝါ၊ ၍ဂင်း။ ပါရုပိတွာဝါ၊ ၍ဂင်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှာ။ စရတော၊ သွားသောရဟန်းအား။ အာမိသလာဘော၊ ဆွမ်းအစရှိသော အာမိသကိုရခြင်းသည်ဂင်း။ သီဟာဿ ပဋိဿာဘာယာတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့ အစရှိဿော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဘာဝတော၊ သည်။ ဝုတ္တပ္ပကာရောယေ်ဝ၊ သည် သာဖြစ်သော။ အတ္ထော၊ အချမ်းကိုဖျောက်ဖျက်ခြင်း အစရှိသော အကျိုး သည်ဂင်း။ အတ္ထောနာမ၊ မည်၏။ တဿ အတ္ထဿ၊ ၏။ ဝတ္တေန၊ ဖြင့်။ သာတ္ထကသမ္ဘဇည်၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဥဏ္ဏာပကတိကဿစ၊ ပူတတ်သော သဘောရှိသော ရဟန်းအားဂင်း။ ဒုဗ္ဘဿဿစ၊ အားနည်းသော ရဟန်းအားဂင်း။ သုခုမံ၊ ချောမွေ့သော။ စိဝရံ၊ သည်။ သပ္ပါယံ၊ လျောက်ပတ်၏။ သီတာလုကဿ၊ ချမ်းတတ်သော သဘောရှိသော ရဟန်းအား။ ဃနံ၊ ထူသော။ ဒုပ္ပဋ္ဌံ၊ နှစ်ထပ်သော သက်ိန်းသည်။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ ဝိပရီတံ၊ ထိုမှပြန်သော သက်ိန်းသည်။ အသပ္ပါယံ၊ ပတ်။ ယဿကဿစိ၊ အမှတ်မရှိသော ရဟန်းအား။ ဇိဏ္ဏံ၊ ဆွေးမြေ့သော သက်ိန်းသည်။ အသပ္ပါယမေဝ၊ မဒလျောက်ပတ် သလျင် ကတည်း။ ဟိ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အသပ္ပါယမေဝ၊ သာလျင်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အဂ္ဂဠာဒိဒါနေန၊ ပြင်အထပ်အစရှိသည်ကို ပေးခြင်းဖြင့်။ တံ၊ ထိုဆွေ့ မြေ့သောသက်ိန်းသည်။ အဿ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းသော ရဟန်းအား။ ပလိဗောဓကရံ၊ ကြောင့်ကြခြင်းကို ပြုတတ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇိဏ္ဏံ၊ သည်။ အသပ္ပါယမေဝ၊ သည် သာလျင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ တူ။ပဉ္စင်္ဂဒုကူလာဒိဘေဒံ၊ ပဉ္စင်္ဂ

တိုင်း၌ဖြစ်သောပုဆိုး ဘဲ့ဖြူပုဆိုး အစရှိသော အပြားရှိသော။ လောဘနိယံ၊ တပ်အပ်သော။ (တပ်မက်မောဘွယ်ရှိသော လည်းဟူ)။ စီဝရံ၊သည်။ အသပ္ပါယမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အသပ္ပါယမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ နည်း။ တာဒိသံ၊ ထိုကဲ့သို့မောဘွယ်ရှိသော သက်နှံးသည်။ အရဉ်ည၊ ၌။ ဧကကဿ၊ တစ်ယောက်အဖိုးတည်းနေသော ရဟန်းအား။ နိဝါသန္တရာယကရဉ္ဆ၊ ဝတ်ခြင်း၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇိဝိဘန္တရာယကရဉ္ဆ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာဒိသံ၊ သည်။ အသပ္ပါယမေဝ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိပ္ပရိယာယေနပန၊ ဆတ်ဆတ်အားဖြင့်ကား။ ယံစီဝရံ၊ သည်။ နိမိတ္တကမ္မာဒိ မိစ္ဆာဇီဝဝသေန၊ နိမိတ်ပြုခြင်း အစရှိသော မိစ္ဆာဇီဝ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ၏။ ယဉ္ဆ၊ ကိုလည်း။ သေဝမာနဿ၊ မှီဝဲသော။ အဿဘိက္ခုနော၊ အား။ အကုသလာ၊ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အဘိဝဍ္ဎန္တိ၊ပွားကုန်၏။ ကုသလာ၊ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊တို့သည်။ ပရိဟာယန္တိ၊ယုတ်ကုန်၏၊ တံစီဝရံ၊သည်။ အသပ္ပါယံ၊ပတ်။ဝိပရီတံ၊ထိုသက်နှံးမှ ပြန်သောရဟန်းသည်။ သပ္ပါယံ၊ ၏။အဿ၊ ထိုလျောက်ပတ်သော သက်နှံး၏။ဝဋ္ဋသန၊ အားဖြင့်။ တတ္ထ၊ ဤသင်္ဃာဋိ ပတ္တစီဝရစသော ဟူသောပါဠိ။ သပ္ပါယသမ္ပဇညံ၊ မည်၏။ ကမ္မဋ္ဌာနဘာဝနာဝိဇဟန ဝသေနေ၀၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို မစွန့်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ ဂေါစရသမ္ပဇညံ၊ ကို။ ဂေါဒိတပ္ပံ၊ ၏။

အဇ္ဈတ္တန္တရေ၊ ၌။ အတ္တာနာမ၊ မည်သော။ ကောစိ၊ သော။ စီဝရံ၊ ကို။ ပါရုပေန္တောနာမ၊ ရုံတတ်သောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ သော်။ စိတ္တကြိယဝါသောဓာတု ဝိပ္ပါရေနေဝပန၊ ဖြင့်သာလျှင်။ စီဝရပါရုပနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသင်္ဃာဋိ ရုပကာယနှစ်ပါးတွင်။ စီဝရမ့ိ၊ သည်လည်း။ အစေတနံ၊ စိတ်မရှိ။ ကာယောပိ၊ သည်လည်း။ အစေတနော၊ မရှိ· စီဝရံ၊ သည်။ (နဇာနံ့ဝတိဒ္ဓိစပ်)။ မယာ၊ သည်။ ကာယော၊ ကို။ ပါရုပိတော၊ ရုံအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ကာယောပိ၊ သည်လည်း။ အဟံ၊ ကို။ စီဝရေန၊ သည်။ ပါရုပိတော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ဓာတုယောဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဓာတုသမူဟံ၊ ကို။ ပဋိစ္ဆာဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဋ္ဌပိလောတိကာယ၊ ပုဆိုးစုတ်ဖြင့်။ ပေါတ္ထကရူပ ပဋိစ္ဆာဒနေဝိယ၊ ညွှန်စီးရုပ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်း၌ကဲ့သို့။ ပဋိစ္ဆာဒေန္တိ၊ ကုန်၏။

တသွဝ၊ ကြောင့်။ သုန္ဒရံ၊ သော။ စီဝရံ၊ ကို။ လဘိတ္ဝဲ၊ ၍။ သောမနဿံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ နေဝ ကာတဗ္ဗံ၊ အပ်။ အာသုန္ဒရံ၊ သော။ စီဝရံ၊ ကို။ လဘိတ္ဝာ၊ ရ၍။ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကို။ နကဲဝတဗ္ဗံ၊ အပ်။

ဟိ-ထင်စေဦးအုံ့။ နာဂ ငမ်မိက စေတိယ ရက္ခာဒီသု၊မြေ့ တောင်ပို့ ပူဇော် အပ်သောသစ်ပင် အစရှိသည်တို့၌။ ကေစိ၊ အခွါကုန်သေဲ့။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ မာလာဂန္ဓ ဓူမ ဝတ္ထာဒီဟိ၊ ပန်းနံ့သာ နံ့သာပျော်း အဝတ်ပုဆိုး အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ သက္ကာရံ၊ အရိအသေပူဇော်ခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဂူထ မူတ္တ ကဒ္ဒမ ဒဏ္ဍ သတ္ထပဟာရာဒီဟိ၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ် ညွှန် ဖောင်ဝေး ထားလက်နက်ဖြင့် ခုတ်ထစ်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ အသက္ကာရံ၊ မရှိမသေကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။တဟိ၊ ထိုသို့ အရိအသေပြုခြင်း မရှိမသေ ပြုခြင်းတို့ဖြင့်။ နဲ့ဝဂ ငမ်မိက ရက္ခာဒယော၊ မြေ့တောင်ပို့ သစ်ပင် အစရှိသည်တို့သည်။ သောမနဿံဝါ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ကိုဂင်း။ ဒေါမနဿံဝါ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကိုဂင်း။ နကရောန္တိယထာ၊ သို့။ ဧဝမေဝ၊ တူလျှင်။ သုန္ဒရံ၊ သော။စီဝရံ၊ကို။ လဘိတ္ဝာ၊ ရ၍။ သောမနဿံ၊ ကို။ နေဝကာတဗ္ဗံ၊ အပ်။ အာသုန္ဒရံ၊ သော။စီဝရံ၊ကို။လဘိတ္ဝာ၊၍။ဒေါမနဿံ၊ ကို။ နကာတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဧဝံ ပဝတ္တ ပဋိသန်ါနဝသေန၊ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းကို ဆင်ခြင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ တတ္ထ၊ ဤသက်နှ်းကို သုံးဆောင်ရာ၌။ အသမ္မောဟသမ္ပဇညံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပတ္တမာရဏောပိ၊ သပိတ်သုံးဆောင်ရာ၌လည်း။ ပတ္တံ၊ ကို။ သဟသာဝ၊ လျှင်။ အဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဣမံပတ္တံ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဌာ။ စရမာနော၊ သွားသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ သည်။ ဘိက္ခံ၊ ကို။ လဘိဿာမိ၊ အုံ့လော။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ ပတ္တဂဟဏပစ္စယာ၊ သပိတ်ကို ယူခြင်းအကြောင်း ကြောင့်။ ပဋိလဘိတဗ္ဗအတ္ထဝသေန၊ ရအပ်သောအကျိုး၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သာတ္ထကသမ္ပဇညံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ကိသဒုဗ္ဗလသရီရဿပန၊ ကြုံသော အားနည်းသော ကိုယ်ရှိသော ရဟန်းအားကား။ ဂရုပတ္တော၊ လေးသော သပိတ်သည်။ အသပ္ပါယော၊ မလျောက်ပတ်။ ယဿကဿစိ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းအား။ စတုပဉ္စဂဏ္ဌိကာ

ဟတော၊ လေးဖွဲ့ ငါးဖွဲ့ ဖွဲ့ပြီးဘော။ ဒုပ္ပိသောဓနိယော၊ ဆေး၍ စင်ခဲသော သပိတ်သည်။ အသပွါးယော၀၊ လျှင်တည်း။ ဒုဒ္ဒါတပတ္တောပီ၊ အဆေးခက်သော ကြမ်းသော သပိတ်သည်လည်း။ နဝဠတိ၊ မအပ်။ တံ ပတ္တံ၊ ကို။ ဓော၀န္တသ္သ၊ ဆေးရသော။ အဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ပလိဓဗာဓော၊ ကြောင့်ကြမှုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဏိဝဏ္ဏပတ္တောပန၊ ပတ္တမြားအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိသော သပိတ်သည်ကား။ (မြအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိသော သပိတ်သည်ကား လည်းဟူ)။ လောဘနိယော၊ ၍။ စီ၀ရေ၊ ၌။ ၀ုတ္တနယနေ၀၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အသပွါယော၊ ပတ်။ နိမိတ္တကမ္မာဒိ၀သေန၊ ဖြင့်။ လဒ္ဓါစ၊ ရအပ်သော သပိတ်သည်ဌင်း။ ယံပတ္တံ၊ ကို။ သေ၀မာနဿ၊ သော။ အဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အဘိ၀ဟုန္တိ၊ ကုန်၏။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊တို့သည်။ ပရိဟာယန္တိ၊ ကုန်၏။အယံပတ္တောစ၊သည်ဌင်း။ ကေန္တအသပွါယော၀၊ တည်း။ ဝိပရီတော၊ ထိုမှပြန်သောသပိတ်သည်။ သပွါယော၊ ၏။ တဿ၊ ထိုလျှက်ပတ်သော သပိတ်၏။ ၀ဇသန၊ ဖြင့်။ ဇတ္ထ၊ ဤသပိတ်ကို သုံးဆောင်ရာ၌။ သပွါယ-သမ္ပဇညံ၊ ကို။ ဓေဒိတပ္ပံ၊၏။ကမ္မဋ္ဌာနာဒိဇဟနဝဿနေ၀စ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို မစွန့်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်လည်း။ ဂဂါစရသမ္ပဇညံ၊ ကို။ ဓေဒိတပ္ပံ။၏။

အဗ္ဘန္တရေ၊ ၌။ အတ္ထာနာမ၊ မည်သော်။ ကောစိ၊ သော။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဂဏှန္တာနာမ၊ ယူသောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ၀ုတ္တပ္ပကာရေန၊ သော။ စိတ္တကြိယ၀ါယောဓာတု ဝိပ္ပါရ၀သေန၀၊ စိတ်ကြောင့် ဖြစ်သော ၀ါယောဓာတ်ပြန့်နှံသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် သာလျှင်။ ပတ္တာဂဟဏာနာမ၊ သပိတ်ကို ယူခြင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသပိတ် လက်နှစ်ပါးတို့တွင်။ ပတ္တောပီ၊ သည်လည်း။ အစေတနော၊မရှိ။ ဟတ္ထောပီ၊ လက်တို့သည်လည်း။ အစေတနာ၊ စိတ်မရှိကုန်။ ပတ္တော၊သည်။ အဟံ၊ ကို။ဟတ္ထောဟိ၊ တို့သည်။ ဂဟိတော၊ အပ်၏။ဣတိ၊ ဤသို့။နဇာနာတိ၊ မသိ။ဟတ္ထာပီ၊ တို့သည်လည်း။ အမှေဟိ၊ တို့သည်။ ပတ္တော၊ ကို။ ဂဟိတော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤတို့၊ ဤသို့။ နဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ဓာတုယော၀၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဓာတုသမူဟံ၊ ကို။ ဂဏှန္တိ၊ ကုန်၏။ သဏ္ဌာသေန၊ ညှပ်ဖြင့်။ အဂိ၀ဏ္ဏပတ္တဂဟဏော၀ိယ၊ မီးအဆင်းနှင့် တူသော သပိတ်ကို ကိုင်ခြင်းဌင်းကဲ့သို့တည်း။ ဣတိဧ၀ံ၊ သို့။ ပ၀တ္တပဋိသင်္ခါနဝသေန

ပန၊ ဖြစ်ခြင်းကို ဆင်ခြင်သည်၏ အစ့မ်းအားဖြင့်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤသပိတ်ကို ဆောင်ရာ၌။ အသပ္မေဟသပ္ပဇညံ၊ ကို။ ဝေဒိတပ္ပံ၊ ၏။

အပိစ-အပဇရော ၊ ဃော။ နဃော၊ ကို။ မယော၊ သည်။ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ ဆိန္နဟတ္ထပါဒေ၊ ပြတ်သော လက်ခြေ ရှိကုန်သော။ (အနာထပဏ္ဍိကသုတ်၌စပ်)။ ဝဏ္ဏမုခေဟိ၊ အမာဝတ္ထိမ္မ။ ပဠရိတပုဗ္ဗ လောဟိတ ကိမိကုလေ၊ ယိုသော ပြည် သွေး ပိုးလောက် ရှိကုန်ထသော။ (အနာထပဏ္ဍိကချည်းစပ်)။ နီလမက္ခိက သမ္ပရိကိဏ္ဏော၊ ညိုသော ယင်မမဲယိုင်းတို့ဖြင့် တသဲသဲ ရှိကုန်ထသော။ -အနာထသာလာယံ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိသောစရပ်၌။ နိသိန္နေ၊ နေကုန်ထဒသော။ အနာထပဏ္ဍိကေ၊ ကိုးကွယ်ရာ မရှိကုန်သောလူတို့ကို။ ဒိဿ၊ ၍။ ယေပုရိသာ၊ တို့သည်။ ဒယာလုကာရိကာ၊ သနားခြင်းကို ပြုလေ့ရှိကုန်သည်။ ဟော့န္တိ၊ ကုန်၏။ တေပုရိသာ၊ တို့သည်။ တေသံ၊ ထိုကိုးကွယ်ရာ မရှိကုန်သော သူတို့အား။ ဝဏ္ဏမတ္တစောဋ္ဌကာနိဧစဝ၊ အမာလွှမ်း ပုဆိုးတို့ကိုဝင်း။ကပါလာဒီဟိ၊ အိုးခြမ်းကဲ့အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဘေသဇ္ဇာနိစ၊ဆေးတို့ကိုဝင်း။ဥပနာဧန္တိ၊ အနိုးဥ်ထားကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအမာလွှမ်းပုဆိုး ဆေးထည့်သော အိုးခြမ်းကဲ့တို့တွင်။ စောဋ္ဌကာနိပိ၊ တို့သည်လည်း။ ကေသဉ္စိ၊ အချို့ကုန်သေး သူတို့အား။ သဏ္ဌာနိ၊သိမ်မွေ့သော ပုဆိုးတို့သည်။ (ချောသော ပုဆိုးတို့သည်လည်းဟူ)။ ပါပုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ကေသဉ္စိ၊တို့အား။ထူလာနိ၊ထူသောပုဆိုးတို့သည်။ (ရွှန့်ရင်းသောပုဆိုးတို့သည် လည်းဟူ)။ ပါပုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘေသဇ္ဇကပါလကာနိပိ၊ ဆေးခွက်တို့သည်လည်း။ ကေသဉ္စိ၊ တို့အား။ သုသဏ္ဌာနာနိ၊ ကောင်းသော သဏ္ဌာန်ရှိကုန်သော ဆေးခွက်တို့သည်။ပါပုဏန္တိ၊ကုန်၏။ ကေသဉ္စိ၊ တို့အား။ ဒုဿဏ္ဌာနာနိ၊ မကောင်းသော သဏ္ဌာန်ရှိကုန်သော ဆေးခွက်တို့သည်။ ပါပုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူနာတို့သည်။တတ္ထ၊ ထိုကောင်း မကောင်းကုန်သော ပုဆိုးဆေးခွက်တို့၌။သုမနာဝါ၊ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်လည်း။ နဟော့န္တိ၊ ကုန်။ဒုမ္မနာဝါ၊နှလုံးမသာယာကုန်သည်လည်း။န ဟော့န္တိ၊ကုန်၏။ဟိ-တဒ္ဒဝသစ္ဆံ၊ ၏။ ဝဏ္ဏပဋိစ္ဆာဒနမတ္တောနေဝ၊ အမာကို ဖုံးလွှမ်းကာမျှ သာလျှင်ဖြစ်သော။ စောဋ္ဌကေနစ၊ ပုဆိုးဖြင့်ဂင်း။ ဘေသဇ္ဇပဋိဂ္ဂဟဏမတ္တောနေဝ၊ ဆေးကိုခံကာမျှသာလျှင် ဖြစ်သော။ ကပါလကေနစ၊ အိုးခြမ်းကဲ့ဖြင့်ဂင်း။ တေသံ၊ ထိုသူနာတို့အား။အတ္ထော၊ အလိုသည်။ (အကျိုးသည် လည်းဟူ)။

အာတ္ထိ၊ ၏။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဝဏ္ဏစောဋ္ဌကံဝိယ၊ အမာ လှမ်းပုဆိုးကဲ့သို့။ စီဝရုံ၊ ကို့။ သလွန်းက္ခဘိ ၊မှတ်၏။ ဘေသဇ္ဇကပါလကံဝိယ၊ ဆေးဆည်းသော အိုးခြမ်းကဲ့ကဲ့သို့။ ပတ္တံ၊ကို့။ သလွဲက္ခတိ၊ ၏။ ကပါလေ၊ အိုးခြမ်းကဲ့၌။ ဘေသဇ္ဇံဣဝစ်၊ ဆေးကဲ့သို့လည်း။ ပတ္တော၊ ၌။ လဒ္ဓံ၊ သော။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို့။ သလွန်းက္ခတိ၊ ၏။ အယံဘိက္ခု၊ ကို့။ သဃ်ာဋိ ပတ္တ စီဝရ ဓာရဏော၊ သပိတ် ဒုက္ကဋ်သက်နှံးကို ဆောင်ခြင်းဌ်။ အာသမ္မောဟသမ္မဒဉ်ဉေန၊ မနုတ္ထဝေသောပညာဖြင့်။ ဥဘ္တမသမ္မဒဉာနကာရီတို့၊ မြတ်ဒသာပညာ အဆင် အခြင်ကို ပြုတက်၏ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

အသိတာဒီသု၊အသိတအစရှိသောပုဒ်တို့ဌ်။အသိတေတိ၊ ကား။ ပိဏ္ဍပါတ ဘောဇနေ၊ ဆွမ်းကိုစားခြင်းဌ်။ ပိဓေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယဲာဂုအာဒိ၁ါနေ၊ ယာဂုအစရှိသည်ကို သောက်ခြင်းဌ်။ ခါယိတေဘိ၊ ဟူသည်ကား။ ပိဋ္ဌခဇ္ဇာဒိ ခါဒနေ၊ မုံခဲဘုယ် အစရှိသည်ကို ခဲခြင်းဌ်။ သာယိတေတိ၊ ဟူသည်ကား။ မဓုဖာဏိတာဒိ သာယနေ၊ ပျား တင်လဲ အစရှိသည်ကို လျက်ခြင်းဌ်။ တတ္ထ၊ ထိုဆွမ်းကိုစားခြင်း အစရှိသည်တို့ဌ်။ နေဝဒဝါယာတိအာဒိနာ၊ နေဝ ။ပ။ ယ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ သော။ အဋ္ဌဝိဓေပိ၊ ရှစ်ပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ အတ္ထော၊ အကျိုးသည်။ အတ္ထောနာမ၊ မည်၏။တသ္မော၊ ထိုအကျိုး၏သာလျှင်။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ သာတ္ထကသမ္ပဇညံ၊ ကို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

လူခ ပဏီဘ တိတ္တ မဓုရ ရသာဒီသုပန၊ ကြမ်းသောဘောဇဉ် မြတ်သော ဘောဇဉ် ခါးသောအရသာ ချိုသောအရသာ အစရှိသည် တို့တွင်ကား။ ယေန ဘောဇနေန၊ ဖြင့်။ ယဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဖာသု၊ ချမ်းသာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။တံဘောဇနံ၊ သည်။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ အသပ္ပါယံ၊ ပတ်။ယံပနဘောဇနံ၊ ကို။ နိမိတ္တကမ္မာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဋိလဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏။ ယဉ္စ ဘောဇနံ၊ ကိုလည်း။ ဘုဉ္ဇတော၊ သော။ အဿဘိက္ခုနော၊ အား။ အကု သလာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မော၊ တို့သည်။ အာဘိဝုဒ္ဓိ၊ ကုန်၏။ ကုသလာ၊ ကုန် သော။ ဓမ္မော၊ တို့သည်။ ပရိဟာယန္တိ၊ ကုန်၏။ တံဘောဇနံ၊ သည်။ ကေန္တ အသပ္ပါယံမေဝ၊ စင်စစ်မလျောက်ပတ်သလျင်ကတည်း။ ဝိပရီတံ၊ ထိုမှဘောက် ပြန်သော အစာသည်။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုလျောက်ပတ်သောအစာ၏။

ဝဿေန၊ ဖြင့်။ ဗွော၊ ဤအသိဓတ အစရှိသော ပါဠိတ်၌။ သပ္ပါယသမ္မဇည်၊ မည်၏။ ကမ္မဋ္ဌာနာဝိဇဟနဝဿေနစ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို မစွန့်ခြင်း၏ အစွမ်းအား ဖြင့်လျှင်လည်း။ ဧဂါစရသမ္မဇည်၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

အဗ္ဘန္တရေ၊ ၌။ အတ္ထာနာမ၊ မည်ဿော။ ကောဓိ၊ တစုံဘယောက်သော။ ဘုဉ္ဇကောနာမ၊ စားတတ်သောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဂုတ္တပ္ပကာရစိတ္တ ကြိယဝါယောဓာတု ဝိပ္ဖါရေနေဝပန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြား ရှိသော စိတ် ကြောင့်ဖြစ်ဿာ ဝါယောဓာတ် ပြန့်နှံ့သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် သာလျှင်။ ပတ္တပဋိဂ္ဂဟကံနာမ၊ သပိတ်ကိုကိုင်ခြင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စိတ္တကြိယ ဝါယောဓာဘု ဝိပ္ဖါရေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဟတ္ထာဿ၊ ကို။ ပတ္တော၊ ၌။ သြတာရကံနာမ၊ ချခြင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စိတ္တကြိယဝါယော ဓာတု ဝိပ္ဖါရေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အာလောပကရကံ၊ ဆွမ်းလုပ်ကို ပြုခြင်း သည်ရင်း။ အာလောပဥဒ္ဓါရကံ၊ ဆွမ်းလုပ်ကို ချိုခြင်းသည်ရင်း။ မုခဝိဝရဏဉ္စ၊ ခံတွင်းကို ဖွင့်ခြင်းသည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကောစိ၊ တစုံတယောက် သော သူသည်။ ကုဋ္ဌိကာယဝါ၊ သံကောက်ဖြင့်ရင်း။ ယန္တကေနဝါ၊ ယန္တရားဖြင့်ရင်း။ ဟနံကဒ္ဒိနိ၊ မေးရိုးတို့ကို။ နဝိဝရတိ၊ မဖွင့်။ စိတ္တကြိယ ဝါယောခာတု ဝိပ္ဖါရေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အာလောပဿ၊ ဆွမ်းလုပ်ကို။ မုခဝိဝရဏဉ္စ၊ ခံတွင်းဥ္စ။ ဌပနံ၊ ထားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပရိဒန္တာနံ၊ အာဆက်သွားတို့၏။ မုသလကိစ္စသာဓနံ၊ ကျည်ပွေကိစ္စကို ပြီးစေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟေဋ္ဌိမဒန္တာနံ၊ ခေါက်သွားတို့၏။ ဥဒုက္ခလကိစ္စသာဓနံ၊ ဆုံကိစ္စကိုပြီးစေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇိဝှါယ၊ လျှာ၏။ ဟတ္ထကိစ္စ သာဓနဉ္စ၊ လက်ကိစ္စကို ပြီးစေခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တတ္ထ၊ ထိုအစာကိုစားရာ၌။ အဂ္ဂံဇိဝှါယ၊ လျှာဖျား၌။ တနုကခေဠော၊ ကြဲသော တံခွန်းသည်။ မဒက္ခတိ၊ လိမ်းကျံ၏။ မူလဇိဝှါယ၊ လျှာရင်း၌။ ဗဟလ ခေဠော၊ခဲ့ဲသောတံထွေးသည်။ မက္ခေတိ၊၏။ တံဘောဇနံ၊ ကို။ ဟေဋ္ဌာဒန္တဥဒုက္ခ လေ၊အောက်သွားတည်းဟူသောဆုံ၌။ဇိဝှါဟတ္ထပရိဝတ္တိတံ၊လျှာတည်းဟူသော လက်ဖြင့် တပြောင်းပြန်ပြန် ပြုအပ်၏။ ခေဠောဒကေန၊ တံထွေးတည်းဟူသော ရေဖြင့်။ တေမိတံ၊ ဆွတ်အပ်၏။ (စိုးစအပ်၏လည်းဟူ)။ ဥပရိဒန္တမုသလ သဉ္ဆုဏ္ဏိတံ၊ အတက် သွားတည်းဟူသော ကျည်ပွေဖြင့် မှုန့်မှုန့်ညက်ညက်

ပြုအပ်၏။ ကောစိ၊ သည်။ ကဋ္ဌစ္ဆုနာဝါ၊ ဟင်းချိုဖြင့်ဝင်း။ ဒဗ္ဗိယာဝါ၊ ယောက်မဖြင့်ဝင်း။ အန္တော အတွင်းသို့။ ပဝေသေန္တောနာမ၊ သွင်းသော သူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝါယောခာတုယာဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ ပဝိဋ္ဌပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်တိုင်း ဝင်တိုင်းသော အစာကို။ ကောစိ၊ သူသည်။ ပလာလဿန္ဆရုံ၊ ကောက်ရိုးခင်းကို။ (သစ်ရွက်အခင်းကို လည်းဟူ)။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဓာရေန္တောနာမ၊ ခံသောသူ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝါယောဓာတုဝသေနဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ တိဋ္ဌံတိဋ္ဌံ၊ တည်တိုင်း တည်တိုင်းသော အစာကို။ ကောစိ၊ သည်။ ဥဒ္ဓနုံ၊ ခုံလောက်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ အဂ်ိုံ၊ ကို။ ဇာလေတ္ဝာ၊ ညှိ၍။ ပစန္တောနာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေဇောဓာတုယာဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပစတိ၊ ကျက်၏။ ပက္ကံ ပက္ကံ၊ ကျက်တိုင်း ကျက်တိုင်းသော အစာကို။ ကောစိ၊ သူသည်။ ဒက္ခကေနဝါ၊ နှင်ဒဏ်ဖြင့်ဝင်း။ ယဋ္ဌိယာဝါ၊ တောင်ဝှေးဖြင့်ဝင်း။ ဗဟိ၊ သို့။ နီဟာရကောနာမ၊ ထုတ်တတ်သောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝါယောဓာတုယေဝ၊ သည်သာ လျှင်။ နီဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝါယောဓာတု၊ သည်။ ပဋိဟာရတိစ၊ ဇရုရှလည်းဆောင်၏။ ဝိတိဟာရတိစ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း ဆောင်၏။ ဓာရေတိစ၊ ခံလည်းခံ၏။ ပရိဝတ္တေတိစ၊ တပြောင်းပြန်ပြန်လည်းပြု၏။ သဉ္ဆဏ္ဏေတိစ၊ မှုန့်မှုန့်ညက်ညက်လည်းပြု၏။ ဝိသောဿေတိစ၊ ချောက်ချားလည်း ချောက်ချားစေ၏။ နီဟာရတိစ၊ ထုတ်လည်းထုတ်၏။ ပထဝီဓာတု၊ သည်။ ဓာရကိစ၊ ခံသည်းခံ၏။ ပရိဝတ္တေတိစ၊ တ ပြောင်း ပြန် ပြန် လည်း ပြု၏။ သဉ္ဆဏ္ဏေကိစ၊ မှုန့် မှုန့် ညက် ညက် လည်း ပြု ၏။ ဝိဿာဿေတိစ၊ ချောက် ချားလည်း ချောက်ချားစေ၏။ အာဒါဓာတု၊ သည်။ သိနေဟေတိစ၊ စိုလည်းစိုစေ၏။ အလ္လတ္တဉ္စ၊ စိုပြိုး သော အစာ ကို လည်း။ အနုပါလေတိ၊ စောင့်၏။ တေဇောဓာတု၊ သည်။ အန္တော၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်ပြိုးသောအစာကို။ ပရိပါစေတိ၊ ရင့်စေ၏။ (ကျက်စေ၏)။ အာကာသဓာတု၊ သည်။ အဥ္ဇသော၊ ပိုင်းခြားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိညာဏဓာတု၊ သည်။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောကိစ္စတို့၌။ သမ္မာ၊ အသင့်အားဖြင့်။ ပယောဂံ၊ လုံ့လပြုခြင်းကို။ အန္ဒာယ၊ စွဲ၍။ အာဘုဇတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ (ခံစား၏လည်းဟူ)။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ပဝတ္တာပဋိသန်ဓိနဝသေန၊ ဖြင့်။ ဇာတ္တေ၊ ဤအသိတေ အစရှိသော

ပါဠ်၌။ ဤစားခြင်းအစရှိသည်၌ လည်းဟူ)။ အသမ္မောဟသမ္ပဇညံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

အပိစ-အပရော၊ သော။ နယော၊ ကို။ ဝုစ္စတေ.အံ့။ဂမနတောစ၊သွားခြင်းအားဖြင့်ဂင်း။ ပရိယေသနတောစ၊ ရှာမှီးခြင်းအားဖြင့်ဂင်း။ ပရိဘောဂတောစ၊ သုံးဆောင်ခြင်းအားဖြင့်ဂင်း။ အာယဃတောစ၊ တည်ရာအားဖြင့်ဂင်း၊ နိဓာနတောစ၊ သိုမှီးသောအားဖြင့်ဂင်း။ အပရိပက္ကတောစ၊ မရင့်သေးသောအားဖြင့်ဂင်း။ ပရိပက္ကတောစ၊ ရင့်သောအားဖြင့်ဂင်း။ ဖလတောစ၊ မုချအကျိုးအားဖြင့်ဂင်း။ နိဿန္ဒတောစ၊ အကျိုးဆက်အားဖြင့်ဂင်း။ သမ္မက္ခနတောစ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းအမှု၌ ခံသောအားဖြင့်ဂင်း။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ ဒဿဝိဓံ၊ သော။ ပဋိက္ကူလဘာဝံ၊ ရွံရှာဘွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခဏတောပိ၊ အားဖြင့်လည်း။ ဇွတ္ထ၊ ဤအစာ၌။ အသမ္မောဟသမ္ပဇညံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဇွတ္ထ၊ ဤဂမနတောစ အစရှိသောပါဠ်၌၊ (တနည်းကား) ဤဆယ်ပါးအပြားရှိသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်၏အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်ရာ၌။ ဝိတ္ထာရကထာပန၊ ကိုကား။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ အာဟာရပဋိက္ကူလသညာ နိဒ္ဒေသတော၊ အာဟာရပဋိက္ကူလသညာ၏ နိဒ္ဒေသမှ။ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ၏။

ဥစ္စာရပဿာဝကမ္မေတိ၊ ကား။ ဥစ္စာရသစ၊ ကျင်ကြီးကိုဂင်း။ ပဿာဝသစ၊ ကျင်ငယ်ရေကိုဂင်း။ ကရဏေ၊ ပြုခြင်း၌။ တတ္ထ၊ ထိုဥစ္စာရပဿာဝ ကရဏေဟူသောပုဒ်၌။ အတ္ထဝိနိစ္ဆယော၊ အနက်အဆုံးအဖြတ်ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ (ဤသို့ ပါဌသေသထည့်၍ ယောဇနာ)။ ပတ္တကာလေ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်သွားခြင်းငှာ လျောက်ပတ်သောအခါ၌။ ဥစ္စာရ ပဿာဝံ၊ ကို။ အကရောန္တဿ၊ အား။ သဲကလသရီရတော၊ အလုံးစုံသောကိုယ်မှ။ သေဒါ၊ ချွေးတို့သည်။ မုစ္စန္တိ၊ ယိုကုန်၏။ အင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ ဘမန္တိ၊ လည်ကုန်၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ကေဂ္ဂံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အညေ၊ ကုန်သော။ ရောဂါစ၊ တို့သည်လည်း။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥစ္စာရ ပဿာဝံ၊ ကို။ (ကံလိုက်ပါ)။ ကရောန္တဿပန၊ အားကား။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထို အလုံးစုံသောအဖြစ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိအယံ၊ ဤသို့အနာဖြစ်

ခြင်း အစရှိသည်လျှင်။ ဇွတ္ထ၊ ဤကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ကို ပြုရာ၌။ အတ္ထော၊ တည်း။ တဿ၊ ထိုအကျိုး၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ သာတ္ထကသမ္ပဇညံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

အင္ဂါနေ၊ အရာမဟုတ်သည်၌။ ဥစ္စာရ ပဿာဝံ၊ ကို။ ကရောန္တသ္သပန၊ အားကား။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟော့တိ၊ ဖြစ်၏။ အယသော၊ အကျော်စော မရှိခြင်းသည်။ ဝစုတိ၊ ၏။ ဇိဝိတန္တရာယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပတိရူပေ၊ လျောက်ပတ်သော။ ဌာနေ၊ ၌။ ကရောန္တသ္သ၊ အား။ တံသဗ္ဗံ၊ ထို အလုံးစုံသောအပြစ်သည်။ နံ ဟောဘိ၊ မဖြစ်။ ဣတိဣဒံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အပြစ်မရှိခြင်းသည်လျှင်။ ဇွတ္ထ၊ ဤဥစ္စာရပဿာဝကရဏော်ဟူသော ပုဒ်၌။ သပ္ပါယံ၊ သပ္ပါယမည်၏။ တဿ၊ ထိုလျောက်ပတ်သည်၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ သပ္ပါယသမ္ပဇညံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကမ္မဋ္ဌာနာဝိဇဟနဝသေနေစ၊ လျှင်လည်း။ ဂေါစရသမ္ပဇညံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

အဇ္ဈတ္တရော၊ ၌။ အတ္တာနာမ၊ မည်သော။ ဥစ္စာရ ပဿာဝကမ်ိ၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်အမှုကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ စိတ္တကြိယ ဝါယောဓာတု ဝိပ္ပါရေနေဝပန၊ ဖြင့်ကား။ ဥစ္စာရ ပဿာဝကမ်ိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂတ္ထေ၊ အိုင်း အနာ သည်။ ပတ္ထေ၊ ရှင့်ပြီးသည်ရှိသော်။ (ပြည်မှည့်ပြီးသည်ရှိသော် လည်းဟူ)။ ဂတ္ထဘောဒေန၊ အိုင်းအနာပေါက်ခြင်းကြောင့်။ (အိုင်းအနာကွဲခြင်းကြောင့် လည်းဟူ)။ ပုဗ္ဗလောဟိတံ၊ ပြည်သွေးသည်။ အကာမတာယ၊ အလိုမရှိဘဲ။ နိက္ခမတိုယထာစ၊ ကဲ့သို့ ၎င်း။ အတိဘရိတာယ၊ အလွန်ပြည့်လွန်းသောကြောင့်။ ဥဒကဘာဇနာ၊ ရေအိုးမှ။ ဥဒကံ၊ သည်။ အကာမတာယ၊ ဘဲ။ နိက္ခမတိယထာစ၊ ကဲ့သို့ဂင်း။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ ပက္ကာသယ မုတ္တဝတ္ထိသု၊ အစာကျက်အိမ် ကျင်ငယ်အိမ်တို့၌။ သန္ဓိစိတာ၊ စုဝေးကုန်သော။ ဥစ္စာရပဿာဝါ၊ တို့သည်။ ဝါယုဝေဂသမုပ္ပိဋ္ဌတာ၊ ဝါယောဓာတ်၏အဟုန်သည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အကာမဘာယပိ၊ လည်း။ နိက္ခမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်သော။ သောဥစ္စာရပဿာဝေါ၊ ထိုကျင်ကြီး ကျင်ငယ်သည်။ (အယံကား ပဒါလက််ာရတည်း)။ တဿ ဘိက္ခုနော်၊ အား။ အတ္တနော၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပရဿ၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှာ။ နဟောတိ၊

မဖြစ်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ သရီရနိသန္ဒေဝ၊ ကိုယ်၏အကျိုးသည်သာ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယထာ၊ နည်းဟူမူကား။ ဥဒကတုမ္ဗတော၊ မှ။ ပုရာဏ ဥဒကံ၊ ရေဟောင်းကို။ ဆဉ္ဆေန္တိသဲ၊ စွန့်သောသူအား။ တံ၊ ထိုရေဟောင်း သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှာ။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပရဿ၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှာ။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ပဋိဂ္ဂဟန မတ္တမေဝ၊ ဘူး၏စင်ကြယ်ခြင်း မျှသည်သာလျှင်။ ဟောတိယထာ၊ ကဲ့သို့ တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဝတ္တပဋိသန်ဓိနဝသေန၊ ဖြင့်။ ဇွတ္ထ၊ ဤဥစ္စာရပဿာဝ ကမ္မဟူသောပုဒ်၌။ အသမ္မောဟသမ္ပဇညံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဂတာဒီသု၊ ဂတေအစရှိကုန်သော ပုဒ်တို့၌။ ဂတေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂမနေ၊ သွားခြင်း၌။ ဌိတေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဌာနေ၊ ရပ်ခြင်း၌။ နိသိန္နေတိ၊ ဟူသည်ကား။ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်ခြင်း၌။ သုတ္တေတိ၊ ဟူသည်ကား။ သယနေ၊ အိပ်ခြင်း၌။ (လျောင်းခြင်း၌ လည်းဟူ)။ ဇာဂရိတေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇာဂရဏေ၊ နိုးခြင်း၌။ ဘာသိတေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကထနေ၊ စကား ဆိုခြင်း၌။ တုဏှီဘာဝေတိ၊ ဟူသည်ကား။ အကထနေ၊ တိတ်တိတ်နေခြင်း၌။ ဟိ-တဒေဝ သစ္ဆံ၊ ၏။ ဂစ္ဆန္တောဝါ။ပ။ သယာနောမိုတိ ပဇာနာတိတိ၊ ဂစ္ဆန္တောဝါ ။ပ။ သယာနောမိုတိ ပဇာနာတိ ဟူသော။ ကုမသ္မိံ သုတ္တော၊ ဤပါဠိတို့၌။ အဒ္ဓါနကုရိယာပထာ၊ အဓွန်ရှည်သော ကုရိယာပုထ်တို့ကို။ ကထိတာ၊ ဟောဘုတ်ကုန်၏။ အဘိက္ကန္တေ ။ပ။ ပဋိက္ကန္တေ။ ဟူသော။ ကုမသ္မိံ သုတ္တော၊ ၌။ မဇ္ဈိမာ၊ အလတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ကုရိယာပထာ၊ တို့ကို။ ကထိတာ၊ ကုန်၏။ ဂတေ ဌိတေ ။ပ။ ဇာဂရိတေတိ၊ ဟူသော။ ကုမပန သုတ္တော၊ ၌ကား။ ခုဒ္ဒကစုဏ္ဏိယကုရိယာပထာ၊ ငယ်ကုန်သောမှုန့်မှုန့်ညက်ညက် သိမ်မွေ့စွာဖြစ်ကုန်သောကုရိယာပုထ်တို့ကို။ ကထိတာ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသုပိ၊ ထိုပါဠိတို့၌လည်း။ (ထိုသုတ်တို့၌လည်းဟူ)။ ဝုတ္တနယေ နေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ သမ္ပဇာနကာရိတာ၊ ပညာဖြင့် ထိုထိုသောကိစ္စကိုပြုသည် ၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

တိပိဋကမဟာသိဝတ္ထေရောပန၊ သည်ကား။ အာဟ၊ ၏။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး။ ဂန္ဓာဝါ၊ ၍ဂင်း။ စက်မိတ္ဘာ ဝါ၊ စကြံသွား၍ဂင်း။ အပရဘာဂေ၊ ၌။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။

ပဋိသန္ဓိကွတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ကိံ ပဋိသန္ဓိကွဘိ၊ နည်း။ စက်မနကာလေ၊ ၌။ ပဝတ္တာ၊ ကုန်သော။ ရူပါရူပမမွာ၊ တို့သည်။ ဧတ္ထဝ၊ ဤစကြံသွားသော ကာလ၌သာလျှင်။ နိရုဒ္ဓါ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသန္ဓိကွတိ၊ ၏။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဂဟာ၊ သွားခြင်း၌။ သမ္မာနကာရိနာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ယောဘိက္ခု၊ သည်။ သင်္ခါယံ၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို။ ကရောန္တော၀ါ၊ ပြုသည်ဖြစ်၍ဂင်း။ ပဠုံ၊ ကို။ ဝိဿဇ္ဇေန္တော၀ါ၊ ဖြေသည်ဖြစ်၍ဂင်း။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ မနသိကရောန္တော၀ါ၊ ၍ဂင်း။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး။ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ အပရဘာဂေ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်လျက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသန္ဓိကွတိ၊ ၏။ ကိံ ပဋိသန္ဓိကွတိ၊ နည်း။ ဒိတကာလေ၊ ၌။ ပဝတ္တာ၊ ကုန်သော။ ရူပါရူပမမွာ၊ တို့သည်။ ဧတ္ထဝ၊ ဤရပ်သောကာလ၌သာလျှင်။ နိရုဒ္ဓါ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသန္ဓိကွတိ၊ ၏။ အယံဘိက္ခု၊ သည်။ ဌိတေ၊ ၌။ သမ္မာနကာရိနာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ယောဘိက္ခု၊ သည်။ သင်္ခါယံ၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို။ ကရောန္တော၀ါ၊ ပြုသည်ဖြစ်၍ဂင်း။ ပဠုံ၊ ကို။ ဝိဿဇ္ဇေန္တော၀ါ၊ ဖြေသည်ဖြစ်၍ဂင်း။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ မနသိကရောန္တော၀ါ၊ ၍ဂင်း။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး။ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ အပရဘာဂေ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်လျက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသန္ဓိကွတိ၊ ၏။ ကိံ ပဋိသန္ဓိကွတိ၊ နည်း။ ဒိတကာလေ၊ ၌။ ပဝတ္တာ၊ ကုန်သော။ ရူပါရူပမမွာ၊ တို့သည်။ ဧတ္ထဝ၊ ဤရပ်သောကာလ၌သာလျှင်။ နိရုဒ္ဓါ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသန္ဓိကွတိ၊ ၏။ အယံဘိက္ခု၊ သည်။ ဌိတေ၊ ၌။ သမ္မာနကာရိနာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ယောဘိက္ခု၊ သည်။ သင်္ခါယဒိကရဏဝသေနေ၀၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းအစရှိသည်ကို ပြုခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ စိရံ၊ လုံး။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ ၍။ အပရဘာဂေ၊ ၌။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဣဘာ်၊ ဤသို့။ ပဋိသန္ဓိကွတိ၊ ၏။ ကိံ ပဋိသန္ဓိကွတိ၊ နည်း။ နိသိန္နကာလေ၊ ထိုင်သောအခါ၌။ ပဝတ္တာ၊ ကုန်သော။ ရူပါရူပမမွာ၊ တို့သည်။ ဧတ္ထော၊ ဤဆိုင်သောအခါ၌သာလျှင်။ နိရုဒ္ဓါ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသန္ဓိကွတိ၊ ၏။ အယံဘိက္ခု၊ သည်။ နိသိန္နေ၊ ၌။ သမ္မာနကာရိနာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ယောပနဘိက္ခု၊ သည်ကား။ နိပန္နကော၊ လျောင်းလျက်။ သင်္ခါယံ၊ ကို။ ကရောန္တော၀ါ၊ ဖြစ်၍ဂင်း။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ မနသိကရောန္တော၀ါ၊ ဖြစ်၍ဂင်း။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့။ သြက္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ အပရဘာဂေ၊ ၌။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသန္ဓိကွတိ၊ ၏။ ကိံ ပဋိသန္ဓိကွတိ၊ နည်း။ သယနကာလေ၊ ၌။ ပဝတ္တာ၊ ကုန်သော။ ရူပါရူပမမွာ၊ တို့သည်။ ဧတ္ထော၊ ဤအိပ်သောကာလ၌သာလျှင်။ နိရုဒ္ဓါ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသန္ဓိကွတိ၊ ၏။ အယံဘိက္ခု၊သည်။ သုတ္တော၀၊ ၌ဂင်း။ ဇာဂရိတေ၀၊ ၌ဂင်း။ သမ္မာနကာရိနာမ၊ မည်၏။ ဟိ တဒေ၀ သစ္ဆံ၊ ၏။ ကြိယမယစိတ္တာနံ၊ ဝိညတ်ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော

စိတ်တို့၏။ အပဝတ္တံ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်။ သုတ္တံနာမ၊ အိပ်သည်မည်၏။ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဇာဂရိတံနာမ၊နိုးသည်မည်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ၏။

ယောပနဘိက္ခု၊ သည်ကား။ ဘာသမာနော၊ စကားဆိုသည် ဖြစ်၍။ (စကားဆိုသည်ရှိသော် လည်းဟူ)။ အယံသဒ္ဒါနာမ၊ ဤအသံမည်သည် ကား။ သြဋ္ဌစ၊ နှုတ်ခမ်းတို့ကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ စဲ၍။ ဒန္တစ၊ သွားတို့ကိုဝင်း။ ဇိဝှဋ္ဌ၊ လျှာကိုဝင်း။ တာလုဋ္ဌ၊ အာစေါက်ကိုဝင်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ စိတ္တာဿ၊ ၏။ တဒနုရူပံ၊ ထိုအသံဖြစ်ခြင်းအား လျော်ပတ်သော။ ပယောဂဋ္ဌ၊ အားထုတ်ခြင်းကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဇာယတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သာတောဝ၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ သမ္ပဇာနောဝ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဘာသတိ၊ ၏။ ဝါပန၊ ထိုမှတပါး။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသော။ ကာလံ၊ လုံး။ သဇ္ဈာယံ၊ ကို။ ကတ္တာဝါ၊ ၍ဝင်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ (ဟထေတ္တာဝါ၊ ၍ဝင်း။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ပဝတ္တေတ္တာဝါ၊ ဖြစ်စေ၍ဝင်း။ ပဥ္ဉံ၊ ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတ္တာဝံဝါ၊ ၍ဝင်း။ အပရဘာဂေ၊ နောက်ကာလ၌။ တုဏှီဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ၏။ ကိံ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ နည်း။ ဘာသိတကာလေ၊ ၌။ ပဝတ္တာ၊ ကုန်သော။ ရူပါရူပဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဧတ္ထ၀၊ ၌စကားဆိုသော ကာလ၌သာလျှင်။ နိရုဒ္ဓါ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ၏။ အယံဘိက္ခု၊ သည်။ ဘာသိတေ၊ ၌။ သမ္ဗဇာနကာရိနာမ၊ မည်၏။

ယောဘိက္ခု၊ သည်။ တုဏှီဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်သာနေ၍။ စိရံ၊ လုံး။ ဓမ္မံဝါ၊ ကိုဝင်း။ ကမ္မဋ္ဌာနံဝါ၊ ကိုဝင်း။ မနသိကတ္တာ၊ ၍။ အပရဘာဂေ၊ ၌။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ၏။ ကိံ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ နည်း။ တုဏှီဘူတကာလေ၊ ၌။ ပဝတ္တာ၊ ကုန်သော။ ရူပါရူပဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဧတ္ထ၀၊ ၌ဆိတ်ဆိတ်နေသော ကာလ၌သာလျှင်။ နိရုဒ္ဓါ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဥပါဒါရူပဝတ္တိယံ၊ ဥပါဒါရူပ်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဘာသတိနာမ၊ စကားဆိုသည်မည်၏။ ဥပါဒါရူပပဝတ္တိယံ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဘဝတိနာမ၊ ဖြစ်သည်မည်၏။ ဣတိ-တဿဝ၊ ကြောင့်။ ဧတ္ထ၀၊ ၌သာလျှင်။ နိရုဒ္ဓါ၊ ကုန်၏။ အယံဘိက္ခု၊ သည်။ တုဏှီဘာဝေ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ခြင်း၌။ သမ္ဗဇာနကာရိနာမ၊ မည်၏။

မဟာသီဝတ္ထေရန၊ သည်။ ဝုတ်တံ၊ ဆိုအပ်သော။ အသမ္မောဟံခုရံ၊ အသမ္မောဟသမ္ပယုတ်လျင် ပြဋ္ဌာန်းခြင်း ရှိသော။ တံက္ကဒံ သမ္ပယုတ်၊ ကို။ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ္တေ၊ ၌။ အဓိပ္ပေတံ၊ အပ်၏။ က္ကမသို့ပန သာမညဖလေ၊ ကျ် သာမညဖလသုတ်၌ကား။ သဗ္ဗမို့၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ ရှိသော။ သမ္ပယုတ်၊ ကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်လျင်။ ဧတ္ထ၊ ကျ်သာမညဖလသုတ်၌။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော်။ သမ္ပယုတ်ညာနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ သမ္ပယုတ်ဓမ္မာနကာရိတာ၊ဆင်ခြင်၍ ပြုလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ သမ္ပယုတ်ဓမ္မာနကာရိတိ ပဒဿ၊ ၏။ (အတ္ထောဋ္ဌစပ်၊ စသဒ္ဒါကား ဝါကျာရမ္ဘတည်း)။ သဗ္ဗပဒေသု၊ တို့၌။ သတိသမ္ပယုတ္တဿေဝ၊ သတိနှင့်ယှဉ်သည်သာလျင်ဖြစ်သော။ သမ္ပယုတ်ဿ၊ ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ-တဒေဝသစ္ဆံ၊ ၏။ သတိသမ္ပယုတ်ညေန သမန္နာဂတော တိ ဇေသဟဒဿ၊သတိ။ပ။ဂတော ဟူသော ပုဒ်၏။ အယံ၊ကျ်သမ္ပယုတ်ဓမ္မာနကာရိဟူသော ပါဠိသည်။ ဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်တည်း။ ဝိဘင်္ဂပကရဏေပန၊ ဝိဘင်းကျမ်း၌ကား။ သတော။ပ။ပဋိဂ္ဂဟဏတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ တောနိပဒါနိ၊ တို့ကို။ ဝိဘတ္တာနေဝ၊ ခဲ့ဝေအပ်ကုန်သလျင်ကတဲ့သည်း။ ဧဝံ ဧခါမဟာရာဇာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ကျ်သို့။ သတိသမ္ပယုတ္တာဿ၊ သော။ သမ္ပယုတ်ဿ၊ ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အာဘိဏ္ဟမာဒီနိ၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို။ပဝတ္တေန္တော၊ စေသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတိသမ္ပယုတ်ညေန၊ သတိနှင့်ယှဉ်သော ပညာနှင့်။ သမန္နာဂတော နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ က္ကတိအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

သတိသမ္ပယုတ္တာဿ သမ္ပဇညဿဟု အဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုသောကြောင့် သတိသမ္ပဇညေန ဟူသောပုဒ်ကို သတိယာ သမ္ပယုတ္တံ သမ္ပဇညံ့ သတိသမ္ပဇညံ့ဟု မဇ္ဈေလောပတတိယာ တပ္ပုရိသ် ပြုသင့်၏။ သတိစ သမ္ပဇညဉ္စ သတိသမ္ပဇညံ့ဟု ဒွန်မပြုအပ်။

သန္တောသကထာ

၂၁၅။ က္ကစ မဟာရာဇ ဘိက္ခုသန္တုဋ္ဌော ဟောတီတိတ္ထ၊ ၌။ သန္တုဋ္ဌော တိ၊ ဟူသည်ကား။ က္ကတရိတရ ပစ္စယသန္တောသေန၊ အမှတ်မဲ့ ရရသမျှ တပါးပါးသောပစ္စည်းဖြင့် ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောပနေသ သောပန ဧသော သန္တောသော၊ ထို

ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းသည်။ (သေသဒ္ဒါကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ ဒဠိဒသ ဝိဓေဝ၊ သည်။ ဟော့ဘီ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ သော သဒ္ဒေါသော၊ ထိုတဆဲ့နှစ်ပါး အပြားရှိသော သဒ္ဒေါသဟူသည်ကား။ သေယျထာ ကတမော၊ အဘယ် နည်းဟူမူကား။ စီဝရေ၊ ဍွ်။ ယထာလာဘသန္တောသော၊ ရရသမ္မသော လာဘ်ဖြင့် ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းငင်း။ ယထာဗလသန္တောသော၊ အစ္စမ်းသတ္တိ အားလျော်စွာ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းငင်း။ ယထာ သာရုပ္ပ ဘဒန္တောသော၊ မိမိနှင့် လျောက်ပတ်သောပစ္စည်းဖြင့် ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းငင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဝိဓေဝ၊ သည်။ ဟော့ဘီ၊ ဖြစ်၏။ ပိဏ္ဍ'ါတာဒီသု၊ တို့ဍွ်။ ဝေါတထာ၊ တူ။ တိဝိဓေဝ၊ သည်။ ဟော့ဘီ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုဘဆဲ့နှစ်ပါးအပြားရှိသော သဒ္ဒေါသ၏။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ပဘေဒဝဏ္ဏနာ၊ အပြားဖြစ်သောအဖွင့်တည်း။

ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ သုန္ဒရံဝါ၊ ကောင်းသည်လည်း ဖြစ်ထသော။ အသုန္ဒရံဝါ၊ လည်းဖြစ်ထသော။ စီဝရံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ တေနေဝ၊ ထို ရ အပ် သော ကောင်း သော သင်္ကန်း မကောင်းသောသင်္ကန်းဖြင့်သာလျှင်။ ယာပေတိ၊ မျှ၏။ အညံ၊ တပါးသော သင်္ကန်းကို။ န ပတ္ထေတိ၊ မတောင့်တ။ လဘန္တောပိ၊ ရသော်လည်း။ န ဂဏှာတိ၊ မယူ။ အယံ၊ ဤသို့ ရရသမ္မသောသင်္ကန်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်းသည်။ အဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ စီဝရေ၊ ဍွ်။ ယထာလာဘ သန္တောသော၊ ယထာ လာဘ သန္တောသ မည်၏။ ပကတိဒုဗ္ဗလော၀ါ၊ ပြကတော့ အားနည်းသည် မှုလည်း။ အထပနဟော့တိ၊ ဖြစ်အံ့။ အာဗာမ ဇရဘိဘူတော၀ါ၊ အနာ ဇရာတရားသည် နှိပ်စက်အပ်သည်မှုလည်း။ အထပန ဟော့တိ၊ အံ့။ ဂရုစီဝရံ၊ လေးသောသင်္ကန်းကို။ ပါရုပေန္တော၊ ရုံသည်ရှိသော်။ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ သဘာဂေန၊ သဘောတူသော။ ဘိက္ခုနော၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တံဂရုစီဝရံ၊ ကို။ ပရိဝဒ္တေတွာ၊ ဖလယ်၍။ လဟုကေန၊ ပေါ့သော။ စီဝရေန၊ ဖြင့်။ ယာပေန္တောပိ၊ မျှသောရဟန်းသည်လည်း။ သန္တုဋ္ဌော၀၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်သာလျှင်။ ဟော့တိ၊ ဖြစ်၏။ အယံသန္တော သော၊ သည်။ အဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ စီဝရေ၊ ဍွ်။ ယထာဗလသန္တောသော၊ အစ္စမ်းသတ္တိအားလျော်စွာ ရောင့်ရဲခြင်းမည်၏။ အပရော၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်။ ပဏီတပစ္စယလာဘီ၊ မွန်မြတ်သောပစ္စည်းကို ရလေ့ရှိသည်။

ဇုန္ဒာသယ (က) ၄၇၁-၂၃

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ပတ္တစီဝရာဒီနံ၊ တို့တွင်။ အညတရံ၊ အမှတ်မဲ့ တပါးပါးဖေဿ။ မဟဂ္ဃပတ္တစီဝရံ၊ များသော အဘိုးထိုက်သော သပိတ် သင်္ကန်းကိုဂုဏ်း။ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန် သော။ စီဝရာနိဝါ၊ တို့ကို လည်းကောင်း။ လဘိတ္ဝာ၊ ၍။ ဣဒံစီဝရံ၊ သည်။ စိရဒိဗ္ဗတာနံ၊ ကြာမြင့် စွာသောကာလပတ်လုံး ရဟန်းပြုခြင်းရှိကုန်သော။ (ရဟန်းပြု၍ ကြာမြင့် ကုန်ပြီးဖသော လည်းဟူ)။ ထေရာနံ၊ တို့အား။ အနုရူပံ၊ လျောက်ပတ်၏။ ဣဒံစီဝရံ၊ သည်။ ဗဟုဿုတာနံ၊ များ သော သင်ကြားခြင်း ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အနုရူပံ၊ ၏။ ဣဒံစီဝရံ၊ သည်။ ဂိလာနာနံ၊ တို့အား။ အနုရူပံ၊ ၏။ ဣဒံစီဝရံ၊ သည်။ အပ္ပလာဘီနံ၊ နည်းသောလာဘ်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ ဟောဘု၊ စေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေသံ၊ ထိုမဟာထေရ် အစရှိကုန်သောသူတို့အား။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ဘေသံ၊ ထိုမဟာထေရ်အစရှိကုန်သော သူတို့၏။ ပုရာဏစီဝရာနိဝါ၊ သင်္ကန်းဟောင်းတို့ကိုမူလည်း။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ သင်္ကာရကူဋာဒီဘေ၊ တံ မြက် ခြေး စုံအစရှိသည်မှ။ လဒ္ဓါနိ၊ ကုန်သော။ (ထည့်ပါ)။ နန္ဒကာနိဝါ၊ အဝတ်စုတ် တို့ ကိုမူလည်း။ ဥစ္စိနိတ္ဝာ၊ ရှာ၍။ ဟေဟိ၊ ထိုအဝတ်စုတ်တို့ဖြင့်။ သံဃာဋိံ၊ ဒုကူဋ်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဓာဒေရဇန္တေဝပိ၊ ဆောင်သောရဟန်းသည်လည်း။ သန္တုဋ္ဌေဝ၀၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ သန္တုဋ္ဌောဿော၊ သည်။ အဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ စီဝရေ၊ ဌ်။ ယထာသာရုပ္ပ သန္တုဋ္ဌောဿော၊ ယာဿာသာရုပ္ပသန္တုဋ္ဌောသမည်၏။

ဣဓပန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ လူခံဝါ၊ ကြမ်းသည် လည်းဖြစ်ထသော။ ပကတိဝါ၊ မြတ်သည်လည်းဖြစ်ထဿော။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဗဟုနေဝ၊ ထိုရတိုင်းသောဆွမ်းဖြင့် သာလျှင်။ ယာပေတိ၊ ၏ ။ အညံ၊ ကို။ နပတ္ထေတိ၊ မတောင့်တ။ လဘန္တောပိ၊ သော်လည်း။ နဂရှာတိ၊ မယူ။ အဟံ၊ ဤရတိုင်းသောဆွမ်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်း သည်။ အဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ ပိဏ္ဍပါတေ၊ ၌။ ယထာလာဘ သန္တုဋ္ဌောသော၊ ယထာလာဘသန္တုဋ္ဌောသ မည်၏။ ယောပနဘိက္ခု၊ သည်ကား။ အတ္တနော၊ အား။ ပကတိဝိရုဒ္ဓံဝါ၊ ပကတိ ဆန့်ကျင်သည်လည်း ဖြစ်ထသော။ ဗျာဓိဝိ ရုဒ္ဓံဝါ၊ အနာနှင့်ဆန့်ကျင်သည်လည်းဖြစ်ထသော။ ပရိဘုတ္တေန၊ သုံးဆောင် အပ်သော။ ယေန ပိဏ္ဍပါတေန၊ ဖြင့်။ အဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ အဖာသု၊

မ ချမ်း သာ ခြင်း သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထို မချမ်းသာကြောင်း ဖြစ်သော။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ တံ၊ ကို။ သဘာဂဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ တဿ၊ ထို့သဘော တူသော ရဟန်း၏။ ဟတ္ထတော၊ မှ။ သပ္ပါယဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇိတ္ဝာ၊ ဘုဉ်းပေး၍။ သမဏမံ့၊ ကို။ ကရောန္တော၀ပိ၊ သော်လည်း။ သန္တုဋ္ဌော၀၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသပ္ပါယဆွမ်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်း သည်။ အဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ ပိဏ္ဍပါတော၊ ၌။ ယထာဗလ သန္တောသော၊ မိမိအစွမ်းအား၌လျော်စွာ ရောင့်ရဲခြင်းမည်၏။ အပရော၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်။ ဗဟုံ၊ သော။ ပဏီဘပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ လဘတိ၊၏။သောဘိက္ခု၊ သည်။ တံ၀ပဏီတပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ စိ၀ရံ၀ိယ၊ကဲ့သို့။ ထေရ စိရပဗ္ဗဇိတ၁ဟုသုတ အပ္ပလာဘကိလာနာနံ၊ မဟာထေရ ရဟန်းပြု၍ ကြာမြင့်ပြီးသောရဟန်း မျှား သော အကြားအမြင်ရှိသောရဟန်း နည်းသောလာဘ်ရှိသောရဟန်း နာသော ရဟန်းတို့အား။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ တေသံ၊ ထိုမဟာထေရ် အစရှိသည်တို့၏။ သေသကံ၀၊ စား၌ကြွင်းကိုရင်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ၌။ စရိတ္ဝာ၊ သွား၍။ မိဿကာ ဟာရံ၀၊ အရောရောသော အစာကိုရင်း။ ဘုဉ္ဇန္တော၀ပိ၊ သော်လည်း။ သန္တုဋ္ဌော၀၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသို့မိမိနှင့်လျောက် ပတ်သည် အားလျော်သော ဆွမ်းဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းသည်။အဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ပိဏ္ဍပါတော၊ ၌။ယထာသာရုပ္ပသန္တောသော၊ ယထာသာရုပ္ပသန္တောသမည်၏။

ဤမပန၊ ၌ကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မနာပံ၀၊ နှစ်လိုဘွယ် ရှိသည်လည်း ဖြစ်ဆသော။ အမနာပံ၀၊ နှစ်လိုဘွယ် မရှိသည်လည်းဖြစ်ထသော။ သေနာသနံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ကောနေ၀၊ ထိုနှစ်လိုဘွယ်ရှိ မရှိသော ကျောင်းကို ရခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ သောမနဿံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ နေ၀ဥပ္ပါဒေတိ၊ မဖြစ်စေ။ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာခြင်းကို။ န ဥပ္ပါဒေတိ၊ စေ။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။ ယထာလဒ္ဓေနေ၀၊ ရတိုင်းသာလျှင်ဖြစ်သော။ တိဏသန္ထာရကေနာပိ၊ မြက်အခင်းဖြင့်လည်း။တုဿတိ၊ နှစ်သက်၏။ အယံ၊ ဤသို့ ရတိုင်းသော ကျောင်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်းသည်။ အဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ သေနာသနေ၊ ၌။ ယထာလာဘသန္တောသော၊ ရတိုင်းသောလာဘ်ဖြင့် ရောင့်ရဲလွယ်၊ ခြင်းမည်၏။ ယော ပနဘိက္ခု၊ သည်ကား။ အတ္တနော၊ အား။ ပကတိပရိဒ္ဒံ၀၊

ပကတိဆန့်ကျင်သည်လည်း ဖြစ်ထသော။ ဗျာမိဝိရုဒ္ဓံဝ ါ၊ အနာနှင့်ဆန့်ကျင်သည်လည်း ဖြစ်ထသော။ (သေနာသနံ၊ ကို။ လဘ်တိ၊ ၏။)ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်း၌။ ဝသတော၊ နေသော။ အဿဘိက္ခုနော၊ အား။ အဖာသု၊ မချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟေဘိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ တံ၊ ထိုမချမ်းသာရာသော ကျောင်းကို။ သဘာဂဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ တဿ၊ ထိုသဘောတူသော ရဟန်း၏။ သန္တကော၊ ဥစ္စာဖြစ်သော။ သပ္ပါယ သေနာသနေ၊ ၌။ ဝသန္တော်ပိ၊ သော်လည်း။ သန္တုဋ္ဌော၀၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသို့သောကျောင်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်းသည်။ အဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ သေနာသနေ၊ ၌။ ယထာဗလသန္တောသော၊ မည်၏။

အပရော၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မဟာပုညော၊ ကြီးသော ကောင်းမှုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယာန လေဏ မဏ္ဍပ ကုဋ္ဌာဂါရာဒီနိ၊ ယာဉ် ဥမင် မဏ္ဍပ် စုလစ်မှန်းချန်တပ်သော် ကျောင်း အစရှိကုန်သော။ ဗဟူနိ၊ ကုန်သော။ ပဏီဘသေနာသနာနိ၊ တို့ကို။ လဘတိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊သည်။ တာနိ၊ တို့ကို။ စိဝရံဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ထေရစိရပဗ္ဗဇိတ ဗဟုဿုတ အပ္ပလာဘ ဂိလာနာနံ၊ တို့အား။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ ယတ္ထကတ္ထစိ၊ အမှတ်မဲ့ရရသမျှသော ကျောင်း၌။ ဝသန္တော်ပိ၊သော်လည်း။ သန္တုဋ္ဌော၀၊ သည်သာလျှင်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသို့ သပ္ပါယကျောင်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်းသည်။ အဿဘိက္ခု နော၊ ၏။ သေနာသနေ၊ ၌။ ယထာသာရုပ္ပသန္တောသော၊ ၏။ ယောပိဘိက္ခု၊ သည်လည်း။ (သမ္ပဒို့စ္ဆတိ၌ စပ်။ယေဝဟိဟုပါဠိအခ့ါရှိ၏။ မသင့်။ ယောပိ ရှိမှ သင့်သည်)။ ဥတ္တမဒသနာသနံနာမ၊ မြတ်သောဒကျောင်း မည်သည်ကား။ ပမာဒဋ္ဌာနံ၊ ကုသိုလ်တရား၌ မေ့လျော့ခြင်း၏ အဒကြောင်းတည်း။ တတ္ထ၊ ထို မြတ်သောကျောင်း၌။ နိသိန္နဿ၊ နေသော ရဟန်းအား။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓ သည်။ ဩက္ကမတိ၊ ၀င်လာ၏။ နိဒ္ဒါဘိဘူတဿ၊ အိပ်ခြင်းသည် နှိပ်စက် အပ်သည်ဖြစ်၍။ ပုန၊ တဖန်။ ပဋိဗုဇ္ဈတော၊ တဖန်နိုးကြား ပြန်သောရဟန်း အား။ ကာမဝိတက္ကော၊ တို့သည်။ ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်စ့ာဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသဉ္ဆိက္ခိတ္ဝာ၊ အဖန်တလဲလဲ ဆင်ခြင်၍။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပဟ္ဟာမိ၊ ရောက်သော်လည်း။ နသမ္ပဒို့စ္ဆတိ၊ မခံ။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ တံ၊ ထိုမြတ်သောကျောင်းကို။ ပဋိက္ခိပိတ္ဝာ၊ ပယ်၍။

အဇ္ဈောကာသရုက္ခမူလာဒီသု၊ လွင်တီးခေါင် သစ်ပင်ရင်း အစရှိသည်တို့၌။ ဝသန္တောပိ၊ နေသော်လည်း။ သန္တုဋ္ဌော၀၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယမ်ပိ၊ ဤသို့ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းသည်လည်း။ အဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ သေနာသနေ၊ ၌။ ယထာသာရုပ္ပသန္တောသော၊ မည်၏။

ဣဓပန၊ ၌ကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ လူခံ၀ါ၊ ကြမ်းသည်လည်းဖြစ်ထသော။ ပဏီတံ၀ါ၊ မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်ထသော။ ဘောဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ လဘတိ၊ ရပေ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ယံ၊ အ ကြင်ဆိုး ကောင်း မရွေး ဆေးကို။ လဘတိ၊ ၏။ တေနေ၀၊ ထိုရတိုင်းသော ဆေးဖြင့်သာလျှင်။ တုဿတိ၊ နှစ်သက်၏။ အညံ၊ တ ပါး သော ဆေး ကို။ န ပတ္ထေတိ၊ မတောင့်တ။ လဘန္တောပိ၊ ရသော်လည်း။ န ဂဏှာတိ၊ မယူ။ အယံ၊ ဤသို့ရသမျှသော ဆေးဖြင့် ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းသည်။ အဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဂိလာနပစ္စယော၌။ ယထာ လာဘသန္တောသော၊ မည်၏။ ယောပန ဘိက္ခု၊ သည်ကား။ တေလတ္ထိကော၊ ဆီကိုအလိုရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဖာဏိတံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ တံ၊ ထိုတင်လဲကို။ သဘာဂဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ တဿ၊ ထိုသဘောတူသောရဟန်း၏။ ဟတ္ထေ၀ာ၊ မှ။ တေလံ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ အညဒေ၀၀ါ၊ တပါးသောဆီကိုသာလျှင် မူလည်း။ ပရိဿယသိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ ကရောန္တောပိ၊ သော်လည်း။ သန္တုဋ္ဌော၀၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယံ ဤသို့မိမိအား လျော်စွာရသောဆေးဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်းသည်။ အဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဂိလာနပစ္စယော၌။ ယထာ ဗလသန္တောသော၊ မည်၏။

အပရော၊ သည်။ မဟာပုညော၊ ကြီးသောပုဉ်းရှိသည်။ ဟော၀တိ၊ ၏။ ဗဟုံ၊ သော။ တေလ မဓု ဖာဏိတာဒိ ပဏီတဘောဇ္ဇံ၊ ဆီ ပျား ထင်လဲ အစရှိသော မြတ်သောဆေးကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ တံပဏီတဘောဇ္ဇံ၊ ကို။ စိ၀ရံ၀ိယ၊ ကဲ့သို့။ ထေရ စိရပဗ္ဗဇိတ ဗဟုဿုတ အပ္ပလာဘ ဂိလာနာနံ၊ တို့အား။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ တေသံ၊ ထို၌ဟာထေရ် အစရှိသည်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ၌။ အာဘတေန၊ ဆောင်ခဲ့သော။ ယေန ကေနစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဘေဘဇ္ဇေန၊ ဖြင့်။ ယာပေန္တောပိ၊ သော်လည်း။ သန္တုဋ္ဌော၀၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယောပနဘိက္ခု၊ သည်ကား။

ကေသို့ ၊ သော။ ဘာဇနေ၊ ခွက်၌။ ဂေါမုတ္တဟရိဋ္ဌကံ၊ နွားကျင်ငယ်ဖြင့် စိမ်သောသဖန်းခါးတုံးကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ကေသို့ ၊ သော။ ဘာဇနေ၊ ၌။ စတုမဓုရံ၊ စတုမဓုကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ဘဒန္တ၊ အရှင်ဘုရား။ ယံဘောဇဿ၊ ကို။ ဣစ္ဆသိ၊ အလိုရှိ၏။ တံဘောဇဿ၊ ကို။ ဂဏှာဟိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စ မာနော၊ ဆိုအပ်သည်ဖြစ်၍။ တေသု၊ တို့တွင်။ အညတရေနာပိ၊ တပါးပါး သော ဆေးဖြင့်လည်း။ အာသ ဘိက္ခု နော၊ ၏။ ရောဂေါ၊ သည်။ သစေ ဝူပ သမတိ၊ အားကယ်၍ငြိမ်းအံ့။ အထ၊ ထိုသို့ငြိမ်းသည်ရှိသော်။ ဂေါမုတ္တ ဟရိဋ္ဌကံနာမ၊ နွားကျင်ငယ်ဖြင့်စိမ်သော သဖန်းခါးတုံးမည်သည်ကို။ ဗုဒ္ဓါ ဒိဟိ၊ တို့သည်။ ဝဏ္ဏိတံ၊ ချီးမွမ်းအပ်၏။ ဣဘိမနသိကတွာ၊ ၍။ စတုမဓုရံ၊ စတုမဓုကို။ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍။ ဂေါမုတ္တဟရိဋ္ဌကေနာ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဘောဇဿ၊ ကို။ ကရောဒန္တာ၊ ၍။ ပရမသန္တုဋ္ဌော၊ အလွန်ရောင့်ရဲလွယ်သည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤသို့ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းသည်။ အာသ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဂိလာနုပဋ္ဌာယ၊ ၌။ ယထာ သာရုပ္ပသန္တောသော၊ မည်၏။

ဒုဒါဒသဝိဓေန၊ ရှိသော။ ဣမိနာ ဣတရိတရပစ္စယသန္တောသေန၊ ဤ အမှတ်မဲ့ ရရသမျှသောပစ္စည်းဖြင့် ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတ္တာ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ ပရိက္ခာရာ၊ ပရိက္ခာရာ တို့သည်။ ဝဋ္ဋန္တိ၊ လျောက်ပတ်ကုန်၏။ အဋ္ဌပရိက္ခာရာ၊ တို့ဟူသည်ကား။ ကတမာနိ၊ တို့နည်းဟူမူကား။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ တိဏိ၊ သုံးထည်ကုန်သော။ စီဝရာနိ၊ တို့ဝင်း။ ပတ္တော၊ သပိတ်ဝင်း။ ဒန္တကဋ္ဌဇဏဝါသိ၊ ဒန်ပူဖြတ်သော ပဲခွပ်ဝင်း။ ဇောဝ၊ တချောင်းသော။ သူစိ၊ အပ်ဝင်း။ ကာယဗန္ဓနံ၊ ခါး ပန်းဝင်း။ ပရိဿာဝနံ၊ ရေစစ်ဝင်း။ ဣတိဣမာနိ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ဟိ-တဒေဝ သစ္ခံ၊ ၏။ တိစီဝရဥ္စ ။ပ။ ဘိက္ခုနောတိ၊ တိစီဝရဥ္စ ။ပ။ ဘိက္ခုနော ဟူ၍။ ဇေတံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဘုရားသခင်လည်း မိန့်အပ်ပြီ။

တိစီဝရဥ္စ၊ သုံးထည်သောသင်္ကန်းဝင်း။ ပတ္တောစ၊ ဝင်း။ ဝါသိစ၊ ပဲခွပ် ဝင်း။ သူစိစ၊ အပ်ဝင်း။ ဗန္ဓနဥ္စ၊ ခါးပန်းဝင်း။ ပရိဿာဝနေန၊ ရေစစ်နှင့်။ သ'ဟ၊ တက္ခ။ ဇေတဿဋ္ဌ၊ ဤရှစ်ပါးတို့သည်။ ယုတ္တဓယောဂဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်း၌ လုံ့လပြုသော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဝဋ္ဋန္တိ၊ ကုန်၏။

ဧတသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံကုန် သော ပရိက္ခရာတို့သည်။ ကာယပါရိဟာရိကာပိ၊ ကိုယ်ကို ဆောင်တတ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကုစ္ဆိပါရိဟာရိကာပိ၊ ဝမ်းကိုဆောင်တတ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကထံဟောန္တိ၊ ကုန် သနည်း ဟူမူကား။ စီဝရံ၊ ကို။ (တာဝဿဒ္ဓါကားဝပ္ပာဒီဇန်ရာပေက္ခတည်း)။ နိဝါသေတွာစ၊ ၍ဝင်း။ ပါရုပေတွာစ၊ ၍ဝင်း။ ဝိစရဏကာလေ၊ သွားသော အခါ၌။ စီဝရံ၊ သည်။ (ကတ္ထားထည့်)။ ကာယံ၊ ကို။ ပရိဟရတိ ပေါသေတိ၊ မွေးမြူတတ်၏။ ဤတိတသမာ၊ ထို ကြောင့်။ ကာယပါရိဟာရိကံ၊ ကိုယ်ကိုဆောင်တတ် မွေးမြူတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စီဝရကဏ္ဍေန၊ သင်္ကန်းစွန်းဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ကို။ ပရိဿာဝေတွာ၊ စစ်၍။ ပိဝနကာလေဧ၊ သောက်သော အခါ၌ ၎င်း။ ခါဒိတဗ္ဗဖလာဖလဂဟဏကာလေစ၊ ခဲအပ်သော သစ်သီးကြီးငယ်ကို ယူသော အခါ၌ ၎င်း။ စီဝရံ၊ သည်။ ကုစ္ဆိံ၊ ဝမ်းကို။ ပရိဟရတိ ပေါသေတိ၊ ၏။ ဤတိကာသမာ၊ ကြောင့်။ ကုစ္ဆိပါရိဟာရိကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပတ္တောတိ၊ သည်လည်း။ တေနပတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထုတ်၍။ (ဆောင်၍လည်းဟူ)။ နှာနကာလေစ၊ ရေချိုးသောအခါ၌ ၎င်း။ ကုဋ္ဌိပရိဘဏ္ဍကရဏကာလေစ၊ ကုဋ္ဌီအကျည်ကို ရေသွန်း၍ အပြေအပြစ်ပြုသောအခါ၌ ၎င်း။ ကာယပါရိဟာရိကော၊ ကိုယ်ကိုဆောင်တတ် မွေးမြူတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဟာရံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဘုဉ္ဇနကာလေ၊ ၌။ ကုစ္ဆိပါရိဟာရိကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဝါသိပိ၊ သည်လည်း။ တာယ၊ ထိုပဲခွပ်ဖြင့်။ ဒန္တကဋ္ဌေစ္ဆဒနကာလေစ၊ ဒန်ပူကိုဖြတ်သောအခါ၌ ၎င်း။ မဏ္ဍပီဌာနံ၊ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်တို့၏။ အင်္ဂပါဒဓောရကုဋ္ဌိဒဏ္ဍကမဇ္ဇနကာလေစ၊ အခေါင် အခြေ သင်္ကန်းကုဋ္ဌီအတန်တို့ကို ရေသောအခါ၌ ၎င်း။ ကာယပါရိဟာရိကာ၊ကိုယ်ကိုဆောင်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥစ္စာဝဆေဒန နာဠိကေရာဒိတစ္ဆနကာလေ၊ ကြံခွံကိုနှာသော အခါ အုန်းသီးစသည်ကို ခွဲသော အခါ၌။ ကုစ္ဆိပါရိဟာရိကာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သူစိပိ၊ အပ်သည်လည်း။ စီဝရသိဗ္ဗနကာလေ၊ သင်္ကန်း ကို ချုပ်သော အခါ၌။ ကာယပါရိဟာရိကာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုဝံဝါ၊ မုံ့ကိုးဌာန်း။

ဖလံဝါ၊ သစ်သီးကိုငုင်း။ ဝိဇ္ဈတ္ဝာ၊ ထိုး၍။ ခါဒနကာလေ၊ ခဲသောအခါဌ်။ ကုစ္ဆိပါရိဟာရိကာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကာယဗန္ဓနံ၊ သည်။ (ဟော့တိဌ် ကတ္တားစပ်)။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့၍။ ဝိစရဏကာလေ၊ သွားသောအခါဌ်။ ကာယပါရိဟာရိကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥစ္စုအာဒိနိ၊ ကြံအစရှိသည် တို့ကို။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ၍။ ဂဟဏကာလေ၊ ဌ်။ ကုစ္ဆိပါရိဟာရိကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပရိဿာဝနံ၊ ရေစစ်သည်။ တေန၊ ထို့ရေစစ်ဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ကို။ ပရိဿာဝေတ္ဝာ၊ စစ်၍။ နှာနကာလေစ၊ ဌ်ဌင်း။ သေနာသနပရိဘဏ္ဍကရဏကာလေစ၊ ကျောင်းကိုရေသန့်၍ အားပြအာပြစ်ပြုသောအခါဌ်ဌင်း။ ကာယပါရိဟာရိကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ ပရိဿာဝနကာလေစ၊ စစ်သောအခါဌ်ဌင်း။ တေနေစ၊ ထို့ရေစစ်ဖြင့်သာလျှင်။ တိလတဏ္ဍုလမဓုကာဒိနိ၊ နှမ်းဆန် သစ်မည်စည်သီး အစရှိသည် တို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ခါဒနကာလေစ၊ ဌ်ဌင်း။ ကုစ္ဆိပါရိဟာရိကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ တာဝ၊ စ္ဒာ။ အဋ္ဌပရိက္ခာရိကဿ၊ ရှစ်ပါးသောပရိက္ခရာကိုဆောင်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ပရိက္ခာရမတ္တာ၊ ပရိက္ခရာပမာဏတည်း။ နဝပရိက္ခာရိကဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနောပန၊ အားကား။ သေယျံ၊ အိပ်ရာသို့။ ပဝိသန္တဿ၊ ဝင်သောရဟန်းအား။ တတြဋ္ဌကံ၊ ထိုအိပ်ရာ၌ရှိသော။ ပစ္စတ္ထရဏံဝါ၊ ခင်းနှီးသည်ဌင်း။ ကုဋ္ဌကဝါ၊ သံကောက်သည်ဌင်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဒသပရိက္ခာရိကဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ နိသီဒနံဝါ၊ နိသီဒိုင်သည်ဌင်း။ စမ္မခဏ္ဍံဝါ၊ စမ္မခဏ်သည်ဌင်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ကောဒသပရိက္ခာရိကဿ၊ တဆဲ့တပါးသော ပရိက္ခရာကိုဆောင်သော။ ဘိက္ခုနောပန၊ အားကား။ ကတ္တရယဋ္ဌိဝါ၊ တောင်ဝှေးသည်ဌင်း။ တေလနာဠိကာဝဝါ၊ ဆီကျည်ဇောက်သည်ဌင်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဒွါဒသပရိက္ခာရိတဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဆတ္တံဝါ၊ သည်ဌင်း။ ဥပါဟနံဝါ၊ သည်ဌင်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ (စသဒ္ဒါကား ဝါကျာရမ္ဘတည်း)။ ဧတေသု၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်။ အဋ္ဌပရိက္ခာရိကောဝ၊ ရှစ်ပါးသောပရိက္ခရာကိုဆောင်သောရဟန်းသည်သာလျှင်။ သန္တုဋ္ဌော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဘရေ၊ တို့သည်။ အသန္တုဋ္ဌာ၊ မရောင့်ရဲကုန်။ မဟိစ္ဆာ၊ ကြီးသော အလိုရမ်းရှိကုန်၏။

မဟာဘာရာ၊ များသောဝန်ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဝတ္တပ္ပဘာ၊ ကုန်။ ဟိ-တဒေဝသစ္စံ၊ ၏။ ဧတေပိ၊ ထိုကိုးပါးသော ပရိက္ခရာကိုဆောင်သော ရဟန်းအစရှိသည်တို့သည်လည်း။ အပ္ပိစ္ဆာဝ၊ နည်း သော အ လို ရှိကုန်သည် သာလျှင်။ ဖဟာန္တိ၊ ကုန်၏။ သန္တုဋ္ဌာဝ၊ ကုန်သည်သာလျှင်။ သုဘရာဝ၊ မိမိကိုယ်ကို မွေး မြူ လွယ် ကုန် သည် သာ လျှင်။ သလ္လဟုကဝုတ္တိနောဝ၊ ပေါ့ သော အသက်မွေးမြူခြင်း ရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘဂဝါ ပန၊ သည်ကား။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသာမညဖလသုတ်ကို။ တေသံ၊ ထိုကိုးပါး ကုန်သော ပရိက္ခရာကိုဆောင်သော ရ ဟန်း အ စ ရှိ သည် တို့ ၏။ ဝဿေန၊ ဖြင့်။ နကထေသိ၊ မူ။ အဋ္ဌပရိက္ခာရိကဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဝဿေန၊ ဖြင့်။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ-တဒေဝသစ္စံ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ ထို ရှစ် ပါး သော ပ ရိက္ခ ရာ ကို ဆောင် သော ရဟန်းသည်။ ခုဒ္ဒကဝါသိဠ္ဍ၊ ငယ် သော ပဲ ခွပ် ကို ၎င်း။ သူစိဠ္ဍ၊ အုပ်ကိုလည်း။ ပရိဿာဝနဓာ၊ ရေစစ်၌။ ပက္ခိပိတ္ဝာ၊ ထည့်၍။ ပတ္တဿ၊ ၏။ အဓော၊ အတွင်း၌။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အံသကူဋေ၊ ပခုံးစွန်း၌။ လဂ္ဂေတ္ဝာ၊ လွယ်၍။ တိစီဝရံ၊ ကို။ ကာယပဋိဗဒ္ဓံ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ယဒိစ္ဆကံ၊ အ လို ရှိ တိုင်း အလိုရှိတိုင်းသောအရပ်သို့။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဂဏ်္ဌမတိ၊ သွားရ၏။ အဿ၊ ထိုရှစ်ပါးသော ပရိက္ခရာကိုဆောင်သော ရဟန်းအား။ ပဋိနိဂတ္တာ၊ တဖန်ပြန်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံနာမ၊ ယူအပ်သေးဘဏ္ဍာမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမဿ ဘိက္ခုနော၊ ဤရှစ်ပါးသောပရိက္ခရာကိုဆောင်သောရဟန်း၏။ သလ္လဟုကဝုတ္တိတံ၊ ပေါ့သောအသက်မွေးမြူခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿေန္တော၊ ဖြစ်၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သန္တုဋ္ဌေဟောတိ ။ပ။ စီဝရေနာတိ အာဒိဝစနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုသန္တုဋ္ဌော ဟောတိ အစရှိသောပါဠိ၌။ ကာယပရိဟာရဏမတ္တကေန၊ ကိုယ်ကိုဆောင်ခြင်းမျှဖြင့်သာလျှင်။ ကုစ္ဆိပရိဟာရိကေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကုစ္ဆိပရိဟရဏမတ္တကေန၊ ဝမ်းကိုဆောင်ခြင်း မျှဖြင့်သာလျှင်။ သမာဒါယေဝ ပက္ကမတီတိ၊ ဟူသည်ကား၊ သင့်၊ အလုံးစုံ သော။ အဋ္ဌပရိက္ခာရမတ္တကံ၊ ရှစ်ပါးသောပရိက္ခရာမျှကို။ ဂဟေတ္ဝာဝ၊ ၍ သာလျှင်။ ကာယပဋိဗဒ္ဓံ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သည်ကို။ ကတ္ဝာဝ၊ ၍သာလျှင်။

ဒီဃ၁သယ (က) ၄၇၁-၂၄

ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ မမ၊ ၏။ ဝိဟာရော၊ တည်း။ မမ၊ ၏။ ပရိဝေဏ်၊ ပရိဝုဏ် တည်း။ မမ၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာသင်္ကေါဝါ၊ ငြိခြင်းသည်၎င်း။ ဗန္ဓောဝါ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသည်၎င်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရှစ်ပါးသော ပရိက္ခရာကိုသာ ဆောင်သော ရဟန်းသည်။ ဇိယာမုတ္တော၊ ညှိုမှုလွတ်သော။ သရောဝိယစ၊ မြွားကဲ့သို့၎င်း။ ယူထာ၊ ဆင်အပေါင်းမှ။ ပက္ကန္တော၊ ဖဲသော။ မဒ္ဒဟတ္ထိဝိယစ၊ ဗလမာန်ဖြင့် ယစ်သောဆင်ကဲ့သို့၎င်း။ (အမုံယစ်သောဆင်ကဲ့သို့၎င်း လည်းဟူ)။ ဣစ္ဆိ တိစ္ဆိတံ၊ အလိုရှိတိုင်း အလိုရှိတိုင်းသော။ သေနာသနဥ္စ၊ ကျောင်းကို၎င်း။ ဝနသဏ္ဍဥ္စ၊ တောအုပ်ကို၎င်း။ ရုက္ခမူလဥ္စ၊ ကို၎င်း။ ဝနပဿာရဥ္စ၊ တောဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသောအဝှမ်းကို၎င်း။ ပရိဘုဉ္ဇန္တော၊ သုံးဆောင်သည်ဖြစ်၍။ ဧကော၀၊ တယောက်အထီးတည်းသာလျှင်။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဧးကာ၀၊ သာလျှင်။ နိသီဒတိ၊ ၏။ သပ္ပဋိဘယပထေသု၊ အလုံးစုံသောဘရိယာပုထိတို့၌။ အဒုဋ္ဌယော၊ အဘော်မရှိမူ၍။ ဧကော၀၊ သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဣတရီတရေန၊ ရရသမျှသောပစ္စည်းဖြင့်။ သန္တုဿမာနော၊ ရောင့်ရဲ လွယ်သောရဟန်းသည်။ အပ္ပဋိဿော၊ ပိဓိပင်ခြင်းမရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ စာတုဒ္ဒသောစ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ၌ သွားရသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရိဿယာနံ၊ ဘေးရန်တို့ကို။ သဟိတော၀စ၊ သည်းခံနိုင်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အစ္ဆမ္ဘိတော၊ မကြောက်မရွံ့သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ခဂ္ဂဝိသာဏ ကပ္ပေါ၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ။ ဧကော၊ တယောက်ထီးတည်း။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝဏ္ဏိတံ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ ခဂ္ဂဝိသာဏ ကပ္ပတံ၊ ကြံ့ချိုနှင့်တူသည်၏အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။

ဣဒါနိ၊ ၌။ တမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဥပမာယ၊ ဖြင့်။ သာဓေန္တော၊ ပြီးစေ တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ သေယျထာပီတိ အာဒိဇေနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထို သေယျထာပိအစရှိသော ၂ ပါဒ်၌။ သမဘိနိဝိဋ္ဌဿ၊ သော။ ပက္ခီသကုဏော တိ ပဒဿ၊ ၏။ ပက္ခီယုတ္တော၊ အတောင်နှင့်စပ်သော။ သကုဏော၊ ငှက်သည်။ ဣဘိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဥပဟတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥပဟတိတိ၊ ပုံ၏။ အယံ ပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ တတ္ထ၊ ဤဥပမာစကား၌။ သခေ်ပတ္ထော၊ အကျဉ်း ဖြစ်သောအနက်တည်း။ သကုဏာနာမ၊ ငှက် တို့ မည် သည် ကား။ အသု

ကသို့ပဒေသေ၊ ဤမည်သောအရပ်၌။ ရှုကွေ၊ သည်။ ပရိပက္ကဖလော၊ မှည့်သောအသီးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတ္တ၊ ၍။ နာနာဒိသာဟိ၊ အထူးထူးသောအရပ်တို့မှ။ အာဂန္ဆ၊ လာကုန်၍။ နဒ တုဏ္ဍာဒိဟိ၊ ခြေသည်းနှုတ်သီး အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ တဿ၊ ထိုသစ်ပင်၏။ ဖလာနိ၊ တို့ကို။ ဝိဇ္ဈန္တာ၊ ထိုးကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဓုနန္တာ၊ ဖေါက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ခါဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤအသီးသည်။ အဇ္ဇတနာယ၊ ယနေ့အလို့ငှာ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣဒံဖလံ၊ ဤအသီးသည်။ သွေးတနာယ၊ နက်ဖန်အလို့ငှာ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေသံ၊ ထိုငှက်တို့၏။ စိတ္တဝိတက္ကာနံ၊ စိတ်အကြံသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဖလေ၊ သည်။ ခိဏောပန၊ ကုန်ပြီးသော်ကား။ ရုက္ခဿ၊ အား။ ရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ နေဝ ဌပေန္တိ၊ ကုန်။ တတ္ထ၊ ထိုသစ်ပင်၌။ ပတ္တံဝါ၊ အတောင်ကိုငုံး။ နခံဝါ၊ ခြေသည်းကိုငုံး။ တုဏ္ဍံဝါ၊ နှုတ်သီးကိုငုံး။ နဌပေန္တိ၊ ကုန်။ အထခေါ၊ စင်စစ်ကား။ တသ္မိံ ရုက္ခေ၊ ၌။ အနပေက္ခာ၊ ငဲ့ခြင်းမရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ယောသကုဏော၊ သည်။ ယံဒိသာဘာဃံ၊ ကို။ ဂန္ဆတိ၊ ၏။ သောသကုဏော၊ သည်။ တေန ဒိသာဘာဂေန၊ ဖြင့်။ သပတ္တဘာရော၀၊ မိမိအတောင်သာလျှင် ဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပ္ပတိတ္ဝာ၊ ပျံ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဧဝမေ၀၊ ထိုအတူသာလျှင်။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရှစ်ပါးသော ပရိက္ခရာကိုသာဆောင်သော ရဟန်း သည်လည်း။ နိဿင်္ဂါ၊ ငြိတွယ်ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ နိရပေက္ခော၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ယေနကာမံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ပက္ကမတိ၊ ဖဲလေ၏။ သမာဒါယော၀၊ ယူ၍သာလျှင်။ပက္ကမတိ၊၏။ (ဤသမာဒါယော၀ ပက္ကမတိ ဟူသော်ပါဠ်ကား အခ္ခါသောအဋ္ဌကထာဌ်မရှိ)။ ဣတိအယံ၊ ကား။ သခေ်ပတ္ထော၊ တည်း။ (တေန၊ ကြောင့်။ သမာဒါယော၀ ပက္ကမတီတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏)။

နိဝရဏပဟာနကထာ

၂၁၆။ သော ဣမိနာစေတိ အာဒိနာ၊ သောဣမိနာစ အစရှိသောပါဌ်ဖြင့်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြသနည်း။ အရညော၀ါသဿ၊ တော၌နေခြင်း၏။ ပစ္စယသမ္ပတ္တိံ၊ အကြောင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ဟိ-တဒေ၀ သစ္စံ၊ ၏။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။

ကွမ်မေ ပစ္စယာ၊ ဤအကြောင်းတို့သည်။ နတ္ထိ နသန္တိ၊ ကုန်။ တဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ (အားလည်းဟူ)။ အရညဝါသော၊ တောဋ္ဌနေခြင်းသည်။ နက္ကဗျတိ၊ မပြည့်စုံ။

စတ္တာရော ပစ္စယာ၏သရုပ်ကား ပါဠိတော်၌လာသော သီလကွန္ဓသမန္နာဂတ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသမန္နာဂတ၊ သတိသမ္ပဇညသမန္နာဂတ၊ သန္တုဋ္ဌိတသမန္နာဂတ၊ ဤလေးပါးတည်း။

တိရစ္ဆာနဂတောဟိဝါ၊ တို့နှင့်ငင်း။ ဝနစရကောဟိဝါ၊ မူဆိုးတို့နှင့်ငင်း။ သဒ္ဒိ၊ ကွ။ ဝတ္တာဗ္ဗတံ၊ နေသည်၏အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အရညေ၊ ၌။ အဓိဝတ္ထာ၊ စောင့်ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ဝေရူပဿ၊ သော။ ပါပဘိက္ခုနော၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသော ရဟန်း၏။ အရညဝါသေန၊ တောဋ္ဌနေခြင်းသည်။ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဘေရဝဿဒ္ဒံ၊ ကြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော အသံကို။ သာဝေန္တိ၊ ကြားစေကုန်၏။ ဟတ္ထေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သီသံ၊ ကို။ ပဟာရိတ္ဝာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ ပလာယနာကာရံ၊ ပြေးစေသော အခြင်းအရာကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ အသုဓကာ၊ ဤမည်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အရညံ၊ သို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ၍။ ဣဒဥ္စိဒဥ္စပါပကမ်မံ၊ ဤမည်သောဤမည်သောမကောင်းမှုကို။ အကာသိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အယဿသော၊ အကျော်အစောမရှိခြင်းသည်။ ပတ္ထရတိ၊ ပြန့်နှံ့၏။ ယဿပန ဘိက္ခုနော၊ အားကား။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဧတေပစ္စယာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ (အားလည်းဟူ)။ အရညဝါသော၊ တောဋ္ဌနေခြင်းသည်။ ဣတ္ထတိ၊ ၏။ ဟိ-တဒေဝသစ္ဆံ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အတ္တာနော၊ ၏။ သီလံ၊ ကို။ ပစ္စဝေက္ခဏန္တော၊ ဆင်ခြင်လတ်သော်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ကာဠကံဝါ၁၊ ညစ်နွမ်းခြင်းကိုငင်း။ တိလကံဝါ၂၊ ကျိုးပေါက်ခြင်းကိုငင်း။ အပဿန္တော၊ ဖြစ်၍။ ပိဘိ၊

၁။ ဝတ္တာဗ္ဗတံ-ဆဋ္ဌ။ ဋီဟောင်း၌ ဝတ္ထဗ္ဗတံ အာပဇ္ဇတိတိ အသုကဿ ဘိက္ခုနောအရညေ တိရစ္ဆာနဂတာနံဝိယ ဝနစရကာနံ ဝိယစ နိဝါသမတ္တမေဝ ဟုဆို၏။ နိဝါသမတ္တမေဝ-ဟုဖွင့်ဆိုရကား နိဿယအရှိ ဝတ္ထဗ္ဗတံ-ကား ဆဋ္ဌမူထက်ကောင်းသည်။

၂-၃။ တိလသဏ္ဍာနံဝိယ ဇာယတိတိ တိလကော၊ ကာဠောဟုတ္ဝာ ဇာယတိတိ ကာဠကော။ ဣဓမပန ပဏ္ဍုတ္တိဝိတိက္ကမ သခ်ါတံ ထုလ္လဝဇ္ဇံ ကာဠကဿဒိသတ္တာ ကာဠကံ၊ မိစ္ဆာဝိတိက္ကမသခ်ါတံ အဏုမတ္တဝဇ္ဇံ တိလကဿဒိသတ္တာ တိလကန္တိ အယံဝိသေသော။ ဋီသစ် ၃-၁၁၈-၉။

ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတ္ဝာ၊ ၍။ တံပိတိ်၊ ကို။ ခယဝယတော၊ ကုန်တတ် ပျက်တတ်သောအားဖြင့်။ သမ္မသန္တော၊ သုံး သပ် သည် ဖြစ် ၍။ အရိယဘူမိ်၊ အရိ၊ယာတို့၏အရာသို့။ သြက္ကမတိ၊ ဝင်၏။ (ရောက်၏ လည်း ဟူ)။ အရညော၊ တောဋ္ဌ်။ အဓိဝတ္ထာ၊ စောင့်ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့ သည်။ အတ္တာမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဇဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဘဏ္ဍန်တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ (ယသောဋ္ဌ စပ်)။ ဥဒကော၊ ဋ္ဌ။ ပက္ခိတ္တတေလပိန္ဒုဝိယ၊ ထည့်အပ်သောဆီပေါက်ကဲ့သို့။ ယဲသော၊ ကျေးဇူးကျော် စော ခြင်း သည်။ ဝိတ္ထာရိကော၊ ပြန့် နှံ့ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တတ္ထပဲါဠေ၊ ထိုဣမိနာအစရှိသောပါဋ္ဌ်။ သမဘိဝိန်ဒဿ၊ သော။ ဝိဝိတ္တန္တိပဒဿ၊ ၏။ သုညန္တိအတ္ထော၊ သုည်ဟူသောအနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ သုည်၊ ဆိတ်ငြိမ်စွာသော။ (သေနာသနံဟူသော ဝိသေသ္ယ ပုဒ်ကိုင့်၍ ဝိဒေသနသာသမ္မန်သည်)။

သုည်ဟူပြီ အဘယ်မှဆိတ်သနည်း။ သခ်ါရတရားတို့မှဆိတ်သလောဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ အပ္ပသဒ္ဒံ အပ္ပနိဿိသန္တိ အတ္ထောကို မိန့် သ တည်း။ ထိုပါဋ္ဌ်၏အတ္ထကား-

အပ္ပသဒ္ဒံ၊ နည်းသောအသံရှိသော။ အပ္ပနိဿိသံ၊ နည်းသောကြွေးကြော် ခြင်းရှိသော။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဝိဝိတ္တံဟူသောပုဒ်၏ အပ္ပသဒ္ဒံ အပ္ပနိဿိသံဟူသောအနက်ကို ဆရာဆိုပေ၏။ ထို အပ္ပသဒ္ဒံ အပ္ပနိဿိသံ၏ ဝိဝိတ္တမည်သည်၏အဖြစ်ကို အဘယ်ကြောင့် သိရကုန်အံ့ နည်းဟု သူစောဒနာဘွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ တေဒေဝဟိ။ပ၊ ဝုစ္စတိတိ ဟူသောပါဋ္ဌ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဋ္ဌ်၏အတ္ထကား-

ဟိ-တဒေဝ သစ္ဓံ၊ ၏။ တေဒေဝ အတ္ထံ၊ ထိုအပ္ပသဒ္ဒ အပ္ပနိဿိသအနက်ကို သာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ဘျာနဝိဘင်းပါဋ္ဌ်၌။ ဝိဝိတ္တန္တိ သန္တိကေ စေပိ ။ပ။ ဝုစ္စတိတိ၊ ဟူ၍။ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဝိဝိတ္တန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သန္တိကေ၊ ရှာ၏အနီး၌။ သေနာသနံ၊ သည်။ စေပိ ဟောတိ၊ အံ့။ တဉ္ဉသေနာသနံ၊ သည်လည်း။ ဂဟဋ္ဌေဟိပိ၊ လူတို့နှင့်ဌင်း။ ပဗ္ဗဇိတေဟိပိ၊ တို့နှင့်ဌင်း။ အနာကိဏ္ဏံ၊ မ ပြွမ်း သည် ၏ အ ဖြစ် ကြောင့်။ တံသေနာသနံ၊ ကို။ ဝိဝိတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဇတ္ထ တေသ္မိံ ဌာနေ၊ ဋ္ဌ။

ဘိက္ခုဇနော၊ ရဟန်းဖြစ်သောသူသည်။ သေတိစေဝ၊ အိပ်မူလည်းအိပ်၏။ အာသတိစ၊ နေမူလည်းနေ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ အိပ်ရာနေရာဖြစ်သည်၏ သတ္တိကြောင့်။ တံဌာနံ၊ သည်။ သေနာသနံ၊ မည်၏။

အိပ်ရာနေရာဖြစ်သောကြောင့် သေနာသနမည်၏ဟု ဆရာဆိုပြီ၊ ပကတိဖြစ်သော ကျောင်းသည်သာလျှင် သေနာသနအရ ဖြစ်ကောင်းသလော ဟူသောစောဒနာကို နှလုံးထားတော်မူ၍ မဇ္ဈိမဋ္ဌာဒိနမေတံအဓိဝစနံကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

တေ၊ ဤသေနာသနံဟူသော အာမည်သည်။ မဇ္ဈိမဋ္ဌာဒိနံ၊ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်အစရှိသည်တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

ထိုသို့ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်အစရှိသည်တို့၏ သေနာသနမည်သည်၏ အဖြစ်ကို အဘယ်ကြောင့် ငါတို့ အမြဲယုံကြည်ပါရကုန်အံ့နည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ တေနာဟ သေနာသနန္တိ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား-

တေန၊ ထိုညောင်စောင်းအင်းပျဉ်အစရှိသည်တို့၏ သေနာသနမည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သေနာသနန္တိ မဉ္ဇောပိ ။ပဲ။ သဗ္ဗမေတံ သေနာသနန္တိ၊ ဟူသော ဤစကားကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟ၊ ပြီ။ သေနာသနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မဉ္ဇောပိ၊ ညောင်စောင်းသည်လည်း။ သေနာသနံ၊ သေနာသနမည်၏။ ပီဌမ်ပိ၊ အင်းပျဉ်သည်လည်း။ သေနာသနံ၊ မည်၏။ စိမိလိကာပိ၊ ပုဆိုးစုတ်ဖြင့်ပြုသော အခင်းသည်လည်း။ သေနာသနံ၊ မည်၏။ (ပုဒ်တိုင်း သေနာသနံဟု ယောဇနာလေ)။ ဘိသိပိ၊ ဘုံလျှိုသည်လည်း။ ဗိမ္ဗောဟနမ်ပိ၊ အုံး သည် လည်း။ ဝိဟာရောပိ၊ ကျောင်း ဝန်း သည် လည်း။ အဓုယောဂေါပိ၊ တဘက်စောင်မိုးသော ကျောင်းသည်လည်း။ ပါသာဒေါပိ၊ ပြာသာဒ် ရှည်သည်လည်း။ဟမ္မိယံပိ၊ပြာသာဒ် ဦးပြည်းသည်လည်း။ ဂုဟာပိ၊ ဥမင်သည်လည်း။ အဋ္ဋောပိ၊ စင်သည်လည်း။ မာဠောပိ၊ စည်းဝေးရာစရပ်သည်လည်း။ လေဏမ်ပိ၊ မြေလိုဏ်သည်လည်း။ ဝေဋ္ဌကုမ္ဗောပိ၊ ဝါးခြုံသည်လည်း။ ရုက္ခမူလမ်ပိ၊ သစ်ပင်၏အနီးသည်လည်း။ မဏ္ဍပေါပိ၊မဏ္ဍပ်သည်လည်း။ သေနာသနံ၊ သေနာသနမည်၏။ ယတ္ထဝါပန၊အကြင်အရပ်၌မူလည်း။ဘိက္ခူ၊

၁။ ဗိဒ္ဓန္တိ ယံကိဉ္စိတာဒိသံ ဒါရုက္ခန္ဓလ္လာမ်ိ ဒေဝသနမ်ိ ဗလိကရဏ ပီဌမ်ိ ဝတ္ထာသနမ်ိ မသာရကာဒိဝိသေသနာမံ ဒါရုမယာဒိ အာသနမ်ိ ဝုစ္စတိ။ ။ပဌမပိဌဝိဘာန ဝတ္ထုအဋ္ဌကထာ။

၂။ ဥလ္လာဘိသိအာဒိပဒ္ဓဝိဓာ ဘိသိ။

တို့သည်။ ပဋိက္ကမန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသည်။ သေနာသနံ၊ မည်၏။

အပိစ-အပဇော၊ သော။ နယော၊ ကို။မယာ၊သည်။ဝုစ္စတေ၊အံ့။ဝိဟာဇော၊ ကျောင်းဝန်းဂုင်း။ အဖုဒယာဂေါ၊ တဘက်စောင်မိုးသော ကျောင်းဂုင်း။ ပါဿာဒေါ၊ ပြာသာဒ်ရှည်ဂုင်း။ ဟမ္မိယံ၊ ပြာသာဒ်ဦးပြည်းဂုင်း။ ဂုဟာ၊ ဥမင်ဂုင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣဒံသေနာသနံ၊ သည်။ ဝိဟာရသေနာသနံနာမ၊ ကျောင်းဟုဆိုအပ်သောသေနာသနမည်၏။ မဥ္စော၊ ဂုင်း။ ပီဌံ၊ ဂုင်း။ ဘိသိ၊ ဘုံလျှိုဂုင်း။ ဗိမ္ဗောဟနံ၊ အုံးဂုင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣဒံသေနာသနံ၊ ဤကျောင်းသည်။ မဥ္စပီဌသေနာသနံနာမ၊ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ဖြစ်သော ကျောင်းမည်၏။ စိမိလိကာ၊ ပုဆိုးစုတ်ဖြင့်ပြုသော ဘုံလျှိုဂုင်း။ စမ္မခဏ္ဍော၊ စမ္မခဏ်ဂုင်း။ (သားရေနယ် လည်းဟူ)။ တိဏသန္ထာရော၊ မြက်အခင်းဂုင်း။ ပဏ္ဏသန္ထာရော၊ သစ်ရွက်အခင်းဂုင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣဒံသေနာသနံ၊ သည်။ သန္ထတသေနာသနံနာမ၊ အခင်းဖြစ်သော ကျောင်းမည်၏။ ယတ္ထဝါပန ဘိက္ခု။ ပဋိက္ကမန္တိတိဣဒံ သေနဝဲသနံ၊ ယတ္ထဝါပန ဘိက္ခု။ ပဋိက္ကမန္တိ ဟူသော ဤကျောင်းသည်။ ဩကာသသေနာသနံနာမ၊ အရပ်ဖြစ်သော ကျောင်းမည်၏။ (တည်းခိုရာဖြစ်သော ကျောင်းမည်၏ လည်းဟူ)။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ သေနာသနံ၊ သည်။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထို အလုံးစုံသော ကျောင်းကို။ သေနာသနဂ္ဂဟဏေနေဝ၊ သေနာသနသဒ္ဒါဖြင့် သာလျှင်။ သင်္ဃိတမေဝ၊ ပေါင်း၍ ယူအပ်သလျှင်ကတည်း။

ထိုသို့ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်အစရှိသောအလုံးစုံကို သေနာသနသဒ္ဒါဖြင့်ယူအပ်လျက် ဤသာမညဖလသုတ်၌ အရဉ်း ရုက္ခမူလံ အစရှိသောစကားကို အဘယ်ကြောင့်ဆိုရလေသနည်း ဟူသောစောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍ ဣဓ ပနဿ အစရှိသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏အတ္ထကား—

၁။ မွေရာ(ပေါင်ရို)။ အိပ်ရာခင်းအဝတ်(မဏိကုဏ္ဍလ-၄၆၉)။ ဘိသိ သဒ္ဒါမှ မြန်မာဘာသာ(ဘုံ)ဖြစ်လာသည်၊ ဖြူဆွေးနုံကြိုး၊ ဘုံမျိုးနွယ်လျက်၊ ရှေးတိုးကျင့်နည်း-ဟူဂဿာ ရတနာပြောင်မွန်အဖွဲ့ကဲ့သို့တည်း၊ ဘိသိကို ဘုံလျှိုပြန်ဆိုရာမှာ ညှိုးနုဘုံလျှိုလဲပိုအုံးကြိုး-ဟု နှရစိုးဇော်းကို ကိုးကားရှုပြုရာ၏၊ နှစ်ထိုးဇော်းဌ် စပဲ့ဆိုသည့် အတိုင်း ဘိသိသဒ္ဒါကို အိပ်ရာခင်းဟု ဆိုအပ်၏။

ဣဓမေန၊ ဤသာမညဖလသုတ်၌ကား။ သကုဏဿဒိဿဿ၊ ငှက် နှင့် တူသော။ စာတုဒ္ဒိသဿ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ၌ မပိမ်မပင်သွားသော။ အဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရှစ်ပါးသော ပရိက္ခရာကို ဆောင် တတ် သော ရဟန်း အား။ အနုစ္ဆဝိကသေနာသနံ၊ ကို။ ဒဿေဒ္ဓော၊ ၍။ အရညံ ရုက္ခမူလန္တိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရည် ရုက္ခမူလံ အစရှိသော ပါဠိ၌။ အရညန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣဒ္ဓခိလာ၊ တံခါးခုံမှ။ ဗဟိ၊ အပသို့။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ ယံပဒေသံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော အရပ်သည်။ အရညံ၊ မည်၏။ ဣဒံ၊ ဤ အပဖြစ်သော တံခါးတိုင်မှ စ၍ အလုံးစုံသော အရပ်သည် အရညမည်၏ဟူသောစကားသည်။ ဘိက္ခုနိနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အာဂတံ၊ လာ၏။ အရညကံနာမ ။ပ။ ပစ္ဆိမန္တိ၊ အရညကံနာမ။ပ။ ပစ္ဆိမံဟူ၍။ အာဂတံ၊ လာသော။ (ထည့်ပါ)။ ဣဒံသေနာသနံပန၊ သည်ကား။ ဣမဿ ဘိက္ခုနော၊ ဤရှစ်ပါးသော ပရိက္ခရာကိုဆောင်သော ရဟန်းအား။ အနုရူပံ၊ လျောက်ပတ်သော။ သေနာသနံ၊ တည်း။ အာရညကံ၊ တောဖြစ်သော။ သေနာသနံနာမ၊ မည်သည်ကား။ ပစ္ဆိမံ၊ နိဒ်းစ့ဉ်အဆုံး။ ပဋ္ဌဓနုသတိကံ၊ ကုတ်လုပ်လေး အတာငါးရာရှိ၏။ (ဤသို့သမ္မန်)။ တဿ၊ ထိုတောကျောင်း၏။ လက္ခဏံ၊ ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဓုတင်္ဂနိဒ္ဒေသေ၊ ဓုတင်္ဂနိဒ္ဒေသ၌။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ရုက္ခမူလန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ သန္တစ္စာယံ၊ ငြိမ်သက်သောအရိပ်ရှိသော။ ဝိဝိတ္တရုက္ခမူလံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော သစ်ပင်၏အနီးတည်း။ ပဗ္ဗတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သေလံ၊ ကျောက်တောင် တည်း။ ဟိ-တဒ္ဒဓ သစ္ဆံ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောက်တောင်၌။ ဥဒကသောဏ္ဍိသု၊ ရေအိုင်တို့၌။ ဥဒကကိစ္စံ၊ ရေချိုးခြင်းကိစ္စကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ သီတာယ၊ ချမ်းငြိမ်းစွာသော။ ရုက္ခစ္ဆာယာယ၊ သစ်ပင်ရိပ်၌။ နိသိန္နဿ၊ နေထသော။ ဒိသာသု၊ အရပ်တို့သည်။ ခါယမာနာသု၊ ထင်ကုန်သည်ရှိသော်။ သီတေန၊ ချမ်းသော။ ဝါတေန၊ လေသည်။ ဗီဇီယမာနဿ၊ ယင်ခံအပ်ထသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ကေဂ္ဂံ၊ တည်ကြည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကန္ဒရန္တိတ္ထေပဒေ၊ ၌။ ဥဒကံ၊ ကို။ ကံဏ္ဍတိ၊ ကံဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုရေသည်။ ဒါရိတံ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သည်တည်း။ (ကေနဟု ကအက္ခရာနှင့်လည်း

ရှိ၏။ ကေန၊ ရေသည်ဟုသမ္မန်)။ ဥဒကေန၊ သည်။ ဘိန္နံ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သော။ ပဗ္ဗတပဒေသံ၊ တောင်အရပ်သို့။ ဘဇတိ၊ ကပ်၏။

ဥဒကေန ဘိန္နံ ပဗ္ဗတပဒေသံကား ဝုတ္တိနည်း ဖွင့်သဘည်း။ ကေန ဒုရံ ကန္ဒရံဟု တတိယာတပ္ပုရိသ်ပြီလေ။

ယံတံကန္ဒရံ၊ ထိုရေထွင်းရာအရပ်ကို။ နဒီတုမ္ဗန္တိပိ၊ မြစ်ငယ်ဟူ၍ဂုဏ်း။ နဒီကုဥ္ဇန္တိပိ၊ မြစ်ကွေ့ဟူ၍ဂုဏ်း။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ (ယံသဒ္ဒါကား နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ထိုယံသဒ္ဒါသည် တံသဒ္ဒါအနက်ရှိ၏) ။ ဟိ-တဒေဝသစ္ဆံ၊ ၏။ တဇ္ဇံ၊ ထို တောင်ချောက်၌။ ရဇတပဋ္ဌသဒိသာ၊ ငွေပြားအဆင်းနှင့်တူသော။ ဝါလိကာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မတ္ထကေ၊ ၌။ မဏိဝိတာနံဝိယ၊ ပတ္တမြားဗိဘာန်ကဲ့သို့။ ဝနဂဟနံ၊ တောချုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဏိခန္ဓသဒိသံ၊ ပတ္တမြားတုံးနှင့်တူသော။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ သန္ဒတိ၊ စီး၏။ ဝေရူပံ၊ သော။ ကန္ဒရံ၊ တောင်ချောက်သို့။ သြရုယ္ဟ၊ သက်၍။ ပါနီယံ၊ ရေကို။ ပိဝိတ္ဝာ၊ ၍။ ဒတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ သီတံ၊ ချမ်းသည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဝါလိကံ၊ ကို။ ဥဿာပေတ္ဝာ၊ ယက်၍။ ပံသုကူလစီဝရံ၊ ကို။ ပညပေတ္ဝာ၊ ခင်း၍။ နိသိန္နာ၊ ထိုင်လျက်။ သမဏဓမ္မံ၊ ကို။ ကရောတော၊ ပြုသော။ ဘိက္ခူ နော၂၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ကေဂ္ဂံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂိရိဂုဟန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒ္ဝိန္နံ၊ ကုန်သော။ ပဗ္ဗတာနံ၊ တို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ မဟာဝိဝရံ၊ ကျယ်စွာသောအကြားတည်း။ ဝါ၊ ကား။ ကေသို့ယော၀၊ တခု သောတောင်၌သာလျှင်။ ဥမင်္ဂန့်တူတော။ မဟာဝိဝရံ၊ ကျယ်စွာသော ဟင်းလင်းအရပ်တည်း။ သုသာနလက္ခဏံ၊ သုသာန်လက္ခဏာကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝနပတ္ထန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂါမန္တံ၊ ရွာနီးကို။ အဘိက္ကမိတ္ဝာ၊ လွန်၍။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ အသုရဏဋ္ဌာနံ၊ မသွားလာရာအရပ်တည်း။ ယတ္ထ၊ အကြောင်အရပ်၌။ နကသန္တိ၊ လယ်မလုပ်ကုန်။ နဝပန္တိ၊ မစိုက်ကြဲကုန်။ တံဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဝနပတ္ထံ၊ တောအုပ်မည်၏။ (ဤသို့သမ္မန်)။ တေနေဝ၊ ထို၌ကြောင့်လျှင်။ ဝနပတ္ထန္တိဒုရာန ။ပ။ အဓိဝစနန္တိ၊ ဝနပတ္ထန္တိ ။ပ။ အဓိဝစနံဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ အဇ္ဈောကာသန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အစ္ဆန္နံ၊ အမိုးမရှိသောအရပ်တည်း။ ဣတ္ထ၊ ဤလင် တီးခေါင် အရပ်၌။ အာကာ မာနေဝပန၊ အလိုရှိသောရဟန်းသည်ကား။ စီဝရကုဋိံ၊ သင်္ကန်းကုဋိကို။

ဇာတ္တာသယ (က) ၄၇၁-၂၅

ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဝသတိ၊ နေ၏။ ပလာလပုဥ္ဇန်တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပလာလရာသိ၊ ကောက်ရိုးစုတည်း။ ဟိ-တဒေ့ဝ သစ္ဆံ၊ ၏။ မဟာပလာလပုဥ္ဇတော၊ ကြီးစွာသော ကောက်ရိုးစုမှ။ ပလာလံ၊ ကောက်ရိုးကို။ နိက္ကဓိတ္ဝာ၊ ရုံးစု၍။ ပဗ္ဘာရမလဏာသဒိသော၊ တောင်ဝှမ်းလိုဏ်နှင့်တူကုန်သော။ အာလယေ၊ နေရာတို့ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဂစ္ဆဂုမ္ဗာဒိနမ္ပိ၊ တောချုံအစရှိသည်တို့၏လည်း။ ဥပရိ၊ ၌။ ပလာလံ၊ ကို။ ပက္ခိပိတ္ဝာ၊ ထည့်၍။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်လျက်။ သမဏာဓမ္မံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုတောချုံအစရှိသည်တို့၏အထက်၌ထားသော ကောက်ရိုးကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ တေ၊ ဤပလာလပုဥ္ဇဟူသော စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ပစ္ဆာဘတ္တန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘတ္တာဿ၊ ဆွမ်း၏။ ပစ္ဆတော၊ မှ။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပိဏ္ဍပါတ ပရိယေသနတော၊ ဆွမ်းကိုရှာသည်မှ။ ပဋိက္ကန္တာ၊ ဖဲခွဲသည်ဖြစ်၍။ နိသီဒတိ၊ ၏။ ပလ္လင်္ကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဥဒုဗ္ဗိသနံ၊ ပေါင်ကိုဖွဲ့၍နေခြင်းတည်း။ အာဘုဇိတ္ဝာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့၍။ ဥဇုကာယံ ပဏိဓာယာဘိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥပရိမံ၊ အထက်ဖြစ်သော။ သရီရံ၊ ကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ အဋ္ဌာရသပိဋ္ဌိကဏ္ဏကဋ္ဌိကော၊ တဆယ့်ရှစ်ပါးသော ကျောက်ရိုးတို့ကို။ ဓာရေဋ္ဌိယာဝ၊ အစွန်းဖြင့်။ ကောဋ္ဌံ၊ ကို။ ပဋိပါဒေတ္ဝာ၊ စပ်ဆစ်၍။ ဟိ-တဒေ့ဝ သစ္ဆံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နိသိန္နဿ၊ နေသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ (အားလည်းဟူ)။ စမ္မ မံသ နှာရုနိ၊ အရေ အသား အကြောတို့သည်။ န ပဏာမန္တိ၊ မညွတ်ကုန်။ အထ၊ ထို သို့ မ ညွတ် ကုန် သည် ရှိ သော်။ အဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ (အား လည်း ဟူ)။ တေသံ၊ ထိုအရေ အသား အ ကြော တို့ ၏။ ပဏာ နပစ္စယာ၊ ညွတ်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ခဏေခဏေ၊ ၌။ ယာဒေဝနာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ တာဝေဝနာ၊ တို့သည်။ န ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်။ တာသံ၊ ထို့ဝဒနာဘို့သည်။ အနုပ္ပဇ္ဇမာနာသု၊ မဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဧကဂ္ဂံ၊ တည်ကြည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ န ပရိပဟတိ၊ မကျ။ ဝုဒ္ဓိံ၊ ပွားခြင်းသို့။ ဖာတိံ၊ အလွန်ပွားခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန့်ပြောခြင်းသို့။ ဥပဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ပရိမုခံသတိံ ဥပဋ္ဌပေတ္ဝာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကမ္မဋ္ဌာနာဘိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေ့ရှု။

သတိ်ံ၊ ကို။ ဌပယိတ္ဝာ၊ ထား၍။ ဝါ၊ ကား။ မုခသမိပေ၊ ခံတ္ဝင်း၏အနိုး၌။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်သာလျှင်။ ဝိဘင်္ဂေါ်၊ သတိပဋ္ဌာနဝိဘင်း၌။ အယံသတိ။ပ။ ဥပဋ္ဌပေတ္ဝာတိ ဣဒံဝစနံ၊ အယံသတိ။ပ။ဥပဋ္ဌပေတ္ဝာဟူသော ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အယံသတ္ပိ၊ ဤသတိသည်။ နာသိကဂ္ဂဝါ၊ နှာခေါင်းဖျားဌ်ဌင်း။ မုခနိမိတ္တောဝါ၊ ခံတ္ဝင်းနိမိတ်ဌ်ဌင်း။ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ထင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုပဋ္ဌိတာ၊ အလွန်ထင်သည်။ ဟောတ္ပိ၊ ဖြစ်၏။တေန၊ကြောင့်။ပရိမုခံသတိ ံဥပဋ္ဌပေတ္ဝာတိ။ပရိ။ပ။ တ္ဝာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ (ဤကား ဝိဘင်းပါဠိအနက်)။အထဝါ၊ကား။ပရိတိဧသေဝသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ပရိဂ္ဂဟတ္ထော၊ သိမ်းဆည်းခြင်းအနက်ရှိ၏။ မုခန္တိဧသောသဒ္ဒေါ၊ သည်။ နိယျာနတ္ထော၊ ထွက်မြောက်ခြင်း အနက်ရှိ၏။ သတိတိဧသော သဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဥပဋ္ဌာနတ္ထော၊ ထင်ခြင်းအနက်ရှိ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ပရိမုခံသတိန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဋိသမ္ဘိဒါယံ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်၌။ ဝုတ္တ နယေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤပရိမုခံသတိ ံဟူသော ပါဠ်၌။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ တတြ၊ ထိုပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်၌။ အယံ၊ ဤသတိသည်လောကဿာဒါဒီလတ္တံ့သည်ကား။ သခေါပတ္ထော၊ အကျဉ်းအနက်တည်း။ ပရိဂ္ဂဟိတာနိယျာနသတိ ံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသိမ်းဆည်းသော ဝဋ်မှထွက်မြောက်တတ်သော သတိကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဤသို့။ သခေါပတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

၂၁၇။ အဘိဇ္ဈံလောကေတိတ္ထော၊ ၌။ လုဇ္ဇန ပလုဇ္ဇနဋ္ဌေန၊ အဖန်တလဲလဲဖြစ် တတ် ပျက်တတ်သော အနက် ကြောင့်။ ပဠုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ တို့သည်။ လောကော၊ မည်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဠုသု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ တို့၌။ ရာဂံ၊ ရာဂကို။ (တပ်ခြင်းကို လည်းဟူ)။ ပဟာယ၊ ၍။ ကာမစ္ဆန္ဒံ၊ ကာမစ္ဆန္ဒကို။ ဝိက္ခမ္ဘေတ္ဝာ၊ ခွါ၍။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဝိဂတာဘိဇ္ဈောနာတိ၊ ကား။ ဝိက္ခမ္ဘနဝသေန၊ ဝိက္ခမ္ဘန ပဟာန်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဟီနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိဂတာဘိဇ္ဈော၊ ကင်းပြီးသောကာမစ္ဆန္ဒရှိသော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ စက္ခု ဝိညာဏာဒိသဒိသေန၊ စက္ခုဝိညာဉ်နှင့်တူသော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။

စက္ခုဝိညာဉ်စိတ်သည် ရာဂနှင့်မယှဉ်သကဲ့သို့ ရာဂကင်းသောစိတ်သည် ဝိဂတာဘိဗ္ဗနမည်၏။ ထိုကြောင့် စက္ခုဝိညာဏသဒ်သေနာတိ အတ္ထောဟုဆိုသတည်း။

အာဘိဗ္ဗာယစိတ္တံပရိသောဓေတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဘိဗ္ဗာတော၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိမောစေတိ၊ လွတ်စေ၏။ ယထာ ယေန အာကာရေန အာကြင်သို့ သောအခြင်းအရာဖြင့်။ သာအာဘိဗ္ဗာ၊ သည်။ တံစိတ္တံ၊ ကို။ မုဉ္စတိစေ၀၊ လွတ်လည်းလွတ်၏။ မုဉ္စိတ္ဝာစ၊ လွတ်ပြီး၍လည်း။ ပုန၊ ဖန်။ န ဂဏှာတိ၊ မယူ။ ဧ၀ံ တထာ တေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ ကရောတိ၊ ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဗျာပါဒပဒေါသံ ပဟာယတိအာဒီသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဧသေ၀နယေ၁၊ ၏။ ဣမိနာဒေါသေန၊ ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ပုဂ္ဂိ ကုမ္မာသာဒယော၀၊ ပုပ်သိုးပြိုးသော မုဆယာမုံ့ အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့။ ပုရိမ ပကတိ ံ၊ ရှေသဘောကို။ ဗျာပဇ္ဇတိ ဝိဇဟတိ၊ စွန့်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ပြကတ္တေသဘောကို စွန့် ကြောင်း ဖြစ် သည် ၏ သတ္တိ ကြောင့်။ သော ဒေါသော၊ သည်။ ဗျာပါဒေါ၊ မည်၏။ ယောဓမ္မော၊ ကို။ ဝိကာရာပတ္တိ ယာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သောအားဖြင့်။ ပဒုဿတိ၊ ဖျက်ဆီးအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဓမ္မော၊ သည်။ ပဒေါသော၊ မည်၏။ (ဤအနက်ကား ပဒုဿတိကို ကမ္မရုပ်ကြံ၍ ယောဇနာသည်)။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ယောဓမ္မော၊ သည်။ ဝိကာရာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ (ကံထည့်)။ ပဒုဿတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ (ဤကား ကတ္တာရုပ်ကြံသည်)။ ဝါ၊ ကား။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ပဒူသေတိ ဝိနာသေတိ၊ ပျက်စီးစေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ မိမိကိုဖျက်ဆီးတတ် သူတပါးကို ပျက်စီးစေတတ် သည် ၏ သတ္တိကြောင့်။ သောဓမ္မော၊ သည်။ ပဒေါသော၊ မည်၏။ ဧတံ ဉာဃယမ္ပိ၊ ဤဗျာပါဒ ပဒေါသ ဟူသော ပုဒ်နှစ်ခု အ ပေါင်း သည် လည်း။ ကောဓသော၀၊ အမျက်၏သာလျှင်။ အဓိ၀စနံ၊ တည်း။ စိတ္တဂေလညံ၊ ဝိညာဏကွန္ဓာ၏အမှဉ်မခံခြင်းသည်။ ထိနံ၊ မည်၏။ စေတသိကဂေလညံ၊ ၀ေဒနာအစရှိသောခန္ဓာသုံးပါးအပေါင်း၏အမှဉ်မခံခြင်းသည်။ မိဒ္ဓံ၊ မည်၏။ ထိနဉ္စ၊ လည်း။ မိဒ္ဓဉ္စ၊လည်း။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓ။ အာလောကသညီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ရတ္တိမ္ပိ၊ ၌၎င်း။ ဒိ၀ါပိ၊ ၌၎င်း။ အာလောကသဉ္ဉာနနသမတ္ထာယ၊ အလင်းကို မှတ် ခြင်း ငှာ စွမ်း နိုင် သော။ (အလင်းဟူ၍မှတ်ခြင်းငှာစွမ်းနိုင်သော လည်း

ဟူ)။ ဝိဂတနိဝရဏာဝယ၊ ကင်းသော နိဝရဏရှိသော။ ပရိသုဒ္ဓါယ၊ နိဝရဏမှ စင်ကြယ်ပြီးသော။ သညာယ၊နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ဖြစ်၍။ သတော်သမ္ပဇာနော တိ၊ ဟူသည်ကား။ သတိယာစ၊ နှင့်ဌင်း။ ဉာဏေနစ၊ နှင့်ဌင်း။ သမန္နာဂတော၊ ဖြစ်၍။ ဣဒံဥဘယံ၊ ဤသတိ ပညာ နှစ်ခုအပေါင်းကို။ အာဒလာကသညာ ယ၊ အလင်းဟူ၍ မှတ်ခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သော သညာအား။ ဥပကာရတ္တာ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဥဒ္ဓစ္စဥ္စ၊ လည်း။ ကုက္ကုစ္စဥ္စ၊ လည်း။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ စ္စ။ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ ကို။ တရိတ္ဝာ အတိုက်ကျမိတ္ဝာ၊ လွန်၍။ ဌိတော၊ တည်သည်ဖြစ်၍။ ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ကထံ၊ အသို့နည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ ကထံ၊ နည်း။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ န ပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်တတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အကထံကထီ၊ မည်၏။

ဤကား ဝိဂ္ဂိဟ်ပြသာတည်း။ ကထံကထံ အသု အတ္ထိတိ ကထံကထီ၊ အသု ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ ကထံကထံ၊ ဤသို့လော ဤသို့လောဟူသော ယုံမှားသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကထံကထီ၊ မည်၏။ အသုတ္ထိ တဒ္ဓိတ်၊ ဤ ပစ္စည်းတည်း။ နှ ကထံကထီ အကထံကထီ၊ ကမ္မဓာရယ်တည်း။

ကုသလေသုဓမ္မေသူတိ၊ ဟူသည်ကား။ အနဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်မရှိကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဣမေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကုသလာနုခေါ၊ ကုသိုလ်တို့လော။ ဣမေကုသလာ၊ တို့ သည်။ ကထံ ကေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ နဝိဓိကိစ္ဆတိ နကခ်ံတိ၊ ယုံမှားမရှိ။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဇ္ဈာ၊ ဤဒီဃ နိကာယ်အဋ္ဌကထာ၌။ သခေ်ပေါ၊ တည်း။ ဣမေသုပန နိဝရဏေသု၊ တို့၌။ ဝစနတ္ထ လက္ခဏာဒိဘေဒတော၊ အားဖြင့်။ ယံဝစနံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝတ္တုမ်ံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ တံသဗ်ံ၊ ထိုအလုံးစုံသောစကားကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

၂၁၈။ သေယျထာပိ မဟာရာဇာတိ၊ သေယျထာပိ မဟာရာဇ အစရှိသော။ ယာ ပနာယံ ယာ ပန အယံ ဥပမာ၊ ကို။ ဝုတ္တာ၊၏။တတ္ထ၊ထိုဥပမာ၌။ ဣဏံ အာဒါယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝဏ်ိုးယာ၊ အပ္ပဉးဖြင့်။ ဓနံ၊ သူတပါး ဥစ္စာကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဗျန်္ဇံကရေယျာထာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိဂတန္တံ၊ မြီကင်းခြင်းကို။ ကရေယျ၊ ၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ တေသံ၊ ထိုမြီရှင်

တို့၏။ ကာကဏိကမတ္တောပိ၊ တ ချင် ရွေး မျှ လည်း။ ပ ရိ ယဲ ဇ္ဈော နာ မ၊ မြိ အစ္ဆန်းမည်သည်။ နာဒသိဿတိ၊ မကြွင်း။ ဧဝံတဿာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ကရေယျ၊ ရာ၏။ သဗ္ဗသော၊ အကြွင်းမဲ့။ ပဋိနိယျာတေယျ၊ တဖန်ပေးရာ၏။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ တတောနိဒါနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဏာဏျနိဒါနံ၊ မြိမရှိခြင်းကြောင့်။ ဟိ-တဒေဝ သစ္စံ၊ ၏။ သောပုရိသော၊ သည်။ (လဘတိဠ္ဍစပ်)။ အဟံ၊ သည်။ အဏဏော၊ မြိမရှိသည်။ အမှိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍။ ဗလဝပါမောဇ္ဇံ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ သောမနဿံ၊ ဝမ်းသာခြင်းကို။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ လဘေထ။ပ။နဿန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၂၁၉။ ယောရောဂေါ၊ အကြင်အနာသည်။ ဝိသဘာဂဝေဒနုပ္ပတ္တိယာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ဝေဒနာဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ကာကစေန၊ လှဖြင့်။ ရုက္ခံ၊ သစ်ကို။ ဆိန္ဒတိဣဝ၊ ဖြတ်သကဲ့သို့။ (ကာကစေနဣဝဟု ပုဒ်ဖြတ်)။ သဗ္ဗဣရိယာပထံ၊ ကို။ ဆိန္ဒန္တော၊ ဖြတ်သည်ဖြစ်၍။ အာဗာဓတိ၊ နှိပ်စက်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောရောဂေါ၊ သည်။ အာဗာဓေ၊ မည်၏။ အဿ ပုရိသဿ၊ အား။ သောအာဗာဓေ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဿုရိဒသော၊ သည်။ အာဗာဓိကော၊ မည်၏။ တံသမုဋ္ဌာနေန၊ ထိုအနာကြောင့်ဖြစ်သော။ ဒုက္ခေန၊ ဒုက္ခဝေဒနာဖြင့်။ ဒုက္ခီတော၊ ဆင်းရဲသော ကိုယ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဓိမတ္တဂိလာနော၊ ဟူသည်ကား။ ဗာဠ္ဟဂိလာနော၊ ပြင်းစွာနာသည်ဖြစ်၍။ နစ္ဆာဒေယျာ၊ ဟူသည်ကား။ အဓိမတ္တာ ဗျာဓိပဋိဇရတတာယ၊ အ လွန် ပြင်း စွာ သော အနာနှိပ်စက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နိရုစ္ဈေယျ၊ မမြိန်ရာ။ ဗလမတ္တာ၊ ဟူ၊သည်ကား။ ဗလမေဝ၊ အားသည်သာလျှင်။ နဘဝေယျ၊ ရာ။ အဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ ကာယော၊ ၌။ ဗလဋ္ဌ၊ သည်လည်း။ နဘဝေယျ၊ ရာ။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ တတောနိဒါနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အာရောဂျနိဒါနံ၊ အနှောမရှိခြင်းကြောင့်။ ဟိ-တဒေဝ သစ္စံ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ အရောဂေါ၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဝဇ္ဇယတော၊ ဆင်ခြင်သော။ တဿ ပုရိသဿ၊ အား။ တဒုဘယံ၊ ထို ပါမောဇ္ဇ သောမနဿ နှစ်ပါးအပေါင်းသည်။ ဟော့တိ၊ ၏။ တေန၊ကြောင့်။ လဘေထပါမောဇ္ဇံ။ပ။သန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၂၂၀။ နစဿ ကိဉ္စိ ဘောဂါနံ ဝယောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာကဏိကမတ္တမ်ပိ၊ တာဝျင်ရွေးမျှလည်း။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့၏။ ဝယော၊ ပျက်စီးခြင်းသည်။ နဘဝေယျ၊ ရာ။ တဇ်တောနိဒါနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗန္ဓနာ၊ အနှောင်အဖွဲ့မှ။ မောက္ခနိဒါနံ၊ လွတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားကို။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ သဗ္ဗဗဒေသု၊ တို့၌။ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ၏။

၂၂၁-၂၂၂။ အနုတ္တာဓိနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်၌။ နအာဓိနော၊ အစိုးမရသည်ဖြစ်၍။ အတ္တာနော၊ ၏။ ရူစိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ နလဘတိ၊ မရ။ ပရာဓိနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရေသု၊ သူတပါးတို့၌။ အဓိနော၊ စပ်သည်ဖြစ်၍။ ပရသော၀၊ ၏သာလျှင်။ ရူစိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ ပတ္တာတိ၊ ဖြစ်၏။ (ကျင့်ရ၏လည်းဟူ)။ နယေနကာမံဂမောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဿပုရိသဿ၊ အား။ ယေန ဒိသာဘာဂေန၊ အကြင်အရပ်မျက်နှာအဘို့ဖြင့်။ ဂန္တုကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂမနာယ၊ သွားခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆာ၊ အလိုသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘေန ဒိသာဘာဂေန၊ ဖြင့်။ ဂန္တုံ၊ ငှာ။ နလဘတိ၊ မရ။ ဒါသမျာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒါသဘာ၀ါ၊ ကျွန်၏အဖြစ်မှ။ ဘုဇိဿောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အတ္တာနော၊ ၏။ သန္တကော၊ ဥစ္စာသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ တတောနိဒါနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘုဇိဿနိဒါနံ၊ ဖြူစင်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကန္တာရဒ္ဓါနမဂ္ဂန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကန္တာရံ၊ ရေမရှိသော။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂံ၊ အဓွန့်ရှည်သောခရီးကို။

ကန္တာရံ အဒ္ဓါနမဂ္ဂံဟူသည် အဘယ်နည်း၊ တောင်ချောက် ကမ်းပါးပြတ် ခရီးလော ဟု သူမေး ဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ နိရုဒကံ။ပ။အတ္ထောကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား—

နိရုဒကံ၊ ရေမရှိသော။ ဒီဃမဂ္ဂံ၊ ရှည်စွာသောခရီး။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ တတောနိဒါနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ခေမန္တဘူမိနိဒါနံ၊ ဘေးမရှိသောအရပ်သို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်။

၁။ အမိနောတိ အာယတ္တော၊ နသေရိကာ၀ယုတ္တော၊။ ဋီသစ် ၁၂၇။
၂။ ဒါသမျာတိတ္ထေ မျသဒ္ဒဿ ဘာ၀တ္ထတံ ဒဿေတိ။ ဋီသစ် ၁၂၉။

၂၂၃။ ဣမေပဉ္စနိဝရဏေ အပွဟီနေတိ ဧတ္ထပါဒေ၊ ဥ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အပွဟီနံ၊ မင်္ဂဖြင့်မပယ်အပ်သေးသော။ ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏံ၊ ကို။ ဣဏသဒိသံ၊ မြီနှင့်တူသည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ သေသာနိ၊ ကြွင်းကုန်သောနိဝရဏတို့ကို။ ရောဂါဒိသဒိသာနိ၊ အနာအစရှိသည်တို့နှင့်တူသည်တို့ကို။ကတ္ဝာ၊၍။ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ တတြ၊ ထိုပါဠိ၌။ (ထိုသို့ပြဆုံ၌ လည်းဟူ)။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ သဒိသတာ၊ တူသည်၏အဖြစ်တည်း။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရဇောတကာ တည်း)။ ယောပုရိသော၊ သည်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ဣဏံ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဝိနာသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ သောပုရိသော၊ သည်။ တေဟိ၊ ထိုမြီရှင်တို့သည်။ ဣဏံ၊ မြီကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုစ္စမာနောပိ၊ ဆိုအပ်သော်ငင်း။ ဖရုသံ၊ ကြမ်း ကြုတ် သော စ ကား ကို။ ဝုစ္စမာနောပိ၊ သော်ငင်း။ ဗဇ္ဈမာနောပိ၊ ထိပ် ကြိုး ဖြင့် ဖွဲ့ သော် ငင်း။ ဝဓိယမာနောပိ၊ ညှဉ်းဆဲသော်ငင်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောအမှုကို။ ပဋိဟရိတုံ၊ ကဖန်ဆောင် ခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောအမှုကို။ တိတိက္ခတိ၊ သည်းခံ၏။ ဟိ-သစ္ဒံ၊ ၏။ တံဣဏံ၊ သည်။ အဿပုရိသဿ၊ ၏။ တိတိက္ခာ ကာရဏံ၊ သည်းခံခြင်း၏အကြောင်းသည်။ ဟောတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ တူလျှင်။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ယမ္ပိဝတ္ထုမ္ပိ၊ အကြင်အာရုံ၌။ ကာမစ္ဆန္ဒေန၊ ဖြင့်။ ရဇ္ဇတိ၊ တပ်၏။ တဏှာသဟဂတေန၊ တဏှာနှင့်တကွဖြစ်သော။စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ (ပဋ္ဌာနပုဒ်ထည့်)။ တံဝတ္ထုံ၊ ထိုအာရုံကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ သော ပုရိသော၊ သည်။ တေန၊ ထိုတဏှာ၏ အာရုံဖြစ်သောသူသည်။ (ထိုတပ်အပ် သော သူသည်လည်းဟူ)။ဖရုသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော စကားကို။ ဝုစ္စမာနောပိ၊ သော်ငင်း။ ဗဇ္ဈမာနောပိ၊ ထိပ်ကြိုးဖြင့် ဖွဲ့အပ်သော်ငင်း။ ဝဓိယမာနောပိ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်သော်ငင်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောအမှုကို။ တိတိက္ခတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္ဒံ၊ ၏။ အဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ သော ကာမစ္ဆန္ဒော၊ သည်။ တိတိက္ခာကာရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဃရသာမိကေဟိ၊ အိမ်ရှင်တို့သည်။ (အိမ်ရှင်ဖြစ်ကုန်သော မိမိလင်တို့သည် လည်းဟူ)။ ဝဓိယ မာနာနံ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်ကုန်သော။ ဣတ္ထီနံ၊ တို့၏။ ကာမစ္ဆန္ဒောဝိယ၊ ကာမစ္ဆန္ဒ ကဲ့သို့တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣဏဝိယ၊ မြီကဲ့သို့။ကာမစ္ဆန္ဒော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊၏။

ပိတ္တရောဂါတုရော၊ သည်းခြေပျက် အနာနှိပ်စက်အပ်သော သူသည်။ မဓုသက္ကာရာဒီသု၊ ပျားသကာ အစရှိသည်တို့ကို။ ဒီဋ္ဌေသုပိ၊ ပေးအပ်ကုန်သော်လည်း။ ပိတ္တရောဂါတုရဘာယ၊ သည်းခြေပျက်သော အနာနှိပ်စက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုပျားသကာ အစရှိသည်တို့၏။ ရသံ၊ အရသာကို။ နဝိန္ဒတိ၊ မခံစားရ။ (မခံစားနိုင်လည်းဟူ)။ တိတ္တကံ၊ ခါး၏။ တိတ္တကံ၊ ခါး၏။ လူတိ၊ ဤသို့။ ဥဂ္ဂိရတိယေဝယထာ၊ အန်သည်သာလျှင် ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ တူလျှင်။ ဗျာပန္နစိတ္တော၊ ဒေါသနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဟိတကာမေဟိ၊ အစီးအပွားကို အလိုရှိကုန်သော။ အာစရိယုပဇ္ဈာယေဟိ၊ တို့သည်။ အပွမတ္တကမ်ပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်း။ သြဝဒိယမာနော၊ ဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်။ သြဝါဒံ၊ ကို။ နဂဏှာတိ၊ မယူ။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ မေ၊ ငါအား။ တုမ္ဟေဟိ၊ တို့သည်။ ဥပဒ္ဒုတော၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏။ လူတိအာဒီနိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော စကားတို့ကို။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ဝိဇ္ဇမတိ၊ လူထွက်၏။ ပိတ္တရောဂါတုရတာယ၊ သည်းခြေပျက်သောအနာ နှိပ်စက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သောပုရိသော၊ သည်။ မဓုသက္ကာရာဒီနံ၊ ပျားသကာအစရှိသည်တို့၏။ ရသံ၊ အရသာကို။ နဝိန္ဒတိဝိယ၊ မခံစားရသကဲ့သို့။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ကောဓာတုရတာယ၊ အမျက်နှိပ်စက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ စျာနသုခါဒိဘေဒံ၊ စျာန်ချမ်းသာ အစရှိသော အပြားရှိသော။ သာသနရသံ၊ သာသနာတော်၏ အရသာကို။ နဝိန္ဒတိ၊ မခံစားရ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ရောဂေါဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဗျာပါဒေါ၊ ဒေါသကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

နက္ခတ္တာဒိဝဿေ၊ သဘင်နေ့၌။ ပန္နနာဂါရေ၊ နှောင်အိမ်၌။ ပန္နော၊ ဖွဲ့အပ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ နက္ခတ္တာဿ၊ သဘင်၏။ အာဒိံ၊ ကို။ နေဝ ပဿတိ၊ မမြင်။ မဇ္ဈံ၊ ကို။ နပဿတိ၊ မမြင်။ ပရိယောသာနံ၊ ကို။ နပဿတိ၊ မမြင်။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဒုတိယဒိဝဿေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ မုတ္တော၊ လွတ်သည်ရှိသော်။ ဟိယ္ယော၊ ယမန်နေ့၌။ နက္ခတ္တံ၊ သဘင်သည်။ အဟောဓနာပံ၊ ဩော်-နှစ်လိုကွယ်ရှိ၏။ နံ စံ၊ ကခြင်းသည်။ အဟော၊ ဩော် အံ့ဘွယ်ရှိစွတကား။ ဂီတံ၊ သီခြင်းသည်။ အဟော၊ ဩော်-အံ့ဘွယ်ရှိစွတကား။ လူတိအာဒီနိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားတို့ကို။ သုတ္တာပိ၊ ကြား၍လည်း။ ပဋိဝစနံ၊ စကားတုံ့ကို။ နဒေတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ကိံကာရဏာ၊

ကြောင့်။ နဒေတိ၊ နည်း။ နက္ခတ္တာဿ၊ သဘင်၏။ အနနုဘူတတ္တာ၊ မခံစား အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နမဒေတိ၊ မပေး။ ဧဝမေဓ၊ တူလျှင်။ ထိန မိဒ္ဓါဘိဘူတော၊ ထိနမိဒ္ဓသည် နှိပ်စက်အပ်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိစိတ္တာနယော၊ ဆန်းကြယ်သော နည်းရှိသော။ ဓမ္မဿဝနေ၊ တရားနာခြင်းသည်။ ပဇတ္တ မာနေပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ တဿ ဓမ္မဿဝနဿ၊ ၏။ အာဒိံ၊ ကုံ။ နေဝ ဇာနာတိ၊ မသိ။ မဇ္ဈံ၊ ကုံ။နဇာနာတိ၊ မသိ။ ပရိယောသာနံ၊ ကုံ။နဇာနာတိ၊ မသိ။ သောပိဘိက္ခု၊ သည်လည်း။ ဓမ္မဿဝနေ၊ တရားနာခြင်းသည်။ ဥဋ္ဌ ဟေ၊ ထပြီးသော်။ (ပြီးပြီးသော်လည်းဟူ)။ ဓမ္မဿဝနံ၊ သည်။ အဟော၊ သြော်-အံ့ဘွယ်ရှိစွတကာဝ။ ကာရဏံ၊ အဖကြောင်းသည်။ အဟော၊ ဟကာဝ။ ဥပမာ၊ ဥပမာသည်။ အဟော၊ သြော်-အံ့ဘွယ်ရှိစွတကာဝ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မဿဝနဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဘဏမာနာနံ၊ ချီးမွမ်းကုန်သောသူတို့ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတ္ဝာပိ၊ ၍လည်း။ ပဋိဝစနံ၊ စကားတုံ့ကို။ နဒေတိ၊ မပေး။ ကိံ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ နုဒေတိ၊ နုံ့သည်း။ထိနမိဒ္ဓဝသေန၊ ဖြင့်။ ဓမ္မကထာယ၊ တရားဟောခြင်း၏။ အနနုဘူတတ္တာ၊ မခံစားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နဒေတိ၊ မပေး။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗန္ဓနာဂါရံဝိယ၊ နှောင်အိမ်ကဲ့သို့။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။

နက္ခတ္တံ၊ သဘင်ကို။ ကီဋ္ဌန္တော်ပိ၊ ကစားသော်လည်း။ ဒါသော၊ သည်။ အစ္ဆာယိကံ၊ အဆောတလျင်ပြုအပ်သော။ ဣဒံနာမ ကရဏီယံ၊ ဤမည်သော ကိစ္စသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဟတ္ထ၊ ထိုကိစ္စသို့။ သိဃံ၊ လျင်စွာ။ ဂစ္ဆာဟိ၊ သွားလော။ နော စေ ဂစ္ဆသိ၊ အံ့။ တေ၊ ၏။ ဟတ္ထပါဒံဝါ၊ လက်ခြေကို မှုလည်း။ ဆိန္ဒာမိ၊ အံ့။ ကဏ္ဏ နာသံဝါ၊ နား နှာခေါင်းကိုမှုလည်း။ ဆိန္ဒာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ဖြစ်၍။ သောဒါသော၊ သည်။ တတ္ထ၊ သို့။ သိဃံ၊ စွာ။ ဂစ္ဆတိနေဝ၊ သွားရ သည်သာလျင်တည်း။ နက္ခတ္တာဿ၊ ၏။ အာဒိမဇ္ဈပရိယောသာနံ၊ ကို။ အနုဘဝိတုံ၊ ခံစားခြင်းငှာ။ န လဘတိယသာ၊ ကဲ့သို့။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နံ လဘတိ၊ နည်း။ ပရာဓီန တာယ၊ သူဘပါးနှင့်စပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ န လဘတိ၊ မရ။ ဧဝမေဝ၊ တူလျှင်။ ဝိနယေ၊ ၌။ အာဂတညုနာ၊ မလိမ္မာသော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဝိဓေကတ္ထာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းငှာ။ (ဆိတ်ငြိမ်သောအရပ်၌ နေခြင်း

ဌာလည်းဟူ)။ အရှည်၊ တောသို့။ ပဝိသန္တေနာပိ၊ ဝင်သော်လည်း။ ကိသို့ စိဒေဝ၊ တစုံတခုသော ဝတ္ထုဌာသာလျှင်။ အန္တမသော၊ အားဖြင့်။ ကပ္ပိယမံသေပိ၊ အပ်သောအသားဌာလည်း။ အကပ္ပိယမံသသညာယ၊ မအပ်သော အသားဟူသော အမှတ်သည်။ ဥပပန္နာယ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဝိဝေကံ၊ ကမ္မဌာန်းကို။ (ဆိတ်ငြိမ်သော အရပ်ကိုလည်းဟူ)။ ပဟာယ၊ ၍။ သီလဝိသော ဓနတ္ထံ၊ သီလကိုစင်ကြယ်စေခြင်းငှာ။ ဝိနယရေဿ၊ ဝိနည်းဓိုရ်၏။ သန္ဓိကံ၊ သို့။ ဂန္ဆိတ္တဗ္ဗံ၊ သွားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဇေကသုခံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော ချမ်းသာကို။ အနုဘဝိတုံ၊ ငှာ။ နလဘတိ၊ မရ။ ကဿပ၊ ကြောင့်။ နလဘတိ၊ နည်း။ ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုစ္စာဘိဘူတာယ၊ ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုစ္စသည် နှိပ်စက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နလဘတ်္ဘိ၊ မရ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒါသဗျံငိယ၊ ကျွန်အဖြစ်ကဲ့သို့။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။

ကန္တာရဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နော၊ ခိုးသူရှိသော အဓွန့်ရှည်သော ခရီးခဲကို သွားသော။ ပုရိသော၊ သည်။ စောရေဟိ၊ တို့သည်။ မနုဿာနံ၊ တို့ကို။ ဝလုပ္ပနောကာသဋ္ဌေ၊ လုယကရာအရပ်ကုဋင်း။ ပဟာတောကာသဋ္ဌေ၊ သတရာ အရပ်ကိုဋင်း။ ဒိဿွာ၊ မြင်၍။ ဒဏ္ဍကသဒ္ဒေနာပိ၊ တောင်ဝှေးသံဖြင့်ဌင်း။ သကုဏသဒ္ဒေနာပိ၊ ဌက်ပျံသောအသံဖြင့်ဌင်း။ (ဥဿင်္ကိတ ပရိသင်္ကိတောဘ်ဒ်စပ်)။ စောရာ၊ တို့ သည်။ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဿင်္ကိတ ပရိသင်္ကိတောဝ၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိ သည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဿင်္ကိတ ပရိသင်္ကိတောဝ၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ (လိုက်ပါ)။ ဂစ္ဆတိပိ၊ သွားလည်းသွား၏။ တိဋ္ဌတိပိ၊ ၏။နိဝတ္တတိပိ၊နစ်လည်း နစ်ရ၏။ (ဆုတ်လည်းဆုတ်ရ၏ လည်းဟူ)။ ဂတဋ္ဌာနတော၊ သွားရာအရပ်ထက်။ အာဂတဋ္ဌာနမေဝ၊ လာရာအရပ်သာလျှင်။ ဗဟုတရံ၊ များသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောပုရိသော၊ သည်။ ကိစ္ဆေန၊ ပင်ပန်းခြင်းဖြင့်။ ကသိရေန၊ ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်။ ခေမန္တဘူမိ၊ ဘေးမရှိသောအရပ်သို့။ပါပုဏာတိ ဝါယထာ၊ ရောက်မူလည်း ရောက်ရာသကဲ့သို့။ နဝါ ပါပုဏာတိယထာ၊ မရောက်မူလည်း မရောက်ရာသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ အတူလျှင်။ ယဿဘိက္ခုနော၊ အား။ အဋ္ဌသု၊ ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဗုဒ္ဓေနုခေါ နဗုဒ္ဓေါတိ

အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝိစိကိစ္ဆန္တော၊ ယုံမှားရှိသည် ဖြစ်၍။ အဓိမုစ္စိတ္တာ၊ ဆုံးဖြတ်၍။ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်၍။ ဂဏှိတုံ၊ ငှာ။ နသက္ကောတိ၊ နိုင်။ (အင်္ဂသုသရုပ်ကို ဓမ္မသင်္ကိကိုကြည့်၍သိလေ)။ အသက္ကောန္တော၊ ဖြစ်၍။ မဂ္ဂံဝါ၊ သို့၎င်း။ ဖလံဝါ၊ သို့၎င်း။ နပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ ကန္တာရဒ္ဓါနမဂ္ဂေ၊ ခိုးသူရှိသော အဓွန့်ရှည်သောခရီး၌။ စောရာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်သလော။ နတ္ထိ၊ ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ အာသပ္ပနပရိသပ္ပနံ၊ ယုံမှားတွေးတောခြင်းကို။ အပရိယောဂါဟနံ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းကို။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥပ္ပါဒေန္တော၊ ဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍။ ခေမန္တပ္ပတ္တိယာ၊ ဘေးမရှိရာသို့ ရောက်ခြင်းငှာ။ အန္တရာယံ၊ ကို။ ကရောတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေတထာ၊ တူ။ ဝိစိကိစ္ဆာပိ၊ သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓေ ဒုခေါ နဗုဒ္ဓေါတိ အာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ အာသပ္ပနပရိသပ္ပနံ၊ ကို။ အပရိယောဂါဟနံ၊ ကို။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒယမာနာ၊ ဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍။ အရိယဘူမိပတ္တိယာ၊ အရိယာတို့၏နေရာသို့ရောက်ခြင်း၏။ အန္တရာယံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဤကား ကန္တာရဒ္ဓါန မဂ္ဂေါဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ကို။ဒဋ္ဌဗ္ဗော၏။

၂၂၄။ ဤဒါနိ၊ ၌။ သေယျထာပိ ။ပ။ ဏာန္တိဇတ္ထပါဠေ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဟီနကာမစ္ဆန္ဒနီဝရဏံ၊ မဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်ပြီးသော ကာမစ္ဆန္ဒနီဝရဏကို။ အာဏာဘာဂျသဒိသံ၊ မြို့မရှိသည်နှင့်တူသည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ သေသာနိ၊ ကြွင်းကုန်သော နီဝရဏတို့ကို။ အာရောဂျဘဒိ သဒိသာနိ၊ အနာမရှိခြင်း အစရှိသည်နှင့်တူသည်တို့ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ တတြ၊ ထိုပါဠိ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ သဒိသတာ၊ တူသည်၏အဖြစ်ဘည်း။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရဇောတကတည်း)။ ပုရိသော၊ သည်။ ဤဏံ၊ မြို့ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ကမ္မန္တေ၊ အမှုဌာ။ (တို့ကို လည်းဟူ)။ ပယောဇေတွာ၊ လုံ့လပြု၍။ သမိဒ္ဓတံ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဤဒံဤဏံနာမ၊ ဤမြို့မည်သည်ကား။ ပလိဗောဓမူလံ၊ ကြောင့်ကြဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းတည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ သဝစိုကံ၊ အပ္ပဝေးနှင့်တကွဖြစ်ဧသော။ ဤဏံ၊ ကို။ နိယျာဒေတတွာ၊ ဆပ်ပြီး၍။ ပဏ္ဍံ၊ ကမ္မည်းစာရင်းကို။ ဖာလာပေယျ၊ ဆုတ်ရာ၏။ (ဖျက်ရာ၏ လည်းဟူ)။ အထ တသ္မာကာရဏာ၊

ထိုသို့ဆုတ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဿပုရိသဲ့သဲ့၊ အား။ တတော၊ ထိုသို့ဆပ်ပြီးသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ဒုတံ၊ ကို။ နေဝပေသေတိ၊ မ၎စ။ ပဏ္ဍံ၊ ကမ္ပည်းစာရင်းကို။ နပေသေတိ၊ မစေ။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဣဏသာမိကော၊ တို့ကို့။ ဒိသ္ဝါပိ၊ ၍လည်း။ သစေ ဣဏစ္ဆတိ၊ အုံ့။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌဟတိ၊ ထ၏။ နောစေ ဣဏစ္ဆတိ၊ အုံ့။ နံ့ ဥဋ္ဌဟတိယထာ၊ သကဲ့သို့။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ တေဟိ၊ ထိုမြို့ရှင်ဖြစ်ကုန်သောသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိလ္လေပတာယ၊ စကားပြောခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်၌။ အလဂ္ဂတာယ၊ ငြိစွန်းခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နဥဋ္ဌဟတိ၊ မထ။ ဧဝမေဝ၊ တူလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အယံ ကာမစ္ဆန္ဒောနာမ၊ မည်သည်ကား။ ပလိဗောဓမူလံ၊ ကြောင့်ကြခြင်း၏အကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ဆဓမ္မေ၊ တို့ကို့။ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍။ ကာမစ္ဆန္ဒံ နိဝရဏံ၊ ကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်၏။ တေပန ဆ ဓမ္မေ၊ တို့ကို့။ မဟာသတိပဋ္ဌာနေ၊ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်၌။ ဝဏ္ဏယိဿာမ၊ ဖွင့်ကုန်အုံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဟီန ကာမစ္ဆန္ဒဿ၊ မဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်ပြီးသော ကာမစ္ဆန္ဒရှိသော။ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း၌ အား ထုတ်သော ရဟန်း အား။ (နေဝသင်္ဂေါန ဗဒ္ဓေါ ဟောတိ၌စပ်)။ ဣဏသာမုတ္တာဿ၊ မြို့မှလွှတ်သော။ ပုရိသဿ၊ ၏။ (နေဝ ဘယံ နဆမ္ဘိတတ္တံ ဟော တိ၌စပ်)။ ဣဏသာမိကော၊ တို့ကို့။ ဒိသ္ဝါ၊ ၍။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်။ နေဝ ဟောတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ ကိုယ်၏တုန်လှုပ်ခြင်းသည်။ န ဟောတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ တူလျှင်။ ပရဝတ္ထုမ္ပိ၊ သူတပါး၏ဥစ္စာ၌။ သင်္ဂေါ၊ စိတ်၏တဲပ်ခြင်းသည်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဗဒ္ဓေါ၊ စိတ်၏ဖွဲ့ခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဒိဗ္ဗာနိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါနိပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ပဿတော၊ မြင်သော ရဟန်းအား။ ကိဓလသော၊ သည်။ နသမုဒါစရတိ၊ မနှိပ်စက်။ တဿာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဏာဏံ၌ ဣဝ၊ မြို့မရှိသောသူ၏အဖြစ်ကဲ့သို့။ ကာမစ္ဆန္ဒပဟာနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

ပန၊ ထိုမှဘပဲါး။ ပိဏ္ဍာရောဂါတုရော၊ သည်းခြေပျက်အနာနှိပ်စက်ခြင်းရှိသော။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဘေသဇ္ဇကြိယာယ၊ ဆေးကုသဖြင့်။တံရောဂံ၊ ကို။ ဝူပသမေတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍။ တတော၊ ထိုအနာလွတ်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။

မမှုသက္ကာရာဒီနံ၊ ပျား သကာအစရှိသည်တို့၏။ ရသံ၊ အရသာကို။ ဝိန္ဒတိ ယထာ၊ ခံစားရသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ တူလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (ပဇဟတိဥ္စ်စပ်)။ အယံဗျာပါဒေါနာမ၊ ကား။ မဟာအနုတ္ထကရော၊ ကြီးစွာသောဒုက္ခကိုးမဲ့ကို ပြုတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆခမ္မေ၊ တို့ကို။ ဘာဧတွာ၊ ၍။ ဗျာပါဒနီဝရဏံ၊ ကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်၏။ သဗ္ဗနီဝရဏေသု၊ တို့၌။ ဆခမ္မေ၊ တို့ကို။ မဟာသတိပဋ္ဌာနေယေဝ၊ ဥ်သာလျှင်။ ဝဏ္ဏယိသာမ၊ ကုန်အံ့။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ထိနမိဒ္ဓါဒီနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ငှာ။ ဘာဧတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သော။ ဧတာယေဝ၊ ထို့ခြောက်ပါးသောတရားတို့ကိုသာလျှင်။ န စဏ္ဏယိသဲာမ၊ ဖွင့်လတ္တံ့သည်မဟုတ်ကုန်သေး။ ဧတာပိ သဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသော တရားတို့ကိုလည်း။ တဧတ္ထဝ၊ ထိုမဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်၌သာလျှင်။ ဝဏ္ဏယိသာမ၊ ကုန်အံ့။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဟီနဗျာပါဒါဒါ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောဗျာပါဒ ရှိသော။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ (သိက္ခတိဥ္စ်စပ်)။ ပိတ္တရောဂဝိမုတ္တော၊ သည်း ခြေနာမှလွတ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ မဓု သက္ကာရာဒီနံ၊ တို့၏။ ရသံ၊ ကို။ သမ်ပိယာယမာနော၊ ချစ်မြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍။ ပဋိသေဝတိယထာ၊ မှီဝဲသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ အာစာရ ပဏ္ဏတ္တိအာဒီနိ၊ အာစာရသိက္ခာပုဒ် ပညတ်တော် မူသောသိက္ခာပုဒ် အစရှိကုန်သော။ သိက္ခေးပဒါနိ၊ တို့ကို။ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ၊ ခံ၍။ သမ်ပိယာယမာနော၊ ဖြစ်၍။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာရောဂျံလဘ၀၊ အနာမရှိသောသူ၏အဖြစ်ကဲ့သို့။ ဗျာပါဒပဟာနံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ပြီ။

နက္ခတ္တဒိဝသေ၊ သဘင်နေ့၌။ ဗန္ဓနာဂါရံ၊ သို့။ ပဝေသိတော၊ သွင်းအပ်သော။ သောပုရိသော၊ သည်။ အပရဿိ်ံ၊ တပါးယော။ နက္ခတ္တဒိဝသေ၊ ၌။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။ အဟံ၊ ကို။ ပမာဒဒေါသေန၊ မေ့လျော့ခြင်းတည်းဟူသောအပြစ်ကြောင့်။ ဗဒ္ဓေါ၊ ဖွဲ့အပ်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ နက္ခတ္တံ၊ ကို။ နာနုဘဝိ်ံ၊ မခံစားရ။ ဣဒါနိ၊ ၌။ အပ္ပမတ္တော၊ သည်။ ဘဝိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ ပစ္စတ္ထိကာ၊ ရန်သူတို့သည်။ ဩကာသံ၊ ဒေးခွင့်ကို။ နလဘန္တိ၊ မရကုန်။ ဧဝံဟာထာ၊ ဖြင့်။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ နက္ခတ္တံ၊ ကို။ အနုဘဝိတွာ၊ ၍။ နက္ခတ္တံ၊ သဘင်သည်။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွတကား။ နက္ခတ္တံ၊ သဘင်

သည်။ အဟော၁၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွတကား။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဒါနုံ၊ ဝမ်းမြောက်သော စကားကို။ ဥဒါနေသိယထာ၊ ပြုက်သကဲ့သို့။ဧဝမေဝ၊ တူလျှင်။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဣဒံ ထိနမိဒ္ဓံနာမ၊ မည်သည်ကား။ မဟာအနုတ္ထကရုံ၊ ကြီးစွာသော အကျိုးမဲ့ကို ပြုတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ဆဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဘာဝေတွာ၊ ၍။ ထိနမိဒ္ဓနိဝရဏံ၊ ကို။ ပဇဟတိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ (ပါပုဏာတိဋ္ဌစပ်)။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဟီနထိနမိဒ္ဓေါ၊ မဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်ပြီးသော ထိနမိဒ္ဓရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပါပုဏာတိဋ္ဌစပ်)။ ဗဒ္ဓနာ၊ နှောင်အိမ်မှ။ မုဒတ္တာ၊ လွတ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ သတ္တာဟမ်ပိ၊ လုံးလည်း။ နက္ခတ္တာသ၊ ၏။ အာဒိ မဇ္ဈ ပရိယောသာနံ၊ ကို။ အနုဘဝတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ တူလျှင်။ ဓမ္မနက္ခတ္တာသ၊ တရားတည်းဟူသော သဘင်၏။အာဒိမဇ္ဈပရိယောသာနံ၊ ကို။ အနုဘဇန္တော၊ ဖြစ်၍။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးတို့နှင့်။ သဟ၊ တက္ခ။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗဒ္ဓနာမောက္ခံဣဝ၊ နှောင်အိမ်မှ လွတ်သောသူကဲ့သို့။ ထိနမိဒ္ဓပဟာနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

ဒါသော၊ သည်။ ကိဉ္စိဒေဝ၊ တစုံတယောက်သာလျှင် ဖြစ်သော။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ သာမိကာနံ၊ တို့အား။ ဓနံ၊ ကို။ ဒတ္တွာ၊ ၍။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဘုဇိဿံ၊ ဖြူစင်သည်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ တထော၊ ထိုဖြူစင်သောအခါမှ။ ပဉ္စာယ၊ ၍။ ယံကမ္မံ၊ ကို။ ဣစ္ဆတိ၊ ၏။ တံကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသူကို။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ ဗလက္ကာရေန၊ အနိုင်အထက်အားဖြင့်။ တထော၊ ထိုဖြူစင်သော အဖြစ်မှ။ နာနိဝတ္ထတိယထာ၊ မနစ်စေသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ ယထာသုခံ၊ တိုင်း။ နေက္ခမ္မာဒိပဒံ၊ ပဌမစျာန်အာကျင့်ကို။ (ဝဠ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်

ကြောင်း ဖြစ်သော အကျင့်ကို လည်းဟူ)။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။ တံ ဥဒ္ဒစ္စ ကုက္ကုစ္စံ၊ ထိုမင်္ဂဖြင့်ပယ်အပ်ပြီးသော ဥဒ္ဒစ္စကုက္ကုစ္စကို။ ဗလက္ကာရေန၊ အနိုင် အထက်အားဖြင့်။ တတော၊ ထိုမင်္ဂဖြင့်ပယ်ရာ အရပ်မှ။ နနိဝတ္တေတိ၊ နိုင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘုဇိဿံဝိယ၊ ဖြူစင်တော်လှန်သော ယောကျ်ားကဲ့သို့။ ဥဒ္ဒစ္စကုက္ကုစ္စပဟာနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဟတ္ထဿာရုံ၊လက်၌ဥစ္စာနှစ်ကို။ (ဤ အနက်ကား ဟတ္ထဿာရုံဟု ရှိသောပါဠ် အတိုင်း ယောဇနာသည်။ ဟတ္ထဘာရုံ ဟူ၍လည်းရှိ၏။ ဟတ္ထဘာရုံ၊ လက်ဝန်ကို။ ဤသို့ ယောဇနာ)။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ သဇ္ဇာဝုဓော၊ မြဲမြံစွာဖွဲ့ပြီးသော လက်နက်ရှိသည် ဖြစ်၍။ (ကောင်းစွာစီရင်အပ်သော လက်နက်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်းဟူ)။ သပရိဝါရော၊ အခြံအရံနှင့်တကွ။ ကန္တာရုံ၊ခိုးသူရှိသော ခရီးခဲကို။ ပဋိပဇ္ဇယျ၊ သွားရာ၏။ တုံပုရိသံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ စောရာ၊ တို့သည်။ ဒူရတောဝ၊ မှလျှင်။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ ပလာယေယျုံ၊ ပြေးကုန်ရာ၏။ သော ပုရိသော၊ သည်။ သော္ထိနာ၊ ချမ်းသာစွာ။ တံကန္တာရုံ၊ ကို။ နိတ္ထရိတ္ဝာ၊လွန်၍။ (ကူးမြောက်၍ လည်းဟူ)။ ခေမန္တံ၊ ဘေးမရှိရာအရပ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌော၊ နှစ်လိုဝမ်းသာသည်ဖြစ်၍။ အဿဟောတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ တူလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အယံ ဝိစိကိစ္ဆာနာမ၊ ကား။ မဟာအနတ္ထကာရိကာ၊ ၏။ ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ ဆဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဘာဝေတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ ကို။ ပဇဟတိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ (ပါပုဏာတိဒ္ဒစပ်)။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဟီန ဝိစိကိစ္ဆော၊ မင်္ဂဖြင့်ပယ်အပ်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပါပုဏာတိဒ္ဒစပ်)။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သဇ္ဇာဝုဓော၊ ကောင်းစွာစီရင်အပ်ပြီးသော လက်နက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သပရိဝါရော၊ အခြံအရံနှင့်တကွ။ နိဗ္ဘယော၊ ကြောက်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ စောရေ၊ တို့ကို။ တိဏ်ဝိယ၊ မြက်ကိုကဲ့သို့။ အဂဏေတ္ဝာ၊ မရေတွက်မူ၍။ သောတ္ထိနာ၊ စွာ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ၍။ ခေမန္တဘူမိံ၊ ဘေးမရှိသောအရပ်သို့။ ပါပုဏာတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ တူလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒုစ္စရိတကန္တာရုံ၊ ဒုစရိုက်တဲ့ညီးဟူသော ကန္တာရကို။ နိတ္ထရိတ္ဝာ၊ လွန်၍။ ပရမံ၊ မြတ်သော။ ခေမန္တဘူမိံ၊ ချမ်းသာသော အရပ်ဟု ဆိုအပ်သော။ အမတံ၊ မသေရာ ဖြစ်သော။ မဟာနိဗ္ဗာနံ၊ မြတ်သော

နိဗ္ဗာန်သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧမေန္တဘူမိ ဝိယ၊ ဘေးမရှိဘောအရပ်ကဲ့သို့။ ဝိစိကိစ္ဆာပဟာနံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ၏။

၂၂၅။ ပါမောဇ္ဇံ ဇာယတီဘိ၊ ဟူသည်ကား။ တဋ္ဌာကာရော နှစ်သက်သောအခြင်းအရာ ရှိသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ပမုဒိတာသ ပီတိ ဇာယတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ တဋ္ဌသ၊ နှစ်သက်သောရဟန်း၏။ သကလသရိရံ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်ကို။ ဧဝါဘယမာနာ၊ ချောက်ချားစေလျက်။ ပီတိ၊ သည်။ ဇာယတိ၊ ၏။ ပီတိမနသကာယော ပဿမ္ဘတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပီတိသမယုတ္တစိတ္တာသ၊ ပီတိနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလသ၊ ၏။ နာမကာယော၊ နာမကာယသည်။ ပဿမ္ဘတိ၊ ငြိမ်း၏။ ဝိဂတဒရထော၊ ကင်းသောပူပန်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သုခံ ဝေဒေတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာယိကစေတသိကသုခမ်ပိ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော စိတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာကိုလည်း။ ဝေဒယတိ၊ ခံစား၏။ စိတ္တံ သမာဓိယတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣမိနာ နေက္ခမ္မသုခေန၊ ဤပဌမဈာန်ချမ်းသာဖြင့်။ သုခိဘာဿ၊ ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလသ၊ ၏။ ဥပစာရဝသေနာပိ၊ ဥပစာရ၏အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း။ အပ္ပနာဝသေနာပိ၊ ဖြင့်၎င်း။ စိတ္တံ၊ သည်။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။

ပဌမဈာနကထာ

၂၂၆။ သော ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိ ။ပ။ ပဌမံ ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိတိ အာဒိပန၊ သော ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိ။ပ။ဝိဟရတိ အစရှိသော စကားကို ကား။ (ဝုတ္တံ၌စပ်) ။ ဥပစာရသမာဓိနာ၊ ဖြင့်။ စိတ္တေ၊ သည်။ သမာဟိတေ၊ တည်ကြည်ပြီးသော်။ (တနည်းကား)။ စိတ္တေ၊ ကို။ သမာဟိတေ၊ ကောင်းစွာအာရုံ၌ထားအပ်ပြီးသော်။ ဥပရိဝိသေသဒ္ဒသနတ္ထံ၊ အထက်၌ဖြစ်သော ဈာန်တရားအထူးကိုပြခြင်းငှာ။ အပ္ပနာသမာဓိနာ၊ ဖြင့်။ စိတ္တေ၊ သည်။ သမာဟိတေ၊ သော်။ (တနည်းကား)။ စိတ္တေ၊ ကို။ သမာဟိတေ၊ သော်။ တဿ သမာဓိနော၊ ၏။ ပဘေဒဒဿနတ္ထံ၊ အပြားကိုပြခြင်းငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိဣဒံ သန္ဓိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣမမေဝ ကာယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣမံ ကရဇကာယံ၊ ဤရူပကာယကို။ အာဘိသန္ဒေတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေမေတိ၊ စွတ်စေ၏။ သေ့ဟေတိ၊ စိုစေ၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ကရဇကာယ၌။ ပဝတ္တာပီတိသုခံ၊ ဖြစ်သောပီတိသုခကို။ ကရောတိ၊၏။ပရိသန္ဒေတိတိ၊

ဗုဒ္ဓဘာသယ (က) ၄၇၁-၂၇

ဟူသည်ကား။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ သဒ္ဒေတိ၊စိုစေ၏။ပရိပူရေတီတိ၊ ဟူသည်ကဲ့။ ဝါယုနာ၊ လေသည်။ ဘဿံ၊ သားရေအိတ်ကို။ (ရွက်တိုးကို လည်းဟူ)။ ပူရေတိဝိ၊ ပြည့်စေသကဲ့သို့။ ပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ ပရိပ္ဖရတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ သမန္တတော၊ မှ။ဖုသတိ၊ပြန့်နှံ့၏။ သဗ္ဗာဝတော ကာယဿသာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာသဘိက္ခုနော၊ ၏။ (ကာယဿဉ္ဇုစပ်)။ သဗ္ဗကောဋ္ဌာသ ဝတော၊ အလုံးစုံသော ကောဋ္ဌာသရှိသော။ ကာယဿ၊ ကရဇကာယ၏။ (ဌာနံဥစပ်)။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော့။ (ဌာနံဥံ ဝိသေသနစပ်)။ ဥပါဒိန္နကသန္တတိပဝတ္တိဌာနေ၊ဥပါဒိန္နကရုပ်အစဉ်ဖြစ်ရာဌာ။ဆဝိ မံသ လောဟိတာနုဂတံ၊ အဓရ အသား အသွေး ပြန့်နှံ့ရာဖြစ်သော့။ အဏုမတ္တံ၊ အနုမွှေးမျှလောက်သော။ ဌာနမိ၊ အာရပ်သည်လည်း။ ပဌမဇ္ဈာနသုခေန၊ ဖြင့်။ အဖုဋ္ဌနာဝမ၊ မပြန့်နှံ့သော အာရပ်မည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

၂၂၇။ ဒက္ခောဝိ၊ ဟူသည်ကား။ ဆေကော၊ လိမ္မာ၏။ နှာနိယစုဏ္ဏာနိ၊ ရေချိုးကသယ်မှုန့်ဘိုးကို။ ကာတုဥ္ဇော၊ ပြုခြင်းငှာထင်း။ ပယောဇေတုဥ္ဇ၊ ယှဉ်ခြင်းငှာထင်း။ သဒ္ဒေတုဥ္ဇ၊ ပြန့်နှံ့စေခြင်းငှာထင်း။ ပဋိဗလော၊ စွမ်းနိုင်၏။ ကံ သထာလေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေနကေနစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ လောဟေန၊ သံဖြင့်။ ကံသဘာဇနေ၊ ၌။ မတ္တိကဘာဇနံပန၊ မြေခွက်သည်ကား။ ထိရံ၊ ခိုင်မြဲသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သန္နေန္တိဿ၊ နယ်သောသောကျိုးအား။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ကဲ့၏။ တဿ၊ ကြောင့်။ တံမတ္တိကဘာဇနံ၊ ကို။ နဒဿတိ၊ မပြု။ ပရိပ္ပေါသကံ ပရိပ္ပေါသကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သိဉ္စိတ္ဝာ သိဉ္စိတ္ဝာ၊ ရေဖျန်း၍ ရေဖျန်း၍။ သန္ဒေယျာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝါမဟတ္ထေန၊ လက်ဝဲလက်ဖြင့်။ ကံသထာလံ၊ ကြေးခွက်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ ဒက္ခိဏဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ပမာဏယုတ္တံ၊ အတိုင်းအရွယ်အား လျောက်ပတ်သော။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ သိဉ္စိတ္ဝာ သိဉ္စိတ္ဝာ၊ ဖျန်း၍ဖျန်း၍။ ပရိမဒ္ဒန္တော၊ နယ်သည်ဖြစ်၍။ ပိဏ္ဍံ၊ အခဲကို။ (အစိုင်ကို လည်းဟူ)။ ကရေယျ၊ ၏။ သေ့ဟာနုဂတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဒကသိနေဟေန၊ ရေဟူသောအစေး ဖြင့်။ အနုဂတာ၊ ပြန့်နှံ့သည်ဖြစ်၍။ သေ့ဟပရေတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဒကသိနေဟေန၊ ရေဟူသောအစေးသည်။ ပရိဂ္ဂဟိတာ၊ အလုံးစုံသော ကသယ်မှုန့်ကို ယူအပ်သည်ဖြစ်၍။ သန္တရ ဗာဟိရာတိ၊ ဟူသည်ကား။

အန္တောပဒေသေနစေဝ၊ အ တွင်း အ ရပ် နှင့် ၎င်း။ ဗဟိပဒေသေနစ၊ နှင့် ၎င်း။ သဒ္ဒိ၊ ကွ။ သဗ္ဗတ္ထကမေဝ၊ အလုံးစုံသော ကသိယ်မှုန့်ကိုသာလျှင်။ ဥဒကသိနေဟောန၊ ရေဟူသောအစေးဖြင့်။ ဖုဋ္ဌော၊ ပြန့်နှံ့သည်ဖြစ်၍။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ နု စ ပဉ္ဉရဏ်တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗိန္ဒု ဗိန္ဒု၊ အပေါက် အပေါက်။ ဥဒကံ၊ ကို။ ပဉ္ဉရဏီ၊ ယိုစေတတ်သည်။ နစ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟတ္ထေနပိ၊ ဖြင့်၎င်း။ ဒ္ဝိဟိ၊ နှစ်ချောင်းကုန်သော။ အဂ်ုလိဟိပိ၊ လက်ချောင်းတို့ဖြင့်၎င်း။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ အဂ်ုလိဟိပိ၊ တို့ဖြင့်၎င်း။ ဂဟေတုံ၊ ဌာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဩဝဋ္ဋီကာယပိ၊ အလုံးအတောင့်ဖြင့်လည်း။ ကာတုံ၊ ဌာ။ သက္ကာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဒုတိယဈာနကထာ

၂၂၉။ ဒုတိယဈာနံသုခူပမာယံ၊ ဒုတိယဈာန်ချမ်းသာ ဥပမာ၌။ ဥဒ္ဓံ တောဒကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဒ္ဓံန္နဥဒကတော၊ စိမ့်၍ထွက်သော ရေရှိ၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ မှ။ ဥဒ္ဓံဇံတ္ဝာ၊ တက်၍။ ဥဂ္ဂစ္ဆနကဥဒကော၊ ထွက်သော် ရေရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။ (အောက်မှပေါက်၍ ထွက်သော ရေရှိသည် ဟူ၍လည်းဟူ)။ အန္တောယေဝ၊ ရေအိုင်၏ အတွင်း၌သာလျှင်။ ဥဒ္ဓံဇနကဥဒကော၊ စိမ့်၍ ထွက်သော ရေရှိ၏။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ အာယမုခန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဂမနမဂ္ဂေါ၊ လာရာခရီးသည်။ (ဝင်ရာ ခရီးသည်လည်း ဟူ)။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဒေဝေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ မေဃော၊ မိုးသည်။ ကာလေနကာလန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာလေကာလေ၊ အခါအခါ၌။ အန္တဒ္ဓမာသံဝါ၊ လခွဲတကြိမ်၎င်း။ အနုဒသာဟံဝါ၊ ဆယ်ရက်တကြိမ်၎င်း။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဓာရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝုဋ္ဌံ၊ မိုးရေကို။ အနုပဝေစ္ဆယျာတိ၊ ဟူသည်ကား။ န ပဝေသေယျ၊ မဝင်စေရာ။ နဝဿေယျ၊ မိုးမမှာစေရာ။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ သိတာဝါဓိဓာရာ ဥဒ္ဓံဇံတ္ဝာတိ၊ ဟူသည်ကဲ့သား။ သိတံ၊ ချမ်းစွာသော။ ဓာရံ၊ ရေအလျဉ်သည်။ ဥဂ္ဂန္တွာ၊ တက်၍။ ရဟာဒံ၊ ရေအိုင်ကို။ ပူရယမာနံ၊ ပြည့်စေလျက်။ ဥဒ္ဓံဇံတ္ဝာ၊ အထက်၌ထွက်၍။

အဘယ်ကြောင့် အောက်မှထွက်သောရေ မိုးရေတို့ဖြင့် ဥပမာကို မပြုမူ၍ အလိုလို စိမ့်၍ထွက်သော ရေဖြင့် ဘုရားသည် ဥပမာကိုပြုရလေသနည်းဟူသော စောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ ဟောဋ္ဌာ ဥဂ္ဂစ္ဆနဥဒကဋ္ဌိ အစရှိသည်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား- ဟီ-ထင်ရှားစေအံ့။ ဟောဋ္ဌာ၊ မှ။ ဥဂ္ဂစ္ဆနဥဒကံ၊ ထွက်သောရေသည်။ ဥဂ္ဂန္ဓွာ ဥဂ္ဂန္ဓွာ၊ တက်၍ တက်၍။ ဘိဇ္ဇနံ၊ ပေါက်သည်ဖြစ်၍။ ဥဒကံ၊ ထင်ရှားရှိသော ရေကို။ ခေါဘေတိ၊ ချောက်ချားစေ၏။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ဒိသာဟိ၊ အရပ်တို့မှ။ ပဝိသနဥဒကံ၊ ဝင်သောရေသည်။ ပုရာဏ ပဏ္ဏ တိဏ ကဋ္ဌဒဏ္ဍကာ ဒိဟိ၊ ဟောင်းမြင်းလေပြီးသော သစ်ရွက် မြက် သစ်သား သစ်ခက်အစရှိသည် တို့ဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ခေါဘေတိ၊ ချောက်ချားစေ၏။ ဝုဋ္ဌိဥဒကဓာရာ၊ မိုးသံးရအလျဉ်သည်။ နိပါတပုပ္ဖုဋ္ဌကေဟိ၊ ကျသောရေပွက်တို့ဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရှိရင်းရေကို။ ခေါဘေတိ၊ ၏။ ဣဒ္ဓိနိမ္မိတံဣဝ၊ တန်ခိုးဖန်ဆင်းသကဲ့သို့။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ အလိုလိုဖြစ်သော။ ဥဒကံ၊ သည်။ သန္ဓိသိန္ဒမေဝ၊ ငြိမ်သက်သည်သာလျှင်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဣမံပဒေသံ၊ ကို။ ဖရတိ၊ ပြန့်နှံ့၏။ ဣမံပဒေသံ၊ ကို။ န ဖရတိ၊ မပြန့်နှံ့။ ဣတိဣဒံသန္ဓိဋ္ဌာနံ၊ ဤဆိုအပ်သော အပိုင်းအခြားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေန၊ ထိုအလိုလိုစိမ့်သော ရေဖြင့်။ အဖုဋ္ဌောကာသောနာမ၊ မပြန့်နှံ့သော အရပ်မည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဘိဇ္ဇနဂေန၊ စိမ့်၍ထွက်သော ရေဖြင့်။ ဥပမာ၊ ကို။ ကတာ၊ ၏။ (ဤသို့ ယောဇနာ)။ တတ္ထ၊ ထိုဥပမာစကားရပ်၌။ ရဟဒဒါဝိယ၊ ရေအိုင်ကဲ့သို့။ ကရဇကာယော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဥဒကံဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဒုတိယဗျာနသုခံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားကို။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးဥဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

တတိယဗျာနကထာ

၂၃၁။ ကတိယဗျာန သုခူပမာယံ၊ ကတိယာစျာန်ချမ်းသာ ဥပမာ၌။ တတ္ထတေသံဌာနဇာကိယံ၊ ဤကြာတော၌။ ဥပ္ပလာနိ၊ ကြာဖြူ ကြာနီ ကြာညို တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ ကြာဖြူအစရှိသည်တို့၏ ဖြစ်ရာဖြစ်သည်၏ သတ္တိကြောင့်။ သာဌာနဇာတိ၊ သည်။ ဥပ္ပလိနီ၊ မည်၏။ သေသ ပဒဒ္ဒယေပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်နှစ်ခု အပေါင်း၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ၏။ တတ္ထ၊ ဤဥပ္ပလိနီ အစရှိသော ပါဠိ၌။ သေတ ရတ္တ နီလေသု၊ ကြာဖြူ ကြာနီ

ကြာညိုတို့တွင်။ ယံကိုဉ်၊ အမှတ်မဲ့ တပါးပါးသော။ ဥပ္ပလံ၊ သည်။ ဥပ္ပလ မေဝ၊ ဥပ္ပလ မည်သည်လျှင် ကတည်း။ ဥိနကသတပတ္တံ၊ ရွက်ထပ်တရာ အောက် ယုတ်သောကြာသည်။ ပုဏ္ဏရိကံ၊ မည်၏။ သတပတ္တံ၊ ရွက်ထပ်တရာ ရှိသောကြာသည်။ ပဒုမံ၊ ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ပတ္တာနိယမံ၊ ရွက်ထပ်ကို မှတ်ခြင်းကို။ ဝိနာပိ၊ ကြဉ်၍လည်း။ သေတံ၊ ဖြူသောကြာသည်။ ပဒုမံ၊ မည်၏။ ရတ္တံ၊ သည်။ပုဏ္ဏရိကံ၊ မည်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ဇွတ္ထ၊ ဤကြာတို့၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊အဆုံးအဖြတ်တည်း။"ဥဒကာနုဂ္ဂတာနီတိ၊ဟူသည်ကား။ ဥဒကတော၊ မှ။ နဥဂ္ဂတာနိ၊ မဘက်ကုန်။ အန္တောနိမုဂ္ဂပေါသီနီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဒကတလဿ၊ ရေအပြင်၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ နိမုဂ္ဂါနိယေဝ၊ နစ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ပုသီနိ၊ ပွားကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝဗ္ဘိနိ၊ ပွားကုန်သည်။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားကို။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

စတုဏ္ဏာနံကထာ

၂၃၂-၂၃၃။ စတုဏ္ဏာန သုခုပမာယံ၊ စတုတ္ထ စျာန် ချမ်းသာ ဥပမာ၌။ ပရိသုဒ္ဓေန စေတသာ ပရိယောဒါ ၊တနာတိ ထွေပါ၌၊၌။နိရုပက္ကိလေသေန၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ညစ်ညူးခြင်းကင်းသော အနက်ကြောင့်။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ဖြူစင်စွာထသော။ ပဘာသရေန၊ အရောင် နှင့် ပြည့် စုံ ခြင်း ဟူသောအနက် ကြောင့်။ ပရိယောဒါတံ၊ ပြီးပြီးပြက်ပြက်ရှိထသော။ ဣတိဣဒံ သန္ဓိဌာနံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဩဒါတေန ဝတ္ထုနာဘိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ဥတုဖရဏတ္ထံ၊ အငွေ့ပြန့်နှံ့စေခြင်းငှာ။ စုတ္တံ၊ ၏။

ဩဒါတေန ဝတ္ထုနဟူ၍သာ ဟောတော်မူလိုလျက် ဥတုဖရဏတ္ထံဟူသောစကားကို အဘယ်ယုတ္တိသဘောကိုရှု၍ ဆိုလေသနည်း ဟူသောစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ ကိလိဋ္ဌ ဝတ္ထုန ဟိ အစရှိသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဟိ-တဒေဝ ယုတ္တံ၊ ထိုသို့ ဥတုဖရဏတ္ထံဟု ငါဆိုအပ်သော စကားသည်လျှင် သင့်၏။ ကိလိဋ္ဌဝတ္ထုန၊ ညစ် နွမ်း သော အ ဝတ် ဖြင့်။ ဥတုဖရဏံ၊ အငွေ့ ပြန့်နှံ့ခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တခ်ဏဓောတပရိသုဒ္ဓေန၊ ထိုခဏဖြင့် ဖွပ်၍ဖြူစင်သော။ ဝတ္ထုန၊ ဖြင့်ကား။ ဗလဝံ၊ အားရှိသော။ ဥတုဖရဏံ

သည်။ (တနဲ့ည်းကား)။ ဥတုဖရဏံ၊ အင္ဒေထွက်ခြင်းသည်။ ဗလဝံ၊ အာဲးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထင်ရှားစေအံ့။ ဣမိဿာ ဥပမာယံ၊ ဌ်။ ဝတ္ထုံဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ကရဇကာဇယာ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဥတုဖရဏံဝိယ၊ ကဲ့သို့။ စတုဗ္ဗိဓနသုခံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်။ သုန္နာ တဿ၊ ကောင်းစွာ ရေချိုးပြီးထသော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ဖြူစင်စွာထသော။ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ သသီသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ။ ပါရုပိတ္ဝာ ရုံ၍။ နိသိန္နဿ၊ နေထသော။ ပုရိသဿ၊ ၏။ သရီရတော၊ မှ။ ဥတု၊ အင္ဒေသည်။ သဗ္ဗမေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ ဖရတိ၊ ပြန့်နှံ၏။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ (သြကာသောဠ်စပ်)။ ဝတ္ထဿ၊ အဝတ်၏။ အဗုဒ္ဓေါကာသော၊ မပြန့်နှံသောအရပ်သည်။ နဟောတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ စတုတ္ထဗ္ဈာနသုခေန၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ကရဇကာယဿ၊ ၏။ (သြကာသောဠ်သမ္မန်စပ်)။ ကောစိ၊ သော။ သြကာသော၊ အရပ်သည်။ အဗုဒ္ဓေါ၊ မပြန့်နှံသောမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိဧဝံ၊ ဤပါဠိတော်အတိုင်း။ အတ္ထော၊ ဥပမေယျဖြစ်သောအနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံပန စျဲနှာနံ၊ တို့၏။ အနုပဒဝဏ္ဏနာစ၊ အစဉ်ဖြစ်သော ပုဒ်တို့၏အဖွင့်ကိုဂုဏ်း။ ဘာဝနာနယောစ၊ ပွားစေသောနည်းကိုဂုဏ်း။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဌ်။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ ပြီ။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤဒီဃနိကာယ်အဋ္ဌကထာဌ်။ သောနယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ နဝိတ္ထာရိတော၊ မခဲ့ချေအပ်ပြီ။

ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ ဣမေသော ဘိက္ခု၊ သည်။ ရူပဇ္ဈာနံလဘိယော၊ ရူပစျာန်ကိုရသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အရူပဇ္ဈာနလာဘီ၊ သည်။ နဟဝံတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤဝဒီတပ္ပေါ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အဋ္ဌသု၊ ကုန်သော။ သမာပတ္တီသု၊ တို့ဌ်။စုဒ္ဒသဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ စိဏ္ဏဝသီဘာဝံ၊ လေ့လာစွာဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍။ ဥပရိ၊ အထက်ဖြစ်သော။ အဘိညာဓိဂမော၊ အဘိညာဉ်ရခြင်းသည်။ နဟောတိဝေ၊ လျင်ကတည်း။ ပါဠိယံပန၊ ဌ်ကား။ ရူပဇ္ဈာနာနိယေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ အာဂတာနိ၊ ကုန်၏။ အရူပဇ္ဈာနာနိပိ၊ တို့ကိုလည်း။ အာဟာရိတ္ဝာ၊ ၍။ ကထေတမ္ဘာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

ဝိပဿနာဉာဏကထာ (၁)

၂၃၄။ သော ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ။ပ။ အာနေဉ္ဇပ္ပတ္တေတိ ကွမိနာ ပါဠေန၊ ဖြင့်။ စုဒ္ဒသဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာဒရဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဒ္ဓသု၊ ကုန်သော။ သမာပတ္တိသု၊ တို့၌။ စိဏ္ဏာသီဘာဝေါ၊ လေ့လာစွာဖြစ်သော ဝသီဘော်ရှိသော။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ကွတိကွမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒသေတိ၊ ၏၊ (စုဒ္ဒသ သရုပ်ကိုသိလိုမူကား ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကိုကြည့်၍သိလေ)။ ဇတ္ထပါဠေ၊ ၌။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာ လျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဉာဏဒဿနာယ စိတ္တံ အဘိနီဟရတိတိ ဇတ္ထပါဠေ၊ ၌။ ဉာဏဒဿနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မဂ္ဂဉာဏမ်ိဳ၊ ကိုလည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဖလ ဉာဏမ်ိဳ၊ ကိုလည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သမ္ပညုတဉာဏမ်ိဳ၊ ကိုလည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပစ္စ ဝေက္ခဏာဉာဏမ်ိဳ၊ ကိုလည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဝိပဿနာဉာဏမ်ိဳ၊ ကိုလည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကိံ နုခေါ။ပ။ဝုဿတီတိတ္ထေ၊ ၌။ မဂ္ဂဉာဏံ၊ ကို။ ဉာဏဒဿနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါရှင်တို့။ ကိံ၊ အသ္မိနည်း။ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓတ္ထံ၊ မဂ်ဉာဏ်၏စင်ကြယ်ခြင်းဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်သီတင်းကို။ ဝုဿတိနုခေါ၊ စောင့်သနည်းလော။ အာယမနည်ော။ပ။ဝိဟာရောတိတ္ထေ၊ ၌။ ဖလဉာဏံ၊ ကို။ ဉာဏဒဿနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အနော၊ လူတို့၏ကုသလကမ္မပထမှတပါးသော။ မနုဿဓမ္မော၊ လူတို့၏ ကုသလကမ္မပထဘာရား ဆယ်ပါးထက်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်မြတ်စွာသော။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဌ် ချမ်းသာစွာနေရခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော။ အယံအလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသော၊ ဤကိလေသာတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော မြတ်သောဉာဏ်အမြင်အထူးကို။ အဓိဂတော၊ ရအပ်ပြီ။ (သိအပ်ပြီ လည်းဟူ)။ ဘဂဝတောပိခေါ။ပ။ကာလာမောတိတ္ထေ၊ ၌။ သမ္ပညုတဉာဏံ၊ ကို။ ဉာဏဒဿနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဘဂဝတောပိ၊ ၏လည်း။ ဉာဏဒဿနံ၊ သမ္ပညုတဉာဏ်သည်။ ကာလာမော၊ ကာလာမအမျိုး ဖြစ်သော။ အာဠာရော၊ အာဠာရ ရဒသဲသည်။ သတ္တာဟကာလင်္ကတော၊ သေ၍ခုနစ်ရက်ရှိပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဒါဒိ၊ ထင်၏။ ဉာဏဥ္ဇပန။ပ။ဇာတိတိတ္ထေ၊ ၌။ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏံ၊ ကို။ ဉာဏဒဿနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ မေ၊ ငါ၏။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်ကို။ အကုပ္ပါ၊ ကိလေသာတို့သည်

မဖျက်ဆီးအပ်။ အယံ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်သည်။ အန္တိမာ၊ အဆုံးဖြစ်သော။ ဇာတိ၊ ကိုယ်အဖြစ်ဘည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧမေ၊ ၏။ ဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် ဟုဆိုအပ်ဖသာ။ ဒဿနဋ္ဌေ၊ မျက်စိသည်လည်း။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်၏။ ဣဓပန၊ ဤဉာဏဒဿနာယ စိတ္တံ အဘိနီဟရတိ ဟူသောပါဠိဋ္ဌကာ။ သမဘိနိဝိဋ္ဌံ၊ အကျုံးဝင်သော။ ဉာဏဒဿနာယ စိတ္တန္တိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ဝိပဿနာဉာဏ်၊ သည်။ ဉာဏဒဿနံ၊ မည်၏။ ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

အဘိနီဟရတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိပဿနာဉာဏသာ၊ ကို။ နိဗ္ဗတ္တနတ္ထာယ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ တန်နိန္နာ တပ္ပေါနာ တပ္ပဗ္ဘာရာ၊ ထိုဝိပဿနာဉာဏ်သို့ညွတ်ခြင်း ထိုဝိပဿနာဉာဏ်သို့ကိုင်းခြင်း ထိုဝိပဿနာဉာဏ်သို့ ရှိုင်းခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ရူပီဘိအာဒီနံ၊ ရူပီအစရှိကုန်သောပုဒ်တို့၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝုတ္တောယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသလျှင်ကတည်း။ သြဒန ကုမ္မာသပုစယောတို့၊ ဟူသည်ကား။ သြဒနေနစေဝ၊ ထမင်းဖြင့်ငင်း။ ကုမ္မာသေနစ၊ မုယောမုံ့ဖြင့်ငင်း။ ဥပစိတော ဝဖိုတော၊ ကြီးစေအပ်၏။ အနိစ္စုစ္ဆာဒန ပရိမဒ္ဒန ဘေဒန ဝိဒ္ဓံသန စမ္မောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ အဘာဝဝဋ္ဌေန၊ မရှိသောသဘောကြောင့်။ အနိစ္စစမ္မော၊ အမြဲမရှိခြင်းသဘော ရှိ၏။ ဒုဂ္ဂန္ဓဝိဿာတတ္ထာယ၊ မကောင်းသောအနံ့ကို ပျောက်စေခြင်းငှာ။ တနုဝိလေပနေန၊ ပါးပါးကြဲကြဲ နံ့သာရည်ဘို့ဖြင့် လိမ်းကျံခြင်းဖြင့်။ ဥစ္ဆာဒနစမ္မော၊ ကသယ်နယ်ခြင်းသဘော် ရှိ၏။ အင် ပစ္စင် ဟ ဗာဓ ဝိနောဒနတ္ထာယ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏ ကျင်နာခြင်းကို ဖျောက်ခြင်းငှာ။ ခုဒ္ဒကသမ္မာဟဉ်နေန၊ ဖြေးဖြေးငယ်ဆုပ်နယ်ခြင်းဖြင့်။ ပရိမဒ္ဒနစမ္မော၊ ဆုပ်နယ်သောသဘော ရှိ၏။ ဒဟရကာလေ၊ ၌။ ဥဠုသု၊ ပေါင်တို့၌။ သယာပေတ္ဝာ၊ အိပ်စေ၍။ ဂဗ္ဘဝါသေန၊ အမိဝမ်း၌ ကျိန်းအောင်းခြင်းကြောင့်။ ဒုသဏ္ဌိတာနံ၊ မကောင်းသောသဏ္ဌာန်ရှိကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုသူငယ်တို့၏။ (ဝိနာမိကာနံဟူ၍လည်းရှိကြ၏ မရှိသင့်ပြီ)။ တေသံ အင်္ဂါနံ၊ ထိုအင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏။ သဏ္ဌာနသမ္ပါဒနတ္ထံ၊ သဏ္ဌာန်ကိုပြည့်စုံစေခြင်းငှာ။ အဋ္ဌိနပိဋ္ဌနာဒိဝသေန၊ ဆွဲခြင်း နှိပ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပရိမဒ္ဒနစမ္မော၊ ဆုပ် နယ် ခြင်း သ ဘော ရှိ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပရိဟရိတောပိ၊ ဆောင်အပ်သော်လည်း။ ဘေဒနံ ဝိဒ္ဓံသနစမ္မော၊ ပျက်စီးတတ် ဖရိုဖရဲကြဲတတ်သောသဘော ရှိ၏။

အနိစ္စ၊ ဆွာဒနာ ပရိမဒ္ဒနာ ဘေဒနာ ဝိဒ္ဓံသနဓမ္မော ဟူသောပါဠိ၌ ဓမ္မသဒ္ဒါကို အနိစ္စဓမ္မော ပရိမဒ္ဒနဓမ္မော ဘေဒနဓမ္မော ဝိဒ္ဓံသနဓမ္မောဟု ပုဒ်တိုင်းယှဉ်၍ယောဇနာလေ။ ဘေဒနသဒ္ဒါ ဝိဒ္ဓံသနသဒ္ဒါတို့၏ အနက်အထူးကို ပြတော်မူလို၍ ဘိဇ္ဇတိဓမ္မော အစရှိသည်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား--

ဘိဇ္ဇတိဓမ္မော၊ ပျက်လည်း ပျက်ဘင်္ဂ၏။ ဝိက္ကိရတိဓ၊ ဖရိဖရဲလည်းကြဲတတ်၏။ ဝေံသဘာဝေါ၊ ကျိုသို့ပျက်စီးဟတ်ဖယဘာသဘော ဖရိဖရဲကြဲတတ်သောသဘော ရှိ၏။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဘိဇ္ဇတိဟူသောပါဌ်ဖြင့် ဘေဒနုပါဒါ၏ဝစနတ္ထကို ပြတော်မူသည်။ ဝိက္ကိရတိဟူသောပါဌ်ဖြင့် ဝိဒ္ဓံသနဟူသောပါဌ်၏ဝစနတ္ထကို ပြတော်မူသည်။

ရူပီ စာတုမဟာဘူတိကောဝ် အာဒီသု၊ ရူပီ ။ပ။ ကော အစရှိကုန်သော။ တတ္ထ တေသု ပဒေသု၊ ထိုပုဒ်တို့တွင်။ ဆဟိ၊ ကုန်သော။ ပဒေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဂ္ဃထိတော၊ ၏။

ဆဟိ၏ အရကား ရူပီလည်းတပုဒ်, စာတုမဟာဘူတိကောလည်း တပုဒ်, မာတုပေတ္တိကသမ္ဘဝေါလည်း တပုဒ်, သြဒနကုမ္မာသူပစယောလည်း တပုဒ်, ဥစ္ဆာဒနလည်းတပုဒ်, ပရိမဒ္ဒနလည်းတပုဒ်-ဤခြောက်ပါးတည်း။

အနိစ္စပဒေန၊ နှင့်။ သဒ္ဒိ၊ ကဲ့။ ပစ္ဆိမေဟိ၊ ကုန်သော။ ဒ္ဝိဟိပဒေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အတ္ထဂ်မော၊ ပျက်ခြင်းကို။ ဂ္ဃထိတော၊ ၏။ (ဒ္ဝိဟိအရကား ဘေဒန ဝိဒ္ဓံသန ဤနှစ်ပုဒ်တည်း)။ ဧတ္ထသိတံ ဧတ္ထပဋိပဒ္ဒန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ စာတုမဟာဘူတိကော၊ လေးပါးကုန်သော မဟာဘုတ်တို့ကြောင့် ဖြစ်သော။ ဧတ္ထကာယော၊ ၌။ နိဿိတာ၊ မှီလည်းမှီ၏။ ပဋိပဒ္ဒာ၊ စပ်လည်းစပ်၏။

၂၃၅။ သုဘောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သုန္ဒရော၊ ကောင်းမွန်စွာသော။ ဇာတိမာတိ၊ ကား။ ပရိသုဒ္ဓါကာရသမုဋ္ဌိတော၊ စင်ကြယ်စွာသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ထသော။ သုပရိကမ္မကတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သုဋ္ဌုကတပရိကမ္မော၊ ကောင်းစွာ အပြေအပြစ် ပြုအပ်ထသော။ အပနီတပါသာဏသက္ခရော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ကျောက် ကျောက်ပြုတ် ရှိထသော။ အစ္ဆောတိ၊ ဟူသည်ကား။ တနုစ္ဆဝိ၊ ပါးပါးကဲ့သို့သော အရောင်ရှိထသော။ ဝိပ္ပသန္နောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သုဋ္ဌုပသန္နော၊ အလွန်ကြည်လင်စွာထသော။ သဗ္ဗာကာရသမ္ပန္နောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ခောဝန ဝေဓနာဒီဟိ၊ ပွတ်ခြင်း ထွင်းဖောက်ခြင်း အစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့နှင့်။

သမ္မန္နော၊ ပြည့်စုံထသော။ (မဏိဝေဠုရိယဟူသော ပိသေသျကိုငဲ့၍ ပုဒ်တိုင်း ဝိသေသနသာ ယောဇနာသည်)။နိလန္တိအာဒီဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သုတ္တာဿ၊ ချည်၏။ (သမ္မန်ထည့်)။ဝဏ္ဏသမ္ပတ္တိ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊၏။ ဟိ-တဒေဝသစ္ဆံ၊၏။တာဒိသံ၊ ထိုသို့အဆင်းရှိသော။ သုတ္တံ၊ ချည်သည်။ အာဝုတံ၊ သိအပ်သည် ဖြစ်၍။ ပါကဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံမေဝဒေါတိတ္ထေ၊ ၌။ ဧဝံ ဣမိနာ ဝုစ္စမာန နယေန၊ ဤသို့ ဆိုအပ်လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ ဥပမာသမ္ပာဒနံ၊ ဥပမာကို ဥပမေယျဖြင့် ပြီးစေခြင်းကို။ (ဥပမာ ဥပမေယျနှီးနှောခြင်းကို လည်းဟူ)။ ဝေဒိတပ္ပံ၊ ၏။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရဇောတကတည်း)။ မဏိဝိယ၊ပတ္တမြားကဲ့သို့။ ကရဇကာယ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ အာဝုတသုတ္တံဝိယ၊ သိအပ်သော ချည်ကဲ့သို့။ ဝိပဿနာဉာဏံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုပသာဒနှင့်ပြည့်စုံသော။ ပုရိသောဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဝိပဿနာလာဘီ၊ ဝိပဿနာရှုလေ့ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ ကရိတ္ဝာ၊ ၍။ ပစ္ဆာဧကွတော၊ သော။ စက္ခုမတော၊ စက္ခုပသာဒနှင့် ပြည့်စုံသော ယောကျ်ားအား။ အယံခေါ၊ ဤ သည်လျှင်။ မဏိ၊ ပတ္တမြားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဏိနော၊ ၏။ အာဝိဘူတ ကာလေဝိယ၊ ထင်သောအခါကဲ့သို့။ ဝိပဿနာဉာဏံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ အာဘိနီဟရိတ္ဝာ၊ ရှေ့ရှုဆောင်၍။ နိသိန္နဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ စာတုမဟာဘူတိကကာယဿ၊ လေးပါးသော မဟာဘူတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ရူပကာယ၏။ အာဝိဘူဘကာလော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ တတြ၊ထိုပတ္တမြား၌။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ကို။ အာဝုတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စက္ခုမတော၊ စက္ခုပသာဒနှင့် ပြည့်စုံသော ယောကျ်ားအား။ (သမ္မဒါန်ထည့်)။ သုတ္တာဿ၊ ၏။ အာဝိဘူတ ကာလော၀ိယ၊ ထင်သောအခါကဲ့သို့။ ဝိပဿနာဉာဏံ၊ ကို။ အာဘိနီဟရိတ္ဝာ၊ ရှေ့ရှုဆောင်၍။ နိသိန္နဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ တဒါရမ္မဏာနံ၊ ထို ဝိပဿနာဉာဏ်၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သော။ ဖဿပဉ္စမကာနံ ဝါ၊ ဖဿနှင့်တကွ ငါးပါးအပေါင်း ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့၏ဂုဏ်း။ သပ္ပစိတ္တစေတသိကာနံဝါ၊ တို့၏ဂုဏ်း။ ဝိပဿနာ ဉာဏသော ဝါ၊၏သာလျှင်ဂုဏ်း။ အာဝိဘူတကာလော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ဝိပဿနာဉာဏ်သည် အဘိညာဉ်၏ အခြေးမဲ့၌ မဖြစ်ဘဲလျက် အဘိညာဉ်ဝါရ၏ အခြေးမဲ့၌ ဝိပဿနာဉာဏ်ကို အဘယ့်ကြောင့် အားထုတ်တော်မူလေသနည်းဟူသော စောဒနာကိုဖြေလိုလျှင် ဣဒံဝိပဿနာဉာဏံ စသည်ကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား

ဣဒံဝိပဿနာဉာဏံ၊ သည်။မဂ္ဂဉာဏာနန္တရံ၊ မဂ်၏ရှေအနန္တရ၌။ ဟောတို့၊ ၏။ (ဖသသမာပတ်၏ရှေဖြစ်သော ဝိပဿနာဉာဏ်၏ နောက်၌လည်းဖြစ်၏)။ ဝေံသန္တေပိ၊ ဤသို့ဖြစ်ငြားသော်လည်း။ အဘိညာဝါရေ၊ ကို။ အာရဒ္ဓေ၊ အားထုတ်အပ်သည်ရှိသော်။ ဇတဿ၊ ထိုအဘိညာစရိ၏။ အန္တံဆုဝါရော၊ အနီး၌ဖြစ်သော ဝါရသည်။ (အတွင်း၌ ဖြစ်သော ဝါရသည် လည်းဟူ)။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒမေဝ၊ ဤဝိပဿနာဉာဏ်ကိုသာလျှင်။ ဇေဿ အဘိညာဝါရဿ၊၏။ အန္တရံ၊ အနီး၌။ (အတွင်း၌ လည်းဟူ။ နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ ဒဿိတံ၊ ပြတော်မူအပ်၏။

အစိပ္ပါယကာ။ အဘိညာဝါရကို ဘုရားအားထုတ်တော်မူသည် ရှိသော် အဘိညာဝါရ၏ အနီး၌သော်လည်း ပရိကမ္မဇောဝါရ အဓိဋ္ဌာနဇောဝါရကို အားထုတ်တော် မမူသင့်ပြီ၊ ထိုကြောင့် အားထုတ်တော် မမူဟူလို။

ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ (စသဒ္ဒါကား ဥပန္နာသတညီး)။ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ အကတသမ္မသနဿ၊ သုံးသပ်ခြင်းကို မပြုသည်ဖြစ်၍။ (သုကတောဒ္ဒ ဝိသေသနစပ်)။ ဒိဗ္ဗာယ၊ ဒိဗ္ဗ ဝိ ဟာ ရ ကို မှီ၍ဖြစ်သော။ သောတအဘိညာယ၊ သောတအဘိညာဉ်ဖြင့်။ ဘေရဝံ၊ ကြောက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ သုဏာတောစ၊ ကြားသောပုဂ္ဂိုလ်အား၎င်း။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ်ယာ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ အဘိညာဉ်ဖြင့်။ ဘေရဝေ၊ ကုန်သော။ ခန္ဓေ၊ တို့ကို။ အနုဿရတောစ၊ အားဖြင့်း။ ဒိဗ္ဗေန၊ ဒိဗ္ဗဝိဟာရကိုမှီသော။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်။ ဘေရဝံ၊ သော။ ဝိရူပံ၊ မကောင်းသောအဆင်းကို။ ပဿတောစ၊ အားဖြင့်း။ ဘယသန္တာသော၊ ကြောက်ခြင်း ထိတ်လန့်ခြင်းသည်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ ကတသမ္မသနဿ၊ သုံးသပ်ခြင်းကိုပြုသောရဟန်းအား။ ဘယသန္တာသော၊ သည်။ န ဥပဋ္ဌာတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဘိညံ၊ အဘိညာဉ်သို့။ ပတ္တဿ၊ ရောက်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဘယဝိနောဒနဟေတု သမ္မာဒနတ္ထမ်ပိ၊ ကြောက်ခြင်းကို ဖျောက်ခြင်း၏ အကြောင်း ပြည့်စုံစေခြင်းငှာလည်း။ ဣမေဝ၊ ဤ အဘိညာဝါရ၏ အခြားမဲ့၌သာလျှင်။ ဣဒံ ဝိပဿနာဉာဏံ၊ ကို။ ဒဿိတံ၊ ၏။ **အပိစ-အပရော၊ တပါးသော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့။** ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတံ ဝိပဿနာသုခံနာမ၊ ဤဝိပဿနာချမ်းသာမည်သည်ကား။ မဂ္ဂ ဖလ သုခသမ္မာဒိဿံ၊ မဂ်ဖိုလ်ချမ်းသာကို ပြီးစေတတ်သော။ ပါဠိယေဏ်ံ၊

အသီးဖြစ်သော။ သန္ဒိဋ္ဌိကံ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဘ်ခံစားအပ်သော။ သာမည ဖလံ၊ ရဟန်း၏အကျိုးတည်း။ တသ္မာပိ၊ ကြောင့်လည်း။ အာဒိတော၀၊ အစမှလျှင်။ ဣမ၊ ဤအဘိညာဝါရဘ်။ ဒဿိတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇေဒိ တဗ္ဗံ၊ ၏။

မနောမယိဒ္ဓိဉာဏကထာ (၂)

၂၃၆-၂၃၇။ မနောမယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မနေန၊ အဘိညာဉ် စိတ်သည်။ နိဗ္ဗတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်ထသော။ သဗ္ဗင်္ဂပစ္စင်္ဂီန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗေဟိ၊ ကုန်သော။ အဂေ်ဟိစ၊ ကြီးသောအင်္ဂါတို့နှင့်၎င်း။ ပစ္စင်္ဂေ်ဟိစ၊ ငယ် သော အင်္ဂါ တို့ နှင့် ၎င်း။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံထသော။ အဟီနိန္ဒြိယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သဏ္ဌာနဝသေန၊ တူသော သဏ္ဌာန် ၏ အစုမ်း အား ဖြင့်။ အဝိကလိန္ဒြိယံ၊ မချို့သော ဣန္ဒြေရှိထသော။ (ကာယံ ကို ငဲ့၍ ဝိသေသန သာသမ္မန်)။ ဟိ-တဒေ၀ သဒ္ဒံ၊ ၏။ ဣဒ္ဓိမတာ၊ တန် ခိုး နှင့် ပြည့် စုံ သော ပုဂ္ဂိုလ် သည်။ နိမ္မိတရူပံ၊ ဖန် ဆင်း အပ် သော ရုပ် သည်။ (သဒိသမေ၀ ဟောတိဒ္ဓစပ်)။ ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဩဒါတော၊ ဖြူသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ တမ္ပိ၊ ထိုဖန်ဆင်းအပ်သောရုပ် သည်လည်း။ ဩဒါတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒ္ဓိမာ၊ သည်။ အဝိဒ္ဒကတ္တော၊ နားမဖောက် သည်။ သစေ ဟောတိ၊ ဒံ့။ တမ္ပိ၊ ထိုဖန်ဆင်းအပ်သောရုပ်သည်လည်း။ အဝိဒ္ဒကတ္တံ၊ နားမဖောက်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ တေန၊ ထို တန် ခိုး နှင့် ပြည့် စုံ သော ပုဂ္ဂိုလ် နှင့်။ သဒိသမေ၀၊ တူသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဥ္ဇုမှာ ဣသိကန္တိအာဒိ၊ သည်။ ဥပမာမတ္တံ၊ နှိုင်းယှဉ်ကာမျှသာလျှင်တည်း။ ဟိ-တဒေ၀ သဒ္ဒံ၊ ၏။ ယမ္မိ၀စနံ၊ ကိုလည်း။ သဒိသဘာ၀ဒဿနတ္ထမေ၀၊ အချင်းချင်းတူသည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာသာလျှင်။ ၀ုတ္တံ၊ ၏။ တံ၀စနံ၊ သည်။ ဥပမံ၊ ဥပမာ စကားမည်၏။ ဟိ-တဒေ၀ သဒ္ဒံ၊ ၏။ မဥ္ဇုသဒိသာဧ၀၊ ဖြူဆံမြက်နှင့်တူသည် သာလျှင်ဖြစ်သော။ (ဣသိကာဘ်ဒ္ဓစပ်)။ တဿ၊ ထိုဖြူဆံမြက်၏။ အန္တေ၀၊ အ တွင်း ဘ်။ ဣသိကာ၊ အ ညှောက် သည်။ ဟော တိ၊ ဖြစ် ၏။ အသိ၊ သန်လျက်သည်။ ကောသိသဒိသော၊ သန်လျက်အိမ်နှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၀ဏ္ဏာယ၊ လုံးသော။ (၀န်းသော လည်းဟူ)။ ကောသိယာ၊ အိမ်ဘ်။

ဝဠုံ၊ လုံးသော။ အသိမေဝ၊ သန်လျက်ကိုသာလျှင်။ ပက္ခိပန္တိ၊ ထည့်ကုန်၏။ ပတ္ထဋ္ဌာယ၊ ပြားသော။ ကောသိယာ၊ ၌။ ပတ္ထဋ်၊ ပြားသော။ အသိမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပက္ခိပန္တိ၊ ကုန်၏။ ကရဏ္ဍာတိဏ္ဍဒမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အဟိကဉ္စုကာဃ၊ မြွေရေလဲ၏။ နာဝံ၊ တည်း။ ဝိလီဝကမဏ္ဍကာဃ၊ နှီးဖြင့်ပြုသော ပခြုပ်၏။ နနာဝံ၊ အမည်မဟုတ်။ ဟိ-တဒေဝ သစ္ဆံ၊ ၏။ အဟိကဉ္စုကေား မြွေရေလဲသည်။ အဟိနာ၊ နှင့်။ သဒိသောဝ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတ္ထ၊ ထိုဥပမာစကား၌။ ပုရိသော အဟိကရဏ္ဍာဉ္ဇရေယျာတိ၊ ဟူ၍။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဉဒ္ဓရမာဒနာဝိယ၊ နှုတ်သက်သို့။ (ကုတ်သကဲ့သို့ လည်းဟူ)။ ကိဉ္စာပိ ဒဿိတော၊ အ ကယ် ၍ ပြအပ်၏ရှင့်။ အထခေါ၊ ထို သို့ ပြ သော် လည်း။ စိတ္တေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အာဃ၊ တို့ယောကျ်ား၏။ အဟိနော၊ မြွေကို။ (ကံ ထည့်)။ (တ နည်း ကား) အာဃ အဟိနော၊ ကို။ ပုရိသဿ၊ ၏။ (သမ္ဗန်ထည့်)။ ဉဒ္ဓရဏံ၊ ထုတ်ခြင်းကို။ (နှုတ်ခြင်းကို လည်းဟူ)။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ-တဒေဝ သစ္ဆံ၊ ၏။ အယံအဟိနာမ၊ ဤ မြွေ မည် သည် ကား။ သဇာတိယံ၊ မိမိဇာတ်၌။ ဌိတော၊ တည် လျက်။ ကဉ္စုနရံဝါ၊ သစ်တုံး အကြားကိုဂင်း။ ရုက္ခနရံဝါ၊ သစ် ပင် အ ကြား ကို ဂင်း။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ တစဝေဝ၊ အဇရမ္ပ။ သရီရံ၊ ကို။ နိက္ကဗ္ဗုနပယောဂသခ်ါတေန၊ ငင်ခြင်း၌ လုံ့လပြုခြင်းဟုဆို အပ်သော။ ထာမေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ သရီရံ၊ကို။ ခါဒိယမာနံ ဝိယ၊ ခဲသကဲ့သို့။ ပုရာဏတစံ၊ အရေဟောင်းကို။ ဇိဏ္ဏစ္ဆဂ္ဂေါ၊ စက်ဆုပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ဣဇမဟိကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သဃမေဝ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင်။ ကဉ္စုကံ၊ အရေဟောင်းကို။ ပဇဟာတိ၊ စွန့်၏။

စတူဟိသရုပ်ကား ကဋ္ဌနရ ရုက္ခနရ နိက္ကဗ္ဗုနပယောဂ စိရဇိဏ္ဏန ဤလေးပါးတည်း။ တဇောဝ၊ ထိုမြွေ့ကိုယ်မှ။ အညေန၊ တပါးသောသူသည်။ ဉဒ္ဓရိတုံ၊ နှုတ်ခြင်းငှာ။ (ထုတ်ခြင်းငှာလည်းဟူ)။ န သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဉဒ္ဓရဏံ၊ ကို။ သန္နိဿယ၊ ၍။ ဣဒံဝစနံ၊ ဤပုရိသောအဟိ ကရဏ္ဍာဉ္ဇရေယျဟူသောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမသ္မ ဘိက္ခုနော၊ ဤအဘိညာဉ်ဖန်ဆင်းသောရဟန်း၏။ သရီရံ၊ သည်။ မဉ္ဇာဒိသဒိသံ၊ ဖြူဆံမြက်အစရှိသည်တို့နှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊

ဖြစ်၏။ နိမ္မိတရူပံ၊ ဖန်ဆင်းအပ်သောရုပ်သည်။ ဣသီကာဒိသဒိသံ၊ အညောက် အစရှိသည်နှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဣဒံ သန္ဓိဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ထွေ၊ ဤဥပမာစကား၌။ သြပမ္မသံသန္ဒနံ၊ ဥပမာဥပမေယျ နှီးနှောခြင်းတည်း။ ထွေ၊ ဤဥပမာစကား၌။ နိမ္မာနဝိဓာနဋ္ဌ၊ တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်း အစီအရင်ကိုဂုဏ်း။ ပရတောဝ၊ မှ။ ဣဒ္ဓိဝိဓဒိ ပဋ္ဌအဘိညာကထာစ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓအစရှိသော ငါးပါးသော အဘိညာဉ်စကားကိုဂုဏ်း။ သပ္ပဘာဝရေန၊ ဖြင့်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဝိတ္ထာရိတာဝ၊ ခဲ့ပြီအပ်ပြီ။ ဣတိဓာသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သာဝိတ္ထာရကထာ၊ ကို။ (ကံထည့်)။ တတ္ထ တသ္မိံ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဟိဝိသေသေသာ၊ အထူးကား။ ဥပမာမတ္တမေဝ၊ မျှသာလျှင်။ ဣဓ၊ ဤသာမညဖလသုတ်၌။ အဓိကံ၊ လွန်၏။

ဣဒ္ဓိဝိဓဉာဏာဒိကထာ (၃-၇)

၂၃၉။ တတ္ထ၊ ထို ဥပမာစကား၌။ ဆေကကုမ္ဘကာရာဒယောဝိယ၊ လိမ်မာသော အိုးထိန်း အစရှိသောသူတို့ကဲ့သို့။ ဣဒ္ဓိဝိဓဉာဏလာဘီ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ၏။ သုပရိကမ္မကတမတ္တိကာဒယောဝိယ၊ ကောင်းစွာ ညက်စွာနယ်ခြင်းကိုပြုအပ်သော မြေအစရှိသည်တို့ကဲ့သို့။ ဣဒ္ဓိဝိဓဉာဏံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣဿိတိစ္ဆိတဘာဝဇနဝိကတိအာဒိကရဏံဝိယ၊ အလိုရှိတိုင်း အလိုရှိတိုင်းသော ခွက်အထူး အစရှိသည်ကို ပြုခြင်းကဲ့သို့။ တဿဘိက္ခု နော၊ ထိုဣဒ္ဓိဝိဓဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသောရဟန်း၏။ ဝိကုဗ္ဗနံ၊ တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။

၂၄၁။ ဒိဗ္ဗသောတဓာတုဥပမာယံ၊ ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ် ဥပမာ၌။ ယသ္မာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ကန္တာရဒ္ဓါနမဂ္ဂေါ၊ ခိုးသူရှိသော အဓွန့်ရှည်သော ခရီးခဲသည်။ သာသင်္ကော၊ ကြောက်ရွံ့ရှာခြင်းသဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သပ္ပဋိဘယော၊ ဘေးရန်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဘေးရန်ရှိသောခရီးခဲ၌။ ဥဿာဟိတ ပရိသာဟိတေန၊ ကြောက်ရွံ့ရှာခြင်းရှိသော ယောကျ်ားသည်။ အယံ၊ ဤအသံသည်။ ဘေရီသဒ္ဒေါ၊ စည်ကြီးသံတည်း။ အယံ၊ သည်။ မုဒင်္ဂသဒ္ဒေါ၊ မုရိုးစည်သံတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတုံ၊ မှတ်ခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကန္တာရဂဟဏံ၊ ကန္တာရသဒ္ဒါကို။ အာဂတ္တာ၊ ၍။ ဧဒမမဂ္ဂံ၊ ဘေးမရှိသောခရီးကို။ ဒဿေန္တော၊

ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နောတိဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဟိ-တဒေဝ ယုတ္တံ၊ ၏။ အပ္ပဋိဘယံ၊ ဘေးမရှိသော။ ခေမမဂ္ဂံ၊ ငြိမ်းချမ်းသောခရီးကို။ (ပဋိပန္နော၌စပ်)။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ သာဋကံ၊ ပုဆိုးကို။ ကတ္ဝာ၊ ထားသည်ကိုပြု၍။ သဏိကံ၊ နှေးနှေး။ ပဋိပန္နော၊ သွားသောယောကျ်ားသည်။ ဝုတ္တပ္ပကာရေ၊ ပါဋိတော်၌ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိကုန်သော။ သဒ္ဒေ၊ တို့ကို။ သုခံ၊ စွာ။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ မှတ်နိုင်၏။ တာဿ၊ ထိုယောကျ်ားအား။ ဘေသံ ဘေသံသဒ္ဒါနံ၊ တို့ကို။ သဝနေန၊ ကြားကာမျှဖြင့်။ ဘေသံ ဘေသံ သဒ္ဒါနံ၊ တို့၏။ အာဝိဘူဘကာလော၀ိယ၊ ထင်သောအခါကဲ့သို့။ ယောဂိနော၊ တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်း၌ လုံ့လပြုသောရဟန်းအား။ ဒုရဿန္တိကဘေဒါနံ၊ အဝေး အနီး အပြားရှိကုန်သော။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ (တနည်းကား) ဒိဗ္ဗာနံ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်ကုန်သော။ သဒ္ဒါနဉ္စ၀၊ တို့၏၎င်း။ မာနုဿကာနံ၊ လူ့ပြည်၌ဖြစ်ကုန်သော။ သဒ္ဒါနဉ္စ၊ တို့၏၎င်း။ အာဝိဘူတကာလော၊ ထင်သောအခါကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

၂၄၃။ စေတောပရိယ ဉာဏုပမာယံ၊ စေ တော ပရိယဉာဏ်၏ ဥပမာ၌။ ဒဟရောတိ၊ ဟူသည်ကား။ တရုဏော၊ ငယ်စွာထသော။ ယုဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယောဗ္ဗန္နေန၊ လုလင်ပျိုအရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ (ပုရိသောကိုငဲ့၍ ဝိဒေသနသာသမ္မန်)။ မဏ္ဍနကဇာတိကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယုဝါပိ၊ လုလင်ပျိုသည်လည်း။ သမာနေါ၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ အာလသိယော၊ ပျင်းသောသဘောရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကိလိဋ္ဌဝတ္ထသရီရော၊ ညစ်ညမ်းသောအဝတ် ညစ်နွမ်းသော ကိုယ်ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အထဒ္ဓါ၊ စင်စစ်သဖြင့်ကား။ မဏ္ဍနပကတိကော၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းအလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒိဝသဿ၊ နေ့၏။ ဒွေ တယော ဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်။ နှာယိတ္ဝာ၊ ရေချိုး၍။ သုဒ္ဓဝတ္ထ ပရိဒဟန အလင်္ကာရ ကရဏသီလော၊ ဖြူစင်သောအဝတ်ကို ဝတ်ခြင်း တန်ဆာဆင်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အဓိတ္ထာ၊ တည်း။ သကဏိကန္တိ၊ဟူသည်ကား။ ကာဠ တိလကဝင်္ကမုခ ခရပိဋ္ဌကာဒိနံ၊ မှည့်မဲ့ ဝက်ချင်ရှိသည်၏အဖြစ်ရဲ့သော နှုတ်ခမ်းရှိသည်၏အဖြစ် ကြမ်းသော အိုင်းအနာ ရှိသည်၏ အဖြစ်တို့တွင်။ အညတရေန၊ တပါးပါးသော အပြစ်ဖြင့်။ သဒေါသံ၊ အပြစ်ရှိသည်

ကို။ တတ္ထ၊ ထိုဥပမာစကား၌။ မုခနိမိတ္တံ၊ မျက်နှာရိပ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော။ တဿ ပုရိသဿ၊ အား။ မုခေ၊ မျက်နှာ၌။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ ပါကဋော၊ ထင်သည်။ ဟောတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေါဟာထာ၊တူ။ စေတောပရိယဉာဏာဿ၊ စေတောပရိယဲ ဉာဏ်အလို့ငှာ။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနိဟာရိတ္တာ၊ ဧရှုရှုဆောင်၍။ နိသိန္နဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ပရေသံ၊ သူတပါး၏။ သောဠသဝိဓံ၊ သော။ စိတ္တံ၊ သည်။ ပါကဋံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတိကဒံ ဥပမာ သံသန္ဒနံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

သောဠသဝိဓံ စိတ္တံ သရုပ်ကား သရာဂစိတ်လည်းတပါး, ဝိတရာဂစိတ်လည်းတပါး, သဒေါသစိတ်လည်းတပါး, ဝိတဒေါသစိတ်လည်းတပါး, သမောဟစိတ်လည်းတပါး, ဝိတမောဟစိတ်လည်း တပါး, သံခိတ္တစိတ်လည်း တပါး, ဝိက္ခိတ္တစိတ်လည်း တပါး, မဟဂ္ဂတစိတ်လည်းတပါး, အမဟဂ္ဂတစိတ်လည်းတပါး, သဥတ္တရစိတ်လည်းတပါး, အနုတ္တရစိတ်လည်းတပါး, သမာဟိတစိတ်လည်းတပါး, အသမာဟိတစိတ်လည်း တပါ‘, ဝိမုတ္တစိတ်လည်း တပါး, အဝိမုတ္တစိတ်လည်း တပါး-- ၌တဆယ့်ခြောက်ပါးတည်း။

၂၄၅။ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏူပမာယံ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်၏ ဥပမာ၌။ တံ ဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ ကဘကြိယာ၊ ပြုအပ်သောအမှုသည်။ ပါကဋာ၊ ထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတဿပဓာ၊ ထိုကြောင့်။ တံဒိဝသံ၊ ၌။ ဂတဂါမတ္တာယမေဝ၊ ဖြစ်သောရွာသုံးခုအပေါင်းကိုသာလျှင်။

၌အနက်ကား ဂတဟု တတိယကွာရာနှင့်ရှိသောပါဠိကို ရည်သတည်း။ ပဌမအကွာရာနှင့် လည်းရှိ၏။ကတဂါမဣတ္ထယမေဝ၊ ပြုအင်သောရွာသုံးခုအပေါင်းကိုသာလျှင်ဟု သမ္ဗန်။ ဥပမာဘာဝေန၊ ဖြင့်။ (ကရိဏ်းထည့်)။ ဂဟိတံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥပမာစကား၌။ ဂါမတ္တယ ဂတပုရိသော ဝိယ၊ ရွာသုံးခု အပေါင်း၌ နေသောယောကျ်ားကဲ့သို့။ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏလာဘီ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်ကို ရသောရဟန်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ တယောဂါမာဝိယ၊ ရွာသုံးခုတို့ကဲ့သို့။ တယော ဘဝါ၊ သုံးပါးသော ဘဝတို့ကို။ (သုံးပါးကုန်သော ဘုံတို့ကို လည်းဟူ)။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ကုန်၏။ တဿ ပုရိသဿ၊ အား။ တီသုဂါမေသု၊ တို့၌။ တံဒိဝသံ၊ ၌။ ကတကြိယာယ၊ ပြုအပ်သောအမှု၏။ အာဝိဘ်ာဝေါဝိယ၊ ထင်ရှားရှိသကဲ့သို့။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာယ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်အလို့ငှာ။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနိဟာရိတ္တာ၊ ၍။ နိသိန္နဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ တီသုဘဝေသု၊ တို့၌။ ကတကြိယာယ၊ ၏။ ပါကဋာဘာဝေါ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

၂၄၇။ ဒီဗ္ဗစက္ခုပမာယံ၊ ဒီဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်၏ ဥပမာ၌။ ဝိထိံ သဥ္ဇရန္တေ့တိ၊ ဟူသည်ကား။ အပရာ-ရုံ၊ အဆက်မပြတ်။ (အစဉ်မပြတ် လည်းဟူ)။ သဥ္ဇရန္တေ့၊ သွားကုန်သော။ ဝိထိံ စရန္တေ့တိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ ပါဠေဝ၊ ပါဠိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယမေဝ အတ္ထော၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အနက် သာလျှင်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဥပမာစကား၌။ နဂရမဇ္ဈေ၊ မြို့၏အလယ်၌။ သိင်္ဃာဋကမှိ၊ ခရီးဆုံ၌။ ပါသာဒေါဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဣမသ္မာ ဘိက္ခုနော၊ ဤဒီဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်း၏။ ကရဇကာယော၊ ရူပကာယကို။ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ပါသာဒေ၊ ၌။ ဌိတော၊ တည်သော။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုပသာဒနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပုရိသောဝိယ၊ ယောကျ်ားကဲ့သို့။ ဒိဗ္ဗစက္ခုံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်သို့။ ပတ္တော၊ ၍။ ဌိတော၊ သော။ အယမေဝ ဘိက္ခု၊ ကိုသာလျှင်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဂေဟံ၊ သို့။ ပဝိသန္တော၊ ဝင်သော။ ပုရိသောဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ပဋိသန္ဓိဝသေန၊ ဖြင့်။ မာတုကုစ္ဆိယံ၊ သို့။ ပဝိသန္တော၊ သော။ အယမေဝ ဘိက္ခု၊ ကိုသာလျှင်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဂေဟာ၊ မှ။ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်သော။ ပုရိသောဝိယ၊ ကဲ့သို့။ မာတုကုစ္ဆိတော၊ မှ။ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်သော။ (ဖွားသော)။ အယမေဝ ဘိက္ခု၊ ကိုသာလျှင်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ရထိကာယ၊ ခရီးမ၌။ ဝိထိံ သဥ္ဇရန္တော၊ အစဉ်မပြတ် သွားကုန်သော။ မနုဿာဝိယ၊ တို့ကဲ့သို့။ အပရာပရံ၊ အဆက်ဆက်။ (တနည်းကား) ဤဘဝမှ ထိုဘဝသို့ ထိုဘဝမှ ဤဘဝသို့။ သဥ္ဇရဏကသတ္တာ၊ တပြောင်းပြန်ပြန် ကျင်လည်ကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ပုရတော၊ မှ။ အဇ္ဈောကာသဋ္ဌာနေ၊ လွင်တီးခေါင်၌တည်သော။ မဇ္ဈေသိင်္ဃာဋကေ၊ ခရီးဆုံအလယ်၌။ နိသိန္နော၊ နေကုန်သော။ မနုဿာဝိယ၊ တို့ကဲ့သို့။ တိဏ၊ ကုန်သော။ ဘဝေသု၊ တို့တွင်။ တတ္ထ တတ္ထ ဇေသု ဇေသု ဘဝေသု၊ ထိုထိုသို့သော ဘဝတို့၌။ နိဗ္ဗတ္တာသတ္တာ၊ တို့ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ပါသာဒတလေ၊ ပြာသာဒ်အပြင်၌။ ဌိတပုရိသဿ၊ အား။ ဇေဿံ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ အာဝိဘူတကာလောဝိယ၊ ထင်သောအခါ ကဲ့သို့။ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏဿာယ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာဘိနိဟာရိတ္တာ၊ ၍။ နိသိန္နဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ တိဏ၊ ကုန်သော။ ဘဝေသု၊ တို့၌။ နိဗ္ဗတ္တာသတ္တာနံ၊ တို့၏။ အာဝိဘူတကာလော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဣဒဉ္စ၊ ဤတိဏ ဘဝေသု နိဗ္ဗတ္တာသတ္တာဟူသောစကားကိုလည်း။ ဒေသနာသုခတ္ထမေဝ၊ ဟော

လုယ်စေခြင်းငှာသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ တီသု ဘဝေသု နိဗ္ဗတ္တာသတ္တာဟူ၍ ဟောသော်လည်း။ အာရုပ္ပေ၊ အရူပဘုံ၌။ ဒိဗ္ဗစက္ခုဿ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်၏။ ဂေါစရော၊ အာရုံသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (ဣတိသဒ္ဒါ ကား ပရိသမာပနတည်း)။

အာသဝက္ခယဉာဏကထာ (၈)

၂၄၈။ သော ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေတိတ္ထေပါဠေ၊ ၌။ သမဘိနိဝိဋ္ဌေန၊ သော။ သဲမာဟိတေ စိတ္တေတိ ဣမိနာ ပဒေန၊ ဖြင့်။ ဣဓ၊ ဤအာသဝက္ခယဉာဏ်၌။ ဝိပဿနာပါဒကံ:ဝိပဿနာဉာဏ်၏အကြောင်းဖြစ်သော။ ဧတ္ထုတ္ထဇ္ဈာန စိတ္တံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အာသဝါနံ ခယ ဉာဏာယတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာသဝါနံ၊ အာသဝတရားတို့၏။ ခယဉာဏ နိဗ္ဗတ္တနတ္ထာယ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိသောဉာဏ်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ (ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တ မဂ်ကိုဖြစ်စေခြင်းငှာ လည်းဟူ)။ ဧတ္ထ၊ ဤအာသဝါနံ ခယဉာဏာယဟူသော ပါဠိ၌။ (စသဒ္ဒါကား ဥပန္နာသတည်း)။ မဂ္ဂေါပိ၊ ကိုဂုဏ်း။ ဖလမ်ပိ၊ ကိုဂုဏ်း။ နိဗ္ဗာနမ်ပိ၊ ကိုဂုဏ်း။ ဘဂေ်ါပိ၊ ဘဲင်ကိုဂုဏ်း။ (သဒ်္ဒါရတရားတို့၏ ပျက်ခြင်းကိုဂုဏ်း လည်းဟူ)။ အာသဝါနံ ခယောနာမ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရ)။ ခယေဉာဏံ အနုပ္ပါဒေဉာဏန္တိတ္ထေပါဠေ၊ ၌။ မဂ္ဂေါ၊ ကို။ အာသဝါနံခယော တိ၊ ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ခယေ၊ ကိလေသာတို့၏ သမုစ္ဆေဒအားဖြင့် ကုန်ရာ ဖြစ်သောမဂ်၌။ ဉာဏံ၊ တည်း။ အနုပ္ပါဒေ၊ ကိလေသာတို့၏ တဖန်မဖြစ်ရာ၌။ (တနည်း) ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် တဖန်မဖြစ်ရာ အရဟတ္တမဂ်၌။ ဉာဏံ၊ တည်း။ အာသဝါနံ ။ပ။ ဟေးတိတိတ္ထေပါဠေ၊ ၌။ ဖလံ၊ ကို။ အာသဝါနံခယော တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယော၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။သမဏော၊ ရဟန်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဝဇ္ဇာနု ။ပ။ အာသဝက္ခယာတိတ္ထေ ပါဠေ၊ ၌။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ အာသဝါနံခယောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ပရဝဇ္ဇာနုပဿိဿ၊ သူတပါးတို့၏အပြစ်ကိုရှုလေ့ရှိထသော။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဥဇ္ဈာနသညိနော၊ ကဲ့ရဲ့လိုသောစိတ်ရှိထသော။ တာဿပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ အာသဓါ၊ တို့သည်။ ဝဓုန္တိ၊ ပွားကုန်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အာသဝက္ခယာ၊ အာသဝတို့၏ ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်မှ။ အာရာ၊ ဝေး၏။

အာသဝါနံခယော ။ပ။ အန္တရာယနန္တိဇ္ဈတ္ထပါဠေ၊ ဠ္ဍ။ ဘင်္ဂေါ၊ ဘင်္ဂကို။ အာသဝါနံခယောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဤမပန၊ ဤအာသဝါနံခယ ဉာဏာယ-ဟူသောပါဠိဠ္ဍကား။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ အာသဝါနံခယောတိ၊ ၍။ အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါပိ၊ သည်လည်း။ ဝဋ္ဋတိယေဝ၊ တည်း။

စိတ္တံအဘိနိဟရတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိပဿနာစိတ္တံ၊ ကို။ တန်နိန်း၊ ထို နိဗ္ဗာန်ဠ္ဍည်တ်သည်ကို။ ဇာပေါဏံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ကိုင်းသည်ကို။ တပ္ပဋ္ဌာဏံ၊ ထို နိဗ္ဗာန်သို့ရှိုင်းသည်ကို။ (သုံးပုဒ်ကား ပရိယာယ်တည်း။ အနက်အထူးမရှိ)။ ကရောတိ၊ ၏။ သောဠံဒုက္ခန္တိအာဒိသု၊ တို့ဠ်။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ ဧတ္ထကံ၊ ဤမျှ သာတည်း။ (ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိ၏ လည်းဟူ)။ ဤတော၊ ဤအပိုင်း အခြားထက်။ ဘိယျော၊ အလွန်။ နံ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဤတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗမ်ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ကို။ သရသ လက္ခဏပဋိဝေဓေန၊ ကိစ္စ နှင့်တကွသော လက္ခဏာကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊ မဖောက် မပြန်။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဤတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ တဿစ ဒုက္ခဿ၊ ကို လည်း။ နိဗ္ဗတ္တနကံ၊ ဖြစ်စေတတ်သော။ တဏှံ၊ ကို။ အယံ၊ ဤတဏှာသည်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်း တည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့။ သရသလက္ခဏပဋိဝေဓေန၊ ဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊ ပြန်။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ တဒုဘယမ်ပိ၊ ထို ဒုက္ခ သ မု ဒ ယ သစ္စာ နှစ်ပါးအပေါင်း သည်လည်း။ ယံဌာနံ၊ အကြောင်နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့။ ပတ္တာ၊ ၍။ နိဂုဇ္ဈတိ၊ ၏။ တေသံ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယသစ္စာတို့၏။ အပ္ပဝတ္တိ်၊ မ ဖြစ် ရာ သော။ (ဖြစ်ရာမဟုတ်သော လည်းဟူ)။ တံနိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ အယံ၊ ဤ အ သင်္ခ တ မဂ္ဂတ်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာတည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့။ သရသ လက္ခဏပဋိဝေဓေန၊ ဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊ ပြန်။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ တဿစ၊ ထိုနိရောဓသစ္စာသို့လည်း။ သမ္မာပဋိ၊ ရောက်စေတတ်သော။ အရိယမဂ္ဂံ၊ ကို။ အယံ အရိယမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်မြတ်တည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့။ သရသလက္ခဏ ပဋိဝေဓေန၊ ဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊ ပြန်။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဤတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ သရူပတော၊ အားဖြင့်။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ဒဿေတ္ဝာ၊ ပြီး၍။ ပုန၊ ဖန်။ ကိလေသဝသေန၊ ဖြင့်။ ပရိယာယတော၊ ဥပစာရအားဖြင့်။ သစ္စာနှ်၊ တို့ကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည် ဖြစ်၍။ ဣမေအာသဝါ တိအာဒိဝစနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တသ။ပ။ပသတော်ဣမိနာ ပါဠေန၊ ဖြင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့တိုင်း။ ဇာနန္တသ၊ သိထသော။ ဧဝံ၊ တိုင်း။ ပသန္တသ၊ ဤကဲ့တည်းဟူသော မျက်စိဖြင့် မြင်ထသော။ တသ ဘိက္ခုနေး၊ ၏။ (မဂ္ဂင်္ဂစပ်)။ ဝိပသနာယ၊ ဝိပသနာနှင့်။ သဟ၊ ကဲ့။ ကောဋ္ဌိပ္ပတ္တံ၊ အဆုံးသို့ ရောက်သော။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ကထေတိ၊ ၏။ ကာမာသဝါတိ၊ ကား။ ကာမာသဝဘော၊ မှ။ ဝိမုစ္စတီတိဣမိနာ ပဒေန၊ ဖြင့်။ မဂ္ဂကွဏ်၊ ကို။ ဒဿေတ့်၊၏။ ဝိမုတ္တသ္မိန္တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ဖလကွဏ်၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ဝိမုတ္တမိတိဉာဏံ ဟောတီတိဣမိနာ ပါဠေန၊ ဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ခီဏာဇာတီတိအာဒိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ တသ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏဿ၊ ၏။ ဘူမိံ၊ အာရုံကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။

ခီဏာဇာတိတိအာဒိဟိ တသ ဘူမိန္တိ၊ ခီဏာ။ပ။ဘူမိ ဟူ၍။ ယံဝစနံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ ပြီ။ တံဝစနံ၊သည်။ ဟိ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ ကသ္မာ၊ကြောင့်။ ယုတ္တံ၊ နည်း။ တေနဉာဏေန၊ ထိုပုစ္ဆဝေက္ခဏာဉာဏ်ဖြင့်။ ခီဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာသည်။ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ဆင်ခြင်လတ်သော်။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ ကာရဏာနိ၊ တို့ကို။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏။ ဣတ့်တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ယုတ္တံ၊ ၏။

အဿ၊ ထိုရဟန္တော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကတမာ၊ အဘယ်မည်သော။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခီဏာပန၊ ကုန်သနည်း။ ကထဥ္စ ကေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ နံ၊ ထိုပဋိသန္ဓေ၏ ကုန်ခြင်းကို။ ပဇာနာတိ၊ သိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆာဝယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ အတိတာ၊ လွန်လေပြီး

သော။ ဇာတိ၊ သည်။ နဒီဏာ၊ မကုန်။ (တာဝကား ဝတ္တုပ္ပန္နာရုပေက္ခ တည်း)။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဒီဏာ၊ နည်း။ ပုဗ္ဗေ၀၊ ဒ္ဒသာလျှင်။ ခီဏတ္တာ၊ ကုန်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။နဒီဏာ၊ မကုန်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နံခီဏာ၊ နည်း။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ၀ါယာမာဘာ၀တော၊ အားထုတ်ခြင်း မရှိသောကြောင့်။ အနာဂတာ၊ သော။ ဇာတိ၊ သည်။ နဒီဏာ၊ မကုန်။ ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ သော။ ဇာတိ၊ သည်။ နဒီဏာ၊ မကုန်။ အနာဂတာ၊ သော။ ဇာတိ၊ သည်။ နဒီဏာ၊ မကုန်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဒီဏာ၊ နည်း။ ပစ္စုပ္ပန္နဇာတိယာ၊ ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော ပဋိသန္ဓေ၏။ (သမ္မန်ထည့်)။ ဝိဇ္ဇမာနဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ သော။ ဇာတိ၊ သည်။ နခီဏာ၊ မကုန်။ မဂ္ဂဿ၊ ကို။ အဘာ၀ိတဋ္ဌာ၊ မပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဧကစတုပဉ္စ၀ေါကာရဘ၀ေသု၊ ဧက၀ေါကာရဘုံ စတု၀ေါကာရဘုံ ပဉ္စ၀ေါကာရဘုံတို့၌။ ဧက စတု ပဉ္စက္ခန္ဓပဘေဒါ၊ တပါးသောခန္ဓာလေးပါးသောခန္ဓာ ငါးပါးသောခန္ဓာ အပြားရှိသော။ယာပနဇာတိ၊ အကြင် ပဋိသန္ဓေသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာဇာတိ၊ သည်။ မဂ္ဂဿ၊ ကို။ ဘာ၀ိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒမ္မတံ၊ တဖန်ဖြစ်ခြင်းသဘောမရှိသည်၏ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇန်တေန၊ ရောက်သဖြင့်။ (ရောက်သောကြောင့် လည်းဟူ)။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ တံဇာတိခီဏံ၊ ထိုဇာတိ၏ ကုန်ခြင်းကို။ သောခီဏာသ၀ေါ၊ သည်။ မဂ္ဂဘာ၀နာယ၊ မဂ်ကိုပွားစေခြင်းဖြင့်။ ပဟီနကိလေသော၊ မဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာတို့ကို။ ပစ္စ၀ေက္ခိတ္ဝာ၊ ၍။ ကိလေသဘာ၀ေ၀၊ ကိလေသာမရှိသည်။ သတိ၊ သော်။ ဝိဇ္ဇမာနမ္ပိ၊ ရှိသော်လည်း။ကမ္မံ၊ သည်။ အာယတိံ၊ ၌။ အပ္ပဋိသန္ဓိကံ၀၊ ပဋိသန္ဓေကိုမပေးတတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာနန္တော၊ဖြစ်၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိသာဇ္ဇေတပ္ပေါ၊ ဖြေအပ်၏။

စုသိတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝုတ္ထံ ပရိဝုတ္ထံ၊ အလုံးစုံပြည့်စုံစွာ ကျင့်အပ်ပြီ။ (သုံးအပ်ပြီ လည်းဟူ၊ ဝုဋ္ဌံဟု မုဒ္ဓဇန္နင့်လည်းရှိ၏။ သင့်သည်ချည်း)။ ဖြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသော အကျင့်သိတင်းကို။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရ)။ ပုထုဇ္ဇနကလျာဏကေန၊ ပုထုဇ္ဇန်ကလျာဏနှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ တကွ။ သတ္တသေက္ခာ၊ ခုနစ် ယောက် သော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။

ပြဟ္မစရိယဝါသံ၊ မြတ်သောအကျင့်သီတင်းကို။ ဝသန္တိနာမ၊ သုံးဆဲမည်ကုန်၏။ ခီဏာသဝေါ၊ သည်။ ဝုတ္ထဝါသော၊ သုံးပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော၊ ထိုရဟန္တာသည်။ အတ္တာနော၊ ၏။ ပြဟ္မစရိယဝါသံ၊ မဂ်တည်းဟူသော အကျင့်သီတင်းသုံးခြင်းကို။ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ဆင်ခြင်လတ်သော်။ မယာ၊ သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ ပြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသော အကျင့်သီတင်းကို။ ဝုသိတံ၊ သုံးအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ကတံကရဏီယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ စတ္တာသု၊ ကုန်သော။ သစ္စေသု၊ တို့၌။ စတ္တုဟိ၊ ကုန်သော။ မဂ္ဂေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပရိညာ ပဟာန သစ္ဆိကရိယာ ဘာဝနာ ဝသေန၊ ပိုင်းခြားသိခြင်း ပယ်ခြင်း မျက်မှောက်ပြုခြင်း ပွားစေခြင်းတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သောဋ္ဌသဝိဓံ၊ သော။ ကိစ္စံ၊ ကို။ နိဋ္ဌာပိတံ၊ ပြီးဆုံးစေအပ်ပြီ။

သစ္စာလေးပါးတို့တွင် တပါးပါးသောသစ္စာ၌ လေးပါးကုန်သောမဂ်တို့တွင် တပါးပါးသောမဂ်ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍သိခြင်း၊ သမုဒယသစ္စာကိုပယ်ခြင်း၊ နိရောဓသစ္စာသို့ မျက်မှောက်ပြုခြင်း၊ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားစေခြင်း ဟူ၍ လေးပါးစီ ရ,ရကား သောဋ္ဌသဝိဓ ဖြစ်သတည်း။

သောဋ္ဌသကိစ္စ ပြီး၏ဟူသည် အသို့ပြု၍ပြီးသကဲ့သို့ ပြီးသနည်းဟု သူမေးဘွယ် ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ တေန တေန မဂ္ဂေန။ပ။အတ္ထောကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား-

တေန တေန မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ပဟာတဗ္ဗကိလေသာ၊ တို့ကို။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဒုက္ခမူလံ၊ ဒုက္ခ၏အဖြစ်ကြောင်းရင်းဖြစ်သော အကုသိုလ်ကို။ သမုစ္ဆိန္နံ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်ပြီ။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။

ထိုအနက်ကို ထင်စွာပြတော်မူလို၍ ပုထုဇ္ဇနကလျာဏကာဒယော ဟိ စသည်ကို မိန့်သတည်း။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရဇောတကတည်း)။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ပုထုဇ္ဇနကလျာဏကာဒယော၊ ပုထုဇ္ဇန် က လျာ ဏ အစရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တံကိစ္စံ၊ ထိုတဆဲ့ခြောက်ပါးသောကိစ္စကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုဆဲဖြစ်ကုန်ပြီ။ ခီဏာသဝေါ၊ သည်။ ကတကရဏီယော၊ ပြုပြီးသော တဆဲ့ခြောက်ပါးသော ကိစ္စရှိ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောခီဏာသဝေါ၊ သည်။ အတ္တာနော၊ ၏။ ကရဏီယံ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စကို။ မယာ၊ သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ နာပရံဣတ္ထတ္တာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ပုန၊ ဖန်။ ဣတ္ထာဘာဝါယ၊ ဤတဆဲ့ခြောက်ပါးသော

ကိုစ္စအလို့ငှာ။ ဝေံ၊ ဤသို့။ သောဋ္ဌသကိစ္စဘာဝါယ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးသော ကိစ္စကိုပြီးစေခြင်းငှာ။ ဝါ၊ ကား။ ကိလေသက္ခယဘာဝါယ၊ ကိလေသာ ကုန်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ကတ္တုံ့၊ သော။ မဂ္ဂဘာဝနာကိစ္စံ၊ သည်။ မေ၊ အား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အထဝါ၊ ကား။ ဣတ္ထတ္တယာတို့၊ ဟူသည်ကား။ ဣတ္ထဘာဝတော၊ ဤ ပစ္စုပ္ပန် အတ္တ ဘော ဘာဝမှ။ ဧဝံပကာရာ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော အ ပြား ရှိ သော။ (ခန္ဓသန္တာနာဒ္ဒီစပ်)။ ဣဒါနိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန် အတ္တ ဘော ဒ္ဒ်။ ဣမသ္မာ ဝတ္တမာန ခန္ဓသန္တာနာ၊ ဤ ဖြစ် ဆဲ ဖြစ်သော ခန္ဓာအစဉ်မှ။ (ပဲ ရိ ယာယ် ဖွင့်သည်)။ အပရံ၊ တ ပါး သော။ (နောက်ဖြစ်လတ္တံ့သော လည်းဟူ)။ ခန္ဓသန္တာနံ၊ ခန္ဓာအစဉ်သည်။ မယ့်၊ အား။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။

ဤနောက် အထဝါနှင့်တက်သောအလိုကား ဣတ္ထတ္တာယဒ္ဓ အာယသည် သဗ္ဗာဝိဘတ်၏ ကာရိယဖြစ်သော အာယတည်း။ရှေ့နည်းကား စတုတ္ထီသဝိဘတ်၏ကာရိယတည်း။ ဤအထူးကိုမှတ်။

ပရိညာဘာဝ၊ မဂ်ဉာဏ် ပစ္စဝေက္ခဏဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြား၍သိအပ်ကုန်ပြီးသော။ ဣမေ ပန ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ဤ ငါး ပါး ကုန် သော ခန္ဓာတို့သည်။ ဆိန္နမူလကာ၊ ပြတ်ပြီးသောအမြစ်ရှိကုန်သော။ ရုက္ခာဝိယ၊ တို့ကဲ့သို့။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ တေ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ တို့သည်။ စရိမကစိတ္တနိရောဓေန၊ စုတိစိတ်ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အနုပါဒါနော၊ အစာမရှိသော။ ဇာတဝေဒေါ၊ မီးသည်။ နိဗ္ဗာယတိဝိယ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့။ နိဗ္ဗာယိဿန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်လတ္တံ့။ အပဏ္ဏကတ္တိကဘာဝဥ္စ၊ ပညတ်မရှိသည်၏ အဖြစ်သို့လည်း။ (ခန္ဓာဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ လည်းဟူ)။ ဂမိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

၂၄၉။ ပဗ္ဗတာသခ်ေပတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဗ္ဗတမတ္ထကေ၊ တောင်ထိပ်၌။ အနာဝိလောဘို၊ ဟူသည်ကား။ နိက္ကဒ္ဒမေ၊ ညွန်မရှိသော။ သိပ္ပိကောစ၊ ခ ရု လည်း။ သမ္ဗုကောစ၊ ယောက် သင့ဲ လည်း။ သိပ္ပိက သမ္ဗုကံ၊ ခရုယောက်သင်္ခ။ သက္ခရာစ၊ ကျောက်ပြုတ်တို့လည်း။ ကထလာစ၊ အိုးခြမ်းကဲ့တို့လည်း။ သက္ခရကထလံ၊ ကျောက်ပြုတ်အိုးခြမ်းကဲ့။ မစ္ဆာနံ၊ ငါးတို့၏။ ဂုမ္ဗာဃဋ္ဌာ၊ အပေါင်းတို့တည်း။ မစ္ဆဂုမ္ဗံ၊ ငါးတို့၏အပေါင်း။

သိပ္ပိက သမ္ဗုကာ သက္ခရ ကထလာ မစ္ဆဂုမ္ဗာဟု နိပ္ပန္နကိုဆိုအပ်လျက် လဟုကနည်း အားဖြင့် သိပ္ပိကသမ္ဗုကံ အစရှိသည်ဖြင့် ဆိုလေသတည်း။

တိဋ္ဌန္တိမိ စရန္တိမိတိ ဧတ္ထပါဒေ၊ ဦ။ သက္ခရ ကထလံ၊ ကျောက်ပြုတ်အိုးခြမ်း ကဲ့သည်။ တိဋ္ဌတိယေဝ၊ သာလျင်တည်း။ ဣတရာနိ၊ ဤမှတပါးကုန်သော ခရု ယောက်သွားငါးတို့သည်။ စရန္တိပိ၊ သွားလည်း သွားကုန်၏။ တိဋ္ဌန္တိပိ၊ ရပ်လည်း ရပ်ကုန်၏။

ထိုသို့ ကျောက်ပြုတ် ဒိုးခြမ်းကဲ့တို့သည် ရပ်ကုန်သည်သာဖြစ်လျက် ခရု ယောက် သွားတို့ကား သွားလည်း သွား ကုန် သည် ရပ်လည်း ရပ် ကုန် သည် သာ ဖြစ် လျက် သက္ခရကထလံ တိဋ္ဌန်တဲ့ သိပ်ပြီကသမ္မုက် မစ္ဆရုမ္ဟဲ့ တိဋ္ဌန်တွေမိ စရန်တွေမိပ်ဟူ၍မဟောမူ၍ သိပ်ပြီက သမ္မုကမိ့ သက္ခရကထလမိ့ မစ္ဆရုမ္မမိ့ စရန်တွေမိ တိဋ္ဌန်တွေမိပ်ဟု ဘုရားသင်ဟောတော်မူအပ်လေသနည်းဟု သူစောဒနာဘွယ်ရှိ၍ ထို စောဒနာ ကို ဖြေခြင်း ငှာ ယထာ ပန စသည်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။ ဌိတာသု၊ ရပ် ကုန် သည် တို့ သည်။ ဝိဇ္ဇမာနာသုပိ၊ ရှိကုန်သော်လည်း။ ဧတာဂါဓဝါ၊ ထိုနွားမတို့သည်။ စရန္တိ၊ သွားတတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စရန္တိယေဝ၊ သွားကုန်သောနွားမတို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ စဲ၍။ ဣတဲရာပိ၊ ရပ်ကုန်သော နွားမတို့ကိုလည်း။ စရန္တိတိ၊ သွားကုန်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိယထာပန၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ တိဋ္ဌန္တိမေဝ၊ ရပ်သည်သာလျင်ဖြစ်သော။ သက္ခရ ကထလံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ စဲ၍။ ဣတရံ၊ တပါးသော။ ဒွယမ်ပိ၊ ခရု ယောက်သွား ငါး နှစ်ပါးအပေါင်းကိုလည်း။ တိဋ္ဌန္တိန်၊ တိဋ္ဌန်ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတရဒွယဿ၊ ခရု ယောက်သွား ငါး နှစ်ပါးအပေါင်း၏။ စရန်၊ သွားခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ စဲ၍။ သက္ခရကထလမ်ပိ စရန္တိန်၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား–ကျောက်ပြုတ် ဒိုးခြမ်းကဲ့ တို့ သည် ရပ် တတ် သည် သာ ဖြစ်သော ကြောင့် သက္ခရကထလံ တိဋ္ဌန်တဲ့ သိပ်ပြီကသမ္မုက် မစ္ဆရုမ္ဟဲ့ တိဋ္ဌန်တွေမိပ်ဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်လျက် မဟောမူ၍ သိပ်ပြီက သမ္မုကမိ့ သက္ခရကထလမိ့ မစ္ဆရုမ္မမိ့ စရန်တွေမိ တိဋ္ဌန်တွေမိပ်ဟူ၍ ယထာလာဘနည်းအားဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သည်ဟူလိုသည်။

တတ္ထ၊ ထိုဥပမာစကား၌။ စက္ခုမတော၊ စက္ခု ပ သာ ဒ နှင့် ပြည့် စုံ သော။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်၍။ ပဿတော၊ ကြည့်သော။ ပုရိသဿ၊ အား။ သိပ်ပြီက သမ္မုကာဒီနံ၊ တို့၏။ ဝိဘူဘကာလေဝိယ၊ ထင်သောကာလကဲ့သို့။ အာသဝါနံ၊ အာသဝတရားတို့၏။ ခယာယ၊ ကုန်ခြင်းငှာ။ စိတ္တံ၊ ကို။ နိဟရိတ္ဝာ၊ ရှေ့ရှုဆောင်၍။ နိသိန္နဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ စတုန္နံ၊

ကုန်သော။ သစ္စာနံ၊ တို့၏။ ဝိဘူဘကာလော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ (ဤတိ သဒ္ဒါကား ပရိသမာပနံတည်း)။

ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှ အဘိုင်းအရှည်ရှိသော သဒ္ဒါအစဉ် အနက်အစဉ်ဖြင့်။ ဝိဃဿနာညာဏံ၊ ဝိပဿနာညာဏ်။ မနောမယညာဏံ၊ မနောမယညာဏ်။ ဣဒ္ဓိဝိဓ ညာဏံ၊ ညာဏ်။ ဒိဗ္ဗသောတညာဏံ၊ ညာဏ်။ စေတောပရိယညာဏံ၊ ညာဏ်။ ပုဗ္ဗ နိဝါသညာဏံ၊ ညာဏ်။ ဒိဗ္ဗစက္ခုဝသေန၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအာဘိညာဉ်၏အစွမ်းဖြင့်။ နိပ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံသော။ အနာဂတံသညာဏ ယထာကမ္မူပဂညာဏဒွယံ၊ နှစ်ခုအပေါင်း။ ဒိဗ္ဗစက္ခုညာဏံ၊ ညာဏ်။ အာသဝက္ခယညာဏံ၊ ညာဏ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ဒသညာဏာနိ၊ တို့ကို။ နိဒ္ဒိဋ္ဌာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟာန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံဒသညာဏာနံ၊ တို့၏။ အာရမ္မဏပိဘာဂေါ၊ အာရုံကိုခွဲဝေခြင်းကို။ ဇာနိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တတ္ထ တေသု ဒသသု ညာဏေသု၊ တို့တွင်။ ဝိပဿနာညာဏံ၊ သည်။ ပရိတ္တာ မဟဂ္ဂတာ အတီတာနာဂတာ ပစ္စုပ္ပန္နာ အဇ္ဈတ္တာ ဗဟိဒ္ဓါဝသေန၊ ကာမာဝစရမဟဂ္ဂုတ် အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ သတ္တဝိဓာ ရမ္မဏံ၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော အာရုံရှိ၏။ မနေ့ာမယညာဏံ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓညာဏ် သည်။ နိမိဘဗ္ဘရူပါယတနမတ္တမေဝ၊ ဖန် ဆင်း အပ်သော ရူပါယတနမျှကို သာလျှင်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရိတ္တာ ပစ္စုပ္ပန္နာ ဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏံ၊ ကာမာဝစရဖြစ်သော ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ဗဟိဒ္ဓတရား လျှင် အာရုံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသဝက္ခယညာဏံ၊ သည်။ အပ္ပမာဏ ဗဟိဒ္ဓ နဝတ္တဗ္ဗာရမ္မဏံ၊ အပ္ပမာဏဖြစ်သော ဗဟိဒ္ဓတရား ပညတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဝသေသာနံ၊ ကြွင်းကုန်သောညာဏ်ဘို့၏။ အာရမ္မဏဘေဒေါ၊ ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဝုတ္တော၊ ပြီ။ ဥတ္တာရိတရုံဝါ ပဏိတ တရုံဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေန ကေနစိ၊ တစုံတခုသော။ ပရိယာယေန၊ အခြားကြောင်းဖြင့်။ (ပရိယာယ်ဖြင့်လည်းဟူ)။ ဣတော၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်ထက်။ သေဋ္ဌတရံ၊ ထူးမြတ်သော။ သာမညဖလံနာမ၊ ရဟန်းအကျိုးမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အရဟတ္တာနိကူဋေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို အထွတ်ပြုသဖြင့်။ ဒေသနံ၊ ကို။ နိဋ္ဌာပေသိ၊ ပြီးဆုံးစေ၏။

ဒီဃနိကာယ (က) ၄၇၁-၃၀

အဇာတသတ္တု ဥပါသကတို့ ပဋိဓေဒနာကထာ

၂၅၀။ ရာဇာ၊ အဇာတသတ်မင်းသည်။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော ရဟန်းအကျိုး၌။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ပဝတ္တေန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်။ အာဒိမဇ္ဈာရိယောသာနံ၊ ကို။ သက္ကစ္စံ၊ စွာ။ သုတ္ဝာ၊ နာ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဣမေပဥ္စ၊ တို့ကို။ ပုထုသမဏပြာဟ္မဏေ၊ များစွာကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏား တို့ကို။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးသည်ဖြစ်၍။ စိရံဝတ၊ ကြာမြင့်သော ကာလရှိသည် သာလျှင်။အမို့၊ ၏။ ထုသေ၊ဖဲ့တို့ကို။ကောဠေန္တော၊ ထောင်းသောယောကျွဲ သည်။ ကိဉ္စိ၊ သော။ သာရုံ၊ အနှစ်ကို။ နာလဘိဝိယ၊ မရသကဲ့သို့။ ကိဉ္စိ၊ သော။ သဝံရုံ၊ ကို။ နာလတ္ထုံ၊ မရပြီ။ ။ယာဘဂဝါ၊ သည်။ ဒီပသဟဿံ၊ ဆီမီးတဆထောင်ကို။ဇာလေန္တော၀ိယ၊ထွန်းညှိသကဲ့သို့။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ အာဒလောကံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဣမေပဥ္စ၊ ဤပြဿနာတို့ကို။ မေ၊ အား။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေတော်မူ၏။ ကဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဂုဏသမုဒါ၊ ဂုဏ်၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ အဟော၀တ၊ သြော်-အံ့ဘွယ်ရှိစွတကား။ အဟံ၊ ကို။ (ဝဠဉ်တောင်္ဘစပ်)။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂုဏာနုဘာဝံ၊ ဂုဏ်၏ အစွမ်းကို။ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ သုစိရံဝတ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဝဠဉ်တော၊ လှည့်ပတ်အပ်သည်။ အမို့၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ဗုဒ္ဓဂုဏာနုဿရဏာသယမ္ဘူတာယ၊ ဘုရားဂုဏ်ကို အဖန် တလဲလဲ အောက်မေ့ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ပဉ္စဝိဓာယ၊ သော။ ပီတိယာ၊ ပီတိဖြင့်။ ဖုဋ္ဌသရီရော၊ ပြန့်နှံ့သောကိုယ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အတ္တနော၊၏။ ပသာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို။အာဝိ၊ ထင်ရှားစွာ။ကရောန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ ဥပါသကတ္တံ၊ သီဘင်းသည်၏အဖြစ်ကို။ ပဋိဇေဒေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။

ပဉ္စဝိဓသရုပ်ကား ခုဒ္ဒကာပိတိ, ဖရဏာပိတိ, ဩက္ကန္တိကာပိတိ, ခဏိကာပိတိ, ဥလ္လယိကာပိတိ-၌ငါးပါးတည်း။

တံပဋိဇေဒနံ၊ ထိုသို့ ကြားလျှောက်ခြင်းကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ ဝေဝုတ္တောရာဇာ တိအာဒိ၊ ကို။ အာရဒ္ဓံ၊ အားတုတ်ခတော်မူအပ်၏။

တတ္ထ၊ ထို ဝေဝုတ္တောရာဇာ အစရှိသော ပါဠိဋ္ဌ။ အာဘိက္ကန္တံဘန္တေတိ ဤထို ပါဠဋ္ဌ၊ ၌။ သမဘိနိဝိဒ္ဒေ၊ အကျုံးဝင်သော။ အယံ အာဘိက္ကန္တသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ခယသုန္ဒရာဘိရူပ အဘ္ဘာနုမောဒနေသု၊ ကုန်ခြင်း ကောင်းခြင်း အလှန်

အဆင်းလှခြင်း အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းအနက်တို့၌။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရဇောတကတည်း)။ အဘိက္ကန္တာ ။ပ။ ဣဿောတိအာဒီသု၊ အဘိက္ကန္တာ။ပ။ သံယော၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌။ ခယေ၊ ကုန်ခြင်း အနက်၌။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ရတ္တိ၊ ညဉီးယာမ်သည်။ အဘိက္ကန္တာ၊ လွန်ပြီ။ ပဌမောယာမော၊ ပဌမယာမ်သည်။ နိက္ခန္တောဝ၊ထွက်ပြီ။ ဘိက္ခုသံယော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်။ စိရနိသိန္နော၊ ကြာမြင့်စွာနေပြီ။ (နေ၍ကြာမြင့်ပြီ လည်းဟူ)။အယံ ဣမေသံ။ပ။ ပဏီတတရောစာတိအာဒီသု၊ တို့၌။ သုန္ဒရေ၊ ၌။ ဒိဿတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (ဤရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် လည်းဟူ)။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့ထက်။ အဘိက္ကန္တတရောစ၊ အလွန်ကောင်းလည်းကောင်းစွာ၏။ ပဏီတတရောစ၊ အထူးသဖြင့် မြတ်လည်းမြတ်စွာ၏။ ကောမေ။ပ။ ဒိဿာတိ အာဒီသု၊ တို့၌။ အဘိရူပေ၊ အလွန်အဆင်းလှခြင်း၌။ ဒိဿတိ၊ ၏။

ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်ဂုဏ်း။ ယသသာ၊ အခြံအရံဖြင့်ဂုဏ်း။ ဇလံဇလန္တော၊ တောက်ပလျက်။ အဘိက္ကန္တေန၊ အလွန် နှစ်လိုဘွယ်ရှိသော။ ဝဏ္ဏေန၊ အဆင်းဖြင့်။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဒိဿာ၊ အရပ်တို့ကို။ သြဘာသယံ-သြဘာသယံန္တော၊ ထွန်းလင်းစေလျက်။ ပေ၊ ၏။ ပါဒါနိ၊ ခြေတို့ကို။ ဝန္ဒတိ၊ ရှိခိုးသည်ကား။ ကော၊ အသူနည်း။

အဘိက္ကန္တံ ဘောဂေါတမာတိအာဒီသု၊ တို့၌။ အဗ္ဘာနုမောဒနေ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်း၌။ ဒိဿတိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ဘောတော၊ အရှင်ဂေါတမ၏။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာသည်။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိစွာတကား။ (ဤသို့ယောဇနာ)။ ဤဓာပိ၊ ဤအဘိက္ကန္တံ ဘန္တေ ဟူသော ပုဒ်၌လည်း။ အဗ္ဘာနုမောဒနေယေဝ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်း၌သာလျှင်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဗ္ဘာနုမောဒနေ၊ ၌။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းစွာကောင်းစွာ။ ဤတိအယံ ပါဌတ္ထော၊ ဤသို့သော ပါဠိအနက်

၁။ ဤ၌ အချို့စာချဆရာတော်များက ဒေဝချာတ်ကို နာမ်ရုပ်သဘော မသက်ရောက်စေဘဲ (ယော-သော) အနိယမ, နိယမ နှစ်မျိုးထည့်၍-သြဘာသယံ၊ လျက်။ ယော၊ သည်။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ကော၊အသူနည်း-ဟု ယောဇနာတော်မူကြသည်။

သည်။ ဝုတ်တံ ဝုတ်တောာ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအတ္ထောာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗောာ၊ သိအပ်၏။

စ-သစ္ဆံ၊ မှန်၏။ ဘယေ။ပ။ဗုဓောတိ၊ ဟူသော။ ဣမိနာ လက္ခဏေန၊ ဖြင့်။ ဣဓ၊ ဤသာမညဖလသုတ်၌။ (ဤအဘိက္ကန္တံဘန္တေအစရှိသောပါဠိ၌ လည်းဟူ)။ ပသာဒဝသေန၊ ကြည်ညိုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဂုဏ်း။ ပသံသာဝသနစ၊ ချီးမွမ်းခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဂုဏ်း။ အယံအဘိက္ကန္တသဒ္ဒေါ၊ ကို။ ဒိဂ္ဃတ္တာုံ၊ နှစ်ကြိမ်။ ဝုတ္တော်ာ၊ ၏။ ဣတိအတ္ထောာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗောာ၏။

ဘယေစ၁၊ ကြောက်သောအခါ၌ဂုဏ်း။ ကောဓေစ၊ အမျက်ထွက်သော အခါ၌ဂုဏ်း။ ပသံသာယဉ္စ၊ ချီးမွမ်းသော အခါ၌ဂုဏ်း။ တုရိတေစ၊ အဆောတလျင် ဆိုသောအခါ၌ဂုဏ်း။ ကောတူဟလေစ၊ အုတ်အုတ် ကျက်ကျက်ရှိသော အခါ၌ဂုဏ်း။ အစ္ဆရေစ၊ အံ့ဘွယ်သရဲဖြစ်သော အခါ၌ဂုဏ်း။ ဟာသေစ၊ ရွှင်သောအခါ၌ဂုဏ်း။ သောကေစ၊ စိုးရိမ်သောအခါ၌ဂုဏ်း။ ပသာဒေစ၊ ကြည်ညိုသော အခါ၌ဂုဏ်း။ ဗုဓော၊ ပညာရှိသည်။ အာမေဋိတံ၂၊ စကားဆက်ကို။ ကရေ၊ ပြုရာ၏။ အထဝါ၊ ကား။ အဘိက္ကန္တန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလှန်နှစ်သက်အပ်၏။ အတိဂ္ဃံ၊ အလွန်နှစ်လိုအပ်၏။ အတိမနာပံ၊ အလွန်နှလုံးကိုပုံဝင်းစေတတ်၏။ အတိသုန္ဒရံ၊ အလွန်ကောင်း၏။ ဣတိအယံအတ္ထော၊ သည်။ ဝုတ်တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုအဘိက္ကန္တသဒ္ဒါနှစ်ခုတို့တွင်။ ဧကေန၊ တခုသော။ အဘိက္ကန္တသဒ္ဒေန၊ ဖြင့်။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို။ ထောမေတိ၊ ချီးမွမ်း၏။ ဧကေန၊ သော။ အဘိက္ကန္တသဒ္ဒေန၊ ဖြင့်။ အတ္တနော၊ ၏။ ပဲသာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို။ ထောမေတိ၊ ချီးမွမ်း၏။

ထိုသို့သော အဘိက္ကန္တသဒ္ဒါဖြင့် ဒေသနာကို တခုသော အဘိက္ကန္တသဒ္ဒါဖြင့် မိမိကြည်ညိုခြင်းကို ပြခြင်းကြောင့် ဤအဘိက္ကန္တံဘန္တေ အစရှိသောပါဠိ၌ အဘယ်သို့လျှင်

၁။ ဤဂါထာ၌ ပသာဒေစ-မှာသာ စ-ပါဌသည်။ ဤ စ-သဒ္ဒါသည် အဝုတ္တသမုစ္စည်းအနက်ရှိ၏။ ပါပေါ ပါပေါ-စသည်၌ ဂရဟာ၊ အဘိရူပက စသည်၌ အသမ္မာနကို ဆည်း၏ဟု ဆို၏။

၂။ အာမေဋနံ ပုနပ္ပုနမုစ္စာရဏံ, အာမေဋိယတိဝါ ပုနပ္ပုနမုစ္စာရိယတိတိ အာမေဋိတံ။ ကေသေဝတ္ထသဒ္ဒါဒိကတ္တုံဝေစနံ။ ။ဋီသစ်-၁၆၆။

အဓိပ္ပါယတ္ထသည် ဖြစ်သင့်သနည်းဟူသော စောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ အယဉ္စေတ္ထ အဓိပ္ပါယော အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း၊ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဇတ္ထ၊ ဤအဘိက္ကန္တံ ဘန္တေ အစရှိသောပါဠိ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ ဘုရားသခင်အလိုတော်တည်း။ (ဟိ ကား တပ္ပါကဋ္ဌိကရဏတ္ထော ဘကာ နိပါတ်ပုဒ်တည်း)။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ယဒိဒံ ယာသော ဓမ္မဒေသနာ၊ အကြင်တရားဒေသနာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာဓမ္မဒေသနာ၊ သည်။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှလုံးကိုပ်ဝင်းစေတတ်၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ စဲ၍။ မမ၊ ၏။ ယဒိဒံ ယောအယံ ပသာဒေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သောပသာဒေါ၊ သည်။ အဘိက္ကန္တံ၊ ၏။ ဤတိအယံ၊ လျှင်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုတော်တည်း။ ဝါ၊ ကား။ ဘဂဝတောယော၊ ၏သာလျှင်။ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို။ (ထောမေတိ၌ကံစပ်)။ ဒွေဒွေအတ္ထေ၊ တို့ကို။ (သန္ဓာယ၌ကံစပ်)။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ထောမေတိ၊ ၏။

အဘယ်သို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို နှစ်ပါးနှစ်ပါးသော အနက်တို့ဖြင့် ချီးမွမ်းသနည်းဟူသော စောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍ ဘဂဝတော ၀စနံ အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဘာဂဝတော၊ ၏။ ဝစနံ၊ သည်။ ဒေါသနာသနတော[1]၊ အမျက်ကိုဖျက်ဆီးတတ်သောကြောင့်။ (အပြစ်ကို ဖျက်ဆီးတဲ့တ်သောကြောင့် လည်းဟူ)။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှလုံးကို ပ်ဝင်းစေတတ်၏။ ဂုဏာဒိဂမနတော၊ ဂုဏ်အထူးကို ရစေတတ်သောကြောင့်။ အဘိက္ကန္တံ၊ ၏။ (ဤလည်း ဒွေဒွေအတ္ထ၏ အရတချက်)။ တထာ၊ တူ။ (တထာ သဒ္ဒါဖြင့် အဘိက္ကန္တံ ပုဒ်နှစ်ခုကို ငင်သည်)။ သဒ္ဓါဇနနတော၊ ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်။ အဘိက္ကန္တံ၊ ၏။ ပညာဇနနတော၊ ပညာကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်။ အဘိက္ကန္တံ၊ ၏။ (ဤလည်း ဒွေဒွေအတ္ထ၏ အရတချက်။ နောက်ပုဒ်တို့၌လည်း ဤနည်းကို မှီ၍သိလေ)။ သာတ္ထတော၊ အနက်နှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့်။ အဘိက္ကန္တံ၊ ၏။ သဗျဉ္ဇနတော၊ သဒ္ဒါနှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့်။ အဘိက္ကန္တံ၊ ၏။ ဥတ္တာနပဒတော၊ ပေါ်သောပုဒ်ရှိသောကြောင့်။ ဂမ္ဘီရတ္ထတော၊ နက်နဲစွာသော အနက်ရှိခြင်းကြောင့်။ အဘိက္ကန္တံ၊ ၏။ ကဏ္ဏသုခ

၁။ ဒေါသနာသနတောဟိ ရာဂါဒိကိလေသဒေါသဝိဒ္ဓံသနတော။ ။ဋီသစ်-၁၆၇။

တော၊ နားဥ်ချမ်းသာခြင်းကြောင့်။ ဟဒယဂ်မတော၊ နှလုံးဥ်ထားအပ်သော ကြောင့်။ အဘိက္ကန္တံ၊ ၏။ အနတ္တုက္ကံသနတော၊ မိမိကိုယ်ကို မချီးမြှောက်ခြင်းကြောင့်။ အပရဝမ္ဘနတော၊ သူတပါးတို့ကို မရှုံ့ချခြင်းကြောင့်။ (သူတပါးကို မနှိပ်နင်းခြင်းကြောင့်လည်းဟူ)။ အဘိက္ကန္တံ၊ ၏။ ကရုဏာသီတလတော၊ ကရုဏာဖြင့် ချမ်းမြေ့ခြင်းကြောင့်။ ပညာဝဒါတတော၊ ပညာဖြင့် ဖြူစင်ခြင်းကြောင့်။ အဘိက္ကန္တံ၊ ၏။ အာပါထာရမ္မဏိယတော်၊ ထင်သော အာရုံရှိသောကြောင့်။ ဝိမဒ္ဒက္ခမတော၊ ကိလေသာကိုဖျက်ခြင်းမှာ ခုံသောကြောင့်။ အဘိက္ကန္တံ၊ ၏။ သုယျမာနသုခတော၊ နာသည်ရှိသော် ချမ်းသာသောအကျိုးကို ပေးတတ်သောကြောင့်။ ဝိမံသိယမာနဟာတတော၊ စူးစမ်းဆင် ခြင် သည် ရှိသော် အကျိုးစီးပွားနှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။ အဘိက္ကန္တံ၊ ၏။ ဣတိဧဝမာဒီဟိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်တို့နှင့်။ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ၏။

တတော၊ ထို သို့ ချီး မွမ်း ခြင်း ထက်။ ပရမ်ပိ၊ အလွန်လည်း။ စတူဟိ၊ လေး ပါး ကုန် သော။ ဥပမာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဒေသနံယေဝ၊ ကို သာ လျှင်။ ဆောမေတိ၊ ၏။

စတူဟိ ဥပမာဟိအရကားး ပါဠိတော်၌လာသော နိက္ကုဇ္ဇီတံဝါ ဥက္ကုဇ္ဇေယျတပါး၊ ပဋိစ္ဆန္နံဝါ ဝိဝရေယျတပါး၊ မူဠှဿဝါ မဂ်ံ အာစိက္ခေယျတပါး၊ အန္ဓကာရေဝါ တေလပဇ္ဇောတံ ဓာရေယျ တပါးတည်း။

တတ္ထ၊ ထို လေး ပါး ကုန် သော ဥပမာတို့၌။ နိက္ကုဇ္ဇီတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အဓောမုခဋ္ဌပိတံ၊ အောက်သို့မျက်နှာပြု၍ ထား အပ် သော အိုး ကို။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဟေဋ္ဌာမုခဇာတံ၊ အောက် ၌ မျက် နှာ ဝ ရှိ သည် ဖြစ် ၍ ဖြစ်သော။ ဝတ္ထုံ၊ ဝတ္ထုကို။

ရှေနည်းအလိုကား အောက်၌ မျက်နှာဝမရှိသော်လည်း အောက်သို့ မျက်နှာကိုပြု၍ ထားအပ်သောဝတ္ထုသည် နိက္ကုဇ္ဇီတအရ ဖြစ်၏။ ဤဟေဋ္ဌာမုခဇာတံဝါ ဟူသော နောက်နည်းအလိုကား ပကတ်အောက်၌ မျက်နှာရှိသောဝတ္ထုသည် နိက္ကုဇ္ဇီတ၏ အရဖြစ်၏။

ဥက္ကုဇ္ဇေယျာဘိ၊ ကား။ ဥပရိမုခံ၊ အထက်သို့မျက်နှာဝရှိသည်ကို။ ကရေယျ၊ ၏။ ပဋိစ္ဆန္နန္တိ၊ ကား။ တိဏ ပဏ္ဏာဒိ ဆာဒိတံ၊ မြက်သစ်ရွက် အစရှိသည်

၁။ အာပါထရမ္မဏိယတော-ဆဋ္ဌ။ ဋီကာ ၁၆၀-၌ ကရဝိကရုတမဉ္ဇုတာယဟု ဟိတ်နှင့်ပြဆိုရကား ဆဋ္ဌမှ၌ရှိသည်ကား သင့်မြတ်သည်။

တို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ဝတ္ထုကို။ ဝိဝေရယျာဘိ၊ ကား။ ဥဿဒါဠ္ဍေယျ၊ ဖွင့်လှစ်ရာ၏။ မူဠ္ဍဿဝါတိ၊ ကား။ ဒိသာမူဠ္ဍဿ၊ ခရိုးမှားသောယောကျ်းအား။ မဂ္ဂံ အာစိက္ခေယျာတိ၊ ကား။ ဟဒ္ထာ၌။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ သေသော၊ ဤသည်လျှင်။ မဂ္ဂေါ၊ တဲ့သား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ အန္ဓကာရေတိ၊ ကား။ ကာလပဗ္ဘာတုဒ္ဒသီ အစုရတ္တိ ဃန ဝနသဏ္ဍမဃပဋ္ဌလေဟိ၊ လက္ခဏ်ပက္ခ တဆယ့်လေးရက်မြောက်သောနေ့ သန်းခေါင်အခါ တခဲနက်သော တောအုပ် တိမ်အုပ်တို့ဖြင့်။ စတုရင်္၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော။ တမေ၊ အမှိုက်တိုက်၌။ ဇယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ တာဝ၊ စွာ။ အနုတ္တာနုပဒတ္ထော၊ မနေါသောပုဒ်တို့၏အနက်ဘည်း။ ဇယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အဓိပ္ပါယယောဇနာ၊ အဓိပ္ပါယ်ကို ယောဇနာခြင်းတည်း။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ နိက္ကုဇ္ဇိတံ၊ ဧအောက် သို့ မျက် နှာ ဝ ပြု၍ထားသော အိုးကို။ ဥက္ကုဇ္ဇေယျယထာ၊ လှန်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ သဒ္ဒမ္မဝိမုခံ၊ သူတော်ကောင်းတရားမှမျက်ကွယ်ဖြစ်သော။ အသဒ္ဓမ္မပတိဋ္ဌိတံ၊ သူတော်မဟုတ်သော သူဘို့၏ တရားဌိတည်သော။ မံ၊ ကို။ အသဒ္ဓမ္မာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာပေန္တေန၊ ထစေသည်ဖြစ်၍။ ဘော်တာဒၢဂါတမေန၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ပကာသိတော၊ ၏။ (ဤသို့ အထက်ပါဌ်ကိုဆောင်၍ ယောဇနာလေ။ နောက်သုံးပုဒ်တို့ဌ်လည်း ဤနည်းအတူယောဇနာလေ)။ ပဋိစ္ဆန်နံ၊ မြက်သစ်ရွက် အစရှိသည်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသောဝတ္ထုကို။ ဝိဝေရယျယထာ၊ ဖွင့်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်ရှိသော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာသနန္တရဓာနော၊ သာသနာတော် ကွယ်သည်မှ။ ပဘုတိ၊ စ၍။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဂဟနပဋိစ္ဆန်နံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဘည်းဟူသော တောချုံဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသော။ သာသနံ၊ ကို။ ဝိဝရန္တေန၊ ဖွင့်ပေသည်ဖြစ်၍။ (ဤးအထက်ပါဌ်ကိုဆောင်၍ ယောဇနာလေ)။ မူဠ္ဍဿ၊ ခရိုးမှားသောသူအား။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ အာစိက္ခေယျယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ ကုမ္မဂ္ဂမိစ္ဆာမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နဿ၊ အပါယ်ခရီးတည်းဟူသော မကောင်းသောခရီးကိုသွားသော။ မေ၊ အား။ သဂ္ဂမောက္ခမဂ္ဂံ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ခရီးကို။ အာဝိကရောန္တေန၊ ထင်စွာပြုတော်မူပေသည်ဖြစ်၍။ အန္ဓကာရေ၊ အမှိုက်တိုက်၌။ တေလပဇ္ဇောတံ၊ ဆီမီးတန် ဆောင်ကို။ ဓာရေယျယထာ၊ ထွန်းသကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ မောဟန္ဓကာရနိမုဂ္ဂဿ၊ မောဟတည်းဟူသော

အမိုက်တိုက်ဦးနစ်သော။ ဗုဒ္ဓါဒိ ရတနရူပါနိ၊ ဘုရားရတနာ အစရှိကုန်သော ရူပါရုံတို့ကို။ အပဿတော၊ မမြင်သော။ မေ၊ ငါ၏။ (မောဟန္ဓကာရဝဋ္ဋ စပ်)။ တပ္ပဋိစ္ဆာဒက မောဟန္ဓကာရ ဝိဒ္ဒံသက ဒေဿနာ ပဇ္ဇောတ ဓာရကေန၊ ထိုဘုရားအစရှိသော ရူပါရုံကိုဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟတည်းဟူသောအမိုက် တိုက်ကိုဖျက်ဆီးတတ်သော ဒေဿနာတည်းဟူသော ဆိမီးတန်ဆောင်ကို ထွန်း ပေသည်ဖြစ်၍။ မယုံ၊ အား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဧတေဟိ ပရိယာယေဟိ၊ ထိုသို့သောအကြောင်းတို့ဖြင့်။ ပကာသိတတ္တာ၊ ပြအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဒုနကပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ပကာသိတော၊ ပြီ။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အဓိပ္ပါယ ယောဇနာ၊ တည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧဒဿနံ၊ ကို။ ထောမေတွာ၊ ၍။ ဣမာယ ဒေသနာယ၊ ဖြင့်။ ရတနတ္တယေ၊ ၌။ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပသန္နာကာရံ၊ ကြည်ညိုသော အခြင်းအရာကို။ ကရောန္တော၊ ဖြစ်၍။ သောဟန္တိ အာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

သောဟံ အစရှိသည်ကို ဘုရားမိန့်ကြောင်းကို ဆရာဆိုပြီ၊ ဧသာဟံ ဟူသောပုဒ်၏ ပဒစ္ဆေဒကိုကား အဘယ်သို့ပြုအပ်သနည်း၊ သေံအဟံဟူ၍ဌင်း သော အဟံဟူ၍ဌင်း ပြုအပ်သလောဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ တတ္ထ သောဟန္တိ သော အဟံဟူသည်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

တတ္ထ၊ ထိုသောဟံ ဟူသောပါဠိ၌။ သမဘိနိဝိဋ္ဌဿ၊ သော။ သောဟန္တိ၊ ပဒဿ၊ ၏။ သော အဟန္တိ၊ သော အဟံဟူ၍။ ပဒစ္ဆေဒေ၊ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။

အဇ္ဈတ္တသတ်မင်း သရဏကုံတည်ပုံ

ဘဂဝန္တံ သရဏံဂစ္ဆာမိတိ၊ ကား။ ဘဂဝါ၊ သည်။မေ၊၏။သရဏံပရာယနံ၊ ကိုးကွယ်မှီခိုရာတည်း။ အဃဿစ၊ ဆင်းရဲကိုလည်း။ ဟတာ၊ ဖျောက်ပေတတ်၏။ ဟိတဿစ၊ အစီးအပွားကိုလည်း။ ဝိဓာတာ၊ ဆောင်ပေတတ်၏။ ဣမိနာအဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သောအလိုဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဂစ္ဆာမိ ဘဇာမိ၊ ဆည်းကပ်၏။ သေဝါမိ၊ မှီဝဲ၏။ ပယိရုပါသာမိ၊ ခစား၏။ ဝါ၊ ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့တိုင်း။ ဇာနာမိပဋိပဇ္ဇာမိ၊ သိ၏။

ဧဝံဟူသောပုဒ်ဖြင့် ဘဂဝါ မေ သရဏံ ပရာယနံ အဃဿ ဟတာ ဟိတဿစ ဝိဓာတာ ဟူသော ပါဠိကို ညွှန်းသတည်း။ ဂစ္ဆာမိ ဘဇာမိ ဟူ၍ ဆိုအပ်သော

ရွှေနဉ်းအလိုကား ဂမုဓာတ်သည် ဂတိအနက်၌ဖြစ်၏။ နောက်-ဧဝံဝါ ဇာနာမိ ဟူ၍ ဆိုသောအလိုကား ဂမုဓာတ်သည် ဉာဏအနက်၌ ဖြစ်၏။ ဤအထူးကိုသိ။

ဇာနာမိ ဗုဒ္ဓာမိဟု ဆရာဆို၏၊ ဂမု သဗ္ဗဂတိမှိဟူ၍ သဒ္ဒါကျမ်းတို့၌ဆိုသောကြောင့် ဂမုဓာတ်သည် ဂတိအနက်၌သာ ဖြစ်ရာသည်မဟုတ်တုံလော၊ ဆရာ့စကား သည် ယုတ္တိရှိပါအံ့လောဟု သူစောဒနာဘွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ ယေသံ ဟိ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဇာနာမီတိ၊ ဟူ၍။ ယံဝစနံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံဝစနံ၊ သည်။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ ယေသံဓာတူနံ၊ တို့၏။ ဂတိအတ္ထော၊ ရောက်ခြင်းဟူသော အနက်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေသံဓာတူနံ၊ တို့၏။ ဗုဒ္ဓိပိအတ္ထော၊ သိခြင်း ဟူသောအနက်သည်လည်း။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်သင့်၏။ တာသွာ၊ ကြောင့်။ ဂစ္ဆာမိတိ ဣမသ္မ ပဒဿ၊ ၏။ ဇာနာမိ ဗုဇ္ဈာမိတိ အယမ္ပိ အတ္ထော၊ ဟူသောဤအနက်ကိုလည်း။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ စမ္မဥ္စ ဘိက္ခု သံယဥ္စာတိ ဇော်ထပါဠေ၊ ဥ်ကား။ သမဘိနိဝိဋ္ဌဿ၊ သော။ ဓမ္မသဒ္ဒဿ၊ ၏။ ဝစနတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ယောသဘာဝေါ၊ အကြင်သဘော တရားသည်။ အဓိဂတမဂ္ဂေ၊ ရ အပ် ပြီး သော မဂ်ရှိကုန်သော။ သစ္ဆိကတ နိရောဓေ၊ မျက် မှောက် ပြု အပ် ပြီး သော နိဗ္ဗာန် ရှိ ကုန် သော။ သတ္ထော၏၊ တို့ကိုဂုဏ်း။ (ဤကံကို သေက္ခဖြစ်သော သော တာ ပန် ပုဂ္ဂိုလ် ကို ရည် ၍ ဆိုသတည်း)။ ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဘု ရား ဆုံး မ တော် မူ တိုင်း။ ပဋိပဇ္ဇမာနေ၊ ကျင့်ကုန်သော။ သတ္ထော၏၊ တို့ကိုဂုဏ်း။ (ဤကံကို ကလျာဏပုထုဇ္ဇန်ကိုရည်၍ ဆိုသတည်း)။ အပါယေသု၊ အပါယ်ဘုံတို့၌။ အပတမာနေ၊ မကျစေသည် တို့ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောသဘာဝေါ၊ သည်။ ဓမ္မော၊ မည်၏။

ထိုဝစနတ္ထ၌ ဆယ်ပါးသောဓမ္မသည်ပင် ဓမ္မမည်ကောင်းသလော ဟူသောစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ သော အတ္ထတော ။ပ။ နိဗ္ဗာနဉ္စ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား-

သောဓမ္မော၊ သည်။ အတ္ထတော၊ မုခ်ဖြစ်သောအနက်အားဖြင့်။ အရိယ-မဂ္ဂေါစေဝ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (မုခ်ဖြစ်သောအနက်ကိုရည်၍ အရိယမဂ္ဂေါစေဝ နိဗ္ဗာနဉ္စဟု ဓမ္မ၏အရဆိုသတည်း)။

ဋီကာသယ (က) ၄၇၁-၃၁

ထိုသို့ အရိယမဂ် နိဗ္ဗာန်တို့၏သာလျှင် ဓမ္မ မည် သည် ၏ အဖြစ်ကို အာဘယ်ကြောင့် ငါတို့ သိရပါအုံးနည်းဟူသော စောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ ဝုတ္တာ့ဉ္စေတံ ။ပ။ ဝိတ္ထာရော ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ယာဝတာဘိက္ခဝေ ။ပ။ မက္ခာယတီတိ၊ ဟူ၍။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံဟိ ဝုတ္တံဝေ၊ ဟော တော်မူအပ် သ လျှင် ကတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ သဒ်္ဓံတာ၊ သဒ်္ဓံတဖြစ် ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသဲ၊ ထိုသဒ်္ဓံတဘရားတို့ထက်။ အရိယော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အပြစ်ကင်းသော။ အဒ္ဒဂိုကော၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော။ မဂ္ဂေါ၊ ကို။ အဂ္ဂံ အဂ္ဂေါဘိ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ အက္ခာယဲတိ၊ ဟော့အပ်၏။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော။ ဝိတ္ထာရော၊ ကို။ ဒေဒိတပ္ပေဝ၊ ၏။

ဤတိသဒ္ဒါကား အာဒိအနက်ရှိ၏။ ထိုအာဒိအနက်ရှိသော ဤတိသဒ္ဒါဖြင့် ယာဝတာ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မာသဒ်္ဓံတာ အသဒ်္ဓံတဓမ္မော တေသံ အဂ္ဂံ မက္ခာယတိ ဟူသည်ကိုယူ။ ဓမ္မ၏မုချတ္ထကိုပြုပြီး၍ ဥပစာရတ္ထဖွဲ့နှင့်တကွသော ဓမ္မကို ပြတော်မူလို၍ နကေဝလဉ္စ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ကေဝလဉ္စ၊ သက်သက်ကား။ အရိယမဂ္ဂေါစေဝ၊ သည်သာလျှင်၎င်း။ နိဗ္ဗာနံ ဧဝစ၊ သည်သာလျှင်၎င်း။ ဓမ္မော၊ ဓမ္မမည်သည်။ နု၊ မဟုတ်သေး။ အပိစခေါ၊ စင်စစ်ကား။ အရိယဖလေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပရိယတ္တိဓမ္မောပိ၊ သည်လည်း။ ဓမ္မော၊ မည်၏။

ထိုသို့မည်ကြောင်းကို ဘုရားဟောတော်မူသောပါဠိဖြင့် ပြီးစေ တော်မူလိုသည် ဖြစ်၍ ဝုတ္တံ ဟေတံ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ဟိ–တဒေဝ သစ္စံ၊ ၏။ ဆတ္တမာနဝကဝိမာနေ၊ ဆတ္တလုလင်၏ဗိမာန်ကိုဆိုရာ၌။ ရာဂဝိရာဂ ။ပ။ မုပေဟီတိ၊ ရာဂဝိရာဂ ။ပ။ မုပေဟိဟူ၍။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ ဝတံ၊ ၏။

ရာဂဝိရာဂံ၊ ရာဂကို အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ထသော။ ဤမံ ဓမ္မဥ္စ၊ ဤမဂ်တရားကိုဌင်း။ အနေဇံ၂၊ တဏှာ၏ ငြိမ်းရာဖြစ်ထသော။ (တဏှာကင်းထသောလည်းဟူ)။ အသောကံ၃၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိထသော။ ဤမံ ဓမ္မဥ္စ၊ ဤ

၁။ ရာဂေါ ဝိရဇ္ဇတိ(ပဟိယတိ)တေနာတိ ရာဂဝိရာဂေါ။ မဂ္ဂေါ။

၂–၃။ နတ္ထိ ဧတော တေသိန္နိ အနေဇံ၊ နတ္ထိသောကော တေသိန္နိ အသောကာ။ ဖလံ။

ဖိုလ်တရားကိုဂုဏ်း။ အသခ်ံတံ၊ ပစ္စည်းတို့သည် မ ပြု ပြင် အပ် ထသော။ ဣမံ ဓမ္မဉ္စ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တရားကိုဂုဏ်း။ အပပ္ပဋိကူလံ၊ နှောင့် ရှက် ခြင်း မ ရှိ ထသော။ မဓုရံ၊ ကောင်းမွန် ပြေပြစ်ထသော်။ ပဂုဏံ၊ အလေ့အလာ ပြု အပ်ထသော။ သုဝိဘတ္တံ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဖြင့် ခွဲဝေအပ်ထသော။ ဣမံ၊ ဓမ္မဉ္စ၊ ဤပရိယတ္တိတရားကိုဂုဏ်း။ သရဏတ္တံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းငှာ။ ဥပေဟိ၊ ကပ်လေလော။

အရိယဖိုလ် ပရိယတ္တိတို့၏လည်း ဓမ္မ၏အရ ဖြစ်ကောင်းသည်၏အဖြစ်ကို ရာဂဝိရာဂ အစရှိသောဂါထာကို ဆောင်တော်မူ၏။ ထိုဂါထာ၌ တိုက်ရိုက် အရိယဖိုလ် ပရိယတ္တိတို့၏ ဓမ္မမည်သည်၏အဖြစ်ကို မဆိုတကား။ ဆရာ၏စကားသည် ယုတ္တိအသို့ ရှိပါအံ့နည်း ဟူသော စောဒနာ ကို ဖြေတော် မူလို၍ ထွေ ဟိ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အဋ္ဌကား—

ဟိ-တဒေဝ သစ္စံ၊ ၏။ ဇေတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌။ ရာဂဝိရာဂေါတိ ဣမိနာ ပဒေန၊ ဖြင့်။ မဂ္ဂေါ၊ ကို။ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏။ အနေဇမသောကန္တိ ဣမိနာ ပဒေန၊ ဖြင့်။ ဖလံ၊ ကို။ ကထိတံ၊ ၏။ ဓမ္မသခ်ံတန္တိ ဣမိနာ ပဒေန၊ ဖြင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ကထိတံ၊ ၏။ အပပ္ပဋိကူလံ မဓုရမိမံ ပဂုဏံ သုဝိဘတ္တန္တိ ဣမိနာ ပါဠေန၊ ဖြင့်။ ပိဋကတ္တယေန၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဖြင့်။ ဝိဘတ္တာ၊ အသီးအသီး ခွဲဝေအပ်ကုန်သော။ သဗ္ဗဓမ္မကုန္ဒာ၊ အလုံးစုံသော ဓမ္မကုန္ဒာတို့ကို။ ကထိတာ၊ ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ ဥဒါဟရဏံ၊ ဤရာဂဝိရာဂအစရှိသော ဂါထာဥဒါဟရဏ်သည်။ ယုတ္တံ၊ ၏။ (ဤသို့ယောဇနာလေ)။ ယောဂဏော၊ အကြင်ဂိဏီးကို။ ဒိဋ္ဌသီလသမ်ာဒေန၊ ပညာ သီလ တူ သော အား ဖြင့်။ သံဟတေဝ၊ ပေါင်းအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဂဏော၊ သည်။ သံဃော၊ မည်၏။

ဤသို့သောဝစနတ္ထဖြင့် အ လုံး စုံ သော သမ္မု တိ သခ်ာ သည် သခ်ာ မည် ကောင်း သလော ဟူသောစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ သော။ပ။သမ္မုဟောကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အဋ္ဌကား—

သောသံဃော၊ သည်။ အတ္ထတော၊ မုချတွအားဖြင့်။ အဋ္ဌအရိယပုဂ္ဂလ-သမူဟော၊ ရှစ်ယောက်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အပေါင်းတည်း။

ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်ရှစ်ယောက်တို့၏သာလျှင် မုချအားဖြင့် သခ်ာမည်သည်၏အဖြစ်ကို အဘယ်ပါဠိကြောင့် သိရအံ့နည်းဟူသော စောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍ ဝုတ္တံ ဟေတံ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အဋ္ဌကား—

တသို့ယေဝ ဝိမာနေ၊ ထိုဆတ္တလုလင်၏ ဗိမာန်ကိုဆိုရာ၌လျှင်။ ယတ္ထစ။ပ။ မုပေဟီတိ၊ ယတ္ထစ။ပ။မုပေဟီဟူ၍။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံဟိ၊ ဆိုအပ်ပြီး သည်သာလျှင်တည်း။

သုစီသု၊ ကိလေသာ စင် ကြယ် ကုန် ထ သော။ ပုရိသယုဂေသု၊ ပုဂ္ဂိုလ် အ စုံ ဖြစ် ကုန် ထ သော။ စတူသု၊ လေးယောက်အတို့င်းအရှည်ရှိကုန်ပြီး ထ၍သော။ ယတ္ထ ယေသုပုဂ္ဂလေသု၊ တို့၌။ (တို့အား၊လည်းဟူ)။ ဒိန္နံ၊ စွန့် အပ်သောဒါန၀တ္ထုကို။ မဟပ္ဖလံဣတိ၊ ကြီးမြတ်သောအကျိုးရှိ၏ဟူ၍။ ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ အာဟု၊ ဟောတော်မူကုန်ပြီ။ ဓမ္မဒဿာ၊ သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကိုမြင်ကုန်ပြီး၏သော။ တေပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ အဋ္ဌစ အဋ္ဌဝေ၊ ရှစ် ယောက် တို့ သာ လျှင် တည်း။ ဣမံသံဃံ၊ ကို။ သရဏဂတ်ဆံ၊ ကိုးကွယ် ခြင်းငှာ။ ဥပေဟိ၊ ရောက်လေလော။

ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ သံဃော၊ အဖေါင်းတည်း။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်း တို့ ၏ အ ပေါင်း။ တွောဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော သောဟံ အစ ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ ရာဇာ၊ အဇာတသတ်မင်းသည်။ တိဏ်၊ကုန်သော။ သရဏဂမနာနိ၊ တို့ကို။ (ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ မှီဝဲဆည်းကပ်ခြင်းတို့ကိုလည်းဟူ)။ ပဋိဝေဒေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။

သရဏဂမနကထာ

ကဒါနိ၊ ၌။ တေသု သရဏဂမနေသု၊ ထိုကိုးကွယ်ရာဟူ၍ မှီဝဲဆည်းကပ် ခြင်း တို့ ၌။ ကောသလ္လတ္ထံ၊ လိမ္မာ စေ ခြင်း ငှာ။ သရဏံ၊ ဖျက် ဆီး ခြင်း။ (ကိုးကွယ်ခြင်းလည်းဟူ)။ သရဏဂမနံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်း။ ယော ပုဂ္ဂလော၀၊ သည်လည်း။ သရဏံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ သော့ပုဂ္ဂလော၊ ထို ကိုး ကွယ် ခြင်း သို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်။ သရဏဂမနပ္ပဘေဒေါ၊ သရဏကို အပြား။ သရဏဂမနဖလံ၊ သရဏကို၏အကျိုး။ သံကိလေသော၊ သရဏကို၏ ညစ်ညူးခြင်း။ ဘေဒေါ၊ သရဏကို၏ ပျက်စီးခြင်း။ ဣတိအယံဝိဓိ၊ ဤသို့သော အစီအရင်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣဒံသောဝိဓိ၊ ထိုအစီအရင်ဟူသည်ကား။ သေယျထာကတမော၊ နည်း ဟူ မူ ကား။ သရဏတ္ထတော၊ သရဏာသဒ္ဒါ၏ ဝစနတ္ထအား ဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ကာ၀၊ စ္ဆာ။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ ယံရတနတ္တယံ၊ အ ကြင် ရ တ နာ သုံး ပါး အပေါင်းသည်။ ဘယံ သန္တာသံ၊

ကြောက်ခြင်း ထိတ်လန့်ခြင်းကို။ (ကံထည့်)။ ဟိ သတိ၊ ဖျော်ဖြက်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ရတနတ္တယံ၊ သည်။ သရဏံ၊ မည်၏။

ဆရာ–ဟိ သတိတိသရဏံဟု ဆရာဆို၏။ သတ္တဝါတို့ကို ညှဉ်းဆဲတတ်သောကြောင့် သရဏာမည်၏ဟူသောအနက်ကို မှတ်ရအံ့လောဟု သူစောဒနာကို နှလုံးထားတော်မူ၍ သရဏာဂတာနံ ။ပ။ အတ္ထော ဟူသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား–

သရဏာဂတာနံ၊ မို့ဝဲ့ဆည်း ကပ် ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သောသူတို့၏။ တေနေဝ သရဏာဂမနေန၊ ထိုသို့မို့ဝဲ့ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်။ ဘယံ သန္တာသံ၊ စိတ်၏ကြောက်ခြင်း ထိတ်လန့်ခြင်းကို။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်း ရဲ ခြင်းကို။ ဒုဂ္ဂတိ်ံ၊ အပါယ်လေးပါးကို။ ပရိကိလေသံ၊ စိတ်၏ပူပန်ခြင်းကို။ ဟာနတိ ဝိနာသေတိ၊ ဖျောက်တတ်၏။ (ဖျက် ဆီး တတ် ၏ လည်း ဟူ)။ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ကြောက်ခြင်း ထိတ်လန့်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖျောက်တတ်ရကား ထိုကုသိုလ်စိတ်သည် သရဏာမည်ကောင်းသလော ဟူ သော စော ဒ နာကို ဖြေခြင်းငှာ ရတနတ္တယသော့်တံ အဓိဝစနံ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠို၏အတ္ထကား– ဧတံ၊ ဤ သ ရ ဏံ ဟူသောအမည်သည်။ ရတနတ္တယသ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

ဤသို့ ရတနာသုံးပါးအပေါင်း၏သာမညအားဖြင့် သရဏာမည်သည်၏အဖြစ်ကိုပြပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဝိသေသအားဖြင့် သရဏာမည်သည်၏အဖြစ်ကိုပြတော်မူလို၍ အထဝါ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠို၏အတ္ထကား–

အထဝါ၊ ကား။ ဗုဒ္ဓါ၊ သည်။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဟိတပဟိတာနေန်၊ အစီးအပွားကို ဖြစ်စေသဖြင့်၎င်း။ အဟိတာနိဝတ္တနေနစ[1]၊ အစီးအပွားမဲ့ကို နစ်ခစေသဖြင့်၎င်း။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဟိ သတိ၊ ဖျက်ဆီး တတ်၏။ (ဖျောက်တတ်၏လည်းဟူ)။ ဓမ္မော၊ သည်။ ဘဝကန္တာဇ္ဈာ၊ ဘဝ တည်းဟူသောခရီးခဲမှ။ ဥတ္တာရဏေနစ၊ ထုတ်သောအားဖြင့်၎င်း။ အဿာသဒါနေနစ၊ ချမ်းသာကိုပေးတတ်သောအားဖြင့်၎င်း။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဘယံ၊ သံသရာဘေးကို။ ဟိ သတိ၊ ၏။ (သုံးပုဒ်လိုက်ပါ)။ သံဃော၊ သည်။ အပွကာနမ်ပိ၊ အနည်းငယ်သဲ့ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ ကာရုနံ၊ ကောင်းမှုကို ပြုကုန်သောသူတို့၏။ ဝိပုလဖလ ပဋိလာဘကရဏေန၊ များစွာသော အကျိုး

၁။ ဟိတေ ပတ္တဲနေနံ-ဆဋ္ဌ။ ၂။ အဟိတာစ နိဝတ္တနေန-ဆဋ္ဌ။

ကို ရခြင်းကို ပြုသောအား၊ဖြင့်။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဘယံ၊ ကို။ ဟိံသတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဤသို့သော ပရိယာယ် ဖြင့်လည်း။ ရတနတ္တယံ၊ သည်။ သရဏံ၊ မည်၏။ တပ္ပဿာဒ တဂ္ဂရုတာဟိ၊ ထိုရတံနာသုံးပါး၌ ကြည်ညိုခြင်း ထိုရတနာသုံးပါး၌ အရိုအသေပြုခြင်းတို့ ဖြင့်။ ဝိဟတကိလေသော၊ ဖျောက်အပ်ပြီးသော ကိလေသာ ရှိသော။ (ကိလေသာတို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော လည်းဟူ)။ တပ္ပရာယနတာကာရပ္ပ ဝတ္တာ၊ ထိုရတနာသုံးပါးလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိသည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော အခြင်းအရာအား၊ဖြင့်ဖြစ်သော။ စိတ္တုပ္ပါဒေါ၊ စိတ္တုပ္ပါဒ်သည်။ သရဏဂမနံ၊ မည်၏။ တံသမင်္ဂီသတ္တော၊ ထိုစိတ္တုပ္ပါဒ်နှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။သရဏံ၊ မှီဝဲဆည်းကပ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

သရဏံ ဂစ္ဆတိဟူသောပါဠိ၏ အနက်ကို အသို့သိရအံ့နည်း ဟူသော စောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ ဝုတ္တာပ္ပကာရေန။ပ။အတ္ထော ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား-

ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ရှိသော။ စိတ္တုပ္ပါဒေန၊ ဖြင့်။ တီဏိ၊ ကုန်သော။ တောနိ ရတနာနိ၊ တို့သည်။ ဧ၊ ၏။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာတည်း။ တောနိ ရတနာနိ၊ တို့သည်။ မေ၊၏။ပဲရာယနံ၊ မှီခိုရာတည်း။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ ဥပေတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဧဝံ ဣမိနာ ဝုတ္တ နယေန၊ ဖြင့်။ တာဝ၊ စ္ဆ။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဝင်း။သရဏဂမနံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ သိခြင်းငှင်း။ ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ သော၀ ပုဂ္ဂလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဝင်း။ ဣဒံတယံ၊ဤသုံးပါးအပေါင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

သရဏဂမနပ္ပဘေဒေပန၊ သရဏကုံအပြားရှိကား။ သရဏဂမနံ၊ သရဏကုံသည်။ လောကုတ္တရဿ၊ ဝင်း။ လောကိယဿ၊ ဝင်း။ ဣတိ ဣမိနာပဘေဒေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝိဓံ၊ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးအပြား၌သော သရဏကုံ တို့တွင်။ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော သရဏကုံသည်။ ဒိဋ္ဌသစ္စာနံ၊ မြင်ပြီးသော သစ္စာရှိကုန်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ (ဣဇ္ဈတိဒ်ဗ္ဗစပ်)။ ဝါ၊ တို့၏။ (မဂ္ဂက္ခဏေဒ်ဗ္ဗစပ်)။ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ ဗ္ဗ။ သရဏဂမနုပက္ကိလေသသမုစ္ဆေဒေန၊ သရဏကုံကို ညစ်ညူးစေတတ်ကုန်သော ကိလေသာတို့ကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်ခြင်းကြောင့်။ (သရဏကုံ ညစ်ညူးခြင်း၏အကြောင်း ကိလေသာတို့ကို

အကြင်းမဲ့ ဖြတ်ခြင်းကြောင့် လည်းဟူ)။ အာရမ္မဏာတော၊ အားဖြင့်။ နိဗ္ဗာ
နာရမ္မဏံ၊ နိဗ္ဗာန်အာရုံရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ကိစ္စတော၊ အားဖြင့်။ သက
လေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော။ ဂဟနတ္တာယေ၊ ဒွိ။ ဣတ္ထတ္တိ၊ ပြည့်စုံ၏။
လောကိယံ၊ လောကီဖြစ်သော သရဏကုံသည်။ ပုထုဇ္ဇနာနံ၊ တို့အား။ သရဏ
ဂမနုပက္ကိလေသဝိက္ခမ္ဘဲနေန၊ သရဏကုံကို ညစ်ညူးစေတတ်သော ကိလေသာကို
ကုသိုလ်စိတ်ဖြင့် ခွဲခြင်းကြောင့်။ အာရမ္မဏာတော၊ အားဖြင့်။ ဗုဒ္ဓါဒိဂုဏာ
ရမ္မဏံ၊ ဘုရားအစရှိသည်တို့၏ ဂုဏ်လျှင်အာရုံရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဣတ္ထတ္တိ၊
၏။ တံလောကိယံ၊ ထိုလောကီဖြစ်သော သရဏကုံသည်။ အတ္ထတော၊ သရုပ်
အားဖြင့်။ ဗုဒ္ဓါဒီသု၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထူသု၊ အာရုံတို့၌။ သဒ္ဓါပဋိလာဘော၊
ယုံကြည်ခြင်းကို ရခြင်းတည်း။ သဒ္ဓါမူလိကာ၊ သဒ္ဓါလျှင်အရင်း ရှိသော။
(စ-သဒ္ဓါ ဥပနှာသတည်း)။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ ဒသသု၊ ကုန်သော။ ပုညကြိယ
ဝတ္ထူသု၊ ပုညကြိယဝတ္ထုတို့၌။ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

တယိဒံ တံဣဒံ လောကိယံ၊ ထိုလောကီဖြစ်သော သရဏကုံသည်။
အတ္တာသန္နိယျာတနေနစ၊ မိမိကိုယ်ကို ရတနာသုံးပါးအား ဆောင်နှင်းသော
အားဖြင့်ဝင်း။ တပ္ပရာယနတာယစ၊ ထိုရတနာသုံးပါးလျှင် မှီဝဲဆည်းကပ်
ရာရှိသည်၏ အဖြစ်အားဖြင့်ဝင်း။ သိဿဘာဝူပဂမနေနစ၊ တပည့်၏
အဖြစ်သို့ ရောက်သော အားဖြင့်ဝင်း။ ပါဏိပါတေနစ၊ ရတနာသုံးပါး
အား မိမိအသက်ကို စွန့်သောအားဖြင့်ဝင်း။ ဣတိ၊ သို့။ စတုဓာ၊ ဖြင့်။
ဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်။ အတ္တာသန္နိယျာတနံနာမ၊ မည်
သည်ကား။ အင်္ဂါဒိကတ္တာ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍။ အဟံ၊ သည်။ အတ္တာနံ၊
ကို။ ဗုဒ္ဓဿ၊ အား။ နိယျဲတေမိ၊ ဆောင်နှင်း၏။ ဓမ္မဿ၊ အား။ နိယျာ
တေမိ၊ ၏။ သံဃဿ၊ အား။ နိယျာတေမိ၊ ၏။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ ဗုဒ္ဓါဒီနံ၊
တို့အား။ အတ္တာပရိစ္စဇနံ၊ မိမိကိုယ်ကိုစွန့်ခြင်းတည်း။ တပ္ပရာယနတာနာမ၊
မည် သည် ကား။ အင်္ဂါဒိကတ္တာ၊ ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓပရာယနော၊
ဘုရားလျှင် လည်းလျောင်းရာရှိ၏။ ဓမ္မပရာယနော၊ ၏။ သံဃပရာယနော၊
၏။ ဣတိ၊ သို့။ မံ၊ ကို။ ဓာရေထ၊ မှတ်ကုန်လော။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ တပ္ပရာယန
ဘာဝေါ၊ ထိုရတနာသုံးပါးလျှင် လည်းလျောင်းရာရှိသည်၏အဖြစ်တည်း။
သိဿဘာဝူပဂမနံနာမ၊ သိဿဲဘာဝူပဂမနမည်သည်ကား။ အင်္ဂါဒိကတ္တာ၊

၍။ အဟံ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ အန္တေဝါသိကော၊ တပည့်တည်း။ ဓမ္မဿ၊ ၏။ သံဃဿ၊ ၏။ အန္တေဝါသိကော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မံ၊ ကို့။ ဓာရေထ၊ ကုန် လော။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ သိဿဘာဝူပဂမော၊ တပည့်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းတည်း။ ပါဏိပါတော နာမ၊ ပါဏိပါတ မည် သည် ကား။ အဒ္ဓာဒိ ကတ္ဝာ၊ ၍။ အဟံ၊ သည်။ အဘိဝါဒန ပစ္စုဋ္ဌာန အဉ္ဇလိ ကမ္မ သာမိစိကမ်ံ၊ အရိအသေရှိခိုးခြင်း ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း လက်အုပ်ချီခြင်း အရိုအသေပြုခြင်းကို။ ဗုဒ္ဓါဒိနံ၊ ကုန်သော။ တိဏ္ဏံ၊ သုံး ပါး ကုန် သော။ ဝတ္ထူနံယေဝ၊ ရတနာတို့အား သာလျှင်။ ကရောမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ မံ၊ ကို့။ ဓာရေထ၊ ကုန်လော။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ ဗုဒ္ဓါဒိသု၊ တို့၌။ ပရမနိပစ္စာကာရော၊ အလွန်အရိုအသေပြုခြင်းတည်း။ ဟိ-တဒေဝ သစ္ဈံ၊ ၏။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ အာကာရာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရမ်ပိ၊ တပါးပါးသော အခြင်းအရာ ကိုလည်း။ ကရောန္တေန၊ ပြုသောသူသည်။ သရဏံ၊ သရဏဂုံကို။ ဂဟိတံဧဝ၊ ယူအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။

အပိစ-အပရော၊ တပါးသော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ ဘဂဝတော၊ အား။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ပရိစ္စဇာမိ၊ စွန့်၏။ ဓမ္မဿ၊ အား။ သံဃဿ၊ အား။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ပရိစ္စဇာမိ၊ ၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ပရိစ္စဇာမိ၊ ၏။ မေ၊ ၏။ အတ္တာ၊ ကို။ ပရိစ္စတ္တော၊ယေဝ၊ စွန့်အပ်ပြီးသည်သာလျှင် ကတည်း။ မေ၊ ၏။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ ပရိစ္စတ္တံယေဝ၊ တည်း။ ဇီဝိတပရိယန္တိကံ၊ အသက်အဆုံးရှိသော ကာလပတ်လုံး။ (အသက်ထက်ဆုံး လည်းဟူ)။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ မှီဝဲဆည်းကပ်၏။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ သရဏံ၊ ဆည်းကပ်ရာတည်း။ လေဏံ၊ မှီခိုရာတည်း။ တာဏံ၊ ကိုး ကွယ်ရာတည်း။ ဣတိဧဝမ်ပိ၊ သို့လည်း။ အတ္တာသန္နိယျာတနံ၊ မိ့်မိ ကိုယ် ကို ရတနာသုံးပါးအား ဆောင် နှင်း ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝတာ၊ ၎င်စစ်။ အဟံ၊ သည်။ သတ္ထာရဉ္စ၊ ဆရာဖြစ်သောဘုရားကိုသာလျှင်။ ပသေးယျံ၊ ဖူး မြင်အံ့။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောဘုရားကိုသာလျှင်။ ပသေးယျံ၊ အံ့။ ဝတာ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ သည်။ သုဂတဉ္စ၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သောဘုရားကိုသာလျှင်။ ပသေးယျံ၊ အံ့။ ဘဂဝန္တံဝေ၊ ကိုသာလျှင်။ ပသေးယျံ၊ အံ့။ ဝတာ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ သည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဉ္စ၊မဖောက်မပြန်

သယမ္ဘူဉာဏ်ဖြင့် အလုံးစုံသော တရားအပေါင်းကို သိတော်မူသောဘုရားကို သာလျှင်။ ပယောယံ့၊ အံ့။ ဘဂဝန္တံမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပယောယံ့၊ အံ့။ ဧဝမ်မိ၊ သို့လည်း။ မဟာကဿပဿ၊ အရှင်မဟာကဿပ၏။ သရဏဂမနံဝိယ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်သကဲ့သို့။ သိဿဘာဝဋ္ဌပဂမနံ၊ ကို။ ဧဝဒီတဗ္ဗံ၊ ၏။ သောအဟံ၊ သည်။ ဂါမာ၊ တရွာမှ။ ဂါမံ၊ တရွာသို့။ ပုရာ၊ တပြည်မှ။ ပုရံ၊ တပြည်သို့။ သမ္မုဒ္ဒံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဓမ္မဿစ၊ ၏လည်း။ သုဓမ္မတံ၊ ကောင်းသောဓမ္မ၏အဖြစ်ကို။ နမဿမာနော၊ ရှိခိုးလျက်။ ဝိစရိဿာမိ၊ အံ့။

ဣတိဧဝမ်မိ၊ လည်း။ အာဠဝကာဒီနံ၊ အာဠဝကအစရှိသည်တို့၏။ သရဏဂမနံဝိယ၊ ကဲ့သို့။ တပ္ပရာယနတာ၊ ထို့ရတနာသုံးပါးလျှင် လည်းလျောင်းရာရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဧဝဒီတမ္မာ၊ ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗြဟ္မာယုဗြာဟ္မဏော၊ ဗြဟ္မာယုအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏား သည်။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ စုလျားပုဆိုးကို။ (ကိုယ် ဝယ် ရှိ သော ပု ဆိုး ကို လည်းဟူ)။ ဧကံသံ၊ ပခုံးတဘက်တင်သည်ကို။ ကရိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေသု၊ တို့၌။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ နိပတိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒါနိ၊ တို့ကို။ မုခေနေဝ၊ ခံတွင်းဖြင့်သာလျှင်။ (မျက် နှာ ဖြင့် သာ လျှင် လည်းဟူ)။ ပရိစုမ္ဗတိ၊ စုတ်၏။ ပါဏိဟိစ၊ လက်တို့ဖြင့်လည်း။ ပရိသမ္မာ-ဟတိ၊ သုံးသပ်၏။ ဘောဓေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ဣဟံ၊ သည်။ ဗြဟ္မာယု၊ ဗြဟ္မာယု အမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ တည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဟံ၊ သည်။ ဗြဟ္မာယု၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နာမဉ္စ၊ အမည်ကိုလည်း။ သာဂေတိ၊ ကြား၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဏိပါတေ၊ ကို။ ဒဋ္ဌေဗ္ဗော၊ ၏။

သောပနေသ သောပန ဧသ ဧသော ပဏိပါတော၊ ထို အသက် ကို စွန့်ခြင်းသည်။ ဉာတိ ဘယာစရိယ ဒက္ခိဏေယျဝသေန၊ အဆွေ အမျိုး ဘေးမှ ကြောက်ခြင်း ဆရာ အလှူ ကို ခံခြင်း ငှာ ထိုက် ခြင်း တို့၏ အစွမ်း အားဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝဏ္ဏ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်။ ဒက္ခိဏေယျ ပဏိပါတေန၊ အလှူ ကို ခံခြင်း ငှာ ထိုက် သော ပုဂ္ဂိုလ် ဟူ၍ အသက်ကိုစွန့်၍ ဆောင်နှင်းခြင်းဖြင့် သာလျှင်။ သရဏဂမန်၊ သရဏဂုံကို

ယူခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတရေဟိ၊ ဤမှတပါးကုန်သော သုံးပါး သော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ သရဏဂမနံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣတရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သရဏဂမနံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ နည်း။ သေဋ္ဌဝသေနေဝ၊ မြတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ သရဏံ၊ ကို။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ သေဋ္ဌဝသေနဧေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်လည်း။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣတရေဟိ၊တို့ဖြင့်။ သရဏဂမနံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယောဇနော၊ သည်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ သာကိယော၊ သာကီဝင် မင်းမျိုးတည်း။ ဣတိဝါ၊ သို့ဌင်း။ ကောလိယော၊ ကောလိယအမျိုးတည်း။ ဣတိဝါ၊ သို့ဌင်း။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဉာတကော၊ တည်း။ ဣတိဝါ၊ ဌင်း။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုသူသည်။ (ထည့်ပါ)။ သရဏံ၊ ကို။ အဂဟိတမေဝ၊ မယူအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယောဝါ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ (ဝန္ဒတိဘ္ဒစပ်)။ ဂေါဂမော၊ ဂေါတမအမျိုးဖြစ်သော။ သမဏော၊ သည်။ ရာဇပူဇိတော၊ မင်းတို့သည် ပူဇော်အပ်သောသူတည်း။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိ၏။ အဝန္ဒိယမာနော၊ ရှိမခိုးအပ်သည်ရှိသော်။ မေ၊အား။ (၏လည်းဟူ)။အနတ္ထမ္ပိ၊ အကျိုးမဲ့ကိုလည်း။ ကရေယျ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယေန၊ ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ တေန ဇနေန၊ သည်။ သရဏံ၊ ကို။ အဂဟိတမေဝံ၊ မယူအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယောပိ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ဗောဓိသတ္တကာလေ၊ ဘုရားလောင်း ဖြစ်သော အခါ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ဥဂ္ဂဟိတံ၊ သင်အပ်သော အတတ်ကို။ သရမာနော၊ အောက်မေ့သည် ဖြစ်၍။ (ဝန္ဒတိဘ္ဒစပ်)။ ဗုဒ္ဓကာလေဝါ၊ ဘုရားဖြစ်သော အခါ၌မူလည်း။

ဃရံ၊ အိမ်ကို။ အာဝသံ အာဝသန္တော၊ ထောင်သော။ ပဏ္ဍိတော၊ သည်။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်တို့ကို။ စတုဓာ၊ လေးဘို့ဖြင့်။ ဝိဘဇေ၊ ခွဲဝေရာ၏။ ဧကေန၊ တဘို့ဖြင့်။ ဘောဂံ၊ စည်းစိမ်ကို။ ဘုဉ္ဇေယျ၊ ခံစားရာ၏။ ဒ္ဝိဟိ၊ နှစ်ဘို့တို့ဖြင့်။ ကမ္မံ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းအစရှိသော အမှုကို။ ပယောဇယေ၊ ယှဉ်စေရာ၏။ စတုတ္ထဉ္စ၊ လေးဘို့မြောက်သော ဥစ္စာကိုလည်း။ အာပဒါသု၊ ဘေးရန်တို့သည်။သန္တေသု၊ ရှိကုန်လတ်သော်။ သဝိဿတိ လတ္တံ့။ ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ နိဓာပေယျ၊ မြှုပ်ထားရာ၏။

ဧဝရူပံ၊ သော။ အနုသာသနီ်၊ ဆုံးမတော်မူခြင်းကို။ ဥဂ္ဂဟေတ္ဝာ၊ နှလုံးထား၍။ မေ၊ ငါ၏၊ အာစရိယော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ တေန ဇနေန၊ သည်။ သရဏံ၊ ကို။ အဂဟိတမေဝ၊ မယူအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယောပန၊ သည်ကား။ အယံဘဂဝါ၊ သည်။ လောကေ၊ ဦး။ အဂ္ဂဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သောအလှူကို ခံခြင်းငှာထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ တေနေဝ ဇနေန၊ သည်သာလျှင်။ သရဏံ၊ ကို။ ဂဟိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဂဟိတသရဏဿ၊ ယူအပ်ပြီးသော သရဏကုံရှိသော။ (ဥပါသကဿဒ္ဒစပ်)။ အညတိတ္ထိယေသု၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော အယူရှိကုန်သော တိတ္ထိတို့၌။ ပဗ္ဗဇိတမ်ပိ၊ ရသေ့ရဟန်း ဖြစ်သော်လည်း။ ဉာတိ်၊ အဆွေအမျိုးကို။ အယံ၊ ဤသူသည်။ မေ၊ ၏။ ဉာတကော၊ တည်း။ ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဝန္ဒတော၊ ရှိခိုးသော။ ဥပါသကဿဝါ၊ သီတင်းသည် ယောကျ်ားအားဇင်း။ ဥပါသိကာယဝါ၊ သီတင်းသည် မိန်းမအားဇင်း။ သရဏဂမနံ၊ သည်။ နဘိဇ္ဈတိ၊ မပျက်။ အပဗ္ဗဇိတံ၊ ရသေ့ ရဟန်းမဟုတ်သော။ ဉာတိ်၊ ကို။ ဝန္ဒတော၊ ရှိခိုးသောသူအားကား။ ပဂေဝ၊ အဘယ်မှာလျှင် ပျက်အံ့နည်း။ တထာ၊ တူ။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဘယာဒေန၊ ဘေးမှကြောက်ခြင်းကြောင့်။ ဝန္ဒကော၊ အား။ သရဏဂမနံ၊ သည်။ နဘိဇ္ဈတိ၊ မပျက်။ ဟိ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဘိဇ္ဈတိ၊ နည်း။ သောရာဇာ၊ သည်။ ရဋ္ဌပူဇိတတ္တာ၊ ပြည်သူတို့သည် ပူဇော်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဝန္ဒိယမာနော၊ ရှိမခိုးအပ်သည်ရှိသော်။ အနတ္ထမ်ပိ၊ အကျိုးမဲ့ကိုလည်း။ ကရေယျ၊ ပြုခဲ့ရာ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဝန္ဒတော၊ အား။ သရဏဂမနံ၊ သည်။ နဘိဇ္ဈတိ၊ မပျက်။ တထာ၊ တူ။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မဲ့သော။ သိပ္ပံ၊ ကို။ သိက္ခာဂတံ၊ သင်ပေသော။ တိတ္ထိယမ်ပိ၊ ကိုလည်း။ အယံ၊ ဤသူသည်။ မေ၊ ၏။ အာစရိယော၊ တည်း။ ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိန္ဒတောပိ၊ အားလည်း။ သရဏဂမနံ၊ သည်။ နဘိဇ္ဈတိ၊ မပျက်။ ဧဝံဣမိနာ ဝုတ္တာနယေန၊ ဖြင့်။ သရဏဂမနပဘေဒေါ၊ သရဏကုံအပြားကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

သရဏာဂုံ၏အကျိုးအာနိသင်

သရဏာဂုံ အပြားကို အကုယ်ပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ သရဏာဂုံအကျိုးကို ပြတော်မူလို၍ ထွေ ဒေစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အဋ္ဌကား–

ထွေ ဒေတေသု ဒ္ဒိသု သရဏဂမနေသု၊ တို့တွင်။ (စသဒ္ဒါကား ဝါကျာရမ္ဘတည်း)။ လောကုတ္တရဿ၊ သော။ သရဏဂမနဿ၊ ၏။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ သာမညဖလာနိ၊ မဂ်၏အနန္တရဋ္ဌဖြစ်သော ဖိုလ်တို့သည်။ ဝိပါကဖလံ၊ မုချအကျိုးဖြစ်သော အကျိုးမည်၏။ သဗ္ဗဒုက္ခက္ခယော၊ အလုံးစုံသော ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ကုန် ရာ ဖြစ် သော နိဗ္ဗာန် သည်။ အာနိသံသဖလံ၊ အကျိုးဆက်ဖြစ်သော အကျိုးမည်၏။

ထိသို့ သာမညဖိုလ်၏ မုချအကျိုးမည်သည်၏အဖြစ် သဗ္ဗ ဒုက္ခက္ခ ယ ၏ အကျိုးဆက်မည်သည်၏အဖြစ်ကို ဘုရားဟောတော်မူသော ပါဠိတော်ကို ဆောင်၍ပြတော်မူလို၍ ဝုတ္တဉ္စေတံ ။ပ။ ပမုစ္စတိဟူသော ဂါထာသုံးခုအပေါင်းကို မိန့်သတည်း။ ထိဂါထာတို့၏အဋ္ဌကား–

ဟိ-တဒေဝ သစ္စံ၊ ၏။ ယောစ ဗုဒ္ဓဉ္စ။ပ။ပမုစ္စတိတိ၊ ယော်ဝစ ဗုဒ္ဓဉ္စ။ပ။ပမုစ္စတိဟူ၍။ တံဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝတဲ့ဝ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

ယောဇနာ၊ သည်။ (ယောစဒ္ဒိ စသဒ္ဒါကား ပဒပူရဏထည်း)။ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ ကိုဌင်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ ကိုဌင်း။ သံဃဉ္စ၊ ကိုဌင်း။ သရဏံ၊ ဆင်းရဲကို ဖျောက်ပေတတ်၏ဟူ၍။ (ချမ်းသာကို ဆောင်ပေတတ်၏ ဟူ၍လည်းဟူ)။ ဂတော ဇာနန္တော၊ သိသည်။ (တနည်းကား) ဂတော ဘဇန္တော၊ မှီဝဲဆည်းကပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

သောဇနာ၊ သည်။ ဒုက္ခဉ္စ၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုဌင်း။ ဒုက္ခသမုပ္ပါဒဉ္စ၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုဖြစ်စေတတ်သော သမုဒယသစ္စာကိုဌင်း။ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခသစ္စာမှ။ အတိက္ကမဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သော နိရောဓသစ္စာကိုဌင်း။ ဒုက္ခ။ပသမဂါမိနံ၊ဒုက္ခသစ္စာ၏ငြိမ်းရာ နိရောဓသစ္စာသို့ ရောက်စေတတ်သော။အရိယံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အပြစ်ကင်းသော။ အင္ဂဂိကံ၊ ရှစ် ပါး သော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုဌင်း။ ဣတိဣမိနာ ပဘေဒေန၊ ဖြင့်။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ အရိယသစ္စာနိ၊ တို့ကို။သမ္မာ၊အသင့်အာဖြင့်။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ ပဿတိ၊ ၏။

ဧတံရတနတ္တယံ၊ သည်။ ဧဝါ၊ ဧင်စစ်။ သရဏံ၊ ဆင်းရဲကိုဖျောက်ပေ
တတ်၏။ ဧခမံ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်ပေတတ်၏။ ဧတံ ရတနတ္တယံ၊ သည်။
ဥတ္တမံ၊ မြတ် သော။ သရဏံ၊ ကိုး ကွယ် ရာ တည်း။ ဧတံ ရတနတ္တယံ၊
ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ အာဂမ္မ၊ ရောက်ခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗ
သတ္တော၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါသည်။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ မှ။ ပမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။
အပိစ-အပရော၊ သော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ နိစ္စာဒိ
တော ံ၊ နိစ္စအစရှိသောအား ဖြင့်။ အနုပဂမနာဒိဝသေနပိ၊ မကပ်ခြင်းအစ
ရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအား ဖြင့်လည်း။ တေဿ၊ ထို လော ကုတ္တ ရာ ဖြစ် သော
သရဏာဂုံ၏။ အာနိသံသဖလံ၊ အကျိုးဆက်ဖြစ်သော အကျိုးကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
၏။ ဟိ-တဒေဝ သစ္စံ၊ ၏။ အဋ္ဌာနမေတံ။ပ။နေတံဌာနံဝိဇ္ဇတိတိ၊ ဟူ၍။ ဧတံ
ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ မဂ် ဖိုလ် ဉာဏ် နှင့်
ပြည့်စုံသော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ သခ်ါရံ၊ သခ်ါရ
တရားကို။ နိစ္စတော၊ အား ဖြင့်။ ယံဥပဂစ္ဆေယျ၊ အကြင်စဲလမ်းရောက်၏။ ကိဉ္စိ၊
သော။ သခ်ါရံ၊ ကို။ သုခတော၊ အား ဖြင့်။ ယံဥပဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်၏။ ကိဉ္စိ၊
သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အတ္တတော၊ အတ္တအား ဖြင့်။ ယံဥပဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်၏။ ဧတံ
ဥပဂမနံ၊ ထိုသို့ နိစ္စအစရှိသော အစွမ်းအား ဖြင့် စဲလမ်းခြင်းသည်။ အဋ္ဌာနံ၊
အကြောင်းမဟုတ်။ ဧသော ဥပဂမော၊ ထိုသို့စဲလမ်းခြင်းသည်။ အနဝကာ
သော၊ အရာမဟုတ်။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ (လိုက်ပါ)။
မာတရံ၊ အမိကို။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ယံဝေါရောပေယျ၊ အကြင်ချရာ၏။ ပိတရံ၊
ကို။ အရဟန္တံ၊ ရဟန္တာကို။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ယံဝေါရောပေယျ၊ အကြင်ချရာ၏။
ပဒုဋ္ဌစိတ္တော၊ ပြစ်မှားလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တထာဂတဿ၊ အား။
(၏လည်းဟူ)။ လောဟိတံ၊ သွေးကို။ ယံဥပ္ပါဒေယျ၊ အကြင်ဖြစ်စေရာ၏။
သံဃံ၊ ကို။ ယံဘိန္ဒေယျ၊ အကြင်ခွဲရာ၏။ အညံ၊ ရတနာသုံးပါးမှတပါးသော။
သတ္ထာရံ၊ ဆရာကို။ ယံဥဒ္ဒိသေယျ၊ အကြင်ညွှန်းရာ၏။ တေဝှာနံ၊ ထိုသို့သော
အကြောင်းသည်။ နံ ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ လောကိယဿ၊ လောကီဖြစ်သော။ သရဏ
ဂမနဿပန၊ ၏ကား။ ဘဂဝသမ္မဒါပိ၊ ဘဝ၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်၎င်း။ ဘောဂ
သမ္ပဒါပိ၊ စည်းစိမ်၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၎င်း။ ဖလမေဝ၊ တည်း။ ဟိ-တဒေဝ

၁။ အနိစ္စတော-ဆဋ္ဌ။

သစ္ခံ၊ ၏။ ယေကေစိ။ပ့။ပူရေဿတိတိ၊ ဟူ၍။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟော တော်မူအပ်ပြီ။

ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ဆင်းရဲကိုဖျောက်၍ ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်၏ဟူ၍။ ဂတာသေ[1]၊ မှီဝဲ ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ ရောက် ကုန်၏။ တေ၊ ထို သူတို့ သည်။ အပါယံ၊ အပါယ်သို့။ နု ဂမိဿန္တိ၊ မလားရကုန်လတ္တံ့။ မာနုသံ၊ လူဖြစ်သော။ ဒေဟံ၊ အတ္တဘောကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဒေဝကာယံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော အတ္တဘောကို။ ပူရေဿတိ[2] ပူရေဿန္တိ၊ ပြည့်စုံစေကုန်လတ္တံ့။

ပူရေဿ တိ သာ လို သည်။ ပူရေဿန္တိဟု ပါဠိ ရှိ ကြ၏ မသင့်။ ပူရေဿ်တိကား ဗဟုဝုစ်ကို ကေဝုစ်ပြန်သောကြောင့် ဝစနဝိပွလ္လာသ မည်၏။

အပရမ်ပိ၊ တ ပါး လည်း ဖြစ်သော။ အထခေါ ။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဟိတိက္ကဒံ ဝစနံ၊ အထခေါ။ပ။ဖောဋ္ဌဗ္ဗဟိဟူသောက္ခိစကားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့ကို။ ဣန္ဒော၊ အစိုးရသော။ သက္ကော၊ သည်။ အသီတိယာဒေဝတာယ သဟသ်ေသဟိ၊ ရှစ်သောင်းသော နတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယေန ယတ္ထ၊ ၌။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက် ရှိသော။ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန တတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ၊ သော။ မဟာ မောဂ္ဂလာ့နံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ၏။ (ဥပ် သည်ကိုဖော်လိုက်သည်)။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဌိတံ၊ တည်သော။ ဒေဝါနံ၊ တို့ကို။ ဣန္ဒံ၊ အစိုးရသော။ သက္ကံ၊ ကို။ အာယသ္မာ၊ သော။ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ သည်။ တေံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္က၊ သိကြားမင်း။ သာဓုခေါ၊ ကောင်းစွာလျှင်။ (မြဲမြံစွာလျှင် လည်း ဟူ)။ တုံ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ သရဏဂမနံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောဟိ၊ လော။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္က၊ မင်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ သရဏဂမနဟေတု၊ မှီဝဲ ဆည်း ကပ် ခြင်း သို့ ရောက် ခြင်း ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ (ဤလောက၌ လည်းဟူ)။ ကေစ္စေ၊

၁။ ဂတာသေတိတ္ထေ သေတိနိပါတမတ္တံ။ ။ဋီသစ်-၁၀၅။

၂။ ပူရေဿ်န္တိ။ ဆဋ္ဌ။

အခ့ါကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့ဘည့်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ (တနည်းကား)။ ကာယဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ ဘေဒါဉာဏ်ဆိုဒါ၊ ပြတ်သည်မှ။ ပရမ္မရဏာ၊ စုတိစိတ်၏အထက်၌။ (စုတိ၏အဆုံး၌လည်းဟူ)။ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောအလားဖြစ်သော။ (ကောင်းမှုကိုပြုသောသူ့ဘို့၏ လားရာဖြစ်သော့ဲ လည်းဟူ)။ သဂ္ဂံ၊ မြတ်သော ရူပါရုံ အစရှိသည်တို့၏ တည်ရာဖြစ်သော။ လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ အညေ၊ ကုန်သော။ ဒေဝေ၊ တို့ကို။ ဒဿဟိ၊ ကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ အဓိဂဏ္ဟန္တိ၊ လွှန်ကုန်၏။ ကတမေဟိ၊ အဘယ် ဆယ်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ အဓိဂဏ္ဟန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ဒိဗ္ဗေန၊ ဒိဗ္ဗဖြစ်သော။ (နတ်၌ဖြစ်သော လည်းဟူ)။ အာယုနာစ၊ အသက်ရှည်ခြင်းဖြင့်၎င်း။ ဒိဗ္ဗေနံ၊ သော။ ဝဏ္ဏေနစ၊ အဆင်းဖြင့်၎င်း။ ဒိဗ္ဗေန၊ သော။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာဖြင့်၎င်း။ ဒိဗ္ဗေန၊ သော။ ယသေနစ၊ စည်းစိမ်အခြံအရံဖြင့်၎င်း။ ဒိဗ္ဗေန၊ သော။ အဓိပတေယ္ယေနစ၊ အစိုးရခြင်းဖြင့်၎င်း။ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ ကုန်သော။ ရူပေဟိစ၊ ရူပါရုံတို့ဖြင့်၎င်း။ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဒေဟိစ၊ တို့ဖြင့်၎င်း။ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ ကုန်သော။ ဂန္ဓေဟိစ၊ တို့ဖြင့်၎င်း။ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ ကုန်သော။ ရသေဟိစ၊ တို့ဖြင့်၎င်း။ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ ကုန်သော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေဟိစ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ တို့ဖြင့်၎င်း။ ဣတိဣတမေဟိ ဒဿဟိ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဓိဂဏ္ဟန္တိ၊ လွှန်ကုန်၏။ ဓမ္မေစ၊ ဥဒ္ဓင်း။ သံဃေစ၊ ဥဒ္ဓင်း။ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျင်နည်းရှိ၏။ အပိစ-အပရော၊ သော။ နယော၊ကို။မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ ဝေလာမသုတ္တာဒိဝသေနာပိ၁၊ ဝေလာမသုတ် အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။ သရဏဂမနဿ၊ သရဏဂုံ၏။ဖလဝိသေသော၊အကျိုးထူးကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဇဝံ၊ သို့။ သရဏာဂမနဿ၊ ၏။ ဖလံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

တတ္ထ တေသု ဒ့ိသု သရဏဂမနေသု၊ ထိုနှစ်ပါးကုန်သော သရဏဂုံတို့တွင်။ (စသဒ္ဒါကား ဝါကျာရမ္ဘတည်း)။ လောကိယသရဏဂမန်၊ သည်။ တီသု၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထူသု၊ ရတနာတို့၌။ အညာဏ သံသယ မိစ္ဆာဉာဏာဒီဟိ၊ မသိခြင်း ယုံမှားခြင်း ဖောက်ပြန်သောသိခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။

၁။ ဝေလာမသုတ္တာဒီနံ-ဆဋ္ဌ။

သံကိလိသ္သတိ၊ ညစ် ညူး ၏။ မဟာဇုတိကံ၊ ကြီး သော အာရောင် အ ဝါ ရှိသည်။ နု ဟော၀တိ၊ မဖြစ်။ မဟာဝိပ္ဖါရံ၊ အလွန် ပြီးပြီးပျက်ရှိသည်။ နု ဟော၀တိ၊ မဖြစ်။ လောကုတ္တရသ္သ၊ သော။ သရဏာဂမနသ္သ၊ ၏။ သံကိ လေသော၊ ညစ် ညူး သည် ၏ အ ဖြစ် သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ စ၊ ထိုမှတပါး။ လောကိယသ္သ၊ သော။ သရဏာဂမနသ္သ၊ ၏။ ဘေဒေါ၊ ပျက်ခြင်းသည်။ သာ၀ဇ္ဇော၀စ၊ အပြစ်ရှိသောပျက်ခြင်းငင်း။ အန၀ဇ္ဇော၀စ၊ အ ပြစ် မရှိသော ပျက်ခြင်းငင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓော၊ ရှိသည်။ ဟော၀တိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို နှစ်ပါးကုန်သော ပျက်ခြင်းတို့တွင်။ သာ၀ဇ္ဇော၊ အပြစ်ရှိသော ပျက်ခြင်း သည်။ အညသတ္ထာဝရာဒီသု၊ ရဟန္တာသုံးပါးမှ တ ပါး သော ဆ ရာ အစရှိ သည်တို့၌။ အတ္တာသန္နိယျာတနာဒီဟိ၊ မိ မိ ကိုယ် ကို ဆောင်နှင်းခြင်းအစရှိ သည်တို့ဖြင့်။ ဟော၀တိ၊ ၏။ သော၀၊ ထိုအညသတ္ထာရ အစရှိသည်တို့၌ မိမိကိုယ်ကို ဆောင်နှင်းခြင်းသည်လည်း။ (တနည်းကား)။ သော်သာ၀ဇ္ဇော၀၊ ထိုအပြစ်ရှိသော ပျက်ခြင်းသည်လည်း။ အနိဋ္ဌဖလော၊ မကောင်းသော အကျိုးကိုပေးတတ်သည်။ ဟော၀တိ၊ ၏။ အန၀ဇ္ဇော၊ အပြစ်မရှိသော ပျက် ခြင်းသည်။ ကာလကြိယာယ၊ သေခြင်းဖြင့်။ (စုတိကိုပြုခြင်းဖြင့်လည်းဟူ)။ ဟော၀တိ၊ ၏။ သော အန၀ဇ္ဇော၊ သည်။ အ၀ိပါကတ္တာ၊ အကျိုးကို မပေး တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဖလော၊ အကျိုးမရှိသည်။ ဟော၀တိ၊ ၏။

သော အ၀ိပါကတ္တာ အဖလော ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို အန၀ဇ္ဇ ပျက်ခြင်းဖြင့် ပျက်သောကြောင့် ထိုသို့ပျက်ခြင်းသည် အကျိုးမပေးဟူသောအဓိပ္ပါယ်ကိုသာ ယူလေ။ သရဏာဂုံဆောက်တည်သော အကျိုးသည် မရှိဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကိုမယူလေလင့်။

လောကုတ္တရသ္သ၊ သော။ သရဏာဂမနသ္သပန၊ ၎ကား။ ဘေဒေါ၊ ပျက်ခြင်း သည်။ နေ၀အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။

ဆရာ-လောကုတ္တရာ သရဏာဂုံပျက်ခြင်းသည် မရှိဟူ၍ဆို၏။ ဘ၀ပြောင်းသည်ရှိသော် လောကုတ္တရာ သရဏာဂုံပျက်သည် ဖြစ်ရာသည်မဟုတ်တုံလော၊ ထိုသို့လျက် အဘယ့် ကြောင့် လောကုတ္တရာသရဏာဂုံ၏ ပျက်ခြင်းမရှိသည် ဖြစ်လေသနည်းဟု သူစောဒနာ ဘွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍ ဘ၀န္တရေပိ ဟိ။ပ။ နု ဥဒ္ဒိသတိတိဟူသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား-

ဘ၀န္တရေပိ၊ ဘ၀တပါးဦးလည်း။ (ဘ၀ပြောင်းသော်လည်းဟူ)။ အရိယသာ၀ ကော၊ အရိယာဖြစ်သော တပည့်သည်။ အညံ၊ ရတနာသုံးပါးမှ တပါးသော။

သတ္ထာရံ၊ ဆရာကို။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နံ့ ဥဒ္ဒိသတိ၊ မည်သူနှင်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ လောကုတ္တရသ၊ သော။ သရဏာဂမနသ၊ ၏။ ဘေဒေါ၊ သည်။ နေဝအာတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ သရဏာဂမနသ၊ ၏။ သံကိလေသောစ၊ ညစ်ညူးခြင်းကိုဂုဏ်း။ ဘေဒေါစ၊ ပျက်ခြင်းကိုဂုဏ်း။ ဝေဒိဟတ္ထော၊ ၏။ (ဣတိ သဒ္ဒါကား ပရိသမာပနတည်း)။ ဥပါသကံ မံ ဘဂ္ဂေ ဘဂဝါ ဓာရေတူတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ အယံရာဇာ၊ သည်။ ဥပါသကော၊ သီတင်းသည်တည်း။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူလော။ ဇာနာတု၊ သိတော်မူလော။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဥပါသကပိဓိကထာ

ဧတ္ထ၊ ဤဥပါသကံ မံ ဘဂ္ဂေ ဘဂဝါ ဓာရေတု ဟူသောပါဠိတော်။ (ဝေဒိတပ္ပံဒ္ဓစပ်)။ ဥပါသကဝိဓိကောသလ္လတ္ထံပန၊ သီတင်းသည်၏ အစီအရင်ဒွေ့လိမ္မာခြင်းငှာကား။ (ဝေဒိတပ္ပံဒ္ဓစပ်)။ ဥပါသကော၊ သီတင်းသည်ဟူသည်ကော၊ အာဘယ်နည်း။ (တနည်းကား)။ ကော၊ အာဘယ်သူသည်။ ဥပါသကော၊ သီတင်းသည်မည်သနည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပါသကောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်သနည်း။ အာဿ၊ ထိုသီတင်းသည်၏။ သီလံ၊ သည်။ ကိ်၊ အာဘယ်နည်း။ အာဇီဝေါ၊ အသက်မွေးခြင်းသည်ကား။ ကော၊ အာဘယ်နည်း။ ဝိပတ္တိ၊ ပျက်ခြင်းသည်ကား။ ကဒံ၊ အာဘယ်နည်း။ သမ္ပတ္တိ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်ကား။ ကာ၊ အာဘယ်နံ့ည်း။ ဣတိဣဒံ ပကိဏ္ဏကံ၊ ဤပြိုးပြမ်းသောစကားကို။ ဝေဒိတပ္ပံ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုပြိုးပြမ်းသော စကားဌ်။ ကောဥပါသကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယောကောစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ တိုသရဏဂတော၊ သုံးပါးသောသရဏကိုကို ဆောက်တည်သော။ ဂဟဋ္ဌော၊ လူတည်း။

ဂဟဋ္ဌော ဟူသောစကားကို အမြတ်ကိုပိုင်းခြားသောအားဖြင့် ဆိုတော်မူသတည်း။ အယုတ်အားဖြင့်ကား တိရစ္ဆာန်ပင် ဖြစ်သော်လည်း သုံးပါးသော သရဏကိုကို ဆောက်တည်သည်ရှိသော် သီတင်းသည်ပင်တည်း။

ဟိ-တဒေဝသစ္စံ၊ ၏။ ယတောဒေါ ။ပ။ ဟောတိတိ၊ ယတောဒေါ ။ပ။ ဟောတိ ဟူ၍။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်။ ယော

ဇနော၊ သည်။ ယတော ယသ္မိ ံကာလေ၊ ဍ္ဍ။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ဓာင်းရဲကို ဖျောက်းပဘတ်၏ဟူ၍။ (ချမ်းသာကို ဆောင်ပေတတ်၏ ဟူ၍လည်းဟူ)။ ဂတော၊ ဆည်းကပ်သည်။ (သိသည်လည်းဟူ)။ ဟောတိ၊ ၏။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော တသ္မိ ံကာလေ၊ ဍ္ဍ။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဇော်ဘာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ သောဇနော၊ သည်။ ဥပါသကော၊ သီဘင်းသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ခေါ်နှစ်ခုကား အနက် မရှိ)။

ကသ္မာ ဥပါသကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ရတနတ္တယံ၊ သို့။ ဥပါသနတော၊ ဆည်းကပ်တတ်သောကြောင့်။ ဥပါသကော၊ မည်၏။ ဟိ-တဒေ့ဝသစ္ဆံ၊ ၏။ သောဇနော၊ သည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ ဥပါသတိ၊ ဆည်းကပ်တတ်၏။ ဤတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပါသကော၊ မည်၏။ တထာ၊ တူ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဥပါသတိ၊ ၏။သံဃံ၊ ကို။ ဥပါသတိ၊ ၏။ ဤတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပါသကော၊ မည်၏။

ကိမသ္မ သီလန္တိ၊ ကား။ ပဉ္စဝေရမဏိယော၊ ငါးပါးကုန်သော မကောင်းမှုမှကြဉ်သောစေတဲနာတို့သည်။ အဿ၊ ထိုသီတင်းသည်၏။ သီလံ၊ မည်၏။

ပါဏာတိပါတအစရှိသော ငါးပါးကုန်သော ဒုဿီလ္ယအမှုမှ ကြဉ်သောသီလကို ပဉ္စဝေရမဏိယော ဆိုသည်။

မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တာသ၊ သော။ ဝစနဿ၊ ၏။ သာဓကံ၊ သက်သေဖြစ်သော။ ယထာကိ ံဝစနံ၊ အဘယ်သို့သောစကားကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟ၊ နည်းဟူမူကား။ ယတောခေါ မဟာနာမ။ပ။သီလဝါဟောတိတိ၊ ယတောခေါ မဟာနာမ ။ပ။ သီလဝါ ဟောတိဟူသော။ ဤဒံဝစနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်။ ယတော ယသ္မိ ံကာလေ၊ ဍ္ဍ။ ဥပါသကော၊ သီတင်းသည်သည်။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ တ ပါး၏ အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်မပေးသောဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမဖြစ်သော သူတပါး၏မယားတို့၌။ မိစ္ဆာစာရာ၊ လွန်ကြူး၍ ကျင့်ခြင်းမှ။ မုသာဝါဒါ၊ ချွတ်လွဲသောစကားကို ဆိုခြင်းမှ။ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ၊ သေအရက်ကိုသောက်ခြင်းတည်းဟူသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုဌ် မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊

သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော တသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။ တွောဝတာ၊ ဤသို့ ဖြည့်သောအတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဥပါသကော၊ သည်။ သီလဝါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကော အာဇီဝေါတိ၊ ကား။ ပဉ္စမိစ္ဆာဝဏိဇ္ဇာ၊ ငါးပါးကုန်သောယုတ်မာသော ကုန်သွယ်ခြင်းတို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဓမ္မေန၊ နှင့်။ သမေန၊ ညီစွာ။ ဇီဝိတကပ္ပနံ၊ အသက်မွေးခြင်းကိုပြုခြင်းတည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပဥ္စမာ ဘိက္ခဝေ ။ပ။ အာကရဏီယာတိ၊ ပဥ္စမာ ဘိက္ခဝေ ။ပ။ အာကရဏီယာဟူ၍။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော့။ ဣမာ ဝဏိဇ္ဇာ၊ ဤကုန်သွယ်ခြင်းတို့ကို။ (ဤ ရောင်း ဝယ် ခြင်း တို့ ကို လည်း ဟူ)။ ဥပါသကေန၊ သီတင်းသည်သည်။ အာကရဏီယာ၊ မပြု အပ် ကုန်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးဟူသည်တို့ကား။ ကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း ဟူမူကား။ သတ္ထဝဏိဇ္ဇာ၊ လက်နက်ကုန်သွယ်ခြင်းငင်း။ သတ္တဝဏိဇ္ဇာ၊ လူကုန်သွယ်ခြင်းငင်း။ မံသဝဏိဇ္ဇာ၊ အမဲကုန်သွယ်ခြင်းငင်း။ မဇ္ဇဝဏိဇ္ဇာ၊ ယစ် မျိုး ကုန် သွယ် ခြင်းငင်း။ (မသရည်သေရက် ကုန်သွယ်ခြင်းငင်း လည်းဟူ)။ ဝိသဝဏိဇ္ဇာ၊ အဆိပ်ကုန်သွယ်ခြင်းငင်း။ ဣတိဣမာ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမာ ဝဏိဇ္ဇာ၊ တို့ကို။ ဥပါသကေန၊ သည်။ အာကရဏီယာ၊ မပြုအပ်ကုန်။

ကာ ဝိပတ္တိတိ၊ ကား။ တသ္သေဝ သီလဿစ၊ ထိုသီလ၏သာလျှင်ငင်း။ တသ္သေဝ အာဇီဝဿစ၊ ထို အာ သက် မွေး ခြင်း ၏ သာလျှင်ငင်း။ ယာဝိပတ္တိ၊ အကြင်ပျက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤသီလအာဇီဝတို့၏ပျက်ခြင်းသည်။အာသ ဥပါသကဿ၊ ၏။ဝိပတ္တိ၊၏။အပိစ-အပရော၊သော။နယော၊ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ ယာယ ဝိပတ္တိယာ၊ အကြင်ပျက်ခြင်းဖြင့်။ သော သော ဥပါသကော၊ သည်။ စက္ကာလောစေ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မလဉ္စ၊ အညစ်အကြေးသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဋိကိဋ္ဌောစ၊ စက်ဆုပ်အပ်သည်လည်း။ (ကဲ့ရဲ့အပ်သည် လည်းဟူ)။ ဟောတိ၊ ၏။ သာဿိဝိပတ္တိ၊ ထိုပျက်ခြင်းကိုလည်း။ အာသ၊ ထိုသီတင်းသည်၏။ ဝိပတ္တိတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ တေစ၊ ထိုယုတ်သော်အကျင့်တရားတို့သည်လည်း။ အတ္ထတော၊

သ ရုပ် အား ဖြင့်။ အာသဒ္ဓိယာ ဒေယာ၊ ရတနာသုံးပါး တို့၌မယုံကြည်ခြင်း အ စ ရှိ ကုန် သော။ ပဋ္ဌမမှာ၊ တို့ သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန် ၏။ (ယထာဟ ယောဇနာမြဲ)။ ပဋ္ဌဟိ ။ပ။ ပုဗ္ဗကာရံ ကရောတိတိ၊ ပဋ္ဌဟိ ။ပ။ ပုဗ္ဗကာရံ ကရောတိဟူ၍။ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန် သော။ ဓမ္မဟိ၊ ကျေး ဇူး မ ရှိ ကုန် သော တ ရား တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဥပါသကော၊ သီ တင်း သည် သည်။ ဥ ပါ သ က စက္ခွာ လော စ၊ သီ တင်း သည် ယုတ် သည် လည်း။ (ဒုန်းစက္ခွားနှင့်တူသော သီ တင်း သည် သည် လည်းဟူ)။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပါသကမလဋ္ဌ၊ သီတင်းသည်သည်စ်သည် လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပါသကပဋိကိဋ္ဌောစ၊ ပညာရှိတို့ စက် ဆုပ် ရှံ ရှာ အပ်သော သီတင်းသည်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကတမေဟိ၊ အဘယ် မည် ကုန် သော။ ပဋ္ဌဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဥပါ သကော၊ သည်။ ဥပါသကစက္ခွာလောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဥပါသကမလဋ္ဌ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဥပါသကပဋိကိဋ္ဌောစ၊ သည် လည်း။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဥပါသကော၊ သီ တင်း သည် ဖြစ် သော သူသည်။ အာသဒ္ဓေါ၊ ရတနာသုံးပါး၌ ယုံ ကြည် ခြင်း မ ရှိ သည် လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုသီလော၊ သီလမရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကောတူဟလမင်္ဂလိကော၊ သူ မိုက် တို့ သည် စီ ရင် အပ် သော မြင် ဘူး ကြား ဘူး သည်၏ အစွမ်းအား ဖြင့် ဖြစ်သော ကောတူဟလမင်္ဂလာနှင့် ယှဉ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မင်္ဂလံဝေ၊ ကော တူ ဟ ल မင်္ဂလာကိုသာလျှင်။ ပစ္စေတိ၊ ယုံကြည်၏။ (ဝေထည့်ပါ)။ ကမ္မံ၊ ကို။ နောပစ္စေတိ၊ ကြည်။ ဣတော၊ ဤသာသနာတော်မှ။ (ဤရတနာသုံးပါးမှ လည်းဟူ)။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌။ ဒက္ခိဏေယျံ၊ အရိုအသေပြုထိုက်သောသူကို။ (မြတ်သောအလှူကိုခံထိုက်သော သူကို လည်းဟူ)။ ပရိယေသတိ၊ ရှာ၏။ တတ္ထစ၊ ထိုသာသနာတော်မှ အပ အရာ၌လည်း။ ပုဗ္ဗကာရံ၊ အရိုအသေလက်အုပ်ချီခြင်း ရှိခိုးခြင်းအစရှိသော အမှုကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဣတိဣမေဟိ ပဋ္ဌဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဤငါးပါးကုန်သော ကျေးဇူးမရှိသောတရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဥပါသကော၊ သည်။ ဥပါသကစက္ခွာလောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပါသကမလဋ္ဌ၊ သည် လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပါသကပတိကိဋ္ဌောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။

ကာ သမ္မတ္တီတိ၊ ကာ၁း။ အာဃ၊ ထိုသီတင်းသည်၏။ ယာသီလသမ္မဒါ-စေဝ၊ အကြင်သီလ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၎င်း။ ယာအာဇီဝသမ္မဒါစ၊ အကြင်အာဇီဝ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာသမ္မဒါ၊ ထိုသီလ အာဇီဝတို့၏ပြည့်စုံခြင်းသည်။ အာဃ ဥပါသကာဃ၊ ၏။ သမ္မတ္တီ၊ မည်၏။ အာဃ ဥပါသကာဃ၊ ၏။ (အား လည်း ဟူ)။ ရတနဘာဝ၁ဒီကရာ၊ မြတ် သည် ၏ အဖြစ် အစရှိသည်ကို ပြုတတ်ကုန်သော။ သဒ္ဓါဒယော၊ သဒ္ဓါ အစရှိကုန်သော။ ယေစပဋ္ဌမံမှာ၊ တို့သည်လည်း။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေစ ပဋ္ဌမမှာ၊ တို့သည်လည်း။ သမ္မတ္တီ၊ မည်၏။ (ယထာဟ ယောဇနာမြဲ)။ ပဋ္ဌဟိ ဘိက္ခဝေ ။ပ။ ပုဗ္ဗကာရံ ကရောတီတိ၊ ပဋ္ဌဟိ ဘိက္ခဝေ ။ပ။ ပုဗ္ဗကာရံ ကရောတိ ဟူ၍။ ကိဒံဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟာ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ ကျေးဇူးရှိကုန်သော တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဥပါသကော၊ သည်။ ဥပါသကရတနဋ္ဌ၊ သီတင်းသည်မြတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပါသကပဒုမဋ္ဌ၊ ကြာပဒုမာနှင့်တူသော သီတင်းသည် သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပါသကပုဏ္ဍရီကဋ္ဌ၊ ဖြူစင်သော သီတင်းသည် သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမေဟိ၊ ကုန်သော။ ပဋ္ဌဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဥပါသကော၊ သည်။ ဥပါသကရတနဋ္ဌ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဥပါသကပဒုမဋ္ဌ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဥပါသကပုဏ္ဍရီကဋ္ဌ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဥပါသကော၊ သည်။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်ခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သီလဝါ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကောတူဟလမင်္ဂလိကော၊ သူမိုက်တို့သည် စိရင် အပ် သော မြင်ဘူး ကြားဘူးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော ကောတူဟလမင်္ဂလာနှင့်ယှဉ်သည်လည်း။ န ဟောဘိ၊ မဖြစ်။ ကမ္မံဝေ၊ ကို သာလျှင်။ ပစ္စေတိ၊ ၏။ မင်္ဂလံ၊ ကောတူဟလမင်္ဂလာကို။ နောပစ္စေတိ၊ ကြည်။ ဣဘော၊ ဤရတနာသုံးပါးမှ။ (ဤသာသနာတော်မှ လည်းဟူ)။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ၌။ ဒက္ခိဏေယျံ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်သောသူကို။ (အရိုအသေပြုထိုက်သောသူကို လည်းဟူ)။ န ဂဝေသတိ၊ မရှာ။ ဣဓဝေ၊ ဤသာသနာတော်၌ သာလျှင်။ (ဤရတနာ သုံးပါး၌သာလျှင် လည်းဟူ)။ ပုဗ္ဗကာရံ၊ အရိုအသေလက်အုပ်ချီခြင်း ရှိခိုးခြင်း အစရှိသောအမှုကို။ ကရောတိ၊ ၏။

အဇ္ဈတ္တဂ္ဂေတိတ္ထေပါဋ္ဌ၂ ဦ။ သမဘိုနိဝိဋ္ဌော၊ သော။ အယံ အဂ္ဂသဒ္ဒေါ၊ သည်။ အာဒိ ကောဋ္ဌိ ကောဋ္ဌာသ သေဋ္ဌသု၊ အစ အစ္ဆန်း အဘို့ အမြတ် ဟူသော အနက် တို့ ဦ။ ဒိဿတိ၊ ထင် ၏။ (ဟိ ကား ဝိတ္ထာရဇောတက တည်း)။ အဇ္ဈတ္တဂ္ဂေ။ပ။ နိဂဏ္ဌိနဋ္ဌိအာဒိသု၊ တို့ ဦ။ အာဒိမှိ၊ အစ ဦ။ ဒိဿတိ၊ ထင် ၏။ သမ္မဒေါဝါရိက၊ အ ချင်း တံခါး စောင့်။ အဇ္ဈတ္တဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍။ နိဂဏ္ဌာနံဥ္စ၊ တက္ကတ္ထန်းယောက်ျား တို့အား ၎င်း။ နိဂဏ္ဌီ နဥ္စ၊ တက္ကတ္ထန်းမိန်းမတို့အား ၎င်း။ ဒဲ့ါရံ၊ တံခါးကို။ အာဝရုမိ၊ မြစ် ၏။ တနေဝ အင်္ဂုလဂ္ဂန ။ပ။ ဝေဠဂ္ဂဇ္ဇိအာဒိသု၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော ပါဋ္ဌ တို့ ဦ။ ကောဋ္ဌိယံ၊ အ စ္ဆန်း ဦ။ ဒိဿတိ၊ ၏။ တနေဝအင်္ဂုလဂ္ဂန၊ ထို လက်ချောင်းအစ္ဆန်းဖြင့်လျှင်။ တံအင်္ဂုလံ၊ ကို။ ပရုမယေယျ၊ သုံးသပ် ရာ၏။ ဥစ္ဆင်္ဂံ၊ ကြံညှန့်။ ဝေဋ္ဌံ၊ ဝါးညှန့်။ အနုဇာနာမိ ။ပ။ ဘာဇဇတုန္တိ အာဒိသု၊ တို့ ဦ။ ကောဋ္ဌာသော၊ အဘို့ဟူသောအနက် ဦ။ ဒိဿတိ၊ ထင် ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အမ္မိလဂ္ဂံဝါ၊ ချဉ်သောအရသာဟူသောအဘို့ကိုဋ္ဌင်း။ မမုရဂ္ဂံ ဝါ၊ ချို သော အ ရ သာ ဟူ သော အဘို့ကိုဋ္ဌင်း။ တိတ္တကဂ္ဂံဝါ၊ ခါးသော အရသာဟူသောအဘို့ကိုဋ္ဌင်း။ ဝိဟာရဂ္ဂေနဝါ၊ ကျောင်း အ ဘို့ ဖြင့် ဋ္ဌင်း။ ပရိဝေဏဂ္ဂေနဝါ၊ ပရိဝုဏ်အဘို့ဖြင့်ဋ္ဌင်း။ ဘာဇေတုံ၊ ခွဲ ဝေ စိမ့် သော ဋ္ဌာ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ယာဝတာ။ပ။အဂ္ဂမဂ္ဂါယဲတိတိအာဒိသု၊ တို့ ဦ။ သေဋ္ဌေ၊ မြတ်သောအနက် ဦ။ အဂ္ဂသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဒိဿတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝ တာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ အပဒါ၊ အခြေမရှိကုန်သော။ သတ္တာဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်ဋ္ဌင်း။ ဒ္ဝိပဒါ၊ ကုန်သော။ သတ္တာဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်ဋ္ဌင်း။ စတုပ္ပဒါ၊ ကုန်သော။ သတ္တာဝါ၊ တို့သည်ဋ္ဌင်း။ ဗဟုပ္ပဒါ၊ ကုန်သော။ သတ္တာဝါ၊ တို့သည်ဋ္ဌင်း။သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသံသတ္တာနံ၊ တို့ထက်။ တထာ ဂတော၊ ငါဘုရားကို။ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ ဣတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဟော အပ်၏။ ဣဓပန၊ ဤအဇ္ဈတ္တဂ္ဂေဟူသောပါဋ္ဌ်ဦကား။ အယံ အဂ္ဂသဒ္ဒေါ၊ ကို။ အာဒိမှိ၊ ဦ။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တဂ္ဂေတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဇ္ဈတံ၊ ယနေ့၏အဖြစ်ကို။ အာဒိံကတ္ဝာ၊ အစပြု၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇ္ဈတ္တ၊ ဤအဇ္ဈတ္တဂ္ဂေဟူသောပါဋ္ဌ်ဦ။ အဇ္ဈတ္တေ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အဇ္ဈတ္တန္တိ ပဒဿ၊ ၏။ အဇ္ဈဘာဝန္တိအဇ္ဈတ္တေ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ အဇ္ဈဘာဝံ၊ ယနေ့၏

အဖြစ်ကို။ အင်္ဂဒဂ္ဂေတိဝါ၊ အင်္ဂဒဂ္ဂဟ္ဂ္ဝ်လည်း။ ပါဠေဌာ၊ ပါဠ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဒကာရော၊ သည်။ ပဒသန္ဓိကရော၊ ပုဒ်စပ်ခြင်းကို ပြုတတ်၏။ အင်္ဂအင်္ဂံ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍။ ဣတိအတ္ထော၊ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ပါဏုပေတန္တိ၊ ကား။ ပါဒဏဟိ၊ အသက်တို့နှင့်။ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံသော ကာလပတ်လုံး။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ မေ၊ ၏။ ဇီဝိတံ၊ သည်။ ပဝတ္တတိ၊ တည်၏။ တာဝ၊ လုံး။ ဥပေတံ၊ အသက်နှင့်ပြည့်စုံသော။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အနညသတ္ထုကံ၊ တပါးသော ဆရာမရှိသော။ (ကပ္ပိယကာရကံ၌စပ်)။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ သရဏဂမနေဟိ၊ သရဏဂုံတို့ဖြင့်။ သရဏဂတံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်သော။ ဥပါသကံ၊ သီတင်းသည်ဖြစ်သော။ ကပ္ပိယကာရကံဣတိ၊ ကပ္ပိယကာရကဟူ၍။ ဓာရေတု ဇာနာတု၊ သိတော်မူလော။ ဟိ-တဒေဝသစ္ဆံ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ (နဝဒေယျံ၌စပ်)။ တိခဏေန၊ အလွန်ထက်လှစ္ဘာသော။ အသိနာ၊ သန်လျက်ဖြင့်။ မေ၊ ၏။ သီသံ၊ ကို။ သစေပိ ဆိန္ဒေယျ၊ အကယ်၍လည်းဖြတ်အံ့။ ဧဝမ်ပိ၊ ဤသို့ဖြတ်သော်လည်း။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ နဗုဒ္ဓေါတိဝါ၊ ဘုရားမဟုတ်ဟူ၍လည်း။ နေဝဒေယျံ၊ မဆိုပြီ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ နဓမ္မောဘိဝါ၊ ဟူ၍လည်း။ နဝဒေယျံ၊ ပြီ။ သံဃံ၊ ကို။ နသံဃောဘိဝါ၊ ဟူ၍လည်း။ နဝဒေယျံ၊ ပြီ။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပါသကံ၊ သော။ ကပ္ပိယကာရကံဣတိ၊ ဟူ၍။ မံ၊ ကို။ ဓာရေတု၊ လော။

ဧဝံ၊ သို့။ အတ္တာသန္နိယျာတနေန၊ မိမိကိုယ်ကို ရတနာသုံးပါးတို့အားဆောင်နှင်းခြင်းကို ပြုသဖြင့်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂန္ဆာ၊ ရောက်ပြီး၍။ အတ္တာနာ၊ သည်။ ကတံ၊ သော။ အပရာဓံ၊ အပြစ်ကို။ ပကာသေန္တော၊ ထင်ရှားပြလိုသည်ဖြစ်၍။ အစ္ဆယော မံ ဘန္တေတိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထို အစ္ဆယော မံ ဘန္တေ အစရှိသောပါဠ်၌။ အစ္ဆယောတိ၊ ကား။ အပရာဓေ၊ အပြစ်တည်း။ မံ အစ္ဆာဂမာတိ၊ ကား။ မံ၊ ကို။ အတိက္ကမ္မ အဘိဘဝိတ္ဝာ၊ နှိပ်စက်၍။ ပဝတ္တော၊ ၏။ ဓမ္မိကံ ဓမ္မရာဇာနန္တိ ဇော်ထ၊ ဦး။ ယောရာဇာ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို။ စရတိ၊ ကျင့်တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောရာဇာ၊ သည်။ ဓမ္မိကော၊ မည်၏။ ယောရာဇာ၊ သည်။ ဓမ္မေနေဝ၊ ဟုတ်မှန်သော ဓမ္မဖြင့်သာလျှင်။ ရာဇာ၊ သည်။

ဇာတော၏။ ပိတုဃာတနာဒိနာ၊ အာဘာကိုသတ်ခြင်းအစရှိသော။ အဓမ္မေန၊ မဟုတ်မမှန်သော ဓမ္မဖြင့်။ ရာဇာ၊ သည်။ နံ ဇာတော၊ မဖြစ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောရာဇာ၊ သည်။ ဓမ္မရာဇာ၊ မည်၏။ ဇီဝိတာဓိဝါရာပေသိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝိယောဇေသိ၊ ခွင်းမိ၏။ ပဋိဂ္ဂဏှာတူတိ၊ ကဲ့။ ခမတု၊ သည်းခံတော်မူစေသတည်း။ အာယတိ သံဝရာယာတိ၊ ကား။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ သံဝရတ္ထာယ၊ စောင့်စိမ့်သောငှာ။ ပုန၊ ဖန်။ ဧဝရူပဿ၊ သော။ အပရာဓဿ ဒေါသဿ၊ အပြစ်ကို။ ခလိတဿ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းကို။ အကရဏတ္ထာယ၊ မပြုစိမ့်သောငှာ။

၂၅၁။ တဋ္ဌိတိဧသော၊ သည်။ ကံသေ၊ စင်စစ်ဟူသော အနက်၌။ နိပါတော၊ တည်း။ ယထာခမ်မံ ပဋိဂဏှာသီတိ၊ ကား။ ယထာ ယေနအာကာရေန၊ ဖြင့်။ ခမေယျ၊ သည်။ ဌိတော၊ ၏။ တထာ တေနအာကာရေန၀ေ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ကရောသိ၊ ပြုလေလော။ ခမာပေသိ၊ သည်းခံစေလော။ ဣတိ အယံအတ္ထော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ တေ မယံ ပဋိဂဏှာမာတိ၊ ကား။ တ၀၊ ၏။ တံအပရာဓံ၊ ထိုအပြစ်ကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ခမာမ၊ သည်းခံကုန်၏။ ဝုဒ္ဓိဟေသာ မဟာရာဇအရိယသ၀ိနယေတိ၊ ကား။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သော၊ ဤသို့ အပြစ်အားလျော်စွာ ကုစားခြင်းသည်။ အရိယဿ၊ ကိုလသာ ကင်းစင်တော်မူသော။ ဘဂ၀တော၊ ဘုန်းခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ ဝိနယေ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဝုစ္စိနာမ၊ အစီးအပွားမည်၏။ ကတမာ၊ အဘယ်မည်သော။ ဝုစ္စိ၊ အစီးအပွါးသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို။ အစ္စယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ ဒိဿ၀၊ ၍။ ယထာခမ်မံ၊ အပြစ်အားလျော်စွာ။ ပဋိဟာရိတ္တာ၊ ကုစား၍။ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌။ ယာအယံ သံဝရာပဇ္ဇနာ၊ အကြင်စောင့်စည်းခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာသံဝရာပဇ္ဇနာ၊ ထိုသို့စောင့်စည်းခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ ဝုစ္စိနာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ထိုသို့ နောင်အခါ၌ စောင့်စည်းခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည် ဝုစ္စိမည်သည်၏ အဖြစ်သည် ရှိလျက် အဘယ်ကြောင့် ယော အစ္စယံ။ပ။ အာပဇ္ဇတိဟု၍ ဟောတော်မူလေသနည်းဟူသူစောဒနာဘွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍ ဒေသနံ ပန အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဒေဿနံပန၊ ကိုကား။ ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ် ပြဋ္ဌာန်း ခြင်း ရှိ သည် ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ယော အစ္စယံ ။ပ။ အာပဇ္ဇတိတိ၊ ယောအစ္စယံ။ပ။အာပဇ္ဇတိဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။

၂၅၂။ ဧဝံဝုတ္တေတိ၊ ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတော၊ သည်။ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဟန္ဒစ ဒ့ါနိ မယံ ဘန္တေတိတ္ထေ၊ ဍ်။ ဟန္ဒဲ့ဝတိ ဧသော သဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဝစဆာယတ္ထေ၊ စကားရိပ်ခြင်းအနက်ဍ်။ နိပါတော၊ တည်း။ ဟိ-တဒေဝ သစ္စံ၊ ၏။ သောဏော၊ သည်။ ဂမနဝစနဆာယံ၊ သွား လိုသောစကားရိပ်ခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။

ဝစသာယဟု သာအက္ခရာနှင့်ရှိကြ၏။ ဝစသာယတ္ထေ၊ စကားစပ်ဍ်ဟုယောဇနာ။ ဝစဆာယတ္ထေဟုရှိမှ သင့်ဟန်ထင်၏။

ဗဟုကိစ္စာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗလဝကိစ္စာ၊ ထူသောကိစ္စရှိ၏။ ဗဟုကရဏီယာ တိဣ်္ဂဒံပဒံ၊ သည်။ တဿေဝ၊ ထိုဗဟုကိစ္စာ ဟူသောပုဒ်၏သာလျှင်။ ပဝေစနံ၊ တည်း။ ယဿဒါနိတုန္တိ၊ ကား။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဣဒါနိ၊ ဍ်။ တုံ၊ သည်။ ယဿ ဂမနဿ၊ အကြောင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ ကို။ မညသိဇာနာသိ၊ ၏။ တဿ ဂမနဿ၊ ၏။ ကာလံ၊ ကို။ တုမှေဝ၊ သင်သည်သာလျှင်။ ဇာနာသိ၊ လော။ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဒက္ခိဏံကတ္တာ ပက္ကမိတိ၊ ကား။ တိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ် လှည့်သည်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဒဿနဿမောဓာနုဿမုဇ္ဇလံ၊ ဆယ်ချောင်းသော လက်သည်းအပေါင်းတို့၏ အရောင်တောက်ပသော။ အဉ္ဇလိ ံ၊ ကို။ သိရသိ၊ ဦးခေါင်းဍ်။ ပတိဋ္ဌာပေတ္တာ၊ ၍။ ယာဝဒဿနဝိသယံ၊ မြင်ကောင်းသော အရပ်တိုင်အောင်။ ဘဂဝတော၊ အား။ (သို့လည်း ဟူ)။ အဘိမုခေါ၊ ရှေ့ရှုသာလျှင်။ ပဋိက္ကမိတ္တာ၊ နောက်ဆုတ်သွား၍။ ဒဿနဝိဇဟနဋ္ဌာနဘူမိယံ၊ မြင်ကောင်းသောအရပ်ကိုစွန့်ရာဍ်။ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသော ရှိခိုးခြင်း ဖြင့်။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ၍။ ပက္ကမိ၊ သွားလေ၏။

၂၅၃။ ခတာယံ ဘိက္ခဝေ ရာဇာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း တို့။ အယံရာဇာ၊ ကို။ ပိတုဃာတကကမ္မေန၊ သည်။ (ကတ္တား ထည့်)။ ခတော၊ ဖျက် အပ် ၏။ ဥပဟတာယန္တိပဒဿ၊ ၏။ ဥပဟတော အယန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဒစ္ဆေဒေါ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ အယံရာဇာ၊ ကို။ ပိတုဃာတက

ကမ္မေန၊ သည်။ ဥပဟတော၊ ညှဉ်းဆဲအပ်၏။ ဣဒံအယံ ပါဌတ္ထော၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောပါဌ်အနက်ကို။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံရာဇာ၊ သည်။ ခတော၊ မိမိကိုယ်ကိုဖျက်ဆီးအပ်သည်။ ဥပဟတော ဘိန္နပတိဋ္ဌော၊ ပျက်သောမှီခိုရာရှိသည်။ ဇာတော၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘိန္နပတိဋ္ဌော၊ သည်။ ဇာတော၊ နည်း။ အယံရာဇာ၊ သည်။ ယထာ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ အတ္တနော၊ ၏။ ပတိဋ္ဌာနေ၊ မှီရာဖြစ်သောသာသနာတော်၌။ ပိတုဃာတကော၊ အဘကိုသတ်သောသူသည်။ (ထည့်ပါ ။ ဇာတော၊ ၏။ တထာ တေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ အနေန ရညာ၊ သည်။ အတ္တာနာဝ၊ သည်သာလျှင်။ အတ္တာ၊ ကို။ ခတော၊ ဖျက်ဆီးအပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံရာဇာ၊ သည်။ ဘိန္နပတိဋ္ဌော၊ သည်။ ဇာတော၊ ၏။ ဝိရဇန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ရာဂရဇာဒိဝိရဟိတံ၊ ရာဂအာဒရရှိသော မြူကင်းသော။ ရာဂမလာဒိနံယော၀၊ ရာဂတည်းဟူသော အညစ်အကြေး အာဒရရှိသည်တို့၏ သာလျှင်။ ဝိဂတတ္တာ၊ ကင်း သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဗီတမလံ၊ ရာဂအာဒရရှိသော အညစ်အကြေးကင်းသော။ ဓမ္မစက္ခုန္တိ၊ ကား။ ဓမ္မေသု၊ မဂ္ဂင်တရားတို့၌။ စက္ခု၊ ဉာဏ်တည်းဟူသောမျက်စိတည်း။ ဝါ၊ ကား။ ဓမ္မမယံ၊ သမ္မယုတ်မဂ္ဂင်ကြောင့်ဖြစ်သော။ ဧကွှ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသောမျက်စိတည်း။ အညေသု၊ ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဧတံ၊ ထို ဓမ္မစက္ခုဟူသောအမည်သည်။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ မဂ္ဂါနံ၊ တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဣဓပန၊ ၌ သာမညဖလသုတ်၌ကား။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဿဝ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏သာလျှင်။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဣဒံအယံ အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမိနာ၊ ၌အဇာတသတ်မင်းသည်။ ပိတာ၊ ကို။ ဃာတိတော၊ သတ်အပ်သည်။ သစေ နာဘဝိဿ၊ အကယ်၍မဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ ၌သို့ အဘကို မသတ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ဣဓေဝ အာသနေ၊ ၌သာလျှင်။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ သောတာပတ္တိမဂ်ံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ အာဘဝိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပါပမိတ္တာသံသဂ်္ဂနပန၊ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းနှင့် ပေါင်းဘော်ခြင်းကြောင့်ကား။ အဿ၊ ထို အဇာတသတ်မင်း၏။ (အားလည်းဟူ)။ အန္တရာယော၊ မင်္ဂလာဒိအန္တရာယ်သည်။ ဇာတော၊ ၏။ ဧဝံသန္တေပိ၊ ဤသို့

ဖြစ်သော်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံရာဇာ၊ သည်။ တထာဂတံ၊ ငါ ဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ရတနတ္တယံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မမ၊ ငါ၏။ သာသနမဟန္တတာယ၊ သာသနာတော်၏ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (နိဗ္ဗတ္တိတ္ဝာဒ္ဒစပ်)။ ယထာ နာဝမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောယောကျ်ားသည်။ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ားတယောက်အား။ (ကိုလည်းဟူ)။ ငံ၊ ညှဉ်းဆဲသတ်ပုတ်ခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ပုပ္ဖမုဋ္ဌိမတ္တောနာ၊ ပန်းတဆုပ်မျှသာဖြစ်သော။ ဒဏ္ဍေန၊ ဒဏ်ထမ်းခြင်းဖြင့်။ မုစ္စေယျယထာ၊ သကဲ့သို့။ ဇေမေဝ၊ တူလျှင်။ လောဟကုမ္ဘိယံ၊ လောဟကုမ္ဘီဇရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္ဝာ၊ ၍။ တိံသဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်သုံးသောင်းတို့ပတ်လုံး။ အဓေဝ၊ အောက်သို့။ ပတန္တော၊ ကျသည်ဖြစ်၍။ ဟေဋ္ဌိမတလံ၊ အောက်အပြင်သို့။ ပတ္ဝာ၊ ၍။ တိံသဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်သုံးသောင်းတို့ပတ်လုံး။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ တက်သည်ဖြစ်၍။ ပုနပိ၊ လည်း။ ဥပရိမတလံ၊ အထက်အပြင်သို့။ ပါပုဏိတ္ဝာ၊ ၍။ မုစ္စိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒမ္ပိဝစနံ၊ ကိုလည်း။ ဘဂဝတော၊သည်။ဝုတ္တမေဝကိရ၊ ဟော တော် မူ အပ် သ လျှင် က တည်း။ ပနတဆာပိ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူအပ်သော်လည်း။ ပါဠိယံ၊ ဤ သာမညဖလသုတ် ပါဠိသို့။ (၌ လည်းဟူ)။ နအာဂူဠှံ၊ မတင်အပ်။ (သင်္ဂါယနာဆရာတို့မတင်ဟူလို)။

ဣဒံ ပန သုတ္တံ၊ ဤသာမညဖလသုတ်ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ရညာ၊ အဇာတသတ်မင်းသည်။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ အာနိသံသော၊ အကျိုးကို။ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သလော။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ မဟာအာနိသံသော၊ ကို။ လဒ္ဓေါ၊ ၏။

အဇာတသတ်မင်း၏ ရအပ်သောအကျိုး

ဟိ-ကထံ မဟာအာနိသံသော၊ အ ဘယ် သို့ ကြီး စွာ သော အ ကျိုး ကို။ လဒ္ဓေါ၊ နည်း။ အယံရာဇာ၊ သည်။ ပိတု၊ ကို။ မာရိတကာလတော၊ သတ် စေသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ရတ္တိဒိဝံ၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော် ခြင်းကို။ နေဝ လဘတိ၊ မရ။ သတ္ထဲ့ရံပန၊ မြတ်စွာဘုရား သို့ ကား။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ မဓုရာယ၊ သာယာစွာသော။ သြဇဝန္တိယာ၊ အနှစ်

သာ ရ နှင့် ပြည့် စုံ သော။ ဣ မာ ယ မမ္မ ဒေသနာယ၊ ဤသာမညဖလသုတ် ဒေသနာကို။ သုတကာလတော၊ ကြားနာရသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ ရတနံ၊ တို့အား။ မဟာသက္ကာရံ၊ ကြီး စွာ သော ပူဇော်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ၏။ ပေါထုဇ္ဇနိကာယ၊ ပုထုဇ္ဇန်တို့၏သန္တာန်၌ဖြစ်သော။ သဒ္ဓါယ၊ ကြည် ညို ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ဣမိနာ ရညာ၊ ဤအဇာတသတ် မင်းနှင့်။ သဒိသောနာမ၊ တူသောသူမည်သည်။ နာ အဟောသိ၊ မဖြစ်။ အနာဂတေပန၊ နောင်အခါ၌ကား။ ဇိဝိတာဝိနာမ၊ ပိဇိတာဝိ အမည် ရှိသော။ ပစ္စေကပုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ၊ လတ္တံ့။ (ဣတိသဒ္ဒါ ပရိသမာပန)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အတ္တမနာ၊ နှစ်လိုဝမ်းသာကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ စကားတော်ကို။ အဘိနန္ဒုံ၊ အလွန် နှစ်သက်ကုန်၏။ (ဣတိကား ပရိသမာပနတည်း)။

သုမင်္ဂလဝိလာသိနီယာ၊ သုမင်္ဂလဝိလာသိနီအမည်ရှိသော။ ဒီဃနိကာယ ဋ္ဌကထာယ၊ ၌။ သာမညဖလသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ သာမညဖလသုတ်၏အဖွင့်သည်။ ဣတိနိဋ္ဌိတာ၊ ဤတွင်ရှေပြီးပြည့်စုံပြီ။

သာမညဖလသုတ် ပြီး၏။

၃-အမ္မဉ္ဆိုသုတ်

အဒ္ဓါနကမနဝဏ္ဏနာ

၂၅၄။ ဧဝံ မေ သုတံ ။ပ။ ကောသလေသူတိ အာဒိဝစနံ၊ သည်။ အမ္မဉ္ဆသုတ်တံ၊ အမ္မဉ္ဆသုတ်တည်း။ တတြ၊ ထိုအမ္မဉ္ဆသုတ်၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာ၊ အစဉ် ဖြစ်သော ပုဒ်တို့၏ အဖွင့် တည်း။ ကောသလေသူတိ၊ ကား။ ကောသလာနာမ၊ ကောသလအမည်ရှိကုန်သော။ ဇနပဒိနော၊ ဇနပုဒ်၌နေကုန်သော။ ရာဇကုမာရာ၊ မင်းသားတို့တည်း။ တေသံ၊ ထိုကောသလအမည်ရှိကုန်သော မင်းသားတို့၏။ နိဝါသော၊ နေရာ ဖြစ်သော။ ဧကောပိ၊ တခုလည်းဖြစ်သော။ ဇနပဒေါ၊ ကို။ ရူဠ္ဍိသဒ္ဒေန၊ ရူဠ္ဍိသဒ္ဒါဖြင့်။ ကောသလာတိ့၊ ကောသလတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

> ကောသလဇနပုဒ်ဟူ၍ တခုသာဖြစ်လျက် ကောသလေသုဟူ၍ ဗဟုဝုစ်ဖြင့် ဌာနီ ဖြစ်သော ကောသလအမည်ရှိကုန်သော မင်းသားတို့၏ များသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဌာနီ၏အမည်ကို ဌာန၌တင်၍ ဌာနူပစာရအားဖြင့် ဆိုအပ်သည်ဟူလို။

ကောသလေသု၊ ကောသလမင်းတို့၏နေရာဖြစ်ကုန်သော။ ဇနပဒေသု၊ တို့၌။ သမဘိနိဝိဋ္ဌေ၊ အကျုံးဝင်သော။ တသ္မိံ ကောသလ ဇနပဒေ၊ ထိုတခုသော ကောသလဇနပုဒ်၌။ ပေါရာဏာ ပန၊ ရှေးအဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်ကား။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ ကိံ အာဟု၊ ကုန်သနည်းဟူမူကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မဟာပနာဒံ၊ မဟာပနာဒအမည်ရှိသော။ ရာဇကုမာရံ၊ ကို။ နာနာ နာဠကာဒီနိ၊ အထူးထူးသော ကဗျသည် အစရှိသည်တို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ သိတမတ္တမိ၊ ပြုံးကဲ့မျှကိုလည်း။ အကရောန္တံ၊ မပြုသည်ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ရာဇာ၊ သည်။ အာဟာ၊ ၏။ ကိံ အာဟာ၊ နည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မမ၊ ၏။ ပုတ္တံ၊ ကို။ ဟသာပေတိ၊ ရွှင်စေ၏။ နံ၊ ထိုသူကို။ သဗ္ဗာလင်္ကာရေန၊ ဖြင့်။ အလင်္ကာရေမိ၊ တန်ဆာဆင်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟာ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသို့ဆိုခြင်းကြောင့်။ နင်္ကလာဒိနိပိ၊ ထွန်အစရှိသည်တို့ကိုလည်း။ ဆဒ္ဒေတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ မဟာဇနကာယေ၊ လူမျိုးအပေါင်းသည်။ သန္နိပတိတေ၊ စည်းဝေးလတ်သော်။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ အတိရေကာနိ၊ အလွန်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ နာနာကီဠာယော၊ အထူး

ထူးသောကစားခြင်းတို့ကို။ ဒသေတ္တာပိ၊ ပြ၍လည်း။ တံ၊ ထိုမဟာပနာဒကို။ ဟသာပေတုံ၊ ရွှင်စိမ့်သောငှာ။ နာသက္ခိ သု၊ နိုင်ကုန်။ တတော၊ မှ။ ဒေဝရာဇာ၊ နတ်တို့၏မင်းဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သည်။ နာဋ္ဌကံ၊ နတ်ဖြစ်သောကခေါ်သည်ကို။ ပေသေသိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်။ ဒိဗ္ဗနာဋ္ဌကံ၊ ကို။ ဒသေတ္တာ၊ ပြ၍။ ဟသာပေသိ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ တေ မနုဿာ၊တို့သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝသနောကာသာဘိမုခါ၊ နေရာအရပ်သို့ရှေရှု။ ပက္ကမိံ သု၊ ဖဲလေကုန်၏။ တေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ပဋိပဇ်ထ၊ ခရီးရင်ဆိုင်လာကုန်သော။ မိတ္တာသုဟဇ္ဇာဒယော၊ ချစ်လှစွာဆသာ အဆွေခင်ပွန်း အစရှိကုန်သောသူတို့ကို။ ဒိဿွာ၊ ၍။ ပဋိသန္ထာရံ၊ စကားပြောဆာခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘော၊ အရှင်တို့။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ ကုသလံ၊ အပြစ်ကင်း၏လော။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ဘော၊ တို့။ ကုသလံ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ကုသလန္တိဝစနံ၊ ထိုကုသလံဟူသောစကားကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ သောပဒေသော၊ ကို။ ကောသလာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ ကုန်၏။

ဒေသစာရီကြွတော်မူခြင်းနှစ်ပါး

စာရိကံ စရမာနောတိ၊ ကား။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂံ၊ အဝှန့်ရှည်သောခရီးကို။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သောစာရိကာစနာမ၊ ဤဒေသစာရီသွားခြင်းမည်သည်ကား။ တုရိတစာရိကာစ၊ အဆောတလျင်သွားတော်မူခြင်းလည်းကောင်း။ အတုရိတစာရိကာစ၊ နှေးနှေးသွားတော်မူခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓာ၊ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးကုန်သောဒေသစာရီသွားခြင်းတို့တွင်။ဒူရေပိ၊ ဝေးသောအရပ်၌လည်း။ ဗောဓနေယျပုဂ္ဂလံ၊ ကျတ်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ (လေးပါးသောသစ္စာကို သိခြင်းငှာထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို လည်းဟူ)။ ဒိဿွာ၊ ၍။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ကို။ ဗောဓနတ္ထာယ၊ သိစေခြင်းငှာ။ သာဟာသာ၊ အဆောတလျင်။ ဂမနံ၊ သွားတော်မူခြင်းသည်။ တုရိတစာရိကာနာမ၊ အဆောတလျင် သွားခြင်းမည်၏။ သာဘုရိတစာရိကာ၊ ကို။ မဟာဝကဿပဿ၊ အား။ ပစ္စုဂ္ဂမနာဒိသု၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း အစရှိသည်တို့၌။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ၏။(ဟိကား ဝိတ္ထာရဇောတကတည်း)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မဟာကဿပံ၊ ကို။ ပစ္စုဂ္ဂစ္ဆန္တော၊ ခရီးဦးကြိုဆိုတော်မူလိုသည်

ဖြစ်၍။ မုဟုတ္တောန၊ တခဏဖြင့်။ တိဂါဝုတံ၊ သုံးဂါဝုတ်ရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ (သို့လည်းဟူ)။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူလေ၏။ အာဋဝကဿ၊ အာဋဝက ဘီလူး၏။ အတ္ထာဃ၊ ငှာ။ တိံသယောဇနံ၊ ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ အဂမာသိ၊ ၏။ တထာ၊ အတူ။ အဂ်္ဂုလိမာလဿ၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှာ။ တိံသယောဇနံ၊ သော။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ အဂမာသိ၊ ၏။ ပက္ကုသာတိဿပန၊ ပက္ကုသာတိ၏ကား။ အတ္ထာယ၊ ငှာ။ ပဥ္စစတ္တာလိသယောဇနံ၊ လေးဆဲ့ငါး ယူဇနာရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ အဂမာသိ၊ ၏။ မဟာကပ္ပိနဿ၊ မဟာကပ္ပိန၏။ အတ္ထာယ၊ ငှာ။ ဝိသယောဇနသတံ၊ ယူဇနာဘရာဇ္ဇန်ဆယ်ရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ အဂမာသိ၊ ၏။ ဓနိယဿ၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှာ။ သတ္တယောဇနသတာနိ၊ ယူဇနာခုနစ်ရာရှိသော ခရီးတို့သို့။ အဂမာသိ၊ ၏။

ဝနဝါသီတိဿသာမဏေဝတ္ထု

ဓမ္မသေနာပတိနော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ သဒ္ဒိဝိဟာရိကဿ၊ အတူနေ တပည့်ဖြစ်သော။ ဝနဝါသီ တိဿ သာမဏေရဿ၊ တောင်္ဘသာနေလေ့ရှိသော တိဿအမည်ရှိသော သာမဏေ၏။ အတ္ထာယ၊ငှာ။တိဂါဝုတာဓိကံ၊ သုံးဂါဝုတ် အလွန်ရှိသော။ ဝိသယောဇနသတံ၊ ယူဇနာတရာဇ္ဇန်ဆယ်ရှိသော ခရီးသို့။ အဂမာသိ၊ ၏။

သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား၏ ဝနဝါသီ တိဿသဲသာမဏေ၏ အလိုငှာ သုံးဂါဝုတ်အလွန် ရှိသော ယူဇနာတရာဇ္ဇန်ဆယ်ရှိသော ခရီးကို တဏှာဋ္ဌ အဆောတလျင် ကြွတော်မူခြင်းကို ထင်စွာအကျယ်ချဲ့ပြတော်မူလို၍ ကေဒိဝသံ စသည်ကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား-

ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ထေရော၊ အရှင် သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တိဿသာမဏေရဿ၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဂမိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၍။ အာယသ္မန္တံ၊သော။ အာနန္ဒံ၊ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဝိသတိသဟဿာနံ၊ နှစ်သောင်း အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဆဠဘိညာနံ၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝနဝါသိဿ၊ တောင်္ဘသာနေလေ့ရှိသော။ တိဿသာမဏေရဿ၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂမိဿတိကိရ၊ ကြွလိမ့်သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေဟိ၊ ကြားလေလော။ ဣတိ၊ သို့။

အာမန္တေသိ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ ဒုတိယဒိဝေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ဝိသတိသဟဿ ခီဏာသဝ ပရိဝါရော၊ ရဟန္တာနှစ်သောင်း ခြံရုံလျက်။ အာကာသေ၊ ၌။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံ၍။ ဝိသတိယောဇနသတမတ္ထကေ၊ ယူဇနာတရာ့နှစ်ဆယ် အထက် ဖြစ်သော။ တာသ၊ ထို ဝနဝါသီတိဿ သာမဏေ၏။ ဂေါစရဂါမဒ္ဒါရေ၊ ဆွမ်းခံရွာတံခါး၌။ ဩသရိတွာ၊ သက်၍။ စီဝရံ၊ ကို။ ပါရုပိ၊ ရုံတော်မူ၏။ တံဘဂဝန္တံ၊ ကို။ကမ္မန္တံ၊ အမှုလုပ်ရာသို့။ ဂစ္ဆမာနာ၊သွား ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဒိသွာ၊ ၍။ နော၊ ငါတို့၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာသည်။ အာဂတောဝ၊ လာလတ်ပြီ။ ကမ္မန္တံ၊ သို့။ မာ အာဂမိတ္ထ၊ မသွားကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ၍။ အာသနာနိ၊ တို့ကို။ ပညပေတွာ၊ ခင်း၍။ ယာဂုံ၊ ကို။ ဒတွာ၊ လှူ၍။ ပါတရာသဘတ္ထံ၊ နံနက်စာကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်တို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဟရဘိက္ခူ၊၊ တို့ကို။ ပုစ္ဆိံသု၊ ကုန်၏။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အညတ္ထ၊ တပါးသောအရပ်သို့။ န ဂစ္ဆတိ၊ မသွား။ဣတေ၀၊ ဤအရပ်သို့သာလျှင်။တိဿသာမဏေရဿ၊ ကို။ ဒဿနတ္ထာယ၊ ရှုတော်မူခြင်းငှာ။ အာဂတောဝ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ တေမနုဿာ၊ တို့သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ကုလူပကာဿ၊ ဆရာဖြစ်သော။ ထေရဿ၊ ကို။ ဒဿနတ္ထာ၀ယ၊ ရှုခြင်းငှာ။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂတောကိရ၊ ကြွလာတော်မူသတတ်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ နော၊ ငါတို့၏။ ထေရော၊ သည်။ ဩရမတ္တကော၊ အနည်းငယ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နော၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောမနဿဇာတာ၊ ဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်၏။

အထခါ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စအဆုံး၌။ သာမဏေရော၊ သည်။ ဂါမေ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှာ။ စရိတွာ၊ ၍။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ မဟာ၊ များသလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုသာမဏေအား။ တေမနုဿာ၊ တို့သည်။ ဘန္တေ၊ ရား။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂတောဝ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုတိဿသာမဏေသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ပိဏ္ဍပါတေန၊ ဖြင့်။

အာဝုစ္ဆိ၊ ပန်ကြားဒ်။ သတ္ထာ၊ သည်။ တဿ၊ ထိုတိဿသာမဏေဒ်။ ပတ္တိ၊ ကို။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ တိဿ၊ တိဿ။ အလံ၊ တန်ပြီ။ (လျောက်ပတ်ပြီ လည်းဟူ)။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းကိစ္စသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ တထေဝ၊ မှ။ ဥပဇ္ဈာယံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သော အရှင် သာရိပုတ္တရာကို။ အာဝုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ပတ္တာသနေ၊ ရောက်သော နေရာ၌။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ အကာသိ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ အဿ သာမဏေရဿ၊ ၏။ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စအဆုံး၌။ သတ္ထာ၊ သည်။ မင်္ဂလံ၊ ကို။ ဝတ္ဝာ၊ ဟောတော်မူ၍။ နိက္ခမိတ္ဝာ၍။ ဂါမဒ္ဝါရေ၌။ ဌတ္ဝာ၍။ တိဿ၊တိဿ။ တေ၊သင်၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊သို့။ ဂတမဂ္ဂေါ၊ သွားသောခရီးသည်။ ကတရော၊ အာဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ သို့၊ အာဟ၊၏။ ဘဂဝါ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံ၊ ဤခရီးတည်း။ ဣတိ၊သို့။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဒေသယမာနော၊ ကြားသည်ရှိသော်။ တိဿ၊တိဿ။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ယာဟိ၊ သွားလော။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သဒေဝကဿ၊ သော။ လောကဿ၊ ၏။ မဂ္ဂဒေသကော၊ ခရီးညွှန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သမာနောပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ သကလေ၊ သော။ တိဂါဂုတေ၊ သုံးဂါဝုတ်ရှိသော။ မဂ္ဂေ၊ ၌။ သာမဏေရံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌုံ၊ ရှုခြင်းငှါ။ လစ္ဆာမိ၊ အံ့။ ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ တံ သာမဏေရံ၊ ကို။ မဂ္ဂဒေသကံ၊ ခရီးညွှန်ကို။ အကာသိကိရ၊ သတည်။

သော သာမဏေရော၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ သို့။ ဂန္ဒွာ၊ ရောက်၍။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဝတ္တံ၊ ကို။ အာဂတာသိ၊ ၏။ အထ'၌။ နံ၊ ထို တိဿသာမဏေကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တိဿ၊ တိဿ။ တေ၊ သင်၏။ ဧက်မော၊ သည်။ ကတရော၊အာဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ၍။တတ္ထ၊ ထိုစဲကြံ အရပ်သို့။ ဂန္ဒွာ၊၍။သာမဏေရဿ၊ ၏။ နိသီဒနပါသာဏော၊ နေရာကျောက် ဖျာ၌။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ ၍။ တိဿ၊ တိဿ။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၌။ သုခံ၊ စွာ။ ဝသိ၊ နေရပါ၏လော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အာမ၊ ဩဝ် နေရပါ၏။ ဣတိ၊သို့။ အာဟ၊၏။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၌။ဝသန္တဿ၊ နေသော။ မေ၊ အား။ သီဟ ဗျဂ္ဃ ဟတ္ထိ မိဂ မောရာဒီနံ၊ တို့၏။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ သုဏာတော၊ သော။ မေ၊ အား။ အရညသညာ၊ တောအမှတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တာယ သဲညာယ၊ ဖြင့်။ သုခံ၊ စွာ။ ဝသာမိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊သို့။အဝေါစ၊

ဗုဒ္ဓဝစန (က) ၄၇၁-၃၅

၏။ အထ၊ ဦ။ နံ၊ ထိုတိဿသာမဏေကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တိဿ၊ တိဿ။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ သန္နိပါတေဟိ၊ စည်းဝေးစေလော။ တေ၊ သင်အား။ ဗုဒ္ဓဒါယဇ္ဇံ၊ ဘုရားအမွေဥစ္စာကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၍။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ သန္နိ.တိဓတာ၊ စည်းဝေးပြီးသော်။ တိဿံ၊ တိဿ သာမဏေကို။ (ကံထည့်)။ ဥပသမ္မာဒေတ္ဝာ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ ရောက်စေ၍။ အတ္တာနာ၊ ၏။ ငသနဌာနမေဝ၊ နေရာအရပ်သို့သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ ပြန်တော်မူလေ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသို့ သွားခြင်းသည်။ တုရိတစာရိကာနာမ၊ အဆောတလျင်သွားခြင်းမည်၏။ ဂါမ နိဂမ ပဋိပါဋိယာ၊ ရွာ၏နိဂုံးအစဉ်ဖြင့်။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း။ ယောဇနဒ္ဓိယောဇနဝသေန၊ တယူဇနာ နှစ်ယူဇနာတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပိဏ္ဍပါတစရိယာဒီဟိ၊ ဆွမ်းခံ သွားခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို အနုဂ္ဂဏှန္တာ၊ ချီးမြှောက်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ ယံဂမနံ၊ အကြင်သွားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ သည်။ အတုရိတာစာရိကနာမ၊ နှေးနှေးသွားတော်မူခြင်း မည်၏။

ဣမံ ပန စာရိကံ၊ ဤဒေသစာရီကို။ စရန္တော၊ သွား တော် မူ သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မဟာမဏ္ဍလံ၊ ကျယ်သော အဝန်းလည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမ မဏ္ဍလံ၊ အလတ် ဖြစ်သော အဝန်းလည်းကောင်း။ အန္တောမဏ္ဍလံ၊ ကျဉ်းသော အဝန်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ တိဏ္ဍံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ မဏ္ဍလာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရသ္မိံ၊ ဦ။ စရတိ၊၏။ တတ္ထ၊ ထို သုံး ပါး သော အဝန်းဘို့တွင်။ မဟာမဏ္ဍလံ၊ သည်။ နဝယောဇနသတိကံ၊ ယူဇနာကိုးရာရှိ၏။ မဇ္ဈိမ မဏ္ဍလံ၊ သည်။ ဆယောဇနသတိကံ၊ ယူဇနာ ခြောက်ရာရှိ၏။ အန္တော မဏ္ဍလံ၊ သည်။ တိယောဇနသတိကံ၊ ယူဇနာသုံးရာရှိ၏။ ယဒါ၊ ဦ။ မဟာမဏ္ဍလေ၊ ဦ။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီကို။ စရိတုကာမော၊ သွားတော်မူလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ဦ။ မဟာပဝါပရဏာယ၊ မဟာပဝါရဏာဖြင့်။ (သီတင်းကျွတ်လ ပဝါရဏာ ဟူလိုသည်)။ ပဝါရေတ္ဝာ၊ ပဝါရဏာပြု၍။ ပါဋိပဒ ဒိဝသေ၊ အထွက်တရက်နေ့၌။ မဟာဘိက္ခုသံဃပရိဝါရော၊ များစွာသော ရဟန်းအပေါင်း ခြံရုံလျက်။ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာဘရာသော အရပ်သည်။ ဧကကောလာဟလံ၊ တခဲနက် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပုရိမံ ပုရိမံ၊ ရှေးဦးစွာ ရှေးဦစွာ။ အာဂန္ဆာ၊ လာလတ်၍။ နိမန္တေတုံ၊ ဖိတ်ခြင်းငှာ။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ ဣတရေသု၊ ကုန်သော။ ဒုံသု၊ ကုန်သော။ မဏ္ဍလေသု၊ အာဝန်းတို့၌။ သက္ကာရော၊ ပူဇော်ခြင်းသည်။မဟာမဏ္ဍလံ၊ ကျယ်သောအာဝန်းသို့။ ဩသရတိ၊ ဝင်၏။

မဟာမဏ္ဍလသို့ဝင်၏ ဟူသည်ကား ကြွင်းသော နှစ်ပါးကုန်သော မဏ္ဍလတို့၌ အရှိအသေပြုခြင်းကိစ္စသည် မဟာမဏ္ဍလ၌ ပြည့်စုံ၏ ဟူလိုသည်။ တတ္ထ၊ အာဝန်း ယူဇနာကိုးရာ ရှိသော အရပ်၌။ (ပရိယောသာပေတိ၌စပ်)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေသု တေသု ဂါမနိဂမေသု၊ ထိုထိုသော ရွာ နိဂုံး တို့၌။ ကောဟံ၊ တဓုနေ့ပတ်လုံး။ ဒိဝါ၊ နှစ်နေ့ပတ်လုံး။ ဝသန္တော၊ နေလျက်။ မဟာဇနံ၊ ကို။ အာမိသပဋိဂ္ဂဟေန၊ အာမိသကိုခံခြင်းဖြင့်။ အနုဂ္ဂဏှန္တော၊ ချီးမြှောက်တော်မူသည် ဖြစ်၍။ အဿ၊ ထိုလူအပေါင်းအား။ ဓမ္မဒါနေနစ၊ ဓမ္မဒါနဖြင့်လည်း။ ဝိဝဋ္ဋနိဿိတံ၊ ငဋ္ဌမှကင်းခြင်းကို မှီ၍ ဖြစ်သော။ ကုသလံ၊ ကို။ ဝဏ္ဏော်တော၊ ပွားစေတော်မူသည်ဖြစ်၍။ နဂဟိ မာသေဟိ၊ ကိုးလတို့ဖြင့်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ ပရိယောသာပေတိ၊ ပြီးဆုံးစေ၏။ အန္တော၀ဿေ၊ ဝါတွင်း၌။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ သမထ ဝိပဿနာ၊ သမထ ဝိပဿနာတို့သည်။ တရုဏာ၊ နုကုန်သည်။ သစေဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ မဟာပဝါရဏာယ၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့် ပဝါရဏာဖြင့်။ အပဝါရေတွာ၊ပဝါရဏာမပြုမူ၍။ ပဝါရဏာသင်္ဃံ၊ ပဝါရဏာဖြင့်ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ဒတ္ဝာ၍။ ကတ္တိကပုဏ္ဏမာယံ၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၌။ ပဝါရေတွာ၊ ၍။ မိဂသိရဿ၊ နတ်တော်လ၏။ ပဌမ ပါဋိပဒ ဒိဝသေ၊ ရှေးဦးစွာအထွက်တရက်နေ့၌။

ပဌမ ပါဋိပဒ ဒိဝသေ၏အရကို တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော်တရက်နေ့ကိုယူ။

မဟာဘိက္ခုသံဃ ပရိဝါရော၊ လျက်။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ မဇ္ဈိမမဏ္ဍလေ၊ သို့။ ဩသရတိ၊ သက်၏။ (ဝင်၏လည်းဟူ)။ အညေန၊ သော။ ကာရဏေနပိ၊ ကြောင့်လည်း။ မဇ္ဈိမမဏ္ဍလေ၊ ၌။ စာရိကံ၊ ကို။ စရိတုကာမော၊ သွားတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ စာတုမာသံ၊ မိုးဝါးလေးလပတ်လုံး။ ဝသိတွာဝ၊ ၍သာလျှင်။ နိက္ခမတိ၊ ၏။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဣတရေသု၊ ကုန်သော။ ဒုံသု၊ ကုန်သော။ မဏ္ဍလေသု၊ တို့၌။ သက္ကာရော၊ အရှိအသေ ပူဇော်ခြင်းသည်။ မဇ္ဈိမမဏ္ဍလေ၊ ၌။ ဩသရတိ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုရိမနယေနေဝ၊

ဖြင့်သာလျှင်။ လောကံ၊ ကို။အနုဂ္ဂဏ္ဟန္တော၊ ချီးမြှောက်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ အဋ္ဌဟိမာသေဟိ၊ ရှစ်လတို့ဖြင့်။ စာရိကံ၊ ကို။ ပရိယောသာပေတို့၊ ပြီးဆုံးစေ၏။ စာတုမာသံ၊ မိုးဃ်းလေးလပတ်လုံး။ ဝုတ္ထဝဿာပိ၊ နေ၍ ဝါမှကျတ်ပြီးသော်လည်း။ဘဂဝတော၊ အား။ဗေနေယျသတ္တာ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းငှာ ထိုက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ အပရိပက္ကိန္ဒြိယာ၊ မရင့်သေးသော ဣန္ဒြေရှိကုန်သည်။ သစေဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တေသံ ဗေနေယျသတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဣန္ဒြိယပရိပါကံ၊ ဣန္ဒြေရင့်ခြင်းကို။ အာဂမယမာနော၊ ငံ့သည်ဖြစ်၍။ အပရမ်ပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ကေမာသံဝါ၊ လုံးလည်းကောင်း။ ဒ္ဒိ တိစတု မာသံဝါ၊ နှစ်လ သုံးလ လေးလ ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ တဲ့ထွေဝ၊ ထိုဝါဆိုတော်မူရာအရပ်၌သာလျှင်။ဝသိတ္ဝာ၊မူ၍။ မဟာဘိက္ခုသံဃ ပရိဝါရော၊ လျက်။ နိက္ခမတိ၊ ၏။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဣတရေသု၊ ကုန်သော။ ဒ္ဒိသု၊ ကုန်သော။ မဏ္ဍလေသု၊ တို့၌။ သက္ကာရော၊ သည်။ အန္တောမဏ္ဍလေ၌။ ဝါ။ ဩသရတိ၊ ဝင်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုရိမ နယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ လောကံ၊ ကို။ အနုဂ္ဂဏ္ဟန္တော၊ ချီး မြှောက် တော် မူလိုသည် ဖြစ်၍။ သတ္တာဟိ မာသေဟိဝါ၊တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ဆယိ မာသေဟိဝါ၊တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဥ္စဟိ မာသေဟိဝါ၊ တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ စတူဟိ မာသေဟိဝါ၊ တို့ဖြင့်ငင်း။ စာရိကံ၊ ကို။ ပရိယောသာပေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ တီသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု မဏ္ဍလေသု၊ တို့တွင်။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ၊ အ မှတ် မရှိသော အဝန်း၌။ စာရိကံ၊ ကို။ စရန္တော၊ သွားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ စိဝရာဒိဟောတု၊ သင်္ကန်းအစရှိသည်တို့ကို အလိုရှိခြင်းကြောင့်။ နု စရတိ၊ မသွား။ အထဒခါ၊ စင်စစ်သဖြင့်မူကား။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ဒုဂ္ဂတဗာဠဇီဏ္ဏပျာဓိတာ၊ အလွန်ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်သည် အလွန်အိုမင်းကုန်းကွကုန်သည် ပြင်းပြစွာအနာနှိပ်စက်ခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဇနာ၊ တို့သည်။ ကဒါ၊ ၌။ တထာဂတံ၊ ငါဘုရားကို။ အာဂန္တွာ၊ လာကုန်၍။ ပဿိဿန္တိ၊ ဖူးမြင်နိုင်လတ္တံ့နည်း။ မယိပန၊ သည်ကား။ စာရိကံ၊ ကို။ စရန္တော၊ ကြွသွားသည်ရှိသော်။ မဟာဇနော၊ သည်။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရားကို။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းကို။ လဘိဿတိ၊ ရလတ္တံ့။ တတ္ထ၊ ထိုသူတို့တွင်။ (ထိုသို့ဒေသစာရီသွားရာ၌ လည်းဟူ)။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်။ စိတ္တာနိ၊ တို့ကို။

ပသာဒေဿန္တိ၊ ကြည်ညိုစေကုန်လတ္တံ့။ ကေစိ၊ အခ္ခါကုန်သောသူတို့သည်။ မာလာဒီနိ၊ တို့ကို။ ပူဇေဿန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်လတ္တံ့။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ကဋ္ဌစ္ဆဝိကံ့၊ တဟင်းချိုမျှသောဆွမ်းကို။ ဒဿန္တိ၊ လှူကုန်လတ္တံ့။ ကေစိ၊ တို့သည်။ မိစ္ဆာဒဿနံ၊ မိစ္ဆာအယူကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊ ကောင်းသောအယူရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ တံ စိတ္တပသာဒါဒိကမ်မံ၊ ထိုစိတ်ကို ကြည်စေခြင်းအစရှိသောအမှုသည်။ နေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော နေ့ ညဉ့် ပဲတ် လုံး။ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှာ။ သုခါယ၊ ငှာ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ လောကာနုကမ္ပကာယ၊ သတ္တဝါတို့ကို သနားတော်မူခြင်းကြောင့်။ စာရိကံ၊ ကို။ စရတိ၊ ၏။

အပိစ-အပရော၊ သော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့။ ဘဂဝန္တော၊ ဘုန်း တော် ကြီး ကုန် သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ တို့ သည်။ ဇယ်ဝိဟာရဝသေန၊ အညောင်းအညာ ဖြေသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ (ခြေ ဆန့် ဘော် မူသည်၏ အ စွမ်း အား ဖြင့် လည်း ဟူ)။ သရီရ ဖာသုကတ္ထာယ၊ ကိုယ် တော် ခန့် ကျန်း တော် မူ လို သော ကြောင့် လည်းကောင်း။ အတ္ထုပ္ပတ္တိကာလ အာဘိကခ်ံနတ္ထာယ၊ တရားဟောအံ့သောအကြောင်းဖြစ်သောကာလကို အလိုရှိတော်မူသောကြောင့်ဂုဏ်း။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ သိက္ခာပဒ ပညာပနတ္ထာယ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူလိုသောကြောင့် လည်းကောင်း။တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသော အာရပ်၌။ ပရိပါကဂတ်ဖြစ်ယေ၊ ရင့်ပြီးသော ဣန္ဒြေရှိသောအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သော။ ဗောဓနေယျ သတ္တော၊ သစ္စာလေးပါးကို သိထိုက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ဗောဓနတ္ထာယ၊ သစ္စာ လေး ပါး တ ရား ကို သိစေလိုသောကြောင့် လည်းကောင်း။ ဣတိဣမေဟိ စတူဟိ ကာရဏေဟိ၊ ထိုကြောင့်။ စာရိကံ၊ ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘဂဝန္တော၊ ဘုန်းတော်ကြီးကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ကိုး ကွယ် ခြင်း သို့။ ဂစ္ဆိဿန္တိ၊ ကုန် လတ္တံ့။ ဣတိဣမိနာ ကာရဏေနဝါ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သံဃံ၊ ကို။ သရဏံ၊ သို့။ ဂစ္ဆိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိဣမိနာ ကာရဏေနဝါ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ မဟာတာ၊ ကြီးစွာသော။ ဓမ္မဒေသနာယဲ၊ တရားဟောခြင်းဖြင့်။ စတဿော၊ ကုန်သော။ ပရိသာ၊ တို့ကို။ အဟံ၊ သည်။ သန္တပ္ပေဿာမိ၊ နှစ်သက်စေအံ့။ ဣတိ ဣမိနာ

ကာရဏောနဝါ၊ ကြောင့်လည်း ကောင်း။ အပရေဟိ၊ တပါး ကုန် သော။ ဣဒမဟိ စတူဟိ ကာရဏောဟိပိ၊ တို့ကြောင့်လည်း။ စာရိကံ၊ ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။

အပရေဟိ၊ကုန်သော။ပဥ္စဟိ ကာရဏောဟိပိ၊တို့ကြောင့်လည်း။ဘဂဝန္တော၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ စာရိကံ၊ ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ။ ဝိရမိဿန္တိ၊ ကြဉ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိဝါ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း ။ပ။ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ၊ သေအရက်ဟူသော ကောင်းမှုဋ္ဌ မေ့လျော့ခြင်း၏အကြောင်းကို သောက်ခြင်းမှ။ ဝိရမိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိဝါ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣမေဟိ ပဥ္စဟိ ကာရဏောဟိပိ၊ တို့ကြောင့်လည်း။ စာရိကံ၊ ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။

အပရေဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂဟိ ကာရဏောဟိပိ၊ တို့ကြောင့်လည်း။ ဘဂဝန္တော၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ စာရိကံ၊ ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဌမံ စျာနံ၊ ကို။ ပဋိလဘိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိဝါ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း ။ပ။ နေဝသညာနာသညာယတနံ သမာပတ္တိံ၊ ကို။ ပဋိလဘိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိဝါ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣမေဟိ အင်္ဂဟိ ကာရဏောဟိပိ၊ တို့ကြောင့်လည်း။ စာရိကံ၊ ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။

အပရေဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂဟိ ကာရဏောဟိပိ၊ တို့ကြောင့်လည်း။ ဘဂဝန္တော၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ စာရိကံ၊ ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ၊ ကို။ အဓိဂမိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိဝါ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း ။ပ။ အရဟတ္တဖလံ၊ ကို။ သစ္ဆိကရိဿန္တိ၊ မျက်မှောက်ပြုကုန်လတ္တံ့။ ဣတိဝါ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣမေဟိ အင်္ဂဟိ ကာရဏောဟိပိ၊ တို့ကြောင့်လည်း။ စာရိကံ၊ ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ ဤသို့ ဝေဒနာယ သတ္တဝါတို့ကို ချီးမြှောက်တော်မူခြင်းငှာ ရှာနိဂုမ်းသို့ သွားတော်မူခြင်းသည်။ အတုရိတစာရိကာ၊ နှေးနှေး ကြွတော်မူခြင်း မည်၏။ ဣဓ၊ ဤစာရိကံ စရမာနာ ဟူသောပါဠ်၌။ အတုရိတစာရိကာ၊ ကို။ (“စာရိကာတိ” ဟူ၍)[1]။ အဓိပ္ပေတာ၊ ၏။

၁။ အင်္ဂကထာမှာပါ၍ နိဿယမှာမပါ၍ ထည့်လိုက်သည်။ နိဿယအမှာနှင့်ဆင်္ဂမှု အင်္ဂကထာတိုက်၍ကြည့်။

ဇုတိသဒ္ဒါနှင့်လည်း ရှိကြ၏။ ဇုတိအယ်၊ ကို။ ဇုဓ၊ ဒ္ဓ။ အတုရိတစာရိကာတိ၊ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတာ၊ ၏။ ဤသို့ယောဇနာ၊ ရှေအနက်ယောဇနာတိုင်း ဇုတိသဒ္ဒါ မရှိသော ပါဠိသည် သင့်မြတ်၏။

သာပနေသာ သာပနဇေသာ၊ ထိုနှေးနှေး သွား တော် မူခြင်းသည်။ (သော သဒ္ဒါကား အနက် မရှိ တဇ္ဇာတည်း)။ အနိဗဒ္ဓစာရိကာစ၊ မမြဲသော သွားခြင်း လည်းကောင်း။ နိဗဒ္ဓစာရိကာစ၊ အမြဲမပြတ် သွားခြင်း လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးကုန်သော အနိဗဒ္ဓ နိဗဒ္ဓသွားခြင်းတို့တွင်။ ယံဂမနံ၊ အကြင်သွားခြင်းကို။ ဂါမ နိဂမ နဂရ ပဋိပါဋိဝေသန၊ ရွာ နိဂုံး မြို့တို့၏အစဉ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ စရဘိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤသွားခြင်းသည်။ အနိဗဒ္ဓစာရိကာနာမ၊ မမြဲသော သွားခြင်းမည်၏။ ယံပန ဂမနံ၊ ကိုကား။ ဇကဿေဝ၊ တယောက်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဗောဓနေယျသတ္တဿ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို သိထိုက်သော သတ္တဝါ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှာ။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ အယံ၊ သည်။ နိဗဒ္ဓစာရိကာနာမ၊ မည်၏။ ဇသာ၊ ဤနိဗဒ္ဓသွားခြင်းကို။ ဣဓ၊ ဤစာရိကံ စရမာနော ဟူသောပုဒ်၌။ အဓိပ္ပေတာ၊ ၏။

တဒါ၊ ထိုပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏား ဣန္ဒာနင်္လဇနပုဒ်ကို စိုး အုပ်၍ နေသော အခါ၌။ ပစ္ဆိမယာမကိစ္စ ပရိယောသာနေ၊ ပစ္ဆိမယာမ်ကိစ္စ အဆုံး၌။ ဒဿဟသိ လောကဓာတုယာ၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်၌။ ဉာဏဇာလံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တည်းဟူသော ကွန်ယက်ကို။ ပတ္ထရိတွာ၊ ဖြန့်၍။ ဗောဓနေယျပုဂ္ဂဝေ၊ ကျက်ထိုက်ကုန်သော သတ္တဝါတည်းဟူသော အဆွေတို့ကို။ ဩလောကေန္တသာ၊ သော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ (ဉာဏဇာလသဒ္ဒ်စပ်)။ပေါက္ခရသာတိ၊ ပေါက္ခရသာတိအမည်ရှိသော။ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သဗ္ဗညုတဉာဏဇာလသာ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တည်းဟူသော ကွန်ယက်၏။ အန္တောဝ၊ အတွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ၏။ အထ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အယံဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ မယှံ၊ ၏။ ဉာဏဇာလေ၊ ၌။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ အာသ၊ ထို ပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားအား။ ဥပနိဿယော၊ မဂ်ဖိုလ်၏ အကြောင်းသည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိမံသန္တော၊ ဆင်ခြင်တော်မူလတ်သော်။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဿ၊ ၏။ ဥပနိဿယံ၊ အကြောင်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။ တံဇနပဒံ၊ သို့။ မယိ၊ သည်။ ဂတော၊ သွားသည်

ရှိသော်။ လက္ခဏပရိယေသနတ္ထံ၊ လက္ခဏာကိုစုံစမ်းစေခြင်းငှာ။ အမ္မဋ္ဌံ၊ အမ္မဋ္ဌ အမည်ရှိသော။ အန္တေဝါသိံ၊ တပည့်ကို။ ပဟိဏိသတိ၊ စေလတ္တံ့။ သော၊ ထိုအမ္မဋ္ဌလုလင်သည်။ မယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ဝါဒပ္ပဋိဝါဒံ၊ စကားဆိုခြင်း စကားတုံ့ပေးခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ နာနုပ္ပကာရံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ အသဇ္ဇိဝါကံ၊ သူတော်မဟုတ်သော သူတို့၏စကားကို။ ငကွတိ၊ ဆိုလတ္တံ့။ တံ၊ ထိုအမ္မဋ္ဌလုလင်ကို။အဟံ၊ သည်။ ဒမေတွာ၊ ဆုံးမ၍။ နိဗ္ဗိသေဝနံ၊ အဆိပ်မရှိသည်ကို။ (မာန်မရှိသည်ကို လည်းဟူ)။ ကရိဿာမိ၊ အံ့။ သော၊ ထိုအမ္မဋ္ဌလုလင်သည်။ အာစရိယဿ၊ အား။ ကထေဿတိ၊ ကြားလတ္တံ့။ အထ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုအမ္မဋ္ဌလုလင်၏။ အာစရိယော၊ သည်။ တံကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ၍။ အာဂမ္မ၊ လာလတ်၍။ မမ၊ ၏။ လက္ခဏာနိ၊ တို့ကို။ ပရိယေသိဿတိ၊ ရှာလတ္တံ့။ အဿ၊ ထိုအမ္မဋ္ဌလုလင်၏ ဆရာဖြစ်သော ပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားအား။ အဟံ၊ သည်။ မေံ၊ ကို။ ဒေသိဿာမိ၊ ဟောရအံ့။ သော၊ ထိုပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားသည်။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ တရား ဟောသောအဆုံး၌။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌဟိဿတိ၊ တည်လတ္တံ့။ မမ၊ ၏။ ဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ မဟာဇနဿ၊ အား။ သဖလာ၊ အကျိုးရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ၍။ ပဥ္စဘိက္ခုသတပရိဝါရော၊ ရဟန်းငါးရာခြံရုံလျက်။ တံဇနပဒံ၊ သို့။ ပဋိပန္နော၊ သွားတော် မူလေ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ကောသလေသုပ။ သတေဟိတိ၊ ဟူသော စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

ယေန ဣစ္ဆာနင်္ကလန္တိ၊ ကား။ ယေန ဒိသာဘာဂေန၊ ဖြင့်။ ဣစ္ဆာနင်္ကလံ၊ ဣစ္ဆာနင်္ကလ အမည်ရှိသော ဇနပုဒ်သို့။ အဝသရိတဗ္ဗံ၊ သွားအပ်၏။ ဝါ၊ ကား။ ယသ္မိံ ဇနပဒေ၊ ၌။ ဣစ္ဆာနင်္ကလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (ဤနောက် ယောဇနာ၌ နာဝိဘတ်သည် သတ္တမီအနက်၌ ဖြစ်၏)။ ဣဋ္ဌာနင်္ကလန္တိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ ပါဠေဝ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဒဝသရိတိ၊ ကား။ ဟေန ဒိသာဘာဂေန၊ ဖြင့်။ အဝသရိ၊ ရောက်လေ၏။ (ဤအလိုကား တံသည် ကရိဏ်း အနက်၌ ပဌမာဝိဘတ်တည်း)။ ဝါ၊ ကား။ တံဣစ္ဆာနင်္ကလံ၊ သို့။ အဝသရိ၊

၁။ တသ္မာဂါမသ္မာ ဣဒံ နာမမတ္ထိ၊ ကိမေတ္ထ အတ္ထပရိယေသနာယာတိဝုတ္တံ ဣစ္ဆာနင်္ကလန္တိပိ ပါဠေါတိ။ ။ဋီသစ်–၂၀၇။

၏။ ဇတန ဒိသာဘာဂေန၊ ဖြင့်။ ဂတော၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ တံပဒေသံ၊ သို့။ ဂတော၊ ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဣန္ဒြာနဂ်လေ ဝိဟရတိ ဣန္ဒြာနဂ်လဝနသဏ္ဍေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣန္ဒြာနဂ်လံ၊ ကို။ ဥပ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဣန္ဒြာနဂ်လာနသဏ္ဍေ၊ ဣန္ဒြာနဂ်လ အမည်ရှိသော ဇနပုဒ်၏ အနီးဖြစ်သော တောအုပ်၌။ သီလက္ခန္ဓခန္ဓာဝါရံ[1]၊ သီလက္ခန်တည်း ဟူသောသစ်တပ်ကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ သမာဓိကောန္တံ၊ သမာဓိတည်းဟူသော လှံကို။ ဥဿာပေတွာ၊ ထောင်၍။ (စိုက်၍ လည်းဟူ)။ သဗ္ဗညုတဉာဏမန္တံ[2]၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တည်းဟူသော မန္တရားကို။ ပရိဝတ္တယမာနော၊ တပြောင်းပြန်ပြန် သရဇ္ဈာယ်သည်ဖြစ်၍။ (သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တည်းဟူသော အစောင့်အရှောက်ကို လည်းဟူ)။ ပရိဝတ္တယမာနော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ဖြစ်စေလျက်။ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်းဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယထာဘိရုစိတေန၊ နှစ်သက်တော်မူသည်အား လျော်စွာဖြစ်သော။ ဝိဟာရေန၊ ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ပေါက္ခရသာတိဝတ္ထုစဏ္ဍနာ

၂၅၅။ တေန ခေါ ပန သမယေနာတိ၊ ကား။ ယေန သမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဣန္ဒြာနဂ်လ ဇနပုဒ်၏အနီး တောအုပ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန သမယေန၊ ၌။

နာဝိဘတ်သည် ကရိဏ်းအနက်၌သာ ဖြစ်ကောင်းသလော ဟူသော စောဒနာကို နှလုံး၌ထားတော်မူ၍ တသ္မိံ သမယေတိ အယာမတ္ထော ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ယောဇနာ၊ သည်။ ဖြဟ်မံ၊ ဗေဒင်ကို။ အဏတိ၊ သရဇ္ဈာယ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဇနာ၊ သည်။ ပြာဟ္မဏော၊ မည်၏။ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ သဇ္ဈာယတိ၊ ၏။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဗေဒင်ကို သရဇ္ဈာယ်တတ်သောကြောင့် ပြာဟ္မဏမည်၏ဟူပြီ။ ပြာဟ္မဏသဒ္ဒါသည် ရဟန္တာအရိယာတို့ကိုလည်း ဟောတတ်သေးရကား ရဟန္တာအရိယာတို့သည် ဗေဒင်ကို မသရဇ္ဈာယ်တတ်သောကြောင့် [ဆရာ့စကားသည် အသို့ယုတ်လွဲရှိအံ့နည်းဟူသော စောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ ဣဒမေဝ ဟိ။ပ။ ဝစနံကို မိန့်သတည်း။ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

---

၁။ သီလခန္ဓာဝါရံ-ဆင်။

၂။ သဗ္ဗညုတညာဏသဒ္ဒံ-ဆင်။ ဤအလို မြား-ဟူပေး။

ဣန္ဒြာသယ (က) ၄၇၁-၃၆

ဟိ တဒေဝ ယုတ္တံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤပေဒင်ကို သရဇ္ဈာယ်တတ်သောကြောင့် ပြာဟ္မဏမည်၏ ဟူသောစကားသည်။ ဇဒံတိပြာဟ္မဏာနံဝေ၊ ပုဏ္ဏားဇာတ် ဖြစ်ကုန်သော သူတို့၏သာလျှင်။ နိရုတ္တိဝစနံ၊ ဝိဂြိုဟ်သဒ္ဒါတည်း။

အရိယာတို့ကိုကား အဘယ်ကြောင့် ပြာဟ္မဏဟူ၍ ဆိုအပ်ကုန်သနည်း ဟူသော စောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ အရိယာ ပန ။ပ။ ဝုစ္စန္တိ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား—

အရိယာပန၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ဘို့ကိုကား။ ဗာဟိတပါပတ္တာ၊ အပပ္ပိုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှု ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပြာဟ္မဏာတိ၊ ကုန်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ပေါက္ခရသာတိတိဏ္ဍံ၊ သည်။ တဿ ပြာဟ္မဏဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ နာမံ၊တည်း။ ကဿပ၊ ကြောင့်။ ပေါက္ခရသာတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊နည်း။ တဿဲ၊ ထို ပုဏ္ဏား၏။ ကာယော၊ သည်။ သေတပေါက္ခရ သဒိသောကိရ။ ဖြူသောကြာနှင့် တူသတတ်။ ဒေဝနဂရေ၊ နတ်ပြည်၌။ ဥဿာပိတရဇတ ဘောရဏံ ဝိယ၊ စိုက်ဆောက်အပ်သော ငွေတံခါးတိုင်ကဲ့သို့။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ အဿ ပြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ သိသံပန၊ ဥိးခေါင်းသည်ကား။ ကာဠဝဏ္ဏံ၊ ညိုသော အဆင်းရှိသော။ ဣန္ဒနီလမဏိမယံဝိယ၊ ဣန္ဒနီလာ ပတ္တမြားဖြင့် ပြီးသကဲ့သို့။ သောဘတိ၊ ၏။ မဿုပိ၊ မုသ်ဆိတ်သည်လည်း။ စန္ဒမဏ္ဍလေ၊ လဝန်း၌။ ကာဠမေဃရာဇိဝိယ၊ မည်းသော တိမ်ရေးကဲ့သို့။ ခါဃတိ၊ ၏။ အက္ခီနိ၊ တို့သည်။ နီလုပ္ပလသဒိသာနိ၊ ကြာညိုပန်း အဆင်းနှင့် တူကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ နာသာ၊ နှာခေါင်းတို့သည်။ ရဇတ ပနာဠိကာဝိယ၊ ငွေဖြင့်ပြုသော နှာခေါင်းနှစ်အတန်ကဲ့သို့။ သုဝဏ္ဏတာ၊ အလွန်လုံးကုန်သည်။ သုပရိသုဒ္ဓါ၊ အလွန် စင်ကြယ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟတ္ထပါဒတလာနိစေဝ၊ လက်ဖဝါးပြင် ခြေဖဝါးပြင်တို့သည် လည်းကောင်း။ မုခဒ္ဓါရဉ္စ၊ ခံတွင်းသည်လည်းကောင်း။ ကတလာခါရသပရိကမ္မံ ဝိယ၊ ချိပ်ရေဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုသကဲ့သို့။ သောဘတိ၊ ၏။ ပြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ အတ္တဘာဝေါ၊ သည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်သာလျှင်။ သောဘဂ္ဂပတ္တာ၊ တင့်တယ်ခြင်း အစုနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဆုဇကေ၊ မင်းမရှိသော။ ဌာနေ၊ ၌။ ဣမံ ပြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ဆုဇာနံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ ယုတ္တံ၊ ၏။ ဧဝ မေဝ၊ ဤသို့လျှင်။ သောပြာဟ္မဏော၊ သည်။ သဿိရိကော၊ တင့်တယ်ခြင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ ပေါက္ခရသဒိသတ္တာ၊

ဖြူစင်သော ကြာနှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပေါက္ခရသာတိတိ၊ ဟူ၍။ သဥ္ဇာနန္တိ၊ သိကြကုန်၏။ (ခေါကုန်၏ လည်းဟူ)။ (ပေါက္ခရေ သယိ တတ္တာ ဟူ၍လည်းရှိ၏)။

အယံပန၊ ဤ ပေါက္ခရသာတိ ပဌားသည်ကား။ ကဿပ သမ္မာ သမ္မဒ္ဓကာလေ၊ ဌ်။ တိဏ္ဍံ၊ ကုန်သော။ ဗေဒါနံ၊ တို့၏။ ပါရဂူ၊ အဆုံး တိုင်အောင် သိသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဒသဗလဿ၊ ကဿပဘုရားအား။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ဒေဝလောကေ၊ ဌ်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ၏။ သော၊ ထို၌ပေါက္ခရသာတိပဌားသည်။ တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ။ မနုဿလောကံ၊ သို့။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာလတ်သော်။ မာတုကုစ္ဆိ ဝါသံ၊ အမိဝမ်းဌ်ကိန်းခြင်းကို။ ဇဂုစ္ဆိတ္ဝာ၊ စက်ဆုပ်၍။ ဟိမဝန္တပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာတောအရပ်ဌ်။ မဟာသရေ၊ အိုင်ကြီးဌ်။ ပဒုမဂဗ္ဘေ၊ ကြာပဒုမာ တိုက်ဌ်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ တဿစသရဿ၊ ၏လည်း။ အဝိဒူရေ၊ အနီးဌ်။ တာပသော၊ သည်။ ပဏ္ဍသာလာယ၊ သစ်ရွက်မိုးသော သခ်မ်းဌ်။ ဝသတိ၊ ၏။ သောတာပသော၊ သည်။ တိရေ၊ ဌ်။ ဌိတော၊ ရပ်သည်ရှိသော်။ တံပဒုမံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ ဣမံ ပဒုမံ၊ သည်။ အဝသေသပဒုမေဟိ၊ ကြွင်းသောပဒုမာ တို့ထက်။ မဟန္တသရံ၊ အထူးသဖြင့်ကြီး၏။ ပုပ္ဖိတကာလေ၊ ပွင့်သော်အခါဌ်။ နံ၊ ထိုကြာပဒုမာကို။ ဂဟေဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုကြာပဒုမာသည်။ သတ္တာဟေနာပိ၊ ခုနစ်ရက်ဖြင့်လည်း။ နပုပ္ဖတိ၊ မပွင့်။ တာပသော၊ မသေ့သည်။ ကဿ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤပဒုမာသည်။ သတ္တာဟေနာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ န ပုပ္ဖတိနုခေါ၊ မပွင့်သနည်း။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ နံ၊ ထို ပဒုမာကို။ ဂဟေဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩတရိတ္ဝာ၊ သက်၍။ ဂဏှိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုပဒုမာသည်။ တေန၊ ထိုရသေ့သည်။ နာဠ္ဠတော၊ အရိုးမှ။ ဆိန္နမတ္တမေဝ၊ ဖြတ်ကာမျှလျှင်။ ပုပ္ဖိတံ၊ ပွင့်၏။ အဃ၊ ဌ်။ အဿ၊ ထိုကြာပဒုမာ၏။ အဗ္ဘန္တရေ၊ ဌ်။ သုဝဏ္ဏ စုဏ္ဏ ပိဉ္ဇရံ၊ ရွှေမှုန့်တို့ဖြင့်ကြဲအပ်သော။

၁။ ပေါက္ခရေန သာတော (သဒိသော) ကာယော ယဿာတိ ပေါက္ခရသာတိ၊ ဤဌ် သာတ သဒ္ဒါသည် သဒိသအနက်ဟောတည်း။ ပေါက္ခရေန သဒိသော ကာယော ယဿာတိ ပေါက္ခရသာတိ- ဟုပြုလျှင် နိရုတ္တိနည်းဖြင့် သဒိသကိုသာ တပြု၍ ပြီးစေ၊ ဋီကာမှာကြည့်။

ရဇတဲ့ ဗိမ္မဝိယ၊ ငွေဆင်းတုကဲ့သို့။ ပဒုမရေကူပို့ရုံ၊ ကြာပဒုမာဝတ်မှုံတို့ဖြင့် ကြဲထသော။ သေတဝဏ္ဏံ၊ ဖြူသောအဆင်းရှိထသော။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်လေ၏။ သောတာပဒေသာ၊ သည်။ (ဥဂ္ဂဏ္ဟာပေသိဒ္ဓံစပ်) ။ သေဿော ဒါရကော၊ သည်။ မဟာပုညော၊ ကြီးသောပုဉ်းရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ နံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ ပဋိဂဂ္ဏါမိ၊ မွေးမြူအံ့။ ဣတို့၊ ဤသို့။ ပဏ္ဍာသာလံ၊ သို့။ နေတွာ၊ ၍။ ပဋိဂဂ်ိတွာ၊ မွေးမြူ၍။ သတ္တာဝဿကာလတော၊ ခုနစ်နှစ်ရှိသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ တယော၊ ကုန်သော။ ဗေဒေ၊ တို့ကို။ ဥဂ္ဂဏှာပေသိ၊ သင်စေ၏။ ဒါရကော၊ သည်။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ ဗေဒါနံ၊ တို့၏။ ပါရံ၊ အဆုံးသို့။ ဂန္ဆွာ၊ ၍။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိထသော။ ဗျတ္တော၊ လိမ္မာစွာဆသော။ ဇမ္ဗုဒီပေ၊ ၌။ အဂ္ဂဗြာဟ္မဏော၊ မြတ်သောပုဏ္ဏားသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သော၊ ထိုပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားသည်။ အုပရေန၊ သော။ သမယေန၊ ၌။ ကောသလဿ၊ ကောသလတိုင်းကိုအစိုးရသော။ ရညော၊ အား။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ အထ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားအား။ သိပ္ပေ၊ ၌။ ပသန္နော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဗြဟ္မဒေယျံ၊ မြတ်သောပေးခြင်းဖြင့်ပေးသော။ (မြတ် သော အား ဖြင့် ပေးအပ်သော လည်းဟူ) ။ ဥက္ကင်္ဌနာမ၊ ဥက္ကဋ္ဌအမည်ရှိသော။မဟာနဂရံ၊ကို။အဒါသိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ ပေါက္ခရေ၊ ကြာတိုက်၌။ သယိတတ္တာ၊ ကျိန်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပေါက္ခရသာတိတို့၊ ဟူ၍။ သဉ္ဉာနန္တိ၊ ကုန်၏။

ဥက္ကင်္ဌံ အစ္ဆာဝသတိတိံ၊ ဟူသည်ကား။ ဥက္ကင်္ဌ နာမဓာ၊ ဥက္ကဋ္ဌအမည်ရှိသော။ နဂရေ၊ ၌။ ဝသတိ၊ ၏။

ဤသို့ အဋ္ဌကထာဆရာဆိုသောအလိုကား ဥက္ကင်္ဌ၌ ဒုတိယာဝိဘတ်သည် သတ္တမီဝိဘတ်အနက်၌ဖြစ်၏။ အဓိသဒ္ဒါ အာသဒ္ဒါတို့သည်ကား ဓာတ္ဝတ္ထာနုဝတ္တကတည်း။ ဝါ၊ ကား။ အဘိဘဝိတ္ဝာ၊ စိုးအုပ်၍။ အာဝသတိ၊ နေ၏။ (ဤနောက်နည်းအလိုကား အဓိသဒ္ဒါ အဘိဘဝနအနက်ရှိ၏) ။

အဘိဘဝိတ္ဝာ အာဝသတိဟု ဆရာဆို၏။ ထိုပြည်သူတို့ကို ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်၍ နေသလောဟူသော စောဒနာကိုဖြေတော်မူလို၍ တဿ နဂရဿ။ပ။ ဝသိ ဟူသော ပါဠ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠ်၏အတ္ထကား--

---

၁။ အစ္ဆာဝသတိ-၌ အဓိနှင့် အာ-သဒ္ဒါလည် ဥပသဂ္ဂမျှသာတည်း။ ဥက္ကင်္ဌံ-မှာ အဓိ-အာ-ပုဗ္ဗ ဝသ ဓာတ်အယ္ယဉ် ဘုမ္မတ္ထ၌ ဒုတိယာဝိဘတ်သက်။

တဿ နဂရဿ၊ ၏။ သာမိကော၊ အရှင်သည်။ (တနည်းကား) တဿ နဂရဿ၊ ကို။ သာမိကော၊ အစိုးရသည်။ ဟုတ္ဝ၊ ၍။ ယာယ မရိယာဒါယ၊ အကြင်အပိုင်းအခြားဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထိုဥက္ကဋ္ဌမြို့၌။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ နေအပ်၏။ တာယ မရိယာဒါယ၊ ဖြင့်။ ဝသိ၊ ၏။ တဿ နဂရဿ၊ ၏။ ဝတ္ထုံ၊ တည်ရာအရပ်ကို။ ဥက္ကာ၊ မီးရှူးတို့ကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ထား၍။ ဥက္ကာဿု၊ တို့သည်။ ဇံဝလမာနာဿု၊ တောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ အဂ္ဂဟေသုံကိရ၊ တတ်။ တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ တံနဂရံ၊ ကို။ ဥက္ကာဌန်တိ၊ ဥက္ကာဌဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ သြက္ကာဌန်တိပိ၊ သြက္ကာဌဟူ၍လည်း။ ပါဠိဌော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သေဓေ အတ္ထော၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော အနက်သာလျှင်တည်း။ ဇော္ထ၊ ဤဥက္ကာဌဟူသောပုဒ်၌။ ဥပသဂ္ဂနပန၊ အဓိဟူသော ဥပသာရနှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်ကား။ ဘူမ္မတ္ထော၊ သတ္တမီအနက်၌။ ဥပယောဂ ဝစနံ၊ ဒုတိယဲ့ဝိဘတ်ကို။ ဓေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (အဋ္ဌာဝသတိ၌ အဓိဟူသော ဥပသာရပုဒ်နှင့် ယှဉ်သတည်း)။ တဿ၊ ထိုဥက္ကာဌဟူသောပုဒ်၏။ အနုပယောဂတ္တာ၊ အဆင့်ယှဉ်သောပုဒ် ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ဝိသေသနပုဒ်ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းဟူ)။ သေသပဒေသုစ၊ ကြွင်းသော သတ္တုဿဒံ အစရှိသော ပုဒ်တို့၌လည်း။ ဘူမ္မတ္ထော၊ ၌။ ဥပယောဂဝစနံ၊ ကို။ ဓေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ ဥပသာရပုဒ်နှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့် သတ္တမီအနက်၌ ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြစ်ရာ၌။ လက္ခဏံ၊ ကို။ သဒ္ဒသတ္ထတော၊ သဒ္ဒါကျမ်းမှ။ ပရိယေသိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

သဒ္ဒါကျမ်း၌ ကမ္မပ္ပဝစနီယယုတ္တေဟိ ဟူသောသုတ်ကို ကစွယ်း ဆရာရွတ် ဆိုခြင်းကြောင့် ဥပသာရနှင့်ယှဉ်ရာ၌ သတ္တမီအနက်၌ ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို သိအပ်၏ ဟူလိုသည်။

သတ္တုဿဒန္တိ၊ ကား။ သတ္တေဟိ၊ သတ္တဝါတို့ဖြင့်။ ဥဿဒံ ဥဿန်း၊ ပြည့်ထသော။ ဗဟူဇနံ၊ များသောလူရှိထသော။ အာကိဏ္ဏမနုဿာ၊ လူတို့ဖြင့်လည်း ပြည့်ထသော။ ပေါဿဝဓနိယဟတ္ထိ အဿ မောရ မိဂါဒိ အနေကသတ္တ သမာကိဏ္ဏာ၊ မွေးသော ဆင်မြင်း ဥဒဒါင်း သမင် အစရှိသော များသောသတ္တဝါတို့ဖြင့်လည်းပြည့်ထသော။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ ယသ္မာပနံ၊ ကြောင့်ကား။ ဇေတံနဂရံ၊ သည်။ ဗဟိ၊ ၌။ အာဝိဇ္ဈိတ္ဝာ၊ ထွက်ဝင်ကျင်လည်၍။ (ထုတ်ချင်းထွင်း၍ လည်းဟူ)။ ဇာတေန၊ ရောက်သော။ ဟတ္ထိအဿာဒီနံ၊ တို့၏။ ဃဳသတိဏ္ဌာနစေဝ၊ အစာဖြစ်သော

မြက်နှင့်လည်းကောင်း။ ဂေဟစ္ဆာဒနတိဏေနစ၊ အိမ်မိုးစရာဖြစ်သောမြက်နှင့်လည်းကောင်း။ သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံ၏။ တထာ၊ တူ။ ဒါရုဂေဟိစေဝ၊ ထင်းဖြစ်သော သစ်တို့နှင့်လည်းကောင်း။ဂေဟသမ္ဘာရကဋ္ဌေဟိစ၊အိမ်၏အဆောက်အဦဖြစ်ကုန်သော သစ်တို့နှင့်လည်းကောင်း။ သမ္ပန္နံ၊ ၏။ ယသ္မာစ၊ ကြောင့်လည်း။ အာဿ နဂရဿ၊ ၏။ အဗ္ဘန္တရေ၊ ၌။ ဝဋ္ဋစတုရဿာဒိသဏ္ဌာနာ၊ အလုံးလေးထောင့်အစရှိသော သဏ္ဌာန်ရှိကုန်သော။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ပေါက္ခရဏိယောစ၊ ရေကန်တို့သည်၎င်း။ ဇလဇ ကုသုမ ဝိစိတ္တာနိ၊ ရေ၌ဖြစ်သော ပန်းတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်ကုန်သော။ ဗဟူနိအနေကာနိ၊ ကုန်သော။ တဋ္ဌာကာနိစ၊ တဘက်ဆည်ရေကန်တို့သည်၎င်း။ ဥဒကဿ၊ ရေဖြင့်။ နိစ္စ ဘရိတာနေဝ၊ အမြဲပြည့်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဖောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတိဏ ကဋ္ဌောဒကန္တိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယံနဂရံ၊ သည်။ ဓညေန၊ စပါးနှင့်။ သဟ၊ ကွ။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံနဂရံ၊ သည်။ သဓညံ၊ မည်၏။ ပုဗ္ဗဏ္ဏာပရဏ္ဏာဒိ ဘေဒ ဗဟုဓည သန္နိစယံ၊ ကောက်ပဲစသော အပြားရှိသော မျိုးသောစပါးနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ တ္ထောဝဘာ တ္ထောကေဟိ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ တိဟိ ပဒေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ယသ္မိံ နဂရေ၊ ၌။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သေတစ္ဆတ္တံ၊ ကို။ ဥဿာပေတွာ၊ စိုက်ဆောက်၍။ ရာဇလီဠာယ၊ မင်း၏တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်။ ဝသတိ၊ နေ၏။ တာဿ နဂရဿ၊ ၏။ သမိဒ္ဓိသမ္ပတ္တိ၊ ပြည့်စုံသောစည်းစိမ်ကို။ ဒီပိတာ၊ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ယံနဂရံ၊ သည်။ ရာဇတော၊ မှ။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော။ ဘောဂံ၊ ဥစ္စာတည်း။ ဣတိဘသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံနဂရံ၊ သည်။ ရာဇဘောဂ္ဂံ၊ မည်၏။ ကေန၊ အသူသည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ပဿေနဒိကောသလေန၊ ပဿေနဒိကောသလ အမည်ရှိသော။ ရညာ၊ သည်။ ဒိန္နံ၊ ၏။ ရာဇဒါယန္တိ၊ ကား။ ရညာ၊ ၏။ ဒါယဘူတံ၊ အမွေဥစ္စာဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဒါယဇ္ဇံ၊ အမွေဥစ္စာဖြစ်သော။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဗြဟ္မဒေယ္ယန္တိ၊ ကား။ သေဋ္ဌဒေယျံ၊ မြတ်သောပေးခြင်းဖြင့် ပေးအပ်သော။

အဘယ်သို့သောပေးခြင်းတည် သေဋ္ဌဒေယျဖြစ်သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ဆတ္တံ။ပ။အတ္ထော ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ဆတ္တံ၊ ကို။ ဥဿာပေတ္ဝာ၊ ဆောင်း၍။ ရာဇသံခေပေန၊ မင်း၏အာသင်္ဂဖြင့်။ ဘုဥ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ခံစားအပ်သော။ ဣတိအယံ လျှင်။ အတ္ထောဝါ၊ တည်း။ အထဝါ၊ ကား။ ရာဇဘောဂ္ဂန်တို့၊ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဆေဇ္ဇဘေဇ္ဇံ၊ လက်ခြေနားစသည်တို့ကို ဖြတ်ခြင်း, ပါးကို ဖောက်ခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ (ထည့်)။ အနုသာသန္တေန၊ ဆုံးမသည်ဖြစ်၍။ နဒီတီတ္ထ ပဗ္ဘတာဒီသု၊ မြစ်ဆိပ် တောင်စသည်တို့၌။ သုက်ံ၊ အခွန်ကို။ ဂဏှန္တေန၊ ယူသည်ဖြစ်၍။ သေတစ္ဆတ္တံ၊ ကို။ ဥဿာပေတ္ဝာ၊ ၍။ ရဉ္ဉာ၊ သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဘုဥ္ဇိတဗ္ဗံ၊ စားအပ်သော။ ပဿေနဒိကောသလေန၊ သော။ ရဉ္ဉာ၊ သည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော။

ရှေးနည်းအလိုကား ရာဇဘောဂ္ဂံကို ရာဇတော လခ္ခံ ဘောဂ္ဂံဟု မဇ္ဈေလောပ ပဗ္ဗမီတပ္ပုရိသ ဖြင့်သည်။ ဤနောက်နည်းအလိုကား ရာဇာဟုတ္ဝာ ဘောဂ္ဂန္တိ ရာဇဘောဂ္ဂံဟု သမ္ဘာဝနဲာ ကမ္မဓာရယ် ဖြင့်၏။

ရာဇဒါယန္တိ ဧတ္ထ၊ ဣ။ တံနဂရံ၊ သည်။ ရဉ္ဉာ၊ သည်။ ဒိန္နတ္တာ၊ ပေးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ရာဇဒါယံ၊ ရာဇဒါယမည်၏။ အဿ နဂရဿ၊ ကို။ ဒါယကရာဇ ဒီပနတ္ထံ၊ နဲ၊ ပေးတတ်သောမင်းကိုပြခြင်းငှာကား။ ရဉ္ဉာပဿေနဒိကောသလေန ဒိန္နန္တိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဗြဟ္မဒေယျန္တိ၊ ကား။ သေဋ္ဌဒေယျံ၊ မြတ်သောပေးခြင်းဖြင့် ပေးအပ်သော။

အဘယ်သို့ပေးခြင်းသည်လျှင် မြတ်သောပေးခြင်းမည်သနည်း ဟူသောစောဒနာကို နှလုံးသွင်းထားတော်မူ၍ ယထာဒိန္နံ။ပ။ဝေဒိန္နန္တိ အတ္ထော ဟူသောပါဌ်ကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏အတ္ထကား–

ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော၀တ္ထုသည်။ ပုနဂဟေတဗ္ဗံ၊ ပြန်၍ယူအပ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နိဿဋ္ဌံ၊ စွန့်အပ်သည်။ ပရိစ္စတ္တံ၊ လွှတ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြန်၍ မယူကြောင်းအခြင်းအရာအား ဖြင့်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်၏။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထောဝါ၊ တည်း။

အသောသိတိ၊ ဟူသည်ကား။ သုဏိ ဥပလဘိ၊ သိလေ၏။

ဥပလဘိဟုဆို၏။ မိမိပင် ပစ္စက္ခ သိသလောဟူသော စောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ သောတ။ပ။ အညာသိဟူသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏အတ္ထကား–

သောတဒ္ဓါရ သမ္ပတ္တဝစနနိဋ္ဌေါသာနုသာရေန၊ သောတဒ္ဓါရသို့ရောက်သော စကားသံကို အစဉ်လျှောက်သောအားဖြင့်။ အညာသိ၊ သိလေ၏။ ဧဝါတိ ဧသော သဒ္ဒေါ၊ သည်။ အဝဓာရဏတ္ထော၀ါ၊ အဝဓာရဏ အနက်၌ဌင်း။ ပဒပူရဏတ္ထော၀ါ၊ ပုဒ်ပြည့်ကာမျှ၌ဌင်း။ ပဝတ္တော၁၊ သော။ နိပါတော၁၊ တည်း။

တတ္ထ၊ ထိုအနံက်နှစ်ပါးရှိကုန်သော ခေါ်သဒ္ဒါတို့ဝင်။ အဝဓာရဏတ္ထေန၊ အဝဓာရဏအနက်ရှိသော ခေါ်သဒ္ဒါဖြင့်။(တနည်း) အဝဓာရဏအနက်ဖြင့်။ အသော်သိဓဝ၊ ကြားလေသည်သာလျှင်တည်း။ အာဿ၊ ထိုပေါက္ခရသာတို့ ပုဏ္ဏားအား။ ကောစိ၊ တစုံတဲခုသော။ သဝနန္တရာယော၊ ကြားခြင်း၏ အနန္တရာယ်သည်။ နအဟောသိ၊ မဖြစ်ပြီ။ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတပ္ပေါ၊ ၏။ ပဒပူရဏေနပန၊ ပဒပူရဏဖြင့်ကား။ ဗျဉ္ဇနသိလိဋ္ဌတာမတ္တမေဝ၊ သဒ္ဒါပြေပြစ်ကာမျှသာတည်း။

ဣဒါနိ၊ ဠ်။ ယံအတ္ထံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အသောသိ၊ ၏။တမတ္ထံ၊ ကို။ ပကာသေန္တော၊ ထင်စွာပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ သမဏော ခလု ဘော ဂေါတမောတိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုသမဏော ခလု ဘောဂေါတမော စသောပါဠ်၌။ သမိတပါပတ္တာ၊ ငြိမ်းပြီးသော မကောင်းမှု ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမဏောဝံတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတပ္ပေါ၊ ၏။ ဟိ-တဒေဝယုတ္တံ၊ ၏။ သမိတာဿ ဟောန္တိ။ပ။ ဓမ္မာတိအာဒိ၊ သမိတာဿ ။ပ။ ဓမ္မာ ဤသို့စသော။ ဇေတံ၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ အာဿ အရဟတော၊ အား။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သမိတာ၊ ငြိမ်းကုန်ပြီးသည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘဂဝါစ၊ သည်လည်း။ အနုတ္တရေန၊ အတုမရှိသော။ အရိယမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ သမိတပါပေါ၊ ငြိမ်းပြီးသော မကောင်းမှု ရှိတော်မူ၏။ ဇေန၊ ကြောင့်။ ယဒိဒံ ယံဣဒံ သမဏော တိနာမံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဇေတံ၊ သမဏဟူသော ဤအမည်သည်။ အာဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ယထာဘူစ္စဂုဏာဓိဂတံ၊ မဃဖာက်မပြန် မှန်သော ဂုဏ်တော်ကြောင့် ရအပ်သော။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ခလုတိ ဧသော သဒ္ဒေါ၊ သည်။ အနုဿဝနတ္ထေ၊ အဆင့်ကြားခြင်းဟူသောအနက်၌။ ပဝတ္တော၊သော။ နိပါတော၊ တည်း။ ဘောတိဣဒံဝစနံ၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏသဇာတိသမုဒါဂတံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏ မိမိဇာတ်မှလာလော။ (ဖြစ်သောလည်းဟူ)။ အာလပဲနမတ္တံ၊ အာလုပ်မျှသာတည်း။ ဘောဝါဒိနာမ။ပ။သကိဉ္စနောတိ၊ ဘောဝါဒိနာမ။ပ။ သကိဉ္စနောဟူ၍။ ဇေတမ်ပိ၊ ကိုလည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ယော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သကိဉ္စနော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ကြောင့်ကြခြင်း

ရှိသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဧဝံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ သောဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘော၁ဝါဒိနာမ၊ဘော၁ဝါဒိဟူ၍ ခေါ်လေ့ရှိသည်မည်သည်။ (ဘော၁ဝါဒိ အမည်ရှိသည်လည်းဟူ)။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂဂါတမော၁တိဣမိနာပဒေန၊ ဖြင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ဂေါတ္တဝေသေန၊ အနွယ်၏အစွမ်းအာဝေဖြင့်။ ပရိကိဒ္တတိ၊ကြား၏။ တဿ၊ ကြောင့်။ သမဏော။ပ။တမော၁တိတ္ထေ၊ ဥ်။ ဘော၊ အရှင်တို့။ ဂေါတမဂေါတ္တော၊ ဂေါဘမအနွယ်ဖြစ်သော။ သမဏော၊ သည်။ ဝိဟရတိ ကိရ၊ တတ်။ ဣတိဧဝံအတ္ထေ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

သက္ကပုတ္တော၁တိဣဒံပန၊ သည်ကား။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဥစ္စာကုလပရိဒီပနံ၊ မြတ်သော အာမျိုးကို ပြကြောင်းတည်း။ သက္ကကုလာပဗ္ဗဇိတော၁တိဣဒံ၊ သည်။ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတဘာ၁ပရိဒီပနံ၊ သဒ္ဓါ၍ ရဟန်းပြုသည်၏ အဖြစ်ကိုပြကြောင်းတည်း။ ဧကနဒိ၊ တစုံတခုသော။ ပါရိဇုညေန၊ ဘေးရန်သည်။ အနဘိဘူတော၊ မနှိပ်စက်အပ်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ အပရိက္ခီဏာယေဝ၊ မပြုန်းတီးနိုင်သည် သာလျှင် ဖြစ်သော။ တံကုလံ၊ ထိုသာကီဝင်မင်းမျိုးကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ သဒ္ဓါယ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ ဣတိအယံ အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တောဝ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုသို့ဆိုအပ်ပြီးသော ပုဒ်တို့မှ။ ပရံ၊ နောက်ပုဒ်သည်။ ဝုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိသလျှင်ကတည်း။ တံခေါပနာတိ အာဒိ၊ တံခေါပန ဤသို့စသောစကားကို။ သာမညဖလေ၊ သာမညဖလသုတ်၌။ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသလျှင်ကတည်း။ သာဓုခေါပနာတိ၊ ကား။ သုန္ဒရံခေါပန၊ ကောင်းသည်သဘ်တည်း။ အတ္ထာဝဟံ၊ အကျိုးကို ဆောင်တတ်သည်။ သုခါဝဟံ၊ ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအယံ ပါဌတ္ထော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တောဝ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာရူပါနံအရဟတန္တိ၊ ကား။ သော ဘဝံဂေါတမော၊ ထိုအရှင်ဂေါတမသည်။ ယထာရူပေါ၊ အကြင်သို့ သဘော ရှိ၏။ ဧဝရူပါနံ၊ ဤသို့သဘော ရှိကုန်သော။ ယထာဘူတဂုဏာဓိဂမေန၊ မဖောက်မပြန် မှန်သောဂုဏ်ကို ရခြင်းကြောင့်။ လောကေ၊ လောက၌။ အရဟန္တောတိ၊ရဟန္တာဟူ၍။ (အလူကိုခံခြင်းငှာထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍လည်းဟူ)။ လဒ္ဓသဒ္ဒါနံ၊ ရအပ်သော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိကုန်သော။ (လဒ္ဓံသဒ္ဒါနံဟူ၍လည်း ရှိကြ၏။ လဒ္ဓသဒ္ဒါနံရှိသောပါဋ်သည် သင့်မြတ်၏)။ အရဟတံ အရဟန္တာနံ၊

ရဟန္တာတို့ကို။ ဒဿနံ ဟောတီတိ၊ ကား။ ပဿာဒသောမ္မာနိ၊ ကြည်သော အားဖြင့် ဖြူစင်ကုန်သော။ အာဘိနိ၊ တို့ကို။ ဥမိုလိတ္ဝာ၊ ဖွင့်၍။ ဒဿနမတ္တမ်ပိ၊ ရှုကာမျှသည်လည်း။ သာဓု၊ ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ အဇ္ဈာသယံ၊ မြတ်သောအလိုကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။

အမ္ဗဋမာဏဝကထာ

၂၅၆။ အဇ္ဈာယကောတိဣဒံ၊ သည်။ (ဂရဟာဝစနံ၌စပ်)။ ဒါနိ၊၌။ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ နံ စျာယန္တိ၊ စျာန်မှကင်းကုန်၏။ ဒါနိ၊ ၌။ ဣမေ၊ တို့သည်။ နံ စျာယန္တိ၊ ကုန်၏။ (စျာန်မပွားစေကုန် လည်းဟူ)။ ဣတိခေါ၊ ကြောင့် လျှင်။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဝါသေဋ္ဌ။ အဇ္ဈာယကာ အဇ္ဈာယကာတ္ဝေ၀၊ မည်ကုန်၏ ဟူ၍သာလျှင်။ တတိယံ၊ သုံးလုံးမြောက်သော။ အာဂ္ဂရုံ၊ စျအာဂ္ဂရာကို။ ဥပနိဗ္ဗတ္တံဌပိတံ၊ ထားအပ်၏။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ ပဌမကပ္ပိကကာလေ၊ ကမ္ဘာဦး ဖြစ်သောကာလ၌။ စျာနဝိရဟိတာနံ၊ စျာန်မှကင်းကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့ကို။ ဂရဟာဝစနံ၊ ကဲ့ရဲ့သောစကားတည်း။

တတိယအဂ္ဂရာဟူသည်ကား အစျာယကောဟူ၍သာဆိုအပ်လျက် စတုတ္ထအဂ္ဂရာ စျန့် တတိယအဂ္ဂရာဇကို အသဒိသဒ္ဒေဘော်ပြု၍ အဇ္ဈာယကောဟူ၍ဆိုသည်ဟူလို၊ အဇ္ဈာယကော၌ အ-သည် ပဋိသေဓအနက်ရှိသည်။

ဣဒါနိပန၊ ၌ကား။ တံ၊ ထိုအဇ္ဈာယကဟူသော အမည်ကို။ အဇ္ဈာယတိ၊ ဗေဒင်ကို သရဇ္ဈာယ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဇ္ဈာယကော၊ မည်၏။ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ ပရိဝတ္တေတိ၊ တပြောင်းပြန်ပြန် ရွတ်တတ်၏။ ဣတိ ဣမိနာ အတ္ထေန၊ ဤဝစနတ္ထဖြင့်။ ပဿံသာဝစနံ၊ ချီးမွမ်းသောစကားကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဗြာဟ္မဏာတိ၊ တို့ဟူ၍။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဝေါဟာရန္တိ၊ ခေါ် ဝေါ်ကုန်၏။

ဤသို့ ပါဠိသေသထည့်၍ အပြည့်အစုံယောဇနာ၊ ယခုအခါ၌ ပုဏ္ဏားတို့ကို အဇ္ဈာ ယကဟူ၍ဆိုရာ၌ အဇ္ဈာယကပုဒ်သည် အဓိပုဗ္ဗ ဓောတ်တည်၍ ဣဇ္ဈုပစ္စည်း သက်၍ ပြီးသည်။ ဗေဒင်ကိုသရဇ္ဈာယ်တတ်ကုန်သောကြောင့် ပုဏ္ဏားတို့သည် အဇ္ဈာယက မည်ကုန်၏ဟူသောစကားကိုရည်၍ ပဿံသာဝစနံဟုဆိုထည်။

ယောဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ မန္တေ၊ တို့ကို။ ဓာရေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ သောဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ မန္တဓရော၊ ၏။

တိဏ္ဏံ ဝေဒါနန္တိ၊ ကား။ ဣရုဝေဒ ယဇုဝေဒ သာမဝေဒါနံ၊ ဣရုဗေဒင် ယဇုဗေဒင် သာမဗေဒင်တို့၏။ သြဠာပဟာတ ကရဏဝေသန၊ နှုတ်သို့တက်ခြင်း ကိုပြုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ (နှုတ်ဖျားဠဲ့ ပါခြင်းကို ပြုခြင်း၏အစွမ်းအား ဖြင့် လည်းဟူ)။ ပါရံ၊ အဆုံးသို့။ ဂတောဝ၊ ရောက်သည့်တည်း။ ဣတိတသ္မာ ကြောင့်။ ပါရဂူ၊ ပါရဂူမည်၏။ ယေဝေဒါ၊ တို့သည်။ နိဃဏ္ဍုနာစ၊ နှင့်ဂုင်း။ ကေတုဘေနစ၊ ကေတုဘကျမ်းနှင့်ဂုင်း။ သဟ၊ ကွ။ ပဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေဝေဒါ၊ တို့သည်။ သနိဃဏ္ဍုကေဋုဘာနံ၊ မည်ကုန်၏။

လဟုကနည်းအားဖြင့် သနိဃဏ္ဍု ကေဋုဘာနံဟု နိပ္ပန္နကိုဆိုသည်၊ ဂရုကနည်း အားဖြင့်ကား သနိဃဏ္ဍု ကေဋုဘာဟု ပဌမန္တနှင့် ဆိုအပ်၏။

နိဃဏ္ဍုတိ၊ ကား။ နိဃဏ္ဍုရုက္ခာဒီနံ၊ နိဃဏ္ဍုဟုဆိုအပ်ကုန်သော သစ်ပင် စသည်တို့၏။ (ကျည်းပင်စသည်တို့၏ဟူ၍လည်း ဆိုကုန်၏)။ ဝေဝစနပကာသကသတ္ထံ၊ ဝေဝုစ်ကိုပြတတ်သောကျမ်းတည်း။ ကေဋုဘန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကြိယာကပ္ပဝိကပ္ပေါ၊ အမူအရာ အသွင်အကြံကို သိစေတတ်သော။ (သတ္ထံဠဲ့ ဝိသေသနစပ်)။ ကဝိနံ၊ ကဗျာလက်ာဖွဲ့ကုန်သောပညာရှိတို့အား။ ဥပကာရ ဝဟံ၊ ကျေးဇူးကိုဆောင်တတ်သော။ သတ္ထံ၊ ကျမ်းတည်း။

ဝိကပ္ပေါဟူသောပုဒ်သည် နိစ္စပုလ္လိင်ဖြစ်သောကြောင့် သတ္ထံဟူသောဝိသေသျပုဒ်နှင့် လိင်တူ နပုလ္လိင်မဆိုမူ၍ ပုလ္လိင်နှင့်ဆိုသည်။

ယေဝေဒါ၊ တို့သည်။ အက္ခရပဗေဒေန၊ အက္ခရာအပြားနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ပဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေဝေဒါ၊ တို့သည်။ သာက္ခရ-ပဗေဒါနံ၊ သာက္ခရပဗေဒ မည်ကုန်၏။ (ရှေးနံည်း လဟုကနည်းအားဖြင့် ဆဋ္ဌီတ္ထနှင့်ဆိုသည်)။ အက္ခရပဗေဒေါတိ၊ ကား။ သိက္ခာစ၊ အတတ်ပညာ သင်ရာသည်ကိုဆိုသော ကျမ်းသည်ဂုင်း။ နိရုတ္တိစ၊ သဒ္ဒါအပြားကို ဆိုသော ကျမ်းသည်ဂုင်း။ အက္ခရပဗေဒေါ၊ မည်၏။ ဣတိဟာသပဥ္စမာနန္တိ၊ ကား။ အထဗ္ဗနဝေဒံ[1]၊ အထဗ္ဗနပေဒင်ကို။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဣတိဟ အာသ၊ ဤသို့ စိတ်၏ ရှင် ခြင်းသည် ဖြစ်၏။ ဣတိဟ အာသ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဤဒိသဝစန ပဋိသံယုတ္တော၊ ဤသို့ သဘောရှိသောစကား နှင့်စပ်သော။ ပုရာဏကထာသခ်ါတော၊ ရှေး သူ ဟောင်း တို့၏ စကားဟု

၁။ အာထဗ္ဗဏ ဝေဒေါနာမ အာထဗ္ဗဏဝေဒိကေဟိ ဝိဟိတော ပရူပဃာတ ကရော မန္တော။ ။ဋီသစ်-၂၂၃။

ဆိုအပ်သော။ ကျွတ္ပိဟာသော၊ ကျွ တိ ဟာ သ ကျမ်း သည် လျှင်။ ပဠုမော၊ ငါးခုမြောက်သည်။ ဧတေသံ ဝေဒါနံ၊ တို့အား။ အတ္ထိ၊ ၏။ ကျွတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေဝေဒါ၊ တို့သည်။ ကျွတိဟာသပဠုမာ၊ မည်ကုန်၏။ တေသံ ကျွတိဟာသပဠုမာနံ၊ ထိုကျွတိဟာသကျမ်းလျှင် ငါး ခု မြောက် ရှိကုန်သော။ ဝေဒါနံ၊ ဗေဒင်တို့၏။ (ဧတေသံ ကျွတိဟာသပဠုမာနံကား ဝိဘတ္တိန်ခံသည်)။

ယောဇနော၊ သည်။ ပဒဠု၊ ဗေဒင်အစုကိုဆိုင်း။ တဒဝသေသံ၊ သော။ ဗျာကရဏဠု၊ ဗျာကရိဏ်းကိုဆိုင်း။ အဓိယတိစ၊ မိမိလည်း သင်တတ်၏။ ဝေဒေတိစ၊ သူတပါးကိုလည်း သင်စေတတ်၏။ (သူတပါးအား ကြားတတ်၏ လည်းဟူ)။ ကျွတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သေဋဌနော၊ သည်။ ပဒကော၊ လည်း မည်၏။ ဝေယျာကရဏော၊ လည်းမည်၏။ ဝိတဏ္ဍဝါဒံသတ္ထံ၊ သာသနာတော်နှင့်ဆန့်ကျင်သောစကားကို ဆိုသောကျမ်းကို။ လောကာယတံကျွတ္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

မဟာပုရိသလက္ခဏာ

မဟာပုရိသလက္ခဏန္တိ၊ ကား။ မဟာပုရိသာနံ၊ မြတ် သော ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ (ပူဇော် ထိုက် သော ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ကုန်သော လည်းဟူ)။ ဗုဒ္ဓါဒီနံ၊ တို့၏။ လက္ခဏဒီပကံ၊ လက္ခဏာကို ပြတတ်သော။ ဒ္ဝါဒသ သဟာသ ဂန္ထ ပွမာဏံ၊ တ သောင်း နှစ် ထောင် သော ဂန္ထပွမဏ်းရှိသော။ သတ္ထံ၊ ကျမ်း တည်း။ ယတ္ထ၊ အ ကြင် လက္ခ ဏာ ကျမ်း ၌။ သောဠသသဟာသိကါထာပရိမာဏာ၊ တသောင်းခြောက်ထောင်သော ဂါထာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဗုဒ္ဓမန္တာနာမ၊ ဘုရားလက္ခဏာကို ပြတတ်သော ဗေ ဒင် တို့ မည် ကုန် သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်၏။ ယေသံ၊ အ ကြင် ဘု ရား လက္ခ ဏာ ကို ပြ တတ် ကုန်သော ဗေဒင်တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ကျွမိနာ လက္ခဏေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သောသူတို့သည်။ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘု ရား မည် ကုန် သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကျွမိနာလက္ခဏေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ တို့သည်။ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကျွမိနာလက္ခဏေန၊ နှင့်။ သမန္နာ-ဂတာ၊ တို့သည်။ ဒ္ဝေ၊ ကုန်သော။ အဂ္ဂသာဝကာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အသီတိမဟာသာဝကာ၊ ရှစ်ကျိပ်ကုန်သောမဟာသာဝကတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓမာတာ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓပိတာ၊ သည်။ အဂ္ဂုပဋ္ဌာကော၊

မြတ်သော အလုပ်အကျွေး ယောကျ်ားသည်။ အဂ္ဂပဋ္ဌာယိကာ၊ မြတ်သော အလုပ်အကျွေးမိန်းမသည်။ စက္ကဝတ္တီ၊ စကြာရတနာကိုဖြစ်စေတတ်သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအယံ ဝိသေသော၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ၏။

အနုဝယောတိ၊ ကား။ ဣမေသု လောကာယတ မဟာပုရိသလက္ခဏေသု၊ ဤလောကာယတကျမ်း ပုဇော်ထိုက်သော ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်သော ဘုရား စသည်တို့၏လက္ခဏာကို ပြတတ်ကုန်သောကျမ်းတို့၌။ အနူနော၊ မယုတ်သည် ဖြစ်၍။ ပရိပူရကာရီ၊ ပြည့်စုံသောအတတ်ရှိသည်။ ဟောဲတိ၊ ၏။ အဝယော၊ မပြည့်စုံသောအတတ်ရှိသည်။ (ယုတ် သော အတတ်ရှိသည် လည်းဟူ)။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဝယောနာမ၊ အဝယမည်သည်ကား။ ယောဇနော၊ သည်။ တာနိ၊ ထိုလောကာယတကျမ်း မဟာပုရိသလက္ခဏာကိုပြတတ်သောကျမ်းတို့ကို။ အတ္ထတောစ၊ အနက်အားဖြင့်ရင်း။ ဂန္ထဲတောစ၊ ပါဠိအားဖြင့်ရင်း။ သန္ဓဲာရေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မစုံမ်းနိုင်။ သောဇနော၊ သည်။ အဝယောနာမ၊ မပြည့်စုံသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနုညာတ ပဋိညာတောတိ၊ ကား။ အနုညာတောစေဝ၊ ခွင့်လည်းပြုအပ်၏။ ပဋိညာတောစ၊ ဝန်လည်းခံအပ်၏။

အသို့လျှင်ပြုအပ်သနည်း အဘယ်သို့ဝန်ခံသနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ အာစရိယေန ။ပ။ အတ္ထော ဟူသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏ ဒီဃကား-

အာစရိယေန၊ သည်။ (အနုညာတောဋ္ဌာနေ)။ အာဿ၊ ထို အမွဋ္ဌလုလင်အား။ အဟံ၊ သည်။ ယံ၊ အကြောင်းအတတ်ကို။ ဇာနာမိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအတတ်ကို။ တုံ၊ သည်။ ဇာနာသိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့စသောခွင့်ပြုခြင်းဖြင့်။ အနုညာတော၊ ခွင့်ပြုအပ်၏။ အာစရိယ်၊ ဆရာ။ အာမဇာနာမိ၊ ဆရာဆို တိုင်း ငါသိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အတ္ထာနာ၊ သည်။ တဿ၊ ထိုဆရာအား။ ပဋိဝစနဒါနပဋိညာယ၊ စကားတုန့်ပေး၍ ဝန်ခံခြင်းဖြင့်။ ပဋိညာတော၊ ဝန်ခံအပ်၏။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ ကတရသ္မိံ အဓိကာရေ၊ အဘယ်အရာ၌။ အနုညာတပဋိညာတော၊ ခွင့်ပြုလည်းပြု ဝန်လည်းခံသနည်း။ သကေ အာစရိယကော၊ မိမိဆရာ၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ တေဝိဇ္ဇကော၊ ဗေဒင်သုံးပုံဖြစ်သော။ ပါဝစနေ၊ မြတ်သောဃနကား၌။ အနုညာတပဋိညာတော၊ ခွင့်ပြုလည်းပြု ဝန်လည်းခံအပ်၏။

၂၅၇။ သေ ဧသော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ စိန္တေသိကိရ၊ တတ်။ ကိံ စိန္တေသိ၊ နည်း။ ဣမသ္မိံ လောဒၶက၊ ၌။ အဟံ၊သည်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ တည်း။ အဟံ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဂ္ဂတာသ၊ ကျော်စောခြင်း၏။ နာမံ၊ အမည်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဗဟုဇနာ၊ များစွာကုန်သောလူတို့သည်။ ဝိစရန္တိ၊ သွားကုန်၏။ (လည်ကုန်၏ လည်းဟူ)။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မေ၊ အား။ အနုဿဝနမတ္တေနေဝ၊ အဆင့်ကြားကာမျှဖြင့်သာလျှင်။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ၎ာ။ နယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဟိကာသ္မာ၊ ကြောင့်။ နယုတ္တံ၊ နည်း။ ဧကစ္စံ၊ အချို့သော သူသို့။ ဥပသင်္ကမန္တဿ၊ ကပ်သောသူအား။ အပက္ကမမို့၊ ဖဲခြင်းသည်လည်း။ ဂရု၊ ဝန်လေးသည်။ (ခဲသည် လည်းဟူ)။ ဟောတိ၊ ၏။ အနတ္ထောပိ၊ အကျိုးမဲ့သည်လည်း။ ဥပဇ္ဈတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နယုတ္တံ၊ မသင့်။ ယန္နူနာနယဒိပန၊ အကယ်၍။ အဟံ၊ သည်။ မမ၊ ၏။ အန္တေဝါသိကံ၊ တပဲည့်ကို။ ပေသေတွာ၊ စေလိုက်၍။ ဗုဒ္ဓေါတိဝါ၊ ဘုရားဟုတ်၏ ဟူ၍ဌင်း။ နော ဗုဒ္ဓေါတိဝါ၊ ဘုရားမဟုတ်ဟူ၍ဌင်း။ ဇာနိတွာဝ၊ ကေန်သိ၍သာလျှင်။ ဥပသင်္ကမေယ္ယ၊ ကပ်ရပါမူကား။ သာဓု၊ ကောင်းစွဉ့်။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မာဏဝံ၊ ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ၍။ အယံတာတာ တိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ တံ ဘဂဝန္တန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ တဿာဘောတော ဂေါတမဿ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ တထာသန္တံယေဝါတိ၊ ကား။ တထာသတောယေဝ၊ ထိုသို့ကျော်စောတိုင်း ထင်ရှားရှိသည်ဖြစ်၍လျှင်။ (တနှံည်း) ထိုသို့ကျော်စောတိုင်း အရဟံ စသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ သာလျှင်။ ဟိ-တဒေဝသစ္စံ၊ ထိုသို့ တထာသတောယေဝ ဟူ၍ ငါဆိုသော စကားသည် သင့်၏။ ဣဓာပိ၊ ဤတထာသန္တံယေဝ ဟူသောပုဒ်၌လည်း။ ဣတ္ထံဘူတာနုတ္ထ ဝသေနေဝ၊ အထူးသို့ ဖရောက်သည်ကို ကြားခြင်းဟူသောအနက်၏ အစွမ်း အားဖြင့်သာလျှင်။ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်တည်း။

၂၅၈။ ယထာကထံ ပနာဟံ ဘောတန္တိဧတ္ထ၊ ၌။ ဘော၊ အရှင်။ အဟံ၊ သည်။ ကထံပန၊ အသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ (အသို့သော အခြင်းအရာဖြင့် လည်းဟူ)။ တံ ဘဂဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ထို အရှင်ဂေါတမကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရအံ့နည်း။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ သောအဟံ၊ သည်။ ဉာတုံ၊ ၎ာ။ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ မေ၊ အား။ အာစိက္ခာဟိ၊

ကြားလော။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထောဝါ၊ တည်း။ ဝါ၊တနည်းကား။ ယထာ တိဏတံပဒံ၊ သည်။ နိပါတမတ္တမေဝ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း။ (ယထာ သဒ္ဒါ နောက်နည်းအလို အနက်မရှိဟူလိုသည်)။ ကထန္တိ အယံပုစ္ဆာ၊ကထံဟူသော ဣုပုစ္ဆာသည်။ အာကာရပုစ္ဆာ၊ အခြင်းအရာကို မေးခြင်းတည်း။ ကေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဇာနိဿာမိ၊ အံ့နည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ နံ၊ ထိုအမွှဋ္ဌကို။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ တာတ၊ ချစ်သား အမွှဋ္ဌ။ ကိံ၊ အဘယ် ကြောင့်။ တုံ၊ သည်။ (ဝဒသိဋ္ဌစပ်)။ ပထဝိယံ၊ ဌ်။ ဌိတော၊ တည်သော ယောကျိုးသည်။ ပထဝိံ၊ ကို။ နုပဿာမိ၊ မမြင်။ ဣတိ၊ ဣသို့။ ဝဒတိဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဝဒသိ၊ ဆိုဘိသနည်း။ စန္ဒိမသူရိယာနံ၊ တို့၏။ သြဘာသော၊ အရောင် ဌ်။ ဌိတော၊ တည်သောယောကျိုးသည်။ အဟံ၊ သည်။ စန္ဒိမသူရိယေ၊ တို့ကို။ နုပဿာမိ၊ မမြင်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဝဒသိ၊ နည်း။ ဣတ္ထံအာဒီနိ၊ ဣသို့စသော စကားတို့ကို။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ဇာနနာကာရံ၊ သိအံ့သော အခြင်းအရာကို။ ဒဿေန္တော၊ ဖြစ်၍။ အာဂတာနိခေါ တာတာတိ အာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

တတ္ထ၊ ထို အာဂတာနိခေါ တာတ အစရှိသောပဲငှ်၍။ မန္တေသူတိ၊ ဟူသည်ကား။ တီသု၊ သုံးပုံကုန်သော။ ဝေဒေသု၊ တို့၌။ တထာဂတော၊ ဘုရားသည်။ ဥပဓိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဣသို့။ ပဋိကစ္စေဝ၊ ရှေးဦးစွာက လျှင်။ သုဒ္ဓါဝါသာဒေဝါ၊ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာ ကိုသည်။ တီသုဝေဒေသု၊ တို့၌။ လက္ခဏံ၊ နိ၊ တို့ကို။ ပက္ခိပိတ္တာ၊ ထည့်၍။ ဇေတော၊ ဣပေဒင်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓမန္တာနာမ၊ ဘုရားပေဒင်မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဣသို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ဗြာဟ္မဏာ ဝေသေနေဝ၊ ပုဏ္ဏားအသွင်ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒေ၊ တို့ကို။ ဝါစေန္တိ၊ သင်စေကုန်၏။ တဒနုသာရေန၊ ထိုပေဒင်ကို အစဉ် အောက်မေ့သဖြင့်။ မဟေသက္ခာ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော။ (ဘုန်းရှိကုန်သော လည်းဟူ)။ သတ္ထာ၊ တို့သည်။ ဟထာဂတံ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းကို။ ဇာနိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ မနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ ဝါစေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေန၊ ထိုသို့သင်စေခြင်းကြောင့်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ်။ ဝေဒေသု၊ တို့၌။ မဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊ ယောကျိုးမြတ်ဖြစ်သော ဘုရားအစရှိသည်တို့၏ လက္ခဏာတို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။ တထာ

ဂတော၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေပန၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပြီးသော်ကား။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ အန္တရဓာယန္တီ၊ကွယ်ကုန်၏။ ကေန၊ ထိုသို့ကွယ်ခြင်းဖြင့်။ ဧတရဟိ၊ ဦး။ ဝေဒေသု၊ ဗေဒင်တို့ဦး။ မဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ နသန္တိ၊ မရှိကုန်။ (ကွတိသဒ္ဒါကား ပရိသမာပနတည်း)။ မဟာပုရိသဿတိ၊ ကား။ ပဏိဓိသမာဒါနဉာဏကရုဏာဒိဂုဏမဟာတော၊ဘုရားဆုကိုတောင်းခြင်း မြဲမြံစွာကောင်းမှုကို ဆောက်တည်ခြင်း ဉာဏ်ကရုဏာ အစရှိသောဂုဏ်ဖြင့် မြတ်စွာသော။ ပုရိသဿ၊ အား။ ဒ္ဒယေဝဂတိယောတိ၊ ကား။ ဒ္ဒဧစနိဒ္ဒါ၊ နှစ်ပါးသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော အဆုံးအဖြတ်တို့တည်း။ (နှစ်ပါးသော အပိုင်း အခြားတို့သည်သာလျှင် လည်းဟူ)။ အယံဂတိသဒ္ဒါ၊ သည်။ပဋ္ဌခေါ်မနိမာ သာရိပုတ္တာ ဂတိယောတိအာဒီသု၊ တို့ဦး။ ဘဲဝဘေဒေ၊ ဘဝအထူးဦး။ ကာမဋ္ဌ ဝတ္တတိ၊ ၏ရှင့်။သာရိပုတ္တာ၊ သာရိပုတ္တာရာ။ ဂတိယော၊ ဘဝတို့သည်။ ဣမာပဋ္ဌ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဂတိမိဂါနံ ပဝနန္တိအာဒီသု၊တို့ဦး။နိဝါသနဋ္ဌာနေ၊ နေရာ ဦး။ ဂတိသဒ္ဒါ၊ သည်။ ကာမဋ္ဌ ဝတ္တတိ၊ ၏ရှင့်။ ပဝနံ၊ တောအုပ်သည်။ မိဂါနံ၊ သားတို့၏။ ဂတိ၊ နေရာတည်း။ ဧဝံအဓိမတ္တောဂတိမန္တောတိအာဒီသု၊ တို့ဦး။ ပညာယ၊ ဦး။ ဂတိသဒ္ဒါ၊ သည်။ ကာမဋ္ဌဝတ္တတိ၊ ၏ရှင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ အဓိမတ္တောဝဲ၊ အလွန်လျှင်။ ဂတိမန္တောဝ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဂတိဂတန္တိ အာဒီသု၊ တို့ဦး။ ဝိသဒ္ဒံဘာဝေ၊ သန့်ရှင်းသည်၏အဖြစ်ဦး။ ဂတိသဒ္ဒါ၊ သည်။ ကာမဋ္ဌ ဝတ္တတိ၊ ၏ရှင့်။ ပန၊ သော်လည်း။ ဣမ၊ ဤဒ္ဒယေဝဂတိ ယော ဟူသောပါဠိဦးကား။ နိဋ္ဌာယံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းဦး။ (အပိုင်းအခြားဦး လည်းဟူ)။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

တတ္ထဝစနေ၊ ထိုအာဂတာနိ ခေါ တာတ အမ္ဗဋ္ဌ အစရှိသော စကားဦး။ ယေဟိလက္ခဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော သူသည်။ စက္ကဝတ္တီ၊ စက္ကြာရတနာကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေဟေဝ လက္ခဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်သာလျှင်။ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဟူ၍။ ကိဠာပိ နဟောတိ၊ အကယ်၍ မဖြစ်၏ရှင့်။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့မဖြစ်သော်လည်း။ ဇာတိသာမညတော၊ ဇာတ်တူသည် အဖြစ်ကြောင့်။ (ဇာတ်တူသောအားဖြင့် လည်းဟူ)။ တာနိ ယေဝ၊ ထိုစကြာမင်း၏ လက္ခဏာတို့ကိုသာလျှင်။ တာနိတိ၊ ထိုဘုရားတို့၏ လက္ခဏာတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။တေန၊ ကြောင့်။ယေဟိ သမန္နာဂတသာတိ

အာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ဂတဿာတိဋ္ဌ ဣတိသဒ္ဒါကား အာဒိအနက်ရှိ၏)။ သစေ အဂါရံ အဇ္ဈာဝသတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဂါရ၊ အိမ်၏အလယ်ဋ္ဌ။ ယဒိဝသတိ၊ အကယ်၍နေအံ့။

အဂါရံဋ္ဌ ဒုတိယာအံဝိဘတ်သည် အာဓာရအနက်ဋ္ဌ ဖြစ်သတည်းဟု သိစေခြင်းငှာ အဂါရံကို အဂါရေဟူ၍ အဋ္ဌကထာဆရာ ဖွင့်တော်မူသည်။

စက္ကဝတ္တိ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ

ရာဇာ ဟောတိ စက္ကဝတ္တီတိတ္ထေ၊ ဋ္ဌ။ ဝိဂ္ဂဟော၊ ကို။ ဇေံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အစ္ဆရိယမမ္မေဟိစ၊ အံ့ဘွယ်သဘော တို့ဖြင့်ဂုဏ်း။ သင်္ဂဟဝတ္ထူဟိစ၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုတို့ဖြင့်ဂုဏ်း။ လောကံ၊ လူအများကို။ ရဉ္ဇနတော၊ တပ်စေတတ်သောကြောင့်။ ရာဇာ၊ မည်၏။

စတူဟိ အစ္ဆရိယမမ္မေဟိ သရုပ်ကား အလွန်အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်း, အသက်ရှည်ခြင်း, အနာမရှိခြင်း, ချစ်ဘွယ်နှစ်လိုဘွယ်သော စကားကိုဆိုခြင်း, ဤလေးပါးတည်း။ စတူဟိ သင်္ဂဟဝတ္ထူဟိ သရုပ်ကား–ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်း, သူခပ်သိမ်း ချစ်မြတ်နိုးအပ်သော စကားကိုဆိုခြင်း, မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာကျင့်ခြင်း, မိမိကိုယ်နှင့်အတူ သူတပါးတို့ဋ္ဌ မြတ်နိုးသောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ် ဤလေးပါးတည်း။

ယောရာဇာ၊ သည်။ စက္ကရတနံ၊ ကို။ ဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သောရာဇာ၊ သည်။ စက္ကဝတ္တီ၊ မည်၏။ (ဟေတုကတ္တုသာဓန)။ ယောရာဇာ၊ သည်။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ သမ္ပတ္တိစက္ကေဟိ၊ ပြည့်စုံသောစက်ရတနာတို့ဖြင့်။

စက္ကသဒ္ဒါသည် ပဌမဝိကပ်ဋ္ဌ ဆင်ရတနာ, မြင်းရတနာ, ပတ္တမြားရတနာ, မိန်းမရတနာ, သူကြွယ်ရတနာ, သားကြီးရတနာ-ဤရတနာ ခုနစ်ပါးကို ဟော၏။ ဒုတိယဝိကပ်ဋ္ဌကား ပတိရူပဒေသဝါသ, ပုဗ္ဗေစကတပုညတာ, အတ္တသမာပဏိဓိ, သပ္ပုရိသူပနိဿယ-ဤသမ္ပတ္တိစက်လေးပါးကို ဟော၏။

ယောရာဇာ၊ သည်။ တေဟိ၊ ထိုလေးပါးကုန်သော သမ္ပတ္တိစက်တို့ဖြင့်။ ပရဉ္ဇ၊ သူတပါးကိုလည်း။ ဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ (မိမိအလိုသို့ လိုက်စေတတ်၏ လည်းဟူ)။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောရာဇာ၊ သည်။ စက္ကဝတ္တီ၊ မည်၏။

ဟေတုကတ္တုသာဓန၊ ဤတတိယဝိကပ်ဋ္ဌလည်း စက္ကသဒ္ဒါ သမ္ပတ္တိစက်ကိုဟော၏။

ဇာတကဋ္ဌကထာ (က) ၄၇၁-၃၈

တေသို့ံ ရာဇိနိ၊ ဦ။ ပရဟိတာယ၊ သူတပါး၏ အစီးအပ္ပား အလို့ငှာ။ ဣရိယာပထစက္ကာနံ၊ ဣရိယာပထတည်းဟူသောစက်တို့၏။ ဝတ္တာ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဤတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောရာဇာ၊ သည်။ စက္ကင်တို့၊ မည်၏။

ဘိန္နာဓိကရဏာဖြစ်သော သတ္တမီဗဟုဗ္ဗဟိ၊ ဝိဂြိဟ်စစ်ကား စက္ကာနံ ဝတ္တိ တေသို့နှိ စက္ကဝတ္တိဟု ပြုလေ။

တ္ထေ၊ ဤရာဇာ ဟောတိ စက္ကဝတ္တိဟူသောပါဠိဦး။ (စသဒ္ဒါကား ဝါကျာရမ္ဘတည်း)။ ရာဇာတိဣဒံ၊ သည်။ သာမညံ၊ တည်း။ စက္ကဝတ္တိတိဣဒံ၊ သည်။ ဝိသေသံ၊ တည်း။ ယောရာဇာ၊ သည်။ ဓမ္မေန၊ ဟုတ်မှန်သော သဘောဖြင့်။ စရတိ၊ ကျင့်တတ်၏။ ဤတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောရာဇာ၊ သည်။ ဓမ္မိကော၊ မည်၏။ (စရတိတဒ္ဓိတ်)။ ဉာယေန၊ လျောက်ပတ်သဖြင့်။ သမေန၊ မင်း၏အကျင့်တရားနှင့်ညီသဖြင့်။ ဝတ္တတိ၊ ကျင့်တတ်၏။ ဤတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ ယောရာဇာ၊ သည်။ ဓမ္မေန၊ မှန်သောသဘောဖြင့်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ လဘိတ္ဝာ၊ ရ၍။ ရာဇာ၊ သည်။ ဇာတော၊ ၏။ ဤတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောရာဇာ၊ သည်။ ဓမ္မရာဇာ၊ မည်၏။

ဓမ္မေန ဇာတောရာဇာ ဓမ္မရာဇာဟူ၍ မဇ္ဈေလောပ တတိယာတပ္ပုရိသ်ပြုစေလိုသည်။ ဝါ၊ ကား။ ပရဟိတ ဓမ္မကရဏေန၊ သူတပါးတို့၏အစီးအပ္ပားဖြစ်သော ဓမ္မကို ပြုတတ်သောကြောင့်။ ဓမ္မိကော၊ ဓမ္မိကမည်၏။

ဓမ္မံ ပရဟိတဓမ္မံ ကရောတီတိ ဓမ္မိကောဟု ကရောတိတဒ္ဓိတ်ပြုစေလိုသည်၊ ဓမ္မသဒ္ဒါ ပရဟိတဓမ္မကို ဟော၏။

အတ္တဟိတဓမ္မကရဏေနဝါ၊ မိမိ၏အစီးအပ္ပားဖြစ်သော ဓမ္မကို ပြုတတ်သော ကြောင့်ကား။ ဓမ္မရာဇာ၊ မည်၏။ ယောရာဇာ၊ သည်။ စတုရန္တော ယ၊ လေးပါးသော သမုဒြာအဆုံးရှိသော မြေကြီး၌။ ဤဿရော၊ အစိုးရသည်တည်း။ ဤတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောရာဇာ၊ သည်။ စာတုရန္တော၊ မည်၏။ (ဤဿရတဒ္ဓိတ် ဏ ပစ္စည်းတည်း)။ စတုသမုဒ္ဒအန္တော ယ၊ လေးပါးသော သမုဒြာအဆုံးရှိသော။ စတုဒ္ဒီဓဒီပဝိဘူသိတော ယ၊ လေးပါးအပြားရှိသော ကျွန်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ပထဝိယာ၊ ဦ။ ဤဿရော၊ တည်း။ ဤတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ ယောရာဇာ၊ သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိ၏သန္တာန်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ကောပါဒိပစ္စတ္ထိကေစ၊ အမျက်အစရှိကုန်သောရန်သူ

တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသန္တောန်၌ဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗရာဇာနောစ၊ အလုံးစုံသော မင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ဝိဇေတိ၊ အောင်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောရာဇာ၊ သည်။ ဝိဇိတာဝီ၊ မည်။

ဤအရာ၌ တာဝိပစ္ဆည်း အပွကအားဖြင့် ပစ္ဆုပ္ပန်ကာလ၌ဖြစ်သတည်း။

ဇနပဒတ္ထာဝရိယပွတ္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇနပ္ပဒေ၊ ၌။ ထာဝရာဘာဝံ ဓုဝဘာဝံ၊ အမြဲတည်သည်၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်တည်း။

ထာဝရိယံ ပတ္တော ထာဝရိယပွတ္တော ဟု ဒုတိယာတပ္ပုရိသ်ပြုပြီးမှ ဇနပဒေ ထာဝရိယပွတ္တော ဇနပဒတ္ထာဝရိယပွတ္တောဟု သတ္တမီတပ္ပုရိသ်ပြုလေ။

ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သောရန်သူသည်။ စာလေတုံ၊ လှုပ်ရှားစေခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ ဝါ၊ ကား။ တမှိ၊ ထိုမင်း၌။ ထာဝရိယပွတ္တော အနုဿုက္ကော၊ ကြောင့်ကြခြင်းမရှိသော။ အနုယုတ္တော၊ အမြဲယှဉ်သော။ သကမ္မနိယတော၊ မိမိတို့၏အမှု၌ မြဲမြံခြင်းရှိသော။ အစဲလော၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော။ အသမွဝေဒီ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိသော။ ဇနပဒေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောရာဇာ၊ သည်။ ဇနပဒတ္ထာဝရိယပွတ္တော၊ မည်၏။

ဇနပဒေါ ထာဝရိယပွတ္တော တသ္မိန္တိ ဇနပဒတ္ထာဝရိယပွတ္တောဟူ၍ သတ္တမီဗဟုဗ္ဗီဟိပြုလေ။ ထာဝရိယပွတ္တောကို အနုဿုက္ကော အစရှိသည်ဖြင့် ဖွင့်သတည်း။

သေယျထိဒန္တိ သောသဒ္ဒေါ၊ သည်။ နိပါတော၊ တည်း။ ဣဓ၊ဤသေယျထိဒံ ဟူသောပုဒ်၌။ (အတ္ထော ဝေဒိတပ္ပေါ၌စပ်)။ တဿ၊ ထိုစကြာမင်း၏။ တေနိ သတ္တရတနာနိ၊ ထိုခုနစ်ပါးသော ရတဲ့နာတို့ဟူသည်ကား။ ကတမာနိ၊ အဘယ်တို့နည်း။ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတပ္ပေါ၊ ၏။ စက္ကရတနန္တိအာဒီသု၊ တို့၌။ စက္ကဉ္ဉ၊ လည်တတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထို လည် တတ် ၏ ဟူ သည် ကဲ့။ ရတီဇနနဋ္ဌေန၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်။ ရတနဉ္ဉ၊ ရတနာနှင့်တူသည်လည်း။ (မြတ်သည်လည်းဟူ)။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ စက္ကရတနံ၊ မည်၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ဟတ္ထိရတနံအစရှိကုန်သော အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌။ သေနယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ ဣမေသု ပန ရတနေသု၊ ဤခုနစ်ပါးကုန်သော ရတနာတို့တွင်။စက္ကရတနေန၊ ဖြင့်။စက္ကဝတ္တီ၊စကြဝတေး အမည်ရှိသော။ အယံရာဇာ၊ သည်။ အဇိတံ၊ မအောင်သေးသောအရာကို။ ဇိနာတိ၊ ၏။ ဟတ္ထိ အာဿ

ရဘနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝိဇီတေ၊ အောင်ပြီးသော ဇနပုဒ်၌။ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိ တိုင်း။ အနုစရတိ၊ အစဉ်လည်၍သွား၏။ ပရိဏာယက ရတနေန၊ သားကြီး ရတနာဖြင့်။ ဝိဇီတံ၊ အောင်ပြီးသောဇနပုဒ်ကို။ အနုံရက္ခတိ၊ အစဉ်စောင့်၏။ အဝသေသေဟိ၊ ကြွင်းကုန်သော ရတနာတို့ဖြင့်။ ဥပဘောဂံ၊ စကြာမင်းစည်း စိမ်ကို။ အနုဘဝတိ၊ ခံစား၏။ စ၊ထိုမှတပါး။ ပဌမေန၊ရွေးဦးစွာဆိုအပ်သော စက်ရတနာကြောင့်။ အဿ၊ ထိုစကြာမင်းအား။ ဥဿာဟ သတ္တိယောဂေါ်၊ တန်ခိုးအာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း တည်းဟူသော အစွမ်းသည်။ သုပရိပုဏ္ဏော၊ အလုံးစုံ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဥဿာဟပတ္တိယောဂေါ ဟူ၍လည်းရှိကြသည်။ သတ္တိယောဂေါဟု သအက္ခရာ ရှိသော ပါဌ်သည် ဋီကာနှင့်ညီ၏။

ပစ္ဆိမေန၊ နောက်ဆုံးဆိုအပ်သော သားကြီးရတနာကြောင့်။ မန္တသတ္တိယော ဂေါ်၊ တိုင်ပင်ဘက်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း တည်းဟူသော အားအစွမ်းသည်။ သုပရိ ပုဏ္ဏော၊သည်။ဟောတိ၊၏။ဟတ္ထိ အဿ ဂဟပတိရတနေဟိ၊ ဆင်ရတနာ မြင်း ရတနာ သူကြွယ် ရတနာတို့ကြောင့်။ ပဘုသတ္တိယောဂေါ်၊ အားအစွမ်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းတည်းဟူသော အစွမ်းသည်။ သုပရိပုဏ္ဏော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတ္ထိမဏိရတနေဟိ၊ တို့ကြောင့်။ တိဝိဓသတ္တိယောဂဖလံ၊ သည်။ သုပရိပုဏ္ဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေဝ၊ ထိုစကြဝတေးမင်းသည်။ ဂဟတ္ထိမဏိရတနေဟိ၊ ဖြင့်။ ဘောဂသုခံ၊ ခံစားအပ်သော ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို။ အနုဘဝတိ၊ ၏။ သေသေဟိ၊ ကြွင်းကုန်သော ရတနာတို့ဖြင့်။ ဂဟဿရိယသုခံ၊ အစိုးရခြင်းတည်း ဟူသော ချမ်းသာကို။ အနုဘဝတိ၊ ၏။ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်။ (စ သဒ္ဒါကား ဥပသန္နာသတည်း)။ အဿ၊ ထိုစကြာမင်းအား။ ပုရိမာနိ၊ ကုန် သော။ တီဏိရတနာနိ၊ တို့သည်။ အဒေါသကုသလမူလဇနိတကမ္မာနုဘာဝေန၊ အဒေါသ ပြဋ္ဌာန်းသော ကုသိုလ်ကံတည်းဟူသော အကြောင်းရင်းသည်၊ ဖြစ်စေအပ်သောကံ၏ အာနုဘော်ကြောင့်။)အဒေါသ တည်းဟူသော ကုသလမူလသည် ဖြစ်စေအပ်သော ကံ၏အာနုံဘော်ကြောင့် လည်းဟူ)။ သမ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ မဇ္ဈိမာနိ၊ အလတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ရတနာနိ၊တို့သည်။ အလောဘကုသလမူလဇနိတကမ္မာနုဘာဝေန၊အလောဘပြဋ္ဌာန်းသောကုသိုလ်

၁။ ဝိရိယမလံ ဥဿာဟသတ္တိ။ ၂။ ပညာမလံ မန္တသတ္တိ။ ၃။ ဒမနေနစ မနေနစ ပဘုတ္တံ ပဘူသတ္တိ။ ဋီသစ် ၃-၂၃၈။

တည်းသောအကြောင်းရင်းသည် ဖြစ်စေအပ်သောကံ၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ သမ္မဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော။ ကော်၊ တပါးသော ရတနာသည်။ အမောဟကုသလမူလဇနိတ ကမ္မာနုဘာဝေန၊ အမောဟပြဋ္ဌာန်းသော ကုသိုလ်တည်းဟူသော အကြောင်းရင်းသည် ဖြစ်စေအပ်သော ကံ၏အာနုံကြောင့်။ (တနည်းကား) အမောဟတည်းဟူသော ကုသလမူလသည် ဖြစ်စေအပ်သော ကံ၏အာနုဘော်ကြောင့်။ သမ္မဇ္ဇတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ တ္ထေ၊ ဤဒီဃနိကာယ် အဋ္ဌကထာ၌။ သခေ်ပေါ၊ တည်း။ ဝိတ္ထာရော်ပန၊ ကိုကား။ ပေါဇ္ဈင်္သံယုတ္တော၊ ပေါဇ္ဈင် သံဟုတ်၌။ ရတနသုတ္တဿ၊၏။ ဥဒ္ဒေသတော်၊ဥဒ္ဒေသဝါရမှ။ ဂဟေတဗ္ဗော၊၏။

ပရောသဟဿန္တိ၊ ကား။ အတိရေကသဟဿံ၊ တထောင် မကသော။ (တထောင်ထက်လွန်သော လည်းဟူ)။ သူရာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဘိရူကာတိကာ၊ အလွန် ရဲရင့်သော သဘောရှိကုန်ထသော။ ဝီရင်္ဂရူပါတိ၊ ကား။ ဒေဝပုတ္တသဒိသကာယာ၊ နတ်သားနှင့်တူသော ကိုယ်ရှိကုန်သော။ ဧဝံ၊ သို့။ တာဝ၊ စ္ဆာ။ ကော၊ အခ္ခါသောဆရာတို့သည်။ ဝတ္ထုယန္တိ၊ဖွင့်ကုန်၏။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ တ္ထေ၊ ဤ သူရာ ဝီရင်္ဂရူပါဟူသောပုဒ်၌။ သဘာဝေါ၊ သဒ္ဒါ အားလျော်သော သဘောတည်း။ ဥတ္တမသူရာ၊ မြတ်သောသူရဲတို့ကို။ ဝီရာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။ ဝီရာနံ၊လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံကုန်သောသူရဲတို့၏။ အင်္ဂံ၊ ဝီရမည်ခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။ ဝီရင်္ဂံ၊ အကြောင်း။ ဝီရကာရဏံ၊ ဝီရမည်ခြင်း၏အကြောင်း။ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယတရား။ ဣတိအယံ၊ကို။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အင်္ဂသဒ္ဒါ၏အကြောင်းဟူသောအနက်၌ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှါ ကာရဏံ ဟုမိန့်ပြန်သတည်း။ ကာရဏဟူသည် အဘယ်၏ကာရဏာနည်းဟု သူ မေးဘွယ်ရှိ၍ တိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှါ ဝီရဟူသောပုဒ်ကို မိန့်သတည်း။ ဝီရ၏ကာရဏဟူသည် အဘယ်နည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှါ ဝီရိယန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

တေသံ ပုတ္တာနံ၊ ထိုသားတို့အား။ ဝီရင်္ဂံ၊ ဝီရိယတည်းဟူသော။ ရူပံ၊ သဘောသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ (တနည်းကား) ဝီရင်္ဂံ၊ ဝီရိယဖြင့် ပြီးသော။ ရူပံ၊ အတ္တဘောသည်။ အတ္ထိ၊၏။ ဣတိတသ္မာ၊ကြောင့်။ တေပုတ္တာ၊တို့သည်။

၁။ ဥပဒ္ဒေသတော-ဆဋ္ဌ။

ဝိရဂ််ရူပါ၊ မည်ကုန်၏။ ဝိရိယမယသရိရာဝိယ၊ ဝိရိယဖြင့် ပြီးသကဲ့သို့ ကိုယ်ရှိကုန်သည်။ ဣတိအယံ ပါဠိဿတ္ထော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရသေနပွမဒ္ဒနာတိ၊ ကား။ ပရိမုခံ၊ ရွှေတူရူ။ ပရသေနာ၊ သည်။ သစေတိဋ္ဌေယျ၊အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ရွှေတူရူတည်သည်။ သတိ၊သော်။ တံ၊ ထိုသူတပါးတို့၏ စစ်သည်ကို။ ပရိမဒ္ဒိတုံ၊ နှိပ်စက်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်ကုန်ထသော။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ဓမ္မေနာတိ၊ ကား။ ပါဏော၊ သတ္တဝါကို။ နာ ဟန္တွာ၊ မသတ်အပ်။ ဣတိအာဒိနာ၊ သော။ ပဉ္စသီလဓမ္မေန၊ ပဉ္စသီလဟုဆိုအပ်သောတရားနှင့်။ အရဟံဟောတိ ။ပ။ စ္ဆဒေါတိတ္ထော ပါဠေ၌။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ယောဘဂဝါ၊သည်။ သတ္တာဟိ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ရာဂဂ ဒေါသ မောဟ မာန ဒိဋ္ဌိ အဝိဇ္ဇာ ဒုစ္စရိတ ဆဒနေဟိ၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟ မာန ဒိဋ္ဌိ အဝိဇ္ဇာ ဒုစ္စရိုက်တည်းဟူသော အဖုံးအလွှမ်း တို့သည်။ (တို့ဖြင့်လည်းဟူ)။ တနည်းကား- ရာဂ။ ပ။ ဆဒနေဟိ၊ ပညာကို ဖုံးလွှမ်းတတ်ကုန်သော ရာဂ ။ပ။ ဒုစ္စရိုက်တို့သည်။ (တို့ဖြင့်လည်းဟူ)။ ပဋိစ္ဆန္နေ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ကိလေသန္ဓကာရေ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အမိုက်တို့က်ရှိသော။ လောကေ၊ ၌။ တံဆဒနံ၊ ထိုမှုနစ်ပါးအပြားရှိသော အဖုံးအလွှမ်းကို။ ဝိဝဋ္ဋေတွာ၊ ဖွင့်၍။ (ဖျက်ဆီး၍လည်းဟူ)။ သမန္တတော၊ထက်ဝန်းကျင်မှ။ သဗ္ဗာတာလောကော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ဉာဏ်တည်းဟူသော အရောင်အလင်းရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဌိတော၊ တည်တော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဝိဝဋ္ဋစ္ဆဒေါ၊ ဝိဝဋ္ဋစ္ဆဒမည်တော်မူ၏။

ဝိဂ္ဂိဟ်ဖြတည်း။ ဝိဂ္ဂိဟ်စစ်ကား ဝိဝဋ္ဋော ဆဒေါ တေသံသော်တိ ဝိဝဋ္ဋစ္ဆဒေါ ဟု ဗဟုဗ္ဗိဟိဖြစ်လေ။

တတ္ထ၊ ထို သုံးပုဒ်တို့တွင်။ ပဌမေန၊သော။ ပဒေန၊ ဖြင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ (သမ္မန်ထည့်)။ .ပုဏ္ဏာရဟတာ၊ ပူဇော်ခြင်းငှာထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဖောက်မပြန် မိမိအလိုလိုသာလျှင် အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သယမ္ဘူ။ရှေးညွှန်ဖြင့် သိတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပူဇာရဟော၊ ပူဇော်ခြင်းကိုထိုက်သည်။ ဟော်တိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့သို့ တရားကို သိသောကြောင့် ပူဇော်ထိုက်သောကြောင့်။

ဒုတိယေန၊ နှစ်ခုမြောက်သော သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ ဟူသောပါဠိဖြင့်။ တဿာ ပဋိဘာရဟတာယ၊ထိုသို့ပဋိဇော်ခြင်းငှါထိုက်သည်၏အဖြစ်၏။ ဟေတု၊အကြောင်းကို။ဝုတ္တောဘ၊၏။ တတိယေန၊ သုံးခုမြောက်သော ဝိဝဋ္ဋစ္ဆဒေါဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဟေတုဘူတာ၊သမ္ဗညုဘဉာဏ်၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဝိဝဋ္ဋစ္ဆဒတာ၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော ဖုံးလွှမ်းခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝုတ္တာဘ၊၏။ ဣတိ ဣမေ အတ္ထာ၊ တို့ကို။ ဓဝဒိတမ္ဘာ၊ ကုန်၏။ အထဝါ၊ ကား။ ဝိဝဋ္ဋောစ၊ ဝဋ်မှ ကင်းခြင်းလည်း။ ဝိစ္ဆဒေါစ၊ ခုနစ်ပါး အပြားရှိသော အဖုံး အလွှမ်း တို့မှ ကင်းခြင်းလည်း။ ဝိဝဋ္ဋစ္ဆဒေါ၊ ဝဋ်မှ ကင်းခြင်း ခုနစ်ပါး အပြားရှိသော အဖုံးအလွှမ်းတို့မှ ကင်းခြင်း။

ဒွန်သမာသ်၊ ဤနောက်နည်း၌ ဝိသဒ္ဒါကို နောက်ဆဒသဒ္ဒါနှင့်လည်း ယှဉ်စေလို၍ ဝိစ္ဆဒေါဟု ဆိုပေသတည်း။

ဝိသဒ္ဒါ၏ ဝိရဟ အနက်၌ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြတော်မူလို၍ ဝဋ္ဋရဟိတောစ ဆဒနရဟိတောစာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား– ဝဋ္ဋရဟိတောစ၊ ဝဋ်မှ ကင်းခြင်းလည်း။ ဆဒနရဟိတောစ၊ ခုနစ်ပါးသော ဖုံးလွှမ်းခြင်းမှ ကင်းခြင်းလည်း။ ဤတိအယံ ပါဠိဝတ္ထော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုဝိဝဋ္ဋစ္ဆဒေါဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ (ဝုတ္တံဒ္ဝိစပ်)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝဋ္ဋာဘာဝေန၊ ဝဋ်ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အရဟံ၊ အရဟာမည်တော်မူ၏။ ဆဒနာဘာဝေန၊ ခုနစ်ပါးသော ဖုံးလွှမ်းခြင်း ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊ မည်၏။ ဤတိဧဝံ၊ သို့။ ပုရိမ ပဒဒ္ဒယဿေဝ၊ ရှေးပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်း၏ သာလျှင်။ ဟေတုဒ္ဒယံ၊ အကြောင်းနှစ်ခုအပေါင်းကို။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ လေးပါးသော ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်တို့တွင်။ (စ-ကား ဝါကျရမ္ဘ)။ ဒုတိယေန၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဝေသာရဇ္ဇေန၊ ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်ကြောင့်။ ပုရိမသိဒ္ဓိ၊ အရဟံဟူသော ရှေပုဒ်အနက်၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဌမေန၊ ရှေးဦးစွာသော ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်ကြောင့်။ ဒုတိယသိဒ္ဓိ၊ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ ဟူသော ဒုတိယပုဒ်အနက်၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ တတိယစတုတ္ထေဟိ၊ တို့ကြောင့်။ တတိယသိဒ္ဓိ၊ ဝိဝဋ္ဋစ္ဆဒေါဟူသော တတိယပုဒ်အနက်၏ ပြည့် စုံ ခြင်း သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သူတပါးမသိစေအပ်သည်ဖြစ်၍ မိမိအလိုလိုသာလျှင် သစ္စာလေးပါးတို့ကိုသိတော်မူ၏ဟူ၍ ရဲရင့်သောစကားကိုဆိုခြင်းသည် ပဌမဝေသာရဇ္ဇမည်၏၊ ငါကား ရဟန္တာတည်းဟု ရဲရင့်သောစကားကိုဆိုခြင်းသည် ဒုတိယဝေသာရဇ္ဇမည်၏။ ငါကား ဈာန်မဂ် ဖိုလ်၏အရာန္တယ်ကိုပြုတတ်သောတရားတို့ကိုသိတော်မူ၏ဟူ၍ ရဲရင့်သောစကားကိုဆိုခြင်းသည် တတိယဝေသာရဇ္ဇမည်၏၊ ငါကား ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်စေတတ်သောတရားကို ဟောတော်မူ၏ဟူ၍ ရဲရင့်သောစကားကိုဆိုခြင်းသည် စတုတ္ထဝေသာရဇ္ဇမည်၏။

ပုရိမံ၊ အရဟံဟူသော ရှေးဦးစွာသောပုဒ်သည်။ (စသဒ္ဒါကား ဝါကျာရမ္ဘဇောတကတည်း)။ ဓမ္မစက္ခုံ၊ တရားတည်းဟူသော စက္ခုကို။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေတတ်၏။ ဒုတိယံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါဟူသော နှစ်ခုမြောက်သောပုဒ်သည်။ ဗုဒ္ဓစက္ခုံ၊ ဘုရားသန္တာန်၌ဖြစ်သော ပညာတည်းဟူသောစက္ခုကို။ သာဓေတိ၊ ၏။ တတိယံ၊ ဝိဝဋ္ဋဆဒေါဟူသော သုံးခုမြောက်သောပုဒ်သည်။ သမန္တစက္ခုံ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်နိုင်သော ပညာတည်းဟူသော စက္ခုကို။ သာဓေတိ၊ ၏။ ဣတိဣဒံ သန္ဓိဋ္ဌာနံ၊ ဤသို့သောဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တံ့ မန္တာနံ ပဋိဂ္ဂဟေတာတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ အာဿ၊ ထိုအမွှဋ္ဌလုလင်၏။ မန္တေသု၊ ဗေဒင်တို့၌။ သူရဘာဝံ၊ ရဲရင့်သည်၏အဖြစ်ကို။ အာစရိယော၊ ဆရာဖြစ်သော ပေါက္ခရသာတိ ပုဏ္ဏားသည်။ ဇနေတိ၊ ၏။

၂၅၉။ သောပိ၊ ထို အမွှဋ္ဌလုလင်သည် လည်း။ တာယ အာစရိယကထာယ၊ ထို တံ့ မန္တာနံ ပဋိဂ္ဂဟေတာ ဟူသော ဆရာ၏စကားဖြင့်။ လက္ခဏေသု၊ လက္ခဏာကျမ်းတို့၌။ ဝိဂတ သမ္မောဟော၊ ကင်းသော တွေဝေခြင်း ရှိသည် ဖြစ်၍။ (တွေဝေခြင်း ကင်းသည်ဖြစ်၍ လည်းဟူ)။ ဧကောဘာသ ဇာတောဝိယ၊ တပြိုင်နက် ဟင်းလင်းရှိသကဲ့သို့။ ဗုဒ္ဓမန္တေ၊ ဘုရားလက္ခဏာကို ပြတတ်သော ဗေဒင်တို့ကို။ သမ္မဿမာနော၊ ကောင်းစွာမြင်သည်ဖြစ်၍။ ဧဝံဘောတိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ တာဿ၊ ထို ဧဝံဘော အစရှိသောပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဘော၊ အရှင်။ ယထာ ယေန ပကာရေန၊ ဖြင့်။ တံ့၊ သည်။ ဝဒသိ၊ ၏။ ဧဝံ တထာ တေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ ကရိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဝဋ္ဋဝါရထမာရူယှဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝဋ္ဋဝါယုတ္တံ၊ မြဲမဖြင့် ကသော။ ရထံ၊ ကို။ အာဘိရူဟိတွာ၊ စီး၍။

အဘယ်ကြောင့် အမွဋ္ဌလုလင်သည် မြင်းအစေရှိသည်တို့ဖြင့်ကသော ရထားတို့ကိုစီး၍ မသွားမူ၍ မြိကသောရထားကိုစီး၍ သွားရလေသနည်းဟူသော စောဒနာကို နှလုံးသွင်းထား၍ မြဟ္မဏော။ပ။ပေသေသိဟူသည်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား- ဗြာဟ္မဏော၊ ပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားသည်။ ယေန ရထေန၊ ဖြင့်။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဝိစရတိကိရ၊ သွားသတတ်။ တမေစရထံ၊ ကိုသာလျင်။ ဒတ္တာ၊ ၍။ မာဏဝံ၊ အမွဋ္ဌလုလင်ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပေသေသိ၊ နှင်စေလို၏။ (ပို့၏လည်းဟူ)။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝဋ္ဋဝါရထံ၊ ကို။ အာရူယှ၊ စီး၍။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ (ဤသို့သမျှန်)။ မာဏဝကာတိ၊ ကား။ ပေါက္ခရသာတိသော၊ ၏သာလျင်။ အန္တေဝါသိကာ၊ အနီး၌ကျင်လည်သော လုလင်တို့တည်း။ သော၊ ထိုပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားသည်။ တေသံ၊ ထိုလုလင်တို့အား။ အမွဋ္ဌေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကဲ့။ ဂစ္ဆထ၊ ကုန်လော။ ဣတိ၊ သို့။ သည်၊ အမှတ်ကို။ အဒါသိကိရ၊ သတတ်။

ယာဝတိကာ ယာနသဘူမိတိ၊ ဟူသည် ကား။ ယတ္တကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော အရပ်သို့။ ယာနေန၊ ဖြင့်။ ဂန္တုံ၊ ငှာ။ သက္ကာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယာနာပစ္ဆေဟိတ္ဝာတိ၊ ကား။ အယာနဘူမိံ၊ ယာဉ်ဖြင့်သွားရာမဟုတ်သော။ ဒ္ဝါရကောဋ္ဌက သမီပံ၊ တံခါးမုခ်၏အနီးသို့။ ဂန္ဒွာ၊ ရောက်၍။ ယာနတော၊ မှ။ ပဋိဩြဏှောဟိတ္ဝာ၊ တဖန်သက်၍။

တေန ခေါ ပန သမယေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ အမွဋ္ဌော၊ သည်။ အာရာမံ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ တသ္မိံ ပနသမယေ၊ ၌။

တသ္မိံ ပန သမယေ၏အရကား အဘယ်နည်းဟူသော ယုံမှားခြင်း ကို နှစ်စေခြင်းငှာ ဋ္ဌိတ မဇ္ဈန္ဟိက သမယေ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား- ဋ္ဌိတမဇ္ဈန္ဟိကသမယေ၊ နေ မဇ္ဈန်း တည့်သော အခါ၌။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုနေမဇ္ဈန်းတည့်သောအခါ၌။ စက်မန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတို့၊ သော်။ ပဏိတ ဘောဇနံ ပစ္စယဿ၊ မဇ္ဈန် မြတ်သော ဘောဇဉ်ကို စား ခြင်းလျင် အကြောင်းရှိသော။ ထိနမိဒ္ဓဿ၊ ကို။ ဝိနောဒနတ္ထံ၊ ဖျောက်ခြင်းငှာ။ စက်မန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝါ၊ ကား။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဒုဝါ၊ နှစ်၌။ ပဓာနိကာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ-တဒေဝ သစ္ခံ၊ ၏။

၁။ မာဏဝါဝိ-ဆဋ္ဌ။

ဒီဃ၁သဃ (က). ၄၇၁-၄၉

တာဒိသာနံ၊ ထိုသို့ နေမ့န်းတည့်သောအခါ၌ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းလေ့ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ (စိတ်ဆံ့၌စပ်)။ ပစ္ဆာဘတ်ံ၊ ဆုမ်းဘဉ်းပေးပြီးသောနောက်၌။ စက်မိတ္ဝာ၊ ၍။ နှာယိတ္ဝာ၊ ၍။ သရီရံ၊ ကို။ ဥတုံ၊ အငွေ့ကို။ ဂါဟာပေတ္ဝာ၊ ယူစေ၍။ နိသဇ္ဇ၊ ထိုင်နေ၍။ သမဏမံမံ၊ ကို။ ကရောန္တာနံ၊ ပြုကုန်သည် ရှိသော်။ စိတ်ံ၊ သည်။ ကေဂ်ံ၊ တည့်ကြည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပဏီတ ဘောဇနပစ္စယဿ၊ သော။ ထိန မိဒ္ဓဿ၊ ကို။ ဝိနောဒနတ္ထံ၊ ငှာလည်းကောင်း။ ဒိဝါ ပဓာနိကတ္ထာယဝါ၊ နေ့၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းငှာလည်းကောင်း။ တသ္မိ သမယေ၊ ၌။ စက်မန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤသို့သမ္မန်)။ ယေန တေ ဘိက္ခူတိ၊ ဟူသည်ကား။ သော၊ ထို အာမဋ္ဌလုလင်သည်။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအမျိုးဖြစ်သော။ သမဏော၊သည်။ ကုဟိံ၊ အတည်မှာနဲ့သည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝေဏတော၊ ပရိဝုဏ်မှ။ ပရိဝေဏံ၊ သို့။ အနုဂန္ဆာ၊ မသွားမူ၍။ ပုစ္ဆိတ္ဝာဝ၊ ရဟန်းတို့ကိုမေး၍သာလျှင်။ ပဝိသိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သော်။ အရညဟတ္ထိဝိယ၊ တောင်ဆင်တို့ကဲ့သို့။ မဟာစက်မေ၊ ၌။ စက်မမာနေ၊ ကုန်သော။ ပံသုကူလိကေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ အဂမာသိကိရ၊ သတတ်။ တံဂမနံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ယေန တေ ဘိက္ခူတိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဒဿနာယာတိ၊ ကား။ ဒဋ္ဌုံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ပဿိတုကာမာ၊ ဖူးမြင်လိုကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်သဘောကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ၏။

၂၆၀။ အဘိညာတကောလညောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပါကဋကုလဇော၊ ထင်ရှားသောအမျိုး၌ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ၌။ ဇမ္ဗုဒီပေ၊ ဇမ္ဗုဒိပ်ကျွန်း၌။ အမ္ဗဋ္ဌကုလံနာမ၊ အမ္ဗဋ္ဌအမျိုးမည်သည်ကား။ ပါကဋကုလံ၊ ထင်ရှားသော အမျိုးသည်။ အဟောသိကိရ၊ သတတ်။ အဘိညာတဿာတိ၊ ကား။ ဤရူပဇာတိ မန္တကုလာပဒေသဟိ၊ အဆင်းဇာတ် ပေဒင်အမျိုးကို ညွှန်းခြင်းတို့ဖြင့်။ ပါကဋဿ၊ ထင်ရှားသော။ အဂရူတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဘာရိကော၊ ဝန်မလေး။ ဟိ-ဒ်စ္ဆံ၊ အဘာရိကောဟူ၍ ငါဆိုသောစကားသည် မှန်၏။ ယောဇနော၊ သည်။ အမ္ဗဋ္ဌံ၊ ကို။ ဥပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှာ။ နှ သက္ကာ၊ ကောယ်၊ မစ္ဆမ်းနိုင်ရာ။ တဿ ဇနဿ၊ ၏။ တေန၊ ထိုအမ္ဗဋ္ဌနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကို။ ကထာ

သလ္လာပေါ၊ စကားပြောဟဲခြင်းသည်။ ဂရု၊ ဝန်လေးသည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ တာဒိသာနံ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ မာဏဝါနံ၊ တို့၏။ သတေနာပိ၊ တဲရာဖြင့်လည်းကောင်း။ သဟဿေနာပိ၊ တထောင်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဠုံ၊ ကို။ ပုဋ္ဌဿ၊ မေးအပ်သော။ ဘဂဝတောပန၊ ၏ကား။ ပဋ္ဌဿ၊ ကို။ (ထည့်ပါ)။ ဝိဿဇ္ဇနေ၊ ဖြေခြင်း၌။ ဒုန္ဓာယိတတ္တံနာမ၊ နှုံ့နှေးသောမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မညမာနာ၊ အောက်မေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဂရုဓေါပန၊ ဝန်မလေးသလျင်ကတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တယိံသု၊ ကုန်၏။ ဝိဟာရောတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။

အတရမာနောတို့၊ ဟူသည်ကား။ အတုရိတော၊ အဆောဇလျင်မပြုမူ၍။ သဏိကံ၊ နှေးနှေး။ (အသာငယ် လည်းဟူ)။ ပဒပတနဒ္ဒါနေ၊ ခြေကိုချရာအရာ၌။ (ခြေကိုချမြဲသော ပမာဏအရာ၌ လည်းဟူ)။ ပဒံ၊ကို။နိက္ခိပေန္တော၊ ချသည်ဖြစ်၍။ ဝတ္တံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ သုသမ္မဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာအပြေအပြစ်ပြုအပ်သော။ (အညီအညွတ်ကြဲအပ်သော လည်းဟူ)။ မုတ္တာဒလ သိန္နဝါရသန္ဓရသဒိသံ၊ ပုလဲမှုံအခင်း ရေအုံးနှဲပဉ့်အခင်းနှင့်တူသော။ ဝါလိကံ၊ သဲကို။ အဝိနာသေန္တော၊ မပျက်စေမူ၍။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ အာဠိန္ဒန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပမုခံ၊ အဦးသို့။ ဥက္ကာသိတ္ဝာတိ၊ ဟူသည်ကဲ့သို့။ ဥက္ကာသိတသဒ္ဒံ၊ ချောင်းညှံသံကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ အဂ္ဂဠန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒွါရကဝါဋံ၊ တံခါးရွက်ကို။ အာကောဋေ့ဟီတိ၊ ကား။ အဂ္ဂနဇေတိ၊ လက်သည်းဖျားတို့ဖြင့်။ သဏိကံ၊ အသာငယ်။ ကုဋ္ဌကစ္ဆိဒ္ဒသမိပေ၊ သံကောက်ပေါက်၏အနီး၌။ အာကောဋေ့ဟိ၊ ခေါက်လေလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟော့ဘတိ၊ ၏။ ဒွါရံ၊ ကို။ အတိဥပရိ၊ အလွန်မြင့်သောအရပ်၌။ အမနုဿာ၊ နတ်ဘီလူးတို့သည်။ အာကောဋေန္တိကိရ၊ ခေါက်ကုန်သတတ်။ အတိဟေဋ္ဌာ၊ အလွန်နိမ့်ရာအရပ်၌။ ဒီဃဇာတိကာ၊ မြွေ နဂါးတို့သည်။ အာကောဋေန္တိကိရ၊ ကုန်သတတ်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ အနာကောဋေတ္ဝာ၊ မခေါက်မူ၍။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်ဖြစ်သော။ ဆိဒ္ဒသမိပေ၊ သံကောက်ပေါက်၏အနီး၌။ အာကောဋေတဗ္ဗံ၊ ခေါက်အပ်၏။ ဣတိဣဒံအာကောဋနံ၊ ဤသို့ အလယ်အရပ်၌ခေါက်ခြင်းသည်။ ဒွါရကောဋနငတ္ထံ၊ တံခါးကိုခေါက်သောဝတ်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီပေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၆၁။ ဝိဝရိ ဘဂဝါဒ္ဓါရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဒ္ဓါရုံ၊ ကို။ နု ဝိဝရိ၊ မဖွင့်။ ဝိဝရိယတု၊ စေသတည်း။ ဣတိပန၊ ဤသို့ကား။ ဟတ္ထံ၊ ကို။ ပသာရေတိ၊ ဆန့်တော်မူ၏။ တတော တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုသို့လက်ကိုဆန့်သောခဏ၌။ ဘဂဝါ၊ ရှင်ပင်ဘုရား။ အနေကာသု၊ များစွာကုန်သော။ ကပ္ပကောဋီသု၊ ကမ္ဘာကုဋေတို့၌။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒဒမာနေဟိ၊ ပေးကုန်သော။ တုမှေဟိ၊ တို့သည်။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ ဒ္ဓါရဝိဝရဏကမ္မံ၊ တံခါးကိုဖွင့်သောအမှုကို။ နု ကတံ၊ မပြုအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဒ္ဓါရုံ၊ သည်။ သယမေဝ၊သားလျှင်။ ဝိဝဋံ၊ ၏။ တံပနဒ္ဓါရုံ၊ သည်ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ မနေန၊ စိတ်ကောင်းကြောင့်။ ဝိဝဋံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဝရိ ဘဂဝါ ဒ္ဓါရန္တိ၊ ဝိဝရိ ဘဂဝါ ဒ္ဓါရုံဟူ၍။ ဝတ္တုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။

ဘဂဝတာ သဒ္ဓိံ ဘမ္မောဒီံ သူတိ၊ ဟူသည်ကား။ ခမနီယာဒီနိ၊ ခန့်ကျန်းခြင်း အစရှိသည်တို့ကို။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးတော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေဟိ မာဏဝေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္မောဒီယထာ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ တေပိ မာဏကော၊ တို့သည်လည်း။ ဘဂဝတော၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္ပဝတ္တမောဒါ၊ အံ့ဩအည့်တ် ဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်၏။ သီတောဒကံ၊ ရေချမ်းသည်။ ဥဏ္ဟောဒကေန၊ ရေပူနှင့်။ သမ္မောဒိတံဝိယ၊ နှိုးနှော သကဲ့သို့။ (တူသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သကဲ့သို့ လည်းဟူ)။ ကိဘာဝံ၊ တူသည်၏ အဖြစ်သို့။ အာဂမံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ခမနီယံ၊ ခန့်ကျန်းပါ၏လော။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ယာပနီယံ၊ ခေတ်လေးပါးမျှပါ၏လော။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ဂေါတမသာသ၊ အရှင်ဂေါဘမအား လည်းကောင်း။ သာဝကာနဉ္စ၊ ဂေါတမ၏ တပည့်တို့အား လည်းကောင်း။ အပ္ပါဗာဓံ၊ အနာကင်းပါ၏လော။ အပ္ပါတင်္ကံ၊ ဆင်းရဲကင်းပါ၏လော။ လဟုဋ္ဌာနံ၊ ပေါ့သော ဣရိယာပထရှိ၍၏လော။ ဗလံ၊ လော။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ၏လော။ ဣတိအာဒိကာယ၊ ဤသို့အစရှိသော။ ယာယစ ကထာယ၊အကြင်စကားဖြင့်လည်း။ သမ္မောဒိံ သူ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောကြကုန်၏။ တံဝစနံ၊ သည်။ (သမ္မောဒနီယံဒွိစပ်)။

ပိတိပါမောဇ္ဇသခ်ါတသမ္မောဒဇနနဲတောစ၊ နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ညီညွတ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ သမ္မောဒီတုံ၊ ညီညွတ်ခြင်းငှာ။ (ဝမ်းမြောက်ခြင်းငှာ လည်းဟူ)။ ယုတ္တာဘာဝတောစ၊ သင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ သမ္မောဒနိယံ၊ မည်၏။

သမ္မောဒဇနနတော ဟူသောပါဠိဖြင့် သမ္မောဒနိယံ ဟူသောပုဒ်ကို သမ္မောဒံ ဇနေတိ တိ သမ္မောဒနိယံ ဟူသော ဇနေတိတဒ္ဓိတ် ပြုစေလိုသည်၏ အဖြစ်ကို ပြတော်မူ၏။ သမ္မောဒသဒ္ဒါ သမ္ပဟာအနက် အစရှိသည်တို့၌လည်း ဖြစ်ရကား ထိုအနက်ကို နှစ်စေလို၍ ပိတိပါမောဇ္ဇ အနက်၌ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ ပိတိပါမောဇ္ဇသခ်ါတ ဟူသောဝိသေသနကို မိန့်သတည်း။ သမ္မောဒိတုံ ယုတ္တဘာဝတော ဟူသောပါဠိဖြင့် သမ္မောဒနိယ ဟူသောပုဒ်ကို သမ္မောဒါယ ယုတ္တာတိ သမ္မောဒနိယာဟူသော ယုတ္တတဒ္ဓိတ် ပြုစေလိုသည်၏ အဖြစ်ကို ပြတော်မူ၏။

အတ္ထပ္ပဋိလာဘသမုဒါဂတာယ၊ အနက် သဒ္ဒါ သာယာဂေါင်းမြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သုစိရံ၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာသော။ ကာလမ္မိ၊ ကာလပတ်လုံးလည်း။ သာရေတုံ၊ အောက်မေ့စေခြင်းငှာ။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်။ ပဝတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ အရဟာဘာဝတောစ၊ တိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ သရိတဗ္ဗာဘာဝတောစ၊အောက်မေ့အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဂုဏ်း။ သာရဏီယံ၊ မည်၏။

အရဟာဘာဝတော ဟူသော ပါဠိဖြင့် သာရဏီယံ ဟူသော ပုဒ်ကို သရဏာယ အရဟတိတိ သာရဏီယံဟု အရဟတိတဒ္ဓိတ် ပြုစေလိုသည်၏ အဖြစ်ကို ပြတော်မူ၏။ သရိတဗ္ဗာဘာဝတော ဟူသောပါဠိဖြင့် သာရဏီယ ဟူသောပုဒ်ကို သရိတဗ္ဗာတိ သာရဏီယာဟု ကမ္မသာဓန ပြုအပ်၏ဟူသော အနက်ကို ပြတော်မူ၏။

သုယျမာနသုဲခတော၊ နာ သည် ရှိသော် ချမ်း သာ ကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်။ သမ္မောဒနိယံ၊ မည်၏။ အနုဿရိယမာန သုခတောစ၊ အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့သည်ရှိသော် ချမ်းသာကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့် လည်း။ သာရဏီယံ၊ မည်၏။ တထာ၊ တူ။ ဗျဉ္ဇနပရိသုဒ္ဓတာယ၊ သဒ္ဒါပုဒ်ဝါကျ သန့်ရှင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္မောဒနိယံ၊ မည်၏။ အတ္ထပရိသုဒ္ဓတာယ၊ အနက်သန့်ရှင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သာရဏီယံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ အနေကေဟိ၊ ကုန်သော။ ပရိယာယေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သာရဏီယံ၊ ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး အောက်မေ့အပ်သော။ (ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး

အောက်မေ့ထိုက်သော လည်းဟူ)။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝိသတိသာရေတ္တာ ပရိသော်သာပေတ္တာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ နိဋ္ဌာပေတ္တာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ကေမန္တံ၊ ဦ။ နိသီဒီ သု၊ ကုန်၏။

အမ္ဘဉ္ဘော ပန မာဏဝေါတိ၊ ဟူသည်ကား။သောအမ္ဘဉ္ဘော၊သည်။(ကထေတိတိုင်အောင် စပ်လေ)။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ရူပသမ္ပတ္တိယံ၊ အဆင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းဌ။စိတ္တပသာဒမတ္တာမို့၊ စိတ်၏ ကြည်လင်ကာမျှကိုလည်း။ အကတ္တာ၊ ၍။ ဒဿဗလံ၊ ကို။ အပသာဒဒဿာမိ၊ ချုတ်ချယ်အံ့။ ဣတိမနသိကတ္တာ၊ ၍။ ဥဒရော၀မ်းဌ။ ဗန္ဓသာဋကံ၊ ဖွဲ့အပ်သောအင်္ကျီကို။ မုဉ္ဆိတ္တာ၊ ဖြေ၍။ ကဏ္ဌော၊ လည်၍။ ဩလမ္ဗေတ္တာ၊ ဆွဲ၍။ ဧကေန၊ သော။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဒုဿကဏ္ဍံ၊ ပုဆိုးစွန်းကို။ ဂဟေတ္တာ၊ကိုင်၍။ စင်္ကမံ၊ သို့။ အဘိရူဟိတ္တာ၊ ၍။ ကာလေန၊ ရံခါ၊ ဗာဟုံ၊ လက်ရုံးကို။ ကာလေန၊ ရံခါ။ ဥရုံ၊ ရင်ကို။ ကာလေန၊ ရံခါ။ ပိဋ္ဌိံ၊ ကျောက်ကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြလျက်။ ကာလေန၊ ရံခါ။ ဟတ္ထဝိကာရုံ၊ လက်ကိုမြောက်ခြင်းကို။ကာလေန၊ရံခါ။ ဘမုကဝိကာရုံ၊မျက်မှောင်ကိုချိခြင်းကို။(မျက်စောင်းထိုးခြင်းကို လည်းဟူ)။ကရောန္တော၊လျက်။ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ကစ္စိ၊နည်း။ တေ၊ သင်အား။ ဓာတုသမတာ၊ ဓာတ်လေးပါးမျှတသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဘဝဘိ၊၊ဖြစ်၏လော။ ကစ္စိ၊ နည်း။ တုံ၊သင်သည်။ ဘိက္ခာဟာရေန၊ ဆွမ်းအာဟာရဖြင့်။ နကိလမသိ၊ မပင်မပန်း ရှိပါ၏လော။ တေ၊ သင်အား။ အကိလမထာဟာရောယေဝ၊ မပင်မပန်းသော အာဟာရရှိသည်၏ အဖြစ်သည်သာလျှင်။ ပညာယဲတိ၊ ၏။ (နပညာယတိဟု နနှင့် ပါဠိရှိကြ၏ နမရှိသင့်ပြီ)။ ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အကိလမထာဟာရောယေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ပညာယတိ၊ နည်း။ တေ၊ သင်၏။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့သည်။ ထူလာနိ၊ ဆူကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပါသာဒိကာ၊ လူအပေါင်းတို့၏ ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ တေ၊ သင်၏။ (ဂတဂတဋ္ဌာနေဌစပ်) ။ တေ၊အား။ (ဒေန္တိဌစပ်) ။ ဂတဂတဋ္ဌာနေ၊ ရောက်ရာ ရောက်ရာ၊အရပ်ဌ။ ဗဟူဇနာ၊တို့သည်။ ရာဇပဗ္ဗဇိတောတိစ၊ မင်းမျိုးမှ ရဟန်းဖြစ်သူဟူ၍လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓေါတိစ၊ ဘုရားဟူ၍လည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌဗဟုမာနာ၊ အလွန်မြတ်နိုးခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဏီတံ၊ သော။ ဩဇဝန္တံ၊ ဩဇာနှင့်ပြည့်စုံသော။အာဟာရံ၊အစာကို။ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ တုမှေ၊ တို့သည်။တေ၊သင်၏။

ဂေဟံ၊ကို့။ ပဿထ၊ ရှုကုန်ကြ။ တေ၊ သင်၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သည်။ စိတ္တာသဝဲ လာဝိယ၊ ဆန်းကြယ်သော စရပ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဒိဗ္ဗပါသာဒေါ ဝိယ၊နှတ်တို့၏ပြာသာဒ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ဟောတိ၊၏။ကူဒံမဠ္ဠံ၊ကို့။ပဿထ၊ ကုန်လော့။ ပိဗ္ဗောဟနံ၊ အုံးကို့။ ပဿထ၊ ကုန်သော။ ဓေဝရူပေ၊ သော။ ဌာနေ၊ ဦ့။ ဝသန္တသမယေ၊ နေသော။ တေ၊ အား။ ကိံ၊ အသို့လျှင်။ (အဘယ်ကြောင့်လည်းဟူ)။ သမဏာဓမ္မံ၊ ကို့။ ကာတုံ၊ဌာ။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲအုံ့နည်း။ ဤတိ၊ သို့။ ဓေဝရူပံ၊ သော။ အနာစာရဘာဝသာဓနီယံ၊ ယုတ်သော အကျင့်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သော။ ဥပပဇ္ဇနကထံ၊ ပြက်ရယ်မှုစကားကို့။ ကထေတိ၊ ၏။တေန၊ထို့ကြောင့်။ အမဍ္ဍောပန ။ပ။ ဝိတိသာရေတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊၏။

၂၆၂။ အထခေါ ဘဂဝါ တိ၊ ဟူသည်ကား။ အထတသ္မိံ ကာလေ၊ ဦ့။ ဘဂဝါ၊သည်။ (အဓိဝစ္ဆစပ်)။ အာယံမာဏဝေါ၊သည်။ (ဝါယမတိဒ္ဓစပ်)။ ဟတ္ထံ၊ကို့။ ပသာရေတွာ၊ ဆန့်၍။ ဘဝဂ္ဂံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနဘုံကို့။ ဂဟေတုကာမောဝိယစ၊ ကိုင်ခြင်းငှာ အလိုရှိသောယောကျ်းကဲ့သို့ဌင်း။ပါဒံ၊ ကို့။ ပသာရေတွာ၊ ၍။ အဝိဝိံ၊ အဝိဝိဒရဲသို့။ ဝိဝရိတုကာမောဝိယစ၊ သွားခြင်းငှာ အလိုရှိသော ယောကျ်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ ကို့။ တရိတုကာမောဝိယစ၊ ကူးခြင်းငှာ အလို ရှိ သော ယောကျ်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ သိနေရုံ၊ မြင်းမိုရ်းတောင်ထက်သို့။ အာရောဟိတုကာမောဝိယစ၊ တက်ခြင်းငှာ အလိုရှိသော ယောကျ်းကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အဌာနေ၊ အရာမဟုတ်သည်၌။ ဝါယမတိ၊လုံ့လပြုတတ်၏။ ဟန္ဒ၊ယခု။ တေန၊ထို့အမှုဌလုလင်နှင့်။သဒ္ဒိံ၊ ကဲ့။ မန္ဒေမိ၊ စကားဆိုအံ့။ ဤတိမနသိကတွာ၊၍။ အမှုဌံ၊ အမည်ရှိသော။ မာဏဝံ၊ကို့။ တေံ၊ ကို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အာစရိယပါစရိယေဟိတိ၊ ကား။ အာစရိယေဟိစ၊ တို့နှင့်လည်းကောင်း။ တေသံ၊ ထိုဆရာတို့၏။ အာစရိယေဟိစ၊ တို့နှင့်လည်းကောင်း။

ပဌမဂ္ဂဟဏဝါဒဝဏ္ဏနာ

၂၆၃။ **ဂစ္ဆန္တော ဝါ** တိတ္ထေ၊ ဦ့။ တီသု၊ ကုန်သော။ ဤရိယာပထေသု၊ တို့ဦ့။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာစရိယဗြဟ္မဏေန၊ နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ကဲ့။ သလ္လပိတုံ၊ စကားဆိုခြင်းငှာ။ ကာမံအရဟာတိ၊ စင်စစ်ထိုက်၏ရှင့်။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ ထိုက်သော်လည်း။ အယံမာဏဝေါ၊ သည်။ မာနထဒ္ဓတာယ၊ မာန်

ခက် ထန် သည် ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကထာသလ္လာပံ၊ စကားပြောဟောခြင်း ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလိုသည် ဖြစ်၍။ စတ္တာရော၊ ကုန် သော။ ဣရိယာ ပထေပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ယောဇေဿာမိ၊ ယှဉ်အံ့။ ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ သယာနောဝါဟိ ။ပ။ နေနာတ့် ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အာဝဟာ၊ ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား-ရုပ်ခြင်း သွားခြင်း ထိုင်ခြင်းတည်းဟူသော ဣရိယာပုထ်သုံးပါး တို့တွင် တပါးပါး၌သာ တပည့်ဖြစ်သောပုဏ္ဏားသည် ဆရာဖြစ်သောပုဏ္ဏား နှင့် စကားပြောဟောခြင်းသည် လျောက်ပတ်သည်၊ ဧလျာင်းသောဧရာပုဏ္ဏားနှင့်စကား ပြောခြင်းသည် မလျောက်ပတ်၊ ထိုသို့မလျောက်ပတ်ဘဲလျက် လျောက်ပတ်သကဲ့သို့ သယာနောဝါ ဘောဝေါတမ သယာနေန ဟူသော၌စကားကို မာန်ခက်ထန်သော ကြောင့်သာ ဣရိယာပုထ်လေးပါးတို့ကိုယှဉ်လို၍ ဆိုလေသည် ဟူလို့သော်။

တတော၊ ထိုနောင်မှ။ (ထိုသို့ဆိုခြင်းကြောင့်လည်းဟူ)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံ၊ ထိုအမ္မဋ္ဌလုလင်ကို။ (အာဟဋ္ဌကံစပ်)။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဂစ္ဆန္တော်သဝါ၊ သင့်သော တပည့်၏မူလည်း။ (ကထာဋ္ဌသမ္မန်စပ်)။ ဂစ္ဆန္တေန၊ သော။ အာစရိယေန၊ နှင့်။ ဋ္ဌိတသဝါ၊ ၏မူလည်း။ ဋ္ဌိတေန၊ သော။ အာစရိယေန၊ နှင့်။ နိသိန္နသဝါ၊ ၏မူလည်း။ နိသိန္နေန၊ သော။ အာစရိယေန၊ နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ ကို။ ကထာနာမ၊ စကားပြောခြင်းမည်သည်ကို။ သဗ္ဗာစရိယေသု၊ တို့၌။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ တုံပန၊ သည်ကား။ သယာနေန၊ လျောင်းသော။ အာစရိယေန၊ နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ ကို။ ကထေတိ၊ စကားဆို၏။ (စကားပြော၏လည်းဟူ)။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ တေ၊ သင်၏။ အာစရိယော၊ သည်။ ဂေါရူပံ၊ နွားအပေါင်းလော။ ဥဒါဟု၊ ကား။ တုံ၊ သည်။ ဂေါရူပံ၊ လော။ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ သောအမ္ဘဋ္ဌော၊ သည်။ ကုဇ္ဈိတ္ဝာ၊ ၍။ ယေစဒေါ ။ပ။ မုဏ္ဍကာတိ အာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထပါဒ္ဒေ၊ ၌။ မုဏ္ဍော၊ ဦးပြည်းတို့ကို။ မုဏ္ဍာတိ၊ ဦးပြည်းတို့ဟူ၍။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋေယျ၊ သင့်ရာ၏။ သမဏော၊ တို့ကို လည်း။ သမဏာတိ၊ တို့ဟူ၍။ ဝတ္တုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋေယျ၊ ၏။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့သင့်သော်လည်း။ အယံ၊ ဤအမ္ဘဋ္ဌလုလင်သည်။ ဟီဠေန္တော၊ ကဲ့ရဲ့လိုသည် ဖြစ်၍။ မုဏ္ဍကာ သမဏကာတိဣဒံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဣဿာတိ၊ ကား။ ဂဟပတိကာ၊ သူကြွယ်တို့တည်း။ ကဏ္ဍာတိ၊ ကား။ ကဏ္ဍကာ၊ မည်းကုန်၏။ ကာဠကာ၊ မည်းကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဗန္ဓုပါဒိစ္စတိ ဏ္ဍော၊ ၌။ ဗြဟ္မာ၊ ကို။ ဗန္ဓူတိ၊ ဗန္ဓုဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော၊ လိုအပ်၏။ ဟိ-

တဒေဝ သစ္ဆံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုပြဟ္မာကို။ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပိတာမဟောတိ၊ အဘိုးဟူ၍။ ဝေါဟာရန္တိ၊ ခေါ်ကုန်၏။ ပါဒါနံ၊ ခြေတို့၏။ အပစ္စာ၊ အထက် တည်း။ (နောက်တည်း လည်းဟူ)။ ပါဒါပစ္စာ၊ ခြေတို့၏အထက်။ (ခြေတို့၏ နောက်လည်းဟူ)။ ပြဟ္မုနော၊ ပြဟ္မာ၏။ ပိဋ္ဌိပါဒတော၊ ခြေဖမိုးမှ။ ဇာတာ၊ ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အမွဋ္ဌသ၊ ၏။ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုတည်း။ တသ္မာ၊ ထိုအမွဋ္ဌ၏။ အယံလဒ္ဓိ၊ ဤအယူသည်။ ဘဝတိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပြဟ္မုနော၊ ပြဟ္မာ၏။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ" နိက္ခန္တာ၊ ထွက်ကုန်၏။ ခတ္တိယာ၊ မင်းတို့သည်။ ဥရတော၊ ရင်မှ။ နိက္ခန္တာ၊ ကုန်၏။ ဝေဿာ၊ ကုန်သည် တို့သည်၊ နာဘိတော၊ ချက်မှ။ နိက္ခန္တာ၊ ကုန်၏။ သုဒ္ဒါ၊ သူဆင်းရဲတို့သည်။ ဇာဏုတော၊ ပုဆစ်မှ။ နိက္ခန္တာ၊ ကုန်၏။ သမဏာ၊ တို့သည်။ ပိဋ္ဌိပါဒတော၊ ခြေဖမိုးမှ။ နိက္ခန္တာ၊ ကုန်၏။ ဣတိအယံလဒ္ဓိ၊ သည်။ ဘဝတိကိရ၊ တတ်။ ဧဝံ၊ သို့။ ကထေန္တော၊ ဆိုသော။ ဧသ ဧသော ပန၊ ထို အမွဋ္ဌ လုလင် သည်ကား။ အနိယမေတ္ဝာ၊ မမှတ်မူ၍။ ကိဉ္စာပိ ကထေတိ၊ အကယ်၍ဆို၏ရှင့်။ အထခေါ၊ ထိုသို့မမှတ်မူ၍ဆိုသော်လည်း။ ဘဲဂဝန္တမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝဒါမိ၊ အံ့။ ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ ကထေတိ၊ ၏။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အာဟ၌စပ်)။ အယံအမွဋ္ဌော၊ သည်။ အာဂတကာလတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ မယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကို။ ကထယမာနေနဲ့၊ စကားပြောသည်ရှိသော်။ မာနမေဝ၊ မာန်ကိုသာလျှင်။ နိဿာယ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။ အာသီဝိသံ၊ လျှင်သောအဆိပ်ရှိသောမြွေကို။ ဂိဝါယံ၊ ၌။ ဂဏှန္တော၀ိယ၊ ကိုင်သော ယောကျ်ားကဲ့သို့။ အင်္ဂါရကဋ္ဌံ၊ မီးပုံကို။ အာလိင်္ဂန္တော၀ိယ၊ ပိုက်သော ယောကျ်ားကဲ့သို့။ (ဖက်သော ယောကျ်းကဲ့သို့ လည်းဟူ)။ မတ္တဝါရဏံ၊ အာမုံယစ်သော ဆင်ကို။ သောဏ္ဍာယ၊ နှာမောင်း၌။ ပရာမသန္တော၀ိယ၊ သုံးသပ်သော ယောကျ်ားကဲ့သို့။ အတ္တာနော၊ ၏။ ပမာဏံ၊ ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ နံ၊ ထိုအမွဋ္ဌကို။ ဇာနာပေဿာမိ၊ သိစေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ အတ္ထိကဝေတာ ခေါပန တေ အမွဋ္ဌာတိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအတ္ထိကဝေတာ ခေါပန အစရှိသောပါဠိ၌။ တေဿ စိတ္တဿ၊ ထိုစိတ်အား။ အာဂန္ဒွာ၊ ၍။ ကတ္တုဗ္ဗကိစ္စသန်္ဓါတော၊ ပြုအပ်သော ကိစ္စဟု ဆိုအပ်သော။ အတ္ထော၊

အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိဘသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံစိတ္တံ၊ သည်။ အတ္ထိကံ၊ မည်၏။ တဿ မာဏဝဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ တည်း။ အာဿ၊ ထိုအမ္မဋ္ဌလုလင်အား။ အတ္ထိကံ၊ လိုအပ်သောကိစ္စရှိသောစိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော အမ္မ ဋ္ဌော၊ သည်။ အတ္ထိ က ဝါ၊ မည် ၏။ တဿ အတ္ထိကဝေတော၊ ထိုသို့လိုအပ်သော ကိစ္စရှိသော စိတ်ရှိသော။ တဝ၊ သင်၏။ ဣမံ၊ဤငါဘုရား အထံသို့။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ခေါပနာတိ ဣဒံ၊ သည်။ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း။ ယာယေဝခေါပနတ္ထာယဿာတိ၊ ကား။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ ယေနေဝ အတ္ထေန၊ အကြောင်းသို့သော အလိုကိစ္စကြောင့်လျှင်။ အာဂစ္ဆယျာထာတိ၊ ကား။ မေဝါ၊၏လည်းကောင်း။ အညေသံဝါ၊ တပါးသောသူတို့၏လည်းကောင်း။ သန္ဓိကံ၊ သို့။ ယဒါကဒါစိ၊ အမှတ်မဲ့သောအခါ၌။ အာဂစ္ဆယျာထ၊ လာ ကုန် ရာ ၏။ တမေဝ အတ္ထန္တိ ဣဒံပဒံ၊ကို။ ပုရိသလိင်္ဂံ ဝသေနေဝ၊ ပုလ္လိင်၏ အစွမ်းအားဖြင့် သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ယာယေဝခေါ ပနတ္ထာယ ဟူသော အနိယတ်ပုဒ်သည် ဧကတ္ထိလိင် ဖြစ်သော်လည်း ယေနေဝတ္ထေန ဟူသောလိင်္ဂံဝိပလ္လာသပုဒ်ကိုငဲ့၍ တမေဝအတ္ထံဟုနိယမပုဒ်ကို ပုလ္လိင်ဖြင့်သာ ဆိုအပ်၏ ဟူလိုသည်။

မနသိကရေယျာထာတိ၊ ဟူသည်ကား။ စိတ္တေ၊ ဌ်။ ကရေယျာထ၊ ပြုပါကုန်လော။ ဣဒံအယံပါဠိတ္ထောကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တောဝ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ တုံ၊သင့်ကို။ အာစရိယေန၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ကရဏီယေန၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စကြောင့်။ ပေသိတော၊ စေအပ်၏။ အမှာကံ၊တို့ကို။ ပရိဘဝန္တော်ယ၊နှိပ်စက်စေခြင်းငှာ။ နပေသိတော၊ အပ်။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ တမေဃကိစ္စံ၊ ကိုသာလျှင်။ မနသိ၊ စိတ်၌။ ကရောဟိ၊လော။ ဣတိ အယံ ပါဠိတ္ထောကို။ ဝုတ္တံဝုတ္တောဝ၊ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဝေဝံ၊သို့။ အဿ ထိုအမ္မဋ္ဌလုလင်အား။ အညေသံ၊တို့၏။ သန္ဓိကံ၊ သို့။ အာဂတာနံ၊ လာကုန်သောသူတို့၏။ ဝတ္တံ၊ အကျင့်ကို။ ဒဿေတုံ၊ပြ၍။ မာနုနိဂ္ဂဏှနတ္ထံ၊ မာန်ကိုနှိပ်နင်းခြင်းငှာ။ အဝုသိတဝါယေဝ ခေါပနာတိ အာဒိံ၊ကို။ အာဟာ၏။ တဿ၊ ထိုအဝုသိတဝါ အစရှိသောပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဘော၊ အရှင်တို့။ အမ္မဌသ၊ ၏။ ကြိယံ၊ အမူအရာကို။ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော။ အမ္မဌော်၊ အ မည် ရှိ သော။ အယံမာဏဝေါ၊ သည်။ အာစရိယကုလေ၊ ဆရာကောင်း၏အထံ၌။ အဝုသိတဝါ အသိကို့တော၊ မသင်ကြားဘူးသည် ဖြစ်၍။ အပ္ပသုတောဝ၀၊ သည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ဝုသိတမာနိတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဟံ၊ သည်။ ဝုသိတဝါသိကို့တော၊ ဆရာကောင်းတို့၏အထံ၌ သင်ကြားဘူး၏။ ဗဟုဿုတော၊ များသော အကြားအမြင်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တာနံ၊ ကို။ မညတိ၊ အောက်မေ့၏။ ဟိ-တဒေဝ သစ္စံ၊ ၏။ တေဿ၊ ထိုအမ္မဌ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဖရုသဝစနသမုဒါစာရေ၊ ကြမ်း ကြုတ် သော စ ကား ရပ် ကို ဆို ခြင်း ၌။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။ အဝုသိတတ္တာ၊ ဆရာကောင်းတို့၏အထံ၌ မဆည်းကပ်ဘူးသည်၏ အဖြစ်ကို။ အညတြဌပေတ္ဝာ၊ ထား၍။ ကိံ အတ္ထိ၊ အတီမှာရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ (ဤသို့သမ္မန်)။ ဟိ-တဒေဝသစ္စံ၊ ၏။ အာစရိယကုလေ၊ ဆရာကောင်းတို့၏အထံ၌။ အသံဝုဒ္ဓါ၊ မကြီးဘူးကုန်သော။ အသိကို့တာ၊ မဆည်းကပ်ဘူးကုန်ဘော။ ဇနာ၊ တို့သည်။ အပ္ပသုတာဒယဝ၀၊ နည်းသော အကြားအမြင် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဣတိ သဒ္ဒါကား ပရိသမာပနတည်း)။

၂၆၄။ ကုပိတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကုဒ္ဓေါ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အနုတ္တမနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အသကမနော၊ မိမိစိတ် မဟုတ်သည်ဖြစ်၍။ ကိံ ပန၊ အသို့နည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တာဿ၊ ထို အမ္မဌ လုလင် အား။ ကုဇ္ဈနဘာဝံ၊ အမျက်ထွက်လတ္တံ့သောအဖြစ်ကို။ ဉတ္ဝာ၊ ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လော။ ဉဒါဟု၊ မူကား။ အဉတ္ဝာ၊ ၍။ အာဟ၊ လော။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဉတ္ဝာ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဣတိဝိဿဇ္ဇေ တမ္ပေဝ၊ ဤသို့ဖြေဆိုအပ်၏။ ကဿ၀၊ ကြောင့်။ ဉတ္ဝာ၊ ၍။ အာဟ၊ နည်း။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ တာဿ၊ ထို အမ္မဌ၏။ မာနနိမ္မာဒနတ္ထံ၊ မာန်ကိုဖျက်ခြင်းငှာ။ (ပယ်ခြင်းငှာ လည်းဟူ)။ အာဟ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဿဇ္ဇိတမ္ပေဝ၊ ၏။

အဘယ်သို့လျှင် မာန်ကိုဖျောက်တော်မူလိုသနည်း ဟူသောစောဒနာကိုဖြေတော်မူလို၍ ဘဂဝါ ဟိ အစရှိသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အဋ္ဌကား—

ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အညာသိ၊ သိတော်မူ၏။ ကိံ အညာသိ၊ သနည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မယာ၊ သည်။ (ထည့်)။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အမ္မဥ္ဇော၊ သည်။ ကုဇ္ဈိတ္ဝာ၊ ၍။ မမ၊ ၏။ ဉာဘကော၊ တို့ကို။ အက္ကောသိဿတိ၊ ဆဲလတ္တံ့။ အထ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ အဿ၊ အား။ (နိပါတော်သာမိ-၌စပ်)။ ယထာ နာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ကုသလော၊ ဆေး ကု ခြင်း ၌ လိမ္မာ သော။ ဘိသက္ကော၊ ဆေးသမားသည်။ ဒေါသံ၊ စမြင်းဒေါသကို။ (နိဟာရတိ၌ဧပ်)။ ဥဂ္ဂိလိတ္ဝာ၊ အထက်သို့ အန်အောင်ပြု၍။ နိဟာရတိယထာ၊ ထုတ်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဂေါတ္တေန၊ အနွယ်ဖြင့်။ ဂေါတ္တံ၊ ကို။ ကုလာပဒေသေန၊ အ မျိုး ကို ညွှန် ခြင်း ဖြင့်။ ကုလာပဒေသံ၊ ကို။ ဥဋ္ဌပေတ္ဝာ၊ ဖြစ်စေ၍။ (ထင်ရှားစေ၍ လည်းဟူ)။ ဘဝဂ္ဂပ္ပမာဏေန၊ ဘဝဂ္ဂမေးဏဖြင့်။ ဥဋ္ဌိတံဝိယ၊ တက်သကဲ့သို့။ (ထသကဲ့သို့ လည်းဟူ)။ ဥဋ္ဌိတံ၊ တက်သော။ (ထဓသော လည်းဟူ)။ မာနဓဇံ၊ မာန်တည်းဟူသောတံခွန်ကို။ (တံခွန်နှင့် တူသောမာန်ကို လည်းဟူ)။ မူလေ၊ ၌။ ဆေတ္ဝာ၊ ၍။ နိပါတော်သာမိ၊ ချအံ့။ (ဖျက်ဆီးအံ့ လည်းဟူ)။ ဣတိ၊ သို့။ အညာသိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဝုသိတဝါယေဝါတိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ (ဤသို့ယောဇနာ)။ ခုံသေန္တော်တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဃင်္ခေန္တော ၊ချုပ်ချယ်လိုသည်ဖြစ်၍။ ဝမ္ဘေန္တော်တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟိင်္ဂေန္တော၊ နှိပ်စက်လိုသည်ဖြစ်၍။ ပါပိတော ဘဝိဿတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ စဇ္ဈာဘာဝါဒိဒေါသံ၊ ကြမ်းဘန်းသည်၏အဖြစ် အစရှိသော အပြစ်သို့။ ပါပိတော၊ ရောက်စေအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။

စဇ္ဈာတိ၊ ကား။ မာနနိဿိတကောဓဲယုတ္တာ၊ မာန် ကို မှီ ၍ ဖြစ် သော အမျက်နှင့်စပ်သော စကားကို ဆိုတတ်ကုန်၏။ ဖရုသာတိ၊ ဟူ သည် ကား။ ခရာ၊ ကြမ်းတန်းကုန်၏။ လဟုသာတိ၊ ဟူသည်ကား။ လဟုကာ၊ ပေါ့သော စ ကား ရှိ ကုန် ၏။ (အဆောတလျင် မဆင်ခြင် ပြုလေ့ရှိကုန်၏ လည်းဟူ)။ အပ္ပကေနေဝ၊ အနည်းငယ်ဖြင့်သာလျှင်။ တုဿန္တိဝါ၊ နှစ်လည်းနှစ်သက်တတ် ကုန်၏။ ဒုဿန္တိဝါ၊ ပြစ်လည်းပြစ်မှားတတ်ကုန်၏။ ဥဒကပိဋ္ဌေ၊ ရေပေါ်၌။ အလာဗုကဋ္ဌာဟံဝိယ၊ ဗူးခွံကဲ့သို့။ အပ္ပကေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဥပ္ပဝန္တိ၊ ထင်ရှားစွာပြုတတ်ကုန်၏။ ဘဿာတိ၊ ကား။ ဗဟုဘာဏိနော၊ စကားများ ကုန်၏။ (များသောစကားကို ဆိုလေ့ရှိကုန်၏ လည်းဟူ)။ သကျာနံ၊ သာကီ

ဝင်မင်းမျိုးတို့၏။ မုခေ၊ ခံတွင်းကို။ ဝိဝဒ္ဓေ၊ ဖွင့်သည်ရှိသော်။ အညွှဿ၊ တပါးသောသူ၏။ ဝစနော ကာသော၀၊ စကား ပြော ခွင့် သည် သားလျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိအဓိပ္ပါယေနေ၀၊ ဤသို့သောအလိုဖြင့်သာလျှင်။ အမ္မဒ္ဒေ၁၊ သည်။ အာဿာတိဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ဝဒတိ၊ ၏။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ သမာနာတိ ဣဒံပဒံ၊ သည်။ သန္တာတိ၊ သန္တာဟူသော။ ပုရိမပဒသေ၀၊ ရှေ့ပုဒ်၏သာလျှင်။ ဝေဝစနံ၊ တည်း။ နသက္ကရောန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပြာဟ်ဏာနံ၊ တို့အား။ သုန္ဒရာကာရေနံ၊ ကောင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်။ နကရောန္တိ၊ ကုန်။ နဂရုံကရောန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပြာဟ်မဏော သု၊ တို့၌။ ဂါရဝံ၊ အရိုအသေကို။ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ နမာနေန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ မနေန၊ စိတ်ဖြင့်။ နပိယာယန္တိ၊ မချစ်မြတ်နိုးကုန်။ နပူဇေန္တိတိ့၊ ဟူသည်ကား။ မာလာဒီတိ၊ ပန်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ နေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့အား။ ပူဇံ၊ ကို။ နကရောန္တိ၊ ကုန်။ နအပစယန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဘိ၀ါဒနာဒီဟိ၊ တို့ဖြင့်။ နေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့အား။ အပစိတိကမ္မံနိစဝုတ္တိံ၊ နှိမ့်ချတုံ့၀ပ်ခြင်းကို။ နဒဿေန္တိ၊ မပြကုန်။ တယိဒန္တိပဒဿု၊ ၏။ တံဣဒန္တိ၊ တံဣဒံဟူ၍။ ပဒစ္ဆေဒေါ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ယဒိမေသက္ချာတိပဒဿ၊ ၏။ ယံဣမေသက္ချာတိ၊ ဟူ၍။ ပဒစ္ဆေဒေါ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ပြာဟ်မဏော၊ တို့ကို။ ယံ နသက္ကရောန္တိ၊ အကြင်အရိုအသေမပြုကုန်။ ယံ နအပစာယန္တိ၊ အကြင် တုံ့၀ပ်ခြင်းအမှုကို မပြုကုန်။ တေသံ ပြာဟ်မဏာနံ၊ တို့အား။ တံ အသက္ကာရကရဏာဒိသင်္ခံ၊ ထိုသို့အရိုအသေမပြုခြင်းအစရှိသော အလုံးစုံသောအမှုသည်။ နယုတ္တံ၊ မသင့်။ နအနုလောမံ၊ မခေလျောက်ပတ်။ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ဒုတိယဣဇ္ဈ၀ါဒ၀ဏ္ဏနာ

၂၆၅။ အပရဒ္ဓန္တိ၊ ဟူသည်ကား၊ အပရဇ္ဈိသု၊ ပြစ်မှားကုန်၏။ ကေမိဒါဟန္တိ ဇ္ဈာပါဌေ၊ ဥ္ဈ။ သမဘိနိ၀ိဋ္ဌံ၊ သော။ ဣဒန္တိ ဣဒံပဒံ၊ ဣဒံ ဟူသော ဤပုဒ်သည်။ နိပါတမတ္တံ၊ သာတည်း။ အဟံ၊ သည်။ ကေ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ ဥ္ဈ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထို ကေမိဒါဟံဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ သန္ဓာဂါရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ရင်္ဇံ၊ ကို။ အနုသာသနသာလာ၊ ဆုံးမရာဖြစ်သောစရပ်တည်း။ သက္ချာတိ၊ ဟူသည်

ကား။ အဘိသိတ္တရုဇာနော၊ အဘိသိက်သွန်းပြီးသော သာကိဝင်မင်းမျိုး တို့တည်း။ သက္ကကုမာရာတိ၊ ဟူသည် ကား။ အနဘိသိတ္တာ၊ အဘိသိက် မသွန်းကုန်သေးသော သာကိဝင်မင်းမျိုးတို့တည်း။ ဥစ္စေသူတိ၊ ကား။ ယထာနုရူပေသု၊ မိမိတို့အား လျောက်ပတ်စွာ ရောက်ကုန်သော။ ပလ္လင် ပီဌက ဝေတ္တာသန ဖလက စိတ္တတ္ထရဏာဒီ ဘေဒဒသု၊ အခြေခဲ့သား ရဲရုပ် ရှိသော ပလ္လင် အင်းပျဉ် ကြိမ်ဖြင့်ဖွဲ့အပ်သော ညောင်စောင်း အခြေမရှိ သော အင်းပျဉ် ခင်းနှီးပြောက်စသော အပြားရှိကုန်သေး။ ဥစ္စေသု၊ မြတ်သော နေရာတို့၌။ သဉ္ဇာနန္တာတိ၊ ဟူသည် ကား။ ဥပပဏ္ဍနဝသေန၊ ပြက်ရယ်မှုပြု သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ မဟာဟသိတံ၊ ပြင်းစွာသောရယ်ခြင်းကို။ ဟာသန္တာ၊ ရယ်ကုန်လျက်။ သံကိဋ္ဌန္တာတိ၊ ကား။ ဟသိတမတ္တကရဏ အင်္ဂုလိသမ်္ဘုန ပါဏိပ္ပဟာရဒါနံဒီဟိ၊ ပြုံးကာမျှကို ပြုခြင်း လက်ချောင်းဖြင့်ခတ်ခြင်း လက်ခုတ်တီးခြင်းကို ပေးခြင်းအစရှိသည်တို့ကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ မမညေဝမညေတိ၊ ကား။ မမညေဝ၊ ငါ့ကို သာလျှင်။ အနုဟသန္တိ၊ ပြက်ရယ်မှုပြုကုန်၏။ အညံ၊ ကို။ န အနုဟသန္တိ၊ ကုန်။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ မညာမိ၊ အောက်မေ့၏။

ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ ထိုသာကိဝင်မင်းသားတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အကံသုပန၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စေဝဒေယျ၊ အံ့။ တေ၊ ထိုသာကိဝင် မင်းသားတို့သည်။ အမ္မဋ္ဌဿ၊ ၏။ ကုလဝံသံ၊ အမျိုးအနွယ်ကို။ သဉ္ဇာနန္တိကိရ၊ သိကုန်သတဲ့တ်။

> အမ္မဋ္ဌအမျိုးကိုပင် သိကုန်သော်လည်း အဘယ်ကြောင့် သာကိဝင်မင်းသားတို့သည် ပြက်ရယ်မှုပြုလေကုန်သနည်းဟူသော စောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ အယဉ္စ တသ္မိံ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား-
>
> အယဉ္စ၊ ဤအမ္မဋ္ဌသည်လည်း။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ ယာဝပါဒန္တံ၊ ခြေအဆုံး တိုင်အောင်။ သြလမ္ဗေတ္ဝာ၊ တွဲလဲချ၍။ နိဝတ္ထသာဋကဿ၊ ဝတ်သောအဝတ်၏။ (ဒုဿကဏ္ဏံ၌စပ်)။ ဧကေန၊ သော။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဒုဿကဏ္ဏံ၊ ပုဆိုးစွန်းကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဆွဲကိုင်၍။ ခန္ဓဋ္ဌိကံ၊ လည်ရိုးကို။ (ကျောက်ရိုးကိုလည်းဟူ)။ နာမေတ္ဝာ၊ ညွတ်၍။ မာနမဒေန၊ မာန်၏ယစ်ခြင်းဖြင့်။ မတ္တောဝိယ၊ ယစ်ဘိသကဲ့သို့။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်။ ဘော၊ တို့။

အမ္မာကံ၊ တို့၏။ ဒါသဿ၊ သော။ ကဏှာယနဂေါတ္တဿ၊ ကဏှာယနအန္တယ် ဖြစ်သော။ အမ္မဌဿ၊ ၏။ အာဂမနကာရဏံ၊ လာသောအကြောင်းကို။ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တော၊ ဆိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အကံသု၊ ကုန်၏။ သောပိ၊ ထိုအမ္မဌသည်လည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ ကုလဝံသံ၊ ကို။ ဇာနာတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မမညေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျင်။ ဧတေ၊ ဤသာကိုဝင်မင်းသားတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကရောန္တိမညေ၊ ပြုကုန်ယောင်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တက္ကယိတ္ထ၊ ကြံ၏။ (ဤသို့ ပါဌသေသထည့်၍ သမ္မန်)။

အာသနေနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣဒံ၊ ဤသည်လျင်။ အာသနံ၊ နေရာတည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤနေရာ၌။ နိသီဒါဟိ၊ နေလော။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ အာသနေန၊ ဖြင့်။ နိမန္တနံနော၊ ဘိတ်ခြင်းမည်သည်။ ဟေးတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထို နေရာဖြင့် ဘိတ်သောအခြင်းအရာဖြင့်။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ နအာကာသိ၊ မပြု။

တတိယဣဇ္ဈာဝါဒဝဏ္ဏနာ

လဋ္ဌကိကာတိ၊ ကား။ ခေတ္တလေဋ္ဌုနံ၊ လယ်အုတ်ခဲတို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ နိဝါသိနိ၊ နေလေ့ရှိသော။ ခုဒ္ဒကသကုဏိကာ၊ ငှက်မငယ်သည်။ ကုလာဝကေတိ၊ ကား။ နိဝါသနဋ္ဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌။ ကာမလာပိနီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယဒိစ္ဆကဘာဏိနီ၊ အလိုရှိတိုင်းမြည်သည်။ ယံယံ၊ အကြင် အကြင်အသံကို။ ဣစ္ဆတိ၊ ၏။ တံတံ၊ ကို။ လပတိ၊ မြည်၏။ တံ၊ ထိုနှံစုတ် ငှက်ငယ်ကို။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ ဟံသောဝါ၊ ဟင်းသာသည်လည်းကောင်း။ ကောဥ္စောဝါ၊ ကြိုးကြာငှက်သည်လည်းကောင်း။ မောရောဝါ၊ ဥဒဒါင်းသည်လည်းကောင်း။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တုံ၊ သည်။ လပသိ၊ မြည်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နနိသေဓေတုံ၊ မမြစ်။ အဘိသဇ္ဇိတုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကောဓဝသေန၊ ဖြင့်။ လဂ္ဂိတုံ၊ ငြိခြင်းငှာ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သော်။ မာဏဝေါ၊ အမ္မဌလုလင်တူည်။ (ဒသေတိ၌စပ်)။ ဂေါတမော၊ သော။ အယံသမဏော၊ သည်။ သတ္ထာနော၊ ၏။ ဉာတကော၊ တို့ကို။ လဋ္ဌကိကသဒိသော၊ နှံစုတ်ငှက်ငယ်နှင့် အသည်တို့ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ အမှော၊ တို့ကို။ ဟံသ ကောဥ္စ မောရသဒိသော၊

ဟင်းသာ ကြိုးကြာ ဥဒေါင်းနှင့်တူသည်တို့ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဣဒါနိ၊ ဦး။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ နိမ္မာနရာ၊ မာန်မရှိသည်။ ဇာတော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ မညမာနော၊ဖြစ်၍။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဝဏ္ဏော၊ အမျိုးတို့ကို။ ဒသေတိ၊ ၏။

ဒုဿီပုတ္တဝါဒဝဏ္ဏနာ

၂၆၇။ နိမ္မာဒေတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ နိမ္မာဒေတိ နိမ္မာနေကရောတိ၊ ရွှတ်ချခြင်းကို ပြု၏။ ယန္နူနာဟန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယဒိပန၊ အကယ်၍။ အဟံ၊ သည်။ ကဏှာယနော ။ပ။ တမာတိဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အမ္မဉ္ဇော၊ သည်။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ မဟာသဒ္ဒေန၊ သည်းစွာသော အသံဖြင့်။ အဝေါစကိရ၊ တတ်။ ကသ္မာ၊ကြောင့်။ တိက္ခတ္တုံ၊ကြိမ်။ အဝေါစ၊နည်း။ ကိံ၊ နည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ (ထည့်ပါ)။ အသုဒ္ဓဘာဝံ၊ အမျိုးမစင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ နဇာနာတိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စေဝဒေယျ၊ အံ့။ အာမ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဇာနန္တော်ပိ၊ သိသော်လည်း။ ဧတံကာရဏာ၊ သည်။ ဘဝပဋိစ္ဆန္နံ၊ ဘဝဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိ၏။ (တနည်းကား)။ ဧတံကာရဏာ၊ ကို။ ဘဝပဋိစ္ဆန္နံ၊ဘဝသည် ဖုံးလွှမ်း၏။ တံ၊ ထိုဘဝဖုံးလွှမ်းသော အကြောင်းကို။ အနေန၊ ဤ အမ္မဉ္ဇသည်။ နဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်။ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍။ မဟာသမဏော၊ ရဟန်းကြီးသည်။ ကိံ၊ အဘို့။ ဝက္ခတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤ။ မညမာနော၊ အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍။ မာနထဒ္ဓတာယ၊မာန်ခက်ထန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဝေါစ၊ ၏။ မာတာပေတ္တိကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မာတာပိုတ္တနံ၊ တို့၏။ သန္တိကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော။ နာမဧဂါတ္တန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဏ္ဏတ္တိဝသေန၊ နာမပညတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ နာမံ၊ နာမမည်၏။ ပဧဝဏီ ဝသေန၊ အဆက်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဂေါတ္တံ၊ အနွယ်မည်၏။ အနုဿရတေဝတိ၊ ဟူသည်ကား။ အနုဿရန္တသ၊ အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့သော။ ကုလကောဋိံ၊ အမျိုးဆက်ကို။ သောဓေန္တသ၊ သုဓ်သင်သော။ တေ၊ သင်၏။ အယျပုတ္တာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သာမိနော၊ အရှင်၏။ ပုတ္တာ၊ တို့တည်း။ ဒါသိပုတ္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဃရဒါသိယာဝ၊ အိမ်၌ပေါက်သော ကျွန်မ၏သာလျှင်။ ပုတ္တောဝ၊ တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒါသေန၊ သည်။ သာမိနော၊ အရှင်တို့ သို့။ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗာယထာ၊ ကပ်အပ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ အနုပ

သက်မန္တံ၊ မကပ်သော။ တံ၊ သင့်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ သက္ကာ၊ သာကီဝင်မင်းတို့သည်။ အနုဇဋ္ဌံသု၊ ပြက်ရယ်မှုကို ပြုကုန်၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။

သြက္ကာကမင်းပှစ၍ သာကိဝင်အဆက်

ဣတော၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ တဿ၊ ထိုအမွဋ္ဌ၏။ ဒါသဘာဝဠ္ဠ၊ ကျွန်ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ သက္ကးနံ၊ တို့၏။ သဲဘီဘာဝဠ္ဠ၊ အရှင်ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ပကာသေတွာ၊ ပြပြီး၍။ အတ္တနောစ၊ ၏လည်းကောင်း။ အမွဋ္ဌဿစ၊ ၏လည်းကောင်း။ ကုလဝံသံ၊ အမျိုးအဆက်ကို။ အာဟရန္တော၊ ဆောင်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ သက္ကာဧဝါပနာတိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တတ္ထပါဠော၊ ၌။ ဧဟန္တိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်၏။

အဘယ်သို့ ထားကုန်သနည်းဟု သူစောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍ သြက္ကာသော။ပ။ သောတိဟူသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏အတ္ထကား—

ကိံ၊ အသို့။ ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်သနည်း။ သြက္ကာသော၊ သြက္ကးကမင်းသည်။ နော၊ တို့၏။ ပဗ္ဗပုရိသော၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော ယောကျ်ားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဟူ၍။ (ဤသို့ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော ယောကျ်ားဟူ၍ လည်းဟူ)။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထို ဌပေန္တိ ဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

အဘယ်ကြောင့် ထိုမင်းကို သြက္ကာကဟူ၍ သိကုန်သနည်း ဟူသော စောဒနာကို နှလုံးထား၍ တဿ ဣတိရ။ပ။သဒ္ဒါနိံသုတိ ဟူသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏ အတ္ထကား—

တဿရညော၊ ၏။ ကထနကာလေ၊ စကားဆိုသော အခါ၌။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ ဥက္ကာဝိယ၊ မီးရှူးကဲ့သို့။ ပဘာ၊ အရောင်သည်။ နိစ္ဆရတိကိရ၊ ထွက်သတတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံရာဇာနံ၊ ကို။ သြက္ကာကောတိ၊ သြက္ကာကဟူ၍။ သဒ္ဒါနိံသု၊ သိကုန်၏။ ပဗ္ဗာဇေသိတိ၊ ဟူသည်ကား။ နိဟရိ၊ နှင်ထုတ်၏။

ဣဒါနိ၊ ၌။ တေပုတ္တေ၊ တို့ကို။ နာမဝသေန၊ အမည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒဿေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ သြက္ကာမုခန္တိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုသြက္ကာမုခံ အစရှိသောပါဌ်၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိ

ကထာ၊ အစဉ်ဖြစ်သောစကားတည်း။ ပဌမကပ္ပိကာနံ၊ ပဌမကပ်ဒ်ခ်ဖြစ်ကုန်သော သူတို့၏။ မဟာသမ္မတဿ၊ မဟာသမ္မတအမည်ရှိသော။ ရညော၊ ၏။ ရောဇောနာမ၊ ရောဇအမည်ရှိသော။ ပုတ္တော၊ သည်။ အဟောသိကိရ၊ သတတ်။ ရောဇဿ၊ ၏။ ဝရရောဇောနာမ၊ ရှိသော။ ပုတ္တော၊ သည်။ ဝရရောဇဿ၊ ၏။ ကလျာဏောနာမ၊ ရှိသော။ ပုတ္တော၊ သည်။ ကလျာဏဿ၊ ၏။ ဝရကလျာဏောနာမ၊ ရှိသော။ ပုတ္တော၊ သည်။ ဝရကလျာဏဿ၊ ၏။ မန္ဓာတာ၊ မန္ဓာတ်အမည်ရှိသော။ ပုတ္တော၊ သည်။ မန္ဓာတုဿ၊ ၏။ ဝရမန္ဓာတာ၊ ရှိသော။ ပုတ္တော၊ သည်။ ဝရမန္ဓာတုဿ၊ ၏။ ဥပေါသထောနာမ၊ ရှိသော။ ပုတ္တော၊ သည်။ ဥပေါသထဿ၊ ၏။ ဝရောနာမ၊ ရှိသော။ ပုတ္တော၊ သည်။ ဝရဿ၊ ၏။ ဥ၁ဝရောနာမ၊ ရှိသော။ ပုတ္တော၊ သည်။ ဥပဝရဿ၊ ၏။ မဂ္ဃဒေဝါနာမ၊ အမည်ရှိသော။ ပုတ္တော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ မဂ္ဃဒေဝဿ၊ ၏။ ပရံပရာယ၊ အဆက်ဆက်ဖြင့်။ စတုရာသီတိခတ္တိယသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော မင်းတို့သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထို ရှစ် သောင်း လေး ထောင် သော မဂ္ဂ ဒေဝ မင်း ဟူ၏။ ပစ္ဆတော၊ မှ။ တယော၊ သုံးဆက်ကုန်သော။ သြက္ကာကဝံသာ၊ တို့သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထို သုံး ဆက် ကုန် သော သြက္ကာကအန္ဒယ် တို့တွင်။ တတိယသြက္ကာကဿ၊ ၏။ ဟတ္ထာစ၊ ဟတ္ထာ လည်း ကောင်း။ စိတ္တာစ၊ လည်းကောင်း။ ဇန္တုစ၊ လည်းကောင်း။ ဇာလိနီစ၊ လည်းကောင်း။ ဝိသာခါစ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ မဟာသိယော၊ တို့သည်။ အဓဟာသုံ၊ ကုန်၏။ ဧကေကိဿာ၊ တယောက်တယောက်သော မိဖုယား၏။ ပဋ္ဌပဋ္ဌိတ္ထိသတာနဂိဝါရာ၊ ငါးရာငါးရာသော မိန်းမအခြံအရံ ရှိကုန်သည်။ အဓဟာသုံ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗဧဋ္ဌာယ၊ ခပ်သိမ်းသောမိဖုယားတို့ ၏အကြီးဖြစ်ခသာ။ မဟေသိယာ၊ ၏။ သြက္ကာမုခါစ၊ သြက္ကာမုခလည်း ကောင်း။ ကရဏ္ဍုစ၊ လည်းကောင်း။ ဟတ္ထိနီကောစ၊ လည်းကောင်း။ သိနီသူရောစ၊ လည်း ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရော၊ ကုန် သော။ ပုတ္တာ၊ တို့သည်။ အဓဟာသုံ၊ ကုန်၏။ ပိယာစ၊ လည်းကောင်း။ သုပိယာစ၊ လည်းကောင်း။ အာနန္ဒာစ၊ လည်းကောင်း။ ဝိဇိတာစ၊ လည်းကောင်း။ ဝိဇိတသေနာစ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဓိတရော၊

တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သာ၊ ထိုမိဖုယားကြီးသည်။ နဝ
ပုတ္တော၊ တို့ကို။ ဝိဇာယိတ္ဝာ၊ ဖွား၍။ ကာလံ၊ ကို။ အကာသိ၊ ၏။

အထ၊ ၌။ ရာဇာ၊ သည်။ အညံ၊ သော။ ဒဟရိံ၊ ငယ်စ္ဆာသော။ အဘိရူပံ၊
အလွန်အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသော။ ရာဇမိတရံ၊ မင်းသွီးကို။ အာနေတ္ဝာ၊ ၍။
အဂ္ဂမဟေသိဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဌပေသိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုမိဖုယားသည်။ ဇန္တုံနာမ၊
ရှိသော။ ပုတ္တံ၊ ကို။ ဝိဇာယိ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုသတို့သားကို။ပဠူဗန္ဒိဝသေ၊
၌။ အလင်္ကရိတ္ဝာ၊ ၍။ ရညော၊ အား။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ရာဇာ၊ သည်။
တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍။ တဿာ၊ ထိုမိဖုယားအား။ ဝရံ၊ ကို။ အဒါသိ၊
၏။ သာ၊ ထိုမိဖုယားသည်။ ညာတကေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မန္တေတ္ဝာ၊
၍။ ပုတ္တဿ၊ အား။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ယာစိ၊ ၏။ ရာဇာ၊ သည်။ ဝသလီမိန်းမယုတ်။
နဿ၊ ပျက်လေလော။ မမ၊ ၏။ ပုတ္တာနံ၊ တို့၏။ အန္တရာယံ၊ ကို။ ဣစ္ဆသိ၊ ၏။
ဣတိ၊ သို့။ တဇ္ဇေသိ၊ ခြိမ်းချောက်၏။ သာ၊ သည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ ရဟော၊
ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ပရိတောသေတ္ဝာ၊ နှစ်သက်စေ၍။
မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မုသာဝါဒေါနာမ၊ မည်သည်။ နဝဠ္ဍတိ၊ မအပ်။ ဣတိ
အာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားတို့ကို။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ယာဧတိယေဝ၊
ကတည်း။ အထ၊ ၌။ ရာဇာ၊ သည်။ ပုတ္တော၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၏။
တာတ၊ ချစ်သားတို့။ အဟံ၊ သည်။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ကဏိဋ္ဌံ၊ ညီဖြစ်သော။
ဇန္တုကုမာရံ၊ ဇန္တုမင်းသားကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ တဿ၊ ထိုဇန္တုမင်းသား၏။
မ.တုယာ၊ အား။ ဝရံ၊ ကို။ သာဟသာ၊ အဆောတ်လျင်။ အဒါသိံ၊ ၏။
သာ၊ ထိုဇန္တုမင်းသားအမိသည်။ ပုတ္တဿ၊ အား။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ပရိဏာမေတုံ၊
ဆောင်နှင်းစိမ့်သောငှာ။ ဣစ္ဆတိ၊ ၏။ တုမှေ၊ တို့သည်။ မင်္ဂလဟတ္ထိဠ္ဟ၊
မင်္ဂလာ ရှိ သော ဆင်ကို လည်းကောင်း။ မင်္ဂလအဿဠ္ဟ၊ ကိုလည်းကောင်း။
မင်္ဂလရထဠ္ဟ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ ယတ္ထကေ၊ အကြင်မျှလောက်
ကုန်သော ဆင် မြင်း ရထားတို့ကို။ ဣစ္ဆထ၊ ကုန်၏။ တတ္ထကေ၊ ထိုမျှလောက်
ကုန်သော။ ဟတ္ထိ အဿ ရထေ၊ တို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေ
ကုန်။ မမစ္စယေန၊ ငါလွန်သဖြင့်။ အာဂန္ဆာ၊ ၍။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကရေယျာထ၊
ကုန်လော။ ဣတိ၊ သို့။ အဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ အမစ္စေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
ဥယ္ယောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။

တေ၊ ထိုသားတို့သည်။ နာနပ္ပကာရံ၊ အ ထူး ထူး အပြား ပြား ရှိသော ငိုကြွေးခြင်းကို။ ရောဒိတ္တာ၊ ငိုကြွေး၍။ ကန္ဒိတ္တာ၊ မြည်တမ်း၍။ တာတာ၊ ဘခင်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ခမထ၊ သည်းခံကုန်လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ရာဇာနဥ္စေဝ၊ ကိုလည်း ကောင်း။ ရာဇော ရောဓေစ၊ မင်း မောင်း မ တို့ ကို လည်း ကောင်း။ ခမာပေတ္တာ၊ သည်းခံစေ၍။ မယမ်မိ၊ တို့သည်လည်း။ ဘာတူဟိ၊ မောင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂစ္ဆာမ၊ သွား ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရာဇာနံ၊ ကို။ အာပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ၍။ နံဂရာ၊ မှ။ နိက္ခမန္တာ၊ ကုန်သော။ ဘဂိနိယော၊ နှမတို့ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ စတုရင်္ဂိနိယာ၊ အင်္ဂါ လေး ပါး နှင့် ပြည့် စုံ သော။ သေနာယ၊ စစ်သည်သည်။ ပရိဝုတာ၊ ခြံရံ ကုန်လျက်။ နဂရာ၊ မှ။ နိက္ခမိံ သု၊ ကုန်၏။ ကုမာရာ၊ မင်းသားတို့သည်။ ပိတု၊ ၏။ အစ္ဆယေန၊ ဖြင့်။ အာဂန္ဆာ၊ ၍။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေသုန္တိ၊ မင်းပြု ကုန်လတ္တံ့။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။ နေ၊ ထိုမင်းသားတို့ကို။ ဥပဋ္ဌဟာမ၊ လုပ်ကျွေးကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ၍။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ အနုဗန္ဓိံ သု၊ အစဉ်လိုက်ကုန်၏။ ပဌမဒိဝသေ၊ ၌။ ယောဇန မတ္တာ၊ တ ယူ ဇ နာ အ တိုင်း အ ရှည် ရှိ သော။ သေနာ၊ စစ်သည်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဒုတိယေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ဒ္ဝိယောဇနမတ္တာ၊ နှစ်ယူဇနာ အ တိုင်း အ ရှည် ရှိသော။ သေနာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ တတိယေ၊ ၌။ တိယောဇနမတ္တာ၊ သော။ သေနာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကုမာရာ၊ တို့သည်။ မန္တယိံ သု၊ ကုန်၏။ အယံဗလကာယော၊ ဤဗိုလ်စု သည်။ မဟာ၊ မျှားစ့ာ၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ကိဠိ၊ သော။ သာမန္တရာဇာနံ၊ အနီးဖြစ်သောမင်းကို။ မဒ္ဒိတ္ဝာ၊ ဖျက်ဆီး၍။ ဇနပဒံ၊ ကို။ သစေဂဏှေယျာမ၊ ကုန်အံ့။ သော ပိရာဇာ၊ သည်လည်း။ နော၊ ငါတို့အား။ နပ္ပသဟေယျ၊ မနှိပ်စက်နိုင်ရာ။ ပရေသံ၊ သူ တ ပါး တို့ကို။ ပီဠာယ၊ နှိပ် စက် ခြင်း ကို။ ကတာယ၊ ပြုသဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ အယံဗလကာယော၊ ဤဗလ ဗမ္မူ ဒိပ် ကျွန်းသည်။ မဟာ၊ ကျယ် စ့ာ ၏။ အရညော၊ ၌။ နဂရံ၊ ကို။ မာပေဿာမ၊ ဖန်ဆင်းကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ မန္တယိံ သု၊ တိုင်ပင်ကုန်၏။ မန္တေတ္ဝာ၊ ၍။ (ထည့်ပါ)။ ဟိမဝန္တာဘိမုခါ. ဟိမဝန္တာသို့ရှေးရှု။ ဂန္ဒာ၊ ၍။ နဂရဝတ္ထုံ၊ မြို့ရာမြေကို။ ပရိယေသိံ သု၊ စုံစမ်းကုန်၏။

တသို့ံသမယော၊ ၌။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ပြာဟ္မဏ မဟာသာလကုလေ၊ ဥစ္စာများသော ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္ဝာ၊ ၍။ ကပိလ ပြာဟ္မဏော၊နာမ၊ ကပိလအမည်ရှိသောပုဏ္ဏားသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ နိက္ခမ္မ၊ ရှာမှုထွက်၍။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ ၍။ ဟိမဝန္တပဿေ၊ ဟိမဝန္တော တော၏ အနိုး၌။ ပေါက္ခရဏိယာ၊ ၏။ တီရေ၊ ၌။ သာကဝနသဏ္ဍေ၊ ကျွန်း တော၌။ ပဏ္ဏသာလံ၊ သစ်ရွက်မိုး သော စရပ်ကို။ မာပေတ္ဝာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ဝသတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုကပိလရသေ့သည်။ ဘူမိဇာလံနာမ၊ ဘူမိဇာလအမည်ရှိသော။ ဝိဇ္ဇံ၊ အတတ်ကို။ ဇာနာတိကိရ၊ သတတ်။ ယာယဝိဇ္ဇာယ၊ ဖြင့်။ ဥဒ္ဓံ၊ ၌။ အသီတိဟတ္ထေ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်ရှိသော။ အာကာသေ၊ ၌။ ဟေဋ္ဌာစ၊ ၌လည်း။ အသီတိဟတ္ထာယ၊ သော။ ဘူမိယံ၊ ၌။ ဂုဏဒေါသံ၊ ဂုဏ်အပြစ်ကို။ ပဿတိ၊ ၏။

ဟေဋ္ဌာစ၌ စသဒ္ဒါဖြင့် အသီတိဟတ္ထေ ဟူသောပုဒ်ကို ငင်သတည်း။ စတုဘူမိယမှိ ဟူ၍ ပါဌ်အချို့ရှိ၏၊ မသင့်။ ဟေဋ္ဌာစ ဘူမိယံ ဟူ၍သာ ရှိသင့်သည်။

တံဝိဇ္ဇံ၊ ကို။ ဇာနာတိ၊ ၏။ (ဤသို့သမှုန်)။ တေသွိံ ပဒေသေ၊ ၌။ တိဏဂုမ္ဗ လတာ၊ မြက်ချုံနွယ်တို့သည်။ ဒက္ခိဏာဝဋ္ဋာ၊ လက်ျာ ရစ်လည် ကုန် သည် ဖြစ်၍။ ပါစီနာဘိမုခါ၊ အရှေ့အရပ်သို့ရှေ့ရှု။ ဇာယန္တိ၊ ပေါက်ကုန်၏။ သီဟဗျဂ္ဃဒီပယော၊ ခြင်္သေ့,ကျား အစရှိသည်တို့သည်။ မိဂသူကရေ၊ သမင် တောဝက်တို့ကို။ သပ္ပ ဗြဟ္မဏရာစ၊ မြွေ ကြောင် တို့ သည် လည်း။ မဏ္ဍူကမူသိကေ၊ ဘားကြွက်တို့ကို။ အနုဗန္ဓမာနံ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သည်ရှိသော်။ တံပဒေသံ၊ သို့။ ပတ္ဝာ၊ ၍။ အနုဗန္ဓိတုံ၊ အစဉ်လိုက်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောန္တိ၊ ကုန်။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်သဖြင့်ကား။ တေဟိ၊ ထိုသမင် တောဝက် ဘား ကြွက်ဘို့သည်။ သန္တဋ္ဌိတာ၊ ခြိမ်းချောက် အပ် ကုန် သည် ဖြစ်၍။ တေ၊ ထို ခြင်္သေ့ ကျား မြွေ ကြောင်တို့သည်။ နိဝတ္တန္တိယေဝ၊ နစ်ကုန်သလျင်ကတည်း။ သော၊ ထိုကပိလရသေ့သည်။ အယံ၊ ဤအရပ်သည်။ ပထဝိယာ၊ ၏။ အဂ္ဂ ပဒေသော၊ မြတ်သောအရပ်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဥ တ္ဝာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ် ၌။ အတ္တာနေ၊ ၏။ ပဏ္ဏသာလံ၊ ကို။ မာပေသိ၊ ၏။

အထ၊ ၌။ တေကုမာရေ၊ တို့ကို။ နဂရဝတ္ထုံ၊ မြို့ရာအရပ်ကို။ ပရိယေသ မာနေ၊ ရှာကုန်သည်ဖြစ်၍။ အတ္တာနေ၊ ၏။ ဝသနောကာသံ၊ နေရာအရပ်

သို့။ အာဂဓတ၊ လာလတ်ကုန်သည်တို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ၍။ တံ ပဝတ္တိံ၊ ကို။ ဥတ္ဝာ၊ ၍။ တေသု၊ ထိုမင်းသားတို့၌။ အနုကမ္ပံ၊ သနားခြင်း ကို။ ဇနေတ္ဝာ၊ ၍။ ဣမသ္မိံ ပဏ္ဍာသာလဂ္ဂေ၊ ဤဓါ၏သဒ်မ်းအရပ်၌။ မာပိတံ၊ ဖန်ဆင်းအပ်သော။ နဂရံ၊ သည်။ ဇမ္မဒီပေ၊ ၌။ အဂ္ဂနဂရံ၊ မြတ်သောမြို့သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤမြို့၌။ ဇာတပုရိသေသု၊ ဖွားမြင် သော ယောကျ်းတို့တွင်။ ဧကေကံ၊ တ ယောက် တ ယောက် ကို။ ပုရိသသတမ္မိ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပုရိသသဟဿမ္မိ၊ သည်လည်းကောင်း။ အဘိဘဝိတုံ၊ ငှာ။ နှ သက္ခိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤသဒ်မ်းအရပ်၌။ နဂရံ၊ကို။ မာဓပထ၊ ကုန်လော။ ပဏ္ဍာသာလဂ္ဂေ၊ ၌။ ရညော၊ ၏။ ဃရံ၊ကို။ ကရောထ၊ ကုန်လော။ ဟိ-တဓေဝ သစ္စံ၊ ၏။ ဤမသို့ သြကာသေ၊ ၌။ ဥတ္ဝာ၊ ၍။ စက္ခောလ ပုတ္တောပိ၊ ဒဲ့ခန်းစက္ခား သားသည်လည်း။ စက္ခဝတ္တိဗ္ဗလေန၊ စကြဝေး၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အဘိသေယျုံ၊ အစိုးရရာ၏။ (သူတပါးတို့ကိုနှိပ်စက်နိုင် ရာ၏ လည်းဟူ)။ ဤတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အယျဿ၊ အရှင်၏။ ဝသနောကာသောနနု၊ နေရာအရပ်မဟုတ်လော။ ဤတိ၊ သို့။ ကုမာရာ၊ တို့သည်။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ မမ၊ ၏။ ဝသနောကာသော၊ နေရာအရပ်တည်း။ ဤတိ၊ သို့။ မာစိန္တယိတ္ထ၊ ကုန်လင့်။ မယ္ဟံ၊ ၏။ ပဏ္ဍာသာလံ၊ ကို။ ဧကပဿေ၊ တခုသောနံပါး၌။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ နဂရံ၊ ကို။ မာပေတ္ဝာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ကပိလဝတ္ထုန္တိနာမံ၊ ကပိလဝတ်ဟူသောအမည်ကို။ ကရောထ၊ မှည့်ကုန်လော။ ဤတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ တေကုမာရာ၊ ထိုမင်းသားတို့ သည်။ တထာ၊ ထိုကပိလရသေ့ဆိုတိုင်း။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ တထ္ထ၊ ထိုမြို့၌။ နိဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပေသုံ၊ ပြုကုန်၏။

အထ၊ ၌။ အမစ္စာ၊တို့သည်။ ဤမေဒါရကာ၊ တို့သည်။ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ် သို့ရောက်ကုန်ပြီ။ နေသံ၊ ထိုမင်းသားတို့၏။ ပိတာ၊ အဘသည်။ သန္တိကေ၊ အနီး၌။ သစေ ဘဝေယျ၊ အံ့။ သော၊ ထိုအဘသည်။ အာဝါဟ ဝိဝါဟံ၊သို့မဟုတ် ပေးခြင်း သို့မဟုတ်ယူခြင်းကို။ ကရေယျ၊၏။ ဤဒါနိပန၊ ၌ကား။ အမ္ဟာကံ၊ တို့၏။ ဘာရော၊ ဝန်တည်း။ ဤတိ၊သို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊၍။ ကုမာရေဟိ၊တို့နှင့်။သဒ္ဓိံ၊ကု။

၁။ ဋီသစ် ဒု-၂၅၈-၌ အတိသေယျောတိ အတိဝိယ ဥတ္တမော ဘဝေယျဟု ဖွင့်ရကား အဘိသေယျဟု နိဿံယ်၌ရှိသည်ကို ဆင်ခြင်။-

မန္တယိ်သု၊ တိုင်ပင်ကုန်၏။ ကုမာရာ၊ တို့သည်။ အမှားကံ၊ တို့၌။ သဒိသာ၊ ကုန်ဖသာ။ ခတ္တိယဓီတရောနာမ၊မင်သိမ်း မည်သည်တို့ကို။နပဿာမ၊မမြင်ကုန်။ ဘဂိနီနံ၊ နှမတို့နှင့်။ သဒိသေ၊ တူကုန်သော။ ခတ္တိယကုမာရကော၊ မင်းမျိုး ဖြစ်သော သတို့သားတို့ကို။ နာပိ ပဿာမ၊ ကုန်။ နော၊ ငါတို့၏။ အသဒိသ သံယောဂေါ၊ ဆွတူ မျိုးတူ မဟုတ်သောသူတို့နှင့် ပေါင်းဖော် ယှက်တင်ခြင်း ကြောင့်။ဥပပန္နာ၊ ပေါက်ဖွားကုန်သော။ ပုတ္တာစ၊တို့သည်လည်း။ မာတိကော ဝါ၊ မှသော်၎င်း။ ပိတိတောဝါ၊ မှသော်၎င်း။ သပရိသုဒ္ဓါ၊ မစင်ကြယ်ကုန် သည်ဖြစ်၍။ ဇာတိသမ္ဘေဒံ၊ သဘောပျက်ခြင်းသို့။ ပါပုဏိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန် လတ္တံ့၊ တသ့ာ၊ ကြောင့်။ မယံ၊တို့သည်။ ဘဂိနီဟိယော ဝ၊နှမတို့နှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိ ၊ကဲ့။သံဝါသံ အိမ်ထောင်ခြင်းကို။ ရောစေမ၊နှစ်သက်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊သို့။ ဝတ္ဝာ၍။ တေကုမာရော၊ တို့သည်။ ဇာတိသမ္ဘေဒဘယေန၊ အမျိုး ပျက်အံ့ သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ (ဇာတ်ပျက်အံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့် လည်းဟူ)။ဧဇဋ္ဌကဘဂိနိ်၊နှမအကြီးကို။ မာတုဋ္ဌာနေ၊ အမိအရာ၌။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ အဝသေသာဟိ၊ ကြွင်း ကုန် သော နှမတို့နှင့်။သံဝါသံ၊ ကို။ ကပေသုံ၊ ပြုကုန်၏၊

ပုဇ္ဇောဟိစ၊ တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ဓိတာဟိစ၊ကို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဇေဋ္ဌမာ နာနံ၊ ကြီးကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုမင်းသိမ်း မင်းသားတို့၏။ ဧဇဋ္ဌကဘဂိနိယာ၊ နှမအကြီးအား။ အပရေန၊သော။ သမယေန၊ ၌။ ကုဋုရောဂေါ၊ နူနာသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ကောဝိဋာရပုပ္ဖသဒိသာနိ၊ ကလောပဋ်နှင့် တူကုန် သော။ (ပင်လယ်ကသစ်ပဋ်နှင့် တူကုန်သော လည်းဟူ)။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်၏။ ရာဇကုမာရာ၊ တို့သည်။ ဣမာယ၊ ဤနှမအကြီး နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တကွ၊ ဧကတော၊ အတူ။ (တပေါင်းတည်း လည်းဟူ)။ နိသဇ္ဇ ဌာနဘောဇနာဒီနိ၊ ထိုင်ခြင်းရပ်ခြင်းစားခြင်း အစရှိသည်တို့ကို။ ကရောန္တာနံ၊ ပြုကုန်သည်ရှိသော်။ အမှာကမ်ပိ၊တို့အား၊လည်း။ ဥပရိ၊၌။ အယံရောဂါ၊သည်။ သက်မတိ၊ ကူး၏။ ဣတိ၊သို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ကေဒိဝသံ၊ ၌။ ဥယျာနကီဠံ၊ ဥယျာဉ်ကစားခြင်းကို။ ဂစ္ဆန္တာဝိယ၊ သွားကုန်သကဲ့သို့။ တံ၊ထိုနှမအကြီးကို။ ယာနေ၊ ရထား၌။ အာရောပေတွာ၊ ထင်၍။ အရညံ၊သို့။ ပဝိသိတွာ၊ဝင်၍။ ဘူမိယံ၊ ၌။ ဃရသခ်ေပန၊ အိမ်အသွင်ဖြင့်။ ပေါက္ခရဏိ ်၊ လေး ထောင့်

ကျင်းကို။ ခဏာပေတ္ဝာ၊ တူးစေ၍။ တတ္ထ၊ ထိုလေးထောင့်ကျင်း၌။ခါဒနီယ ဘောဇနီယေန၊ ခဲဘွယ် စားဘွယ်နှင့်။ သဒ္ဒိ၊ တက္ခ။ ပက္ခိပိတ္ဝာ၊ ထည့်၍။ တံ၊ ထိုနှမ အကြီးကို။ ဥပရိ၊၌။ ပဒရံ၊ ပျဉ်ချပ်ကို။ ပဒ္ဓိစ္စာဒေတ္ဝာ၊ မိုးစေ၍။ ပံသုံ၊မြေကို။ ဒတ္ဝာ၊၍။ ပက္ကမိ ့သု၊သွားကြကုန်၏။

တေန သမယေန၊ ၌။ ရာမောနာမ၊ ရာမအမည်ရှိသော။ ဗာရာဏသိ ရာဇာပိ၊ သည်လည်း။ ကုဋ္ဌရောဂေါ၊ နှုနာရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊၍။ နာဠကိတ္ထိဟိစ၊ မောင်းမတို့သည် လည်းကောင်း။ ဩရောဓေဟိစ၊ ကိုယ်လုပ်တို့သည် လည်းကောင်း။ (တနည်းကား) နာဠကိတ္ထိဟိစ၊ ကချေသည်မိန်းမတို့သည်လည်းကောင်း။ ဩရောဓေဟိစ၊ မောင်းမတို့သည်လည်းကောင်း။ ဇိဂုစ္ဆိယမာနော၊ စက်ဆုပ် ရွံရှာသည်ဖြစ်၍။ တေန သံဝေနေန၊ ထိုသို့ နှုနာကြောင့်ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းဖြင့်။ ဇေဋ္ဌပုတ္တဿ၊ အား။ ရဇ္ဇံ ကို။ ဒတ္ဝာ၊ပေး၍။အရည်၊သို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထိုတော၌။ ပဏ္ဏသာလံ၊ ကို။ မာပေတ္ဝာ၊ ၍။ မူလ ဖလာနိ၊ သစ်မြစ်သစ်သီးတို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တော၊ စားသည်ဖြစ်၍။ န စိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ အရောဂေါ၊ အနာမရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏား၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဣတောစ၊ ဤအရပ်သို့ ၎င်း။ ဣတောစ၊ ထိုအရပ်သို့၎င်း။ ဝိစရန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ မဟန္တံ၊ သော။ သုသိရရုက္ခံ၊အခေါင်းရှိသောသစ်ပင်ကို။ဒိဿွာ၊၍။ တဿ၊ထိုအခေါင်း ရှိသောသစ်ပင်၏။ အဘ္ဘန္တရေ၊အတွင်း၌။ သောဋ္ဌသဟတ္ထပ္ပမာဏံ၊တဆဲခြောက် တောင် အတိုင်းအရှည် ရှိသော။ ဩကာသံ၊ အရပ်ကို။ ဇသောဓေတ္ဝာ၊ သုဓ်သင်၍။ ဒ္ဝါရဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝါတပါနဉ္စ၊ လေသာ တံ ခါး ကို လည်းကောင်း။ ယောဇေတ္ဝာ၊ ၍။ နိဿေဏိ ့၊ လှေခါးကို။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့၍။ တတ္ထ၊ ထိုသစ်ခေါင်း၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရာမမင်းသည်။ အင်္ဂါရကဋ္ဌာဟော၊ မီးအိုးခင်း၌။ အင်္ဂဲ ့၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊၍။ ရတ္တိ ့၊ ၌။ မိဂ သူကရာဒီနံ၊ သမင် တောဝက် အစရှိသည်တို့၏။ သဒ္ဒေ၊တို့ကို။ သုဏန္တော၊ နား ထောင် သည် ဖြစ် ၍။ သယတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရာမမင်း သည်။ အသုကသ္မိ ့ပဒေသေ၊ ၌။ သီဟော၊သည်။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ အကာသိ၊၏။ အသုကသ္မိ ့ပဒေသေ၊ ၌။ ဗျဂ္ဃော၊ သည်။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ အကာသိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သလ္လက္ခေတ္ဝာ၊ မှတ်၍။ ပဘာတေ၊ မိုးလင်းလတ်သော်။ (ညဉ့်ကုန်လတ်

သော် လည်းဟူ)။ တတ္ထာ၊ ထိုအသံဖြစ်ရာအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သုဒ်း၍။ ဝိဿာသမံသံ၊ ခြင်္သေ့အစရှိသည်တို့၏ စားကြွင်းဖြစ်သောအသားကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ပစိတ္ဝာ၊ ၍။ ခါဒတိ၊ ၏။

အထ၊ ဥ္စ်။ ကေဒိဝသံ၊ ဥ္စ်။ တသ္မိံ၊ ထိုရာမမင်းသည်။ ပစ္စူသသမယေ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌။ အဂ္ဂိံ၊ ကို။ ဇာလေတ္ဝာ၊ ထွန်းညှိ၍။ နိသိန္နေ၊နေသည်ရှိသော်။ ရာဇဓိတာယ၊ မင်းသို့၏။ သရီရဂန္ဓေန၊ ကိုယ်နံ့ဖြင့်။ အာဂန္ဆာ၊ လာ၍။ ဗျဂ္ဃေါ၊ သည်။ တသ္မိံ ပဒေသေ၊ ၌။ ပံသုံ၊ မြေမှုန့်ကို။ ဝိယူဟန္တော၊ ယက်သည်ဖြစ်၍။ ပဒရေ၊ ပျဉ်၌။ဝိဓံ၊ဟင်းလင်းကို။ (အကြွားကိုလည်းဟူ)။ အကာသိ၊ ၏။ တေနစ ဝိဝရေန၊ ထိုဟင်းလင်းဖြင့်လည်း။ သာ၊ ထိုမင်းသို့သည်။ ဗျဂ္ဃံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ ဘီတာ၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဿရံ၊ ဖောက်ပြန်သောအသံကို။ အကာသိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရာမမင်းသည်။ တံသဒ္ဒံ၊ ထိုမင်းသို့မီးအသံကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ သော၊ ဤအသံသည်။ ဣတ္ထိသဒ္ဒေါ၊ တည်း။ ဣတိစ၊ လည်း။ သလ္လက္ခေတ္ဝာ၊ ၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္ဆ္ဝာ၊ ၍။ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌။ ကော၊ အသူနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ သာမိ၊ အရှင့်သား။ မဒတုဂါမော၊ မာတုဂါမတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ကိံ ဇာတိကာ၊ အဘယ်ဇာတ်ရှိသည်။ အသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ သာမိ၊ သား။ အဟံ၊ သည်။ သြက္ကာကမဟာရာဇဿ၊ ၏။ ဓိတာ၊ သို့မီးသည်။ အမ္မိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ နိက္ခမ၊ ထွက်ခဲ့လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုစ္စတေ၊ သော်။ သာမိ၊ သား။ နာ သက္ကာ၊ မစ္ဆမ်းနိုင်။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုစ္စတေ၊ သော်။ သာမိ၊ သား။ မေ၊ အား။ ဆဝိရောဂေါ၊ နှူနာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ သော၊ ထိုရာမမင်းသည်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ပဝတ္တိံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ၍။ ခတ္တိယမာနေန၊ မင်း၏မာန်ဖြင့်။ အနိက္ခမန္တိံ၊ မထွက်သောမင်းသို့မီးကို။ အဟာမို့၊ သည်လည်း။ ခတ္တိယော၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အတ္တာနော၊ ၏။ ခတ္တိယဘာဝံ၊ မင်းမျိုး၏အဖြစ်ကို။ ဇာနာပေတ္ဝာ၊ သိစေ၍။ နိဿဏိံ၊ လှေခါးကို။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ ဥဒ္ဓရိတ္ဝာ၊ ထုတ်၍။ အတ္တာနော၊ ၏။ ဝသနောကာသံ၊ နေရာအရပ်သို့။ နေတ္ဝာ၊ ၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ ပရိဘုတ္တဘောဿဇ္ဇာနိယေဝ၊ သုံးဆောင်သောဆေးတို့ကို သာလျှင်။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ အရောဂံ၊ အနာမရှိ

သည်ကို။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသည်ကို။ ကတ္တာ၊ပြု၍။ တာယ၊ ထိုမင်းသို့နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ ကဋ္ဌ။ သံဝါသံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု၏။ သာ၊ ထိုမိဖုယားသည်။ ပဌမ သံဝါသေနေဝ၊ ရှေးဦးစွာသော ပေါင်းဖော်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဂဟံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို။ ဂဏှိတ္ထာ၊ ၍။ ဒွေပုတ္တေ၊ တို့ကို။ ဝိဇာယိ၊ ၏။ ပုနပိ၊ လည်း။ ဒွေပုတ္တေ၊ တို့ကို။ ဝိဇာယိ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ထိုအတူ။ သောဋ္ဌသက္ခတ္တုမ္ပိ၊ တဆဲ့ခြောက်ကြိမ်လည်း။ ဝိဇာယိ၊ ဖွား၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဋ္ဌံ သ ဘာဝတရော၊ သုံးကျိပ် နှစ်ယောက် ကုန် သော ညီနောင်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်၏။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ဝုဏ္ဍိပ္ပတ္တော၊ ကြီး သော အရွယ်သို့ ရောက် ကုန် သော။ ယေဒဋ္ဌံ သဘာဝတရော၊ တို့ကို။ ပိတာ၊ သည်။ သဗ္ဗသိပ္ပါနိ၊ အ လုံး စုံ သော အ တတ် တို့ ကို။ သိက္ခာပေသိ၊ သင်စေ၏။

အထ၊ ၌။ ကေဒိဝသံ၊ ၌။ ဧကော၊ တယောက်သော။ ရာမရညော၊ ၏။ နဂရဝါသိ၊ ပြည်၌နေသော။ ဝနစရကော၊ မူဆိုးသည်။ ပဗ္ဗတေ၊ ၌။ ရကနာနိ၊ တို့ကို။ ဂဝေသန္တော၊ ရှာသည်ဖြစ်၍။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ သဉ္ဇာနိတွာ၊ သိ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဒေဝ၊ ကြီး။ မယံ၊ ကို့သည်။ တုမှေ၊ တို့ကို။ ဇာနာမ၊ သိကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ နံ၊ ထိုမူဆိုးကို။ ရာဇာ၊ သည်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ပဝတ္တိံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ တသ္မိံ ယေဝစ ခဏေ၊ ၌သာလျှင်။ တေဒါရကာ၊ တို့သည်။ အာဂမိံသု၊ လာလတ် ကုန်၏။ သော၊ ထိုမူဆိုးသည်။ တေဒါရကေ၊ တို့ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဣမေ၊ ဤသူငယ်တို့သည်။ ကေ၊ အဘယ်သူတို့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ မေ၊ ၏။ ပုတ္တာ၊ တို့တည်း။ ဣတိစ၊ သို့လျှင်။ ဒုတ္တေ၊ လတ်သော်။ တေသံ ဒါရကာနံ၊ တို့၏။ မာတိကံ ဝံသံ၊ အမိအနွယ်ကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ ဣဒါ နိံ၊ ၌။ မေ မယာ၊ သည်။ ပါဘတံ၊ လင်္ကာဆောင်ကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ဂန္ဆာ၊ သွား၍။ ရညော၊ အား။ အာ ရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ သောရာဇာ၊ သည်။ ပိတရံ၊ ကို။ အာနယိသာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ စတုရင်္ဂနိယာ၊ သော။ သေနာယ၊ ဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထိုအဘာရှိရာအရပ်သို့။ ဂန္ဆာ၊ ၍။ ပိတရံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ၍။ ဒေဝ၊မင်းကြီး။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်ကို။ သမ္ပဋိစ္ဆ၊ ခံလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။

ယာစိ၊ ၏။ သေ၁၊ ထို အ ဘ မင်း သည်။ တာတ၊ ချစ် သား။ အလံ၊ အလိုမရှိပြီ။ အဟံ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဗာရာဏသီပြည်သို့။ နဂစ္ဆာမိ၊ မသွား ပြီ။ ဣဓေဝ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်။ ဣမံရက္ခံ၊ ကို။ အပနေတ္ဝာ၊ ပယ်၍။ မေ၊ ငါ၏။ နဂရံ၊ ကို။ မာပေဟိ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ သေ၁၊ ထို သား သည်။ တထာ၊ ထို အ ဘ ဆို တိုင်း။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ တဿ နဂရဿ၊ ၏။ ကောလရက္ခံ၊ ကလောပင်ကို။ အပနေတ္ဝာ၊ ၍။ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကောလနဂရန္တိစ၊ ကောလိယမြို့ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဗျဉ္ဇ ပဒေ၊ ကျားတို့၏ခရီး၌။ ကတတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဗျဉ္ဇပဒန္တိစ၊ ဗျဉ္ဇပဒမြို့ ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဣတိဣမာ ဒွေနာမာနိ၊တို့ကို။ ကာရေတ္ဝာ၊မှည့်စေ၍။ ပိတရံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊၍။ အတ္တာနေ၁၊၏။ နဂရံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ ပြန်လေ၏။

တတော၁၊မှ။ ဝယပ္ပတ္တော၊ လုလင်ပျိုအရွယ်သို့ ရောက်ကုန်သော။ ကုမာရေ၊ တို့ကို။ မာတာ၁၊သည်။ အာဟာ၊ ၏။ တာတာ၁၊ ချစ်သားတို့။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ မာ၁တုလာ၁၊ ဥိးရိုးဖြစ်ကုန်သော။ ကပိလဝတ္ထု၀ါသိနော၁၊ ကပိလဝတ်မြို့၌ နေ ကုန်သော။ သက္ယ၁၊ သာကီဝင်မင်းသားတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ မာတုလ ဓိတာနံပန၊ ဥိးရိုးသို့တို့၏ကား။ဝေရူပံနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ကေသ ဂဟာဏံ၊ ဆံကိုကိုင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တနည်းကား) ကေသဂဟာဏံ၊ သည်။ ဝေရူပံနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဿဂဟာဏံ၊ ကိုယ်ဝတ်ကိုကိုင်ခြင်းသည်။ ဝေရူပံ၊သည်။ ဟောတိ၊၏၊ တာတာ၁၊အမောင်တို့။ ယဒါ၁၌။ နှာနတိတ္ထံ၊ ရေချိုးဆိပ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တဒါ၊ ၌။ ဂန္ဒွာ၁ ၍။ ယဿ ယေန ဒါရကေန၊ သည်။ ယာကုမာရီ၊ အကြင်သတို့သမီးကို။ရုစ္စတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏။ သော၁ဒါရကော၁၊ သည်။ တံကုမာရိံ၊ကို။ ဂဏှတု၊ ကိုင်လေ လော။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ'၏။ တေကုမာရာ၊ တို့သည်။ တ၁ထေ၀၊ ထို အမိဆို တိုင်းလျှင်။ ဂန္ဒွာ၁ ၍။ တာသု ကုမာရီသု၊ တို့သည်။ နှတ္ဝာ၁ ၍။ သီသံ၊ ကို။ သုက္ခာပယမာနာသု၊ ခြောက်စေကုန်သည်ရှိသော်။ ယံယံကုမာရိံ၊ကို။ဣစ္ဆတိ၊သု၊ ကုန်၏။ တံတံကုမာရိံ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ နာမံ၊ ကို။ သာ၀ေတ္ဝာ၊ ကြား၍။ အာဂမိံသု၊ လာလတ်ကုန်၏။ သက္ယရာဇာနော၁၊ တို့သည်။ သုတ္ဝာ၁ ၍။ ဘဏော၊ အချင်းတို့။ ဟောတု၊ ထိုသို့ကိုင်စေ၊ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဉာတကာ ၀၁၊ အဆွေတို့သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၀တ္ဝာ၁၍။ တုဏှီ၁ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသုံ၊

ကုန်၏။ အယံ၊ ဤသို့အပ်ပြီးသော စကား အစဉ်သည်။ သက္ကကောလိ
ယာနံ၊ သာကိဝင် ကောလိယမင်းမျိုးတို့၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းတည်း။
ဝေံ၊ သို့။ အညမညံ၊ ချင်း။ အာဝါဟဝိဝါဟံ၊ သို့မဟုတ် သို့မဟုတ်ကို။
ကဒရောန္ဓာနံ၊ ပြုကုန်သော။ တေသံ သက္ကကောလိယာနံ၊ တို့၏။ ယာဝ
ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒကာလာ၊ ဘုရားဖြစ်သောကာလတိုင်အောင်။ အနုပစ္ဆိန္နော၀၊ မပြတ်
သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဝံသော၊ အနွယ်သည်။အာဂတောဓ၏။ တတ္ထ၊ ထို သာကိ
ဝင်မင်းအနွယ် ကောလိယအနွယ်တို့တွင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သက္ကဝံသံ၊ ကို။
ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ တေ ရဋ္ဌသ္မာ ပဗ္ဗဇိတာ ဟိမဝန္တပ္ပဒေသေပေါက္ခရဏိယာ
တီရေတိ အာဒိဝစနံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ၏။ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဠိတ်၌။ သမ္မန္နီတိ၊ ဟူ
သည်ကား။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ သက္ကာဝတဘောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ရဋ္ဌသ္မာ၊
ပြည်မှ။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ နှင်ထုတ်ကုန်သော။ ကုမာရာ၊ တို့သည်။ အရညေ၊ ၌။
ဝသန္တာပိ၊ နေကုန်သော်လည်း။ ဇာတိသမ္ဘေဒံ၊ ဇာတ်ပျက်ခြင်းကို။ အကတ္ဝာ၊
၍။ ကုလဝံသံ၊ အမျိုးအနွယ်ကို။ အနုရက္ခိတုံ၊ ငှာ။ သက္ကာ သမတ္ထာ ပဋိဗလာ၊
စွမ်းနိုင်ကုန်လေ၏ဟုတကား။ ဣတိအယံအတ္ထော။ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။တဒဂ္ဂေတိ၊
ကား။ တံ၊ထိုသို့သက္ကာဝတဘောကုမာရာဟူ၍ဆိုသောစတား်ကို။ အဂ္ဂံကတ္ဝာ၊
အစပြု၍။တဟော၊ထိုသို့သက္ကာဝတဘောကုမာရာဟူ၍ဆိုသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ်၊၍။
ဣတိအတ္ထော၊ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊၏။သောစ နေသံ ပုဗ္ဗပုရိသောတိ၊ ဟူသည်ကား။
သောဩက္ကာကရာဇာ၊ သည်။ ဧတေသံ၊ ထိုသာကိဝင် မင်းမျိုးတို့၏။ ပုဗ္ဗပုရိ
သော၊ ရှေးဦးစွာသော ယောကျ်ားတည်း။ ဧတေသံ၊ ထိုသာကိဝင်မင်းတို့
အား။ ဂဟပတိဝံသေန၊ နှင့်။သမ္ဘေဒမတ္တမ်မိ၊ ရောယှက်ကာမျှလည်း။ နတ္ထိ၊မရှိ။
ဧဝံ၊ သို့။ သက္ကဝံသံ။ သာကိဝင်မင်းအနွယ်ကို။ ပကာသေတ္ဝာ၊ ထင်ရှား
ပြပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ၌။ အမ္ဗဋ္ဌဝံသံ၊ အမ္ဗဋ္ဌအနွယ်ကို။ ပကာသေန္တော၊ ဖြစ်၍။
ရညော‌ခေါပနာတိ အာဒိံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ၏။ ကဏ္ဟနာမ ဇနေသီတိ၊ ဟူသည်
ကား။ ကာဠဝဏ္ဏံ၊ မည်းသော အဆင်းရှိထသော။ အန္ဓော ကုစ္ဆိယံယေဝ၊ အမိ
ဝမ်းတွင်း၌သာလျှင်။ သဉ္ဇာတဒန္တံ၊ ပေါက်သောသွားရှိထသော။ ဝိရူဠှ
မဿုဒါဋိကံ၊ ပေါက်သော မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ် ရှိထသော။ ပုတ္တံ၊ကို။ ဝိဇာယိ၊
ဖွား၏။ ပဗျာဟာသီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယဒါ၌၊ ဘီလူးသည်။ ဇာတော၊
ဖွား၏။ ဤတိဘယေန၊ ဤသို့ကြောက်သဖြင့်။ ပလာယိတ္ဝာ၊ ပြေး၍။ ဒဠှါရုံ၊

ကို။ ပိဓေယျပိဓ်၍။ ဃရမာနုသကေသု၊ အိမ်၌နေသောသူတို့သည်။ ဌိတေသု၊ တည်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဣတော စိတော၊ ဤမှထိုမှ။ ဝိစရန္တော၊ သွားသည်ဖြစ်၍။ မံ၊ကို။ ဓေဝဓ၊ ဆေးကုန်လော။ ဣတိအာဒီနိ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားတို့ကို။ ဝဒန္တော၊ ဆိုသည်ဖြစ်၍။ ဥစ္စာဝသဒ္ဒံ၊ ပြင်းစွာသော အသကို။ အကာသိ၊ ၏။

၂၆၈။ တေမာဏဝကာ ဘဂဝန္တံ တေဒဓေါစုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အတ္တနော၊ ကို။ ဥပါရမ္ဘမောစနတ္ထာယ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှ လွတ်စိမ့်သောငှာ။ ဧတံ မာဘဝန္တိအာဒိဝစနံ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားကို။ အဓေါစုံ၊ ကုန်၏။ တေသံ မာဏဝကာနံ၊ တို့၏။ ဧတံသောပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ ကိရ၊ သတတ်။ အမှဓဋ္ဌာ၊ သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ အာစရိယဿ၊ ၏။ ဇေဋ္ဌန္တေဝါသီ၊ တပည့်အကြီးတည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ ဧဝရူပေ၊ သော။ ဌာနေ၊ အရာ၌။ ကေဒ္ဓဝဝစနမတ္တမ္ပိ၊ တခွန်းနှစ်ခွန်းသောစကားမျှကိုလည်း။ သစေ နော ဝက္ခာမ၊ အံ့။ အယံ၊ ဤအမွဋ္ဌသည်။ နော၊ ငါတို့၏။ အာစရိယဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ အမှေ၊ တို့ကို။ ပရိဘိန္ဒိဿတိ၊ ဖျက်ဆီးလတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပါရမ္ဘမောစနတ္ထံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှလွတ်ခြင်းငှာ။ ဧဝံ၊ သို့။ အဓေါစုံ၊ ကုန်၏။ စိတ္တေနပန၊ စိတ်ဖြင့်ကား။ အာဿ၊ ထိုအမွဋ္ဌ၏။ နိမ္မဒဘာဝံ၊ ရွတ်ချသည်၏ အဖြစ်ကို။ (နှိမ့်ချသည်၏အဖြစ်ကို လည်းဟူ)။ အာကခ်ဏ္ဍိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ အယံ၊ဤအမွဋ္ဌကို။မာနနိဿိတတ္တာ၊မာန်ကိုမှီ၍ဆိုလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေသမ္ပိ၊ ထိုလုလင်တို့သည်လည်း။ အပ္ပေယျောဝကိရ၊ မချစ်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ (မနှစ်လိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း လည်းဟူ)။ကလျာဏဝါက္ကရဏောတိ၊ ဟူသည်ကား။ မဓုရဝစနော၊ သာယာပြေပြစ်သောစကားရှိ၏။ အသိုံဝစနေတိ၊ ကား။ အတ္တနာ၊ သည်။ ဥဂ္ဂဟိတဗျဒတ္တယဝစနေ၊ သင်အပ်သောဗျဒင်သုံးပုံစကား၌။ ပဋိမန္တေတုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပုစ္ဆိတပဉ္ဟံ၊ မေးအပ်သောပြဿနာကို။ ပဋိကထေတုံ၊ တဖန်ဖြေခြင်းငှာ။ ဝိဿဇ္ဇေတုံ၊ ဖြေခြင်းငှာ။ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ တေသုံ ဒါသိပုတ္တဝစနေ၊ ထို ကျွန်မသားဟူသောစကား၌။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ကထေတုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။

၂၆၉။ အထခေါ ဘဂဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ အထ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣမေမာဏဝကာ၊ တို့သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌။ နိသိန္နော၊ နေကုန်သည်ဖြစ်၍။

ဧဝံ၊ သို့။ ဥစ္စာသဒ္ဒါ၊ သည်းစွာဧသာအသံကို့။ (ပြင်းစွာသောအသံကိုလည်းဟူ)။ သစေ ကရိဿန္တိ၊ အကယ်၍ ပြုကုန်လတ်အံ့။ အယံကထာ၊ သည်။ ပရိယောသာနံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့။ နကမိဿတိ၊ မရောက်လတ္တံ့။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ နေ၊ ထိုလူလင်တို့ကို့။ နိဿဒ္ဒေ၊ အသံမရှိသည်တို့ကို့။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ အမ္ဗဋ္ဌေနေဝ၊ နှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဒိံ၊ ကဲ့။ ကထေမိ၊ စကားဆိုအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ၍။ တေမာဏာဂေ၊ တို့ကို့။ ဧတံဝစနံ၊ ကို့။ အဝေါစ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို့အသို့ဝစနေအစရှိသောပါဠိဋ္ဌ။ မန္တဝေါတိ၊ ကား။ မန္တယဏ၊ စကားဆိုကုန်လော။ မယာ သဒ္ဒိံ မန္တေတူတိ၊ ဟူသည်ကား။ မယာ၊ နှင့်။ သဟ၊ ကဲ့။ ကထေတု၊ စကားဆိုစေလော။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ တေမာဏဝကော၊ တို့သည်။ စိန္တယိံသု၊ ကုန်၏။ အမ္ဗဋ္ဌေ၊ သည်။ (နာသကိုဋ္ဌစပ်)။ တုံ၊ သည်။ ဒါသိပုတ္တော၊ သည်။ အသိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ပုနံ၊ ဖန်။ သိသံ၊ ကို့။ ဥက္ခိပိတုံ၊ ချီခြင်းငှာ။ နာသကို၊ မတတ်နိုင်။ အယံဇာတိ နာမ၊ ဤဇာတ်မည်သည်ကို့။ ဒုဇ္ဇာနာ၊ သိနိုင်ခဲ၏။ အညံ၊ သော။ ယံကိဉ္စိပိ၊ အမှတ်မရှိသော သူကိုလည်း။ ဂေါတမေ၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ (ဝက္ခတိဋ္ဌစပ်)။ တုံ၊ သည်။ ဒါသော၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သစေ ဝက္ခတိ၊ အံ့။ ဂေါ၊ အသူသည်။ တေန၊ ထိုဂေါဘမနှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ ကဲ့။ အဋ္ဌံ၊ တရားကို့။ ကရိဿတိ၊ အံ့နည်း။ အမ္ဗဋ္ဌေ၊ သည်။ အတ္တနာ၊ သည်။ ဗန္ဓပုဋ္ဌကံ၊ ဖွဲ့သောအထုပ်ကို့။ အတ္တနာဝ၊ သည်သာလျှင်။ မောစေတု၊ ဖြေပစေ။ ဣတိ မနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ အတ္တာနံ၊ ကို့။ မောစေတ္ဝာ၊ လွတ်စေ၍။ တဿေဝ၊ ထို အမ္ဗဋ္ဌ၏သာလျှင်။ ဥပရိ၊ ၌။ ခိပန္တာ၊ ပစ်လိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုဇာတောစ ဘောဂေါတမာဟိအာဒိံ၊ ကို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။

၂၇၀။ သဟာမမိံကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဟေတုကော သကာရ ဏော၊ အကြောင်းနှင့် တကွဖြစ်သော။ (အကြောင်းအား လျော်ပတ်သောလည်းဟူ)။ အကာမာဗျာကာတမ္ဗောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အတ္တနာ၊ သည်။ အနိစ္ဆန္တေနာပိ၊ အလိုမရှိသော်လည်း။ ဗျာကရိတမ္ဗော၊ အပ်၏။ အဝဿံ၊ မချွတ်ကန်လျှင်။ ဝိသာဇေတမ္ဗော၊ ဖြေအပ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို့။ ဒဋ္ဌမ္ဗော၊ ၏။ အညေနစဒါအညံပဋိစရိဿတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အညေန၊သော။

၁။ ပဋိမန္တေတု-ဆဋ္ဌ။

ဝစနေန၊ ဖြင့်။ အည်၊ သော။ ဝစနံ၊ ကို။ ပဋိစရိဿတိ အဇ္ဈောတ္ထရိဿတိ၊ ဖုံးလွှမ်းလတ္တံ့။ ပဋိစ္ဆာဒေဿတိ၊ ဖုံးလွှမ်းလတ္တံ့။ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ-တဒေဝသစ္ဈံ၊၏။ ယောဇနေ၊သည်။ (ဝဒတိဒ္ဝိစပ်) ။ တုံ၊သည်။ ကိံ ဂေါတ္တော၊ အာဘယ်အန္ဒယ်ရှိသနည်း။ ဣတိဝေါ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးလေသော်။ အဟံ၊ သည်။ တယောဗေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို။ ဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော စကားတို့ကို။ ဝဒတိ၊ ၏။ အယံဇနော၊ သည်။ အညေန၊ တပါးသောစကားဖြင့်။ အည်၊ တပါးသောစကားကို။ ပဋိစရတိနာမ၊ ဖုံးလွှမ်းသည်မည်၏။ ပက္ကမိဿသိဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပုစ္ဆိတပဉ်၊ ကို။ ဇာနန္တော၀၊ လျက်လျှင်။ အကထေတုကာမတာယ၊ ဖြေခြင်းငှာ အလိုမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာသနာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊၍။ ပက္ကမိဿသိဝါ၊ ဖဲမူလည်း ဖဲလတ္တံ့။

တုဏှီအဟောသိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ မံ၊ကို။ သာမံယေဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်။ ဒါသိပုတ္တဘာဝံ၊ ကျွန်မသား၏ အဖြစ်ကို။ ကထာပေတုကာမော၊ ဆိုစေခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာမံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်။ ကထိတေစ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်လည်း။ ဒေါသောနာမ၊ အပြစ်မည်သည်။ ဇာတောယေဝ၊သည်သာလျှင်။ဟောတိ၊၏။ အယံပန၊ ဤဂေါတမသည်ကား။ ဒဋ္ဌဠှတ္တာ၊ ကြိမ်။ စောဒေတ္ဝာ၊ တိုက် တွန်း၍။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တတော၊မှ။ အဟံ၊သည်။ ပရိဝတ္တိတ္ဝာ၊ ၍။ ပက္ကမိဿာမိ၊ ဖဲအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ၍။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ၏။

သိကြားမင်း အမွဋ္ဌလုင်အား ဩမ်းချောက်ပုံ

၂၇၁။ အဿ သက္ကဿ၊ ၏။ ပါဏိမ်ဳ၊ လက်၌။ ဝဇိရံ၊ ဝရဇိန်လက်နက်သည်။ အဘ္ဘိ၊၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ သောသက္ကော၊သည်။ ဝဇိရပါဏိ၊ မည်၏။ ယက္ခေါတိ၊ ကား။ ယော၀ါသော၀ါ၊ အမှတ်မဲ့ဖြစ်သော။ (ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားလည်းဟူ)။ ယက္ခေါ၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ သက္ကော၊ သိကြားဖြစ်ဒေသာ။ ဒေ၀ရာဇာ၊ နတ်မင်းတည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အာဒိတ္တန်၊ ဟူသည်ကား။ အဂ္ဂိ၀ဏ္ဏံ၊ မီးခဲအဆင်းနှင့်တူသော။ သမ္ပဇ္ဇလိတန်၊ ဟူသည်ကား။ သုဋ္ဌုပဇ္ဇလိတံ၊ အလွန်တောက်ပသော။ သဇောတိဘူတန်၊ ဟူ

သည်ကား။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ သဇောတိဘူတံ၊ တခဲနက်သော မီးလျှံရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ထသော။ (အယောကုဋ္ဌံ ဟူသောပုဒ်ကိုငဲ့၍ ဝိသေသနသာ သမ္မန်သည်)။ ဧကဂ္ဂဇာလဘူတံ၊ တခဲနတ်သော မီးလျှံရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ထသော။ ဣတိ အယံအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဌိတောဟောတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ကုန္ဒမကုဋ္ဌသဒိသာ၊ သင်းခွေငုံနှင့် တူကုန်သော။ ဒါဌာ၊ အစွယ်တို့ကို။ ဘယာနကာနိ၊ ကြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ အက္ခီ နာသာဒီနိ၊ မျက်စိ နှာခေါင်း အစရှိသည်တို့ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိရူပံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသော။ ရူပံ၊ အဆင်းကို။ မာပေတ္ဝာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ဌိတောတည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကဿဝ၊ ကြောင့်။ သေ ဧသော သက္ကော၊ သည်။ အာဂဒေတာပန၊ လာသနည်း။ ကတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဒိဋ္ဌဝိသဇ္ဇာပနတ္ထံ၊ မိစ္ဆာအယူကို စွန့်စေခြင်းငှာ။ အာဂတော၊ ၏။ အပိစ-အပဇော၊ သော။ နယော၊ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ အဟဥ္ဉော၊ သည်သာလျှင်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေယျံ၊ အံ့။ ပရေစ၊ သူတပါးတို့သည်လည်း။ မေ၊ ၏။ ဓမ္မံ၊ ကို။ နာဓာနေယျုံ၊ ကုန်ရာ။ ကတိဧဝံ၊ သို့။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်းငှာ။ အပေါသုက္ကဘာဝံ၊ အားထုတ်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်သို့။ (လုံ့လပြုတော်မူသည်၏ အဖြစ်သို့လည်းဟူ)။ ဘဂဝတိ၊ သည်။ အာပန္နေ၊ ရောက်တော်မူသည် ရှိသော်။ သက္ကော၊ သိကြားသည်။ (အကာသိဒ္ဓစပ်)။ မဟာဗြဟ္မုနာ၊ သဟံပတိအမည်ရှိသော ဗြဟ္မာနှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ တကွ။ အာဂန္ဆာ၊ ၍။ ဘဂဝါ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေထ၊ ဟော တော်မူကုန်လော။ တုမ္ဟာကံ၊ တို့၏။ အာဏာယ၊ ၌။ (သည့်၌လည်းဟူ)။ အဝတ္ထမာနေန၊ မဖြစ်သည်ရှိသော်။ (မတည်သည်ရှိသော် လည်းဟူ)။ မယံ၊ တို့သည်။ အာဏံ၊ ကို။ (ကံထည့်)။ ဝတ္တာပေဿာမ၊ဖြစ်စေကုန်အံ့။ တုမ္ဟာကံ၊ တို့၏။ ဓမ္မစက္ခံ၊ ဓမ္မစက်သည်။ ဟောတု၊ စေ။အမှာကံ၊တို့၏။ အာဏာစက္ခံ၊ အာဏာစက်သည်။ ဟောတု၊ စေ။ ကတိ၊သို့။ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ အကာသိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ အမ္ဟဒ္ဒံ၊ ကို။အဇ္ဇ၊ ယခု။ တာသေတ္ဝာ၊ ထိတ်လန့်စေ၍။ ပဥ္ဉံ၊ ကို။ ဝိဿဇ္ဇာပေဿာမိ၊ ဖြေစေအံ့။ ကတိမနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ သက္ကော၊ သည်။ အာဂတော၊ ၏။

ဘဂဝါစေဝ ပဿတိ အမွဋ္ဌောစာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အညေပိ၊ တပါး ကုန်သော သူတို့သည်လည်း။ တံ၊ ထိုသိကြားကို။ ယဒိပိပဿေယျုံ၊ အကယ် ၍လည်း မြင်ကုန်အံ့။ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ အဂရု၊ မခဲသည်။ (ဝန်မခံလေးသည်လည်းဟူ)။ ဘဝေယျ၊ ရာ၏။ ဂေါတမာ၊ သော။ အယံ သမဏော၊ သည်။ အမွဋ္ဌံ၊ ကို။ အတ္တာနော၊၏။ ဝါဒေ၊ ၌။ အနောတရန္တံ၊ မသက်သည်ကို။ ဥတ္တာ၊ ၍။ ယက္ခံ၊ သိကြားကို။ (နတ်ကို လည်းဟူ)။ အာဝါဟေတ္တာ ၊ ခေါ်၍။ ဒုဿေတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသို့ သိကြားကို ခေါ်သောကြောင့်။ အမွဋ္ဌော၊ သည်။ ဘယေန၊ ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ ကထေသိ၊ ဖြေ၏။ (ဆို၏လည်းဟူ)။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါစေဝ၊ သည် လည်း။ သက္ကံ၊ ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ အမွဋ္ဌောစ၊ သည်လည်း။ ပဿတိ၊၏။ တဿ၊ ထိုအမွဋ္ဌ၏။ တံသက္ကံ၊ ကို။ ဒိဿဝဝ၊ ၍လျင်။ သကလသရီရတော၊ မှ။ သေဒါ၊ ချွေးတို့သည်။ မုစ္စိ သု၊ ယိုကုန်၏။ အန္တောကုစ္ဆိမှိ၊ ဝမ်း၏အတွင်း၌။ ဝိယရိဝတ္တမာနော၊ တပြောင်း ပြန်ပြန်လည်သည်ဖြစ်၍။ မဟာရဝံ၊ သည်းစွာသောဒုဿံကို။ ဝိရဝိ၊ ဟစ်၏။ သော၊ ထိုအမွဋ္ဌသည်။ အညေပိ၊ တပါးသော သူတို့သည်လည်း။ ပဿန္တိ နုခေါ၊ ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩလောကေန္တော၊ လတ်သော်။ ကာသံစိ၊ တစုံတယောက်သောသူ၏။ လောမဟံသမတ္တမှိ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းမျှကိုလည်း။ နာဒ္ဒသ၊ မမြင်။ တတော၊ ထိုသို့မြင်ခြင်းကြောင့်။ ဣဒံ ဘယံ၊ ဤဘေးသည်။ မမေဝ၊ ငါ့အားသာလျင်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ ယက္ခောတိ၊ နတ်ဟူ၍။ (သိကြားဟူ၍လည်းဟူ)။ သစေ ဇက္ခာမိ၊ အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုသည်။ သတိ၊ သော်။ ကိံ၊ နည်း။ တဝေဝ၊ သင်အားသာလျင်။ အက္ခီနိ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်သလော။ တသ္မေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ယက္ခံ၊ ကို။ ပဿတိ၊ မြင်ဘိ၏။ ပဌမံ၊ ဦးစွာ။ အဒိဿာ၊ မူ၍။ ဂေါတမေန၊ သော။ သမဏေန၊ သည်။ ဝါဒသံဃဋ္ဋေ၊ အယူ၏စပ်ခြင်း၌။ ပက္ခိတ္တောဝ၀၊ ထည့်သော်သာလျှင်။ ယက္ခံ၊ ကို။ ပဿတို၊ မြင်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ဒါနိ၊ ၌။ ဂေါတမာ၊ သော။ သမဏာ၊ ကို။ အညတြဌပေတွာ၊ ထား၍။ အညံ၊ သော။ မေ၊ ငါ၏။ ပဋိသဲရဏံ၊ ကိုးကွယ်

ရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ မညမာနော၊ ဖြစ်၍။ အထခေါ၊ ဉ်။ အမ္မဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ တေဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

၂၇၂။ တာဏံ ဂဝေသီတိ၊ ဟူ သည် ကား။ တာဏံ၊ ကြောက် ခြင်း ထိတ် လန့် ခြင်း ကို မြစ် တတ် သော သူကို။ ဂဝေသမာနော၊ ရှာလတ်သည် ဖြစ်၍။ (စုံစမ်းသည်ဖြစ်၍ လည်းဟူ)။ လေဏံ ဂဝေသီတိ၊ ဟူသည်ကား။ လေဏံ၊ ပုန်းကွယ်ရာကို။ (မှီခိုရာကို လည်းဟူ)။ ဂဝေသမာနော၊ ဖြစ်၍။ သရဏံ ဂဝေသီတိ၊ ဟူသည်ကား။ သရဏံ၊ ဆင်း ရဲ ကို ပယ် တတ် သော သူကို။ (ဘေးကိုဖျောက်တတ်သောသူကို လည်းဟူ)။ ဂဓေသမာနော၊ ဖြစ်၍။ ဇေတ္ထ၊ ဤတာဏံ ဂဓေသီ အာဒရှိသောပါဠ်၌။ (စသဒ္ဒါကား ဝါကျာရမ္ဘ ဟည်း)။ ယံရတနံ၊ အကြင် ဘုရားရတနာသည်။ ဘယံ၊ ကို။ တာယတိ ရက္ခတိ၊ မြစ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံရတနံ၊ သည်။ တာဏံ၊ မည်၏။ ဇေတ္ထတေသိံ ဗုဒ္ဓရတနေ၊ ၌။ ဘယပီဠိတာ၊ ဘေး ရန် တို့ သည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော" သတ္တာ၊ တို့သည်။ နိလီယန္တိ၊ ခိုမှီး တတ် ကုန် ၏။ (ပုန်းကွယ်ဘတ်ကုန်၏ ထည်းဟူ)။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့သို့ ခိုမှီး ပုန်း ကွယ် ရာ ဖြစ်သည်၏ သတ္တိကြောင့်။ တံဗုဒ္ဓရတနံ၊ သည်။ လေဏံ၊ မည်၏။ ယံဗုဒ္ဓ ရတနံ၊ သည်။ ဘယံ၊ ကို။ သရတိ၊ ညှဉ်းဆဲတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံဗုဒ္ဓရတနံ၊ သည်။ သရဏံ၊ မည်၏။ ဘယံ၊ ကို။ ဟိံသတိဝိဒ္ဒံသေတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ (ဖျောက်တတ်၏ လည်းဟူ)။ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဥပနိသီဒိတ္ဗာဘိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥပဂမ္မ၊ ကပ်၍။ ဟေဋ္ဌာသနေ၊ နိမ့်သောနေရာ၌။ (ယုတ်သောနေရာ၌ လည်းဟူ)။ နိသီဒိတ္ဗာ၊ ၍။ ဖြဝိတူတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝဒတူ၊ ဆိုတော်မူလော။

အမ္မဋ္ဌဝသကထာ

၂၇၃-၂၇၄။ ဒက္ခိဏဇနပဒန္တိ၊ ဟူ သည် ကား။ ဒက္ခိဏာ ပ ထော တိ၊ ဒက္ခိဏာပထတိုင်းဟူ၍။ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားသော။ ဂဂ်ါယ၊ ၏။ ဒက္ခိဏတော၊ တောင်ဘက်မှ။ ဇနပဒံ၊ သို့။ ဂန္ဒွာ၊ ၍။ တဒါ၊ ဉ်။ ဒက္ခိဏာပထေ၊ ဒက္ခိဏာပထဘိုင်း၌။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ ဖြာဟ္မဏတာပသာ၊ ပုဏ္ဏားရသေ့တို့သည်။

၁။ ပါကဋဇနပဒံ-ဆဋ္ဌ။

ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုကဏ္ဍသည်။ တတ္ထ၊ ထိုဒဏ္ဍီဏာပထတို့ငှ်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဧကံ၊ သော။ တာပသံ၊ ရသေ့ကို။ ဝတ္တာပဋိပတ္တိယာ၊ ဝတ်အကျင့်ဖြင့်။ အာရာဓေသိ၊ နှစ်သက်စေ၏။ သောတာပသော၊ သည်။ တဿ၊ ထို ကဏ္ဍ၏။ ဥပကာရံ၊ ကျေးဇူးမျှားသည်ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ အမ္ဟာပုရိသ၊ အို ယောကျ်ား။ တေ၊ သင်အား။ မန္တံ၊ ဗေဒင်ကို။ (အတတ်ကို လည်းဟူ)။ ဒေမိ၊ ပေးအံ့။ ယံမန္တံ၊ ကို။ ဣစ္ဆတိ၊ ၏။ တံမန္တံ၊ ကို။ ဂဏှာဟိ၊ သင်လော။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုကဏ္ဍသည်။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ မေ၊ ငါအား။ အညေန၊ သော။ မန္တေန၊ ဗေဒင်ဖြင့်။ ကိစ္စံ၊ သည်။ နု အတ္ထိ၊ မရှိ။ ယဿ မန္တဿ၊ ၏။ အာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ အာဝုဓံ၊ လက်နက်သည်။ နု ပရိဝတ္တတိ၊ မရောက်နိုင်။ တံမန္တံ၊ ကို။ မေ၊ အား။ ဒေဟိ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ သော၊ ထိုဆရာသည်။ ဘော၊ အချင်း။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ၊ ၍။ (ထည့်ပါ)။ အဿ၊ ထိုကဏ္ဍအား။ ဓနုအာဂမနိယံ၊ လေးမရောက်နိုင်သော။ အမွဋ္ဌနာဝမ၊ အမွဋ္ဌအမည်ရှိသော။ ဝိဇ္ဇံ၊ အတတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ သင်၍။ ဇာတ္ထော၊ ထိုသင်ရာအရပ်၌လျှင်။ ဝိမံသိတွာ၊ စုံစမ်း၍။ ဣဒါနိ၊ ၌။ မေ၊ ၏။ မနောရထံ၊ နှလုံး၏အလိုကို။ ပူရေဿာမိ၊ ပြည့်စေအံ့။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ၍။ အညံ၊ သော။ ဣသိဝေသံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဩက္ကာကာဿ၊ ဩက္ကာကမင်း၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန်တွာ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ဒက္ခိဏေနပဒံ ။ပ။ ဥပသင်္ကမိတွာတိဣဒံ ဝစနံ၊ ဒက္ခိဏေနပဒံ ။ပ။ ဥပသင်္ကမိတွာ ဟူသော ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဇ္ဈော၊ ဤဒက္ခိဏေနပဒံ အစရှိသောပါဠိ၌။ ပြဟ္မမန္တော်တိ၊ ဟူသည်ကား။ အာနုဘာဝသမ္ပန္နတာယ၊ အာနုဘော်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သေဋ္ဌ မန္တော်၊ မြတ်သော မန္တရားတို့ကို။ ကောနေဝံ ဧရ မယ့် ဒါသိပုတ္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အရေ၊ အချင်း။ ကော၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒသိနု၊ နည်း။ (တနည်းကား) အရေ၊ အချင်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒသိ၊ ဆိုသည်ကား။ ကော၊ အသူနည်း။ အယံ၊ ဤကဏ္ဍသည်။ မမ၊ ၏။ ဒါသိပုတ္တော၊ တည်း။ (တနည်းကား) အရေ၊ အချင်း။ မမ၊ ငါ၏။ အယံဒါသိပုတ္တော၊ ဤကျွန်မသားသည်။ ကော၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒသိနု၊ နည်း။ သောတံ ခုရပ္ပန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သောရာဇာ၊ ထိုဩက္ကာကမင်းသည်။ တံ၊ ထိုကဏ္ဍ

ရန်းသွ့ကို။ မာရေတုကာမတာဃ၊ သတ်လိုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သန္နဟိတံ၊ တင်သော။ သရုံ၊ မြားကို။ တာသာ၊ ထိုကဲ့သ့ရသော့၏။ မန္တာနုဘာဝေန၊အတတ်၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ ခဲပိတုံ၊ ပစ်ခြင်းငှာ။ နေဝ သက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ အာပနေတုံ၊ ချခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ သကလသရီရေ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်၌။ သဉ္ဉာတသေဒေါ၊ ဖြစ်သောချွေးရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ဘယေန၊ ကြောက်သဖြင့်။ ဝေဓမာနော၊ တုန်လှုပ်လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ ၏။

အမစ္စာတိ၊ ကား။ မဟာမစ္စာ၊ အမတ်ကြီးတို့တည်း။ ပါရိသဇ္ဇာတိ၊ကား။ ဣတရော၊ အမတ်ကြီးတို့မှတပါးကုန်သော။ ပရိသာဇနော၊ ပရိသတ်လူတို့တည်း။ တေဒဝေါစုန္တိ၊ ကား။ ကိသဝစ္ဆတာပဓသ၊ ကိသဝစ္ဆရသော့၌။ အပရဒ္ဓဿ၊ ပြစ်မှားခြင်းရှိသော။ ဒဏ္ဍကိရဉ္ဉော၊ ဒဏ္ဍကိမင်း၏။ သကလရဋ္ဌံ၊ အလုံးစုံပြည်သည်။ အာဝုဓဝုဋ္ဌိယာ၊ လက်နက်မိုးပေါက်ဖြင့်။ ဝိနဋ္ဌံကိရ၊ ပျက်စီးသဘာတ်။နာဋ္ဌိကေရာ၊နာဋ္ဌိကေရမင်းသည်။ပဋ္ဌသု တာပသသတေသု၊ ငါးရာသောရဟန်သ့တို့၌။ အပရဒ္ဓေါ၊ ပြစ်မှားသည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဇုနေ စ၊ အဇ္ဇုနမင်းသည်လည်း။ အဂိရသော၊ အင်္ဂိရသ ရသော့၌။ အပရဒ္ဓေါ၊ ဖြစ်၍။ ပထဝိံ၊ ကို။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ခွဲ၍။ နိရယံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တယန္တော၊ ကြံကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘယေန၊ ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ ဧတံ သောတ္ထိဘဒန္တေတ် အာဒိဝစနံ၊ ဤသောတ္ထိဘဒန္တေ အစရှိသောစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။

သောတ္ထိ ဘဝိဿတိ ရညော်တိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ကဏ္ဟော၊ သည်။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ တတော၊ မှ။ အနေကပွကာရံ၊ အကြိမ်များစွာ။ ယာစိယမာနော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ရညော၊ သည်။ မာဒိသဿ၊ ငါကဲ့သို့သော သဘောရှိသော။ ဣသိနော၊ အား။ ခုရပ္ပံ၊ မြားကို။ သန္နယှန္တော်နှ၊ တင်သည်ဖြစ်၍။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးစွာသော။ ကမ္မံ၊ ကို။ကတံ၊၏။ဣတိအာဒိနိစ၊ဤသို့စသောစကားတို့ကိုလည်း။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ အဘာသိ၊၏။ဥန္ဒြိယိဿတိတိ၊ဟူသည်ကား။ ဘိဇ္ဇိဿတိ၊ ပျက်လတ္တံ့။ ထုသမုဋ္ဌိဝိယ၊ ဖဲ့ဆုပ်ကဲ့သို့။ ဝိပ္ပကိရိယိဿတိ၊ ဖရိုဖရဲကြဲလတ္တံ့။ ဣဒံ၊ ဤပထဝီ ဥန္ဒြိယိဿတိ ဟူသောစကားကို။ သော၊ ထိုကဏ္ဍသည်။ ဇနံ၊

လူအပေါင်းကို။ တာသေဿာမိ၊ ထိတ်လန့်စေအံ့။ ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ မုဿာ၊ မမှန်သောစကားကို။ ဘဏတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သရသန္ထမ္ဘနမတ္တော ယော၀၊ မြားကိုခိုင်းစကာမျှဋ္ဌသာလျှင်။ အဿ၊ ထိုကဏ္ဍ၏။ ဝိဇ္ဇာယ၊ အတတ်၏။ အာနုဘာ၀ေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညတြ၊ တပါးသောအရာတို့၌။ အာနုဘာ၀ေါ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတော၊ ဤစကားမှ။ ပရေသု၊ နောက်ဖြစ်ကုန်သော။ ၀စနေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဧသေ၀နယော၊ လျှင်တည်း။

ပလ္လောမောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဒုလောမော၊ ချသောအမွေးရှိ၏။ အဿ၊ ထိုသားကြီးအား။ လောမဟံသနမတ္တာမို့၊ ကြက် သီး မွေးညှင်း ထခြင်းမျှသည်လည်း။ န ဘ၀ိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣဒံ၊ ဤပလ္လောမော ဘ၀ိဿတိဟူသောစကားကို။ (အ၀စဋ္ဌစပ်)။ သော၊ ထိုကဏ္ဍသည်။ မေ၊ အား။ ဆာဇော၊ သည်။ တံဒါရိကံ၊ ထိုသတို့သမီးကို။ သစေ ဒဿတိ၊ အကယ်၍ပေးလတ္တံ့။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့ပေးသည်။ သတိ၊ သော်။ အဿ၊ ထိုသားကြီးအား။ လောမဟံသနမတ္တာမို့၊ သည်လည်း။ န ဘ၀ိဿတိ၊ လတ္တံ့။ (ဤသို့ ပါဠိကိုယူ၍ ယောဇနာ)။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိညံ၊ ဒါဆုံးအဖြတ်ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ အငစ၊ ဆို၏။ ကုမာဓရ ခုရပ္ပံ ပတိဋ္ဌပေသိတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေန၊ ထိုကဏ္ဍသည်။ သရော၊ မြားသည်။ ဩတရတု၊ ကျစေသတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ မန္တေ၊ အတတ်ကို။ (မန္တရားကိုလည်းဟူ)။ ပရိ၀တ္တိတော၊ တပြောင်းပြန်ပြန်သရစျာယ်လတ်သော်။ ကုမာရဿ၊ သတို့သား၏။ နာဘိယံ၊ ချက်၌။ သရော၊ သည်။ ပတိဋ္ဌပေသိ၊ တည်၏။ ဓိတရံ အဒါသိတိ၊ ဟူသည်ကား။ သိသံ၊ ကို။ ဓော၀ိတွာ၊ လျှော်၍။ အဒါသံ၊ ကျွန်မဟုတ်သည်ကို။ ဘုဇိဿံ၊ ဖြူစင်သည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဓိတရံ၊ ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။

ဤအဒါသံ ဘုဇိဿံ် ကတွာ ဟူသောစကားကို ကဏ္ဍကို ကျွန်မဟုတ်သည်ကို ဖြူသည်ကိုရည်၍ ဆိုသတည်း။

တံ၊ထိုကဏ္ဍကို။ ဥဋ္ဌာရေ၊မြတ်သော။ ဌာနေစ၊ အရာ၌လည်း။ ဌပေသိ၊ ၏။ မာဓေါ တုမှေ မာဏ၀ကာတိဣံပန၊ မာဓေါ။ပ။ကာဟူသော ဤစကားကို ဏား။ (အာဘဋ္ဌစပ်)။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ဓေကေန၊ တဘက်သော။ ပက္ခေန၊ အဘို့ဖြင့်။ အမွဋ္ဌော၊ သည်။ သကျာနံ၊တို့၏။ ဉာတိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပကာသေန္တော၊ ဖြစ်၍။ တဿ၊ ထိုအမွဋ္ဌကို။ သမဿာသနတ္ထံ၊

သက်သာရုံရစေခြင်းငှာ။ အာဟာ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ အမ္မဋ္ဌော၊ သည်၊ ဃဋ္ဋ သတေန၊ အိုးတရုံဖြင့်။ အဘိသိတ္ထောဝိယ၊ အဘိသိက်သွန်းသကဲ့သို့။ ပဿဒ္ဓ-ဒရထော၊ ငြိမ်းပြီးသော ပူပုံခြင်းရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ သမဿာသေတ္ဝာ၊ သက်သာရုံရ၍။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ တော သေဿာမိ၊ နှစ်သက်စေအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ၍။ ဧကေန၊ သော။ ပဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဉာတိ ၊မိမိအဆွေကို။ ကဲရောတိ၏။ အဟံ၊သည်။ ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးသည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိကိရ၊ တတ်။

ခတ္တိယသေဋ္ဌဘာဝဝဏ္ဏနာ

၂၇၅။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါသည်။ အယံအမ္မဋ္ဌော၊ သည်။ (ကရော တိ၌စပ်)။ အဟံ၊ သည်။ ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးသည်။ အသ္မိ၏။ ဣတိသည်း၊ ဤသို့သောအမှတ်ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ အတ္တာနော၏။ အခတ္တိယဘာဝံ၊မင်းမျိုး မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ ဟန္ဒ၊ခု။ နံ၊ အမ္မဋ္ဌကို။ ဇာနာ ပေဿာမိ. သိစေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခတ္တိယဝံသံ၊ မင်းမျိုး မင်းနွယ်ကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ ဥဉ္ဇာရိ၊ အလွန်။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို။ ဝဿေတ္ဝာ၊ ပို့ဝါး စေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ တံကိံ မညသိ အမ္မဋ္ဌောတ့ဲ အာဒိ ၊ကို။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထပါဋ္ဌေ၊ ၌။ ဣဓာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိံ ကာလေ၊၌။ ဗြာဟ္မဏော်သူတို၊ ဟူသည်ကား။ဗြာဟ္မဏာနံ၊တို့၏။အန္တရေ၊အလယ်၌။အာသနံဝါ ဥဒကုံဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဂ္ဂါသနံဝါ၊ အဦးဖြစ်သော နေရာကိုလည်းကောင်း။(မြတ် သောနေရာကိုဂုဏ် လည်းဟူ)။ အဂ္ဂေါဒကံဝါ၊ အဦးဖြစ်သော ရေကိုလည်း ကောင်း။ (အမြတ်ဖြစ်သောရေကိုဂုဏ်းလည်းဟူ)။ သဒ္ဓေတိ၊ ကား။ မတကော၊ သူဌေးတို့ကို။ ဥဒ္ဒိဿကတဘတ္တော၊ ရည်၍ပြုသောထမင်းတို့ကို။ ထာလိပါကေ တိ၊ ဟူသည်ကား။ မင်္ဂလာတိဘတ္တော၊ မင်္ဂလာ အစရှိသည်အလို့ငှာ ပြုသော ထမင်းတို့ကို။ ယဇ္ဉေတိ၊ကား။ ယညဘတ္တော၊ ယဇ်ပူဇော်သော ထမင်းတို့ကို။ ပါဟုနေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပါဟုနကာနံ၊ ဧည့်သည်တို့ကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍။ (ထည့်ပါ)။ ကတဘတ္တော၊ ပြုသော ထမင်းတို့ကို။ ဝါ၊ ကား။ ပဏ္ဏာကာရ ဘတ္တော၊ လက်ဆောင် ထမင်းတို့ကို။ အပိနုဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဿ ခတ္တိယပုတ္တဿ၊ အား။ အာဝဠံဝါ အဿအနာဝဠံဝါတိ၊ ကား။ ဗြာဟ္မဏ ကညာသု၊ ပုဏ္ဏားသမီးငယ်တို့၌။ နံဝါရဏံ၊ မြစ်ခြင်းသည်။ ဘဝေယျ အပိနုံဝါ၊

ဖြစ်မူလည်းဖြစ်ရာသလော။ နောဝါဘဝေယျအပိနု၊ မဖြစ်မူလည်း မဖြစ်ရာသလော။ ဗြာဟ္မဏဒါရိကံ၊ ကို။ လဒ္ဓဲယျဝါ၊ ရရာသလော။ နလဘေယျဝါ၊ သလော။ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊၏။ အနုပပန္နောဘိ၊ ဟူသည်ကား။ ခတ္တိယဘာဝံ၊ သို့။ အပတ္တော၊ မရောက်။ အပရိသုဒ္ဓေါ၊ မစင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

၂၇၆။ ဣတ္ထိယာဝါ ဣတ္ထိံ ကရိတ္ဝာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣတ္ထိယာဝါ၊ ဖြင့်မူလည်း။ ဣတ္ထိံ၊ ကို။ ပရိယေသိတ္ဝာ၊ ရှာ၍။ ကိသ္မိဉ္စိဒေဝပကရဏေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကိသ္မိဉ္စိဒေဝ၊ တစုံတခုသောလျင်ဖြစ်သော။ ဒေါသေ၊ အရာဒ္ဓ။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့အား။ အယုတ္တော၊ မသင့် မလျောက်ပတ်သော။ အကတ္တုမကရဏေ၊ မပြုအပ်သောအရာကို ပြုခြင်းကြောင့်။ ဘဿပုဋ္ဌေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဿမပုဋ္ဌေန၊ ပြာထုပ်ဖြင့်။ သီသေဒ္ဓ်။ ဆာရိကံ၊ ပြာကို။ ဩကိရိတ္ဝာ၊ ကြဲ၍။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊၏။

၂၇၇။ ဇနေတသ္မိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇနိတသ္မိံ၊ လူအပေါင်းဒ္ဓ်။ပဇာယ၊ သတ္တဝါဒ္ဓ်။ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊၏။ ယေဂေါတ္တ ပဋိသာရိနောတိ၊ ကား။ ယေ၊ တို့သည်။ တသ္မိံ ဇနေ၊ထိုလူအပေါင်းဒ္ဓ်။ အဟံ၊သည်။ ဂေါတမော၊ တည်း။ အဟံ၊ သည်။ ကဿပေါ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဂေါတ္တံ၊ ကို။ ပဋိသရန္တိ၊ ကြံအောက်မေ့တတ်ကုန်၏။တေသုဂေါတ္တ ပဋိသာရီသု၊ ထိုသို့အနွယ်ကို ကြံတတ်ကုန်သောသူတို့တွင်။ ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးသည်သာလျှင်။ လောကေ၊ ဒ္ဓ်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ အနုမတာမယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ မမ၊ ၏။ သဗ္ဗညုဘဉာဏေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ကွ။ သံသန္ဒေတ္ဝာ၊ နှီးနှော၍။ ဒေသိတာ၊ ဟောအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ မယာ၊ သည်။ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုအပ်၏။

ဝိဇ္ဇာစရဏကထာဝဏ္ဏနာ

၂၇၈။ ဣမာယ ပန ဂါထာယ၊ ဒ္ဓ်။ ပရိယာပန္နံ၊ အကျုံးဝင်သော။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နောတိဣဒံပဒံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ အမွဋ္ဌဒ္ဓ်၊ သည်။ စိန္တေသိ၊ ၏။ ဝိဇ္ဇာနာမ၊ ဝိဇ္ဇာ မည်သည်ကား။ တယောဝေဒါ၊ ဗေဒင် သုံးပုံတို့တည်း။ စရဏံနာမ၊ မည် သည် ကား။ ပဉ္စသီလာနိ၊ တို့ တည်း။ တယိဒံ တံဣဒံ ဝိဇ္ဇာစရဏံ၊ သည်။ အမှာကံ၊ တို့အား။ အတ္ထိယေဝ၊ ရှိသည်သာတည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊သည်။ စေသေဋ္ဌော၊ အကယ်၍မြတ်သည်ဖြစ်အံ့။

မယမေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ သေဋ္ဌာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊သို့။ နိဋ္ဌံ၊ သို့။ ဂန္ထော၊ ရောက်၍။ ဝိဇ္ဇာစရဏံ၊ ကို။ ပုစ္ဆန္တော၀စ၊ ဖြစ်၍။ ကတမံ ပဓာန တံ ဘော ဓေ ါတပ စရဏံ၊ ကတမာ သာဝိဇ္ဇာတိ ဣဒံဝစနံ၊ကို။ အာဟာ၏။ အထ၊ ၌။ အာသ၊ ထို့အမ္ပဋ္ဌအား။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏသမယေ၊ ပုဏ္ဏော်းတို့၏အယူ၌။ သိဒ္ဓံ၊ ထင်ရှားသော။ ဇာတိ၀ါဒါဒိပဋိသံယုတ္တံ၊ ဇာတ်ကိုအကြောင်းပြု၍ ဆိုခြင်း အစရှိသည်နှင့်စပ်သော။ တံဝိဇ္ဇာစရဏံ၊ကို။ ပဋိက္ခိပိတ္ဝာ၊၍။အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ဝိဇ္ဇာစရဏံ၊ ကို။ ဒေသေတုကာမော၊ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ နဓေါအမ္ပဋ္ဌာတိအာဒိံ၊ကို။ အာဟာ၊ပြီ။ တတ္ထ၊ ထို နဓေါအမ္ပဋ္ဌ အစရှိသောပါဠိ၌။ ဇာတိ၀ါဒေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇာတိံ၊ ဇာတ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ၀ါဒေါ၊ ဆိုခြင်းတည်း။ (တနည်းကား)။ ဇာတိံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊၍။ ပ၀တ္တော၊ ဖြစ်သော။ ၀ါဒေါ၊ စကားတည်း။ ဣဒံ၊ ဤဇာတ်ကို စွဲ၍ဖြစ်သော စကားသည်။ ဗြာဟ္မဏသော၀၊အားသာလျှင်။ ဝဋ္ဋတိ၊ လျောက်ပတ်၏။ သုဒ္ဒသ၊ သူဆင်းရဲအား။ နဝဋ္ဋတိ၊ မလျောက်ပတ်။ ဣတိအာဒိ ၀စနံ၊ ကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ဂေါတ္တ၀ါဒ မာနဝါဒါ အရဟသိ၀ါမံ တွံ နဝါမံ တွံ အရဟသိ ဟူသောစကားတို့ကိုယူ။

သဗ္ဗတ္ထ၊ဂေါတ္တ၀ါဒေါအစရှိသော အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌။ သေနယော၊တည်း။ ဇာတိ၀ါဒ၀ိနိဗန္ဓါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇာတိ၀ါဒေ၊ ဇာတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သောစကားကိုဆိုခြင်း၌။ ၀ိနိဗန္ဓါ၊စပ်ကုန်၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ တို့၌။ သေနယော၊၏။

တတော၊ ထိုနောင်မှ။ အမ္ဗဋ္ဌော၊ သည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဝိဇ္ဇာစရဏ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣဒါနိ၊ ၌။ လဂ္ဂိဿာမ၊ ငြိကုန်၏။ ဣတိ၊သို့။ စိန္တယိမ္ဘု၊ ကုန်၏။ တတော၊ ထို ငါကြံသော ဝိဇ္ဇာစရဏမှ။ (ဒူရမေ၀၌စပ်)။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ မဟာ၀ါတေ၊ ပြင်းစွာသောလေ၌။ ထုသံ၊ ဖဲ့ကို။ ဓုနန္တော၀ိယ၊ ခါသကဲ့သို့။ ဒူရမေ၀၊ ဝေးသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဝိဇ္ဇာစရဏံ၊ ကို။ နော၊ တို့အား။ အ၀ကွာသိ၊ ဆိုလတ္တံ့။ ယတ္ထပန၊ အကြင် ဝိဇ္ဇာစရဏ၌ကား။ မယံ၊ တို့သည်။ နလဂ္ဂါမ၊ မငြိကုန်။ တတ္ထ၊ ထို ငါတို့ မငြိသော ဝိဇ္ဇာစရဏ၌။ နော၊တို့ကို။ နိယျောဇေသိ၊ ယှဉ်စေ၏။ အယံဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒါ၊ ကို။ ဉာတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ပုန၊ ဖန်။

ဝိဇ္ဇာရဏသမ္ပဒံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ အထ၊ ဋ္ဌ။ အဿ၊ ထိုအမွဋ္ဌအား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သမုဒါဂမတော၊ ဖြစ်စမှ။ (အ ရင်းမှ လည်းဟူ)။ ပဘုတိ၊ ၍။ ဝိဇ္ဇာစရဏံ၊ ကို။ ဒဿေတုံ၊ ပြအံ့သောငှာ။ ဣဓအမွဋ္ဌ တထာဂတောအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၇၉။ ဇော်ထွဏ် ဇောသို့ အဓိကာရေ၊ ဤ အရာ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ စရဏ ပရိယာပန္နံ၊ စရဏ၌ အကျုံးဝင်သော။ တိဝိဓမ်ပိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ သီလံ၊ ကို။ ပဘဇန္တော၊ ခဲ့ဝေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဣဒမဿ ဟောတိ စရဏသို့ တိ၊ ဣဒ ။ပ။ သို့ ဟူ၍။ အနိယျာတောတ္ဓ၊ မပြီးစေ မူ၍။ ဣဒမို့ဿဟောတိ သီလသို့နှိ၊ ဣဒမို့ ။ပ။ သီလသို့ ဟူ၍။ သီလဝသေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ နိယျာတေတိ၊ ပြီးစေ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သီလဝသေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ နိယျာတေတိ၊ နည်း။ တဿဲပိ၊ ထိုအမွဋ္ဌအားလည်။ ကိဉ္စိကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်း စိုးစဉ်းသော။ သီလံ၊ သည်။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္ထိ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စရဏဝသေန၊ ဖြင့်။ နိယျာတိယမာနေ၊ ပြီးစေအပ်သည် ရှိသော်၊ မယမ်ပိ၊ တို့သည်လည်း။ စရဏသမ္ပန္နော၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ တတ္ထ တတ္ထေဝ၊ ထိုထိုသို့သော စရဏာင်္ဂသာလျှင်။ လဂ္ဂေယျ၊ ငြိရာ၏။ ယံပနစရဏံ၊ ကို။ တေန၊ ထိုအမွဋ္ဌသည်။ သုပိနေပိ၊ အိပ်မက်၌လည်း။ န ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊မမြင်စဘူး။ တသ္မဝ စရဏဿ၊ ၏သာလျှင်။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ နိယျာတေန္တော၊ ပြီးစေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ပဌမံစျာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ။ပ။ စတုတ္ထဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ ဣဒမို့ဿဟောတိ စရဏသို့နှိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ အဋ္ဌသမာပတ္တိယောပိ၊ တို့ကို လည်း။ စရဏန္တိ ဣမိနာပဓေန၊ ဖြင့်။ နိယျာတိတာ၊ ပြီးစေအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိပဿနာ ဉာဏတောပန၊ ဝိပဿနာဉာဏ်မှကား။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အဋ္ဌဝိဓာပိ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ပညာ၊လောကုတ္တရာ ပညာကို။ ဝိဇ္ဇာတိပဓေန၊ဖြင့်။ နိယျာတိတာ၊ ပြီးစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊၏။

စတုအပါယပုဓကထာဝဏ္ဏနာ

၂၈၀။ အပါယမုခါနီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိနာသမုခါနိ၊ ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းတို့တည်း။ အနဘိသမ္ဘုဏမာနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာသမ္ပာ

ပုဏ္ဏန္တော၊ မပြည့်စုံစေနိုင်သည်ဖြစ်၍။ (မပြီးစေနိုင်သည်ဖြစ်၍ လည်းဟူ)။ ဝါ၊ ကား။ အဝိသဟမာနော၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ ခါရီဝိဓမာဒါယာဘိ ဇေတ္ထပါဠေဒ္ဒ်။ ခါရီဘိ၊ ဟူသည်ကား။ အရဏီ ကမဏ္ဍလု သူစိ စာမဏဒဓယာ၊ ရသေမီးပွတ် ရသောက်ကရား အပ် စာမရီသားမြီး ယပ် အစရှိကုန်သော။ တာပသပရိက္ခရာ၊ ရဟသ့ပရိက္ခရာတို့တည်း။ ဝိစောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာဇော၊ ထမ်းပိုးတည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ခါရိဘရိတံ၊ ပရိက္ခရာတို့ဖြင့် ပြည့်ဇသော။ ကာဇံ၊ ထမ်းပိုးကို။ အာဒါယ၊၍။ ဣတိဒးတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ယေပနံ၊ အကြင်ဆရာတို့သည်ကား။ ခါရိဝိဝိဓန္တိ၊ ခါရိဝိဝိဓံဟူ၍။ ပဌန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏။ ယေ အာစရိယာ၊တို့သည်။ ခါရီတိ ဣဒံပဒံ၊ သည်။ ကာဇဿ၊ ထမ်းပိုး၏။ နာမံ၊ တည်း။ ဝိဝိဓန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗဟု ကမဏ္ဍလုအာဒိပရိက္ခာရံ၊ ကရားအစရှိကုန်သော များသောပရိက္ခရာကို။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ဖွင့်ကုန်၏။ ပဝတ္တဖလ ဘောဇနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပတိတဖလဘောဇနေန၊ အလိုလို ကြွေသော သစ်သီး အစာရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိစာရိကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကပ်ပိယကရဏ ပတ္တပဋိဂ္ဂဟဏ ပါဒဓောဝနာဒိဝတ္ထ ကရဏဝသေန၊ ကပ်ပိခြင်းကို ပြုခြင်း သပိတ်ယူခြင်း ခြေဆေးခြင်း အစရှိသောဝတ်ကို ပြုခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ပရိစာရကော၊အလုပ်အကျွေးသည်။ ဂုဏာဓိဒေါ၊ ဂုဏ်အားဖြင့်ကြီးသော။ ခီဏာသဝသာမဏေရောပိ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော သာမဏေသည်လည်း။ ပုထုဇ္ဇနဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပရိစာရကော၊အလုပ်အကျွေးသည်။ ကာမဉ္စဟောတိ၊အကယ်၍ ဖြစ်၏ရှင့်။ ပနတဏာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ အယံ၊ ဤရသေ့ရဟန်းသည်။ တာဒိသော၊ ထိုကဲ့သို့သောသဘောရှိသည်။န ဟောတိ၊မဖြစ်။ဂုဏာသေနာပိ၊ ဖြင့်၎င်း။ ဧယျာဝစ္စ ကရဏဝသေနာပိ၊ အမှုကြီးငယ်တို့ကို ပြုခြင်း၏အစွမ်း ဖြင့်၎င်း။ လာမဇကာယေဝ၊ ယုတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကသ္မာ၊ကြောင့်။ တာပသပဗ္ဗဇ္ဇာ ရသေ့ရဟန်း၏ အဖြစ်ကို။ သာသနဿ၊ ၏။ ဝိနာသမုခန္တိ၊ ပျက်စီးကြောင်းဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာပန၊ဟော တော်မူအပ်လေသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊သော်။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဂစ္ဆန္တံ ဂစ္ဆန္တံ၊ အထက်သို့ သွားတိုင်း သွားတိုင်းသော။ သာသနံ၊ ဘုရား သာသနာတော်သည်။ တာပသပဗ္ဗဇ္ဇာဝသေန၊ ရသေ့ရဟန်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။

သြသက္ကိုဿတိ၊ ဆုတ်လတ္တံ့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာပသပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ကို့။ ဝိနာသမုခန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ (ဤသို့သမ္မန်)။

ရသေ့၏အကျင့်ဖြင့် သာသနာဆုတ်ယုတ်ခြင်း

အဘယ်သို့လျှင် ရသေ့ရဟန်းတို့၏အစွမ်းဖြင့် သာသနာတော်ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည် ဖြစ်သနည်းဟု သူစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ ဤမသို့ဟို အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရဇောတကတည်း)။ ထိုပါဠိ၏အဋ္ဌကား-

ဤမသို့သာသနေ၊ ဤ ဘုရားသာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ၍။ တိသ္သော၊ ကုန်သော။ သိက္ခာ၊တို့ကို။ပူရေတုံ၊ ဖြည့်ခြင်းငှာ၊အသက္ကော်ဘဲ့၊ မစွမ်းနိုင်သော ရဟန်းကို။ လဇ္ဇီနော၊ မကောင်းမှုကို စက်ဆုပ် ရှံရှာတတ်ကုန်သော။ သိက္ခာကာမာ၊ သိက္ခာသုံးပါးကိုအလိုရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊၊ တို့သည်။ တယဲာ၊ နှင့်။ သဒ္ဒိ၊ကဲ့။ ဥပေါသထော၀ါ၊သည်၎င်း။ ပ၀ါရဏာ၀ါ၊ သည်၎င်း။ သံဃကမ္မံ၀ါ၊ သည်၎င်း။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဤတို့၊ဤသို့။ ဇိဂုစ္ဆိတ္တာ၊ စက် ဆုပ်ရှံရှာ၍။ ပရိ၀ဇ္ဇန္တိ၊ ကြဉ်ကုန်၏။ သော၊ထိုသိက္ခာသုံးပါးကို ဖြည့်ခြင်းငှာမတတ်နိုင်သော ရဟန်းသည်။ သာသနေ၌။ ပဋိပတ္တိပူရဏံ၊ ပဋိပတ်ကိုဖြည့်ခြင်းသည်။ ဒုက္ကရံ၊ခဲစွာ့။ ခုရ၀ရူပမံ၊ သင်ခုန်းသွားနှင့်တူ၏။ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲ၏။ တာပသပဗ္ဗဇ္ဇာပန၊သည်ကား။သုကရာစေ၀၊ ဖြည့်ခြင်းငှာလွယ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ ဗဟုဇနသမ္မတာစ၊ လူများချီးမွမ်းအပ်သည်လည်း။ (လူများသမုတ်အပ်သည်လည်းဟူ)။ ဟောတိ၊၏။ ဤတိ၊ သို့။ စိန္တေတ္တာ၊ ၍။ ဝိဗ္ဘမိတ္တာ၊ လူထွက်၍ ၊ တာပသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညေ၊တပါးကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ တံ၊ ထိုရသေ့ရဟန်းကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ ကိံ၊အာဘယ်ကြောင့်။ တယာ၊သည်။ ဤဒံဂမ်မံ၊ ကို။ (ကံထည့်)။ ကတံ၊ နည်း။ ဤတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏။ သော၊ ထိုရသေ့ရဟန်းသည်။ သာသနေ၌။ ဘုမ္မာကံ၊ တို့၏။ ကမ္မံ၊ သည်။ ဘဲ့ာရိယံ၊ ဝန်လေးစွာ၏။ ဤဓပန၊ ဤ ရသေ့ ရဟန်း အဖြစ်၌ကား။ မယံ၊ငါတို့သည်။ သဆန္ဒစာရိနော၊ မိမိအလိုရှိတိုင်း ကျင့်ရကုန်၏။ ဤတိ၊ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ သောပိ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။ ဤဓ၊ ဤ ရသေ့ရဟန်း အဖြစ်၌။ သဆန္ဒစာရိနော၊ ကုန်သည်။ ယဒိဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဧ၀ံသန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိ သော်။ အဟမ္ပိ၊ ငါ သ ည်လည်း။ ဧတ္ထေ၀၊ ဤရသေ့ရဟန်း၏ အဖြစ်၌ သာလျှင်။ပဗ္ဗဇာမိ၊အံ့။ ဤတိ၊ သို့။ တသ္သ၊ထိုရသေ့ရဟန်း၏။ အနုသိက္ခန္တော၊

အတုကို ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ တပသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ ဤအတူ။ အညေပိ၊ တပါးကုန်သော ရဟန်းတို့သည် လည်း။ အနုသိက္ခန္တာ၊ အတုကို၊ ကျင့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အညေပိ တို့သည်လည်း။ အနုသိက္ခန္တာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကမေန၊အစဉ်အားဖြင့်။တာပသာဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သည်။ ဟော့န္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထို ရသေ့ တို့၏။ ဥပ္ပန္နကာလေ၊ များစွာ ဖြစ်သော အခါ၌။ သာသနံ၊ သည်။ သြသက္ကိတံနာမ၊ ဆုပ်သည်မည်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ လောကေ၊ ၌။ ဝေရူပေါ၊ သော။ ဗုဒ္ဓေါနာမ၊ ဘုရားမည်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုဘုရား၏။ ဤဒိသံနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သာသနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတို့၊ ဤသို့။ သုတမတ္တမေဝ၊ ကြားဘူးကာမျှသည်သာလျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣဒံဘဝနံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တာပသ ပဗ္ဗဇ်၊ ကို။ သာသနဿ၊ ၏။ ဝိနာသမုခန္တိ၊ ပျက်စီးကြောင်း ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

ကုဒါလပိဋ္ဌကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကန္ဒ မူလ ဖလဂဟဏတ္ထံ၊ အဖု အမြစ် အသီးတို့ကိုယူခြင်းငှာ။ ကုဒါလဥ္စေဝ၊ ပေါက်တူး တူးရွင်းကိုလည်းကောင်း။ ပိဋ္ဌကဉ္စ၊ ခြင်းဘောင်းကိုလည်းကောင်း။ ဂါမသာမန္တံဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိဇ္ဇာ စရဏသမ္ပဒါဒိနိ၊ ဝိဇ္ဇာ စရဏ၏ပြည့်စုံခြင်း အစရှိသည်တို့ကို။ အနဘိသမ္ဘုဏန္တော၊ မပြည့်စုံစေနိုင်သည်ဖြစ်၍။ (ဖြစ်စေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သည် ဖြစ်၍ လည်းဟူ)။ ကသိကမ္မာဒိဟိစ၊ လယ်လုပ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်း။ ဇီဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ နိပ္ပါဒေတုံ၊ ပြီးစေခြင်းငှာ။ ဒုက္ခံ၊ ခဲစွာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မညမာနော၊ ဖြစ်၍။ ဗဟုဇနကုဟာပနတ္ထံ၊ များစွာသော သူတို့၏ အံ့ဘွယ် သရဲကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ ဂါမသဉ်မန္တေဝါ၊ ရွာ၏အနီးဥ် လည်းကောင်း။ နိဂမသာမန္တေဝါ၊ နိဂုံး၏အနီးဥ်လည်းကောင်း။ အဂ္ဂိသာလံ၊ မီးတင်းကုပ်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ သပို တေလ ဒဓိ မဓု ဖာဏိတ တိလ တဏ္ဍုလာဒိဟိစေဝ၊ တောပတ် ဆီ နို့ဓမ်း ပျား တင်လဲ နှမ်း ဆန် အစရှိသည်တို့ ဖြင့် လည်းကောင်း။ နာနာဒါရုဟိစ၊ အ ထူး ထူး သော ထင်း တို့ ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဟောမကရဏဝသေန၊ ပူဇော်ခြင်းကိုပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ အဂ္ဂိ၊ ကို။ ပရိစရန္တော၊ လုပ်ကျွေးလျက်။ အစ္ဆတိ၊ နေ၏။

စတုဒ္ဓါရုံ အဂါရုံ ကရိတ္စာတို့၊ ဟူသည်ကား။ စတုမုခံ၊ လေးခုအဝ ရှိသော။ ပါနာဂါရုံ၊ ရေတင်းကုပ်ကို။ (ရေအိုးစင်ကို လည်းဟူ)။ ကတ္စာ၊ ၍။ တာဿ၊ ထိုရေအိုးစင်၏။ ဒွါရေ၊ အဝင်၌။ မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို။ ကတ္စာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထိုရေအိုးစင်၌။ ပါနီယံ၊ ရေကို။ ဥပဋ္ဌပေတ္စာ၊ ထား၍။ အာဂဂတာဂတေ၊ လာတိုင်းလာတိုင်းကုန်သောသူတို့ကို။ ပါနီယေန၊ ရေဖြင့်။ အာပုစ္ဆတိ၊ ပန်၏။ အဿ၊ ထိုရသေ့အား။ အဒ္ဓိကာ၊ ခရီးသွားတို့သည်။ ကိလန္တာ၊ ပင်ပန်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပါနီယံ၊ ကို။ ပိဝိတ္စာ၊ ၍။ တုဋ္ဌာယ၊ နှစ်သက်ခြင်းကြောင့်။ ယမ္ပိဘတ္တာပုဋ္ဌံဝါ၊ အကြင်ထမင်းထုပ်ကိုလည်းကောင်း။ ယာနိတဏ္ဍုလာဒိနိဝါ၊ အကြင် ဆန်အစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ တံသပ္ပံ၊ ကို။ ဂဟေတ္စာ၊ ၍။ အမ္မိလယာဂုအာဒီနိ၊ ဟင်းစပ်ယာဂု အစရှိသည်တို့ကို။ ကတ္စာ၊ ၍။ ဗဟုတရံ၊ အလွန်များစွာ။ အာမိသဟေဏ္ဍတ္ထံ၊ အာမိသကိုယူခြင်းငှာ။ ကေသဉ္စိ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့အား။ အန္ဓံ၊ထမင်းကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ကေသဉ္စိ၊ တို့အား။ ဘတ္တပစနဘာဇနာဒီနိ၊ ထမင်းချက်စရာ အိုးအစရှိသည်တို့ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ တေဟိပိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း။ ဒိန္နံ၊ ပေး အပ်သော။ အာမိသံဝါ၊ အာမိသကိုလည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗဏ္ဏာဒီနိဝါ၊ စပါး အစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ တာနိ၊ ထိုစပါးအစရှိသည် တို့ကို။ ဝဖိုယာ၊ အပွားဖြင့်။ ပယောဇေတိ၊ ယှဉ်စေ၏။ (တနည်းကား) ဝဖိုယာ၊ အပွားဖြစ်စေခြင်းငှာ။ ပယောဇေတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဖုမာနဝိဘဝေါ၊ ပွားသောဥစ္စာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂေါမဟိံသဒါသိဒါသ ပရိဂ္ဂဟံ၊ နွားကျဲ ကျွန်မိန်းမ ကျွန်ယောကျ်ားကို သိမ်းဆည်းခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ၏။ မဟန္တံ၊ များစွာသော။ ကုဋုမ္ဗံ၊ ဥစ္စာကို။ သဏ္ဌာပေတိ၊ တည် စေ၏။ ဣဒံသဏ္ဌာပနံ၊ ဤသို့ များစွာသောဥစ္စာကိုတည်စေခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ စတုဒ္ဓါရုံ ။ပ။ အစ္ဆတိတိ၊ စတုဒ္ဓါရုံ ။ပ။ အစ္ဆတိဟူ၍။ တေံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တမဟံ ယထာသတ္တိ ယထာဗလံ ပဋိပူဇေဿာမီတိ ဣဒံပန၊ တမဟံ ။ပ။ ပူဇေဿာမိဟူသော ဤစကားသည်ကား။ အဿ၊ ထိုရသေ့ရဟန်း၏။ ပဋိပတ္တိမုခံ၊ ကျင့်ခြင်း၏ အမြွက်တည်း။ (ကျင့် ခြင်း ၏ အ ကြောင်း တည်း လည်းဟူ)။ ဟိ-တဒေဝ သစ္စံ၊ ၏။ ဣမိနာ မုခေန၊ ဤရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကို

ပူဇော်ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းဖြင့်။ သော၊ ထိုရသေ့သည်။ ဝေံ၊ ဤဆိုခဲ့တိုင်း။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။

ရသေ့အမျိုးအစား

တတ္ထာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တာပသပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ တို့ကို။ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကထံ၊ လျှင်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ ကုန်သနည်း။ (ဟိကား ပဒါလက်ာရဟာည်း)။ တာပသာ၊ တို့သည်။ သပုတ္တာ ဘရိယာ၊ သားမယားတို့နှင့်တကွ ဥစ္စာဆည်းပူး၍ နေကုန်သော ရသေ့တို့လည်းကောင်း။ ဥဉ္ဆာစရိယာ၊ လူဘို့စုန်းပြီးသော စပါးပဲနောက် အဓရှိသည်ကိုရှာ၍ စားသော ရသေ့ဘို့လည်းကောင်း။ အနဂ္ဂိပက္ကိကာ၊ မီးဖြင့် မချက်သေးသော် ဆန်အစရှိသည်ကို ခံ၍ မိမိတို့အလိုလို ချက်၍စားသော ရသေ့တို့ လည်းကောင်း။ အသာမပါကာ၊မိမိတို့မချက်သော အစာကိုစားသော ရသေ့တို့လည်းကောင်း။ အယမုဉ္ဆကာ၊ သစ်ပင်ကိုသာ ခွဲ၍စားသော ရသေ့တို့လည်းကောင်း။ ဒန္တောက္ခလိကာ၊ သစ်ခွံကို သွားဖြင့်သာကိုက်၍ စားသော ရသေ့တို့လည်းကောင်း။ ပဝတ္တာဖလဘောဇနာ၊ အလိုလိုဖြစ်သော သစ်သီးကို ပုတ်ခတ်၍ စားသော ရသေ့တို့လည်းကောင်း။ ပဏ္ဏုပလာသိကာ၊ အလိုလိုကြွေသော သစ်ရွက်အစရှိသည်ကိုစားသော ရသေ့တို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဋ္ဌဝိဓာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုရှစ်ပါး အပြားရှိကုန်သော ရသေ့တို့တွင်။ ယေ တာပသာ၊ တို့သည်။ ကေနိယဇဋိလော၀ိယ၊ ကေနိယ ရသေ့ကဲ့သို့။ ကဋ္ဌမုံ၊ ဥစ္စာကို။ သဏ္ဍပေတွာ၊ တည်စေ၍။ ဝသန္တိ၊ ကုန်၏။ တေတာပသာ၊ တို့သည်။ သပုတ္တဘရိယာနာမ၊ သပုတ္တာဘရိယာ ရသေ့မည်ကုန်၏။

ယေ ပန တာပသာ၊ တို့သည်ကား။ သပုတ္တာဒါရဘာ၀ေါနာမ၊ သားမယားတို့နှင့်တကွ နေသော အဖြစ်မည်သည်ကား။ ပဗ္ဗဇိတာသာ၊ အား။ အယုတ္တောဂ၊ မသင့်။ (မလျောက်ပတ်လည်းဟူ)။ ဣတိ၊ ဤသို့။ လာယနမဒ္ဒနဋ္ဌာနေသု၊ ရိတ်ရာနယ်ရာအရပ်တို့၌။ ဝီဟိ မုဋ္ဌ မာသ တိလာဒီနံ၊ စပါးပဲနောက် ပဲလွန်း နှမ်းအစရှိသည်တို့ကို။ သံကၠိုတွာ၊ ပေါင်းရုံး၍။ ပစိတွာ၊

ချက်၍။ ပရိဘုဥ္ဇန္တိ၊ စားကုန်၏။ တေ တာပသာ၊ တို့သည်။ ဥဉ္ဆာစရိယာ နာမ်၊ မည်ကုန်၏။

ယေ တာပသာ၊ တို့သည်။ ခလေန၊ တလင်းဖြင့်။ ခလံ၊ တလင်းသို့။ ဝိစရိတ္ဝာ၊ သွား၍။ ဝီဟိံ၊ စပါးကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ၍။ ကောဋ္ဌေတ္ဝာ၊ ထောင်း၍။ ပရိဘုဥ္ဇနံနာမ၊ စားခြင်းမည်သည်ကား။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂါမနိဂမေသု၊ တို့၌။ တက္ကုလဘိက္ခံ၊ ဆန်ဆုမ်းကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ပစိတ္ဝာ၊ ၍။ ပရိဘုဥ္ဇန္တိ၊ စားကုန်၏။ တေ တာပသာ၊ တို့သည်။ အနဂ္ဃံ ပက္ကိကာနံဝမ၊ မည်ကုန်၏။

ယေပန တာပသာ၊ တို့သည်ကား။ ပဗ္ဗဇိတာသာ၊ အား။ သာမပါကေန၊ မိမိကိုယ်တိုင် ချက်ခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဂါမံ၊ သို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ၍။ ပက္ကာဝိက္ခမေဝ၊ ဆုမ်းကျက်ကိုသာလျှင်။ ဂဏှန္တိ၊ ခံကုန်၏။ တေ တာပသာ၊ တို့သည်။ အသာမပါကာနာဝမ၊ မည်ကုန်၏။

ယေ တာပသာ၊ တို့သည်။ ဒိဝဒေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ ဘိက္ခာ ပရိယေဋ္ဌနာ၊ ဆုမ်းကိုရှာခြင်း မည်သည်။ ပဗ္ဗဇိတာသာ၊ အား။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဣတိ ဤသို့။ မုဋ္ဌိပါသာဏေန၊ကျောက်ခဲဖြင့်။ အမွာဋ္ဌကာဒီနံ၊ ဝေ့ပင်အစရှိကုန်သော။ ရုက္ခာနံ၊ တို့၏။ တစံ၊ အခဲ့ကို။ကောဋ္ဌေတ္ဝာ၊ ထု၍။ (ကြိတ်၍လည်းဟူ)။ ခါဒဒ္ဓိ၊ ကုန်၏။ တေဘာပသာ၊ တို့သည်။ အယမုဋ္ဌိကာနာမ၊ မည်ကုန်၏။

ယေပန တာပသာ၊ တို့သည်ကား။ ပါသာဏေန၊ ကျောက်ဖြင့်။ တစံ၊ သစ်ခဲ့ကို။ ကောဋ္ဌေတ္ဝာ၊ ထု၍။ ဝိစရန်နာမ၊ သွားခြင်းမည်သည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒန္တေဟေဝ၊ သွားတို့ဖြင့်သာလျှင်။ တစံ၊ ကို။ ဥပ္ပာဋေတ္ဝာ၊ ကိုက်၍။ (ခဲ့၍လည်းဟူ)။ ခါဒဒ္ဓိ၊ စားကုန်၏။ တေတာပသာ၊ တို့သည်။ ဒန္တဝက္ကလိကာနာမ၊ မည်ကုန်၏။

ယေ တာပသာ၊ တို့သည်။ ဒန္တေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဥပ္ပာဋေတ္ဝာ၊ ၍။ ခါဒနံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ပဗ္ဗဇိတာသာ၊ အား။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ ဣတိ၊သို့။ လေဋ္ဌုဒက္ခာ

၁။ ဥဉ္ဆနံ ဥဉ္ဆာ၊ ဥဉ္ဆာဧဝ စရိယာ (ဝုတ္တိ) ဧတေသန္တိ ဥဉ္ဆာစရိယာ။

၂။ အသ္မမုဋ္ဌိကာ-ဆင္ခ။ ဋီသစ် ၂၆၉ ဦးကား အယောဝိယ ကဋ္ဌနော မုဋ္ဌိပ္ပ မာဏော ပါသာဏော အယမုဋ္ဌိနာမ၊ တေန ဝတ္တန္တိတိ အယမုဋ္ဌိကာဟု ဆို၏။

ဒီဟိ၊ ခဲ နှင်တံ အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပဟာရိတ္ဝာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ ပတိတဖလာနိ၊ တို့ကို။ ပရိဘုဥ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ တာပသာ၊ တို့သည်။ ပဝတ္တဖလဘောဇနာနာဝမ၊ မည်ကုန်၏။

ယေ ပန တာပသာ၊ တို့သည်ကား။ လေဋ္ဌုဒဏ္ဍာဒီဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပါတေတ္ဝာ၊ ချ၍။ ပရိဘောဂေါနာဝမ၊ သုံးဆောင်ခြင်း မည်သည်ကား။ ပဗ္ဗဇိတဿ၊အား။ အသာရူပေါ၊ မလျောက်ပတ်။ ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ သယံပတိတာနေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင် ကြွေကုန်သော။ ပုပ္ဖဖလ ပဏ္ဏုပလာသာဒီနိ၊ သစ်ပင့်သစ်သီး သစ်ရွက် အစရှိသည်တို့ကို။ ခါဒန္တာ၊ စားကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ယာပေန္တိ၊ မျှကုန်၏။ တေ တာပသာ၊ တို့သည်။ ပဏ္ဏုပလာသိကာနာဝမ၊ မည်ကုန်၏။

တေ တာပသာ၊ တို့သည်။ ဥက္ကဋ္ဌ မဇ္ဈိမ မုဒုကဝသေန၊ ဥက္ကဋ္ဌ မဇ္ဈိမ မုဒုကတို့၏အစွမ်းဖြင့်။ တိဝိဓာ၊ သုံးပါး အပြားရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါး အပြားရှိကုန်သော ရသေ့တို့တွင်။ ယေ တာပသာ၊ ကိုသည်။ နိသိန္နဋ္ဌာနတော၊ နေရာအရပ်မှ။ အနုဋ္ဌာယ၊ မထမူ၍။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ပါပုဏာနဋ္ဌာနေဝ၊ လက်ဖြင့်လှမ်းမှီရာ အရပ်၌သာလျှင်။ (မိရာအရပ်၌သာလျှင်လည်းဟူ)။ ဂတိတံ၊ ကျသော သစ်သီးသစ်ရွက်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၍။ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ တေ တာပသာ၊ ထို ရ သေ့ တို့ သည်။ ဥက္ကဋ္ဌာ၊ ဥက္ကဋ္ဌ မည်ကုန်၏။ ယေ တာပသာ၊တို့သည်။ ကေရကွဇေဝာ၊ သစ်ပင်တပင်မှ။ အညံ၊သော။ ရကွံ၊သို့။ န ဂစ္ဆန္တိ၊မသွားကုန်။ တေ တာပသာ၊ တို့သည်။ မဇ္ဈိမာ၊ မည်ကုန်၏။ ယေ တာပသာ၊ တို့သည်။ တံ တံ ရကွမူလံ၊ သို့။ ဂန္ဓွာ၍။ ပရိယေသိတ္ဝာ၊ ရှာ၍။ ခါဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ တာပသာ၊ တို့သည်။ မုဒုကာ၊ မည်ကုန်၏။

အဋ္ဌပိ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမာ ပန ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ဤရသေ့ရဟန်း၏ အဖြစ်တို့သည်ကား။ ဣမာဟိ စတူဟိယေဝ၊ ဤလေးပါးကုန်သော ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်တို့ဖြင့်သာလျှင်။သင်္ဘာ၊ရောတ္ဝက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။

စတူဟိအရကား ခဒိုးဆုံ၌ ရောဒ္ဓိုးစင်ပြု၍ ခရိုးသွားသောသူတို့ကို ရေဖြင့်ချိုးမြှောက်၍ ထိုခရိုးသွားသောသူတို့၏သာလျှင် ပစ္စည်းတို့ကိုယူ၍ အသက်မွေးသော ရသေ့လည်းတယောက်၊ မီးကိုသာလုပ်ကျွေးသော ရသေ့လည်းတယောက်၊ သစ်သီးကိုသာ စားသော ရသေ့လည်းတယောက်၊ သစ်ဖု သစ်မြစ် သစ်သီးတို့ကို သွားဖြင့်ကိုက်၍ စားသော ရသေ့လည်းတယောက်၊ ဤလေးယောက်တည်း။

ကထံ ဂစ္ဆန္တိ၊ အဘယ်သို့ ရောက်ကုန်သနည်း ဟူ မူကဲ့။ ဧတာသု ဣသိ ပဗ္ဗဇ္ဇာသု၊ တို့တွင်။ (ဟိ.ကား ပဒပူရဏဘာဉ်း ။ သပုတ္တ ဘရိယာ စ၊ သား မယားတို့နှင့်တကွ နေကုန်သော ရဿေတို့သည်ငင်း။ ဥဉ္ဆာစရိယာစ၊ တလင်းခြံ လူတို့စွန့်ပြီးသော စပါး ပဲနောက် အစရှိသည်တို့ကိုသာလျှင် ရှာ၍စားသော ရဿေတို့သည်ငင်း။ အဂါရံ၊ ရေအိုးစင်ဆောက်၍နေသောရဿေသို့။ ဘဇန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ အနဂိုပက္ကိကာစ၊ မီးဖြင့်မချက်သေးသော ဆန် အစရှိသည်တို့ကို၊ ခံ၍ မိမိတို့အလိုလို ချက်၍စားကုန်သော ရဿေတို့သည်ငင်း။အသာမပါကာစ၊ မိမိတို့ မချက်သောအစာကိုသာစားကုန်သော ရဿေတို့သည်ငင်း။ အဂျာဂါရံ၊ မီးတင်းကုပ်မီးကိုလုပ်ကျွေးသောရဿေသို့။ ဘဇန္တိ၊ဝင်ကုန်၏။ အယမုဋ္ဌိကာစ၊ ကျောက်ခဲဖြင့် သစ်ခွံကိုကြိတ်၍စားကုန်သော ရဿေတို့သည်ငင်း။ ဒန္တဝက္ကလိ-ကာစ၊ သစ်ခွံကို သွားဖြင့်ကိုက်၍ စားကုန်သောရဿေတို့သည်ငင်း။ ကန္ဒ မူလ ဖလဘောဇနံ၊ သစ်ဖု သစ်မြစ် သစ်သီးကိုသာစားသော ရဿေသို့။ ဘဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဝတ္တဖလဘောဇိနိစ၊ သစ်သီးတို့ကိုသာစားသော ရဿေတို့သည်ငင်း။ ပဏ္ဏုပလာသိကာစ၊ သစ်ရွက်ကိုသာစားသော ရဿေတို့သည်ငင်း။ ပဝတ္တ ဖလဘောဇနံ၊ အ လို လို ကြွေ သော သစ် သီး အ စာရှိသော ရဿေသို့။ဘဇန္တိ၊ ကုန်၏။

ဣဂါရရသ့, အဂျာဂါရရသ့, ကန္ဒမူလဖလဘောဇနရသ့, ပဝတ္တဖလဘောဇန ရသ့။ ဤရသ့ လေးယောက်သာ ဤအမွဋ္ဌသုတ်၌လာသည်။ ကြွင်းသောရသ့ လေးယောက်တို့၌ အဋ္ဌကထာကိုကား ဤရသ့လေးယောက်တို့၌ ဆရာ သွင်းတော် မူသတည်း။

တေန၊ ကြောင့်။ တ္တောဝတာ ။ပ။ ဟောန္တိတိ၊ဟူ၍၊ စုတ်တံ၊ပြီ။

၂၀၁- ၂၀၂။ ဣဒါနိ၊၌။ ဘာဝါ၊သည်။ သာစရိယကဿ၊ ဆရာနှင့် တကွသော။ အမွဋ္ဌဿ၊၏။ (ဘာဝ၌စပ်)။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒါယ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ နှင့်ပြည့်စုံခြင်း၏။ အပါယမုခမို့၊ ပျက်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သော ရဿေတို့၏ အကျင့်သိုလည်း။ အပတ္တဘာဝံ၊ မရောက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ တံကိံ မညသိအမွဋ္ဌာတိအာဒိ၊ကို။ အာဟာ၏။ တံဝစနံ၊ သည်။ ဥတ္တာနတ္ထ မေဝ၊ တည်း။ အတ္တနာ အာပါယိကောပိ အပရိပူရမာနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အတ္တနာ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒါယ၊ ၏။ အာပါယိကေနာပိ၊ ပျက်ခြင်း၏

အကြောင်းနှင့်လည်း။ အပရိပူရမာနေန၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ (တနည်းကား) အာပါယိဒုက္ခနာပိ၊ ကိုလည်း။ အပရိပူရမာနေန၊ မပြည့်စုံနိုင်သည်ဖြစ်၍။

ပုဗ္ဗကမ္မသိဘာဝါနုယောဂဝဏ္ဏနာ

၂၀၃။ ဒတ္တိကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒိန္နကံ၊ ပေးအပ်သော စည်းစိမ်ကို။ သမ္မုခီဘာဝမိုနဒ္ဒဒါတိတိ၊ ဟူ သည် ကား။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နု ဒဒါတိ၊ မပေးသ နည်း။ သော၊ ထိုပေါက္ခရသာတိ ပုဏ္ဏားသည်။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ အာဝဋ္ဋနိ နာမ၊ လှည့်ပတ်တတ်သည်မည်သော။ ဝိဇ္ဇံ၊ အတတ်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ယဒါ၊ ၌။ ရာဇာ၊ မင်းကို။ မဟာရဟန၊ မြတ်သော သူတို့အား သာဆိုက်သော။ အလက်ာရေန၊ ဖြင့်။ အလက်ာတော၊ တန်ဆာဆင်သည်။ဟောတိ၊ ၏။တဒါ၊၌။ ရညော၊၏။ သမီပေ၊၌။ ဌတ္ဝာ၍။တဿ၊ အလက်ာရဿ၊ ၏။ နာမံ၊ ကို။ ပြောဟ္မဏော၊ သည်။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ (မှည့်၏ လည်းဟူ)။ တဿအလက်ာရဿ၊ ၏။ နာမေ၊ ကို။ ပြောဟ္မဏေန၊ ပေါက္ခရ သာတိပုဏ္ဏားသည်။ ဂဟိတေ၊ ယူ အပ် ပြီး သည် ရှိ သော်။ အဟံ၊ သည်။ န ဒေမိ၊ မပေး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရာဇာ၊ သည်။ ဝတ္တုံ၊ ငှာ။ န သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ဒတ္ဝာ၍။ ပုနံ၊ ဖန်။ ဆဏဒိဝသေ၊ သဘင်နေ့၌။ အလက်ာရံ၊ကို။ အာဘရထ၊ ကုန်လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ဝာ၍။ဒေဝ၊ကြီး။နတ္ထိ၊မရှိ။တုမှေဟိ၊ တို့သည်။ ပြောဟ္မဏာဿ၊ အား။ ဒိန္နော၊ ပေးအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ မေ၊ သည်။ ဒိန္နော၊ ပေးအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တေအမစ္စာ၊ တို့သည်။(အာဟံသု ၌စပ်)။ သောပြောဟ္မဏော၊ သည်။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ အာဝဋ္ဋနိ နာမ၊ မျက် လှည့်အတတ် အမည်ရှိသော။ မာယံ၊မာယာကို။ ဇာနာတိ၊ ၏။ တာယ မာယာယ၊ ထိုမျက်လှည့်အတတ်ဖြင့်။ တုမှေ၊ တို့ကို။ အာဝဋ္ဋေတွာ၊ ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ အပရေ၊ ကုန်သော။ အမစ္စာ၊ တို့သည်။ ရညော၊ နှင့်။ သဟဂတဿ၊ အ တူ တ ကွ နေ သော။ တဿ ပြောဟ္မဏဿ၊ ၏။ (ထည့်ပါ)။ အတိသဟာယဘာဝံ၊ အလွန်အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို။ အသဟန္တော၊ သည်းမခံနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ကိံ အာဟံသု၊ အသို့ဆို ကုန်သနည်းဟူမူကား။ ဒေဝ၊ ကြီး။ တေဿ

ဗြာဟ္မဏာဿ၊ ၏။ သရီရေ၊ ဥ္ဒ။ သခ်ဴဖလိတကုဋ္ဌနာမ၊ ခရုသင်းနှင့်တူသော နူးဖြူအမည်ရှိသောအနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ဧတံ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ဒိဿာဝ၊ ၍သာလျှင်။ အာလိင်္ဂထ၊ လည်ဖက်ကုန်၏။ ပရာမသထ၊ လက် ဖြင့် သုံးသပ်ကုန်၏။ ဣဒဉ္စ ကုဋ္ဌနာမ၊ ကား။ ကာယသံသဂ္ဂဝသေန၊ ကိုယ်ကိုသုံးသပ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ အနုဂစ္ဆတိ၊ ကူးတတ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ မာ ကရောထ၊ ကုန်လင့်။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ တတော၊ ထို့သို့ဆိုသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ တဿ၊ ထိုပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားအား။ ရာဇာ၊ ပသေနဒီကောဝသလမင်းသည်။ သမ္မုခီဘာဝမို့၊ မျက်မှောက်တူရှတည်သည်၏အဖြစ် ကိုလည်း။ န ဒေတိ၊ မပေး။

သောဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ယသ္မာပန၊ ကြောင့်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။ ခေတ္တဝိဇ္ဇာယ၊ မြို့တည်ရာ အိမ် ရာ အ စ ရှိ သည် ကို သိတတ်သောအတတ်၌။ ကုသလော၊ လိမ္မာ၏။ တေန၊ ထိုပုဏ္ဏားနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ မန္တေတွာ၊ တိုင်ဝင်၍။ ကဉ္စုကမ်ဟနာမ၊ ပြုအပ်သောအမှုမည်သည်။ န ဝိရဇ္ဈတိ၊ မချွတ်ယွင်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သာဏိပါကာရဿ၊ တင်းတိမ်အရံ၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ ဌတွာ၊ ၍။ ဗဟိဋ္ဌတေန၊ အပဋ္ဌတည်သော။ တေန၊ ထိုပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မန္တေတိ၊ တိုင်ပင်၏။ တံ၊ ထို့တိုင်ပင်ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ တိရောဒုဿနေနမန္တေတိတိ[1] ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုတိရောဒုဿနေန မန္တေတိ ဟူသောပါဌ်၌။ တိရောဒုဿနေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တိရောဒုဿန္တေန၊ တင်း တိမ် အ ရံ အတွင်းဖြင့်။ အယမေဝါ၊ ဤတိရောဒုဿန္တေန ဟူ၍သာလျှင်လည်း။ ပါဌော၊ ပါဌ်ရှိ၏။ ဓမ္မိကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိသော။ ဘိက္ခံ၊ဆွမ်းကို။ပယာတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဘိဟာရိတ္ဝာ၊ ရွှေရွှေဆောင်ခဲ့၍။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော။ ကထံ တသ္မာရာဇာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ယသ္မာ ရညော၊ ၏။ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ပဋိဂ္ဂဏှေယျ၊ ခံရာ၏။ သောရာဇာ၊ ထိုပသေနဒီကောသလမင်းသည်။ ကထံ ကေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ တသ္မာ ဗြာဟ္မဏဿ၊ အား။ သမ္မုခီဘာဝမို့၊ မျက်မှောက်၏အဖြစ်ကိုလည်း။ န ဒဒေယျ၊ မပေးရာအံ့နည်း။ အယံပန၊ ဤပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏား

၁၊ တိရောဒုဿန္တေန မန္တေတိ-ဆဋ္ဌ။

သည်ကား။ အဒိန္နကံ၊ မပေးအပ်သောဥစ္စာကို။ မာယာယ၊ မျက်လှည့်အတတ်ဖြင့်။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ အာဿ၊ ထိုပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားအား။ ရာဇာ၊ သည်။ သမ္မုခီဘာဝံ၊ ကို။ နာ ဒေတိ၊ မပေး။ ဣတိ၊ သို့။ ဇွေ၊ ဤမျက်မှောက် မပေးရာ၌။ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ ဟန္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ဇွေ၊ ဤသမ္မုခီဘာဝမှိ နဒေတိ ဟူသောပါဌ်၌။ အဓိပ္ပါယော၊ ဘုရားအလိုတော်တည်း။ ဣဒံပနကာရဏံ၊ ဤသို့မျက်ကွယ်ဖြစ်ကြောင်းကိုကား။ ရာဇာနဥ္စေဝ၊ ကိုဌင်း။ ဗြာဟ္မဏဉ္စ၊ ကိုဌင်း။ ဌပေတွာ၊ ၍။ အညော၊ သော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ နာဂနာတို့၊ မသိ။ တဒဒတံ ကာရဏံ၊ ကို။ (ပကာသေတိ၌စပ်)။ ဧဝံ၊ သို့။ ရဟာဿမို့၊ လျှို့ဝှက်အပ်သော်လည်း။ ပဋိစ္ဆန္နမို့၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော်လည်း။ အဒ္ဓါ၊မချွတ်။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ သဗ္ဗညူ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကိုသိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အမ္ဗဋ္ဌော၊ အမ္ဗဋ္ဌလုလင်သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ (အမြဲယုံကြည်ခြင်းသို့ လည်းဟူ)။ ဂမိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ ဣတိ မနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပကာသေသိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏။

၂၀၄။ ဣဒါနိ၊ ၌။ အယဉ္စ အမ္ဗဋ္ဌော၊ သည်ဌင်း။ အာဿ၊ ထိုအမ္ဗဋ္ဌ၏။ အာစရိယော၀၊ သည်ဌင်း။ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ နိဿဝဲယ၊ ၍။ အတိမာနီ နော၊ အလွန်မာန်မူကုန်၏။ တေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုဆရာတပည့်တို့၏။ မန္တနိဿိဘ မာနနိမ္မဒနတ္ထံ၊ ဗေဒင်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော မာန်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို။ ဝေဟာသတွာ၊ ပွားစေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ တံကိံ မညသိ။ပ။ ရာဇာဒိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၏။ တတ္ထ ပါဌေ၊ ၌။ ရထူပတ္ထရေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ရထမို့၊ ရထား၌။ ရညော၊ မင်း၏။ ဌာနံထံ၊ နေရာအရပ်အလိုငှာ။ အတ္ထရိတွာ၊ ခင်း၍။ သင်္ဂီတပဒေသေ၊ စီရင်အပ်သောအရပ်၌။ (စီရင်အပ်သောနေရာ၌လည်းဟူ)။ ဥဂ္ဂေ၀ါဟီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဂ္ဂတုဂ္ဂဓတဟိ၊ ထင်ရှားကျော်ဇောကုန်သော။ အမစ္စေဟိ၀၊ တို့နှင့်ငင်း။ ရာဇညေဟီတို့၊ ဟူသည်ကား။ အနဘိသိတ္တာ ကုမာရေဟိ၊ အဘိသိက်မသွန်းကုန်သေးသော မင်းတို့နှင့်။ ကိဉ္စိဒေ၀မန္တနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အသုကသ္မိံ ဒေသေ၊ ဤမည်သောအရပ်၌။ တဋ္ဌာကံ၀၊ ရောက်ကိုငင်း။ မာတိကံ၀၊ ရေမြောင်း

ကိုၚင်း။ကာတုံ'ဌာ။ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ အသုကသို့ ဒေသေ၊ ဤမည်သော်အရပ်၌။ ဂါမံဝါ၊ ကိုၚင်း။နိဂါမံဝါ၊ ကိုၚင်း။ နဂရံဝါ၊ကိုၚင်း။ နိဝေသေတုံ၊ တည်စိမ့် သောဌာ။ ဝဋ္ဋတိ.၏။ ဤတိ၊ သို့။ ဝေရှုပံ၊သော။ပါဂတဋမန္တန်၊ ထင်ရှားသော အတိုင်အပင်ကို။ တာဒေဝမန္တနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယံမန္တန်၊အကြင်အတိုင်အပင် ကို။ရည၁၊သည်။ မန္တိတံ၊တိုင်ပင်အပ်၏။ တာဒေဝမန္တနံ၊ကိုသင်းလျှင်။ တာဒိသေ ဟိယေဝ၊ထိုသို့သဘော်ရှိသည်သာဖြစ်ကုန်သော။ သီသုက္ခေပဘမုက္ခေပါဒီဟိ၊ဦး ခေါင်းကိုချိခြင်း မျက်မှောင်ကိုချိခြင်းအစရှိကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊တို့ဖြင့်။ မန္တေယျ၊ တိုင်ပင်ရာ၏။ ရာဇာဏိတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယထာယံ အတ္ထဝစနံ၊ အကြင်အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်သော စကားကို။ ရည၊ သည်။ ဘဏိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ တဿ အတ္ထဿ၊ ထိုအကျိုးစီးပွားကို။ သာဓနသမတ္ထံ၊ ပြီးစေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော။ သောပိ၊ထိုသူဆင်းရဲသည်လည်း။ တဿ အတ္ထဿ၊ ကို။ သာဓန သမတ္ထမေဝ၊ ပြီးစေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဘဏိတံ၊ စကား ကို။ န ဘဏတိ၊ မဆို။ ဤတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။

၂၀၅။ ပဝတ္တာရောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဝတ္တယိတာရော၊ ဖြစ်တတ်ကုန် ၏။ ယေသန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေသံ၊ အကြင် ရသေ့တို့၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာ ဖြစ်သော။ မန္တပဒန္တိ၊ ကား။ ဗေဒတ္တယ သဒ်ါတံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏ အပေါင်း ဟုဆိုအပ်သော။ မန္တမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဂီတန္တိ၊ကဲ့။ အဋ္ဌကာဒီဟိ၊အဋ္ဌက အစရှိကုန်သော။ ဒဿဟိ၊ တက်ဖြိပ်ကုန်သော။ ပေါရာဏကကြာဟ္မဏော်ဟိ၊ ရှေး ကာလ၌ဖြစ်ကုန်သော ရသေ့တို့သည်။ သရသမပ္ပတ္တိဝသေန၊ အသံ၏ပြည့်စုံခြင်း ၏ အ စွမ်း အား ဖြင့်။ (ပြည့်စုံစွာဖြစ်သော အသံ၏အစွမ်းဖြင့် လည်းဟူ)။ သဇ္ဈာယိတံ၊ သရဇ္ဈာယ်အပ်သော။ ပဝုတ္တန္တိ၊ ကား။ အညေသံ၊ တပါးကုန် သောသူတို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှာ။ ဝုတ္တံ၊ စီရင်အပ်ထသော။ ဝါစိတံ၊ ဆိုအပ်ထ သော။ ဤတိအယံ၊လျှင်။အတ္ထော၊တည်း။ သမိဟိတန္တိ၊ဟူသည်ကား။တေဟိ၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ (ကတ္တားတည့်)။ သမုပဗ္ဗူဠ်၊ ပေါင်း၍ထားအပ်ထသော။ ရာသိကတံ၊ အစုအစုကို ပြုအပ်ထသော။ ပိဏ္ဍံ၊ အစုကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဌပိတံ၊ ထားအပ်ထသော။ ဤတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ တဒနုဂါယန္တိတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေရဟိ၊ ၌။ ဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ တေဟိ၊ထိုရသေ့တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌။ ဂီတံ၊ သရဇ္ဈာယ်တိုင်းသော။ တံမန္တပဒံ၊ ထိုဗေဒင်သုံးပုံ

ကို။ အနုဂါယန္တိ အနုသဗ္ဗာယန္တိ၊ ဆင့်၍သရဗ္ဗာယ်ကုန်၏။ ဣမာနိ၊တို့သည်။ ပုရိမသော၀၊ တဒနုဂါယန္တိ ဟူသော ရှေးပုဒ်၏သာလျှင်။ ၀ေ၀စနံ၊ တည်း။ ဘာသိတ မနုဘာသန္တိတိ၊ ဟူသည်ကဲ့သ်း။ တေဟိ၊ ထိုအဋ္ဌက အစရှိကုန်သော ရသေ့တို့သည်။ ဘာသိတံ သဗ္ဗာယိတံ၊ဟောတိုင်းကို။ အနုသဗ္ဗာယန္တိ၊ ဆင့်၍ဟောကုန်၏။ ၀ါစိတမနု၀ါစေန္တိတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေဟိ၊ ထိုအဋ္ဌက အစရှိကုန်သော ရသေ့တို့သည်။ အညေသံ၊ တို့ကို။ ၀ါစိဘံ၊ သင် စေတိုင်းကို။ အနု၀ါစေန္တိ၊ ဆင့်၍သင်စေကုန်၏။

သေယျထိဒန္တိပဒဿ၊ ၏။ တေ ဣသယော၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ ကဘမေ၊ အဘယ်တို့နည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ အဋ္ဌကောတိ အာဒိနိ၊ အဋ္ဌကော အစရှိယည်တို့ကား။ ၀ေသံ၊ ထိုရဲသေ့တို့၏။ နာမာနိ၊ တို့တည်း။ တေ၊ ထို ရသေ့တို့သည်။ ဒိဗ္ဗေန၊ ဒိဗ္ဗ၀ိဟာရကို မှီ၍ဖြစ်သော။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုအာဘိညာဉ်ဖြင့်။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ပရူပဃာတံ၊ သူတပါးကို ညှဉ်းဆဲခြင်းကို။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။ ဘဂ၀တော၊ ဘုန်း၌ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ ကဿပဿမွာသမ္မုဒ္ဓဿ၊ ၏။ ပါ၀စနေန၊ စကားနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ သံသန္ဒိတွာ၊ နှိုးနှော၍။ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ ဂဏ္ဍိံသု၊ စီရင်ကုန်၏။ အပရာပရေ၊ အဆက် ဆက် ဖြစ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာပန၊ တို့သည်ကား။ ပါဏာတိပါတာဒီနိ၊ တို့ကို။ ပကိုရိတွာ၊ ထည့်၍။ တယော ဗေဒေ၊ တို့ကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ၍။ ဗုဒ္ဓ၀စနေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဝိရုဒ္ဓံ၊ ဆန့်ကျင်သည်ကို။ အကံသု၊ ကုန်၏။ နေတံဌာနံဝိဇ္ဇတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ တံ၊ သင်သည်။ ဣသိ၊ ရသေ့သည်။ ဘ၀ေယျာသိ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဧတံကာရဏာ၊ သည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဣဓ၊ ဤဗျာဟံမန္တေ အဓိယာမိ ဟူသောအရာ၌။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ (ဇာနာတိဒ္ဓံစပ်)။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သေ ဧသော၊ ထိုအမ္မဋ္ဌသည်။ (နဒဿတိဒ္ဓံစပ်)။ ပုစ္ဆိယမာနောပိ၊ မေးအပ်သော်လည်း။ အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ အ၀တ္ထာရဏဘာ၀ံ၊ တည်ရာမရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဉတွာ၊ ၍။ ပဋိ၀စနံ၊ စကားတုံ့ကို။ န ဒဿတိ၊ မပေးလတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဣဒံကာရဏာ၊ ကို။ (ကံထည့်)။ ဇာနာသိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အမ္မဋ္ဌဿ၊ အမ္မဋ္ဌ၏။ (သမ္ပန်ထည့်)။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။

အဂဟေတ္ဝာဝ၀၊ ၍သာလျှင်။ တံဂ္ဂသိဘာဝံ၊ ထိုရသေ့၏အဖြစ်ကို။ ပဋိကွိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏။

၂၀၆။ ဂ္ဂဒါနိ၊ ၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပေါဏကာ၊ ရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော။ ဒဿ၊ တကျိပ်ကုန်သော။ ဇေတဖြာဟ္မဏာ၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ နိရာမဂန္ဓာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ညှို့သော အနံ့မှ ကင်းကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ အနိတ္ထိဂန္ဓာ၊ မိန်းမအနံ့မှ ကင်းကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ရဇောဇလ္လဓရာ၊ ကိုယ်ကိုသုဓ်သင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဗြဟ္မစာရိနော၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ အရညာယတနေ၊ တောကြီးထဲ၌။ ပဗ္ဗတပါဒေသု၊ တို့၌။ ဝနမူလ ဖလာဟာရာ၊ တောသစ်မြစ် သစ်သီးအစာရှိကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဝသိ သု၊ နေကုန်၏။ ယာဒါ၊ ၌။ ကတ္ထစိ၊ တစုံတခုသော အရပ်သို့။ ဂန္တုကာမာ၊ သွား လို ကုန် သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာဒါ၊ ၌။ ဂ္ဂဒ္ဓိယာ၊ ဖြင့်။ အာကာသေနေ၀၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့အား။ ယာနေန၊ ယာဉ်ဖြင့်။ ကိစ္စံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သမ္ဗဒိသာသုစ၊ တို့၌လည်း။ တေသံ၊ ထို ရသေ့တို့အား။ (တို့၏ လည်းဟူ)။ မေတ္တာ ဒိ ဗြဟ္မ ဝိ ဟာ ရ ဘာ ဝ နာ ဝ၊ မေတ္တာ အ စ ရှိသော ဗြဟ္မဝိဟာရတရားတို့ကို ပွားစေခြင်းသည်သာလျှင်။ အာရက္ခာ၊ အစောင့်အရှောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေသံ၊ ထို ရ သေ့ တို့ အား။ ပါကာရ ပုရိသဂုတ္တိ၊ တံတိုင်းအရံ ယောကျ်းအစောင့်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထာ၊ အနက်တည်း။ ဣမိနာအမွဋ္ဌေနစ၊ သည်လည်း။ တေသံ၊ ထိုရသေ့တို့၏။ ပဋိပတ္တိ၊ အကျင့်ကို။ သုတပုဗ္ဗာ၊ ကြားဘူး၏။ တာသွာ၊ ကြောင့်။ သာစရိယကာသ၊ ဆရာ နှင့် တ က္ခ သော။ ဣမသ အမွဋ္ဌဿ၊ ၏။ (အာရကဘာဝံ၌စပ်)။ တေသံ၊ ထိုရသေ့တို့၏။ ပဋိပတ္တိတော၊ အကျင့်မှ။ အာရကဘာဝံ၊ ဝေးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒသေတုံ၊ ၄ာ။ တံကိံ မညသိ အမွဋ္ဌဝတိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုတံကိံ မညသိ အမွဋ္ဌ ကစရှိသောစကား၌။ ဝိဓိတ ကာဋ္ဌကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိဓိနိတ္ဝာ၊ ရှေး၍။ အပနီတကာဋ္ဌကံ၊ မြစ် အပ် ပြီး သော အညစ်အကြေးရှိသော။ (မြစ်အပ်ပြီးသော အ မည်း ရှိ သော လည်းဟူ)။ ဝဋ္ဋကနတပဿာဟိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒုဿ ပဋ္ဋ နဒုဿ ဝေ ဏိ အာ ဒီ ဟိ၊

ခါးကြိုး ရင်ကြိုး အစရှိကုန်သော။ ဝေဌကေဟိ၊ တန်ဆာတို့ဖြင့်။ နမိတ ပါသုကာဟိ[1]၊ ညှတ်သောနံရိုးရှိကုန်သော။ နာရီဟိ၊ မိန်းမတို့ဖြင့်။

ပါသုကေဟိဟုရှိ၏၊ နာဒီဟိဟူသော ဝိသေသျှနှင့်မညီ၊ ပါသုကာဟိဟု ဋ္ဌုတ္ထိလိင်နှင့် ရှိမှ သင့်၏။

ကုတ္တ ဝါဠေဟီတိ၊ ဟူသည်ကား။ သောဘာကရဏတ္ထံ၊ တင့်တယ်စေခြင်းငှာ။ ကပ္ပေတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ (စီရင်ခြင်းငှာ လည်းဟူ။ တန်ဆာဆင်ခြင်းငှာ လည်းပေး)။ ယုတ္တဌာနေသု၊ သင့်ရာတို့၌။ ကပ္ပိတဝါဠေဟိ၊ ကောင်းစွာ စီရင်အပ်သော သားရဲရုပ် ရှိကုန်သော။ (ကောင်းစွာ ထားအပ်သော သားရဲရုပ် ရှိကုန်သော လည်းဟူ)။ တတ္ထ၊ ဤကုတ္တဝါဠေဟိ အစရှိသော ပါဠိ၌။ ၌။ (စသဒ္ဒါကား ဝါကျာရမ္ဘ ဇောတကတည်း)။ ဝဠဝါနံယေဝ၊ သားရဲရုပ် ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဝဠဝကပ္ပိကာနံ၊ သားရဲရုပ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော။ ရထာနံ၊ တို့၏။ ဝဠဝပယုတ္တတ္တာဝပန၊ သားရဲရုပ်တို့နှင့် ယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား။ ရထာပိ၊ ရထားတို့ကို လည်း။ ကုတ္တဝါဠေဟီတိ၊ ကုတ္တဝါဠေမည်ကုန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဥက္ကိဏ္ဏပရိက္ခာသူတိ၊ ဟူသည်ကား။ ခတပရိက္ခာသု၊ တူးအပ်သောကျုံး ရှိကုန်ထသော။ ဩကိဏ္ဏပလိဃာသူတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဌပိတပလိဃာသု၊ ကောင်းစွာ ထားအပ်သော တံခါးတိုင် ရှိကုန်ထသော။ နဂရုပကာရိကာသူတိ ဇတ္ထ ပါဌေ၊ ၌။ ဥပကာရိကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရေသံ၊ တပါးကုန်သော သူတို့၏။ အာရောဟနိဝါရဏတ္ထံ၊ တက်ခြင်းကို မြစ်ခြင်းငှာ။ နဂရပါကာရဿ၊ မြို့တံတိုင်း၏။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ အဓောဘာဂေ၊ အောက်အာဘို့၌။ ကတသုဓာကမ္မံ၊ အ ပြေ အ ပြစ် ပြု အပ် သော အင်္ဂ တေ အမှုကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣဓပန၊ ဤအမှု၌ သုတ်၌ကား။ တာဟိ ဥပကာရိကာဟိ၊ ထိုအင်္ဂတေတို့ဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုအပ်ကုန်သော မြို့တံခါးတိုင်တို့နှင့်။ယုတ္တာနံ၊ ယှဉ်ကုန်သော။နဂရာနံဧဝ၊မြို့တို့ကိုသာလျှင်။ နဂရုပကာရိကာယေဝတိ၊ နဂရုပကာရိကမည်ကုန်၏ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတာနိ၊ကုန်၏။ ရက္ခာပေန္တိတိ၊ဟူသည်ကား။ တာဒိသေသု၊ ထိုသို့သဘော ရှိကုန်သော။ နဂရေသု၊ မြို့တို့၌။ ဝဿန္တာပိ၊ နေကုန်သော်လည်း။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ရက္ခာပေန္တိ၊ စောင့်ဖေကုန်၏။ ကဲ့ဒ်ါတိ၊

၁။ နမိတဖာသုကာဟိ-ဆဋ္ဌ။

ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗညူ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို သိ၏။ နှ သဗ္ဗညူ၊ မသိ။ ဣဘိဝေံ၊ သို့။ သံသယော၊ ယုံမှားခြင်းတည်း။ ဝိမတိတိကား။ တသော၀၊ ထို သံသဒယာဟူသောပုဒ်၏သာလျှင်။ ဝေ၀စနံ၊တည်း။ ဝိရူပါ၊ဖောက်ပြန်သော။ မဘိ၊ နှလုံးတည်း။ ဝိနိစ္ဆိနိတုံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှာ။အာသမတ္ထာ၊မစွမ်းနိုင်။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ တဿ၊ထို ဝိမတိဟူသောပုဒ်၏။အဒတ္ထာ၊တည်း။ဣဒံ၊ ဤကဒ်ါ စာ၊ ဝိမတိ အစရှိသောစကားကို။ (အာဟဋ္ဌစပ်)။ ဘဂ၀ါ၊သည်။ (အာဟဋ္ဌကတ္ထားစပ်)။ အမဋ္ဌဿ၊ အား။ ဣမိနာအတ္တဘာ၀ေန၊ ဖြင့်။ မဂ္ဂပါတုဘာ၀၀ါ၊ မဂ်၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ကေ၀လံ၊ သက်သက်။ ဒိ၀သော၊ တနေ့သည်။ ဝိဘိ၀တ္တတိ၊လွန်၏။ (ကုန်၏လည်းဟူ)။ ဧခါပန၊စင်စစ်။ အယံ၊ ဤအမဋ္ဌသည်။ လက္ခဏာရိယေသနတ္ထံ၊ လက္ခဏာကိုစုံစမ်းခြင်းငှာ။ အာဂ၀-တော၊၏။ တမိုကိစ္စံ၊ ထိုလက္ခဏာကို စုံစမ်းခြင်း ကိစ္စကိုလည်း။ နှ သရတိ၊ မအောက်မေ့။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ အဿ၊ ထိုအမဋ္ဌအား။ သတိဇနနတ္ထံ၊ သတိကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ နယံ၊ကို။ ဒေမိ၊ပေးအံ့။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ၍။ အာဟာ၊ ၏။

ဒွေလက္ခဏဒဿနဝဏ္ဏနာ

၂၀၇။ ဝေံ၊သို့။ ဝတ္ဝါပန၊ ဟောပြီး၍ကား။ယသွာ၊ကြောင့်။ နိသိန္နာနံ ၀ါ၊ ထိုင်တော်မူသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ နိပန္နနံ၀ါ၊ လျောင်းတော်မူသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ လက္ခဏံ၊ ကို။ ကောစိ၊ တစုံဘယောက်သောသူသည်။ပရိယေသိတုံ၊စုံစမ်းခြင်းငှာ။(ရှာခြင်းငှာလည်း)။နသက္ကောတိ၊ မဘတ်နိုင်။ ဌိတာနံ၀ါ၊ ရပ်တော်မူသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ (ပနသဒ္ဒါကား ဝိသေသတ္ထဒေါကကတည်း။) စင်္ကမန္တာနံ၀ါ၊ သွားတော်မူသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ လက္ခဏံ၊ကို။ ပရိယေသိတုံ၊ ငှာ။ သက္ကောတိ၊ ၏။ လက္ခဏပရိယေသနတ္ထံ၊ လက္ခဏာကို စုံစမ်းခြင်းငှာ။ အာဂဘာဘာ၀ံ၊ ကို။ ဥတ္တာ၊၍။ အာသနာ၊ မှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ယံစင်္ကမာဓိဋ္ဌာနံနာမ၊ အကြင် စင်္ကြံသွားခြင်းကို အဓိဋ္ဌာန်ခြင်းမည်သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဧတံစင်္ကမာဓိဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊တို့၏။ အာစိဏ္ဏံ၀ အာစိဏ္ဏဝေ၊ အလေ့အကျက်သာလျှင်တည်း။ တေန၊ ကြောင့်။ ဘဂ၀ါ၊သည်။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဗဟိ၊သို့။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်တော်မူ၏။ တသွာ၊ ကြောင့်။ အထခေါ ဘဂ၀ါတိအာဒိ၊ကို။ ဝုတ္တံ၊၏။

ဇာနာသယ (က)၊ ၄၇၁-၄၆

သမန္နေသိ့တိ၊ဟူသည်ကား။ ဂဝေသိ၊ရှာ၏။ ကေံ၊တခု။ ဣတိဝါ၊သို့လည်း ကောင်း။ ဒွေ၊ နှစ်ခုတို့။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဂဏယန္တော၊ ရေတွက် သည်ဖြစ်၍။ သမာနယိ၊ စူးစမ်း၏။ ယေဘုယျနာတိ၊ကား။ ပါယေန၊ များသောအားဖြင့်။ ဗဟုကာနိ၊ များသော်လက္ခဏာတို့ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်လေ၏။ အပ္ပါနိ၊ အနည်းငယ်သော လက္ခဏာတို့ကို။ န အဒ္ဒသ၊မမြင်။ ဣတိအတ္ထော။ အနက်။ တတော၊ ထို့သို့မမြင်ခြင်းကြောင့်။ ယာနိ၊ အကြင်လက္ခဏာတို့ကို။ န အဒ္ဒသ၊ မမြင်။ တေသံ၊ ထိုလက္ခဏာတို့ကို။ ဒီပနတ္ထံ၊ပြခြင်းငှာ။ ဌပေတွာ ဒွေတိ ဣဒံပဒံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊၏။ ကဒ်တီတိ၊ ကား။ ပသေးယျ၊ မြင်ရပါမူကား။ အဟောဝတ၊ ခြေခြာ-ကောင်းလေစွ တကား။ ဣတိပတ္ထနံ၊ ဤသို့ တောင့်တ ခြင်းကို။ (ဤသို့သောအလိုကို လည်းဟူ)။ ဥပပါဒေတိ၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ တတောတတော၊ ထို ထို သော ကိုယ်အရပ်မှ။ တာနိ၊ ထို လက္ခဏာတို့ကို။ ဝိစိနန္တော၊ စူးစမ်းသည်ဖြစ်၍။ ကိစ္ဆတိ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်၏။ (ပင်ပန်း၏လည်းဟူ)။ ဒဠှံ၊ မြင်ခြင်းငှာ။ န သက္ကောတိ၊ နိုင်။ နာဓိမုစ္ဆတိ တိ၊ ကား။ တာယ ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ ထို့သို့ယုံမှားရှိခြင်းကြောင့်။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မဆောက်။ နသမ္မသီဒတီတိ၊ဟူသည်ကား။ တတော၊ ထို့သို့ မဆုံးဖြတ် နိုင်ခြင်းကြောင့်။ အယံ၊ ဤဂါထာမသည်။ ပရိပုဏ္ဏာလက္ခဏော၊ ပြည့်သော လက္ခဏာရှိ၏။ ဣတိ၊သို့။ ဘဂဝတိစ၊ဠ်လည်း။ ပသာဒံ၊စိတ်၏ကြည်ညိုခြင်းသို့။ နာပဇ္ဇတိ၊ မဆောက်။ ဝါ၊ ကား။ ကခ်ါယ၊ ယုံမှားခြင်းဖြင့်။ ဒုပ္ပဇ္ဇလာ၊ အား နည်းသော။ ဝိမတိ၊ တွေးတောခြင်းကို။ စုတ္တာ၊ အပ်၏။ ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ စိတ်၏ ပင်ပန်းခြင်းဖြင့်။ မဇ္ဈိမာ၊အလယ်ဖြစ်သော။ ဝိမတိ၊ကို။ ဝုတ္တာ၊အပ်၏။ အနဓိ မုစ္စနတာယ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဗလဝတီ၊ အား ကြီး သော။ ဝိမတိ၊ ကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ အာသမ္မသာဒေန၊ မကြည်ညိုခြင်းဖြင့်။ တိဟိ၊ သုံးပါး ကုန်သော။ တေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ စိတ္တာဿ၊ ၏။ ကာဋ္ဌုဿိယဘာဝေါ၊ ချောက်ချားခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ (နှောင့် ယှက် ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းဟူ)။ဝုတ္တော၊၏။ ကောဿဟိတတိ၊ကား။ ဝတ္ထိကောသေန၊ ဝှေးစေ့ အိမ်ဖြင့်။ (အင်္ဂါဇာတ်အိမ်ဖြင့်လည်းဟူ)။ ပဋိစ္ဆန္နေ၊ သော။ ဝတ္ထုဂုယ္ဟတိ၊ ဟူသည်ကား၊ အင်္ဂဇာတော၊ ၌။ ဟိ-တဒေဝသစ္ဆံ၊ ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ (ဝတ္ထုဂုယ္ဟံ၌စပ်)။ ဝရဝါရဏာဿ၊ မြတ်သောဆင်ပြောင်ကြီး၏။ ဝတ္ထုဂုယ္ဟံ၊

အင်္ဂါဇာတ်သည်။ ကောသောဟိတံဣဝ၊ အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသကဲ့သို့။ ကောသောဟိတံ၊ သော။ ဝတ္ထုဂုယ့်၊ သည်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိ၏။ ပဒုမဂဗ္ဘသမာနံ၊ ပဒုမ္မကြာတိုက်နှင့် တူ၏။ တံ ဝတ္ထုဂုယ့်၊ ထိုအအိမ်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသောအင်္ဂါဇာတ်ကို။ သော၊ ထိုအမွဋ္ဌသည်။ ဝတ္ထုပဋိစ္ဆန္နတ္တာ၊ အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အပသဒ္ဓော၊ ဖြစ်၍။ အန္ဓောမုခဂတောဃ၊ ခံတွင်းတော်၏အတွင်း၌ရှိသော။ ဇိဝှါယစ၊ လျှာ၏လည်း။ ပဟုဘဘာဝံ၊ ပြန့်သည်၏အဖြစ်ကို။ (ကြီးသည်၏အဖြစ်ကို လည်းဟူ)။ အသလ္လက္ခဏော၊ မမှတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဒ္ဒိသု၊ ကုန်သော။ တေသု လက္ခဏောသု၊ တို့၌။ ကဒ္ဒိ၊ ယုံမှားခြင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆိ၊ စိတ်၏ပဲ့ပန်းခြင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ၏။

၂၈၈။ တထာရူပန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ တထာရူပံ၊ မဖောက်မပြန်သော သဘောရှိသော။ ဇွတ္ထ၊ ဤအမွဋ္ဌအားအင်္ဂါဇာတ်ကိုပြုရာ၌။ အညေန၊ ငါ အဋ္ဌကထာဆရာမှ တပါးသောသူသည်။ ကိံ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သနည်းဟူမူကား။ မိလိန္ဒ ရညော၊ မိလိန္ဒမင်းသည်။ ပုဉ္ဇေန၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍။ နာဂသေနတ္ထေရေ နေဝ၊ နာဂသေနထေရ်သည်လျှင်။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကိံ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဒုက္ကရံဘန္တေ ။ပ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဒုက္ကရံဘန္တေ ။ပ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ (စသဒ္ဒါကား ဥပနျာသတည်း)။ ဘန္တေနာဂသေန၊ အရှင်နာဂသိန်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲသောအမှုကို။ ကတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မဟာဇနေန၊ လူမျှားသည်။ ဟိရိကရဏောကာသံ၊ ရှက်ခြင်းကိုပြုရာသောအရပ်ကို။ ဗြဟ္မာယုဗြာဟ္မဏသဒိသေ၊ ဗြဟ္မာယုအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားအားလည်းကောင်း။ အန္ဓော၀ါသိနဉ္စ၊ တပည့်တို့အား လည်းကောင်း။ ဥတ္တရသဒိသေ၊ ဥတ္တရအားလည်းကောင်း။ ဗာဝရိယသဒိသေ၊ ဗာဝရိယအား လည်းကောင်း။ အန္ဓော၀ါသိနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ သောဠသဗြာဟ္မဏာ နဉ္စ၊ တို့အားလည်းကောင်း။ သေလဗြာဟ္မဏသဒိသေ၊ သေလအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားအားလည်းကောင်း။ အန္ဓော၀ါသိနံ၊ ကုန်သော။ တိသတ မာဏ၀ါ နဉ္စ၊ သုံးရာသောလုလင်တို့အားလည်းကောင်း။ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂုယ့်၊ လျှို၀ှက်အပ်သော

အရပ်ကို။ နု ဒဿသိ၊ ပြတော်မမူ။ ဘဂဝါ၊သည်။ဆာယ်၊အရိပ်ကိုသာလျှင်။ ဒဿသိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ အဘိသခ်ရိတ္ဝာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ (ပြုပြင်၍ လည်းဟူ)။ နိဝါသနနိဝတ္ထံ၊ သင်းပိုင်ကိုဝတ်တိုင်း။ ကာယဗန္ဓနဗဒ္ဓံ၊ ခါးပန်းကို ပန်းတိုင်း။ စိဝရပါရုတံ၊ သင်္ကန်း ကို ရုံ တိုင်း။ ဆာယာရူပကမတ္တံ၊ အရိပ်အတုမျှကိုသာလျှင်။ ဒဿသိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရာ။ ဆာ့ယံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်အပ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဒိဋ္ဌံယေဝနနု၊ မြင်အပ်သည်သာ မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေံ၊ ဤသို့ အရိပ်မျှကိုပြခြင်းသည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေသတည်း။ (တိဋ္ဌတေတံကို တိဋ္ဌတုတေံဟု ပုဒ်ဖြတ်)။ဟဒယရူပံ၊ဟဒယရုပ်ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဗုဒ္ဓုနကသတ္ထာ၊သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိလတ္တံ့သောသတ္ထဝါသည်။ ဘဂဝယျ၊ ရာအံ့။ ဟဒယမံသံ၊ နှလုံးသားကို။ နိဟရိတ္ဝာ၊ ထုတ်၍။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဒဿယျ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နာဂသေနထေရော၊ သည်။ အာဟာ၊ ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ အရှင်နာဂသိန်။ တုံ၊ အရှင်သည်။ ကလ္လော၊ လျောက်ပတ်စွာဖြေသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မိလိန္ဒရာဇာ၊ သည်။ အာဟာ၊ ၏။

နိန္နာမေတ္ထာတိ၊ ဟူသည်ကား။ နိဟရိတ္ဝာ၊ ထုတ်၍။ အနုမသိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကထိနသူစိ ဝိယ၊ ကထိန်ချုပ်သောအပ်ကိုကဲ့သို့။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ အနုဍေဟိ၊ သုံးသပ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအမှုဌအား လျာ တော်ကို ပြရာ၌။ တထာကရဏေန၊ ထိုကထိန်ချုပ်သောအပ်ကဲ့သို့ လျာတော်ကိုပြခြင်းဖြင့်။ ဇိဝှါယ၊ လျာတော်၏။ (သမ္မန်ထည့်)။ မုဒုဘာဝေါ၊နူးညံ့သည်၏အဖြစ်ကို။ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပကာသိတော၊ သည်။ ဟောတို့၊ ၏။ ကတ္ထာသောတာနုမသနေန၊ နားတွင်းတော်နှစ်ဘက်ကို သုံး သပ် ခြင်း ဖြင့်။ ဇိဝှါယ၊ ၏။ ဒီဃဘာဝေါ၊ အဖြစ်ကို။ ပကာသိတော၊ ၏။ နာသိကသောတာနုမသနေန၊ နှာခေါင်းတွင်းကို သုံးသပ်ခြင်းဖြင့်။ ဇိဝှါယ၊ လျာ၏။ တနုဘာဝေါ၊ ပါးသည်၏အဖြစ်ကို။ ပကာသိတော၊ ၏။ နလာဋုဏ္ဍာဒနေန၊ နဖူးစွန်းကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းဖြင့်။ ဇိဝှါယ၊ လျာတော်၏။ ပုထုလဘာဝေါ၊ ပြန့်သည်၏အဖြစ်ကို။ (ကြီးသည်၏အဖြစ်ကို လည်းဟူ)။ ပကာသိတော၊ ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

၂၈၉။ ပဋိမာနေန္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဂမေန္တော၊ ငံ့သည်ဖြစ်၍။ အာဂမနဿ၊ လာခြင်းကို။ ပတ္ထေန္တော၊ ၍။ ဥဒ္ဒိက္ခန္တော၊ မျှော်သည်ဖြစ်၍။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။

၂၉၀။ ကထာသလ္လာပေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကတာစ၊ စကားဆိုခြင်းလည်း။ သလ္လာပေါစ၊ စကားတုံ့ပေးခြင်းလည်း။ ကထနံ၊ စကား ဆိုခြင်းလည်း။ ပဋိကထနံ၊ စကားတုံ့ပေးခြင်းလည်း။ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

၂၉၁။ အဟော၀တာတိ ဧတံ၊ သည်။ ဂရဟ၀စနံ၊ မိမိကိုယ်ကိုကဲ့ရဲ့သော စကားတည်း။ အရေတိဣဒံ၀စနံ၊ သည်။ ဟီဠနဝသေန၊ ကဲ့ရဲ့သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အာမန္တနံ၊ ဆိုခြင်းတည်း။ ပဿိတကာတိ ဣဒံ၀စနံ၊ ကို။ ဘမေ၀၊ ထိုသို့ မိမိ၏ ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလျှင်။ ဇိဂုစ္ဆန္တော၊ စက်ဆုပ်လှသည်ဖြစ်၍။ ပေါက္ခရသာတိဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ အာဟာ၏။ သေသပဒဒွယေပိ၊ ၌လည်း။ ဧသေ၀နယော၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းသာလျှင်တည်း။ ဧ၀ရူပေန ကိရ ဘောဗုရိသော်အတ္ထစရကေနာတိဣဒံ၀စနံ၊ ကို။ (၀ဒတိ၌စပ်)။ အမွဋ္ဌ၊အမွဋ္ဌ။ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ (ထည့်ပါ) ဒဋ္ဌေသေ၊ ဤသို့သုံးဆဲနှစ်ပါးသော လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော သဘောရှိသော။ အတ္ထစရကေ ဟိတကာရကေ၊သတ္တ၀ါတို့၏ အစီးအပွါးအလိုဌာ ကျင့်သော။ ပုရိသေ၊ ယောကျ်ားမြတ်သည်။ သတိသမာနေ၊ ဖြစ်ပေလျက်။ တုံ၊သည်။ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသောစကားကိုဆိုတတ်သည်။ ဘ၀ေယျာသိ၊ ၏။ တာဒိသော၊ သင်ကဲ့သို့သဘောရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ နိရယမေ၀၊ ငရဲသို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆေယျ၊ လားရာ၏။ အညတြ၊ တပါးသော အရပ်သို့။ နဂစ္ဆေယျ၊ မလားရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ၀ဒတိ၊ ၏။ အာသင္ခ အာသင္ခာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဃန္ဒေတွာ ဃန္ဒေတွာ၊ ချုတ်ချယ်၍ ချုတ်ချယ်၍။ အမှေပိ ဧ၀ံဥပနေယျာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗြာဟ္မဏော ဧ၀ါပန။ပ။သာတိတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားကို။ ၀တ္၀ာ၊ ၍။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဥပနေတ္၀ာ၊ ညွှန်း၍။ ဥပနေတ္၀ာ၊ ညွှန်း၍။ (သာဓက ဆောင်၍လည်းဟူ ဥဒါဟရဏ်ဆောင်၍လည်းဟူ)။ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ ဘ၀ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ (ဘ၀သည်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော လည်းဟူ)။ ကာရဏံ၊ကို။ အာ၀ိ၊

ထင်စ္ဓာ။ ကရိတ္ဓာ၊ ပြု၍။ သုဋ္ဌု၊ အလွန်ပြင်းစ္ဓာလျှင်။ ဒါသာဒိဘာဝံ၊ ကျွန်အစရှိသည်၏အဖြစ်သို့။ အာဇော့ပေတ္ဓာ၊ တင်၍။ အဝစ၊ ဆိုပြီ။ တယာ၊ သည်။ အမှေ၊ တို့ကို။ ဂေါတမော၊ ကို။ အက္ကောသာပိတာ၊ ဆဲရေးစေအပ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ သည်လျှင်။ ဗြာဟ္မဏာသ၊ ၏။ (သမ္ဗန်သည့်)။ အဓိပ္ပါယော၊ အလုံတည်း။

အမှေကား ဓာတ်ကံဖြစ်သောကြောင့် အဝုတ္တကံနေသတည်း။ ကာရိတ်ကံကိုကား ဂေါတမောဟု ဝုတ္တကံထည့်သင့်၏။

ပဒသာယေဝ ပဝတ္တေသီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပါဒေန၊ ခြေဖြင့်။ ပဟာရိတ္ဓာ၊ ကျောက်၍။ (ခတ်၍လည်းဟူ)။ ဘူမိယံ၊ ၌။ ပါတေသိ၊ လဲစေ၏။ သေ၊ ထိုအမ္ဗဋ္ဌသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အာစရိယေန၊နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကု။ ယဉ္စုရထံ၊ကိုလည်း။ အရှဟိတ္ဓာ၊ စီး၍။ သာရထိ၊ ရထားထိန်းသည်။ ဟုတ္ဓာ၊ ၍။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ အာသ၊ ထိုအမ္ဗဋ္ဌ၏။ တမ်ိဳဌာနံ၊ ထိုရထားထိန်း အရာကိုလည်း။

တမ်ိဳသိသဒ္ဒါနံဟု ပါဌ အ ချို့ ရှိ ၏။ ပမာဒလေခတည်း။ တမ်ိဳသဲ့ဌာနံဟူ၍သာ ရှိသင့်သည်။

အစ္ဆိန္ဒိတ္ဓာ၊ ဖြတ်၍။ရထသ၊ ၏။ ပုရတော၊မှ၊ ပဒသာယေဝ၊ခြေဖြင့်သာလျှင်။ အာသ၊ ထိုအမ္ဗဋ္ဌအား။ ဂမနံ၊ သွားခြင်းကို။ အကာသိ၊ ၏။

ပေါက္ခရသာတိဗုဒ္ဓ။ပသက််မနဝဏ္ဏနာ

၂၉၂- ၂၉၆။ အတိဝိကာလောတိ၊ ကား။ သုဋ္ဌုဝိကာလော၊ အလွန်မိုးချုပ်၏။ သမ္မောဒနီယကထာယပိ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သောစကားပြောဟောခြင်း၏လည်း။ ကာလော၊ အခါသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ အာဂမာ-နုဒ္ဓိဓဘောတိပဒဿ၊ ၏။ အာဂမာနုခေါ ဣမ ဘောတိ၊ ဟူ၍။ ပဒစ္ဆေဒေါ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ အဓိဝါသေတူတိ၊ ဟူသည်ကား။ သမ္ပဋိစ္ဆတု၊ ဝန်ခံတော်မူလော။ အင်္ဂတနာယာတိ၊ ကား။ တုမှေသု၊ တို့၌။ ကာရံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကရောတော၊ ပြုသော။ မေ၊အား အင်္ဂ၊ယနေ့။ ယံ ပုညဉ္စ၊ အကြင်ကောင်းမှုသည်၎င်း။ယံပိတိဟါမောဇ္ဇဉ္စ၊ အကြင်နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့။ တဒတ္ထာယ၊ထိုနက်ဖန်ဖြစ်လတ္တံ့သော နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း ကောင်းမှုပြုခြင်းငှာ။ **အဓိဝါသေသိ ဘဂဝါ တုဏှီဘာဝေနာတိ၊**ကား။ ဘဂဝါ၊သည်။ကာယဂ်ံဝါ၊ကိုယ်အင်္ဂါကိုဂျင်း။ ဝါစဂ်ံဝါ၊ နှုတ်အင်္ဂါကိုဂျင်း။

အစောပေတ္ဝာ၊စေမူ၍။အဗ္ဘန္တရေယေဝ၊စိတ်၌သာလျှင်။ခန္ဓိ၊သည်းခံခြင်းကို။ (နှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းဟူ)။ ဓာရေန္တော၊တည်စေသည်ဖြစ်၍။ (ဆောင်ဘည်ဖြစ်၍လည်းဟူ)။ တုဏ္ဍိဘာဝေန၊ ပယ်သောစကားကို မဆိုသည်၏ အဖြစ်အားဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏာဿ၊ ပေါက္ခရသာတိ ပုဏ္ဏားအား။ အနုဂ္ဂဟာဏတ္ထံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ။ မနသာဝ၊ စိတ်ဖြင့်သာလျှင်။သမ္ပဋ္ဆိ၊ ၏။ ဣတိအယံ ပါဠတ္ထောဝ၊ ဤသို့သောပါဠိအနက်ကို။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တောဝ၊ ဆိုလို သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၉၇။ ပဏီတေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥတ္တမေန၊ မြတ်သော။ သဟတ္ထာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ သန္တပ္ပေတ္ဝာတိ[1]၊ ဟူသည်ကား။ သုဋ္ဌု၊ အလွန်လျှင်။ တပ္ပေတ္ဝာ၊ ရောင့်ရဲစေ၍။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံစ့ဝ်။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ သုဟိတံ၊ ကောင်းစွာစီရင်ခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ သမ္ပဝါရေတ္ဝာတိ[2]၊ ဟူသည်ကား။ သုဋ္ဌုပဝါရေတ္ဝာ၊ တန်ပြီဟူမြစ်စေ၍။ အလံ၊ တန်ပြီ။ အလံ၊ တန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဟတ္ထသညာယ၊ လက်အမှတ်ဖြင့်။ ပဋိက္ခိပါပေတ္ဝာ၊ ပယ်စေ၍။ ဘုတ္တာဝိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘုတ္တာဝန္တံ၊ ဆွမ်းဘဉ်းပေးပြီးသော။ ဩနီတပတ္တပါဏိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဲတ္တတော၊ သပိတ်တော်မှ။ ဩနီတပါဏိံ၊ ပယ်ပြီးသော လက်ရှိသော။ (ချပြီးသော လက်ရှိသော လည်းဟူ)။

ဩနီတပါဏိံကို ပတ္တတော ဩနီတပါဏိံဟု အဋ္ဌကထာဆရာဖွင့်တော်မူခြင်းကြောင့် ပတ္တ ဩ နီ တ ပါ ဏိံ ဟု ဆို အပ် လျက် ပဒဝိပလ္လာသအားဖြင့် ဩနီတပတ္တပါဏိံဟု ဆိုသတည်းဟု သိအပ်၏။

အပနီတဟတ္ထံ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော လက်ရှိသော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တောဝ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဩနီတ္တပတ္တပါဏိံ တိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ ပါဌော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုဩနီတ္တပတ္တပါဏိံ ဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ အဿ ဘဂဝတော၊ အား။ ပါဏိတော၊ လက်မှ။ ဩနီတ္တံနာနာဘူတံ ဝိနာဘူတံ၊ ကင်းသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ (သုံးပုဒ် ကား ဝေဝုစ်တည်း)။ ပတ္တံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။သောဘဂစ၊ သည်။ ဩနီတ္တပတ္တပါဏိ၊ မည်၏။ (စတုတ္ထိ ဗဟုဗ္ဗိဟိတည်း)။ တံဩနီတ္တ

၁။ သန္တပ္ပေသိ-ဆဋ္ဌ။ ၂။ သမ္ပဝါရေသိ-ဆဋ္ဌ။

ပတ္တပါဏိံ၊ ထိုလက်မှကင်းပြီးသော သပိတ်ရှိသော။ (တံ သြနိုတ္တပတ္တပါဏိံ ကား ဝိဘတ္ယန်ခံသည်)။ ဟတ္ထေစ၊ တို့ကိုဂင်း။ ပတ္တဉ္စ၊ ကိုဂင်း။ ဓောပိတ္ဝာ၊ ၍။ ဧကမန္တေ၊ ၌။ ပတ္တံ၊ ကို။ နိက္ခိပိတ္ဝာ၊ ထား၍။ နိသိန္နံ၊ နေသော။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဧကမန္တံ နိသိဒိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧဝံဘူတံ၊ ဤသို့လက်တော် သပိတ်တော်ကိုဆေး၍နေပြီးသည်ကို။ ဥ တ္ဝာ၊ ၍။ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော။ သြကာသေ၊ အရပ်၌။ နိသိဒိ၊ ၏။ ဣတိအယံ၊လျှင်။ အဒ္ဓတ္ထော၊ တည်း။

၂၉၇။ အနုပုဗ္ဗိကထန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အနုပဋိပါဋိဂ်ထံ၊ အစဉ်အတိုင်း ဖြစ်သောစကားကို။ အနုပုဗ္ဗိကထာနာမ၊ အစဉ်စကားမည်သည်ကား။ သိလံ၊ သည်။ ဒါနာနန္တရံ၊ ဒါနကထာ၏အခြားမဲ့၌ဖြစ်၏။ သဂ္ဂေ၊ နတ်ရွာစကား သည်။ သိလာနန္တရော၊ သီလစကား၏အခြားမဲ့၌ဖြစ်၏။ မဂ္ဂေ၊မဂ်ဒုင်စပ်သော စကားသည်။ သဂ္ဂါနန္တရော၊ နတ်ရွာစကား၏အခြားမဲ့၌ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ တေသံ အတ္ထာနံ၊ ထိုအကျိုးတို့ကို။ ဒိပနကထာ၊ ပြသော စကားတည်း။ တေနေဝ၊ ကြောင့်သာလျှင်။ သေယျထိဒံ ဒါနကထန္တိအာဒိ၊ ကို။အာဟ၊ပြီ။ သြကာရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အဝကာရံလာမကဘာဝံ၊ ယုတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ သာမုက္ကံသိကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သာမံ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင်။ ဥက္ကံသိကာ၊ သိမြင်အပ်သောဒေသနာဘည်း။ အတ္ထနာယေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဥဒ္ဓရိတ္ဝာ၊ ၍။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်သော။ သယမ္ဘူဉာဏေန၊ ဖြင့်။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်သော ဒေသနာဘည်း။ အညေသံ၊ သူတပါးတို့နှင့်။ အသာဓာရဏာ၊ မဆက်ဆံသော ဒေသနာတည်း။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ သာဒေသနာ၊ သည်။ ကာပန၊ အာဘယ်နည်း။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အရိယသစ္စ ဒေသနာ၊ အရိယသစ္စာတို့ကိုဟောခြင်းတည်း။ တေနေဝ၊ ကြောင့်သာလျှင်။ ဒုက္ခံ။ပ။မဂ္ဂန္တိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ဧတ္ထ၊ ဤပါဋ်၌။ (အမ္ဗဋ္ဌသုတ်၌ လည်းဟူ)။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ ကို။ ဓမ္မစက္ခုန္တိ၊ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော၊ ၏။ တာဿ၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်၏။ ဥပ္ပတ္တိအာကာရဒဿနတ္ထံ၊ ဖြစ်ဟန အခြင်း အရာကိုပြခြင်းငှာ။ ယံကိဉ္စိ။ပ။နိရောဓမ္မန္တိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ဟိ-သစ္ဒံ၊ ၏။ တံဓမ္မစက္ခုံ၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်သည်။ နိရောဓံ၊ နိဗ္ဗာန် ကို။ အာရမ္မဏံကတ္ဝာ၊ ၍။ ကိစ္စဝသေန၊ ကိစ္စ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဧဝံ၊ဤဆိုခဲ့တိုင်း။

သဗ္ဗသခ်ံတံ၊ အလုံးစုံသော သခ်ံတတရားကို။ ပဋိဝိဇ္ဈန္တံ၊ မဖောက်မပြန်သိသည် ဖြစ်၍။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။

ပေါက္ခရသာတိ ဥပါသကတ္တပဋိဝေဒနာကထာ ဝဏ္ဏနာ

၂၉၉။ ဧတေန၊ ထို ပေါက္ခ ရ သာ တိ ပုဏ္ဏားသည်။ အရိယသစ္စဓမ္မာ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင် အပ် ပြီ။ ဣတိဘသ္မာ၊ ထိုသို့ အရိယသစ္စာတရားကိုမြင်ပြီး သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သောပေါက္ခရသာတိ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မော၊ မည်၏။ သေသပဒေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ တည်း။ အနုန၊ ဤပေါက္ခရ သာတိပုဏ္ဏားသည်။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ဝိစိကိစ္ဆာကို။ တိဏ္ဏာ၊ မင်ဖြင့်ပယ်အပ်ပြီ။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောပေါက္ခရသာတိ၊ သည်။ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော၊ မည်၏။ အဃ၊ ထို ပေါက္ခ ရ သာ တိ ပုဏ္ဏား အား။ ကထံကထာ၊ ဤသို့ ဖြစ် သ လော ဤသို့ဖြစ်သလောဟူသော ယုံ မှား တွေး တော ခြင်း သည်။ ဝိဂတာ၊ ကင်းပြီ။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ကင်းပြီးသော ယုံမှားတွေးတောခြင်း ရှိ သည် ၏ အ ဖြစ် ကြောင့်။ သောပေါက္ခရသာတိ၊ သည်။ ဝိဂတကထံ ကထော၊ ၏။ ဧသာရဇ္ဇပဗ္ဗတ္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိသာရဒဘာဝံ၊ ယုံမှား ခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ။ ကတ္ထ၊ အာဘယ်၌။ ဝိသာရဒ ဘာဝံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ နည်း။ သတ္ထုသာသနေ၊ ၌။ ဝိသာရဒဘာဝံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ ၏။ အာဃ၊ ထို ပေါက္ခ ရ သာတိပုဏ္ဏားအား။ ပရော၊ ရတနံဒါ သုံးပါးမှတပါးသော။ ပစ္စယော၊ ယုံကြည်ခြင်းသည်။ (ယုံကြည်အပ်သော သူသည် လည်းဟူ)။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧတ္ထ ဧတေသုံ သတ္ထုသာသနေ၊ ၌။ (ဝတ္တတိ၌စပ်)။ ပရဃ၊ ရတနာသုံးပါးမှ တပါးသောသူအား။ (သဒ္ဓါယ ၌စပ်)။ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်၍။ န ဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ ရတနာသုံးပါးမှ တပါး၌ ယုံကြည်ခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သော၊ ထိုပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားသည်။ အပရပ္ပစ္စယော၊ မည်၏။ (အပရပ္ပစ္စယော အာဃာတိ အပရပ္ပစ္စယောဟု ဝိဂြိုဟ်စစ်ပြု လေ)။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အ လုံး စုံ သော ပုဒ် တို့၌။ ဝုတ္တနယတ္တာစ၊ ဆိုအပ်

ပြီး သော နည်း ရှိ သည် ၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဥတ္တာနတ္ထတ္တာစ၊ ပေါ် သော အ နက် ရှိ သည် ၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကေား်း။ ပါကဋမေဝ၊ သာလျှင်ကတည်း။

သုမင်္လဝိလာသိနိယာ၊ သုမင်္လဝိလာသိနီ အမည်ရှိသော။ ဒီဃနိကာယ ဋ္ဌကထာယ၊ ၌။ အမ္မဋ္ဌသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ အမ္မဋ္ဌသုတ်၏အဖွင့်သည်။ ဣတိနိဒ္ဒိတာ၊ ဤတွင်ရှေ ပြီးပြည့်စုံပြီ။

၃-အမ္ဗဋ္ဌသုတ် ပြီး၏။

၄-သောဘဏဒဏ္ဍသုတ်

အင်္ဂုတ္တိုင်းမည်ပုံ

၃၀၀။ ဧဝံ မေ သုတံ အင်္ဂေသူတိ ဣဒံသုတ္တံ၊ သည်။ သောဏဒဏ္ဍသုတ္တံ၊ သောဏဒဏ္ဍသုတ်တည်း။ တတြ၊ ထိုသောဏဒဏ္ဍသုတ်၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနံ၁၊ အစဉ်ဖြစ်သောပုဒ်တို့၏အဖွင့်တည်း။ အင်္ဂေသူတိတ္ထေပဒေ၊ ၌။ အင်္ဂါနာမ၊ အင်္ဂမည်သည်တို့ကား။ အင်္ဂပါသာဒိကတာယ၊ အင်္ဂါကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝံလဒ္ဓဝေါဟာရာ၊ ဤသို့ရအပ်သောခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိကုန်သော။ ဇနပဒိနော၊ ဇနပုဒ်၌နေကုန်သော။ ရာဇကုမာရာ၊ မင်းသားတို့တည်း။ တေသံ၊ ထိုအင်္ဂအမည်ရှိကုန်သော မင်းသားတို့၏။ နိဝါသော၊ နေရာဖြစ်သော။ ဇနပဒေါ၊ ကို။ ဧကောပိ၊ သော်လည်း။ ရဋ္ဌိသဒ္ဒေန၊ ရဋ္ဌိသဒ္ဒါဖြင့်။ အင်္ဂါတိ၊ အင်္ဂဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဒအင်္ဂတိုင်းသည် တခုသာဖြစ်လျက် အင်္ဂေသုဟု ဗဟုဝုစ်ခိုခြင်းသည် ဌာနီဖြစ်သော ဇနပုဒ်၌ နေသောသူများသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဌာနီ၏အမည်ကို ဌာန၌တင်၍ ဌာန။။ ပစာရအားဖြင့် ဆိုသည်ဟူလိုသော်။

အင်္ဂေသု၊ ကုန်သော။ တသ္မိံ ဇနပဒေ၊ ၌။ စာရိကဉ္ဇိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣဓေါပိ၊ ဤသုတ်၌လည်း။ အတုရိတစာရိကာဒေဝ၊ နှေးနှေးသွားတော်မူခြင်းကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗဒ္ဓစာရိကာစ၊ အမြဲမပြတ်သွားတော်မူခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အဓိပ္ပေတာ၊ ၏။

ထိုသို့ နှေးနှေးသွားတော်မူခြင်း မပြတ်သွားတော်မူခြင်းကို လိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို အဘယ်သဘောကိုထောက်၍ အဋ္ဌကထာဆရာသိသနည်းဟု သူစောဒနာဘွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ တဒါ ကိရ စသည်ကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထိက်ဝါး—တဒါ၊ ထိုအင်္ဂတိုင်း၌ နေတော်မူသော အခါ၌။ ဒဿဿဟာဿိလောကမဝတုံ၊ တသောင်းသော သြကာသလောကကို။ သြလောကေန္တဿ၊ သော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဉာဏဇာလဿ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော ကွန်ယက်၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သောဏဒဏ္ဍ အမည်ရှိသော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပညာယိတ္ထကိရ၊ ထင်သတတ်။ အဏ၊ ထိုသို့ထင်သော အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အယံပြာဟ္မဏော၊ သည်။ မယှံ၊ ၏။ ဉာဏဇာလေ၊ ၌။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ အဿပြာဟ္မဏဿ၊ အား။ ဥပနိဿ

ယော၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောအကြောင်းသည်။ အတ္ထိနုခေါ်၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဗီမံသန္တောစုံစမ်းလတ်သော်။ အဒ္ဒံသ၊ မြင်တော်မူလေ၏။ ကိံအဒ္ဒသ၊ နည်းဟူမူကား။ မယိ၊သည်။ တတ္ထ၊ ထိုသောဒဏ္ဍာပုဏ္ဏား ရှိရာအရပ်သို့။ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်။ တေဿပြာဟုဏာဿ၊ ၏။ အန္တေဝါသိနော၊ တပည့်တို့သည်။ ဒုဒ္ဒသဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဗြာဟုဏာဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဝဒေဏ္ဍာတ္ထာ၊ ချီးမွမ်းလျှ။ မမ၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ အာဂန္တုံ၊ လာခြင်းငှာ။ နဒဿန္တိ၊ မပေးကုန်လတ္တံ့။

သောဏဒဏ္ဍ၏ဂုဏ်ပုဒ်တဆဲ့နှစ်ပါး

ဒွါဒသအာကာရသရုပ်ကား ပါဠိတော်၌ လာသော ဘုန်းကြက်သရေနှင့် ပြည့်စုံခြင်း။ အမျိုးနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ အတတ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ ပွားပြီးသော အကျင့်သီလနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ ပြေပြစ်ဆန်းကြယ်သော စကားနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ အခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ အရွယ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ မင်းတို့သည် ပူဇော်အပ်သောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ ပေါကွရသာတို့ အစရှိသောပုဏ္ဏားသည် ပူဇော်အပ်သော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ စမွာပြည်ကို အစိုးရသောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ ဤတဆဲ့နှစ်ပါးတည်း။ သောပန၊ ထို သောဏဒဏ္ဍပုဏ္ဏားသည်ကား။ တေသံ၊ ထိုတပည့်တို့၏။ ဝါဒံ၊ အယူကို။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖျက်၍။ ကေနုတိ သဿယ၊ နှစ် ဆဲ့ ကိုး ပါး ကုန် သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ ဝဏ္ဏံ၊ကို။ ဘာသိတ္ဝာ၊ ချီးမွမ်း၍။ မံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ပဲဥံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိဿတိ၊ လတ္တံ့။

မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်ပုဒ်တဆဲ့ကိုးပါး

ကေနုတိ သအာကာရသရုပ်ကား ပါဠိတော်၌လာသော အမျိုး၏ပြည့်စုံခြင်း၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဆွေးမျိုးအပေါင်းကို စွန့်၍ ရဟန်းပြုခြင်း၊ ရွှေဘိုးကြီး လေးလုံးကို စွန့်၍ ရဟန်းပြုခြင်း၊ နုပျိုငယ်ရွယ်သော ကာလကပင် ရဟန်းပြုခြင်း၊ အမိအဘတို့ အလိုမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ငိုကြွေးခြင်းကိုပြုသော်လည်း အမိအဘတို့ကိုစွန့်၍ ရဟန်းပြုခြင်း၊အလွန်သော အဆင်းအဝါနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ မြတ်သောသီလနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ ပြေပြစ်သာယာသောစကားနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ အဆက်ဆက်သော ဆရာတို့၏ဆရာဖြစ်ခြင်း၊ ကုန်ပြီးသော ကာမရာဂရှိခြင်း၊ ကံသာပြုပြင်သည်ဟု ယူလေ့ရှိခြင်း၊ မပြတ်သော မြတ်သော သာကီဝင်မင်းမျိုးမှ ရဟန်းပြုခြင်း။. ဥစ္စာတို့ဖြင့် ကြွယ်ဝသောအမျိုးမှ ရဟန်းပြုခြင်း၊ ကပ်လာသော ပရိသတ်တို့အား သာယာသောစတားဖြင့် ရှေးဦးစွာပြောဆိုလေ့ရှိခြင်း၊ ဇနပုဒ်တပါး တိုင်းတပါးမှလာ၍ များစွာသော ပညာရှိဖြစ်ကုန်သော သူတို့သည် ပြဿနာကိုမေးခြင်း၊ များစွာကုန်သော သိကြားအစရှိကုန်သော နတ်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်ခြင်း၊ အရဟံ အင်္ဂါရှိသော ဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော မဟာပုရိသလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊အကြင်ရွာနိဂုံးဥအရှင်ဂေါတမသည်နေ၏ ထိုနိဂုံးရွာ၌

ဘီလူးတို့သည် လူတို့ကိုမည္သည္းဆဲနိုင်ခြင်း၊ အပေါင်းဂိုဏ်းသင်္ဃာနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော ပရိသတ်တို့သည် အရိုအသေပြုခြင်း၊ များစွာသော နတ်လူတို့သည် အလွန်ကြည်ညိုခြင်း၊သာရမင်းသည် မပြတ်ဆည်းကပ်ခြင်း၊ ပဿေနဒီကောသလမင်းသည် မပြတ်ဆည်းကပ်ခြင်း၊ ပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားသည် မပြတ် ဆည်းကပ်ခြင်း။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် အရိုအသေပူဇော်ခြင်း၊ ပဿေနဒီကောသလမင်းသည် အရိုအသေပူဇော်ခြင်း၊ ပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားသည် အရိုအသေပူဇော်ခြင်း၊ ညွှေ့သည်အာဂန္တု၊ ဖြစ်၍ အရိုအသေပြုခြင်း၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို ခံတော်မူထိုက်ခြင်း၊ ဤ နှစ် ဆယ့် ကိုး ပါးတည်း။

သော၊ ထိုသောဏဒဏ္ဍပုဏ္ဏားသည်။ ပဥ္စဝိဿဇနေ ပရိယောသာနေ၊ ပြဿနာကို ဖြေသည်၏အဆုံး၌။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂမိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ ဣတိ ဣမံ ကာရဏံ၊ ကို။ အဒ္ဒသ၊၏။ ဒိဿွာ၊၍။ ပဥ္စဘိက္ခုသတပရိဝါရော၊ ရဟန်း ငါးရာ ခြံရုံလျက်။ တံ ဇနပဒံ၊ သို့။ ပဋိပန္နော၊ သွားတော်မူလေ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ အဂၢေသု။ပ။တဒဝသရိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဂဂ္ဂရာယပေါက္ခရဏိယာ တိရေတိဟူသည်ကား။တသာ စမွာနဂရဿ၊ ၏။ အဝိဒူရေ၊ မနီး မဝေး သော အ ရပ် ၌။ ဂဂ္ဂရာယနာမ၊ ဂ ဂ္ဂ ရာ အ မည် ရှိသော။ ရာဇဂဟမဟောသိယာ၊ မင်း၏ မိဖုရားကြီးသည်။ ခဏိတတ္တာ၊ တူးစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဂဂ္ဂရာတိ၊ ဂဂ္ဂရာဟူ၍။ လဒ္ဓဝေါဟာရာ၊ ရအပ်သော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိသော။ ပေါက္ခရဏိ၊ လေးထောင့်ကန်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဿာ ပေါက္ခရဏိယာ၊ ၏။ တီရေ၊ ၌။ သမန္တာတော၊ ထက် ဝန်း လျင်မှ။ နီလာဒိပဉ္စဝဏ္ဏကုသုမပ္ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ အညိုအ စ ရှိ သော ငါး ပါး သော အဆင်းရှိသောပန်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ စပ္ပကဝနံ၊ စကားတောသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

နီလာဒိ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ဖြူသောအဆင်း နီသောအဆင်း ဝါသောအဆင်း ရွှေသောအဆင်း ဤလေးပါးကိုယူလေ။

ကုသုမဂန္ဓသုဂန္ဓေ၊ ပန်းအနံ့တို့ဖြင့် မွှေးကြိုင်လှိုင်သော အနံ့ရှိသော။ တသ္မိံ စမွကဝနေ၊ ထိုစကားတော၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ တံစမွကဝနံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဂဂ္ဂရာယ။ပ။ တီရေတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ မာဂဓေန ဿနိယေန ဗိမ္ဗိသာရေနာတိ ဇော်ထုပါ၌၊ ၌။ သောရုဇာ၊ သည်။ မဂဓာနံ၊ မဂဓတိုင်းသူတို့ကို။ ဣဿရတ္တာ၊ အစိုးရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မာဂဓေဝ၊ မည်၏။

ဇာသိရတ္ထံဝါ ဟူသောပါဠိဖြင့် မာဂဓော ဟူသောပုဒ်၏ မဂဓေသု ဇာသရောတိ မာဂဓောဟူသော ဇာသရတဒ္ဓိတ်၏ အဖြစ်ကို ပြတော်မူ၏။

မဟတိယာ၊ သော။ သေနာယ၊ စစ်သည်နှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သေနိယော၊ မည်၏။

သေနာ အသဲ့ အတ္ထိတိ သေနိယောဟု အသဲ့ဟူတဒ္ဓိတ်ပြု၊ ကကို ယပြုသတည်း။

ဗိမ္မိတိ၊ ဟူသည်ကား။ သုဝဏ္ဏံ၊ တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာရသုဝဏ္ဏသဒိသဝဏ္ဏဘာယ၊ ကောင်းသော ရွှေစင်နှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သောရာဇာ၊ ကို။ ဗိမ္မိသာရောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၃၀၁-၃၀၂။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ ဗဟူ၊ များကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၍။ သံဟတာ၊ ပေါင်းအပ်သည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ကြောင့်။တေဇနာ၊ တို့သည်။ သံဃာ၊ မည်ကုန်၏။ ဧတေသံ စမွေယျဂဟပတိကာနံ၊ တို့အား။ ဧကေကိဿာယ၊ တပါးတပါးသော။ဒိသာယ၊မှ။သံဃာ၊ ပေါင်းအပ်ကုန်သော သူတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ကုန်၏။ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေစမွေယျဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ သံဃီ၊ မည်ကုန်၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌။နဂရဿ၊ မြို့၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ အဂဏာ၊ ဂိုဏ်းမဖွဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗဟိ၊ သို့။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဂဏတံ၊ ဂိုဏ်းဖွဲ့သည်၏အဖြစ်သို့။ ပဲတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂဏီဘူတာ၊ မည်ကုန်၏။ ခတ္တံအာမန္တေသိတိ ဇေတ္ထပါဠေ၊ ၌။ ပုစ္ဆိတပဉ္ဟာ ဗျာကရဏသမတ္ထော၂၊ မေးအပ်သော ပြဿနာကို ဖြေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော။ မဟာမတ္တော၊ အမတ်ကြီးကို။ ခတ္တာဣတိ၊ ခတ္တဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တံခတ္တံ၊ ထိုအမတ်ကြီးကို။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ အာဂဓမေန္တူတိ၊ ဟူသည်ကား။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏမျှ။ ပဋိမာနေန္တူ၊ ငံ့ကုန်ဦးလော။ မာဂစ္ဆန္တူ၊ နေကုန်ဦးလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သောဏဒဏ္ဍကုဏ္ဍကထာ

၃၀၃။ နာနာဝေရဇ္ဇကာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ နာနာဝိဓေသု၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိကုန်သော။ ဝေရဇ္ဇေသု၊ ပြည်တို့၌ဌဝင်း။ အညေသု၊ တပါးကုန်

၁။ ဗဟူ ဗဟူ–ဆဋ္ဌီ။

၂။ ပုစ္ဆိတပဉ္ဟေ ဗျာကရဏသမတ္ထော–ဆဋ္ဌီ။

သော။ ကာသိ ကောသလာဒီသု၊ ကာသိ ကောသလ အဧရှိကုန်သော။ ရဇ္ဇေ သုစ၊ တို့ဦးဌင်း။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။

ဤရှေးနည်းဖြင့် နာနာဝေရဇ္ဇေသု ဇာတာ နာနာဝေရဇ္ဇကာဟူသော ဇာတတဒ္ဓိတ်ကို ပြပေ၏။

ဝါ၊ ကား။ တာနိ ရဇ္ဇာနိ၊ ထိုပြည်တို့သည်။ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့၏။ နိဝါသာ၊ နေရာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ဤဒုတိယနည်းဖြင့် နာနာဝေရဇ္ဇာနိ ဧတေသံ နိဝါသာ နာနာဝေရဇ္ဇကာဟူသော နိဝါသတဒ္ဓိတ်ကို ပြတော်မူ၏။

ဝါ၊ ကား။ တတော၊ ထိုအထူးထူးသောပြည်မှ။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ နာနာဝေရဇ္ဇကာ၊ မည်ကုန်၏။

ဤတတိယနည်းဖြင့် နာနာဝေရဇ္ဇာဟိ အာဂတာတို့ နာနာဝေရဇ္ဇကာဟု အာဂတတဒ္ဓိတ်ကို ပြတော်မူ၏။

တေသံ နာနာဝေရဇ္ဇကာနံ၊ ထိုအထူးထူးသော ပြည်တို့၌ ဖြစ်ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့၏။

ဤတေသံ နာနာဝေရဇ္ဇကာနံ ဟူသောပါဌ်ကိုကား ဝိဘတ္တဲ့နှိုအလို့ငှာ ဆိုပြန်သတည်း။

ကေနစိဒေဝကရဏီယေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တသ္မိံ နဂရေ၊ ထိုစမ္ပာပြည်၌။ ယညာနုဘာဝနတ္ထံဝါ၊ ယဇ်ပူဇော်လိုသောကြောင့်ဂုဏ်း။ မန္တာသဇ္ဈာယနတ္ထံဝါ၊ ဗေဒင်ကို သရဇ္ဈာယ်လိုသောကြောင့်ဂုဏ်း။ ဒိဗ္ဗိဟိ၊ ကုန်သော။ ဤမေဟိ ကရဏီယေဟိ၊ ဤအကြောင်းကိစ္စတို့ကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္နိပတန္တိ ကိရ၊ ကုန်သတတ်။ တဒါစ၊ ထိုဘုရားကြွတော်မူသောအခါ၌လည်း။ တသ္မိံ နဂရေ၊ ထိုစမ္ပာပြည်၌။ ယညော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သောဏဒဏ္ဍသုတ်ပန၊ ဇ်ကား။ သန္နိကေ၊ ၌။ မန္တာသဇ္ဈာယနံတတ္ထံ၊ ဗေဒင်ကိုသင်ခြင်းငှာ။ ဧတေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်။ သန္နိပတိတာ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့ဗေဒင်သင်လိုရှိစည်းဝေးခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ကေနစိဒေဝကရဏီယေနာတိဣဒံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧတေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်။ တာသေ၊ ထိုသောဏဒဏ္ဍပုဏ္ဏား၏။ ဂမနံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ စိန္တေသုံ၊ ကုန်၏။ ကိံ စိန္တေသုံ၊ နည်းဟူမူကား။ အယံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ ဥတ္တမဗြာဟ္မဏော၊ တည်း။ ယေဘုယ္ယေန၊ အားဖြင့်။ အညေ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာစ၊ တို့သည်လည်း။ သမဏံ၊ သော။ ဂေါတမံ၊ ကို။

သရဏံ၊ သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။ အယဓမေ၊ဤသောဏဒဏ္ဍာသည်သာလျှင်။ သရဏံ၊ သို့။ နဂတော၊ မရောက်။ သဉ္ဇယံ သောအယံ သောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဂေါတမရှိရာသို့။ သစေ ဂမိဿတိ၊ အကယ်၍သွားအံ့။ အဒ္ဓါ၊ မချုတ်။ သမဏဿ၊ သော။ ဂေါတမဿ၊ သည်။ အာဝဋ္ဋနိယမာယာယ၊ လှည့်ပတ်တတ်သောမာယာဖြင့်။ အာဝဋ္ဋိတော၊ လှည့်ပတ်အပ်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို။ သရဏံ၊ သို့။ ဂမိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တတော၊ ထိုသို့ ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်။ ဧတဿပိ၊ ထိုသောဏဒဏ္ဍ ပုဏ္ဏား၏လည်း။ ဂေဟဒ္ဒါရေ၊ ဌ်။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ သန္ဒိဿတော၊ အစည်းအဝေးသည့်။ နံ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသုံ၊ ကုန်၏။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ အဿ၊ ထိုသောဏဒဏ္ဍ၏။ဂမနံန္တရာယံ၊သွားခြင်း၏အန္တရာယ်ကို။ ကရောမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သမ္မန္တယိတ္ဝာ၊ အညီအညွတ်တိုင်ပင်၍။ တတ္ထ၊ ထိုသောဏဒဏ္ဍရှိရာသို့။ အာဂမံသု၊ လာကုန်၏။ တံ၊ ထိုလာခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အထခေါ တေ ဗြာဟ္မဏာတိ အာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

တတ္ထပါဠေ၊ ထိုအထခေါ တေ ဗြာဟ္မဏာအစရှိသောပါဠိ၌။ ဣမိနာ ပကေ်နာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣမိနာပိကာရဏေန၊ ဖြင့်လည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဧတံကာရဏံ၊ ကို။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ပုန၊ ဖန်။အတ္တနော၊၏။ဝဏ္ဏော၊ကို။ဘညမာနေ၊ ချီးမွမ်းသည် ရှိသော်။ အတုဿနကာသတ္တော နာဝမ၊ မနှစ်သက်သော သတ္တဝါမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ အဿ၊ ထိုသောဏဒဏ္ဍ၏။ ဝဏ္ဏဘဏမာနေန၊ ကျေးဇူးကိုချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်။ ဂမနံ၊ သွားခြင်းကို။ နိဝါရေဿာမ၊ မြစ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဝဉ္ဉိသောဏဒဏ္ဍော ဉဘတော သုဇာတောတိ အာဒီနိ၊ ဘဝဉ္ဉိ ။ပ။ သုဇာတော ဤသို့အစရှိကုန်သော။ ကာရဏာနိ၊ တို့ကို။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။

ဉဘတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ မာတိတော၀စ၊ မှဌင်း။ ပိတိတောဝစ၊ မှဌင်း။ ဣတိဣမေဟိ ဒွိဟိ ပကွေဟိ၊ ဤနှစ်ပါးစုံသောအဘိုးတို့မှ။

ဤမိဘနှစ်ပါးစုံတို့မှ အဘယ်သို့ ကောင်းစွာဖြစ်သနည်းဟူသောစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ ဘောတော မာတာ အစရှိသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အဋ္ဌကား—

ဘော်တော၊ အရှင်၏။ မာတာ၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏေးမတည်း။ မာတု၊ ၏။ ။မာတာ၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏီ၊ တည်း။ တဿာပိ၊ ထိုအဘဉ်း၏လည်း။

မာတာ၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏီ၊ တည်း။ ပိတာ၊ ဘည်။ ဗြာဟ္မဏော၊ တည်း။ ပိတု၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏော၊ တည်း။ တဿပိ၊ ထိုအာဘိုး၏လည်း။ ပိတာ၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏော၊ တည်း။ ဣဘိဝေါ၊ သို့။ မာတိတောစ၊ မှုဂုဉ်း။ ပိတိတောစ၊ မှုဂုဉ်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဘတောဘော၊ နှစ်ပါးသောအဘို့တို့မှ။ သုဇာတော၊ ကောင်းစွာဖြစ်၏။ သံသုဒ္ဓဂဟဏိကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေ၊ ၏။ မာတု၊ ၏။ ဂဟဏီ၊ ဝမ်းသည်။ သံသုဒ္ဓါ၊ အလွန်စင်ကြယ်၏။

ဂဟဏီ၏အတ္ထသည် စွဲလမ်းခြင်း ယူခြင်း ဖြစ်ကောင်းသလောဟု သူစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ ဣဿိတိအတ္ထော ဟူသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ကုစ္ဆိ၊ အမိဝမ်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ တဿ၊ ထိုဂဟဏီဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ဂဟဏီကို ကုစ္ဆိဟု အရှင်အဋ္ဌကထာဆို၏၊ အရာတိုင်း၌ပင် ကုစ္ဆိကို ဂဟဏီဟူ၍သာ ဆိုကောင်းသလောဟု သူစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ သမဝေပါကိနိယာ။ပ။ဝုစ္စတိဣတိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

သမဝေပါကိနိယာဂဟဏီယာတိ တ္ထေပနပါဌေ၊ ဒ္ဝိကား။ ကမ္မဇတေဇော ခါတု၊ ကံကြောင့်ဖြစ်သော တေဇောခေတ်ကို။ ဂဟဏီတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သမဝေပါကိနိယာ၊ လျောက်ပတ်စွာကျက်စေတတ်သော။ ဂဟဏီယာ၊ တေဇောခေတ်သည်။

ယာဝဿတ္တဘာ ပိတာမဟယုဂါတိ့တ္ထေပါဌေ၊ ဒ္ဝိ။ ပိတု၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ ပိတာမဟော၊ အဘိုးမည်၏။ ပိတာမဟာဿ၊ အဘိုး၏။ ယုဂံ၊ အဆက်တည်း။ ပိတာမဟယုဂံ၊ ဆက်။

ယုဂံဟူပြီ၊ အစုံကိုယုဂံဟုဆိုအပ်သလော ဟူသောစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ ယုဂန္တိ အာယုပ္ပမာဏံ ဝုစ္စတိ ဟူသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ (အနက်လွယ်၏)။

ဆရာ-ပိတာမဟယုဂံဟူ၍ ဆို၏။ အဘိုး၏ အသက် အတိုင်း အရှည်သည်ပင်လျှင် ပိတာမဟယုဂ၏အရ ဖြစ်ကောင်းသလောဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ အဘိလာပမတ္တာမေဝစေတံ ဟူသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဧတံ၊ ဤပိတာမဟာယုဂံ ဟူသောစကား သည်။ အဘိလာပမတ္တာမေဝ၊ ဝေါဟာရမျှသာလျှင်တည်း။

ပိတာမဟာယုဂံဟူသောစကားသည် ဝေါဟာရမျှသာဟူ၍ဆို၏။ မုချအနက်အားဖြင့်ကား အဘယ်သည်လျှင် ပိတာမဟာယုဂမည်သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ ပိတာမဟော‌ယေဝ ပိတာမဟာယုဂံ မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

အတ္ထတောပန၊ မုချအနက်အားဖြင့်ကား။ ပိတာမဟောယေဝ၊ အဘိုးသည် သာလျှင်။ ပိတာမဟယုဂံ၊ မည်၏။ (အဝဓာရဏကမ္မဓာရယ်တည်း)။

ပိတာမဟောယေဝ ပိတာမဟယုဂံဟူ၍ အ ဘိုး သည် သာ လျှင် စင်ကြယ်သော ဝမ်း ရှိသလောဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ တတောဉ္ဒံ ။ပ။ ဂဟိတာကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

တတော၊ ထိုအဘိုးမှ။ ဥဒ္ဓံ၊ ၌။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ပုဗ္ဗပုရိသာပိ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သောသူတို့ကိုလည်း။ ပိတာမဟဂ္ဂဟဏေနေဝ၊ ပိတာမဟာသဒ္ဒါဖြင့် သာလျှင်။ ဂဟိတာ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့တိုင်း။ ယာဝ၊ အကြင် မျှလောက်။ သတ္တမော၊ ခုနစ်ဆက်မြောက်သော။ ပုရိသော၊ အဆက်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝ၊ လောက်။ သံသုဒ္ဓဂဟဏိကော၊ စင်ကြယ်သော အမိဝမ်းရှိ၏။

ဤရှေးနည်းအလိုကား ယာဝ သတ္တမော ဂိတာမဟယုဂါဟူသောပုဒ်ကို သံသုဒ္ဓဂဟဏိကော ဟူသောပုဒ်နှင့် စပ်စေလိုသတည်း။

အထဝါ၊ ကား။ ယာဝ၊ လောက်။ သတ္တမော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝ၊ လောက်။ ဇာတိဝါဒေန၊ အမျိုးနှင့်စပ်သောစကားဖြင့်။ အက္ခိတ္တော၊ မပယ်အပ်။ အနုပကုဋ္ဌော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်။ (မဆဲရေးအပ် လည်းဟူ)။ ဣတိဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။

ဤနောက်နည်းအလိုကား ယာဝသတ္တမော ပိတာမဟယုဂါကို အက္ခိတ္တော အနုပကုဋ္ဌော ဟူသောပုဒ်တို့နှင့်စပ်စေလို၏။

အက္ခိတ္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧတံ၊ ဤသူကို။ အပနေထ၊ ကုန်လော။ ဣမိနာ၊ ဤသူဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ အက္ခိတ္တော အနဝက္ခိတ္တော၊ မပယ်အပ်။ အနုပကုဋ္ဌောတိ၊ ဟူသည်ကား။ နာ ဥပကုဋ္ဌော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်။ အက္ကောသံဝါ၊ ဆဲရေးခြင်းကိုဎင်း။ နိန္ဒံဝါ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုဎင်း။ နာ လဒ္ဓပုဗ္ဗော၊ မရစဘူး။ ကေန ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ နာ လဒ္ဓပုဗ္ဗော၊ နည်း။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဇာတိဝါဒေန၊ အမျိုးနှင့်စပ်သောစကားဖြင့်။ နာ လဒ္ဓပုဗ္ဗော၊ ဘူး။ သောဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဣတိဣမိနာ ကာရဏေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ဟီနဇာတိကော၊ ယုတ်သောဇာတ်ရှိ၏။ ဣတိ ဧဝရူပေန ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဣတိ၊ သို့။ တဿ၊ ထိုဇာတိဝါဒေနဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

အဖောဘိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣဿရော၊ ဥစ္စာ စည်း စိမ် နှင့် ပြည့် စုံ၏။ မဟဒ္ဓနောဘို့၊ ဟူသည်ကား။ မဟာတာ ဓနေန၊ များသောဥစ္စာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။

အဘယ်သို့သော များစွာသောဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသနည်း ဟူသောစောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍ ဘဂဝတော ဟိ ။ပ။ ဗဟုဓနံ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ (ဟိကား တပွါကဋိကရဏတည်း)။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ဘဂဝတော၊ အရှင်သောဏဒဏ္ဍ၏။ ဂေဟေ၊ ဌိ။ ပထဝိယံ၊ ဌိ။ ပံသုဝါလိကာဝိယ၊ မြေမှုန့် သဲစုတို့ကဲ့သို့။ ဗဟုဓနံ၊ များသောဥစ္စာရှိ၏။ သမဏောသော။ ဂေါတမောပန၊ သည်ကား။ အဓနော၊ ဥစ္စာမရှိ။ ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ (ဂန္ဒဝဲထည့်ပါ)။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဥဒရံ၊ ဝမ်းကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ယာပေတိ၊ မျှ၏။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ကို။ မာဏဝကော၊ တို့သည်။ ဒဿေန္တိ၊ ပြကုန်၏။ မဟာဘောဂေါတိ၊ ကား။ ပဥ္စကာမဂုဏဝသေန၊ ဖြင့်။ မဟာဥပဘောဂေါ၊ များသော အသုံးအဆောင်ရှိ၏။ ဇေဝံ၊ သို့။ ယံယံဂုဏံ၊ ကို။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တဿ တဿ ဂုဏဿ၊ ၏။ ပဋိပက္ခဝသေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဂုဏမေဝ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကိုသာလျှင်။ ဒဿေမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ မညမာနာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

အဘိရူပေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ အညေဟိ၊ကုန်သော။မနုဿေဟိ၊တို့ထက်။ အဘိရူပေါအဓိကရူပေါ၊ လွန်သောအဆင်းရှိ၏။

အဘိသဒ္ဒါ အဘိမုခအနက် အဘိဘဝန အနက်အစရှိသည်တို့၌လည်း ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဤအရာ၌ အဓိကအနက်၌ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကိုသိစေခြင်းငှာ အဓိကရူပေါဟု ဖွင့်သည်။

ဒဿနီယောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒိဝသမ်ပိ၊ လုံးလည်း။ ပဿန္တောနံ၊ ရှုကုန်သော သူတို့၏။ အတိတ္တိကရဏတော၊မရောင့်ရဲခြင်းကို ပြုတတ်သောကြောင့်။ ဒဿနယောဂ္ဂေါ၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိ၏။ ဒဿနနေဝ၊ မြင်ကာမျှဖြင့်လျှင်။ စိတ္တပ္ပသာဒနနတော၊ စိတ်၏ကြည်ညိုခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်။ ပါသာဒိကော၊ မည်၏။

စိတ္တပ္ပသာဒဇနနတော ဟူသောပါဠိဖြင့် ပါသာဒိကောပုဒ်၏ ပါသာဒံဇနေတိတို့ ပါသာဒိကော ဟူသော ဇနေတိ တဒ္ဓိတ်၏အဖြစ်ကို ပြသတည်း။

သုဒ္ဓရဘာဝေါ၊ ကောင်းသည်၏အဖြစ်ကို။ ပေါက္ခရတာဂ္ဂတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဝဏ္ဏဿ၊ အဆင်း၏။ ပေါက္ခရတာ၊ ကောင်းသည်၏အဖြစ်တည်း။ ဝဏ္ဏ ပေါက္ခရတာ၊ ဖြစ်။ တာယ ဝဏ္ဏသမ္ပတ္တိယာ၊ ထိုသို့ကောင်းသောအဆင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းနှင့်။ ယုတ္တောဂ၏။ဂ္ဂတိအတ္ထောဂ၊ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊၏။ ပေါရာဏာပန၊ ရှေးအဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်ကား။ သရီရံ၊ကိုယ်ကို။ ပေါက္ခရန္တိ၊ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဝဏ္ဏဟူသည်ကား။ ဝဏ္ဏမေဝ၊ အဆင်းသာလျှင်တည်း။ ဂ္ဂတိ၊ သို့။ အာဟာ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထို ရှေးအဋ္ဌကထာဆရာတို့၏။ မတေန၊ အလို အားဖြင့်။ ဝဏ္ဏော့၊ အဆင်းလည်း။ ပေါက္ခရော့၊ ကိုယ်လည်း။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရာနိ၊ အဆင်းကိုယ်တို့။ (ဂ္ဂတရီတရယောဂဒွန်တည်း)။ ဝဏ္ဏ ပေါက္ခရာနံ၊ တို့၏။ ဘာဝေါ၊တည်း။ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာ၊ ဖြစ်။ဂ္ဂတိ ဧဝံ ဝုတ္တနယေန၊ဖြင့်။ ပရမာယ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယာတိ ဧတ္ထပါဌေ၊ ဌ်။ ဥတ္တာမေန၊သော။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ ဖြူစင် စွာသော။ ဝဇ္ဇနုစေဝ၊ နှင့်လည်းကောင်း။ သရီရသဏ္ဌာနသမ္ပတ္တိယာစ၊ကိုယ် သဏ္ဌာန်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းဌ်လည်းကောင်း။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ ဂ္ဂတိ၊ ဤသို့။ တာဿ၊ ထိုပရမာယ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယဟူသောပုဒ်၏။အတ္ထော၊ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ဖြဟ်ဝဏ္ဏီတိ၊ဟူသည်ကား။ သေဋ္ဌဝဏ္ဏိ၊မြတ်သောအဆင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။

ပရမဝဏ္ဏေ ပေါက္ခရတာရဂုဏ်နှင့် ဖြဟ်ဝဏ္ဏီဂုဏ်၏အထူးကား အဘယ်သို့နည်းဟု သူ မေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ပရိသုဒ္ဓဝဏ္ဏော့သုပိ ။ပ။ အတ္ထောကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ပရိသုဒ္ဓဝဏ္ဏော့သုပိ၊ ဖြူစင်သော အဆင်းတို့တွင်လည်း။ သေဋ္ဌေန၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်သော။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏေန၊ရှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းနှင့်။သမန္နာဂတော၊ ၏။ ဂ္ဂတိ၊ ဤသို့။ တာဿ၊ ထိုသေဋ္ဌဝဏ္ဏောယူသောပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

သမန္နာဂတောဟု အဋ္ဌကထာဆရာ ဖြဟ်ဝဏ္ဏီပုဒ်၏ သံဝဏ္ဏနာကို ဆိုခြင်းကြောင့် ဖြဟ်ဝဏ္ဏီ ဟူသောပုဒ်၏ ဖြဟ်ဝဏ္ဏော အဿ အတ္ထိဟု အဿတ္ထိ တဒ္ဓိတ်၏အဖြစ်ကို ပြတော်မူ၏။

ဖြဟ်ဝဇ္ဇသီတိ၊ ဟူသည်ကား။ မဟာပြဟ်ဝါနေ၊ ဖြဟ်ဝါကြီး၏။ သရီရသဒိသေ နေဝ၊ ကိုယ်နှင့်တူသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ သရီရေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ အခုဒ္ဒါဝကာသေသဒုဿနာယဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘောတော၊ အရှင်သောဏဒဏ္ဍ၏။ သရီရေ၊ ဌ်။ ဒဿနာယ၊ ရှုမြင်ခြင်းငှာ။ သြကာသော၊

အရာသည်။ နခုဒ္ဒကော၊ မငယ်။ မဟာ၊ကျယ်စွာ၏။ တော၊ ၏။ သဗ္ဗာနေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ အင်္ဂါပစ္စင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့သည်။ ဒဿနီယာနေဝ၊ ရှုချင်သွယ် ရှိကုန်သည်သားလျှင်တည်း။ တာနိစာပိ၊ ထိုရှုချင်ဘွယ် ရှိသော အင်္ဂါကြီးငယ်တို့သည်လည်း။ မဟန္တာယေဝ၊ မြတ်ကုန်သလျှင်ကတည်း။ ဣတိဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေန္တီ၊ ပြကုန်၏။

အာဿ၊ ထို သောဏဒဏ္ဍအာဂး။ သီလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော သောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ သီလဝါ၊ မည်၏။ အာဿ၊ ထိုဒသောဏဒဏ္ဍအာဂး။ ဝုဏ္ဏံ စဒ္ဓိတံ၊ ပဒူးပြီးသော။ သီလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော သောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ ဝုဏ္ဏသီလီ၊ မည်၏။ (အာဿတ္ထိတဒ္ဓိတ်ချည်း)။ ဝုဏ္ဏသီလေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝုဏ္ဏေန ဝဒ္ဓိတေန၊ သော။ သီလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယုတ္တော၊ ၏။

ဤဝုဏ္ဏသီလေန် သမန္နာဂတော ဟူသောပုဒ်ကို ဝုဏ္ဏသီလီဟူသောပုဒ်နှင့် အဓိပ္ပါယ်အားဖြင့်တူသည်ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်ဟောတော်မူလေသလော်ဟု သူစောဒနာကို နှစ်စေခြင်းငှာ ဇဒံဝုဏ္ဏသီလီပဒဿေဝ ဝေဝစနံကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-ဣဒံ၊ ဤဝုဏ္ဏသီလေန သမန္နာဂတော ဟူသောပုဒ်သည်။ ဂုဏ္ဏသီလီပဒဿေဝ၊ ၏သာလျှင်။ ဝေဝစနံ၊ တည်း။ တေံသုဗ္ဘံ၊ ထိုအလုံးစုံသောပုဒ်ကို။ (ထိုအလုံးစုံသောစကားကို လည်းဟူ)။ ပဋ္ဌသီလမတ္တမေဝ၊ မျှကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝဒန္တီ၊ ကုန်၏။

ကလျာဏဝါစောတိအာဒီသု၊တို့၌။ဝိဂ္ဂဟော၊ ကို။ ဇေံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အာဿ၊ ထိုသောဏဒဏ္ဍပုဏ္ဏားအာဂး။ ကလျာဏာ-သုန္ဒရာ၊ သော။ ပရိမဏ္ဍလပဒဗျဉ္ဇနာ၊ ပြည့်စုံသော ပုဒ်ဗျည်းရှိသော။ ဝါစာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော သောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ ကလျာဏဝါစော၊ မည်၏။

ကလျာဏာဝါစာ အဿဿာတိ ကလျာဏဝါစောဟု စတုတ္ထိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်ဖြင့်လို ရင်းတည်း။

အာဿ သောဏဒဏ္ဍဿ၊ အာဂး။ ကလျာဏံ မဓုရံ၊ သာ ယဿာ စတ္ထာ သော။ ဝါက္ကရဏံ၊ အာသံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော သောဏ ဒဏ္ဍော၊ သည်။ ကလျာဏဝါက္ကရဏော၊ မည်၏။ ဝါက္ကရဏန္တိ၊ ကဂး။

ဥဒါဟရဏေသောသော၊ နှုတ်မြွက်ခြင်းတည်း။ ယာဝါစာ၊ သည်။ ဂုဏာပရိပုဏ္ဏာ ဘာဝေန၊ ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပူရေ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်၌။ ဘဝါ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဝါစာ၊ သည်။ ပေါရိ၊ မည်၏။

ဤရွေးဝိကပ်၌ ပူရသဒ္ဒါ ပုဏ္ဏာအနက်၌ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ဂုဏ ပရိပုဏ္ဏဘာဝေန ဟူသောဝိသေသနကို အဋ္ဌကထာဆိုသတည်း။

ဝါ၊ တနည်းကား။ ပုရေ၊ ပြည်ကြီး၌။ ဘဝတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပေါရိ၊ မည်၏။

ဤနောက်ဝိကပ်၌ကား ပုရသဒ္ဒါ ပြည်ကြီးဟူသောအနက်၌ဖြစ်၏၊ ပုရေ ဘဝါ ပေါရိ ဟု ဘဝတဒ္ဓိတ်ပြုစေလို၏။

ယာဝါစာ၊ သည်။ နာဂရိကိတ္ထိယာ၊ ပြည်၌ဖြစ်သောမိန်းမ၏။ သုခုမာလတ္တာ နေန၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သောကိုယ်နှင့်။ သဒိသာ၊ တူသည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဝါစာ၊ သည်။ ပေါရိ၊ မည်၏။

ဤတတိယဝိကပ်၌ ပေါရိသဒ္ဒါသည် မုချအားဖြင့် ပြည်ကြီး၌ဖြစ်သောမိန်းမကိုဟော၏။ ပြည်ကြီး၌ဖြစ်သောမိန်းမ၏ကိုယ်သည် နူးညံ့သိမ်မွေ့၏။ ထိုကြောင့် ပြည်ကြီး၌ဖြစ်သော မိန်းမ၏ကိုယ်နှင့်တူသော နူးညံ့သိမ်မွေ့သောစကားကို သဒိသုပစာရတ္ထအားဖြင့်ဟော၏၊ ဥပစာရသဒ္ဒါတည်း။

တာယ ပေါရိယာ၊ ထိုသို့ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ဝါစာယ၊ စကား နှင့်။ (တာယပေါရိယာကား ဝိဘတ္တျန်ခံသည်)။ ဝိဿဋ္ဌာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အပလိဗုဒ္ဓါယ၊ ရောယှက်ခြင်းမရှိသော။ သန္နိဒ္ဓဝိလမ္ဗိတာဒီဒေါသရဟိတာယ၊ အထပ်ထပ်ဆိုခြင်း ခွဲတ်ယှင်း၍ဆိုခြင်း အစရှိသည်တို့မှကင်းသော။ ဝါစာယ၊ နှင့်။ အနေဠကဋ္ဌာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဠဋဌေန၊ လျှာရည်ယိုခြင်းမှ။ ဝိရဟိတာယ၊ ကင်းသော။ ဝါစာယ၊ နှင့်။

အဘယ်သို့သောစကားသည် ဠဋဌမည်သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ ယဿ ကဿစိ ဟိ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ယဿ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ကထေန္တဿ၊ စကားဆိုသောသူ၏။ ဠဋော၊ သလိပ်တို့သည်။ ဂဠန္တိ၊ လျှာကျကုန်၏။ လာလာဝါ၊ လျှာရည်တို့သည်မူလည်း။ ပဂ္ဃရန္တိ၊ ယိုကုန်၏။ ခေဠဖုသိတာနိဝါ၊ တံထွေးပေါက်တို့သည်လည်း။ နိက္ခမန္တိ၊ ကုန်၏။ တဿ ဇနဿ၊ ၏။ ဝါစာ၊ သည်။ ဠဋဠံ

နာမ၊ ဌေဂဠမည်သည်။ ဟောတ္တိ၊ ၏။ တပ္ပိပရိတာယ၊ ထိုမှဖောက်ပြန်သော။ ဝါစာယ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဠ္ဍဗ္ဗော၊ ၏။ အတ္ထဿ ဝိညာပနီယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဒိ မဇ္ဈ ပရိယောသာနံ၊ ကို။ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားစွာ။ ကတွာ၊ ၍။ ဘာသိတတ္ထဿ၊ ပါဠိတော်၏ အနက်ကို။ (စကား၏အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို လည်းဟူ)။ ဝိညာပနသမတ္ထာယ၊ သိစေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော။ ဝါစာယ၊ နှင့်။

ဇီဏ္ဏောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇရာဇီဏ္ဏတာယ၊ အိုမင်းခြင်းသို့ ရောက်ပြီး သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဇီဏ္ဏော၊ ရင့်ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ဝုဒ္ဓေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနံ၊ အင်္ဂါကြီး ငယ် တို့၏။ ဝုဒ္ဓိဘာဝမရိယာဒပတ္တော၊ ပွားခြင်းအပိုင်းအခြားသို့ရောက်ပြီ။ မဟလ္လကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇာတိ မဟလ္လကတာယ်၊ ဇာတ်အားဖြင့်ကြီးသည်၏အဖြစ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ စိရကာလပ္ပသုတော၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး ပုဏ္ဏားတို့၏အမျိုးဌဲ ကျင်လည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဒ္ဓဂတော တိ၊ ဟူသည်ကား။ အဒ္ဓါနံ၊ ရှည်စွာသောကာလသို့။ ဂတော၊ ရောက်သော သူတည်း။

အာဘယ်သို့လျှင် ရှည်စွာသောကာလသို့ ရောက်သနည်းဟူသော စောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ ဒွေတယောရာဇ ။ပ။ အဓိပ္ပါယော ဟူသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။ထိုပါဌ်၏အတ္ထကား-

ဒွေတယော ရာဇာပရိဝဋ္ဋေ၊ နှစ်ဆက် သုံးဆက်သော မင်းဆက်တို့ကို။ အတီတေ၊ လွန်ပြီးထသော။ ဣတိအယံ၊ သည်လျှင်။ အာစရိယသ္သ၊ ၏။ အဓိပ္ပါယော၊ အလို့တည်း။ (တနည်းကား)။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ တဿပါဌဿ၊ ၏။ အဓိပ္ပါယော၊ လိုအပ်သော စကားအနက်တည်း။ ဝယောအနုပ္ပတ္တော တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပစ္ဆိမဝယံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ။ ပစ္ဆိမဝယောနာမ၊ မည်သည်ကား။ ဝဿသတဿ၊ အနှစ်တရာ၏။ ပစ္ဆိမော၊ နောက်ဖြစ်သော။ တတိယောဘာဒဂါ၊ သုံးဘို့တဘို့တည်း။

အပိစ-အပရော၊ သော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုအံ့။ ဇီဏ္ဏောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပေါရာဏော၊ ရှေးဦးဖြစ်သော။ စိရကာလပ္ပဝတ္တကုလန္ဒယော၊ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး ပုဏ္ဏားတို့၏အနွယ်ဖြစ်ထသော်။ ဣတိအယံ အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝုဗ္ဘော

တိ၊ ဟူသည်ကား။ သီလာစာရာဒိ ဂုဏဝုဒ္ဓိယာ၊ သီလအကျင့်အစရှိသော ဂုဏ်၏ကြီးခြင်းနှင့်။ ယုတ္တောဝ၊ ယုဉ်သေား။ မဟလ္လကောတိ၊ ကား။ ဝိဘဝ မဟန္တတာယ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ကြီးသည်၏အဖြစ်နှင့်။ သမန္နာဂတောဝ၊ သေား။ အဒ္ဓဂတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ မဂ္ဂပ္ပဋိပန္နော၊ ပုဏ္ဏားတို့၏ ခရီးကိုသွားထသော့။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ဝတစရိယာဒိမရိယာဒံ၊ အကျင့်ဝတ် အစရှိသော အပိုင်းအခြားကို။ အဝိတိက္ကမ္မ၊ မလွန်မူ၍။ စရဏသီလော၊ ကျင့်လေ့ရှိသော။ ဝယောအနုပ္ပတ္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇာတိဝုဒ္ဓဘာဝမ်ပိ၊ ဇာတ်အားဖြင့် ကြီးသည်၏ အဖြစ်သို့ရင်း။ အန္တိမဝယမ်ပိ၊ အဆုံးစွန်သော အရွယ်သို့ရင်း။ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်ထသေား။

ဗုဒ္ဓဂုဏကထာ

၃၀၄။ ဧဝံဝုတ္တေတိ၊ ကား။ ဧဝံ၊ သို့။ တေဟိ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ ထိုပုဏ္ဏား လုလင်တို့သည်။ ဝုတ္တော၊ သော်။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ ဣမေဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဇာတိအာဒီဟိ၊ ဇာတ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ မမ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူး ကို။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အတ္တာနော၊ ၏။ ဝဏ္ဏေ၊ ကျေးဇူး၌။ ယံရဇ္ဇံတံ ယံရဇ္ဇနံ၊ အကြင်တပ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေံ ရဇ္ဇနံ၊ ဤသို့တပ်ခြင်းသည်။ မေ၊ အား။ န ခေါပန ယုတ္တံ၊ မသင့်သလျှင်ကတည်း။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ အဟံ၊ သည်။ ဧဒေတသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားလုလင်တို့၏။ ဝါဒံ၊ ကို။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖျက်၍။ သမဏသ၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ ဂေါတမဿ၊ ၏။ မဟန္တဘာဝံ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဉာပေတ္ဝာ၊ သိစေ၍။ ဧတေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားလုလင်တို့၏။ တတ္ထ၊ ထိုဘုရား ရှိရာသို့။ ဂမနံ၊ကို။ ကရောမိ၊ အံ့။ဣတိမနသိကတ္ဝာ၍။ဇေတနဟိ ဘောမမာပိ သုဏာထာဘိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ဆို၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ဉာဏတောသုဇာတောတိ အာဒယော၊ ဉာဏတော သုဇာတော ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ ယေ ဂုဏာ၊ တို့သည်။ အတ္တာနော၊ ၏။ ဂုဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒိသာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဂုဏေ၊ တို့ကို။ (မည်မျှနောင်္ခစပ် ပကာသေတိ၌ လည်း စပ်သင့်၏)။ အဟံ၊ သည်။ ကေဝ၊ အဘယ်သူနည်း။ သမဏသ၊ သော။ ဂေါတမဿ၊ ၏။ ဇာတိသမ္ပတ္တိအာဒယော၊ ဇာတ်၏ ပြည့်စုံခြင်း အစရှိကုန်သော။ ဂုဏာ၊ တို့သည်။ ကေစ၊ အသို့သဘော ရှိကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အတ္တာနော၊ ၏။ ဂုဏေဟိ၊ တို့ထက်။ ဉတ္တရိတရံ၊ အလွန်မြတ်

သည်ကို။ မည်မှာနော၊ အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍။ ဣတရေပန၊ ဇာတ်အစရှိသည်တို့မှ တပါးကုန်သော အရဟံအစရှိသော ဂုဏ်တော်တို့ကိုကား။ ဧကဋ္ဌေနေဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့် သာလျှင်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ မဟန္တဘာဝဒီပနတ္ထံ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှာ။ ပကာသေတိ၊ ၏။

မယမေဝ အရဟာမာတိဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ နိယာမေန္တောဝ၊ မှတ်လိုသည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဧတ္ထ ဧတသ္မိံ အဓိကာရေ၊ ဥ္ဒ။ ဒီပေတိ၊ ၏။

အဘယ်ကြောင့် ငါတို့သာလျှင် ကပ်ခြင်းငှာ ထိုက်ကုန်၏ဟု သောဏဒဏ္ဍပုဏ္ဏားသည် မှတ်၍ ပြလေသနည်းဟူသော စောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာယဒိဂုဏမဟန္တတာယ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဂုဏမဟန္တတာယ၊ ဂုဏ်ဖြင့်ကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အမ္ဘော်၊ ငါတို့သည်။ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗောနာမ၊ ကပ်အပ်သော မဲ့သည်သည်။ ယဒိဟောတိ၊ အံ့။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ကပ်အပ်သည်ရှိသော်။ (အထက် မယမေဝ အရဟာဥ္ဒ် လက္ခဏစပ်)။ သိနေရုံ၊ မြင်းမိုရ်တောင်ကို။ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍။ သာသပေါ၊ မုံညင်းစေ့သည်။ ပရိတ္တောယထာ ငယ်စွာသကဲ့သို့။ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ ကို။ ဥပနိဓာယ၊ ၍။ ဂေါဒကံ၊ နွားခြေရာဥဒ္ဓိရှိသော ရေသည်။ ပရိတ္တံယထာ၊ နည်းစွာသကဲ့သို့။ သတ္တာသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ မဟာသရေသု၊ အိုင်ကြီးတို့ဥ္ဒ။ ဥဒကံ၊ ကို။ ဥပနိဓာယ၊ ၍။ ဥဿဝဗိန္ဒု၊ ဆီးနှင်းပေါက်သည်။ ပရိတ္တောလာမကောယထာ၊ နည်းစွာသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ သမဏာဿ၊ သော။ ဂေါတမဿ၊ ၏။ ဇာတိသမ္ပတ္တိအာဒယော၊ ကုန်သော။ ဂုဏေပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဥပနိဓာယ၊ ၍။ အမ္ဘာကံ၊ တို့၏။ ဂုဏာ၊ တို့သည်။ ပရိတ္တာ၊ နည်းကုန်၏။ လာမကာ၊ယုတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မယမေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်၊ တံဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ငှာ။ အရဟာမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။

မဟန္တံဉာတိသံဃံ ဩဟာယဃာတိ၊ ဟူသည်ကား။ မာတိပက္ခတော၊ အမိအဘို့မှ။ အသီတိကုလသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းသောအမျိုးတို့ဝင်း။ ပိတိပက္ခတော၊မှ။ အသီတိကုလသဟဿာနိ၊ တို့ဝင်း။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ သဋ္ဌိကုလသတသဟဿံ၊ တသိန်းခြောက်သောင်းသော အမျိုးကို။ ဩဟာယ၊စွန့်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏။

ဒီဃ၁သယ (က) ၄၇၁-၄၉

ဘူမိဂတဥ္စ ဝေဟာသဒ္ဒဥ္စာတိ ဇေတ္ထပါဠေ၊ ဦ။ ရာဇင်းဏစေဝ၊ မင်းယင် ပြင်ဦးဂင်း။ ဥယျာဇနစ၊ဦးဂင်း။ သုဓာမဋ္ဌပေါက္ခရဏီယော၊ အင်္ဂတေဖြင့်အပြေ အပြစ်ပြုသော ဇလးထောင့်ကန်တို့ကို။ သတ္တာရတနာနံ၊ ခုနစ်ပါးသောရတနာ တို့ကို။ ပူရာပေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဘူမိယံ၊ ဦ။ ဌပိတဓနံ၊ ထားသောဥစ္စာသည်။ ဘူမိဂတံနာမ၊ မည်၏။ ပါဌသာဒနိယူဟာဒယော၊ ပြာသာဒ်ထုတ်လျောက် အစရှိသည်တို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဌပိတံ၊ ထားသောဥစ္စာသည်။ ဝေဟာသဋ္ဌံနာမ၊ မည်၏။ ဇေံ၊ သို့။ တဝဲဝ၊ စွာ။ ကုလပရိယာယေန၊ အမျိုး အစဉ်ဖြင့်။ အာဂတံ၊ လာ၏။ တထာဂတာသ ပန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ကား။ ဇာတဒိစသေယော၊ ဦလျှင်။ သခေါ၊ သခ် အမည်ရှိသော ဧရှ အိုး ၎င်း။ ဇလော၊ လေအမည်ရှိသော ဧရှအိုးကိုဂင်း။ ဥပ္ပလော၊ ဥပ္ပလအမည်ရှိသော ဧရှအိုးဂင်း။ ပုဏ္ဏရိကော၊ ဂင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရော၊ ကုန်ဘော။ နိဓယော၊ ဧရှ အိုးတို့ သည်။ ဥဂ္ဂတာ၊မြေမှထွက်ကုန်၏။ တေသု၊ ထို လေးလုံးကုန်သော ဧရှအိုးတို့တွင်။သခေါ၊သည်။ ဂါဝုတိကော၊ တာဂါဝုတ်ရှိ၏။ ဇလော၊ သည်။ အစ္ဆုယောဇနိကော၊ ယူဇနာခွဲရှိ၏။ ဥပ္ပလော၊သည်။ တိဂါဝုတိကော၊ သုံးဂါ ဝုတ်ရှိ၏။ ပုဏ္ဏရိကော၊သည်။ယောဇနိကော၊တယူဇနာရှိ၏။ တေသုပိ၊ထိုလေး လုံးသောဧရှအိုးတို့၌လည်း။ ဂဟိတံ ဂဟိတံ၊ယူတိုင် ၊ယူတိုင်းသောဥစ္စာသည်။ ပူရတိုယော၊ပြည့်သလျင်ကတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ဗဟုဓံ၊ များ စွာသော၊ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ သုံးဆောင်ပြီးသော မသုံးဆောင်သေးသော ဧရှငွေ ဥစ္စာကို။ဩဟာယ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊၏။ ဣတိအတ္ထော၊ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဒဟရော ဝ သမာနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ တရုဏော၀၊နုပျိုသေးသည်သော လျင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ **သုကာဋကေသော**တိ၊ ကား။ သုဋ္ဌုကာဋကေ-သော၊ အလွန်နက်သောဆံရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ အဋ္ဌနဝဏ္ဏသဒိသကေသော၊ မျက် နက်ဝန်းအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော ဆံပင်ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊၍။ ဣတိ၊ သို့။ တာဃ၊ ထိုသုကာဋကေသော ဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ **ဘဇ္ဈေနာတိ၊ဟူသည်တား။** ဘဒ္ဒကေန၊ကောင်းသော။ **ပဌမေန ဝယသာတိ၊** ဟူသည်ကား။ တိဏ္ဏံ ဝယာနံ၊ သုံးပါးကုန်သော အရွယ်တို့တွင်။ ပဌမဝယေန၊ ပဌမအရွယ်အားဖြင့်။ **အကာမကာနန္တိ၊** ဟူသည်ကား။ အနိစ္ဆမာနာနံ၊ အလို မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဇေတံ၊ ဤ**အကာမကာနံ၊**ဟူသောပုဒ်သည်။ **အနာဒရတ္ထော၊**

အနာဒရအနက်၌။ သဝံမိဝစနံ၊ တည်း။ ဧတေသံ၊ ထို အမိအဘာတို့၏။ မုခေ၊ မျက်နှာ၌။ အာသူနိ၊ မျက်ရည်တို့သည်။ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ကြောင့်။ တေမာတာပိတရော၊ တို့သည်။ အဿုမုခါ၊ မည်ကုန်၏။ ဧတေသံ အဿုမုခါနံ၊ ထိုမျက်နှာ၌ ယိုသောမျက်ရည်ရှိကုန်သော အမိအဘာတို့၏။ (တနည်းကား)။ ဧတေသံ မာတာပိတူနံ၊ ကို့၏။ အဿုမုခါနံ၊ မျက်နှာ၌ ယိုသောမျက်ရည်ရှိကုန်စည်။ (ဧတေသံ အဿုမုခါနံကား ဝိဘတ္တျန်ခံ)။

မျက်ရည်ယိုသော မျက်နှာရှိကုန်သောဟု ဆိုချေသော် မျက်နှာမှ မျက်ရည်ယို၏ဟူသောစကားသည် ရှိခဲ့ရာကား ဝက်ဝုတ္တိဖြစ်၏။ ထိုဝက်ဝုတ္တိကို ဥဇုကဝုတ္တိဖြစ်စေခြင်းငှာ အဿူဟိ ကိလိန္နမုခါနန္တိ အတ္ထော ဟူသောပါဋ္ဌကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဋ္ဌ၏အတ္ထကား-

အဿူဟိ၊ မျက်ရည်တို့ဖြင့်။ ကိလိန္နမုခါနံ၊ အလိမ်းလိမ်းကပ်သော မျက်နှာရှိကုန်စည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထိုအသုမုခဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ရုဒန္တာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကန္ဒိတ္ဝာ၊မြည်တမ်း၍။ ရောဒမာနံ၊ ငိုကြွေးကုန်စည်။ အခုဒ္ဒါဝကာသောတိဇ္ဈတ္ထပဒေ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဒဿနာယ၊ ရှုခြင်းငှာ။ သြကာသော၊ အရာသည်။ အပရိမာဏောယေဝ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

တတြ၊ ထိုအတိုင်းအရှည်မရှိရာ၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သမဏဿ၊ သော။ ဂေါတမဿ၊ ၏။ ပမာဏံ၊ ကို။ ဂဟေတုံ၊ ငှာ။ န သက္ကောတိကိရ၊ တတ်။ ဣတိ၊ သို့။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှဲ့။ ပဝိသနကာလေ၊ ၌။ သဋ္ဌိဟတ္ထံ၊ အတောင်ခြောက်ဆယ်ရှိသော။ ဝေဠုံ၊ ဝါးကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ နဂရဒ္ဒါရဿ၊ ၏။ ဗဟိ၊ ၌။ ဌတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဂဝတိ၊ သည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်။ ဝေဠုံ၊ အတောင်ခြောက်ဆယ်ရှိသောဝါးကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ သမိပေ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ၏။ ဝေဠု၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဇာဏုကမတ္တံ၊ ပုဆစ်မျှသို့။ ပါပုဏိ၊ ၏။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်နေ့၌။ ဒွေဝေဠူ၊ နှစ်လုံးသောဝါးတို့ကို။ ဃဋ္ဋေတ္ဝာ၊ ၍။ သမိပေ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ၏။ ဘဂဝါပိ၊ သည်လည်း။ ဒ္ဝိန္နံ၊ ကုန်သော။ ဝေဠူနံ၊ တို့၏။ ဥပရိ၊ ၌။ ကဋိမတ္တကမေဝ၊ ခါးမျှသာလျှင်။ ပညာယ

မာနော၊ ထင်သည်ဖြစ်၍။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ကိံ ကရောသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊သို့။ အာဟ၊ ၏။ တုမ္ဟာကံ၊ တို့၏။ ပမာဏံ၊ ကို။ ဂဏှာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တုံ၊ သည့်။ သကလစက္ကံဝါဠဂဗ္ဘံ၊ အလုံးစုံသော စကြဝဠာတိုက်ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော။ ဝေဠု၊ တို့ကို။ ဃဋ္ဋေတွာ၊ ဆက်၍။ သစေ အာဂမိဿတိ၊ အံ့။ မေ၊ ၏။ ပမာဏံ၊ ကို။ ဂဟေတုံ၊ ငှာ။ နေဝ သက္ခိဿတိ၊ လတ္တံ့။

အဘယ်ကြောင့် မတတ်နိုင်လတ္တံ့သနည်းဟူသော စောဒနာကိုဖြေတော်မူလို၍ နဟိ မယာ ။ပ။ ပမာဏံ ဂဏှေယျ ဟူသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န သက္ခိဿတိ၊ လတ္တံ့နည်းဟူမူကား။ မယာ၊ သည်။ စတ္တာရိ အသင်္ခ်ေယျာနိ စ၊ တို့ပတ် လုံး လည်း ကောင်း။ ကပ္ပသတသဟဿဉ္စ၊ လုံးလည်းကောင်း။ ယထာ ကေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ ပရော၊ သူတပါးသည်။ မေ၊ ၏။ ပမာဏံ၊ ကို။ ဂဏှေယျ၊ ၏။ တထာ တေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ ပါရမိယော၊ တို့ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ပူရိတာ၊ မဖြည့်အပ်ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တုံ၊ သည်။ န သက္ခိဿုတိ၊ လတ္တံ့။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တထာဂတော၊ သည်။ အတုလော၊ အတုမရှိ။ အပ္ပမေယျော၊ နှိုင်းယှဉ်ဘက်မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ဓမ္မပဒေ၊ ဓမ္မပဒဋ္ဌ။ တေတာဒိသော ။ပ။ ကေနစိတ်၊ ဟူသော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

ယေဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ အာကုတောဘယော၊ ဘေးမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိနိဗ္ဗာယိံသု၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်ပြီ။ (ပါဠိသေသထည့်ပါ)။ တာဒိသော၊ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ နိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ကိုပြုကုန်လေပြီးသော။ အာကုတောဘယေ၊ ဘေးမရှိကုန်သော။ တေဗုဒ္ဓေ၊ တို့ကို။ ပူဇယတော၊ ပူဇော်သော။ ဇနဿ၊ သူအား။ တေဏ၊ ဤသို့ပူဇော်ရာ၌။ ယံပုညံ၊ အကြင်ကောင်းမှုသည်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ တံပုညံ၊ ကို။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ သခ်ၤါတုံ၊ ရေတွက်ခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာကိုဟောသည်၏အဆုံး၌။ စတုရာသီတိပါဏသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါတို့သည်။ အမတံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အမြိုက်အရသာကို။ ပိဝိံသု၊ သောက်ရကုန်ပြီ။

ရာဟုအသုရိန်၏ အတိုင်းအထွာ

အပရံ၊ သော။ ဝတ္ထုံ၊ ဝတ္ထုကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ ရာဟု၊ ရာ ဟု အ မည် ရှိ သော။ အသုရိန္ဒော၊ အသုရိန်သည်။ စတ္တာရိ ယောဇန သဟဿာနိစ၊ ယူဇနဲ့ဝလေးထောင်တိုင်တိုင်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌယောဇန သတာနိစ၊ ယူဇနာရှစ်ရာတိုင်တိုင်လည်းကောင်း။ ဥစ္စော၊ မြင့်၏။ အာသ၊ ထိုရာဟုအမည်ရှိသောအသုရိန်၏။ ဗာဟာန္တရံ၊ လက် ရုံး နှစ် ဘက် ကြား ၌။ ဒ္ဝါဒသယောဇနသတာနိစ၊ ယူ ဇ နာ တ ထောင့် နှစ် ရာ ရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ် ကုန် ၏။ ထနန္တရေန၊ သား မြတ် နှစ် ဘက် အ ကြား ဖြင့်။ ဆယောဇနသတာနိ၊ ယူ ဇ နာ ခြောက်ရာ ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟတ္ထတလပါဒတာလာနံ၊ လက်ဝါးပြင် ခြေဖဝါးပြင်တို့၏။ ပုထုလတော၊ အထုအားဖြင့်။ တိဏိယောဇနသတာနိ၊ ယူဇနာသုံးရာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အင်္ဂုလိပဗ္ဗာနိ၊ လက်ချောင်းအဆစ်တို့သည်။ ပဏ္ဏာသယောဇနာနိ၊ ယူဇနာငါးဆယ်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘမုကန္တရံ၊ မျက်မှောင် နှစ်ဘက်အကြားသည်။ ပဏ္ဏာသယောဇနံ၊ ယူ ဇ နာ ငါးဆယ်ရှိ၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။ ဒ္ဝိယောဇနသတံ၊ ယူ ဇ နာ နှစ် ရာ ရှိ ၏။ တိယောဇနသတ ဂမ္ဘီရံ၊ အစောက်ယူဇနာ သုံးရာရှိ၏။ တိယောဇနသတပရိမဏ္ဍလံ၊ အဝန်း ယူဇနာ သုံးရာရှိ၏။ ဂီဝါ၊ လည်သည်။ တိယောဇနသတံ၊ ယူဇနာသုံးရာ ရှိ၏။ နလာဋံ၊ နဖူးသည်။ တိုယောဇနသတံ၊ ရှိ၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းသည်။ နဝယောဇနသတံ၊ ယူဇနာကိုးရာရှိ၏။ သော၊ ထိုရာဟုအမည်ရှိသော အသု ရိန်သည်။ အဟံ၊ သည်။ ဥစ္စော၊ မြင့်သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သြနမိတ္ဝာ၊ ညွတ်၍။ သြလောဧကတုံ၊ ငှာ။ နသက္ခိဿာမိ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ၍။ နာဂစ္ဆိ၊ မလာ။ သော၊ ထိုရာဟုအမည်ရှိသော အသုရိန်သည်။ ကေဒိဝသံ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ယထာကထဉ္စ၊ ကြားသောကျေးဇူးစကားအတိုင်းလျှင်။ သြလောကေဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ၍။ အာဂတော၊ ၏။

အထ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဿ၊ ထိုရာဟုအမည်ရှိသော အသုရိန်၏။ အင်္ဂျာသယံ၊ အလိုကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ ၍။ စတ္တာသု၊ ကုန်သော။ ဣရိယာပထေသု၊ တို့တွင်။ ကတရေန၊ အဘယ်ဣရိယာပုထ်ဖြင့်။ ဒယေဿာမိ၊ ပြရအံ့နည်း။

ကွတိ၊ ကျိသို့။ စိန္တေတွ၁၊ ၍။ ဌိတကောနာ့မ၊ ရပ်သောသူမည်သည်ကား။ နိစောပိ၊ နိမ့်သော်လည်း။ ဥစ္စောဝိယ၊ မြင့်သကဲ့သို့။ ပညာယတို့၊ ထင်၏။ နိပန္နော၀၊ လျောင်းလျက်လျှင်။ အာဿ၊ ထိုရာဟုအသူရိန်အား။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဒသေဿာမိ၊ အံ့။ ကွတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဂန္ဓကုဋိပရိဝေဏော၊ ဂန္ဓကုဋိပရိဝုဏ်၌။ မဥ္ဇကံ၊ ညောင်စောင်းကို။ ပညာပေဟိ၊ ခင်းချလော။ ကွတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထိုဂန္ဓကုဋိပရိဝုဏ်၌။ (ထိုညောင်စောင်း၌ လည်းဟူ)။ သီဟသေယျံ၊ ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်း၏ အိပ်ခြင်းကဲ့သို့သော အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု၏။ ရာဟု၊ သည်။ အာဂန္ဆွာ၊ ၍။ နိပန္နံ၊ လျောင်းသော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဂိဝံ၊ လည်ကို။ဥန္နာမေတွာ၊အထက်သို့ညွတ်၍။ နဘမဇ္ဈေ၊ ကောင်းကင်အလယ်၌။ ပဏ္ဏစန္ဒိဝယ၊ လပြည့်ဝန်းကိုကဲ့သို့။ ဥလ္လောကေတိ၊ မျှော်ကြည့်၏။ အသုရိန္ဒ၊ အသူရိန်။ ကွဒံ၊ ကျိသည်ကား။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ ကွတိစ၊ သို့လည်း။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဘဂဝါ၊ ရှင်ပင်ဘုရား။ ဩနမေတွာ၊ ၍။ ဩလောကေတုံ၊ ငှာ။ နသက္ခိဿာမိ၊ မတတ်နိုင်။ ကွတိ၊ သို့။ နာဂစ္ဆံ၊ မလာပြီ။ ကွတိ၊ သို့။ အာသုရိန္ဒေါ၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ အာသုရိန္ဒ၊ အာသူရိန်။ မယာ၊ သည်။ အဓောမုခေန၊ အောက်သို့မျက်နှာပြု၍။ပါရမိဓယာ၊ တို့ကို။ နပုရိတာ၊ မဖြည့်အပ်ကုန်။ ဥဒ္ဓဂ္ဂမေဝ၊ အထက်သို့ အဖျားရှိသည်ကို သာလျှင်။ (အထက်သို့ မျက်နှာရှိသည်ကိုသာလျှင် လည်းဟူ)။ ကတွာ၊ ၍။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒိန္နံ၊ လူအပ်၏။ ကွတိ၊ ကျိသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ တံဒိဝသံ၊ ၌။ ရာဟု၊ သည်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လေ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒဿနာယ၊ ရှုခြင်းငှာ။ အခုဒ္ဒါဝကာသော။ မငယ်သောအရာရှိ၏။

စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလေန၊ လေး ပါး သော ပါ ရိ သုဒ္ဓိ သီလဖြင့်။ သီလ၀ါ၊ သီလရှိ၏။ တံပန သီလံ၊ ကား။ အရိယံ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ အရိယသီလိတ္တိကွဒံ၀စနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ တဒေတံ သီလံ၊ သည်။ အနဝဇ္ဇဋ္ဌေန၊ အပြစ်မရှိသောအနက်ကြောင့်။ ကုသလံ၊ မည်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ကုသလသီလိတ္တိကွဒံ၀စနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ကုသလေန သီလေနာတိကွဒံပဒံ သည်။ အာဿ၊ ထိုကုသလသီလိဟူသောပုဒ်၏။ ဧ၀စနံ၊ တည်း။

ဗဟူနံ အာစရိယ ပါစရိယောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ကေကဲ့ဃ၊ တကြိမ်တကြိမ်သော။ ဓမ္မဒေသနာဃ၊ တ ရားဟော ခြင်းဖြင့်။ စတုရာသီတိပါဏသဟဿာနိပိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။ အပ္ပရိမာဏာ၊ အပိုင်းအခြားမရှိကုန်သော။ ဒေဝမနုဿာပိ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ မဂ္ဂဖလာမတံ၊ မဂ် ဖိုလ်ဟူသောအမြိုက် အရသာကို။ ပိဝန္တိ၊ သောက်ကြရကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သောသူတို့၏။ အာစရိယော၊ ဆရာပေတည်း။ သာဝကာ ဝေနေယျာနံပန၊ တပည့်တော်တို့သည် သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိစေအပ်ကုန်သောသူတို့၏ကား။ ပါစရိယော၊ အဆက်ဖြစ်သောဆရာဖြစ်တော်မူ၏။

ဓိဏကာမရာဂေါတိ ငွေထွေပါဋ္ဌေ၊ ဠ်။ ဘဂဝတော၊ အား။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံ လည်းဖြစ် ကုန် သော။ ကိလေသာ၊ တို့သည်။ ကာမံဓိဏာ၊ အကယ်၍ ကုန် ကုန် ၏ ရှင့်။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ ကုန်ကုန်သော်လည်း။ ဗြာဟ္မဏော၊ သောဏဒဏ္ဍပုဏ္ဏားသည်။ ဘော၊ ထိုကိလေသာတို့ကို။ နု ဇာနာတိ၊ မသိ။ အတ္ထိနော၊ ၏။ ဇာနန္ဒာနေယော၀၊ သိရာဠ်သာလျှင်။ ဂုဏ်၊ ကို။ ကထေတိ၊ ၏။ ဝိဂတစာပလ္လောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပတ္တမဏ္ဍနာ၊ သပိတ်ကိုတန်ဆာဆင်ခြင်းလည်းကောင်း။ စိဝရမဏ္ဍနာ၊ လည်းကောင်း။ သေနာသနမဏ္ဍနာ၊ လည်း ကောင်း။ ဣမသ္မပ္ပတိကာဃသ၊ ဤအပုပ်အတိပြည့်သောကိုယ်ကို။ ကေလာယနာစ၊ ပြု ပြင် ခြင်း လည်း ကောင်း။ ပဋိကေလာယနာစ၊ အဖန်တလဲလဲပြုပြင်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တစာပလ္လော၊ ဆိုပြီးသော တန်ဆာဆင်ခြင်း ပြုပြင်ခြင်းမှ။ ဝိရဟိတော၊ ကင်း၏။

အပါပပုရေက္ခာရောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အပါပေ၊ မြတ်စွာကုန်သော။ နဝလောကုတ္တရဓမ္မေ၊ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတရားတို့ကို။ ပုရတောကတ္ဝာ၊ ရှေရှုပြု၍။ ဝိစရတိ၊ ကျင့်တတ်၏။ ဗြဟ္မညာယပဇာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလာန မဟာကဿပါဒိ ဘေဒါယ၊ သာရိပုတ္တရာ မောဂ္ဂလာန် မဟာကဿပ အစရှိသော အပြားရှိသော။ ဗြဟ္မဇာယာ၊ အပပြုပြီးသော မကောင်းမှုရှိသော အရိယာဖြစ်သော သတ္တဝါဖြင့်။ ဧတိသာယ၊ ထို အရိယာဖြစ်သောသတ္တဝါဖြင့်။ ပုရေက္ခာရော၊ ခြံရံ၍ ကျင့်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။

အယံပဇာ၊ သည်။ သမဏံ၊ သော။ ဝေါတမံ၊ ကို။ ပုရက္ခိတွာ၊ ခြံရုံ၍။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတပ္ပေါ၊ ၏။

ဤသို့ဖြဟ္မဉာ အရကိုမ ကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသော အရိယာဖြစ်သော သတ္တဝါတို့ကို ယူ၍ အတ္ထ ယောဇနာကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါဌ် ဗြဟ္မဉာအရကို ပကတိဖြစ်သောပုဏ္ဏား ကိုယူ၍အတ္ထယောဇနာကိုပြုလို၍ အဝိစ စသည်ကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား- အပိစ-အပရော၊ သော။ နယော ၊ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ အပါပ ပုရေက္ခာရောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပါပပုရေက္ခာရော၊ မကောင်းမှုကို ရှေ့ရှု၍ ကျင့်တတ်သည်။နေ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပါပံ၊ကို။ ပုရတောကတ္တာ၊ ရှေ့ရှုပြု၍။ စရတိ၊ မကျင့်တတ်။ ပါပံ၊ကို။ နေ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိတတ်။ ဣတိအယံ၊လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဖြဟ္မဉာယံ၊ မကောင်းမှုကို ရှေ့ရှု၍မကျင့်သော။ တာဿ ပဇာယ၊ ထိုပုဏ္ဏားအမျိုးဖြစ်သော သတ္တဝါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ အပါပပုရေက္ခာရော၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားတို့ကိုရှေ့ရှုကျင့်သည်။ ဟော၊တိ၊ ၏။ အတ္တနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ ပဋိဝိရုဒ္ဓါယပိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော်လည်း။ ဖြာဟ္မဏပဇာယ၊ ပုဏ္ဏားဖြစ်သောသတ္တဝါနှင့်။ အဝိရုဒ္ဓေါ၊ မဆန့်ကျင်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊၍။ တာဿာ ဖြာဟ္မဏပဇာယ၊ ထိုပုဏ္ဏားဖြစ်သော သတ္တဝါ၏။ (သမ္ဗန်ထည့်)။ဟိတသုခတ္ထိကောယေဝ၊ စီးပွားချမ်းသာ၌ အလိုရှိသည်သာလျှင်။ ဟော့တိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော်ဝ၊ သည်။ ဟောတိ့ ၏။

တိရောရဋ္ဌာ တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရရဋ္ဌတော၊ တိုင်းတပါးမှ။ တိရောဇနံ ပဒါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရဇနပဒတော၊ ဇ နပုဒ် တပါးမှ။ ပဋ္ဌံ ပုဆ္ဆိတုံ အာဂစ္ဆန္တိ၊ တိ၊ ဟူသည်ကား။ ခတ္တိယပဏ္ဍိတာဒယောဇစ၀၊ မင်း ပ ညာ ရှိ အစရှိသော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒဝ ဖြဟ္မ နာဂ ဂန္ဓဗ္ဗာဒယောစ၊ နတ် ဖြဟ္မာ နဂါး တောင်စောင့်နတ် စသည်တို့သည်လည်းကောင်း။ ပဋ္ဌေ၊ ပြဿနာတို့ကို။ အဘိသခ်ရိတ္ဝာ၊ စီရင်၍။ ပုစ္ဆိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ မနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ကုန်၏။ တဲ့တ္ထ၊ ထိုသို့လာကုန်သောသူတို့တွင်။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော သူ တို့ သည်။ ပုစ္ဆာယ၀၊ ၌မူလည်း။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ဝိဿဇ္ဇနသမ္ပဒိစ္ဆနေ၀၊ ဖြေအံ့ဟူ၍ ဝန်ခံခြင်း၌မူလည်း။ အသမတ္ထတံ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို။သလ္လက္ခေတ္ဝာ၊ ၍။အပုစ္ဆိတ္ဝာ၀၊ လျှင်။ တုဏ္ဟီ၊ဆိတ်ဆိတ်။ နိသီဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေသိဉ္စိ၊ အချို့ကုန်

သောသူတို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆာယ၊ မေးခြင်း၌။ ဥဿာဟံ၊ ကို။ ဇနေတ္တာ၊ ၍။ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဖြေတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဝိမတိယော၊ တို့ကို။ တိဏ်း၊ ကမ်းသို့။ ပတ္တာ၊ ၍။ မဟာသမုဒ္ဒဿ၊ ၏။ ဥမိယော၊ တံပိုးတို့သည်။ ဘိဇ္ဇန္တိဝိယ၊ ပျက်ကုန်သကဲ့သို့။ ဘာဂဝန္တံ၊ သို့။ ပတ္တာ၊ ၍။ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ပျက်ကုန်၏။

ဧဟိ သ္မာဂတဝါဒိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဒဝ မနုဿ ပဗ္ဗဇိတ ဂဟဋ္ဌေသု၊ နတ် လူ ရဟန်းအိမ်ရှင် နေကုန်သော သူတို့တွင်။ တံ တံ၊ ထို ထို သောသူကို။ အတ္ထာနေဝ၊ ၏။သန္တိကံ၊ သို့။အာဂတံ၊လာလတ်သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊၍။(ထည့်ပါ) ဧဟိ၊ လာလှည့်။ သ္မာဂတံ၊ ကောင်းသော် လာခြင်းတည်း။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ သခိလောတိ၊ဟူသည်ကား။ တတ္ထကတမံ။ပ။ကဏ္ဏသုခါတိအာဒိနာ၊ တတ္ထကတမံ။ပ။ ကဏ္ဏသုခါဣတိသို့အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တသာခေလျှန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ချမ်းသာသာစကားနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။

ကဏ္ဏသုခဖြစ်သောစကားသည် သာလျှဟုဆိုပြီ။ အဘယ်စကားနှင့် ပြည့်စုံသောသူသည် သာခလျမည်သနည်းဟူသော စောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ မုဒုဝစနောတိအာဒိဖွဲ့ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

မုဒုဝစနော၊ နှူးညံ့သောစကားနှင့် ပြည့်စုံသောသူသည်။ သခိလော၊ သခိလမည်၏။ ဣတိ၊သို့။ တဿ၊ ထိုသခိလဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ သမ္မာဒဋ္ဌကော်တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဋိသန္ဓာရကုသလော၊ စကားပြောခြင်း၌ လိမ္မာ၏။ အာဂတာဂတာနံ၊ ရောက်လာ ရောက်လာကုန်သော။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ပရိသာနံ၊တို့အား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ ခမနီယံ၊ ခန့်ကျန်းပါ၏လော။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ယာပနီယံ၊ မျှနိုင်ပါ၏လော။ ဣတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ အာဒါနဒရထံ၊ ခရီးပန်းခြင်းကို။ ဝူပသမေန္တော၀ိယ၊ ငြိမ်းစေသကဲ့သို့။ ပဌမတရံ၊ စွာ။ သမ္မာဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ကတ္တာ၊ ပြုတတ်၏။ (ပြောဟောတတ်၏ လည်းဟူ)။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ အဗ္ဘာကုဋိကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော သူတို့သည်။ ပရိသံ၊ သို့။ ပတ္တာ၊ ၍။ ထဒ္ဓမုခါ၊ တင်းသော မျက်နှာရှိကုန်သည်။

ဇုန္ဆာသယ (က) ၄၇၁–၅၀

သံကုဋ္ဌိတာမုခါ၊ တွန့်သော မျက်နှာရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိယထာ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ဒေသော၊ ထိုကဲ့သို့သဘောရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပန ကေန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်ကား။ ပရိသဒ္ဒဿနေန၊ ပရိသတ်ကိုမြင်သဖြင့်။ အဿ၊ ထို အရှင်ဂေါတမ၏။ မုခံ၊ မျက်နှာသည်။ ဗာလာတပဿမ္ဗဿနံ၊ တက်သစ်သော နေလုလင်၏ အရောင်ဖြင့် ထိခြင်းကြောင့်။ ပဒုမံ၊ ကြာပဒုမာသည်။ ဝိကသိတံဣဝ၊ ပွင့်သကဲ့သို့။ ဝိကသိဘဉ္ဉ၊ ပွင့်လင်း ရှင်လန်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုဏ္ဏစန္ဒသဿိရိကံဝိယ၊ လပြည့်ဝန်း၏ တင့်တယ်ခြင်းကဲ့သို့။ သဿိရိကဉ္ဉ၊ တင့်တယ်ခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥတ္တာနမုခါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကေစ္စေ၊ တို့သည်။ နိက္ကုဇ္ဇိတမုခါဝိယ၊ အောက်သို့ မျက်နှာရှိကုန်သကဲ့သို့။ သမ္မတ္တာယ၊ ရောက်လာသော။ ပရိသာယ၊ အား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောစကားကို။ နကထေန္တိ၊ ကုန်။ အတိဒုလ္လဘကထာ၊ အလွန်ရခဲသော စကားရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိယထာ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ ဧဝရူပါ၊ ဤသို့သဘော ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သမဏော၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ ဂေါတမောပန၊ သည်ကား။ သုလဘကထော၊ ရလွယ်သော စကားရှိ၏။ တသာ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ အာဂတာဂတာနံ၊ လာကုန်လာကုန်သော သူတို့၏။ (ဝိပဿီသာဓောဠ်စပ်) ။ ဝါ၊ သူတို့ အား။ (ဥပဇ္ဈတိဠ်စပ်) ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣဓ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂတာ၊ ရောက်ကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိပဿီသာဓော၊ နှလုံးမသာခြင်းသည်။ နဥပဇ္ဈတိ၊ မဖြစ်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုတ္ဝာပန၊ နာ၍ကား။ အတ္တမနာဝ၊ ဝမ်းမြောက်ဩသော စိတ်ရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဣမံအတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ပဋ္ဌဘာသီသိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘာသန္တော၀၊ စကားဆိုသော်လည်း။ ပဌမတရံ၊ စ္ဒာ။ ဘာသတိ၊ ၏။ တဉ္စဝစနံ၊ ကိုလည်း။ ကာလယုတ္တံ၊ ကာလနှင့်ယှဉ်ထဩသော။ ပမာဏယုတ္တံ၊ ပမာဏနှင့်ယှဉ်ထသော။ အတ္ထနိဿိတမေဝ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်သော စကားကိုသာလျှင်။ ဘာသတိ၊ ၏။ နိရတ္ထကကထံ၊ စကားကို။ နဘာသတိ၊ မဆို။

နတသ္မိံ ဂါမေဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယတ္ထယသ္မိံဂါမေ၊ ဠ္ဍ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ တတ္ထတသ္မိံဂါမေ၊ ဠ္ဍ။ မဟေသက္ခာ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။

ဂဏ္ဌန်္တိကိရ၊ယူကုန်သတတ်။ တာဒေဝတာ၊ တို့ကို။ နိသာယ၊ ၍။ မနုဿာနံ၊ လူဘို့အား။ ဥပဒ္ဒဝေါ၊ ဘေးရန်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပံသုပိသာစကာဒယောဝေ၊ သင်းချိုင်းဘီလူး အစရှိသည်တို့သည်သာ်လျှင်။ မနုဿေ၊ တို့ကို။ ဝိဟေဌေန္တိ၊ ညှဉ်းဆဲကုန်၏။ တေ ပံသုပိသာစကာဒယော၊ တို့သည်။ တာသံဒေဝတာနံ၊ တို့၏။ အာနုဘာဝေန၊ တန်ခိုးအားဖြင့်။ ဒူရံ၊ ဝေးသောအရပ်သို့။ အပက္ကမန္တိ၊ ဖဲကုန်၏။ အပိစ အပရမ္ပိ၊ ထိုမှတပါး၊လည်း။ ဘဂဝတော၊၏။မေတ္တာဗဇ္ဈလနပိ၊မေတ္တာ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ အမနုဿာ၊ ဘီလူးတို့သည်။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ နဝိဟေဌေန္တိ၊ ကုန်။

သံယီတိအာဒီသု၊ တို့၌။ ဇစနတ္ထော၊ ကို။ ဇေံ၊ သို့။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ အာဿ၊ ထိုရဟန်း ဂေါတမအား။ အနုသာသိတဗ္ဗော၊ ဆုံးမအပ်သော။ သံဃော၊ အဓပါင်းသင်္ဃာသည်။ ဝါ၊ တနည်းကား။ သယံ၊ သည်။ ဥပ္ပါဒိတော၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ သံဃော၊ အပေါင်းသင်္ဃာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ ဟတ္ထသ၊ ကြောင့်။ သောဂေါတမော၊ သည်။ သံယိ၊ မည်၏။

ဝိဂြိဟ်စစ်ကား သံဃော အဿ အတ္ထိတိ သံဃီဟု အသ္ဒ်တ္ထိတဒ္ဓိတ် ဣလိုရင်းတည်း။ အဿ ဂေါတမဿ၊ အား။ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဂဏော၊ ဂိုဏ်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိဟတ္ထသ၊ ကြောင့်။ သော ဂေါတမော၊ သည်။ ဂဏီ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ တေံ၊ ဤဂဏီဟူသောပုဒ်သည်။ ပုရိမပဒဿေဝ၊ ရှေပုဒ်၏သာလျှင်။ ဝေဝစနံ၊ တည်း။ အာစာရသိက္ခာပနဝသေန၊ အကျင့်ဝတ်ကို သင်စေသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဂဏဿ၊ ၏။ အာစရိယော၊ ဆရာတည်း။ ဣတိဟတ္ထသ့၊ ကြောင့်။ ဂဏာစရိယော၊ မည်၏။ ပုထုတိတ္ထကရာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗဟူနံ၊ ကုန်သော။ တိတ္ထကရာနံ၊ အယူကိုပြုတတ်ကုန်သော။ ယထာ ဝါ တထာဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေနဝါ တေနဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြား လည်း ဖြစ်သော။ အစေလကာဒိမတ္တကေန၊ အဝတ်မဝတ်ခြင်း အစရှိသော။ ကာရဏေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ သမုဒါဂစ္ဆတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ သမန္တတော၊ မှ။ ဥဂစ္ဆတိ အာဘိဝဏ္ဏုတိ၊ ပွား၏။

အတိထိနော တေ ဟောန္တိတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အမှာကံ၊တို့၏။ အာဂန္တုကာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ နဝကာ၊ အသစ်ရောက်လာကုန်သော။ ပါဟုနကာ၊ည့်သည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ကျတိဒၟယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ ပရိယာပုဏာမိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇာနာမိ၊ ၏။ အပရိမာဏာတ္ထောတိပဒေန၊ ဖြင့်။ တထာရူပေနေဝ၊ ထိုသို့ သဒ္ဒါရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ သဗ္ဗညုနာပိ၊ သဗ္ဗညုဘုရားသည်လည်း။ အပဓမယျဝဏ္ဏော၊မန္ဒိုင်းယှဉ်အပ်သော ချီးမွမ်းခြင်းရှိ၏။ မာဒိသေန၊ငါသို့စင် သည်ကား။ ပဓော၀၊ အဘဲယ်မှာ နှိုင်းယှဉ်အပ်သော ချီးမွမ်းခြင်း ရှိအံ့နည်း။ ကျတိကျမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒသ္သေတိ၊ ၏။ ဗုဒ္ဓါပိ။ပ။ တထာဂတသာတိ၊ ဟူ၍။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဝုတ္တာမိ၊ဟောလည်း ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

ဗုဒ္ဓါပိ၊ ဘုရားသည်လည်း။ ကပ္ပမိ၊ မဟာကပ် တကပ်ပတ်လုံးလည်း။ အညံ၊ တပါးသောစကားကို။ အဘာသမာနော၊ မဆိုမူ၍။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ဂုဏ်ကို။ ဧစဘဏေယျ၊ အကယ်၍ချီးမွမ်းအံ့။ ကပ္ပေါ၊ မဟာကပ်သည်။ စိရဒီဃံ၊ အလွန်ရှည်မြင့်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ ခီယေထ၊ ကုန်ရာ၏။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝဏ္ဏော၊ ဂုဏ်သည်။ နခီယေထ၊ မကုန်ရာ။

ဒုဝင်္ဂ။ သတ္ထု၊၏။ ကျမံပန ဂုဏကထံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊၍။ တေဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ စိန္တဟိ ံသု၊ ကုန်၏။

အဘယ်သို့ကြံသနည်းဟူသောစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ ယထာသောဏဒဏ္ဍောစသည်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အဋ္ဌကား-

ယထာ ယေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သမဏသ၊ သော။ ဂေါတမသ၊ ၏။ ဝဏ္ဏော၊ ဂုဏ်ဘို့ကို။ ဘဏတိ၊ ချီးမွမ်း၏။ တထာတေန အာကာရေန၊ဖြင့်။ သောဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ အနောမဂုဏော၊ အတုမရှိသော ဂုဏ်ရှိ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တသ၊ ထို အရှင် ဂေါတမ၏။ဂုဏေ၊တို့ကို။ ဇာနမာနေန၊ သိသော။ အာစရိယေန၊ ဆရာသည်။ အတိစိရံ၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ အဓိဝါသိတံခေါပန၊ သည်းခံပေစွတကား။ ဟန္ဒ၊ ယမု။ နံ၊ ကိုဆရာသို့။ အနုဝတ္တာမ၊ အစဉ်လိုက် ကုန်အံ့။ ကျတိ၊ သို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ အနုဝတ္တိ ံသု၊ကုန်၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ဧဝံ ဝုတ္တေ တေ ဗြာဟ္မဏာတိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထို ဧဝံ ဝုတ္တေ တေ ဗြာဟ္မဏာ အစရှိသောပါဌ်၌။ အလမေဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယုတ္တမေဝ၊ သင့်သလျှင်ကတည်း။ (လျောက်ပတ် သလျှင်ကဲတည်းလည်းဟူ)။ အပိပု-

ဌေားသေနာတိ ထွေ်ထွေပါဌေ၊ ၌။ ပါထေယျ၊ရိက္ခာထုပ်ကို။ ပုဋ္ဌောသံဂ္ဂတိ၊ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။တံ၊ ထိုရိက္ခာထုပ်ကို။ ဂဟေတွာ၊၍။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ငှာ။ ယုတ္တမေဝ၊ တည်း။ ဤတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထောဝ၊ တည်း။ ပုဋ္ဌံသေနာဘိပိ၊ ပုဋ္ဌံသေနဟူ၍ လည်း။ ပါဌေဝ၊ ပါဠိသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုပုဋ္ဌံသေနဟူသောပါဠိ၏။ အတ္ထောဝ၊ ကို။ ဝေံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အဿ ကုလပုတ္တဿ၊၏။ အံဂသ၊ ပခုံး၌။ ပုဋ္ဌော၊ ရိက္ခာထုပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဤတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ပခုံး၌ ရိက္ခာထုပ်ရှိသည်၏သတ္တိကြောင့်။ သော ကုလပုတ္တော၊ သည်။ပုဋ္ဌံသော၊ မည်၏။ (ဆဋ္ဌီဗဟုဗ္ဗီဟိတည်း)။ တေနပုဋ္ဌံသေန၊ ထိုပခုံး၌ ရိက္ခာထုပ်ရှိသော အမျိုးသားသည်။ (တေန ပုဋ္ဌံသေနကား ဝိဘတျန်ခံသည်)။ အံသေန၊ ပခုံးဖြင့်။ ပါထေယျပုဋ္ဌံ၊ ရိက္ခာထုပ်ကို။ ဝဟန္တေန၊ ရွက်ဆောင်သည်ဖြစ်၍။ ဤတိပိ၊ သို့လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သောဏဒဏ္ဍပရိဝိတက္ကဝဏ္ဏနာ

၃၀၆-၃၀၇။ တိရောဝနသဏ္ဌာဂတသောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အန္တောဝနသဏ္ဌော၊ တောအုပ်၏အတွင်း၌။ဂတသော၊ သွားထသော။ဝိဟာရဒ္ဝါရဘတ္တရပဝိဋ္ဌသော၊ ကျောင်းတံခါးသို့ဝင်သော။ ဤတိ၊ သို့။ တသ္မာ၊ ထို တိရောဝနသဏ္ဌာဂတသော ဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထောဝ၊ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ အဥ္ဇလိံ ပဏာမေတွာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇေတ၊ ထိုစမ္မာပြည်၌ နေကြကုန်သော ရဟန်း ပုဏ္ဏား တို့ သည်။ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးသော အဘို့အား ဖြင့်။ ပက်ခိကာ၊ အသင်းအပင်း ဖြစ်ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊၏။တေ သမဏာ ပြောဟွဏာ၊တို့သည်။ဝေံ၊သို့။ စိန္တယိံ သု၊ကုန်၏။

အဘယ်သို့ကြောင့်သနည်းဟူသောစောဒနာကိုဖြေလိုလျှင် သစေပိနော စသည်ကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏အဋ္ဌကား--

နော၊ ငါတို့အား။ (ငါ တို့ ကို လည်း ဟူ)။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မိစ္ဆာအယူရှိကုန်သော သူတို့သည်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ သမဏာ၊ သော။ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္ထ၊ ကုန်သနည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့။ သစေပိ စောဒေဿန္တိ၊ အကယ်၍ စောဒနာကုန်အံ့။ တေသံ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူရှိကုန်သောသူတို့အား။ အဥ္ဇလိမတ္တကရဏေနာပိ၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကိုပြုကာမျှနှင့်လည်း။ ဝန္ဒနံ၊ သည်။ ဟောတိကိံ၊ လော။ ဤတိ၊ သို့။ ဝက္ခာမ၊ ကုန်အံ့။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊ တို့သည်။ နော၊ တို့ကို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ န ဝန္ဒိတ္ထ၊

ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သစေ စောဒေဿန္တိ၊ အာကယ်၍ စောဒနာကုန်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့စောဒနဲ့ဝသည်။ သတိ၊ သော်။ သီသေန၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဘူမိယံ၊ ဌ်။ ပဟာရန္တေနေဝ၊ ထိစေ သ ဖြင့် သာ လျှင်။ (ထိစေ သည် ဖြစ်၍သာလျှင် လည်းဟူ)။ ဝန္ဒနံ၊ သည်။ ဟောတိကိံ၊ လော။ အဥ္ဇလိကမ္မမ္မိ၊ လက်အုပ်ချီသော အမှုသည်လည်း။ ဝန္ဒနံဧဝနု၊ ရှိခိုးသည်သာမဟုတ်လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝက္ခာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တယိံသု၊ ကုန်၏။ နာမဂေါတ္တန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘော ဂေါတမ၊ အိုအရှင်ဂေါတမ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အသုကဿ၊ ဤမည်သော သူ၏။ ပုတ္တောဝ၊ သားဘည်း။ ဒတ္တောနာမ၊ ဒတ္တအမည်ရှိ၏။ မိတ္တောနာမ၊ ရှိ၏။ ဣမ၊ ဤအရှင်ဂေါတမအထံသို့။ အာဂတောဝ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တောဝ၊ ဆိုကုန်သော သူတို့သည်။ နာမံ၊ အမည်ကို။ သာဝေန္တိ နာမ၊ ကြားသည်မည်ကုန်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဟံ၊ငါသည်။ဝါသေဋ္ဌော နာမ၊ ဝါသေဋ္ဌအနွယ်မည်၏။ ကစ္စာနောနာမ၊ ကစ္စည်းအနွယ်မည်၏။ ဣမ၊ ဤအရှင်ဂေါတမအထံသို့။ အာဂတောဝ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တောဝ၊ တို့သည်။ ဂေါတ္တံ၊ ကို။ သာဝေန္တိနာမ၊ ကုန်၏။

အဘယ်ကြောင့် ထိုသူတို့သည် အမည်အမျိုးကိုကြားကုန်သနည်းဟု သူစောဒနာဘွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကိုဖြေတော်မူလို၍ ဧတေကိုရ။ပ။ဝေမကံသုကံ့ မိန့်သတည်း။ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား–

ဧတေ ကုလပုတ္တောဝ၊ တို့သည်။ ဒလိဒ္ဒါကိရ၊ ဆင်းရဲကုန်သတတ်။ ဇိဏ္ဏာကိရ၊ အိုမင်းကုန်သဘတ်။ မယံ၊ တို့သည်။ ပရိသမဇ္ဈေ၊ ဌ်။ နာမဂေါတ္တဝသေန၊ ဖြင့်။ ပါကဋံဝ၊ ထင်ရှားကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ မနသိကတ္တောဝ၊ ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ယေပန ဧနောဝ၊ တို့သည်ကား။ တုဏှီဘူတောဝ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ကုန်၍။ နိသီဒိံသု၊ ကုန်၏။ တေဧနောဝ၊ တို့သည်။ ကေရာဋိကာစေဝ၊ စဉ်းလဲသော သဘော ရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အန္ဓဗာလာစ၊ အလုန်မိုက်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသူတို့တွင်။ ကေရာဋိကာ၊ တို့သည်။ ကေဒဋ္ဌကထာသလ္လာပေ၊ တခွန်းနှစ်ခွန်းသော စကား ပြောခြင်းတို့ကို။ ကရောန္တောပိ၊ ပြုသော်သူသည်လည်း။ ဝိဿာသိကောဝ၊ အကျွမ်းဝင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ ဝိဿာသေ၊ ထိုသို့အကျွမ်းဝင်သည်။ သတိ၊ သော်။ ကေဒဋ္ဌဘိက္ခာ၊ တကြိမ်နှစ်ကြိမ်သောဆွမ်းတို့ကို။ အဒါတုံ၊ မလှူခြင်းငှာ။ နယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိ

မနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ တတော၊ ထိုတကြောင့်နှစ်ကြောင်းဆွမ်းလှူခြင်းမှ။ အတ္တာနံ၊ ကို။ မောစေတ္ဝာ၊ ၍။ တုဏ္ဍိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ နိသီဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အန္ဓဗာလာ၊ တို့သည်။ အညာဏ တာယေဝ၊ အ ကြောင်း အ ကျိုး ကို မသိခြင်းကြောင့် သာလျှင်။ အဝကို့တ္တမတ္တိကာပိဏ္ဍောဝိယ၊ ပစ် အပ် သော မြေစိုင်ကဲ့သို့။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိသောအရပ်၌။ တုဏ္ဍိဘူတာ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ကုန်၍။နိသီဒန္တိ၊ကုန်၏။

ဗြာဟ္မဏပညတ္တိဝဏ္ဏနာ

၃၀၉။ စေတသာ စေတော ပရိဝိတက္ကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အယံဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာဂတကာလတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အဓော မုခေါ၊ အောက်သို့မျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍။ ထဒ္ဓဂတ္တော၊ တုန်လှုပ်သောကိုယ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ စိန္တယမာနော၊ ဖြစ်၍။ နိသိန္နော၊ နည်း။ ကိံ၊ အသို့လျှင်။ စိန္တေတိနုခေါ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်လတ်သော်။ အတ္တနော၊ ၏။ စေတသာ၊ဖြင့်။ဗြာဟ္မဏသာ၊၏။(သမ္မန်ထည့်)။ စိတ်တံ၊ ကို။ အညာသိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။စေတသာ။ပ။မညာယာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ်တံ၊၏။ဝိဟညတီတိ၊ဟူသည်ကား။ ဝိဃာတံ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတို့၊၏။

၃၁၁။ အနုဝိလောကေတ္ဝာပရိသန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘဂဝတော၊ ၏။ (ပုစ္ဆနေနဋ္ဌ သမ္မန်စပ်)။ သကသမယော၊ မိမိတို့သည်သိအပ်သောဗေဒင်သုံးပုံ၌။ ပဉ္စာပုစ္ဆနေန၊ ပြဿနာကို မေးခြင်းကြောင့်။ (သမပဿဒ္ဓကာယစိတ္တောဋ္ဌ စပ်)။ ဥဒကော၊ ရေ၌။ မိယမာနော၊ မျောသော။ ဥက္ခိပိတ္ဝာ၊ ချီ၍။ ထလေ၊ ကြည်းထက်၌။ ဌပိတော၊ ထားအပ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမပဿဒ္ဓကာယစိတ္တော၊ အလွန်ငြိမ်းသောကိုယ်စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိဝိယ၊ ကဲ့သို့။ သမပဿဒ္ဓကာယစိတ္တော၊ အလွန်ငြိမ်းသော ကိုယ်စိတ်ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ပရိသသင်္ကာတ္တံ၊ ပရိသတ်ကိုချီးမြှောက်ခြင်းငှာ။ (အနုဝိလောကေတ္ဝာဋ္ဌ စပ်)။ ဒိဋ္ဌိသဉ္ဉာနေနေဝ၊ မိမိအယူကို သိ သ ဖြင့် သာ လျှင်။ ဘောန္တော မဝဏဝါ၊ တို့။ မေ၊ ငါ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ ဥပဓာရေန္တု၊ မှတ်ကုန်လော။ ဣတိဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ဝဒန္တောဝိယ၊ ဆိုသကဲ့သို့။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ အနုဝိလောကေတ္ဝာ၊ တစောင်းကြည့်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။

အဝေါစ၊ ၏။ ပူဇံ ပဂ္ဂဏှန္တာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယညယဲဇနတ္ထာယ၊ ယင်ပူဇော်ခြင်းငှာ။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ဂဏှန္တေသု၊ ခံကုန်သော၊ ဖြာဟူဖောသု၊ တို့တွင်။ပဌမော၀ါ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်သောသူသည်လည်း။ဟောတိ၊ ၏။ဒုတိယော၀ါ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တတိယော၀ါ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ မိမိအလိုဖြစ်သော အနက်ကိုပြုပြီး၍ ရှေးအဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုသော အတ္ထယောဇနာကို ပြလို၍ ပူဇာယ ဒိယျမာနံ ။ပ။ ပေါရာဏာဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား–

ပူဇာယ၊ ပူဇော်ခြင်းငှာ။ ဒိယျမာနံ၊ လှူအပ်သော။ မဟာယာဂံ၊ ကြီးစွာသော စွန့်ကြဲခြင်းကို။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တာနံ၊ ခံကုန်သောသူတို့တွင်။ ပဌမော၀ါ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယော၀ါ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဤမံအတ္ထံ၊ ကို။ ပေါရာဏာ၊ ဆရာတို့သည်။ အာဟု၊ဆိုကုန်၏။

ရှေးအဋ္ဌကထာဆရာတို့၏ အတ္ထယောဇနာအလိုကား ပူဇံ ပဋိဂ္ဂဏှန္တာနံဟူသော ပုဒ်သည် သမ္ပဒါန်အနက်၌ ဒုတိယာဝိဘတ်တည်း။ ဒိယျမာနံဟု ပဋိဂ္ဂဏှန္တာနံ၏ကံကို ထည့်အပ်၏။

ဣတိ၊ သို့။ ဖြာဟူဖောသု၊ သောဏဒဏ္ဍပုဏ္ဏားသည်။ သကသမယ၀သေန၊ မိမိတို့သည် သိအပ်သော ဗေဒင်၏အစုမ်းအားဖြင့်။ သမ္မဒေ၀၊ လျော်ပတ်စွာသာလျှင်။ ပဋ္ဌံ၊ ကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ၏။ ဘဂ၀ါပန၊ သည်ကား။ ဝိသေသတော၁၊ အားဖြင့်။ဥတ္တမဖြာဟူဖောသ၊ မြတ်သောပုဏ္ဏား၏အဖြစ်ကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှာ။ ဤမေသံ ပနာတိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၃၁၃။ ဧတဒေ၀ါစုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇာတိ၀ဏ္ဏမန္တသမ္ပန္နော၊ အမျိုးအဆင်း ဗေဒင်နှင့် ပြည့်စုံသောသူသည်။ ဖြာဟူဖောဘော၊ မည်သည်။ သစေနဟောတိ၊ အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မမည်သည်ရှိသော်။ ကောစရဟိ၊ အဘယ်သူသည်လျှင်။ လောကေ၁၌။ ဖြာဟူဖောဘော၊ မည်သည်။ ဘ၀ိဿတိ၊ နည်း။ နော၊ ၎င်းတို့ကို။ အယံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ နာသေတိ၊ ဖျက်၏။ ဟန္ဒ၊ ခု။ အဿ၊ ထိုသောဏဒဏ္ဍ၏။ ၀ါဒံ၊ ကို။ ပဋိက္ခိပိဿာမ၊ ပယ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊သို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ တေံ၀စနံ၊ ဤမာဏ၀သောဏဒဏ္ဍ အစရှိသောစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အပ၀ဒတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏။

၁။ သုဇံ ပဂ္ဂဏှန္တာနံ-ဆဋ္ဌ။ ဋီသစ်-၂၉၅ ၌ သုဇာယ ဒိယျမာနံ သုဇန္တိ တဒ္ဓိတ ၀သေန အတ္ထံ ဒဿေတုံ ဧ၀မာဟ-ဟု ဆို၏။

အနုပက္ခန္ဒတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ အနုံပဝိသတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ ဣဒံ၊ဤမျှဝဝဲ သောဏဒဏ္ဍ အစရှိသော စကားကို။ (အာဟံသုဠ်စပ်)။ တုံ၊ သင်သည်။ ပသာဒဝသေန၊ ကြည်ညိုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သမဏံ၊ သော။ ဂေါတမံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂန္ဒုကာမော၊ ရောက်ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဂေါတမံ၊ သော။ သမဏံ၊ သို့။ ဂစ္ဆ၊ ရောက်လေလော။ ပြာဟူဖော သမယံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏အယူကို။ မာဘိန္ဒိ၊ မဖျက်လင့်။ ဣတိဣမိနာ အာဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သော အလိုအားဖြင့်။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။

၃၁၄။ **ဧတဒဝေါစာတိ**၊ ဟူသည်ကား။ ဣမေသုပြာဟူဏောသု၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကေပဟာရေနေဝ၊ တပြိုင်နက်ဖြင့် သာလျှင်။ ဝိရဝန္တေသု၊ ဆန့်ကျင်သော စကားကို ဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ အယံကထာ၊ သည်။ ပရိယောသာနံ၊ သို့။ နာဂမိဿတိ၊ မရောက်လတ္တံ့။ ဟန္ဒ၊ ခု။ နေ ပြာဟူဏော၊ တို့ကို။ နိဿဒ္ဓေ၊ အသံမရှိသည့်ဘို့ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ သောဏဒဏ္ဍေနဝ၊ နှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဒိံ၊ ကွ။ ကထေမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ၍။ သစေ နုခေါတုမှာကန္တိအာဒိကံ၊ သစေနုခေါတုမှာကံ ဤသို့အစရှိသော။ ဧဝံဧတံ ဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ ဘဂဝါ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၁၅-၃၁၆။ **သဟဓမ္မေနာတိ**၊ ဟူသည်ကား။ သဟကာရဏေန၊ အကြောင်းနှင့်တကွ။ **သမသမောတိ**၊ ဟူသည်ကား။ ဧကေဒသမတ္တံ၊ တစိတ်မျှကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ထား၍။ သမဘာဝေန၊ မျှသည်၏အဖြစ်အားဖြင့်။ သမော၊ တူသောသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (နတ္ထိကား ကြိယာထည့်သည်)။ သဗ္ဗာကာရေန၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သမော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ **အဟမသ္မိ**မာတာပိတရောဇာနာမိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘဂိနိယာ၊ နှမ၏။ ပုတ္တော၊ သည်။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို။ ကိံ နု ဇာနိဿတိ၊ အသို့ မသိလတ္တံ့နည်း။ ကုလကောဠိပရိဒီပနံယေဝ၊ အမျိုးအဆက်ကို ပြခြင်းကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ ဝဒတိ၊ ၏။ **မုသာပိ ဘာဒသယျာတိ**၊ ကား။ အတ္ထဘဉ္ဇနကံ၊ အကျိုးစီးပွားကို ဖျက်ဘတ်သော။ မုသာဝါဒံ၊ ကို။ ကထေယျ၊ ၏။ ကိံ ဝဇ္ဇောကရိဿတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဗ္ဘန္တရေ၊ အတွင်း၌။ ဂုဏော၊ သည်။ အာသတိ၊ သော်။

၁။ မုသာဝါဒဓိ ဘဏေယျ–ဆဋ္ဌ။

ဋီကာသယ (က) ၄၇၁-၅၁

ဝဒေါ့ကာ၊ အဆင်းသည်။ ကိ ံကရိဿတိ၊ နည်း။ အဿ ပဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏဘာဝံ၊ ကို။ ရက္ခိတုံ၊ ငှ။ ဝဒေါ့ကာ၊ သည်။ ကိ ံသက္ခိဿတိ၊ အသို့ တ်နိုင်လတ်တံ့နည်း။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ ကည်း။ ပုန၊ တဖန်။ ပကတိသီလေ၊ ပြ က တော့ ဖြစ် သော သီ လ ၌။ ဌိတဿ၊ တည်သော သူ၏။ ဗြာဟ္မဏဘာဝံ၊ ကို။ ဝဒေါ့ကာ၊ အဆင်းသည်။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ ဣတိ ဧဝမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောအယူသည်။ အထာပိသိယာ၊ အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်ငြားအံ့။ ဧဝမ်ပိ၊ ဤသို့ဖြစ်ခဲသော်လည်း။ သီလမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဗြာဟ္မဏဘာဝံ၊ ကို။ သာဓေဿတိ၊ ပြီးစေလတ်တံ့။ ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သီလဓမေဝ၊ လျှင်။ ဗြာဟ္မဏဘာဝံ၊ ကို။ သာဓေဿတိ၊ နည်း။ တသ္မိ သီဓလေ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ အဿ ဗြာဟ္မဏော၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏဘာဝေါ၊ သည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။ ဣတိဘသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝဏ္ဏာဒယော၊ အဆင်းအစရှိသည် တို့သည်။ သမ္မောဟမတ်တံ၊ ပြင်းစွာတွေဝေခြင်း၏အဓိကြောင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သီလမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဗြာဟ္မဏဘာဝံ၊ ကို။ သာဓေဿတိ၊ လတ်တံ့။ (ဣသိသမ္မန်)။ ဣဒံပနဝစနံ၊ ကိုကား။ သုတ္တာ၊ ၍။ တေဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အာစရိယော၊ သည်။ သဘာဝံ၊သဘော ဟုတ်သည်ကို။ အာဟ၊ ၏။ အကာရဏာဝ၊ အကြောင်းမရှိဘဲသာလျှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ အာစရိယံ၊ ကို။ (ကံထည့်)။ ဥဇ္ဈာယိမှ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသုံ၊ ကုန်၏။

သီလပညာကထာ ဝဏ္ဏနာ

၃၁၇။ တဘော၊ မှ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အာဟဋ္ဌစပ်)။ ဗြာဟ္မဏာ၊ သော ဏ ဒဏ္ဍော ပဏ္ဍော သည်။ ပဠေ[1]၊ ကို။ ကထိ[2]တ၊ ဖြေ ဆို အပ် သည် ရှိသော်။ ဇာတ္တော၊ ဤ ပြဿ နာ ကို ဖြေ ရာ ၌။ ပတိဋ္ဌာတုံ၊ တည် ခြင်း ငှာ။ သက္ခိဿတိကိ ံပန၊ စွမ်းနိုင်လတ်တံ့လော။ န သက္ခိဿတိကိ ံပန၊ မစွမ်းနိုင် လတ်တံ့လော။ ဣတိ၊ သို့။ တဿ၊ ထို သော ဏဒဏ္ဍော ပဏ္ဍော အား။ ဝိမံသနတ်ထံ၊ စုံစမ်းခြင်းငှာ။ ဣမေသံပန ဗြာဟ္မဏာတိအာဒိ ံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ သီလပရိ ဓောတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သီလပရိသုဒ္ဓါ၊ သီ လ သည် စင် ကြယ် စေ အပ် သော။ ယတ္ထသီလံတတ္ထပညာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယသ္မိ ံပဂ္ဂလေ၊ ၌။ သီလံ၊

၁။ ပဠော-ဆဋ္ဌ။ ၂။ ကထိတော-ဆဋ္ဌ။

သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထေဝ၊ ထိုသီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၌သာလျှင်။ ပညာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဒုဿီလေ၊ သီလမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ပညာ၊ သည်။ ကုတောအတ္ထိ၊ အတီမှာရှိအံ့နည်း။ နတ္ထိဝေ၊ တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ပညာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ပညာရဟိတော၊ ပညာကင်းသော။ ဇလေ၊ မိုက်မဲတွေဝေသော။ ဇဋ္ဌမူဂေ၊ ညှဉ်စီးရုပ်နှင့်တူသော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ၌။ သိလံ၊ သည်။ ကုတောအတ္ထိ၊ နည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုသီလရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၌သာလျှင်။ ပညာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သိလမ္ပိ၊ သီလလည်း။ ပညာဏမ္ပိ၊ ပညာလည်း။ သိလပညာဏံ၊ သီလ ပညာ။ ပညာဏန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပညာယေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဧဝမေတံ ဗြာဟ္မဏာတိဣဒံဝစနံ၊ ကို။ (အာဟ ၌စပ်)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏာဿ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ အနုဇာနန္တော၊ ခွင့်ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထပါဒေ၊ ထိုဝေမေတံ ဗြာဟ္မဏအစရှိသောပါဒ်၌။ သိလပရိဓောတာ ပညာတိ၊ ဟူသည်ကား။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလေန၊ ဖြင့်။ ဓောတာ၊ ဆေးအပ်၏။ ကထံပန၊ အသို့လျှင်။ သိလေန၊ ဖြင့်။ ပညံ၊ ကို။ ဓောဝတိ၊ ဆေးသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆာဃံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ယဿ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ ၏။ (အာဒီးလည်းဟူ)။ သိလံ၊ သည်။ သဋ္ဌိအသိတိဝဿာနိ၊ အနှစ်ခြောက်ဆယ် အနှစ်ရှစ်ဆယ်တို့ပတ်လုံး။ အာဇ္ဇံ၊ မကျိုးမပျက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ မရဏကာလေပိ၊ သေခါနိုးသောကာလ၌လည်း။ သဗ္ဗကိလေသေ၊ တို့ကို။ ဓဓေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍။ သိလေန၊ ဖြင့် ။ပညံ၊ ကို။ ဓောဝိတွာ၊ ၍။ အရဟတ္တံ၊ ကို။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ ကန္ဒရသာလပရိဝေဏေ၊ ကန္ဒရသာလအမည်ရှိသော ပရိဝုဏ်၌။ မဟာသဋ္ဌိ ဝဿတ္ထေရောဝိယ၊ အဝါခြောက်ဆယ်ရှိသော မဟာထေရ်ကဲ့သို့ တည်း။ ထေရော၊ သည်။ မရဏမဉ္စေ၊ သေရာညောင်စောင်း၌။ နိပဇ္ဇိတွာ၊ လျောင်း၍။ ဗလဝဒုက္ခဝေဒနာယ၊ ပြင်းစွာသော ဒုက္ခဝေဒနာဖြင့်။ နိဒ္ဒါနန္တော၊ ညည်းညူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တိဿမဟာရာဇာ၊ တိဿ အမည်ရှိသော မင်းကြီးသည်။ ထေရံ၊ ကို။ ပဿိဿာမိ၊ ဖူးမြင်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ပရိဝေဏဒ္ဝါရေ၊ ၌။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ တံသဒ္ဒံ၊ ကို။ သုတွာ၊ ၍။ အယံ၊ ဤအသံသည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ သဒ္ဒေါ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။

ထေရဿ၊ ၏။ နိဋ္ဌုနသဒ္ဒေါ၊ ညည်း ညူသော အသံတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သုတ္တာ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းသည်။ သဋ္ဌိဝဿေန၊ အဝါခြောက် ဆယ် ရှိပြီး၍။ ဗဝဒနာဂရိဂ္ဂဟမတ္တာမို့၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို ဆင်ခြင်ခြင်းမျှကိုလည်း။ နကတံ၊ မပြုအပ်။ ဒါနိ၊ ၌။ နံထေရံ၊ ကို။ နဝန္နိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိမနံသိကတ္တာ၊ ၍။ နိဂ္ဂတော်တဲ့၊ ပြန်၍။ မဟာဗောဓိံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတုံ၊ ငှာ။ဂတော၊၏။ တတော၊ မှ။ ဥပဋ္ဌာဓကော၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော။ ဒဟရော၊ ပဉ္စင်းငယ် သည်။ ထေရံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ကိံ အာဟ၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိံ၊ ကြောင့်။ နော၊ ငါတို့ကို။ လဇ္ဇာပေထ၊ ရှက်စေကုန်သနည်း။ သဒ္ဒေါ၊ သဒ္ဒါခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော။ ရာဇာပိ၊ သည်လည်း။ ဝိပ္ပဋိသာရီ၊ နှလုံးမသာ သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ နဝန္နိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဂတ္ဝာ၊ ၍။ ဂဇေတာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော ရာဇာ၊ သည်။ နဝန္ဒတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ထေရော၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ တုမ္ဟာကံ၊ တို့၏။ နိဋ္ဌုနသဒ္ဒံ၊ ညည်းညူသောအသံကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ နဝန္ဒတိ၊ ခိုး။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဟရော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ပြီးကား။ မေ၊ အား။ ဩကာသံ၊ ကို။ ကရောထ၊ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ဗဝဒနံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို။ ဝိက္ခမ္ဘေတ္ဝာ၊ ခွါ၍။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပတ္ဝာ၊ ၍။ ဒဟ့ရဿ၊ ပဉ္စင်းငယ်အား။ သည်၊ အမှတ်ကို။ အဒါသိ၊ ၏။ ကိံ အဒါသိ၊ နည်း။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ရာဇာနံ၊ ကို။ အမှေ၊ တို့ကို။ ဝန္ဒာပေဟိ၊ ရှိခိုးစေလော။ ဣတိ၊ သို့။ သည်၊ကို။အဒါသိ၊၏။ဒဟရော၊ သည်။ ဂန္ဆာ၊ ၍။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ထေရံ၊ ကို။ ဝန္ဒထ.ဟုန်လော။ဣတိ၊သို့။အာဟ ကိရ၊ တဘ်။ ရာဇာ၊ သည်။ သုသုမာရဂိရိတေန၊ မိကျောင်းနှင့်တူသော ဝပ်ခြင်းဖြင့်။ ထေရံ၊ ကို။ ဝန္ဒန္တော၊ လျက်။ အဟံ၊ သည်။ အယျဿ၊ အရှင်၏။ အရဟတ္တံ၊ ကို။ နဝန္ဒာမိ၊ မခိုး။ ပုထုဇ္ဇနဘူမိယံပန၊ ပုထုဇ္ဇန်၏အရာ၌ကား။ ဌတ္ဝာ၊ ၍။ ရက္ခိတသိလမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝန္ဒာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဝေဒံ၊ ဤသို့။ သိလေန၊ ဖြင့်။ ပညံ၊ ကို။ ဓောဝတိနာမ၊ ဆေးသည်မည်၏။ ယဿပန၊ ၏ကား။ အဇ္ဇန္တရေ၊ ၌။ သိလသံဝရော၊ သိလ ကိုစောင့်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့စောင့်ခြင်းမရှိသော်လည်း။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဥဋ္ဌါဒိတညုတာ၊ယ၊ ဥဋ္ဌါဒိတညုပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။

စတုပ္ပဒိက ဂါထာပရိယောသာနေ၊ လေးပါဒရှိသော ဂါထာ၏အဆုံး၌။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သီလံ၊ ကို။ ဓောဝိတ္ဝာ၊ ၍။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်။ သဟ၊ ကွ။ အရဟာတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ အယံပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သီလံ၊ ကို။ ဓောဝတိနာမ၊ မည်၏။ သေယျထာပိ၊ အဘယ်သူကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ သန္တိမဟာမတ္တောယထာ[1]၊ သန္တ တို့အမတ်ကြီးကဲ့သို့တည်း။

မြတ်စွာဘုရား၏သောဏဒဏ္ဍပုဏ္ဏားပြဿနာအဖြေ

ဒုဝဂ။ ကတမံပန တံ ပြာဟ္မဏာတိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူသနည်းဟူမူကား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ စိန္တေသိကိရ၊ တတ်။ ကိံစိန္တေသိ၊ နည်း။ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပြာဟ္မဏသမယေ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည် သိအပ်သော ဗေဒင်၌။ ပဉ္စသီလာနိ၊ တို့ကို။ သီလန္တိ၊ ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗေဒတ္တယပညံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံကိုသိသော ပညာကို။ ပညာတိ၊ ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပရိဝိသေသံ၊ အထက်၌ဖြစ်သောတရားအထူးကို။ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ ယန္နူန ယဒိပန၊ အကယ်၍။ အဟံ၊ သည်။ ပြာဟ္မဏဿ၊ အား။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဝိသေသဘူတံ၊ ထူးသည့်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ မဂ္ဂသီလဥ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဖလသီလဥ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ မဂ္ဂပညဥ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဖလပညဥ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ တေသံ ပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့အား။ ဒဿတ္ဝာ၊ ၍။ အရဟတ္တာနိကူဋေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို အာထင်္ဂ်ပြုသဖြင့်။ ဒဿနံ၊ ကို။ နိဋ္ဌပေယျ၊ ပြီးစေရမူ။ သုန္ဒရံ၊ ကောင်း၏။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ အထပစ္ဆာ၊ ထို့သို့ကြံပြီးသည်နောင်မှ။ နံ၊ ထိုသီလပညာကို။ ကထေတုကမ္မတာယ၊ ဖြေလိုသည် ၏ အာဖြစ်ဖြင့်။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ကတမံပန။ပ။ သာ ပညာတိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ အထ တသ္မိံကာလေ၊ ထိုဘုရားမေးတော်မူသောအခါ၌။ (အာဟဿ်စပ်)။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ နံ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို။ (အာဟဿ်စပ်)။ မယာ၊ သည်။ သကသမယဝေသန၊ မိမိအယူဖြစ်သော ဗေဒင်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဉ္ဉော၊ ကို။ ဝိဿဇ္ဇိတော၊ ဖြေအပ်၏။

၁။ သန္တိတိအမတ်ကြီး၏ဝတ္ထုကို ဓမ္မပဒဋ္ဌကြည့်လေ။

သမဏော၊ သော။ ဂေါတမော၀ပန၊ သည်ကား။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပုန၊ တဖန်။ နိ၀တ္တိတ္ဝာ၊ ပြန်၍။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ ကဒါနိ၊ ၌။ အဟံ၊ ဘည်။ အဿဂေါတမဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိတော၀သေတ္ဝာ၊ နှစ်သက်စေ၍။ ဝိဿဇ္ဇိတုံ၊ ၄ာ။ သက္ကာ ကောယ်၀ါ၊ စွမ်းနိုင်ငြားအံ့လည်းမသိ။ န သက္ကာကောယ်၀ါ၊ မသိ။ သစေ နံ သက္ခိဿံ၊ အကယ်၍မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ မေ၊ အား။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဥပဓာရေဿာ၊ သော။ လဇ္ဇာပိ၊ ဟိရီတရုားသည်လည်း။ ဘိဇ္ဇိဿတိ၊ ပျက်လတ္တံ့။ အသက္ကောန္တသပန၊ မ စွမ်း နိုင် သော သူအား၊ကား။ န သက္ကောမိ၊ နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ၀စနေ၊ ဆိုခြင်း၌။ ဒေါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ မနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ ပုန၊ ဖန်။ နိ၀တ္တေတ္ဝာ၊ နှစ်၍။ (ဆုတ်၍ လည်းဟူ)။ ဘဂ၀တော၀ယေ၀၊ ၏သောလျှင်။ ဘာရံ၊ ၀န်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ တွေကပရမော၀ယန္တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟာ၊ ၏။ တတ္ထပါဠေ၊ ၌။ တွေက ပရမောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သီလပညာဏံ၊ သည်။ တွေကံ၊ ဤမျှအဘိုင်း အရှည်ရှိ၏။ ဣတိ၀စနမေ၀၊ ဤသို့သောစကားသည်သောလျှင်။ အမှာကံ၊ တို့အား။ ပရမံ၊ အတိုင်းအရှည်တည်း။ တေမယံ၊ တို့သည်။ တွေကပရမော၊ သီလ ပညာဟူ၍ သိကာမျှသည်သောလျှင် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်၏။ ဣတော၊ ဤထက်။ ပရံ၊ အလွန်။ တေသေ ဘာသိတသေ၊ ထိုပါဠိ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ န ဇာနာမ၊ ကုန်။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။

အထ၊ ၌။ အဿဖြာဟ္မဏဿ၊ အား။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ သီလ ပညာယ၊ ၏။ မူလဘူတဿ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်သော။ တထာဂတဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒ တော၊ ဖြစ်ခြင်းမှ။ ပဘုတိ၊ စ၍။ သီလ ပညာဏံ၊ သီလ ပညာကို။ ဒဿေတုံ၊ ၄ာ။ ဣမဖြာဟ္မဏတထာဂတော၀တိအာဒိ ကို။ အာဟာ၊ ၏။ တဿ ပါဠိဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ သာမညဖလေ၊ သာမညဖလသုတ်၌။ ဝုတ္တနယေနေ၀၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဇေဒိတမ္ပေါ၊ ၏။ အယံ၀ါန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဝိသေသော၊ တည်း။ ဣမပန၊ ဤသောဏဒဏ္ဍသုတ်၌ကား။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြား ရှိသော။ သီလမ်ပိ၊ ကိုလည်း။ ဣဒမ်ပိဿ ဟောတိ သီလသ်မိန္တိ၊ ဣဒမ်ပိဿ ။ပ။ သီလသ်မိံ ဟူ၍။ ဇေဝံ၊ သို့။ သီလမိစ္စေ၀၊ သီလ ဟူ၍သာလျှင်။ နိယျာဒ်တံ၊ ပြီးစေအပ်၏။ ပဌမဇ္ဈာနာဒီနိ၊ ကုန်သော။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ စျာနာနိ၊ တို့ကို။ အတ္ထတော၊ အား၌ဖြင့်။ ပညာသမ္ပဒါ၀၊ ပညာသမ္ပဒါဟူ၍သာလျှင်။

ပညာဝသေန၊ ဖြင့်။ အနိယျာတေတ္ဝာ၊ မပြီးစေမူ၍။ ဝိပဿနာပညာယ၊ ၏။ ပဒဋ္ဌာနဘာဝမတ္တေန၊ နီးစွာသောအကြောင်း၏အဖြစ်မျှဖြင့်။ ဒသေတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိပဿနာပညာတေဝ၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပညာ၊ ပညာကို။ နိယျာတိတာ၊ ၏။ (ဣတိကား ပရိသမာပနတည်း)။

သောဏဒဏ္ဍဥပါသကတ္တာပဋိဝေဒနာကထာ

၃၁၉-၃၂၂။ သုဝတနာယာတိပဒဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ အင်္ဂုတနာယာတိတ္ထေ၊ ဝါ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ **တေန မံ သာပရိသာ ပရိဘဝေယျာတိ၊ ဟူသည်ကား**။ တုမှေ၊ တို့ကို။ ဒူရတောဝ၊ မှသာလျှင်။ ဒိဿာ၊ ၍။ အာသနာ၊ မှ။ တေနဝုဋ္ဌိတကာရဏေန၊ ထို့သို့ ထခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ သာပရိသာ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အယံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ ပစ္ဆိမဝယေ၊ ပစ္ဆိမအရွယ်၌။ ဌိတော၊ တည်၏။ မဟာလွကော၊ ကြီးရှင်၏။ ဂေါတမောပန၊ သည်ကား။ ဒဟရော၊ ငယ်စွာသေး၏။ ယုဝါ၊ လုလင်ပျိုသာတည်း။ အာဿ၊ ထိုသောဏဒဏ္ဍ၏။ ပုတ္တာ နုတ္တာပိ၊ သား မြေး မျှ သည် လည်း။ နပွဟောတိ၊ မလောက်။ သော၊ ထိုသောဏဒဏ္ဍသည်။ အတ္တာနော၊ ၏။ နုတ္တာဘာဝမ်ပိ၊ မြေးအဖြစ်မျှသို့လည်း။ အပွတ္တာဿ၊ သော။ ဂေါတမဿ၊ အား။ အာသနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာတိနာမ၊ ထဘိ၏တကား။ ဣတိ၊ သို့။ မညိတ္ဝာ၊ အောက်မေ့၍။ (ထည့်ပါ)။ ပရိသာ၊ သည်။ ပရိဘဝေယျ၊ နှိပ်စက်ခဲ့ရာ၏။ အာသနာမေတံ ဝုဋ္ဌာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မမ၊ ၏။ အဂါရဝေန၊ မရှိသေသဖြင့်။ အဝုဋ္ဌာနံနာမ၊ မထခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘောဂနာသနာယေနပန၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာပျက်အံ့သည်မှကြောက်ခြင်းကြောင့်ကား။ အဟံ၊ ငါသည်။ နာ ဝုဋ္ဌဟိဿာမိ၊ မထ။ တံ ကာရဏာ၊ ကို။ တုမှေဟိစေဝ၊ တို့သည်၎င်း။ မယာစ၊ ငါသည်၎င်း။ ဉာတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤသို့ လက်အုပ်ချီခြင်းကို ပြုခြင်းကို။ မေ၊ ငါ၏။ (အား လည်းဟူ)။ အာသနာ၊ မှ။ ပစ္ဆုဋ္ဌာနံဉာတိ၊ ထခြင်းဟူ၍။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူလော။ ဉာတိ၊ ဤသို့။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဉာမိနာ၊ ဤသောဏဒဏ္ဍနှင့်။ သဒိသော၊ သော။ ကုဟတော၊ လျှို့ဝှက်တတ်သောသူကို။ ဒုလ္လဘော ကိရ၊ ရခဲသတတ်။ အာဿ၊ ထိုသောဏဒဏ္ဍ၏။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ အဂါရဝံနာမ၊

မရှိသေခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘောဂနာသန ဘယေန၊ စည်းစိမ်ပျက်အံ့သည်မှ ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ ကုဟနဝသေန၊ လျှို ဝှက် သည် ၏ အ စွမ်း အား ဖြင့်။ ဧဝံက္ကဒံဝစနံ၊ ဤအာသနဲ့ာမေတံ ဘဝံ ဂေါတမော ပစ္စုဋ္ဌာနံ ဓာရေတု ဟူသောစကားကို။ ဝဒတိ၊ ၏။ ပရပဒေ သုပိ၊ တို့ဋ္ဌလည်း။ ဒေသဝနယော၊ ၏။ ဓမ္မိယာ ကထာယာဘိအာဒိသု၊ တို့ဋ္ဌ။ တံခဏာနုရူပါယ၊ ထို ခဏ အား လျော်က် ပတ် သော။ ဓမ္မိယာ၊ မဖောက်မပြန် မှန်သောသဘောရှိသော။ ကထာယ၊ တ ရား စ ကား ဖြင့်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိက သမ္ပရာယိကံ၊ ပစ္စုပ္ပန် တ မ လွန် ဘ ဝ တို့ ဋ္ဌ ဖြစ် သော။ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို။ သန္ဒဿေတ္ဝာ၊ ကောင်းစွာပြ၍။ ကုသလေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ သမာဒပေတ္ဝာ ဂဏှာဓပေတ္ဝာ၊ ယူစေ၍။ တတ္ထ၊ ထိုကုသိုလ်တရား တို့ဋ္ဌ။ နံ၊ ထိုသောဏဒဏ္ဍပုဏ္ဏား ကို။ သမုတ္တေဇေတ္ဝာ သဉ္ဇဿာဟံကတ္ဝာ၊ အား ထုတ် ခြင်း ရှိ သည် ကို ပြု၍။ တာယ ဉဿာဟ တာယ စ၊ ထို သို့ ကု သိုလ် တရား တို့ဋ္ဌ အား ထုတ် ခြင်း ရှိ သည် ၏ အ ဖြစ် ဖြင့် ၎င်း။ အဉ္ဇေဟိ၊ ကုန် သော။ ဝိဇ္ဇာမာနကုဏ္ဍေဟိစ၊ ထင် ရှား ရှိ သော ကုဏ် တို့ ဖြင့် ၎င်း။ သမ္ပဟံသေတ္ဝာ၊ ကောင်းစွာ ချင့်ချိန်စေ၍။ ဓမ္မရတနဝဿံ၊ တ ရား ရ တ နာ တည်း ဟူ သော မိုးကို။ ဝဿိတ္ဝာ၊ ရွာစေ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပက္ကမိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏောပန၊ သည်ကား။ အတ္တနော၊ ၏။ ကုဟကတာယ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတိ၊ ဟု သည်။ ဓမ္မဝဿံ၊ ကို။ ဝဿိတေပိ၊ ရွာစေသော်လည်း။ ဝိသေသံ၊ တရား အထူး ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ ခြင်း ငှာ။ နာသက္ခိ၊ နိုင်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော။ ပုရိမ ပစ္ဆိမကထာ၊ ရှေ့စကား နောက်စကား သည်။ အာသာ၊ ထို သောဏဒဏ္ဍပုဏ္ဏား အား။ အာယတိံ၊ ဌ်။ နိဗ္ဗတ္တနတ္ထာယစ၊ ဖြစ်ခြင်း အကျိုး ငှာ ၎င်း။ ဝါသနဘာဂိယာယစ၊ ဝါသနာ အဘို့ ဖြစ်ခြင်း ငှာ ၎င်း။ အဟောသိ၊ ၏။ (ဣတိကား ပရိသမာပနတည်း)။

သုမင်္ဂလဝိလာသိနိယာ၊ သုမင်္ဂလဝိလာသိနီ အမည်ရှိသော၊ ဒီဃနိကာယ ဋ္ဌကထာယ၊ ဌ်။ သောဏဒဏ္ဍသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ ဣတိနိဋ္ဌိတာ၊ ဤတွင်ရွေ့ ပြီးပြည့်စုံပြီ။

၄-သောဏဒဏ္ဍသုတ် ပြီး၏။

၅-ကုဋဒန္တသုတ်

မဂဓတိုင်းမည်ပုံ

၃၂၂။ ဧဝံမေ သုတံ။ပ။မဂဓေသူတိ ကွဒံသုတ္တံ၊ သည်။ ကူဋဒန္တသုတ္တံ၊ တည်း။ ကတြ၊ ထို ကူဋဒန္တ သုတ် ၌။ (ထိုးဝံ မေ သုတံ ။ပ။ မဂဓေသု ဟူသော်ပါ၌ လည်းဟူ)။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့,သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗပဒ ဝဏ္ဏနာ၊ အစဉ်ဖြစ်သောပုဒ်တို့၏ အဖွင့်တည်း။ မဂဓေသူတိ ဇတ္ထပဒေ၊ ၌။ မဂဓာနာမ၊ မဂဓမည်သည်တို့ကား။ ဇနပဒိနော၊ ဇနပုဒ်၌နေကုန်သော။ ရာဇကုမာရာ၊ တို့တည်း။ တေသံ၊ ထိုမင်းသားတို့၏။ နိဝါသော၊ နေရာ ဖြစ်၏သော။ ဧကော၊ တခုသော။ ဇနပဒေ ပိ၊ ကိုလည်း။ ရဋ္ဌိသဒ္ဒေန၊ ဖြင့်။ မဂဓာဇ္ဇတိ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မဂဓေသု၊ မဂဓအမည်ရှိကုန်သော။ တသ္မိံ ဇနပဒေ၊ ၌။ ဇာတော၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်ဖြစ်သော စကားသည်။ ပုရိမသုတ္တဒ္ဒယော၊ ၌။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆို အပ် ပြီး သော နည်း ရှိသလျှင်ကတည်း။ အမ္ဗလဋ္ဌိကာ၊ အမ္ဗလဋ္ဌိက ဟူသောအမည်သည်။ ဇြဟ္မ ဇာလေ၊ ၌။ ဝုတ္တာသဒိသာဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့် တူသလျှင်ကတည်း။ ကူဋ ဒန္တော်တိဇ္ဈံဝစနံ၊ သည်။ တဿ ဇြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ နာမံ၊ တည်း။ ဥပကဉ္ဇော တိ၊ ဟူသည်ကား။ သဇ္ဇိတော၊ စီရင်အပ်၏။ ဝစ္ဆတရဿတာနီတိ၊ ဟူသည် ကား။ ဝစ္ဆသတဲာနိ၊ နွားငယ်တရာတို့ကို။တရုဏမေဏ္ဍကာ၊ဆိတ်ငယ်တို့ကို။ ဥရဗ္ဘာဘိ၊ ဥရဗ္ဘတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ တာဝ၊ စ္စာ။ ပါဋိယံ၊ ၌။ အာဂဘာဃယေ၊ ကုန်သလျှင်ကတည်း။ ပါဋိယံပန၊ ၌ကား။ အနဲ့ဂတာနံ၊ ကုန်သော။ အနေကေသံ၊ များ စ္စာ ကုန် သော။ မိဂပက္ခီနမ္ပိ၊ သားငှက်တို့၏လည်း။ သတ္တာသတ္တာသတာနိ၊ ခုနစ်ရာ ခုနှစ်ရာတို့ကို။ သမ္ပိဏ္ဍိတာ နေဝ၊ ပေါင်းအပ်ကုန်သလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတပ္ပဘာနိ၊ ကုန်၏။

ထိုသို့ ပါဋိတော်၌မလာကုန်သော သားငှက်တို့၏ ခုနစ်ရာ ခုနစ်ရာ တို့ကို ပေါင်း အစ်သည်၏အဖြစ်ကို အာဘယ်သဘောကြောင့် သိရအံ့နည်း ဟူသောစောဒနာကို နှလုံး၌ထား၍ သတ္တာသတ္တာသတိကံ။ပ။ဟောတိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဋိ၏အဋ္ဌကား— ဧသ ဧသော၊ ဤ ကူဋဒန္တ ပုဏ္ဏား သည်။ သတ္တာသတ္တာသတိကံ[1]၊ ခုနစ်ရာ ခုနစ်ရာ အလုံးရှိသော။ ယာဂံ၊ ယဇ်ကို။ ယဇိတုကာမော၊ ပူဇော်လိုသည်။

၁။ သမ္မ သတ္တ သတိကယာဂံ-ဆဋ္ဌ။

ဇာတ္တာသယ (က) ၄၇၁-၅၂

ဟောတိကိရ၊ တတ်။ ထူးဏူပနီတာနိတိ၊ ကား။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့၍။ ဌပနာယ၊ ထားခြင်းငှာ။ ယူပသန်ါတံ၊ ယူပဟုဆိုအပ်သော။ ထူးဏံ၊ ယင်တိုင်၏အနီး သို့။ ဥပနီတာနိ၊ ဆောင်အပ်ကုန်သည်။ ဧဟာန္တိ၊ ကုန်၏။

၃၂၇။ တိဝိဓန္တိတ္ထေပဒဒ၊ ဒ္ဒ်။ ဌပနာ၊ ထားခြင်းကို။ ဝိဓာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပတိဋ္ဌပနံ၊ ထားခြင်း။ (တည်ခြင်းလည်း ဟူ)။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ သောဋ္ဌသပရိက္ခာရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သောဋ္ဌသပရိဝါရံ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါးသော အခြံအရံကို။

၃၃၀။ ပဋိဝသန္တိတိ၊ ကား။ ယညာနုဘဝနတ္ထာယ၊ ယင်၏အာနုဘော်ကို ခံစားခြင်းငှာ။ ပဋိဝသန္တိ၊ ကုန်၏။

မဟာဝိဇိတရာဇယညကထာဝဏ္ဏနာ

၃၃၆။ ဘူတပုဗ္ဗန္တိဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပထဝီဂတံ၊ မြေ၌မြုပ်၍ ထားသော။ နိဓိံ၊ ရွှေအိုးကို။ ဥဒ္ဓရိတ္ဝာ၊ ထုတ်၍။ ပုရတော၊ မှ။ ရာသိံ၊ အစုကို။ ကရောန္တော၀ိယ၊ ကဲ့သို့။ ဘဝပဋိစ္ဆန္နံ၊ ဘဝဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ပုဗ္ဗစရိတံ၊ ရှေးအကျင့်ကို။ ဒဒဿန္တော၊ ဖြစ်၍။ အာဟာ၊ ၏။ မဟာဝိဇိတော၊ ဟူသည်ကား။ သောရာဇာ၊ သည်။ သာဂရပရိယန္တံ၊ သမုဒ္ဒရာလေးစင်းအဆုံး ရှိသော။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ပထဝီမဏ္ဍလံ၊ မြေအပြင်ကို။ ဝိဇိနိကိရ၊ အောင်သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿရညော၊ အား။ မဟန္တံ၊ ကျယ်စွာသော။ ဝိဇိတံ၊ အောင်ပြီးသောအရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိဣမိနာဝစနတ္ထေန၊ ဖြင့်။ မဟာဝိဇိတော၀တ္ဝဝသန်ံ၊ မဟာဝိဇိတဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ ၏။ အဓုၚတိအာဒီသု၊ တို့၌။ ယေးကောစိ၊ အမှတ်မဲ့သောသူ သည်။ အတ္တာနော၊ ၏။ သန္တကေန၊ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဝိဘ၀ေန၊ စည်းစိမ်နှင့်။ (တနည်းကား) သန္တကေန၊ ဥစ္စာနှင့်။ ဝိဘ၀ေန၊ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်။ အဓုၚ၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောဇနော၊ သည်။ အဓုၚ၊ အစုမည်၏။ (ဣသိသမ္မန်)။

များသော ဥစ္စာရှိသော်လည်း မိမိ၏အနည်းငယ်သောဥစ္စာ ပြည့်စုံသောသူသည်လည်း အစုမည်၏ ဟူလိုသော်။

အယံပန၊ ဤမဟာဝိဇိတ မင်းသည်ကား။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အဓိုဝ၊ အနည်းငယ်သော ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသည်သာလျှင်။ နှ၊ မဟုတ်။ မဟဒ္ဓနော၊ များသောဥစ္စာရှိ၏။

အဘယ်သို့သော ပမာဏဖြင့် များသော ဥစ္စာရှိသနည်းဟု သူစောဒနာဘွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ မဟာတာ ။ပ။ သမန္နာဂတော ကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား-

မဟာတာ အပရိမာဏသခ်ဳိ့နှ၊ အရေအတွက် ပမာဏမရှိသော။ ဓနေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ အာဿ ရညော၊ အား။ ပဥ္စကာမဂုဏဝသေန၊ ဖြင့်။ မဟန္တာဥဋ္ဌာရာ၊ ပြန့်ပြောကဲုနှံသော။ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဤတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဇ္ဈာ၊ သည်။ မဟာဘောဂေါ၊ မည်၏။

မဟာသဒ္ဒါ၏ ဥဋ္ဌာရအနက်ကို ဤအရာ၌ ဟောသည်၏အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ မဟာကို ဥဋ္ဌာရာဟု ဖွင့်တော်မူသည်။ မဟန္တော ဘောဂေါ အဿာတိ မဟာဘောဂေါဟု စတုတ္ထီဗဟုဗ္ဗီဟိပြု။

ပိဏ္ဍပိဏ္ဍဝသေနစေဝ၊ အစုအစုထားသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဂုဏ်း။ သုဝဏ္ဏမာသက ရဇတမာသကာဒိဝသေနစ၊ ရွှေဖြင့်ပြုသောပဲရုပ် ငွေဖြင့်ပြုသောပဲရုပ် အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ဂုဏ်း။ ဌပိတဿ၊ ထားအပ်ခဲသော။ (ထည့်ပါ)။ ဇာတရူပရဇတဿ၊ ၏။ ပဟူတဇာတဿ၊ များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဟူတဇာတရူပရဇတော၊ မည်၏။

ထို ပဟူတဇာတရူပ ရဇတတို့၏ အရေအတွက်ကား အဘဲယျမျှ အရေအတွက်ရှိသနည်းဟု သူစောဒနာဘွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေလိုရကား အနေက ။ပ။ အတ္ထောကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား-

အနေကကောဋိသခ်ဳိ့နှ၊ ကုဋေမကသော အရေအတွက်ရှိသော။ ဇာတဲရူပရဇတေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ ဤတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဝိတ္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ တုဋ္ဌိ၊ နှစ်သက်ခြင်းတည်း။ ဝိတ္တိယာ၊ နှစ်သက်ခြင်း၏။ ဥပကရဏံ၊ အကြောင်းတည်း။ ဝိတ္တာ။ပကရဏံ၊ အကြောင်း။

ဥပကရဏသဒ္ဒါ၏ ကာရဏအနက်၌ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ တုဋ္ဌိကာရဏံ အတ္ထောကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား-

တုဋ္ဌိကာရဏံ၊ စိတ်နှစ်သက်ခြင်း၏ အကြောင်း။ ဤတိ၊ ဤသို့။ တာဿ မဟာဝိဇိတဿ၊ ထို မဟာဝိဇိတမင်းအား။ ပဟူတံ နာနာဝိဓာလင်္ကာရ

သုဝဏ္ဏ ရဇဘာဘာဇနဒီ ဘေဒံ၊ အ ထူး ထူး အ ပြ ား ပြ ား ရှိ ကုန် သော တန်ဆာဖြစ်သော ရွှေအိုး ငွေအိုး အစရှိသော အပြားရှိသော။ ဝိတ္တူပကရဏံ၊ စိတ်နှစ်သက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောမဟာဝိဇိတော၊ သည်။ ပဟူတဝိတ္တူပကရဏော၊ မည်၏။ သတ္တရတနသဒ်္ဒါဘဿ၊ ခုနစ်ပါးသော ရတနာဟုဆိုအပ်သော။ နိဒဿိတ္ဝာ၊ မြွေဦမြူပ်၍။ ဌပိတဓနဿစ၊ ထား အပ်သော ဥစ္စာ၏ ငုပ်။ သပ္ပ ပုဗ္ဗဏ္ဏာပရဏ္ဏသင်္ကိတဿ၊ အလုံးစုံသော ကောက်ပဲတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သော။ ဓညဿစ၊ ၏ ငုပ်း။ ပဟုဘာတာယ၊ ကြောင့်။ ပဟူတဓနဓညော၊ မည်၏။ အထဝါ၊ ကား။ ဣဒံ၊ ဤပဟူတဓန ဓညောဟူသောပုဒ်ကို။ အဿ၊ ထို မဟာဝိဇိတမင်း၏။ (ဓနဓညဒ္ဝေပ်)။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ ပရိဇ္ဇယ ဒါနဂ္ဂဟဏာဒိဝသေန၊ ကံကျွေးပေးခြင်း ယူခြင်းအစရှိသည်တို့၏ အစဉ်မ်း အားဖြင့်။ (ပရိဝတ္တနဒ္ဝေစပ်)။ ပရိဝတ္တနဓနဓညဝသေန၊ ရောင်းဝယ်အပ်သော ဥစ္စာစပါး၏ အစဉ်မ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

ပရိပုဏ္ဏကောသကောဋ္ဌာဂါရောတိတ္ထေပါဒေ၊ ဒ္ဒ်။ ဘဏ္ဍာဂါရံ၊ ဘဏ္ဍာ တိုက်ကို။ ကောဿော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ နိဒဟိတ္ဝာ၊ သိုမှီး၍။ ဌပိတောန၊ သော။ ဓနေန၊ . ဥစ္စာဖြင့်။ ပရိပုဏ္ဏကောသောစ၊ အလုံးစုံ ပြည့်စုံသော ဘဏ္ဍာတိုက် မည်သည်ရင်း။ ဓညေန၊ ဖြင့်။ ပရိပုဏ္ဏကောဋ္ဌာဂါရောစ၊ ပြည့်စုံသောကျီမည်သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ အထဝါ၊ ကား။ ကောဿော၊ ဘဏ္ဍာထားရာတိုက်သည်။ ဟတ္ထီ၊ ဆင်တို့ ရင်း။ အဿော၊ မြင်းတို့ရင်း။ ရထော၊ ရထားတို့ရင်း။ ပတ္တီ၊ ခြေသည်တို့ရင်း။ ဣတိဣမိနာ ပဘေဒေန၊ ဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓော၊ ရှိ၏။ ကောဋ္ဌာဂါရံ၊ ကျီသည်။ ဓနကောဋ္ဌာဂါရံ၊ ဥစ္စာထားရာကျီရင်း။ ဝတ္ထကောဋ္ဌာဂါရံ၊ အဝတ်ပုဆိုး ထားရာ ကျီရင်း။ ဓညကောဋ္ဌာဂါရံ၊ စပါးထားရာ ကျီရင်း။ ဣတိဣမိနာ ပဘေဒေန၊ ဖြင့်။ တိဝိဓံ၊ ရှိ၏။ အဿ မဟာဝိဇိတဿ၊ အား။ တံသပ္ပဗ္ဗိ၊ ထိုအလုံးစုံသည်လည်း။ ပရိပုဏ္ဏကောသကောဋ္ဌာဂါရော၊ မည်၏။ ဥဒပါဒိတ်၊ ဟူသည်ကား။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံရာဇာ၊ သည်။ ဧကဒိဝသံ၊ ဒ္ဒ်။ ရတန ဝိဓလောကနစာရိကံနာဂမ၊ ဥစ္စာရတနာကို ကြည့်ခြင်းတည်းဟူသော ဒေသစာရီ သွားခြင်း မည်သည်ကို။ နိက္ခန္တော်ကိရ၊ ထွက်သတတ်။ ဣသာရာဇာ၊ သည်။

ဘဏ္ဍာဂါရိကံ၊ ဘဏ္ဍာစိုးကို။ တာတ၊ ချစ်သား ဘဏ္ဍာစိုး။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗဟုံ၊ များစွာသော။ ဣဒံဓနံ၊ ကို။ ကေန၊ အသူသည်။ သခ်ံရိတံ၊ ပြုပြင်အပ်သနည်း။ ဣဘိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ တုမ္ဟာကံ၊ တို့၏။ ပိတု ပိဘာမဟာဒီဟိ၊ အဘာအဘိုးအစရှိကုန်သော သူတို့သည်။ ယာဝဿတ္ထာမာကုလပရိဝဋ္ဋာ၊ အမျိုးခုနစ်ဆက်တိုင်အောင်။ သခ်ံရိတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ သည်။ အာဟ့၊ ၏။ ဣမံပနဓနံ၊ ကိုကား။ သခ်ံရိတ္ထာ၊ ၍။ တေ၊ ထိုအဘာအဘိုးအစရှိကုန်သော သူတို့သည်။ ကုဟိံ၊ သို့။ ဂတာ၊ သွားကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဒေဝ၊ ကြီး။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုအဘာအဘိုး အစရှိကုန်သော သူတို့သည်။ မရဏဝသံ၊ သေမင်း၏ နိုင်ငံသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊ ချစ်သား။ တေ၊ ထို အဘာအဘိုး အစရှိကုန်သော သူတို့သည်။ အတ္ထနော၊ ၏။ ဓနံ၊ ကို။ အဂဟေတ္ဝာစ၊ လျှင်။ ဂတာ၊ ကုန်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဒေဝ၊ ကြီး။ ကိံဝဒေထ၊ အသို့ဆိုတော်မူကုန်သနည်း။ ဧတံဓနံနာမ၊ ဤဥစ္စာမည်သည်ကို။ ပဟာယဓေ၊ ၍သာလျှင်။ ဂမနီယံ၊ သွားအပ်၏။ အာဒါယ၊ ၍။ နောဂမနီယံ၊ အပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ ရာဇာ၊ သည်။ နိဝတ္တိတ္ဝာ၊ ပြန်၍။ သိရိဂဗ္ဘော၊ကြက်သရေရှိသော တိုက်၌။ နိသိဇ္ဇာ၊ လျက်။ အဓိဂတာဓေါမေတိအာဒီနိ၊ အဓိဂတာဓေါ မေ ဤသို့အစရှိသော အကြံတို့ကို။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ဧဝံစေတသော ပရိဝိတက္ကော ဥဒပါဒိတိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၃၃၇-၃၃၈။ ဖြာဟမ္ဟံ အာမန္တေတ္ဝာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာမန္တေသိ၊ နည်း။ အယံရာဇာ၊ ဤမဟာဝိဇိတမင်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိကိရ၊ ကြံသတတ်။ ကိံစိန္တေသိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒေန္တေနနာမ၊ ပေးသော်သူမည်သည်ကား။ ကေန၊ သော။ ၎ကျွတ်တေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကု။ မန္တေတ္ဝာ၊ တိုင်ပင်၍။ ဒါတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ အနာမန္တေတ္ဝာ၊ ပညာရှိတို့နှင့် မတိုင်ပင်မူ၍။ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော အမှုသည်။ ပစ္ဆာနုတာပံ၊ နောင်တပူပန်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ မန္တေတ္ဝာ၊ ၍။ ဒါတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ အထ၊ ၌။

ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ စိန္တေသိ၊ ၏။ အယံရာဇာ၊ သည်။ မဟာဒါနံ၊ ကို။ ဒါတုကာမော၊ ၏။ ဇနပဒဒစ၊ ၌လည်း။ ဗဟူစောရာ၊ ကုန်၏။ တစောရေ၊ တို့ကို။ အဝူပသမေတွာ၊ မငြိမ်းစေမူ၍။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒေန္တသ၊ သော။ အာဿရညော၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ -ငှာ။ (ထည့်ပ၊်)။ ခိရ ဒမိတာဏ္ဍုလာဒိကေ နို့ရည် နို့ခမ်း ဆန် အစရှိကုန်သော။ ဒါနသမ္ဘာရေ၊ အလှူ၏အဆောက်အဦ တို့ကို။ အာရဟန္တာနံ၊ ဆောင်ကုန်သောသူတို့၏။ (ဂေဟာနိဿစပ်)။ နိပ္ပုရိသာနိ၊ ယောကျ်ားမရှိကုန်သော။ ဂေဟာနိ၊ တို့ကို။ စောရာ၊ တို့သည်။ ဝိလုမ္ပိဿန္တိ၊ ဖျက်ကုန်လတ္တံ့။ ဇနပဒေါ၊ သည်။ စောရဘယေနေဝ၊ ခိုးသူဘေးကြောင့်လျှင်။ ကောလာဟလော၊ အုတ်အုတ် ကျက်ကျက် ရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တတော၊ ထိုသို့ အုတ်အုတ် ကျက်ကျက်ရှိခြင်းကြောင့်။ (ထိုခိုးသူဘေးကြောင့် လည်း)။ရညော၊ ၏။ ဒါနံ၊ သည်။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ နပဝတ္တိဿတိ၊ မတည်လတ္တံ့။ အာဿုရညော၊ ၏။ စိတ္တမိ၊ သည်လည်း။ ကေဂ္ဂံ၊ တည်ကြည်သည်။ နဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဟန္ဒ၊ ခု။ နံရာဇာနံ၊ ကို။ ဇေတမတ္ထံ၊ ကို။ သညာပေမိ၊ မှတ်စေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊၏။ တတော၊ထို့ကြပြီးသောနောင်မှ။ တမတ္ထံ၊ ကို။ သညာပေန္တော၊ မှတ်စေလိုသည်ဖြစ်၍။ ဘောတောခေါ ရညော တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

တတ္ထပါဠေ၊ ထိုဘောတောခေါ ရညော အစရှိသောပါဠ်၌။ သကဏ္ဌကောတိ၊ဟူသည်ကား။စောရကဏ္ဌကေဟိ၊ခိုးသူတည်းဟူသော ငြောင့်တို့ဖြင့်။ သကဏ္ဌကော၊ ငြောင့်ရှိ၏။ ပန္ထဒုဟနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပန္ထဒုဟာ၊ ခရီး၌စောင့်၍လုယက်ခြင်းတို့သည်။ဒိဿန္တိ၊ထင်ကုန်၏။ပန္ထဃာတကာ၊ခရီး၌စောင့်၍ လုယက်ခြင်းတို့သည်။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ အကိစ္စ ကာရိအဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အကတ္တဗ္ဗကာရိ အဓမ္မကာရိ၊ ဓမ္မ မဟုတ်သည်ကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ ဒဿုခိလန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ စောရခိရံ၊ ခိုးသူတည်းဟူသော ငြောင့်တံသင်းကို။ ဝဓေနဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ မာရဏေနဝါ၊ သေစေသဖြင့်၎င်း။ ကောဋ္ဌနေနဝါ၊ ခုတ်ထစ်စေ

၁။ ဒဿူတိ စောရာနမေတံ အဓိဝစနံ၊ ဒံသေန္တိ ဝိဒ္ဓံသေန္တိတိဟိ ဒဿဝေါ၊ နိဂ္ဂဟီတလောပေန။ ။ဋီသစ်–၃၀၄။

သဖြင့်၎င်း။ ဗန္ဓနေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဒ္ဒုဗန္ဓနာဒိနာ၁၊ ထိတ်ခတ်ခြင်း အစရှိသည်ဖြင့်။ ဇာနိယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟာနိယာ၊ ဥစ္စာကိုယုတ်စေသဖြင့်။ သတံ၊ အရာဿေ ဥစ္စာဒဏ်ကို။ ဂဏှထ၊ ကုန်လော။ သဟဿံ၊ ကို။ ဂဏှဿ၊ ကုန်လော။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ ပဝတ္တိတဒဏ္ဍေန၊ ဖြစ်စေအပ်သော ဥစ္စာဒဏ်ဖြင့်။ ဣတိအယံ အတ္ထော၁၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဂရဟာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဠဿိခ မုဏ္ဍကဂရဏံ၊ ဦးစွန်းငါးခု ရှိသည်ကိုပြုခြင်း ဦးပြည်းသည်ကိုပြုခြင်း။ ဂေါမယသိဥ္ဇနံ၊ နွားချေးရည်ဖြင့် သွန်းခြင်း။ ဂီဝါယ၊ လည်၌။ ကုဒဏ္ဍကဗန္ဓနံ၊ ပင်းသကား လည်ထောက်ဖွဲ့ခြင်း။ ဣတိဧဝမာဒီနိ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော အမှုတို့ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဂရဟာပါပနေန၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသို့ ရောက်စေသဖြင့်။ ပဗ္ဗာဇနံ၁ယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ရဋ္ဌတော၊ ပြည်တိုင်းကား မှ။ နိဟရဏေန၊ နှင်ထုတ်ခြင်းဖြင့်။ သမ္ဗဟနီဿာမီတိ၊ ဟူသည်ကား။ သမ္မာဟေတုနာ နယေန ကာရဏေန၊ လျောက်ပတ်သော အကြောင်းဖြင့်။ ဥဟနိဿာမိ၊ နုတ်အံ့။ မတာဝ၂သသကာတိ၁၊ ဟူသည်ကား။ မတာဝသေသကာ၊ သေပြီးသည်မှ ကြွင်းကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဥဿဟန္တိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ အနုပပဒေတူတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒိန္နေ၊ပေးအပ်ပြီးသော မျိုးစေ့ရိက္ခာသည်။ အပပဟောန္တေ၊ ကုန်ပြီးသည်ရှိသော်။ (မ၁လောက်သည်ရှိသော် လည်းဟူ)။ ပုန၊ တဖန်။ အညမ္ပိ၊ တ၂ါးလည်းဖြစ်သော။ ဗီဇဥ္စ၊ မျိုးရိက္ခာကိုလည်းကောင်း။ ဘတ္တဥ္စ၊ ထမင်းကိုလည်းကောင်း။ ကသိဥပကရဏဘဏ္ဍဥ္စ၊ လယ်လုပ်စရာ အဆောက်အဦဖြစ်သော ဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း။ သမ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ဒေတု၊ ပေးတော်မူပါလော။ ဣတိအတ္ထော၁၊ နက်။ ပါဘတံ အနုပပဒေတူတိ၊ ဟူသည်ကား။ သကွိံ၊ သက်သေကို။ (အာမခံကိုလည်းဟူ)။ အကတ္ဝာ၊ ၍။ ပဏ္ဏေ၊ ကမ္ပည်းစာရင်း၌။ အနာဒရုပေတ္ဝာ၊ မဘင်မူ၍။ မူလစ္ဆေဇ္ဇဝသေန၊ အရင်းကိုဖြတ်သော အားဖြင့်။ ဘဏ္ဍမူလံ၊ ကုန်ရင်းဥစ္စာကို။ ဒေတု၊ လော။ ဣတိအတ္ထော၁၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

၁။ အဒ္ဓါနာမ ဒါရကွန္ဓေန ကတော ဗန္ဓနော ပကရဏာဝိသေသော။ ။ဋီသစ်။

၂။ ဟတာဝ သေသကာ-ဆဋ္ဌ။

ပါဘုတံဟူ၍ သံဝဏ္ဏေတမ္မဋ္ဌ ရှိပါလျက် ဘဏ္ဍာမူလံဟူ၍ ဆရာဆိုသော စကား သည် အသျှိသင့်ပါအံ့နည်းဟု သူစောဒနာဘွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍ ဘဏ္ဍာမူလဿ ဟိ ။ပ။ နာမံ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဘဏ္ဍာမူလန္တိ၊ ဟူ၍။ ယံဝစနံ၊ ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံဝစနံ၊ သည်။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယုတ္တံ၊ နည်း။ ဘဏ္ဍာမူလဿ၊ ကုန်ရင်းဥစ္စာ၏။ ပါဘတန္တိနာမံ၊ သည်။ ဟော်ဘီ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ ယထာ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ဘဏ္ဍာမူလဿ၊ ၏။ ပါဘတန္တိနာမံ၊ သည်။ ဟောဘိ၊ ၏။ တထာ တေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ အပ္ပကေနာပိ မေဓာဝီ ။ပ။ အဏုံ အဂ္ဂိံဝ သန္ဓမန္တိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟ၊ ပြီ။

ဝိစက္ခဏော၊ သော။ မေဓာဝီ၊ သည်။ အပ္ပကေန၊ အနည်းငယ်သော။ ပါဘတေနပိ၊ အရင်းဥစ္စာဖြင့်လည်း။ အတ္ထာနံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ သူကြွယ်အရာ၌ တည်စေ၏။ ကိမိဝ၊ ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ အဏုံ၊ အနည်းငယ်သော။ အဂ္ဂိံ၊ ကို။ သန္ဓမံ သန္ဓမန္တော၊ မွှတ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမုဋ္ဌာပေတိဣဝ၊ မီးကိုပွားစေသကဲ့သို့တည်း။

ဘတ္တဝေတ္တနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း။ ဘတ္တဥ္စေဝ၊ ထမင်း ကိုလည်းကောင်း။ မာသိကာဒိပရိဗ္ဗယဉ္စ၎၊ တလစာ အစရှိသော ရိက္ခာကို လည်းကောင်း။ (တပဲအစရှိသော ကံကျွေးကိုဂုဏ်း လည်းဟူ)။ တဿ တဿ၊ ထိုထိုသို့သော အမှု၌။ ကုသလော၎၊ လိမ္မာသောသူတည်း။

တဿ တဿဲကာနစ္စ ဂီတဿ ကုသလ အစရှိသည်တို့၌ကဲ့သို့ ကုသလသဒ္ဒါအယ့ဉ် ဖြစ်သောကြောင့် သတ္တမီအနက်၌ ဆင်္ခိဝိဘတ်တည်း။

ကမ္မသ္ဆရဘာဝါနုရူပေန၊ အမှု၌ရဲရင့်သည်အား လျောက်ပတ်သော။ ဌာနန္တရ ဂါမ နိဂမာဒိဒါနေန၊ အရာအထူး ရွာ နိဂုံးအစရှိသည်ကိုပေးခြင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊

၁။ စူဠသေဋ္ဌိဝတ္ထုမှာကြည့်။ ၂။ ဒိဝသေ ဒိဝသေ ဒါတဗ္ဗံ ဒေဝသိကံ၊

၃။ မာသေ မာသေ ဒါတဗ္ဗံ မာသိကံ။ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် အနုပေါသထိက စသည် ကိုယူလေ။ ။ဋီသစ်။

၄။ ဆင်္ခမ္ဗဋ္ဌ တသ္မဲ တသ္မာ ကုလကမ္မသ္ဆရဘာဝါနုရူပေန ဟုရှိ၏၊ နိဿယအဆို အမှာနှင့်မညီလေ၊ သို့သော် ဋီသစ်၌ ကုသလာနုရူပေန-စသည်ဖြင့် ဖွင့်ပြသောကြောင့် ဆင်္ခမ္ဗဋ္ဌ ကုသလ-တွင် သ-ကွန်ရစ်ဟန်တူသည်။ သတိ။

ကွ။ ဒေတု၊ ပေးတော်မူလော။ ကျွတိုအတ္ထော၊ နက်။ သကမ္မပသုတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကသိ ဝါဏိဇ္ဇာဒီသု၊ လယ်လုပ်ခြင်း ကုန်သွယ်ခြင်းအစရှိကုန်သော။ သကေသု၊ မိမိတို့၏ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မေသု၊ တို့၌။ ဥယျုတ္တာ ဗျာဝဋ္ဌာ၊ အားထုတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရာသိကောတိ၊ ကား။ ဓနဓညာနံ၊ ဥစ္စာ စပါးတို့၏။ ရာသိကော၊ များစွာသောအစုသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ခေမဋ္ဌိတာဘိ၊ ကား။ ခေမေန၊ ဘေးမရှိသဖြင့်။ ဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်။ အဘဲ့ယာ၊ ကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ အကဏ္ဏကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ စောရကဏ္ဏကရဟိတာ၊ ခိုးသူတည်းဟူသော ငြောင့်မရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ပုဒါမောဒမာနာဘိံ၊ သည်ကား။ မောဒါ၊ အချင်းချင်း။ မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အယမေဝေါ၊ ဤမောဒါ မောဒမာနာ ဟူ၍ သာလျှင်လည်း။ ပါဠော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အညမညံ၊ ချင်း။ ပမုဒိတာ စိတ္တာ၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကျွတိအယံ၊ လျှင်။ တဿ၊ ထိုမုဒါမောဒမာနာပုဒ်၏။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ အပါရုတဃရာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဓောရာနံ၊ တို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ ဒွါရာနိ၊ တို့ကို။ အသံဝရိတ္ဝာ၊ မပိတ်မူ၍။ ဝိဝဋဒွါရာ၊ ဟင်းလင်းသောတံခါးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကျွတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဇေဒဝေါစာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇနပဒဿ၊ ၏။ သဗ္ဗာကာရေန၊ ဖြင့်။ ကျွဒ္ဓဖိတဘာဝံ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ် ဝပြောသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတ္ဝာ၊ သိ၍။ ဇတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

စတုပရိက္ခာရဝဏ္ဏနာ

၃၃၉။ တေနဟိဘဝံရာဇာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပြာဟွဏော၊သည်။စိန္တေသိကိရ၊ တတ်။ ကိံစိန္တေသိ၊ နည်း။ အယံရာဇာ၊ သည်။ မဟာဒါနံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ငှာ။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဥဿာဟဇာတော၊ ဖြစ်သော အားထုတ်ခြင်းရှိ၏။ အတ္တနော၊ သို့။ အနုယန္တော၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ ခတ္တိယာဒယော၊ မင်းမျိုးအစရှိကုန်သောသူတို့ကို။ အနာမန္တေတွာ၊ ၍။

၁။ မောဒါ မောဒံမာနာတိ မောဒါယ မောဒမာနာ၊ သောမနဿေနဝ မောဒမာနာ နာမ သံသန္ဒနမတ္တေနာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။

မုဒဿဒ္ဓေါ သံသန္ဒနေပိ ပဝတ္တတိ၊ အညေ မောဒါဟုတွာ အပရေပိ မောဒမာနာ ဝိဟရန္တီတိဝါ အတ္ထော။ ။ဋီသစ်-၃၀၆။

သစေဒဿဘိ၊ အကယ်၍ပေးလတ္တံ့။ အဿရညော၊ အာံး။ တေခတ္တိယာဒယော၊ တို့သည်။ အတ္တာမနာ၊ ငမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်၊ နဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ယထာ ယေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ တေခတ္တိယာဒယော၊ တို့သည်။ ဒါနေ၊ အလ္လုပေးရာ၌။ (ဒါနံ ဟူ၍လည်း ရှိ၏။ သတ္တာမိအာနက်၌ ဒုတိယာဝိဘတ် ယူလေ)။ အတ္တာမနာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာ တေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ ကရိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေနဟိဘဝန္တိ အာဒိ၊ ကို့။ အာဟာ၊ ၏။ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုတေနဟိ ဘဝံ အစရှိသောပါဠိ၌။ နေဂမာတိ၊ ကား။ နိဂမဝါသိနော၊ နိဂုမ်းရွာသူတို့တည်း။ ဇာနပဒါတိ၊ ဟူသည် ကား။ ဇနပဒဝါသိနော၊ ဇနပုဒ် ရွာသူတို့တည်း။ အာမန္တယာတန္တိ၊ ဟူသည် ကား။ အာမန္တယတု၊ ခေါ်တော်မူလော။ ဇာနာပေတု၊ သိတော်မူစေလော။ ယံမမဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ယံအနုဇာနနံ၊ အကြင် ခွင့်ပြုခြင်းသည်။ မမ၊ အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ ဟိတာယ၊ ငှာ။ သုခါယ၊ ငှာ။ ဘဝေယျ၊ ၏။ တံအနုဇာနနံ၊ ထိုခွင့်ပြုခြင်းကို။ ဘဝန္တော၊ အရှင်တို့သည်။ အနုဇာနန္တု၊ ခွင့်ပြုစေကုန်သတည်း။ (ဤသို့ ပါဠိတော်ကို ဆောင်၍ ယောဇနာပါ)။ အမစ္စာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိယသဟာယကာ၊ ချစ်စွာသော အဆွေခင်ပွန်းတို့တည်း။ ပါရိသဇ္ဇာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သေသာ၊ ကုန်သော။ အာဏတ္တိကာရကာ၊ စေသောစကားကို လိုက်နာတတ်ကုန်သောသူတို့သည်။ ယဇတံ ဘဝံ ရာဇာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘဝံရာဇာ၊ သည်။ ယဇတု၊ ပူဇော်တော်မူလော။ ဘောအမစ္စာဒယော၊ တို့သည်။ (အာဟံသု ၌စပ်)။အယံရာဇာ၊သည်။ (အာမန္တေသိ ၌စပ်)။ အဟံ၊ သည်။ ဣဿရော၊ အစိုးရသောမင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿဿ၊ နှိပ်စက်၍။ ဒါနံ၊ ကို။ အဒတ္တာ၊ ၍။ အမှေ၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ သိစေ၏။ အနေန၊ ဤမင်းသည်။ သုဠု၊ စွာ။ အဟောကတံ၊ သြော်-ပြုပေစွတကဲ့သား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တာမနာ၊ ကုန်၍။ ဝေဏ္ဍဒံဝစနံ၊ ဤယဇကံ ဘဝံ ရာဇာဟူသော စကားကို။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ အနာမန္တိတေပန၊ မင်းမျိုးအစရှိသောသူတို့ကို မသိအပ်သည်ရှိသော်ကား။ အဿရညော၊ ၏။

၁။ ဒုတိယာတိ ဒုတိယာဝိဘတ္တိ ပါရိသဇ္ဇာ။ ဋီသစ်။ မောဂ္ဂလ္လာန ဗျာကရဏ စတုဏ္ဏကက္ကာ ၁၂၇-သုတ်၌ ပရိသာသု သာဓု ပါရိသဇ္ဇော-ဟုဆို၏။

ယညဌာနံ၊ ယဇ်ပူဇော်ရာအရပ်သို့။ ဒဿနာယပိ၊ ရှုခြင်းငှာလည်း။ နဂစ္ဆေ ယျုံ၊ မသွားကုန်ရာ။ ယညကာလော မဟာရာဇာတိ၊ ကား။ ဒေယျမေ့သို့ံ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်လည်းကောင်း။ မဟာလွကကာလေစ၊ ကြီးရင့်သောအခါ၌ ဖြစ်သော်လည်းကောင်း။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ငှာ။ နု သက္ကာ၊ နိုင်။ တုံပန၊ သည်ကား။ မဟာဒွနောစေဝ၊ မျှားသော ဥစ္စာလည်းရှိ၏။ တရုဏောစ၊ ပျိုလည်းပျိုရွယ်ငယ်သေး၏။ တေန၊ထို့ကြောင့်။ တေ၊ သင်အား။ ယညကာလော၊ ယဇ်ပူဇော်အံ့သောအခါတည်း။ ဣတိဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြလိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အနုမတိပက္ခာ တိ၊ ဟူသည်ကား။ အနုမတိယာ၊ မိမိအလိုလိုအားဖြင့်။ ပက္ခာ၊ အသင်းအပင်း တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အနုမတိဒါယကာ၊ အလိုလိုပေးတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်။ ပရိက္ခာရာဘဝန္တိတိ၊ ဟူသည် ကား။ပရိဝါရာ၊အခြံအရံတို့သည်။ဘဝန္တိ၊ကုန်၏။ ခုထော။ပ။စက္ကဝိရိယောတိ ဇော်ဆုနပါဌော၊ ဌ်ကား။ အလင်္ကာရော၊ တန်ဆာကို။ ပရိက္ခာရောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ရဇထော၊ ရထားသည်။ သေတပရိက္ခာရော[1]၊ ဖြူသောတန်ဆာ ရှိ၏။ စျာနက္ခော၊ စျာန်တည်းဟူသောဝင်ရိုးရှိ၏။ စက္ကဝိရိယော၊ စက်တည်း ဟူသောဝိရိယရှိ၏။

အဌပရိက္ခာရဝဏ္ဏနာ

၃၄၀။ အဌင်္ဂေဟီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဘတော သုဇာတာဒီဟိ၊ နှစ်ပါးစုံသော အဘိုးမှ ကောင်းစွာဖြစ်ခြင်းအစရှိကုန်သော။ အဌဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ ယသသာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဏာဌပဲနံသမတ္ထတာယ၊ အာဏာထားခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ယသသာ၊ အခြံအရံနှင့်။ ပစ္စတ္ထိကေ၊ ရန်သူတို့ကို။ သဟတိမညေ၊ နှိပ်စက်သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ (ဤသို့ ပါဠိတော်ကိုဆောင်၍ ယောဇနာလေ)။ သဒ္ဒေါတိ၊ ဟူသည် ကား။ ဒါနသဒ္ဒ၊ ၏။ ဖလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဒ္ဒဟတိ၊ ယုံကြည်၏။ ဒါယကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒါနသူရော၊ အလှူရဲ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဒ္ဓါမတ္တကေနေဝ၊ အလှူ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ကာမျှဖြင့်

၁။ သီလပရိက္ခာရော-ဆဌမှု၊ ဋီသစ်၌ကား ရထော သေတပရိက္ခာရော-ဟုဆို၏။ နှစ်မူစလုံး ဆဌမှပင်ဖြစ်၏။ မူရင်းသံ ၃-၅-မှာကြည့်။

သာလျှင်။ နတိဋ္ဌတိ၊ မတဲ့ည်။ ပရိစ္ဆေဒတုမ္ပိ၊ ဝတ္ထုကိုစွန့်ကြဲခြင်းငှာလည်း။ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဒါနပတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယံဒါနံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ လှူ၏။ တဿဒါနဿ၊ ၏။ ပတ်၊ အရှင်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဒေတိ၊ ၏။ ဒါသော၊ ကျွန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ န ဒေတိ၊ မပေး။ သဟာယော၊ အပေါင်းအဘော်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ န ဒေတိ၊ မပေး။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ယောနရော၊ သည်။ အတ္တာနာ၊ သည်။ မဓုရံ၊ ကောင်းမွန်သော ဝတ္ထုကို။ ဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။ ပရေသံ၊ သူတပါး တို့အား။ အမဓုရံ၊ မကောင်းသော ဝတ္ထုကို။ ဒေတို့၊ ၏။ သောနရော၊ သည်။ ဒါနသင်္ခါတဿ၊ ဒါန ဟု ဆို အပ် သော။ ဒေယျဓမ္မဿ၊ ပေး အပ် သော ဝတ္ထု၏။ ဒါသော၊ သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဒေတိ၊ ၏။ ယောနရော၊ သည်။ ယံဝတ္ထုံ၊ ကို။ အတ္တာနာ၊ သည်။ ဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။ တဒေဝ ဝတ္ထုံ၊ ကိုသာလျှင်။ ဒေတိ၊ ၏။ သောနရော၊ သည်။ ဒါနသင်္ခါတဿ၊ သော။ ဒေယျဓမ္မဿ၊ ၏။ (လိုက်ပါ)။ သဟာယော၊ အပေါင်းအဖော်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဒေတိ၊ ၏။ ယောပန နရော၊ သည်ကား။ အတ္တာနာ၊ သည်။ ယေနကေနစိ၊ အ မှတ် မ ရှိ သော ဝတ္ထု ဖြင့်။ ယာပေတိ၊ မျှ၏။ ပရေသံ၊ တို့အား။ မဓုရံ၊ ကောင်းမွန်စွာသော ဝတ္ထုကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ သောနရော၊ သည်။ ဒါနသင်္ခါတဿ၊ သော။ ဒေယျဓမ္မဿ၊ ၏။ (လိုက်ပါဦး)။ ပတိ၊ အရှင်သည်။ ဇေဋ္ဌကော၊ အကြီးသည်။ သာမီ၊ အရှင်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဒေတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤ မဟာဝိဇိတမင်းသည်။ တာဒိသော၊ ထိုသို့အလှူ၏ အရှင်ဖြစ်သော သဘောရှိ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ **သမဏ ဖြာဟ္မဏ ကပဏဒ္ဓိက ဝဏိဗ္ဗက ယာစကာနန္တိ** ဇေတ္ထပါဠေ၊ ဌ်။ သမိတပါပါ၊ ငြိမ်းစေအပ် ပြီးသော မဒကောင်းမှု ရှိသော သူတို့သည်။ သမဏာ၊ မည်ကုန်၏။ ဗာဟိတပါပါ၊ အပယ်ပြုပြီးသော မကောင်းမှုရှိသော သူတို့သည်။ ဖြာဟ္မဏာ၊ မည်ကုန်၏။ **ကပဏာတိ**၊ ကား။ ဒုဂ္ဂတာ၊ မကောင်းသော ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သော။ ဒလိဒ္ဒမနုဿာ၊ ဆင်းရဲစွာသော လူတို့တည်း။ အဒ္ဓိကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပထာဝိနော၊ ခရီးသွားသော သူတို့တည်း။ ဝဏိဗ္ဗကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ (ဝိစရန္တိဋ္ဌစပ်)။ ဣဋ္ဌံ၊ လိုအပ်သော ဝတ္ထုကို။ တုမှေ၊ တို့သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်၏။ ကန္တံ၊ နှစ်သက်

အပ်သော ဝတ္ထုကို။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်၏။ မနာပံ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သော ဝတ္ထုကို။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်၏။ ကာလေန၊ လျောက်ပတ်သော အခါဌ်။ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိသောဝတ္ထုကို။ ဒိန္နံ၊ ၏။ ဒဒံ ဒဒန္တော၊ လှူဖေ၊ သူသည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပသာဒေယျ၊ ကြည်ညိုစေရာ၏။ ဘဝံ၊ အရှင်သည်။ ဗြဟ္မလောကံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတု၊ ရောက်လေစေသတည်း။ (သွားလော လည်းဟူ)။ ဣတိ အာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ ဒါနဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ထေဝ်မယမာနာ၊ ချီးမွမ်းကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ သွားကုန်၏။ တေဇနာ၊ တို့သည်။ ဝဏိဗ္ဗကာ၊ စဏိဗ္ဗကမည်ကုန်၏။ (ဤသို့သမှုန်)။ ယာစကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ (ဝိစရန္တိဌ်စပ်)။ပသတမတ္တံ၊ တလက်ဆွမ်းမျှကို။ ဒေထ၊ ကုန်လော။ သရာဝမတ္တံ၊ ခွက်ငယ်ပြည့်ရုံမျှကို။ ဒေထ၊ ကုန်လော။ ဣတိအာဒီနိ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားတို့ကို။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ယာစမာနာ၊ တောင်းကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဇနာ၊ တို့သည်။ယာစကာ၊ မည်ကုန်၏။ ဩပါနဘူတော တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဒပါနဘူတော၊ ရေတွင်း ရေကန်သဘွယ် ဖြစ်၍ဖြစ်၏။ သမ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့အား။ သာဓာရဏာ ပရိဘောဂေါ၊ ဆက်ဆံသော သုံးဆောင်ခြင်းရှိ၏။ စတုမဟာပထေ၊ ခရီးလေးကြောင်းတို့၏ဆုံရာ၌။ ခဏိတပေါက္ခရဏီဝိယ၊ တူးအပ်သော ရေကန်ကဲ့သို့။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ သုတဇာတသာတိတ္ထေပါဠေ၊ ၌။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါဌ်။ သုတမေဝ၊ သင်ကြားအပ်သော တရားသည်သာ လျှင်။ သုတဇာတံ၊ မည်၏။ (ဇာတသဒ္ဒါ အနက်မရှိဟူလို)။ အတီတာ နာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နေအတ္ထေ စိန္တေတုံတိ ဧတ္ထေပါဠေ၊ ၌။ အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါဌ်။ ပုညဿ၊ ၏။ ကတတ္တာယေဝ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သာလျှင်။ မေ မယာ၊ သည်။ အယံသမ္ဘတ္တိ၊ ဤစည်းစိမ်ကို။ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်၏။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ စိန္တေန္တော၊ ကြံသောသူသည်။ အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသော။ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို။ စိန္တေတုံ၊ ၄၁။ ပဋိဗလောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒါနိ၊ ဌ်။ ပုညံ၊ ကို။ ကတ္တာဝ၊ ၍သာလျှင်။ အနာဂတေ၊ ဌ်။ သမ္ဘတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာပြည့်စုံခြင်းသို့။ ပါပုဏိတုံ၊ ၄၁။ သံက္ကာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေန္တော၊ သည်။ အနာဂတံ၊ သော။ အတ္ထံ၊ ကို။ စိန္တေတုံ၊ ၄၁။ ပဋိဗလောနာမ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံပုညကမ္မံနာမ၊ မည်သည်

ကား။ သပ္ပုရိသာနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ အာစိဏ္ဏံ၊ အလေ့အကျင့်တည်း။ မယ္ဉ္ဉ၊ အဝဲးလည်း။ ဘောဂါပိ၊ စည်းစိမ်တို့သည်လည်း။ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒါယကစိတ္တံပိ၊ လှူလိုသော စိတ်သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဟန္ဒ၊ ခု။ အဟံ၊ သည်။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ကရောမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေန္တော၊ သည်။ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ သော။ အတ္ထံ၊ ကို။ စိန္တေတုံ၊ ၎။ ပဋိဗလောနာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအယံ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ ဣမာနိ တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ ယထာဝုတ္တာနိ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော်။ တောနိ အဋ္ဌင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။

ဤရှစ်ပါးကုန်သော အင်္ဂါတို့ကို ယင်ဟူဧော်ခြင်း၏ အခြံအရံဟူ၍ အဘယ်ကြောင့် ဆိုအပ်သနည်း ဟူသော စောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ ဧတေဟိ ကိရ စသည်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အဋ္ဌကား–

အဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ဧတေဟိ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတာဿ၊ ၏။ ဒါနံ၊ အလှူပေးဏာအရုပ်သို့။ သဗ္ဗဒါသာဟိ၊ တို့မှ။ မဟာဇနော၊ သည်။ ဥပသက်မတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤမင်းသည်။ ဒုဇ္ဇာတော၊ မကောင်းသောဇာတ်ရှိ၏။ ကိတ္တကံ၊ အဘယ်မျှလောက်သော။ ကာလံ၊ လုံး။ ဒဿတိ၊ လှူလတ္တံ့နည်း။ ဣဒါနိ၊ ဦး။ ဝီပဋိသာရီ၊ နှလုံးမသာသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဥပစ္ဆိန္ဒိဿတိ၊ ဖြတ်လတ္တံ့။ ဣတိဧမဘဒိနိ၊ ဤသို့စသော အကြံတို့ကို။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ၍။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ဥပသက်မိတဗ္ဗံ၊ ကပ်အပ်သည်ကို။ န မည္ဉတိ၊ မအောက်မေ့။ တဿ၊ ကြောင့်။ တောနိ အဋ္ဌင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ တဿဧဝံ ယညာဿ၊ ၏သာလျှင်။ (သမ္ဗန်ထည့်)။ ပရိက္ခာရာ၊ အခြံအရံတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိတဿ၊ ကြောင့်။ တောနိ အဋ္ဌင်္ဂါနိ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။

စတုပရိက္ခာရာဒိဝဏ္ဏနာ

သုဇံပဂ္ဂဏှန္တာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မဟာယဇာဂံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို။ ပဋိဂ္ဂဏှနဋ္ဌာနေ၊ ခံရာအရပ်၌။ ဒါနကဋ္ဌဆ္ဆံ၊ တယောက်မမျှသောဆွမ်းကို။ ပဂ္ဂဏှန္တာနံ၊ ခံကုန်သောသူတို့တွင်။ ပဋမောဝါ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော သူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယောဝါ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဣသိသမ္ဗန်)။ ဣမေဟိ စတူဟိတို့၊ ကား။ သုဇာတာဒီဟိ၊ ကောင်းသော အမျိုး အစရှိကုန်သော။ ဧတေဟိ စတူဟိ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။

အဘယ်ကြောင့် ဤလေးပါးတို့ကိုလည်း ယင်၏အင်္ဂါတို့ဟူ၍ ဆိုသနည်း ဟူသော စောဒနာကိုဖြေတော်မူလို၍ ဧတေသုပိ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထုကား–

ဧတေသုပိ၊ ထိုလေးပါးကုန်သော အင်္ဂါတို့သည်လည်း။ အသတိအသန္တေသု၊ မရှိကုန်သည်ရှိသော်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဒုဇ္ဇာတဿ၊ အမျိုးမကောင်းသော သူ၏။ သံဝိဓာနေန၊ စိရင်ခြင်းဖြင့်။ ပဝတ္တဒါနံ၊ ဖြစ်သောအလှူသည်။ ကိတ္တကံ၊ အဘယ်မျှလောက်သော။ ကာလံ၊ လုံး။ ပဝတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ အာဒီနိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သောစကားတို့ကို။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဥပသက်မိတာရော၊ ကပ်တတ်ကုန်သော။ ဇနာ၊ တို့သည်။ နဟောန္တိ၊ ကုန်။ ဂရဟိတပဋိဘာဘာဝတောပန၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သောသဘောမရှိခြင်းကြောင့်ကား။ ဥပသက်မန္တိယေဝ၊ ကပ်ကုန်သလျင်ကတည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမာနိပိ၊ ဤလေးပါးသော အင်္ဂါတို့သည်လည်း။ တယော ယညဿ၊ ၏သာလျင်။ (သမ္ဘန်ထည့်)။ ပရိက္ခာရာ၊ အခြံအရံတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမာနိအင်္ဂါနိပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။

၃၄၂။ တိဿော ဝိဓာဒေသေသ်တိ၊ ဟူသည်ကား။ တိဏိ၊ ကုန်သော။ ထပနာန်၊ ထားခြင်းတို့ကို။ ဒေသေတိ၊ ကြားပေ၏။ သော၊ ထိုပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားသည်။ စိန္တေသိကိရ၊ တတ်။ ကိံစိန္တေသိ၊ နည်း။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒဒမာနာနာမ၊ ပေးကုန်သောသူတို့မည်သည်။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ ဌာနံဌာနံ၊ အကြောင်းတို့တွင်။ (အရာတို့တွင် လည်းဟူ)။ အညတရသ္မိံ၊ တပါးပါး သောအကြောင်း၌။ (တပါးပါးသောအရာ၌ လည်းဟူ)။ စလန္တိ၊ တုန်လှုပ်ကုန်၏။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံရာဇာနံ၊ ကို။ တေသု ဌာနေသု၊ ထိုသုံးပါးကုန်သောအကြောင်းတို့၌။ ပဌမတရညေဝ၊ စွာလျင်။ နိစ္စလံ၊ ဟုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်ကို။ ကရောမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ အာသ ရညော၊ အား။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဝိဓာ၊ ထား ခြင်း တို့ ကို။ ပုရောဟိတော၊ သည်။ ဒေသေသိ၊ ကြား၏။ သော ဘောတော ရညောတိဣဒံ၊ သည်။ ကရဏတ္ထေ၊ ကရိဏ်းအနက်၌။ သာမိ ဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်ရှိသောပုဒ်တည်း။

ဘောတော ရညော ဝိပ္ပဋိသာရော နကရဏီယော ဟူသောပါဠ်၌ ဘောတော ရညော၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ သောဝိပ္ပဋိသာရော၊ ကို။ နဲ့ ကရဏီယော၊ အပ်။ ဤသို့ ဘောတော ရညောကို ကတ္တားအနက်ယောဇနာလေ ဟူလိုသည်။

ဝါ၊ ကား။ ဘောတော ရညာတိ၊ ဟူ၍။ ပါဌော၊ ပါဠ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဝိပ္ပဋိသာရောနကရဏီယောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘာဝဂါနံ၊ တို့၏။ ဝိဂမဟေတုကော၊ ကင်း ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော။ ပစ္ဆာနုတာပေါ၊ နောင်တ တဖန်ပူပန်ခြင်းကို။ နဲ့ ကတ္တာဗ္ဗော၊ အပ်။ ပုဗ္ဗစေတနာပဉ္စန၊ ရှေး၌ ဖြစ်သော စေတနာကိုကား။ အစလော၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ပတိဋ္ဌပေတဗ္ဗော၊ တည်စေအပ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ပုဗ္ဗစေတနာကို မတုန်လှုပ်စေသည်ဖြစ်၍ တည်စေအပ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဒါနံ၊ သည်။ မဟပ္ဖလံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ပုရောဟိတော၊ သည်။ ဒဿေတိဉာပေတိ၊ သိစေ၏။ ဣတရေသု၊ ကုန်သော။ ဒ္ဝီသု၊ ကုန်သော။ ဌာနေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ သေနယော၊ တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ မုဉ္စစေတနာပိ၊ လှတ်ဆဲဖြစ်သော ကာလ၌ဖြစ်သော စေတနာကိုလည်းကောင်း။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌။ သမနုဿရဏစေတနာဒ၊ အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့သော စေတနာကိုလည်းကောင်း။ နိစ္စလော၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ၏။ တထာ၊ ထို့သို့မတုန်လှုပ်သောအခြင်းအရာဖြင့်။ အကာရောန္တိဿ၊ မပြုသောသူအား။ (၏လည်းဟူ)။ ဒါနံ၊ သည်။ မဟပ္ဖလံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ မဟာရောရုဝံ၊ မဟာရောရုဝသို့။ ဥပပန္နဿ၊ ရောက်သော။ သေဋ္ဌိဂဟပတိနော၊ သူဌေးကြီး၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဥဋ္ဌာရေသု၊ မြတ်ကုန်သော။ (များကုန်သော လည်းဟူ)။ ဘောဂေသု၊ တို့၌။ နဲ့ နမတိဝိယ၊ မညှတ်သကဲ့သို့။ ရညော၊ ၏။ ဥဋ္ဌာရေသု၊ ကုန်သော။ ဘောဂေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ စိတ္တံ၊ သည်။ နာပိ နမတိ၊ ညှတ်လည်းမညှတ်။

၃၄၃။ ဒဿဟာကာရေဟီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒဿဟိ၊ ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ တဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိကိရ၊ တတ်။ အယံရာဇာ၊ သည်။ ဒုဿီလေ၊ တို့ကို။ ဒိဿ၊ ၍။ ယဿ မေ၊ ၏။ ဒါနံ၊ ကို။ ဧဝရူပါ၊ ကုန်သော။ ဒုဿီလာ၊ တို့သည်။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တဿ မေ၊ ၏။ ဒါနံ၊ သည်။ နဿီသတိဝတာ၊ ပျက်အံ့သည်

တကား။ ဣတိ၊ သို့။ သီလဝန္တောသုပိ၊ တိဋ္ဌလည်း။ ဝိပ္ပဋိသာရံ၊ ကို။ သစေ ဥပ္ပါဒေဿဘိ၊ အာကယ်၍ ဖြစ်စေလတ်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ နှလုံးမသာခြင်းကို ဖြစ်စေသည်။ သတိ၊ သော်။ တဿ ရညော၊ ၏။ ဒါနံ၊ သည်။ မဟပ္ဖလံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်။ နဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။

ဒုသီလကိုမြင်၍ သီလဝန္တကိုဋ္ဌ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်လတ္တံ့။ ထိုသို့ သီလဝန္တကိုဋ္ဌ နှလုံးမသာဖြစ်သည်ရှိသော် ဒါန၏အကျိုးမကြီးသည်ဖြစ်ခဲ့ရာ၏ ဟူလိုသည်။

ဒါယကာနံ၊ တို့၏။ ဝိပ္ပဋိသာရောစနာမ၊ နှလုံးမသာခြင်း မည်သည်ကား။ ပဋိဂ္ဂါဟကတောဝ၊ အ လ္လ ခံ ပဋိဂ္ဂ် လ် ကြောင့် သာ လျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ အဿ ရညော၊ ထိုမင်း၏။ ဝိပ္ပဋိသာရံ၊ နှလုံးမသာခြင်းကို။ ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦးစွာလျှင်။ ငိနောဒေမိ၊ ဖျောက်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဒသဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဥပစ္ဆိဇ္ဇတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှာ။ ယုတ္တံ၊ လျောက်ပတ်သော။ (သင့်သောလည်းဟူ။ ဝိပ္ပဋိသာရံ၌ ဝိသေသနစပ်)။ ပဋိဂ္ဂါဟကေသုပိ၊အ လ္လ ခံ ပဋိဂ္ဂ် လ် တို့၌လည်း။ ဝိပ္ပဋိသာရံ၊ ကို။ ဝိနောဒေသိ၊ ၏။ (ဣတိသဒ္ဒါကား ပရိသမာပနတည်း)။ တေသံယေဝ တေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေသံယေဝ၊ ထိုဒုဿီလျပုဂ္ဂ် လ်တို့အား သာလျှင်။ တေနပါပေန၊ ဖြင့်။ အနိဋ္ဌော၊ ဆင်းရဲသော။ ဝိပါကော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အညေသံ၊ တို့အား။ နဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ယဇတံဘဝန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘဝံ၊ အရှင်မင်းကြီးလည်။ ဒေတု၊ လူတော်မူလော။ သဇ္ဇ တန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိဿဇ္ဇတု၊ စိရင်တော်မူလော။ အန္တရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အဗ္ဘန္တရံ၊ စိတ်ကို။

၃၄၄။ သောဋ္ဌသဟိ အာကာရေဟိ စိတ္တံ သန္ဒဿေသိတိဣမိနာ ပါဌေန၊ သောဋ္ဌသဟိ ။ပ။ သန္ဒဿေသိဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ ဣမ၊ ဤသုတ်၌။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏား သည်။ ရညော၊ အား။ မဟာဒါန အနုမောဒနံနာမ၊ အလှူကြီးကို ဝမ်းမြောက်ခြင်းမည်သည်ကို။ အာရဒ္ဓါ၊ အားထုတ်၏။ တတ္ထပါဌေ၊ ထိုသောဋ္ဌသဟိ ။ပ။ သန္ဒဿေသိ ဟူသော ပါဌ်၌။ သမဘိနိဝိဋ္ဌဿ၊ သော။ သံဒဿေသိတိပဒဿ၊ ၏။ ဣဒံဒါနံ၊ ကို။ ဒါတာ၊ ပေးသောသူသည်။ ဧဝရူပံ၊ သော။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ကို။ လဘတိ၊

၏။ ဣတိဣမံ အတ္ထံ၊ ဤသို့သောအကျိုးကို။ ဒဿေတ္ဝာ ဒဿေတ္ဝာ၊ ပြ၍ ပြ၍။ ကဒေသိ၊ ၏။ သမာဒပေသီတိ၊ ဟူသည်ကား။ တဒတ္ထံ၊ ထိုထိုသော အကျိုးကို။ သမာဒပေတ္ဝာ၊ ယူစေ၍။ ကထေသိ၊ ၏။ သမုတ္တေဇေသိတ့်၊ ဟူသည်ကား။ ဝိပ္ပဋိသာရ ဝိနောဒနေန၊ နှလုံးမသာခြင်းကို ဖျောက်ခြင်း ဖြင့်။ အာသ၊ ထိုမဟာဝိဇိတမင်း၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဝေဒါပေသိ ဖြစ်စေ၏။ သံပဟံသေသီတိ၊ ဟူသည်ကား။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒဒမာနေန၊ ပေးသော။ တေ တယာ၊ သည်။ သုန္ဒရံ၊ ကောင်းသောအမှုကို။ ကတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထုတိ်ံ၊ ကောင်းခြီးကို။ ကတ္ဝာ၍။ကထေသိ၏။ဝတ္တာဓမ္မတော နတ္ထိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဓမ္မေန၊ နှင့်။ သမေန၊ ညီသော။ ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ဝတ္တာ၊ ဆိုဘတ်သောသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၃၄၅။ န ရက္ခာ ဆိဇ္ဇံ သု ။ပ။ ပရဟိံသတ္ထာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ (ဌပေန္တိဋ္ဌစပ်) ၊ ယူပနာမကော၊ ယူပအမည်ရှိကုန်သော။ (ယဇ်တိုင် အ မည် ရှိ ကုန် သော လည်း ဟူ)။ မဟာထမ္ဘော၊ ကြီးစွာသော တိုင်တို့ကို။ ဥဿာပေတ္ဝာ၊ စိုက်၍။ (ဆောက်၍ လည်းဟူ)။ အသုကရာဇာ၊ ဤမည်သော မင်း သည်။ အသုကာမစ္စော၊ ဤမည်သော အမတ်သည်။ အသုကဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဧဝရူပံနာမ၊ ဤ သို့ အ မည် ရှိ သော။ မဟာယာဂံ၊ ကြီးစွာသောယဇ်ကို။ ယဇတိ၊ ပူဇော်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နာမံ၊ ကို။ လိခိတ္ဝာ၊ ရေး၍။ ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်၏။ ဒဗ္ဗဘိဏာနိစ၊ နေဇာမြက်တို့ကို လည်း။ (ယာနိဟူ၍ပါဠိရှိပြန်၏ မသင့်)။ လာယိတ္ဝာ၊ ရိတ်၍။ ဝနမာလာ သဒိသံပေန၊ ဘောပန်း၏ အသွင်ဖြင့်။ ယညသာလုံ၊ ယဇ်ပူဇော်ရာ တင်း ကုပ်ကို။ ပရိက္ခိပန္တိ၊ ထက်ဝန်း ကျင်ရံကုန်၏။ ဘူမိယံစ၊ ဦမူလည်း။ ပတ္ထရန္တိ၊ ဖြန့်ကုန်၏။ ဇေပိ ဇနာ၊ တို့သည်လည်း။ ရက္ခာ၊ တို့ကို။ န ဆဇ္ဇံသု၊ မဖြတ်ကုန်။ ဒဗ္ဗာ၊ နေဇာမြက်တို့ကို။ န လုယ်ံသု၊ မရိတ်ကုန်။ ဂါဠဝါဝါ၊ တို့ကိုဂင်း။ အဇာဒယောဝါ၊ ဆိတ် အ စ ရှိ သည် တို့ ကို ဂင်း။ ကိမ္မန၊ အသို့လျှင်။ ဟညိဿန္တိ၊ သတ် ကုန် လတ္တံ့ နည်း။ (တနည်းကား)။ ကိံပနဟညိဿန္တိ၊ အဘယ်မှာ သတ်ကုန်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ဒါသာတို့၊ ဟူသည်ကား။ အန္တောဂေဟဒါသာဒယော၊ အိမ်ပေါက်ကျွန်အစရှိသည်တို့တည်း။ ပေသေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေဇနာ၊

တို့သည်။ ပုဗ္ဗမေဝ၊ ရှေးဦးစွာလျှင်။ ဓနုံ၊ ကို့။ ဂဟေတွဝ၊ ၍။ ကမ္မံ၊အမှုကို့။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဇနဝ၊ တို့သည်။ ပေဿာ၊ ပေဿမည်ကုန်၏။ ကမ္မ ကာရုတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေဇနဝ၊ တို့သည်။ ဘတ္တဝေတ္တနေ၊ ထမင်းရှိရာ တို့ကို့။ ဂဟေတွဝ၊ ၍။ ကမ္မံ၊ ကို့။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဇနဝ၊ တို့သည်။ ကမ္မကာရ၊ မည်ကုန်၏။ ဒုက္ကတဇီတာနဝမ၊ မည်ကုန်သည်ကား။ ဒုက္ကာ ယဋ္ဌိ မုဂ္ဂရာဒီနိ၊ တောင်ဝှေး နှင်တံ ဆောက်ပုတ်အစရှိသည်တို့ကို့။ ဂဟေတွဝ၊ ၍။ ကမ္မံ၊ ကို့။ ကရောထ၊ ကုန်လော။ ကရောထ၊ ကုန်လော။ ဣတိဝံ၊ ဤသို့။ တဇ္ဇီတာ၊ ခြိမ်းခြောက်အပ်ကုန်သော သူတို့တည်း။ ဘယတဇ္ဇီတာနဝမ၊ မည်ကုန်သည်ကား။ ကမ္မံ၊ ကို့။ သစေကရောသိ၊ အံ့။ ကုသလံ၊ ကောင်း၏။ နောစေကရောသိ၊ အကယ်၍မပြုအံ့။ ဟတ္ထာဒီနိ၊ လက်အစရှိသည်တို့ကို့။ (ကံထည့်)။ ဆိန္ဒိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဗန္ဓိဿာမ၊ ဖွဲ့ကုန်အံ့။ မာရေဿာမ၊ သတ်ကုန်အံ့။ ဣတိဝံ၊ သို့။ ဘယေန၊ ဧဘားဖြင့်။ တဇ္ဇီတာ၊ ခြိမ်းခြောက် အပ်ကုန်သော သူတို့တည်း။ ဇေတပန၊ ထိုကျွန်အစရှိသော သူတို့ကား။ ဒဏ္ဍတဇ္ဇီတာ၊ ဒဏ်တို့ဖြင့် ခြိမ်းခြောက်အပ်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ ကုန်။ ဘယတဇ္ဇီတာ၊ ကုန်သည်။နဟောန္တိ၊ ကုန်။ အဿုမုခါ၊ မျက်ရည်ဖြင့်အလိမ်း လိမ်းကပ်သော် မျက်နှာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဆောဒမာနာ၊ ငိုကုန်လျက်။ ပရိကမ္မာနိ၊ ယင်၏ပရိကမ်တို့ကို့။ နအာကံသု၊ ကုန်။ အထခေါ၊ စင်စစ်သဖြင့်ကား။ ပိယသမုဒါစာရနေဝ၊ ချစ်ဘွယ်သောစကားဖြင့်သာလျှင်။ သမုဒါစရိယမာနာ၊ ခေါကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိကမ္မာနိ၊ တို့ကို့။ အာကံသု၊ ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုယင်ပူဇော်ရာ၌။ ဒါသံဝါ၊ ကျွန်ကိုမူလည်း။ ဒါသာတိ၊ ကျွန်တို့ဟူ၍။ နအာသာန္တိ၊ မခေါကုန်။ ပေဿံဝါ၊ စေပါးသောသူကိုမူလည်း။ ပေဿာတိ၊ တို့ဟူ၍။ နအာလပန္တိ၊ ကုန်။ ကမ္မကရံဝါ၊ အမှုကိုပြုသောသူကိုမူလည်း။ ကမ္မကရောတိ၊ တို့ဟူ၍။ နအာလပန္တိ၊ ကုန်။ ယထာနာမဝသေနေဝပန၊ မှည့်တိုင်းသော အမည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ ပိယသမုဒါစာရေန၊ ချစ်ဘွယ်သောစကားဖြင့်။ အာလပိတ္ဝာ၊ ခေါ၍။ ဣဏ္ဍိပုရိသဗလဝန္တဒုဗ္ဗလာနံ၊ မိန်းမယောကျ်ားအားကြီးသောသူ အားနည်းသော သူတို့အား။ အနုရူပမေဝ၊ လျောက်ပတ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ကမ္မံ၊ ကို့။ ဒဿေတွဝ၊ ၍။ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ၊ ဤမည်သောအမှု ဤမည်သော

အမှုကိုလည်း။ ကရောထ၊ ကုန်လေ၁။ ကွတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တေပိဇနာ၊ တို့သည်လည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ ရုစိဝသေနေဝ၊ အလို၏အစ္ဆမ်းဖြင့် သာလျှင်။ ကမ်္မံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ယေ ကွစ္ဆိ ံသု ပ။ တံ အကံသူတိ၊ တေ ကွစ္ဆိ ံသု ။ပ။ တံ အကံသု ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ သပ္ပိ တေလ နဝနီတ ဒဓိ မဓု ဖာဏိတေနဧဝ ။ပ။ မဂမာသိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ရာဇာ၊ မဟာဝိဇိတမင်းသည်။ နဂရဿ၊ ၏။ ဗဟိ၊ ၌။ စတူသု၊ ကုန်သော။ ဒ္ဝါရေသု၊ တို့၌ဌင်း။ နဂရဿ၊ ၏။ အန္တော၊ ၌။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌ဌင်း။ ကွတိ၊ ဤသို့။ ပဥ္စသု၊ ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရပ်တို့၌။ ပဥ္စမဟာဒါန သာလာယော၊ ငါးဆောင်သော ကြီးစွာသော အလှူတင်းကုပ်တို့ကို။ ကာရာပေတွာ၊ စေ၍။ ဧကေကိဿာယ၊ တဆောင်တဆောင်သော။ သာလာယ၊ အလှူဘင်းကုပ်၌။ သတသဟဿံသတသဟဿံ၊ တသိန်းတသိန်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ဒိဝဓေ ဒိဝဓေ၊နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း။ ပဥ္စသတသဟဿာနိ၊ ငါးသိန်းသော ဥစ္စာတို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။သူရိယုဂ္ဂမနတော၊ နေအရုဏ်တက်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ တဿတဿကာလဿ၊ အား။ အနုရူပေဟိ၊ လျောက်ပတ်ကုန်သော။ (ယာဂု ခဇ္ဇက ဘတ္တ ဗျဉ်းန ပါနကာဒီဟိ၌ ဝိသေသန စပ်)။ သဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ သုဝဏ္ဏကဋ္ဌဉ်၊ ရွှေယောက်ချိကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ပဏီဓတိဟိ၊ အထူးသဖြင့် ကောင်းမြတ်ကုန်သော။ သပ္ပိ တေလာဒိ သမ္မိသေဟော့ဝ၊ ထောပတ် ဆီ အစရှိသည်တို့နှင့် ရောသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ယာဂု ခဇ္ဇက ဘတ္တ ဗျဉ်းန ပါနကာဒီဟိ၊ ယာဂု ခဲဘွယ် ထမင်း ဟင်းလျာ အဖျော်အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ မဟာဇနံ၊ ကို။ သန္တပ္ပေသိ၊ ရောင့်ရဲစေ၏။ ဘာဇနာနိ၊ ခွက်တို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဂဏ္ဌိတုကာမာနံ၊ ယူလိုကုန်သော သူတို့အား။ တထေဝ၊ ထိုအလိုရှိတိုင်းသာလျှင်။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ သာယန္ဟသမယေပန၊ ညအခါ၌ကား။ ဝတ္ထ ဂန္ဓံမာလာဒီဟိ၊ အဝတ် ပုဆိုး နံ့သာပန်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ သံပူဇေသိ၊ ရိုသေစွာပူဇော်၏။ သပ္ပိအာဒီနံပန၊ တို့၏ကား။ မဟာစာဋိယော၊ အိုးစရည်းကြီးတို့ကို။ ပူရာပေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ယောဇနေ၊ သည်။ ယံ ဘောဇနံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ်တုကာမာ၊ စားခြင်းငှာ အလိုရှိ၏။ သောဇနေ၊ သည်။ တံဘောဇနံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ်တု၊ စားစေသတည်း။ ကွတိမနသိကတွာ၊ ၍။ အနေကသတေသု၊

အရာမကကုန်သော။ ဌာနေသု၊ တို့ဋ္ဌ။ ဌပါပေသိ၊ ထားစေ၏။ တံဌပါပနံ၊ ထိုသို့ထားစေခြင်းကို။ သန္ဓဲဝယ၊ ၍။ သပ္ပိ ။ပ။ မဂမာသိတိဋ္ဌဒံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

၃၄၆။ ပဟူတံ သာပတေယျံ အာဒါယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဟူတံ၊ သော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ တေမနုဿာ၊ တို့သည်။ စိန္တေသုံကိုရ၊ ကုန်သတတ်။ ကိ စိန္တေသုံ၊အသို့ကြံကုန်သနည်း ဟူမူကား။ အယံရာဇာ၊သည်။ သပ္ပိ တောလာဒီနိ၊ တို့ကို။ ဇနပဒတော၊ မှ။ အနာဟရာပေတ္ဝာ၊ မဆောင်စေမူ၍။ အတ္တာနော၊ ၏။ သန္တကမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ နီဟရိတ္ဝာ၊ ထုတ်၍။ မဟာဒါနံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ အမ္မေပန၊ တို့ကိုကား။ ရာဇာ၊ သည်။ကိဋ္ဌ၊တစုံတခုသော ဥစ္စာကို။ န အာဟာရာပေတိ၊မဆောင်စေ။ ဣတိ တသ္မာ၊ကြောင့်။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဘဝိတုံ၊ ဌာ။ နယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ရညော၊ ၏။ ဃရေ၊ ဋ္ဌ။ ဓနံ၊ သည်။အာဂ္ဂယဓမ္မမေဝ၊ မကုန်ခြင်း သဘောရှိသည်သာလျှင်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အမ္မေသုပိ၊ တို့သည်လည်း။ အဒေန္တေသု၊ မပေးကုန်သည် ရှိသော်။ ရညော၊အား။အညော၊သော။ကော၊အသူသည်။ဒဿတိ၊ပေးလတ္တံ့နည်း။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ အဿရညော၊ အား။ဓနံ၊ ကို။ ဥပသံဟရာမ၊ ဆောင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသုံ၊ ကုန်၏။ တေမနုဿာ၊ တို့သည်။ဂါမဘာဂေနစ၊ ရွာအဘို့ဖြင့်၎င်း။နိဂမဘာဂေနစ၊နိဂုံးအဘို့ဖြင့်၎င်း။ နဂရဘာဂေနစ၊မြို့အဘို့ဖြင့်၎င်း။ သာဓုပတေယျံ၊ ဥစ္စာနှစ်ကို။သံဟရိတ္ဝာ၊ပေါင်း၍။သကဋ္ဌာနံ၊လှည်းတို့ကို။ ပုရေတ္ဝာ၊ ပြည့်စေ၍။ ရညော၊ အား။ဥပဟရိံသု၊ ဆောင်ကုန်၏။ တံဥပဟရဏံ၊ထိုသို့ဆောင်ခြင်းကို။သန္ဓာယ၊၍။ပဟူတံ သာပတေယျန္တိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၃၄၇။ ပုရတ္ထိမေန ယညာဝါဋ္ဌဿာတိ၊ဟူသည်ကား။ပုရတ္ထိမတော၊အရှေ့မျက်နှာမှ။ ကဒတာ၊ပြုအပ်သော။ (ဆည်ပါ)။နဂရဒ္ဒါရေ၊ဋ္ဌ။ ကတာယ၊ပြုအပ်သော။ ဒါနသာလာယ၊ အလှူတင်းကုပ်၏။ ပုရတ္ထိမဘာဂေ၊ အရှေ့အဘို့ဋ္ဌ။ ယထာ ယေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ပုရတ္ထိမဒိသတော၊ မှ။အာဂစ္ဆန္တာ၊ လာကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ခတ္တိယာနံ၊ မင်းသားတို့၏။ ဒါနသာလာယ၊ ဋ္ဌ။ ယာဂုံ၊ ကို။ ပိဝိတ္ဝာ၊ ၍။ ရညော၊ ၏။ ဒါနသာလာယ၊ဋ္ဌ။ ဘုဉ္ဇိတ္ဝာ၊ ၍။ နဂရံ၊သို့။ပဝိသန္တိ၊ကုန်၏။ ဧဝံ ရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ဌာနေ၊ဋ္ဌ။ခတ္တိယာ

ဒယော၊ တို့သည်။ ဒါနာနိ၊တို့ကို။ပဋ္ဌပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ဒက္ခိဏေန ယညော ဝါဒဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒက္ခိဏာတော၊ တောင်မျက်နှာမှ။ကတော၊ သော။ နဂရဒ္ဒါရေ၊ ၌။ ကတာယ၊ သော။ဒါနသာလာယ၊ အာလှူတင်းကုပ်၏။ဒက္ခိဏာဘာဂေ၊ ၌။ ဝုတ္တာနယေနေဝ၊ဖြင့်သာလျှင်။အမစ္စာဒယော၊ တို့သည်။ဒါနာနိ၊ တို့ကို။ ပဋ္ဌပေသုံ၊ ကုန်၏။ပစ္ဆိမုတ္တာရေသုပိ၊ အနောက်မျက်နှာ မြောက်မျက်နှာ တို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိသလျှင်ကတည်း။

၃၄၈။ **အဟော ယညော အဟော ယညသမ္ပဒါတိ၊** ဟူသည်ကား။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သပ္ပိအာဒီဟိ၊ ကို့ဖြင့်။ နိဋ္ဌာနဂမနံ၊ ယဇ်၏ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကို။ သုတ္တာ၊ ၍။လောကော၊ ၌။ ယံဘောဇနံ၊ သည်။ မဓုရံ၊ ကောင်း၏။ တဒေဝဓဘာဇနံ၊ ကိုသာလျှင်။ သမဏော၊ သော။ ဂေါတမော၊ သည်။ ကထေတိ၊ ၏။ ယန္ဒ၊ ခု။ အဿ ဂေါတမဿ၊၏။ယညံ၊ ကို။ပသံသာမ၊ ချီးမွမ်းကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ တဋ္ဌစိတ္တာ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပသံသမာနာ၊ ချီးမွမ်းလိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ သို့။အာဟံသု၊ကုန်၏။**တုဏ္ဍိဘူတော ဝ နိသိန္နော ဟောတိတိ၊** ဟူသည်ကား။ ကူဋဒန္တောပနံ၊ ကူဋဒန္တပုဏ္ဏားသည်ကား။ ဥပရိ၊ အထက်၌။**စတ္တာဠီ၊** ဆိုအပ်လတ္တံ့သော။**အတ္ထံ၊** ကို။ စိန္တယမာနော၊ ကြံလျက်။ နိဿဒ္ဒေါ၊ အသံမရှိသည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အထက်၌ဆိုလတ္တံ့သော အနက်ဟူသည်ကား သမဏော ပန ဂေါတမော၊ နု ဧဝံ မာဟ ဧဝံ မေ သုတန္တိ ဝါ ဧဝံ အရဟသိ ဘုဝိတုန္တိ ဝါ အစရှိသည်တို့ဖြင့် ဆိုလတ္တံ့သော စကားကိုရည်၍ ဆိုသတည်း။

အဘိဇာနာတိ ပန ဘဝံ ဂေါတမောတိ ဣဒံဝစနံ၊ စကားကို။ ဗြာဟ္မဏော၊ ကူဋဒန္တ ပုဏ္ဏားသည်။ ပရိဟာရေန၊ ပရိဟာရ်ဆောင်သဖြင့်။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသည်ဖြစ်၍။ အာဟ၊ ၏။ **ဟိ သစ္စံ၊**၏။ ဣတရထာ၊ ပရိဟာရ်ဆောင်ခြင်းမှ တပါးသောအပြားဖြင့်။ (ပုစ္ဆိယမာနေ ထည့်ပါ)။ပုစ္ဆိယမာနေ၊**မေး**အပ်သည် ရှိသော်။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တုံ၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ တဒါ၊ ထိုယစ်ပူဇော်သောအခါ၌။ ရာဇာ၊မဟာဝိဇိတမင်းသည်။အဟောသိကိံ ပန၊လော။ဥဒါဟု၊ မူကား။ပုရောဟိတော၊ပုရောဟိတ်အမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏော၊သည်။အဟောသိကိံ ပန၊ လော။ ဣတိဝေါ၊ ဤသို့။ဥဇုကမေဝ၊ဖြောင့်ဖြောင့်သာလျှင်။ပုစ္ဆိယမာနော၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍။အဂါရဝဝေါဝိယ၊မရှိသကဲ့သို့။ ဟောတိ၊၏။

နိစ္စဒါနအနုကုလယညဝဏ္ဏနာ

၃၄၉။ အတ္ထိ ပန ဘော ဂေါတမာတိ ဣဒံဝစနံ၊ ကိံ။ (အာဟဋ္ဌစပ်)။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ (အာဟဋ္ဌ ကတ္တားစပ်)။ သကလဇမ္ဗုဒီပဝါသိနံ၊ အာလုံးစုံသောဇမ္ဗူဒိပ်၌ နေကုန်သော သူတို့အား။ ဥဋ္ဌာယ သမုဋ္ဌာယ၊ လုံ့လပြု၍။ ဒါနံနာမ၊ ဒါနမည်သည်ကို။ ဒါတုံ၊ ငှာ။ ဂရုကံ၊ ဝန်လေး၏။ သကလဇနုပဒေါစ သည်သည်း။အတ္ထာနော၊၏။ကမ္မာနိ၊တို့ကို။ အကရောန္တော၊ ၍။ နသိဿတိ၊ ပျက်စီးလတ္တံ့။ အမှာကံပိ၊ တို့အားလည်း။ ဣမမှာ ယညာ၊ မှ။ အညော၊ သော။ အပ္ပသမ္ဘာရတရောစေဝ၊ နံည်းသောအဆောက်အဦ ရှိသည်လည်းဖြစ်ထသော။ မဟပ္ဖလတရောစ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်လည်း ဖြစ်ထသော။ ယညော၊ သည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆန္တော၊ ဖြစ်၍။ အာဟာ၊ ၏။ နိစ္စဒါနာနိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဓုဝဒါနာနိ၊ အမြဲလူအပ်ကုန်သော။ နိစ္စဘတ္တာနိ၊ နိစ္စဘတ်တို့ကို။ အနုကုလယညာနိတိ၊ ဟူသည်ကား။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ပိတုပိတာမဟာဒီဟိ၊ အဘ အဘိုး အစရှိကုန်သော သူတို့သည်။ ပဝတ္တိတာနိ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်၏။ ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ ပစ္ဆာနုဂတပုရိသေဟိပိ၊ နောက်အဆက်ဆက်ဖြစ်သော သူတို့သည်လည်း။ ဝံသပရံပရာယ၊ အနွယ်အဆက်ဆက်ဖြင့်။ ပဝတ္တေတဗ္ဗာနိ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော။ ယာနိ တာနိ နိစ္စ ဒါနာနိ၊ အကြင်နိစ္စဘတ်အလှူတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေရူပါနိ၊ ကုန်သော။ သိလဝန္တော၊ သီလရှိကုန်သော သူတို့ကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍။ နိဗ္ဗဒါနာ၊နိ၊ အမြဲလူအပ်ကုန်သော။ တာနိ နိစ္စ ဒါနာနိ၊ တို့သည်။ တသ္မိံ ကုလေ၊ ထိုအမျိုးသည်။ သုဒလိဒ္ဓေပိ၊ အလွန်ဆင်းရဲသော်လည်း။ န ဥပစ္ဆိန္နန္တိ၊ မပြတ်ကုန်။

တတြ၊ ထိုသို့မပြတ်ရာ၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဝတ္ထု၊ ဥဒါ ဟရဏ်ပေတည်း။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ၏။ ဃရေ၊ ၌။ ပဉ္စနိစ္စဘတ္တာသတာနိ၊ ငါးရာသောနိစ္စဘတ်တို့ကို။ ဒိယိံ သုကိရ၊ လှူကုန်သတတ်။ ပဉ္စသတာနိ၊ငါးရာကုန်သော။ ဒန္တမယသလာကာနိ၊ဆင်စွယ်ဖြင့်ပြုအပ်သောစာရေးဒဏ်တို့သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်၏။ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောင်မှ။ တံကုလံ၊ ထိုအမျိုးကို။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ဒါလိဒ္ဒိယေန၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်။ အဘိဘူတံ၊ နှိပ်စက်အပ်၏။ တသ္မိံ ကုလေ၊ ၌။ ကော၊ တယောက်သော။ ဒါရိကာ၊ သတို့သမီး

သည်။ ကေသလဝ်ကတော၊ တခုဿာစာရေးဒဏ်ထက်။ ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်။ ဒါတုံ၊ ဌာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ သာပိ ဒါရိကာ၊ သည်လည်း။ ပစ္ဆာ၊ ဌ်။ သေတဝါဟနရဇ်ံ၊ သေတဝါဟန အမည်ရှိသောပြည်သို့။ ဂန္ဒွာ၊ ၍။ ခလုံ၊ ကောက်နယ်ဘလင်းကို။ သောခေတ္တာ၊ ၍။ လဒ္ဓဓညေန၊ ရသောစပါးဖြင့်။ တံသလာကံ၊ ထိုတခုသောစဝ်ရေးဒဏ်ကို။ အဒါသိ၊ ၏။ ဧကော၊ သော။ ထေရော၊ သည်။ ရညော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ ၏။ ရာဇာ၊ သည်။ တံ၊ ထိုသတ္တိသို့။ အာနေတ္ဝာ၊ ၍။ အဂ္ဂမဟေသိဌာနေ၊ ဌ်။ ဌပေသိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုသတ္တိသို့သည်။ တတော၊ ထိုသို့ မိဖုယားကြီးအရာကို ရသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပုန၊ ဖန်။ ပဥ္စပိ သလာကဘတ္တာသတာနိ၊ ငါးရာသောစာရေးဒဏ်ဘတ်တို့ကို။ ပဝံတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။

ဒဏ္ဍပဟာရုတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ တိဋ္ဌထ၊ လော။ တိဋ္ဌထ၊ လော။ ဣတိစ၊ သို့ၔင်း။ ဥဇုကံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်။ ဂန္ဒွာ၊ ၍။ ဂဏ္ဌထ၊ ကုန်လော။ ဂဏ္ဌထ၊ ကုန်လော။ ဣတိစ၊ သို့ၔင်း။ ဣတိအာဒီနိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ဒီယမာနာ၊ လူအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒဏ္ဍပဟာရုပိ၊ တောင်ဝှေးတံဖြင့် ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့သည်ၔင်း။ ဂလဋ္ဌဟာပိ၊ လည်ကိုကိုင်ခြင်းတို့သည်ၔင်း။ ဒီဃန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ အယံ ခေါ ဗြာဟ္မဏ ဟေတု။ပ။မဟာနိသံသတရဉ္စာတိ ဧတ္ထပါဌေ၊ ဌ်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဟာယညေဝိယ၊ ကြီးစွာသောယဇ်ပူဇော်ခြင်းဌ်ကဲ့သို့။ ဣမသ္မိံ သလာကဘတ္တေ၊ ဤစာရေးဒဏ်ဘတ်ဌ်။ ဗဟူဟိ၊ ကုန်သော။ ဝေယျာဝစ္စကရေဟိဝါ၊ အမှုကြီးငယ်ကိုပြုသောသူတို့ဖြင့်ၔင်း။ ဥပကရဏေဟိဝါ၊ အဆောက်အဦတို့ဖြင့်ၔင်း။ အတ္ထော၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤစာရေးဒဏ်ဘတ်လှူခြင်းသည်။ အပဋ္ဌတရံ၊ နည်းသောအဆောက်အဦရှိ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤစာရေးဒဏ်ဘတ်လှူရာဌ်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗဟူနံ၊ တို့၏။ ကမ္မဿ္ဆဒဝသေန၊ အမှုကိုဖြတ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပီဋဌသဒ်ါတော၊ နှိပ်စက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ သမာရဗ္ဘော၊ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ (ညှဉ်းဆဲခြင်းသည်လည်းဟူ)။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အပဋသမံရမ္ဘတရဉ္စ၊ နည်းသောနှိပ်စက်ခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတံသလာကဘတ္တံ၊ ကို။ သံဃဿ၊ အား။ ယိဋ္ဌံ၊ ပူဇော်အပ်၏။ ပရိစ္စတ္တံ၊ စွန့်အပ်၏။ တသ္မာ၊

ကြောင့်။ ယညန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဆဋ္ဌဂ်သမန္နာဂတာယ၊ ခြောက် ပါး သော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဒက္ခိဏာယ၊ အလှူဒါန။ ပုညာဘိသန္ဒဿ၊ ကောင်းမှုအကျိုး၏။ ပမာဏံ၊ ကို။ (ကာတုံဥစ်) ။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ ဥ။ ဥဒကဿ၊ ၏။ ပမာဏံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ နု သုကရံ နု သက္ကာတ္ထ၀၊ မတတ်နိုင်သကဲ့သို့။ တ္ထဒဠှ၊ ဤနိစ္စဘတ်အလှူသည်လည်း။ တထာဝိဓံ၊ ထိုကဲ့သို့ သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံနိစ္စဒါနံ၊ သည်။ မဟပ္ဖလတရဉ္စ၊ ကြီးသောအကျိုးရင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာနိသံသတရဉ္စ၊ ကြီးသောအကျိုးဆက်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၃၅၀။ ဤဒံ၀စနံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ စိန္တေသိ၊ ၏။ ကိံ စိန္တေသိ၊ နည်း။ ဤဒမ်ပိနိစ္စဘတ္တံ၊ ကိုလည်း။ ဥဋ္ဌာယ၊ အားထုတ်၍။ သမုဋ္ဌာယ၊ အဖန်တလဲလဲ အားထုတ်၍။ ဒဒတော၊ ပေးသောသူအား။ ဒိ၀သေ ဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း။ ဧကဿ၊ တယောက်သောသူ၏။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ နဿတိ၊ ပျက်၏။ နဝနဝေါ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်သော။ ဥဿာဟော၊ အားထုတ်ခြင်းကိုလည်း။ ဇနေတဗ္ဗော၊ ဖြစ်စေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤတော၊ ဤနိစ္စဘတ် လှူသည်မှ။ (ဤစာရေးဒဏ်ဘတ် လှူသည်မှ လည်းဟူ) ။

ဤအရာ၌ စာရေးဒဏ်ချမှတ် လှူသောဘတ်ကို နိစ္စဘတ်ဟု ဆိုသတည်း။

အညော၊ သော။ (ဤတော လိုက်ပါ)။ ဤတော၊ ဤနိစ္စဘတ်လှူသော အောက်။ အပဗ္ဗတရော၊ နည်းသောအမှုရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ အပ္ပသမာရမ္ဘတရော၊ နည်းသော နှိပ်စက်ခြင်း ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ယညော၊သည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ လော။ ဤတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္ထိ ပန ဘော ဂေါတမာဘိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအလှူဘို့တွင်။ သလာကဘတ္တေ၊ စာရေးဒဏ်ဘတ်၌။ ကိစ္စပရိယေသာသနံ၊ ကိစ္စ၏ပြီးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ (သလာကဘတ္တေ ဟူသောစကားကို နိစ္စဘတ်ကိုရည်၍ဆိုသတည်း) ။ ဇနေန၊ တဇယောက်သော ယောကျ်ားသည်။ ဥဋ္ဌာယ၊လုံ့လပြု၍။ သမုဋ္ဌာယ၊ လုံ့လပြု၍။ သမုဋ္ဌာယ၊ လွန်စွာလုံ့လပြု၍။ အညံ၊ သော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။ သံဝိဓာတဗ္ဗမေ၀၊ စီရင်အပ်သလျင်ကတည်း။ ဝိဟာရ

ဒါနေပန၊ ဦးကား။ ကိစ္စပရိယောသာနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပဏ္ဏာသာလံဝါ၊ သစ်ရွက်မိုးသော စရပ်ကိုမူလည်း။ ကာရေတု၊ ပြုသည်ဖြစ်စေ။ ကောဋ္ဌိမနံ၊ ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ မဟာဝိဟာရံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဧကဝါရံ၊ တကြိမ်။ ဓနပရိစ္စာဂံ၊ ဥစ္စာကိုစွန့်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ ကာရေတု၊ စေ။ သတ္တင္ဒဝဿာနိပိ၊ ခုနစ်နှစ် ရှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံးငင်း။ ဝဿသတမိပိ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံးငင်း။ ဝဿသဟဿမိပိ၊ ပတ်လုံးငင်း။ ဝိဟာရော၊ သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ ဂစ္ဆတိယေဝ တိဋ္ဌတိယေဝ၊ တည်သလျင် ကတည်း။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဇိဏ္ဏာ ပတိတဋ္ဌာနေ၊ ဆွေးမြေရာကျရာ၌။ ပဋိသန်ရဏာ မတ္ထမေဝ၊ ပြုပြင်ကာမျှကိုသာလျင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံဝိဟာရဒါနံ၊ သည်။ သလာကဘတ္တာဒေါ၊ အောက်။ အပဋ္ဌတရဠ္ဟ၊ နည်းသော အာဒးထုတ်ခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အပသမာရမ္ဘတရဠ္ဟ၊ နည်းသော နှိပ်စက်ခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇွေ၊ ဤကျောင်းအလှူ၌။ (ဝုတ္တာဒ္ဒိစပ်)။ ယဿ၊ ကြောင့်။ သုတ္တန္တပရိယာယေန၊ သုဘွန်ဒေသနာအားဖြင့်။ ယာဝဒေဝ သိတသ ပဋိဃာတာယတိအာဒယော၊ ယာဝ ။ပ။ တာယ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ နဝါနိသံသာ၊ ကိုးပါးကုန်သော အကျိုးတို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ခန္ဓကပရိယာယေန၊ ဝိနည်း စူဠဝါခန္ဓက ဒေသနာအားဖြင့်။ သိတံ ဉဏ်ံ ပဋိဟနတိ ။ပ။ ယံ သော ဓမ္မံ ဣဓ ညာယ ပရိနိဗ္ဗာတိ အနာသဝေါတိ၊ သိတံ ဉဏ်ံ ပဋိဟနတိ ။ပ။ ယံ သော ဓမ္မံ ဣဓ ညာယ ပရိနိဗ္ဗာတိ အနာသဝေါဟူ၍။ သတ္တရသာနိသံသာ၊ တဆယ့်ခုနစ်ပါး ကုန်သော အကျိုးတို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေဝိဟာရဒါနံ၊ သည်။ သလာကဘတ္တာဒေါ၊ ထက်။ မဟပ္ဖလတရဠ္ဟ၊ အကျိုးကြီးမြတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာနိသံသတရဠ္ဟ၊ များသော အကျိုးဆက်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိဣဒံ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သံဃသဿ ပဲန၊ အားကား။ ပရိစ္စတ္တတ္တာဝ၊ စွန့်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျင်။ ဝိဟာရဒါနံ၊ ကို။ (ကံထည့်)။ ယညောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၃၅၁။ ဣဒမ္မိဝစနံ၊ ကိုလည်း။ သုတ္တာ၊ ၍။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ စိန္တေသိ၊ ၏။ ကိံ စိန္တေသိ၊ နည်း။ ဓနပရိစ္စာဂံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဝိဟာရဒါနံနာမ၊ မည်သည်ကား။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲစွာ၏။ ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ကရံ၊

နည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ သန္တကံ၊ ကို။ ကာကဏိကမ္မိ၊ တချင်ရွေးမျှကိုလည်း။ ပရဿ၊ အား။ ဒုပ္ပရိစ္စဇနံ၊ စွန့်နိုင်ခဲ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဒုက္ကရံ၊ ၏။ ဟန္ဒ၊ ခု။ အဟံ၊ သည်။ ဣတောပိ၊ ဤကျောင်းအလှူအောက်လည်း။ အပ္ပဋ္ဌတရဉ္စ၊ နည်းသော အားထုတ်ခြင်း ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အပ္ပဿမာရမ္ဘတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ယည်၊ ကို။ ပုစ္ဆာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ (စိန္တေတ္ဝာထည့်ပါ)။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ၍။ တတော၊ ထိုသို့ကြံပြီးသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ပုစ္ဆန္တော၊ ဖြစ်၍။ **အတ္ထိ ပန ဘော တိအာဒိဝစနံ၊ကို**။ အာဟ၊၏။

တတ္ထပါဠေ၊ ၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဟာရေ၊ ကို။ သကိံ ပစ္စတ္ထေပိ၊ တကြိမ်စွန့်သော်လည်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ ဆာဒန ခလ္လဟုလ္လ ပဋိသင်္ခရဏာဒိဝသေန၊ မိုးခြင်း ကျိုးသည် ပျက်သည်တို့ကို ပြုပြင်ခြင်း စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ကိစ္စံ၊ သည်။ အတ္ထိယေဝ၊ တည်း။ သရဏံပန၊ သရဏကုံသည်ကား။ ကောဘိက္ခုဿဝါ၊ ၏မူလည်း။ သန္ဓိကော၊ ၌။ သံဃဿဝါ၊ သံဃာ၏လည်းကောင်း။ ဂဏဿဝါ၊ ၏လည်းကောင်း။ သန္ဓိကော၊ ၌။ သကိံ၊ တကြိမ်။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်။ ဂဟိတမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ သရဏဿ၊ ထိုသရဏကုံ၏။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ ကတ္တာဗ္ဗတာ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံသရဏံ၊ သည်။ ဝိဟာရဒါနတော၊ အောက်။ အပ္ပဋ္ဌတရဉ္စ၊ နည်း သော အား ထုတ် ခြင်း ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပဿမာရမ္ဘတရဉ္စ၊ နည်းသော နှိပ်စက်ခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သရဏဂမနံနာမ၊ မည်သည်ကား။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ရတနာနံ၊ ရတနာတို့အား။ ဇီဝိတပရိစ္စာဂမေယံ၊ အသက်ကိုစွန့်ခြင်းသည် ပြီးစေအပ်သော။ ပုညကမ္မံ၊ သည်။ သဂ္ဂသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်ရွာစည်းစိမ်ကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဟာပဉ္စတရဉ္စ၊ အကျိုးကြီးမြတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာနိသံသတရဉ္စ၊ ကြီးသောအကျိုးဆက်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိသဒ္ဒဝနံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ ရတနာနံပန၊ တို့အားကား။ ဇီဝိတပရိစ္စာဂဝသေန၊ ဖြင့်။ ယညော တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၃၅၂။ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ စိန္တေသိ၊ ၏။ ကိံစိန္တေသိ၊ နည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ ဇီဝိတံနာမ၊ မည်သည်ကို။ ပရဿ၊

အား။ ပရိစ္ဆေတံ့၊ စွန့်ခြင်းငှာ။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲစွာ၏။ ဣတောပိ၊ ဤသရဏကုံ ထက်လည်း။ အပဋ္ဌတရော၊ နည်းသောအားထုတ်ခြင်းရှိသော။ ယညော၊ သည်။ အတ္ထိနုခေါ်၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ တတော၊ ထို့သို့ ကြံပြီးသောနောင်မှ။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆန္တော၊ ဖြစ်၍။ ပုန၊ ဖန်။ အတ္ထိ ပန ဘော ဂေါတမာတိအာဒိ၊ ကို။ အာဟာ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအတ္ထိ ပန ဘော ဂေါတမ အစရှိသောပါဠိ၌။ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏီတိ အာဒီသု၊ တို့၌။ ဝေရမဏီနာမ၊ မည်သည်ကား။ ဝိရတိ၊ ကြဉ်ခြင်းတည်း။ သာဝိရတိ၊ သည်။ သမ္ပတ္တာဝိရတီဘိ၊ သမ္ပတ္တာဝိရတိဟူ၍ဋ္ဌင်း။ သမာဒါနဝိရတီတိ၊ ဟူ၍ဋ္ဌင်း။ သေတုဃာဘဝိရတီတိ၊ ဟူ၍ဋ္ဌင်း။ တိဝိဓာ၊ သည်။ ဟောတ့်၊ ဖြစ်၏။

ဝိရတိသုံးပါးအဓိပ္ပါယ်

တတ္ထ၊ ထို သုံးပါး အပြားရှိသော ဝိရတိတို့တွင်။ (သမ္ပတ္တာဝိရတိဥစပ်ပါလေ)။ ယောဇနော၊ သည်။ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို။ အဂဟေတွာပိ၊ ၍လည်း။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အာဇ္ဇနော၊ ၏။ ဇာတိ ဂေါတ္တ ကုလာပဒေသာဒီနိ၊ ဇာတ်အမျိုးအနွယ်ကို ညွှန်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို။ အနုဿရိတွာ၊ ၍။ မေ၊ အား။ ဣဒံ၊ ဤအသက်သတ်ခြင်း အစရှိသောအမှုသည်။ နုပတိရူပံ၊ မလျောက်ပတ်။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ၍။ ပါဏာတိပါတာဒီနိ၊ တို့ကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ သမ္ပတ္တဝတ္ထုံ၊ ရောက်သောဝတ္ထုကို။ ပဲရိဟရတိ၊ ၏။ တဒတာ၊ ထိုရောက်သောဝတ္ထုမှ။ အာရကာ၊ ဝေးစွာ။ ဝိရမတိ၊ ကြဉ်၏။ တာယ ဇနဿ၊ ၏။ သာဝိရတိ၊ ကို။ သမ္ပတ္တာဝိရတီတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့မှစ၍။ ပါဏုပေတံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေတည့် နေ သမ္ပသောကဲ့သ်ပတ်လုံး။ ဇီဝိတဟေတုပိ၊ အသက်မွေးအံ့သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ နဟနာမိ၊ မသတ်အံ့။ ဣတိဝါ၊ သို့ဋ္ဌင်း။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ဝိရမာမိ၊ ကြဉ်၏။ ဣတိဝါ၊ သို့ဋ္ဌင်း။ ဝေရမဏိံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ သမာဒိယာမိ၊ ၏။ ဣတိဝါ၊ သို့ဋ္ဌင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို။ ဂဏှန္တသ်ပန၊ ယူဆသောသူ၏ကား။ ဝိရတိ၊ ဝိရတိကို။ သမာဒါန ဝိရတီတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

အရိယသာဝကာနံပန၊ အရိယာဖြစ်သော တပည့်တို့၏ကား။ မဂ္ဂသမ္ပယုတ္တာ၊ သော။ ဝိရတိ၊ သည်။ သေတုဃာတဝိရတိနာမ၊ မည်၏။ တတ္ထ၊

ထိုသုံးပါးအပြားရှိကုန်သော ဝိရတိကို့တွင်။ ပုရိမာ၊ ရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော်။ ဒုဝိရတိယော၊ တို့သည်။ ဝေရောပနာဒိဝသေန၊ ချခြင်းအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိတိက္ကမိတပ္ပံ၊ လွန် ကျူး အပ် သော။ ယံဇ်ဝိတိန္ဒြိယာဒိဝတ္ထု၊ အကြင်ဇီဝိတိန္ဒြေ အစရှိသောဝတ္ထုဟူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ (တနည်းကား)။ ယံဇ်ဝိတိန္ဒြိယာဒိဝတ္ထု၊ ကို။ ဝေရောပနာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝိတိက္ကမိတပ္ပံ၊ လွန်ကျူးအပ်၏။ တံဇ်ဝိတိန္ဒြိယာဒိဝတ္ထုံ၊ ကို။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ပဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ပစ္ဆိမာ၊ နောက်ဖြစ်သော သေ တု ဃာ တ ဝိရတိသည်။ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏာဝ၊ နိဗ္ဗာန်အာရုံရှိသည်သာလျှင်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဇတ္ထစ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ဆောက်တည် ရာ ဌာ လည်း။ ယောဇနော၊ သည်။ ပဋ္ဌသိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို။ ကေတော၊ တ ပေါင်း တည်း။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ တဿဇနဿ၊ အား။ ကေသ္မိံ၊ တ ခု သော သိက္ခာ ပုဒ် သည်။ ဘိန္နေ၊ ပျက်သည်ရှိသော်။ သမ္ဘာနိ၊ အလုံးစုံသော သိက္ခာ ပုဒ် တို့ သည်။ ဘိန္နာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယောဇနော၊ သည်။ ဧကေကံ၊ အသီးအသီး။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ သောဇနော၊ သည်။ ယံသိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ဝိတိက္ကမတိ၊ လွန် ကျူး ၏။ တဒေဝ သိက္ခာပဒံ၊ သည် သာ လျှင်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်၏။ သေတုဃာတဝိရတိယာပန၊ သေ တု ဃာ တ ဝိရတိ၏ကား။ ဘေဒေါနာမ၊ ပျက်ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘေဒေါ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ နည်း။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဘဝန္တရေပိ၊ ဘဝတပါးဌာလည်း။ ဇီဝိတဟေတုပိ၊ အသက်ရှည်လိုသောကြောင့်လည်း။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ နေဝဟနတိ၊ မသတ်။ သုရံ၊ သေကို။ နု ပိဝတိ၊ မသောက်။ အဿ၊ ထို အရိယာဖြစ်သောတပည့်၏။ (မုခေဠ်စပ်)။ သုရဉ္စ၊ ကိုဌင်း။ ခီရဉ္စ၊ နို့ရည် ကိုဌင်း။ မိဿဲတွာ၊ ၍။ မုခေ၊ ခံတွင်းဌ်။ သစေပိ ပက္ခိပန္တိ၊ အကယ်မူ လည်း ထည့်ကုန်အုံ့။ ခီရမေဝ၊ နို့ရည်သည်သာလျှင်။ ပဝိသတိ၊ ၏။ သုရာ၊ သေသည်။ နု ပဝိသတိ၊ မဝင်။ ယထာ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ကောဉ္စသကုဏာနံ၊ ကြိုးကြောငှက်တို့၏။ (ကုစ္ဆိ ထည့်ပါ)။ ကုစ္ဆိ၊ ဝမ်းသို့။ ခီရမိဿကော၊ နို့ရည်နှင့်ရောသော။ ဥဒကော၊ ရေဌ်။ ခီရမေဝ၊ နို့ရည်သည်သာလျှင်။ ပဝိသတိ၊ ၏။ ဥဒကံ၊ သည်။ နံ ပဝိသတို့၊ မဝင်။ ဣဒံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ယောနိသိဒ္ဓံ၊ ယောနိဖြင့်ပြီး၏။ ဣတိဧဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ ဣဒံ၊

သည်။ ဓမ္မတာသိဒ္ဓံ၊ ဓမ္မတာဖြင့်ပြီး၏။ ဤတိစ၊ သို့လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘေဒေါ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယသ္မာပန၊ ကြောင့်။သရဏာဂမနေ၊ သရဏကုံ ဆောက်တည်ခြင်းဌ်။ ဒိဋ္ဌံ၊ ကို။ ဥဇုကရဏံနာမ၊ဖြောင့်စွာပြုခြင်း မည်သည်ကား။ ဘာရိယံ၊ ခဲစွာ၏။ သိက္ခာပဒ သမာဒါနေပန၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ဆောက်တည်ခြင်းဌ်ကား။ ဝိရတိမတ္တကမေစ၊ ကြဉ်ကာမျှသာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေံသိက္ခာပဒသမာဒါနံ၊ သည်။ ယထာဝါတထာဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဂဏ္ဌန္တဿာပိ၊ ယူသောသူအားဎင်း။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ ဂဏ္ဌန္တဿာပိ၊ အားဎင်း။ အပ္ပဋိဟတရမေဝစ၊ နည်းသောအားထုတ်ခြင်းရှိသည်သာလျှင်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပသမာရမ္ဘတရဉ္စဝေ၊ နည်းသောကိစ္စရှိသည်သာလျှင်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဉ္စသီလသဒိသဿ၊ ပဉ္စသီလနှင့်တူသော။ ဒါနဿပန၊ ၏ကား။ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ ဇ္ဈာ၊ ဤပဉ္စသီလ၌။ မဟပ္ဖလတာစ၊ အကျိုးကြီးသည်၏အဖြစ်ကိုဎင်း။ မဟာနိသံသတာစ၊ ကြီးသောအကျိုးဆက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုဎင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပဉ္စမာနိ ဘိက္ခဝေ ဒါနာနိတိအာဒိ၊ ပဉ္စမာနိ ဘိက္ခဝေ ဒါနာနိ၊ ဤသို့အစရှိသော။ ဇေတံဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မဟာဒါနံဒါနိ၊မြတ်သော အလှူဖြစ်ကုန်ထသော။အဂ္ဂညာနိ၊ အမြတ်ဟူ၍ သိအပ်ကုန်ထသော။ ရတ္တညာနိ၊ ကြာမြင့်စွာသောညဉ့်ပတ်လုံး သိအပ်ကုန်ထသော။ ဝံသညာနိ၊ အရိယာ သူတော်ကောင်းတို့၏ အနွယ်ဟုဆိုအပ်ကုန်ထသော။ ပေါရာဏာနိ၊ ရှေးသူတော်ကောင်းတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်ထသော။ အသံကိဏ္ဏာနိ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည် မစ္ဆန့်အပ်ကုန်ထသော။ အသံကိဏ္ဏပုဗ္ဗာနိ။၊ သူတော်ကောင်းတို့သည် မစ္ဆန့်ဘူးကုန်ထသော။ ဒါနာနိ၊ တို့သည်။ ဤမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တဲ့သည်း။ တတော၊ ထိုသို့ မစ္ဆန့်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဤမာနိ ပဉ္စဒါနာနိ၊ တို့ကို။ သာဓုဝေါ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ နံ သံကိယန္တိ၊ မစ္ဆန့်ကုန်။ အနာဂတေစ၊ ၌လည်း။ နံ သံကိယိဿန္တိ၊ မစ္ဆန့်ကုန်လတ္တံ့။ ဤမာနိ ပဉ္စဒါနာနိ၊ ဤငါးပါးသောအလှူတို့ကို။ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိကုန်သော။ သမဏေဟိဝါ၊ တို့သည်ဎင်း။ ဗြာဟ္မဏေဟိဝါ၊ ဎင်း။ အပ္ပဋိကုဋ္ဌာနိ၊ မပယ်အပ်ကုန်။ ပဉ္စ၊ တို့ကား။ ကတမာနိ၊ အဘယ်တို့နည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤငါဘုရား သာဝသနာတော်၌။ အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သော တပည့်သည်။ ပါဏာတိပါတံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ အပ္ပဂိမာဏာနံ၊ များစဉ်ကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့အား။ အဘယံ၊ ဘေးမရှိခြင်းကို။ ဒေတိ၊ ၏။ အဝေရံ၊ ရန်မရှိခြင်းကို။ ဒေတိ၊ ၏။ အဗျာပဇ္ဈံ၊ ဆင်းရဲမရှိခြင်းကို။ဒေတိ၊ ၏။ အပ္ပဂိမာဏာနံ၊သော။ သတ္တာနံ၊ တို့အား။ အဘယံ၊ ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ အဝေရံ၊ ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ အဗျာပဇ္ဈံ၊ ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ အပ္ပဂိမာဏာဿ၊ သော။သတ္တာဿ၊ ၏။ အဘယဿ၊ ဘေးမရှိခြင်းငှာ။ အဝေရဿ၊ ငှာ။ အဗျာပဇ္ဈဿ၊ ငှာ။ ဘာဂီ၊ အဘို့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ ဒါနံ၊ ဤပါဏာတိပါတမှ ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော အလှူသည်။ ပဌမံ၊စွာသော။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးတည်း ။ပ။ ဝိညူဟိ၊ ကုန်သော။ သမဏောဟိဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ဗြာဟ္မဏောဟိဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ဣဒံ ဒါနံ၊ ကို။ အပ္ပဋိကုဋ္ဌံ၊ မပယ်အပ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မဟာဒါနာနိ၊ အလှူကြီးဖြစ်ကုန်သော။ ဣမာနိ ပဉ္စဒါနာနိ၊ တို့ကို။ အဂ္ဂညာနိ၊ မြတ်၏ဟူ၍ သိအပ်ကုန်၏။ပ။ ဝိညူဟိ၊ ကုန်သော။ သမဏောဟိဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ဗြာဟ္မဏောဟိဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ အပ္ပဋိကုဋ္ဌာနိ၊ မပယ်အပ်ကုန်။ ဣဒဉ္စ သီလပဉ္စကံ၊ ဤသီလငါးပါး အပေါင်းကိုလည်း။ (ဝုစ္စတိဒ္ဓံ စပ်)။ အတ္တ သိနေဟဉ္စ၊ မိမိကိုယ်ကို ချစ်ခြင်းကိုငင်း။ ဇီဝိတသိနေဟဉ္စ၊ အသက်ကို ချစ်ခြင်းကိုငင်း။ ပရိစ္စဇိတွာ၊ စွန့်၍။ ရက္ခိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သမာဒိန္နတာယ၊ ဆောက်တည်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယညောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထဝစနေ၊ ဒ္ဒ်။ ပဉ္စသီလတော၊ ထက်။ သရဏဂမနံမေဝ၊ သရဏကုံသည် သာလျှင်။ ကိဉ္စာပိ ဇေဋ္ဌကံ၊ အကယ်၍ မြတ်၏ရှင့်။ ပဲန တထာပိ၊ ထိုသို့မြတ်သော်လည်း။ ဣဒံ ပဉ္စသီလံ၊ ကို။ သရဏဂမနေယေဝ၊ ဒ္ဒ်သာလျှင်။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ ရက္ခိတသီလဝသေန၊ စောင့်သော သီလ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ မဟပ္ဖလန္တိ၊ အကျိုးကြီး၏ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၃၅၃။ ကွဒ်မို့၊ ဤစကားကိုလည်း။ သုတ္တာ၊ ၍။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ကိံ စိန္တေသိ၊ နည်း။ ပဉ္ဉသီလံနာမ၊ ပဉ္ဉသီလ မည်သည်ကို။ ရက္ခိတုံ၊ ငှာ။ ဂရုကံ၊ ခဲစွာ၏။ အည့ံ၊ သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတမှုသော။ (ယည်ဉ္ဒိ စပ်)။ ဤဒိသမေဝ၊ ဤကဲ့သို့သော သဘောရှိသည်သာလျှင်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ကွတော၊ ဤပဉ္ဉသီလတက်။ အပ္ပဋိဟတရဉ္ဇုနည်းသော ကိစ္စရှိသည်လည်း ဖြစ်ထသော။ မဟပ္ဖလတရဉ္ဇု၊ အကျိုးကြီးမြတ်သည်လည်း ဖြစ်ထသော။ ယည်ံ၊ သည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ လော။ ကွတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆန္တော၊ ဖြစ်၍။ ပုနပိ၊ လည်း။ အတ္ထိပနဘောဂေါတမာတိ အာဒိံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ၏။ အထ၊ ထိုသို့ မေးသည်၏ အခြားမဲ့ဖြစ်သော ကာလ၌။ အဿ၊ ထိုကဋ္ဌဒန္တပုဏ္ဏားအား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တိဝိဓသီလာဂိုပ္ပဂိုယံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော သီလ၏ပြည့်စုံခြင်း၌။ ဌိတာဿ၊ တည်သော။ ဘိက္ခု နော၊ အား။ ပဌမဇ္ဈာနာဒီနံ၊ ကုန်သော။ ယညာနံ၊ တို့၏။အပ္ပဋိဟတရဉ္ဇုနည်း သောကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။မဟပ္ဖလတရဉ္ဇုကိုလည်းကောင်း။ ဒဿေတုကာမော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒတော၊ ဘုရားဖြစ်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို။ အာရဘန္တော၊ အားထုတ်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဣဓဗြာဟ္မဏာတိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပဌမဈာန် အစရှိကုန်သော ယင်တို့၌။ (အပ္ပဋိဟာနိ အပ္ပသမာရမ္ဘာနိ၌စပ်)။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ဝုတ္တောဟိ၊ ကုန်သော။ဂုဏောဟိ၊ သီလအစရှိကုန်သော ဂုဏ်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဌမံဈာနံ၊ ကို။ နိဗ္ဗတ္တေန္တော၊ ဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ နကိလမတိ မပင်ပန်း။ ပဌမဇ္ဈာနာဒီသု၊ တို့၌။ ဌိတော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ဒုတိယဇ္ဈာနာဒီနံ၊ တို့ကို။နိဗ္ဗတ္တေန္တော၊သော်။ နကိလမတိ၊ ပန်း။ ကသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။တာနိ၊ ထိုပဌမဈာန် အစရှိကုန်သော ယင်တို့သည်။ အပ္ပဋိဟတဏာနိ၊ နည်းသောကိစ္စရှိကုန်သည်။ အပ္ပသမာရမ္ဘာနိ၊ နည်းသော ဝိရိယရှိကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ထွေ၊ ဤဈာန်တို့တွင်။ပဌမဇ္ဈာနံ၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကေကပွံ၊ တခုသော အသင်္ခေယျကပ်ပတ်လုံး။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ၌။ အာယုံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယဈာန်သည်။အဋ္ဌကပွေ၊မဟာကပ် ရှစ်ကပ်တို့ပတ်လုံး။ အာယုံ၊ကို။ ဒေတိ၊၏။ တတိယံ၊ သည်။ စတုသဋ္ဌိကပွေ၊ တို့ပတ်လုံး။ အာယုံ၊ ကို။ဒေတိ၊၏။စတုတ္ထံ၊ သည်။ ပဉ္စကပွ

သတာနိ၊ မဟာကပ်ငါးရာတို့ပတ်လုံး။ အာယုံ၊ ကို။ ဒဲတိ၊ပေး၏။ တဒေဝ စတုတ္ထံ၊ ထိုစတုတ္ထစျာန်သည်သာလျှင်။ အာကာသာနဉ္စာယတနာဒိ သမာပတ္တိဝသေန၊ အာကာသာနဉ္စာယတန အစရှိကုန်သော သမာပတ်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဘာဝိတံ၊ ပွားစေအပ်သည်။ဟုတ္ထာ၊ ၍။ ဓိသတိကပ္ပသဟဿာနိစ၊မဟာကပ် နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံးငင်း။ စတ္တာလီသ ကပ္ပသဟဿာနိစ၊ မဟာကပ် လေးသောင်းတို့ပတ်လုံးငင်း။ သဋ္ဌိကပ္ပသဟဿာနိစ၊ မဟာကပ် ခြောက်သောင်းတို့ပတ်လုံးငင်း။စတုရာသီတိ ကပ္ပသဟဿာနိစ၊ မဟာကပ်ရှစ်သောင်း လေးတောင်တို့ပတ်လုံးငင်း။ အာယုံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။

အရူပစျာန်၏ စတုက္ကနည်းအားဖြင့် ဖြစ်သော ရူပါဝစရ စတုတ္ထစျာန်နှင့် ဥပက္ခာကေဂ္ဂတာ၏ အဖြစ်အားဖြင့် စျာန်အင်္ဂါတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် စတုတ္ထစျာန်ဖြင့် ရောတွက်၍ တဒေဝစတုတ္ထစျာနံဟု အရူပစျာန်ကိုဆိုသတည်း၊ ပဌမစျာန် ကုသိလ်ကား မြဟ္မပါရိ သဇ္ဇာဘုံ၌ အသန္နိယျကပ်၏ တတိယ ဘာဂအကျိုးပေး၏၊ မြဟ္မပုရောဟိတဘုံ၌ကား အသန္နိယျကပ် ထက်ဝက် အကျိုးပေး၏၊ မဟာမြဟ္မာဘုံ၌ကား အသန္နိယျတကပ် အကျိုးပေး၏။ ဤသို့ အကျိုးပေးသည်ကို ရည်၍ ဥက္ကဋ္ဌပရိယောသာနဒေသအားဖြင့် ပဌမစျာနံ ကေကပ္ပံ မြဟ္မလောကေ အာယုံ ဒေတိဟု ဆိုသတည်း။ ဤအတူ ဒုတိယစျာန် အစရှိသည်တို့ကိုလည်း ဆိုလေ။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဟပ္ပံလတရဋ္ဌ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ မဟာနိသံသတရဋ္ဌ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ နိဝရဏာဒီနံ၊ ကုန်သော။ ပစ္စနီကာနံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံပန၊ တို့၏ကား။ ပရိစ္ဆိတ္တဋ္ဌာ၊စွန့်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တံပဌမဇ္ဈာနာဒိ၊ ကို။ ယညန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဝိပဿနာဉာဏမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ စတုတ္ထဈာနပရိယောသာနသု၊ ကုန်သော။ ဂုဏေသု၊ တို့၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ နိပ္ပဇ္ဇတ္တာ၊ ဖြစ်မှုသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ နကိလမတိ၊ မပင်ပန်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံဝိနဿနံဉာဏံ၊ သည်။ (ကတ္တားတည့်)။ အပ္ပဋ္ဌတရဋ္ဌ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။အပ္ပသမာရမ္မတရဋ္ဌ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိပဿနာသုခသဒိသာ၊ ဝိပဿနာချမ်းသာနှင့် တူသော။ သုခာ၊ ၏။ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ ဝိပဿနာဉာဏံ၊ သည်။ မဟပ္ဖလံ၊ မြတ်သောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပစ္စနီကကိလေသပရိစ္စာဂတော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကိလေသာတို့ကို စွန့်ခြင်းကြောင့်။ ယညောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဌဿာသယ (က) ၄၇၁–၅၆

မနောမယိဒ္ဓိ၊ မနောမယိဒ္ဓိဉာဏ်ကို။ ဝိပဿနာဉာဏ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊တည်၍။ နိဗ္ဗတ္တေန္တော၊ သော။ဘိက္ခု၊သည်။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။နကိလမတိ၊ပန်း။တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မနောမယိဒ္ဓိ၊ သည်။ အပ္ပဋ္ဌာ၊ နည်းသော ကိစ္စရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပသမာရမ္ဘာ၊ နည်းသောဝီရိယရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္ထနော၊ နှင့်။ သဒိသရူပနိမ္မာနသမတ္ထတာယ၊ တူသောရုပ်ကိုဖန်ဆင်းခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မဟပ္ပလာ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္တနော၊ ၏။ ပစ္စနီကကိလေသပရိစ္စာဂတော၊ ကြောင့်။ ယဒဉ္ဉာတိ၊ ဟူ၍။ဝုစ္စတို့၊ ၏။ ဣဒ္ဓိဝိဓညာဏာဒိနိပိ၊ တို့ကိုလည်း။ မနောမယဉာဏာဒိသု၊ တို့၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ ၍။ နိဗ္ဗတ္တေန္တော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နကိလမတိ၊ ပန်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒ္ဓိဝိဓဉာဏာဒိနိ၊ တို့သည်။ အပ္ပဋ္ဌာနိစ၊ နည်းသောကိစ္စရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အပ္ပသမာရမ္ဘာနိစ၊ နည်းသောဝီရိယရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဘ္ဘနော အတ္တနော၊ ၏။ ပစ္စနီကကိလေသပဟာနတော၊ ကြောင့်။ ယဉ္ဉာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇတ္ထ၊ ဤဉာဏ်တို့တွင်။ ဣဒ္ဓိဝိဓပန၊ သည်ကား။ နာနာဝိဓဝိကုဗ္ဗနဒဿနသမတ္ထတာယ၊ အထူးထူးသော ရုပ်ကို ဖန်ဆင်း၍ ပြခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မဟပ္ပလံ၊ ၏။ ဒိဗ္ဗသောတံ၊ သည်။ ဒေဝ မနုဿာနံ တို့၏။ သဒ္ဒသဝန သမတ္ထတာယ၊ ကြောင့်။ မဟပ္ပလံ၊ ၏။ စေတောပရိယဉာဏံ၊ သည်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ သောဋ္ဌသဝိဓစိတ္တဇာနန သမတ္ထတာယ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါး အပြားရှိသော စိတ်ကို သိခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မဟပ္ပလံ၊ ၏။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏံ၊ သည်။ဇာတိသတမ္ပိ၊ အလိုရှိရာ အလိုရှိရာကို။ သမနုဿရဏာ သမတ္ထတာယ၊ အောက်မေ့ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မဟပ္ပလံ၊ ၏။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ သည်။ ဇာတိသတမ္ပိ၊ အလိုရှိတိုင်း အလိုရှိတိုင်းသော အဆင်းကို ရှုမြင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မဟပ္ပလံ၊ ၏။ အာသဝက္ခယဉာဏံ၊ သည်။ အတိပဏီတ လောကုတ္တရ မဂ္ဂသုခနိပ္ပါဒနံ သမတ္ထဘာဝယ၊ အလွန်မြတ်သော လောကုတ္တရာဖြစ်သော မဂ်ချမ်းသာကို ပြီးစေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မဟပ္ပလံ၊ ၏။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏံ၊ သည်။ဇာတိသတမ္ပိ၊ အလိုရှိရာ အလိုရှိရာကို။ သမနုဿရဏာ သမတ္ထတာယ၊ အောက်မေ့ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မဟပ္ပလံ၊ ၏။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ သည်။ ဇာတိသတမ္ပိ၊ အလိုရှိတိုင်း အလိုရှိတိုင်းသော အဆင်းကို ရှုမြင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မဟပ္ပလံ၊ ၏။ အာသဝက္ခယဉာဏံ၊ သည်။ အတိပဏီတ လောကုတ္တရ မဂ္ဂသုခနိပ္ပါဒနံ သမတ္ထဘာဝယ၊ အလွန်မြတ်သော လောကုတ္တရာဖြစ်သော မဂ်ချမ်းသာကို ပြီးစေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိ၏။ ဇာတိသန္နိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဝေဒိတပ္ပံ၊ ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အရဟာတ္တတော၊

ထက်။ ဝိသိဋ္ဌတရော၊ ထူးမြတ်သော။ ယညော၊ သော။ ယညောနာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အရဟာတ္တနိကူဋ္ဌေနေဝ၊ အရဟာတ္တဖိုလ်ကို အထွဋ်ပြုသဖြင့်သာလျှင်။ ဒေသနံ၊ ကို။ သမာဒပေန္တော၊ ပြီးဆုံးစေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ အယံ ခေါ ဗြာဟ္မဏာတိအာဒိ၊ ကို။ အာဟာ၊ ၏။

၃၅၄-၃၅၈။ ဧဝံ ဝုတ္တေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘဂဝတာ၊ သည့်။ ဧဝံ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်း၌။ ပသီဒိတ္ဝာ၊ ကြည်ညို၍။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂန္တ္ဝါကာမေဝ၊ ဆောက်လိုသော။ ကူဋဒန္တော၊ အမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အဘိက္ကန္တံ ဘောဂေါတမဝါတိအာဒိကံ၊ သော။ တေံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဥပဝါယတ္ထေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥပဂန္ဆာ၊ ကပ်၍။ သရီရဒရထံ၊ ကိုယ်၏ပူပန်ခြင်းကို။ နိဗ္ဗာပေန္တော၊ ငြိမ်းစေသည်ဖြစ်၍။ တနုသီဘလော၊ အနည်းငယ်ချမ်းသော။ ဝါတော၊ လေသည်။ ဝါယတု၊ လာစေသတည်း။ (ကွတိသဒ္ဒါကား ပရိသမာပနတည်း)။ ကွဒဋ္ဌပန ဝစနံ၊ ကို။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပုရိသံ၊ ကို။ ပေသေသိ၊ ၏။ တာတ၊ အချင်း။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ယညဝါဋံ၊ ယဇ်ပူဇော်ရာသို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ၍။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ ပါဏာယော၊ တို့ကို။ ဗန္ဓနာ၊ အနှောင်အဖွဲ့မှ။ မောစေဟိ၊ လွှတ်စေလော။ ကွတိ၊ သို့။ ပေသေသိ၊ ၏။ သော ပုရိသော၊ သည်။ သာဓူတိ၊ ကောင်း၏ဟူ၍။ ပဋိသုဏိတ္ဝာ၊ ဝန်ခံ၍။ တထာ၊ ထိုကူဋဒန္တပုဏ္ဏားဆိုတိုင်း။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ အာဂန္ဆာ၊ ၍။ ဘော၊ အရှင်။ တေ ပါဏာယော၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို။ မယာ၊ သည်။ မုတ္တာ၊ လွှတ်ကုန်ပြီ။ ကွတိ၊ ကျိသို့။ အာရောစေသိ၊ ၏။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလ ပတ်လုံး။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ နသုဏိ၊ မကြား။ တာဝ၊ လုံး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ဓမ္မံ၊ကို။ နဒေသေသိ၊မဟော။ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဒေသေသိ၊ နည်း။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ စိတ္တေ၊ ၌။ အာကုလဘာဝေါ၊ နှောင့်ယှက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ကွတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ နဒေသေသိ၊ မဟော။ သုတ္ဝာပန၊ ၍ကား။ မေ-မဃာ၊ ငါသည်။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ ပါဏာ၊ တို့ကို။ မောစိတာဝတ၊ လွှတ်အပ်ကုန်ပြီးသတတ်။ ကွတိ၊ ကျိသို့။ စိတ္တစာရော၊ စိတ်ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဝိပ္ပသီဒတိ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်လင်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တဿ၊ ထိုကူဋဒန္တပုဏ္ဏား၏။ ဝိပ္ပသန္နမနတံ၊

ကြည့်လင်သော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတ္တာ၊ သိ၍။ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာရဘိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့အား**ထုတ်ခြင်း**ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ **အထဓေါ ဘဂဝါ** တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပုန၊ တဖန်။ **ကလ္လစိတ္တန္တိအာဒိ**၊ ကို။ အနုပုဗ္ဗီကထာ နုဘာဂဝေန၊ အစဉ်ဖြစ်သောဘရား၏ အာနုဘော်မကြောင့်။ဝိက္ခမ္ဘိတနီဝရဏတံ၊ ခွါအပ်ပြီးသော နီဝရဏရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်။ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ပေါ်သောအနက်ရှိသလျှင်ကတည်း။

ဤတိ သုမင်္ဂလဝိလာသိနိယာ ဒီဃနိကာယဋ္ဌကထာယ ကုဋ္ဌဒန္တသုတ္တဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-ကုဋ္ဌဒန္တသုတ် ပြီး၏။

၆—မဟာလိသုတ်

ဗြာဟ္မဏဒူတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ

၃၅၉။ ၆ဝံ မေသုတံ။ပ။လိယန္တိဂ္ဂဒံသုတ္တံ၊ သည်။မဟာလိသုတ္တံ၊ တည်း။ တတြ၊ ထိုမဟာလိသုတ်၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာ၊ အစဉ်ဖြစ်သောပုဒ်တို့၏ အဖွင့်တည်း။ ၆ဝသာလိယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ ဝိသာလဘာဝူပဂမနတော၊ ကျယ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်။ (ပွဲးသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်လည်းဟူ)။ ၆ဝသာလီတိ၊ ဟူ၍။ လဒ္ဓနာမကာ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိယော။ နဂရေ၊ ၌။ မဟာဝနေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗဟိနဂရေ၊ မြို့၏အပ၌။ ဟိမဝန္တေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကောဗဒ္ဓံ၊ တစပ်ထည်းသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဌိတံ၊ သော။ သယံဇာတဝနံ၊ အလိုလိုဖြစ်သော တောသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယံဝနံ၊ ကို။ မဟန္တဘာဝနေဝ၊ ကျယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ မဟာဝနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တသ္မိံ မဟာဝနေ၊ ထိုကျယ်စွာသောတောအုပ်၌။ ကူဋာဂါရသာလာယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ တသ္မိံ ဝနသဏ္ဍေ၊ ထိုတောအုပ်၌။ သံဃာရာမံ၊ ကို။ ပတိဋ္ဌပေသုံ၊ တည်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသံဃအာရာမ်၌။ (အကံသု၌စပ်)။ ကဏ္ဏိကံ၊ဇဋ္ဌကို။ ယောဇေတ္ဝာ၊ ၍။ ထမ္ဘာနံ၊ တိုင်တို့၏။ ဥပရိ၊ ၌။ ကူဋာဂါရသာလာသခေ်ပေန၊ စုလစ်မှန်းချန်တပ်သော စရပ်၏အသွင်ဖြင့်။ ဒေဝဝိမာနသဒိသံ၊ သော။ ပါသာဒံ၊ ကို။ အကံသု၊ ကုန်၏။ တံပါသာဒံ၊ ကို။ ဥပဒြဟိယ၊ ၍။ သကလောပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ သံဃာရာမော၊ သည်။ ကူဋာဂါရသာလာတိ၊ ဟူ၍။ ပညာယတ္ထ၊ ထင်ရှား၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံဧသာလိံ၊ ကို။ ဥပနိဿာယ၊ ဆုံမ်းခံအမှီပြု၍။ တသ္မိံ သံဃာရာမေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ၆ဝသာဝလိယံ ။ပ။ သာလာယန္တိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကောသလကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကောသလရဋ္ဌ ဝါသိနော၊ ကောသလတိုင်း၌နေသော သူတို့သည်။

> ကောသလေသု ဝသန္တိတိ ကောသလကာဟု ဝသန္တိတဒ္ဓိတ်ပြုစေလိုသည်။ တနည်းကား ကောသလေသု နိဝါသာ ဧတေသန္တိ ကောသလကာဟု အသဲ့နိဝါသတဒ္ဓိတ်သော်လည်းပြုလေ။

မာဂဓကာတိ၊ သည်ကား။ မဂဓရဋ္ဌဝါသိနော၊ မဂဓတိုင်းဌ်နေသောသူတို့ သည်။ ကရဏီယေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဝဿံ၊ ကောန်စင်စစ်။ ကတ္တာဗ္ဗ ကမ္မေန၊ ပြုအပ်သောအမှုဖြင့်။

ဆရာ–ကရဏီယေနဟူ၍ သာမညသံဝဏ္ဏနာတမ္ဘဖြစ်သော ပါဠိတော်ရှိလျက် အဝဿံ ကတ္တဗ္ဗကမ္မေနဟူ၍ ဆရာဖွင့်တော်မူခြင်းသည် ယုတ္တိမရှိခဲ့တကားဟု သူစောဒနာဘွယ် ရှိ၍ ထို စော ဒ နာ ကို ဖြေ တော် မူ လို၍ ယံဟိ ။ပ။ တံကရဏီယံဟူသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏အတ္ထကား–

အဝဿံ ကတ္တာဗ္ဗကမ္မေနာတိ၊ ဟူ၍။ ယဲ့ဝစနံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တံဝစနံ၊ သည်။ ဟိ–ယုတ္တံ၊ သင့်စ့။ ယံကမ္မံ၊ ကို။ အကာတုမ္မိ၊ ငှာလည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တံတမ္မံ၊ ကို။ ကိစ္စန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ယံကမ္မံ၊ ကို။ အဝဿံ၊ ကောန်မချုတ်။ ကတ္တာဗ္ဗမေဝ၊ တည်း။ တံကမ္မံ၊ သည်။ ကရဏီယံနာမ၊ ကရဏီယ မည်၏။

၃၆၀။ ပဋိသလ္လီနောဘဂဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ နာနာရမ္မဏစာရတော၊ အထူးထူးသောအာရုံ၌ ကျက်စားခြင်းမှ။ ပဋိက္ကမ္မ၊ ဖဲ၍။ သလ္လီနော နိလီ နော၊ နေတော်မူ၏။ ဧကီဘာဝံ၊ တယောက်ထည်း၏အဖြစ်သို့။ ဥပဂမ္မ၊ ကပ်၍။ ဧကတ္တာရမ္မဏော၊ တ ခု တည်း သော အာရုံ၌။ စျာနရတိ ံ၊ စျာန် ချမ်းသာကို။ အနုဘဝတိ၊ ခံစားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ တာဿ၊ ထိုပဋိသလ္လီ နော ဟူသောပုဒ်၏။ အဒ္ဓစ္ဆော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ တစ္ဆေဝါတိ၊ ဟူသည် ကား။ တသ္မိ ံယေဝ ဝိဟာရေ၊ ဌ်သာလျှင်။ ကေမန္တိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ တသ္မာဌာနာ၊ မှ။ အပက္ကမ္မ၊ ဖဲ၍။ တာသု တာသု ရက္ခစ္ဆာယာသု၊ ထိုထို သော သစ်ပင်ရိပ်တို့၌။ နိသီဒိ ံသု၊ ကုန်၏။

သြဋ္ဌဒ္ဓလိစ္ဆဝိဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ

၃၆၁။ သြဋ္ဌဒ္ဓေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဒ္ဓေါဋ္ဌတာယ၊ နှုတ် ခမ်း တဲ့ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝံလဒ္ဓနာမော၊ ဤသို့ သြဋ္ဌဒ္ဓ ဟု ရအပ်သော အမည်ရှိ၏။ မဟာတိယာလိစ္ဆိဝိပရိသာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပုရောဘတ္တံ၊ နံနက်အခါ၌။ ပုဒ္ဓပုဗ္ဗမုခဿ၊ သော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ အား။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒတွာ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဥပေါသထင်္ဂါနိ၊ ဥပုသ်အင်္ဂါတို့ကို။ အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊ ဆောက်တည်၍။ ဂန္ဓမာလာဒီနိ၊ တို့ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ၍။ ဥဋ္ဌေါသနာယ၊ အသံဖြင့်။ မဟာတိ ံ၊ များစွာသော။ လိစ္ဆဝိရာဇပရိသံ၊ ကို။

သန္နိပါတာပေတ္ဝာ၊ ၍။ နိလပိတာဒိဝဏ္ဏာဝတ္ထာဘရဏဝိလေပနပဋိမဏ္ဍိယာယ၊ အညို အရွေ အစရှိသော အဆင်းရှိသော အဝတ်တန်ဆာအလိမ်းအကျံတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်သော။ တာဝတိံသပရိသဿပဋိဘာဂါယ၊ တာဝတိံသာနတ် ပရိသတ်တို့နှင့်တူသော။ မဟတိယာ၊ များစွာသော။ တဝဲယ လိစ္ဆဝီပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ တက္ခ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။ အကာလောခေါ မဟာလိတိ ဣတ္ထေ ပါဒေ၊ ဥ်။ မဟာလိတိဣတ္ထနာမံ၊ မဟာလိဟူသော ဤအမည်သည်။ တဿ သြဋ္ဌဒ္ဓဿ၊ ထိုနွားတ်ခမ်းတွဲသော်သူ၏။ မူလနာမံ၊အရင်းဖြစ်သောအမည်တည်း။ တေန မူလနာမမတ္တေန၊ ထိုအရင်းဖြစ်သောအမည်မျှဖြင့်။ နံ၊ ထိုလိစ္ဆဝီကို။ ထေရော၊ အရှင်နာဂိတရောဏ်းသည်။ မဟာလိတိ၊ ဟူ၍။ အာလပတိ၊ ခေါ၏။ ကေမန္တံ နိသီဒိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပတိရူပါသု၊ လျောက်ပတ်ကုန်သော။ ရုက္ခစ္ဆာယာသု၊ သစ်ပင်ရိပ်တို့၌။ တာယ လိစ္ဆဝီရိသဒ်ယ၊ နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ တက္ခ။ ရတနတ္တယဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ကထယန္တော၊ ဆိုလျက်။ နိသီဒိ၊ ၏။

၃၆၂။ သီဟော သမဏုဒ္ဒေသောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာယသ္မတော၊ သော။ နာဂိတ်သ၊ ၏။ ဘာဂိနေယျော၊ တူဖြစ်သော။ သတ္တဝဿကာလေ၊ ခုနစ်နှစ်ရှိသောအခါ၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၍။ သာသနေ၊ ၌။ ယုတ္တပယုတ္တော၊ အလွန်အား ထုတ်သော လုံ့လရှိသော။ သီဟောတိ၊ သီဟဟူ၍။ ဧဝံနာမကော၊ ဤသို့အမည်ရှိသော။ သာမဏေရော၊ တည်း။ သော၊ ထိုသီဟအမည်ရှိသောသာမဏေးသည်။ တံမဟာပရိသံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ အယံပရိသာ၊ သည်။ မဟတီ၊ များစွာ၏။ သကလံ၊ သော။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ နိသိန္နာကိရ၊ တတ်။ အဒ္ဓါ၊ မခဲ့တ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အင်္ဂ၊ ဖော်နှေ့။ ဣမိဿာပရိသာယ၊ ၌။ မဟန္တောန၊ သော။ ဥဿာဟန၊ ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေဿတိ၊ လတ္တံ့။ ယန္နူန ယဒိပန၊ ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ အား။ အာစိက္ခိတွာ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ အား။ မဟာပရိသာယ၊ ၏။ သန္နိပတိတဘာဝံ၊ စည်းဝေးသောအဖြစ်ကို။ အာရောစေယ်၊ ကြားရမူကား။ သာဓု၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ယေန ယတ္ထ၊ ၌။ အာယသ္မာ၊ သော။ နာဂိတော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန တတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဘန္တေကဿပါဘိ ဣမိနာဝစနေန၊ ဖြင့်။ ထေရံ၊ အရှင်နာဂိတ ထေရ်ကို။ ဂေါတ္တေန၊ အမျိုးအား ဖြင့်။ အာလပတိ၊

၏။ သောဇနတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧသော ဇနသမူဟော့၊ ဤလူအပေါင်းသည်။

တွညေဝ ဘဂဝတော အာရောစေဟိတိ၊ ကား။ သိဟော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဝိဿာသိကောကိရ၊ အကျွမ်းဝင်သတတ်။

အရှင်နာဂိတထေရ်သည် ဘုရားဒါလုပ်အကျွေးဖြစ်လျက် သီဟအမည်ရှိသော သာမဏေကို မြတ်စွာဘုရားအား ကြားစေရလေသနည်း ဟူသော စောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍ အယံ ဟိ ထေရော အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ (ဟိကား တပ္ပါကဋ္ဌိကရဏဇောတကတည်း)။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

အယံထေရော၊ သည်။ တုလသရိဒရော၊ ဆူသောကိုယ်ရှိ၏။ ဒတန၊ ကြောင့်။ အဿ ထေရဿ၊ ၏။ သရီရဂရုတာယ၊ ကိုယ်လေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥဋ္ဌာန နိသဇ္ဇာဒီသု၊ ထ ခြင်း ထိုင်ခြင်း အစ ရှိသည် တို့၌။ အာလသိယ ဘာဝေါ၊ ပျင်းသည်၏အဖြစ်ကို။ ဤသကံ၊ စဉ်းငယ်။ အပ္ပဟီနောဝိယ၊ မပယ်သကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ အယံ သာမဏေရော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ အား။ ကာလေနကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ စတ္တံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ နံသာမဏေရံ၊ ကို။ ထေရော၊ အရှင်နာဂိတထေရ်သည်။ (အာဟာ၌စပ်)။ တံ့ပန၊ သည်ကား။ ဒဿဇလဿ၊ အား။ ဝိဿာသိကော၊ အကျွမ်းဝင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ။ တွညေဝ၊ သည်သာလျှင်။ အာဝဲရောစေဟိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ဝိဟာရပစ္ဆာယာယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိဟာရဆာယာယံ၊ ကျောင်းရိပ်၌။ ကူဋဂါရမဟာဂေဟစ္ဆာယာယ၊ စုလစ်မှန်းချန်းတပ်သော ကြီးစွာသော ကျောင်းရိပ်၏။ ဖရိတောကာသေ၊ နှံ့ရာအရပ်၌။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ သာကူဋဂါရသာလာ၊ သည်။ ဒက္ခိဏဒ္ဒုတ္တရတော၊ တောင်မြောက်အားဖြင့်။ ဒီဃာကိရ၊ ရှည်သတတ်။ ပါစီနမုခါကိရ၊ အရှေ့အရပ်၌မျက်နှာရှိသတတ်။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အဿာ ကူဋဂါရသာလာယ၊ ၏။ ပုရတော၊ အရှေ့အရပ်မှ။ မဟာတီ၊ ကျယ်စွာသော။ ဆာယာ၊ သည်။ ပတ္ထဋ္ဌာ၊ နှံ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သီဟောစ၊ သည်လည်း။ တတ္ထ၊ ထို့ကျောင်း၏အရှေ့အရပ်၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အာသနံ၊ ကို။ ပညပေသိ၊ ခင်း၏။

၃၆၃။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒွါရန္တရေဟိစေဝ၊ တံခါးအကြားတို့မှလည်းကောင်း။ ဝါတပါနန္တရေဟိစ၊ လေသာတံခါးအကြား

တို့မှလည်းကောင်း။ နိက္ခမိတ္ဘ၊ ၍။ ဝိဓးဝန္တးဟိ၊ ထိုမှ၌မှ ပြေးကုန်သော။ ဝီပွဂန္တီဟိ၊ ပြိုးပြိုးပြက်ရှိကုန်သော။ ဆဗ္ဗဏ္ဏာဟိ၊ ခြောက်ပါးသောအဆင်း ရှိကုန်သော။ ဗုဒ္ဓရသ္မီဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သံသူစိတနိက္ခမာနော်၊ ပြိုးပြိုးပြက် ထွက်သည်ဖြစ်၍။ ငလာဟကန္တရတော၊ တိုမ်တိုက်ကြားမှ။ ပုဏ္ဏစန္ဒော်၊ လပြည့်ဝန်းသည်။ နိက္ခမာနောဝိယ၊ ထွက်သကဲ့သို့။ ကူဋဂါရသာလတော၊ မှ။ နိက္ခမိတ္ဘ၊ ၍။ ပညတ္တားရဗုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်းအပ်သော မြတ်သော ဘုရား နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ ၏။ တန၊ ကြောင့်။ အထခေါဘဂဝါ။ပ။နိသီဒီတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

၃၆၄။ ပုရိမာနိ ဘန္တေ ဒိဝသာနိ ပုရိမတရာနိတိတ္ထေပါဠေ၌၊ ၌။ ဟိယ္ယော ဒိဝသံ၊ ယမန်နေ့သည်။ ပုရိမံနာမ၊ ပုရိမမည်၏။ တတော၊ ထိုယမန်နေ့မှ။ ပရံ၊ ပြင်ပဖြစ်သောနေ့သည်။ ပုရိမဘရံ၊ ပုရိမဘရမည်၏။ တတော၊ ထို ယမန်နေ့မှ ပြင်ပဖြစ်သောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယပန၊ စ၍ကား။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံ သော နေ့တို့သည်။ ပုရိမာနိစေဝ၊ ပုရိမမည်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုရိမတရာနိစ၊ ပုရိမတရမည်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယဒဂ္ဂေတို့၊ ကား။ မူလဒိဝသတော၊ မူလဖြစ်သောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ယံဒိဝသံ၊ ကို။ အဂ္ဂံ ပရကောဋိံကတ္ဘာ၊ အစပြု၍။ ဝိဟာရာမိ၊ နေ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒုဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သောနေ့ပတ်လုံး။ အဟံ၊ သည်။ ဝိဟာသိံ၊ ပြီ။ တာဝ၊ လုံး။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ န ပဿာမိ၊ မမြင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒါနိ၊ ၌။ တဿ ဒိဝသဿ၊ ၏။ ပုမာဏံ၊ ကို။ ဒဿေန္တော၊ ၍။ န စိရံတီဏိဝဿာနိတိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ အထဝါ၊ ကား။ ယဒဂ္ဂေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယံဒိဝသံ၊ ကို။ အဂ္ဂံကတ္ဘာ၊ အစပြု၍။ န စိရံ၊ မကြာမြင့်လွန်းသော။ တီဏိ ဝဿာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဝိဟာရာမိ၊ ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကိုလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ရှေးနည်းအလိုကား ယဒဂ္ဂေ ဒေဟံ မဟာလိ ဘဂဝန္တံ ဥပနိဿာယ ဝိဟာရာမိ နစိရံ တီဏိ ဝဿာနိ ဟူသောပါဠိကို။ မဟာလိ၊ မဟာလိ။ အဟံ၊ သည်။ ယံဒိဝသံ၊ ကို။ အဂ္ဂေ အာဒိံကတ္ဘာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဥပနိဿဲဃယ၊ ၍။ ဝိဟာရာမိ၊ ၏။ န စိရံ၊ မကြာမြင့်လွန်းကုန်သော။ တီဏိ ဝဿာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဝိဟာရာမိ၊ ၏။ တံဒိဝသံ၊ လုံး။

ရူပါနိ၊ တို့ကို။ န ပဿာမိ၊ မမြင်။ (ဤသို့ယောဇနာသင့်၏) ။ အထဝါ ဟူသော နောက်နည်းအလိုကား။ မဟာလိ၊ လိ။ အဟုံ၊ သည်။ ယံဒိဝသံ၊ ကို။ အဂ္ဂံအာဒိံကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ န စိရံ၊ ကုန်သော။ တံဏိဝဿာနိ၊ တို့ပတ်လုံး။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ တံဒိဝသံ၊ လုံး။

ရူပါနိ၊ တို့ကို။ နပဿာမိ၊ မမြင်။ ဤသို့ယောဇနာသင့်၏။ ယံဒိဝသံ၊ ကို။ အာဒိံကတ္ဝာ၊ ၍။ န စိရံ၊ မကြာမြင့်သော။ တံဏိယေဝ ဝဿာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံးသာလျှင်။ ဝိဟာသိံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တောဘာ၊ သည်။ ဟောဘိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤသုနက္ခတ္တသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပတ္တ စီဝရံ၊ ကို။ဂဏှန္တော၊ ယူသည်ဖြစ်၍။ တံဏိသံဝစ္ဆရာနိ၊ တို့ပတ်လုံး။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌာသိကိရ၊ လုပ်ကျွေးသတတ်။ တံ၊ ထိုသို့လုပ်ကျွေးသည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဧဝံ၊ဤသို့ သုံးနှစ်ပတ်လုံးနေ၏ ဟူသောစကားကို။ ဝဒတိ၊၏။ ပိယရူပါနိ တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပိယဇာတိကာနိ၊ ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ သာတဇာတိကာနိ၊ သာယာအပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာမဿာဒယုတ္တာနိ၊ ကာမရာဂနှင့်စပ်ကုန်သော။ ရဇနီယာနိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ရာဂဇနကာနိ၊ ရာဂကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ နောစဧဒါဒိဗ္ဗာနိ သဒ္ဒါနိတိ၊ ဟူသည်ကား။။ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုနက္ခတ္တော၊ သုနက္ခတ္တသည်။ တာနိ၊ ထိုသဒ္ဒါရုံတို့ကို။ န သုဏာတိ၊ နည်း။ သော၊ ထို သုနက္ခတ္တသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဒိဗ္ဗစက္ခုပရိကမ္မံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုပရိကံကို။ ယာစိကိရ၊ တောင်းသတတ်။ တသာ၊ ထိုသုနက္ခတ္တအား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒိဗ္ဗစက္ခုပရိကမ္မံ၊ ကို။ (လိုက်ပါ)။ အာစိက္ခိ၊ ကြား၏။ သော၊ထိုသုနက္ခတ္တသည်။ ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဘုရားဆုံးမတော်မူတိုင်း။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ ဒိဗ္ဗစက္ခုံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အာဘိညာဉ်ကို။ ဥပ္ပါဒေတ္ဝာ၊ ၍။ ဒေဝတာနံ၊ တို့၏။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ စိန္တေတိ၊ ၏။ ဣမသ္မိံ သရီရသဏ္ဌာနေ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သဏ္ဌာန်၌။ မဓုရေန၊ သာယာစဖွယ်သော။ သဒ္ဒေန၊ သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကထံ ကေနကာရဏေန၊ ဖြင့်။ နံ၊ ထိုသဒ္ဒါရုံကို။ အဟံ၊ သည်။ သုဏေယျံနုခေါ၊ ကြားရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ၍။ (ထည့်ပါ)။ ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဒိဗ္ဗသောတ ပရိကမ္မံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။

အယဉ္စု၊ ဤသုနက္ခတ္တသည်ကား။ အတိတေ၊ လွန်ပြီးသောအခါ၌။ ကေံ၊ သော။ သီလဝန္တံ၊သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ကဏ္ဏအက္ခလိယံ၊ နားရွက်၌။ ပဟရိတ္ဝာ၊ ၍။ ပဓိရံ၊ နားပင်းသည်ကို။ အကာသိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရိကမ္မံ၊ ပရိကံကို။ ကရောန္တောပိ၊ သော်လည်း။ ဒိဗ္ဗသောတာဓိဂမာယ၊ ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်ကို ရခြင်းငှာ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ တေန၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟ၊ ထိုသုနက္ခတ္တအား။ ပရိကမ္မံ၊ ကို။ နကထေသိ၊ မကြား။ သော၊ ထိုသုနက္ခတ္တသည်။ တ္ထောဝတာ၊ ဤသို့ ဒိဗ္ဗသောတပရိကံကို မကြား ကာမျှဖြင့်။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ အာဃာတံ၊ ရန်ညိုးကို။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့၍။ စိန္တေသိ၊ ၏။ ကိံ စိန္တေသိ၊ နည်း။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ သမဏော၊ သော။ ဂေါတမော၊ ၏။ ဧဝံ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးတည်း။ အယမ္ပိ၊ ဤသုနက္ခတ္တသည်လည်း။ ခတ္တိယော၊ တည်း။ အာသ၊ ထိုသုနက္ခတ္တ၏။ ဉာဏံ၊ သည်။ သစေဝဓိုသေတိ၊ လတ္တံ့။ အယံပိ၊ ဤသုနက္ခတ္တသည်လည်း။ သဗ္ဗညူ၊ သဗ္ဗညုဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဿုယျာယ၊ ငြူစူခြင်းဖြင့်။ မယ္ပံ၊ ငါ့အား။ နကထေသိ၊ မဟော။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသုနက္ခတ္တသည်။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ဂိဟိဘာဝံ၊ လူ၏အဖြစ်သို့။ ပတ္ဝာ၊ ၍။ တမတ္ထံ၊ ကို။ မဟာလိ လိစ္ဆဝိနော၊ မဟာလိလိစ္ဆဝိအား။ ကထေန္တော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ ဤနောစခေါ ဒိဗ္ဗာနိတဒါသုဏာမိ အစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊ ၏။

ကေံသဘာဝိတသမာဓိဝဏ္ဏနာ

၃၆၆-၄၇၁။ ကေံသဘာဝိတော၊ ဟူသည်ကား။ ကေံသာယ ကေ ကောဋ္ဌာသာယ၊ တခုသော အဘို့ဖြင့်။ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်သော။ သမာဓိ၊ သည်။

အဘယ်သို့ ကေံသဘာဝိတ၏ အဖြစ်ကို သိပါကုန်ရအံ့နည်းဟူသော စောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ ဒိဗ္ဗာနံဝါ ။ပ။ အတ္ထော ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား-

ဒိဗ္ဗာနံ၊ ဒိဗ္ဗဝိဟာရကို အမှီပြု၍ရကုန်သော။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒဿနတ္ထာယဝါ၊ မြင်ခြင်းငှာလည်း။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ကုန်သော။သဒ္ဒါနံ၊ တို့ကို။ သစနတ္ထာယဝါ၊ ငှာလည်း။ ဘာဝိတော၊ သော။ သမာဓိ၊ သည်။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

တိရိယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အနုဒိသာ[1]၊ အထောင့်ဖြစ်ကုန်သော အရပ်တို့ တည်း။ ဥဘယံသဘာဝိတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဘယံသးယ ဥဘယ ကောဋ္ဌာသာယ၊ နှစ်ပါးသောအဘို့ဖြင့်။ ဘာဝိတော၊သော။ သမးဓိ၊ သည်။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ အယံ ဧခါ မဟာလိ ဟေတူတိ၊ ဟူသည် ကား။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံယေဝ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ ဒဿနာယ၊ ၄ာ။ ဧကံသဘာဝိတော၊ တခုသောအဘို့ဖြင့် ပဒးစေအပ်သော။ အယံသမးဓိ၊ သည်။ ဟေတု၊ တည်း။

၃၇၂။ ဣမမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ သောလိဗ္ဘဝိ၊ ထို လိဗ္ဘဝိသည်။ စိန္တေသိ၊ ၏။ ကိံစိန္တေသိ၊ နည်း။ ဒိဗ္ဗသောတံန၊ ဖြင့်။ ဣဒံ သဒ္ဒံ၊ ကို။ သုဏာတိ၊ ၏။ ဣမသ္မိံသာသနေ၊ ဤဂေါတမသာသနာတော်၌။ ဥတ္တမတ္ထဘူတံ၊ ဤမြတ်သောအကျိုးသည်။ အတ္ထိမညေ၊ ရှိယောင်ထားဟူး။ ဣမဿ အတ္ထာယ၊ ဤမြတ်သောအကျိုးငှာ။ ဧတေဘိက္ခူ၊၊ထိုရဟန်းတို့သည်။ ပညာသမ္ပဒံ၊ အာနှစ်ငါးဆယ်တို့ပတ်လုံးငင်း။ သဒ္ဒဝဿာနိပိ၊ တို့ပတ်လုံးငင်း။ အပဏ္ဏကံ၊ ဂေါတမသာသနာတော်နှင့် မဆန့်ကျင်သော။ ဇြဟ္မစရိယံ၊ မြတ် သောအကျင့်ကို။ စရန္တိနန္၊ ကျင့်ကုန်သည်တကား။ ယာန္၊၊နယဒိပန၊ ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဒဿဇလံ၊ ကို။ ဧတမတ္ထံ၊ ကို။ ပုဗ္ဗေဃယျ၊ မေးရမူ။ သုန္ဒရံ၊ ကောင်း၏။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ တမတ္ထံ၊ ကို။ ပုစ္ဆန္တော၊ ၍။ တေဝသံနုနာဒန္တေတိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ သမာဓိဘာဝနာနန္တိတ္ထော၊ ၌။ သမာဓိယေဝ၊ သည်သာလျှင်။ သမာဓိဘာဝနာ၊ မည်၏။ (သမာဓိဧဝ ဘာဝနာဟု အဝခာရဏကမ္မဓာရယ်ပြုလေ)။ ဥဘယံသဘာဝိတာနံ၊ နှစ်ပါး စုံသောအဘို့ဖြင့် ပဒးစေအပ်ကုန်သော။ သမာဓိနံ၊ တို့ကို။ ဣဒံ၊ဒဿဇလံ၊ ၏။ အထပစ္စာ၊ မှ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တောသမာဓိဘာဝနာ။ ထိုသို့ပဒးခစအပ်သော သမာဓိတို့သည်။ သာသနတော၊ မှ။ ဗာဟိရာ၊ အပ၌ ဖြစ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ အတွင်း၌ဖြစ်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာသမာဓိဘာဝနာ၊ တို့ကို။ ဧဋ္ဌိကိံပိတ္ထာ၊ ၍။ ယဒတ္ထံ၊ အကြင်အကျိုးငှာ။ ဘိက္ခူ၊၊ တို့သည်။ ဇြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရန္တိ၊

၁။ အနုဒိသာယ-ဆဋ္ဌ။

ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံအတ္ထံ၊ ထိုအကျိုးကို။ ဒဿနေ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နခေါမဟာလိတိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

စတုအရိယဖလဝဏ္ဏနာ

၃၇၃။ တိဏ္ဏ သံယောဇနာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိအာဒီနံ၊ ကုန်သော။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ ဗန္ဓနာနံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ နှောင်ဖွဲ့တတ်ကုန်သော တရားတို့၏။ ဟိ-သစ္ဒံ၊ ၏။ တာနိ၊ ထိုသက္ကာယဒိဋ္ဌိ အစရှိကုန်သော သုံးပါးကုန်သော တရားတို့ကို။ ဝဋ္ဋဒုက္ခမယေ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲသည် ပြီးစေ အပ်သော။ ရထေ၊ ရထား၌။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ သံယောဇေန္တီ၊ အဖန်တလဲလဲ ယှဉ်စေတတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သံယောဇနာနိတိ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ သောတာပန္နောဟောတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ မဂ္ဂသောတံ၊ အရိယာမဂ်ဟုဆိုအပ်သော အယဉ်သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဝိနိပါတဓမ္မောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧတ္ထသု၊ ကုန်သော။ အပါယေသု၊ တို့၌။ အပတနဓမ္မော၊ မကျစေသောသဘောရှိ၏။ နိယတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဓမ္မနိယာမေန၊ ဓမ္မ၏မြဲခြင်းဖြင့်။ နိယတော၊ မြဲ၏။ သမ္မောဓိပရာယနောတိံ၊ ဟူသည်ကား။ အနေန၊ ဤသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဥပရိမဂ္ဂတ္တယသင်္ခါတာ၊ အထက်မဂ် သုံးပါးအပေါင်းဟုဆိုအပ်သော။ သမ္မောဓိ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို မဖောက်မပြန်သိတတ်သောတရားသို့။ ပရံအယနံ ပတ္တာဗွာ၊ရောက်အံ့ပြီ။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သမ္မောဓိပရာယနော၊ မည်၏။

တတိယာဗဟုဗ္ဗိဟိတည်း။ ပရံ အယနံကို ပတ္တာဗွာဟု ဖွင့်သတည်း။ အဿအနေနဟု ပါဠိအခို့ရှိ၏။ အနေနဟူ၍သာ ရှိသင့်သည်။

တနုတ္တာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရိယုဋ္ဌာနမန္ဒတာယစ၊ နှိပ်စက် ခြင်း နည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ကဒါစိ၊ ရံခါ။ ကရဟစိ၊ တရံတဆစ်။ (နှစ်ပုဒ်ကား ဝေဝုစ်တည်း)။ ဥပ္ပတ္တိယာစ၊ ဖြစ် ခြင်း ကြောင့် ၎င်း။ တနုဘာဝါ၊ ခေါင်း ပါး သည် ၏ အ ဖြစ် ကြောင့်။ သြရမ္ဘာဂိယာနန္တိ၊ ဟူ သည် ကား။ ဟေဋ္ဌာဘာဂိယာနံ၊ အောက်ကာမဘုံ၌ ဖြစ်စေတတ်သော အဘို့ရှိကုန်သော။

၁။ အဿ, အနေနဝါဟု ဆဋ္ဌမ္မရှိရာတွင် နိဿယဆရာတော်က အနေန-ရှိသည်ကို သာလက်ခံသည်။ အဿ-ဟု ပါရှိသော်လည်း သင့်ပါသည်။

ယေဟိသံယောဇနေဟိ၊ တို့သည်။ ဗဒ္ဓေါ၊ ဖွဲ့အပ်သော။ ပဂ္ဂလော၊ သည်။ ဥပရိသုဒ္ဓါဝါသဘူမိယံ၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တိတုံ၊ ငှာ။ နသက္ကောတိ၊ နိုင်။ တေသံ ယောဇနံ့ဝ၊ တို့သည်။ သြရမ္ဘာဂိယာ၊ မည်ကုန်၏။ (ဤသို့သမ္မန်)။ သြပ ပါတိကောတိတေံပဒံ၊ သည်။ သေသယောနိပဋိက္ခေပဝစနံ့၊ ဥပပတ္တိပဋိသန္ဓေမှ တပါးသောပဋိသန္ဓေတို့ကို ပယ်သောပုဒ်တည်း။ တတ္ထပရိနိဗ္ဗာယီတိ၊ ဟူသည် ကား။ တသ္မိံ ဥပရိဘဝေယေဝ၊ ထိုအထက်ဘုံ၌သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာနဓမ္မော၊ ပရိ နိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသဘောရှိ၏။ အနာဝတ္တိဓမ္မောတိ၊ ဟူသည်ကား။ တတောဩဟာ လောကာ၊ မှ။ ပုန၊ ဖန်။ ပဋိသန္ဓိဝသေန၊ ဖြင့်။ န အာဝတ္တနဓမ္မော၊မပြန်ခြင်း သဘောရှိ၏။ စေတောဝိမုတ္တိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ၊စိတ်၏ကိလေသာမှ စင်ကြယ်ခြင်းကို။ ဇေတံ၊ ထိုစေတောဝိမုတ္တိ ဟူသောအမည်သည်။သဗ္ဗကိလေသ ဗန္ဓနဝိမုတ္တာဿ၊သော။အရဟတ္တဖလစိတ္တာဿ၊၏။အဓိဝစနံ၊တည်း။ပညာဝိမုတ္တန္တိ ဇော်ထွာပိ၊ ၌လည်း။ သဗ္ဗကိလေသဗန္ဓနဝိမုတ္တာ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာ အနှောင် အဖွဲ့ တို့မှ လွတ်သော။ အရဟတ္တဖလပညာဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော ပညာ ကို သာလျှင်။ ပညာဝိမုတ္တိတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိံ ယေဝ အတ္တဘာဝေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော အတ္တဘောင်၌သာလျှင်။ သယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သာမံ၊ မိမိ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဘိဇာနိတ္ဝာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာတိ၊ ကား။ ပစ္စက္ခံကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ အထဝါ၊ ကား။ အဘိညာသစ္ဆိကတ္ဝာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဘိညာယ အဘိဝိသိဋ္ဌေန ဉာဏေန၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်။ သစ္ဆိကရိတ္ဝာ၊ ၍။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဤနောက်နည်းအလိုကား အဘိညာဟူသောပုဒ်သည် တ တိယန္တ် ပုဒ် တည်း။ အဘိ ညာယဟူဆိုအပ်လျက် ယကိုချေ၍ အဘိညာဟူဆိုအပ်သတည်း။ ရှေနည်းအလိုကား တွာပစ္စယန္တတည်း။

ဥပသမ္မဇ္ဇာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပတ္ဝာ၊ ရောက်၍။ ပဋိလဘိတ္ဝာ၊ ရ၍။

အရိယအဋ္ဌင်္ဂိကမဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၃၇၄-၃၇၅။ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ လိစ္ဆဝီရာဇာ၊ လိစ္ဆဝီမင်းသည်။ စိန္တေသိ၊ ၏။ ကိံ စိန္တေသိ၊ နည်း။ အယံပနဓမ္မော၊ဤအရဟတ္တဖိုလ်တရားကို။

သကုဏေန၊ ဌက်သည်။ ဥပဝတိတ္ထာ၊ ပံ့၍။ ပဋိဝိဇ္ဈိတုံ၊ ဌာ။ သက္ကာဝိယ၊ တတ်ကောင်းသကဲ့သို့။ ဥပဝတိတ္ထာ၊ ပံ့၍။ ပဋိဝိဇ္ဈိတုံ၊ ဌာ။ နု သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဂေါဓာယ၊ ဖုတ်သည်။ ဥရေန၊ ရင်ဖြင့်။ ဂန္ထာ၊ ၍။ ပဋိဝိဇ္ဈိတုံ၊ ဌာ။ သက္ကာဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဥရေန၊ ဖြင့်။ ဂန္ထာ၊ ၍။ ပဋိဝိဇ္ဈိတုံပိ၊ ဌာလည်း။ နု သက္ကာ၊ ကောင်း။ အဒ္ဓါ၊ ကေန်မချုတ်။ ဣမံ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈန္တဿ၊ ထိုးထွင်း၍သိသောရဟန်း၏။ ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါယ၊ ရှေအဘို့၌ဖြစ်သောအကျင့်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ နံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ တာဝ၊ စွာ။ ပုဆ္ဆာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသို့ကြံပြီးသောနောင်မှ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပုစ္ဆန္တော၊ ဖြစ်၍။ အတ္ထိပနဘန္တေတိ အာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

အဋ္ဌကထာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဠိတံ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါရှိသော။ တူရိယံဝိယ၊ တူရိယဝါကဲ့သို့ဌင်း။ အဋ္ဌကထာ၊ သော။ ဂါမောဝိယစ၊ ကဲ့သို့ဌင်း။ အဋ္ဌင်္ဂမတ္တောယေဝ၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါမျှ သည် သာ လျှင်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ အဋ္ဌကထာ၊ အဋ္ဌကထမည်၏။ အင်္ဂတော၊ မှ။ အညော၊ သော။ မဂ္ဂေါနာမ၊ မဂ်မည်သည်။ နု အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဇာတေန၀၊ ကြောင့်သာလျှင်။ သေယျထိဒံ သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ပ။သမ္မာသမာဓိတိ၊ သေယျထိဒံ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ။ပ။ သမ္မာသမာဓိဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

အဋ္ဌင်္ဂိကမဂ်

တတ္ထ၊ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိအစရှိသည်တို့တွင်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ သမ္မာ၊ မဖောက်မပြန်။ ဒဿနလက္ခဏာ၊ ရှုခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ သည်။ သမ္မာ၊ ပြန်။ အာဘိနိရောပနလက္ခဏော၊ အာရုံသို့ ရှေ့ရှုတင်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သမ္မာဝါစာ၊ သည်။ သမ္မာ၊ ပြန်။ ပရိဂ္ဂဟလက္ခဏာ၊ ဝစီသုစရိုက်ကို သိမ်းဆည်းခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ သမ္မာကမ္မန္တော၊ ကမ္မန္တသည်။ သမ္မာ၊ ပြန်။ သမုဋ္ဌာပနလက္ခဏော၊ ကာယသုစရိုက်ကို ဖြစ်စေခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ သည်။ သမ္မာ၊ ပြန်။ ဝေါဒါပနလက္ခဏော၊ အာဇီဝကို စင်ကြယ်စေခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ သမ္မာဝါယာမော၊ ဝါယာမသည်။ သမ္မာ၊ ပြန်။ ပဂ္ဂဟလက္ခဏော၊ အားထုတ်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ သမ္မာသတိ၊ သည်။ သမ္မာ၊ ပြန်။ ဥပဋ္ဌာနလက္ခဏာ၊ အာရုံ၌ ထင်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သမ္မာ

သမာဓိ၊ သည်။ သမ္မာ၊ ပြန်။ သမ္မာဓာနလက္ခဏော၊ သမ္မယုတ်တရားတို့ကို အာရုံ၌ တပေါင်းတည်းထားခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဧတေသု အဋ္ဌသု ဓမ္မေသု၊ တို့တွင်။ ဧကေကဿ၊ တခုတခုသော တရား၏။ တီဏိ တီဏိ ကိစ္စာနိ၊ သုံးပါး သုံးပါးကုန်သော ကိစ္စတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ တာနိ တီဏိ ကိစ္စာနိ၊ တို့သည် ကား။ သေယျထာ ကတမာနိ၊ တို့နည်းဟူမူကား။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ (တာဝဿဒ္ဒါကား ဝတ္တာဗ္ဗန္တရုပေက္ခပေတည်း)။ အညေဟိပိ၊ ကဲ့နှ်သော။ အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ ပစ္စနီကကိလေသေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်၏။ နိရောဓံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ (နိရောဓ သစ္ဆာကို လည်းဟူ)။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သမ္မ ယုတ္တ ဓမ္မ စ၊ တို့ ကို လည်း။ တပ္ပဋိစ္ဆာဒကမောဟဝိဓမနဝသေန၊ ထို နိ ရော ဓ သစ္စာ ကို ဖုံး လွှမ်း တတ် သော မော ဟ ကို ဖျက် ဆီး တတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အသမ္မောဟတော၊ မတွေဝေသောအားဖြင့်။ ပဿတိ၊ ရှုတတ်၏။ သမ္မာသင်္ကပ္ပါဒယောပိ၊ တို့ သည် လည်း။ တထေဝ၊ ထို အ တူ သာလျှင်။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပါဒိနိစ၊ တို့ကိုလည်း။ ပဇဟန္တိ၊ ပယ်ကုန်၏။ နိရောဓ္ဉ၊ ကိုလည်း။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတ္ထ ဧတေသု အဋ္ဌသု ဓမ္မေသု၊ တို့တွင်။ ဝိသေသတောပန၊ အားဖြင့်ကား။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ သည်။ သဟဇာတဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အာရမ္မဏံ၊ သို့။ အဘိနိရောပေတိ၊ ရှေ့ရှုတင်၏။ သမ္မာဝါစာ၊ သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊ သိမ်းဆည်းတတ်၏။ သမ္မာကမ္မန္တော၊ သည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ကာယသုစရိုက်ကိုဖြစ်စေတတ်၏။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ သည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝေဒါပေတိ၊ အာဇီဝကို စင်ကြယ်စေတတ်၏။ သမ္မာဝါယာမော၊ သည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ အားထုတ်၏။ သမ္မာသတိ၊ သည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ပ။ ပဒဟာတိ၊ သမ္မယုတ်တရားတို့ကို တပေါင်းတည်းထားတတ်၏။

အပိစ-အပရော၊ သော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ သော သမ္မာဒိဋ္ဌိနာမ၊ မည်သည်ကား။ ပုဗ္ဗဘာဂဂ၊ မဂ်မှရှေးအဘို့၌။ (မဂ်၏ ရှေးအဘို့၌လည်းဟူ)။ နာနက္ခဏာ၊ အထူးထူးသော ခဏရှိသည်။ နာနာ ရမ္မဏာ၊ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဂ္ဂက္ခဏော၊ ၌။ ကေက္ခဏာ၊ တခုတည်းသော ခဏရှိသည်။ ကောရမ္မဏာ၊ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိစ္စတောပန၊

အားဖြင့်ကား။ ဒုက္ခဉာဏ်ဿ်အာဒီနိ၊ ဒုက္ခဉာဏံ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ နာမာနိ၊ တို့ကို။ လဘတိ၊ ၏။ သမ္မာသက်ပွါဒယောပိ၊ တို့သည်လည်း။ပ။ တေသုဓမ္မေသု၊ တို့တွင်။ သမ္မာသက်ပွေါ၊ သည်။ ကိစ္စတော၊ အားဖြင့်။ နိက္ခမ္မသက်ပွေါတိအာဒီနိ၊ နိက္ခမ္မသက်ပွ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ တီဏိနာမာနိ၊ တို့ကို။ လဘတိ၊ ၏။ သမ္မာဝါစာဒယော၊ ကုန်သော။ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သောတရားတို့သည်။ ဝိရတိယောပိ၊ ဝိရတိတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ စေတနာဒယောပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မဂ္ဂင်္ဂဏောပန၊ ဥ်ကား။ ဝိရတိယော၀၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမ္မာဝါယာမော သမ္မာသတိတိဿဒမ်ပိဒ္ဓယံ၊ သမ္မာဝါယာမော သမ္မာသတိ ဟူသော ဤတရားနှစ်ခုအပေါင်းသည်လည်း။ ကိစ္စတော၊ အားဖြင့်။ သမ္မပ္ပဓာန ဝသေန၊ သမ္မပ္ပဓာန် သတိပဋ္ဌာန်တို့၏ အစုမ်းအားဖြင့်။ စတ္တာရိ၊လေးပါးကုန်သော။ နာမာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သမ္မာသမာဓိနာပန၊ သည်ကား။ ပဗ္ဗဘာဂေပိ၊ ဥ်ဌင်း။ မဂ္ဂင်္ဂဏေပိ၊ ဥ်ဌင်း။ သမ္မာသမာဓိယော၀ တည်း။

ဣတိ၊ ဤသို့။ အဌသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ဓမ္မေသု၊ တို့ဥ်။ ဘဂ၀တာ၊ သည်။ နိဗ္ဗာနာဓိဂမာယ၊ ငှာ။ ပဋိပန္နဿ၊ ကျင့်သော။ ယောဂိနော၊ လုံ့လနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား။ ဗဟူပကာရတ္တာ၊ များစွာသောကျေးဇူးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဌမံ၊ စွာ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ ဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊

အဘယ်သို့လျှင် သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်းငှာ ကျင့်သော ယောဂီရဟန်းအားကျေးဇူးကြီးသနည်းဟူသော စောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ အယံ ဟိစသည်ကို မိန့်သတည်း။ (ဟိကား ဝိဇ္ဇာရဇော်တကတည်း)။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

အယံသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ ပညာပဇ္ဇောတောတိစ၊ ဟူ၍ဆိုင်း။ ပညာသတ္ထန္တိစ၊ ဟူ၍ဆိုင်း။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ဥ်။ ဝိပဿနာဉာဏာသခ်ါတာ၀ဲယ၊ သော။ တောယ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ ဖြင့်။ အဝိဇ္ဇန္ဓကာရံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမိုက်တိုက်ကို။ ဝိဓမိတ္ဘာ၊ ဖျက်ဆီး၍။ ကိလေသစောရေ၊ တို့ကို။ ဃာဇေန္တော၊ သတ်သည်ဖြစ်၍။ ခေမေန၊ ဘေးမရှိသဖြင့်။ ယောဂါ

၁။ မုသာဝါဒါဒိဟိ ဝိရမဏကာလေ ဝါ ဝိရတိယော။ ၂။ သုဘာသိတာဒိဝါစာဘာသနာဒိကာလေ စေတနာယော ဟောန္တိ။ ဋီသစ်-၃၃၇။

ဝစရော၊ ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ တန၊ ကြောင့်။ နိဗ္ဗာနာဓိဂမာယ။ပ။ ဒေသိတာတိ၊ နိဗ္ဗာနာဓိ။ပ။ဒေသိတာဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

သမ္မာသက်ပွေါပန၊ ကိုကား။ တဿာ၊ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိအား။ ဗဟူပကာရော၊ များစွာကျေးဇူးပြု၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တဒနန္တရံ၊ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိ၏အခြားမဲ့၌။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဟိ၊ ထင်ရှားစေအံ့။ ယထာ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ ဟေရညိကော၊ ရွှေသမားသည်။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ပရိဝဋ္ဋေတွာ ပရိဝဋ္ဋံတွာ၊ ပြန်၍ ပြန်၍။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ကဟာပဏံ၊ အသပြာကို။ သြဒနလာဓကေန္တော၊ ကြည့်ရှုလတ်သော်။ အယံ ကဟာပဏော၊ သည်။ ဆေကော၊ ကောင်း၏။ အယံ ကဟာပဏော၊ သည်။ ကူဋော၊ စဉ်းလဲ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနာတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ယောဂါဝစရောပိ၊ သည်လည်း။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ၌။ ဝိတက္ကေန၊ ဖြင့်။ ဝိတက္ကေတွာ၊ ကြံ၍။ ဝိပဿနာပညာယ၊ ဖြင့်။ သြလောကယမာနော၊ ရှုလတ်သော်။ ဣမေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကာမာဝစရာ၊ ကာမာဝစရ မည်ကုန်၏။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ရူပါဝစရာဒယော၊ ရူပါဝစရ အစရှိသည် မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

ယထာဝါပန၊ ဥပမာတနည်း အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ပုရိသေန၊ သည်။ ကောဋိယံ၊ အစွန်း၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ပရိဝဋ္ဋေတွာ ပရိဝဋ္ဋေတွာ၊ ပြန်၍ ပြန်၍။ ဒိန္နံ၊ ပေး အပ် သော။ မဟာရက္ခံ၊ ကြီး စွာ သောသစ်ကို။ (တဲ့စွေတွာ ဥစပ်)။ တစ္ဆကော၊ တစည်းသမားသည်။ ဝါသိယာ၊ တစည်း ဖြင့်။ တစ္ဆေတွာ၊ ရွေ၍။ ကမ္မေ၊ လိုအပ်သောအမှု၌။ ဥပနေတိယထာ၊ ဆောင်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဝိတက္ကေန၊ သည်။ ဝိတက္ကေတွာ၊ အာရုံသို့ရွေ့ရှု ကင်၍။ ဒိန္နေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ယောဂါဝစရော၊ သည်။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဣမေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကာမာဝစရာ၊ မည်ကုန်၏။ ဣမေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ရူပါဝစရာ၊ မည်ကုန်၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍။ ကမ္မေ၊ ၌။ ဥပနေတိ၊ ၏။ တန၊ ကြောင့်။ သမ္မာသက်ပွေါပန ။ပ။ဝုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သုဿယံ သောအယံသက်ပွေါ၊ သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ အား။ ဥပကာရကောယထာ၊ ကဲ့သို့။ သမ္မာဝါစာယပိ၊ အား

လည်း။ ဥပကာရကော၊ ၏။ ယထာကိ ံဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟာ၊ နည်း။ ပုဗ္ဗေဝခေါ။ပ။ဘိန္ဒတိတိ၊ ဟူ၍။ အာဟာ၊ ပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တဒနန္တရံ၊ ထိုသမ္မာသက်ပွ၏အခြားမဲ့၌။ သမ္မာဝါစာ၊ ကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။

ယသ္မာပနံ၊ ကြောင့်ကား။ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ၊ ဤမည်သော ဤမည်သောအမှုကို လည်း။ ကရိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ သဲဝိဒ ဟိတ္ဝာ၊ ၍။ လောကေ၊ ၌။ ကမ္မန္တေ၊ တို့ကို။ ပယောဇေန္တိ၊ ယှဉ်စေကုန်၏။ (ကမ္မန္တေဒ္ဓ အန္တသဒ္ဒါအနက်မရှိ)။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝါစာ၊ နှုတ်သည်။ ကာယကမ္မဿ၊ အား။ ဥပကာရိကာ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာဝဲါစာယ၊ ၏။ အနန္တရံ၊ ၌။ သမ္မာကမ္မန္တော၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ သော။ ဝစီဒုစ္စရိတဉ္စ၊ ကိုဎင်း။ တိဝိဓံ၊ သော။ ကာယဒုစ္စရိတဉ္စ၊ ကိုဎင်း။ ပဟာယ၊ ၍။ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးစုံသော။ သုစရိတံ၊ သုစရိုက်ကို။ ပူရေန္တသ္သေဝ၊ ပြည့်စုံစေသော ပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင်။ အာဇီဝဋ္ဌမကံ၊ အာဇီဝလျှင် ရှစ်ခုမြောက်ရှိသော။ သီလံ၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုရတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဣတရဿ၊ သုစရိုက်ကို မပြည့်စုံစေသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ သီလံ၊ သည်။ နှ ပူရတိ၊ မပြည့်စုံ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဒုဘယာနန္တရံ၊ ထိုသမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တနှစ်ပါးတို့၏ အခြားမဲ့၌။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိသုဒ္ဓါဇီဝေနပန၊ စင်ကြယ်ပြီးသော အာဇီဝရှိသော ရဟန်း သည်ကား။ မေ၊ ၏။ အာဇီဝေါ၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စဉ်ကြယ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇော်တာဝတာဒ၊ ဤမျှတည်းဖြင့်သာလျှင်။ ပရိတောသံ၊ ရောင့်ရဲခြင်းကို။ အကတ္ဝာ၊ ၍။ သုတ္တပမတ္တော၊ အိပ်၍မေ့လျော့ခြင်းဖြင့်။ ဝိဟရိတုံ၊ ၄ာ။ နှ ယုတ္တံ၊ မသင့်။ အထခေါ၊ စင်စစ်ကား။သမ္ဗဣရိယာပထေသု၊အလုံးစုံသော ဣရိယာပထတို့၌။ ဣဒံဝီရိယံ၊ ကို။ သမာရဘိတဗ္ဗံ၊ အဖန်တလဲလဲအားထုတ် အပ်၏။ ဣတိဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတုံ၊ ၄ာ။ တဒနန္တရံ၊ ထိုသမ္မာအာဇီဝ၏ အခြားမဲ့၌။ သမ္မာဝါယာမော၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တတော၊ မှ။ အာရဒ္ဓဝီရိ ယေနာပိ၊ အားထုတ်သောဝီရိယရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ကာယာဒိသု၊ ရူပကာယ အစရှိကုန်သော။ စတူသု၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထူသု၊ အာရုံတို့၌။ သတိ၊ သတိကို။ သုပဋ္ဌိတာ၊ ထင်သည်ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿ နတ္ထံ၊ ၄ာ။ တဒနန္တရံ၊ ထိုသမ္မာဝါယာမ၏ အခြားမဲ့၌။ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာ

သတိကို။ ဒေသိတာ၊ ၏။ ယသ္မာပန၊ ကြောင့်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုပဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာထင်သော။ သတိ၊ သည်။ သမာဓိဿ၊ အား။ ဥပကာရာနုပကာရာနံ၊ ကျေးဇူးရှိသည် မရှိသည်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဂတ်ယော၊ ဖြစ်ခြင်းတို့ကို။ (ကိစ္စသဘောတို့ကို လည်းဟူ)။ သမန္နေသိတ္ဝာ၊ စုံးမ်းဆင်ခြင်၍။ ကေတ္တာရမ္မဏော၊ တခုတည်းသောအာရုံ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ သမာဓာတုံ၊ တပေါင်းတည်းထားခြင်းငှာ။ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သမ္မာသတိယာ၊ ၏။ အနန္တရံ၊ ၌။ သမ္မာသမာဓိ၊ ကို။ ဒေသိတော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တေသံ ဓမ္မာနံ သစ္ဆိကြိယာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧတေသံ သောတာပတ္တိဖလာဒီနံ၊ တို့ကို။ ပစ္စက္ခကြိယတ္ထာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ။

ဒွေပဗ္ဗဇိတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ

၃၇၆-၃၇၇။ ကေမိဒါဟန္တိဣံ၊ ကို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အာရဒ္ဓံ၊ နည်း။ အယံဏာဇာ၊ ဤလိစ္ဆဝီမင်းသည်။ ရူပံ၊ သည်။အတ္တာ၊ ကိုယ်မည်၏။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ လဒ္ဓိကောကိရ၊ အယူရှိသတတ်။ ဧတန္၊ ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုလိစ္ဆဝီမင်း၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဧဒိသနာယ၊ ဧဒိသနာဒ္ဓိ။ နာဓိမုစ္စတိ၊ မညွတ်။ အထ၊ ၌။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ တဿ၊ ထိုလိစ္ဆဝီမင်း၏။ လဒ္ဓိယာ၊ အယူကို။ အာဝိကရဏတ္ထံ၊ ထင်စွာပြုလိုသောကြောင့်။ ဧကံ၊ သော။ ကာရဏံ၊ ကို။ အာဟရိတုံ၊ ငှာ။ ဣဒံ၊ ကေမိဒါဟံ် အစရှိသော ဤစကားကို။ အာရဒ္ဓံ၊ ၏။

တတြ၊ ထိုကေမိဒါဟံ် အစရှိသောပါဠိ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ သခေ်ပတ္ထော၊ တည်း။ အဟံ၊ သည်။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ဃောသိတာရာမေ၊ ဃောသိတာရုံ၌။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုဃောသိတာရုံ၌။ စသန္တံ၊ နေသော။ မံ၊ ကို။ ယေဒ္ဓေ ပဗ္ဗဇိတာ၊ တို့သည်။ ဧဝံဣမိနာ ဝစနေန၊ ဤတံဇီဝံ တံသရီရံ အစရှိသောစကားဖြင့်။ (တနည်းကား)။ ဧဝံတေဝံစနံ၊ ထိုတံဇီဝံ တံသရီရံ အစရှိသောစကားကို။ ပုစ္ဆိံသု၊ ကုန်၏။ အထ၊ ထို့သို့မေးသောအခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ တေသံ ဒ္ဒိန္နံ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ တို့အား။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒံ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းကို။ ဒဿေတ္ဝာ၊ ၍။ တန္တိဓမ္မံနာမ၊ အစဉ်ဖြစ်သောတရားကို။ ကထေန္တော၊ ဟောလိုသည်ဖြစ်၍။ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ၏။

ဤစကားဟူသည် အဘယ်နည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ အာဝုသော သဒ္ဓါသမ္ပန္နောနာမ အစရှိသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား—

အာဝုသော၊ တို့။ သဒ္ဓါသမ္ပန္နော၊ သော။ ကုလပုတ္တောနာမ၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိသောအမျိုးသားမည်သည်ကား။ ဧဝရူပဿ၊ သော။ သတ္ထုဿ၊ ၏။ သာသနေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ ဟုတ္ထ၊ ၍။ ဧဝံ၊ ငါဘုရား ဟောတိုင်း။ တိဝိဓံ၊ သော။ သိလံ၊ ကို။ ပူရေတ္ထ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ပဌမဇ္ဈာနာဒိနိ၊ တို့သို့။ ပတ္ထ၊ ၍။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ တံဇီဝံ တန္တိအာဒိနိ၊ တံဇီဝံ တံအစရှိသော စကားတို့ကို။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ အဿ၊ ကိုသူ၏။ ဧတံ ဝစနံ၊ ထိုတံဇီဝံ တံ အ စ ရှိ သော စကားသည်။ ယုတ္တံနုခေါ၊ သင့်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ တတော၊ မှ။ တေဟိ ဒ္ဝိဟိ ပဗ္ဗဇိတေဟိ၊ တို့သည်။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ သည်။ တေံကာရဏာ၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဇာနာမိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဿာမိ၊ ၏။ အထစပန၊ ထိုသို့သိလျက်။ (စင်စစ်သဖြင့် လည်းဟူ)။ အဟံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သင်ဆိုတိုင်း။ နု ဝဒါမိ၊ မဟော။ ဣတိ၊ဤသို့။တံဝါဒံ၊ကို။ ပဋိက္ခိပိတ္ထ၊ ၍။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ (အထက်၌ ဖြစ်သော မြတ်သော ဤသုံးနက် ကြိုက်ရာသမျှနှင့်)။ ခီဏာသဝံ၊ ရဟန္တာကို။ ဒဿေတ္ထ၊ ၍။ ဣမာယ၊ ဤ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဧဝံ၊ ဤတံဇီဝံ တံအစရှိသောစကားကို။ ဝတ္တုံ၊ ၄၁။ နု ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစံ၊ ၏။ တေ ဒ္ဝေ ပဗ္ဗဇိတာ၊ တို့သည်။ မမ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတ္ထ၊ ၍။ အတ္တာမနာ၊ စမ်းမြောက်သောစိတ် ရှိကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ သော်ပိ၊ ထိုမဟာလိမင်းသည်လည်း။ အတ္တာမနော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေန၊ ကြောင့်။ ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒိတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။

ဣတိ သုမင်္ဂလဝိလာသိနိယာ ဒီဃနိကာယဋ္ဌကထာယ မဟာလိသုတ္တ ဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-မဟာလိသုတ် ပြီး၏။

၇-ဇာလိယသုတ်

ဒွေပဗ္ဗဇိတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ

ယောသကသ္ဠုဋ္ဌေး

၃၇၈။ ဧဝံ မေ သုတံ ကောသမ္မိယန္တိ ဣဒံသုတ္တံ၊ သည်။ ဇာလိယသုတ္တံ၊ တည်း။ တတြ၊ ထိုဇာလိယသုတ်၌။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာ၊ တည်း။ ယောသိတာရာမေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယောသိတေန၊ ယောသိတအမည်ရှိသော။ သေဋ္ဌိနာ၊ သည်။ ကတေ၊ သော။ အာရာမေ၊ ကျောင်း၌။

ယောသိတသူဌေး၏အထူးပွတို့ကိုပြတော်မူလို၍ ပုဗ္ဗေကိုရ အစရှိသည်ကိုမိန့်သတည်း။

ထိုပါဠိ၏အဋ္ဌကား–

ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အဒ္ဓိလရဋ္ဌနာမ၊ အဒ္ဓိလအမည်ရှိသောတိုင်းသည်။ အဟောသိကိရ၊ သတတ်။ တတော၊ ထိုအဒ္ဓိလတိုင်းမှ။ ကောတူဟလိကောနာမ၊ ကောတူဟလိကအမည်ရှိသော။ ဒလိဒ္ဒေါ၊ သူဆင်းရဲသည်။ ဆာတကဘယေန၊ ငတ်မွတ်သောဘေးဖြင့်။ သပုတ္တဒါရော၊ သားမယားနှင့်တကွ။ အဝန္တိရဋ္ဌံ၊ အာဝန္တိတိုင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားလတ်သော်။ ပုတ္တံ၊ ကို။ ဝဟိတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောဒန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဆဒ္ဒေတွာ၊ ၍။ အဂမာသိ၊ ၏။ မာတာ၊ သည်။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်၍။ တံပုတ္တံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဂတာ၊ ၏။ တေ၊ ထိုလင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်။ ကေ၊ တခုသော။ ဂေါပါလကဂါမံ၊ နွားကျောင်းသားတို့၏ ရွာသို့။ ပဝိသိံသု၊ ကုန်၏။ ဂေါပါလကေနစ၊ နွားကျောင်းသားသည်လည်း။ တဒါ၊ ၌။ ဗဟုပါယာသော၊ များစွာသောနို့ဂဏာကို။ ပရိယေဋ္ဌတ္တာ၊ စီရင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ တို့သည်။ တတော၊ ထိုနွားကျောင်းတို့အထံမှ။ ပါယေဝံသံ၊ ကို။ လဘိတ္ဝာ၊ ရ၍။ ဘုဉ္ဇိံသု၊ စားကုန်၏။

အထ၊ ၌။ သောပုရိသော၊ ထိုကောတူဟလိက အမည်ရှိသော ယောကျ်ားသည်။ ဗလဒဿဟာယာဝံ၊ များစွာသောနို့ဂဏာကို။ ဘုဉ္ဇန္တော၊ စားသည်ဖြစ်၍။ ဇီရာပေတုံ၊ အစာခြခြင်းငှာ။ အသက္ကောဒန္တော၊ ဖြစ်၍။

၁။ အလ္လကပ္ပဂဋ္ဌ-ဆဋ္ဌ။

ရတ္တိဘာဓေဂ၊ ၌။ ကာလံ၊ စုတိခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ တတ္ထော၀၊ ထို
နွားကျောင်းသားအိမ်၌လျှင်။ သုနခံ၊ဝဲ၊ ခွေးမ၏။ ကုစ္ဆိသ္မိံ၊ ၌။ ပဋိ
သန္ဓိံ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ကုက္ကုရော၊ ခွေးသည်။ ဇာတော၊ ၏။ သော
ကုက္ကုရော၊ကို။ ဓေါပါလကဿ၊ နွားကျောင်းသားသည်။ ပိယော၊ချစ်အပ်
သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဓေါပါလကောစ၊ နွားကျောင်းသားသည်လည်း။
ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ဥပဋ္ဌာသိ.လုပ်ကျွေး၏။ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါပိ၊ သည်လည်း။ဘတ္တကိစ္စ
ပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်၏အဆုံး၌။ ကုက္ကုရဿ၊ ခွေးအား။ ဧကေ
ကံ၊ တဆုပ်တဆုပ်သော။ ပိဏ္ဍံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒေတိ၊ ၏။ သောကုက္ကုရော၊ ထိုခွေး
သည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ၌။ သိနေဟံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတ္ဝာ၊ ဖြစ်စေ၍။
ဓေါပါလကေန၊ နှင့်။သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ပဏ္ဏသာလမ္ပိ၊ သခ်မ်းသို့လည်း။ဂစ္ဆတိ၊၏။
ဓေါပါသကော၊ သည်။ အသန္နိဟိတေ၊ မသွားအားသည်ရှိသော်။ဘတ္တဝေလာ
ယံ၊ ဆွမ်းစားဘိတ်သော်အခါ၌။ သယမေ၀၊ အလိုလိုသာလျှင်။ ဂန္တွာ၊ ၍။
ကာလာရောစနံတ္ထံ၊ အခါကိုကြွားခြင်းငှာ။ ပဏ္ဏသာလဒ္ဒါရေ၊ ၌။ ဘုဉ်းတိ၊
အူ၏။အန္တရာမဂ္ဂေပိ၊ ခရီးအကြားဘဲလည်း။ စဏ္ဍာမိဂေ၊ ကြမ်းသော သားရဲတို့
ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ ဘုဉ်းတိတ္ဝာ၊ ဟောင်၍။ ပလာပေသိ၊ ပြေးစေ၏။ သောကုက္ကု
ရော၊ ထိုခွေးသည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ၌။မုဒုကေန၊ ကြည်ညိုစွာသော။ စိတ္တေန၊
ဖြင့်။ ကာလံ၊ စုတိခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဒေ၀လောကေ၊ ၌။နိဗ္ဗတ္တိ၊၏။

တတြ၊ ထိုနတ်ပြည်၌။ အာဿ၊ ထိုခွေးနတ်သားအား။ ဃောသကဒေ၀
ပုတ္တော တွေ၀နာမံ၊ ဃောသကနတ်သား ဟူသော အမည်သည် သာလျှင်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။သော၊ ထို့ကြောင့်ဃောသကအမည်ရှိသော နတ်သားသည်။ ဒေ၀
လောကတော၊ မှ။ စပိတ္ဝာ၊စုတေ၍။ကောသမ္မိယံ၊၌။ကေဿ၊သော။ကုလဿ၊
၏။ဃရေ၊၌။နိဗ္ဗတ္တိ၊၏။ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။အပုတ္တကော၊သားမရှိသော။သေဋ္ဌိ၊
သည်။ တဿ၊ ထိုသူငယ်၏။ မာတာပိတူနံ၊တို့အား။ ဓနံ၊ ကို။ဒတ္ဝာ၊၍။ ပုတ္တံ၊
ကို။ ကတ္ဝာ၊၍။အဂ္ဂဟေသိ၊ယူလေ၏။ အထပစ္ဆာ၊မှ။ အတ္တနော၊ ၏။ ပုတ္တော၊
သည်။ ဇာဒေတ၊ ဖွားလတ်သော်။ သတ္တက္ခတ္တုံ၊ခုနစ်ကြိမ်။ဃာတာပေတုံ၊ သတ်
စေခြင်းငှာ။ ဥပက္ကမိ၊ လုံ့လပြု၏။ သော၊ ထိုသူငယ်သည်။ ပုညဝန္တတာယ၊
ဘုန်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သတ္တာသု၊ကုန်သော။ ဌာနေသုပိ၊ တို့၌လည်း။
မရဏံ၊ သို့။အပတ္ဝာ၊၍။ (သတ္တာသုသရုပ်ကား ဓမ္မပဒ၌ လာ၏)။ အ၀သာနေ၊

အဆုံးဦ။ ကောယ၊ တယောက်သော။ သေဋ္ဌီဓီတာယ၊ ၏။ ဝေယျတ္တိယေန၊ လိမ်မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ လဒ္ဓဇီဝိကော၊ ရအပ်သော အသက်ရှိသည်။ ဟုတ္ဝ၊ ဖြစ်၍။ အပရဘာဂေ၊ ဦး။ပိတုအစ္ဆယေန၊အဘလွန်သဖြင့်။ သေဋ္ဌဝနံ၊ သို့။ ပတ္ဝာ၊ ရောက်၍။ ဃောသိတသေဋ္ဌိနာမ၊ ဃောသိတအမည်ရှိသောသူဌေး သည်။ ဇာတော ဖြစ်၏။ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ (ဒွေသေဋ္ဌိနော ဦးစပ်) ။ ကောသမ္မိယံ၊ ဦး။ကုက္ကုဋ္ဌသေဋ္ဌိ၊ ကုက္ကုဋ္ဌသူဌေးဌင်း။ ပါဝါရိယသေဋ္ဌိ၊ ဌင်း။ ဣတိဣမေ ဒွေ သေဋ္ဌိနော၊ ဤသူဌေးနှစ်ယောက်တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမိနာ၊ဤဃောသိတသူဌေးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တယော၊ သုံးယောက်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်၏။

နေ့ထက်ဝက်စောင့်သော ဥပုသ်အကျိုး

တေနစ သမဒယန၊ထိုအခါဦးလည်း။ ဟိမဝန္တတော၊ မှ။ ပဉ္စသတာ၊ငါးရာ ကုန်သော။ တာပသာ၊ ရသွေ့တို့သည်။ သရီရသန္တပ္ပနတ္ထံ၊ ကိုယ်အင်္ဂကို ယူခြင်းငှာ။ အန္တရဲန္တရာ၊ ကြိုးကြား ကြိုးကြား။ ကောသမ္မိံ၊ ကောသမ္မိပြည်သို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။တေသံ၊ ထိုငါးရာသော ရသွေ့တို့အား။တယော၊ ကုန်သော။တေသဒ္ဓိ၊ တို့သည်။အတ္တနော၊၏။ဥယျာနေသု၊ဥယျာဉ်တို့ဦး။ ပဏ္ဏကုဋ္ဌိယော၊ သစ်ရွက်မိုးသော ကုဋီတို့ကို။ ကတ္ဝာ၊၍။ဥပဋ္ဌာနံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ကုန်၏။ အထ၊ ဦး။ကေဒိဝသံ၊ဦး။တေ တာပသာ၊ တို့သည်။ ဟိမဝန္တတော၊ မှ။အာဂစ္ဆန္တာ၊ လာကုန်သည်ဖြစ်၍။မဟာကန္တာရေ၊ကြီးစွာသောခရီးခဲဦး။ တသိတာ၊ မွတ်သိပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကိလမန္တာ၊ ပင်ပန်းကုန်လျက်။ ဧကံ၊ သော။မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ဝဋ္ဋရုက္ခံ၊ ပြည်ညောပ်ပင်သို့။ပတ္တာ၊ ရောက်လေကုန်၍။တတ္ထ၊ ထိုညောင်ပင်ကြီးဦး။ အဓိဝတ္ထာယ၊စောင့်သော။ ဒေဝတာယ၊၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ သင်္ဂဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ပစ္စာသိသန္တာ တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍။ (အလိုရှိကုန်သည်ဖြင့်၍ လည်းဟူ)။ နိသီဒိံသု၊ ကုန်၏။

ဒေဝတာ၊ သည်။ သဗ္ဗာသက်ံဂရဝိဘူသိတံ၊ ခပ်သိမ်းသော တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်သော။ဟတ္ထံ၊ကို။ပသာရေတ္ဝာ၊ဆန့်၍။ တေသံ၊ ထိုငါးရာကုန်သော ရသွေ့တို့အား။ပါနီယပါနကာဒီနိ၊ရေအဖျော်အစရှိသည်တို့ကို။ဒတ္ဝာ၊၍။ ကိလမထံ၊ခရီးပန်းခြင်းကို။ပဋိဝိနောဒေသိ၊ဖျောက်တတ်၏။ တေတာပသာ၊တို့သည်။ ဒေဝတာယ၊၏။အာနုဘာဝေန၊တန်ခိုးဖြင့်။ဝိမ္ဘတာ၊ အံ့ဘွယ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။

ဒေဝဒတၱနတ်သား။ ကိ ကမ်း၊ အဘယ်ကောင်းမှုကို။ ကတ္တာ၊၍။ တယာ၊ တည်။ အယံသမ္ဘတ္တိ၊ကို။ လဒ္ဓါနုခေါ၊ရအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိ သု၊မေးကုန်၏။ ဒေဝတာ၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ လောကေ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီး သော။ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားမည်သည်။ ဥပပန္နာ၊ ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဇေတရဟိ၊ ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အနာသဝိတ္ထိုးကာ၊ အနာထ ပိဏ် အမည်ရှိသော။ ဂဟာတိ၊ သည်။ တံဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌဟတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ သော၊ ထိုအနာသဝပိဏ်သူဌေးသည်။ ဥဒပါသိ ဒေဝသော သု၊ ဥပုသ်နေ့တို့၌။ အဘ္ဘနော၊ ၏။ ဘဒ္ဒကာနံ၊ သူရင်းငှားတို့အား။ ပကတိဘတ္တ ဝတ္တနမေဝ၊ ပြုကခဲ့သော ထမင်းရိက္ခာအစကိုသာလျှင်။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ဆောက်ဘည်ခြင်းကို၊ ကာရာပေသိ၊ ၏။

အထ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ကေဒိစသံ၊ ၌။ မဇ္ဈန္ဟိကေ၊ မွန်းတည့်အခါ၌။ ပါတရာသဉ္ဆာယ၊ နံနက်စာစားအံ့သောငှာ။ အာဂဓာတာ၊ သော်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ဘတိကမ်း၊ သူရင်းငှားအမှုကို။ အကရောန္တံ၊ မပြုအပ်သည် ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အဇ္ဈ၊ ယခု။ မနုဿာ၊ ကို့သည်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကမ်း၊ ကို။ နကရောန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ ၊ ပြီ။ တဿဓမ၊ အားး။ တမတ္ထံ၊ ကို။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ အထ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ပြီ။ ကိ အဓဝါစံး နည်းဟူမူကား။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ဥပဓု ဒိဝဓသာ၊ ထက်ဝက်သောနေ့သည်။ ဂဓာဘာ၊ ရောက်ပြီ။ ဥပဓုပေါသထံ၊ ထက်ဝက်ဓသာဥပုသ်ကို။ကာဘုံ၊ ငှာ။ သက္ကာနုခေါ၊ ကာဘ်ကောင်းအံ့လော။ ဣဘိဓတံဝစနံ၊ ကို၊ အဓဝါစံ၊ ပြီ။ တဓတာ၊ မှ။ သေဋ္ဌိဿ၊ အား။ ပဋိ ဝေဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ကာဘုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ ၏။ ဣဘိ၊ သို့။ အာဟာ၊ ၏။ သွာဘံ သောအဟံ၊ သည်။ ဥပဓုဒိဝသံ၊ ထက်ဝက်သောဓနေ့ပတ်လုံး။ ဥပဓု ပေါသထံ၊ ထက်ဝက်သော ဥပုသ်ကို။ သဓာဒိယိတ္ဝာ၊ ၍။ တဒဓဟာ၊ ထိုခန့ သာလျှင်။ ကာသံ၊ စုဓတခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊၍။ ဣမံသမ္ဘတ္တိ ၊ ကို။ ပဋိလဘိ ၊ ရပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ ၏။

အထ၊ ၌။ တေဘာဗဿသာ၊ တို့သည်။ ဗုဒ္ဓါသည်။ ဥပပန္နောကိရ၊ တတ်။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ သဠာတပိဘို့ါဓမာဇ္ဇော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော နှစ်လိုဖွယ် မြောက်ခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ တဓဘာဝ၊ ထိုအခါပ်မှသာလျှင်။ သာဝတ္ထိ ၊

သို့။ ဂန္ဆုကာမာ၊ကုန်သည်။ ဟုတ္ဝါပိ၊ ၍လည်း။ နော၊ငါတို့ကို။ ဥပဋ္ဌာက သေဋ္ဌနော၊ လုပ်ကျေးပေသော သူဌေးတို့သည်။ ဗဟူပကာရာ၊ မျှားသော ကျေးဇူးရှိကုန်၏။ တေသံပိ၊ ထိုသူဌေး တို့အား၊လည်း။ ဣမမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အာဒရောစေဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိမနဲသိကတ္ဝာ၊ ၍။ ကောသမ်ဗိံ၊ သို့။ ဂန္ဆာ၊ သွား၍။ သေဋ္ဌိဟိ၊ တို့သည်။ ကတဿက္ကာရဗဟုမာနာ၊ ပြုအပ်သော အရိုအသေပြုခြင်း မျှားစွာမြတ်နိုးခြင်း ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ တဒဟော၀၊ ထိုနေ့၌လျှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဂစ္ဆာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဘဒ္ဒေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ တုရိတာ၊ အဆောတလျင် သွားလိုကုန်သည်။ အတ္ထော၊ ကုန်ဆနည်း။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၌။ စတ္တာရောပဒ္ဓမာသေ၊ တို့ပတ်လုံး။ ဝသိတ္ဝာ၊ နေ၍။ ဂစ္ဆထနဒု၊ သွားကုန်သည် မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော။ တာပသာစ၊ ရဿေတို့သည်လည်း။ တံပဝတ္တိံ၊ ကို။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။

ဘဒ္ဒေ၊တို့။တေနဟိ၊ပြီးကား။အမှေဟိ၊တို့နှင့်။ သဟော၀၊ တကွသာလျှင်။ ဂစ္ဆာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိစ၊ သို့လည်း။ ဝုတ္တော၊ သော်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဂစ္ဆာမ၊ ကုန်အံ့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ သကိံ၊ ဖြေးဖြေး။ အာဂစ္ဆထ၊ ကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ သာ၀တ္ထိံ၊ သို့။ ဂန္ဆာ၊ ၍။ ဘဂ၀တော၊ ၏။သန္တိကော၌။ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ ၍။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏိ်သု၊ ကုန်၏။

တေပိသေဋ္ဌိနော၊ တို့သည်လည်း။ ပဋ္ဌသတ ပဋ္ဌသတ သကဋ္ဌပရိ၀ါရာ၊ ငါးရာ ငါးရာသော လှည်းခြံရုံကုန်လျက်။ သာ၀တ္ထိံ၊ သို့။ ဂန္ဆာ၊ ၍။ ဒါနဝဒိနိ၊ တို့ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ ကောသမ်ဗိံ၊ သို့။ အာဂမနတ္ထာယ၊ ကြွတော်မူစေခြင်းငှာ။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ ယာစိတ္ဝာ၊ ၍။ ပစ္ဆာဂမ်မ၊ တဖန်ပြန်၍။ တယော ဝိဟာရေ၊ သုံးကျောင်းတို့ကို။ ကာရေတုံ၊ ပြုစေကုန်၏။ တေသု၊ ထိုကျောင်းတို့တွင်။ ကုက္ကုဠသေဋ္ဌိနာ၊ သည်။ ကတော၊ သော။ ဝိဟာရော၊ သည်။ ကုက္ကုဠာရာမောနာမ၊ မည်၏။ ပါ၀ါရိယသေဋ္ဌိနာ၊ သည်။ ကတော၊ သော။ ဝိဟာ၀ရော၊ သည်။ ပါ၀ါရိကမ္မ၀နံနာမ၊ ပါ၀ါရိကမ္မ၀နမည်၏။ ဃောသိတသေဋ္ဌိနာ၊ သည်။ ကတော၊ သော။ ဝိဟာရော၊ သည်။ ဃောသိတာရာမောနာမ၊ မည်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဃောသိတသူဌေးသည် ပြုအပ်သော

ကျောင်းဌ်နေခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ကောသမ္မိယံ။ပ။ ယော်သိတာရာမေတိ ကွဒံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

မုဏ္ဍိကောတိကွဒံနာမံ၊ သည်။ တာဿ၊ ထိုပရိဗိုဇ်၏။ နာမံ၊ တည်း။ ဇာလိယော်တိ ကွဒမ်ပိ၊ သည်လည်း။ တာဿ၊ ၏။ နာမမေဝ၊ တည်း။ အဿပန၊ ထိုဇာလိယ၏ကား။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ ဒါရုမယေန၊ သစ်သားဖြင့် ပြုအပ်သော။ ပတ္တေန၊ ဖြင့်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ စရတိ၊ လှည့်လည်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒါရုပတ္တိကန္တေဝါသီတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တေဒဝေါစုန္တိ၊ ဟူသည်ကဲ့သ်း။ ဥပါရမ္ဘာဓိပ္ပါယေန၊ ချုပ်ချယ် လိုသောစိတ်ဖြင့်။ ဝါဒံ၊ အယူကို။ အာရောပေတုကာမာ၊ အပြစ်တင်လိုကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ တေံဝစနံ၊ ကိ ံနုခေါအာဝုသော ဂေါတမ တံဇီဝံ တံသရီရံ အစရှိသောဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုပရိဗိုဇ်တို့၏။ ဤတိ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိကိရ၊ တတ်။ သမဏော၊ သော။ ဂေါတမော၊ သည်။ တံခမ္မဇာတံ၊ ထိုတရား သဘောသည်။ ဇီဝံ၊ ဇီဝမည်၏။ တံ၊ ထိုဇီဝမည်သောတရားသည်။ သရီရံ၊ ကိုယ်မည်၏။ ဤတိ၊ သို့။ သစေဝက္ခတိ၊ အံ့။ အထ၊ ရှိသော်။ အဿ၊ အား။ မယံ၊ တို့သည်။ တေံဝါဒံ၊ ကို။ အာရောပေဿာမ၊ အပြစ်တင်ကုန်အံ့။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ လဒ္ဓိယာ၊ အယူအားဖြင့်။ ဤဧဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန် ဘဝ၌သာလျှင်။ သတ္တော၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ဝါဒေါ၊သည်။ ဥစ္ဆေဒဝါဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤတိ၊ သို့။ ဝါဒံ၊ ကို။ အာရောပေဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဇီဝံ၊ သည်။ အညံ၊ တပါးတည်း။ သရီရံ၊ သည်။ အညံ၊ တည်း။ ဤတိ၊ သို့။ သစေပန ဝက္ခတိ၊ အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အဿ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ တေံဝါဒံ၊ ကို။ ဒေံ၊ ဤသို့။ အာရောပေဿာမ၊ ကုန်အံ့။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ဝါဒေ၊ ၌။ ရူပံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ သတ္တော၊ သည်။ နံ ဘိဇ္ဇတိ၊ မပျက်။ တေန၊ ကြောင့်။ ဝေါတုမှာကံ၊ တို့၏။ ဝါဒေ၊ ၌။ သတ္တော၊ သည်။ သဿတော၊ မြဲသည်ဖြစ်၍။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဤတိ၊သို့။ ဝါဒံ၊ ကို။ အာရောပေဿာမ၊ တင်ကုန်အံ့။ ဤတိပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၃၇၉-၃၈၀။ အထ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣမေ၊ ဤပရိဗိုဇ် တို့သည်။ ဝါဒါရောပနတ္ထာယ၊ အယူကိုအပြစ်တင်ခြင်းငှာ။ ပဉ္ဉံ၊ ကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ မမ၊ ၏။ သာသနေ၊ ၌။ ဣမေ မေ ဒေ့ အန္တေ၊ ဤအယုတ် နှစ်ပါးတို့သို့။ အနုပဂမ္မ၊ မကပ်မူ၍။ မစ္ဆိမာ၊ ဖြူစင်စွာသော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ နေသံ၊ ထိုနှစ်ယောက်တို့အား။ (တို့၏ လည်းဟူ)။ ပဉ္ဉံ၊ ကို။ အဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ ၍။ တဿာပိ ပဋိပဒါယ၊ ထိုဖြူစင်စွာသောအကျင့်ကိုလည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဝိဘာဝတ္ထံ၊ ထင်စွာပြခြင်းငှာ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေမိ၊ အံ့။ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ တေနဟာဝုသောတိ အာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

တတ္ထပါဠေ၊ ထို တေနဟာဝုသော အစရှိသော ပါဠိ၌။ ကလ္လံနုခေါ တဿေတံဝစနာယဘိ၊ ဟူသည်တား။ တိဝိဓံ၊ သော။ သီလံ၊ ကို။ ပရိပူရေတွာ၊ အလုံးစုံပြည့်စုံစေ၍။ ပဌမံစျာနံ၊ သို့။ ပတ္တာဿ၊ ရောက်ပြီးထသော။ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတဿ၊ သဒ္ဓါ၍ရဟန်းပြုထသော။ တဿ ကုလပုတ္တဿ၊ အား။ ဧတံဝစနံ၊ ထိုတံဇီဝံ တံသရီရံဟူသော စကားကို။ ဝတ္တုံ၊ ငှာ။ ယုတ္တံနုခေါ၊ လော။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ တံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ ပရိပ္ပာဇကာ၊ တို့သည်။ ပုထုဇ္ဇနောနာမ၊ မည်သည်ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိဗ္ဗိစိကိစ္ဆော၊ ယုံမှားမရှိသောမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကဒါစိ၊ တရံတဆစ်။ ဧစံ၊ ဤတံဇီဝံ တံသရီရံဟူသောစကားကို။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မညမာနာ၊ အောက်မေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကလ္လံတဿေတံစနာယဘိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။

အထစပနာဟံ နဝဒါမိတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဟံ၊သည်။ဧဝံ၊သို့။ဧတံ၊ကို။ ဇာနာမိ၊၏။ ဧဝံ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ နောစဝဒါမိ၊ မဆို။ အထဧခေါ၊ စင်စစ်ကား။ဧတံပဌမစျာနံ၊ ထိုပဌမစျာန်သည်။ ကသိဏပရိကမ္မံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဘာဝေန္တဿ၊ ပွားစေသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ပညာဗလေန၊ ပညာ၏အစွမ်းကြောင့်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ မဟဂ္ဂတစိတ္တံ၊ တည်း။ ဣတိသညံ၊ ဤသို့သော အာမှတ်ကို။ ဌပေမိ၊ ၏။ နကလ္လံတဿေတန္တိဣဒံ၊ ကို။ တေပရိပ္ပာဇကာ၊ ကို့သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ဝဒန္တိဋ္ဌစပ်)။ ခီဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာသည်။

ဝိဂတသမ္မောဟော၊ ကင်းသောမောဟရှိ၏။ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော၊ မဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာရှိ၏။တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။တဿဓိဏာသဝဿ၊ အား။ ဧတံဝစနံ၊ တံဇိဝံ တံသရီရံဟူသောထိုစကားကို။ ဝတ္တုံ၊ ဌာ။ နယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ မညမာနာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌။ သေသံ၊ ကြွင်းသောပုဒ်သည်။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သော အနက်ရှိသလျှင် ကတည်း။

ဣတိ သုမင်္ဂလဝိလာသိနိယာ ဒီဃနိကာယဋ္ဌကထာယ ဇာလိယသုတ္တ ဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-ဇာလိယသုတ်ပြီး၏။

ဂ-မဟာသီဟနာဒသုတ်

အစေလကဿပဝတ္ထု၀ဏ္ဏနာ

၃၁၁။ ဧ၀ံ မေ သုတံ ။ပ။ ဥရုညာယံ ဝိဟရတီတိ ဣဒံသုတ္တံ၊ သည်။ မဟာသီဟနာဒသုတ္တံ၊ တည်း။ တတြ၊ ထိုမဟာသီဟနာဒသုတ်၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗပဒ၀ဏ္ဏနာ၊ တည်း။ ဥရုညာယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ တာသ ရဋ္ဌဿပိ၊ ထို တိုင်း၏ ၎င်း။ တာသဿ နဂရဿပိ၊ ၏ ၎င်း။ ဧတဒေ၀ နာမံ၊ ထိုဥရုညာဟူသောအမည်သည်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ဥရုညာနဂရံ၊ ကို။ ဥပနိဿာယ၊ ဆွမ်းခံအမှီပြု၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ကဏ္ဏကတ္ထလေ မိဂဒါယေတိ၊ ဟူသည်ကား။ တာသနဂရဿ၊ ၏။ အ၀ိဒူရေ၊ ၌။ ကဏ္ဏကတ္ထလံနာမ၊ ကဏ္ဏကတ္ထလအမည်ရှိသော။ ဧကော၊ တခုသော။ ရမဏီယော၊ နှလုံးမွေလျော်ဘွယ်ရှိသော။ ဘူမိဘာဂေါ၊ မြေအဘို်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သောဘူမိဘာဂေါ၊ ကို။ မိဂါနံ၊ သားတို့၏။ အာဘယတ္ထာယ၊ ဘေးမရှိစေခြင်းငှာ။ ဒိန္နတ္တာ၊ ပေးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မိဂဒါယောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကဏ္ဏကတ္ထလေ၊ အမည်ရှိသော။ တသ္မိံ မိဂဒါယေ၊ ထို သားတို့၏ဘေးမဲ့ပေးရာ၌။ အစေလောတိ၊ ဟူသည်ကား။ နဂ္ဂပရိဗ္ဗာဇကော၊ အ၀တ်မ၀တ်သော ပရိဗိုဇ်တည်း။ ကဿပေါတိဣဒံ၊ သည်။ တဿ၊ ထိုအ၀တ် မ၀တ်သောပရိဗိုဇ်၏။ နာမံ၊ တည်း။ တပဿိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ တပနိဿိတကံ၊ အကျင့်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော။ လူခါဇိ၀ိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အစေလက မုတ္တာစာရာဒိ၀သေန၊ အ၀တ်မ၀တ်ခြင်း ကျင်ငယ်ကိုရပ်လျက်စွန့်ခြင်း စသည် တို့၏ အစွမ်းအား၌ဖြင့်။ အဿ၊ ထိုအ၀တ်မ၀တ်သော်ပရိဗိုဇ်အား။ လူခေါ၊ ခေါင်းပါးသော။ အာဇီ၀ေါ၊ အသက်မွေးခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောနဂ္ဂပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ လူခါဇိ၀ိ၊ မည်၏။ တံ လူခါဇိ၀ိံ၊ ကို။ ဥက္ကောသတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥပဂ္ဂေါတိ၊ ပျက်ရယ်မှုပြု၏။ ဥပ၀ဒတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟီဠေတိ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ ၀မ္ဘေတိ၊ ရှုတ်ချ၏။ ဓမ္မဿစ အနုဓမ္မံ ဗျာကရောန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘောတာဂေါတမေန၊ သည်။ ဝုတ္တ ကာရဏာဿ၊ ဆိုအပ်သော အကြောင်းအား။ အနုကာရဏံ၊ လျော်သော အကြောင်းကို။ ကထေန္တီ၊ ကုန်၏။ သဟဓမ္မိကော ၀ါဒါနုဝါဒေါတိ၊ ဟူသည်

ကား။ပရေဟိ၊သူတပါး်တို့သည်။ဝုတ္တကာရကောဟိ၊ဆိုအပ်ပြီးသောအကြောင်း တို့ဖြင့်။ သကာရကောဝ၊ အကြောင်းရှိသည်။ ဟုတ္တဝ၊ ၍။ တုမ္ဟာကံ၊ တို့၏။ ဝါဒေါဝါ၊ အယူသည်ရင်း။ အနုဝါဒေါဝါ၊ အယူအားလျော်သောအယူသည် ရင်း။ ဝိညူဟိ၊ တို့သည်။ ဂရဟိတဗ္ဗံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော။ ကာရကံ၊ သည်။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ အပ္ပမတ္တကောပိ၊ အနည်းငယ်မျှ သည်လည်း။ နအာဂစ္ဆတိကိ်ံ၊ မလာသလော။ ဣဒံအယံ ပါဠတ္ထော၊ ဤသို့သော ပါဠ်အနက်ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဗ္ဗာကာရေနာပိ၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ တဝ၊ ၏။ ဝါဒေ၊ အယူ၌။ ဂါရယှံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော။ ကာရကံ၊ သည်။ နတ္ထိကိ်ံ၊ မရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနုဒ္ဓက္ခာတုကာမာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်။ နဝတ္တုကာမာ၊ ဆိုခြင်းငှာ အလိုမရှိကုန်။

ပဂ္ဂါလ်လေးဦး

၃၇၂။ ကေစိံ တပဿိံ လူခါဇိဝိန္တိအာဒိသု၊ တို့၌။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ကေစ္စာ၊ အချို့သော သူသည်။ အစေလကပဗ္ဗဇ်္ဇာဒိတပနိဿိတတ္တာ၊ အစတ်မှဝတ်သောရဟန်း၏အဖြစ် အစရှိသော အကျင့်ကို မှီ၍ ဖြစ်သည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တပဿီ၊ အကျင့်ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ လူခေန၊ ခေါင်းပါးခြင်းဖြင့်။ ဇိဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ ကပ္ပေဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ တိဏ ဂေါမယာဒိ ဘက္ခဏာဒီဟိ၊ မြက် နွားချေး အစရှိသည် တို့ကို စားခြင်း အစရှိကုန်သော။ နာနပ္ပကာရေဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြား တို့ဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ကိလမေတိ၊ ပင်ပန်းစေ၏။ အပ္ပပုညတာယစ၊ နည်းသောပုဉ်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ သုခေန၊ ချမ်းသာစွာ။ ဇိဝိတ ဝုတ္တံမေဝ၊ အသက်မွေးခြင်းကိုသာလျှင်။ နလဘတိ၊ မရ။ သော၊ ထိုသူသည်။ တီဏိ၊ ကုန်သော။ ဒုစ္စရိတာနိ၊ တို့ကို။ ပူရေတ္ဝာ၊ ပြည့်စေ၍။ နိရယေ၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ၏။

အပရော၊ တယော်က်သောသူသည်။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ တပံ၊ အကျင့်ကို။ နိဿိဒတာပိ၊ မှီသော်လည်း။ ပုညဝါ၊ ပုဉ်းရှိသည်။ဟောတိ၊ ၏။ လာဘသက္ကာရံ၊ လာဘ် အရိုအသေပူဇော်ခြင်းကို။ လဘတိ၊ ရ၏။

သောဇနော၊ သည်။ ဒါနိ ဣဒါနိ၊ ဍ်။ မယာ၊ နှင့်။ သဒိသော၊ သော။ ပဂုလော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္ထာနံ၊ ကို။ ဥစ္စ၊ မြင့်သော။ ဌာနေ၊ အရာ၌။ သမ္ဘာဝေတွာ၊ ချီးမြောက်၍။ ဘိဇယျာသောမတ္တာဝဲယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ လာဘံ၊ ကို။ ဥပပါဒေဿာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့။ ဣတိမနသိ-ကတွာ၊ ၍။ အနေသနဝဇ္ဇေန၊ မအပ်သော ရှာမှီးခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ တိဏိ၊ ကုန်သော။ ဒုစ္စရိတာနိ၊ တို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ၏။ဣမေ ဒွေပုဂ္ဂလေ၊ တို့ကို။သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ပဌမနယော၊ ကို။ဝုတ္တော၊၏။

အပရော၊တယောက်သော သူသည်။တပနိဿိတကောပိ၊လည်း။ လူခါဇီဝိ၊ ခေါင်းပါးသော အသက်မွေးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ အပ္ပပုညော၊ နည်းသောပုဉ်း ရှိသည်။ ဟေဋ္ဌာတိ၊ ၏။ သုခေန၊ ချမ်းသာစွာ။ ဇီဝိတဝုတ္တိံ၊ အသက်မွေးခြင်း ကို။ နလဘတိ၊ မရ။သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ (နိဗ္ဗတ္တတိဍ်စပ်)။ မယ္ဟံ၊ အား။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ဍ်လည်း။ အာဇီဝတပုညတာယ၊ ပြုဘူးသောကောင်းမှုမရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်။ သုခဇီဝိဘာဝ၊ ချမ်းသာသောအသက်မွေးခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ နဥပပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဟန္ဒ၊ ခု။ ဒါနိ၊ ဍ်။ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ကရောမိ၊အံ့။ဣတိမနသိ ကတွာ၊ ၍။ တိဏိ၊ ကုန်သော။ သုစရိတာနိ၊ တို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်ဍ်။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ၏။

အပရော၊ သည်။ လူခါဇီဝိ၊ ခေါင်းပါးသော အသက်မွေးခြင်း ရှိသည်။ ဟေဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ပုညဝါပုဉ်းရှိသည်။ဟေဋ္ဌာတိ၊ ၏။သုခေန၊စွာ။ဇီဝိ_ ဝုတ္တိံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ (နိဗ္ဗတ္တတိဍ်စပ်)။ မယ္ဟံ၊ အား။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ဍ်လည်း။ကတပုညတာယ၊ ပြုဘူးသော ကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။သုခ ဇီဝိတာ၊ ချမ်းသာသောအသက်မွေးခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ကုန်သော။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ အနေသနံ၊ မအပ်သော ရှာမှီးခြင်းကို။ပဟာယ၊ ၍။ တိဏိ၊ ကုန်သော။သုစရိတာနိ၊တို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ၍။သဂ္ဂေ၊ ဍ်။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ၏။ ဣမေ ဒွေပုဂ္ဂလေ၊ တို့ကို။ သန္ဓာယ၊၍။ဒုတိယနယော၊ ကို။ဝုတ္တော၊၏။

ပဌမနည်း ဒုတိယနည်း ဟောဟန်ကို ပါဠိတော်ကို ကြည့်၍သိလေ။

ဧကောပန၊ တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ တပဿီ၊အကျင့်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပဒုက္ခဝိဟာရီ၊ နည်းသော ဆင်းရဲခြင်းဖြင့် နေလေ့ရှိသည်။

ဟောတိ၊ ၏။ ဗာဟိရကာစာရယုတ္တော၊ ဗာဟိရက အာကျင့်နှင့် ယှဉ်သော။ တာပသောဝါ၊ ရသေ့သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ဆန္နပရိဗ္ဗာဇကောဝါ၊အဝတ် ဝတ်သော ပရိဗိုဇ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။အပပုညတာယ၊ နည်းသောပုဉ်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။မနာပေ၊ နှစ်လိုဘွယ်ရှိကုန်သော။ ပစ္စယေ၊ တို့ကို။ န လဘတိ၊ မရ။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အနေသနဝသေန၊ မအပ်သော ရှာမှီးခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ တိဏံ၊ ကုန်သော။ဒုစ္စရိတာနံ၊တို့ကို။ ပူရေတ္ဝာ၊ စေ၍။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။သုခေ၊ ဌ်။ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ နိရယေ၊ဌ်။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊၏။

အပရော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော။ သည်။ (နိဗ္ဗတ္တတိဌ်စပ်)။ ပုဉ္ဇဝါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ဒါနိုဏ္ဍဒါနိ၊ ဌ်။မယာ၊နှင့်။ သဒိသော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ နှ အတ္ထိ၊ မရှိ။ဏ္ဍတိ၊ ဤသို့။ မာနံ၊ ကို။ ဥပပါဒေတ္ဝာ၊ ၍။ အနေသနဝသေန၊ ဖြင့်။ လာဘသက္ကာရံဝါ၊ကိုမူလည်း။ဥပပါဒေန္တော၊ ဖြစ်စေ၍။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒဟရာယ၊ ငယ်စဉ်ထသော။ မုဒုကာယ၊ နူးညံ့စဉ်ထသော။ ဏ္ဍမိဿာ ပရိဗ္ဗာဇိကာယ၊ဤပရိဗိုဇ်မ၏။လောမသာယ၊ အမွေးနှင့်။ သမ္ဖဿော၊ ထိခြင်းသည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ ဏ္ဍတိအာဒိနိ၊ ဤသို့ အစရှိသော အကြံတို့ကို။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ၍။ကာမေသု၊ တို့၌။ပါတဗျတံ၊ တပ်မက်မောခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇန္တော၀ါ၊ ဖြစ်၍သော်၎င်း။ တိဏံ၊ ကုန်သော။ ဒုစ္စရိတာနံ၊ တို့ကို။ ပူရေတ္ဝာ၊ ၍။နိရယေ၊ဌ်။နိဗ္ဗတ္တတိ၊၏။ဏ္ဍမေဒဋ္ဌပုဂ္ဂလေ၊တို့ကို။သန္ဓာယ၊ ၍။ တတိယနယော၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။

အပရောပန၊ သည်ကား။ အပ္ပဒုက္ခဝိဟာရီ၊ဆင်းရဲခြင်းနည်းသော နေခြင်း ရှိသည်။ ဟောဘိ၊ ၏။အပ္ပပုညော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။သောပုဂ္ဂလော၊သည်။ (နိဗ္ဗတ္တတိဌ်စပ်)။အဟံ၊ သည်။ပုဗ္ဗေပိ၊ ဌ်လည်း။အကတပုညတာယ၊ကြောင့်။ သုခေန၊ စ္ဝာ။ ဇီဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ နလဘာမိ၊ မရ။ ဏ္ဍတိမနုသိကတ္ဝာ၊ ၍။ တိဏံ၊ ကုန်သော။ သုစရိတာနံ၊တို့ကို။ ပူရေတ္ဝာ၊ ၍။ သဂ္ဂေ၊ ဌ်။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ၏။

အပရော၊ သည်။ ပုဉ္ဇဝါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ (နိဗ္ဗတ္တတိဌ်စပ်)။အဟံ၊ သည်။ပုဗ္ဗေပိ၊ ဌ်လည်း။ကတပုညတာယ၊ ပြုဘူးသော ကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သုခံ၊ ကို။လဘာမိ၊ ၏။ဏ္ဍဒါနိ၊ဌ်။ ပုဉ္ဉာနံ၊ တို့ကို။ ကရိဿာမိ၊အံ့။ဏ္ဍတိမနုသိကတ္ဝာ၊ ၍။ တိဏံ၊ ကုန်သော။ သုစရိတာနံ၊

တို့ကို။ ပူရေတ္ထာ၊ ၍။ သင်္ဂေ၊ ဍ်။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ၏။ ဤမေဒ္ဒေ ပဂုဏ်လေ၊ တို့ကို။ သန္ဓာယဲ၊ ၍။ စတုတ္ထနယော၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဤဒံစတုက္ကံ၊ ဤလေးပါးသောအပေါင်းသည်။ တိတ္ထိယဝသေန၊ တိတ္ထိတို့၏ အစ္ဆမ်းအားဖြင့်။ အာဂတံ၊ ၏။ သာသနေပိပန၊ ဍ်လည်း။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။

အဘယ်သို့ သာသနာတော်၌ ရအပ်သနည်းဟူသော စောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ ကစ္စော ဟိ အစရှိသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ဟိ–ကထံ လဗ္ဘတိ၊ အဘယ်သို့ ရအပ်သနည်းဟူမူကား။ ကစ္စော၊ အချို့သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဓုတင်္ဂသမာဒါနဝသေန၊ ဓုတင်ဆောက်တည်သည်၏အစ္ဆမ်းအားဖြင့်။ လူခါဇီဝိ၊ ခေါင်းပါးသော အသက်မွေးခြင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပပုညတာယဝါ၊ နည်းသောပုဉ်း ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ သကလံ၊ အလုံးစုံသော။ ဂါမံပိ၊ ကိုလည်း။ ဝိစရိတ္ထာ၊ လှည့်လည်၍။ ဥဒရပူရံ၊ ဝမ်းပြည့်ရုံမျှ။ နလဘတိ၊ မရ။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္ဆယော၊ တို့ကို။ ဥပ္ပါဒေဿာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဇ္ဇကမ္မာဒိဝသေန၊ ဆေးကုခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစ္ဆမ်းဖြင့်။ အနေသနံ၊ ကို။ ကတ္ထာဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏ အဖြစ်ကို။ ပဋိဇာနိတ္ထာဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။ တီဏိ၊ ကုန်သော။ ကုဟနဝတ္ထူနိ၊ အံ့ဘွယ်သရဲဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းတို့ကို။ ပဋိသေဝိတ္ထာ၊ မှီဝဲ၍။ နိရယေ၊ ဍ်။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ၏။

အပရော၊ တယောက်သောရဟန်းသည်ကား။ တာဒိသောဝ၊ ထိုသို့ဓုတင်ကို ဆောက်တည်ခြင်းသဘောရှိသည်သာလျှင်။ ဟုတ္ထာ၊ ၍။ ပုညဝါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ တာယ ပုညသမ္ပတ္တိယာ၊ ထိုကောင်းမှု၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ မာနံ၊ ကို။ ဇနယိတ္ထာ၊ ၍။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ လာဘံ၊ ကို။ ထာဝရံ၊ အမြဲတည်သည်ကို။ ကတ္တုကာမော၊ ၍။ အနေသနဝသေန၊ ဖြင့်။ တီဏိ၊ ကုန်သော။ ဒုစ္စရိတာနိ၊ ဒုစရိုက်တို့ကို။ ပူရေတ္ထာ၊ ၍။ နိရယေ၊ ဍ်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။

အပရော၊ တယောက်သောရဟန်းသည်။ သမာဒိန္နဓုတင်္ဂါစိ၊ ဆောက်တည်အပ်သော ဓုတင်ရှိသော်လည်း။ အပ္ပပုညော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သုခေန၊ စ္စာ။ ဇီဝိတဝုတ္တိံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ နလဘတိ၊ မရ။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဝ၊ ဍ်သာလျှင်။ အကတပုညတာ်ယ၊

ပြုဘူးသော ကောင်းမှု မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ နလဘာမိ၊ မရ။ ဣဒါနိ၊ ဥ္စ။ အနေသနံ၊ မအပ်သောရှာမှီးခြင်းကို။ သစေ ကရိဿံ၊ အံ့။ အာယတိမွိ၊ ဥ္စလည်း။ ဒုလ္လဘသုခေါ၊ ချမ်းသာကိုရခဲသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တီဏိ၊ ကုန်သော။ သုစရိတာနိ၊ တို့ကို။ ပူရေတွာ၊ စေ၍။ အရဟာတ္တံ၊ သို့။ ပတ္တုံ၊ ငှာ။ အသင်္ကောန္တော၊ ဖြစ်၍။ သဂ္ဂေ၊ ဥ္စ။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ၏။

အပရော၊ သည်။ ပုညဝါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ဥ္စလည်း။ အဟံ၊ သည်။ ကတပုညတာယ၊ ပြုဘူးသော ကောင်းမှုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေရဟိ၊ ဥ္စ။ သုခိတော၊ ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ်ရှိသည်။ ဘဝါမိ၊ ၏။ ဣဒါနိပိ၊ ဥ္စလည်း။ ပုညံ၊ ကို။ ကရိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနေသနံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ တီဏိ၊ ကုန်သော။ သုစရိတာနိ၊ တို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ၍။ အရဟာတ္တံ၊ သို့။ ပတ္တုံ၊ ငှာ။ အသင်္ကောန္တော၊ ဖြစ်၍။ သဂ္ဂေ၊ ဥ္စ။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ၏။ (ဣတိသဒ္ဒါကား ပဝိသမာပနတည်း)။

၃၀၃။ အာဂတိဥ္စာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အသုကဌာနတောနာမ၊ ဤမည်သော အရပ်မှ။ ဣမေသတ္တာ၊ တို့သည်။ အာဂတာ၊ ကုန်၏။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ အာဂတိဥ္စ၊ လာရာအရပ်ကိုဎင်း။ ဂတိဥ္စာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣဒါနိ၊ ဥ္စ။ ဂန္တွဗ္ဗဌာနဥ္စ၊ လားလတ္တံ့သောအရပ်ကိုဎင်း။ စုတိဥ္စာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တတော၊ ထိုထိုသို့သောဘဝမှ။ စဝနဥ္စ၊ စုတေခြင်းကိုဎင်း။ ဥပပတ္တိဥ္စာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တတော၊ ထိုထိုသို့သောဘဝမှ။ စုတာနံ၊ စုတေကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ ပုန၊ တဖန်။ ဥပပတ္တိဥ္စ၊ ပဋိသန္ဓေယူခြင်းကိုဎင်း။ ကိံသဗ္ဗံ တပံ ဂရဟိဿာမီတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ဂရဟိဿာမိ၊ နည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ဂရဟိတမ္ဗမေဝ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော သဘောကိုသာလျှင်။ ဂရဟာမ၊ ကုန်၏။ ပသံသိတဗ္ဗံ၊ ချီးမွမ်း အပ်သော သဘောကို။ ပသံသာမ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ ဘဏ္ဍိကံ၊ အထုပ်ကို။ ကရောန္တော၊ သော။ မဟာရဇကော၊ ကဝါသည်ကြီးသည်။ ဓောတဥ္စ၊ ဖွပ်သင့်သောအဝတ်ကိုဎင်း။ အဓောတဥ္စ၊ ကိုဎင်း။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ကရောတိဝိယ၊ ကဲ့သို့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဂရဟိတမ္ဗဥ္စ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သောသဘော

ကိုဂုင်း။ ပသံသိတပ္ဘဥ္ဉ၊ ကိုဂုင်း။ ကေတော၊ တည်း။ နကရောမ၊ ကုန်။ ကျတိကျမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒယ်ဩတိ၊ ၏။

၃၀၄။ ကျဒါနိ၊ ဦ။ တမတ္ထံ၊ ကို။ ပကာသေန္တော၊ ဖြစ်၍။ သန္တိ ကဿပ ကေသမဏဖြောဟမဏာတိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ယန္တေကေစိန္တိ၊ ဟူသည် ကား။ ပဥ္စဝိဓံ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော။ သီလံ၊ကို။ဟိ-သစ်၊၏။တံ၊ထိုငါးပါး အပြားရှိသောသီလကို။ လောကေ၊ ဦ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ နသာဓုတိ၊ မကောင်းဟူ၍။နဝဒတိ၊မဆို။ပုန၊ဖန်။ယန္တေကေစိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဥ္စဝိဓံ၊ သော။ ဝေရံ၊ မကောင်းမှုကို။ ဟိ-သစ်၊ ၏။ တံ၊ ထိုငါးပါးအပြားရှိသောမကောင်းမှုကို။ ကောစိ၊ သည်။ သာဓုတိ၊ ဟူ၍။ နဝဒတိ၊ မဆို။ ပုန၊ ဖန်။ ယန္တေကေစိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဥ္စဒ္ဓါရေ၊ ဦ။ အသံဝရံ၊ မစောင့်စည်းခြင်းကို။ ဟေပုဂ္ဂလော၊ တို့သည်။ (ဝဒန္တိဦစပ်)။ စက္ခုနော၊ ဖြင့်။ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။နံ ရုန္ဓိတပ္ပံ၊ မမြစ်အပ်။ စက္ခုနော၊ ဖြင့်၊ရူပံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌပ္ပံ၊ ရှုအပ်၏။ ကုတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ဟုန်၏။ သောတာဒိသု၊ သောတဒ္ဓါရ အစရှိသည်တို့ဦးလည်း။ ဧသေဝနယော၊ ၏။ ပုန၊ တဖန်။ ယန္တေကေစိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဥ္စဒ္ဓါရေ၊ ဦ။ သံဝရံ၊ ကို။

ဝေံ၊ သို့။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ဝါဒေန၊ နှင့်။သဟ၊ တကွ။အတ္တာနော၊ ၏။ ဝါဒဿ၊ ၏။ သမာနာသမာနတံ၊ တူသည်၏အဖြစ် မတူသည်၏ အဖြစ် ကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ ကျဒါနိ၊ ဦ။ အတ္တာနော၊ ၏။ဝါဒေန၊ နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ပရေသံ၊ တို့၏။ ဝါဒဿ၊ ၏။ သမာနာသမာနတံ၊ ကို။ ဒဿေန္တော၊ ဖြစ်၍။ ယံမယန္တိအာဒိံ၊ကို။အာဟ၊ ပြီ။တတြာပိ၊ ထိုယံမယံအစရှိသောပါဠိဦးလည်း။ ပဥ္စသီလာဒိဝသေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အတ္ထော၊ကို။ဝေဒိတပ္ပေါ၊ ၏။

သမနုယုဉ္ဇာပနကထာဝဏ္ဏနာ

သမနုယုဉ္ဇန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သမနုယုဉ္ဇန္တို့၊ မေးစီစစ်ကုန် သတည်း။ ဇတ္ထစ၊ ဤပါဌ်ဦးလည်း။ လဒ္ဓိံ၊ အယူကို။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးသောသူသည်။သမ-နုယုဉ္ဇတိနာမ၊ သမနုယုဉ္ဇတိမည်၏။ ကာရဏံ၊ ကို။ ပုစ္ဆန္တော၊သည်။ သမနုဂါ ဟတိနာမ၊ မည်၏။ ဥဘယံ၊ အယူအကြောင်း နှစ်ပါးစုံကို။ ပုစ္ဆန္တော၊ သည်။ သမနုဘာသတိနာမ၊ မည်၏။ သတ္ထာရာဝါသတ္ထာရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သတ္ထာ

ရာဝါ၊ ်ဆရာနှင့်မူလည်း။ သဒ္ဒိ၊ တက္က။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဥပသံဟရိတ္ဝာ၊ နှိုင်း ယှဉ်၍။ တေ၊ သင်၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာသည်။ တေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ သဗ္ဗသော၊ အကြွင်းမဲ့။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝတ္တတိကိ်၊ ကျင့်သဓလော။ ဥဒါဟု၊ မူကား။ သမဏော၊ သော။ ဂေါတမော၊ သည်။ ဝတ္တတိကိ်၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဒုတိယပဒေပိ၊ ဤလည်း။ ဧသေဝနယော၊ ၏။

ဣဒါနိ၊ ဤ။တမတ္ထံ၊ကို။ ယောဇေတ္ဝာ၊၍။ ဒဿေန္တော၊၍။ ယေဣမေသံ ဘဝတန္တိအာဒိ်၊ ကို။အာဟာ၊ပြီ။တတ္ထပါဠေ၊ဤ။ အကုသလာ အကုသလသဒ်္ဒါ တာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အကုသလာစေဝ၊ အကုသိုလ် တို့သည်ငင်း။ အကုသလာတိ၊ တို့ဟူ၍။ သဒ်္ဒါတာဉာတာ၊ သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာစ၊ တို့သည်ငင်း။ ဝါ၊ ကား။ ကောဋ္ဌာသံ၊ အစုကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဌပိတာ၊ ထားအပ်ကုန်သော။ ဣတိအတ္ထော၊ အနက်။ သဗ္ဗပဒေသု၊ တို့၌။ ဧသေဝနယော၊ ၏။ ဧတ္ထ ဧတေသု၊ တို့၌။ အပိစ၊ စင်စစ်ကား။ သာဝဇ္ဇာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဒေါသာ၊ အပြစ်ရှိကုန်သော။ နအလမရိယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ နိဒ္ဒေါသဒဋ္ဌန၊ အပြစ်မရှိသော အနက်ကြောင့်။ အရိယာ၊ မြတ်သည်။ (အရိယာသည်)။ ဘဝိတုံ၊ ငှာ။ နာလံ အသမတ္ထာ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။

၃၈၆-၃၉၂။ ယံဝိညူသမနုယုဉ္ဇန္တာတိ၊ ဟူသည်ကဝ်း။ ယေန ဌာနေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ဝ်ညူ၊ပညာရှိသည်။အမှေစေဝ၊ ငါတို့ကိုငင်း။အညေစ၊ တို့ကိုငင်း။ပုစ္ဆန္တော၊ မေးကုန်သည်ရှိသော်။ဧဝံ၊ သို့။ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ တံ ဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ တံကာရဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ယံဝါ ပန ဘောန္တော ပရေဂဏာစရိယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ပရေ၊ တပါးကုန်သော။ ဘောန္တော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဂဏာစရိယာပန၊ ဂိဏ်းဆရာတို့မည်သည်ကား။ ယံဝါတံဝါ၊ ဟူးဟူးငြားငြား သော။အပဟမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ဝတ္တန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ အမှေစ တတ္ထ ယေဘုယျေန ပသံသေယျုန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။သတ္ထာရာ၊ ဆရာနှင့်။ သဒ္ဒိ်၊ တက္ခ။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ သမနုယုဉ္ဇနေပိ၊ မေးစီစစ်ရာ၌လည်း။ အာဟာ၊ ၏။ သံဃေနံ၊ နှင့်။ သဒ္ဒိ်၊က္ခ။ သံဃံ၊ ကို။သမနုယုဉ္ဇနေပိ၊ ဤလည်း။ အာဟာ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဟာ၊

နည်း။ သံဃပသံသာယပို၊သံဃာကိုချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်လည်း။ သတ္ထုယေဝ၊ဘုရား
ကိုလျှင်။ပသံသာယ၊ ၏။ သိဒ္ဓိတော၊ ပြီးခြင်းကြောင့်။ အာဟ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊
၏။ ပသိဒမာနာပိ၊ ကြည်ညို ကုန်သော သူတို့သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓသမ္မတ္တိယာ၊
ဘုရား၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ သံယော၊ ဌ်။ ပသိဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သံဃသမ္မတ္တိ
ယာစ၊ ကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဌ်။ ပသိဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာဟိ တတော၊ဝေ၊
ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သရီရသမ္မတ္တိ ၊ ကိုယ်တော်၏ပြည့်စုံ
ခြင်းကို။ ဒိသွာစ၊ ၍ဂုဏ်း။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရား ဒေသနာကို။ သုတွာဝ၊ ၊
ကြား၍ဂုဏ်း။ ဘော၊ အရှင်တို့။ ယေသာဝကာ၊ တို့သည်။ ဧဝရူပဿ၊ သော။
သတ္ထု၊ ၏။ သန္တိကာဝစရာ၊ အနီး၌ကျင်လည်ကုန်၏။ တေသာဝကာ၊တို့သည်။
လာဘာဝတ၊ အရတော်လေကုန်စွတကား။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာရော၊ ဆိုကုန်
သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗုဒ္ဓသမ္မတ္တိယာ၊ ဘုရား၏ ပြည့်စုံခြင်း
ကြောင့်။ သံယော၊ ဌ်။ ပသိဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘိက္ခူနံပန၊ တို့၏ကား။ အာစာရဂေါစရဇ္ဇ၊ အကျင့် ဆွမ်းခံခြင်းကို
ဂုင်း။ အဘိက္ကမ ပဋိက္ကမာဒိနိစ၊ ရှေးသို့ တက်ခြင်း နောက်သို့ ဆုတ်ခြင်း
အစရှိသည်တို့ကိုဂုင်း။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဘော၊ အရှင်တို့။ သန္တိကာဝစရာနံ၊
အထံ၌ ကျင်လည်ကုန်သော။ သာဝကာနံ၊ တို့၏။ ဥပသမဂုဏော၊ ငြိမ်သက်
သောဂုဏ်သည်။အယဇ္ဇ၊ ဤသို့သဘော်ရှိသေး၏ရှင့်။သတ္ထု၊၏။ဥပသမဂုဏော၊
သည်။ ကိံ ဝရူပေါ၊အဘယ်သို့ သဘောရှိသည်။ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊
သို့။ ဝတ္တာရော၊ ဆိုကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ဧဝံ၊ ဤသို့။ သံဃသမ္မတ္တိယာ၊
ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဌ်။ ပသိဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္ထု၊ကို။ ယာပသံသာ၊
အကြင်ချီးမွမ်းခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာပသံသာ၊ သည်။သံဃဿ၊ကို။ ပသံ
သာ၊ ချီးမွမ်းခြင်းမည်၏။ သံဃဿ၊ ကို။ ယာပသံသာ၊ သည်။အတ္ထိ၊၏။သာပ
သံသာ၊ သည်။ သတ္ထု၊ ကို။ ပသံသာ၊မည်၏။ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဃပသံသာယပိ၊
သံဃာကို ချီးမွမ်းခြင်း ဖြင့်လည်း။ သတ္ထုယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပသံသာယ၊
ချီးမွမ်းခြင်း၏။ သိဒ္ဓိတော၊ ပြီးခြင်းကြောင့်။ဘဂဝါ၊သည်။ဒ္ဓိသု၊ ကုန်သော။
နယေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ အမ္ပေစ တတ္ထ ယေဘုယ္ယေန ပသံသေယျုန္တိ၊ အမ္ပေစ
။ပ။ ယျုံဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

ဝေသာရဇ္ဇ လေးပါး

သမဏော ဂေါတမော ။ပ။ ဂဏာစရိယာတိ အာဒီသု၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ ပဒေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ အယံ၊ ကား။အဓိပ္ပါယော၊တည်း။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။ သမ္ပတ္တ သမာဒါန သေတုဃာတဇသေန၊တို့၏အစွမ်းဖြင့်။တိသော၊ကုန်သော။ ဝိရတိယော၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ တာသု၊တို့တွင်။ သမ္ပတ္တ သမာဒါနမတ္တမေဝ၊ သမ္ပတ္တဝိရတိ သမာဒါနဝိရတိမျှသည်သာလျှင်။အညေသံ၊ တပါးကုန်သောသူတို့အား။ ဟောတိ၊ ၏။ သေတုဃာတဝိရတိပန၊သည်ကား။ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပဥ္စသု၊ ကုန်သော။ တဒင်္ဂဝိက္ခမ္ဘန သမုစ္ဆေဒ ပဋိပဿဒ္ဓိ နိဿရဏပွဟာနေသု၊ တဒင်္ဂပဟာန် ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန် သမုစ္ဆေဒပဟာန် ပဋိပဿဒ္ဓိပဟာန် နိဿရဏပဟာန်တို့တွင်။ အဒ္ဓသမာပတ္တိ ဝေသနစေဝ၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဂုင်း။ ဝိပဿနာမတ္တ ဝသေနစ၊ ဝိပဿနာမျှ၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဂုင်း။ တဒင်္ဂဝိက္ခမ္ဘန ပဟာနမတ္တ မေဝ၊ တဒင်္ဂပဟာန် ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန် မျှသည်သာလျှင်။ အညေသံ၊ တပါးကုန်သောသူတို့အား။ ဟောတိ၊ ၏။ကျွတ်ရာနိ၊ ကုန်သော။တိဏိ၊ကုန်သော။ပဟာနာနိ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ တထာ၊ တူ။ သီလသံဝရော၊ သီလသံဝရဂုင်း ။ပ။ဒိဋ္ဌိယသံဝရော၊ဂုင်း။ကျွတ်ကျွမေ ပဥ္စသံဝရော၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ကုန်၏။တေသု သံဝရေသု၊ တို့တွင်။ ပဥ္စသီလမတ္တမေဝ၊ပဥ္စသီလမျှသည်သာဂုင်း။ အဓိဝါသနခန္တိ မတ္တမေဝ၊ အဓိဝါသနခန္တီမျှသည်သာဂုင်း။ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော သူတို့အား။ ဟောတိ၊ ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသော သံဝရသည်။ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဥပေါသထုဒ္ဒေသာ၊ ဥပုသ်ဥဒ္ဒေသတို့သည်။ ကျွမေခေါပန ပဥ္စ၊ ကျွင်းပါးတို့တည်း။တေသု၊ ထိုငါးပါးကုန်သော ဥပုသ်ဥဒ္ဒေသတို့တွင်။ ပဥ္စသီလမတ္တမေဝ၊ ပဥ္စသီလမျှသည်သာလျှင်။ အညေသံ၊ တို့အား။ဟောတိ၊ ၏။ ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလံ၊သည်။ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ သိမ်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ကျွတိ၊ ကျွိသို့။အကုသလပွဟာနေစ၊ အကုသိုလ်ကို ပယ်ခြင်းဌဂုင်း။ကုသလ သမာဒါနေစ၊ ဌဂုင်း။ တီသု၊ ကုန်သော။ ဝိရတီသုစ၊ တို့၌ဂုင်း။ပဥ္စသု၊ ကုန်သော။ ပဟာနေသုစ၊ ပဟာန်တို့၌ဂုင်း။ ပဥ္စသု၊ ကုန်သော။ သံဝရေသုစ၊တို့၌ဂုင်း။ ပဥ္စသု၊ ကုန်သော။ ဥဒ္ဒေသေသုစ၊ ဥဒ္ဒေသတို့၌ဂုင်း။ အဟမေဝစ၊

သည်သာၛင်း။ မယ့်၊ ၏။ သာဝက သံဃောစ၊ သည်ၛင်း။ လောကော၌။ ပညာ
ယတိ၊ ထင်ရှား၏။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။မယာ၊နှင့်။သဒိသော၊ သော။ သတ္ထာနာမ၊
ဆရာမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။မယ့်၊ ၏။သာဝကသံဃေန၊နှင့်။ သဒိသော၊ သော။
သံဃောနာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။သီဟနာဒံ၊
ရဲရင့်သော စကားကို။ နဒတိ၊ ၏။

အရိယအင်္ဂဂိကမဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၃၉၃။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သီဟနာဒံ၊ ကို။ နဒိတ္ဝာ၊ ဆိုတော်မူ၍။ တာဃ
သီဟနာဒဿ၊ထိုသို့ ရဲရင့်သောစကားကို ဆိုခြင်း၏။ အဝိပရီတဘာဝဝါဝေဟာ
နတ္ထံ၊မဖောက်မပြန်မှန်သည်၏အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ။ အတ္ထိ ကဿပမဂ္ဂေါတိ
အာဒိံ၊ကို။အာဟာ၊ပြီ။ တတ္ထပါဠေ၌။ မဂ္ဂေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ လောကုတ္တရ
မဂ္ဂေါ၊သည်။ပဋိပဒါတိ၊ဟူသည်ကား။ ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါမဂ်၏ ရှေအဘိုဠ်ဖြစ်
သော အကျင့်တည်း။ကာလဝါဒီတိအာဒီနိ၊တို့ကို။ ပြဟ္မဇာလေ၌။ ငဏ္ဍိတာနိ၊
ဖွင့်အပ်ကုန်ပြီ။ဣဒါနိ၊၌။ ဒုဝိဓံ၊သော။ တံမဂ္ဂဥ္စ၊ကိုၛင်း။ တံပဋိပဒဉ္စ၊ ကိုၛင်း။
ကေတော၊တပေါင်းတည်း။ကတ္ဝာ၊၍။ဒဿေန္တော၊ဖြစ်၍၊အယမေဝအရိယော
တိအာဒိံ၊ကို။အာဟာ၊၏။ဣဒံပန၊ကိုကား။သုတ္ဝာ၊၍။အစေလော၊အဝတ်မဲ့တ်
သော ပရိဗိုဇ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ၏။ သမဏော၊ သော။ ဂေါတမော၊ သည်။
မယ့်ဝေ၊ အားသာလျှင်။ မဂ္ဂေါစ၊ သည်ၛင်း။ ပဋိပဒါစ၊ သည်ၛင်း။
အတ္ထိ၊ ၏။ အညေသံ၊ သူတပါးတို့အား။ နံတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ မညတိ၊ ၏။
ဟန္ဒ၊ ယခု။ အာဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမအား။ ဒေဟံ၊ သည်။ အမှာကမ်ပို၊
တို့၏လည်း။ မဂ်ံ၊ ကို။ ကထေမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ တတော၊
ထိုသို့ကြံပြီးသောနောက်မှ။ အစေလကပဋိပဒံ၊ အစေလကတို့၏ အကျင့်ကို။
ကထေသိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဧဝံဝုတ္တော။ပ။ ဝိဟရတိတိဣဒံ၊ ကို။
အာဟာ၊ ၏။

တပေါပက်ကမကထာဝဏ္ဏနာ

၃၉၄။ တတ္ထပါဠေ၊ ၌။ တပေါပက်ကမာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တပါရမ္ဘာ၊
အကျင့်ကို အားထုတ်ခြင်းတို့သည်။ တပ ကမာနိ၊ အကျင့် အစဉ်တို့သည်။
ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ သာမညသခ်ိါတာတိ၊ဟူသည်ကား။သမဏ–

ကမ္မသစ်္ခါတာ၊ ရဟန်း၏အမှုဟူ၍ ဆိုအပ်ကုန်ထသော။ ဗြဟ္မညာသစ်္ခါတာ
တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗြာဟ္မဏကမ္မသစ်္ခါတာ၊ မကောင်းမှုကိုအပပြုဘတ်သော
သူတို့၏အမှုဟူ၍ဆိုအပ်ကုန်ထသော။ အစေလကောတိ၊ ကား။ နိဂ္ဂောလော၊
အာတ်မဝတ်သည်။ နဂ္ဂေါ၊ အချည်းနှီးသည်။ ဣတိအတ္ထော၊ အနက်။ မုတ္တာ
စာရောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိဿဋ္ဌာစာရော၊ အရွက်ကင်းသေးအကျင့်ရှိသည်။
ဥစ္စာရကမ္မာဒီသု၊ ကျင်ကြီးအမှုတို့ကို ပြုခြင်းအစရှိသည်တို့၌။ လောကိယ-
ကုလပုတ္တာစာရေန၊လောကီဖြစ်သော အမျိုးသားတို့၏အကျင့်မှ။ဝိရဟိတော၊
ကင်းသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဌိတကောဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်။ ဥစ္စာရံ၊ ကျင်ကြီး
ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ပဿာဝံ၊ ကျင်ငယ်ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဌိတတောဝ၊လျှင်။
ခါဒတိစ၊ ခဲလည်းခဲ၏။ ဘုဥ္ဇတိစ၊ စားလည်းစား၏။ ဟတ္ထာပလေခနောတိ၊
ဟူသည်ကား။ ဟတ္ထော၊ ၌။ ပိဏ္ဍမှိ၊ ကျင်ကြီးခဲသည်။ ဌိတေ၊ တည်သည်
ရှိသော်။ ဇိဝှါယ၊ ဖြင့်။ ဟတ္ထံ၊ ကို။ အပလိခတိ၊ လျက်၏။ဝါ၊တနည်းကား။
ဥစ္စာရံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဟတ္ထသ္မိညေဝ၊ ၌လျှင်။ ဒဏ္ဍကသညီ၊ ကနုဒဏ်ဟု
အမှတ်ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ အပလိခတိ၊ သုတ်၏။ ယော
ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဘိက္ခဝဟဏ္ဍတ္ထံ၊ ဆွမ်းခံစိမ့်သောငှာ။ ဘဒန္တော၊ ရား။ ဧဟိ၊
လာလှည့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ နဇေတိ၊ မလာဘတ်။
ဣတိဘသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ နဟိဘဒန္တိကော၊ မည်၏။
ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဇေနဟိ၊ ထိုသို့မလာတပြီးကား။ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား။ တိဋ္ဌ၊ ရပ်ဦး လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တောပိ၊ သော် လည်း။
နတိဋ္ဌတိ၊ မရပ်တတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ နတိဋ္ဌဘဒန္တိကော၊ မည်၏။
သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ (နကရောတိဋ္ဌ ကတ္တားစပ်)။ တဒုဘယမ္ပိ၊ ထိုနှစ်ပါး
သောစကားကိုလည်း။ (နကရောတိဋ္ဌ ကံစပ်)။ ဇေသ၊ ထိုသူ၏။ ဝစနံ၊ ကို။
(ကတံဋ္ဌစပ်)။ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိမနသိ
ကတ္ဝာ၊ ၍။ နကရောတို့၊ မလိုက်နာ။ (မပြုလည်းဟူ)။

အဘိဟဋ္ဌန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပုရေတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဂဟေတ္ဝာ၊၍။အာဟဋ်၊
ရှေ့ရှုဆောင်ခဲ့သော။ ဘိက္ခံ၊ ကို။ နဂဏှာတိ၊ မခံ။ ဥဒ္ဒိဿကတန္တိ၊ ဟူသည်
ကား။ ဣမံ၊ ဤဆွမ်းကို။ တုမ္ဟေ၊ တို့ကို။ ဥဒ္ဒိဿဲ၊ ၍။ ကတံ၊ ၏။ ဣတိဝေံ၊
သို့။ အာရောစိတံ၊ သော။ ဘိက္ခံ၊ ကို။ နဂဏှာတိ၊ မခံ။ နနိမန္တနန္တိ၊ ဟူသည်

ကား။ အသုကံနာမ၊ ဤအမည်ရှိသော။ ကုလံဝါ၊ အမျိုးသို့ဌင်း။ ဝိထိ်ဝါ၊ ခရီးသို့ဌင်း။ ဂါမံဝါ၊ ရွာသို့ဌင်း။ ပဝိသေယျာထ၊ ဝင်ကုန်လော။ ဣတ်ဝေါ၊ သို့။ နိမန္တိတံ၊ ဘိတ်အပ်သော။ ဘိက္ခမ်ဗိ၊ ကိုလည်း။ နသာဒိယတိ၊ မသာယာ။ နု ဂဏှာတိ၊ မခံ။ နု ကုမ်ဘိမုခါတိ၊ ကား။ ကုမ်ဘိတော၊ အိုးမှ။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ခူးခြ်။ ဒိယျမာနံ၊ လူအပ်သော။ ဘိက္ခံ၊ ကို။ နု ဂဏှာတိ၊ မခံ။ နကဋ္ဌောပီမုခါတိ ဇတ္ထုပါဓေ့၊ ခြ်။ ကဋ္ဌောပီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥက္ခလိဝါ၊ ထမင်းအိုးသည်ဌင်း။ ပစ္ဆိဝါ၊ ထမင်းတောင်းသည်ဌင်း။ ကဋ္ဌောပီ၊ ကဋ္ဌောပီမည်၏။ တတောပိ၊ ထို ထမင်းတောင်းမှလည်း။ (ဥဒ္ဓရိတွာလိုက်ပုါ)။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ၍။ ဒိယျမာနံ၊ သော်။ ဘိက္ခံ၊ ကို၊ နု ဂဏှာတိ၊ မခံ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နု ဂဏှာတိ၊ နည်း။ ကုမ္ဘိ ကဋ္ဌောပီယော၊ ထမင်းအိုး ထမင်းတောင်းတို့သည်။ မံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ကဋ္ဌစ္ဆုနာ၊ ယောက်မဖြင့်။ ပဟာရံ၊ ခပ်မိခြင်းကို။ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ၍။ နု ဂဏှာတိ၊ မခံ။ နု ဋ္ဌကမန္တရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥမ္မာရံ၊ တံခါးခုံကို။ အန္တရံ၊ ကျော်သည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဒိယျမာနံ၊ သော။ ဘိက္ခံ၊ ကို။ နု ဂဏှာတိ၊ မခံ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နု ဂဏှာတိ၊ နည်း။ အယံ ဥမ္မာရော၊ ဤတံခါးခုံသည်။ မံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ အန္တရကရကံ၊ ကျော်သည်ကိုပြုခြင်းကို။ လဘတိ၊ ၏။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ၍။ နု ဂဏှာတိ၊ မခံ။ ဒဏ္ဍမုသလေသုပိ၊ ဒုတ် တောင်ဝှေး ကျည်ပွေတို့၌လည်း။ ဌသေဝနယော၊ တည်း။

ဒ်ဳန္နန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘုဥ္ဇမာနေသု၊ ထ မင်း စား ကုန် သော။ ဒ်ဳသု၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့တွင်။ ဌကသ်ဳ၊ တယောက်သည်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဒဇ္ဇန္တေ၊ ပေးသည်ရှိသော်။ နု ဂဏှာတိ၊ မခံ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နံ ဂဏှာတိ၊ နည်း။ ဌကေသ၊ ထို ဆွမ်း လူ သော သူ တ ယောက် ၏။ ကဗဠန္တရာယော၊ ထမင်းလုပ်၏ အန္တရာယ်သည်။ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိမနသိကတွာ၊၍။နဂဏှာတိ၊ မခံ။ နဂဗ္ဘိနီယာတိ အာဒီသုပန၊ တို့၌ကား။ ဂဗ္ဘိနီယာ၊ကိုယ်ဝန်ရှိသော မိန်းမ ၏။ ကုစ္ဆိယာ၊ ၌။ ဒါရကော၊ သည်။ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ ပါယန္တိယာ၊ နို့တိုက်သောမိန်းမ၏။ ဒါရကသ၊ ၏။ ခီရန္တရာယော၊ နို့စို့ခြင်း၏ အန္တရာယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုရိသန္တရဂတာယ၊ ယောကျ်ားနှင့်မွေ့လျော်သောမိန်းမ ၏။ ရတိအန္တရာယော၊ မွေ့လျော်ခြင်း၏ အန္တရာယ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣတိ

မနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ နာ ဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ။ သံကိတ္တိသူတိ၊ ဟူသည်ကား။ သံကိတ္တေ တ္ဝာ၊ ပေါင်း၍။ (ရှန်းစု၍ လည်းဟူ)။ ကတဘတ္တေသု၊ ပြုအပ်သော ဆွမ်းတို့ကို။ နာ ဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ။ (ဒုတိယာအနက်၌ သတ္တမီဝိဘင်တ်တည်း)။

သံကိတ္တိသူ၏အရကို ထင်စွာပြတော်မူလို၍ ဒုဿကွသမယေ စသည်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား-

ဒုဿကွသမယေ၊ ငတ်မွတ်သောအခါ၌။အစေလကသာဝကာ၊ အစေလကတပည့်တို့သည်။ အစေလကာနံ၊ အဝတ်မဝတ်သော ပရိဗိုဇ်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှာ။ တတောတတော၊ ထိုထိုသောအရပ်မှ။ တဏ္ဍုလာဒီနိ၊ တို့ကို။ သမာဒပေတ္ဝာ၊ ပေါင်း၍။ ဘတ္တံ၊ ကို။ပစန္တိ၊ ချက်ကုန်၏။ ဥက္ကဋ္ဌော၊ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သော။ အစေလကော၊ သည်။ တတောပိ၊ ထိုပေါင်း၍ လူသော ဆွမ်းမှလည်း။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဒိယျမာနံ၊ သော။ ဘိက္ခံ၊ ကို။ နာ ဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ။ (ဤသို့ ပါဌသေသထည့်၍ သမ္ဗန်)။ နာ ယတ္ထသာတိ၊ဟူသည်ကား။ ယတ္ထယသ္မိံ ဘိက္ခသ္မိံ၊ ၌။ သုနခေါ၊ သည်။ ပိဏ္ဍံ၊ ထမင်းခဲကို။ လသိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပဋ္ဌိတော၊အနီး၌တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုဆွမ်းမှ။ (ထည့်ပါ)။ တဿ၊ထိုခွေးအား။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။အဒတ္ဝာ၊ ၍။ အာဟဋ္ဌံ၊ သော။ ဘိက္ခံ၊ ကို။နဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာ ဂဏ္ဍာတိ၊နည်း။တေဿ၊ ထိုခွေးအား။ပိဏ္ဍဉ္စ ရာယော၊ ထမင်းခဲ၏ အန္တရာယ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊၍။နဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ။သဏ္ဍာသဏ္ဍာစာရိနီတိ၊ ဟူသည်ကား။သမောဟ သမောဟာစာရိနီ၊ အစုအစု ရှာကုန်သည်။ ဟော္ဘန္တိ၊ ကုန်၏။ဟိ-သစ္ဒံ၊ ၏။ အစေလကံ၊ ကို။ဒိဿွာ၊၍။ ဣမဿ၊ ဤအရှင်အား။ ဘိက္ခံ၊ ကို။ ဒဿာမ၊ ကုန်အံ့။ဣတိ၊ဤသို့။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဘတ္တဂေဟံ၊စားဖိုအိမ်သို့။ပဝိသန္တိ၊ ကုန်၏။တေသု မနုဿေသု၊ တို့သည်။ ပဝိသန္တေသုစ၊ ဝင်ကုန်သော်ကား။ကဋ္ဌေပိမုခါဒီသု၊ အိုးဝအစရှိသည်တို့၌။ နိလီနာ၊ နားကုန်သော။ မက္ခိကာ၊ ယင်တို့သည်။ဥပပတိတ္ဝာ၊ပျံ၍။ သဏ္ဍသဏ္ဍာ၊ အစုအစု။ သစေစရန္တိ၊ အာကယ်၍သွားကုန်အံ့။ တတော၊ ထိုအိုးမှ။ အာဟဋ္ဌံ၊ ရွေ့ရွှေ့ဆောင်အပ်သော။ဘိက္ခံ၊ကို။နာ ဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ။ကသ္မာ၊ကြောင့်။ နာ ဂဏ္ဍာတိ၊ နည်း။ မံ၊ ကို။ နိဿာယ၊၍။ မက္ခိကာနံ၊ ယင်တို့၏။ ဂေါစရန္တရာယော၊ ကျက်စားခြင်း၏ အန္တရာယ်သည်။ဇာတော၊ ၏။ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊၍။ နာ ဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ။

ထုသောဒကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗသဿသမ္ဘာရေဟိ၊ အလုံးစုံကောက် အဆောက်အဦတို့ဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ သောဝိရကံ၊ သောဝိရကဆေး တည်း။ ဇွတ္ထစ၊ ဤသောဝိရကဆေးဌ်လည်း။ သုရာပါနမေဝ၊ သုရာကိုသောက် ခြင်းသည်သာလျှင်။ သာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ရှိ၏။ အယံပန၊ဤအဧလကသည်ကား။ သဗ္ဗသုပိ၊အလုံးစုံသော သောဝိရကဆေးတို့ဌ်လည်း။ သာဝဇ္ဇသည်၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ကောဂါရိကောတိ၊ဟူသည်ကား။ယောပုဂ္ဂလော၊သည်။ကေသို့ ယေဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဂေဟေ၊ ဌ်။ ဘိက္ခုံ၊ကို။ လဘိတ္ဝာ၍။ နိဝတ္တတိ၊ ပြန်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊သည်။ ကောဂါရိကော၊မည်၏။ကေဒံလောပိကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ကေနေဝ၊ တလုပ်သာလျှင်ဖြစ်သော။ အာလောပေန၊ ဆွမ်းလုပ်ဖြင့်။ ယာပေတိ၊ မျှတ၏။ သောပုဂ္ဂလော သည်။ ကောလောပိကော၊ မည်၏။ ဒွါဂါရိကာဒိသုပိ၊ ဒွါဂါရိကအစရှိသောပုဒ်တို့ဌ် လည်း။ သေဝနယော၊ ၏။ ကိဿပိဒတ္ထိယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကေဒယ၊ တခုသော။ ဒတ္ထိယာ၊ ခွက်ငယ်ဖြင့်။ (က)ဒတ္ထိနာမ၊ကေဒတ္ထိမည်သည်ကား။ ကော၊ သော။ခုဒ္ဒကပါတိ ခွက်ငယ်သည်။ဟောတိ၊ ၏။ယတ္ထ၊ အကြင်ခွက်ငယ် ဌ်။ အဂ္ဂံ၊ အဦးဖြစ်သော။ဘိက္ခံ ကို။ပက္ခိပိတ္ဝာ၊ ထည့်၍။ဌပေန္တိ၊ ထား၊ကုန်ပြီ။ တံဘာဇနံ၊ ထိုခွက်ငယ်သည်။ ဒတ္ထိ၊မည်၏။ကောဟိကန္တိ၊ဟူသည်ကား။ကေဒိဝ သန္တရိကံ၊ တရက်ခြား အစာစားခြင်းကို။ အာဟုမာသိကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဟုမာသန္တရိကံ၊ လခဲ့တကြိမ်စားခြင်းကို။ ပရိယာယဘတ္တောဇနန္တိ ဟူသည် ကား။ ဝါရဘတ္တောဇနံ၊ အလှည့်အစာစားခြင်းကို။ ကောဟဝါရေနဝါ၊ တရက်အလှည့်ဖြင့်၎င်း။ ဒ္ဝိဟာဝါရေနဝါ၊ နှစ်ရက်အလှည့်ဖြင့်၎င်း။သတ္တာဟဝါ ရေနဝါ၊ ခုနစ်ရက် အလှည့်ဖြင့်၎င်း။ အာဟုမာသဝါရေနဝါ၊ လခဲ့အလှည့်ဖြင့် ၎င်း။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ ဒိဝသဝါရေန၊ရက်အလှည့်ဖြင့်။ အာဂတာဘတ္တောဇနံ၊ လာသော အစာစားခြင်းကို။

၃၉၅။ သာကဘက္ခောဘိ၊ဟူသည်ကား၊အလွဲ သာကဘက္ခော၊ ဟင်းရွက် စိမ်းကို စားသည်။ သာမာကဘက္ခောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သာမာကတဏ္ဍုလ ဘက္ခော၊ဆန်စိမ်းကို စားသည်။နိဝါရာဒိသု၊ အစရှိကုန်သောပုဒ်တို့ဌ်။နိဝါရော နာမ၊ နိဝါရမည်သည်ကား။ (ကိတ်မည်သည်ကားလည်းဟူ)။အရညော၊ ဌ်။ သယံဇာတဝိဟိဇာတိ၊အလိုလိုရောက်သောစပါးမျိုးတည်း။ ဒဒ္ဒုလန္တိ၊ဟူသည်

ကား။ စမ္မကာရေဟိ၊သားရေနယ်သမားတို့သည်။စမ်မံ၊ သားရေကို။ လိခိတ္ဝာ၊ ခြစ်၍။ ဆဋ္ဌိတကသင်္ခ်၊ စွန့်အပ်သော သားရေဖတ်သည်။ သီလေသောပိ၊ အစေးကိုဂင်း။ သေဝါလောပိ၊ မှော်ကိုဂင်း။ ဟဋ္ဌံကွတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတို့၊ ၏။ ကဏ္ဌန်တိ၊ ဟူသည်ကား။ကုဏ္ဍကံ၊ ဆန်ကဲ့တည်း။အာစာမေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘတ္တာဥက္ခလိကာယ၊ ထမင်းအိုးခွံ။ လဓ္ဓါ၊ ကပ်သော။ စျာမဩဒနော၊ ထမင်းချိုးတည်း။ တံ၊ ထိုထမင်းချိုးကို။ ဆဋ္ဌိတဌာနတော၀၊ စွန့်ရာအရပ်မှ သာလျှင်။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ခါဒတိ၊ ၏။ ဩဒနကုဋ္ဌိယံ၊ ထဲမင်းနှင့်ရောသော ပအုန်းရေကို။ ဣတိပိ၊ လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ပိညာကာဒယော၊ နှမ်းဖတ်အစ ရှိသည်တို့သည်။ ပါကဋာ၀ေ၊ ထင်ရှားကုန်သလျှင် ကတည်း။ ပဝတ္တဖလ ဘောဇီတိ၊ ကား။ ပတိတဖလဘောဇီ၊ အလိုလို ကြွေကျသော သစ်သီးကို စားလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၃၉၆။ သာဏာနီတိ၊ ဟူသည်ကား။ သာဏ၀ါကစောဋ္ဌာနိ၊ ပိုက်ဆံ လျှော်မျှင်ဖြင့်ရက်သော ပုဆိုးတို့ကို။ မသာဏာနီတိ၊ ဟူသည်ကား။ မိဿက စောဋ္ဌာနိ၊ အရောရောရက်သော ပုဆိုးတို့ကို။ ဆ၀ဒုဿာနီတိ၊ ဟူသည်ကား။ မတာသရီရတော၁. သေသောအကောင်မှ။ ဆဋ္ဌိတ၀တ္ထာနိ၊ စွန့်အပ်သော အ၀တ် တို့ကို။ ဝါ၊ ကား။ ရေကတိဏာဒီနိ၊ ပြိတ်မြက် အစရှိသည်တို့ကို။ ဂန္ထေတ္ဝာ၊ ဖွဲ့၍။ ကတနိ၀ါသနာနိ၊ ပြုအပ်သော အ၀တ်တို့ကို။ ပံသုကူလာနီတိ၊ ဟူသည် ကား။ ပထဝိယံ၊ ၌။ ဆဋ္ဌိတနန္တကာနိ၊ စွန့်အပ်ကုန်သော ပုဆိုးစုတ်တို့ကို။ တိရီဋ္ဌာနီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ရုက္ခတ္တစင်္ကာနိ၊ သစ်ခွံပုဆိုးတို့ကို။ အဇိနန္တိ၊ ဟူ သည်ကား။ အဇိနမိဂစမ္မံ၊ အဇိနအမည်ရှိသော သား၏အရေကို။အဇိနက္ခိပန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဖာလိတကံ၊ ခဲ့အပ်သော။ တဒေ၀အဇိန မိဂစမ္မံ၊ ကိုလျှင်။ ကုသစီရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကုသတိဏာနိ၊ သမန်းမြက် တို့ကို။ ဂန္ထိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့၍။ ကတစီရံ၊ ပြုသော သင်္ကန်းကို။ ၀ါကစီရဖလကစီရေ သုပိ၊ လျှော်ဖြင့်ပြုသော သင်္ကန်း ပျဉ်ဖြင့်ပြုသောသင်္ကန်းတို့၌လည်း။သေ၀ နံယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။

ကေသကမ္မလန္တိ၊ ကား။ မနုဿကေသေဟိ၊ လူ့ဆံပင် တို့ဖြင့်။ ကတ ကမ္မလံ၊ ပြုအပ်သော ကမ္မလာတည်း။ယံ တံ မနုဿ ကေသကမ္မလံ၊ထိုလူ့ဆံပင် ဖြင့်ပြုသော ကမ္မလာကို။သန္ဓာယ၊ ၍။ (ယံသဒ္ဒါကား တံသဒ္ဒါအနက်ရှိသော

ပုဒ်တည်း)။ သေယျထာပိဘိက္ခဝေ ။ပ။ ဒုက္ခသမ္ဖဿောစာတိ၊ သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ ။ပ။ ဒုက္ခသမ္ဖဿစဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (သေယျထာပိသဒ္ဒါကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ ယာနိကာနိစိ၊ အလုံးစုံ ကုန်သော။တန္တာဝုတာနိ၊ ချည်ဖြင့်ယက်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံဝတ္ထာနံ၊ တို့တွင်။ ကေသကမ္မလော၊ ကို။ ပဋိကိလိဋ္ဌော ဣတိ၊ ညစ်ညူး၏ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဟောအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေသ ကမ္မလော၊ လူ့ဆံပင်ဖြင့် ပြုအပ်သော ကမ္မလာသည်။ သီတေ၊ ချမ်းသော ကာလ၌။ သီတေဝ၊ ချမ်း၏။ ဥဏှေ၊ ပူသော ကာလ၌။ ဥဏှေဝ၊ ပူ၏။ အပ္ပဋ္ဌေါစ၊ အာဘိုးအနည်းထိုက်သည်လည်း။ဟောတိ၊၏။ ဒုပ္ပဇ္ဇောစ၊ အဆင်း မကောင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုဂ္ဂန္ဓောစ၊ မကောင်းသော အနံ့သည် လည်း။ ဝါယတိ၊ လိုင်၏။ ဒုက္ခသမ္ဖဿောစ၊ ကြမ်းသောအတွေ့သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။

ဝါသကမ္မလန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အဿဝါလေဟိ၊ မြင်းမြီးတို့ဖြင့်။ ကတ ကမ္မလံ၊ တည်း။ **ဥလူကပက္ခိကန္တိ**၊ ဟူသည်ကား။ ဥလူကပက္ခာနိ၊ ခင်ပုပ်ငှက်၏ အတောင်တို့ကို။ဂန္ထိတ္ဝာ၊ ဖဲ့၍။ ကတနိဝါသနံ၊ ပြုသောအဝတ်တည်း။ **ဥက္ကုဋိ-ကပဗာနမနုယုတ္တောတိ**၊ ဟူသည်ကား။**ဥက္ကုဋိကဝိရိယံ**၊ ပဆွန့်နင်း၍ သွားခြင်း တည်းဟူသောလုံ့လကို။ အနုယုတ္တော၊ လုံ့လပြုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသော်လည်း။**ဥက္ကုဋိကော**ဝ၊ ဆောင့်ကြောင့်သာလျှင်။ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပ္ပတိတ္ဝာ ဥပ္ပတိတ္ဝာ၊ ခုန်၍ခုန်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ **ကဏ္ဏကာပဿယိကောတိ**၊ ဟူသည်ကား။ အယကဏ္ဏကော၀၊ သံဆူးတို့ကိုဂင်း။ ပကတိကဏ္ဏကော၀၊ ပြကတေ့သောဆူးကိုကိုဂင်း။ ဘူမိယံ၊မြေ၌။ **ကောဋ္ဌေတ္ဝာ**၊ စိုက်၍။ တတ္ထ၊ ထိုဆူးပေါ်၌။ စမ္မံ၊ သားရေကို။ အတ္ထရိတွံဝ၊ ခင်း၍။ ဌာနစင်္ကမာဒီနိ၊ ရပ်ခြင်း သွားခြင်း အစရှိသည် တို့ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ **သေယျန္တိ** ဟူသည် ကား။ သယန္တော၊ အိပ်သောအစေလကသည်။ တတ္ထဝ၊ ထိုဆူးပေါ်၌ သာလျှင်။သေယံ၊အိပ်ခြင်းကို။ကပေတိ၊၏။ **ဖလကသေယျန္တိ**၊ ဟူသည်ကား။ ရုက္ခဖလသေယံ၊ သစ်ပျဉ်၌အိပ်ခြင်းကို။ကပေတိ၊၏။**ထဏ္ဍိလသေယျန္တိ**၊ကား။ ထဏ္ဍိလေဥစ္စ၊မြင့်သော။ ဘူမိဌာနေ၊မြေအရပ်၌။ သေယံ၊ ကို။ကပေတိ၊ ၏။ **ကေ့ပဿယိကောတိ**၊ ဟူသည်ကား။ ကေ့ပသေနေဝ၊ နံပါးတဘက်ဖြင့်

သာလျှင်။ သယဟ့်၊ အိပ်၏။ ရဇောဇလွဓရောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သရိရံ'ကို။ တေလေန၊ ဖြင့်။ မက္ခိတ္ဝာ၊ လိမ်းကျံ၍။ ရဇဋ္ဌာနဋ္ဌာနေ၊ မြူထရာအရပ်၌။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ အထ၊ ၌။ အဿ၊ထိုအစေလက၏။ သရိရေ၊ ၌။ ရဇောဇလ္လံ၊ မြူအညစ်အကြေးသည်။ လဂ္ဂတိ၊ ကပ်၏။ တံ၊ ထိုကိုယ်၌ ကပ်သော မြူအညစ်အကြေးကို။ ဓာရေတိ၊ ၏။ ယထာသန္ထတိကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ လဒ္ဓံ၊ ရတိုင်းသော။ အာသနံ၊ ကို။ အကောပေတ္ဝာ၊ မဖျက်မူ၍။ ယဒေဝ အာသနံ၊ ကိုလျှင်။ လဘတိ၊ ၏။ တတ္ထေဝ၊ ၌သာလျှင်။ နိသီဒနသီလော၊ နေလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဓေကဋ္ဌိကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိကဋ္ဌခါဒနသီလော၊ ကျင်ကြီးကိုသာစားလေ့ရှိ၏။ ဂူထံ၊ ကျင်ကြီးကို။ ဝိကဋ္ဌန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အပါနကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဋိက္ခိတ္တာသိတုဒကပါနော၊ ရေချမ်းကို သောက်ခြင်းကိုပယ်၏။ အဿ၊ ထိုရေချိုးခြင်းအား။ (ထိုရေသို့ သက်ခြင်း အကြိမ်အားလည်းဟူ)။ သာယံ၊ ညအခါဖြစ်သော။ တတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံဝါရံ၊ သည်။ သာယတတိယကံ၊ မည်၏။ ပါဠေတာ၊ နံနက်အခါ၌ဌင်း။ မဇ္ဈန္ဟိကော၊ မွန်းတည့်သော အခါ၌ဌင်း။ သာယံ၊ ညအခါ၌ဌင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိဝသဿ၊ နေ့၏။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ပါပံ၊ ကို။ ပဝါဟေသာမိ၊ မျှောအံ့။ ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ ဥဒကောရောဟနာနုယော၀ံ၊ ရေသို့သက်ခြင်းတည်းဟူသော လုံ့လကို။ အနုယုတ္တော၊ လုံ့လပြုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

တပေါပက္ကမ နိရတ္ထကတာဝဏ္ဏနာ

၃၉၇။ အထ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သီလသမ္ပဒါဒီဟိ၊ သီလ၏ပြည့်စုံခြင်းအစရှိသည်တို့နှင့်။ဝိနာ၊ကင်း၍။တေသံ တပေါပက္ကမာနံ၊ထိုသို့သောအကျင့်ကို အားထုတ်ကုန်သော သူတို့၏။ နိရတ္ထကတံ၊ အကျိုးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒသ္သေန္တော၊ ဖြစ်၍။ အစေလကောစေပိ ကဿပ ဟောတိတိအာဒိ၊ကို။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထပါဠေ၊ ၌။ အာရကာဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒူရေယေဝ၊ ဝေးသလျှင်ကတည်း။ အဝေရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒေါသဝေရဝိရဟိတံ၊ အမျက်တည်းဟူသော ရန်သူမှ ကင်းထသော။ အဗျာပဇ္ဈန္တိ၊ကား။ ဒေါမနဿ ဗျာပဇ္ဈ ရဟိတံ၊ နှလုံးမသာခြင်း တည်းဟူသော အပြစ်မှကင်းထသော။

၃၉၈။ ဒုက္ကရံဘောဂေါတမာတိက္ကဒံ၊ ကို။ (အာဟဋ္ဌစပ်)။ ကဿပေါ၊ သည်။ မ၊ယံ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ဋ္ဌ။ သာမညဉ္စ၊ ရဟန်း၏အမှုသည်၎င်း။ ဗြာဟ္မံ ညဉ္စ၊ မြတ်သော အမှုသည်၎င်း။ တွေ့ကမတ္တံ၊ ဤမျှသာတည်း။ ဤတိမနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိစရုမ၊ ကျင့်ကုန်၏။ တုမှေပန၊ တို့သည်ကား။ အညေယေဝ၊ တပါးသာလျှင်ဖြစ်သော။ သာမညဉ္စ၊ ရဟန်းအမှုကိုဂျင်း။ ဗြာဟ္မညဉ္စ၊ မြတ်သော အမှုကိုဂျင်း။ ဝဒထ၊ ဆိုကုန်၏။ ဤတိ ဤမံအတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေန္တော ဖြစ်၍။ အာဟ၊ ၏။ ပကတိဓေါသောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဓောကထာ၊ ဤစကားသည်။ ပကတိ၊ သဘောလျှင်တည်း။ ဤမာယစ ကဿပ မတ္တာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကဿပ။ပ။ ဤမိနာပမာဏေန၊ ဖြင့်။ ဓေံ၊ သို့။ ပရိတ္တကေန၊ အနည်းငယ်သော။ ပဋိပတ္တိက္ကမေန၊ အကျင့်အစဉ်ဖြင့်။ သာမညံ ဝါ၊ ရဟန်း၏အမှုသည်၎င်း။ ဗြာဟ္မညံဝါ၊ သည်၎င်း။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲသောမည်သည်။ သုဒုက္ကရံနာမ၊ အလွန်ခဲသောမည်သည်။ ယဒိ အာဘဝိဿ၊ အံ့။ တတော၊ ထိုထက်။ တေံသာမညံ၊ သည်။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲသည်။ နု အာဘဝိဿ၊ မဖြစ်ရာ။ ဤတိတေံဝစနံ၊ ကို။ ဝစနာယ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ ကလ္လံ၊ လျောက်ပတ်၏။ ဤတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ဇွေ့ တောသို့ ပါဒဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ပဒသမ္ဘန္ဓေန၊ ပုဒ်၏စပ်ခြင်းနှင့်။ သဒ္ဒိ၊ ကဲ့။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဇေတန နယေန၊ ဖြင့်။ သမ္ဘတ္ထာ၊ အလုံးစုံသော ပုဒ်တို့ဋ္ဌ။ ပဒသမ္ဘန္ဓော၊ ကို။ ဝေဒိတပ္ပေါ၊ ၏။

၃၉၉။ ဒုဇ္ဇာနောတိဤဒမိ၊ ကိုလည်း။ (အာဟဋ္ဌစပ်)။ သော၊ ထို အစေလကကဿပသည်။(အာဟဋ္ဌ ကတ္တားစပ်)။ မယံ၊ ကျိုသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဋ္ဌ။ ဇွေ့ကေန၊ ဤမျှတည်းဖြင့်။ သမဏော၀ါ၊ သည်၎င်း။ ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤတိမနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိစရုမ၊ ကျင့်ကုန်၏။ တုမှေပန၊ တို့သည်ကား။ အညထာ၊ တပါးသော အပြားအားဖြင့်။ ဝဒထ၊ ကုန်၏။ ဤတိဤဒံ ကာရဏံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ အဃ၊ ဋ္ဌ။ အဿ၊ ထိုအစေလကကဿပ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံပကတိဝါဒံ၊ ထိုပြကတော့သော အယူကို။ ပဋိပက္ခိပိတ္ဝာ၊ ၍။ သဘာဝတောဝ၊ သဘောအားဖြင့်လျှင်။ ဒုဇ္ဇာနဘာဝံ၊ သိနိုင်ခဲသည်၏အဖြစ်ကို။ အာဝိကရောန္တော၊ ဖြစ်၍။ ပုနပိ၊ လည်း။ ပကတိခေါတိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ တတြာပိ၊ ထိုပကတိခေါ

အစရှိသော ပါဠိဋ္ဌလည်း။ ဝုတ္တာနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပဒသမ္မန္ဓံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အတ္ထောဝ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

သီလသမာဓိပညာ သပ္ပဒါဝဏ္ဏနာ

၄၀၀·၄၀၁။ ကတမာပနေသာ ဘောဓဂါတမာတိ၊ ကတမာ။ပ။ ဂေါတမဟူ၍။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုစ္ဆတိ၊ နည်း။ အယံ၊ ဤအစေလကကဿပသည်။ ပဏ္ဍိတောကိရ၊ သတတ်။ ကထေန္တသ္သေဝ၊ ဟောစဉ်လျှင်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ကထံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဟောသိ၊ နိုင်၏။ အထ၊ ၌။ အတ္တာနော၊ ၏။ ပဋိပတ္တိယာ၊ အကျင့်၏။ နိရတ္ထကတံ၊ အကျိုးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ ၍။ သမဏော၊ သော။ ဂေါတမော၊ သည်။ တဿ တေန အစေလကကဿပေန၊ သည်။ အယံ စိတ္တသမ္ပဒါစ၊ ဤသမာဓိ၏ ပြည့်စုံခြင်းကိုဎင်း။ အယံ ပညာသမ္ပဒါစ၊ ကိုဎင်း။ အဘာဝိတာ၊ မပွားစေအပ်သည်။ ဟေဋ္ဌိ၊ ၏။ အသစ္ဆိကတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ၊ ခါ၊ စင်စစ်ကား။ သော၊ ထိုအစေလက ကဿပသည်။ သာမညာ၊ မှ။ အာရကာဝ၊ ဝေးသလျှင်ကဘည်း။ ဣတိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဟုန္ဒ၊ ခု။ ဒါနိ၊ ၌။ နံ၊ ထို၊ ဂေါတမကို။ တာဿမ္ဟတ္တိယော၊ တို့ကို။ ပုစ္ဆာမိ၊ အံ့။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ၍။ သီလသမ္ပဒါဝိဇာနနတ္ထံ၊ သီလ၏ပြည့်စုံခြင်း စသည်ကိုသိခြင်းငှာ။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ အဿ၊ ထို၊ အစေလက ကဿပအား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒံ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ တန္တိမမံ၊ အစဉ်ဖြစ်သောတရားကို။ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ တာဿမ္ဟတ္တိယော၊ ထိုပြည့်စုံခြင်းတို့ကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ ဣဓကဿပါတိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဣမာယစကဿပ သီလသမ္ပဒါယာတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဒ္ဓ ရဟတ္တဖလ ဓမ၊ ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာသနံ၊ သဲ့သည်။ အရဟတ္တဖလပရိယောသာနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အဆုံးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အရဟတ္တဖလသမ္ပယုတ္တာဟိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော။ သီလစိတ္တ ပညာသမ္ပဒါဟိ၊ သီလ၏ ပြည့်စုံခြင်း စိတ်၏ပြည့်စုံခြင်း ပညာ၏ ပြည့်စုံခြင်းတို့မှ။ အညာ၊ သော။ တတော၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်အစရှိသည်၏ပြည့်စုံခြင်းတို့ထက်။ ဥတ္တရိတရာဝါ၊ အလွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်ထသော။ ပဏီတတရာဝါ၊ အထူးသဖြင့် မြတ်သည်လည်း ဖြစ်ထသော။ သီလာဒိသမ္ပဒါ၊ သီလ အစရှိသည်

တို့၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမာယဲစ ကဿပဲ သီလသမ္ပဒါယာတိ ဣဒံ၊ ကို။ (အောက်ပုဒ်လိုက်ပါ)။အာဟာ၊ ၏။

သီဟနာဒကထာဝဏ္ဏနာ

၄၀၂။ ဝေဠုပန၊ ဤစကားကိုကား။ဝံတ္ဝာ၊ ၍။ဣဒါနိ၊ဠ္ဍ။အနုတ္တရံ၊အတု မရှိသော။မဟာသီဟနာဒံ၊မြတ်သော ခဲ့ရင့်သော စကားကို။နဒန္တော၊ဆိုတော် မူလိုသည်ဖြစ်၍။ သန္တိကံသပ ။ပ။ ဗြာဟ္မဏာတိ အာဒိံ၊ ကို။အာဟာ၊ ပြီ။ တတ္ထပါဠေ ဠ္ဍ။ အရိယန္တိ၊ ကား။ နိရုပက္ကိလေသံ၊ ညစ်ညူးခြင်း ကင်းသော။ ပရမဝိသုဒ္ဓံ၊ အလွန်ဖြူစင်သော။ ပရမန္တိ၊ဟူသည်ကား။ဥတ္တမံ၊မြတ်စွာထသော။ ဟီသစ္ခံ၊ ၏။ ပဠုသီလာနိ၊ တို့ကို။ အာဒိံကတ္ဝာ၊၍။ ယာဝပါတိမေ ကွသံဝရသီလံ၊ တိုင်အောင်သော သီလသည်။ သီလမေဝ၊ သီလသာလျှင်တည်း။ လောကုတ္တရမဂ္ဂ ဖလသမ္ပယုတ္တံ၊ သော။သီလံပန၊ သည်ကား။ပရမသီလံနာမ မည်၏။ နံဟံဘတ္ထာဘို့၊ ဟူသည်ကား။ တတ္ထသီလေပိ၊ ထိုသီလ၌ရင်း။ တတ္ထပရမသီလေပိ၊ ထိုအလွန်မြတ်သော သီလ၌ရင်း။ အဟံ၊ သည်။ အတ္တနောသမသမန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မမ၊ ၏။ သီလသဒ်မံ၊ သော။ သီလံ၊ကို။နု ပဿာမိ၊ မမြင်။မယာ၊ နှင့်။သမံ၊ တူသော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။နု ပဿာမိ မမြင်။ ဣတိအတ္ထော၊ကို။ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ငါ၏သီလနှင့်တူသော သီလကို မမြင်ဟူ၍ဆိုက ငါနှင့်တူသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ငါမမြင်ဟူ၍ ဆိုသည်ပင်တည်းဟု သိစေခြင်းငှာ မယာ သမံ ပုဂ္ဂလံဟု ဆိုပြန်သည်။

အဟမေဝ တတ္ထ ဘိယျောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဟမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ တသ္မိံ သီလေ၊ ၌။ ဥဘတောမော၊ မြတ်၏။ ကတမသ္မိံ၊ အဘယ်သီလ၌။ ဥတ္တရေမော၊ မြတ်သနည်း။ ယံဣဒံအဓိသီလံ၊ အကြင် အဓိသီလသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။တသ္မိံ အဓိသီလေ၊ ၌။ဥတ္တရေမော၊ ၏။ (ဣဒံသဒ္ဒါကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ ဥတ္တမံ၊ သော။ ယံတေံသီလံ၊ သည်။အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မိံ အဓိသီလေ၊ ၌။ ဥတ္တမော၊ ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

အဓိသီလံ၌ အဓိသဒ္ဒါ၏ ဥတ္တမအနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ ဥတ္တမံသီလံဟု ဖွင့်တော်မူပြန်သတည်း။

ဣတိ၊ သို့။ ပဌမံ၊ သော။ ဣမံသီဟနာဒံ၊ ဤရဲရင့်သောစကားကို။ နဒတိ၊ ဆိုတော်မူ၏။

တပေါင်ဂုစ္ဆဝါဒါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ တပေါင်ဂုဆံ၊ ကိလေသာတို့ကို စက်ဆုပ်တတ်သော ဝိရိယကို။ ဝဒန္တိ၊ ချီးမွမ်းတတ်ကုန်၏။ တေပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ တပေါင်ဂုစ္ဆဝါဒါ၊ မည်ကုန်၏။ တတ္ထ ပါဠေ၊ ဉ်။ ယောဓမ္မော၊ သည်။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ တပတိ၊ ပူပန်စေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဓမ္မော၊ သည်။ တပေါ၊ မည်၏။ ဧတံ၊ တပေါ ဟူသော ဤအမည်သည်။ ကိလေသသန္တာပကဝိရိယဿ၊ ကိလေသာတို့ကို ပူပန်စေတတ်သော ဝီရိယ၏၊ နာမံ၊ တည်း။ တဒေဝ ဝီရိယံ၊ သည်သာလျှင်။ ဇေးကိလေသေ၊ တို့ကို။ ဇိဂုစ္ဆတိ၊ စက်ဆုပ်တတ်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဇိဂုစ္ဆာ၊ မည်၏။ အရိယာပရမာတိတ္ထေ၊ ဉ်။ နိဒ္ဒေါသတ္တာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အာပြစ်ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မဂ္ဂဖလသမင်္ဂယုတ္တာ၊ ယှဉ်သော။ တပေါဇိဂုစ္ဆာ၊ သည်။ အရိယာ၊ ဖြူစင်၏။ ဟိ-သစ္ဒံ၏။ အဋ္ဌအာရဗ္ဘဝတ္ထုဝသေနပိ၊ ရှစ်ပါးသောအာရဗ္ဘဝတ္ထု၏အစွမ်းဖြင့်လည်း။ ဥပပန္နာ၊ သော။ ဝိပဿနာဝိရိယသခ်ါတာ၊ ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သောဝီရိယဟု၊ ဆိုအပ်သော။ တပေါဇိဂုစ္ဆာ၊ ကိလေသာတို့ကိုစက်ဆုပ်တတ်သောဝီရိယသည်။ တပေါဇိဂုစ္ဆာဝံ၊ တပေါဇိဂုစ္ဆာသာမည်၏။ မဂ္ဂ ဖလ သမင်္ဂယုတ္တာ၊ သော။ တပေါဇိဂုစ္ဆာ၊ သည်။ ပရမာ၊ မြတ်သော။ တပေါဇိဂုစ္ဆာနာမ၊ မည်၏။ အဓိဇေဂုစ္ဆန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ ဇိဂုစ္ဆာဘာဝေါ၊ ကိလေသာတို့ကိုစက်ဆုပ်တတ်သည်၏အဖြစ်သည်။ ဇေဂုစ္ဆံ၊ မည်၏။ ဥတ္တမံ၊ သော။ ဇေဂုစ္ဆံ၊ သည်။ အဓိဇေဂုစ္ဆံ၊ မည်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယဒ်ဒံ ယံဣဒံ အဓိဇေဂုစ္ဆံ၊ အကြင်မြတ်သောဝီရိယသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ တသ္မိံ အဓိဇေဂုစ္ဆေ၊ ဉ်။ အဟမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ ဘိယျော၊ ၏။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ ဍော၊ ဉ်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ပညာဓိကာရေပိ၊ ပညာအရာဉ်လည်း။ ကမ္မဿကတာ၊ ကံသာလျှင် မိမိဥစ္စာဟုသိသော။ ပညာစ၊ သည်၎င်း။ ဝိပဿနာပညာနာမ၊ မည်၏။ မဂ္ဂ ဖလသမင်္ဂယုတ္တာ၊ သော။ ပညာ၊ သည်။ ပရမာ၊ သော။ ပညာနာမ၊ မည်၏။ အဓိပညန္တိ ဧတ္ထပဒေ၊ ဉ်။ လိင်္ဂဝိပလ္လာသော၊ လိင်ဖောက်ပြန်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

အဓိပညံဟူသောပုဒ်သည် လိင်္ဂဝိပလ္လာသဖြစ်၏ဟု ဆရာဆို၏၊ ထိုသို့ လိင်္ဂဝိပလ္လာသဖြစ်သည်ရှိသော် အဓိပညံ ဟူသောပုဒ်၏အနက်ကို အဘယ်သို့ငါတို့သိရပါအံ့နည်းဟု

သူစောဒနာဘွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကိုဖြေတော်မူလို၍ အယံ ပနေတ္ထ ဘိယျောတိ ဟူသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား—

အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤအဓိပ္ပာယ်ဟူသောပုဒ်၌။ အတ္ထော၊ တည်း။ ယာယံ ယာအယံ အဓိပ္ပာယော၊ အကြောင်း အဓိပ္ပာယမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတ္ထ ဧတေသံ အဓိပ္ပာယံ၊ ၌။ အဟမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ ဘိယျော၊ ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဧဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဝိမုတ္တာဓိကာရေ၊ ဝိမုတ္တိအဆာ၌။ တဒင်္ဂဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိယော၊ တဒင်္ဂဝိမုတ္တိ ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိတို့သည်။ ဝိမုတ္တိနော၊ မည်၏။ သမုစ္ဆေဒ ပဋိပဿဒ္ဓိနိဿရဏဝိမုတ္တိယော၊ သမုစ္ဆေဒဝိမုတ္တိပဋိပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိနိဿရဏဝိမုတ္တိတို့ကိုကား။ ပရမာဝိမုတ္တိတိ၊ ပရမာဝိမုတ္တိဟူ၍။ ဧဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဣဓာပိစ၊ ဤဝိမုတ္တိအဆာ၌လည်း။ ယဒိဒံ အဓိဝိမုတ္တိတိ၊ ကား။ ယာအယံ အဓိဝိမုတ္တိ၊ အကြောင်မြတ်သောဝိမုတ္တိသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ တိဿံအဓိဝိမုတ္တိယံ၊ ၌။ အဟမေဝ၊ လျှင်။ ဘိယျော၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

၄၀၃။ သုညာဂါရေတိ၊ ကား။ သုညေ၊ ဆိတ်သော။ ဃရေ၊ ကျောင်း၌။ ဧကော၀၊ တယောက်အထီးတည်းသာလျှင်။ နိသီဒိဿ္ဒာ၊ ၍။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ တဿ ပဒဿ၊ ၏။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ပရိသာသုစာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဋ္ဌသု၊ ကုန်သော။ ပရိသာသု၊ တို့၌။

အဋ္ဌသုသရုပ်ကား မင်းပရိသတ် ပုဏ္ဏားပရိသတ် သူဌေးသူကြွယ်ပရိသတ် ရဟန်းပရိသတ် စာတုမဟာရာဇ်နတ်ပရိသတ် တာဝတိံသာနတ်ပရိသတ် မာရ်နတ်ပရိသတ် ဗြဟ္မာပရိသတ် ဤရှစ်ပါးတည်း။

စ-သစ္ဆံ၊ ၏။ စတ္တာရိမာနိ။ပ။ သီဟနာဒံနဒတိတိ၊ စတ္တာရိမာနိ ။ပ။ သီဟနာဒံနဒတိဟူ၍။ ဧတမ္မိဝစနံ၊ ကိုလည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယေဟိ ဝေသာရဇ္ဇေဟိ၊ အကြောင်ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ အာသဘံ၊ မြတ်သော။ ဌာနံ၊ အရာကို။ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏။ ပရိသာသု၊ တို့၌။ သီဟနာဒံ၊ ရဲရင့်သောစကားကို။ နဒတိ၊ ၏။ တထာဂတဿ၊ ၏။ တာနိ တတာဂတ ဝေသာရဇ္ဇာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ တို့တည်း။ ဣတိဣဒံသုတ္တံ၊ ကို။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပဥ္စဠ္ဍ နံ ပုစ္ဆန္ဒီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍိတာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝမနုဿာ၊ တို့သည်။ ပဉ်း၊ ကို။ အဘိသခ်ရိတ္ဝာ၊ စီရင်၍။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗျာကရောတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ တံခဏံယေဝ၊ ထို ခဏ ဉ်သာလျှင်။ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဖြေ၏။ စိတ္တံ အာရာဓေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဉ္ဉာဝိဿဇ္ဇနေန၊ ပြဿနာကို ဖြေခြင်းဖြင့်။ မဟာဇနဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိတောသေတိယေဝ၊ နှစ်သက်စေသလျှင်ကတည်း။ နောစေဒေါသောတမ္ပံမညန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အာရာဓေတ္ဝာ၊ နှစ်သက်စေ၍။ ကထိတဿဒါပိ၊ ဆိုသော်လည်း။ အဿ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပရေ၊ သူတပါးတို့သည်။ သောတမ္ပံ၊ နာအပ်သည်ကို။ န မညန္တိ၊ မအောက်မေ့ကုန်။ ဣတိဝေဠု၊ ဤသို့လျှင်။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဠ္ဍပ္ပေါ၊ ၏။ သောတမ္ပဇ္ဇဿ မညန္တိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒေဝါပိ၊ တို့သည်၎င်း။ မနုဿာပိ၊ တို့သည်၎င်း။ မဟန္တေန၊ ကြီးစွာသော။ ဥဿာဟေနေဝ၊ အားထုတ်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ သောတမ္ပံ၊ ကို။ မညန္တိ၊ ကုန်၏။ ပသီဒန္တိတိ၊ ဟူသည်ကား။ သုပသန္နာ၊ အလွန်ကြည်ညိုကုန်သည်။ ကလ္လစိတ္တာ၊ ခံ့သောစိတ်ရှိကုန်သည်။ မုဒုစိတ္တာ၊ နူးညံ့သောစိတ်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပသန္နာကာရံ ကရောန္တိတိ၊ ဟူသည်ကား။ မုဒ္ဓပ္ပသန္နာ၊ အချည်းနှီးဘဲကြည်ညိုကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ ကုန်။ ပဏီတာနိ၊ မြတ်ကုန်သော။ စိဝရာဒီနိစ၊ တို့ကိုဂင်း။ ဝေဠုဝနဝိဟာရာဒယော၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း အစရှိကုန်သော။ မဟာဝိဟာရေစ၊ တို့ကိုဂင်း။ ပရိစ္စဇန္တာ၊ စွန့်ကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ပသန္နာကာရံ၊ ကြည်ညိုသောအခြင်းအရာကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တထတ္ထာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သောဂေါတမော၊ သည်။ ယံမမံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟော၏။ တထာဘာဝါယ၊ ထို ဂေါတမ ဟောသောတရားအလိုငှာ။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိပူရဏတ္ထာယ၊ ဂေါတမ ဟောသော တရားအားလျော်သောအကျင့်ကို ပြည့်စုံစေခြင်းငှာ။ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဠ္ဍပ္ပေါ၊ ၏။ တထတ္ထာယစ ပဋိပဇ္ဇန္တိတိ၊ ကား။ တထာဘာဝါယ၊ ငါဟောတိုင်းသော အကျင့်ပြည့်စုံခြင်းငှာ။ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဟိ-သဒ္ဒံ၊ ၏။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်။ သရဏေသု၊ တို့၌။ ပတိဋ္ဌဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ကေစိ၊ အချို့တို့သည်။ ပဉ္စသု သီလေသု၊ တို့၌။ ပတိဋ္ဌဟန္တိ၊ ကုန်၏။

အပရေ၊ အခ္ခါကုန်သောသူတို့သည်။ နိကွမိတ္ဝာ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇန်း၊ ကုန်၏။ ပဋိပန္နာစ အာရာဓေန်္တိတိ၊ ကား။ တဥ္စပနပဋိပဒံ၊ ကို။ ပဋိပန္နာစ၊ ကျင့်ကုန်သောသူတို့သည်လည်း။ ပူးရတုံ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှာ။ သက္ကောန်း၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗာကာရေန်၊ အလုံးစုံသောအခြင်းအရာဖြင့်။ ပရိပူရေန်း၊ ကုန်၏။ ပဋိဇတ်ကို ပူရဏေန၊ အကျင့်ကိုပြည့်စုံစေခြင်းဖြင့်။ တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ထို အရှင်ဂေါတမ၏။ စိတ်ကံ၊ ကို။ အာရာဓေန်း၊ နှစ်သက်စေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တုမ္ဟေဟိ၊ ဘို့သည်။ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

နှစ်ဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိသောသီဟနာဒကထာ

ဣမသ္မိံ ပနဩကာသေ၊ ဥ်ကား။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်၍။ သီဟနာဒါ၊ ရဲရင့်သောစကားတို့ကို။ သမောဓာနတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရ)။ ကေစ်ံ တပသိံ နိရယေ ။ပ။ ပဿာမိတိ၊ ဟူသော။ အယံကထာ၊ ဤစကားသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ကေဝ၊ သော။ သီဟနာဒေါ၊ ရဲရင့်သောစကားတည်း။ အပရံ သဂ္ဂေ နိဗ္ဗတ္တံ ပဿာမိတိ၊ ဟူသော။ အယံကထာ၊ သည်။ ကေဝ၊ သော။ သီဟနာဒေါ၊ တည်း။ အကုသလ ။ပ။ သေဋ္ဌောတိ၊ ဟူသော။ အယံကထာ၊ သည်။ ကေဝ၊ သော။ သီဟနာဒေါ၊ တည်း။ ကုသလဓမ္မ ။ပ။ သေဋ္ဌောတိ၊ ဟူသော။ အယံကထာ၊ သည်။ ကေဝ၊ သော။ သီဟနာဒေါ၊ တည်း။ အကုသလ ။ပ။ သေဋ္ဌောတိ၊ ဟူသော။ အယံကထာ၊ သည်။ ကေဝ၊ သော။ သီဟနာဒေါ၊ တည်း။ ကုသဲလ။ပ။ သေဋ္ဌောတိ၊ ဟူသော။ အယံကထာ၊ သည်။ ကေဝ၊ သော။ သီဟနာဒေါ၊ တည်း။ သီလေန ။ပ။ နတ္ထိတိ၊ ဟူသော။ အယံကထာ၊ သည်။ ကေဝ၊ သော။ သီဟနာဒေါ၊ တည်း။ ဝိရိယေန ။ပ။ နတ္ထိတိ၊ ဟူသော။ အယံကထာ၊ သည်။ ကေဝ၊ သော။ သီဟနာဒေါ၊ တည်း။ ပညာယ ။ပ။ ဝိမုတ္တိယာ ။ပ။ သီဟနာဒံ နဒန္တော ပရိသမဇ္ဈေ နိသီဒိတ္ဝာ နဒါမိတိ၊ ဟူသော။ အယံကထာ၊ သည်။ ကေဝ၊ သော။ သီဟနာဒေါ၊ တည်း။ ဝိသာရဒေါ ဟုတ္ဝာ နဒါမိတိ၊ ဟူသော။ အယံကထာ၊ သည်။ ကေဝ၊ သော။ သီဟနာဒေါ၊ တည်း။ ပဥ္စံ ။ပ။ ပုစ္ဆန်္တိတိ၊ ဟူသော။ အယံကထာ၊ သည်။ ကေဝ၊ သော။ သီဟနာဒေါ၊ တည်း။ ပဥ္စံ ဝိသဇ္ဇေမိတိ၊ ဟူသော။ အယံကထာ၊ သည်။ ကေဝ၊ သော။ သီဟနာဒေါ၊ တည်း။ ဝိသဇ္ဇနေန

။ပ။ အာရာဓေမိတိ၊ ဟူသော။ အယံကထာ၊ သည်။ ဧကော၊ သော။ သီဟ နာဒေါ၊ တည်း။ သုတ္တာ သောတဗ္ဗံ မညန္တိတိ၊ ဟူသော။ အယံကထာ၊ သည်။ ဧကော၊ သော။ သီဟနာဒေါ၊ တည်း။ သုတ္တာ မေ ပသီဒန္တိတိ၊ ဟူသော။ အယံကထာ၊ သည်။ ဧကော၊ သော။ သီဟနာဒေါ၊ တည်း။ ပသန္နာကာရံ ကရောန္တိတိ၊ ဟူသော။ အယံကထာ၊ သည်။ ဧကော၊ သော။ သီဟနာဒေါ၊ တည်း။ ယံပဋိပတ္တိံ ဒေသေမိ တထတ္ထာယ ပဋိပဇ္ဇန္တိ တိ၊ ဟူသော။ အယံကထာ၊ သည်။ ဧကော၊ သော။ သီဟနာဒေါ၊ တည်း။ ပဋိပတ္တိယာ ။ပ။ အာရာဓေန္တိတိ၊ ဟူသော။ အယံကထာ၊ သည်။ ဧကော၊ သော။ သီဟနာဒေါ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဣသိ။ ပုရိမာနံ၊ ကုန်သော။ ဒသန္နံ၊ ဆယ်ပါးတို့တွင်။ ဧကေကဿ၊ တပါးတပါးသော။ သီဟနာဒဿ၊ ၏။ ပရိသာသုစ နဒတီတိအာဒယော၊ ပရိသာသုစ နဒတိ အစရှိကုန်သော။ ဒသဒသပရိဝါရာ၊ ဆယ်ပါး ဆယ်ပါးသော အခြံအရံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဒသ၊ ကုန်သော။ တေသီဟနာဒါ၊ တို့သည်။ ပုရိမာနံ၊ ကုန်သော။ ဒသန္နံ၊ တို့၏။ ပရိဝါရဝသေန၊ အခြံအရံ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ သတ္တ၊ တရာလည်းကောင်း။ ပုရိမာ၊ ကုန်သော။ ဒသစ၊ ဆယ်ပါးတို့ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒသာဓိကံ၊ ဆယ်ပါးအလွန်ရှိသော။ သီဟနာဒ သတံ၊ သီဟနာဒ တရာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတော၊ ဤသုတ်မှ။ အညသ္မိံ၊ တပါးသော။ သုတ္တေပန၊ ဥဒ္ဒကား။တွေကာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ သီဟနာဒါပိ၊ တို့ကိုလည်း။ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲကုန်၏။တေန၊ထို့ကြောင့်။ဣဒံသုတ္တံ၊ ကို။ မဟာသီဟနာဒန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

တိတ္ထိယပရိဝါသကထာဝဏ္ဏနာ

၄၀၄။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ သမဏော၊ သော။ ဂေါတမော၊ သည်။ သီဟနာဒံ၊ ကို။ နဒတိ၊ဆို၏။တဇ္ဇေါ၊ထိုရဲရင့်သောစကားကိုလည်း။ သုညာဂါရေ၊ ၌။ နဒတိ၊ ၏။ ဣတိဧဝံ ဣဒိန်း၊ ဤသို့ ဆိုတတ်ကုန်သောသူတို့ ၏။ ဝါဒံ၊ စကားကို။ ပဋိသေဓေတွေ၊ မြစ်၍။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ပရိသတိ၊ပရိသတ် အလယ်၌။ နဒိတပုဗ္ဗံ၊ ဆိုဘူးသော။ သီဟနာဒံ ကို။ ပုန၊ ဖန်။ဒဿေန္တော၊ ဖြစ်၍။ ကေမိဒါဟန္တိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဧကမိဒါဟံအစရှိသော ပါဠိဋ္ဌ်။ တတြ မံ အညတရော တပဗြဟ္မ
စာရီတိ၊ ဟူသည်ကား။တတြ ရာဇဂဟေ၌။ဂိဇ္ဈကူဋေ၊ ဂိဇ္ဈကူဋ်အမည်ရှိသော။
ပဗ္ဗတေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တိ၊ သော။ မံ၊ ကို။ အညတရော၊ တယောက်သော။ တပ
ဗြဟ္မစာရီ၊ ဝိရိယဖြင့် မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိသော။ နိဂြောဓာအမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အဓိဇဂုဏ္ဍော်တိ၊ ဟူသည်ကား။
ဝိရိယေန၊ ဖြင့်။ ပါပဓိဂုဏ္ဍနာဓိကာရော၊ မကောင်းမှုကို စက်ဆုပ်ရာ၌။ပဠုံ၊ကို။
ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဣဒံဝစနံ၊ကို။(သန္ဓာယ ဝုတ္တံ ဟူသော ကြိယာ၌စပ်)။ဘဂဝါသည်။
ဂိဇ္ဈကူဋေ၊ ၌။ မဟာဝိဟာရေ၊ ၌။ နိသိန္နော၊လျက်။ ဥဒုမ္ဗရိကာယ၊ ရှိသော။
ဒေဝိယာ၊ ၏။ ဥယျာနေ" ၌။ နိသိန္နဿ၊သော။ နိဂြောဓဿ၊ နိဂြောဓာအမည်ရှိ
သော။ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ၏ဌင်း။ သန္တိကေ၊ သော။ ဥပါသကဿ၊၏ဌင်း။
ကထာသလ္လာပံ၊ စကားပြောခြင်းကို။ ဒိဗ္ဗာယ၊ ဒိဗ္ဗဝိဟာရကို မှီ၍ဖြစ်သော။
သောတဓာတုယာ၊ သောတအာဘိညာဉ်ဖြင့်။ သုတ္ဘာ၊ ကြား၍။အာကာသေန၊
ဖြင့်။ အာဂန္ဆာ၊ ၍။ တေသံ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့၏။ သန္တိကော၌။ ပဉ္ဉတ္တော၊
သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိသ္ဘာ၊ ၍။ နိဂြောဓေန၊ နိဂြောဓ အမည်ရှိသော
ပရိဗိုဇ်သည်။ အဓိဇဂုဏ္ဍော်၊ ဝိရိယဖြင့် ကိလေသာတို့ကို စက်ဆုပ်ရာ၌။ ယံတံ
ပုဋ္ဌပဠုံ၊ အကြင်မေးသော ပြဿနာကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ၏။ တံပဉ္ဉာဝိဿဇ္ဇနံ၊
ထိုပြဿနာကိုဖြေခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ဝုတ္တံ၊၏။ပရိဝိယမတ္ထာဃယာတိ၊ ဟူသည်
ကား။ ပရမာယ၊ လွန်စွာသော။ မတ္ထာယ၊ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ အတိမဟန္တေ
နေဝ၊ လွန်မြတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ပမာဏေန၊ ဖြင့်။ ဣတိအတ္ထော၊ကို။
ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ကောဟိဘန္တေတိ၊ ဟူသည်ကား။အနုဗဒ်လံ၊ အလွန်မိုက်သော။
ဒိဋ္ဌိကတိကံ၊ မိစ္ဆာအယူရှိသောသူကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ အညော၊ သော။ ပဏ္ဍိတ
ဇာတိကော၊ ပညာရှိသော။ကောနာမ၊အဘယ်မည်သောသူသည်။ဘဂဝတော၊
၏။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဘ္ဝာ၊၍။ အတ္တာမနော၊ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်။နအာသ၊
မဖြစ်ဘဲရှိအံ့နည်း။ဣတိ၊ ဤသို့။ဝဒတိ၊ ၏။လဘေယျာဟန္တိ ဣဒံ၊ကို။(အာဟ
၌စပ်)။သော၊ ထိုအစေလက ကဿပသည်။(အာဟ၌ ကတ္တားစပ်)။မေမယာ၊
သည်။ စိရံဝဘ၊ ကြာမြင့်စွာလျှင်။ အနိယျဝဲနိကပက္ခေ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ မထွက်
မြောက်စေတတ်သော အဘို့၌။ ယောဇေတ္ဝာ၊ ၍။ အတ္တာ၊ ကို။ကိလမာပိ
တော၊ ပင်ပန်းစေအပ်၏။သုက္ခနဒီတိရေ၊ခြောက်သောမြစ်နား၌။နှာယိဿာမိ၊

ရေချိုးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံပရိဝဇ္ဇန္တေနဝိယ၊ တပြောင်းပြန်ပြန် လည်သော ယောကျ်ားကဲ့သို့။ထုသေ၊ ဖဲ့တို့ကို။ကောဇ္ဇန္တေနဝိယ၊ခွဲသောယောကျ်ားကဲ့သို့။ (ထောင်းသောယောကျ်ားကဲ့သို့ လည်းဟူ)။ကောစိ၊ သော။ အတ္ထော၊ အကျိုးကို။ နနိပ္ဖဒိတော၊ မပြီးစေအပ်။ဟန္ဒ၊ ယံဒု။ အဟံ၊ သည်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ယောဂေ၊ အကျိုးစီးပွားရှိရာ၌။ ယောဇေသာမိ၊ယှဉ်အံ့။ဣတိ၊သို့။စိန္တေတွာ၊ ၍။ အာဟာ၊၏။

၄၀၅။ အထ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။အနေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ ခန္ဓကေ၊ မဟာဝဂ်ခန္ဓကဉ်။ ယောတိတ္ထိယပရိဝါသော၊ အကြင်တိတ္ထိတို့၏ ပရိဝတ်ကို။ ပညတ္တော၊ ပညတ်တော်မူအပ်ပြီ။ ယံပရိဝါသံ၊ အကြင် ပရိဝတ်ကို။(ပရိဝသတ့် ဉ်စပ်)။အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗော၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော အယူရှိဘူးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သာမဏေရဘူမိယံ၊ သာမဏေအရာ၌။ ဌိတော၊ လျက်။ အဟံ ဘန္တေ ။ပ။ ယာစာမိတိအာဒိနာ၊ အယံဘန္တေ ။ပဲ။ ယာစာမိ ဤသို့ အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ သမာဒိယိတွာ၊ဆောက်တည်၍။ ပရိဝသတိ၊ ကျင့်၏။ တံပရိဝါသံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊၍။ ယောဧေဝကဿပ။ပ။ ပုဗ္ဗောတ့်အာဒိ ံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇန္တိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ဝစနသိလိဋ္ဌတာဝသေနေဝ၊ စကားပြေပြစ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် သာလျှင်။ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိ-သစ္ဒံ၊ ၏။ အပရိဝသိတွာယေဝ၊ ပရိဝတ်မနေမူ၍ သာလျှင်။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ၏။ ဥပသမ္ပဒတ္ထိကေနပန၊ ပဉ္စင်းခံလိုသော တိတ္ထိသည်ကား။ အတိဒိဝါကာလေ၊ အလွန် မိုးချုပ်ပြီးသော ကာလ၌။ နဂါမပ္ပဝေသနာဒီနိ၊ ရွာသို့မဝင်ခြင်း အစရှိကုန်သော။ အင်္ဂဝတ္တာနိ၊ ရှစ်ပါးသော အကျင့်တို့ကို။ ပူရေန္တေန၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ပရိဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပဉ္စင်းခံလိုသောတိတ္ထိတို့၏ ကျင့်ဝတ်ရှစ်ပါး

အင်္ဂဝတ္တာသရုပ်ကား အလွန်မိုးချုပ်သော အခါ၌ ရွာသို့မဝင်ခြင်း၊ ပြည့်တန်ဆာမအိမ်၌ အဆောင်ပုန်းဖွဲ့၍ ဆွမ်းမခံခြင်း၊ လင်နှင့်ကွေကွင်းသော မူဆိုးမအိမ်၌ အဆောင်ပုန်းဖွဲ့၍ဆွမ်းမခံခြင်း၊ အရွယ်လွန်၍ လင်မရသော မိန်းမအိမ်၌ အဆောင်ပုန်းဖွဲ့၍ ဆွမ်းမခံခြင်း၊ပဏ္ဍုက်အိမ်၌ အဆောင်ပုန်း

ဖွဲ့၍ ဆုမ်းမခံခြင်း၊ ရဟန်းမိန်းမအိမ်၌ အဆွေခင်ပွန်းဖွဲ့၍ ဆုမ်းမခံခြင်း၊ ရဟန်းတို့၏ အမှုကြီးငယ်ကို ပြုခြင်း၌ ပြင်းစွာသောလုံ့လရှိခြင်း၊ တိတ္ထိတို့၏ ကျေးဇူးမဲ့ကိုဆိုခြင်း ရတနာသုံးပါး၏ ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းခြင်း၌ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ် ဤသို့ရှစ်ပါးတည်း။

အာရဒ္ဓစိတ္တာတို့၊ ဟူသည်ကား။အဋ္ဌဝတ္တုပ္ပရဏေနံ၊ ရှစ်ပါးသောအကျင့်ဝတ်ကို ပြည့်စုံစေခြင်းဖြင့်။တုဋ္ဌစိတ္တာ၊နှစ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်သော။အယံ၊ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဇော်ထ၊ ဤတိတ္ထိတို့၏ ပရိဝတ်ကိုဆုံးဖြတ်ရာ၌။ သခေ်ပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော်အနက်တည်း။ဝိတ္ထာရတောပန၊အားဖြင့်ကား။ တိတ္ထိယပရိဝါသော၊ ကို။ သမန္တပါသာဒိကာ ယ၊ သမန္တပါသာဒိက အမည်ရှိသော။ ဝိနယဲဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇာခန္ဓကဝဏ္ဏနာယ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အပိစ မေတ္ထာတိပဒဿ၊ ၏။ အပိစ မေ တ္ထာတိ၊ အပိစ မေ တ္ထေဟူ၍။ ပဒစ္ဆေဒေါ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ပဂ္ဂလဝေမတ္တတာ ဝိဒိတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဂ္ဂလနာနတ္တံ၊ ကို။ ဝိဒိတံ၊ သိအပ်၏။ ဣမိနာ၊ ဤပဂ္ဂလဒဝမတ္တတာဝိဒိတာ ဟူသောပါဠိဖြင့်။ (ကရိဏ်းထည့်)။အယံပဂ္ဂလော၊ သည်။ ပရိဝါသာရဟော၊ ပရိဝတ်နေခြင်းငှာထိုက်၏။ အယံပဂ္ဂလော၊သည်။ န ပရိဝါသာရဟော၊ မထိုက်။ဣတိဣဒံ နာနတ္တံ၊ ဤအထူးသည်။မယ့်၊ အား။ ပါဂိဒ္ဓံ၊ထင်၏။ဣတိဣဒံ အတ္ထံ၊ ကို။ဘဂဝါ၊သည်။ဒဿေတိ၊ ၏။တတော၊မှ။ ကဿပေါ၊ သည်။ စိန္တေသိ၊ ၏။ ယတ္ထ၊အကြင်ဘုရားသာသနာ၌။ ဝေါ၊ဤသို့။ ဃံသိတ္ဝာ၊ ပတ်၍။ ကောဋ္ဌေတ္ဝာ၊ ကြိတ်၍။ ယုတ္တမေဝ၊ သင့်ရာကိုသာလျင်။ ဂဏှန္တိ၊ ကုန်၏။ အယုတ္တံ၊ ကို။ ဆဒ္ဒေန္တိ၊ စွန့်ကုန်ရာ၏။ ဣဒံ၊ ဤဘုရားသာသနာတော်သည်။ အဟောအစ္ဆရိယံ၊ ဩဠာ-အံ့ဘွယ်ရှိစွတကား။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ တတော၊မှ။ သုဋ္ဌုတရံ၊ အလွန်ပြင်းစွာ။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ၌။ သဉ္ဉာတုဿာဟော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော အားထုတ်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ သစေ ဘန္တေတိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တဿ၊ ထိုအစေလက ကဿပ၏။ တိဗ္ဗဆန္ဒတံ၊ထက်သောဆန္ဒရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိတော်မူ၍။ ကဿပေါ၊ သည်။ ပရိဝါသံ၊ ကို။ န အရဟ့တိ၊ မထိုက်။ ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ အညတရံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဂစ္ဆ၊ သွားခေျ။ ကဿပံ၊

ကို။ နှာပေတ္ဝာ၊ ရေချိုး၍။ ပဲ့ပ္မာဧတ္ဝာ၊ ရှင်ပြု၍။ အာနေဟိ၊ ဆောင်ခဲ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဇာထာ၊ ထို့ဘုရားမိန့်တိုင်း။ ကတ္ဝာ ၍။ တံ၊ ထိုကဿပကို။ ပဗ္ဗာဧတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ အာဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံ၊ ထိုကဿပကို။ ဂဏမဇ္ဈေ၊ ဂိုဏ်း၏အလယ်၌။ နိသီဒါပေတ္ဝာ၊ နေစေ၍။ ဥပသမ္မာဒေသိ၊ ပဉ္စင်းခံတော်မူ၏။တေန၊ ကြောင့်။ အလတ္ထခေါ။ပ။အလတ္ထ။ပသမ္မဒန္တိ ဤဒံဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အစိရူပသမ္မန္နောတိ၊ ကား။ ဥပသမ္မန္နော၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ရောက်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ နစိရမေဝ၊ မကြာမြင့်မှီ သာလျှင်။ ဝူပကဋ္ဌောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝတ္ထုကာမကိလေသကာမေဟိ၊တို့မှ။ ကာယေနစေဝ၊ ဖြင့်၎င်း။ စိတ္တေနစ၊ ဖြင့်၎င်း။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ကင်းသည်ဖြစ်၍။ (ဆိတ်သည်ဖြစ်၍ လည်းဟူ)။ အပ္ပမတ္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ၌။ သတိံ၊ သတိကို။ အဝိဇဟန္တော၊ မစွန့်သည်ဖြစ်၍။ အာတာပီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာယိကစေတသိက သင်္ခါတေန၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောဝီရိယ စိတ်၌ဖြစ်သောဝီရိယဟု ဆိုအပ်သော။ ဝီရိယတာပေန၊ ကိလေသာတို့ကို ညှဉ်းဆဲတတ်သော ဝီရိယဖြင့်။ အာတာပီ၊ ပြင်းစွာသော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာယေစ၊ ၌၎င်း။ ဇီဝိတေစ၊ ၌၎င်း။အနပေက္ခတာယ၊ ငဲ့ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပေသိတစိတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့လွှတ်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဿဋ္ဌအာတ္တဘာဝေါ၊ စွန့်အပ်ပြီးသောအတ္တဘောရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ယဿတ္ထာယဟိတိ၊ ဟူသည်ကား။ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်း၏။ အတ္ထာယ၊ ငှာ။ ကုလပုတ္တာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာစာရကုလပုတ္တာ၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိသော အမျိုးသားတို့သည်။ သမ္မဒေဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟေတုနာကာရဏ္ဍေနေဝ၊ လျောက်ပတ်သောအကြောင်းဖြင့်သာလျှင်။ တဒနုတ္တရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက် လွန်သော တရားမရှိသော။ တံ အရဟတ္တဖလံ၊ ကို။ ပြဟ္မစရိယပရိယောသာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မဂ္ဂပြဟ္မစရိယပရိယောသာနဘူတံ၊ မဂ်တည်းဟူသောအကျင့်၏ အဆုံးဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဟိ-တဒေဝ သစ္ဆံ၊ ၏။ တဿမဂ္ဂဖလဿ၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှာ။ ကုလပုတ္တာ၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိကုန်သော အမျိုးသားတို့သည်။ပဗ္ဗဇန္တိ၊ကုန်၏။ ဒီဌေဝ

ဓမ္မေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိံ ယေဝ အတ္တဘာဝေ၊ ဥ်္ဒသာလျှင်။ သယမေဝ အဘိညာ သစ္ဆိကတ္ဝာတိ၊ ဟူသဲည်ကား။ အတ္တနာယေဝ၊ သည်သာလျှင်။ပညာယ၊ ဖြင့်။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ ၍။အပရပ္ပစ္စယံ၊ သူတပါး အထောက်အပံ့ မရှိသည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊၏။ ဥပသမ္မဒံဝိဟာသိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပါပုဏိတ္ဝာ၊ ၍။ သမ္မာဒေတ္ဝာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ဝိဟာသိ၊ နေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိဟရန္တော၀စ၊ နေသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ ။ပ။ ဣတိ၊ သို့။ အဗ္ဘညာသိ၊ ၏။

ဧဝံ၊ သို့။ အာဿ၊ ထိုအစေလက ကဿပအား။ ပစ္စဝေက္ခဏာဘူမိံ၊ပစ္စဝေက္ခဏာညာဏ်၏ အာရုံကို။ ဒဿေတ္ဝာ၊ ပြပြီး၍။ အရဟတ္တနိကူဋ္ဌေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို အထွဋ္ဌမူသဖြင့်။ ဒေသနံ၊ ကို။ နိဋ္ဌာပေတုံ၊ ပြီးဆုံးစေခြင်းငှာ။ အညတရော ဧဝါပနာ ။ပ။ အဟောသိတိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထပါဋ္ဌေ၊ ဉ်္ဒ။ အညတရောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ အရဟတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာတို့တင်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏။ သာဝကာနံ၊ကုန်သော။ အရဟန္တာနံ၊ တို့၏။ အဗ္ဘန္တရော၊ အတွင်းဥ်္ဒဝင်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ဇာတ၊ ဤပါဠိဥ်္ဒ။ အဓိပ္ပါယော၊ လိုအပ်သောအနက်တည်း။ ယံယံဝစနံ၊ ကို။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြားဥ်္ဒ။ နဝုတ္တံ၊ မဆို။ တံတံဝစနံ၊ သည်။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသောသုတ်ဥ်္ဒ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ဆိုအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပါကဋမေဝ၊ ထင်ရှားသလျှင်ကတည်း။

ဣတိ သုမင်္ဂလဝိလာသိနိယာ ဒီဃနိကာယဋ္ဌကထာယ မဟာသီဟနာဒသုတ္တဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၈-မဟာသီဟနာဒသုတ် ပြီး၏။

၉-ပေါ်ဌပါဒသုတ်

ပေါဌပါဒပရိဗ္ဗာဇကဝတ္ထု ဝဏ္ဏနာ

၄၀၆။ ဧဝံ မေ သုတံ သာဝတ္ထိယန္တိ ကွဒံသုတ္တံ၊ သည်။ ပေါဌပါဒသုတ္တံ၊ တည်း။ တတြ၊ ထိုပေါဌပါဒသုတ်၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗပဒ ဝဏ္ဏနာ၊ တည်း။ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ။ပ။ အာရာမေတိ၊ ကား။ သာဝတ္ထိ ံ၊ ကို။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဇေတဿ၊ ဇေတအမည်ရှိသော" ကုမာရဿ၊မင်းသား၏။ ဝနေ၊ ဥယျာဉ်၌။ အနာထပိဏ္ဍိကေန၊ သော။ဂဟပတိနာ၊သူကြွယ်သည်။ ဃောအာရာမော၊ အကြင်ကျောင်းကို။ ကာရိတော၊ ပြုစေအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဇေတဿ ကုမာရဿ ဝနေ ဟူသောစကားကို ဇေတမင်းသား၏ ဥယျာဉ်အရင်းဖြစ်သည်ကို ရည်၍ ပုဗ္ဗဝေါဟာရအားဖြင့် ဆိုသတည်း။

ပေါဌပါဒေါ ပရိဗ္ဗာဇကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ ပေါဌပါဒေါနာမ၊ ပေါဌပါဒ အမည်ရှိသော။ ဆန္နပရိဗ္ဗာဇကော၊ အဝတ် မဝတ်ဘော ပရိဗိုဇ်တည်း။ သော၊ ထိုပေါဌပါဒအမည်ရှိသော ပရိဗိုဇ်သည်။ ဂိဟိကာလေ၊ ၌။ဗြာဟ္မဏမဟာသာလော၊များသောဥစ္စာရှိသော ပုဏ္ဏားသည်။ ဟောတိကိရ၊ တတ်။ ကာမေသု၊ တို့၌။ အာဒီနဝံ၊ ကို။ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ စတ္တာလိသကောဋိပရိမာဏံ၊ ကုဋ္ဌေလေးဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊ စည်းစိမ်အပေါင်းကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ ၍။တိတ္ထိယာနံ၊ တို့၏။ ဂဏာစရိယော၊ ဂိုဏ်းဆရာသည်။ ဇာတော၊ ၏။ ဧတ္ထ ဧတသ္မိ ံ ဥယျာနေ၊၌။ တိတ္ထိယာ၊ တို့သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ သမယံ၊ မိမိတို့၏ အယူကို။ပဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ လ္ဟတိတသ္မာ၊ ထိုသို့အယူကို ဆိုရာဖြစ်သည်၏ သတ္တိကြောင့်။ တံဥယျာနံ၊ သည်။ သမယပ္ပဝါဒကံ၊ မည်၏။ တသ္မိ ံ ဌာနေ၊ ၌။ စဏ်ိဘာရက္ခ ပေါက္ခရသာတိပဘူတယော၊ စဏ်ိတာရက္ခပုဏ္ဏားပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားအစရှိကုန်သော။ဗြာဟ္မဏာစ၊ တို့သည်ၜင်း။နိဂဏ္ဌအစေလကပရိဗ္ဗာဇကာဒယော၊ နိဂဏ္ဌအစေလကပရိဗိုဇ် အစရှိကုန်သော။ပဗ္ဗဇိတာစ၊တို့သည်ၜင်း။သန္နိပတိတ္ဝာ၊စည်းဝေး၍။ အတ္တနော အတ္တနော၊၏။သမယံ ၊အယူကို။ဝဒန္တိကထေန္တိကိရ၊ဆိုကုန်သတတ်။ ဒီပေန္တိကိရ၊

၁။ သမယန္တိ သာမညနိဒ္ဒေသော၊ ကေသေသနိဒ္ဒေသော ဝါ၊ တံ တံ သမယန္တိ အတ္ထော။ ။ဋီသစ်-၃၆၉။

ပြကုန်သတတ်။ တသွာ၊ ထိုကြောင့်။ သောအာရာမော၊ ကို။ သမယပ္ပဝါဒကောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သွေဝ သောဝေအာရာမော၊ သည်သာလျှင်။ တိန္ဒုကာစိရသခ်ါတာယ၊တည်ပင်အစဉ်ဟုဆိုအပ်သော။ရုက္ခပန္တိယာ[1]၊သစ်ပင်အစဉ်ဖြင့်။ ပရိက္ခိတ္တတ္တာ၊ ရံအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တိန္ဒုကာစိရော၊ တိန္ဒုကာစိရမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တွေ့ တေသိံ အာရာမော်၊ ၌။ ယသွာ၊ ကြောင့်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ကောဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ သာလာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ မဟာပဥ္ဇုပရိပ္ဖာဇကံ[2]၊ များစွာသော ပရိဗိုဇ်အပေါင်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဗဟုသာလာ၊ တို့ကို။ ကတာ၊ ကုန်၏။ တသွာ၊ ကြောင့်။ ကေါ၊ သော။ တမေဝ သာလံ၊ ထိုရှေးဦးစွာပြုအပ်သော စရပ်ကိုသာလျှင်။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ လဒ္ဓနာမဝသေန၊ ရအပ်သောအမည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ကေသာလကောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ မလ္လိကာယ၊ မလ္လိကာအမည်ရှိသော။ ပဿနဒီ(ကောသလ)ရညော၊ ၏။ ဒေဝိယာ၊ ၏။ ဥယျာနဘူတော၊ ဥယျာဉ်ဖြစ်၍ဖြစ်၏။ သော အာရာမော၊ သည်။ ပုပ္ပဖလ သမ္ပန္နော၊ ပန်းပွင့်သစ်သီးနှင့်ပြည့်စုံသော။ အာရာမော၊ တည်း။ ဣတိကတ္တာ၊ ၍။ မလ္လိကာယ အာရောမောတိသခ်္ဓံ၊ မလ္လိကာမိဖုယား၏အာရာမ်ဟူသော အရေအတွက်သို့။ ဂတော၊ ၏။ သမယပ္ပဝါဒကော၊ အယူကိုဆိုရာဖြစ်သော။ တိန္ဒုကာစိရော၊ တည်ပင်အရံရှိသော။ (တည်ပင်၏အစဉ်ရှိသော လည်းဟူ)။ ကောသလကော၊ တမူသောစရပ်ရှိသော။ မလ္လိကာယ၊ ၏။ တသွာ အာရာမော၊ ၌။

ပဋိဝသတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ နိဝါသဖာသုကတာယ၊ နေခြင်းငှာ ချမ်းသာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝသတိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုသို့နေတော်မူသော အခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။

အထဟူသောအာဓာရကို ဒီသွာ၌စပ်။ ကေဒိဝသံဟူသောအာဓာရကို ဂဏှန်လော်၌ စပ်။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ပစ္စူသသမယေ၊ မိုးသောက်ထ၌။ သမ္ပညူတညာဏံ၊ ကို။ ပဋ္ဌရိတ္ဝာ၊ ဖြန့်၍။ လောကံ၊ ကို။ ပရိဂ္ဂဏှန္တော၊ ဆင် ခြင် တော် မူသည်

၁။ တိမ္မရုက္ခပန္တိယာ-ဆဋ္ဌ။ နိဿယဆရာတော်က ကဏ္ဍစိမူသို့လိုက်သည်။

၂။ ဘူတပုဗ္ဗဂတိယာ တမတ္ထံ ဝိတ္ထာရတော ဒဿေန္တော ယသ္မာတိအာဒိမာဟဟု ဋီသစ် ၃၆၉-၌ မိန့်ဆိုသောကြောင့် ပန-သဒ္ဒါ ဝိတ္ထာရအနက်ဟောဟု မှတ်အပ်၏။

၃။ မဟာပုညံ ပရိဗ္ဗာဇကံ-ဆဋ္ဌ။

ရှိသော်။ ဉာဏာလယဿ၊ ၏။ အန္တောဂတံ၊ အတွင်း၌တည်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ အယံပေါဌပါဒေါ၊ ဤပေါဌပါဒသည်။ မယှံ၊ ၏။ ဉာဏာလေ၊ ၌။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ကိံ၊ အသို့လျှင်။ ဘဝိဿတိ နုခေါ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပပရိက္ခန္တော၊ ဆင်ခြင်လတ်သော်။ အဒ္ဒသ၊ မြင်လေ၏။ အဇ္ဈ၊ ယနေ့။ အဟံ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂမိဿာမိ၊ အံ့။ အထ၊ ထိုသို့သွားသောအခါ၌။ မံ၊ ကို။ ပေါဌပါဒေါ၊ သည်။ နိရောဓ္ဆ၊ နိရောဓသမာပတ်ကိုဂုဏ်း။ နိရောဓာ၊ သမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌာနဆ္ဆ၊ ထခြင်းကိုဂုဏ်း။ ပုစ္ဆိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တာဿ၊ ထိုပေါဌပါဒအား။ အဟံ၊ သည်။ သမ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ ဉာဏေန၊ နှင့်။ သံသန္ဒိတ္ဝာ၊ နှိုးနှော၍။ တဒုဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကို။ ကထေဿာမိ၊ အံ့။ အထ၊ ၌။ သော၊ ထိုပေါဌပါဒသည်။ ကတိပါဟစ္စယေန၊ တရက် နှစ်ရက်လွန်သဖြင့်။ စိတ္တဟတ္ထိသာရိပုတ္တံ၊ စိတ္တအမည်ရှိသော ဆင်ထိန်းသားကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ မမ၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့။ ဘေသံ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့အား။ အဟံ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ ဒေသနံဝသာနေ၊ တရားဟောသောအဆုံး၌။ ပေါဌပါဒေါ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂမိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ ဟတ္ထိသာရိပုတ္တောဝ၊ ဆင်ထိန်းသားဖြစ်သော။ စိတ္တောဝ၊ သည်။ မမ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ ၍။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ ဣမံ ကာရဏံ၊ ကို။ အဒ္ဒသ၊ ၏။ တဇေတာ၊ မှ။ ပါတေဝဝ၊ စောစောကလျှင်။ သရီရပဋိဇဂ္ဂနံ၊ ကိုယ်တော်ကိုသုဓိသင်ခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ သုရတ္တဒုပဋ္ဋံ၊ ကောင်းစွာနီသော နှစ်ထပ်နှစ်လွှာရှိသောသင်္ကန်းကို။ နိဝါသေတ္ဝာ၊ ဝတ်၍။ ဝိဇ္ဇုလတာသဒိသံ၊ လျှပ်စစ်ရောင်နှင့်တူသော။ ကာယဗန္ဓနံ၊ ခါးပန်းကို။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့၍။ ယုဂန္ဓရပဗ္ဗတံ၊ ယုဂန္ဓိုရ်တောင်ကို။ ပရိက္ခိပိတ္ဝာ၊ ရံ၍။ ဌိတာ မဟာမေဃံဝိယ၊ တည်သောကြီးစွာသောတိမ်ညိုကဲ့သို့။ မေဃဝဏ္ဏံ၊ တိမ်ညို အာဆင်းနှင့်တူ၊သော။ ပံသုကူလံ၊ ကို။ ဧကံသဝရဂတံ၊ တဘက်သော မြတ်သော ပခုန်းတော်၌တင်သည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ပစ္စဂ္ဃသေလမယပတ္တံ၊ အသစ်ဖြစ်သော ပဲနောက်အဆင်းနှင့်တူ၊သော ကျောက်ဖြင့်ပြီး၊သော သပိတ်ကို။ ဝါမ အံသကူ၊၌၊ လက်ဝဲပခုန်း၌။ လဂ္ဂေတ္ဝာ၊ လွယ်၍။ သာဝတ္ထိံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှာ။ပဝိသိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ သိဟော၊ ကေသရာဇာခြင်္သေ့သည်။ ဟိမဝန္တ

ပါဒါ၊ ဟိမဝန္တောဒေတာင်ခြေရင်းမှ၊ နိက္ခမတိဝိယ၊ ထုက်သကဲ့သို့။ ဝိဟာရာ၊ မှ။ နိက္ခမိ၊ ၏။ ဣမမတ္ထံ၊ ကို့။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အထခေါ ဘဂဝါတိအာဒိံ၊ကို့။ အာဟာ၊ ပြီ။

၄၀၇။ စောဒဟောသိတိ၊ ဟူသည်ကား။ နံဂရဒ္ဓါရသမီပံ၊ တို့။ ဂန္တွာ၊ ရောက်၍။ အတ္တာနော၊ ၏။ ရုစိဝသေန၊ အလို၏အစွမ်းအားဖြင့်။ သူရိယံ၊ ကို့။ ဩလောကေတွာ၊ ၍။ အတိပဂဘာဝမေဝံ၊ အလွန်စောသည်၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ စေတံသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ယန္နူန နာဟန္တိ ဧသောသဒ္ဒေါ၊ သည်။ သံသယဒီပနေ၊ ယုံမှားခြင်းကိုပြခြင်း၌။ နိပါဇတော၊ တည်း။

ဘုရားသခင်တို့အား ယုံမှားခြင်းမရှိဘဲလျက် ယုံမှားခြင်းကို ပြတတ်သော ယန္နူနာဟံ ဟူသောပါဠိကို အဘယ့်ကြောင့် ဘုရားသခင် မိန့်လေသနည်းဟု သူစောဒနာဘွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ ဗုဒ္ဓါနုဿ စသည်ကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အဋ္ဌကထာ၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့အား။ (စသဒ္ဒါကားဝါကျာရမ္ဘဇောတကတည်း) ။သံသယောနာဝ၊ ယုံမှားခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣဒံကမ်၊ ကို။ ကရိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣဒံကမ်၊ ကို။ နကရိဿာမ၊ ကုန်အံ့၊ဣမဿ၊ ဤသူအား။ သဒ္ဓမ်၊ မြတ်သောတရားကို။ ဒေသေဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣမဿ၊ အား။ နဒေသေဿာမ၊ကုန်အံ့။ ဣတိဝေံ၊ သို့။ သေသောပရိဝိတက္က ပုဗ္ဗဘာဂေါပန၊ ဤရွှေအဘို့၌ ဖြစ်သောအကြံကိုကား။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ယန္နူနာဟန္တိ ဣဒံဝစနံ၊

၁၊ ပါဠိတော် အတိပဂေါ ခေါ-ဟူရာ၌ ပဂ-သဒ္ဒါသည် ကစ္စည်းဆရာအလိုအားဖြင့် ပ-ဟူသော ဥပသာရပုဒ်မှ နောက်၌ သြ-အက္ခရာ ဂ-အက္ခရာ လာခြင်းကြောင့် ပြီး၏၊ ပသဒ္ဒါသည် ပါတော-ဟူသော အနက်ကိုဟော၏၊ တပါးသော သဒ္ဒဝိဒူတို့၏ အလိုအားဖြင့်ကား ပါတော-ပုဒ်ကဲ့သို့ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ထို့ကြောင့် ထိုထိုအဋ္ဌကထာတို့၌ အတိပဂေါခေါဟူရာ၌ အတိဝိယ ပါတောဟု ဖွင့်ဆိုအပ်၏။ တနည်းအားဖြင့် ပဌမံဂန္ဆတိ ဒိဝသဘာဝေန ပဝတ္တတိတိပဂေါ-ဟူသောဝိဂြိဟ်ကို ဤစကားဖြင့် ပြအပ်၏။ ပဂ-သဒ္ဒါသည် ခလုသဒ္ဒါကဲ့သို့ နာဒ်, နိပါတ်, ဥပသာဂ,ဟု သုံးမျိုး၊ သို့ဖြစ်ခဲ့သော် အတိပဂဘာဝမေဝ ဒိသွာဟူသော စကားသည် သင့်လျော်သည်သာတည်း။ မောဂ္ဂလ္လာန် ၆ဂ-၌ အတိပဂေါခေါတာဝါတိ ပဌမန္တေဝ ပဂသဒ္ဒေါဝ-ဟု ဆို၏။ အတိပဂသဒ္ဒါနောင် ဂ-လာ၊ သြ-လာ၍ စိရင်စရာမလိုဟု ဆိုလိုခဲ့၏။ လွယ်လွယ်နှင့် ပြီးနိုင်သည်ကို ခက်ခက်ခဲခဲ စိရင်၍ပြသဖြင့် စာသင်သားများအတွက် အားပျက်စရာဖြစ်လေသည်။ သတိပြုလေ။

ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ယဒိပန၊ အကယ်၍။ အဟံ၊ သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿ ပဒဿ၊ ထိုယန္နူနာဟံ ဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

၄၀၈။ ဥန္နာဒိနိယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥစ္စံ၊ မြင့်စွာသော အသံကို။ နဒမာနာယ၊ ဆိုထသော။ ဧဝံ၊ သို့။ နဒမာနာယ၊ ပြင်းသောအသံကို ဆိုသော။ အဿာပရိဗ္ဗာဇကပရိသာယ၊ အား။ ဥဒ္ဒံဂမနဝသေန၊ အထက်သို့တက်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဥစ္စော၊ မြင့်စွာသောအသံသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ဒိသာသု၊ ထိုထို သောအရပ်မျက်နှာတို့၌။ ပတ္ထဋ္ဌဝသေန၊ ပြန့်နှံ့သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ မဟာ သဒ္ဒါ၊ သည်းစွာသော အသံသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဥစ္စာသဒ္ဒ မဟာ သဒ္ဒါယ၊အထက်သို့တက်သောအသံ ထက်စန်းကျင် ပြန့်နှံ့သော အသံရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇ်ကပရိသာယ၊ ၌။

ထိုသို့ပြင်းသော အသံရှိသောစကားကို ဆိုကြောင်းကို ထင်စွာပြတော်မူလို၍ တေသံဟိ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား–

ဟိ–ဝိတ္ထာရယိဿာမိ၊ ခဲ့ဦး။ တေသံပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့အား။ (၏လည်းဟူ)။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျင်။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ကတ္တဗ္ဗံနာမ၊ ပြုအပ်သော သဘောရှိသော။ စေတိယာတ္တံဝါ၊ စေတီ၌ပြုအပ်သော ဝတ်သည်ဌင်း။ ဗောဓိ စတ္တံဝါ၊ ဗောဓိပင်၌ ပြုအပ်သောဝတ်သည်ဌင်း။အာစရိယုပဇ္ဈာယဝတ္တံဝါ ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ်အား ပြုအပ်သော ဝတ်သည်ဌင်း။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ မနသိ ကာရော၊ သည်ဌင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေန၊ ကြောင့်။ တေ၊ရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့ သည်။ (ကထေန္တိ၌စပ်)။ ပါတောဝ၊ကလျင်။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဗာလာ တဲပေ၊ တက်သစ်သော နေရောင်၌။ နိသိန္နာ၊ ကုန်လျက်။ ဣမဿ၊ ဤသူ၏။ ဟတ္ထော၊ သည်။ သောဘတော၊ တင့်တယ်၏။ ဣမဿ၊၏။ ပါဒေါ၊ သည်။ သောဘတော၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ အညမညဿ၊ တယောက်သည့် တယောက်၏။ ဟတ္ထပါဒါဒီနိဝါ၊ တို့ကိုမူလည်း။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဣတ္ထိ ပုရိသ ဒါရက ဒါရိကာဒီနံ၊ မိန်းမ, ယောကျ်ား သတို့သားငယ် သတို့သီးငယ်အစရှိသည် တို့၏။ ဝဏ္ဏောဝါ၊ အဆင်းတို့ကိုဌင်း။ အညေ၊ ကုန်သော၊ကာမဿာဒဘဝ ဿာဒါဒို ဝတ္ထူနိဝါ၊ ကာမဂုဏ်၌သာယာခြင်း ဘဝ၌သာယာခြင်း အစရှိသည် တို့၏ အကြောင်းတို့ကိုဌင်း။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ရာဇကထာဒိအနေကဝိဓံ၊ မင်းစကား

အစရှိသော အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ တိရစ္ဆာနကထံ၊ မင်္ဂိုလ်၏ ဘီလာ ဖြစ်သောစကားကို။ ကထေန္တိ၊ ပြောကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ဥန္နာဒိနိယာ။ပ။ ကထေန္တိယာတိ ကွဒံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၎ဝ၉။ တတော၊ မှ။ ပေဠဝါဒေါ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ တေပရိဗ္ဗာဇကေ၊ တို့ကို။ သြလောဒကတ္ထာ၊ ၍။ ကွဒမပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျင်။ အညမညံ၊ ချင်း။ အဂါရဝါ၊ ရှိသေခြင်းမရှိကုန်။ မယဉ္စ၊ တို့သည်လည်း။ သမဏာဿ၊ သော။ ဂေါတမဿ၊ ၏။ ပါတုဘာဝ တော၊ ထင်ရှားဖြစ်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သူရိယုဂ္ဂမနေ၊ နေအရုဏ် တက်သောအခါ၌။ ခဇ္ဇောပနကူပမာ၊ ပိုးစုံးကြူးဥပမာရှိကုန်သည်။ ဇာတာ၊ ကုန်၏။ နော၊ ငါတို့၏။ လာဘသက္ကာရောပိ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရသည်လည်း။ ပရိဟီနော၊ ယုတ်၏။ ကွမံဌာနံ၊ ဤအရပ်သို့။ သမဏော၊ သော။ဂေါတမောဝါ၊ သည်ရင်း။ အဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကောဝါ၊ သည်ရင်း။ ကိဟိဉ္စာပဋ္ဌာနကောဝါ၊လူဖြစ်သောအလုပ်အကျွေးသည်ရင်း။သစေ အဝ်ဂစ္ဆယျ၊ အံ့။ အတိဝိယ၊ လျင်။ လဇ္ဇနီယံ၊ ရှက်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ပရိသ ဒေါသော၊ ပရိသတ်၏အပြစ်သည်။ ခေါပန၊ စင်စစ်ကား။ ပရိသဇ္ဇ ကဿဝ၊ ပရိသတ်၏အကြီး၏သာလျင်။ ဥပဝိရိ၊ ၌။ အာရောဟတိ၊ တက်၏။ ကွတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ကွတောစိကော၊ ဤမှတိုမှ။ သြလော ကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သော်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဒ္ဒသ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ အဒ္ဒသခေါ။ပ။အဟောသိတိကွဒံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

ပရိသတ်သို့ဝင်ရာ၌အပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်းလိုသူတို့ အမှုအရာ

ဘတ္ထပါဠေ၊ ၌။ သဏ္ဌပေသိတိ၊ ဟူသည်ကား။ သိက္ခာပေသိ၊ ကျင့်စေ၏။ အဿာ၊ ထိုမိမိ၏ပရိသတ်၏။ ဇဋံ၊ အပြစ်ကို။ ပဋိစ္ဆာဒေသိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။ ယထာ သုသဏ္ဌိတာ ဟောတိ တထာ နံ ဌပေသိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယထာနာမ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ ပရိသမဇ္ဈေ၊ သို့။ ပဝိသန္တော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဝဇ္ဇပဋိစ္ဆာဒနတ္ထံ၊ အပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်း

၁။ နိဿယဆရာတော်ကား တည်ပါဠိအဖြစ်ထား၍ အနက်ပြန်ဆိုတော်မူသည်၊ ဆဋ္ဌမ္မဂ္ဂကား တည်ပါဠိမဟုတ်၊ ယထာ၊ ဖြင့်။ သုသဏ္ဌိတာ၊ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ နံ၊ ကို။ ဌပေသိ၊ ၏-ဟု အနက်ပြန်ဆိုလေ။

ခြင်းငှာ။ နိဝါသနံ၊ ဝတ်သောပုဆိုးကို။ သဏ္ဌာပေတိ၊ ပြုပြင်၏။ ပါရုပနံ၊ ရုံသောပုဆိုးကို။ သဏ္ဌာပေတိ၊ ၏။ ရဇောကိဏ္ဏဉ္စနံ၊ မြူကပ်သောအရပ်ကို။ ပဋ္ဌာတိ၊ သုမ်သင်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ အဿ၊ ထိုမိမိပရိသတ်၏။ ဝဇ္ဇီ ပဋိဿာဒနတ္ထံ၊ ငှာ။ ဘောန္တော၊ အရှင်တို့။ အပ္ပသဒ္ဓါ၊ နည်းသောအသံရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သိက္ခာပေန္တော၊ ကျင့်စေလိုသည်ဖြစ်၍။ ယထာ ယေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ သုသဏ္ဌိကာ၊ ကောင်းစွာတည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ တေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။နံပရိသံ၊ကို။ ဌပေသိ၊ ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ အပ္ပသဒ္ဓကာမောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အပ္ပသဒ္ဒံ၊ ကို။ ဣစ္ဆတိ၊ ၏။ ကော၊ တယောက်အထိုးတည်း။ နိသီဒတိ၊ ၏။ ကော၊ ထိုးတည်း။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ ဂဏသင်္ကိကာယ၊ ဂိဏ်းအပေါင်းအဖော်၌။ န ယာပေတိ၊ မမျှ။ ဥပသင်္ကမိတုံ မညေယျာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣဓ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂန္တုံ၊ လာအံ့သည်ကို။ မညေယျ၊ အောက်မေ့ရာ၏။ ကသ္မာပန၊ ကြောင့်ကား။ ဧသ ဧသော ပေါင်ပါဒေါ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဥပသင်္ကမနံ၊ ကို။ ပစ္စာသိသကို၊ အလိုရှိသနည်း။ (တောင့်တသနည်း လည်းဟူ)။ ဣတိပုစ္ဆာယ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အတ္တာနော၊ ၏။ ဝုဒ္ဓိ၊ အစီးအပွားကို။ ပတ္ထယမာနော၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍။ ပစ္စာသိသတိ၊ ၏။

အဘယ်သို့လျှင် ပေါင်ပါဒပရိဗိုဇ်သည် မိမိအစီးအပွားကို တောင့်တသနည်းဟူသူ စောဒနာဘွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ ပရိဗ္ဗာဇကာကိရ စသည်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ ဗုဒ္ဓေသုဝါ၊ တို့သည်ၔင်း။ ဗုဒ္ဓသာဝကေသုဝါ၊ တို့သည်ၔင်း။ အတ္တာနော၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ အာဂတေသု၊ လာကုန်သည်ရှိသော်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အမှာကံ၊ တို့၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ သမဏော၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမသည်။ အာဂတော၊ ၏။ သာဝရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ အာဂတော၊ ၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်ကား။ တေ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ တပည့်တို့သည်။ ယာဝတိတသာဝတိ၊ ဟုတ်ဟုတ်ခြားခြားသောသူ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ န ဂစ္ဆန္တိ၊ မသွားကုန်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဥတ္တမာဘာဝံ၊ ကို။ ပဿထ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တာနော၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာကာနံ၊ တို့၏။ သန္တိ

ကေ၊ ၌။ အတ္ထာနုံ၊ ကို။ ဥက္ခိပန္တိ၊ ချိုးမြောက်ကုန်၏။ အတ္ထာနုံ၊ ကို။ ဥစ္စေ၊ မြင့်သော။ ဌာနေ၊ ၌။ ဌပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘဂဝတောပိ၊ ၏လည်း။ ဥပဋ္ဌာကေ၊ တို့ကို။ ဂဏှိတုံ၊ ငှာ။ ဝါယမန္တိ၊ လုံ့လပြုကုန်၏။ တေ၊ ထိုပရိဗိုဇ်တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာကေ၊ တို့ကို။ ဒိဿွာ၊ ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်သော။ ဘဝံဂေါတမောပိ၊ သည်၎င်း။ ဂေါတမသာဝကာပိ၊ တို့သည်၎င်း။ အမှာကံ၊ တို့၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ အညမညံ၊ ချင်း။ သဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်။ ဟောမ၊ ကုန်၏။ တုမှေပန၊ တို့သည်ကား။ အမှေ၊ တို့ကို။ အက္ခီဟိပိ၊ တို့ဖြင့်လည်း။ ပဿိတုံ၊ ငှာ။ နဂ္ဂစ္ဆထ၊ ကုန်။ သဒ္ဓမ်ိစကမ္မံ၊ ရှိသော သောအမှုကို။ နကမရောထ၊ ကုန်။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဓေါ၊ သင်တို့အား။ ကိံ၊ အသို့။ အပရဒ္ဓံ၊ ပြစ်မှားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ၊ ၌။ ကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဗုဒ္ဓါပိ၊ ဘုရားတို့သည်လည်း။ တေသံ၊ ထိုပရိဗိုဇ်တို့၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ အမှာကံ၊ တို့အား ကား။ ကိံ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ တတော၊ ထိုနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ တေပရိဗ္ဗာဇကေ၊ တို့ကို။ဒိဿွာ၊၍။ နပ္ပမဇ္ဇန္တိ၊ မမေ့လျော့ကုန်။ တုဏှီအဟေသုန္တိ၊ ကား။ ပေါဋ္ဌပါဒံ၊ ကို။ ပရိဝါရေတွာ ၍။ နိဿဒ္ဒါ၊ အသံမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိသိဒိ˙သု၊ ကုန်၏။

၄၁၀။ သဉ္ဇာတံဘန္တေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဘဂဝတော၊၏။ အာဂမနုံ၊ လာခြင်းသည်။ သုဋ္ဌုအာဂမနုံ၊ ကောင်းသော လာခြင်းတည်း။ ဟိသဒ္ဒံ၊၏။ ဘဂဝတိ၊ သည်။ နောအမှာကံ၊ တို့၏။ သန္တိကံ၊သို့။ အာဂတော၊ လာလတ်သော်။ နော၊ ငါတို့၏။ အာနန္ဒော၊ နှစ်လိုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂတော၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်။ နော၊ ငါတို့၏။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ဟောတိ၊၏။ ဣတိဣတိ၊ကို။ဒိပေတိ၊ ၏။ စိရဿံ ဓေါ ဘန္တေ တိဣဒံ၊ ကို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဟာ၊ နည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုပရိဗိုဇ်တို့၏ နေရာသို့။ ဂဘပုဗ္ဗော၊ သွားတော်မူဘူးသလော။ ဣတိ၊ ကျိသို့။ စေ ဝဒေဒယျ၊ အံ့။ နဂတပုဗ္ဗော၊ မသွားစဘူး။ ပန တထာပိ၊ ထိုသို့မသွားစဘူးသော်လည်း။ မနုဿာနုံ၊ တို့၏။ (ပိယသ မုဒါ စာရာဌ်၌စပ်)။ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ဂစ္ဆန္တာ၊ ကုန်အံ့နည်း။ တုမှေ၊တို့သည်။

ကုတော၁၊ အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂတာ၁၊ လာကုန်သည်။ အတ္ထ၊ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ကိ်၊ အသို့နည်း။ အဂ္ဂမဋ္ဌာ၁၊ ကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ကုန်သလော။တုမှေ၊တို့သည်။ စိရဿံ၊ ကြာမြင့်မှ။ အာဂတာ၁၊ ကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ကုန်၏။ကွတိဝေမ၁ဒယော၁၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ ပိယသမုဒါစာရာ၊ ချစ်ဘွယ်သော စကား၁တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၁၊ ကြောင့်။ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစိရဿံခေါ ဘန္တေဟူသော စကား၁ကို။ အာဟာ၊ ၏။ ဧဝဥ္ဆပနံ၊ ကို။ ဝတ္ဝာ၁၊ ၍။ မာနထဒ္ဓေါ၊ မာန်ခက်ထန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၁၊ ၍။ နံ နိသီဒီ၊ မနေ။ အာသနာ၁၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဘဂဝတော၁၊ အား။ပစ္စုဂ္ဂမနံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း၁ကို။အကာသိ၊ ၏။ ဟိကာသ္မာ၁၊ ကြောင့်။ ပစ္စုဂ္ဂမနံ၊ ကို။ အကာသိ၊ နည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဥပဂတံ၊ ရောက်လာသည်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ အာသနေန၊ ဖြင့်။ အနိမန္တ်တ္ဝာဝဝါ၊ မဘိတ်သော သူသည်ရင်း။အပစိ်၊ အရှိအသေကို။အကရောန္တော၁ဝါ၊ သည်ရင်း။ဒုလ္လဘော၁၊ ရခဲသည်။ ဟိယသ္မာ၁၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၁၊ ကြောင့်။ ပစ္စုဂ္ဂမနံ၊ ကို။ အကာသိ၊ ၏။ ကသ္မာ၁၊ ကြောင့်။ ဒုလ္လဘော၁၊ နည်း။ ဥစ္စကုလိနတာယ၊ မြတ်သော သာကီဝင်မင်းမျိုး ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုလ္လဘော၁၊ ၏။ အယမ္မိပရိဗ္ဗာဇကော၁၊ သည်လည်း။ အတ္တာနော၁၊ ၏။ နိသိန္နာသနံ၊ နေသော နေရာကို။ပပ္ပေါ်ဋ္ဌေတ္ဝာ၁၊ ခါ၍။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။အာသနေန၊ ဖြင့်။ နိမန္တ်တ္ဝာ၁၊ ဘိတ်လိုသည်ဖြစ်၍။ နိသီဒတု ။ပ။ ပညတ္တန္တိ္ကဒံဝစနံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ၏။ အန္တရာကထာ ဝိကပွတာတိ၊ ဟူသည်ကား။နိသိန္နာနံ၊ ကုန်သော။ဝေါ၊ တို့၏။ (ကထာဒ္ဝိစပ်)။ အာဒိတော၁၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ယာဝ၊ လောက်။ မမ၊ ၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းသည်။အတ္ထိ၊ ၏။တေသံ် အန္တရေ၊ ၌။ ကာနာမ၊ အဘယ်မည်သော။ ကထာ၊ သည်။ ဝိပွကတာ၁၊ အပြီးသို့မရောက်သနည်း။ မမ၊ ၏။ အာဂမပစ္စယာ၁၊ လာခြင်းကြောင့်။ ကတမာ၁၊ သော။ကထာ၁သည်။ ပရိယန္တံ၊ အဆုံးသို့။ နု ဂတာ၁၊ မရောက်သနည်း။ဝဒထ၊ကုန်လော။ယာဝပရိယန္တံ၊အပြီးတိုင်အောင်။ နံကထံ၊ ကို။ နေတ္ဝာ၁၊ ၍။ ဒေသေမိ၊ အံ့။ ကွတိ၊ သို့။သဗ္ဗညုတပဝါရဏံ၊ သဗ္ဗညုတပဝါရဏာဖြင့် ဘိတ်ခြင်းကို။ပဝါဒေသိ၊ ဘိတ်တော်မူ၏။

အဘိသညာနိရောဓကထာဝဏ္ဏနာ

၄၁၁။ အထ၊ ၌။ ပရိဗ္ဗာဇကော၁၊ သည်။ (အာဟ၌စပ်)။ သောကထာ၁၊ သည်။ နိရတ္ထက ကထာ၁၊ အကျိုးမရှိသောစကား၁တည်း။ နိဿာရာ၊ အနှစ်မရှိ

သောစကားတည်း။ ဝဋ္ဋသန္နိဿိတာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကိုမှီ၍ဖြစ်သောစကားတည်း။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ပုရတော၊ မှ။ ဝတ္တုဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။န အရဟ့တိ၊ မထိုက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိပေန္တော၊ ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌတေသာ ဘန္တေတိအာဒိံ၊ ကို။အာဟာ၊၏။ တိဋ္ဌတေသာ ဘန္တေတိ၊ ဟူသည်ကား။ဘဂဝါ၊ အရှင်ဘုရား။ တုံ၊ သည်။ သောတုကာမော၊ သည်။ သစေဘဝိဿတိ၊ အံ့။ ပစ္ဆာပိ၊၌လည်း။ သောကထော၊ သည်။ ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲသည်။ နံ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အမှာကံပန၊ တို့အားကား။ ဣမာယကထာယ၊ ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘဂဝတော၁န၊ ၏ကား။ အာဂမနံ၊ ကို။ လဘိတ္ထ၊ ၍။ မယံ၊ တို့သည်။ အညဒေဝ၊ သော။ သုကာရဏံ၊ လျောက်ပတ်သောအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ကို။ ဒိပေတိ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ တံကာရဏံ၊ ကို။ ပုစ္ဆန္တော၊ ဖြစ်၍။ ပုရိမာနိဘန္တေတိ အာဒိံ၊ ကို။အာဟာ၊၏။တတ္ထ၊ ထိုပုရိမာနိဘန္တေ အစရှိသော၁၂၌။ ကုတူဟလသာလာယန္တိ၊ဟူသည်ကား။ ကုတူဟလသာလာနာမ၊ ကုတူဟလသာလအမည်ရှိသော။ ပစ္စေကသာလာ၊ အသီးဖြစ်သော စရပ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယတ္ထပန သာလာယံ၊ ၌။ နာနာတိတ္ထိယာစ၊ တို့သည်၎င်း။ သမဏပြဿဟ္မဏာစ၊ တို့သည်၎င်း။ နာနာဝိဓံ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသော။ ကထံ၊ ကို။ ပဝတ္တေန္တီ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ သာသာလာ၊ ထိုစရပ်ကို။ ဗဟူနံ၊များစွာကုန်သော တိတ္ထိတို့၏။ (ကုတူဟ လုပ္ပတ္တိဋ္ဌာနတော၌စပ်)။အယံ၊ ဤသူသည်။ ကိံ၊ အသို့။ ဝဒတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကုတူဟလုပ္ပတ္တိဋ္ဌာနတော၊ အငြင်းအခုံဖြစ်ရာအရပ်ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကုတူဟလသာလာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အဘိသညာနိရောဓေတိ ဗ္ဟေပါဠေ၊၌။ သမဘိနိဝိဋ္ဌံ၊ သော။ အဘီတိဣဒံ၊ သည်။ ဥပသဂ္ဂမတ္တံ၊ တည်း။ သညာနိရောဓေတိဟူသည်ကား။ စိတ္တနိရောဓေ၊ စိတ်၏ချုပ်ရာ၌။ ခဏိကနိရောဓေ၊ ခဏငယ်နှင့်စပ်သော ချုပ်ခြင်း၌။ ကထာ၊ သည်။ ဥပပဇ္ဇန္နာ၊ ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဣဒံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ တာသာသညာနိရောဓကထာယ၊ ထိုသညာချုပ်ခြင်းနှင့် စပ်သော စကား၏။ ဥပပတ္တိကာရဏံ၊ ဖြစ်ကြောင်းတည်း။ယဒါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇာတကံဝ၊ ဇာတ်တော်ကိုမူလည်း။ ကထေသိကိရ၊ ဟော သတတ်။ သိက္ခာပဒံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပညပေတိကိရ၊ တတ်။ တဒါ၊၌။သကလ ဇမ္ဗုဒီပေ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ (ကထာ) ကိတ္တိယောသော၊ တရားစကားကို

ချီးမွမ်းသော အသံသည်။ ပတ္ထဂတိ၊ ပြန့်နှံ့၏။ တိတ္ထိယာ၊ တို့သည်။ တံဝစနံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ပုဗ္ဗစရိယံ၊ ရှေးအကျင့်ကို။ကထေသိ ကိရ၊ တတ်။ မယံ၊ တို့သည်။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခု သော စကားကို၊ ကထေတုံ၊ ငှာ။ နု သက္ကောမ ကိံ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သလော။ ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပဋိဘာဂကြိယံ၊ အတုကိုပြုခြင်း ကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုလိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂေါ၊ သော။ဘဝန္တရသမယံ၊ ဘဝတပါး နှင့်စပ်သော အယူကို။ ကထေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညပေသိ၊ ၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ပညပေတုံ၊ ငှာ။ နု သက္ကောမ ကိံ၊ ကုန်သ လော။ ဣတိ မနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ ကိဉ္စိ ဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏၊ တဒါ ပန၊ ၌ကား။ ဘဂဝါ၊ သည်။အဋ္ဌဝိဓပရိသမဇ္ဈေ'ရှစ်ပါးအပြားရှိသော ပရိသတ် အလယ်၌။ နိသိဒိတ္ဝာ၊ ၍။နိရောဓကထံ၊သည်ဘ၏ ချုပ်ခြင်းနှင့်စပ်သောစကား ကို။ ကဒၶသိ၊ ၏။ တိတ္ထိယာ၊တို့သည်။တံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ နိရောဓံနာမ၊ ကို။ ကထေသိကိရ၊ တဲတ်။ မယမ္ပိ၊ တို့သည်လည်း။ တံ နိရောဓံ၊ ကို။ ကထေဿာမ၊ ကဲုန်အံ့။ဣတိ၊ ဤသို့။စိမန္တေတ္ဝာ၊၍။ သန္နိပတိတ္ဝာ၊ ၍။ ကထယိ ံသု၊ ကုန်၏။ တေန၊ကြောင့်။အဘိသညာနိရောဓေ ကထာဥဒပါဒိ တိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

အဘိသညာနိရောဓ်က ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး

တတြေကစ္စေတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေသု၊ ထိုပရိဗိုဇ်တို့တွင်။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော ပရိဗိုဇ်တို့သည်။ ဧတ္ထ ဧတေသု ပရိဗ္ဗာဇကေသု၊ တို့တွင်။ ပုရိမော၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော ပရိဗိုဇ်သည်။ (အာဟာရ်စပ်)။ ယ္ဝာယံယောအယံပုဂ္ဂလော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (ဥပဓိဇာတိစ်စပ်)။ ဗာဟိရေ၊ သာသနာတော်မှ အပဖြစ် သော။ တိတ္ထာယတနေ၊ တိတ္ထိတို့၏ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်ဖြစ်၍။ စိတ္တာပ္ပဝတ္တိတံ၊ စိတ်၏ဖြစ်ခြင်း၌။ ဧဝါသံ၊ အပြစ်ကို။ ဒိဿ၊ ၍။ အစိတ္တက ဘာဝေါ၊ စိတ်မရှိသည်၏အဖြစ်သည်။'သန္တော၊ငြိမ်သက်၏။ ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ သမာပတ္တိ ံ၊ ကို။ ဘာဝေတ္ဝာ၊ ၍။ ဣတော၊ ဤလူ့ပြည်မှ'စုတော၊ စုတေ ၍။ ပဥ္စကပ္ပသတာနိ၊ ကမ္မာဘိုးရာတို့ပတ်လုံး။ အသညီဘဝေ၊ အသညသတ်ဘုံ ၌။ ဥပပဇ္ဇတ္ဝာ၊ ၍။ ဣတ၊ ဤလူ့ပြည်၌။ပုန၊ ဖန်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊

အား။ သည်ပဂါဒေစ၊ သည်၏ ဖြစ်ခြင်းဌ်ဒုင်း။ နိရောဓေစ၊ သည်၏ချုပ်ခြင်း ဌ်ဒုင်း။ဟေတုံ၊ကို။ အာသဿန္တော၊ဖြစ်၍။အဟေတုအပဲစ္စယာတိ၊ကို။အာဟာ၊၏။

ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တံဝါဒံ၊ ကို။ နိသေဓေတွာ၊ ၍။ မိဂသိင်္ဂဘာဝပဿဿ၊ ၏။အသည်ကဘာဝံ၊ သည်ကင်းသည်၏အဖြစ် ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဥပေတိပိ အပေတိပိတိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အာဟာ၊၏။

မိဂသိင်္ဂရဿေ၏ သည်ကင်းသော အခြင်းအရာကို ထင်ရှားစွာ ပြတော်မူလို၍ မိဂသိင်္ဂ တာပသော အစရှိသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏အဋ္ဌကား–

မိဂသိင်္ဂတာပသော၊ မိဂသိင်္ဂ ရဿေသည်။ အတ္တန္တပေါကိရ၊ မိမိကိုယ်ကို ပူပန်စေဘတ်သော အကျင့် ရှိသတတ်။ ဃောရတပေါတိရ၊ ပြင်းသော အကျင့် ရှိသဘတ်။ ပရမဓိတိန္ဒြိယော ဘဝံ၊ အလွန် ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေရှိသည်။ အဟောသိကိရ၊ သတတ်။ တဿ၊ ထိုမိဂသိင်္ဂရဿေ၏။ သီလတေဇေန၊ သီလ၏တန်ခိုးကြောင့်။ သက္ကဝိမာနံ၊ သိကြားဗိမာန်သည်။ ဥဏ္ဏုံ၊ပူသည်။ အဟောသိ၊၏။ သက္ကော၊ သိကြားဖြစ်သော။ ဒေဝရာဇာ၊ နတ်မင်းကြီးသည်။ တာပသော၊ သည်။ ဃကဋ္ဌာနံ၊ မိမိနေရာကို။ ပတ္ထေတိနုခေါ၊ တောင့်တသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ အလမ္မုသံနုဝမ၊ အလမ္မုသာအမည်ရှိသော။ဒေဝကညံ၊ နတ်သမီးကို။ တာပသဿ၊ ၏။ တပံ၊ အကျင့်ကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍။ ဧဟိ၊ လာခဲ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေသေသိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုအလမ္မုသာ အမည်ရှိသော နတ်သမီးသည်။ တတ္ထ၊ ထိုမိဂသိင်္ဂရဿေ၏ သခ်မ်းအရပ်သို့။ ဂတာ၊ သွားလေ၏။ တာပသော၊ သည်။ပဌမဒိဝသေ၊ ၌။ တံ၊ နတ်သမီးကို။ဒိသွာ၊ ၍။ ပလာယိတွာ၊ ၍။ ပဏ္ဏသာလံ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ၏။ဒုတိယဒိဝသေ၊ ၌။ တံ၊ထိုနတ်သမီးကို။ဒိသွာ၊ ၍။ ပလာယိတွာ၊ ၍။ ပဏ္ဏသာလံ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ၏။ တတိယဒိဝသေ၊ ၌။ ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏေန၊ ဖြင့်။ လဂ္ဂေါ၊ ငြိသည်ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုနတ်သမီးကို။ဟတ္ထေ၀၊ ၌သာလျှင်။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ကိုင်၏။ သော၊ ထိုမိဂသိင်္ဂရဿေသည်။ တေန ဒိဗ္ဗ-ဖဿေန၊ ထိုနတ်၏အတွေ့ဖြင့်။ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့သည်ဖြစ်၍။ ဝိသညီ၊ မိန်းမော သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ တိဏ္ဏံသံဝစ္ဆရာနံ၊ သုံးနှစ်တို့၏။ အစ္စယေန၊ ဖြင့်။ သညံ၊ ကို။ ပဋိလဘတိ၊ တဖန်ရ၏။ တံ၊ ထိုမိဂသိင်္ဂရဿေကို။ (မညမာနောဋ္ဌစပ်)။

၁၊ ပရိမာရိ တိန္ဒြိယော-ဆဋ္ဌ။ ဋီသစ် ဒု-၃၇၄-ဋ္ဌ။ နိဗ္ဗိသေဝနာ ဘာ၀ါပါဒနေန သဗ္ဗသော မိလာဝိတာ စက္ခာဒိ တိက္ခိန္ဒြိယတာယ ပရမမိတိန္ဒြိယော ဟု ဆို၏။

သောဒိဋ္ဌိဂတိကော၊ ထိုမိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။တိဏ်ဆံသံဝစ္ဆရာနံ၊တို့၏။ အစ္စယေန၊လွန်သဖြင့်။နိရောဓာ၊ နိရောဓသမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌိတောတိ၊ထ၏ဟူ၍။ မညမာနော၊ အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ သို့။အာဟာ၊ ၏။

တဘိယော၊ တတိယပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တံဝါဒံ၊ ကို။ နိသေဓေတွာ၊ မြစ်၍။ အာဃာတဗ္ဗနပယောဂံ၊ အာဃာတဗ္ဗနဗေဒင်နှင့်ယှဉ်ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဥပကဋ္ဌိတ်ပိ အပကဋ္ဌိပီဘိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ၏။ အာဃာတဗ္ဗနိကာ၊ အာဃာတဗ္ဗနဗေဒင်ကို တတ်ကုန်သောသူတို့သည်။ အာဃာတဗ္ဗနံ၊ အာဃာတဗ္ဗနဗေဒင်ကို။ ပယောဇေတွာ၊ လုံ့လပြု၍။ သတ္တံ၊ သတ္တာဂါကို။ သီသစ္ဆိန္နံဝိယစ၊ ဦးခေါင်းပြတ်သကဲ့သို့ဂင်း။ ဟတ္ထစ္ဆိန္နံဝိယစ၊ လက်ပြတ်သကဲ့သို့ဂင်း။ မတံဝိယစ သေသကဲ့သို့ဂင်း။ ကတွာ၊ ၍။ ဒသ္သေန္တိ၊ ပြကုန်၏။ တာသ သတ္တာသ၊ ၏။ ပုန၊ ဖန်။ ပါကတိကဘာဝံ၊ ပြကတော့ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒိဿ၊မြင်၍။ သောဒိဋ္ဌိဂတိကော၊သည်။ နိရောဓာ၊ မှ။ အယံ၊ ဤသူသည်။ဝုဋ္ဌိတောတိ၊ ထ၏ဟူ၍။မညမာနော ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟာ၊ ၏။

စတုတ္ထော၊ စတုတ္ထပရိဗိုဇ်သည်။ တံဝါဒံ၊ ကို။ နိသေဓေတွာ၊ ၍။ ယက္ခဒါသိနံ၊ နတ်ကျွန်မတို့၏။ မဒ္ဒနိဒ္ဒံ၊ သုရာယစ်၍အိပ်ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ သန္တိဟိဘောဒေဝတာတိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ၏။ ယက္ခဒါသိယော၊ နတ်ဝင်မတို့သည်။သဗ္ဗရတ္တိံ၊ တညဉ်ပတ်လုံး။ ဒေဝတူပဟာရံ၊ နတ်အားပူဇော်ခြင်းကို။ ကုရုမာနာ၊ ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ နစ္စိတွာ၊ က၍။ ဂါယိတွာ၊ နတ်သံပစ်၍။ အရုဏောဒယေ၊ အရုဏ်တက်သောအခါ၌။ ဧကံသုရပဲါတိံ၊ သုရာတခွက်ကို။ ပိဝိတွာ၊ ၍။ ပရိဇဏ္ဍိတွာ၊ ပြောင်းပြန်ပြန်၍။ သုပိတွာ၊ အိပ်၍။ ဝုဋ္ဌဟန္တိ၊ ထကုန်၏။ တံ၊ ထိုထသည်ကို။ ဒိဿ၊ ၍။ သောဒိဋ္ဌိဂတိကော၊ သည်။ သုတ္တကာလေ၊ အိပ်ပျော်သောအခါ၌။ နိရောဓသမာပတ်ကို။သမာပန္နော၊ ဝင်ကုန်၏။ ပဗုဒ္ဓကာလေ၊ နိုးသောအခါ၌။ နိရောဓာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ မညမာနော၊ ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟာ၊ ၏။

ပေါဋ္ဌပါဒေါ၊ သော။ အယံပန ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတဇာတိကော၊ ပညာရှိ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုပေါဋ္ဌပါဒအား။ တံကထံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ နှလုံးမသာခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ၏။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ ကထာ၊ စကားသည်။ ဒွေမူဂကထာဝိယ၊ တောင်သူမိုက်တို့၏

စကားကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ နိရောဓေ၊ တို့ကို့။ ဧတေ၊ ဤသူတို့သည်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ကြွမိနာစ နိရောဓေနနာမ၊ ဤနိရောဓသမာပတ်မည်သည်ကား။ ဧကေန၊ တပါးတည်းသာလျှင်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဗဟုနာ၊ စွာ။ န ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ရာ။ ဧကေန၊ တခုသော။ တေနနိရောဓေနာပိ၊ သည်လည်း။ အညေနေဝ၊ တပါးသည်သာလျှင်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သောပန နိရောဓော၊ ကိုကား။ သဗ္ဗညုနာ၊ သဗ္ဗညုဘုရားကို။အညတြဌပေတွာ၊ ထား၍။ အညေန၊ တပါးသောသူသည်။ ဉာတုံ၊ သိခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ ကောင်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သစေအာဘဝိဿ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။အယံ၊ ဤသည်လျှင်။နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းတည်း။အယံ၊လျှင်။ နနိရောဓော:ချုပ်ခြင်းမဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ဒိဗသဟာဿံ၊ ဆီမီးတထောင်ကို။ ဥဇ္ဇာလေန္တော်ဘဝိယ၊ ထွန်းသကဲ့သို့။ ဥဇ္ဇံဝလေတွာ၊ထွန်း၍။အဇ္ဇမေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ပါဂံ၊ ထင်ရှားသည်ကို။ အာရိဿ၊ ပြုရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဿဗလညော၊ဘုရားကိုသာလျှင်။အနုဿရိ၊၏။တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ တဿ မယ္ဟံ ဘဂ္ဂေ တိ အာဒိ၊ ကို့။ဝုတ္တံ၏။တတ္ထပါဠေ၊ထိုတဿ မယ္ဟံ ဘဂ္ဂေ အစရှိသောပါဠိ၌။ အဟောနူနာတိ ဣဒံပဒဒွယံ၊သည်။အနုဿရဏာတ္ထော၊အောက်မေ့ခြင်းအနက်၌။ နိပါဘဒွယံ၊ နိပါတ်နှစ်ခုအပေါင်းတည်း။ တေန၊ ထို့ကြောင့် အောက်မေ့ခြင်းအနက်၌ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို့။ အနုဿရန္တဿ၊ သော။ တဿ၊ ထိုပေါဌပါဒပရိဗိုဇ်၏။ အဟောနူနဘဂဝါအဟောနူန သုဂတောတိ၊ အဟော ။ပ။ သုဂတောဟူ၍။ ဧတံ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။အဟောသိ၊ ၏။ ယော ဣမေသန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧတေသံ နိရောဓမမွာနံ၊ ထို့သို့ ချုပ်ခြင်းသဘော ရှိကုန်သော တရားတို့၌။ သုကုသလော သုဋ္ဌုကုသလော၊ အလွန်လိမ္မာတော်မူ၏။ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့စွာ၏။ ဆေကော၊ သိတော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ကထေယျ၊ ဖြေပါမူကား။ (ဟောတော်မူပါမူကား လည်းဟူ)။ အဟောနူန၊ သြော် ကောင်းစွတကား။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူသော ဘုရားသည်။ ကထေယျ၊ မူကား။ အဟောနူန၊ တကား။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ဧတ္ထပါဌေ၊ ဤအဟောနူန ဘဂဝါအစရှိသောပါဌ်၌။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ပကတညူတိ၊ ဟူသည်ကား။ စိဏ္ဏဝသိတာဃဲ၊ လေ့လာတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပကတိ ဿဘာဝံ၊

သဘောဟုတ်သည်သဘောမဟုတ်သည်ကို။ဇာနာတိ၏။ကွတိတသ္မာ၊ကြောင့်။ ပကတည္၊ မည်၏။ ကထံနုခေါတိ ကွဒံဝစနံ၊ ကို။ (ဝဒတိဍ္ဍကံစပ်)။ပရိဗ္ဗာ-ဇကော၊ သည်။ (ဝဒတိဍ္ဍ ကတ္တားစပ်)။ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား။မယံ၊တို့သည်။ နု ဇာနာမ၊ ကုန်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဇာနာထ၊ ကုန်၏။နော၊ ငါတို့အား။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ကထေထ၊ကုန်လော။ ကွတိ၊ဤသို့။ အာယဿာစရိယော၊တောင်း ပန်လိုသည်ဖြစ်၍။ ဝဒတိ၊ ၏။

အဟေတုကသည္ဋပါဒနိရောဓကထာဝဏ္ဏနာ

၄၁၂။ အထ၊ ဍ္ဍ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ကထေန္တော ၊ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ တတြပေါဌပါဒါတိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထပါဌေ၊ ဍ္ဍ။တတြာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေသု သမဏဗြာဟ္မဏေသု၊တို့တွင်၊ အာဒိတော၁ တေသံ အပရဒ္ဓဋ္ဌိ၊ ဟူသည်ကား။ တေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ (ထည့်ပါ)။ အာဒိမ္ပိယေဝ၊ ဍ္ဍသာလျင်။ ဝိရဒ္ဓံ၊ ချတ်ယှင်း၏။ ဃရမဇ္ဈေယေဝ၊ အိမ်၏ အလယ်ဍ္ဍသာလျင်။ ပက္ခလိတာ၊ ချတ်ကုန်၏။ ကွတိကွမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ သဟေတုသပ္ပစ္စယာတိ ဧတ္ထပါဌေ၊ ဍ္ဍ။ ဟေတုပိ၊ ဟေတုအမည်သည်ဌင်း။ ပစ္စဓယာပိ၊ ပစ္စယဟူသောအမည်သည်ဌင်း။ကာရဏသေဝ၊၏သာလျင်။ နာမံ၊ တည်း။ သကာရဏာ၊ အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ကွတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ တံ ပန သကာရဏံ၊ ကို။ ဒဿေန္တော၊ ဖြစ်၍။ သိက္ခာကောတ္ဿ အာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသိက္ခာကဲ့သာအစရှိသောပါဌ်ဍ္ဍ။ သိက္ခာ ဧကာသညာဥပဂ္ဂန္ဓိတိ၊ ဟူသည်ကား။ သိက္ခာယဲ၊ ကျင့်အပ်သော သညာ အပေါင်းဍ္ဍ။ ဧကစ္စာ၊ အချို့ကုန်သော။ သညာ၊ တို့သည်။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ကွတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

၄၁၃။ ကာစ သိက္ခာတိ ဘဂဝါ အဝေါစာတိ၊ဟူသည်ကား။သာသိက္ခာ၊ ထိုသိက္ခာဟူသည်ကား။ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း။ ကွတိ၊ဤသို့၊ဘဂဝါ၊သည်။ ဝိတ္ထာရေတုကမျတာပုစ္ဆာဝသေန၊ ခွဲခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မေးသော ပုစ္ဆာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ အဝေါစ၊ ၏။အထ၊ ထိုသို့မေးပြီးသောနောင် မှ။ အဓိသီလသိက္ခာ၊ အဓိသီလသိက္ခာဌင်း။ အဓိစိတ္တသိက္ခာ၊ ဌင်း။ အဓိပညာ သိက္ခာ၊ ဌင်း။ ကွတိ၊ ဤသို့။ တိဿော၊ ကုန်သော။ သိက္ခာ၊ တို့သည်။ယသ္မာ၊

ကြောင့်။ ဟောန္တီ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။တာတိသော၊ တို့ကို။ ဒသေန္တော၊ လျက်။ သညာယ၊ ၏။ သဟေတုကံ၊အကြောင်းရှိသော။ ဥပပဇ္ဇနိဏောမံ၊ ဖြစ်ခြင်း ချုပ်ခြင်းကို။ဒီပေတုံ၊ဌာ။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒတောဝ၊မှ။ ပဘုတိ၊ ၍။ ဘန္တိဓမ္မံ၊ ကို။ ဌပေန္တော၊ ဖြစ်၍။ ဣဓ ပေါဋ္ဌပါဒ ။ပ။ လောကေတိ အာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

သုံးပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုပြု၍ အစဉ်ဖြစ်သော တရားကို ဟောတော်မူလို၍ ဣဓ ပေါဋ္ဌပါဒ တထာဂတော လောကေအစရှိသော ဒေသနာပါဋ္ဌကို ဘုရားသခင် ဟော တော်မူ၏ဟု ဆရာဆို၏။ ထိုဒေသနာပါဋ္ဌ်၌ အဓိသီလသိက္ခာ အဓိစိတ္တသိက္ခာ ဤသို့ သိက္ခာနှစ်ပါးသာ လာသည်မဟုတ်တုံလော၊ အဓိပညာသိက္ခာ မလာတကားဟူသော စောဒနာဘွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ တတ္ထအဓိသီလသိက္ခာ စသောပါဋ္ဌကို မိန့်သတည်း။ ။ထိုပါဋ္ဌ၏အတ္ထုကား--

ကတ္ထ၊ ထိုဣဓတထာဂတောဝ လောကေ အစရှိသော ပါဋ္ဌ်၌။ အဓိသီလ သိက္ခာ၊ ၎င်း။ အဓိစိတ္တာသိက္ခာ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒ္ဝေဝသိက္ခာ၊ တို့သည် သာလျှင်။ သရူပေန၊ သရုပ်အားဖြင့်၊ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ တတိယာ ပန၊ သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော အဓိပညာ သိက္ခာသည်ကား။ (အာဂတာဋ္ဌစပ်။ ဝေဒိတဗ္ဗာဋ္ဌသော်သည်း ၎ပ်)။ အယံ ဒုက္ခနိရောဓ ။ပ။ ဒေသိတောတိတ္ထေပါဒေ၊ ဋ္ဌ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပဝသေန၊ ဖြင့်။(အာဂတာဋ္ဌစပ်)။ တေသု၊ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပတရားတို့၌။ (အာဓာရထည့်)။ တာသာ အဓိပညာသိက္ခာယ၊ ၏။ (သမ္ဗန်ထည့်)။ ပရိယာပန္နတ္တာ၊ အကျုံးဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အာဂတာ၊ လာ၏။ ဣတိ၊ ကျိသို့။ ဒေဝိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ကာမသညာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဌကာမဂုဏိကရာဂေါပိ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်၌ တပ်တတ်သော ရာဂသည်၎င်း။ အသမုပ္ပန္နကာမရာဂေါပိ၊ ပဌမဈာန်၌ ဖြစ်သော ကာမရာဂသည်၎င်း၊ ကာမသညာ၊ မည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးကုန်သော် ကာမရာဂတို့တွင်။ ပဌကာမဂုဏိကရာဂေါ၊ သည်။ အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ သမုဿါဂံ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ခြင်းသို့။ဂစ္ဆတိ၏။အသမုပ္ပန္နကာမရာဂေါပုန၊ သည်မူကား။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဋ္ဌ။ ဝတ္တတိ၊ သင့်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။(အတ္ထာဝေဒိတဗ္ဗာဋ္ဌ စပ်)။တဿယာပုရိမာကာမသညာတိပဒဿ၊ ၏။တဿ ပဌမဈာနသမင်္ဂိနော၊ ထိုပဌမဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပုဗ္ဗေ၊ ပဌမဈာန်ကို ရသည်မှ ရှေးဖြစ်သေးကာလ၌။ ဥပပန္နပုဗ္ဗာယ၊ ဖြစ်ဘူးသော။ ကာမသညာယ၊

သညာနှင့်။ သဒိသတ္တာ၊ တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပုရိမာသညာတိ၊ ဟူ၍။ ယာသညာ၊ ကို။ ဝုစ္စေယျ၊ ဆိုအပ်ရာ၏။ သာကာမသညာ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ အနုပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ဆဲမဟုတ်သော။ ကာမသညာဝ၊သည်သာလျှင်။ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ တို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ဝိဝေကဇပီတိသုခ ။ပ။ ဟောတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ တသ္မိံ ပဌမစျာန သမယေ၊ ၌။ ဝိဝေကဇပီတိသုခသင်္ခါတာ၊နိဝရဏမှ ဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ပီတိသုခဟု ဆိုအပ်သော။ သုခုမသညာ၊ သိမ်မွေ့သော သညာသည်။ သစ္စာ၊ ထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘူတာ၊ ထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ အထဝါ၊ ကား။ သာသညာ၊သည်။ကာမဆန္ဒာဒိသြဠာရိကင်္ဂဟာနဝသေန၊ ကာမဆန္ဒအစရှိသော ရုန့်ရင်းသောအင်္ဂါကိုပယ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သုခုမာစ၊ သိမ်မွေ့သည်လည်း။ဟောတိ၊၏။ ဘူတတာယ၊ ထင်ရှားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သစ္စာစ၊ ထင်ရှားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုခုမသစ္စသညာ၊ မည်၏။ ယာသညာ၊ သည်။ဝိဝေကဇဟိ၊ နိဝရဏမှ ကင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ပီတိသုခေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမဂ်ယုတ္တာ၊သော။သုခုမသစ္စသညာ၊ သိမ်မွေ့သော ထင်ရှားသောသညာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သာသညာ၊ သည်။ဝိဝေကဇပီတိသုခ သုခုမသစ္စသညာ၊ မည်၏။ (ဝိဝေကဇပီတိသုခံဒ္ဝိ နိဂ္ဂဟိတ်အာဂုံတည်း)။အဿ ပဌမစျာနသမင်္ဂိဿ၊ အား။ သာဝိဝေကဇပီတိသုခ သုခုမသစ္စသညာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောပဌမစျာနသမင်္ဂီ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဝိဝေကဇပီတိသုခ သုခုမသစ္စသညီ၊ မည်၏။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိဝေကဇပီတိသုခ သုခုမသစ္စသညီ ဟူသောပုဒ်၌။ အတ္ထော၊ကို။ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊အပ်၏။သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဒုတိယစျာန် အစရှိသည်တို့၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ တည်း။ ဧဝမိဿာတိ ဧတ္ထပဒေ၌။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ပဌမစျာန်၊ကို။သမာပဇ္ဇန္တော၊ဝင်စားသော ရဟန်းသည်ဌင်း။ အဓိဋ္ဌဟန္တော၊ အဓိဋ္ဌာန်ထားသော ရဟန်းသည်ဌင်း။ တတော၊ထို့ပဌမစျာန်မှ။ ဝုဋ္ဌဟန္တော၊ ထသောရဟန်းသည်ဌင်း။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်သည်မည်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံပဌမစျာန်၊ ကို။ဝေါ၊ဤသို့ဆို ခဲ့တိုင်း။ သိက္ခိတဗ္ဗတော၊ ကျင့်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သိက္ခာတို့၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သိက္ခာသင်္ခါတေန၊ဟုဆိုအပ်သော။ တေနပဌမစျာနေနပိ၊ ကြောင့်

လည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ကော၊ အခ္ခါကုန်သော။ဝိဝေကဇပီတိသုခ သုခုမသစ္စသညာ၊ နိဝရဏမှ ကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ပီတိသုခနှင့်ယှဉ်သော သိမ်မွေ့စွာသော ထင်ရှားသော သညာတို့သည်။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကော၊ အခ္ခါကုန်သော။ ကာမသညာ၊ တို့သည်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ **အယံ သီကွာတိ ဘဂဝါ အဝေါစာတိ**၊ ဟူသည်ကား။ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ပဌမစ္ဈာနသင်္ခါတာ၊ သော။ ကော၊ သော။ သိက္ခာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဧတေနဥပါယေန၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဒုတိယစ္ဈာန် အစရှိသည်တို့၌။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

၄၁၄။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။အဋ္ဌသမာပတ္တိယာ၊ကို။ အင်္ဂတော၊ အားဖြင့်။ သမ္မသနံ၊သုံးသပ်ခြင်းသည်။ဗုဒ္ဓါနံယေဝ၊တို့အားသာလျှင်။ဟောတိ၊၏။သာဝကေသု၊တို့တွင်။သာရိပုတ္တာသဒိသာနမ်ပိ၊ သာရိပုတ္တာရာနှင့် တူကုန်သော တပည့်တို့ အားသော်လည်း။ နတ္ထိ၊မရှိ။ကလာပတော၊ကလာပ်အားဖြင့်။ သမ္မသနံယေဝ၊ သည်သာလျှင်။ သာဝကာနံ၊တို့အား။ ဟောတိ ၏။ သညာသညာတိ၊ သညာသညာဟူ၍။ဧဝံ၊ဤသို့။အင်္ဂတော၊အားဖြင့်၊ ဤဒဋ္ဌဿမသနံ၊ကို။ဥဒ္ဓဋ္ဌံ၊ထုတ်တော်မူ၏။တသ္မာ၊ကြောင့်။အာကိဉ္စညာယတနပရမံယေဝ၊အာကိဉ္စညာယတနသညာ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ သည်၊ ကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ ပုန၊ ဖန်။ တဒေဝ၊ ထိုအာကိဉ္စညာယတနကိုသာလျှင်။ သညဂ္ဂန္တိ၊ သညာတို့၏ အဆုံးဟူ၍။ (အ ဆုံး ဖြစ် သော သညာဟူ၍လည်း ဟူ)။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ ယတော၁ခါ ။ပ။ ဖုသတီတ်ိကွဒံဝစနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

တတ္ထပါဠေ၊ ၌။ ယတော ခေါ ပေါဋ္ဌပါဒဘိ ကွ။တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ ယော နာမ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣမသကသညီဟောတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣမသာသနေ၊ ၌။ သကသညီ၊ မိမိသညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ အယမေဝ၊ ဤသကသညီသာလျှင်။ ပါဠေါ၊ တည်း။ အတ္ထာနေါ၊ ၏။ ပဌမစ္ဈာနသညာယ၊ ဖြင့်။ သညာဝါ၊ သ ညာ ရှိ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ သော တတော အမုတြ တတော အမုတြာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ တတော၁ဌမစ္ဈာန တော၊ မှ။ အမုတြဒုတိယစ္ဈာနေ၊ ၌။ တတောပိ၊ ထိုဒုတိယစ္ဈာန်မှလည်း။

အမှတြတတိယစျာနေ၊ ဦ။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ တာယ တာယ စျာနသညာယ၊ ဖြင့်။ သကသညီ၊ မိမိသညာရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ် အားဖြင့်။ သညဂ္ဂံ၊ အာကိဉ္စညာယတနသညာသို့။ ဖုသတိ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ကို။ သညဂ္ဂန္တီ၊ သညာတို့၏အဆုံးဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ အာ ကိ ဉ္စ ညာ ယ တ နံ သညာကို။ သညဂ္ဂန္တီ၊ သညဂ္ဂဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ နည်း။ လောကိယာနံ၊ လောကီဖြစ်ကုန်သော။ ကိစ္စကာရကသမာပတ္တိနံ၊ ကိစ္စ ကို ပြု တတ် သော သမာပတ်တို့၏။ အဂ္ဂတ္တာ၊ အ ဆုံး ဖြစ် သည် ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ကို။ သညဂ္ဂန္တီ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

အဘယ်ကြောင့် အာကိဉ္စညာယတနသမာပတ်သည် သညာ၏အဆုံးဖြစ်ရလေသနည်း· ဟူသောစောဒနာကိုဖြေတော်မူလို၍ အာကိဉ္စညာယတနသမာပတ္တိယံ ဟိ ။ပ။ သမာပဇ္ဇန္တီတိ ဟူသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား--

ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာ ကိ ဉ္စ ညာ ယ တ နံ၊ သည်။ လော ကိ ယာ နံ၊ ကုန်သော။ ကိစ္စကာရကသမာပတ္တိနံ၊ ထို ထို သော ကိစ္စ ကို ပြီး စေ တတ် ကုန်သော သမာပတ်တို့၏။ အဂ္ဂံ၊ အဆုံးသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အာ ကိဉ္စညာယတန သမာပတ္တိယံ၊ ဦ။ ဌတ္ဝာ၊ ၍။ နေ ဝ သ ညာ နာသညာ ယတနမ္ပိ၊ ကိုဎင်း။ နိရောဓမ္ပိ၊ နိ ရော ဓ သ မာ ပတ် ကိုဎင်း။ သမာပဇ္ဇန္တီ၊ ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ သည်။ လောကိ ယာနံ၊ ကုန်သော။ ကိစ္စကာရကသမာပတ္တိနံ၊ တို့၏။ အဂ္ဂံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာကိဉ္စညာယတနသမာပတ္တိ၊ ကို။ လောကိယာနံ၊ ကုန်သော။ ကိစ္စကာရကသမာပတ္တိနံ၊ တို့၏။ အဂ္ဂတ္တာ၊ ကြောင့်။ သညဂ္ဂန္တီ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တံအာကိဉ္စညာယတနံ၊ သို့။ ဖုသတိ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ဣဒါနိ၊ ဦ။ အဘိသညာနိရောဓံ၊ သညာ၏ချုပ်ခြင်းကို။ ဒသ္သေတုံ၊ ငှာ။ တဿ သညဂ္ဂေဌိတသ္သာတိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တတ္ထပါဠေ၊ ဦ။ စေတေယျံ အဘိသင်္ခရေယျန္တီ ပဒဒွယေစ၊ ဦလည်း။ စျာနံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇန္တော၊ ဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စေတေတိနာမ၊ လုံ့လပြုသည်မည်၏။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ ကပ္ပေတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ဥပရိသမာပတ္တိအတ္ထာယ၊ အထက်သမာပတ်ကိုရခြင်းငှာ။နိကန္တီ ၊တပ်ခြင်းကို။ ကုရုမာနော၊ ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာဘိသခ်ရောတိနာမ၊ အားထုတ်သည် မည်၏။ ကမာစ မေ သညာ နိရုဇ္ဈျယျန္တိ၊ ကား။ ကမားအာကိဉ္စညာယတန သညာ၊ တို့သည်။ နိရုဇ္ဈျယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ အညာစ ဩဠာရိကာတိ၊ ဟူသည် ကား။ အညာ၊ ကုန်သော။ ဩဠာရိကာ၊ ရုန့်ရင်းကုန်သော။ ဘဝင််သညာစ၊ ဘဝင်စိတ်နှင့်ယှဉ်သောသညာတို့သည်လည်း။ ဥပပဇ္ဇေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ သောန စေဝ ။ပ။ အာဘိသခ်ရောတိတိ ဇွတ်ပါဠေ၊ ၌။ သေသော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ စေတေန္တောစ၊ ဝင်စားလိုသည်ဖြစ်၍လည်း။ န စေတေတိ၊ မပြု။ အာဘိသခ် ရောန္တောစ၊ အထက်ဈာန်အလိုငှာ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍လည်း။ န အာဘိသခ် ရောတိ၊ ထုတ်။ ကမသာ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အာကိဉ္စညာယတနတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ၍။ ကော်ဒ္ဒေ စိတ္တဝါရေ၊ တကြိမ် နှစ်ကြိမ်သောဇောစိတ်၏ဝါရ၌။ ဌဿာမိ၊ တည်အုံ။ ကတိ၊ ဤသို့။ အာဘောဂ သမန္နာဟာရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်း စိတ်ကိုရွှေ့ရွှ ဆောင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ နိရောဓ သမာပတ္တိတ္ထာယ ဧဝ၊ နိရောဓသမာပတ်အလိုငှာသာလျှင်။ အာဘောဂသမန္နာဟာရော၊ နှလုံး သွင်းခြင်းစိတ်ကို ရွှေ့ရွှဆောင်ခြင်းသည်။ ကာမဥ္ဇာတ္တိ၊ ရှင့်။ သောအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ပုတ္တဿရောစိက္ခဏေန၊ သား၏အိမ်ကို ကြားခြင်းဥပမာဖြင့်။ ဒီပေတပ္ပေါ၊ ၏။

ပိတုဿရမဇ္ဈေန၊ အာဘ၏အိမ်အလယ်ဖြင့်။ ဂန္ဒွာ၊ ၍။ ပစ္ဆာဘာဂေ၊ ၌။ ပုတ္တဿ၊ ၏။ ဃရံ၊ သည်။ ဟောတိကိရ၊ တတ်။ တတော၊ ထိုသားအိမ် မှ။ ပဏီတံ၊ သော။ ဘောဇနံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အာသနသာလံ၊ ဆွမ်းစား စရပ်သို့။ အာဂတံ၊ လာသော။ ဒဟရံ၊ ကို။ ထေရော၊ သည်။ ပိဏ္ဍပါတော၊ ဆွမ်းသည်။ မနာပေါ၊ နှစ်လိုဘွယ်ရှိ၏။ ကုတော၊ အာဘယ်အရပ်မှ။ တယာ၊ သည်။ အာဘတော၊ ဆောင်ခဲ့သနည်း။ကတိ၊ ဤသို့။ပုစ္ဆိ၊ ၏။သောဒဟရော၊ သည်။အသုကဿ၊ ဤမည်သောသူ၏။ ဃရတော၊ မှ။ အာဘတော၊ ဆောင် ခဲ့၏။ ကတိ၊ ဤသို့။လဒ္ဓဃရမေဝ၊ ဆွမ်းရသောအိမ်ကိုသာလျှင်။ အာစိက္ခိ၊၏။ ယေနံ ပန ပိတုဃရမဇ္ဈေန၊ အကြင်အာဘအိမ်အလယ်ဖြင့်။အာဃ ဒဟာရဿ.၏။ ဂတောပိ၊ သွားခြင်းသည်၎င်း။ အာဂတောပိ၊ ပြန်ခြင်းသည်၎င်း။ ဟောတိ၊

၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့သွားခြင်းပြန်ခြင်း၌။အာဘောဂေါပိ၊ သည်လည်း။နတ္ထိ၊မရှိ။ တတ္ထ၊ ထိုဥပမာစကား၌။ အာသနသာလာဝိယ၊ ဆွမ်းစားစရပ်ကဲ့သို့။ အာ-ကိဉ္စညာယတန သမာပတ္တိ၊ ကို။ဒဠှဗွာ၊ ၏။ပိတုဂေဟံဝိယ၊ ကဲ့သို့။နေဝသညာ နာသညာယတန သမာပတ္တိ၊ ကို။ ဒဠှဗွာ၊ ၏။ ပုတ္တဂေဟံဝိယ၊ ကဲ့သို့။နိရောဓ သမာပတ္တိ၊ ကို။ဒဠှဗွာ၊ ၏။ အာသနသာလာယ၊ ၌။ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ပိတုဃရံ၊ ကို။ အမနသိကရိတ္ဝာ၊ ၍။ ပုတ္တဃရာစိက္ခဏံဝိယ၊ သား၏အိမ်ကို ကြားခြင်း ကဲ့သို့။ အာကိဉ္စညာယတနတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ နေဝသညာနာသညာ ယတနံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ၍။ ကော်ဒ္ဓေစိတ္တာဂါရေ၊ တကြိမ်နှစ်ကြိမ်သော ဇောစိတ်ဝါရတို့ဟုတ်လုံး။ ဌဿာမိ၊ တည်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပိတုဃရံ၊ ကို။ အမနသိကရိတ္ဝာ၊ ၍သာလျှင်။ ဥပရိ၊ ၌။ နိရောဓသမာပတ္တိတ္ထာယ၊ နိရောဓ သမာပုတ်အလို့ငှာ။ မနသိကာရောတိ၊ ၏။ (ကြိယာထည့်)။ဝေါ၊ ဤသို့။သေ သေသော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ စေတေန္တောစ၊ လုံ့လပြုသည် ဖြစ်၍လည်း။ န စေတေတိ၊ မဝင်စား။ အဘိသခ်ရောန္တောစ၊ အထက် သမာပတ် အလို့ငှာ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍လည်း။ န အဘိသခ်ရောတိ၊ မပြုပြင်။ တာစေဝ သညာ တိ၊ ဟူသည်ကား။ တာစျာနသညာ၊ တို့သည်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ အညာစာ တိ၊ ဟူသည်ကား။ အညာ၊ ကုန်သော။ ဩဠာရိကာ၊ ကုန်သော။ ဘင်္ဂက် သညာစ၊ တို့သည်လည်း။ န ဥပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်။ သောနိရောဓံဖုသတီတိ၊ ဟူသည် ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ပဋိပန္နော၊ သော။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ သညာဝေဒယိတ နိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းကို။ ဖုသတိ ဝိန္ဒတိ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။

အနုပုဗ္ဗာဘိသညာနိရောဓသမာပတ္တိန္တိ ဇတ္ထုပါဒေ၊ ၌။ အဘိတိ ဏှံပဒံ၊ သည်။ ဥပသဂ္ဂမတ္တံ၊ မျှသာတည်း။ သမာဓာနပဒံ၊ သမာဓာနဟူသော ပုဒ်ကို။ နိရောဓပဒေန၊ ဖြင့်။အန္တရိကံ၊ ခြားသည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊၏။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း။ အနုပဋိပါဋိယာ၊ ပုဒ်အစဉ်မဟုတ်သဖြင့်။ သမာဓာနသညာနိရောဓသမာပတ္တိ၊ ပညာ၏အဆုံးဖြစ်သော သညာ၏ ချုပ်ရာ ဖြစ်သော သမာပတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဏှံအယံအတ္ထော၊ ကို။ ဇတ္ထ၊ ၌။ ဒဠှဗွော၊ ၏။တတြာပိ၊ ထိုသို့အစဉ် မဟုတ်သဖြင့် ယောဇနာဆောင်လည်း။ သမာ ဓာနသညာနိရောဓသမာပတ္တိတိ ဟူသည်ကား။ သမာဓာနသ၊ပညာ၏။ အန္တေ၊ အဆုံး၌။ ပဝတ္တာ၊ သော။ သညာနိရောဓ သမာပတ္တိ၊ သညာ၏ ချုပ်ရာဖြစ်

သော သမာပတ်တည်း။ဝ၊ ကား။သမ္ဗဇာနန္တဿ ပဲဏ္ဍိတဿ၊ ပညာရှိသော။ (သမ္ဗဇာနန္တဿကို ပဏ္ဍိတဿဟုဖွင့်သည်)။ ဘိုက္ခုနော၊ ၏။ သညာနိရောဓ သမာပတ္တိ၊ သညာ၏ချုပ်ရာ သမာပတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ဝိသေသတ္ထော၊ အထူးဖြစ်သော အနက်တည်း။

ဣဒါနိ၊ ဥ္စ။ဣဓ၊ ဤအနုပုဗ္ဗဝဲဘိသညာနိရောဓ သမ္ဗဇာနသမာပတ္တိဟူသော ပါဠိဥ္စ။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်၍။ နိရောဓသမာပတ္တိကထာ၊ နိရောဓသမာပတ်စကားကို။ ကထေတဗ္ဗဝဲ၊ ၏။ သာပနေသာ-သာပနသောနိရောဓသမာပတ္တိကထာ၊ ကို။ သဗ္ဗကာရေန၊ဖြင့်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဥ္စ။ ပညာဘာဝနာနိသံသာဒီကာရေ၊ ပညာကို ပွားစေခြင်း၏ အကျိုးကို ဆိုရာ၌။ မယာ၊ သည်။ ကထိတာ၊ ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုပညာကိုပွားစေခြင်း၏ အကျိုးကို ဆိုရာဖြစ်သော ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌။ ကထိတတောဝ၊ ဆိုအပ်သောအရာမှ သာလျှင်။ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပေါဋ္ဌပါဒဿ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ အား။ နိရောဓကထံ၊ သညာ၏ချုပ်ရာစကားကို။ ကထေတ္ဝာ၊ ၍၊ အထပစ္ဆာ၊ မှ။ နံ၊ ထိုပေါဋ္ဌပါဒပရိဗ္ဗာဇကကို။တာဒိသာယ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ကထာယ၊ ၏။ အဉ္ဉတ္ထ၊ တပါးသောသူတို့ သာသနာ၌။အဘာဝံ၊ မရှိခြင်းကို။ ပဋိဇာနာပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှာ။ (ဝန်ခံစေခြင်းငှာလည်းဟူ)။ တံကိံ မဉ္ဉသိတိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ပရိဗ္ဗာဇကောပိ၊ သည်လည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ တုမ္ဟာကံ၊ တို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ မယာ၊ သည်။ ဧဝရူပါ၊ သော။ ကထာ၊ ကို။ နသုတပုဗ္ဗာ၊ မကြားစဘူး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိဇာနန္တော၊ ဝန်ခံလိုသည်ဖြစ်၍။ နေဟေတံ ဘန္တေတိဣဒံစေနံ၊ ကို။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ပုန၊ ဖန်။သက္ကစ္စံ၊ အရိုအသေ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ကထာယ၊စကား၏ (ကိုလည်းဟူ) ဥဂ္ဂဟိတဘာဝံ၊ မှတ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿေန္တော၊ ဖြစ်၍။ ဧဝံခေါ အဟံတိအာဒိံ၊ကို။ အာဟ၊ပြီ။ အထ၊ဥ္စ။ အဿ၊ထိုပေါဋ္ဌပါဒပရိဗ္ဗာဇ် အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တယာ၊ သည်။ သုဥဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာမှတ်အပ်ပြီ။ ဣတိ၊သို့။ အနုဇာနန္တော၊ ခွင့်ပြုတော် မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဧဝံပေါဋ္ဌပါဒါတိ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

ဂ၁၅။ အထ၊ ဥ္စ။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။(အာဟဉ္စ်စပ်)။ဘဂဝါ၊ သည်။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ကို။ သညဂ္ဂန်၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧတေဒဝ၊ ထိုအာကိဉ္စ

ညာယတန စျာန်သည်သာလျှင်။ သညဂ်ံနုခေါ၊ သညဂ်မည်သလော်၊ ဥဒါဟု၊ မ္ဠကား။ အဝေသသသမာဟတ်တိသုပိ၊ တိုဋ္ဌလည်း။ သညဂ်ံ၊ သည်။အတ်ထိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ၍။ တမတ်ထံ၊ ကို။ ပုစ္ဆန္တော၊ ဖြစ်၍။ ကေညေဝနုခေါ တိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ၏။ ဘဂဝါပိ၊ သည်လည်း။ အာဿ၊ ထိုပေါင်ပါဒ ပရိဗိုဇ်အား။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေတော်မူ၏။ တတ်ထပါဠေ၊ ထိုကညေဝနုခေါ အစရှိသော ပါဠ်၌။ ပုထုဇိတိ၊ ကား။ ဗဟုနိပိ၊ လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ယထာ ယထာ။ပ။ဖုသတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ပဏဝိကသိဏာဒိသု၊ တို့တွင်။ယေန ယေန ကသိဏေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကား။ပဌမစျာနာဒိနံ၊တို့တွင်။ ယေနံ ယေန စျာနေန၊ ဖြင့်"ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ကို။ဝုတ်တံဝုတ္တော၊သည်။ဟေ၊တို၏။(ဟိကား၀ိတ်ထာရ တည်း)။ ကရဏဘူတေန၊ သော။ ပထဝိကသိဏေန၊ ဖြင့်။ ပထဝိကသိဏသမာ ပတ်တိ်၊ ပထဝိကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို။ ကေဝါရံ၊ တကြိမ်။ သမာပဇ္ဇန်တော၊ ဝင်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုရိမသညာနိရောဓံ၊ ရှေးဌ်ဖြစ် သောသညာ၏ ချုပ်ခြင်းသို့။ သစေ ဖုသတိ၊အကယ်၍ရောက်အံ့။ ကေံ၊ သော။ သညဂ်ံ၊ သညဂ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒ္ဝေဝါရေဝါ၊ နှစ်ကြိမ်တို့လည်းကောင်း။ တယောဝါရေဝါ၊ သုံးကြိမ်တို့ဂင်း။ ဝါရသတံဝါ၊ အကြိမ်တရာဂင်း။ဝါရသ ဟာသံဝါ၊ အကြိမ်တထောင်ဂင်း။ ဝါရသတသဟာသံဝါ၊ အကြိမ်တသိန်းဂင်း။ သမာပဇ္ဇန်တော၊ သည်။ ပုရိမသညာနိရောဓံ၊ရှေသညာ၏ချုပ်ခြင်းသို့။အထဖုသ တိ၊ အကယ်၍ ရောက်အံ့။ သတသဟာသံ၊ တသိန်းအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ သညဂ်ါ၊ သညဂ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သေသကသိဏေသု၊ ကြွင်းသော ကသိုဏ်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ စျာနေသုပိ၊ တိုဋ္ဌလည်း။ သေနယော၊တည်း။ ကရဏဘူတေန၊ သော။ ပဌမစျာနေန၊ ဖြင့်။ ကေဝါရံ၊ တကြိမ်။ပုရိမသညာ နိရောဓံ၊ သို့။ သစေ ဖုသတိ၊ အံ့။ ကေံ၊ သော။ သညဂ်ံ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ ဒ္ဝေဝါရေဝါ၊ တို့သည်ဂင်း။ တယောဝါရေဝါ၊ တို့သည်ဂင်း။ ဝါရသတံဝါ၊ အကြိမ်တရာဂင်း။ ဝါရသဟဿံဝါ၊ ဂင်း။ ဝါရသတသဟာသံဝါ၊ ဂင်း။ ပုရိမ သညာနိရောဓံ၊ သို့။ အထ ဖုသတိ၊ အံ့။ သတသဟာသံ၊ တသိန်းကုန်သော။ သညဂ်ါ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သေသစျာနသမာပတ်တိသု၊ တို့၌။ သေ နယော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကေံဝါရံ၊ တကြိမ်။ သမာပဇ္ဇနဝသေနဝါ၊ ဖြင့် ဂင်း။ သဗ္ဗမ်ပိ၊ အလုံးစုံသော သညာကိုလည်း။ သဉ္ဉာနနလက္ခဏေန၊ အာရုံကို

မှတ်ခြင်း လက္ခဏာဖြင့်။ သင်္ကေတာ ဝါ၊ ပေါင်းချုင်း။ကော်၊ သော။သည်ဂို၊ သည်။ ဟောတီ၊ ၏။ အပရာပရံ၊ အဆက်ဆက်။သမာဒေ့နဝ သေန၊ဖြင့်။ ဗဟူနိ၊ ကုန်သော။ သညဂါနိ၊ တို့သည်။ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

၄၁၆။ သညာနုခေါ ဘန္တေတိ ဣမိနာပါဠေန၊ ဖြင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရား။ နိရောဓသမာပဇ္ဇနကာဿ၊ နိရောဓသမာပတ်ကို ငင်စား သော။ ဘိက္ခု နော၊ ရဟန်းအား။ သညာ၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဥပပဇ္ဇတိနုခေါ၊လော။ဣတ်၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။

နိရောဓသမာပတ်မှ ထသောအခါ၌ သညာရှေးဦးစွာ ဖြစ်သလောဟု မေးသည်ဟူလို သော်။

တဿ၊ ထိုပေါဌပါဒအား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သညာခေါ၊ပါဌပါဒါတိ ဣမိနာ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဗျာကာသိ၊ ဖြေတော်မူ၏။တတ္ထပါဌေ၊ ၌။သညာတိ၊ ဟူသည် ကား။ စျာနသညာ၊ စျာန်နှင့်ယှဉ်သောသညာတည်း။ ဉာဏန္တိ၊ဟူသည်ကား။ ဝိပဿနာဉာဏ်၊တည်း။ အာဟရော၊ သော။ နယော၊ ကို။ မယှ၊သည်။ဝုစ္စတေ၊ အံ့။သညာတိ၊ဟူသည်ကား။ သညာ၊ တည်း။ ဉာဏန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဖလဉာဏ်၊ တည်း။

တိပိဋကမဟာသိဝတ္ထေရော၊ပန၊ သည်ကား။ အာဟ၊ ၏။ ဣမေတိက္ခု။၊ တို့သည်။ ကိံ ဉာဏန္တိ။၊ အသို့ဆိုကုန်အံ့နည်း။ ပေါဌပါဒေါ၊ သည်။ဟေ ဘန္တေ၊ ၌။ ဘာဝန္တံ၊ ကို။ နိရောဓံ၊ နိရောဓသမာပတ်ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဣဒါနိ၊ ၌။ နိရောဓော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထခြင်းကို။ပုစ္ဆန္တော၊ ဖြစ်၍။ (ဝဒတိဒ္ဓစပ်)။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ နိရောဓော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟန္တဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပဌမံ၊ စွာ။ အရဟတ္တဖလသညာ၊ သည်။ ဥပပဇ္ဇတိကိံ၊ ဖြစ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ကား။ ပစ္ဆာဝဂ္ဂဏာဉာဏံ၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ဥပပဇ္ဇတိကိံ၊ လော။ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ အဃ၊ ထိုသို့မေးသောအခါ၌။ ဣဿ၊ ထိုပေါဌပါဒအား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဖလသညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော သညာသည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ပစ္ဆာဝဂ္ဂဏာဉာဏံ၊ သည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သညာခေါပေါဌပါဒ်ါတိ၊ ကို။ အာဟာ၊ ပြီ။

တတ္ထ၊ ၌။ သညုပ္ပါဒါတိ၊ ဟူသည်ကား။ အရဟတ္တဖလသညာဃ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒါ၊ ဖြစ်သည်မှ။ ပစ္ဆာ၊ ၌။ ဣဒံမမွေဘာတံ၊ ဤတရားသည်။ အရဟတ္တ ဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်း။ ဣတိဝေါ၊ သို့။ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏုပ္ပါဒေါ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်ကို ဆင်ခြင်သောဉာဏ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒပ္ပစ္စယာကိရမေ တိ၊ ဟူသည်ကဲ့။ ဖလသမာဓိသညာပစ္စယာ၊ ဖိုလ်သမာဓိနှင့်ယှဉ်သော်သညာ ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ မယံ၊ ၏။ (အားလည်းဟူ)။ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံကိရ၊ တတ်။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။

သညာအတ္ထကထာဝဏ္ဏနာ

၄၁၇။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ပရိပ္ပဿဧကော၊ သည်။ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည် သည်ကား။ ဂါမသူကရော၊ ရွာသူဘို့၏ဝက်သည်။ ဂန္ဓောဒကေန၊ နှံသာ ရေဖြင့်။ နှာပေတ္ဝာ၊ ရေချိုးခြင်း။ ဂန္ဓေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အနုလိမ္ပိတ္ဝာ၊ လိမ်းကျံခြင်း။ မာလာဒါမံ၊ ပန်းဆိုင်းကို။ ပိဠန္ဓိတ္ဝာ၊ ပန်ခြင်း။ သိရိသယနေ၊ အာသရေ ရှိသော အိပ်ရာ ၌။ အာရောပိတောပိ၊ တင်အပ်သော်လည်း။ သုခံ၊ ကို။ န ဝိန္ဒတိ၊ မရ။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဂူထဘာနမေဝ၊ မစင်ရှိရာအရပ်သို့သာလျှင်။ ဂန္ဆာ၊ ၍။ သုခံ၊ ကို။ ဝိန္ဒတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သဏ္ဌသုခုမတိလက္ခဏဗ္ဘာဟတာယ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာသော သုံးပါးသော လက္ခဏာရေးတို့ဖြင့် ဆောင်အပ်သော။ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာဖြင့်။ နှာပိတ ဝိလိတ္တာမဏ္ဍိတောပိ၊ ရေချိုးအပ် လိမ်းကျံအပ် တန် ဆာ ဆင် အပ် သော် ၎င်း။ နိရောဓကထာသိရိသယနံ၊ နိရောဓကထာတည်းဟူသော ကြက်သရေ ရှိသော အိပ်ရာအထက်သို့။ အာရောပိတောပိ၊ တင်အပ်သော်၎င်း။ တတ္ထ၊ ထိုဒေသနာ နိရောဓကထာ၌။ သုခံ၊ ကို။ န ဝိန္ဒန္တော၊ သည်ဖြစ်၍။ ဂူထဘာနသဒိသံ၊ မစင်ရှိသောအရပ်နှင့်တူသော။ အတ္ထနော၊ ၏။ လဒ္ဓိံ၊ အယူကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ တ မေဝ၊ ထိုမိမိအယူကိုသာလျှင်။ ပုစ္ဆန္တော၊ သည်ဖြစ်၍။ သညာနုခေါ ဘန္တေပုရိသဿအတ္ထာတိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ အဿ၊ ထို ပေါင်ပါဒ၏။ အနုမတိံ၊ အလိုကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဗျာကာတုကာမော၊ ဖြေခြင်းငှာအလိုရှိသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံပနတ္ထဿအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ သော၊ ထိုပေါင်ပါဒသည်။ အတ္တာ၊ အတ္တဘောသည်။ အရူပီ၊ ရုပ်မရှိ။ ဣတိဝေါ၊ သို့။ လဒ္ဓိကော၊ အယူရှိသည်။ သမားနောပိ၊ ဖြစ်သော်

လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်း၌။ သုကုသလော၊ အလွန်လိမ္မာတော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ ငါ၏။ လဒ္ဓံ၊ ကို။ အာဒိတောဝ၊ အစမှသာလျှင်။ (ရှေးဦးစွာလျှင် လည်းဟူ)။ မာဝိဒ္ဓံသေတု၊ မဖျက်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိဇ္ဈန္တိတ္ထာ၊ ၍။ အတ္တာနေး၊ ၏။ လဒ္ဓံ၊ ကို။ ပရိဟရန္တော၊ ပယ်လိုသည်ဖြစ်၍။ သြဋ္ဌာရိကံခေါတိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ အထ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုပေါဋ္ဌပါဒအား။ ဘာဝါ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုမိမိအယူ၌။ ဒေါသံ၊ ကို။ ဒဿေန္တော၊ ဖြစ်၍။ သြဋ္ဌာရိကောစ ဟိတေတိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထပါဋ္ဌေ၊ ၌။ ဧဝံသန္တန္ဒိ၊ဟူသည်ကား။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဟိ-တဒေဝသစ္စံ၊ ထိုသို့ငါဆိုအပ်သော ဧဝံသန္တေဟူသော စကားသည်လျှင် သင့်၏။ ဧတံ၊ ထိုဝံသန္တံ ဟူသောပုဒ် သည်လျှင်။ ဘုမ္မတ္ထေ၊ သတ္တမီအနက်၌။ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ် တည်း။ ဝါ၊ ကား။ ဧဝံသန္တံ၊ ဤသို့ဖြစ်သော။ (ဤသို့သဘောရှိသော လည်းဟူ)။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ပစ္စဝဂ္ဃတော၊ သော။ တာ၊ ၏။ မဘိယာ၊ အလို အားဖြင့်။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ ဧတ္ထပဒေ၊ ၌။ အတ္ထော၊ တည်း။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ခန္ဓာနံ၊ နာမကွန္ဓာတို့၏။ ဧကုပ္ပါဒေကနိရောဓတ္တာ၊ တူသော ဖြစ်ခြင်း တူသောချုပ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယာသညာ၊ သည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သာဝသညာ၊ ထိုသညာသည်သာလျှင်။ ကိဥ္စာပိ နိရုဇ္ဈတိ၊ ရှင့်။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ချုပ်သော်လည်း။ အပရာပရံ၊ အဆက်ဆက်ကို။ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍။ အညာစ သညာ ဥပပဇ္ဇန္တိ အညာနိရုဇ္ဈန္တိတိဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၄၁၈-၄၂၀။ ဣဒါနိ၊ ၌။ အညံ၊ သော။ လဒ္ဓိံ၊ အယူကို။ ဒဿေန္တော၊ ဖြစ်၍။ မနောမယံ ခေါ အဟံဘန္တေတိအာဒိံ၊ ကို။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ တတြားပိ၊ ထိုအယူ၌လည်း။ ဒေါသေ၊ အ ပြစ် ကို။ ဒိန္နေ၊ ပေး အပ် သည် ရှိ သော်။ ယထာနာမ၊ ဥ ပ မာ မည် သည် ကား။ ဥမ္မတ္တကော၊ သူရူးသည်။ ယာဝ၊ အ ကြင် မျှ လောက် သော ကာ လ ပတ် လုံး။ အဿ၊ ထိုသူရူး၏။ သညာ၊ အမှတ်သည်။ နပတိဋ္ဌာတိ၊ မတည်။ တာဝ၊ လုံး။ အညံ၊ တပါးသော အယူကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အညံ၊ ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ လွှတ်၏။ သညာ-ပတိဋ္ဌာနကာလပန၊ အမှတ်တည်သောအခါ၌ကား။ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ၊ ဆိုအပ်

သောစကားကိုသာလျှင်။ ဝဒတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ အာသံ၊ ကို။ ဂဟောတ္ဝာ၊ ၍။ အာသုံ၊ ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတ္ဝာ၊ လတ်၍။ ဣဒါနိ၊ ၌။ အတ္ထာနော၊ ၏။ လဒ္ဓံ ယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝဒန္တော၊ ဖြစ်၍။ အရှုပီခေါပိ အာဒိံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ပြီ။ တတြာပိ၊ ထိုအယူ၌လည်း။ (ဒေါသံ၌စပ်)။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော၊ ထိုပေါဌပါဒသည်။ အာသိံ၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော။ ကိတ္တာယတနေ၊ တိတ္ထိတို့၏နေရာ၌။ အာစရိယသညာယ၊ လေ့ကျက်သော သညာ၏။ ဥပဟဒ နိရောဓံ၊ ဖြစ်ခြင်း ချုပ်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆတိ၊ ၏။ အတ္တာနုံပန၊ ကိုကား။ သဿတံဣတိ၊ မြဲ၏ဟူ၍။ မညတိ၊ အောက်မေ့၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူလျှင်။ အဿ၊ ထိုပေါဌပါဒအား။ ဒေါသံ၊ ကို။ ဒဿေန္တော၊ ဖြစ်၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧဝံသန္တန္တိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ မိစ္ဆာဒဿနေန၊ မိစ္ဆာအယူသည်။ အဘိဘူတတ္တာ၊ နှိပ်စက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနမ္ပိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော်လည်း။ တံ နာနုတ္တံ၊ ထိုသို့သောအထူးကို။ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ သက္ကာပနေတံ ဘန္တေ မယာတိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ အဿ၊ အား။ ဘဂဝါ၊ ဘည်။ (အာဟ၌စပ်)။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော၊ ထိုပေါဌပါဒပရိဗိုဇ်သည်။ သညာယ၊ သည်း၏။ ဥပဟဒနိရောဓံ၊ ကို။ ပဿန္တော၊ မြင်သော်လည်း။ သညာမယံ၊ သညာဖြင့်ပြီးသော။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ နိစ္စမေဝ၊ မြဲ၏ဟူ၍သာလျှင်။ မညတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဒုဇ္ဇာနံခေါတိ အာဒိံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ၏။

တတ္ထပါဌေ၊ ထိုဒုဇ္ဇာနံခေါ အစရှိသောပါဠိ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ သခေါ်ပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း။ တဝ၊ သင်၏။ အညော၊ တပါးသော။ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညော၊ တပါးသော။ ခန္တိ၊ အလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညော၊ ကုန်သော။ ရုစိယော၊ နှစ်သက်ခြင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အညထာယေဝ၊ တပါးသဲ့အပြားဖြင့်သာလျှင်။ တဝ၊ သင်၏။ ဒဿနံ၊ အယူသည်။ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်၏။ အညဒေဝ၊ တပါးသော အယူကိုသာလျှင်။ တေ၊ သင်၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ခမတိစေဝ၊ အလိုလည်းရှိ၏။ ရုစ္စတိစ၊ နှစ်လည်း နှစ်သက်၏။ အညိဿာယေဝ၊ သာသနာတော်မှ တပါးသာလျှင် ဖြစ်သော။ ပဋိပတ္တိယာ၊ အကျင့်၌။ ယုတ္တပယုတ္တတ္တာ၊ ပြင်းစွာသော

လုံ့လပြုခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အညတြစ၊ သာသနာတော်မှ တပါး သော အရာ၌လည်း။ တေ၊ သင်၏။ အာယောဂေါ်းအားထုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညတ္ထစ အညသ္မိံ တိတ္ထာယတနေ၊ သာသနာမှ တပါးဖြစ်သော တိတ္ထိတို့၏အရာ၌။ တေ၊ ၏။ အာစရိယကံ အာစရိယဘာဝေါ၊ ဆရာ၏အဖြစ် သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အညတ္ထကို အညသ္မိံ တိတ္ထာယတနေဟု ဝုတ္တိနည်းဖွင့်သတည်း၊
အာစရိယကံကို အာစရိယဘာဝေါဟု ဝုတ္တိနည်း ၎င်းဖွင့်သတည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေန အညဒိဋ္ဌကေန၊ ထိုသို့သာသနာတော်မှ တပါးသောအယူ ရှိသော။ တေန အညခန္တိကေန၊ ထိုသို့ သာသနာတော်မှ တပါးသော အလိုရှိ သော။ တေန အညရုစိကေန်၊ ထိုသို့ သာသနာတော်မှ တပါးသော နှစ်သက် ခြင်းရှိသော။ တေန အညတြအာယောဂေန၊ ထိုသို့ သာသနာတော်မှ တပါး၌ ပြင်းစွာသောလုံ့လရှိသော။ တေန အညတြာစရိယကေန၊ ထိုသို့ သာသနာ တော်မှ တပါး၌ဆရာရှိသော။ တယာ၊ သင်သည်။ တေံကာရဏာ၊ ကို။ဒုဇ္ဇာနံ၊ ၏။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ သခ်ေပတ္ထော၊ တည်း။ အယံ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ သညာဝေါ၊ သည်မူလည်း။ ပုရိသဿ၊ ၏။အတ္တာ၊ အတ္တဘောသည်။ဟောတု၊ စေ။ အညာ၊ တဝေါးသော။ သညာဝေါ၊ သည်မူလည်း။ ပုရိသဿ၊၏။ အတ္တာ၊ သည်။ ဟောတု၊ စေ။ အဿ၊ ထိုအတ္တဘော၏။ တံသဿတာဒိဘာဝံ၊ ထိုသို့မြဲ ခြင်းအစရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။အဟံ၊သည်။ ပုစ္ဆိဿံ၊ မေးအံ့။ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ ပုန၊ ဖန်။ ကိံ ပနဘန္တေတိ အာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

တတ္ထပါဠေ၊ ၌။ လောကော်တိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။အတ္တာနံ၊ အတ္တဘောကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝဒတိ၊ ၏။နဟေတံ ပေါဋ္ဌပ၊ါဒ အတ္ထသဉ္ဇိတန္တိ၊ နဟေတံပေါဋ္ဌ ပါဒ အတ္ထသဉ္ဇိတံဟူသည်ကား။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ တေံဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ထိုမှားသော အယူသည်။ ဣမလောက ပရလောကအတ္ထနိဿိတံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန် လောက၌ ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွား တမလွန်ဘဝ၌ ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွားကို။ မှီ၍ ဖြစ်သည်။ နံ ဟောတို့၊ မဖြစ်။ အတ္တတ္ထ ပရတ္ထနိဿိတံ၊ မိမိ၏ အကျိုးစီးပွား သူတပါး၏ အကျိုးစီးပွားကို မှီ၍ဖြစ်သည်။ နံ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နဓမ္မ နိဿိတန္တိ[1]၊ ဟူသည်ကား။ နဝလောကုတ္တရဓမ္မနိဿိတံ၊ ကိုးပါးသော

၁၊ နဓမ္မသံဟိတံ-ဆဋ္ဌ။

လောကုတ္တရာတရားကို မှီ၍ဖြစ်သည်။ နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နှ အာဒိဗြဟ္မစရိယကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သိက္ခတ္တယသင်္ခါတာဿ၊ သိက္ခာသုံးပါး အပေါင်းဟု ဆိုအပ်သော။ သာသနဗြဟ္မစရိယကဿ၊ သာသနဲ့တော် တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်၏။ အာဒိမတ္တံ၊ အစမျှသည်။ နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။အဓိသီလသိက္ခာမတ္တာမ္ပိ၊ အဓိသီလ သိက္ခာမျှသည်လည်း။ နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နနိဗ္ဗိဒါယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သံသာရဝဋ္ဋေ၊ သံသရာဝဋ်၌။ နိဗ္ဗိန္ဒနတ္ထာယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းငှာ။ နှ သံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ နဝိရာဂါယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝဋ္ဋဝိရာဂတ္ထာယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ တပ်ခြင်းမရှိခြင်းငှာ။ နှ သံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ နှ နိရောဓတ္ထာယာတိ၊ ကား။ ဝဋ္ဋဿ၊ ၏။ နိရောကေရဏတ္ထာယ၊ ချုပ်ခြင်းကိုပြုခြင်းငှာ။ နှ သံဝတ္တတ္တိ၊ မဖြစ်။ နှ ဥပသမာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝဋ္ဋဿ၊ ကို။ ဝူပသမတ္ထာယ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှာ။ နှ သံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ နှ အဘိညာယာတိ၊ဟူသည်ကား။ဝဋ္ဋာဘိဇာနနာယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကို ပိုင်းခြား၍သိခြင်းငှာ။ ပစ္စက္ခကြိယ်ာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ။ နှ သံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ နှ သမ္မောဓာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝဋ္ဋသံဗုဇ္ဈနတ္ထာယ၊ ဝဋ်တရားတို့ကို သိခြင်းငှာ။ နှ သံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ နနိဗ္ဗာနာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဇတဂ္ဂေ မဟာဝရိနိဗ္ဗာနာယ၊ စုတေခြင်းမရှိသော မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ကို။ ပစ္စက္ခကြိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ။ နှ သံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။

ကွဒံ ဒုက္ခန္တိ အာဒီသု၊ တို့၌။ တဏ္ဍုံ၊ ကို။ ဌဃဝတ္ဝာ၊ ၍။ တေဘူမိကာ၊ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်ကုန်သော။ ပဥ္စက္ခန္ဓာ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဓည်၏။ ကွတိ၊ကျိသို့။ မယာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ ကြားအပ်၏။ တဿဝ ဒုက္ခဿ၊ ကိုသာလျှင်။ ပဘာဘော၊ ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်။ ကမ္မပစ္စယာ၊ ထိုဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သော။ တဏှာ၊ သည်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဒုက္ခ၏ အကြောင်းမည်၏။ ကွတိ၊ ကျိသို့။ မယာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ ကြားအပ်၏။ ဥဘိန္နံ၊ သစ္စာနှစ်ပါးတို့၏။ အပ္ပဝတ္တိ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်။ (ဖြစ်ရာမဟုတ်သော အသင်္ခတဓာတ်သည်လည်းဟူ)။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိရောဓသစ္စာမည်၏။ ကွတိ ကွဒံ ဝစနံ၊ ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဗျာကတံ၊ ၏။ အရိယော၊ ဖြူစင်စွာသော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသော။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂင်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓ

၁။ နနိရောဓာယ-ဆဋ္ဌ။

ဇာတကဋ္ဌကထာ (က). ၄၇၁-၆၇

၈၂မိနိ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိရောဓသစ္စာသို့ ရောက်စေတတ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်မြတ်တည်း။ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဧဝဥ္စပန၊ ဤသို့သော်လည်း။ ဝတ္ဝ၊ ပြီး၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အဟောသိဒ္ဓစပ်)။ ဣမဿ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ အား။ မဂ္ဂ ပါတုဘာဝေါဝါ၊ မဂ်၏ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်းသည်၎င်း။ ဖလသစ္ဆိကြိယာဝါ၊ ဖိုလ်ကို မျက်မှောက် ပြုခြင်းသည်၎င်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မယ္ဟဉ္စ၊ အားလည်း။ ဘိက္ခာစာရဓေလာ၊ ဆွမ်းခံ သွားအံ့သော အခါတန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပရိဗ္ဗာဇကောပိ၊ သည်လည်း။ တံအာကာရံ၊ ကို။ ဉတွာ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဂမနကာလံ၊ သွားအံ့သော အခါကို။ အာရောစေန္တော၀ိယ၊ ကြားသကဲ့သို့။ ဧဝမေတန္တိ အာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၄၂၁။ ဝါစာသန္နိတောဒဓိကေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝစနပတောဒေန၊ နှုတ်လှုန်ထိုးသဖြင့်။ သဉ္ဇဗ္ဘရိမကံသူတိ[1]၊ ဟူသည်ကား။ သဉ္ဇဗ္ဘရိတံနိရန္တရဖုဋ္ဌ၊ မပြတ်နှိပ်စက်ခြင်းကို။ အကံသု၊ ကုန်၏။ဥပရိ ဒ္ဒ။ ဝိဇ္ဈိံသု၊ အပြစ်တင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တောဘ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘူတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သဘာဝတော၊ သဘောအားဖြင့်။ ဝိဇ္ဇမာနံ၊ ထင်ရှားရှိထသော။ တစ္ဆံတထန္တိ ဣဒံပဒဒ္ဒယံ၊ သည်။ တသ္သေဝ၊ ထိုဘူတံ ဟူသောပုဒ်၏သာလျှင်။ ဧဝံစနံ၊ တည်း။ ဓမ္မဋ္ဌိတတန္တိ၊ ကား။ နဝလောကုတ္တရဓမ္မသု၊ တို့၌။ ဋ္ဌိတသဘာဝံ၊ တည်သော သဘောရှိထသော။ ဓမ္မနိယာမတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ လောကုတ္တရ ဓမ္မနိယာမ (နိယ) တံ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားတည်း ဟူသော မြဲခြင်းဖြင့် မြဲခြင်းသဘောရှိထဲသော။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ စတုသစ္စဝိနိမုတ္တော၊ သစ္စာလေးပါးမှ လွတ်သော။ ကထာနာမ၊ စကားမည် သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာပဋ္ဌိပဒါ၊ ထိုအကျင့်သည်။ ဒေဒိသာ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

စိတ္တဟတ္ထိသာရိပုတ္တပေါဋ္ဌပါဒဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ

၄၂၂။ စိတ္တောစ ဟတ္ထိသာရိပုတ္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သော၊ ထိုစိတ္တ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ဟတ္ထိအာစရိယဿ၊ဆင်ထိန်း၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။

၁။ သဉ္ဇဗ္ဘရိမကံသု-ဆဋ္ဌ။

ဟောတိကိရ၊ တတ်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဲပ္ပဇိတ္ဘာ၊ ၍။ ဇာိကိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ပိဋ္ဌကာနိ၊ ပိဋ္ဌကတ်တို့ကို။ ဥဂ္ဂဏှိတ္ဘာ၊ သင်၍။ သုခုမေသု၊ သိမ်မွေ့စွာကုန်သော။ အာတ္ထန္တရေသု၊ အနက်ထူးတို့၌။ ကုသလော၊ လိမ္မာသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ကတပါပကမ္မဝသေနပန၊ မိမိသည် ပြုအပ်သော မကောင်းမှု၏ အစွမ်းအားဖြင့်ကား။ သတ္တဝါရေ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ ဝိဇ္ဇာမိတ္ဘာ၊ စိတ်မငြိမ်သက်သည် ဖြစ်၍။ ဂိဟိ၊ လူသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

အဘယ်သို့သော မကောင်းမှုကြောင့် စိတ္တဲသည် ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင် လူ၏အဖြစ်သို့ လည်ရလေသနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေဆိုခြင်းငှာ ကဿပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ကဿပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသ၊ ၏။ သာသနေ၊ ၌။ ဒဋ္ဌဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သဟာယကာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ အဟောသုံကိရ၊ကုန်သတတ်။အညမညံ၊ ချင်း။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဧကတော၀၊ လျှင်။ သဇ္ဈာယန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့တွင်။ ဧကော၊ သည်။ အနဘိရတော၊ သာသနာတော်၌ မမွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍။ကိဟိဘာဝေ၊ လူ၏အဖြစ်၌။ စိတ္တံ၊ကို။ ဥပ္ပါဒေတ္ဘာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဣတရဿ၊ တယောက်သော ရဟန်းအား။ အာရောစေတိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်း ရဟန်းသည်။ ကိဟိဘာဝေ၊ ၌။ အာဒီနဝံ၊ ကို။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းပြုခြင်း၌။ အာနိသံသံ၊ အာနိသင်္ကို။ ဒဿေတ္ဘာ ၊ ပြ၍။ တံဘိက္ခုံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဩဝဒိ၊ ဆုံးမ၏။ သော၊ ထို သာသနာတော်၌ မမွေ့လျော်သော ရဟန်းသည်။ တံ၊ ကို။ သုတ္ဘာ၊ ၍။ အာဘိရမိတ္ဘာ၊ သာသနာတော်၌မွေ့လျော်၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ တာဒိသေ၊ ထိုသို့မမွေ့လျော်သော သဘောရှိသော။ စိတ္တော၊ သည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။တံ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းရဟန်းကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံအဝေါစ၊ နည်းဟူမူကား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ မယှံ၊ အား။ ဝေရူပံ၊ ကျိုးသို့သော သာသနာတော်၌ မမွေ့လျော်သော။စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ တုယှံ၊ အား။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိ၊ ကျိသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပတ္တစီဝရလောဘေန၊ သပိတ်သင်္ကန်း၌ တပ်ခြင်းကြောင့်။ တာဿ၊ ထိုမမွေ့လျော်သော ရဟန်း၏။ ကိဟိဘာဝေ၊ ၌။ အာနိသံသံ၊ ကို။ဒဿေတ္ဘာ၊ ၍။ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ၌။ အာဒီနဝံ၊ကို။

ကထေသိ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းရဟန်း၏။ တံဝစနံ၊ ကို။ သုံတ္ဝာဝ၊ ၍သာလျှင်။ဂိဟိဘာဝတော၊ လူ၏အဖြစ်မှ။စိတ္တံ၊ ကို။ နိဝတ္တတ္တာ၊ နှစ်စေ၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယဝေ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်၌သာလျှင်။ အဘိရမိ၊ မွေ့လျော်၏။ ဧဝံ၊ ကျိသို့။ သေဓေသော၊ ဤစိတ်တာသည်။ တဒါ၊ ထိုကဿပဘုရားလက်ထက်၌။ သီလဝန္တော်သ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဂိဟိဘာဝေ၊ လူ၏အဖြစ်၌။အာနိသံသကထာယံ၊ အကျိုးကိုချီးမွမ်းသော စကား၏။ ကတိတတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဤဒါနိ၊ ဤငါတို့ဘုရားသာသနာ၌။ဆဝါဒရေ၊ခြောက်ကြိမ်။ ဝိဇ္ဇမိတ္ဝာ၊ လူထွက်၍။ သတ္တဝါဒရေ၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်၌။ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ ရဟန်းပြု၍။ မဟာမောဂ္ဂလာနသစ၊ ၏၎င်း။ မဟာကောဋ္ဌကတ္ထေရသစ၊ ၏၎င်း။ အဘိဓမ္မကထံ၊ အဘိဓမ္မာတရားကို။ ကထေန္တာနံ၊ ဟောကုန်စဉ်။ အန္တရန္တရာ၊ အကြား အကြား၌။ကထံ၊ ကို။သြပါတေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ (ကျစေ၏လည်းဟူ)။ အဃ၊ ၌။နံ၊ ထိုစိတ္တကို။ မဟာကောဋ္ဌကတ္ထေရော၊ မဟာကောဋ္ဌကထေရ်သည်။ အပသာဒေတိ၊ မောင်းမဲ၏။ သော၊ ထိုစိတ်တာသည်။ မဟာသာဝကသ၊ သည်။ ကထိတော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ပတိဋ္ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝိဇ္ဇမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဂိဟိ၊ လူသည်။ ဇာတော၊ ၏။ အယံ၊ ကျိစိတ်တာသည်။ ပေါဋ္ဌပါဒသ၊ ၏။ ဂိဟိသဟာယကော၊ လူဖြစ်သော အဆွေခင်ပွန်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဇ္ဇမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဒ္ဝိဟ တိဟစ္ဆယေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်။ပေါဋ္ဌပါဒသ၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂတော၊ ၏။ အထ၊၌။ နံ၊ ထိုစိတ်တာကို။ သော၊ ထိုပေါဋ္ဌပါဒသည်။ ဒိသွာ၊ ၍။သမ္မ၊ အရှယ်တူသောသူတယောက်။ကိံ၊ အသို့။ တယာ၊ သည်။ ကတံ၊ သနည်း။ ဝေရူပဿ၊ သော။ သတ္ထု၊ ၏။ သာသနာ၊ မှ။အပသက္ကန္တော်ပိနာမ၊ ဆုတ်လေဘိသနည်း။ ဟိ၊ လာလတ္တည့်။ ဤဒါနိ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ငှာ။ တေ၊ သင်အား။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဤတိ၊ ကျိသို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ တံ၊ ထိုစိတ်တာကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ဇေတန၊ ကြောင့်။ စိတ္တော၁စ ။ပ။ ပရိဗ္ဗာဇကော၁တိ ဤဒံဝစနံ၊ ကို။ စုတ်တံ၊ ၏။

၄၂၃။ အန္ဓာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပညာစက္ခုနော၊ ပညာတည်းဟူသောစက္ခု၏။ နတ္ထိတာဃ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အန္ဓာ၊ သူကန်းမည်ကုန်၏။ တာသေဝ၊ ထိုပညာတည်းဟူသော စက္ခု၏သာလျှင်။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်း

ကြောင့်။ အစက္ခုကာ၊ စက္ခုမရှိသည် မည်ကုန်၏။ တဉ္ဇော နေသံကော စက္ခုမာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သုဘဲသိတ ဒုဿသိတ ဇာနန ဘာဝမတ္တောန၊ ကောင်းသောဆိုခြင်း မကောင်းသောဆိုခြင်းကို သိသည်၏ အဖြစ်မျှသာဖြစ်သော။ ပညာစက္ခုနာ၊ ဖြင့်။စက္ခုမာ၊စက္ခုနှင့်ပြည့်စုံ၏။ကဲ့သိကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကေကောဋ္ဌာသာ၊တခုသောအဘို့ရှိကုန်သော။ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ ပညတ္တာတိ၊ ဟူသည်ကား။ဌပိတာ၊ ထားအပ်ကုန်သော။ အနေကံသိကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ နကေကောဋ္ဌာသာ၊ တခုသောအဘို့သာ မရှိကုန်။ ကေနေဝ ကောဋ္ဌာသေန၊ တခုတည်းသောအဘို့ဖြင့်လျှင်။ သဿတာတိဝါ၊မြဲကုန်သည်ဟူ၍ၛင်း။အသဿတာတာတိဝါ၊ မမြဲကုန်ဟူ၍ၛင်း။ နဝုတ္တာ၊ ကုန်။ ဣတိအတ္ထော၊ အနက်။

ကံသိကဓမ္မဝဏ္ဏနာ

၄၂၅။ သန္တိပေါဋ္ဌပါဒါတိ ဣဒံဝစနံ၊ကို။ဘဂဝါ၊ သည်။ကသ္မာ၊ကြောင့်။ အာရဒ္ဓါ၊ အားထုတ်ဇတ် မူလေသနည်း။ ဗာဟိရကေဟိ၊ သာသနာတော်မှ အပဖြစ်သော အယူရှိကုန်သော တိတ္ထိတ်တို့သည်။ ပညာပိဘနိဋ္ဌာယ၊ ပညတ်အပ်သော အဆုံး အဖြတ်၏။ အနိယျာနိကဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ ငဋ်ဆင်းရဲမှ မထွက်မြောက်စေတတ်သည့်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာ။ အာရဒ္ဓါ၊ ၏။ ဟိ-ဝိတ္ထာရယိဿာမိ၊ ခဲ့ဦး့။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တိတ္ထိယာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အမတံ၊ စုတေခြင်းမရှိသော။ နိဗ္ဗ:နံ၊ ကို။ ပညပေတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ အတ္တာနော အတ္တာနော၊ ၏။ သမယေ၊ အယူ၌။ လောက ထုပိကာဒိဝသေန၊ သြကာသလောက၏အဆုံးဖြစ်သော နေဝသညာနာသညာယတန အစရှိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ နိဋ္ဌံ၊ အဆုံးကို။ (ဆုံးရာကိုလည်းဟူ)။ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏။ သာစပညတ္တိ၊ ထိုပညတ်သည်လည်း။ နိယျာနိကာ၊ ဝဋ်မှထွက်မြောက်စေဘတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယထာပညတ္တာ၊ ပညတ်တိုင်း။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ နနိယျာတိ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ (မဖြစ် လည်းဟူ)။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်ကဲ့။ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ တို့သည်။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ နိဝတ္တာတိ၊ နစ်၏။ တံ နိဂတ္တာနံ၊ ထိုနစ်ခြင်းကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧဝံဣဒံဝစနံ၊ ဤသန္တိပေါဋ္ဌပါဒ အစရှိသော စကားကို။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထပါဋ္ဌေ၊ ထိုသန္တိပေါဋ္ဌပါဒ အစရှိသောပါဋ္ဌ၌။ ကေန္တသုခံ ။ပ။ ဇာနံပဿန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပုရတ္ထိမာယ၊ အရှေ့ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊

ဦး။ လောကော၊ သည်။ ကေန္တသုခေါ၊ စင်စစ်ချမ်းသာ၏။ ပစ္ဆိမဘဒိနံဝါ၊ အနောက်အစရှိသည်တို့တွင်မူလည်း။ အညတရာယ၊ တပါးပါးသောအရပ်၌။ လောကော၊ သည်။ သုခေါ၊ ၏။ ဣတိဝေံ၊ သို့။ ဇာနန္တော၊ သိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရထ၊ ကုန်သလော။ တသ္မိံ လောကေ၊ ဦး။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ သရိရဿဏ္ဌာနာဒိနိ၊ ကိုယ်သဏ္ဌာန်အစရှိသည်တို့ကို။ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာနိခေါ၊ မြင်ဘူးကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးကုန်သည်ရှိသော်။ နောဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာနိ၊ ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤသို့သမ္မန်)။ အပ္ပါဋိဟိရကတန္တိ၊ သည်ကား။ အပ္ပါဋိဟိရကတံ ပဋိဟာရဏဝိရဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွားကိုဆောင်တတ်သောသဘောမှကင်းသော။ အနိယျာနိကံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ မထွက်မြောက်စေတတ်သော။ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ကို။ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၄၂၆။ ဇနပဒကလျာဏီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇနပဒေ၊ ဦး။ အညာဟိ၊ ကုန်သော။ ဣတ္ထိဟိ၊ တို့နှင့်။ ဝဏ္ဏသဏ္ဌာနဝိလာသာကပ္ပါဒိဟိ . သဏ္ဌာန်တင့်ဘယ်ခြင်းအသရေ အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အသဒိသာ၊ တည်း။

တယောအတ္ထပဋိလာဘဝဏ္ဏနာ

၄၂၈။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ နိဋ္ဌာယ၊ အဆုံးအဖြတ်၏။ အနိယျာနိကတ္တံ၊ အကျိုးစီးပွားကို မဆောင်တတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နိဋ္ဌာယ၊ အဆုံးအဖြတ်၏။ နိယျာနိကဘာဝံ၊ ကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ တယော ခေါ မေ ပေါဋ္ဌပါဒါတိ အာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တတ္ထပါဋ္ဌေ၊ ၌။ အတ္တပဋိလာဘောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အတ္တဘာဝပဋိလာဘော၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းတည်း။ တတ္ထ ဇေတသု အတ္တဘာဝပဋိလာဘေသု၊ တို့တွင်။ (စသဒ္ဒါကား ဥပန္နာသတည်း)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ အတ္တဘာဝပဋိလာဘေဟိ၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းတို့ဖြင့်။ တယောဘဝေ၊ သုံးပါးကုန်သော ဘုံတို့ကို။ ဒဿေသိ၊ ၏။

၁။ ဝိလာသ-ဟူသည် မိန်းမ၏တင့်တယ်မှုတည်း၊ ယင်း မိန်း မ ၏ တင့်တယ်မှုကိုပင် သိဂ်ါရ ရသဖြစ်သော အမူအရာအထူးဟု ဆိုအပ်၏၊ အာကပ္ပဟူသည်ကား ဆံထုံးဖွဲ့မှု အဝတ်တန်ဆာဆင်ယင်မှု စသောအသွင်အပြင် အဆင်အယင် အထူးပေတည်း။ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ဟာဝ-စသည်ကို ယူလေ။

သုံးပါးကုန်သောဘုံတို့ကို သုံးပါးကုန်သောအတ္တဘောကိုရခြင်းတို့ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား ပြတော်မူ၏ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုတော်မူ၏။ အဘယ်အတ္တ ဘောကိုရခြင်းဖြင့် အဘယ်ဘုံကို ပြသနည်း။ အဘယ်အတ္တဘောကိုရခြင်းဖြင့် အဘယ်ဘုံကို ပြသနည်း၊ အဘယ်အတ္တဘောကိုရခြင်းဖြင့် အဘယ်ဘုံကိုပြသနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ သြဠာရိကတ္တဘာဝပဋိလာဘေန အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား—

သြဠာရိကတ္တဘာဝပဋိလာဘေန၊ ရူန် ရင်း သော အတ္တ ဘော ကို ရခြင်းဖြင့်။ အဝိစိတော၊ အဝီစိဝေဒနရဲမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိပရိယောသာနံ၊ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိနတ်ပြည်အဆုံးရှိသော။ ကာမဘဝံ၊ ကို။ ဒဿေသိ၊ ၏။ မနောမယ အတ္တ ဘာဝ ပဋိလာဘေန၊ စျာန်စိတ်သည် ပြီးစေအပ်သော အတ္တဘောကိုရခြင်းဖြင့်။ ပဌမစျာနဘူမိတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အာကိဉ္စညာယတနပရိယောသာနံ၊ အာကိဉ္စ ဉာဉ်ဘုံ အဆုံးရှိသော၊ ရူပဘဝံ၊ရူပဘုံကို။ ဒဿေသိ၊ ၏။ အရူပအတ္တဘာဝပဋိလာဘေန၊ နာမ်ဖြစ်သော အတ္တဘောကို ရခြင်းဖြင့်။ အာကာသာနဉ္စာယတန ဗြဟ္မလောကတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။နေဝသညာနာသညာယတနဗြဟ္မလောက ပရိယောသာနံ၊ သော။ အရူပဘဝံ၊အရူပဘုံကို။ ဒဿေသိ၊ ၏။

သံကိလေသိက ဓမ္မစသည်

၄၂၉။ သံကိလေသိကာ ဓမ္မာ နာမ၊ သံကိလေသိကမ္မေတို့ မည်သည်ကား။ ဒ္ဝါဒသအာကုသလစိတ္တုပ္ပါဒါ၊ တဆယ့်နှစ်ပါးကုန်သော အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်တို့တည်း။ ဝေါဒါနိယံ၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနာမ၊ တို့မည်သည်ကား။ သမထဝိပဿနာ၊ သမထဝိပဿနာဘာဝနာတို့တည်း။ ပညာပါရိပူရိံ ဝေပုလ္လတ္တာန်၊ ဟူသည်ကား။ မဂ္ဂပညာ ဖလပညာနံ၊မဂ်ပညာ ဖိုလ်ပညာတို့၏။ ပါရိပူရိဇ္ဈေဝ၊ ပြည့်စုံခြင်းကိုဂင်း။ ဝိပုလဘာဝဉ္စ၊ ပွားခြင်းသို့ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကိုဂင်း။ ပါမောဇ္ဇန်၊ ဟူသည်ကား။ တရုဏပီတိ[1]၊ နုသောပီတိတည်း။ ပီတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗလဝတုဋ္ဌိ[2]၊ အားကြီးသော နှစ်သက်ခြင်းတည်း။ ကိံ ကော အတ္ထော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ဟောတိ၊ နည်း။ သယံအာဘိညာ ။ပ။ ဝိဟ့ရတီ

၁။ တရုဏပီတိတိ ဥပ္ပန္နမတ္တာ အလဒ္ဓါသေဝနာ ဒုဗ္ဗလပီတိ။

၂။ ဗလဝတုဋ္ဌိတိ ပုနပ္ပုနံ ဥပ္ပတ္တိယာ လဒ္ဓါသေဝနာ ဥပရိဝိသေသာဓိဂမဿပစ္စယ ဘူတာ ထိရတရာ ပီတိ။ ။ဋီသစ်-၃၉၄-၃။

တိ၊ သယံအဘိညာ ။ပ။ ဝိဟရတိဟူ၍။ ယံဝစနံ၊ ကို။ မယံ၊ တို့သည်။အဝေါ စုမ္ဘ။ ဆိုကုန်ပြီ။ တတ္ထဝစနေန၊ ၌။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိဟရတေဝ၊ သော။တဿ ဘိက္ခု နော၊ အား။ တံပါဒမာဇ္ဇံဥ္စဝ၊ ထိုသို့အားနည်းသော ဂမ်းမြောက်ခြင်းသည် လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။သာပိတိစ၊ ထိုအားကြီးသော နှစ်သက်ခြင်းသည် လည်း။ ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့။ နာမကာယပဿဒ္ဓိစ၊ နာမကာယ၏ ငြိမ်းခြင်း သည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ သတိစ၊ သတိသည်လည်း။သုပဋိတာ၊အလွန် ထင်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဥတ္တာမညာဏဉ္စ၊ မြတ်သော ဉာဏ်သည်လည်း။ သုပဋိတံ၊ သည်။ ဟောဘိ၊ ၏။ ဝိဟာရော၊ သည်လည်း။သုခေါ၊ကောင်း၏။ သဗ္ဗပိဟာရေသု၊ ခပ်သိမ်းသော ခံစားခြင်းတို့ထက်။ အယမေဝ ဝိဟာရော၊ ဤချမ်းသာကို ခံစားခြင်းသည်သာ။ သုခေါ၊ ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ ယုတ္တောဘာ၊ သင့်သော။ (လျောက်ပတ်သော လည်းဟူ)။ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်သက်စွာသော။ ပရမ မဓုရော၊ အလွန် ကောင်းမြတ်သော။ သုခေါ၊ သုခဝေဒနာကို။ ဝိဟာရော၊ ခံစားရခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။

တတ္ထ၊ ထိုစျာန်တို့တွင်။ ပဌမစျာနေ၊ ၌။ ပါမောဇ္ဇာဒယော၊ ကုန်သော။ ဆပိဓမ္မာ၊ တို့ကိုလည်း။ လဗ္ဘန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုတိယစျာနေ၊ ၌။ ဒုဗ္ဗလပီတိသင်္ခါ တံ၊ အားနည်းသော ပီတိဟု ဆိုအပ်သော။ပါမောဇ္ဇံ၊ ပါမောဇ္ဇသည်။နိဝတ္တတိ၊ နှစ်၏။ သေသာ၊ ကုန်သော။ ပဌမဓ္မာ၊ တို့ကို။ လဗ္ဘန္တိ၊ ကုန်၏။တတိယေ၊ ၌။ ပီတိ၊ ပီတိသည်။ နိဝတ္တတိ၊ ၏။ သေသာ၊ကုန်သော။ စတ္တာရော ဓမ္မာ၊တို့ကို။ လဗ္ဘန္တိ၊ ကုန်၏။ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထစျာန်၌။ တထာ၊ ထိုတတိယစျာန်အတူ။ စတ္တာရော ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ လဗ္ဘန္တိ၊ ကုန်၏။ ဤမေသု စျာနေသု၊ တို့တွင်။သမ္မသာ ဒနသုတ္တော၊ သမ္မသာဒနသုတ်၌။ သုဒ္ဓဝိပဿနာပါဒကစျာနမေဝ၊ သက်သက် သော ဝိပဿနာ၏ အခြေဖြစ်သော စျာန်ကိုသာလျှင်။ကထိတံ၊ ၏။ပါသာဒိက သုတ္တော၊ ၌။ စတုဟိ၊ ကုန်သော။ မဂ္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိပဿနာ၊ ကို။ ကထိတာ၊၏။ ဒသုတ္တရသုတ္တော၊ ဒသုတ္တရသုတ်၌။ စတုတ္ထစျာနိကဖလသမာ ပတ္တိ၊ စတုတ္ထစျာန်နှင့် ယှဉ်သော ဖလသမာပတ်ကို။ ကထိတာ၊ ၏။ ဤမသ္မိံ ပေါဋ္ဌပါဒသုတ္တော၊ ၌။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ပါမောဇ္ဇကို။ ပီတိဝေစနမေဝ၊ ပီတိ၏ဝေဠုံ့ ကိုသာလျှင်။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဒုတိယစျာနိကဿ၊ ဒုတိယစျာန်နှင့် ပြည့်စုံသော

ပဂ္ဂိုလ်၏။ ဖလသမာပတ္တိနာမ၊ ကို။ ကထိတာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

၄၃၂-၄၃၇။ အယံဝါသောတိ ဇေတ္ထပါဒဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဝါသဒ္ဒေါသည်။ ဝိဘာဝနတ္ထော၊ ထင်စွာပြခြင်းအနက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ သော အတ္တာပဋိလာဘော၊ ထိုမနောမယဖြစ်သော အတ္တာဘောကို ရခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဘာဝဝတ္ထာ ပကာသေတွာ၊ ထင်ရှားပြ၍။ ဗျာကရေယျာမ၊ ကြားကုန်အံ့။ ပရေ၊သူတပါးတို့သည်။ ကေန္တံသုခံ၊ စင်စစ်သုခဝေဒနာနှင့်ပြည့်စုံသော။ အတ္တာနံ၊ ကို။ သဉ္ဉာနာထ၊ သိကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ နောသဉ္ဉာနာမ၊မသိကုန်။ ဣတိ၊သို့။ ဝဒန္တိယထာ၊ ဆိုကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံဘထာ၊တူ။ မယံ၊တို့သည်။ နု ဝဒါမ၊ကုန်။ ဣတိအတ္ထော၊ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊၏။ သပ္ပါဋိဟာရကတန္တိ၊ဟူသည်ကား။ သပ္ပဋိဟာရဏ၊အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်တတ်၏။ နိယျာနိကံ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာအကျိုးစီးပွားကို ဆောင်တတ်သည်။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ မောဓဿဟောတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ တုစ္ဆော၊ အချည်းနှီးသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ဋ္ဌ။ သော၊ ထိုရုန့်ရင်းသောအတ္တာဘောကို ရခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ တဿ၊ ထိုမောဃောဟောတိ ဟူသောပုဒ်၏။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ သဇ္ဈောဟောတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘူတော၊ ထင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုရုန့်ရင်းသော အတ္တာဘောဖြစ်သောအခါ၌။ သွဝယောဝေ၊ ထိုရုန့်ရင်းသော အတ္တာဘောကို ရခြင်းသည် သာလျှင်။ သဇ္ဈော၊ ထင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ အနက်။ ဇေတ္ထပန၊ ဤပေါဒ္ဓပါဒ သုတ်၌ကား။ အယံစီတ္ထော၊ ဤစိတ္တသည်။ အတ္တာနော၊ ၏။ အသမ္ဘညုတာယ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားကို မသိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တာယော၊ ကုန်သော။ အတ္တာပဋိလာဘော၊ အတ္တာဘောကို ရခြင်းတို့ကို။ ကထေတွာ၊ ကြား၍။ အတ္တာပဋိလာဘောနာမ၊ မည်သည်ကား။ ကော၊ တခုသော။ ပညတ္တိမတ္တံ၊ ပညတ်မျှသာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ဥဒ္ဓရိတုံ၊ ထုတ်ခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ အတ္တာပဋိလာဘော တော့ဝ၊ အတ္တာဘောကိုရု၍ ဟူ၍သာလျှင်။ နိယျာတေသိ၊ မှတ်၏။ အထ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဿ၊ ထိုစိတ္တအား။ ဇေတ္ထ၊ ဤရအပ်သော အတ္တာဘောဟူရာ၌။ ရူပါဒယော၊ ရုပ်အစရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ဇာတကဋ္ဌကထာ (က) ၄၇၁-၆၇

ပန၊ သော်လည်း။ဧတံ၊ ဤအတ္ထဘာဝဟူသော်အမည်သည်။နာမမတ္တံ၊ တည်း။ တေသု တေသု ရူပါဒိသု၊ တို့သည်။ သတိသန္တေသု၊ ရှိကုန်သော်။ ဧဝရူပါ၊ ကုန်သော။ ဝေါဟာရာ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဤတိ ဤမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတုကာမော၊ ဖြစ်၍။ တသ္မော၊ ထိုစိတ္တ၏သာလျှင်။ ကထံ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ နာမပညတ္တိဝသေန၊ ဖြင့်။ နိယျာတနတ္ထံ၊ မြဲမှတ် စေခြင်းငှာ။ ယသ္မိံ စိတ္တသမယေတိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၄၃၈။ ဝေဒူပန၊ ဤသို့သောစကားကို။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ပဋိပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ တဖန် မေး၍။ ဝိနယနတ္ထံ၊ ဆုံးမခြင်းငှာ။ (ယုံမှားကို ဖျောက်ခြင်းငှာလည်းဟူ)။ ပုန၊ တဖန်။ သစေဟံစိတ္တဧဝံပုဿ္စယျုန္တိအာဒိံ၊ ကို။အာဟ၊ ပြီ။တတ္ထပါဠေ၊ ဦ။ ယောမေအဟောသိ ။ပ။ မောဃောပစ္စုပ္ပန္နောတိတ္ထပါဠေ၊ ဦ။ တာဝ၊ စ္ဆ။ဤမမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ယေတေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အတီတာ၊ ချုပ်ကုန်ပြီ။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဧတရဟိ၊ ယခုပစ္စုပ္ပန် ဦ။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ အဟောသုန္တိပနသဒ္ဒံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီဟူသော အရေအတွက် သို့ကား။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မေ၊ ၏။ သောပိ အတ္တ-ပဋိလာဘော၊ ထိုအတိတ်ဖြစ်သောအတ္တဘောကို ရခြင်းသည်လည်း။ တသ္မိံ ယေဝ သမယေ၊ ထိုအတိတ်ဖြစ်သော ကာလ၌သာလျှင်။ သစ္စော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ တဒါ ဘာဝါ၊ ထိုအတိတ်ဖြစ်သော ကာလ၌ မရှိခြင်းကြောင့်။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထို အတိတ်ကာလ၌။အနာဂတော၊ သော။အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။မောဃော၊ အချည်းနှီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပစ္စုပ္ပန္နော၊ သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ မောဃော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤတိဤမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ အတ္ထတော၊ သရုပ်အားဖြင့်။ နာမမဲတ္တမေဝ၊ နာမပညတ်မျှသာဖြစ် သော။ အတ္တပဋိလာဘံ၊ ကို။ စိတ္တော၊ သည်။ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏။ အနာ ဂတပစ္စုပ္ပန္နေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ၏။

၄၃၉-၄၄၃။ အထ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တာသ၊ ထိုစိတ္တ၏။ ဗျာကရ-ဏေန၊ အဖြေနှင့်။သဒ္ဒိံ၊ တကွ။ အတ္တာနော၊ ၏။ဗျာကရဏံ၊ ကို။ သံသန္ဒိတုံ၊ နှိုးနှောခြင်းငှာ။ ဧဝမေဝံဧဓါစိတ္တာတိအာဒိနိ၊ ဧဝမေဝံဧဓါစိတ္တ ဤသို့အစရှိ ကုန်သော စကားတို့ကို။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဩပမ္မတော၊ ဥပမာအား

ဖြင့်။ တမတ္ထံ၊ ကို။ သာဓေန္တော၊ ပြီးစေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ သေယျထာပိ စိတ္တာဂဝါခီရန္တိအာဒိ ံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တတြပါဠေ၊ ဌ်။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ သခေ်ပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း။ ဂဝါ၊ နွားမ။ (ကြောင့်လည်းဟူ)။ ခီရံ၊ နို့ရည်သည်။ ဘဝတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ခီရာဒီဟိစ၊ တို့မှလည်း။ (တို့ကြောင့်လည်းဟူ)။ ဒဓိအာဒီနိ၊ နို့ဓမ်းအစရှိသည်တို့သည်။ ဘဝန္တိယထာ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ဤတိအယံ၊ လျှင်။သခေ်ပတ္ထော၊ တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဥပမာစကား၌။ ယသ္မိ သမယေ၊ ၌။ ခီရံ၊ သည်။ ဟော်တိ၊ ၏။ တသ္မိ သမယေ၊ ထိုနို့ရည်ဖြစ်သောအခါ၌။ ဒဓိတိဝါ၊ နို့ဓမ်းဟူ၍၎င်း။ နဝနီတာဒီသု၊ ဆီဦးအစရှိသည်တို့တွင်။ အညတရန္တိဝါ၊ တပါးပါးဟူ၍၎င်း။ သခ်္ဃ နိရုတ္တိ ံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့။ နာမံဝေါဟာရံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဂစ္ဆတ်၊ နည်း။ ယေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ ဒဓိတိ အာဒိဝေါဟာရာ၊ နို့ဓမ်းအစရှိသည်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။တေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။အဘာဝါ၊မရှိခြင်းကြောင့်။နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ အထခေါ၊ စင်စစ်ကား။တသ္မိ ံသမယေ၊ ထိုနို့ရည်ဖြစ်သောကာလ၌။ ခီရံတ္ဝေဝ သခ်္ဃ ံ၊ နို့ရည်ဟူသော အရေအတွက်သို့ သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ နည်း။ ယေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ ခီရန္တိသခ်္ဃ ံ နိရုတ္တိ၊ နို့ရည်ဟူသော အရေအတွက်သည်။ နာမဝေါဟာရော၊ နို့ရည်ဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊တို့၏။ ဘာဝါ၊ထင်ရှား ရှိခြင်းကြောင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ (ဤတိသဒ္ဒါကား ပရိသမာပနတည်း)။သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော နဝနီတံ အစရှိကုန်သော ဥပမာပုဒ်တို့၌လည်း။ သေနယော၊ တည်း။ ဤမာခေါစိတ္တာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သြဋ္ဌာရိကော အတ္တာပဋိလာဘော် ဤတိစ၊ သြဋ္ဌာရိကော အတ္တာပရိလာဘော ဟူ၍၎င်း။ မနောမယော အတ္တာပဋိ လာဘော ဤတိစ၊ ဟူ၍၎င်း။ အရူပေါ အတ္တာပဋိလာဘော ဤတိစ၊ ဟူ၍၎င်း။ စိတ္တာ၊ စိတ္တာ။ ဤမေ၊ ဤဝေါဟာရတို့သည်။ လောကသမညာ၊ လောကအမည် မျှတို့သာဘည်း။ ဇောနိ၊ ဤစကားတို့သည်။ လောကေ၊ ၌။ သမညာမတ္တကာနိ သမနုဇာနနမတ္တကာနိ၊ သညီဖြစ်သဲ့ဒြဗ်ကို သိစေတတ်သော သညာမျှတို့ သာတည်း။

သမနုဇာနနမတ္တကာနိ ဇောနိ ဟူသောပါဠိဖြင့် လောကေသမညာ မတ္တကာနိဟူသော ပါဠိကို ဝုတ္တိနည်းအားဖြင့် ဖွင့်သတည်း။

တထာ၊ တူ။ ဇောနိ ဝစနာနိ၊ တို့သည်။ လောကနိရုတ္တိမတ္တကာနိ ဝစနပထမတ္တကာနိ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်း၏ အကြောင်းမျှတို့သာလျှင်တည်း။ ဝေါဟာရမတ္တကာနိ၊ အမည်မျှတို့သာလျှင်တည်း။ နာမပဏ္ဏတ္တိမတ္တကာနိ၊ နာမပညာတ်တို့သာလျှင်တည်း။ ဣတိဇဝံ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ တယော၊ ကုန်သော။ အတ္တာပဒ္ဒိလာဘော၊ တို့ကို။ ကထေတ္ဝာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ၌။ တေသံပဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောအတ္တဘောကိုရ၏ဟူသောစကားသည်။ ဝေါဟာရမတ္တကံ၊ ပညာတ်မျှသာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေါဟာရမတ္တကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ပရမတ္ထတော၊ အားဖြင့်။ သတ္တောနာမ၊ မည်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။သေ သေသော လောကော၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်။ သုညော၊ ပရမတ္ထမှ ဆိတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တုစ္ဆော၊ ပရမတ္ထမှ အချည်းနှီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇတံသဗ္ဗံ၊ သည်။ ဝေါဟာရမတ္တကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သမ္မုတိ ပရမတ္ထကထာ နှစ်ပါး

ဗုဒ္ဓါနုံပန၊ တို့၏ကား။ သမ္မုတိကထာစ၊ သမ္မုတိဒေသနာဌာန်း။ ပရမတ္ထကထာစ၊ ပရမတ္ထဒေသနာဌာန်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထာ၊ဒေသနာတို့သည်။ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ တာသု ဒ္ဝီသု ကထာသု၊ တို့တွင်။ သတ္တော၊ သတ္တဝါ။ ပေါသော၊ ယောကျား။ ဒေဝေါ၊ နတ်။ ဗြဟ္မာ၊ဗြဟ္မာ။ ဣတိအာဒိကာ၊ ဤသို့ အစရှိသော ဒေသနာသည်။သမ္မုတိကထာနာမ၊မည်၏။ အနိစ္စံ၊အနိစ္စ။ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခ။အနတ္တာ၊အနတ္တ။ခန္ဓာ၊ခန္ဓာတို့။ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့။ အာယတနာနိ၊တို့။ သတိပဋ္ဌာနာ၊သတိပဋ္ဌာန်တို့။ သမ္မပ္ပဓာနာ၊ သမ္မပ္ပဓာန်တို့။ ဣတိအာဒိကာ၊ ဤသို့အစရှိသော ဒေသနာသည်။ပရမတ္ထကထာနာမ်၊မည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးကုန်သော ဒေသနာတို့တွင်။ ယော ပဂ္ဂလော၊ သည်။ သမ္မုတိဒေသနာယ၊ သမ္မုတိဒေသနာဖြင့်။ (ဂဟေတုံ သက္ကောတိဒ္ဝိစပ်)။ သတ္တောတိဝါ၊ သတ္တဝါဟူ၍ဌင်း။ ပေါသောတိဝါ၊ ယောကျားဟူ၍ဌင်း။ ဒေဝေါတိဝါ၊

၁။ ပရမတ္ထ သဒ္ဒီသိတကထာဘာဝတော အနိစ္စာဒိကထာပို့ ပရမတ္ထကထာတိဝုတ္တာ။ ဋီသစ် (၃) ၃၉၀။

နတ်ဟူ၍ဂင်း။ ဗြဟ္မာတိဝါ၊ ဗြဟ္မာဟူ၍ဂင်း။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဝိဇာနိတုံ၊ သိခြင်းငှာ။ ပဋိဝိဇ္ဈိတုံ၊ ထိုးထွင်းခြင်းငှာ။ နိယျာနိတုံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်ခြင်းငှာ။ အရဟတ္တ ဇယဂ္ဂါဟံ၊ ကိလေသာတို့ကို အောင်တတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို ယူခြင်းကို။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဒိတောဝဝ၊ မှသာလျှင်။ သတ္တောတိဝါ၊ ဟူ၍ဂင်း ။ပ။ ကထေတိ၊ ၏။ ယော ပုဂ္ဂလော၊သည်။ ပရမတ္ထဒေသနာယ၊ ဖြင့်။ အနိစ္စန္တိဝါ၊ အနိစ္စဟူ၍ဂင်း။ ဒုက္ခန္တိဝါ၊ ဟူ၍ဂင်း။ ဣတိ အာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော ဒေသနာတို့တွင်။အညတရံ၊ တပါးပါးသော ဒေသနာကို။ သုတ္တာ၊၍။ ဝိဇာနိတုံ၊ ငှာ ။ပ။ သက္ကောတိ၊ ၏။တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ အနိစ္စန္တိဝါ၊ ဟူ၍ဂင်း။ ဒုက္ခန္တိဝါ၊ဟူ၍ဂင်း။ဣတိအာဒိသု၊တို့တွင်။ အညတရမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ကထေတိ၊ ၏။

တထာ၊ တူ။သမ္မုတိကထာယ၊ဖြင့်။ ဗုဇ္ဈနကသတ္တာဿာပိ၊သစ္စာလေးပါးကို သိလတ္တံ့သော သတ္တဝါအား၊လည်း။ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ။ပရမတ္ထကထံ၊ကို။ နကထေတိ၊ဟောတော်မမူ။သမ္မုတိကထာယပန၊ဖြင့်ကား။ ဗောဓေတုံ၊သစ္စာလေးပါးကိုသိစေ၍။ပစ္ဆာ၊ မှ။ပရမတ္ထကထံ၊ကို။ကထေတိ၊၏။ ပရမတ္ထကထာယ၊ ဖြင့်။ ဗုဇ္ဈနကသတ္တာဿာပိ၊အား၊လည်း။ပဌမံ၊စွာ။သမ္မုတိကထံ၊ကို။ နကထေတိ၊ မမူ။ ပရမတ္ထကထာယပန၊ ဖြင့်ကား။ ဗောဓေတုံ၊၍။ ပစ္ဆာ၊ မှ။သမ္မုတိကထံ၊ ကို။ ကထေတိ၊ ၏။ ပကတိယဝါပန၊ ပြကတော့အား၊ဖြင့်ကား။ ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦးစွာကလျှင်။ ပရမတ္ထကထံ၊ ကို။ကထေန္တာဿ၊ ဟောတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်သည်။ လူဓါကာရာ၊ ခြောက်သွေ့သော အခြင်းအရာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ ပဌမံ၊စွာ။ သမ္မုတိကထံ၊ ကို။ ကထေတ္ဝာ၊ ၍။ ပစ္ဆာ၊မှ။ပရမတ္ထကထံ၊ကို။ကထေန္တိ၊ကုန်၏။ သမ္မုတိကထံ၊ ကို။ ကထေန္တာပိ၊ ဟောတော်မူကုန်သော်လည်း ။သစ္စမေဝ၊ မှန်သောတရားကိုသာလျှင်။ သဘာဝမေဝ၊ သဘောဟုတ်သောတရားကိုသာလျှင်။ အမုသာဝ၊ မချုတ်မလွဲသောတရားကိုသာလျှင်။ ကထေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပရမတ္ထကထံ၊ ကို။ ကထေန္တာပိ၊ကုန်သော်လည်း။ သစ္စမေဝ၊ ကိုသာလျှင် ။ပ။ ကထေန္တိ၊ ကုန်၏။

၁-၂-၃။ အတ္ထံ ဝိဇာနိတုံ စတုသစ္စံ ပဋိဝိဇ္ဈိတုံ ဝဋ္ဋတော နိယျာတုံ။

ဝဒတံ ဝဒန္တောနံ၊ တထာဟောတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်။ဝ့ရော၊ မြတ်တော်မူသော။ သမ္မုဒ္ဒေါ၊ သည်။ သမ္မုတိဥ္ဇ၊သမ္မုတိသစ္စာဝုင်း။ ပရမတ္ထဥ္ဇ၊ဝုင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုဇဝ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သစ္စာနိ၊တို့ကို။ အက္ခာသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ တတိယံ၊ သော။ သစ္စံ၊ ကို။နှ ဥပလဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ သင်္ကေတဝစနံ၊ လူတို့ခေါ်ဝေါ်သော စကား၊သည်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။လောကသမ္မုတိ၊ လူတို့သမုတ်ခြင်း၊သည်။ ကာရဏံ၊ တည်း။ ဓမ္မာနံ၊ ပရမတ္ထတရား၊တို့၏။ ဘူတလက္ခဏံ၊ မဖောက်မပြန်သော လက္ခဏာဟု ဆိုအပ်သော။ ပရမတ္ထဝစနံ၊ သည်။ သစ္စံ၊ ၏။

ယာဟိ ။ပ။ အပရာမသန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယာဟိ လောကသမညာဟိ၊ အကြင်လူ၌ ဖြစ်သောခေါ်ဝေါ်ခြင်း၊တို့ဖြင့်။ ယာဟိ လောကနိရုတ္တိဟိ၊အကြင်လူ၌ဖြစ်သော နာမပညတ်တို့ဖြင့်။(ဝေါဟရတိဉ္စ ကရိဏ်းစပ်)။ တထာဂတော၊ ဂါဘုရား၊သည်။ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိပရာမာသာနံ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ တည်း၊ဟူသော ပရာမာသတရား၊တို့၏။ အဘာဝေါ၊ ကြောင့်။ အပရာမသန္တော၊ မသုံး၊သပ်သည် ဖြစ်၍။ ဝေါဟရတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ (ဆိုတော်မူ၏လည်း၊ဟူ)။ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို။ ဝိနိဝဋ္ဋေတ္ဝာ၊ လည်စေ၍။ အရဟာတ္တာနိကူဋ္ဌေန၊ ဖြင့်။ နိဋ္ဌာပေသိ၊ ပြီး၊စေ၏။ သေသံ၊ ကြွင်း၊သော၊ပုဒ်သည်။သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးစုံသော၀ါရတို့၌။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက် ရှိသလျှင်ကတည်း။

ဣတိ သုမင်္ဂလဝိလာသိနိယာ ဒီဃနိကာယဋ္ဌကထာယ

ပေါဋ္ဌပါဒသုတ္တဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၉-ပေါဋ္ဌပါဒသုတ် ပြီး၏။

၁၀-သုဘသုတ်

သုဘမာဏဝဝတ္ထု ဝဏ္ဏနာ

၄၄၄။ ဧဝံ မေ သုတံ သာဝတ္ထိယန္တိ ကုဒံ သုတ္တံ၊သည်။သုဘသုတ္တံ၊တည်း။ တတြ၊ ထိုသုဘသုတ်၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုတ္တာနပဒဝဏ္ဏနာ၊ မထင်သောပုဒ်တို့၏ အဖွင့်တည်း။ အစိရ ပရိနိဗ္ဗုတေ ဘဂဝတိတိ၊ဟူသည်ကား။ ဘဂဝတိ၊ သည်။ အစိရပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၍ မကြာမြင့်မီ။ ပရိနိဗ္ဗာန တေဝ၊ မှ။ ဥဒ္ဒံ၊ ၌။ မာသမတ္တေ၊ တလအာဘိုင်းအရှည်ရှိသော။ ကာလေ၊ ၌။ ဧတံဝစနံ၊အစိရပရိနိဗ္ဗုတေ ဘဂဝတိ ဟူသော ဤစကားကို။ နိဒါနဝဏ္ဏနာယံ၊ နိဒါန်းအဖွင့်၌။ ဝုတ္တာနယေနေဝ၊ နည်းဖြင့် သာလျှင်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ သာဝတ္ထိံ၊ သို့။ ဂန္ဆာ၊ ၍။ ခီရဝိရေစနံ၊ နို့ရည်နှင့် ရောသော ဝမ်းလှူးဆေးကို။ ပိဝိတ္ဝာ၊ သောက်၍။ ဝိဟာရေ၊ ၌။နိသိန္နဒိဝသံ၊ နေတော်မူသောနေ့ကို။သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တောဒေယျပုတ္တောတိ၊ကား။ တောဒေယျဖြာဟူ၏သာ၊ တောဒေယျ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏား၏။ ပုတ္တော၊ တည်း။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သာဝတ္ထိယာ၊ ၏။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ တုဒိဂါမောနာမ၊ တုဒိအမည်ရှိသော ရွာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဿ ဂါမဿ၊ ထိုရွာ၏။ အဓိပတိတ္တာ၊ အကြီးဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တောဒေ ယျောတိ သခ်္ခံ၊ တောဒ့ေယျဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂတောကိရ၊ရောက် သဘတ်။ မဟဒ္ဓနောပန၊ မျှားသောဥစ္စာရှိသည်ကား။ ဟောတိ၊ ၏။

အဘယ်မျှလောက် များသောဥစ္စာ ရှိသနည်း ဟူသော စောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍ ပဆ္ဆစတ္တာလီသကောဋိဝိဘဝေါ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ပဆ္ဆစတ္တာလီသကောဋိဝိဘဝေါ၊ လေးဆဲ့ငါးကုဋေ့ ဥစ္စာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရမ မစ္ဆရီ၊ အလွန်ဝန်တိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒဒတော၊ ပေးသောသူအား။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့၏။ အပရိက္ခယေနဲ့ဝမ၊ မကုန်သောမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ၍။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောဥစ္စာကို။ န ဒေတိ၊ မပေး။ ပုတ္တမ္မိ၊ ကိုလည်း။အဥ္ဇနဝနံ ။ပ။ ဃရမာဝသေဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

ပဏ္ဍိတော၊ သည်။ အဉ္ဇနာနံ၊ မျက်စဉ်းတို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းကို။ ဒိဿ၊ ၍။ ဝမ်မိကာနဉ္စ၊ ခြပုံးတောင်ပို့တို့၏လည်း။ သဉ္ဇယံ၊ အစုကို။ ဒိဿ၊ ၍။ မဓုနဉ္စ၊ ပျားတို့၏လည်း။ သမာဟာရံ၊ ပေါင်းခြင်းကို။ ဒိဿ၊ ၍။ ဃရံ၊ အိမ်ကို။ အာဝဿေ၊ ထောင်ရာ၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဒါနမေဝ၊ မပေးခြင်းကိုသာလျှင်။ သိက္ခာပေတွဲ၊ သင်စေ၍။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒဲ့၊ ပျက်သည်မှ။ ပရံ၊ ၌။ (ထည့်)။ တသ္မိံ ယေဝဃရော၊ တိုအိမ်၌သာလျှင်။ သုနခေါ၊ ခွေးသည်။ဟုတ္ဝာ၊ ၍။နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။

သုဘလုလင် ဝတ္ထု

သုဘော၊ သုဘလုလင်သည်။တံသုနခံ၊ ကို။ အတိဝိယ၊ လျှင်။ပိယာယတိ၊ ချစ်၏။ အတ္တာနော၊ ၏။ ဘုဉ္ဇနကာဘတ္တံယေဝ၊ စားရာထမင်းကို သာလျှင်။ ဘောဇေတိ၊ ကျွေး၏။ ဥက္ခိပိတ္ဝာ၊ ချီ၍။ ဝရသယနေ၊ မြတ်သောအိပ်ရာ၌။ သယာပေ့တိ၊ အိပ်စေ၏။ အထ၊ ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ကေဒိဝသံ၊ ၌။ မာဏဝေ၊ သုဘလုလင်သည်။ နိက္ခန္တေ၊ အိမ်မှထွက်သည်ရှိသော်။ တံဃရံ၊ သို့။ပဏ္ဍာယ၊ ၍။ ပါဒိသိ၊ ဝင်တော်မူလေ၏။ သုနခေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒိဿ၊ မြင်၍။ ဘုက်ကာရံ၊ ဟောင်ခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမီပံ၊ အနီးသို့။ ဂတော၊ ၏။ တတော၊ မှ။ နံ၊ ထိုခွေးကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တောဒေယျ၊ တောဒေယျ။ တုံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။ မံ၊ ကို။ ဘောတောတိ၊ ဘောတောဟူ၍။ ပရိဘဝိတ္ဝာ၊ နှိပ်စက်၍။ သုနခေါ၊ သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣဒါနိပိ၊ ၌လည်း။ ဘုက်ကာရံ၊ ဟောင်ခြင်းကို။ကတ္ဝာ၍။ အဓိစိ ံ၊ အဝိစိငရဲသို့။ ဂမိဿသိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ သုနခေါ၊ သည်။ တံကထံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိပ္ပဋိသာရီ၊ နှလုံးမသာသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဥဒ္ဓုနန္တရေ၊ ခုံလောက်အကြား၌။ ဆာရိကာယ၊ ပြာ၌။ နိပန္နော၊ အိပ်၏။ မနုဿာ၊ တို့သည်။နံ၊ ထိုခွေးကို။ဥက္ခိပိတ္ဝာ၊ ချီ၍။သယနေ၊အိပ်ရာ၌။ သယာပေတုံ၊ အိပ်စေခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ ံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။

သုဘော၊ သုဘလုလင်သည်။ အာဂန္ဆာ၊ ၍။ ကေန၊ အသူသည်။ အယံ သုနခေါ၊ ကို။ သယနာ၊ မှ။ ဩရောပိတော၊ ချအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ န

သြရောပိတော၊မချအပ်။ကွတိ၊ ဤသို့။ဝတ္ထ၊ ၍။တံပတ်တိ်၊ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ မာဏဝေါ၊ သုဘလုလင်သည်။ သုတ္ထ၊ ၍။ မမ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ၏။ သမဏော၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ ဂေါတမော်ပန၊ သည်ကား။ မေ၊ ၏။ ပိတရုံ၊ ကို။ သုနခံ၊ ခွေးဖြစ်သည်ကို။ ကရောတိ၊ ပြုဘိ၏။ သေသော ဂေါတမော၊ သည်။ ယံကိဉ္စိ၊ ဟုတ်ဟုတ်ဖြောင်းဖြောင်းသော။ မုခါရုဇ္ဇံ၊ နှုတ်သို့တက်သောစကားကို။ ဘာသတိ၊ ၏။ ကွတိ၊ သို့။ ကုဇ္ဈိတ္ထ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ မုသာဝါဒေန၊ ဖြင့်။ စောဒေတုကာမော၊ စွပ်စွဲလိုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ဂန္ဒွာ၊ ၍။ တံပတ်တိ်၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တာဿ၊ ထိုသုဘလုလင်အား။တထော၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်။ ဝတ္ထာ၊ ၍။ အဝိသံဝါဒနတ္ထံ၊ မချွတ်ယွင်းစေခြင်းငှာ။ အာဟာ၊ ၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ တော၊ သင်၏။ ပိတရာ၊ သည်။ အနက္ခာတံ၊ မကြားအပ်ခဲ့သော။ဓနံ၊ သည်။ အတ္ထိပန၊လော။ကွတိ၊ သို့။ အာဟ၊၏။ ဘောဂေါတမ၊မ။ သတသဟဿဂ္ဃနိကံ၊ အဖိုးတသိန်းထိုက်သော။ သုဝဏ္ဏမာလံ၊ ရွှေပန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သတသဟဿဂ္ဃနိကာ၊ သော။ သုဝဏ္ဏပါဒုကာ၊ ရွှေခြေနင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သတသဟဿဂ္ဃနိကာ၊ သော။ သုဝဏ္ဏပါတိ၊ ရွှေခွတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သတသဟဿံ၊ တသိန်းသော။ ကာဟာပဏဘ္ဍ၊ အသပြာ သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ကွတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော။ တံသုနခံ၊ ကို။ အပ္ပေါဒကံ၊ ရေမရှိသော။ မဓုပါယာသံ၊ နို့ဂဏာကို။ ဘောဇေတ္ထ၊ စားစေ၍။ သယံ၊ အိပ်ရာသို့။ အာရောပေတ္ထ၊ တင်၍။ ဤသကံ၊ စဉ်းငယ်။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့။ သြက္ကံ္တကာလေ၊ ရောက်သောအခါ၌။ ပုစ္ဆ၊ မေးပါလေလော။ တော၊ သင့်အား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောအကြောင်းကို။အာစိက္ခိဿတိ၊ ကြားလတ္တံ့။ အထ၊ ထိုကြားသောအခါ၌။ နံ၊ ထိုခွေးကို။ သော၊ ဤခွေးသည်။ မေ၊ ၏။ ပိတာ၊ တည်း။ ကွတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။

သော၊ ထိုသုဘလုလင်သည်။တထာ၊ ထိုဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း။ အာကာသိ၊ ၏။ သုနခေါ၊ သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောဥစ္စာကို။ အာစိက္ခိ၊ ကြား၏။ တဒါ၊ ၌။ နံ၊ ထိုခွေးကို။ သော၊ ဤခွေးသည်။ မေ၊ ၏။ ပိတာ၊ တည်း။ ကွတိ၊ ဤသို့။ ဥတ္ထာ၊ ၍။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသော

ဇာတကဋ္ဌကထာ (က) ၄၇၁-၆၉

စိတ်ရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဂန္ဆာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ စုဒ္ဒသပဥ္ဉေ၊ တဆယ့် လေးပါးကုန်သော ပြဿနာတို့ကို။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိဿဇ္ဇနပရိယောသာနေ၊ ဖြေတော်မူသောအဆုံး၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်းသို့။ ဂတောဝ၊ ၏။ တံ ဂမနံ၊ ထိုသို့ရောက်ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ သုဘော၊ ပ။ ပုတ္ထောတိဂ္ဂဒံဝစနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

တဆဲ့လေးပါးသောပြဿနာ

စုဒ္ဒသပြဿနာဟူသည်ကား ရှည်သော အသက်ရှိသောလူ၊ တိုသောအသက်ရှိသော လူ၊ များသော အနာရှိသော လူ၊ နည်းသော အနာရှိသောလူ၊ အဆင်းမလှသောလူ၊ လှသောလူ၊ ဘုန်းတန်ခိုးနည်းသောလူ၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသောလူ၊ အမျိုးမြင့်သော လူ၊ အမျိုးယုတ်သောလူ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာများသောလူ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာနည်းသောလူ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောလူ၊ ပညာနည်းသောလူ၊ ဤတဆယ့်လေးပါးသော အထူးတို့ တို့သည် လူတို့၌ထင်ကုန်၏။ အဘယ်ကြောင့် ဤအထူးတို့သည် ဖြစ်ကုန်သနည်းဟု အရှင်အာနန္ဒာကို သုဘလုလင် မေးလေသည်၊ ဤတဆယ့်လေးပါးကို မေးခြင်းကို သာလျှင် စုဒ္ဒသပဥ္ဉေပုစ္ဆိတ္ဝာ ဟုဆိုသတည်း။

သာဝတ္ထိယံ ပဋိဝသတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အတ္တနော၊ ၏။ ဘောဂဂါမကော၊ စားသောရွာမှ။ အာဂန္ဆာ၊ ၍။ ဝသတိ၊ ၏။

၎၅၅။ အညတရံ မာဏဝကံ အာမန္တေသိတိ၊ ဟူသည်ကား။ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသော်။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ သည်။ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ အာဂတောကိရ၊ တတ်။ မဟာဇနေဝ၊ သည်။ တံအာနန္ဒံ၊ ကို။ ဒဿနံတ္ထာယ၊ ၌။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ၏။ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ဂန္ဆာ၊ ၍။ မဟာဇနမဇ္ဈေ၊ ၌။ သုခေန၊ ချမ်းသာစွာ။ ပဋိသန္ဓာရံ၊ စကားပြောခြင်းကို။ ကာတုံဝါ၊ ၌ဂျင်း။ ဓမ္မကထံ၊ ကို။ သောတုံဝါ၊ နာခြင်း၌ဂျင်း။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဂေဟံ၊ သို့။ အာဂတံယေဝ၊ လာလတ်သည်သာဖြစ်သော။ နံ အာနန်ဒံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ သုခေန၊ စွာ။ ပဋိသန္ဓာရံ၊ ကို။ ကရိဿာမိ၊ အံ့။ ဓေ၊ ၏။ (အားလည်းဟူ)။ ဂေါ၊ တခုသော။ ကဒ်ါစ၊ ယုံမှားခြင်းသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တမ်မိ၊ ထိုယုံမှားခြင်းကိုလည်း။ နံ၊ ထိုအာနန္ဒာကို။ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေးအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ၍။ အညတရံ၊ တယောက်သော။ မာဏဝကံ၊ လုလင်ကို။ အာ

မန္တေသိ၊ ဆိုလေ၏။ အပ္ပါဗာဓန္တိ အာဒိသု၊ အပ္ပါဗာဓံ ဤသို့အစရှိကုန်သော ပုဒ်တို့၌။ ဝိသဘာဂဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို။ အာဗာဓေတိ၊ အာဗာဓဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ယာဝိသဘာဂဝေဒနာ၊ သည်။ ကေဒေသေ၊ ကိုယ်တစိတ်အရပ်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ၍။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣရိယာပထေ၊ တို့ကို။ အယပန္ဧနာ၊ သံပြားဖြင့်။ အာဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့၍။ ဂဏ္ဌာတိဝိယ၊ ယူသကဲ့သို့။ အာဗန္ဓိတ္ဝာ၍။ ဂဏ္ဌာတိ၊ ၏။ တဿာ ဝေဒနာယ၊ ၏။ အဘာဝံ၊ မရှိခြင်းကို။ ပုစ္ဆာ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ အပ္ပါတင်္ကော်တိတ္ထေ ပဒေ၊ ၌။ ကိစ္ဆဇီဝိတကရော၊ ဆင်းရဲသော အသက်ရှည်ခြင်းကို ပြုတတ်သော။ ရောဂေါ၊ ကို။ အပ္ပါတင်္ကော်တိ၊ အပ္ပတာက်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တဿာပိ ကိစ္ဆဇီဝိတကရဿ၊ ထိုသို့ဆင်းရဲသော အသက်ရှည်ခြင်းကို ပြုတတ်သော ရောဂါ၏လည်း။ အဘာဝံ၊ ကို။ ပုစ္ဆာ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဂိလာနဿေဝစ၊ နာသော်သူ၏သာလျှင်။ (အားလည်းဟူ)။ ဥဋ္ဌာနံနာမ၊ ထခြင်းမည်သည်။ ဂရုကံ၊ လေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာယေ၊ ၌။ ဗလံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဿ၊ ကြောင့်။ နိဂ္ဂလဉ္စာဝဠဉ္စ၊ အနာမရှိခြင်းကိုဂုဏ်း။ ဗလဉ္စ၊ ခွန်အားကိုဂုဏ်း။ ပုစ္ဆာ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဖာသုဝိဟာရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂမန ဌာန နိသဇ္ဇ သယနေသု၊ သွားခြင်း ရပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်း လျောင်းခြင်းဟူ ဆိုအပ်ကုန်သော။ စတူသု၊ ကုန်သော။ ဣရိယာပထေသု၊ တို့၌။ သုခဝိဟာရံ၊ ကို။ ပုစ္ဆာ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ အထပ္ပစ္ဆာ၊ မှ။ အာဃာ၊ ထိုလုလင်ငယ်အား။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗာကာရံ၊ မေးအပ်သောအခြင်းအရာကို။ ဒဿေန္တော၊ ဖြစ်၍။ သုဘောတိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

၄၄၇။ ကာလဉ္စ။ပ။ဥပါဒါယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာလဉ္စ၊ လျောက်ပတ်သော အခါကိုဂုဏ်း။ သမယဉ္စ၊ အကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းကိုဂုဏ်း။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ဂဟေတ္ဝာ၊ဆင်ခြင်၍။ ဥပဓာရေတ္ဝာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထိုဂဟေတ္ဝာ ဟူသော်ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ ဂမနကာလော၊ သွားခြင်းငှာ လျောက်ပတ် သော အခါသည်။ သစေ ဘဝိဿတိ၊ အံ့။ ကာယေ၊ ကိုယ်၌။ ဗလမတ္တာစေဝ၊ ငယ်သော ခွန်အားသည်လည်း။ သစေ ဖရိဿတိ၊

အကယ်၍နှံ့အံ့။ ဂမန ပစ္စယာ၊ သဠားခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အညော၊ တပါးသော။ အဖာသုဝိဟာရော၀စ၊ ချမ်းသာစွာမနေရခြင်းသည်လည်း။ သစေ နဘဝိဿတိ၊အကယ်၍မဖြစ်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သည့်ရှိသော်။ ဧတံကာလဉ္စ၊ ထိုလျောက်ပတ်သော ကာလကိုဎင်း။ ဂမနကာရဏာ သမဝါယသန်ဒါတံ၊ သဠားခြင်း၏ အကြောင်းညီညွတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ သမဃယဉ္စ၊ ညီညွတ်ခြင်းကိုဎင်း။ ဥပဓာရေတွာ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်၍။ သေ၊ ဖန်။ အပိဓေနာမ အာဂန္ဆယျာမ၊ လာကုန်အံ့လည်းမသိ။ ဣတိအယံ ပါဠတ္ထော၊ ဤသို့သောပါဠိအနက်ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၄၄ဂ။ စေတနာကနဘိက္ခုနာတိ၊ သည်ကား။ စေတိယရဇ္ဇေ၊စေတိယတိုင်းဌ်။ ဇာတတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ စေတကောတိ၊ စေတကဟူ၍။ ဧဝံလဒ္ဓနာမန၊ ဤသို့ရအပ်သော အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ နှင့်။ သမ္မောဒနီယံ။ပ။ ဏိယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘောအာနန္ဒ၊ နှာ။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ကောနာမ၊ အဘယ်မည်သော။ အာဗာဓော၊ သည်။အဟောသိ၊နည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ ဘုန်းပေးတော်မူသနည်း။ အပိစ၊ စင်စစ်ကား။ သတ္ထု၊ ၏။ ပဲရိနိဗ္ဗာနေန၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းကြောင့်။ တုမှာကံ၊ တို့အား။ သောကေ ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ လော။ သတ္ထာ၊ သည်။ ကေဎလံ၊ သက်သက်။ တုမှာကံယေ၀၊ တို့အားသာလျှင်။န ပရိနိဗ္ဗုတောနာမ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်မမည်။ သဒေ၀ကာဿ၊ သော။ လောကာဿ၊ ၏။မဟာဇာနိ၊ ကြီးစွာသော ရှုံးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒါနိ၊ ဌ်။ အညော၊ သော။ ကော၊ အာဘယ်မည်သောသူသည်။ မရဏာ၊မှ။ မုစ္စိဿာတိ၊ လွတ်လတ္တံ့နည်း။ ယတြယဿ၊ ကြောင့်။ သဒေ၀ကာဿ၊ သော။ လောကာဿ၊ ၏။အဂ္ဂပုဂ္ဂလော။ မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော။ သော်ဘဂဝါ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ၏။တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒါနိ၊ ဌ်။ အညံ၊ သော။ ကံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၍။ မစ္စုရာဇာ၊ သေမင်းသည်။ လဇ္ဇီဿတိ၊ ရှက်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဧ၀မာဒိနာ၊သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ မရဏာပဋိသံယုတ္တံ၊ သေခြင်းနှင့်စပ်သော။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သာရဏီယံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး အောက်မေ့အပ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝိတိသာရေတွာ၊ ဆုံးစေ၍။ ထေရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာအား။ ဟိယျော၊ ယမန်နေ့ဌ်။ ပိတာဘေသဇ္ဇာနုရူပံ၊

သောက်အပ်သောဆေးအား လျော်က်ပတ်သော။ အာဟာရံ၊ ကို့။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ ဘတ္တကိစ္စာဝသာနေ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသည်၏ အဆုံး၌။ ကေမန္တံ၊၌။ နိသိဒိ၊ နေ၏။

ဥပ ။ပ။ စရောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျေးသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ သန္တိကာဝစရော၊ အနီး၌ နေသောသူသည်။ ရန္ဓဂဝသီ၊ အပြစ်ကို ရှာလိုသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။သန္တိကာဝစရော၊ သည်။နှ၊ မဟုတ်။သမိပစာရီတို့ ကွဲပဒံ၊ သည်။ ပုရိမပဒဿေဝ၊ ရှေဖြစ်သော သန္တိကာဝစရဟူသောပုဒ်၏ သာလျင်။ ဝေဝစနံ၊ တည်း။ ယေသံသောဘဝံဂေါတမော တိကွမိနာဝစနေန၊ ဖြင့်။ သုဘော၊သုဘလုလင်သည်။ကသ္မာ၊ကြောင့်။ပုစ္ဆတိ၊နည်း။တဿ၊ထိုသုဘလုလင်၏။ဝေံပရိဝိတက္ကော၊သည်။အဟောသိကိရ၊တတ်။ယေသုဓမ္မေသု၊တို့၌။ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ ကွမံလောကံ၊ ကျွှလူအပေါင်းကို။ ပတိဋ္ဌပေဘိ၊ တည်စေ၏။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။တဿဂေါတမဿ၊၏။ အစ္ဆယေန၊ဖြင့်။နဋ္ဌာနံခေါ၊ပျောက်ကုန်ပြီလော။ ဓရန္တိနုခေါ၊ တည်ကုန်သလော။ သစေဓရန္တိ၊အကယ်၍တည်ကုန်အုံ့။ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဇာနိဿတိ၊ လတ္တံ့။ဟန္ဒ၊မှု"နံ၊ထိုအာနန္ဒာကို့။ပုစ္ဆာမိ၊ အုံ့။ ကွတ္ဘိပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ တဿမာ၊ကြောင့်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။

၄၄၉။ အထ၊ ၌။ အဿ၊ထိုသုဘလုလင်အား။ ထေရော၊ အာနန္ဒာသည်။ တိဏ်ိ၊ ကုန်သော။ ပိဋ္ဌကာနိ၊ တို့ကို့။ တိဟိ၊ ကုန်သော။ ခန္ဓေဟိ၊ ခန္ဓာတို့ဖြင့်။ သင်္ဂဟေတ္ဝာ၊ ပေါင်း၍။ ဒဿေန္တော၊ ဖြစ်၍။ တိဏ်ံ ခေါတိ အာဒိံ၊ ကို့။ အာဟ၊ ၏။ မာဏဝေါ၊ သုဘလုလင်သည်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ အတ္ထံ၊ ကို့။အဿလ္လက္ခေန္တော၊ မမှတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဝိတ္ထာရတော၊ အားဖြင့်။ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ အုံ့။ ကွတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ၍။ ကတမေသံတိဏ်ံန္တိအာဒိံ၊ ကို့။ အာဟ၊ ၏။

သီလက္ခန္ဓဝဏ္ဏနာ

၄၅၀-၄၅၃။ တတော၊ မှ။ထေရေန၊ အာနန္ဒာသည်။အရိယဿသီလက္ခန္ဓဿာတိ၊ အရိယဿ သီလက္ခန္ဓဿဟူ၍။တေသု၊ ထိုသီလက္ခန်တို့ကို့။ဒဿိတေသု၊ ပြအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပုန၊ ဖန်။ ဘောအာနန္ဒ၊ နှာ။ အရိယော၊မြတ်သော။ သောသီလက္ခန္ဓော၊ သည်။ ကတမောပန၊ အာဘယ်နည်း။ ကွတိ၊ သို့။ကေကံ၊

တ၁ါးတပါးသော။ ခန္ဓံ၊ ခန္ဓာကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ထေရောပိ၊ အာနန္ဒာသည်လည်း။ အဿ၊ ထိုသုဘလုလင်အား။ ဗုဒ္ဓ'ပ်ပါဒံ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းကို။ဒဿေတွာ၊၍။တန္တိ ဓမ္မံ၊ အစဉ်ဖြစ်သော တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားလျော်စွာ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဟော တော်မူအပ်သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသောစကားကို။ဝိဿဇ္ဇတိ၊ ဖြေ၏။

တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌။ အတ္ထိဓေဝတ္ထ ဥတ္တရိကရဏီယန္တိ ထွေပါဠေ၊ ၌။ဘဂဝ တော၊ ၏။ သာသနေ၊ ၌။ သီလမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ သာရော၊ အမြတ် သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သီလမေဝ၊သည်သာလျှင်။ သာရော၊ သည်။ နဲ့ ဟောတိ၊ နည်း။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဇေတံ၊ ဤသီလသည်။ပတိဋ္ဌာ မတ္တမေဝ၊ တည်ရာမျှသည်သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သီလမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ သာရော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတော၊ ဤသီလထက်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်မြတ်သော။ အညံ၊ သော။ ကတ္တဗ္ဗမ္ပိ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်လည်း။ အတ္ထိယေဝ၊ရှိသေးသလျှင်ကတည်း။ ဣတိဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေသိ၊ ၏။ ဣတောဗဟိဒ္ဓါတိ၊ ကား။ ဗုဒ္ဓသာသနတော၊ မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဖြစ်ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။

သမာဓိက္ခန္ဓဝဏ္ဏနာ

၄၄၄။ ကထဥ္စ ။ပ။ ဟောတိတိဣံ ဝစနံ၊ ကို။ (အာရဘိ၌ စပ်)။ အာယသ္မာ၊ သော။ အာနန္ဒော၊ သည်။(အာရဘိ၌စပ်)။ ကတမောပန ။ပ။ သော ဘောအာနန္ဒ အရိယော သမာဓိက္ခန္ဓောတိ၊ ဟူ၍။ဧဝံ၊ သို့။ သမာဓိက္ခန္ဓံ၊ ကို။ ပုဋ္ဌောပိ၊ သော်လည်း။ သီလသမ္ပန္နောဘိက္ခုန်ယေသု ။ပ။ သန္တုဋ္ဌောတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။သီလာနန္တရံ၊ သီလ၏အခြားမဲ့၌။ဣန္ဒြိယသံဝရာဒယော၊ဣန္ဒြိယ သံဝရသီလ အစရှိကုန်သော။ (သမ္ဘာ၌စပ်)။ သီလသမာဓိနံ၊ တို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ ဥဘိန္နမ္ပိ၊သီလသမာဓိ နှစ်ပါးတို့အားလည်း။ဥပကာရကာ၊ကျေးဇူး ပြုတတ်ကုန်သော။ ယေတေဓမ္မာ၊ တို့ကို။ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ ပြအပ်ကုန်ပြီ။ တေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဥဒ္ဒိသိတွာ၊ ပြပြီး၍။ သမာဓိက္ခန္ဓံ၊ ကို။ ဒဿေတုကာမော၊ ဖြစ်၍။ အာရဘ့ိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။

ဇော်ထွ၊ ဤသုဘသုတ်၌။ (စသဒ္ဒါကား ဝါကျရမ္ဘတည်း)။ ရူပဇ္ဈာနာနေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ အာဂတာနိ၊ လာကုန်၏။ အရူပဇ္ဈာနာနိ၊ တို့သည်။နအာဂတာနိ၊ ကုန်။ ပနဘထာပိ၊ ထိုသို့ မလာကုန်သော်လည်း။ အရူပဇ္ဈာနံဒါနိ၊တို့ကို။ အားနေတ္ဝာ၊ ၍။ ဒီဃပတပ္ပဒါနိ၊ ပြအပ်ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ စတုတ္ထဇ္ဈာနေန၊ ဖြင့်။ အသင်္ခါတာ၊မယူအပ်သော်။အရူပသမာပတ္တိနာမ၊မည်သည်။နတ္ထိယေဝ၊ တည်း။

၄၇၁-၄၈၀။ အတ္ထိစေဝေတ္ထဉ္တရိကရဏီယန္တိ ဇော်ထပါဠေ၊၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာသဒနေ၊ သာသနာ၌။ စိဇော်ကဂတာမတ္တကေနေဝ၊ စိတ်၏ တည်ကြည်ကာမျှဖြင့်သာလျှင်။ ပရိယောသာနပ္ပတ္တိနာမ၊ မည်သည်။ နံ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ စင်စစ်ကား။ ဣဓတာ၊ ဤသမာဓိထက်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်သော်။ အညံ၊ သော။ ကတ္တဗ္ဗမို၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်လည်း။ အတ္ထိယေဝ၊ တည်း။ ဣတိဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ နတ္ထိစေဝေတ္ထ ဥတ္တရိကရဏီယန္တိ ဇော်ထပါဠေ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊၏။ သာသဒနေ၊ ၌။ ဣတာ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်ထက်။ ဥတ္တရိ၊အလွန်။ကာတဗ္ဗံနာမ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စမည်သည်။ နတ္ထိယေဝ၊ တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဘဂဝတော၊၏။ သာသနံ၊ သည်။ အရဟတ္တဖလ ပရိယောသာနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အဆုံးရှိ၏။ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောပုဒ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဝါရတို့၌။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ သလျှင်ကတည်း။

ဣတိ သုမင်္ဂလဝိလာသိနိယာ ဒီဃနိကာယဋ္ဌကထာယ

သုဘသုတ္တဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀-သုဘသုတ် ပြီး၏။

၁၁-ကဝဋ္ဋသုတ်

ကဲ့ဝဋ္ဋဂဟပတိပုတ္တဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ

၄၈၁။ ဧဝံမေသုတံ ၊ပ။ နာဋဋန္ဒိုဃန္တိ ကုဒ္ဒံသုတ္တံ၊ သည်။ ကေဝဋ္ဋသုတ္တံ၊ တည်း။ တတြ၊ ထိုကေဝဋ္ဋသုတ်၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗ ပဒဝဏ္ဏနာ၊ တည်း။ ပါဝါရိကမ္မဝနေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပါဝါရိကဿ၊ ၏။ အမ္မဝနေ၊ သရက်ဥယျာဉ်၌။ ကေဝဋ္ဋောတိ ဤဒံဝစနံ၊ သည်။ တဿဂဟပတိ ပုတ္တဿ၊ ၏။ နာမံ၊ တည်း။ ဧသော၊ ထိုကေဝဋ္ဋမည်သော သူကြွယ်သား သည်။ စတ္တာလီသ ကောဋိမတ္တဓနော၊ ကုဋ်ဆယ်လေးဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဥစ္စာ ရှိသော။ ဂဟပတိမဟာသာလော၊ မျိုးသော ဥစ္စာရှိသော် သူကြွယ်သည်။ အဟောသိကိရ၊ တတ်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ သဒ္ဓါ၊ ရတနာသုံးပါး၌ သဒ္ဓါခြင်းရှိသည်။ အဟောသိကိရ၊ သတတ်။ ပသန္နော၊ ရတနာသုံးပါး၌ ကြည်ညိုသည်။ အဟောသိကိရ၊ သတတ်။ သော၊ ကိုကေဝဋ္ဋ အမည်ရှိသော သူကြွယ်သားသည်။ သဒ္ဓါဓိကတ္တာယေဝ၊ သဒ္ဓါလွန်ကဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သာလျှင်။ ဧကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အဇ္ဈုပဂတော၊ ရောက်၏၊ လခွဲတကြိမ်ဝင်း။ မာသန္တရေနဝါ၊ တလတကြိမ်ဝင်း။ သံဝစ္ဆရေနဝါ၊ တနှစ်တကြိမ်ဝင်း။ အာဂတောသေ၊ ၌။ ဥပဓိတော၊ ပံ့တက်၍။ ဝိဝိဓာနိ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိ ကုန်သော။ ပါဋိဟာရိယာနိ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာတို့ကို။ ဒသေယျ၊ ပြဦးအံ့။ သပ္ပေဇနော၊ လူမျိုးသည်။ အတိဝိယ၊ လျှင်။ ပသီဒေယျ၊ ရာ၏။ ယန္နူနာ-နယဒီပန၊ ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ယာစိတ္ဝာ၊ ၍။ ပါဋိဟာရိယ ကရဏတ္ထာယ၊ တန်းခိုးပြာဋိဟာကို ပြုစေခြင်းငှာ။ ဧကံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ အနုဇာနာပေယျ၊ ခွင့်ပြုစေရပါမူကား။သာဓု၏။ဤတိ၊ ဤသို့။စိန္တေတ္ဝာ၊၍။ ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဧဝံဤဒံဝစနံ၊ ဤအယံဘန္တေ နာဋဋန္ဒိုဃ အစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုအယံဘန္တေ နာဋဋန္ဒိုဃအစရှိသောပါဠိ၌။ ဤဒ္ဓါတိ၊ ဟူသည်ကား။ အယံနာဋဋန္ဒိုဃ၊ ဤနာဋဋန္ဒိုမြို့သည်။ သမိဒ္ဓါ၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဖီတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ နာနာဘဏ္ဍဥဿန္နတာယ၊ အထူးထူးသောဥစ္စာမျိုး သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ဝုဒ္ဓိ၊ ပွားခြင်းသို့။ပတ္တာ၊ ရောက်၏။ အာကိဏ္ဏမနုဿာ

တိ၊ ဟူသည်ကား။ အံသကူဋ္ဌေန၊ ပခုန်းစွန်းဖြင့်။ အံသကူဋ္ဌံး ကို။ ပဟာရိတ္ဝာ ပဟာရိတ္ဝာ၊ ထိ၍ထိ၍။ ဝိစရန္တေဟိဝိယ၊ ကုန်သော။ မနုဿေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အာဂကိဏ္ဏာ၊ ပြည့်၏။ သမာဒိသတ္ထုတိ၊ ကား။ အာဏာပေတု၊ စေတော်မူလော။ ဌာနန္တရေ၊ အရာအထူးဘ်။ ဌပေတု၊ လော။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မာတိ၊ ဟူသည်ကား။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ ဓမ္မတော၊ ထက်။ ဝါ၊ ကား။ ဒသကုသလသခ်ါတတော၊ သော။ မနုဿဓမ္မတော၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်သော။ (မြတ်သောလည်းဟူ)။ ဘိယ္ယျာသောမတ္တာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပကတိယာပိ၊ ပြကတော့ အားဖြင့်လည်း။ ပဇ္ဇလိတပဒီပေါ၊ တောက်ပသောဆီမီးသည်။ တေလဿေဟံ၊ ဆီဟူသောအစေးကို။ လဘိတ္ဝာ၊ ၍။ အတိရေကပပ္ပမာဏေန၊ အလွန်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ပဇ္ဇလတိဝိယ၊ တောက်ပသကဲ့သို့။ အတိရေကပပ္ပမာဏေန၊ ဖြင့်။ အတိပပဿီဒိဿတိ၊ အလွန်ကြည်လိုလတ္တံ့။ နခေါအဟန္တိ၊ ကား။ဘဂဝါ သည်။ ရာဇဂဟသေဋ္ဌိဝတ္ထုသ္မိံ၊ ရာဇဂြိုဟ်သူဌေး ဝတ္ထု၌။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညဉပယိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နခေါအဟန္တိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

၄၀၂။ နခံသေမိတိ၊ ကား။ ဂုဏဝိနာသနေန၊ ဂုဏ်ကိုဖျက်သောအားဖြင့်။ နခံသေမိ၊ မဖျက်။ သီလဘေဒံ၊ သီလပျက်ခြင်းသို့။ ပါပေတ္ဝာ၊ ရောက်စေ၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ဥစ္စဝဉနတော၊ မြတ်သောအရာမှ။ သြတာရေန္တော၊ ချသည်ဖြစ်၍။ နီစဝဉနေ၊ ယုတ်သောအရာ၌။ နဂေပေမိ၊ မထား။ အထခေါ၊ စင်စစ်ကား။ အဟံ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓသာသနဿ၊ ၏။ ဝုဒ္ဓိံ၊ စီးပွားခြင်းကို။ ပစ္စာသိသန္တော၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ကထေမိ၊လျှောက်၏။ ဣတိဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ တတိယမ္ပိခေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ ကထံ၊ ကို။ ပဋိဗာဟိတ္ဝာ၊ မြစ်၍။ ကထေတုံ၊ ငှာ။ ဝိသဟနန္တောနာမ၊ ဝံ့သော်သူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အယံပန၊ ဤကဲဝဋ်အမည်ရှိသော သူကြွယ်သားသည်ကား။ဘဂဝတာ၊နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ကဲ့။ ဝိဿာသိကော၊ အလွန်အကျွမ်းဝင်၏။ ဝိဿာသံ၊ ကို။ ဝဇ္ဈတ္ဝာ၊ ပဉ်းစေ၍။ ဧလဓဘာ၊ အကျွမ်းဝင်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ အဟံ၊ သည်။ အတ္ထကာမော၊ သာသနာဟော်၏ အစီးအပွားကို အလိုရှိသည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ကထေသိ၊ ၏။

ဇာတကဋ္ဌကထာ (က)၊ ၄၇၁-၇၀

ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယဝဏ္ဏနာ

၄၀၃-၄၀၄။ အထ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အယံဥပါသကော၊ သည်။ မယိ၊ သည်။ ပဋိဗာဟာန္တေပိ၊ မြစ်သော်လည်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ ယာစတိယေဝ၊ တည်း။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ အာသ ဥပါသကာသ၊ အား။ ပါဋိဟာရိယကရဏေ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကိုပြုခြင်း၌။ အာဒိနဝံ၊အပြစ်ကို။ ဒသေမိ၊အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ၌။ တီဏိခေါတိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ၏။ တတ္ထပါဠေ၊ ၌။အမာဟံ ဘိက္ခုန္တိပဒဿ၊ ၏။ အမုံအဟံဘိက္ခုန္တိ၊ အမုံအဟံဘိက္ခုံဟူ၍။ ပဒစ္ဆေဒေါ၊ ကို။ကာတဗ္ဗော၊၏။အဟံ၊သည်။အမုံဘိက္ခုံ၊ ဤရဟန်းကို။ ဂန္ဓာရိတိံ၊ ကား။ ဂန္ဓာရေနနာမ၊ ဂန္ဓာရအမည်ရှိသော။ ဣသိနာ၊ သည်။ ကထာ၊ ပြုအပ်သော။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်တည်း။ ဝါ၊ ကား။ ဂန္ဓာရရဋ္ဌေ၊ ဂန္ဓာရတိုင်း၌။ ဥပ္ပန္နာ၊ သော။ ဝိဇ္ဇာ၊ တည်း။ တံတ္ထ၊ ထိုဂန္ဓာရတိုင်း၌။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ ဣသယော၊ တို့သည်။ ဝသိံသုကိရ၊ နေကုန်သတတ်။ တေသု၊ ထိုရသေ့တို့တွင်။ ဧကေန၊ တယောက်သော။ ဣသိနာ၊ သည်။ ကတာ၊ ပြုအပ်သော။ ဝိဇ္ဇာ၊ တည်း။ ဣတိအာယံ၊ လျှင်။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ အဋ္ဌိယာမိတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဇ္ဈောပိဋ္ဌိတောဝိယ၊ ငြီးငွေ့သကဲ့သို့။ ဟောမိ၊ ၏။ ဟရာယာမိတိ၊ ကား။ လဇ္ဇာမိ၊ ရှက်၏။ ဇိဂုစ္ဆာမိတိ၊ ကား။ ဂူထံ၊ မစင်ကို။ ဒိသ္ဝာဝိယ၊ မြင်သကဲ့သို့။ ဇိဂုစ္ဆံ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေမိ၊ ဖြစ်စေ၏။

အာဒေဿနာပါဋိဟာရိယဝဏ္ဏနာ

၄၀၅။ ပရဿတ္ထာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော။ သတ္ထာနံ၊ တို့၏။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယပုဒ်သည်။ တဿေဝ၊ ထိုပရသတ္ထာနံဟူသော ပုဒ်၏သာလျှင်။ ဝေဝစနံ၊ တည်း။ အာဒိဿတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကထေတိ၊ ကြား၏။ စေတသိကန္တိ၊ ကား။ သောမနဿ ဒေါမနဿံ၊ သောမနဿ

၁။ ဂန္ဓာရိသည် စူဠဂန္ဓာရိ, မဟာဂန္ဓာရိ-ဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိ၏၊ ထိုတွင် သုံးနှစ်၏ ဤမှာဘက်၌ သေသောသူတို့၏ ကပ်ရောက်ရာဌာနကို သိသောအတတ်သည် စူဠဂန္ဓာရိအတတ်မည်၏၊ ဝဂိသဝတ္ထုကား သက်သေဖြစ်၏။ သုံးနှစ်ဤမှာဖက်နှင့် ထိုထက်အလွန် ဇလဒ္ဓိရိခေါက်အမှုကို ပြီးစေတတ်သောအတတ်သည် မဟာဂန္ဓာရိအတတ်မည်၏။ အများအားဖြင့် ဤမဟာဂန္ဓာရိအတတ်သည် ဇလဒ္ဓိရိခေါက်ကိစ္စကို ပြီးစေသည်။

ဒေါမနဿဝေဒနာကို။ အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။ စေမို့ တေ မနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝေံ၊ ဤသို့။ တဝ၊ ၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ သောမနဿိကောဝါ၊ သော မနဿဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေါမနဿိကောဝါ၊ ဒေါ မနဿဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမဝိတက္ကာဒိသမ္ပ ယုတ္တောဝါ၊ ကာမဝိတက်အစရှိသည်နှင့် ယှဉ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယံ၊ သည်။ တဿ၊ ထို့ဝေမို့ တေ မနောဟူသောပုဒ်၏။ ဝေဝစနံ၊ တည်း။ ဣတိပိ တေ စိတ္တန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဝ၊ ၏။ ဧတ္တံ၊ သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣဒဉ္ဉိဒဉ္ဉ၊ ဤမည်သော ဤမည်သော။ အတ္ထံ၊ ကို။ စိန္တယမာနံ၊ ကြံသည်ဖြစ်၍။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဧဏိကာနာ မဝိဇ္ဇာတိ၊ ကား။ စိန္တာမဏိတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ လဒ္ဓနာမာ၊ ဤသို့ရအပ်သော အမည်ရှိသော။ လောကေ၊ ၌။ ဧကော၊ သော။ ဝိဇ္ဇော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာယ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဖြင့်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ဣတိဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။

အနုသာသနိပါဋိဟာရိယဝဏ္ဏနာ

၄၀၆။ ဧဝံတက္ကေထာတိ၊ ဟူသည်ကား။ နေက္ခမ္မဝိတက္ကာဒယော၊ နေက္ခမ္မ ဝိတက် အစရှိသည်တို့ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဝတ္တေန္တော၊ဖြစ်စေကုန်၍။ဝိတက္ကေထ၊ ကြံကုန်လော။ မာ ဧဝံ ဝိတက္ကယိတ္ထာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကာ့မ ဝိတက္ကာဒယော၊ ကာမဝိတက် အစရှိသည်တို့ကို။ ပဝတ္တေန္တေ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မာဝိတက္ကယိတ္ထ၊ မကြံလင့်ကုန်။ ဧဝံ မနသိကရောထာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ သို့။ အနိစ္စသညမေဝ၊ အနိစ္စသညာကိုသာလျှင်။ ဒုက္ခသညာဒီသု၊ ဒုက္ခသညာ အစရှိသည်တို့တွင်။ အညတရံဝါ၊ တပါးပါးကိုမူလည်း။ မနသိကရောထ၊ ကုန်လော။ မာဧဝန္တိ၊ ကား။ နိစ္စံ၊ နိစ္စ။ ဣတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ မာ မနသိကရိတ္ထ၊ နှလုံးမပြုလင့်ကုန်။ ဣဒန္တိ၊ ကား။ ပဋိကာမဂုဏိကံ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်လျှင် အာရုံရှိသော။ ဣမံရူပံ၊ ကို။ ပဇဟထ၊ စွန့်ကုန်လော။ ဣဒံဥပသမ္မဇ္ဇာတိ၊ ဟူသည်ကား။ စတုမဂ္ဂ ဖလပ္ပဘေဒံ၊ လေးပါး သောမဂ် လေးပါးသောဖိုလ် အပြားရှိသော။ ဣမံလောကုတ္တရမဓမ္မမေဝ၊ ကို သာလျှင်။ ဥပသမ္မဇ္ဇ ပါပုဏိတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ နိပ္ပဒေတွာ၊ ပြီးစေ၍။

ဝိဟာရထ၊ ကုန်လော။ ဣကဲ့၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒ္ဓိဝိဓံ၊ အထူးထူးသော အာရုံကို ပြည့်စုံစေခြင်းသည်။ ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယံ၊ ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယ မည်၏။ ဣတိဣဒံအတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ပရဿ၊ သူဘပါး၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဉတ္ဝာ၊ ၍။ ကထေန်၊ တရားဟောခြင်းသည်။ အာဒေသနာပါဋိဟာရိယံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဿေတိ၊ ၏။ သာဝကာနဉ္စ၊ တို့၏ဌင်း။ ပုဒ္ဓါနဉ္စ၊ တို့၏ဌင်း။ သတတံ၊ အမြဲ။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ အနုသာသနီပါဋိဟာရိယံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဿေတိ၊ ၏။

တတ္ထပါဠေ၊ ၌။ ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယေန၊ တဲန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်း တည်းဟူသောပြာဋိဟာဖြင့်။ အနုသာသနီပါဋိဟာရိယံ၊ သတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမခြင်း တည်းဟူသောပြာဋိဟာသည်။ မဟာမောဂ္ဂလာနဿ၊ ၏။ အာစိဏ္ဏံ၊ အလေ့ အကျက်တည်း။ အာဒေသနာပါဋိဟာရိယေန၊ သူတပါးစိတ်ကိုသိ၍ ညွှန်း ခြင်း တည်းဟူသော ပြာဋိဟာဖြင့်။ အနုသာသနီပါဋိဟာရိယံ၊ သတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမခြင်းတည်းဟူသော ပြာဋိဟာသည်။ ဓမ္မသေနာပတိဿ၊ ဒုရင်သာရိပုတ္တရာ ၏။ အာစိဏ္ဏံ၊ တည်း။

ထိုအနက်ကိုထင်စွာပြခြင်းငှာဒေဝဒတ္တောသံဃံ အစရှိသောပါဌ်ကိုမိန့်သတည်း။(ဟိကား ဝိတ္ထာရ ဇောတကတည်း)။ ထိုပါဌ်၏ အတ္ထကား-

ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။(ဒေသေန္တော်၌ပ်) ။ သံဃံ၊ ကို။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ခဲ့၍။ ပဉ္စဘိက္ခု သဘာနိ၊ တို့ကို။ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ဂယာသီသေ၊ဆင်ဦးကင်းနှင့်တူသောကျောက် ဖျာ၌။ ဣဒ္ဓလီဋ္ဌာယ၊ ဘုရား၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်။ တေသံ၊ ထိုငါးရာကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တော်၊ ဟောသည်ရှိသော်။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ပေသိတသု၊ စေအပ်ကုန်သော။ ဒ္ဒိသု၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ အဂ္ဂသာဝကာ သု၊ တို့တွင်။ ဓမ္မဒေသနာပတိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ တေသံ၊ ထိုငါးရာကုန် သော ရဟန်းတို့၏။ စိတ္တာစာရံ၊ စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းကို။ ဉတ္ဝာ၊ ၍။ မဟာ၊ ကို။ ဒဿေသိ၊ ၏။ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ မမဒေသနံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊၍။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သောတပတ္တိဖလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌဟိံ သု၊ ကုန်၏။ အဃ၊ ၌။ နေသံ၊ ထိုငါးရာကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ မဟာ မောဂ္ဂလာနော၊ သည်။ ဝိကုဗ္ဗနံ၊ တန်ခိုးအထူးကို။ ဒဿေတ္ဝာ၊၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။

ဒေသေသိ၊ ၏။ တံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ သဗ္ဗေ၊ တို့သည်။ အရဟတ္တ ဖလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌဟိ ံသု၊ တည်ကုန်၏။

အထ၊ ၌။ဒ္ဝေပိမဟာနာဂါ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော အဂ္ဂသာဝကတို့သည် လည်း။ ပဥ္စဘိက္ခုသတာနိ၊ တို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဓဝဟာသံ၊ ကောင်းကင် သို့။ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တွာ၊ ပျံတက်၍။ ဓဝဋ္ဋဝနမေဝ၊ သို့သာလျှင်။ အာဂမိ ံသု၊ လာ ကုန်၏။ အနုသာသနိပဲါဋိဟာရိယံပန၊ သည်ကား။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ သတတံ၊ မပြတ်။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းတည်း။ ဓတသု၊ ထိုသုံးပါးကုန်သော ပါဋိဟာရိယတို့တွင်။ ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယအာဒေသနံဉပါဋိဟာရိယာနိ၊ ဣဒ္ဓိပါဋိ ဟာရိယ အာဒေသနာပါဋိဟာရိယတို့သည်။ သဉပါရမ္ဘာနိ၊ နှိပ်စက်ခြင်းရှိကုန် သည်။ သဒေါသာနိ၊ အပြစ်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဒ္ဓါနံ၊ ရှည် စ္ဆာသော ကာလပတ်လုံး။ နတိဋ္ဌန္တိ၊ မတည်ကုန်။ အဒ္ဓါနံ၊ လုံး။ အတိဋ္ဌန တော၊ မတည်ခြင်းကြောင့်။ နနိယျန္တိ၊ သတ္တဝါတို့၏ စီးပွားကို မဆောင် တဲတ်ကုန်။ အနုသာသနိပါဋိဟာရိယံ၊ သည်။ အနုပါရမ္ဘံ၊ ဘေးရန်မရှိ သည်။ နိဒ္ဒေါသံ၊ အပြစ်မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဒ္ဓါနံ၊ လုံး။ တိဋ္ဌတ္တံ၊ ၏။ အဒ္ဓါနံ၊ လုံး။ တိဋ္ဌနတော၊ ကြောင့်။ နိယျာတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယဉ္စ၊ ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယကိုဌင်း။ အာဒေသနာ ပါဋိဟာရိယဉ္စ၊ ကိုဌင်း။ ဂရဟတ်၊ ကဲ့ရဲ့၏။ အနုသာသနိပါဋိဟာရိယံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပသံသတိ၊ ချီးမွမ်းတော်မူ၏။

ဘူတနိရောဓသက ဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ

၄၈၇။ ဘူတပုဗ္ဗန္တိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ဘဂဝတာ ၊သည်။ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်ကော်မူသနည်း။ ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယ အာဒေသနာပါဋိဟာ ရိယာနံ၊ တို့၏။ အနိယျာနိကဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ သတ္တဝါတို့၏အကျိုးစီးပွားကို မဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာ။ အနုသာသနိပါဋိဟာရိယသ္သ ဝ၊ ၏သာလျှင်။နိယျာနိကဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို ဆောင် တတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာ။ အာရဒ္ဓံ၊ ၏။ အပိစ-အပရော၊ သော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့အား။ မဟာဘူတ ပရိယေသကောနာမ၊ မဟာဘုတ်တို့၏ ချုပ်ရာကို ရှာတတ်သော။ ဧကော၊

သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဟောတိယော၀၊ တည်း။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ မဟာဘူတော၊ မဟာဘူတ်တို့ကို။ ပရိယေသန္တော၊ ရှာသည်ဖြစ်၍။ ယာ၀ဗြဟ္မလောကာ၊ အောင်။ ဝိစရိတ္ဝာ၊ လည်၍။ ဝိဿဇ္ဇောကာသံ၊ ပြဿနာကို ဖြေခွင့်ကို။ အလဘိတ္ဝာ၊ ၍။ အာဂမ္မ၊ ဗြဟ္မဉ့်ပြည်မှ ပြန်လာ၍။ ဗုဒ္ဓမေ၀၊ ဘုရားကိုသာလျှင်။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ၍။ နိက္ကခ်ေါ၊ ယုံမှားကင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။မဟန္တဘာ၀ပုကာသနတ္ထံ၊ သတ္တ၀ါတို့ထက် ကြီးမြတ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှာ။ အာရဒ္ဓံ၊၏။ဣဒဥ္ဉိဒဥ္ဉကာရဏာ၊ ဤမည်သော ဤမည်သော အကြောင်းသည်။ ပဋိစ္စန်၊ ဖုံးကွယ်၏။ အထ၊ ထို့သို့ဖုံးကွယ် သောအခါ၌။ နံ၊ ထိုဖုံးကွယ်သော အကြောင်းကို။ဝိ၀ဋ်၊ ဖွင့်သည်ကို။ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဒေသေန္တောပိ၊ ဖြစ်၍လည်း။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ဘူတပုဗ္ဗန္တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

တတ္ထပါဠေ၊ ထိုဘူတပုဗ္ဗံ အစရှိသော ပါဠိ၌။ ကတ္ထနုခေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကိသ္မိံ ဌာနေ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ကိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ပတ္တာဿ၊ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ တေမဟာဘူတာ၊ တို့သည်။ ဣနဝေသသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။အပ္ပ၀တ္ထိ၀သေန၊ တဖန်မဖြစ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ သောမဟာဘူတကထာ ပန၊ ဤမဟာဘုတ် စကားကိုကား။ သဗ္ဗာကာရေန၊ ဖြင့်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ပြီ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သာမဟာဘူတကထာ၊ ကို။ တတောဝ၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်မှသာလျှင်။ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ၏။

၄၀၈။ ဒေ၀ယာနိယော မဂ္ဂေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပါဠေဋ္ဌကော်၊ အသီး။ ဒေ၀လောကဂမနမဂ္ဂေါနာမ၊ နတ်ပြည်သို့ သွားရာခရီးမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧတံ၊ ဤဒေ၀ယာနိယောမဂ္ဂေါ ဟူသော စကားသည်။ ဣဒ္ဓိဝိဓဉ္ဉာဏသ္သေ၀၊ ၏သာလျှင်။ အဓိ၀စနံ၊ တည်း။ ဘေန ဣဒ္ဓိဝိဓဉ္ဉာဏေန၊ ဖြင့်။ သေ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ယာ၀ဗြဟ္မလောကာပိ၊ ဗြဟ္မဉ့်ပြည်တိုင်အောင်လည်း။ကာယေန၊ ဖြင့်။ ၀သံ၊ အလိုသို့။ ၀တ္တေန္တော၊ လိုက်စေသည်ဖြစ်၍။ ဒေ၀လောကံ၊သို့။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယာတိ၊ ရောက်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တံဣဒ္ဓိဝိဓဉ္ဉာဏံ၊

၁။ ပါဠိယေဣဿာ-ဆဋ္ဌ။

ကို။ ဒေဝယာနိယော၊ နတ်ပြည်သို့သွားသော။ မဂ္ဂေါတိ၊ ခရီးဟူ၍။ ဝုတ္တံ၏။ ယေနစာတုမဟာရာဇိကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သမီပေ၊ အာနိး၌။ ဌိတမ်ပိ၊ ကည် သော်လည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ၍။ ဓမ္မတာယ၊ ဓမ္မတာသည်။ စောဒိ တော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ မဟာနုဘာဝါ၊ ကြီး သော တန်ခိုးရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မည်မာနော၊ အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍။ ဥာဏကံမိ၊ ၏။ မယမ်ပိဓေါ ဘိက္ခု နဇာနာမာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓဝိသယော၊ ဘုရားတို့၏အရာ၌။ ပဥ်၊ ကို။ ပုစ္ဆိတာ၊ မေးအပ်ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊တို့သည်။ နဇာနန္တိ၊ ကုန်။ တေနုံ၊ ကြောင့်။ ဧဝံဣဒံဝစနုံ၊ ငါတို့ မသိကုန် ဟူသော ဤစကားကို။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ မမ၊၏။ ဣဒံပဥ်၊ ကို။ ကထေတုံ၊ဖြေခြင်းငှာ။ နလဗ္ဘာ၊ မရ။ သိဃံ၊ လျင်စွာ။ ကထေထ၊ ဖြေကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တာဒေဝတာ၊ တို့ကို။ အဇ္ဈောတ္ထရိ၊ နှိပ်စက်၏။ ပုနပ္ပုနုံ၊ လဲ။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ တာဒေဝတာ၊ တို့သည်။ (အာဟံသု၌စပ်) ။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ နော၊ တို့ကို။ အဇ္ဈောတ္ထရတိ၊ နှိပ်စက်၏။ ဟန္ဒ၊ယခု။ နံဘိက္ခုံ၊ ကို။ နော၊ ငါတို့၏။ (သမ္မန်ထည့်)။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ မုဉ္စိဿာမ၊ လွှတ် စေကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ၍။ အတ္ထိခေါ ဘိက္ခု စတ္တာရော မဟာ ရာဇာနောတိအာဒိ ံ၊ ကို။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ တတ္ထပါဠေ၊ ၌။ အဘိက္ကန္တတရာ တိ၊ ကား။ အဘိက္ကန္တတရာ၊ အထူးသဖြင့်လွန်သော တန်ခိုးပညာရှိကုန်၏။ ပဏီတတရာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝဏ္ဏ ယသ ဣဿရိယာဒီဟိ၊ အဆင်း အခြံအရံ စည်းစိမ် အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဥတ္တမတရာ၊ အထူးသဖြင့် မြတ်ကုန်၏။ ဧတေန နယေန၊ ဖြင့်။ သမ္ပဝါရေသု၊ တို့၌။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဒေါတမ္ပေါ၊ ၏။

၄၉၁-၄၉၃။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဝိသေသော၊ တည်း။ သက္ကော၊ သိကြားဖြစ်သော။ ဒေဝရာဇာ၊ နတ်မင်းကြီးသည်။ စိန္တေသိကိရ၊ တတ်။ ကိံ စိန္တေသိ၊ နည်းဟူမူကား။ အယံပဥ္ဉော၊ ဤပြဿနာသည်။ ဗုဒ္ဓဝိသယော၊ ဘုရားတို့၏အရာတည်း။ အညေန၊ ဘုရားမှတပါးသောသူသည်။ ဝိဿဇ္ဇေတုံ၊ ဖြေခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ နိုင်။ အယဉ္စဘိက္ခု၊ သည်လည်း။ အဂ္ဂိံ၊ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ခဇ္ဇောပနကံ၊ ပိုးစုန်းကြူးကို။ ဓမေန္တော ဝိယ၊ မှုတ်သကဲ့သို့ ၎င်း။ ဘေရိံ၊ စည်ကြီးကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဥဒရံ၊ ဝမ်းကို။ ဝါဒေန္တော ဝိယ၊ တီးသကဲ့သို့ ၎င်း။ လောကေ၊ ၌။ အဂ္ဂပုဂ္ဂလံ၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊

ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဒေဝတာ၊ ကိုကို။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးသည်ဖြစ်၍။ဝိစရတိ၊၏။ နံဘိက္ခုံ၊ ကို။ သတ္ထု၊ ဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ပေသေမိ၊ စေအံ့။ ဤတို့၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊၏။တဇတော၊မှ။ ပုနဒေဝ၊ တဖန်သော်လျှင်။ သော၊ထိုသိကြားမင်းသည်။ စိန္တေသိ၊ ၏။ သုဒ္ဒရမ္မိ၊ ဒေလွန်ဝေးသော အရပ်သို့လည်း။ ဂန္ဒွာ၊ ၍။ သတ္ထု၊ ၏။ သန္တိကေယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ နိက္ကခ်ေါ၊ယုံမှားကင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ သေ သော် ပုဂ္ဂလောနာမ၊ ဤသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်။ အတ္ထိဒေဝ၊ ရှိသလျှင်ကတည်း။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ အာဟိဏ္ဍန္တော၊ လည်သည်ဖြစ်၍။ တာဝကိလမတု၊ ပင်ပန်းစေဦး။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဇာနိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဤတို့၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ တဇတော၊မှ။တံဘိက္ခုံ၊ကို။ အဟမ်ပိခေါတိ အာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဗြဟ္မဃာနိယောပိ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ သွားသော ခရီးသည်လည်း။ ဒေဝယဲာနိယဲသဒိသောဝ၊ နတ်ပြည်သို့ သွားသော ခရီးနှင့် တူသလျှင် ကတည်း။ ဒေဝယာနိယမဂ္ဂေါတိ ဝါ၊ ဒေဝယာနိယမဂ္ဂ ဟူ၍ဆင်း။ ဗြဟ္မယာနိယမဂ္ဂေါတိဝါ၊ ဟူ၍ဆင်း။ မေ့မော်သေတူတိဝါ၊ ဟူ၍ဆင်း။ ကေစိတ္တကွဏိက အာပုနာတိဝါ၊ ဟူ၍ဆင်း။ သန္နိဋ္ဌာနိကစေတနာတိ ဝါ၊ ဟူ၍ဆင်း။ မဟဂ္ဂတစိတ္တန္တိဝါ၊ ဟူ၍ဆင်း။ အာဘိညာဏန္တိဝါ၊ အာဘိညာဉ် ဟူ၍ဆင်း။ ဧတံသဗ္ဗံ၊ အ လုံး စုံ သော အ မည် သည်။ ဤဒ္ဓိဝိဓဉာဏသော၊ ၏သာလျှင်။ နာမံ၊ တည်း။

၄၉၄။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဂမနပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ဗြဟ္မာ့ရောက်သည်မှရှေးအဘို့၌။ ပဝတ္တံ၊ သော။ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်တည်း။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဥဒယဗ္ဗတော၊ တဲက်သော။ သူရိယဿ၊ နေ၏။ အရုဏဂ္ဂံ၊ အရုဏ်ညွန့်သည်။ နိမိတ္တံဝိယ၊ နေပေါ်ခြင်းကို သိကြောင်းနိမိတ်ဖြစ်သကဲ့သို့တည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဤဒါနေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ အာဂမိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဤတိဝေဝံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ဇာနာမ၊ ကုန်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ဒီပယိ သု၊ ပြကုန်၏။ ပါတုရဟောသိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပါကဋဋ္ဌော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ သော ဗြဟ္မာ၊ သည်။ (အာဟ၌စပ်)။ တေနဘိက္ခုနော၊ သည်။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍။ အတ္ထဒေါ၊ ၏။ အဝိသယဘာဝံ၊ အရာမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဉတွာ၊ သိ၍။ အာဟံ၊ သည်။ နဇာနာမိ၊ မသိ။ ဤတိ၊ ဤသို့။ သစေ ဝက္ခေမိ၊ ဒုံ။

ဣမေ၊ ဤဗြဟ္မာတို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပရိဘဝိဿန္တိ၊ နှိပ်စက်ကုန်လတ္တံ့။ ဇာနန္တောဝ်ဝိယ၊ သိသကဲ့သို့။ ယံကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော စကားကို။ အထ ကထေဿာမိ၊ အံ့။ အယံဘိက္ခု၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ဝေယျာဂရဏေန၊ ပြဿနာကို ဖြေခြင်းဖြင့်။ အနာရဒ္ဓစိတ္တော၊ မနှစ်သက်သေးစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိသောသေယျံ၊ ပင်ပန်းရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ဝါဒံ၊ ကို။ အာရောပေဿတိ၊ အပြစ်တင်လတ္တံ့။ အဟာမသို့ ဘိက္ခု၊ ဗြဟ္မာတိအာဒိနိပန၊ အဟာမသို့ ဘိက္ခု၊ ဗြဟ္မာ အစရှိသော စကားတို့ကို။ ဘဏန္တဿဲ၊ ဆိုသော။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ကောစိ၊ သူသည်။ နသဒ္ဒဟိဿတိ၊ မယုံလတ္တံ့။ ယန္နူနာ ယဒိပန၊ အာကယ်၍။ အဟံ၊ သည်။ ဝိက္ခေပံ၊ စကားပြန့်လွင့်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဣမံဘိက္ခုံ၊ ကို။ သတ္ထု၊ ၏။ သန္တိကံယေဝ၊ သို့သာလျှင်။ ပေသေယျံ၊ စေရုပါ မူကား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ အဟမသို့ ဘိက္ခု ဗြာဟ္မဝတိအာဒိ၊ ကို။ အာဟာ၊ ၏။

၄၉၅-၄၉၆။ ကေမန္တံအပနေတွာတိ ဣင်္ဃကမ္မံ၊ ကို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အကာသိ၊ နည်း။ ကုဟ့ကတ္တာ၊ လျှို့ဝှက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဗဟိဒ္ဓါ ပရိယိဋ္ဌန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ တေလတ္ထိကော၊ ဆီကို အလိုရှိသော ယောကျ်ား သည်။ ဝါလိကံ၊ သဲကို။ နိပ္ပိဋ္ဌိယမာနောဝိယ၊ ညှစ်သကဲ့သို့။ ယာဝဗြဟ္မလောကာ၊ အောင်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ တပါးသောသူတို့၏အထံ၌။ ပရိယေသနံ၊ မဟာဘုတ်တို့၏ချုပ်ရာကိုရှာခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။

၄၉၇။ သကုဏန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာကံဝါ၊ ကျီးကိုဌင်း။ ကုလလံဝါ၊ စွန်ရဲကိုဌင်း။ (သိန်းကိုလည်းဟူ)။နခေါ ဧသော ဘိက္ခု ပဠော ဧဝံပုစ္ဆိတမ္ပေဝ တိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ (ပဋိသေဓေတိ၌ ကံဒုပ်)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (ပဋိသေဓေတိ၌ ကတ္တာဒုပ်)။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဒေသသေနေဝ၊ အစိတ်ဖြင့်သာလျှင်။ ပဠော၊ ကို။ ပုစ္ဆိတမ္ပေဝ၊ ၏။ အယဉ္စခေါဘိက္ခု၊ သည်ကား။ အနုပါဒိန္နကေပိ၊ ဥတုဇရုပ်တို့ကိုလည်း။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ နိပ္ပဒေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဋိသေဓေတိ၊ မြင်ဟော်မူ၏။

သနည်းဟု အစိတ်ဖြင့်သာမေးအပ်လျက် မမေးမူ၍ ဣမေစတ္တာရော မဟာဘူတာဟု အကြွင်းမဲ့ သာမညမေးသောကြောင့် နခေါ ဧသောဘိက္ခု၊ ပဥ္ဉော ဧဝံ ပုစ္ဆိတမ္ဘော ဟူ၍ ဘုရားမြစ်တော်မူသည် ဟူလိုသော်။

ပုစ္ဆာမဉ္ဇသ၊ ပြဿနာကိုမေးခြင်း၌ တွေဝေသော။ ဇနဿ၊ အား။ ပုစ္ဆာယ၊ ၌။ (၏ လည်းဟူ)။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ဒဒေယ္ယတ္ထာ၊ ပြ၍။ ပုစ္ဆံ၊ ပုစ္ဆာကို။ သိက္ခာပဒတ္ထာ၊ သင်စေ၍။ ယံပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနံ၊ အကြင်ပြဿနာကိုဖြေခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေံ ပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ အာစိဏ္ဏံကိရ၊ အလေ့ အကျက်တော်ဖြစ်သတတ်။ ကဿပ၊ ကြောင့်။ ပုစ္ဆံ၊ ကို။ သိက္ခာပေတ္ဝာ၊ ၍။ ပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ အာစိဏ္ဏံ၊ အလေ့အကျက်တော်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ပုစ္ဆိတုံ၊ ငှာ။ အဇာနိတ္ဝာ၊ ၍။ ပရိပုစ္ဆန္တော၊ မေးသောသူ သည်။ ဒုဝိညာပယော၊ သိနိုင်ခဲသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုစ္ဆံ၊ ကို၊ သိက္ခာပေတ္ဝာ၊ ၍။ ပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနံ၊ သည်။ အာစိဏ္ဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၄၉၈။ ပဥ္ဉံ၊ ကို။ သိက္ခာပေန္တောပန၊ သင်စေလိုသည် ဖြစ်၍ကား။ ကတ္ထအာပေါစာတိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထပါဠေ၊ ၌။ နဂါဓိတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ နပတိဋ္ဌာတိ၊ မတည်သနည်း။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ မဟာဘူတာ၊ တို့သည်။ ကိံ၊ အာဘယ်ကို။ အာဂမ္မ၊ စဲ၍။ အပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာမရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ အနက်။ ဥပါဒိန္နံ၊ ဃယဝ၊ ဥပါဒိန္နရုပ်ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ ဒီဃံရဿန္တိ ဣမိနာပဒဒ္ဝယေန၊ ဖြင့်။ သဏ္ဌာနဝသေန၊ သဏ္ဌာန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဥပါဒါရူပံ၊ ဥပါဒါရုပ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အဇုံထူလန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ခုဒ္ဒကံဝါ၊ ငယ်သောရုပ်ငှင်း။ မဟန္တံဝါ၊ ကြီးသောရုပ်ငှင်း။ ဣမိနာပိ၊ ဤပုဒ်နှစ်ခု အပေါင်းဖြင့်လည်း။ ဥပါဒါရူပေ၊ ဥပါဒါရုပ်အပေါင်း၌။ ဝဏ္ဏမတ္တမေဝ၊ အဆင်းအရောင်မျှကိုသာလျှင် ကထိတံ၊ ၏။ သုဘာသုဘန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သုဘဥ္စ၊ တင့်တယ်သည်လည်းဖြစ်သော။ အသုဘဥ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ဥပါဒါ ရူပမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ကထိတံ၊ ၏။ ကိံပန၊ အသို့နည်း။ ဥပါဒါရူပံ၊ သည်။ သုဘန္တိ၊ သုဘရုပ်ဟူ၍ဆိုင်း။ အသုဘန္တိ၊ ဟူ၍ဆိုင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စေဝဒေယျ၊ အံ့။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣဒ္ဓာနိဋ္ဌာရမ္မဏံပန၊ ကိုကား။

ဧဝံ၊ ဤသို့သုဘရုပ် အသုဘရုပ်ဟူ၍။ ကထိတံ၊ ၏။ နာမဥ္စရူပဉ္စာတိ၊ ဟူသည်ကား။ နာမဥ္စ၊ နာမ်ဌင်း။ ဒီဃာဒိဘေဒံ၊ ရှည်သောသဏ္ဌာန်စသော အပြားရှိသေး။ ရူပဥ္စ၊ ဌင်း။ ဥပရုဇ္ဈတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်သနည်း။ ကိံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ တေံနာမရူပံ၊ သည်။ အသေသံ၊ မဲ့။ နပဝတ္တတိ၊နည်း။

၄၉၉။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတံဗုံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆနံ၊ ကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ ဣဒါနိ၊ ဦး။ ဝိဿဇ္ဇနံ၊ ကို။ ဒဿေန္တော၊ ဖြစ်၍။ တတြာဧယျောကရဏံ ဘဝတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝတွာ၊ ၍။ ဝိညာဏန္တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟာ၊ ၏။ ကတ္ထပါဠေ၊ ထိုဝိညာဏ်အစရှိသော ပါဠိတော်။ သမဘိနိဝိဋ္ဌဿ၊ သော။ ဝိညာဏန္တိပဒဿ၊ ပုဒ်၏။ ဝိညာတဗ္ဗန္တိ ဝိညာဏန္တိ၊ ဝိညာတဗ္ဗန္တိ ဝိညာဏံ ဟူ၍။ ဝစနတ္ထော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ယံနိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ပစ္စဝေက္ခဏာညဏေန၊ ဖြင့်။ (မဂ္ဂညာဏေန၊ ဖြင့်လည်းဟူ)။ ဝိညာဇာဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့သို့ပစ္စဝေက္ခဏာညာဏ် မဂ်ညာဏ်ဖြင့် သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တံနိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ ဝိညာဏံ၊ မည်၏။ ဧတေ၊ ထိုဝိညာဏ်ဟူသော အမည်သည်။ နိဗ္ဗာနဿ၊ ၏။ နာမံ၊ တည်း။ တဲ့ဒေတံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်။ နှဲဒဿနာဘာဝတော၊ စက္ခု ဝိညာဏ်ဖြင့်ရှုအပ်သော သဘောမရှိခြင်းကြောင့်။ အနိဒ္ဒဿနံ၊ မည်၏။ ဧတဿ နိဗ္ဗာနဿ၊ အား။ ဥပါဒေန္တော၀၊ ဥပါဒ်အပိုင်းအခြားသည်ဌင်း။ ဝယန္တော၀၊ ဘင်အပိုင်းအခြားသည်ဌင်း။ ဌိတဿ၊ တည်သောသဘော တရား၏။ အညထတ္တန္တော၀၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းတည်းဟူသော အပိုင်းအခြားသည်ဌင်း။နံတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိတသ္မာ၊ကြောင့်။ တံနိဗ္ဗာနံ၊သည်၊ အနန္တံ၊ မည်၏။ ပဘင်္ဂိပန ဧတံဝစနံ၊ သည်ကား။ တိတ္ထဿ၊ ဆိပ်ကမ်း၏။ နာမံကိရ၊ အမည်ဖြစ်သတတ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တံတိတ္ထံ၊သည်။ ပပန္နဿိတ္ထောတိဣမိနာ ဝစနတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ပပံ၊ မည်၏။ ဧတ္ထ ဧတသ္မိံ တိတ္ထေ၊ ၌။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ သို့။ ပပန္နဿိ၊ သက်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံတိတ္ထံ၊ သည်။ ပပံ၊ မည်၏။ ပကာရဿပန၊ ၏ကား။ ဘကာရော၊ ဘအက္ခရာကို။ ကတော၊ ၏။ အဿ နိဗ္ဗာနဿ၊ အား။ သဗ္ဗတောပဘံ၊ အလုံးစုံသော ဆိပ်ကမ်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံနိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ သဗ္ဗတောပဘံ၊ မည်၏။

နိဗ္ဗာန်၏ အလုံးစုံဆိပ်ကမ်း၏အဖြစ်ကို ဥပမာဖြင့် ထင်စွာပြတော်မူလို၍ နိဗ္ဗာနဿကိရ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား-

နိဗ္ဗာနဿ၊ ၏။ (တိတ္ထံ အတိတ္ထံနာမဋ္ဌစပ်)။ မဟာဿမုဒ္ဒဿ၊ ၏။ (တိတ္ထံ အတိတ္ထံနာမဋ္ဌစပ်)။ ယဓေတာ ယတော၊ အကြင်အကြင်အရပ်မှ။ သြတရိတုံကာမာ၊ သက်လိုကဲ့နှ်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တံတဓေဝ၊ ထိုထိုသောအရပ်သည်သာလျှင်။ တိတ္ထံ၊ ဆိပ်ကမ်းမည်၏။ အတိတ္ထံနာမ၊ ဆိပ်မဟုတ်သော အရပ်မည်သည်။ နတ္ထိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ အဋ္ဌတ်သာယ၊ သုံးဆဲ့ရှစ်ပါးအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ကမ္မဋ္ဌာနေသု၊ တို့တွင်။ ယေန ယေနမုခေန၊ အကြင် အကြင် ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ သို့။ သြတရိတုကာမာ၊ ဝင်လိုကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တံတမုခဝ၊ ထိုထိုသော ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်သာလျှင်။ တိတ္ထံ၊ ဆိပ်ကမ်းမည်၏။ အတိတ္ထံနာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိကိရ၊ သတတ်။ (နိဗ္ဗာနဿဟု ရှိပြန်၏။ မသင့်ပြီ,။ တေန၊ ကြောင့်။ သေဋ္ဌတာ ပဘဲန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

အဋ္ဌတိံသာယ ကမ္မဋ္ဌာနေသု အရကို ကမ္မဋ္ဌာန်းလေးဆယ်၌ အာလောကကသိဏ်း အာကာသ ကသိဏ်းတို့ကို ပါဠိတော်၌ မလာသောကြောင့် ထိုကသိဏ်းနှစ်ပါးကို ကြဉ်၍ ယူလေ။

ဇေတ္ထအာပေါစာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇေတ္ထနိဗ္ဗာနေ၊ ၌။ (အပ္ပဇေတ္တံ၌စပ်)။ ဣဒံ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ အာရုံပြု၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ အာဒိပါတိအာဒိ နာ၊ အာပေါဋ္ဌိသို့အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ သော။ ဧတံဥပါဒိန္နက ဓမ္မဇာတံ၊ ဤဥပါဒိန္နကဓမ္မ အပေါင်းသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပါဒိန္နကဓမ္မဇာတဿ၊ ၏။ (သမ္ဗန်ထည့်)။ အပ္ပဇေတ္တံ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဣဒါနိ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုဥပါဒိန္နက တရားအပေါင်း၏။ နိရုဇ္ဈနုပါယံ၊ ချုပ်ခြင်း၏အကြောင်းကို။ ဒဿေန္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝိညာဏဿ။ ပ။ ဥပရုဇ္ဈတိတိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တတ္ထပါဠေ၊ ၌။ဝိညာဏနိရောဓောတိ ဇေတ္ထပါဠေ၊ ၌။ စရိမက ဝိညာဏမ္ပိ၊ အဆုံးစွန်သော ဝိညာဏ်သည်ဌင်း။ အဘိသင်္ခရ-ဝိညာဏမ္ပိ၊ ဘဝသစ်ကို ပြုပြင်သော ဝိညာဏ်သည်ဌင်း။ ဝိညဲဏံ၊ မည်၏။ ဟိ-တဒေဝသစ္ဆံ၊ ၏။ စရိမကဝိညာဏဿပိ၊ ၏လည်း။ နိရောဓေန၊ ချုပ်ခြင်း

ကြောင့်။ ဇော်ထေ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌။ တေ ဥပါဒိန္နကမမ္မဇာတံ၊ သည်။ ဥပရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ ကိမိဝ၊ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဝိဇ္ဈာတ ဒီပသိခါဝိယ၊ဆီ မီးစာကုန်၍ ငြိမ်းသော ဆီမီးလျှံကဲ့သို့။ အပဏ္ဏတ္တိကဘာဝံ၊ အမည်မရှိသည်၏အဖြစ်သို့။ ယာတိ၊ ၏။ (ဤတိသဒ္ဒါကား ပရိသမာပနတည်း)။အာဘိသခ်ါရ ဝိညာဏသာပိ၏လည်း။ အနုပ္ပါဒနိရောဓေန၊အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် တဖန်မဖြစ်သော ချုပ်ခြင်းဖြင့် ချုပ်ခြင်း ကြောင့်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ယထာကိံ ဝစနံ၊ ကို။ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟ၊ ဆိုဘူး သနည်းဟူမူကား။ သောတာပတ္တိ ။ပ။ ဧတ္ထတေ နိရုဇ္ဈန္တိတိ ဤဒံဝစနံ၊ကို။ အာဟ၊ ၏။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဉာဏေန၊ ဖြင့်။ အဘိသခ်ါရဝိညာဏသ၊ ဘဝ သစ်ကို ပြုပြင်တတ်သော ဝိညာဏ်၏။ နိရောဓေန၊ ကြောင့်။ သတ္တာဘဝေ၊ ခုနစ်ဘဝတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ အနမတဂ္ဂေ၊ မသိအပ်သောအစရှိသော။ (အစ မထင်သောလည်းဟူ)။ သံသာရေ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌။ နာမဥ္စ၊ ၎င်း။ ရူပဥ္စ၊ ၎င်း။ ယေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ဥပပဇ္ဇေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။တေနာမရူပါ၊ တို့သည်။ ဇော်ထေ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားကို။ မဟာနိဒ္ဒေသေ ၊ မဟာနိဒ္ဒေသ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌။ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သလျှင်ကတည်း။

ဤတိ သုမင်္ဂလဝိလာသိနိယာ ဒီဃနိကာယဋ္ဌကထာယ ကေဝဋ္ဋသုတ္တဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၁-ကေဝဋ္ဋသုတ်ပြီး၏။

၁။ ဗုဒ္ဓနိဒ္ဒေသေ-ဆဋ္ဌ။

၁၂-လောဟိစ္စသုတ်

လောဟိစ္စဗြာဟ္မဏဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ

၅၀၁။ ဧဝံမေသုတံ ။ပ။ ကောသလေသူတိ ဣဒံသုတ္တံ၊ သည်။လောဟိစ္စသုတ်၊ တည်း။ တစြ၊ ထိုလောဟိစ္စသုတ်၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုတ္တာနုပဒဝဏ္ဏနာ၊ မထင်ကုန်သောပုဒ်တို့၏ အဖွင့်တည်း။ သာလဝတိကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တဿဂါမဿ၊ ထိုသာလဝတိအမည်ရှိသောရွာ၏။ နာမံ၊ တည်း။ သောဂါမေ၊ ကို။ ဝတိယာ၊ စောင်ရန်းဖြင့်။ ပရိက္ခိတ္တောဝိယ၊ ရံသကဲ့သို့။ သမန္တတော၊ မှ။ သာလပန္တိယာ၊ အင်ကြင်းပင်အစဉ်ဖြင့်။ ပရိက္ခိတ္တောကိရ၊ ရံအပ်သတတ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သာလဝတိကာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။ လောဟိစ္စောတိ၊ ဟူသည်ကား။ တဿဖြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ နာမံ၊ တည်း။

၅၀၂။ ပံပေကတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရာနုကမ္မာ ဝိရဟိတတ္တာ၊ သူတပါး တို့အား သနားခြင်းမှ ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ လာမကံ၊ ယုတ်သော။ ဥစ္ဆေဒဒဿဿတာနံ၊ ဥစ္ဆေဒဒဿနယူ သဿတဒဿနယူတို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါး သောအယူသည်။ နံ၊ မဟုတ်။ ဥပပဇ္ဇံဟောတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ဇာတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကေစလဉ္ဆသက်သက်လျင်။စိတ္တော၊ ၌။ဇာတမတ္တမေဝ၊ဖြစ်ကာမျှ သာလျင်။ နံ၊ မဟုတ်။ သော၊ ထိုလောဟိစ္စ ပုဏ္ဏားသည်။ တသော၊ ထို ပုဏ္ဏား၏သာလျင်။ ပရိသမင္ဂေါပိ၊ ၌လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သာသတိယေဝ၊ တည်း။ ကိဉ္စိပရောပရသာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရော၊ တယောက်သော။ယောဇနော၊ ကို။ ပရေန၊ တယောက်သည်။ အနုဿာသိယတိ၊ ဆုံးမအပ်၏။သောဇနော၊ ထိုဆုံးမအပ်သောသူသည်။ တဿ အနုသာသကဿ၊ ထိုဆုံးမတတ် သောသူအား။ ကိံကရိဿတိ၊ အသို့ပြုလတ္တံ့နည်း။ အတ္တာနံ၊ မိမိသည်။ ပဋိလဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော။ ကုသလံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ကို။ အတ္တာနာဝ၊ သည်သာလျင်။ သက္ကတ္တာ၊ အရိုအသေပြု၍။ ဂရုံကတ္တာ၊ အလေးအမြတ် ပြု၍။ ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ နေရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ၏။

၅၀၄။ ရောသိကံနာမပိတံအာမန္တေသိတိ ဧတ္ထပါဒေ၊ ၌။ ရောသိကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ရောသိကာ ဟူ၍။ ဣတ္ထိလိင်ဝသေန်၊ ဣတ္ထိလိင်၏

အစ္စမ်းဖြင့်။ လဒ္ဓနာမံ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော။ နှာပိတံ၊ ဆတ္တာသည်ကို။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရောဟိစ္စ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အာဂမနံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ စိန္တေသိကိရ၊ တတ်။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ဂန္ဒွာ၊ ၍။ ဒိဋ္ဌနာမ၊ ဖူးမြင်ခြင်းမည်သည်ကား။ ဘာရော၊ ဝန်လေး၏။ ဂေဟံပန၊ သို့ကား။ အာဏာပေတ္ဝာ၊ ပင့်၍။ ပဿိဿာမိစေဝ၊ ဖူးလည်းဖူးမြင်အံ့။ ယထာသတ္တိံ၊ အစ္စမ်းသတ္တိအား လျော်စွာ။ အာဂန္တုကဘိက္ခူ၊ ဧည့်သည်ဆွမ်းကိုလည်း။ ဒဿာမိ၊ လှူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝေန္ဒပိတံ၊ ဤရောဟိကာအမည်ရှိသော ဆတ္တာသည်ကို။ အာမန္တေသိ၊ ၏။

၅၀၈။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော ဟောတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကထာဖာသုကတ္တံ၊ စကားပြောခြင်းငှာ။ ပစ္ဆတော ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ အနုဗန္ဓော၊ အစဉ်လိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိဒေစေတူတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိမောစေတု၊ လွတ်စေလော။ တံဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူကို။ ဝိနောဒေတု၊ ဖျောက်တော်မူခြင်းလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ အယံဥပါသကော၊ ဤဆတ္တာသည် ဖြစ်သော ဒါယကာသည်။ လောဟိစ္စဿ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ ပိယသဟာယကော၊ ချစ်သောအဆွေခင်ပွန်းသည်။ အဟောသိကိရ၊ တတ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တဿ၊ ထိုလောဟိစ္စပုဏ္ဏား၏။ အတ္ထကာမတာယ၊ အကျိုးကိုအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ အပ္ပေဝနာမသိယာတိ ဧတ္ထပါဒ္ဒေ၊ ၌။ ပဌမဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂဇ္ဇတိ၊ ကြုံးဝါးတော်မူ၏။ ဒုတိယဝစနေန၊ ဖြင့်။ အနုဂဇ္ဇတိ၊ တဆင့်ကြုံးဝါးတော်မူ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ကြုံးဝါးရာ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အဓိပ္ပါယောကိရ၊ အဓိပ္ပါယ်ဖြစ်သတတ်။ ရောသိကော၊ ရောသိကာ။ တေ ဒတ္ထုမဝ၊ ထိုသို့ သူဘပါးတို့၏ မိစ္ဆာအယူကို ဖျောက်ခြင်းငှာသာလျှင်။ မယာ၊ သည်။ စတ္တာရိ အသင်္ခ်ေယျာနိစ၊ လေးအသင်္ခ်ေတို့ပတ်လုံးငင်း။ ကပ္ပသတသဟဿဉ္စ၊ ကမ္ပာတသိန်းပတ်လုံးငင်း။ ဝိဝဓာ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိကုန်သော။ ဒုက္ကရာနိ၊ ပြုနိုင်ခဲသောအမှုတို့ကို။ ကရောန္တန၊ ပြုသည်ဖြစ်၍။ ပါရမိယော၊ တို့ကို။ ပူရိကာ၊ ဖြည့်အပ်ကုန်၏။ တေဒဒ္ဓတ္ထုမဝ၊ ထိုသူတပါးတို့၏ မိစ္ဆာအယူကို ဖျောက်ခြင်းငှာသာလျှင်။ သဗ္ဗညုတ

ညာဏံ၊ ကို။ ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်၏။ မေ၊ ငါ့အား။ လောဟိစ္စဿ၊ လေးဟိစ္စပုဏ္ဏား၏။ ဒိဋ္ဌဂတံ၊ မိစ္ဆာအယူကို။ ဘိန္ဒိတုံ၊ ဖျက် ခြင်းငှာ။ နဘာရော၊ ဝန်မလေး။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ပဌမဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂဇ္ဇတိ၊ ကြုံးဝါးဟော်မူ၏။ ရောသိကေ၊ ရောသိကာ။ ကေဝလံ၊ သက်။ လောဟိစ္စဿ၊ ၏။ (အာဂမနံဒ္ဋ္ဌ စပ်)။ မမ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ သို့။ အာဂမနံဝါ၊ လာခြင်း သည်ဌင်း။ နိသဇ္ဇံဝါ၊ နေခြင်းသည်ဌင်း။ ကထာသလ္လာပေါဝါ၊ စကား ပြောခြင်း စကားတုန့်ပေးခြင်းသည်ဌင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်လော။ လောဟိစ္စ သဒိသာနံ၊ လောဟိစ္စပုဏ္ဏားနှင့်တူသော ပုဏ္ဏားတို့၏။ သတသဟဿသခ်္ဂါပိ၊ တသိန်းအရေအတွက်သည်လည်း။ သစေဟောတိ၊ အံ့။ အဟံ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ မိစ္ဆာအယူကို။ (ကံထည့်)။ ဝိနောဒေတုံ၊ ဖျောက် ခြင်းငှာ။ ပဋိဗလော၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဧကဿ၊ တယောက်ထည်းသော။ လေးဟိစ္စဿပန၊ ၏ကား။ ဒိဋ္ဌိ ဝိနောဒနေ၊ မိစ္ဆာအယူကိုဖျောက်ခြင်း၌။ မယှံ၊ အား။ ကော၊ အဘယ် သို့သော။ ဘာရော၊ ဝန်လေးခြင်းသည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်အံ့နည်း။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေန္တော၊ ဖြစ်၍။ ဒုတိယဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုဂဇ္ဇတိ၊ တဆင့်ကြုံးဝါးတော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

လောဟိစ္စဖြောဟ္မဏာနုယောဂဝဏ္ဏနာ

ပါဠိတော်၌ဆိုအပ်သော အပ္ပေါနာမ သိယာ ရောသိကေ၊ အပ္ပေါနာမသိယာ ရောသိကေဟူသော ၍နှစ်ခွန်းသောစကားကို ပဌမဝစန ဒုတိယဝစနယူလေ။

၅၀၃။ သမုဒယ သဥ္ဇာတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ သမုဒယဿ၊ စည်းစိမ် အပေါင်း၏။ သဥ္ဇာတိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဘောဂုပ္ပါဒေါ၊ စည်းစိမ်အပေါင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကို။ (ဘောဂုပ္ပါဒေါကား သမုဒယသဥ္ဇာတိ ဟူသောပုဒ်၏ အဖွင့် တည်း)။ တတော၊ ထိုကာသိတိုင်း ကောသလတိုင်းတို့မှ။ ဥဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်သော။ ဓနဓညံ၊ ဥစ္စာစပါးကို။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ယေတံဥပဇီဝန္တီတိ၊ ဟူ သည် ကား။ ဉာတိ ပရိဇနဒါသ ကမ္မကရာဒယော၊ အ ဆွေ အ မျိုး ချစ်သော ကျွန်အမှုလုပ် အစ့ရှိကုန်သော။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဇီဝန္တိ၊ အသက်မွေးကုန်၏။ အန္တရာယ ကရောတိ၊ ကား။

လောဘန္တရာယကရော၊ လောဘ်၏ အန္တရာယ် ကို ပြု တတ် သည်။ ဟောတိ၊ လော။ ဟိတာနုကမ်ပိတ္တိတ္ထော၊ ဍ်။ ဟိတန်ဒိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝုစ္စိ၊ အစီးအပုံး တည်း။ အနုကမ်ပိတိ၊ ဟူသည်ကား။ အနုကမ်ပံ၊ သနားခြင်းကို။ ဣစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဝုစ္စိ၊ ကို။ ဣစ္ဆတိဝါ၊ လော။ နဣစ္ဆတိဝါ၊ လော။ ဣဘိအယံ ပါဋဌတ္ထော၊ ဤသို့ သော ပါဌ် အနက်ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိရယံဝါ တိရစ္ဆာနယောနိံဝါတိ၊ ဟူသည် ကား။ သာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ သစေသမ္ပဇဉ္ဉတိ၊ အ ကယ် ၍ ပြည့် စုံအံ့ ။ နိယတာ၊ နိယဘမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ကေသေန၊ စင်စစ်အား ဖြင့်။ နိရယေ၊ ဍ်။ နိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ နိယတာ၊ သည်။ နောစေ ဟောတိ၊ အံ့။ တိရစ္ဆာနယောနိယံ တိရစ္ဆာန်အမျိုးဍ်။ နိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

၅၁၀-၅၁၁။ ဣဒါနိ၊ ဍ်။ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္တာနော၊ ၏။ လောဘန္တရာ ယေန၊ လာဘ်၏အန္တရာယ်ဖြင့်။ သတ္တာ၊တို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိယထာ၊ထင်ရှားရှိကုန် သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ပရေသံ၊ သူဘပါးတို့၏။ လောဘန္တရာယေန၊ ဖြင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ နသံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ကုန် တသ္မာ၊ ကြောင့်။သုဋ္ဌုတရံ၊ ကောင်းမြတ် စွာ။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ပဝေစေတုကာမော၊ ကြဉ်စေလိုသည်။ဟုတ္ဝာ၍။ တံကိံ မညသိတိ၊ ကံကိံမညသိ အစရှိသော ဒုတိယံ၊ သော။ ဥပပတ္တိံ၊ ဖြစ်ကြောင်း ကို။ (အသင့်ကို လည်းဟူ)။ အာဟ၊ ပြီ။ ယေစိမေတိပဒဿ၊၏။ ယေစဣမေ တိ၊ ယေစဣဓမဟူ၍။ ပဒစ္ဆေဒေါ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ တထာဂတဿ၊ ငါ ဘုရား၏။ ဓမ္မဒဿနံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၍။ အရိယဘူမိံ၊ အရိယာဘူမိတို့၏ အရာသို့။ သြက္ကမိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှာ။ အသဒ္ဓကာန္တာ၊ ကုန်သော။ ကုလပုတ္တာ၊ကောင်း သော အကျင့်ရှိကုန်သော အမျိုးသားတို့သည်။ ဒိဗ္ဗာဂဗ္ဘာတိဣဒံဝစနံ၊ သည်။ ဥပယောဂတ္ထေ၊ ဒုတိယာအနက်ဍ်။ ပစ္စတ္တဝစနံ၊ ပဌမဝိဘတ်တည်း။ ဒိဗ္ဗေ၊ နတ် ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဂဗ္ဘေ၊ ပဋိသန္ဓေတို့ကို။ ဣတိအတ္ထော၊ အနက်။ ဒိဗ္ဗာ ဂဗ္ဘာတိတေတံဝစနံ၊ သည်။ (စသဒ္ဒါဝါကျရမ္ဘ)။ ဆန္နံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဒေဝလောကဝဲနံ၊ နတ်ပြည်တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ပရိပါစေန္တီတိ၊ ဟူသည် ကား။ ဒေဝလောကဂါမိနိံ၊နတ်ပြည်သို့ ရောက်စေတတ်သော။ပဋိပဒံ၊ဒုကျင့် ကို။ ပူရယမာနာ၊ ပြည့်စုံစေသည်ဖြစ်၍။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒဒမာနာ၊ ပေးကုန်သည်

ဖြစ်၍။ သီလံ၊ ကို။ ရက္ခမာနာ၊ စောင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂန္ဓမာလ၊ဒိဟိ၊ နံ့သာပန်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပူဇယမာနာ၊ ပူဇောကုန်သည်ဖြစ်၍။ဘာဝနံ၊ဘာဝနာကို။ ဘာဝယမာနာ၊ ပွားစေကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပါဒစန္တိ ဝိ၊ါဒေန္တိ၊ ရင့်စေကုန်၏။ ပရိပါစေန္တိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရိဏာမံ၊ ရင့်ခြင်းသို့။ဂမေန္တိ၊ ရောက်စေကုန်၏။ ဒိဗ္ဗာနံ ဘဝါနံ အဘိနိဗ္ဗတ္တိယာတိ ဧတ္ထပါဋ္ဌေ၊ ဋ္ဌ။ ဒိဗ္ဗဘဝါနံဝမ၊ မည်ကုန်သည်ကား။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဝိမာနာနံ၊ ဗိမာန်တို့တည်း။ တေသံ၊ ထိုနတ်ဗိမာန်တို့၏။နိဗ္ဗတ္တနတ္ထာယ၊ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ကွတိ အတ္ထော၊ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ အထဝါ၊ ကား။ ဒိဗ္ဗာဂဗ္ဘာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒါနာဒယော၊ အလှူအစရှိကုန်သော။ ပုညဝိသေသာ၊ ကောင်းမှုအထူးတို့တည်း။ဒိဗ္ဗာဘဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒေဝလောကေ၊ ဋ္ဌ။ ဝိပါကက္ခန္ဓာ၊ ဝိပါက်ခန္ဓာတို့တည်း။တေသံ၊ထိုနတ်ပြည်၌ဖြစ်သော ဝိပါက်ခန္ဓာတို့၏။နိဗ္ဗတ္တနတ္ထာယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ တာနိပုညာနိ၊ တို့ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ကွတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ တေသံ အန္တရာယ ကရောတီတိ၊ သည်ကား။ တေသံမဂ္ဂသမ္ပတ္တိ ဖလသမ္ပတ္တိဒိဗ္ဗဘဝဝိသေသာနံ၊ ထိုမဂ်၏ ပြည့်စုံခြင်း ဖိုလ်၏ပြည့်စုံခြင်း နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော ဝိပါက်ခန္ဓာကောင်းမှုအထူးတို့၏။အန္တရာယကရော၊အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်သည်။ဟောတိ၊၏။

တယောစေဒနာရဟစက္ကနာ

၅၁၃။ ကွတိ၊ ကျိသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧတ္ထာဝတာ၊ ကျိမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ အနိယာမိတေနဝ၊ အထူးမမှတ်သည်သဘောလျှင်ဖြစ်သော။ သြပမ္မဝိဓိနာ၊ ဥပမာအစီအရင်ဖြင့်။ ယဝဘဝဂ္ဂါ၊ အထက်ဘဝင်တိုင်အောင်။ ဥဂ္ဂတံ၊ တက်သော၊ ပြာဟ္မဏာဿ၊ ၏။ မာနံ၊ မာန်ကို။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖျက်ဆီး၍။ ကွဒါနိ၊ ဋ္ဌ။ စောဒနံ၊ရဟာ၊ စောဒနာခြင်းငှာ ထိုက်ကုန်သော။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ သတ္ထာရော၊ ဆရာတို့ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗတံ၊ ငှာ။တယော ဧဝါ မေ လောဟိစ္စာတိအာဒိ၊ ကို။ အာဟာ၊ပြီ။တတ္ထပါဋ္ဌေ၊ ဋ္ဌ။သာစောဒနာတိ၊ ဟူသည်ကား။တယော၊ ကုန်သော။ သတ္ထာရော၊ဆရာတို့ကို။ စောဒနာသဘာဝေန၊ စောဒနာသဘောသူအား။ ဧစောဒနာ၊ စောဒနာသည်။နအာသာစိတ္တံဥပဋ္ဌပေန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာသာယ အာဇာနနတာယ၊ ဝန်ခံသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ကို။ န ဥပဋ္ဌပေန္တိ၊ မဖြစ်စေကုန်။ ဧဝါက္ကမာတိ၊ ဟူသည်ကား။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်။

တာဿ၊ထိုဆရာ၏။သာဿနံ၊အဆုံးအမကို။ အကတ္တာ၊ မလိုက်နာမှု၍။ တဇေတာ၊ ထိုဆရာထံမှ"ဥပက္ကမိတ္တာ၊ဖဲ၍။ဝတ္တန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏ ဩသက္ကန္တိယာဝဝါဉဿက္ကေယျာတို့၊ဟူသည်ကား။ပဋိက္ကမန္တိယာ၊ဆုတ်သဖြင့်။ (အလိုရှိသဖြင့် လည်းဟူ)။ဥပဂစ္ဆယျ၊ကပ်ရာ၏။အနိစ္စန္တိယာ၊ အလိုမရှိသော မိန်းမနှင့်။သံယောဂံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ ဣဿစ္ဆယျ၊၏။ ကောယ၊ တယောက် သောမိန်းမနှင့်။သံယောဂံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ အနိစ္ဆန္တိယာ၊ အလိုမရှိသော မိန်းမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ကောဝ၊ တယောက်သော ယောကျ်ားသည်။ သံယောဂံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆေယျ၊ ၏။ ဣတိ အယံ ပါဠတ္ထော၊ ဤသို့သော ပါဠိအနက်ကို။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ပရမ္မုခိံ ဝါ အာလိင်္ဂေယျာတို့၊ ဟူသည်ကား။ ဒဋ္ဌုမ်ပိ၊ မြင်ခြင်းငှာလည်း။ အနိစ္ဆယမာနံ၊ အလိုမရှိသော။ ပရမ္မုခိံ၊ မျက်ကွယ်။ ဌိတံ၊ တည်သောသူကို။ ပစ္ဆတော၊ မှ။။ ဂန္ဆာ၊ ၍။ အာလိင်္ဂေယျ၊ လည်ဖက်ရာ၏။ **ဧဝံသမ္ပဒမိဒန္တိ**၊ ဟူသည်ကား။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ မမ၊ ၏။ သာဝကာ၊ တို့တည်း။ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုသာသန္တာသ၊ ဆုံးမခဲသော။(ထည့်ပါ)။ဣမဿာပိ သတ္ထုနော၊၏လည်း။သာဿနာ၊ အဆုံးအမမှ။ ဝေါက္ကမ္မ၊ ၍။ ဝတ္တမာနေပိ၊ ကျင့်သော်လည်း။ တေန လော-ဘေန၊ ထိုအခြံအရံဖြစ်သောတပည့်တို့ကို အလိုရှိသောလောဘဖြင့်၊ အနုသာသ တော၊ ဆုံးမသောဆရာအား။ ဣမံ လောဘဓမ္မံ၊ ဤလောဘတရားကို။ ဧဝံ သမ္ပဒမေဝ ဤဒိသမေဝ၊ ဤမျက်ကွယ်လည်ဖက်သည်နှင့် တူ၏ဟူ၍သာလျှင်။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ၏။ယေန လောဘဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ တံ၊ သည်။ ဩသက္ကန္တိ ယာ၊ အလိုမရှိသဖြင့်။ ဥဿက္ကန္တော ဝိယ၊ ကပ်သကဲ့သို့။ ပရမ္မုခိံ၊ မျက်ကွယ်။ အာလိင်္ဂန္တော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ၏။ တဝ၊ သင်၏။ သောလောဘ ဓမ္မော၊ သည်။ ဤဒိသော၊ ဤနှင့်တူ၏။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ တံစောဒနံ၊ ကို။အရဟာတိ၊ ထိုက်၏။ ကိဉ္စိပရော ပရဿ ကရိဿတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေန ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။အနုသာ သတိ၊ ၏။ တတ္ထ တသ္မိံ ဓမ္မေ၊ ၌။ အတ္တာနမေဝ၊ ကိုယ်ကိုသာလျှင်။ တာဝ သမ္ပာဒေဟိ၊ ပြည့်စုံစေဦးလော။ တာဝဥဇုံကရောဟိ၊ ဖြောင့်စွာ ပြုဦးလော။ ပရော၊ ဆုံးမတတ်သောသူတဖယောက်သည်။ပရဿ၊ ဆုံးမအပ်သော သူတပါး

အား။ကိ ံကရိဿတိ၊ အသ့ိပြုလတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စောဒနံ၊ စောဒနာ ကို့။ အရဟာတိ၊ ၏။

၅၁၄။ နိဒ္ဒါယိတမ္ဟိ၊ ဟူသည်ကား။ သဿရူပကာနိ၊ ကောက်ပင်နှင့်တူ ကုန်သော။ တိဏာနိ၊ တို့ကို့။ ဥပ္ပါဋေတွဲ၊ နှုတ်၍။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သည် ကို့။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။

၅၁၅။ တတိယဧဝဒနာယ၊ ဠ်။ ကိဉ္စိပရောပရိဿာတို့၊ ဟူသည်ကား။ အနုသာသနံ၊ အဆုံးအမကို့။ သမ္ဗဋ္ဌိစ္ဆနကာလတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အနု သာသိဘဗ္ဗော၊ ဆုံးမအပ်သော။ပဓရော၊ သူဘယောက်သည်။ အနုသာသကာသ၊ သော။ ပရိဿ၊ အား။ ကိ ံကရိဿတို့၊ နည်း။ ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထိုသူ၌။ အပ္ပေါဿုက္ကတံ၊ ကြောင့်ကြမရှိသည်၏ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ၍။ အတ္ထာနာ၊ သည်။ ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ သိအပ်သော။ဓမ္မံ၊ ကို့။ အတ္ထာနာဝ၊ သည်သာလျှင်။ မာဒနတ္ဝာ၊ မြတ်နိုး၍။ ပူရေတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ နေရာ၏။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ စောဒနံ၊ ကို့။ အရဟာတိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

နစောဒနာရဟသတ္ထုဝဏ္ဏနာ

၅၁၆။ နစောဒနာရဟောတိ၊ ဟူသည်ကား။အယံသတ္ထာ၊ ဤဆရာသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဌမမေဝ၊ စွာလျှင်။ အတ္တာနံ၊ ကို့။ ပတိရူပေ၊ လျောက် ပတ်သောအရပ်၌။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို့။ ဒေသေတိ၊ ၏။ အာသ သတ္ထုနော၊ ၏။ သာဝကာစ၊ တို့သည်လည်း။ အာသဝါ၊ လိုက်နာကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆရာဆုံးမတိုင်း။ ပဋိပဇ္ဇန်၊ ကျင့်ကုန်၏။ တာယပဋိပတ္တိယာစ၊ ထိုအကျင့်သည်လည်း။ မဟန္တံ၊ မြတ်သော။ ဝိသေသံ၊ အကျိုးထူးကို့။ အဓိဂစ္ဆန်၊ ရကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ စောဒနာရဟော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

၅၁၇။ နရကပပါတံ ပဘဉ္ဇောဘိ၊ ကား။ မယာ၊ သည်။ ဂဟိတာယ၊ သော၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ဖြင့်။ နာဂရပပါတံ၊ အပါယ်လေးပါးဟူသောဂူးမ်းပါးသို့။ ပဘဉ္ဇော၊ ကျသော။ အယံ၊ ကို့။ (ပတိဋ္ဌာပိတောကြိယာကို ငဲ့၍ကံအနက် ယောဇနာသည်)။ ဥဒ္ဒရိတ္ဝာထလေပတိဋ္ဌာပိတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ တံဒိဋ္ဌိ၊

ကို။ဆိန္ဒိတ္ထာဝ၊ ၍သာလျှင်။ဓမ္မဒေသနာဟတ္ထေန၊တရားဒေသနာတည်းဟူသော လက်ဖြင့်။ အပါယပတနတော၊ အပါယ်လေးပါးဌ်ကျခြင်းမှ။ ဥဒ္ဓရိတ္ထာ၊ ၍။ သဂ္ဂမဂ္ဂထလေ၊ နတ်ရွာခရီးတည်းဟူသော ကြည်းထက်ဌ်။ ဌပိတော၊ သည်။ အမှီ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဇေတ္ထ၊ ဤလောဟိစ္စသုတ်ဌ်။ သေသံ၊ ကြွင်းသောပုဒ်သည်။ ဥတ္တာနမေဝ၊ တည်း။

ဣတိ သုမင်္ဂလ ဝိလာသိနိယာ၊ဒီဃနိကာယဋ္ဌကထာယ လောဟိစ္စသုတ္တ-ဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၂-လောဟိစ္စသုတ်ပြီး၏။

၁၃-တေဝိဇ္ဇသုတ်

၅၁၈။ ဧဝံ မေ သုတံပ ။ပ။ကောသလေသူတိ ကုဒံသုတ္တံ၊သည်။တေဝိဇ္ဇ သုတ္တံ၊တေဝိဇ္ဇသုတ်တည်း။ တတြ၊ ထိုတေဝိဇ္ဇသုတ်၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည် ကား။ အနုတ္တာနုပဒဇ္ဈာနာ၊ တည်း။မနသာကဋ္ဌန်ကုဒံ၊ သည်။တဿဂါမဿ၊ ၏။ နာမံ၊ တည်း။ ဥတ္တရေန မနသာ ကဋ္ဌဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။မနသာကဋ္ဌ တော၊ မနသာကဋ္ဌ အမည်ရှိသောရွာမှ။ အဝိဒူရေ၊ မနိုးမဝေးသော။ ဥတ္တရ ပဿေ၊ မြောက်အရပ်၌။ အမ္ဗဝနေတိ၊ ဟူသည်ကား။ တရုဏမ္ဗရုက္ခသဏ္ဍေ၊ နုပျိုသော သရက်ပင်တော၌။ သောဘူမိဘာဂေါ၊ ထိုနုပျိုသော သရက်တော ရှိသော မြေအဘို့သည်။ ရမဏီယာကိရ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ် ရှိသတတ်။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ရဇတပဋ္ဌသဒိသာ၊ ငွေပြားအဆင်းနှင့်တူသော။ဝါလိကာ၊ သဲကို။ ဝိပ္ပကိဏ္ဏာ၊ ကြဲအပ်၏။ ဥပရိ၊ ၌။ မဏိဝိတာနံဝိယ၊ ပတ္တမြားဗိတာန်ကဲ့သို့။ ဃနသာခါပတ္တံ၊ တခဲနက်သော အခက်အရွက်ရှိသော။ အမ္ဗဝနံ၊ သရက်တော သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ အနုစ္ဆဝိဓက၊ လျော်ကပ်သော။ပဝိဝေကဲ သုခေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ချမ်းသာရာဖြစ်သော။တသ္မိံ အမ္ဗဝနေ၊ ၌။ဝိဟရတိ၊၏။ ဤတိ၊ အတ္ထော၊ အနက်။

၅၁၉။ အဘိညာဘာဝတိံ၊ ဟူသည်ကား။ ကုလစာရိတ္တာဒိသမ္ပတ္တိယာ၊ အမျိုးအကျင့် အစရှိသည်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသောအရပ် ၌။ ပညာတာ၊ ထင်ရှားကုန်သော။ စက်္ခုတိအာဒီနိ၊ စက်္ခုဤသို့ အစရှိကုန်သည် တို့သည်။ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့၏။ နာမာနိ၊ တို့တည်း။တတ္ထ၊ထိုပုဏ္ဏားတို့တွင်။ စက္ခု၊ စက်ပုဏ္ဏားသည်။ သြပဟာရဝါသိကော၂၊သြပဟာရမြို့လျှင် နေရာရှိ၏။ တာရုက္ခော၊ တာရုက္ခပုဏ္ဏားသည်။ ဇုတ္တာနဂ်လဝါသိကော၊ ဇုတ္တာနဂ်လဇန ပုဒ်လျှင်နေရာရှိ၏။ ပေါက္ခရသာတိ၊ ပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားသည်။ဥက္ကဋ္ဌဝါသိ ကော၊ ဥက္ကဋ္ဌမြို့လျှင်နေရာရှိ၏။ ဇာဏုဿောဏိ၊ ဇာဏုဿောဏိ ပုဏ္ဏားသည်။ သာဝတ္ထိဝါသိကော၊ သာဝတ္ထိမြို့လျှင်နေရာရှိ၏။တောဒေယျော၊ တောဒေယျ ပုဏ္ဏားသည်။ တုဒိဂါမဝါသိကော၊ တုဒိအမည်ရှိသော ရွာသည်လျှင် နေရာရှိ ၏။ အညေစာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အညေ၊ ကုန်သော။ ဗဟုဇနာစ၊ တို့သည်

၁။ အဘိညာတာ အဘိညာတာ။ ၂။ သြပါသာဒ ဝါသိကော-ဆဋ္ဌ၊

လည်း။ အတ္တနော အတ္တနော၊ ၏။ နိဝါသနဌာနေဟိ၊ နေရာ အရပ်တို့မှ။ အာဂန္ဆာ၊ ၍။ မန္တသဗ္ဗာယကရဏတ္ထံ၊ ပေဒင်ကိုသရဇ္ဈာယ်သည်ကိုပြုခြင်းငှာ။ တတ္ထ၊ ထိုသရက်ဥယျာဉ်၌။ ပဋိဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ မနသာကဋ္ဌဿ၊ မနသာကဋ္ဌရွာ၏။ ရမဏီယတာယ၊ နှလုံးမွေလျော်ဘွယ် ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုမနသာကဋ္ဌရွာ၌။ နဒီတီရေ၊မြစ်နား၌။ ဂေဟာနိ၊ တို့ကို။ ကာရေတွာ၊ စေ၍။ ပရိကို့ပါပေတွာ၊ရံစေ၍။ အညေသံ၊ ဂုန်သော။ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သောလူတို့၏။ ပဝေသနံ၊ ဝင်ရာကို။ (ဝင်ခြင်းကို လည်းဟူ)။ နိဝါဒရတ္ထာ၊ မြစ်၍။ အန္တရန္တရာ၊ ကြိုးကြားကြိုးကြား။ တတ္ထ၊ ထိုမြစ်နားသို့၊ ဂန္ဒွာ၊ ၍။ ဝသန္တိကိရ၊ နေကုန်သတတ်။

၅၂၀။ ဝါသေဋ္ဌ ဘာရဒ္ဝါဇာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပေါက္ခရသာတိနော၊ ပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏား၏။အန္တေဝါသိကဿ၊တပည့်ဖြစ်သော။ ဝါသေဋ္ဌဿစ၊ ဝါသေဋ္ဌ၏ဂုဏ်း။ တာရုက္ခန္တေဝါသိကဿ၊တာရုက္ခပုဏ္ဏား၏တပည့်ဖြစ်သော။ ဘာရဒ္ဝါဇဿစ၊ ဘာရဒ္ဝါဇ၏ဂုဏ်း။ ဇေတဝေ္ဟ၊ ထိုပုဏ္ဏားနှစ်ဃောက်တို့သည်။ ဇာတိသမ္ပန္နာ၊ ဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်။ အဟေသုံကိရ၊ ကုန်သတတ်။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ ဗေဒါနံ၊ တို့၏။ ပါရဂူ၊အဆုံးတိုင်အောင် သိကုန်သည်။ အဟေသုံကိရ၊ ကုန်သတတ်။ ဇဏ်ဝိဟာရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အတိစိရံ၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာ။ နိသဇ္ဇပစ္စယာ၊ ထိုင်၍နေခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကိလမထဝိနောဒနတ္ထာသ၊ ညောင်းညာခြင်းကို ဖျောက်ခြင်းငှာ။ဇဏ်စင်္ကံရံ၊ ကို။တေ၊ ထို၀ါသေဋ္ဌဘာရဒ္ဝါဇပုဏ္ဏား တို့သည်။ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ သဇ္ဈာယံသရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ သာယန္ဟေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ ဝုဋ္ဌဲယ၊ ထ၍။ နှာနိယသမ္ဘာရဂန္ဓ မာလာဒတလ ဓောတဝတ္ထာနိ၊ ရေချိုးကသယ်မှုန့် အဆောက်အဦ နုံသာပန်း ဆီ ဖြူစင်စွာဖွပ်ပြီးသော အဝတ်တို့ကို။ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ပရိဇနပရိဝုတာ၊ ပရိသတ်အပေါင်းခြံရံကုန်လျက်။နှာယိတုကာမာ၊ ရေချိုးလိုကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ နဒီတီရံ၊ သို့။ ဂန္ဒွာ၊ ၍။ရဇတပဋ္ဋဝဏ္ဏော၊ တူသော။ ဝါလိကာသဏ္ဍော၊ သဲပြင်၌။ အပဲရုပရံ၊ လူးလာ လူးလာ။ စင်္ကမံ သုကိရ၊ ကုန်သတတ်။ ဧဝံ၊ သို့။ စင်္ကမန္တံ၊ စင်္ကြံသွား သောသူသို့။ ဣတရော၊ တယောက်သောသူသည်။ အနုစင်္ကမိ၊ အစဉ်လိုက်

၍သွား၏။ ပုန၊ တဖန်။ ကွတရုံ၊ သို့၊ ကွတရော၊ သည်။ အနုစက်မိ၊၏။ တေန၊ ကြောင့်။ အနုစက်မန္တာနံ အနုဝိစရန္တာနန္တိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

မဂ္ဂါမဂ္ဂေတိ၊ ဟူသည်ကား။ မဂ္ဂေစ၊ ခရီးဟုတ်သည်၌ငင်း။ အမဂ္ဂေစ၊ ခရီးမဟုတ်သည်၌ငင်း။ ကတမံ၊ အဘယ်သို့သော။ ပဋိပဒံ၊ ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ကတမေန၊ သော။ မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ သုခံ၊ စွဲ။ ဗြဟ္မလောကံ၊ သို့။ ဂန္တုံ၊ ငှာ။ သက္ကာနုခေါ၊ တတ်နိုင်အံ့နည်း။ ကွတိဒံ၊ သို့။ မဂ္ဂါမဂ္ဂံ၊ ခရီးဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို။ အားရဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာဓပသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ ကွတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ အဋ္ဌသာယနောတိတေတံ၊ သည်။ ဥဇုမဂ္ဂဿ၊ ဖြောင့်သောခရီး၏။ ဝေဝစနံ၊ တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ မေတနမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ အဋ္ဌသာဥဇုကမေဝ၊ ဖြောင့်စွာသာလျှင်။ ဗြဟ္မလောကံ၊ သို့။ (ကံထည့်)။ အာယန္တိ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်တတ်ကုန်၏။ ကွတိတသ္မာ၊ ထို့သို့ ရောက် ကြောင်း ဖြစ်သည်၏ သတ္တိ ကြောင့်။ သေးမဂ္ဂါ၊ သည်။ အဋ္ဌာသးယနော၊ မည်၏။ နိယျာနိကော နိယျာတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ နိယျာယန္တော၊ သွားသောသူသည်။ နိယျာတိ၊ သွားတတ်၏။ ဂစ္ဆန္တော၊ သည်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ကွတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊၏။ **တက္ကရဿ ဗြဟ္မသဟဗျတာယာတိ၊** ဟူသည်ကား။ ယောဇနော၊ သည်။ တံမဂ္ဂံ၊ ကို။ ကရောတိ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။ (သွား၏ လည်းဟူ)။ တဿ၊ ထို့ခရီးကိုသွားသောသူ၏။ ဗြဟ္မုနော၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သဟဘာဝါယ၊ အတူဖြစ်ခြင်းငှာ။ ကေဌာနေ၊ တခုတည်း သော ဗြဟ္မာဘုံ၌။ ပါတုဘာဝါယ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ကွတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ယုဝယန္တိပဒဿ၊ ၏။ ယောအယန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဒစ္ဆေဒေါ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ အက္ခာတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကထိတော၊ ကြားအပ်၏။ ဒီပိတော၊ ပြအပ်၏။ ဗြာဟ္မဏေန ပေါက္ခရသာတိနာတိကွမိနာ ပါဠေန' ဖြင့်။ ဝါသေဋ္ဌော၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ အာစရိယံ၊ ကို။ အပဒိသတိ၊ ညွှန်း၏။ ကွတိ၊ ဤသို့။ ဝါသေဋ္ဌော၊ ဝါသေဋ္ဌပုဏ္ဏားသည်။ သကမေဝ၊ မိမိသာလျှင် ဖြစ်ခဿ။ အာစရိယဝါဒံ၊ ဆရာ့စကားကို။ ထောမေတွာ၊ ချီးမွမ်း၍။ ပဂ္ဂဏှိတွာ၊ ချီးမြှောက်၍။ ဝိစရတိ၊ လည်၏။ (သွား၏ လည်းဟူ)။ ဘာရဒ္ဒါ ဇောပိ၊ ဘာရဒ္ဒါဇပုဏ္ဏားသည်လည်း။ သကမေဝ၊ သာလျှင်ဖြစ်သော။

အာစရိယဝါဒံ၊ ကို။ ဪာမေတ္ထာ၊ ၍။ ပဂ္ဂဏှိတ္ထာ၊ ၍။ ဝိဧရတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ နေဝခေါ အသက္ခိ ဝါသေဋ္ဌောတိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၅၂-၅၂။ တတော၊ မှ။ ဝါသေဋ္ဌော၊ သည်။ ဥဘိန္နမ်ိ၊ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ကထာ၊ စကားသည်။ အနိယျာနိကာဝ၊ အံ့ဘွယ်မရှိသလျှင်ကတည်း။ (အကျိုးစီးပွားကို မဆောင်တတ်သလျှင်ကတည်း လည်းဟူ)။ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ၌။ မဂ္ဂကုသလော၊ ခရီး၌လိမ္မာသော။ ဘောတာဂေါတမေန၊ နှင့်။ သဒိသောနာမ၊ တူသောသူမည် သည်။ နတ္ထိစ၊ လျှင်တည်း။ ဘဝန္တဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်လည်း။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ ဝသတိ၊ ၏။ သောဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ နော၊ ငါတို့အား။ တုလံ၊ ချိန်ကို။ ဂဟေတ္ထာ၊ ကိုင်၍။ နိသိန္နဝါဏိဇ္ဇောဝိယ၊ နေသောကုန်သည်ကဲ့သို့။ ကဒ်ံ၊ ယုံမှားခြင်းကို။ ဆိန္ဒိဿတိ၊ ဖြတ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတ္ထာ၊ ၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဘာဂရဒ္ဓါဇဿ၊ အား။ အာရောစေတ္ထာ၊ ၍။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့သည် လည်း။ ဂန္ဒွာ၊ ၍။ အတ္တာနော၊ ၏။ ကထံ၊ စကားကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ အထခေါ ဝါသေဋ္ဌော။ပ။ တာရူက္ခေနာတိဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ထ္ထေဘောဂေါတမာတိ၊ဟူသည်ကား။ ဧတသ္မိံ မဂ္ဂါမဂ္ဂေ၊ ထိုခရီးဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌။ ဝိဂ္ဂဟောဝံ၊ ဒေါတိအာဒီသု၊ တို့၌။ ပုဗ္ဗဠ္ဟတ္တိကော၊ ရှေးအဘို့၌ဖြစ်သော ငြင်း ခုံခြင်း သည်။ ဝိဂ္ဂဟော၊ ဝိဂ္ဂဟမည်၏။ အပရဘာဂေါ၂၊ နောက်အဘို့၌ဖြစ်သော ငြင်းခုံခြင်းသည်။ ဝိဝါဒေါ၊ မည်၏။ ဒုဝိဓောပိ၊ နှစ်ပါး အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်ခဿ။ နာနာအာစရိယာနံ၊ တို့၏။ ဧသောဝါဒေါ၊ ဤအယူသည်။ နာနာဝါဒေါ၂၊ နာနာဝါဒမည်၏။

၅၂။ အထ ကိသ္မိံပန ဝေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ တုံ၊ သည်။ ဒုယမော၊ ဤသည်လျှင်။ မဂ္ဂေါ၊ ခရီးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာတ္တာနော၊ ၏။ အာစရိယ

၁။ အာရောစေသိ-ဆဋ္ဌ။ ၂။ အပရဘာဂေ-ဆဋ္ဌ။ ၃။ ဒုဝိဓောပိသော နာနာအာစရိယာနံ ဝါဒတော နာနာဝါဒေါ-ဆဋ္ဌ။ ၎င်းဋီသစ်၌ နာနာအာစရိယာနံ ဝါဒတောတိ နာနာရုစိကာနံ အာစရိယာနံ ဝါဒ ဘာဝ တော-ဟုဂုင်း၊ အဓုနာပန နာနာအာစရိယာနံ ဝါဒေါ နာနာဝါဒေါတိ ပါဠ္ဍောဟုဂုင်း မိန့်ဆို၏။

ဝါဒမေဝ၊ ဆရာ့အယူကိုသာလျှင်။ ပဂ္ဂယှ၊ ချီးမြှောက်၍။ တိဋ္ဌသိ၊ တည်၏။ ဘာရဒ္ဒါဇောပိ၊ ဘာရဒ္ဒါဇ သည် လည်း။ အတ္တာနော၊ ၏။ အာစရိယ ဝါဒမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပဂ္ဂယှဲ၊ ၍။ တိဋ္ဌသိ၊ ၏။ ကောဿပိ၊ တယောက်၏လည်း။ ဧကသ္မိံ၊ တယောက်၌။ သံသယော၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ကိသ္မိံ၊ အဘယ်၌။ ဇေဝါ၊ သင်တို့၏။ ဝိဂ္ဂဟော၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ နံ့သည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။

၅၂၄။ မဂ္ဂါမဂ္ဂေ ဘောဂေါတမောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ မဂ္ဂေစ၊ ခ ရီး ဟုတ် သည် ၌ ၎င်း။ အမဂ္ဂေစ၊ ခရီးမဟုတ် သည်၌၎င်း။ ဥဇုမဂ္ဂေစ၊ ၌၎င်း။ အနုဇုမဂ္ဂစ၊ ခရီးဖြောင့်မဟုတ်သည်၌၎င်း။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ သေဿေသော ဝါသေဋ္ဌော၊ ထို၀ါဒသဋ္ဌ သည်။ကေဇြောဟွဏဿပိ၊ ၏လည်း။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ နု မဂ္ဂေါတိ၊ ခရီးမဟုတ်ဟူ၍။ နဝဒတိကိရ၊ တတ်။ အတ္တာနော၊ ၏။ အာစရိယဿ၊ ၏။ မဂ္ဂါ၊ သည်။ ဥဇု-မဂ္ဂေါ၊ ဖြောင့်သောခရီးသည်။ ဟောတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ အညေသံ၊ တို့၏။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဥဇုမဂ္ဂေါတိ၊ ဟူ၍။ နု အနုဇာနာတိ၊ ခွင့်မပြု။ တသ္မာ၊ကြောင့်။တမေဝတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကိုသာလျှင်။ ဒီပေန္တော၊ ပြလိုသည် ဖြစ်၍။ **ကိဥ္စာပိ ဘော ဂေါတမာတိအာဒိံ**၊ ကို။ အာဟာ၊၏။ သဗ္ဗာနိ တာနိတိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ လိင်္ဂဝိပလ္လာသေန၊ ပုလ္လိင်ကို နပုလ္လိင်ပြန်သောအားဖြင့်။ဝဒတိ၊ ၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေမဂ္ဂါ၊ တို့သည်။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဗဟူနီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဋ္ဌဝါ၊ ရှစ်ကြောင်းသော ခရီးတို့သည်၎င်း။ ဒသဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ နာနာမဂ္ဂါနီတိ၊ ဟူသည်ကား။ မဟန္တော၊ များစွာကုန် သော။ဇယ်မဂ္ဂ သကဋ္ဌမဂ္ဂါဒိဝသေန ခြေကုန်သည်တို့သွားသောခရီးလှည်းကုန် သည်တို့ သွားသောခရီး အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။နာနာဝိဓာနိ၊ အထူး ထူးအပြားပြားရှိကုန်သော။ သာမန္တာဂါမနဒီတဋ္ဌာက ခေတ္တာဒိဟိ၊ အနိုးဖြစ် သောရွာ မြစ်ကန်လယ် အစရှိသည်တို့မှ။ အာဂန္တွာ၊ လာလတ်၍။ ဂါမံ၊ သို့။ ပဝိသနမဂ္ဂါနိ၊ ဝင်သောခရီးတို့ဟုသည်း။

ဝါသေဋ္ဌမာဏဝါနုယောဂဝဏ္ဏနာ

၅၂၅။ နိယျန္တီတိ ဝါသေဋ္ဌ ဝဒေသီတိ ဣမိနာ ဝစနေန၊ ဖြင့်၊ ဘဂဝါ။ သည်။ တိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ ဧစိဘေဒံ၊ နှုတ်မြွက်ခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဝါသေဋ္ဌံ၊ ကို။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ကာရာပေသိ၊ စေ၏။ ကသ္မာ၊ ဧကြောင့်၊ တိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ ဝစီဘေဒံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ပဋိညံ၊ ကို။ ကာရာပေသိ၊ နည်း။ တံတ္ထိ ယာ၊ တို့သည်။ ပဋိဇာနိတ္ဝာ၊ ဝန်ခံပြီး၍။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ နိဂ္ဂယှမာနာ၊ နှိပ်စက် ကုန်လတ်သော်။ အဝဇာနန္တိ၊ ပယ်တတ်ကုန်၏။ သော၊ ထို၀ါသဋ္ဌသည်။ တထာ၊ ထိုသို့ သုံးကြိမ်ဝန်ခံသည် ရှိသော်။ အဝဇာနိတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှာ။ (ထည့်ပါ)။ နသိက္ခိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ ဝစီဘေဒံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ပဋိညံ၊ ကို။ ကာရာပေသိ၊ ၏။

၅၂၇-၂၉။ တေဝတေဝိဇ္ဇာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေ တေဝိဇ္ဇာ၊ ထိုပုဏ္ဏား တို့သည်။ ဝကာရော၊ ဝ-အက္ခရာသည်။ အာဂမသန္ဓိမတ္တံ၊ အာဂမသန္ဓိမျှသာ တည်း။ အန္ဓဝေဏီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အန္ဓပဝေဏီ၊ သူကန်းအစဉ်သည်။ ဧကေန၊ သော။ စက္ခုမတာ၊ စက္ခုပသာဒနှင့် ပြည့်စုံသော။ပုရိသေန၊ သည်။ ဂဟိတယဋ္ဌိယာ၊ ကိုင်သောဝါး၏။ ကောဋ္ဌံ၊ အစွန်းကို။ ဧကော၊ သော။ အန္ဓော၊ သူကန်းသည်။ ဂဏှာတိ၊ ကိုင်၏။ တံအဂ္ဂံ၊ ကို။ အညော၊ သော။ အန္ဓော၊ သည်။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ ဣတိဝေံ၊ သို့။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ဃဋ္ဋိတာ၊ စပ်ကုန်သော။ ပဏ္ဏာသသဋ္ဌိအန္ဓာ၊ ငါးကျိပ်,ခြောက်ကျိပ်ကုန်သော သူကန်းတို့ကို။ အန္ဓဝေဏီတိ၊ သူကန်းအစဉ်ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ပရမ္ပရ သံသတ္တာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အညမညံ၊ ချင်း။ လဂ္ဂါ၊ ဆဲသော။ ယဋ္ဌိဂါဟ-ကေန၊ ဝါးကိုကိုင်သော။ စက္ခုမတာ၊ စက္ခုပသာဒနှင့်ပြည့်စုံသော။ ပုရိသာ၊ မှ။ ဝိရဟိတာ၊ ကင်း၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဧကော၊ သော။ ဧကတ္တော၊ သူရာကြူးသော ယောကျ်ားသည်။ အန္ဓဂဏံ၊ သူကန်းအပေါင်းကို။ ဒီသ္ဝာ၊ ၍။ အသုကသ္မိံ နာမ ဂါမေ၊ ဤမည်သောရွာ၌။ ခဇ္ဇဘောဇ္ဇံ၊ ခဲဘွယ် စားဘွယ်သည်။သုလဘံ၊ ရလွယ်၏။ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဿာဟေတ္ဝာ၊ ချီးမြှောက် ၍။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ သာမိ၊ အရှင်။ နော၊ ငါတို့ကို။ တတ္ထ၊ ထို အရပ်သို့။ နေဟိ၊ ဆောင်ပါလော။ တေ၊ သင်အား။ ဣဒံနာမံ၊ ဤမည်သော

ဥစ္စာကို။ ဒေမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ လဥ္ဆံ၊ ဥစ္စာကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ မဂ္ဂါ၊ မှ။ သဂ္ဂမ၊ ဖဲ၍။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ဂစ္ဆံ၊ ချုံကို။အနုပရိဂန္ဒ္ဝာ၊ လှည့်လည်သွား၍။ပုရိမဿ၊ ရှေးဖြစ်သောသူကန်း၏။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ပစ္ဆိမဿ၊ နောက်ဖြစ်သော သူကန်း၏။ ကစ္ဆံ၊ အောက်ပိုးကို။ ဂဏှာပေတ္ဝာ၊ ကိုင်စေ၍။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တုဖမ္ပ၊ တို့သည်။တာဝဂစ္ဆထ၊ သွားလင့်ကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပလာယိ၊ ပြေးလေ၏။တေ၊ ထိုသူကန်းတို့သည်။ ဒိဝသမ်ပိ၊ တနေ့ပတ်လုံးလည်း။ ဂန္ဒွာ၊ ကုန်၍။ မဂ္ဂံ၊ သို့။ အဝိဒ္ဒမာနာ၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုနှင့်ပြည့်စုံသော ယောကျ်ား။ နေ၊ တို့ကို။ ကုဟိံ၊ အဘယ် အရပ်သို့။ နေသိ၊ ဆောင်အံ့နည်း။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဒေဝိတ္ဝာ၊ ငိုကြွေး၍။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ အဝိဒ္ဒမာနာ၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ မရိံသု၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသေကုန်သောသူကန်းတို့ကို။သန္ဓာယ၊ ၍။ ပရမ္မုခသံသတ္တာတိဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊၏။ ပုရိမောပီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပုရိမေသု၊ ရှေးဖြစ်ကုန်သော။ ဒဿသု၊ တကျိပ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏောသု၊ တို့တင်။ ဧကောပိ၊ တယောက်သော ပုဏ္ဏား သည်လည်း။ မဇ္ဈိမောပီတိ၊ ဟူသည်ကား။ မဇ္ဈိမေသု၊အလယ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ အာစရိယပါစရိယေသု၊ ဆရာ၏ ဆရာဖြစ်ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့တင်။ ဧကောပိ၊ တယောက်သော ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ ပစ္ဆိမောပီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ဘေဝီဇေသု၊ ဗေဒင်သုံးပုံကိုဆောင်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏောသု၊ တို့တင်။ ဧကောပိ၊ တယောက်သော ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ ဟသကညေဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟသိတမ္ပမေဝ၊ ရယ်ဘွယ်သည်သာလျှင်။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြည့်စုံ၏။'လာမကညေဝါတိံ၊ ဟူသည်ကား။ လာမကံယေဝ၊ အယုတ်သည်သာလျှင်။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဒေတံ၊ ထိုအယုတ်သည်။ အတ္ထာဘာဝေန၊ အနက်မရှိခြင်းကြောင့်။ ရိတ္တကံ၊ ဆိတ်၏။ ရိတ္တကတ္တာဧဝ၊ဆိတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ တုစ္ဆကံ၊ အချည်းနှီးတည်း။

၁၊ နာမကညေဝ-ဆဋ္ဌ၊ ၎င်းဋီသစ်၌ နာမကညေဝါတိ အတ္ထာဘာဝတော နာမမတ္တမေဝ၊ တံ ပန ဘာသိတံတေဟိသာရသညိတမ္ပိ နာမမတ္တံတာယ အသာရဘာဝတော နိဟီနမေဝါတိ အတ္ထမတ္တံ ဒဿေတိ လာမကံယေဝါတိ ဧမိနာ-ဟု မိန့်ဆို၏။

၅၃၀။ ဣဒါနိ၊ ဍ်။ တေဝိဇ္ဇေဟိ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ နဒီဌပုဗ္ဗော၊ မမြင်ဘူးသော။ ယောဗြဟ္မလောကော၊ သည်။ တာဝတိံသတု၊ တည်စေဦး။ ယေပိ စန္ဒိမ သူရိယေ၊အကြင်လ နေတို့ကိုလည်း။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ပဿန္တိ၊ ကုန်၏။ တောသမို့ စန္ဒိမ သူရိယာနံ၊ တို့၏လည်း။ သဟဗျတာယ၊ အပေါင်းအဖော်ဖြစ်ခြင်းငှာ။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဒေသေတုံ၊ ကြားခြင်းငှာ။ နပဟောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ဣတိဣမသ္မာအတ္ထာသ၊ ကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှာ။ တံကိံ မညသီတိ အာဒိံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ၏။

တတ္ထပါဠေ၊ ဍ်။ယတော စန္ဒိမ သူရိယာ ဥဂ္ဂစ္ဆန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယသ္မိံ ကာလေ၊ ဍ်။ ဥဂ္ဂစ္ဆန္တိ၊ တက်ကုန်၏။ ယတ္ထစသြဂ္ဂစ္ဆန္တီတိ၊ဟူသည်ကား။ယသ္မိံ ကာလေ၊ ဍ်။ အတ္ထင်္ဂမေန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ ဥဂ္ဂမနကာလေစ၊ တက်သောအခါဍ်ဌင်း။ အတ္ထင်္ဂမနကာလေစ၊ ဝင်သောအခါဍ်ဌင်း။ ပဿန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ အာယာစန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘဝံစန္ဒ၊ အရှင်လမင်း။ ဥဒေဟိ၊ တက်လော။ ဘဝံသူရိယ၊ အရှင်နေမင်း။ ဥဒေဟိ၊ လော။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာယဲဝစန္တိ၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ ဧဏာမယန္တိတိ၊ ဟူသည်ကား။ စန္ဒော၊ လဘည်။ သောဒေမော၊ ဖြူစင်၏။ စန္ဒော၊ သည်။ ပရိမဏ္ဍလော၊ အဝန်းညီညွတ်၏။ စန္ဒော၊ သည်။ သပုဗ္ဗဘာဂော၊ အရောင်ရှိ၏။ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော စကားတို့ကို။ ဝဒန္တော၊ ကုန်၍။ ပဿံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ ပဥ္စလိကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဂ္ဂဟိတအဉ္ဇလိကော၊ လက်အုပ်ချီသည်ဖြစ်၍။နမဿမာနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ နမော၊ ရှိခိုး၏။ နမော၊ ရှိခိုး၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒမာန၊ ဆိုကုန်သည်ဖြစ်၍။

၅၃၁-၅၃၂။ ယံပဿန္တီတိတ္ထေ၊ ဍ်။ ယန္တိဣဒံပဒံ၊ သည်။ နိပုဏိတမတ္တံ၊ နိပဏိတ်မျှသာတည်း။ ကိံပနကိရာတိတ္ထေပါဠေ၊ ဍ်။ ယတ္ထ၊ အကြင် အရပ်ဍ်။ တေဝိဇ္ဇေဟိ၊ ဗေဒင်သုံးပုံကို ဆောင်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ တို့သည်။ ဗြဟ္မံ၊ ဗြဟ္မာကို။နသက္ခိဒဋ္ဌောကိရ၊ မျက်မှောက်မမြင်အပ်။ဣဓပန၊ဤသို့ မျက်မှောက်မမြင်ရာဍ်ကား။ ကိံဝတ္တာဗ္ဗံ၊အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ဣတိဧဝံ၊သို့။အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

အစီရဝတီနဒီဥပမာကထာ

၅၂၄။ သမတိတ္တိကာတိ၊ ဟူသည်ကား။သမဘာရိတာ၊ ကမ်းနှင့်အမျှပြည့်၏။ ကာကပေယျာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယတ္ထကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဌိတေန၊ ရပ်လျက်။ ကာကေန၊ ကျီးဆည်။ ပါတုံ၊ သောက်ခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကာကပေယျာ၊ မည်၏။ ပါရံဘရိတုကာမောတိ၊ ဟူသည်ကား။ နဒီဟီရေ၊ ဤမှာဘက် ဖြစ်သောမြစ်ကမ်းတို့ကို။ အတိက္ကမိတုံ၊ လွန်၍။ ပရတီရံ၊ ထိုမှာဘက်ဖြစ်သောကမ်းသို့။ ဂန္တုကာမော၊သည်။ ဟုတုံ၊၍။အဓေ့ယျာတိ၊ဟူသည်ကား။ ပက္ကောဒေသယျ၊ ခေါ်ရာ၏။ ဟေပါရာပါရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အမ္ဟောပါရ၊ အိုထိုမှာဘက်ဖြစ်သောကမ်း။ အပါရံ၊ ဤမှာဘက်သို့။ ဟေ၊လော။မံ၊ ကို။သဟသာဝ၊အဆောတလျင်သာလျင်။ ဂဟေတုံ၊၍။ တုံ၊ သင်သည်။ ဂမိဿတိ၊ သွားရလတ္တံ့။ မေ၊အား။ အစ္ဆာယိကကမ်မံ၊ အဆောတလျင်ပြုအပ်သောအမှုသည်။ အတ္ထိ၊၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊၏။

၅၄၄-၅၄၅။ ယေဓမ္မာဗြာဟ္မဏကာရကာတိတ္ထေပါဠေ၌။ပဉ္စသီလဒသသီလ ဒသကုသလကမ္မပထဘေဒါ၊ ပဉ္စသီလ ဒသသီလ ဒသကုသလကမ္မပထအပြားရှိကုန်သော။ ဓမ္မော၊ တို့ကို။ ဗြာဟ္မဏကာရကာတိ၊ပုဏ္ဏား၏ အဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်၏ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ကုန်၏။ တဗ္ဘိပရိတာ၊ဒုဿီလတရားတို့သည်။ အဗြာဟ္မဏကာရကာ၊ပုဏ္ဏားမဟုတ်သည်ကိုပြုတတ်ကုန်၏။ ဣန္ဒမဝ့ါယာမာတိ၊ ဟူသည်ကား။ဣန္ဒံ၊သိကြားကို။အဝ့ါယာမ ပက္ကောသာမ၊ခေါ်ကုန်၏။ဝေံ၊သို့။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ အဝ့ါယနသာ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်း၏။ နိရတ္ထကဟံ၊ အကျိုးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿေတုံ၊ပြပြီး၍။ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဏ္ဏဝကုစ္ဆိယံ၊ သမုဒ္ဒရာအဝန်း၌။ သူရိယောဝိယ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ ဇလမာနော၊ ထွန်းတောက်ပလျက်။ ပဉ္စသတ ဘိက္ခုပရိဝါရော၊ ငါးရာသောရဟန်းခြံရုံလျက်။ အစီရဝတိယာ၊ အစီရဝတီမြစ်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူလျက်။ အပရမ္ပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ နဒီဥပမံယေဝ၊ မြစ်ဥပမာကိုသာလျင်။ အာဟရန္တော၊ ဆောင်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ သေယျထာပီတိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

ကာမဂုဏသဒ္ဒါ

၅၄၆။ ကာမဂုဏာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာမယိတပ္ပဇ္ဇေန၊ အလိုရှိအပ်သောအနက်ကြောင့်။ ကာမာ၊ ကာမ မည်ကုန်၏။ ပန္ခနဇ္ဇေန၊ ဖွဲ့တတ်သောအနက်ကြောင့်။ ဂုဏာ၊ မည်ကုန်၏။ ဟိ-သစ္ဒံ၊ ၏။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ။ပ။ သဃ်ာဋိန်တိ ဇတ္ထပါဒ္ဒေ၊ ဒ္ဒ်။ ပဒ္ဒလတ္ထော၊ အထပ်ဟူသော အနက်သည်။ ဂုဏဒ္ဒေါ၊ ဂုဏသဒ္ဒါ၏အနက်မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟ တာနံ၊ ကစိဘင်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနံ၊ ပုဆိုးတို့၏။ ဒိဂုဏံ၊ နှစ်ထပ်သော။ သဃ်ာဋိံ၊ ဒုကုဋ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ အစ္ဆန်တိ ။ပ။ ဇဟန်တိတ္ထပါဒ္ဒေ၊ ဒ္ဒ်။ ရာသဒ္ဒေါ၊ အစုဟူသောအနက်သည်။ ဂုဏဒ္ဒေါ၊ မည်၏။ ကာလာ၊ ကာလတို့သည်။ အစ္ဆန်္တိ၊ လွန်ကုန်၏။ ရတ္တိယော၊ ညဉ့်တို့သည်။ ဓာရယန္တိ၊ ဆောင်တတ်ကုန်၏။ ဝယောဂုဏာ၊ အရွယ်အပေါင်းတို့သည်။ အနုပုဗ္ဗံ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ဇဟန္တိ၊ စွန့်တတ်ကုန်၏။ သတဂုဏာ ဒက္ခိဏာဒံ ပါဋိဂဒိ တပ္ပဓာတိတ္ထပါဒ္ဒေ၊ ဒ္ဒ်။ အာနိသံသဒ္ဒေါ၊ အကျိုးဖြစ်သော အနက်သည်။ ဂုဏဒ္ဒေါ၊ ဂုဏသဒ္ဒါ၏အနက်မည်၏။ အန္တံ အန္တဂုဏံ ။ပ။ ဇဟာတိစတ္ထပါဒ္ဒေ၊ ဒ္ဒ်ကား။ ပန္ခနဇ္ဇေါ၊ ဖွဲ့ခြင်းဟူသောအနက်သည်။ ဂုဏဒ္ဒေါ၊ မည်၏။ အန္တံ၊ အူမ။ အန္တဂုဏံ၊ အူသိမ်။ ဇဟာ၊ ကုန်သော။ မာလာဂုဏေ၊ ပန်းကုံးတို့ကို။ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏။ ဣဓာပိ၊ ဤကာမဂုဏာဟူသောပုဒ်၌လည်း။ ဧသေဝ ဧသောဝေ အတ္ထော၊ ဤ အ နှောင် အဖွဲ့ဟူသော အနက်ကိုသာလျှင်။ အဓိပ္ပေတော၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ပန္ခနဇ္ဇေန ဂုဏာတိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ စက္ခုဝိညေယျာတိ၊ ကား။ စက္ခုဝိညာဏေန၊ ဖြင့်။ ပဿိတဗ္ဗာ၊ မြင်အပ်ကုန်သော။ တေနုပါယေန၊ ဤနည်းဖြင့်။ သောတဝိညေယျာဒီသုပိ၊ သောတဝိညေယျ အစရှိသောပုဒ်တို့၌လည်း။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဣဋ္ဌာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရိယိဋ္ဌာဝါ၊ ရှာမှီးအပ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်။ မာဟောန္တုဝါ၊ မဖြစ်မူလည်း မဖြစ်စေကုန်။ ဣဋ္ဌာရမ္မဏာဘူတာ၊ ဣဋ္ဌာရုံဖြစ်သော။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ကန္တာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာမနီယာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ မနာပါတိ၊ ဟူသည်ကား။ မနဝဏ္ဏကာ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်ကုန်သော။ ပိယရူပါတိ၊

ဟူသည်ကား။ ပိယဇာတိကာ၊ ချစ်အပ်သောသဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပ သဒ္ဒါတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာရမ္မဏံကတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပပ္ဇမာနေန၊ ဖြစ်သော။ ကာဓမန၊ ကာမန္ဒင့်။ ဥပသံဟိတာ၊ စပ်ကုန်သော။ ရဇနီယာတိ ဟူသည်ကား။ ရဥ္ဇနီယာ၊ တပ်အပ်ကုန်သော။ ရာဂုပ္ပတ္တိကာရဏာဘူတာ၊ ရာဂ ဖြစ် ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ဂဓိတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂေဓေန၊ ရာဂသည်။ အဘိဘူတာ၊ နှိပ်စက် အပ်ကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ မုစ္ဆိတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ မုစ္ဆကာရပ္ပတ္တာယ၊ အာရုံကိုမက်မောသောအခြင်းအရာသို့ရောက်သော။ အဓိမတ္တကာယ၊ အလွန် ပြင်းစွာသော။ တဏှာယ၊ သည်။ အဘိဘူတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏။ အဇ္ဈော ပန္နာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်။ သာရုံ၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိနိဋ္ဌာနပ္ပတ္တာ၊ အပြီးဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့ ရောက်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ အဓိဩပန္နာ ဩဂါဠှာ၊ အလွန်မက်မောကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အနာဒီနဝဒဿာ ဝိနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို။ အပဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ အနိဿရဏပညာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇော္ဈော၊ ဤကာမဂုဏ်ကိုခံစားခြင်း ၌။ ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းတည်း။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ ပရိဇာနနပညာဝိရဟိတာ၊ ပိုင်းခြားသိသော ပညာကင်းကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ပစ္စဝေက္ခဏ ပရိဘောဂဝိရဟိတာ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း နှလုံးသွင်းခြင်း ကင်းကုန် သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

၅၄၈-၉။ အာဝရဏာတိအာဒီသု၊ အာဝရဏ အစရှိကုန်သော ပုဒ်တို့၌။ ဝစနတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်ကာမစ္ဆန္ဒ အစရှိကုန်သော တရားတို့သည်။ ကုသလေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ (ကံထည့်)။ အာဝ ရန္တိ၊ ဖုံးလွှမ်းတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အာဝရဏာ၊ မည်ကုန်၏။ ယေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကုသလေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ နိဝါ ရေန္တိ၊ မြစ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။နီဝရဏာ၊ မည်ကုန်၏။ ပေါဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကုသလေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဩနဒ္ဓန္တိ၊ မှေးတတ် ကုန်၏။ (ဖွဲ့တတ်ကုန်၏ လည်းဟူ)။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေမ္မေ၊ တို့သည်။ ဩနဟနာ၊ မည်ကုန်၏။ ယေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကုသလေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ပရိယေဝနဒ္ဓန္တိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မြှေးတတ်ကုန်၏။ဣတိတသ္မာ၊ကြောင့်။

တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပရိယောနာဟနာ၊ မည်ကုန်၏။ ကာမစ္ဆန္ဒာဒီနံ၊ တို့၏။ ဝိတ္ထာရကထာ၊ ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂတော၊ မှ။ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ၏။ အာဝုတာ နိဝုတာ ဩပုဋ္ဌာ ပရိယောနဒ္ဓါတိပဒဲါနိ၊ အာဝုတာ ။ပ။ပရိယောနံဒ္ဓါဟူသော်ပုဒ်တို့ကို။ အာဝရဏာဒီနံ၊ အာဝရဏအစရှိကုန်သော ပုဒ်တို့၏။ ဂဟေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။

သံသန္ဒနကထာဝဏ္ဏနာ

၅၅၀။ သပရိဂ္ဂဟာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣတ္ထိပရိဂ္ဂဟန၊ မိန်းမကိုသိမ်းဆည်းခြင်းဖြင့်။ သပရိဂ္ဂဟော၊ သိမ်းဆည်းခြင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုစ္စတိ၊၏။ အပရိဂ္ဂဟောဘောဂါတိမာတိ ကာဒီသုပိ၊အပရိဂ္ဂဟော ။ပ။ မဉ္ဇ်ိသို့အစရှိသောပုဒ်တို့၌လည်း။ ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏာဿ၏။အဘာဝတော၊မရှိခြင်းကြောင့်။ ဣတ္ထိပရိဂ္ဂဟန၊ မိန်းမကို သိမ်းဆည်းခြင်းဖြင့်။ အပရိဂ္ဂဟော၊ သိမ်းဆည်းခြင်းမရှိ။ ဗျာပါဒဿ၏။ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ ဂေနစိ၊ တစုံတယောက်သောသူနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝေရစိတ္တေန၊ ဒေါသနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ဖြင့်။အဇေဝရော၊ ကင်းသောရန်ရှိ၏။ ထိန မိဒ္ဓဿ ၏။အဘာဝတော၊ကြောင့်။ စိတ္တဂေလညသဒ်ါတေန၊ စိတ်၏ကျင်နာခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဗျာပဇ္ဇေန၊ နှောက်ယှက်ခြင်းဖြင့်။အဗျာပဇ္ဇော၊နှောက်ယှက်ခြင်းမရှိ။ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စာဘာဝတော၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စမရှိခြင်းကြောင့်။ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုစ္စာဒီဟိ၊ ကုန်သော။ သံကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့ဖြင့်။ အသံကိလိဋ္ဌစိတ္တော သုပရိသုဒ္ဓမာနသော၊ အလွန်ဖြူစင်သောစိတ်ရှိ၏။ ဝိစိကိစ္ဆာဿ၊ ၏။ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ စိတ္တဝသေ၁၊ စိတ်၏အလိုဌ်။ ဝတ္တတိ၊ လိုက်၏၏။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယထာစယေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ စိတ္တဂတိကာ၊ စိတ်နှင့်တူသော ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။စိတ္တာဿ၊ ၏။ဝသေန၊ အလိုအားဖြင့်။ ဝတ္တန္တိ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်။ တာဒိသော၊ ထိုသို့စိတ်၏ အလိုအားဖြင့် ဖြစ်တတ်သော သဘောရှိသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝသဝတ္တီ၊ စိတ်ကိုအစိုးရသော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ စိတ္တံ ဝသေ-ဆဋ္ဌ။
ဇုန္ဆာသယ(က)၄၇၁-၇၄

၅၅၂။ ဣဓေဓပိနာတိ၊ဟူသည်ကား။ဣဓ ဗြဟ္မလောကမဂ္ဂ၊ဤဗြဟ္မာ့ ပြည်သို့သွားသော ခရီး၌။ အာဒိသိတ္ဝာတိ၊ ကား။ အမဂ္ဂမေဝ၊ ခရီးမဟုတ်သည်ကိုသာလျှင်။ မဂ္ဂါတိ၊ ခရီးဟူ၍။ဥပဂန္တွာ၊ ကပ်၍။သံသီဒန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ သမတလံ၊ ညီသောအပြင်တည်း။ ဣတိသညာယ၊ ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်။ ဂင်္ဂံ၊ ဂင်္ဂါသို့။ ဩတိဏ္ဏော၊ သက်ကုန်သော သူတို့သည်။ အနုပဝိသန္တိဝိယ၊ နစ်ကုန်သကဲ့သို့။အနုပဝိသန္တို၊ကုန်၏။ သံသီဒိတ္ဝာဝိသာရံ ပါပုဏန္တိတိ၊ဟူသည်ကား။ ဂင်္ဂေ၊ ၌။ သံသီဒိတ္ဝာ၊ နစ်၍။ အင်္ဂမင်္ဂသံဘဥ္ဇနံ၊အင်္ဂါကြီးငယ်၏ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ သုက္ခတရံမညေတရန္တိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝဠ္ဠေတွာ၊ မြစ်ပြင်မှတ်၍။ မရီစိကာယ၊ တံလှပ်၌။ ကာကပေယျာ၊ ကမ်းနား၌ ရပ်၍ ကျီးသောက်ခြင်းငှာ တတ်နိုင်သော။ နဒီ၊ မြစ်တည်း။ ဣတိသညာယ၊ ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်။ တရိဿာမိ၊ ကူးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ဟဇ္ဇတ္ထဟိစ၊ တို့ဖြင့်ဌင်း။ ပါဒေဟိစ၊ တို့ဖြင့်ဌင်း။ ဝါယမမာနာ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုက္ခတရဏံ၊ ခြောက်သော တံလှပ်ကို။ တရန္တိမညေ၊ကူးကုန်သကဲ့သို့တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဟတ္ထပါဒါဒိနံ၊ တို့၏။ သံဘဥ္ဇနံ ပရိဘဥ္ဇနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဓေဝစ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌လည်း။ သုခံ၊ ကို၎င်း။ သဘတံ၊ ဝါ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၎င်း။ နလဘန္တိ၊ ကုန်။ တသ္မာ ဣဒံ တေဝိဇ္ဇာနံ ဗြာဟ္မဏာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗြဟ္မသဟဗျတာယ၊ ဗြဟ္မာနှင့် အတူတကွ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ မဂ္ဂဒိပကံ၊ ခရီးကို ပြတတ်သော။ ဣဒံတေဝိဇ္ဇကံ၊ ဤဗေဒင်သည်။ တေဝိဇ္ဇကာနံ၊ ဗေဒင်ကို ဆောင် ကုန် သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ပါဝစနံ၊ စကား တည်း။ တေဝိဇ္ဇာ ဤရိဏန္တိ၊ ကား။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို။ အရည်ဣတိ၊ ကြီးစွာသော တောအုပ်ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ-သစ္ဒံ၊ အရည် ဟူ၍ ငါဆိုအပ်ပြီးသော စကားသည် သင့်၏။ အဂါမကံ၊ ရွာမရှိသော။ မဟာအရညံ၊ ကြီးစွာသော တောအုပ်ကို။ ဤရိဏန္တိ၊ ဤရိဏဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တေဝိဇ္ဇာဝိဝနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဋ္ဌဖလေဟိ၊ အပွင့်အသီးနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော်။ အပရိဘောဂရူက္ခေဟိ၊ မသုံးဆောင်ကောင်းသော သစ်ပင်တို့ဖြင့်။

၁။ ဝိသာဒံ-ဆဋ္ဌ။

သဉ္ဆုန်၊ ဖုံးလွှမ်းသော။ နိရွဒကံ၊ ရေမရှိသော။ အရည်၊ တောတည်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်တော၌။ မဂ္ဂတော၊ ရိုးမှ။ ဥက္ကမိတ္ထ၊ ဖဲ၍။ ပရိဝတ္တိတုမ္မို၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှာလည်း။ (ပြန်ခြင်းငှာ လည်းဟူ)။ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ ကုန်။ တံအရည်၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ တေဝိဇ္ဇာ ဝိဝန္တိဝုစ္စတိတိ၊ ကို။ အာဟု၊ ၏။ တေဝိဇ္ဇာဗျသနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ဗေဒင်ကိုသင်တတ်ကုန်သောပုဏ္ဏားတို့၏။ ဧတံပဝါဝစနံ၊ ဤဗေဒင်သည်။ ပဉ္စဝိဓဗျသနသဒိသံ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော ပျက်စီးခြင်းနှင့်တူ၏။

အဘယ်သို့လျှင် ဗေဒင်သုံးပုံသည် ငါးပါးအပြားရှိသော ပျက်စီးခြင်းနှင့် တူသနည်းဟူသောစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ ယထာ ဟိ အစရှိသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရဇောတကတည်း)။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဉာတိ ရောဂ ဘောဂ ဒိဋ္ဌိ သီလဗျသနပပ္ပတ္တာဃ၊ အဆွေအမျိုး အနာ စည်းစိမ်အယူ သီလပျက်ခြင်းသို့ရောက်သောဘုအား။ သုခံနာမ၊ ချမ်းသာမည်သည်။ နတ္ထိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ တို့၏။ တေဝိဇ္ဇကံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံဖြစ်သော။ ပါဝစနံ၊ ဆရာစကားကို။ အာဂမ္မ၊ စဲ၍။သုခံနာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။

၅၅၄။ ဇာတ သံဝဿောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇာတောစ၊ ဖွားလည်းဖွား၏။ ဝယိတောစ၊ ကြီးလည်းကြီး၏။ ဟိ-တဒေဝ သစ္စံ၊ ၏။ ယောပုရိသော၊ သည်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ တတ္ထ၊ ထိုမနုသာကဋ္ဌ အမည်ရှိသေးရှာ၌။ ဇာဒတောဝ၊ ဖွားသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညတ္ထ၊ တပါးသော ရှာ၌။ ဝယိတော၊ ကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ ပုရိသဿ၊ အား။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဂါမ မဂ္ဂါ၊ ရှာခရီးတို့သည်။ သဗ္ဗသော၊ အကြွင်းမဲ့။ ပစ္စဝေက္ခဏာ၊ ဆင်ခြင်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ ကုန်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဇာတသံဝဿောတိ၊ ဇာတ သံဝဿောဟူ၍။ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ယောပုရိသော၊ သည်။ ဇာတသံဝဿောပိ၊ ဖွား၍ ကြီးသော်လည်း။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလမှ။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်၍။ (သွား၍ လည်းဟူ)။ တဿ ပုရိသဿ၊ အား။ (သည် လည်းဟူ)။ သဗ္ဗသော၊ အကြွင်းမဲ့။ ပစ္စဝေက္ခဏာ၊ ဆင်ခြင်နိုင်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ ကုန်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တာဝဒေဝ အဝသဒ္ဒန္တိဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တခ်ဏမေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။

နိက္ခန္တံ၊ ထုက်သော။ ဣတိအတ္ထော၊ အနက်။ ဒန္ဓာယိတတ္တန္တိ၊ ကား။ အယံ၊ ဤသည် လျှင်။ မဂ္ဂေါနုခေါ၊ ခရီး လော။ အယံ၊ သည် ကား။ နု မဂ္ဂေါနုခေါ၊ ခရီးမဟုတ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကခ်ါဝသေန၊ ယုံမှား ခြင်း၏ အစွမ်းအား ဖြင့်။ စိရာယိတတ္တံ၊ နှုံ့နှေးသည်၏အဖြစ်သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဝိတ္ထာယိတတ္တန္တိ၊ သည်ကား။ သုမုံ၊ သိမ်မွေ့စွာသော။ အတ္ထဇာတံ၊ အနက်သဘောကို။ သဟသာ၊ အဆောတလျင်။ ပုစ္ဆိတာသာ၊ မေးအပ်သော။ ကာသစိ၊ အခ္ဖါသောသူ၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ ထဒ္ဓဘာဝံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ (ခိုင်သည်၏အဖြစ်ကို လည်းဟူ)။ ဂဏှာတိယထာ၊ကဲ့သို့။ ဧဝံဘထာ၊ တူ။ ထဒ္ဓဘာဝကရဏံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြုခြင်း သည်။ (ခိုင်သည်၏အဖြစ်ကို ပြုခြင်းသည်လည်းဟူ)။ သိယာ၊ ၏။ နတ္ထေဝါတိ ဣမိနာပါဒေန၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗညုတညာဏဿ ၊၏။ အပ္ပဋိဟတဘာဝံ၊ ပိမ်ပင်ခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရဇောတကတည်း)။ တဿဲ ပုရိသဿ၊ ၏။ မာဏဝဋ္ဌနာဒိဝသေန၊ မာရ်လှည့်ပတ်ခြင်း အစရှိသည် တို့၏ အစွမ်းအား ဖြင့်။ ညာဏဿ၊ ၏။ ပဋိဃာတော၊ ပိမ်ပင်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ၏။ ဘေန၊ ထိုသို့မာရ်လှည့်ပတ်ခြင်း အစရှိသောအကြောင်းကြောင့်။ သော ပုရိသော၊ သည်။ မဂ္ဂေ၊ ၌။ (အာဓာရထည့်)။ ဒန္ဓာယေယျဝါ၊ ယုံမှားမှုလည်းရှိရာ၏။ဝိတ္ထာယေယျဝါ၊စိတ်၏တုန်လှုပ်ခြင်းမှုလည်း ဖြစ်ရာ၏။ သဗ္ဗညုတညာဏံပန၊ သည်ကား။ အပ္ပဋိဟတံ၊ အပိမ်အပင်မရှိသည်။ (အဆီး အတားမရှိသည် လည်းဟူ)။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ သဗ္ဗညုတညာဏဿ၊ ၏။ အနန္တရာယော၊ ကို။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ကာတုံ၊ ၄၁။ နသက္ကာ၊ မတာ်ကောင်း။ ဣတိဣဒံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။

၅၅၅။ ဥလ္လမ္ပတု ဘဝံ ဂေါတမောတိ၊ ကား။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ ဥဒ္ဓရတု၊ အပါယ်ခရီးမှထုတ်တော်မူလော။ ဗြာဟ္မဏိံ ပဇန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗြာဟ္မဏဒါရကံ၊ ပုဏ္ဏားဖြစ်သော သတို့သား ငယ်ကို။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏပုတ္တံ၊ ပုဏ္ဏားသားဖြစ်သော။ မံ၊ ကို။ အပါယမဂ္ဂတော၊

၁။ ဝိတ္ထာယေယျဝါ–ဆဋ္ဌ။ ၂။ သဗ္ဗညုတညာဏ်၏ အနန္တရာယိကမမ္မလေးပါး၌ ပါဝင်သောကြောင့်ပေတည်း။

မှ။ ဥဒ္ဓရိတ္ဝာ၊ ၍။ ဗြဟ္မလောကမဂ္ဂေ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်ခရီး၌။ ပတိဋ္ဌာပေတု၊ ထားတော်မူလော။ (တည် စေ တော်မူ လော လည်း ဟူ)။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ဗြဟ္မလောကမဂ္ဂဒေသနာဝဏ္ဏနာ

၅၅၆။ အထ၊ ၌။ အဿ၊ ထို ဝါသေဋ္ဌအား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒံ၊ ကို။ ဒဿေတ္ဝာ၊ ၍။ ဗြဟ္မလောကမဂ္ဂေ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်ခရီး၌။ ပဋိပဇ္ဇာပေတုံ၊ ရွေးအာဘို့ဖြစ်သောအကျင့်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေတ္တာဝိဟာရာဒိ ဗြဟ္မ-လောကဂါမိမဂ္ဂံ၊ မေတ္တာကိုပွားစေခြင်းအစရှိသော ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက်စေတတ်သော ခရီးကို။ ဒေသေတုကာမော၊ ဖြစ်၍။ တေနဟိ ဝါသေဋ္ဌော တိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထ ပါဌေ၊ ၌။ ဣမေတတ္ထ ဂတော တိအာဒိ၊ ကို။ သာမညဖလေ၊ သာမညဖလသုတ်၌။ ဝိတ္ထာရိတံ၊ ပြီ။ မေတ္တာသဟဂတေနာတိ အာဒီသု၊ တို့၌။ ယံဝစနံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဗြဟ္မဝိဟာရကမ္မဋ္ဌာနကထာယံ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရ ကမ္မဋ္ဌာန်းစကား၌။ မယာ၊ သည်။ ဒုတ္တံ၊ ပြီ။ သေယျထာပိ။ပ။သခ်ဳိမော တိ အာဒီပန၊ သေယျထာပိ ။ပ။ သခ်ဳိမော အစရှိသောစကား သည်ကား။ဣဓ၊ ဤတေဝိဇ္ဇသုတ်၌။ အပုဗ္ဗံ၊ အသစ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသေယျထာပိအစရှိသော ပါဌ်၌။ ဗလဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗလသမ္ပန္နော၊ အားနှင့်ပြည့်စုံသော ယောကျ်ားတည်း။ သခ်ဳိမော တိ၊ ဟူသည်ကား။ သခ်ဳိမကော၊ ခရုသင်း မှုတ်တတ်သောသူတည်း။ အပဂတသိရေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အကိစ္စေန၊ ပင်ပန်း ခြင်းမရှိသဖြင့်။ အဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသဖြင့်။ ဟိ-သဒ္ဒံ၊ ၏။ ဒုဗ္ဗလော၊ အားနည်းသော။ သခ်ဳိမော၊ ခရုသင်းမှုတ်တတ်သော ယောကျ်ားသည်။ သခ်ဳိံ၊ ခရုသင်းကို။ ဓမေန္တော ပိ၊ မှုတ်သည်ဖြစ်၍လည်း။စတသော၊ လေးပါး ကုန်သော။ ဒိသာ၊ တို့ကို။ သရေန၊ အသံဖြင့်။ ဝိညာပေတုံ၊ သိစိမ့်သောငှာ။ နသက္ကောတိ၊မစွမ်းနိုင်။တာဿ၊ ထိုအားနည်းသော ယောကျ်ား၏။သခ်ဳသဒ္ဒေါ၊ ခရုသင်းအသံသည်။ သဗ္ဗတော သဗ္ဗေသု၊အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌။နဖရတိ၊မနှံ့။ ဗလဓတောပန၊ အားရှိသော ယောကျ်ား၏ကား။ သခ်ဳသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဝိပ္ဖါ-ရိကော၊ ထဲက်ဝန်းကျင်သောအရပ်တို့၌နှံ့သည်။ဟောတိ၊ ၏။တသ္မာ၊ကြောင့်။

ဗလဝါတိအာဒီ၊ ကို။ အာဟာ၊ ပြီ။ မေတ္တာယစေတော ဝိမုတ္တိယာတိ ဧတ္ထ-ပါဒ္ဒေ၊ ဦ။ မေတ္တာတိ၊ မေတ္တာဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဥပစာရေပိ၊ ဥပစာရသည်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ အပ္ပနာပိ၊ သည်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ စေတောဝိမုတ္တိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တောပန၊ သော်ကား။ အပ္ပနာဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

ယံပမာဏကတံကမ္မန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပမာဏကတံ၊ အတိုင်းအရှည်ဖြင့် ပြုအပ်သော။ ကမ္မံနာမ၊ မည်သည်ကား။ ကာမာဝစရံ၊ ကာမာဝစရကံကို။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အပ္ပမာဏကတံ၊ ပမာဏဖြင့် မပြုအပ်သော။ ကမ္မံနာမ၊ မည်သည်ကား။ ရူပါရူပါဝစရံ၊ ရူပါဝစရ ဒေးရူပါဝစရကံကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဟီသစ္စံ၊ ၏။တံရူပါရူပါဝစရံ၊ ထိုရူပါဝစရ အရူပါဝစရကံကို။ (ဝုစ္စတိဒ္ဝိစပ်) ။ ပမာဏံ၊ပမာဏကို။အတိက္ကမိတ္ဝာ၊ လွန်၍။ ဩဒိဿကအနောဒိဿက ဒိဿာဖရဏာ ဝသေန၊ရည် မရည်အရပ်မျက်နှာကို နှံ့စေခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝေဒုတ္ဝာ၊ ပဉ်း၍။ကဋ္ဌတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အပ္ပမဉ်ဏကတန္တိ၊ အပ္ပမာဏကတဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ နတံ တတြာဝသိဿတိ နတံ တတြာဝတိဒ္ဓတိတိ၊ဟူသည်ကား။ တံကာမာဝစရကမ္မံ၊ သည်။ တသ္မိံ ရူပါဝစရာရူပါဝစရကမ္မေ၊ ဦ။ နသိဿတိ နတိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ ကိံကောအတ္ထော၊ ကို။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ တံကာမာဝစရကမ္မံ၊ သည်။ တာသ ရူပါရူပါဝစရကမ္မသ၊ ၏။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ လဂ္ဂိတုံဝါ၊ ငြိခြင်းငှာဇင်း။ ဌာတုံဝါ၊ တည်စေခြင်းငှာဇင်း။ ရူပါရူပါဝစရကမ္မံ၊ ကို။ဖရိတ္ဝာ၊ နှံ့၍။ပရိယာဒိယိတ္ဝာ၊ ကျုံး၍။ (တွန်း၍လည်းဟူ)။ အတ္တနော၊ ၏။ သကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ပတိဋ္ဌာတုံ၊တည်စေခြင်းငှာ။နု သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ အထခေါ၊ စင်စစ်ကား။ ရူပါဝစရာရူပါဝစရကမ္မမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ကာမာဝစရံ၊ ကမာဝစရကံကို။ မဟောသေဝ၊ ကြီးစွာသော ရေအယဉ်သည်။ ပရိတ္တံနည်းသော။ ဥဒကံ၊ ကို။ ဖရိတ္ဝာ၊ ၍။ ပရိယာဒိယိတ္ဝာ၊ ထက်ဝန်းကျင်ယူ၍။တိဋ္ဌတိဝိယ၊ကဲ့သို့။ဖရိတ္ဝာ၊ နှံ့၍။ပရိယာဒိယိတ္ဝာ၊၍။ (ယူ၍လည်းဟူ)။အတ္တနော၊၏။သကာသံ၊အခွင့်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ တာသ၊ ထိုကာမာဝစရကံ၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။

၁။ နသြဟီယတိ-ဆဋ္ဌ။

ပဋိဗာဟိတ္ဘ၊ မြစ်၍။ သယဲမေဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်။ ဗြဟ္မသဟဗျတံ၊ ဗြဟ္မာနှင့်အတူတကွ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်သို့။ ဥပနေတိ၊ ဆောင်တတ်၏။ ဧဝံဝိဟာရိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မေတ္တာဒိဝိဟာရီ၊ မေတ္တာစသောဈာန်ကို ငင်စား သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။

၅၅၉။ ဧတေမယံ ဘဂဝန္တံ ဂေါတမန္တိ ဣဒံဝစနံ၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုဝါသေဋ္ဌဘာရဒ္ဝါဇတို့၏။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော။ သရဏဂမနံ၊ ရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းတည်း။ဟိ-တဒေဝသစ္ဈံ၊ ၏။ ဧတေ၊ ဤဝါသေဋ္ဌဘာရဒ္ဝါဇတို့သည်။ ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦးစွာကလျှင်။ မဇ္ဈိမ ပဏ္ဏာသကေ၊ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသက၌။ ဝါသေဋ္ဌသုတ္တံ၊ ဝါသေဋ္ဌသုတ်ကို။ သုတ္ဝာ၊ နာ၍။ သရဏံ၊ ရဘနာသုံးပါး၌ကို ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ခြင်းသို့။ ဂတာ၊ရောက်ကုန်ပြီ။ ဣမံပနတေဝိဇ္ဇသုတ္တံ၊ ကိုကား။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ် မြောက်လည်း။ သရဏံ၊ သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ကတိပါဟစ္စယန၊တရက် နှစ်ရက်လွန်သဖြင့်။ ပဗ္ဗဇိတ္ဘ၊ ရဟန်းပြု၍။ အဂ္ဂညသုတ္တေ၊ အဂ္ဂညသုတ်၌။ ဥပသမ္ပဒဉ္စ၊ ပဉ္စင်း၏ အဖြစ်ကိုဂုဏ်း။ အရဟတ္တဉ္စ၊ ကိုဂုဏ်း။ အလတ္ထုံ၊ရကုန်ပြီ။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌။ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သလျှင် ကတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် တေဝိဇ္ဇသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။

သုမင်္ဂလဝိလာသိနိယာ၊ သုမင်္ဂလဝိလာသိနီအမည်ရှိသော။ ဒီဃနိကာယ ဋ္ဌကထာယ၊ ဒီဃနိကာယ် အဋ္ဌကထာ၌။ တေဝိဇ္ဇသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ တေဝိဇ္ဇသုတ် ၏အဖွင့်သည်။ ဣတိနိဋ္ဌိတာ၊ ဤတွင်၌ ပြီးပြည့်စုံပြီ။

၁၃-တေဝိဇ္ဇသုတ် ပြီး၏။

တရသ သုတ္တ ပဋိမဏ္ဍိတဿ၊တဆဲသုံးသုတ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော။ သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂဿ၊ သီလက္ခန္ဓဝဂ်၏။ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏ ဖွင့်ရာဖွင့်ကြောင်း ဖြစ်သော အဋ္ဌကထာသည်။ နိဋ္ဌိတာ နိဋ္ဌံ ဣတာ၊ အပြီးသို့ ရောက်ပြီ။

သုတ်သီလကွန် အဋ္ဌကထာနိဿယ ဒုတိယတဲ့ ပြီး၏။

